

6

8.

15-B

5

Ex Bibliotheca
majori Coll. Rom.
Societ. Jesu

6-15. B. 5

72
181
85

ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ
ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ ΒΙΒΛΟΙ
ΕΠΤΑ ΚΑΙ ΔΕΚΑ.

STRABONIS RERVM GEOGRA- PHICARVM LIBRI SEPTEM DECIM.

A GUILIELMO XYLANDRO AVGVSTA-
NO MAGNA CVRA RECOGNITI, AC MENDIS,
quæ adhuc inhæserant innumeris maiore ex parte
fideliter ac laboriose sublatis, sibi restituti.

IIDEM AB EODEM XYLANDRO IN SERMO-
nem Latinum summa fide & accuratione deinte-
grò transcripti.

ADIBCTÆ SONT EIVSDEM ANNOTATIVNCVLÆ
non pœnitendæ: uersionis etiam & correctionis rationem (ubi ui-
debatur opus) explicantes.

ACCESSERVNT INVENTARIA LOCVPLETISSIMA
rerum & uerborum memorabilium: atq; scriptorum, quorum sen-
tentias allegat Strabo.

Cum Cæs. Maieſt. Grat. & Priuil.
BASILEAE, EX OFFICINA
HENRIC PETRINA.

Xylander Lectori S.

E quis hanc editionem nostram suffuraturum se impune putet, (ut est quorundam temeritas,) sciat opus nostrum huic typographo HENRICO PETRI nos proprium fecisse. Quod si quis intra decennium ab editionis die supputandum intra s. R. Imperij, & omnium Cæsareæ Maiestatis regnorum ac prouinciarum fines eodem uel alio caractere recudere, aut ubicunque recudendum dare, uel alibi impressum adducere, uendere, uel distrahere palam uel occultè ausit: scito se libris (nobis quippe uindicandis.) & decem marcis auri puri, fisco Imperiali & auctori pendendis, multatum iri. Tenore priuilegij, quod à s. R. Imp. Maiestate mihi datum est, manuq; & sigillo eiusdem confirmatum, & pro more subscriptum, Spiræ xvi. Augusti, anno &c. lxx.

Hoc notum tibi esse candide uolui.

Vale,

AD ILLVSTRISSI-

MVM ATQVE MAGNIFICENTISSI-

MVM PRINCIPEM D. AVGVSTVM, SAXONIAE

ducem, S. R. I. archimareschalcum, atq; septemvrum electorem,

Landgraviū Turingiæ, Marchionem Misniæ, Burg-

graviū Māgdeburgi &c.

IN STRABONEM SVVM

Præfatio.

STRABONEM meum, Princeps inclytissime
atque humanissime, ego offero, & quantā
abs me præstari potest laudatissimi tui no-
minis ueneratione tibi dedico. Id quo cons-
ilio, quibus rationibus impulsus fecerim,
obsecro pro tua illustri in alios humanitate
cōsiderare aliquantulum ne graueris. quam-
uis, ut ingenuè meoq; more agam, ne obse-

crarem quidem, aut maiorem in modum hoc peterem ego, cui tanta
benignitatis atq; liberalitatis tuæ fiducia animum occupauit: nisi
consuetudini morem gerendum utcunq; animaduernerem. Proinde
de citra ambages & ampullas dicam quod res est: TE fretus. DEO
benignissimo placuit, ut mea pulmentaria (quod ille ait) sudando
quærerem. Amplexus sum conditionem grato animo, & quantum
potuit à me præstari, eam ipsius qui imposuit, & sine quo nihil pos-
sumus uel conari feliciter, auxilio impleui, adeoq; implendam ad im-
mortalitatis usq; à CHRISTO partæ aditum firmiter mihi propo-
sui. Eidem DEO clementer placuit, ut mihi pararet uicarios suos:
qui me non planè immerentem, neque indignum, & possent & uel-
lent subleuare. maximè ubi me pro mea tenuitate inter tam multas
difficultates aduersitatesq; intelligerent remp. literariam ærumno-
sis molestissimisq; meis laboribus pro uirili quā adiuuare, quā or-
nare. Istis, atq; alijs, quas, infra exponam rationibus ego permotus,
cepi antè quinquennium cogitationes de Latine reddendo & per-
plurimis in locis sibi restituendo, annotatiunculisq; interdum illus-
trando STRABONE instituere: feci q; etiam in primo libro peri-
culum: & uidi meum propositum ac laborem doctis candidisq; ui-
tis satis probari. Itaq; dispicere etiam cepi de aliquo, cuius munifi-

Præfatio.

centiam opere confecto sperarem nostris rebus auxilij aliquid sup-
peditaturam. Vt primo loco **TV**, Princeps generosissime, mihi in-
mentem uenires: equidem factum **DEI** instinctu existimo, qui tua-
rum uirtutum meam admirationem, materiam esse uoluit meæ hu-
ius actionis. Ego, ne quid dissimulem, ita factus sum: ut non modò
ab adulando abhorream quàm qui uehementissimè: sed & conscia
entia meæ infantia prudens à summorum uirorum laudatione ab-
stineam. Nimirum enim perridiculus sim profectò, si à tam multis,
hisque facundissimis uiris decantatas tuas à tot iam annis laudes, &
toto orbe prædicatissimas putem me una atque altera dictionis
circuitione augere posse. Ergo te **VVITENBERGA** tua, tua te,
Princeps litterarum portus & aura, **LIPSI A** prædicet, aliæque tuæ
secundæ eruditionis scholæ. **TE Xylander** (si patere) tuus ueneretur,
& cum applausu pio agnoscat in **TE** hoc uerè competere, **Vir**
tuti gloriam esse comitem. Ne quis tamen malignè me putet para-
tes exornatoris (quibus in hoc scriptoris genere rari supersedent)
detrectare: sic habeant candidi, me hac dedicatione nostri qualis-
cunque monumenti publicè **TVIS** laudibus testimonium fidele
perhibere uoluisse. inscribamusque adeò huic monumento, quod
aræ Platoni à se dedicatæ insculpsit Aristoteles noster: **PONI** hoc
ei **VIRO**, quem nefas omnino sit à malo aliquo laudari. Æquò
animo fer, clementissime Princeps, meam hanc magni muneris tam
impolitam & rusticam defunctionem. audi benignè cætera. Cum
lentiùs in hoc meo suscepto opere pergerem, propterea quod alia
magis urgebant, **PLVTARCHVS** maximè: & tamen iam ferè fia-
nem imponerem: magno cum Germaniæ commodo, ac publica
gratulatione euenit, ut **IOANNES CASIMIRVS** Palatinus co-
mes, &c. Princeps summæ & uirtutis & spei **TVAM** filiam, Prin-
cipem lectissimam, in uxorem duceret. His quoque à nobis bre-
ui (ut speramus) significatio submissæ nostræ obseruantia publi-
ca occurret. Sed me mirificè animauit hæc res, multoque iam mi-
nus uereri cepi, ne **TV** me alienum putares, hominem filia **TVAE**
SOCERO, Principi omnem superanti laudem, & **GENERO TVO**
tot beneficijs ac nominibus obstricto, & quasi mancipato, neque
enim duos iam demeretur, qui alijs aliter familias duas totius Ger-
maniæ amplissimas demerentibus, in unum coalescentes, tenui, sed
pio tamen, probaturo quidem hercle se omnibus bonis, & pro-
futuro certè in publicum, munusculo honoraret. Vos sui uica-
rios

Praefatio.

HOS DEVS constituit, adeoque suo quodam ipsius nomine est designatus. Quanti uero is nostra dona antiquitus fecit, quanti facit in hodiernum diem? cum quidem nihil ei de nostro largiamur. Eum TV, piissime & mitissime Princeps, imitabere quantum uoles & uis debetur consilium, nos quidem & reipublicae litterariae, cuius procuratio tibi nomen immortale consecrauit, & officio nostro pro uiribus inseruiemus: neque id uere nos facere opinabimur, nisi animo nostro constet, pie nos augustissimum tuum nomen (quando aliud nunc possumus nihil) coluisse. Ergo, Illustrissime Princeps, idemque humanissime, his nostrae dedicationis rationibus contentus ut sis clementer, & caetera pro tua prudentia existimes, quae ego ne modum praefationis excedens abuti iudicer tua aequanimitate, uolens omitto: maiorem in modum etiam atque etiam qua debeo reuerentissima submissione oro. Superest, non ut laudem uel Strabonem, uel geographiam, uel me. Sed ut aliquid tamen, quando ita mos est, dicam.

STRABONI itaque patria fuit Amasia, nobilis urbs Ponti. De autore. eius situm, amplitudinem atque dignitatem, ipse libro huius quodamus operis duodecimo descripsit, meminere omnes alij geographi. Hanc cum ipse suam patriam esse profiteatur, non est ut Stephanum aut Suidam admodum requiramus testimonium. Gentilitatem suam ipse commemorat, & maiores suos regibus Ponti, ipsique adeo Mithridati Magno Eupatori fuisse amicos ostendit, summisque honoribus adfectos, quale fuit comanense sacerdotium, quod gerens regiam potestate maiestatem aequauit. Id si quae decimo & duodecimo libro de Dorylao & Moapherne refert considerentur, in obscuro non est. Iam Aelii Galli amicitia, summi uiri & Aegyptiae prouinciae a Romanis praefecti, quem certo consilio lustrantem regiones isthuc sitas comitatus fuit, facile ostendit eum in bona & haud uulgari opinione fuisse. Philosophum eum praeter Plutarchum in Lucullo Suidas ac Stephanus nominant, hic quidem etiam Stoicum, si recte legitur, quod in medio relinquendum duxi. Certè doctissimum hominem fuisse, satis ipse uel hoc suo commentario demonstrauit. Conscripsit enim praeterea etiam historiam eorum quae Polybii aetatem & finem scriptorum sunt subsecuta, libris (ut Suidas in Polybio habet.) XLIII. cuius operis librum secundum ipse autor nominat geographiae libro undecimo, ubi de Parthis disserit, quo ex loco apparet eum etiam alios historicos com-
3 3 mentarios

Præfatio.

mentarios confecisse. Caterum operæ precium est cognoscere, quantum quidem eius fieri potest, quibus usus magistris fuerit, ubi uixerit, & quorum ætatem attigerit. Proinde Tyrannionem grammaticum audiuit, quod ipse fatetur libro duodecimo, & sequenti libro eum amatorem Aristotelis appellat. Hunc Romæ fuisse, & ibi Aristotelis libros exscripsisse ibidem docet, idemque est apud Plutarchum in Sylla, atque haud satis scio isne sit Tyrannio, cuius ad Q. Fratrem Tullius meminit, ea quidem ætate uixisse Romæ non est dubium, meminit etiam Suidas. Quid antiqui grammatici docuerint, quæ eorum fuerit apud Principes existimatio, litteratura in tantum adducta despectum quorum uitio sit, & culpa, aliàs (uti spero) explicabitur à nobis. STRABO etiam Xenarchum Seleucensem peripateticum se audiuisse indicat libro ultra decimumquarto, qui Romam profectus Augusti Cæsaris amicitia fuit cohonestatus. Boethum quoque Sidonium in Aristotelis philosophia commentanda socium sibi fuisse libro decimosexto ostendit. Athenodorum philosophum, cui Augustus plurimum detulit, sodalem suum ibidem appellat. Sane hunc Stoicum non modò Suidas facit: sed Athenæus etiam, & in longævus suis Lucianus. Verum qui disputationes apud Strabonem de rerum quarundam natura expositas consideret: Aristotelem peripateticum potius (arbitror) quam Stoicum hunc indicabit. quo accedunt quæ de magistris suis ipse memoriæ mandavit. & potuit peripateticus sodalitatem cum Stoico etiam colere. Siquidem erant philosophi re etiam, non titulo tantum tenus. Hos ergo, quod ipse observauerim, suorum studiorum uel duces habuit, uel socios. Sed diligentissimè cum lucubrationes aliorum legisse, quorum catalogus seorsim exhibetur, philosophorum, historicorum, geographorum: id uerò & ipsa eorum recensio, & toto opere passim obuiæ mentiones ac disquisitiones de eorum sententijs apertiùs edocent, quàm hæc ut putem nominibus paginam debere impleri. Homerum, qui cum reliquæ sapientiæ oceanus, tum geographiæ pro suorum temporum captu faciliè princeps fuit: mirum in modum, atque deditissima in hoc (ut apparet) opera, illustravit. adeò ut non defuerint homines docti, qui Homericum geographum eum appellarent. Id quidem laudi, non uitio dandum est (si uel uerissimum fateamur) Straboni iudicium, eoquæ amplector libentiùs, quod tanti operis commendationem proponit grauissimam. Si enim quod res atque experientia

Præfatio.

perientia comprobat, & postremo libro autor noster haud ineptè ostendit, magnæ sunt marium terrarumque mutationes, eaque admiratione haud paulò maiore dignæ, quàm ciuitatum & imperiorum (quando terram stabilissimam, mare mirifico litorum aggerem coërcitum scimus: hominum autem animos & casus infinitè, ac quouis momento mutabiles quotidie animaduertimus, etiam non dictante philosophia) quis nisi barbarus non expetat antiquum orbis terrarum situm cognoscere, ut cum recentioribus per temporum interualla mutatis comparare possit? At enim orbis terrarum Augusti Cæsaris ætate situs quis fuerit, quæ certo cognita, quæ uel rumoribus obscuris, uel etiam arrogantium hominum futilibus narrationibus ita descripta, ut ignota potius quàm nota credi debeant: nemo Strabone melius docuit, nemo copiosius, quem si cum Mela, Plinio, Ptolemæoque præcipuè & historijs eorum temporum compares, rarum quas dixi mutationum illustria exempla, & plurima quidem tibi occurrent: ac intelliges ea, quæ considerans Flaccus noster, uerè exclamauit ————— mortalia facta peribunt, & probabis Plinij querelam, iustissimè deplorantis, Quod mira humani ingenij peste sanguinem & cædes condere annalibus iuuat, ut scelera hominum noscantur mundi ipsius ignaris. Verum ego nescio quomodo contra institutum in hanc digressionem abreptus, qui neque Strabonem neque geographiam apud TE Principem humanarum rerum peritissimum laudare intenderam, ne Vlulas Athenas: nunc ad propositum è diuerticulo me refero. Hoc duntaxat addam, antiquitatem (cuius noticiam quis non prædicat, quis non adfectat?) hæc longè maiore cum fructu & gloria quæriri, quàm in erefis marmoribus, cariosis tabulis, nummisque interdum effigie & inscriptione oblitterata uetustatem ostentantibus, interdum adulterinis, & subditicijis. Quod enim ad historiam attinet: fideles, reconditas, utilesque habet hoc opus permultas, ut taceam etiam rerum naturalium indicationes, ac de earum causis disputationes acutas. Hæc uerò in ipso scriptore, aut mea uersione legi, quàm huc alliniri, est nisi fallor uerius. Vixit sub idem tempus, quo IESVS CHRISTVS nostræ salutis reparandæ causa in terris dignatus est degere, & suis doloribus nostræ miseriæ medicari. Id uel ex ijs quæ adhuc dixi potest deprehendi. adiiciamus tamen alia quædam. Athenæus scribit libro decimoquarto, ubi de pernjs agit, Strabonem libro septimo (de geographicis omnino loquitur eius com-

Art. post.

2. 9.

Præfatio.

mentarijs) cognitum sibi fuisse Posidonium Stoicum philosophum adfirmare. Posidonium porro asseclam fuisse Scipionis eius, qui Carthaginem diruit. Rem putemus. Inter captam Carthaginem & Ti. Cæsaris dominationem, quam Augusto mortuo accepit, anni interuenerunt CLIX circiter. Itaque XX annorum ponamus fuisse Posidonium, quo tempore cecidit Carthago: mors eius in annum urbis conditæ DCXCII incidet, quo tempore si Strabonem ponas annos fuisse natum XV (uix enim pauciores admittet res & ratio) ineunte imperium Ti. Cæsare oportuit eum esse annos natum XC. Ratio hæc sic constat, si deletam Carthaginem anno ab V. C. ponamus (ut fit) DCXII. Ti. Cæsarem Augusto successisse anno V. C. DCCCLXVII, & uixisse Posidonium annos XXXIV, ut in longæuis suis refert Lucianus: neque absurdi aliquid de Posidonij & Strabonis ætate fingamus. Vixisse Strabonem, cum iam potiretur rerum Tiberius, ipse testatissimum fecit. ut cum libro tertio eum Augusti de Hispania constitutiones exsecutum scribit. cum Augusti patris successorem Tiberium in fine sexti libri disertè commemorat, uisumque etiamnum Drusum. cum libro quarto Noricos, Carnos, & Tauriscos à Ti. & Druso Neronibus repressos, iam per trigessimum tertium exinde annum tributa pendere prodit. quod omnino incidit in quintum Tiberiani imperij annum: cum è Dione nostro appareat, fratres istam uictoriam reportasse anno ab V. C. DCCXXXIX. Meminit eiusdem in Sardium descriptione, libro decimotertio. Adhæc non modo sua ætate Marciam Hortensio traditam ait à Catone (quod in annum DCCV incidit.) in Tapyrorum descriptione, libro undecimo: sed & C. Antonium Ciceronis in consulatu collegam sua ætate Cephallenia urbem instaurasse scribit libro decimo, ut si à Ciceronis consulatu ad annum Tiberij Imperatoris quintum ratio temporis subducatur: necesse sit XXXI annos Strabonem uixisse, etiam si Tullio consule natum fingamus. Hæc annotanda duxi, cognitu haud indigna. Nam quod Ptolemæum Auletem Ægypti regem, quod Dionysium Halicarnassensem scriptorem historiæ æquales suos dicit, quod Augusti Imperatoris subinde facit mentionem: nullam gignunt difficultatem. P. quoque Seruilius, qui à captis Isauris cognomentum inuenit, uisum sibi in horum descriptione ait: is quidem rem gessit undecim annis ante Tullij consulatum. sed fieri potuit, ut eum Romæ ualdè senem Strabo uiderit. Verum hæc hæctenus. Vbi scripserit, ubi uitam suam tgerit

Præfatio.

egerit: neque multum ad rem facit, neque pronunciare aliquid certo possum. Magnas quidem peregrinationes obiuit. Nam præter Ægyptiacam illam passim à se, ultimis maximè libris commemoratam, in qua comes Ælio Gallo fuit (Largus hic apud Dionem libro quingentesimo tertio fere ultimo legitur. Sed constanter apud Strabonem Gallus est, ut Dionem corrigi hinc posse putem) ipse libro secundo tradit, se ab ortu solis in occasum ab Armenia ad Etruriæ usque loca Sardiniam spectantia profectum terras lustrasse: & à septentrionalibus ab Euxinò mari usque ad Æthiopiæ fines. ut facile intelligant periti, non temerè eum post Artemidoros, Eratosthenes, Hipparchos, Polybios, atque complures alios geographiæ emendatam descriptionem molitum fuisse. Sed de Strabone ipso satis. De geographia uerò alibi dicemus (dè o fauente) copiosè. interim placeat Antalcidas Spartanus, uir apprimè laudatus, qui sophistam Herculis de laudibus Lacedæmone declamaturientem refellit, Nihil attinere dicens eum laudari, quem nemo uituperasset. Etenim barbaros, qui historias (quarum friget sine geographiæ cognitione lectio) qui bonos omnes scriptores antiquos (quibus luscernam accendit & adhibuit Strabo) fastidiunt: in nullo ponam unquam numero: dignos Atiæ sua (si dñs placet) felicitate, uitæ in ignorationis cœnum demersæ. placeant sibi, rideantur à cordatis. Nunc aliquid, quod breuiter tamen & modestè possimus, de nostro hoc opere dicamus. ne quis consilij nostri ignarus uitio det nobis, quæ laudi uertenda confidimus. Etenim cum instituissemus *Strabo operis* Stephaniani de urbibus emendationem atque uersionem (quæ deinde commentatio à nobis grauius de causis est in Onomasticon geographicum traducta) & diligentius Strabonem excuteremus, quòd adiuuari nos ab interprete permultum posse opinaremur: ita rem affectam deprehendimus, ut inuitari nos ad conuertendum de integro hoc opus sentiremus. Neque hoc dico ut ueterem interpretem insecter, siue is Guarinus fuit, siue Tifernas. Fecit ille quod potuit, in opere difficili, & (quod res docet) ualde multis in locis deprauato atque mutilo. Equidem apparet eum scripto libro usum, cum tam sæpe ab Aldino discrepet eius uersio. Persequi autem errata eius necesse haudquaquam habeo. qui uolet meam uersionem cum uetere conferat. si quid habet eruditionis & æquitatis, non metuo ne sit iudicaturus me actum egisse. Neque affirmo, ubique me rem acu tetigisse, in tam obscuro opere, codicibus præsertim destitutum bonis.

Præfatio.

bonis. Aldinum enim habui quem sequeretur, & ex eo expressum Basiliensem: cuius titulus proficitur mendorum innumerorum correctionem. Hunc si libeat cum nostra editione comparare, facile intelleges cum quot centurijs grauissimorum mendorum mihi negotium fuerit. Neque tamen omnia mihi suspecta uel annotaui uel loco moui: quædam asteriscis signata, quædam in Onomasticum reiecta sunt. Spes affulserat manuscripto codice potiundi. quæ postquam ad irritum cecidit, feci quod potui, & si non merui laudem, uitaui certè culpam. Epitomas, Eustathium, Ptolemæum, Plinium, aliosque scriptores historicos & poëtas consului: quanta potui sagacitate è uestigijs scripturam ueram indagaui: si quid uideretur dignum, in annotatiunculis monui: quas longè copiosiores adiecissim, nisi in Onomastico commodius & ex professo disputarentur pleraque. In uertendo habui rationem Latinitatis mediocrem, & qualem uidetur hæc materia ferre. itaque interdum usus sum non latinissimis uocibus, sed in hoc argumento usitatissimis: ut sunt septentrionale, orientale, aliaque id genus, in quibus si nimiam elegantiam affectes uertendis, magnum est ab obscuritate periculum: ut tolerare hanc, quàm alia nouitate pellere præstare uideatur insolentiam. Denique operam dedi pro meis facultatibus, ut & legi Latine Strabo genuinis sententijs redditus posset ab ijs qui uellent: & utiliter Latina cum Græcis componi, coniuncteque perpendi. Inferendas suis locis curauit tabulas Ptolemaicas, eo id consilio, ut lector & situm regionis facilius imaginari, & Strabonianas descriptiones cum his alijsque comparare eo promptius posset. Nam Strabonianas conficere tabulas solis distantijs locorum numeris statimorum annotatis, cum quidem non ubique sint expressi, sæpe admodum uitiosi, interdum uariè & ambiguè multorum è diuersis traditionibus adsignati: operam est ludere, plusque habet meo iudicio audaciæ quàm industriæ. quod idem de Plinij geographia sentio. nam Ptolemæi quidem facile potuit à perito rerum homine in tabulas conijci, cum is longitudes & latitudes locorum annotauerit, quæ si minus corruptæ ad nos peruenissent, ipsæque tabulæ maiore industria & pleniores factæ essent, minus laboraretur. Sed hac de re aliàs. Noua locorum nomina, etiam controuersia expertia, annotare nolui, cum exstent Ptolemæo adiecta: & mihi uindicare aliena noluerim. Dominicus uerò Marius Niger Venetus non ita pridem geographicum uolumen edidit, dignissimum quod ab omni

Dominicus
Marius.

Præfatio.

ab omnibus litterarum bonarum studiosis diligenter legatur, ac cum Strabone, Plinio, Ptolemæoq; comparetur. ita enim ad solidam omnibusq; numeris absolutam orbis terrarum, & quæ ei acciderunt mutationum cognitionem perueniri potest. quam qui negligunt, non alijs, sed sibiipsis faciunt iniuriam. Ego incredibili & molestissimo labore hoc opus confeci. quod (nisi fallor) multorum liberalia studia, iuuabit, Strabonemq; penitus cognoscendum præstabit. Eo nomine, & mei aduersus TE, Princeps illustrissime atque generosissime, studij gratia ut tuæ placeat clementiæ, eaq; nostram tenuitatem suo fauore & patrocinio non dedignetur, quantam animo concipere queo summa & addictissima TIBI reuerentia submissem oro: Tibiq; ac tuis omnia quam felicissima, ac propriam prosperitatem diuinitus exopto: Vale.

Heidelbergæ Kalend. Martij, anno
representati Seruatoris nostri

CIO IO LXXI.

T. Illustriss. Celsitudinis

obseruantiss. ac humiliss. diens

M. Guilielmus Xylander Augu-
stanus, philosophiæ in publico
Heidelbergensi gymnasio doctor.

Autorum qui à Strabone citantur

Catalogus.

A				D		
	Bantes	492	Artemidorus	146	Daës Colonensis	708
	Acusilaus Argi-		Asclepiades Myrleanus, grā-		Daimachus geographus	70
	ous	537	maticus & chorographus		Damastes Cypriarum rerum	
	Adermātus Lam-		fol.	165	scriptor	781
	psacenus	686	Asclepiades Prusienſis me-		Damascus Scombrus	747
	Adelphius Antonij historio-		dicus	661	Damocles de terramotib.	54
	graphus	609	Aſius poëta	294	Daphitas grammaticus	744
	Aeschylus poëta	31	Alſinius	208	Demetrius Calatianus de	
	Alcaeus	473	Athenodorus	5	terramotibus	96
	Alcmaeonidis autor	516	Attalus	699	Demetrius Scepsius	41
	Alcman	339	B		Demetrius Phalereus	460
	Alexander Aetolus	661	Bacchylides Lyricus	551	Demetrius Rhateni Amise-	
	Alexander Lychnus, orator,		Bathon Perſicarum terū ſcri-		nus	643
	poëta, aſtronomus, histori-		ptor	641	Demosthenes	122
	cus	739	Bergæus	44	Democritus philoſophus	57
	Anacreon poëta	159	Bio Aſtologus	27	Dicæarchus	179
	Anaxarchus Homerī corre-		C		Diodorus Sardius historio-	
	ctor	691	Cadmus	16	graphus	724
	Anaxicrates	887	D. Caſar	193	Diogenes Cynicus philoſo-	
	Anaximenes rethor	686	Callias Sapphus interpres		phus	641
	Andro	540	fol.	715	Dionysius dialecticus	661
	Andron	454	Callimachus grāmaticus	41	Dionysidorus mathemati-	
	Androſthenes Thafius	885	Callimachus poëta	239	cus	643
	Anticleides	245	Callinus primus elegiarum		Dionysocles orator	747
	Antimachus	400	conditor	701	Diophanes rethor	714
	Antiochus	265	Callipides	646	Diphilus comicus	641
	Apollodorus de nauium re-		Callisthenes	417	Drotimus	44
	censione	29	Carneades Cyrenaicus	972	Duris	56
	Apollodorus Parthicarum		Cecilius rerū Romanarum		E	
	rerum ſcriptor	588	ſcriptor	253	Empedocles	419
	Apollonides	357	Charon Lampſacenus	678	Ennius poëta	315
	Apollonius Adramytte-		Chicerilus	342	Ephorus	30
	nus	598	Chryſippus Solenſis	706	Epicharmus	419
	Apollonius Argonautico-		M. Cicerō	758	Epicurus	686
	rum conditor	753	Cineas	381	Eraſiſtratus medicus	551
	Aratus Solenſis	769	Cleantes Stoicus	706	Eratoſthenes	1
	Archemacus Eubœeſis	530	Cleophanes Myrleanus re-		Eudorus	918
	Archilochus	426	thor	661	Eudoxus	433
	Archimedes	50	Clitarchus	247	Eumereus	44
	Aristarchus Homerī inter-		Copis poëta	473	Eumerus Bergæus	105
	pres	28	Craces	500	Euphorio poëta	661
	Aristeas Procomæſius	736	Crates Malloles	166	Euphorion	419
	Aristo Perepateticus philo-		Crates Homerī interpres	28	Euphronius Priapaorū ſcri-	
	ſophus	551	Crates philoſophus	3	ptor	437
	Aristobolus	587	Craterus de reb. Indicis	805	Euripides Tragœdus	31
	Aristonicus grāmaticus	35	Creophylus	736	F	
	Aristoteles	27	Cretenſis historia	536	Fabius historicus	251
	Aristoxenus	14	Cteſias medicus	754	G	
	Aristus Salaminius	845	Cteſias historicus	40	Gabinus historicus	959
			Cyrſilus Pharfalius	620	H	
					Hecata-	

A V T O R V M N O M I N A.

H			Neantes Cyzicenus 41			Simmius grammaticus 753		
Hecataeus	18		Nicander	949		Simonides Lyricus	553	
Hedellus elegiographus	781		Nicolaus Damascenus de			Simon medicus	755	
Hegesias	453		rebus Indicis	322		Socrates	335	
Hegesianax	690		O			Solon	103	
Hellanicus historicus	40		Oechaliae exscidij scriptor			Sophocles Tragoedus	25	
Heraclides Ponticus	99		fol.	499		Solocrates Creucarii rerum		
Heraclides Platonius	635		Onesicritus historicus	72		scriptor	539	
Heraclitus	3		Orithagoras	335		Sotades Hom. interpres	401	
Heraclitus Scotanus	739		P			Staphylus	540	
Herodotus	33		Palaeophates	645		Stelichorus	39	
Hesiodus	39		Parmenides	96		Stesimbrotus Thasius	537	
Hesixus Alexandrina	695		Patrocles geographus	70		Strabonis historici commen		
Hieronymus	433		Pherecydes poeta	178		tarij	597	
Hipparchus	5		Philemon comicus	769		Strato physicus	46	
Hippocrates medicus	755		Philetas	177		Stratonice Cytharcedus	706	
Hipponax	734		Philippus Caricarum rerum			Suidas	382	
Homerus	1		scriptor	759		T		
Hypsicrates	359		Philochorus	379		Theocritus sophista	743	
I			Philotas poeta	753		Theodectes	799	
Iasoni commentarij	578		Philo de in Aethiopia na-			Theodosius mathematicus	662	
Ibycus	305		uigastionibus	79		Theophanes Mitylengus	560	
Icenes geometra	643		Phrynnichus Tragoedus	733		Theophrastus philof.	460	
Ion poeta	56		Pindarus poeta	270		Theopompus historicus	40	
L			Pisander Heraclea poeta-			Thrausalces	27	
Lycurgus orator	698		tis autor	738		Thucydides	377	
Lysias	746		Cn. Piso	131		Tyrannion grammaticus	643	
M			Plato	103		bonis praeceptor	643	
Maxandrius	647		Polemo	13		Tyræus poeta	313	
Manascalis poeta	474		Polemo periegetes dictus			Timæus geographus	200	
Medius Larissæus	620		fol.	458		Timagenes	204	
Megasthenes	70		Polycletus	588		Timosthenes Pythici hymni		
Megillus historica	796		Polycritus de Persarum mo-			autor	483	
Menander Comicus	337		ribus	349		Timotheus Patrio	641	
Menecrates Elaita	645		Posidonius	3		X		
Messenius	105		Ptolemæus Legi filius	341		Xanthus Lydius	46	
Metrodorus Lampsacenus	686		Pytheas historicus	53		Xenocrates philof	861	
Mimnermus	43		S			Xenophon	443	
Molon Rhodius	749		Sappho	38		Z		
Myrsilus	56		Scylax Coriandrensis	660		Zeno	38	
N			Seleucus Babylonius	5		Zenodorus	638	
Nearchus	610		Seleucus mathematicus	184		Zotius orator Homeroma-		
Nearchus historicus	72		Silanus historicus	181		stix	3046	

F I N I S.

INDEX

INDEX IN STRABO-

nis Geographiam locupletissimus in quo

quicquid in orbe uel extitit uel contigit memorabile adnotatum inuenies.

A

Arassus	664	academia locus Athenarum		achæorum & Argiuorū no-	
Aba Zenopha-		sol.	458	men cōmune omnibus po-	
nis filia Teucri		acalander fluuius Thuri-		pulis in Ilii obsidione	32
pontificatū ad-		rum	314	achæmenidæ	838
epia	770	acamas promontorium Cy-		achaia urbs Ariæ	598
abæ oraculum	484	pri	779	achaia urbes præter Taren-	
abantes dicti Eubœenses ab		acanthis urbs	935	tum nullæ extant in Italia	
Homero	509	acanthæ Tharbaicæ Lucus		amplius	290
abaris Scythæ	341	fol.	936	achaium	700
abdera urbs Hispaniæ à Pœ-		acaria fons Corinthi	432	achaicus Bosphoranorum	
nis condita	165	acarnan Alcæonis fil.	527	nates	881
abella	271	acarnanes patrias leges libe-		acharaca pagus & ibi Plu-	
abeacus Stracorum rex	585	ras obtinent à Rom.	527	tonium	747
abietes in Asia non nascun-		acarnanes nomen unde for-		achardeus fluuius	585
tur	588	titi	530	achantus Lucus Apollinis	
abij Scythæ & Sarmatæ; 36		acarnanes soli bello Troia-		cer	940
uxoribus carent	ibid.	no nō interfuerat apud Gre-		achelous fluuius Actoliæ &	
abiorum nomen unde apud		cos	526	Acarnaniæ limes	514
Homerum	336	de Acarnania & eius uici-		achelous ab Hercule deul-	
abila mons in Megatonijis		nia plura ex uetustis auto-		ciis	523
pro Herculis columna re-		ribus	525	achelous Euenus flu. olim	
putatus quibusdam	179	acarnaniæ descriptio	514	Lycormas dictus	378
abis Phocidis urbis incolæ		acarnaniam Diomedes cum		achelous fluuius insulas con-	
Eubœam occupant	509	Alcæone occupat	377	tinenti iungit	55
abisari regio	801	acarnania Græciæ terminus		achelous Proteiæ inftar muta-	
abletes Myfi	721	occiduus	389	bilis	523
abonuteichos oppidū	640	accipitrum urbs	943	acheloi fabulæ allegorica ex-	
aborace urbs	585	ace urbs nunc Ptolemais di-		planatio	523
aborigenes circa Romā	252	cta	877	acherontia palus	266
aborras fluuius	863	acerræ	240	acherontius lacus	24
abretenti Iouis sacerdotium		acerræ Campaniæ	271	acheron fluuius & Acheru-	
latroni concessum	669	acesines flu. Indiæ	795	sia palus	376
abrotonum urbs	969	achæa saxa	402	acherontis fluuius cum Plu-	
absyrus frater Medæ à so-		acharium	699	tone cognatio	399
rore interfectus	367	achæus Xuthi fil. homici-		acherusiæ aquæ	267
absyrtides insulæ	367	da	438	achilles XII urbs maris, XI	
abus	621	achæi	130	terra euerit	680
abus mons	617	achæi	390	achilles Leshum depopulās	
abydus	679	achæi Laconica pōlli Meta-		cur Lemno abstinuerit	42
abydus urbs in pagum reda-		pontum occupant	293	achilles Hecubæ filios ca-	
cta	940	achæi duce Pelope Laconia		ptos in Imbrū relegat	522
abydus à Milesijs condita		cam occupant	420	achillis lucus, & promontro-	
permissu Gygis	687	achæi à Deo Crotonem con-		rium in Maxotide	355
abydum Darius in cineres		dere iussi	291	achillis uallū	710
redigit	687	achæorū acta in Cypro	780	achillis clypeus	3
acacalium Ithacæ curia	339	achæorum portus	692	achillis tumulus	692

INDEX.

portus, templum	ibid.	adamentus Lapsacenus	686	ctus	427
achillis hastam nemo vibra-		adelphus Antonij comes in		canium lucus & fons Aca-	
re potuit	513	Parthica expeditione	609	nis	487
achillis filius Molossorum		ades inferorum Deus qui ui-		anteum tumulus	691
rex	378	sui subtrahat quæ ad ipsum		as flu. & Inachus ad Lac-	
achillæum uicus Afæ	358	ueniunt	186	mun oriuntur	368
achillæum à Periandro con-		adherbal Rom. amicus à lu-		zelus	373
ditū ex Iliacis rudetib.	696	gutha cæsus	962	zelus & Cothus fratres	509
achillæus pagus & ibi fanū		adiabena	852, 620	zepsus Eubææ	487
Achillis	565	adiatoris cum filio ab Augu-		zepsæ thermæ	56
achiuorum cū barbaris bel-		sto necatus	653	ziles Indorum	811
lum	313	adiatoricis Heracleatē in Ro-		ætas Colchidis rex	42
acholla libera ciuitas	962	manos perfidia	637	æga promontorium	711
acidon fluuius	403	adiatorigis filiorū admiran-		æga Achaicæ	440
acila promontorium Ara-		da charitas	653	æga Euboicæ, & ibi Neptu-	
bicæ	888	admeto Apollo seruiles ope-		ni ægæi templum	467
acilisena	618	ras locauit	512	ægææ oppidum	774
aciris fluuius	292	adobogion Pergamenus Ga-		ægæus mons	414
acmon Dactylus Idæus	538	latarum tetrarcha	721	ægarum	713
aconites pop. Sardinia	248	adonis fluuius	875	ægesta Sicilia ab Aenea con-	
acontia Vaccæorum urbs ce-		adonidis tēpla in Byblo	875	ditæ	704
lebris	161	ador proditor Armenia	619	ægesta oppidum Sicilia	305
acontius mons	477	adramyrtæ	537	ægesta à Troianis muro cin-	
aconitum Heracleoticū	638	adramyttium	699	ctæ	283
acra uicus Bospori	565	adramyrtæ sinus	701	ægestæ aquæ	308
acraæ lunonis oraculū	435	adraspa Bactrianæ urbs ab		ægestes Rom. amicus suos	
acraphia	472	Alexan. M. condita	832	charissimos ibi in trium-	
acrisius Danaen filiam cum		adrastus Thebas oppugnat		pho ductos uidet	332
nepote Perseo in mare ab-		fol.	377	ægestus Troianus in Sicili-	
ijcit	552	adrastus Meropis fil. Adra-		am missus	283
acrisius primū Amphictrio-		steiæ rex	683	ægestensiu emporium	299
num collegiū instituit	481	adrausti curtus	466	ægeus Pandionida quas ter-	
acritas sinus	415	adrasteæ campus	660	ras habuerit ex Sophocle	
acrocorinthus arx Corin-		adrasteæ mons	670	fol.	454
thi	416	adrasteæ fanū ab Adrasto re-		ægialus	639
acrolissus	368	ge primum conditum	684	ægiali urbs	417
acrolochias promont.	918	adria oppidū palustre, olim		ægimerus Cherusc. dux	331
acta Atticæ litus	55	urbs illustis	237	ægimurus	968
actæ Hyrcanicæ	588	adriæ intima cū lapygio non		ægimurus insula	124
actei Apollinis oraculū	684	constituere lineā rectā	234	ægimurus insula inter Sicilia	
item Dianæ eiusdem ibid.		adriatici maris idē cū Ocea-		& Africam media	310
actæon	459	no fluxus & refluxus	236	ægina insula	125, 424
actia Olympica certamina		adruma urbs Africæ	968	ægina maris imp. posit	430
ad Nicopolim	377	adula mons Alpiū pars Rhe-		æginæ ins. ex Isthmi perfol-	
actium Aetoliæ urbs	515	ni fontes continet	208	lione periculū imminet	51
actij Apollinis templū	376	æa urbs ad Phasin Argonau-		æginæses cum Atheniensib.	
actiæ Rom. uictoria	442	tarum uestigium	42	de palma certant	430
actiacum Agrippæ bellum		æacidæ Salaminæ insulæ do-		æginensib. datū oraculū de	
cum Antonio	415	minantur	456	uiro, muliere & equo	513
acyphantes	489	æacidarum regum familia a-		ægine tē uicto Xerxe magnā	
acyphas	495	pud Molossos	375	gloriam reportant	456
ada Caria regina fratri nu-		æacidarum famæ fauet Ale-		æginetarum uiles merces tra-	
bit	754	xand. M.	691	ctare prouerbiū	431
adadates urbs	664	æacus Aeginæ ins. rex	430	æginium urbs	379
adidra fluuius	208	æanes à Patroclo interfe-		ægitusa	456
				ægium	

INDEX.

ægium urbs 441
 ægium Neptuni templū 390
 ægium urbs ex 8. pagis con-
 fiata 392
 æglete urbs 43
 æglete Apollinis templū 549
 ægros Lusitani in uis depor-
 nunt, ut à prætereuntib. me-
 delam accipiant 164
 ægrotos in publicum depor-
 tāt Babylonij, ut à transeun-
 tib. medicinā accipiāt 863
 ægua urbs 149
 ægyptus Nili donū quomo-
 do ab Herodoto dicat 631
 ægyptus antiquitus mari in-
 undata & in quantum 47
 ægyptus fluuij donū cur ab
 Hesiodo dicatur 28
 ægyptus imbribus nūquam
 rigatur 199
 ægyptus fluuialis insula 30
 ægyptus à Nilo, à Delta usq;
 ad Syenē bifariā secatur 29
 ægyptus oleo caret 936
 ægyptus in prouinciā reda-
 cta, & quomodo sit à Ro-
 manis administrata 924
 ægyptus cur inde ab initio
 usq; pacata fuerit 945
 ægypti cū India cognatio 794
 ægypti animalia 949
 ægypti descriptio 926
 ægypti & Aethiop. fines 914
 ægyptiaca faba 926
 ægyptij imbelles 945
 ægyptij lutum manibus, pa-
 nem pedibus tractant 950
 ægyptij Græcis ob auarici-
 am infensi 919
 ægyptij cur philof. sint 104
 ægyptius nurus 875
 ægyptiorum sacerdotib. im-
 peria delata 22
 ægyptiorum in morbis cu-
 randis consuetudo 164
 ægyptiorum in Colchidem
 & Aethiopiā migratio 57
 ægyptiorum tributum quod
 Romanis pendebant 925
 æletani 165
 ælius Catus in Getas colo-
 niam ducit 343
 ælius Gal. Strab. familiaris à
 Rom. in Arabiam felicem
 cum exercitu missus 119

ab Augusto ad compescen-
 dos Arabes missus 906
 æmilia uia à Scauro strata 241
 æmon Theffali fil. 505
 æmus mons ad Pontum ma-
 ximus 365
 æneanes Græciæ populi 57
 æneas Achillem fugiens in
 Scepsin fugit 704
 æneas Priamo in regno suc-
 cedit iuxta Homerum 705
 æneas Anchise fil. Darda-
 num rex 681
 æneas cum Anchise & Asca-
 nio Troiam relinquit 704
 æneas bello Troiano super-
 stes propter Priami odium
 fol. 704
 æneas Rom. stirpis radix 691
 æneæ regiam fuisse Scepsin
 urbem coniectura 704
 æneæ peregrinatio 45
 æneæ historia 252
 æneæ & Priami perpetuæ si-
 multates 704
 ænea arma qui primū sum-
 plisse dicantur Curetes 536
 ænea Aetoliæ urbs 514
 ænesiphya 926
 ænesipalta insula 526
 ænians pop. & eorum urbs
 Aeniana 587
 ænianus Vitiam condit 621
 æniates 648
 ænigma de Atheniensiu fo-
 dinis metallorum 155
 ænius fluuius 699
 ænus mons & in eo Iouis
 Aenesij templum 521
 æolus uentorū primus 309
 æolus Liparæ insulæ rex 19
 æoli insulæ 53
 æolica Græcorū colonia 678
 æoles theffaliæ incolæ Pelas-
 gorum clariss. 244
 æolenses Græci qui dicantur,
 & eorum dialectus 388
 æolum cur Homerus uento-
 rum regem fingat 22
 æpasicus campus 403
 æpea urbs 414
 æpialus Erineorum rex ab
 Hercule restitutus 489
 æpij urbs apud Homerum
 an sit Margalæ 404
 æpytus Nelei fil. Prienā con-

dit 731
 æquator cœlum in duas æ-
 quales partes secat 112
 æquatori subiecta plaga tem-
 perata 98
 sub æquatore ob æstum ter-
 ra inhabitabilis 98
 æquis Latini annumerant 252
 æquinoctialis meridionaliū
 habitationum terminus 58
 æquinoctialis terre globū in
 duo hemisphæria diuidit 98
 æquinoctialis à tropicis di-
 stantia quanta 137
 æquinoctialis circulus sta-
 diorum est CCLII. CIO. 114
 æquinoctiali subiecta terra
 non est montosa 99
 æria urbs unde dicta 202
 æreæ hydriæ præ gelu ruptæ
 in Aesculapij templo repo-
 sitæ 76
 æris constitutio & natura in
 ædificijs struendis obser-
 uanda 6
 æris prouentus apud Coti-
 nas 150
 æris triplex temperies zona-
 rum nimirum quinariū ar-
 guit 97
 ærugo Cypræ ad medicinas
 expetitur 782
 æfarus fluuius 290
 æfaris flu. & Arni tempestuo-
 sa confluentia 246
 æschines matri suæ sacrifi-
 cant adest, ob id reprehens-
 sus à Demosthene 536
 æschines orator ob linguæ
 incontinentiam exilio dam-
 natus 733
 æsculapius Epidauri miracu-
 lis claret 429
 æsculapius ad Lethæum flu.
 natus 744
 æsculapius ab Epidauro Ro-
 mam deportatus 662
 æsculapij Olenij nobile tem-
 plum 440
 æsculapij Tricæum fanum
 Gerenijs 415
 æsculapij templum celeberr-
 mum in Tricca 499
 æsculapij fanum apud Pan-
 ticapæum 76
 æsculapij ædes in Coo 755
 æ 3 æsculapij

INDEX.

Æscul. templū in Cartag.	967	Vlissis errores ascribere	21	agamemnon Achilli septem	
Æsculapij lucus	875	ætne montis prolixa descri-		urbes promittit	403
Æsepus fluuius	647	ptio	307	agamemnon aram dijs con-	
Æsepus Myſorum & Troum		ætne montis situs	302	ſecrat ad Lectum	701
limes	660	ætne montis cineres ſecun-		agamemnon mille nauibus	
Æsepus flu. & Granicus ex		dum reddētes agrum	302	ad Ilium toto decennio oc-	
tribus fontibus orti	698	ætne filius Romæ ludis gla-		cupatus	690
Æfernia	272	diatorijs à beſtijs diſcerp-		agamemnon reſtauratore	
Æfernia urbs	266	tus	306	Ilj antiqui exſecratur	698
Æſis flu. Galliz Ciſpadana li-		ætoliæ deſcriptio	514	agamemnonis claſſis in My-	
mes	241	ætolicæ tunicæ	620	ſia tyrannidem exercens re-	
Æſis flu. ſons & oſtia	250	ætolus à Salmonco Elea ele-		primitur	9
Æſium oppidum	251	ctus	412	agamemnonis mors Myce-	
Æſtus maris cauſæ à quibus		ætoli	491	nis ruinaſ attulit	427
ſint aſſignatæ	5	ætoli nūquam alijs paruere		agamemnoni thorax à Cyn-	
Æſtus maris diurnus, men-		ipſi ſemper indomiti	528	ra dono datus	37
ſtrius annuus	182	ætoli cū Oxylo Heraclidarū		agatha urbs à Maſſilienſ. cō-	
Æſtus maris descendens	51	duce Eleam occupant	470	dita: 98 uide Rhoë agatha	
Æſtus maris Homero noti	3	ætoli & Acarnanes pro liber-		agatarchides Cnidius uſi ce-	
Æſtus effuſ. nauigabiles	151	tate pugnant cum Macedo-		lebris	754
Æſtuaria Boetici maris	148	nibus & Romanis	525	agathocles dux bellicus Ta-	
Æſyæ ſepulchrum	693	ætolorum comitia ad Ther-		rentinorum	314
Æthalia inſula	124	mas Aetoliæ	528	agathocles Siculorum tyran-	
Æthaliæ ferri mirum	247	æxonenſes	460	nus	285
Æthaloens torrens	537	aſranus ad Ilerdam à Cēſare		agathyrſus	299
Æthices	378	deuiſus	170	agelæ Spartanorum	545
Æthicum regio	491	aſrica orbis partium mini-		ager trigecuplū reddēs	359
Æthicia urbs	379	ma	951	ageſtis dea magna mater, c	
Æthiopia non tota Nilo irri-		aſrica ad mare mediterraneū		Phrygia, diſta Rhea	533
gatur	914	In rectū protenſa aliās par-		aggeſtiones Niloticæ Ho-	
Æthiopia quemadmodū &		dali ſimilis	131	mero notæ fuerunt	34
Aegyptus à Nilo diuiſa	30	aſricæ & Aſiæ limes	32	agidus urbs	767
Æthiopicæ inſulæ	904	aſricæ triplex differentia	133	agidus urbs Cypri deſolata	
Æthiopes cur nigri ſint & cri-		aſricæ figura ſimplicis.	122	ſol.	780
ſpi	799	aſricæ figura rectangula tri-		agis Euryſthenis fil. Helotū	
Æthiopes ætherei qui & ubi		angula	951	apud Spart. iura tollit	420
poſiti	121	aſricum mare	123	agni cornu	928
Æthiopes ſub plāga torrida		aſricum mare antiquitati in-		agni cornuti apud Lybes	7
dūlgo uocata habitant	96	ulum	44	agoraſcriti Parij Nemēſis ſi-	
quomodo biſariā diuiſi	28	aſricus uentus unde ſpiret	27	mulachrum	458
ad oceanum ultimi	2	aſricus uentus ſalubris	269	agra locus Athenis	462
biſariam diuiſi	ibid.	aſrorum ſtulticiæ monumen-		agra Aetoliæ	393
ſe Cēſarem agnoſcere ne-		tum ſepulchrum Pelori	9	agrei Aetolica gens	514
gant	947	agamede uenefica	393	agranorum urbs	908
Romanis uicti	946	agamedis Delphica opera		agratadus flu.	844
Æthiopū mores et uictus	948	ſol.	483	agrianes	369
Æthiopum ab Aegyptijs diſ-		agamemnon Delphicū ora-		agri Mazotici populi	566
ferentia	914	culum conſulit	479	agrii	898
ætne factitius Romæ	306	agamemnon Mineruam pla-		agricolæ Cherroneſij	359
ætne urbs Siciliæ olim Cata-		cat Troia capta	535	agri Campaniæ annuos fru-	
na	302	agamemnon Dianæ Muny-		ctus quater ſerunt	265
ætne oppidum ad elus mon-		chiæ templum condit	737	agriculorum in India immu-	
tis radices	307	agamemnon Argiula bellū		nitates	807
ætne incēdia Decemb. men-		ſcit	526	agricultorū peritus Vliffeſ	15
ſe uehemētiffima	302	agamemnon Mycenoregno		agricultorū ignari Britani-	
ætne cur Homerus noluerit		Argolicam iungit	427	ni	219

INDEX

agrigentum Ionici colonia fol. 305	albus mons Alpiū finis 366	iosophatur 819
agrigentinū emporium 299	albis fl. Rheno parallel. 330	alexan. M. qua occasione in Indiam penetrarit 800
agrigentini lacus natura mi- rabilis 308	albis fluvius Germaniam bi- farlam diuidit 13	alexāder in somnis radicem medicamentosam cōtra to- xica inuenit 830
agrippa Vbios citra Rhenu retinet 209	albulę aque salubres 261	alexāder cum Helena apud Sidontos peregrinatur 38
agrippa Leonē Lysippi Lam- placo in Euripum trans- fert 686	albus pagus 907	alexander Græcos pro ami- cis, barbaros pro inimicis habebat 62
M. Agrippę studium in urbe Roma excolenda 258	alceus poëta in pugna malę acceptus relictis armis au- fugit 696	alexander regiones orientis accuratę indagauit 72
agrippę structurę in Auer- no 267	alceus poëta Mitylenæus ce- lebris 714	alexander louis filius appel- latus 942
agilla olim nunc Cære 244	alcaei clipeus Minerę cęlię dedicatus Athenis 696	alexan. M. Aornum petram expugnat 787
agyllorum thesaurus Del- phis 244	alcestis Pelię filia Admeti coniunx 42	alexand. M. Homeri poëma in Narthecio Persico recō- dit pro Gaza 691
aiax Locrus Opuntiorum rex 487	alchædamus Rhambæorum rex Romanis rebellat 872	alexan. M. illum ex pago ur- bem constituit 689
aiax Telamonis filius 456	alcimedon 419	alexander M. Cyri studiosus fuit 603
aiacis monumentū & statua ad Rhoeteium urbem 691	alcmenę Herculis mater 410	alexan. M. Homerum emen- dauit 691
aiacis statuā ab Antonio ab- latam Augustus suis ciui- bus reddit 692	alcæxon Thebanis bellū fa- cit Diomedis auxilio 526	alexander Lychnus Ephesi- us uir doctiss. 739
aiacis scutum à Tychio suto- re confectum 470	alcæxon Argos cōdidit 377	alexander ubi Tigrin transie- rit 81
aiaci naufragium & exitium ob uiolatam Cassandri im- missum 697	alcmeō Aetoliā occupat 484	alexandri M. in Asiam comi- tes diuersa de India prodia derunt 785
aiaci lienses rem sacram fa- ciunt 692	alcyonium mare 391.455	alexand. M. sepulchrum 921
alabanda 683	aleas filiam cum nepote Te- lepho in mare abiicit 711	alexand. M. ambitio, & amu- latio Cyri 786
alabanda orbs 756	alexæ Minerę templū 443	alexandri ad Romanos lega- tio prædonum causa 255
alabastrites lapis 872	aleius campus 773.650	alexandri expeditiones Asiā aperuere 83
alalcomenę 472	alemani satipedes 40	alexandri Magni ad Getas legatio 241
alalcomena urbs 379	aleia op. Sicilię 309	alexandri ad Granicum præ- lium 683
alalcomenę nūquam capte ob honorem Minerę 475	alelius & Alisium colonia e- ius 397	alexāder ex India profectio- nis historia 828
alalcomenea Minerva 475	aleseni Arabes 855	alexandri exercitus magnas misérias perfert in reditu ex India 829
alazia urbs deserta 645	aletrium 260	alexandri M. cum Roxana Oxyartę fil. nuptiæ 604
alazonius fluuius 574	aletes Corinthi cōditor 444	alexandri ambitio, ab Ephe- sijs contempta 738
alba à Rom. direpto & eius ciues Romani appellati 254	aletium Plinij 324	alexandri lucus in Chalci- de, & ibi sacra Alexandria fol. 742
alba Romanorū carcer 263	alexand. M. Cyri sepulturam studiosę inspicit 844	
albanus mons 252	alexander usq; ad Gangem flu. peruenit 805	
Romanis & Latinis sacer locus ibid.	alexander in Mallis mortis periculum subit 804	
albanę descriptio 576	alexander 8. urbes in Sog- diana condidit 603	
albanū numerorū ignari 577	alexander louis filium se ap- pellari passus 821	
albanī Romanis subiecti 324	alexander insano proposito ex India in Nilum nauiga- re constituit 800	
albanorum religio 576	alexand. M. Arabicum bel- lum molitur 856	
fanatici sacerdotes ibid.	alexand. M. Cariz regi bel- lum infert 754	
albingaurū Ligurū op. 221	alexand. M. in equum suum gratus 802	
albiaci 223	alexand. etiam in armis phi-	
albium intermedium 221		

INDEX.

alexand. M. aræ	180	alonefus insula	498	amanus mons Tauri fru-	
alexander Antiochi fil. Seleu		alope	487	stum	630
co bellum facit	721	alopecta insula	560	amani genij Persici tēplum	
alexander Helena primum		alosa piscis crocodilos solus		fol.	594
abutitur in Cranaa	461	non timet	810	amani portæ	774
alexāder primus iudæorum		alos urbs	494	amardi	587.609
rex ex sacerdote factus	881	alpes & Apenninus eodem		amarynthus flu. Arcadiæ ter	
alexander Molossus Tarent.		loco oriuntur	221	minus	412
contra Lucanos dux	313	alpium transitus quatuor ex		amaryncea in Buprasi rele-	
alexander Molossus Pando-		Polybio	229	gata	395
sia perit oraculo ut sibi ca-		alpium magnitudo & cum		amarynthia Dianæ sancti	512
ueret monitus	285	Graciæ ac Thraciæ monti-		amasia flu. Germaniæ	330
alexand. Philaletes medicus		bus collatio	229	amasia urbs munita. Stra-	
præses scholæ Heroph.	674	alpina bestia cerui formam		bonis patria	642
alexandrea	677	referens	228	eius agri fertilitas	ibid.
alexandrea à Lysimacho in		alpheus flu. ab alphorum fa-		amasiæ situs	656
honorem Alex. M. restau-		natione dictus	402	amastris	635
rata	690	alphej flu. fabula refellitur à		amastris regina, & eiusdem	
alexandria quantum à Rho-		Strabone	304	nominis urbs	639
do distet	21	alphæi ostia	300	amastris urbs	357
alexandria Aegypti urbs sa-		alphæi flu. ostia apud Olym-		amastria	651
lubris etiam in paludibus		piam	398	amathus urbs	418
sua	237	alpinis Dianæ lucus	398	amathus fluuius	391
alexandria Ariana	598	alphos sanas lauacrum	402	amathus urbs Cypri	780
alexandria aer saluberrimus		alptonia	222	amathusium tritum	395
cur	920	alsium	249	amazena in mari rubro	886
alexan urbis descriptio	920	altes Lelegum rex	702.681	amazones quas urbes con-	
alexandrina schola	771	althæus Curetum dux	530	didisse memorentur	579
alexandrini Auletæ urbe pel-		althæmenes Dorios in Rho-		amazones cū Gargaren. cō	
lunt	923	dum ducit	750	grediunt prolis causa	572
alexandrinorum felicitatis		althæmenes Dorienſiū dux		amazonum campus	49
prodigium	920	urbium Cretæ cōditor	544	amazonum narrationem fa-	
alexandrinorum sub Roma		altinum urbs Cisalpinæ Gal-		bulosam esse	579
ni imperio libertas	102	liæ	237	amazonū regina Thaleſſia	
alexandrinorum mercatores		alucaria in arboribus apud		cum Alexand. M. coit pro-	
Indiā notā reddiderūt	119	Hyrmanos	75	lis causa	580
alexandriū iudææ urbs	882	aluminis prouentus in Lipa-		amazonum historia	578
alexia Mandubiorū urbs	207	ra	309	ambarualia sacrificia	253
alga humidæ naturæ est	211	aluminosa terra purgando		ambiani	210
algi græcis Thryos est	404	auro accommodatur	155	ambitus terræ ex una quarta	
algam mare eiicit	49	alyattes Lydorum rex	850	magnorum in cœlo circu-	
algidum oppidum	259	alyattes rex Lydiæ ditissi-		lorum cognoscitur	113
algoni turris 25. uirgines rui-		mus	778	amblade	664
na opprimit	57	alyattes Croesi pater oracu-		ambladense uinum	665
alica fit ex frumento Capua-		lum Delphicū honorat	482	ambracius sinus Siculo mari	
no	265	alyba argentifodinis cele-		implerur	124
al. sic urbs	260	bris	644	ambrones à Ma. deuicti	200
alsium	396	alyzeus Icarij fil. urbē Aca-		ambryſus	484
alizia portus Herculi sacer		naniz de suo nomine con-		ameria	251
fol.	524	dit	517	ameria pagus	652
allazonium oppidum	699	alyzia	514	amenannus fluuius	262
allobroges	202	amalthææ cornu	159	amisus urbs	127.513.642
alotriges pop. Hisp.	164	amalthææ cornu Acheloo de		amisus olim Heneta	638
allurochades Indus	73	fractum ab Hercule	523	amisus olearum terax	76
alobe Alope & Aloa	645	amanides portæ	870	amisus & Sinope loca Poni-	
alasia Sicilia oppidum	299	amanus	607	u	71
				ab	

INDEX

ab Amiso ad Colchos uersus ortum æquinoctialem na- uigari cōtra Hipparch. 73	amphrysus Boeotiæ urbs 484	anax templum 853
amiternum urbs 251	amphiloi qui sint 97	anagnis urbs 260
ammonis templum aliquan- do in mari iacuisse, conie- ctura 46	amphisce intra Tropicos & æquinoctialem sunt 134	anagrina urbs 909
ammonius oraculū cur exo- leuerit 940	amphisce qui dicantur 137	anagyrafi 460
amnas fluius 656	amphissa urbs 488	anais Venus 622
amnisius Minois regis naua- le 541	amphissentes Locri 480	anaitidis sacra 848
amorgus insula una de Spo- radibus 552	amphistratus Castorum au- riga 566	anaitidis deæ templum à Per- sis conditum 594
amorum 671	amphitheatrū in Campo Martio 259	anandati genij templū 594
amoris saltus 516	amphius & Adrastus Mero- pis filij 683	anaphane urbs 43
amoris modus peculiaris 584	amphyctiones litibus diri- mendis deputati 481	anaphe insula 549
ampera Pythiei nomi patris fol. 483	amphyctiones in Crissæos animaduertunt 480	anaphlystij 460
ampelus mons 553	amphyctionum conuentus ad Calauriam 429	anapix & Amphinomi in pa- rentes pietas memorabilis fol. 302
ampelos Sami insulæ pro- montorium 735	amphyctionicum collegium Delphis cur constitutū 481	anariaca 585
ampelitis terræ natura 368	amphani à Rom. deuicti 332	anas fluius Hispaniæ 147
amphiale promontoriū 457	amulius Numitorē fratrem regno detrudit 252	anasis 940
amphiarus legem diuinam docuit 881	amulius patricium patrat ibid.	anases 918
amphiarus cum curru & at- mis à terra absorptus 361	amuletis medicinam perfici- unt Pramnæ 822	anases Aegyp quid sint 131
amphiarai oraculum 461	amycle urbs & ibi Apollinis delubrum 418	anaxagoras Clazomenius physicus 743
amphiarai sanum 466	amymones Neptuni fil. 424	anaxarchi emendationes Ho- mericæ 691
amphigenea urbs 405	amymonæ fons 426	anaxenor Citharædus mai- gnes 746
amphilochus Amphiarai fil. & Calchas uates 740	amynas Achamanū rex Epi- rota 489	anaxilaus Rheginorum ty- rannus prædones mari ar- cet 285
amphilochus Græcorum ca- stra ad Ilium relinquit 527	amynas Galatarum rex 662	anaximander Milesius Tha- letis discipulus 733
amphilochus urbem de suo nomine condit 305	amynas à Cilicibus captus 664	anaximander Thaletis Mile- si discipulus 64
amphilochus Argos occu- pat 377	amynas Antipatru Derbeū per insidias tollit 663	anaximander Thaletis disci- pulus primus tabulam geo- graphicam parauit 6
amphilochus de suo nomi- ne urbem cōdit exul apud Hispanos 166	amynthor Ormenida Phœ- nicis pater 500	anaximander Milesius geo- graphus 1
amphilochus & Mopsus Mal- lum urbem condunt 773	amyrus 504	anaximenes Rhetor Lama- psacenus 686
amphilochi in Aetolia 373	amythaonidæ 427	anaxus Lelegum rex 736
amphilochoru Inachus 305	amyzon urbs 756	anchemachi qui sint apud Homerum 336
amphinomi cōsiliū de Te- lemachi exde 380	anabura 664	anchiale urbs à Sardanapae- lo condita 769
amphinomi erga parentem pietas 302	anacarnanum Respub. Ari- stotelea 373	anchiale oppidum Ponti 371
amphion Nioben uxore du- cit 419	anacharsis Scythæ septē Græ- ciæ sapientibus annuera- tus 343	anchises Aeneæ pater 252
amphion & Zethus Thebis regnant 473	anacharsidis inuenta ibid.	anchora ab Anacharside in- uenta 343
amphrysus fluius 497	anacharsidis Scythæ apud Græcos authoritas 341	anchoë lacus 469
	anacharsidis de Indiæ di- ctum 798	ancus Martius Ro rex 243
	anacrufis 483	ancus Mar. Ostie cōditor 155
	anactoriū Aetoliæ urbs 514	ancona urbs à Syracusanis condita 263
		ancona 250
		ancyra

INDEX:

ancyra Tectosagum castellum	662	anni quantitatem Aegyptij		anticimolis	640
ancyra Abasitidis	671	Græcos docuerunt	933	anticirra	479
ancyra urbs à Tectosagis habitata	203	anni initia splendide ab Indis celebrantur	807	antigenidas Alcei poetæ frater Machatam pugilæ Persicum sternit	714
andania Oechaliæ	394	anniceria secta	972	antigonía urbs alias Nicæa fol.	660
andanijs alias Peucetij lapygiae populi	411	annium urbs	399	antigonía in Antiochiam de generat	869
andara	703	annibal urbes in Armenia condit	618	antigonius Scepsios & Cebrenios in unam urbem con ducit	693
anderenæ matris deorum sacellum	710	annibal secundum bellum Punicum confiat Sagunto expugnato	168	antigonius Corinthum & Acrocorinthum amittit	440
andizetij	366	annibal post Antiochi cladem ad Prusiam Bithiniæ regem fugit	658	antilochi monumentum	692
andramon Pilius Colophonem condit	731	annibal in Bruttios fugiens Terinam diruit	284	antilibanus	857
andretium castellum	361	annibalis pater in Hispania dux Carthag.	167	antimnestus Chalcidensium dux	286
andrea Cretensium	547	annibalis ad Transmenum lacum victoria	250	antini prædonibus Tyrrenis se adiungunt	255
andrielus mons	767	annibalis de Campanorum luxu dictum	273	antinoos attributa stellæ	64
andriaca Ponti urbs	371	annibali Eururiam petenti lacus ex Pado negotium faciunt	241	antiochia Syriaca quatuoribus	869
andrius fluvius	699	antæi sepultura fabulosa	959	antiochia apud Daphnē	899
androclus Epheso occupata Leleges eicit	737	antalcidas legatus	320	antiochia Margiana à quo condita	598
androclus Codri Athen. rex filius Ionicæ coloniarum princeps	730	antandrus Lelegum urbs	202	antiochia Phrygiæ	671
androcotus Indus	73	antenor Menelaum hospitio excipit	704	antiochia Mygdonia	862
androcopus Lebedon condit urbem	731	antenore Troia euadens Venetos condit	235	antiochia ad Daphnem	822
andromache Eetionis Ciliciæ regis filia	681	antenor cum Hænetis in Adria confedit	638	antiochia ad Mæandrum	727
andromacha Hectoris uxor gentilis Alex. magni	691	anten. peregrinatio	45.158	antiochenæ canicæ triphilla cognominatæ	727
andromeda ad Ioppe ceto exposita	878	antenori pardi pellis salutis tessera	704	antiochus Alalonensis Syriæ bonis præcessor	878
andrus insula	550	antemuræ	253	antiochus à Romanis debellatus	320
ancianum descriptio	489	anthedon	462	antiochus magnus Beli sepulcrum spoliare prohibitus	860
anemorea	485	anthedonij Glauci in cetum mutati fabulas	467	antiochus Soter Margianam muro cingit	598
anemurium promontorium	767	anthera urbs	414	antiochi Hieracis & Callinici dissidia	873
angetia	275	anthemus insula nunc Samus	735	antiochi Attali regis Pergæ minater	720
angidistidis matris deorum templum in Galatia	662	anthemis insula	522	antipater Archiam mittit ad interficiendum Demosthenem	429
ania flu. Isthmos qui Zere-thra dicuntur facit	444	anthemusia	863	antipater Tarsensis philosophus	771
anigrus fluvius	401	anthes Halicarnassum condit	429	antipater Derbeus	663
anigriadum nympharum specus	401	anthes cum Træenis Halicarnassum condit	754	antipates Sisidis Mithridatis potentiam auget	650
animæ immortalitatem Platon fabulis prodidit	816	antipatri & omnes tria Pindari dictum	67	antipatri Macedonis cum Atheniensibus bellum Lamiacum	
animam interitus expertem esse	213	anticargus mons	763		
animalium esum prohibet Pythagoras	819	anticalius mons	871		
animalium quæ ab Aegyptijs coluntur catalogus	939	anticeitas fluvius	560		
anio fluvius Romam præter fluens	258				

I N D E X

miacum 495
 antipatri p̄donis Derbe 630
 antiphanes pr̄stigiator &
 mendax homo 103
 antiphellos 764
 antiphili portus 898
 antiphraz 926
 antipulis annumeratur urbi
 bus Italicis 201
 antipolis à Massiliensib. con
 dita 196
 antiphys Mazonum rex 723
 antiphys Colrex 751
 antipodes & antæcīj ſ̄dem
 homines eſſe poſſunt 65
 antiquitatis monumenta à
 ſex millibus annorū apud
 Turdetanos 147
 antirrhodus inſula 921
 antirrhūm promontorium
 Locridis 390
 antiſſa urbs Leſbi 715
 antiſſa inſula 56
 antiſſita oraculi falſa perſua
 ſione à Boeotis interfecta
 ſol. 464
 antitaurus mons 607
 antium urbs 254
 C. Antonius Ciceroniſ in cō
 ſulatu collega exſul in Ce
 phallenia 520
 Romamredit ibidem
 antonius ab Auguſto ui
 ſus 377
 antonius Aiaciſ ſtatuā Cleo
 patraz dono dat 692
 antonius Cleopatraz Hama
 xiam dono dat 767
 antonius ad Aſtiacum ui
 ſus Alexandria fugit 923
 antonius Cyprum Cleopa
 traz donodat 782
 antonius à Cleōne proditus
 ſol. 669
 antonius Agamemnoni ſe
 comparari patitur 772
 antonius ſeipſum interficit
 ſol. 923
 antonīj in Parthos expedi
 tio Artavaſdiſ regiſ perſi
 dia impedita 610
 antonīj domus regia Timo
 nium dicta in Alexandria
 ſol. 922
 andron urbs Protetiſilao ſub

dita 494
 antrona urbs Theſſaliaz ma
 ritima 405
 antronis aſinus 497
 antropophagi Scythaz &
 Sauromataz 342
 antropophagi in India 813
 antropophagi in Hibernia
 ſol. 220
 antyphi poſteri Theſſaliam
 occupant 505
 anubidiſ Dromus 932
 anulus Polycratiſ in piſce
 inuentus 735
 aones Boetiam primum in
 colunt 463
 aones Boeotiā occupant 373
 aornus petra ab Alexandro
 expugnata 787
 aorni oraculum 24
 aorſorum gens 585
 patrie eiecta ibid.
 aous fluvius 368
 apæſia 683
 apæſus urbs & fluvius 685
 apaitaz 643
 apamea Cibotus 671
 apamea urbs, alias Myrlaza
 aut Cius dicta 658
 apamea urbs præclara 672
 apamia urbs Tetrapôleos,
 olim Pella dicta 871
 apamea Mediæ à Macedoni
 bus condita 610
 apamea urbs Parthiaz 597
 apamea in Tetrapoli 869
 aparni 593
 apaturum Veneriſ fanū 565
 apelles pictor Epheliſus 739
 apellico Teiſus librorum Ari
 ſtotelis deprauator 705
 apenninus unde ortus &
 quā terminetur 234
 apenninus in fretum Sicu
 lum deſinit 129
 apenninus mons à Genua
 incipit 221
 apennini cum Alpiſus com
 miſſio 234
 apetria urbs 149
 apennini montiſ lacus in Iſa
 ram deſinens 227
 aptera urbs Cretaz 544
 aphamiotaz ſervi Cretenſi
 um 804

aphetaz 497
 aphetiſ lacus 55
 aphnei 681
 aphrodiſias 671
 aphnitidiſ lacus 683
 aphrodiſium Cypri 780
 aphroditopolitana præfectu
 ra 936
 aphydus à Caſtoribus expu
 gnata 458
 apianus de Antipodibus 65
 apidanus fluvius 493
 apidanus fluvius ex Phariſa
 lo decurrens 412
 apidones 426
 apis boſ 934
 apis ubi nutritur 930
 apidiſ templū Memphi 934
 apis pro deo cultus à Mem
 phitiſa 932
 acapniſton mel optimū cen
 ſetur 462
 apobathra ad Seſtumi 687
 apollo Pythonem & Titium
 conficit 484
 Apollo terras obſiens homi
 nes ad manſuetudinem in
 citat 484
 apollo Vilius, id eſt, ſaluſifer
 & medicus 733
 apollo Pronōption 710
 apollo Clariſus 740
 apollo Ademiſeto ſeruit 312
 apolliniſ Cataoniſ fanum
 ſol. 632
 apolliniſ cum Dracone cer
 tamen carmine Timothei
 niſ celebratum 483
 apollo Gryneus, Hecateus,
 Cyllæus 715
 apolliniſ Tilphoſij templum
 ſol. 473
 apolliniſ Pythij templū Del
 phiſ celebre & antiquū 479
 apolliniſ aram qui tetigerint
 præcipitiſ puniuntur 781
 apolliniſ coloffus in Capito
 lio à M. Lucullo dedica
 tus 371
 apolliniſ Erythibij templum
 in Rhodo 710
 apolloniſ urbs Pergami 722
 apol. Amyclæi delubrum 418
 apolliniſ urbs Crocodiliſ in
 mica 943
 apolliniſ

INDEX

apollinis & Marfyæ fab.	672	ta	318	ipforum expeditionum ter	
apollinis Actij templū	376	apuliæ nomen multis regio-		mini	180
apollinis Delphini fanum		nibus commune	316	aræ XII deorū in Acolide	719
Malsiliæ	195	appuli	318	arabæus Lyncistarum prin-	
apollinis Teneatæ templum		cū Daunijs eo-		ceps	378
fol.	435	dem utuntur sermone	ibi.	arabia sola terrarum felicia	
apollinē humano præcipitio		aqua Nilotica cito calefit	758	cognomen tulit	36
placant Leucadenſes	516	aqua cauſa proprietatis in a-		arabia à Rom. domita	908
apollonius medicus Citeus		nimalibus	799	arabia felix	886
celebris	780	aqua ſilari plantas in ſaxa cō		arabia felix bello rēta à Rō	
apollonius Mijs medicus He		uertens	273	manis Strabonis arate	119
rophileli	742	aqua Gadarenorum peſti-		arabiæ deſcriptio	886
apolloni Mallaci in Alaban		lens	883	arabiam regni ſui regia con-	
dam urbem iocus	758	aquæ figura & centrum	51	ſtituere in animo habuit	
apollonium Africæ promon		aquæ penuriam ut deuiſent		Alexander M.	911
torium	962	Coli animalia	360	arabes Amphifoios eſſe	139
apollonia Dardaniæ urbs ce		aquæ & terræ globus ac mu		arabes ad Alex. M. ſoli non	
lebris	368	tationes	936	miſerunt legatos	857
apollonia Epiri urbs	135	aquam ut deum Perſæ co-		duos tantum deos colunt	
apollonia urbs ad Rynda-		lunt	847	& quomodo ib.	
cum	670	aquæ Cotiſcaliæ morboſis		Iouem & Bacchum	857
apollonia Cycicena mulier		utiles	251	arabes Scenitæ latrocinjs	
nobilis regi nubie	721	aquæ Labanæ & Albulæ ſa-		dediti	863
apollonias metropolis Phry		lubres	261	arabū diuiſio & mores	909
giæ	671	aquæ Sextiæ	196	arabica Romanorum expe-	
apollodontaſis urbs olim Si		aquæ ſtatellorum	240	ditio	907
racena dicta	610	aquæ ſalſæ in Selinunte Sici		arabicus ſinus	800
apolloniatis palus	670	liæ	308	arabicus ſinus commodior	
apollonidæ uermes ex niue		aquæ ductus Romanæ urbis		limes Africa & Aſiæ quàm	
nafcuntur	618	& ſubterranei amiculi	253	Nilus	33
apollocrates Dionyſij tyran		aquarū in lapides ſubita mu		arabici ſinus deſcriptio	102
ni fil.	288	tatio apud Plutonium	726	arabici ſinus introitus angu-	
apollodorus Rhetor ſectæ		aquatica inſtrumenta Da-		ſtus	122
Apollodoreæ autor	722	nai	23	arabici & Aegyptij maris	
Auguſti præceptor	ibid.	M. Aquillius Cōſul Ioniā in		iſthmus	28
apollodorus Artemita Par-		prouinciā redigit	744	arachotæ	596
tici belli ſcriptor	119	aquileia	124	arachthus fluuius	371
apollodorus Homerum in-		aquileia à Romanis contra		aracholia	598
juſtē reprehendit	777	barbaros condita	238	arachoti	828
apollodori in Homerum ca-		emporium Illirij	ibid.	aracynthus	515
lumnia reſutata	650	aquileia contermini Norici		aradus ſaxum	873
apoſtaſes Aegypti	922	quidam	226	aradiorum regio	872
appia uia	256	aquileia aurifodinis celebris		arethyrea urbs	437
apptani Mithridaticus	675	fol.	228	aragus fluuius	575
applotæ urbs celebris à Tar		aquilæ planē nullæ ſunt in		aramæi	911
quinto Priſco deleta	254	Scythia	360	arami Syri	724
capri Calydonij exuium &		aquilæ à Ioue emiſſæ Del-		aramæi, ſdem qui & Sy-	
caput, Meleagri cum The-		phis conueniunt	481	ri	39
ſtiadis belli cauſa	530	aquitani qui dicantur	193	arar fluuius terminus Sequa-	
apri Calydonij mater Cro-		aquitani à cæteris Gallis lin-		norum, Heduatorum & Lin-	
myoniaſus	435	gua & corpore diuerſi	193	caſiorum	202
aproſopytica præfectura	929	aquitanorū XX gentes	206	ararena deſerta	908
apſus flu. Dardaniæ	368	aquinum urbs Latij	260	aratus Sycioniorum tyran-	
apſyrides inſolæ	125	ara Zariorum memorandæ		nus	437
apulia ab Annibale uaiſta-		magnitudinis	552	aratus Achæus Corinthum	
		aræ Alex. M. & Philænorum		Antigono adimit	440

araurarij

INDEX.

arauraris fl. Gallia 198
 araxes fl. 558 & 576
 araxus promontorium 390
 araxis à fontibus ad ostia us-
 quæ descriptio 617
 araxem Alexander traiecit ad
 Persepolim 844
 araxus Eleæ promontorium
 fol. 442
 araxenæ mira fertilitas 387
 araxeni campi 618
 araxina Armenia fertilis re-
 gio 75
 arbaces Syriæ rex ultimus
 fol. 853
 arbela urbs ab Arbelo F. At-
 monei condita 833
 arbelus 81
 arbis 813
 arbies Arianae populi 823
 arbor Gadibus peculiaris &
 memorabilis. Item apud
 nouam Carthaginem 184
 arbor nulla spinam fert 184
 arbor Indiae quinq; stadiorū
 umbram faciens 798
 arbores rubri maris mirandæ
 fol. 886
 arbores crassitie VIII. pedū
 in Liguria 222
 arbores Indiae admirandæ
 magnitudinis 797
 arcadia descriptio & calami
 tas 442
 arcadiorum equorum præ-
 stantia unde 443
 arcadiæscus 299
 arcæi Mensis templum 611
 arcesilaus Academicus phi-
 losophus Pitaneus 711
 arceuthus amnis 870
 arcesilaus philosophus 13
 archæanax Mitylenæus Si-
 gæum condit ex Ilij rude-
 ribus 696
 archedamus Tarsensis phi-
 losophus 771
 archelaus Cappadociæ rex
 fol. 629
 archelaus Cilicia occupata
 Eleusæ regiam cōdit, fo-
 lio 768
 archelaus à Pompeio Coma-
 næ pontificatū donatus
 653. uaria fortuna usus ib.

archelaus Pencheli F. autor
 Aeolicæ coloniae 678
 archelaus Aegypti imperiū
 sibi usurpat 923
 archias Syracusarum condi-
 tor 291
 archeas Corinthi? Syracusa-
 rum conditor 302
 archias opes sanitati præfert
 fol. 302
 archias Demosthenem fru-
 stra fallere conatur 419
 archidamus Agesilai F. dux
 Tarentinorum 314
 archilochus poëta Parus fo-
 lio 552
 archilochi scutū in Saijs 644
 archimedis liber de ijs quæ
 uehuntur 50
 architectura pars Mathema-
 tum 51
 archijtas Tarentinus philo-
 sophus Pythagoricus 313
 arconnesus 741
 arctacana urbs 598
 arcticus circulus iuxta Pro-
 clum 63
 arcticus circulus ursæ nomi-
 ne notatus ab Homero 3.
 ut describatur ibidem.
 arctici in sphaera reota nulli
 esse possunt 139
 arctici circuli non sunt ubiq;
 terrarum 96
 arcticorum circulorum semī
 diametri latitudinibus lo-
 corum æquales 63
 arcturus quibus uerticallis
 fol. 134
 ardanæares promontoriū 972
 ardanius portus Menelaus
 nominatus cur 37
 ardea Rutulorum urbs 112
 aridæi Dalmatæ 367
 ardia 365
 ardius mons 367
 ardyes Gygis F. Iosia regis
 Iudæorum æqualis 64
 arecomici 201
 aregontis pictoris artificio-
 sa opera 398
 arelatum Narbo Massilia æ-
 què distant 198
 arelatum urbs ad Rhodanū
 sita emporiū nobiliss. 198

arena uitraria 879
 arena aurum copiosum im-
 mixtum in Balica 154
 arenes arx 401
 arcetes arabia rex Romanū
 iugum suscipit 908
 aretula fons et flu. Orthygia
 303
 arethusa Chalcidesium fons
 fol. 513
 arethusæ fontes in calcide
 terremotu obturati 54
 arethusæ fons turba? Olym-
 pia bouib. sacrificatis 304
 aretium 249
 areuaci Celtiberorum nobi-
 lissimi 171
 argæus mons altissimus 633
 arganthonius Tartessorum
 rex 159
 arganthonius mons 658
 argennum promontorium
 fol. 742
 argenteus mons 156
 argentea dolia & præsepe
 fol. 159
 argenti scultura atticæ 461
 argenti camini cur sublimes
 in fusorijs afflictiis 155
 argenti copia in Ilipe & Sisa-
 pone 150
 argenti Euboicum talētum
 triduo effodiunt Hispani
 156
 argētisodine Damastia 378
 argētisodinae ad nouā Car-
 thaginem 156
 argestes austri uenti Epithe-
 ion 17
 arginusa in sulæ tres 713
 argisa 501
 arginorum & Spartanorum
 de Thyrea contentio 61
 argo egressus Hylas à nym-
 phis rapitur 658
 argo nauis magnifica 43
 argolicus sinus 390
 argolicus Inachus 305
 argonautæ ex Aphedis emis-
 si 497
 argonautæ in Dyndimēnæ
 templum consecrant 610
 argonautarum signa migra-
 tionis in Posidoniata 19
 argonautarū posteri Lem-
 no

INDEX.

no expulsi	408	arimaspea carmina Aristeas	748
argonautarum ad Phasin na		fol.	20
uigatio	42	arima spada carmina	685
argonautis cur Mynyatum		ariminum	250
nouum tribulum	476	arimi qui sint	725
argo: Pelasgicum	244	arimoli fabula	674
argos Oresticum ab Oreste		arimûs rex Mysiæ combuste	715
matricidam conditum	378	fol.	715
argos urbis descriptio	425	ariobarzanes Cappadociæ	
argos Amphiloichicum ab		rex 635 eis stirps deficit	
Alemzone conditum	371	ibidem.	
argos Amphiloichicum	514	ariolandi modus Gallorum	
argos quot modis ab Home		expalitatione	213
ro usurpatum & quid ubi-		arion equus Adrastum sei-	
quæ significet	424	uat	466
argos in Romanorum uenit		arion Methimneus delphim	
potestatem	431	in Tenarum uectus	715
argonis portus in Aethalia		arisba urbs præclara	681
fol.	247	arisba Asiæ regia	686
argus castellum	632	aribus fl. Thraciæ	686
argus Hippius	238	aristarchus Grammaticus	
argyria urbs	647	Homeri interpres carpi-	
argyripa urbs Italiæ maxima		tur	28
olim	317	aristarcha matrona à Dea	
argyripensum nauale	316	Phocænsibus dux data	
argyrius i Lauo adiecti	254	fol.	196
aria regio	598	aristeas Proconnesius autor	
aria fl.	396	Arimaspadum carminum	
ariæ terræ mira fertilitas	75	fol.	685
ariama	650	aristeas Proconnesius Ho-	
ariana austrinum sigellum iux		meri magister	736
ta Eratosthenem	80	aristidæ pictoris Bacchus à	
ariana ut parallelogrammi		militibus fœdatus	436
figuram exhibeat	80	aristion Atheniensium tyrā-	
arianæ descriptio	823	nus à Sylla supplicio affe-	
ariani populi	39	ctus	460
arianti Indiæ desertæ incolæ		aristippus Socraticus sectæ	
fol.	131	Cyrenaicæ autor	972
ariarathes primus Rex Cap-		aristobolus ab Alexandro	
padocum	629	M. iussus Cyri sepultu-	
ariarathis regis pueriles ma-		ram donarijs exornare, fo-	
chinationes	634	lio	844
aricia urbs	254	aristobolus cum fratre Hyr-	
aries qui grægem ineat talen		cano de regno Iudææ cō-	
to emittitur in Bætica	152	tendit	881
aries niger Calchanti imo-		aristobolus flu. Sogdianæ à	
latur	377	terra absorbetur	604
arieris frons, Tauricæ pro-		aristocrates Orchomeni	
montonium	37	Rex	417
arieres locolanae pilos feren		aristocratiæ quid	9
tes in Sardinia	248	aristocratiæ quid 196 Mas-	
arij	391	siliensium ibidem.	
arimaspi qui	586	aristocraticus status Athe-	
arimaspi Scythici pop. uno-		nis	459
culli	20	aristodemus Strabonis præ-	
		ceptor	748
		ariston ab Eudoro accusatus	
		de ortu Nili	918
		aristonis & Eunomi Citha-	
		ædorum contentio	189
		aristonicus excellens Gram-	
		maticus	35
		aristonicus Attalicum tea-	
		gnum affectat	744
		aristopatæ epistola Indica	
		fol.	805
		aristoteles scholam & biblio-	
		thecam unâ Theophra-	
		sto tradidit	706
		aristoteles & Xenocrates su-	
		giunt ad Persas	707
		aristoteles à Posidonio nota-	
		tus	166
		aristoteles in Chalcide Eu-	
		hææ mortuus	512
		aristotelis uxor, Hermæ ty-	
		ranni consobrina	707
		aristotelis libri ab Apellico-	
		ne Teio miserè depraua-	
		ti	705
		aristotelis bibliotheca	705
		aristotelis Respublicæ	373
		aristus Salamineus histori-	
		cus	780
		arithmetica à Phœnicibus in-	
		uenta	876
		ariulius ager in Chio impor-	
		tuosus	743
		arla Parthiæ castellum muni-	
		tissimum	398
		armamentarium Philonis	
		cccc. naues recipiens, fo-	
		lio	457
		armatura Lusitanorum	163
		arma inter donaria primum	
		locum obtinent in Creta	
		fol.	346
		armorum usus	512
		armenæ Sinopensium pag?	
		640 & de eo puerbiū lbi-	
		armenius Thesalus, Iasonia	
		in expeditionibus comes	
		370. Armeniæ nomen reli-	
		quit ibidem.	
		armenius lapis colore pur-	
		pureo	619
		armenij Romanorum ferūt	
		imperium	122
		armeniorum Syrorum et A-	
		rabum cognatio	38
		armeniæ	

armeniæ minoris descriptio 650. felicitas ibidem.	arsinoæ dicta urbs Ephesus fol.	arvernorum eccc cōtra Rom. in aciem pro-
armeniæ urbes duæ ab An- nibale conditæ	arsinoëtica præfectura	dierunt
armeniæ antiquitates, fo- lio	artabazi gazæ	207
armeniæ portæ	artabri	artuerniorū latè propagatū imperium in Gallijs
armeniaca uestis	artabri Hispaniæ pop.	207
arminius Cheruscorum dux	nunc Arotrebates dicun- tur ibidem.	arundines 30. cubitorum in India
33. eius uxor in triumpho ducta ibidem.	artabrorum terra stanno nõ- bilissimo scatet	814
arminium Vmbrorum colo- nia & eius nominis fluui- us	artace mons	arundines melitæ apud In- dos
240	artacena regio ad Arbela, fo- lio	797
armozus Carmaniæ promō- torium	artageræ	227
884	artanes Sophenus ab Anti- ocho M. ad Romanus de- ficit	arupenum urbs
arna Thesalica	621	arupinus urbs
473	artauasdes proditiōis pe- nas luit	366
arni & Aesaris fluuiorum fa- bula	622	arulio urbs galliæ
246	artauasdes rex pfidus in An- tonium	202
arne urbs antiqua à Copai- de lacu absorpta	610	arxata urbs
55	artaxata Armeniæ urbs, fo- lio	619
arnæorum respub.	617	asander isthmum Mæoticū muro munit
463	artaxerxis tempore magnā in Græcia siculus	359
arnarium locus conuentus Achæorum	46	asdrubal Carthaginis nouæ in Hispan. conditor
440	artaxias ab Antiocho defici- ens Armeniā accipat	167
aromata pagus & uinum a- romatenic	618	asdrubal ad Metaurum occi- sus à Liuiō & Nerone Cofs.
748	artaxias Armeniæ R. apella- tur à Romanis	322
aromatum prouentus in A- rabia	621	asdrubalis uxor Byrsam secū comburit capta urbe
36	artaxiasfata	967
Arotria	618	asca urbs ab Aeliō Gallō oc- cupata
512	artemisa Echinadū insula cō- tinens facta	808
arabon flu.	55	ascei templum
574	artemidorus Tarsensis Græ- manticus	852
arrichi	773	ascalon urbs 578. cepis uti- lem agrum habet ibidem.
565	artemidorus Ephesus Ro- mam legatus missus	703
arfacia Mediæ urbs à Parthis condita	740.	ascanius Aenææ F. Scepson urbs aliō transfert
611	ob causam bene actam aurea statua à ciuibus do- nata ibidem.	252
arfaces Scythæ Parthiam in- uadit	artemidorus repræhensus fol.	ascanius Aenææ F. Albæ cō- ditor
597	157	ascanius superbus Ascanio- rum ad Troiam dux
arfaces à Callinico in Aspa- siatus pulsus	artemis cur dicta Diana, fo- lio	659
596	733	ascanius lacus, amnis, pagus Mysiæ
arfaces in Sagyllo captus à Pharnacis filijs	artemisiæ Cariæ reginæ se- pulchrum marito positū fol.	778
655	754	ascanius lacus
arfacis nomen omnibus re- gibus Parthorum est cō- mune	artemilium promontorium fol.	657
806	749	asclepiades Prusiensis cele- bris medicus
arfaciōrum Persæ sunt ualde studiosi	artemita Babiloniæ	661 (719)
864	605	asera Hesiodi patria infelix
arsena palus uitrosa	artemita nobilis urbs, fo- lio	471
619	859	asculum Piceni locus muni- tissimus
arsinis flu.	artium utilium intuentores apud Aegyptios diuinis honoribus colebatur	263
426	82	asea Megapolitidis uicus, fo- lio
arsinoë olim Crocodilorum urbs dicta	arueri	398
938	105	asia Alexandri expeditioni- bus innotuit
arsinoë Arabiæ felicitis urbs fol.		13
888		asia intra & extra Taurum fol.
arsinoë urbs 525. uxor Pro- lomæi R. & soror ibidem.		130
767		asia intra Taurum quæ dica- tur
arsinoë urbs		829
arsinoë Cypri urbs & por- tus		asia Europæ ponte iuncta à Xerxe
780		687
		asia imperium quam diu du- rauerit
		850

INDEX

asia partes quinque	519	aspungitani	566	astypalæa insula	544
asia tertiae partis descriptio		astacani regio	801	astypalæenses Polissina oppi-	
fol.	606	astus urbs munita & de ea di-		dum condunt	698
asianus stylus	745	ctum Stratonici	706	asylum Epheesium	739
asiarchæ Tralliani	746	astium triticum	800	atabyris	508
asicinsena	607	assyriorum instituta & mo-		atabyris mons	753
asina oppidum in sinu Asi-		res	861	atacis flu. ostia	148
næo	415	asta urbs celebris & amæna		atagis fl.	717
asinæus sinus	414	fol.	150	atalanta insula	457
asine Dryopum domiciliū		asta regia Plinij	186	atarges	511
fol.	428	astabores flu.	897	atargatis dea Syria	863
asinini Megaricæ montes		astacus urbs ab Atheniensib;		atarneus regia Hermiæ ty-	
fol.	455	in ppontide cōdita	638	ranni	711
asinus animal frigoris impa-		astacus urbs	524	atarneum metallum	778
tiens	355	astacenus urbs	524	ateas Scythia Philippo bellū	
asini Antronij prouerbium		astacenus sinus	658	facit	359
fol.	507	astana maris affusio & ebul-		atella	171
asinum Marti sacrificant Per-		litio	143	aternum urbs 264. fluuius	
sæ	837	astacani Indiæ populi	801	ibidem.	
asius	681	astapas flu.	896	atefis flu. in Istrum exit ex la-	
asij	593	astenas urbs	149	cu ortus	217
asionei	724	asteria seu Asteris insula, fo-		athamas Teum condit	711
asopia regio & eiusdem no-		lio	521	athamas Alos urbs conditor	
minis fluuius	471	asteria insula Homero cele-		fol.	494
asopia Sycionicæ regio à flu-		brata	55	athamantes in Aetolia	373
mine sic dicta	47	asterium	500	athamanes	478
asopus Sycionicæ fl ex phry-		astigens Thracica	371	athamenes	379
gia oritur fabula	305	astolaba flu.	913	athamanum in Doridem im-	
asopi fluuij sunt quatuor di-		astra oceano lauari Homero		pressio 489. in AEnianes	
uersi	417	persuasum	3	ibidem.	
asopus urbs Laconicæ	419	astronomus à physico sua		athenæus philosophus à Ce-	
aspanæus	723	principia petit	113	sare captus insons dimit-	
aspaliatres	396	astronomica tyrocinia & de		titur	768
aspargi Lybici incredibilis		inceps	11	athenæus & Xenarchus pe-	
magnitudinis	558	astronomiæ in Geographia		ripatetici memorabiles, fo-	
aspendum urbs	664	præstantia & usus	6	lis	768
aspendus urbs ab argiuis cō-		astronomiæ cōtemptus	811	athenæus Attali regis Asiæ	
dira	765	astronomiæ studia in Baby-		filius	711
aspera Lepre	731	lone florent	814	athenæum promontorium	
asphaltites lacus	912	astu à Sylla expugnata	458	fol.	269
asphalio Neptuno à Rho-		astyages à Cyro Pasargadis		athenæ Diades Eubœæ, op-	
dijs templum positum	54	uictus	843	pidum	510
aspis insula	741	astyages à Cyro & Persis re-		athenæ à Romanis honora-	
aspis collis ab Agatocle Sici-		gno pulsus	610	ta	410
liæ tyranno conditus, fo-		astyentes flu.	712	athenarum Dii tutelares Mi-	
lio	968	astyra urbs & ibi auri metal-		nerua & Neptunus	419
aspis Carthaginensium co-		lum	688	athenarum nomen latè usur-	
lonia	310	astyra ad Abydum auri fera-		patum ab Homero	421
aspides Aegyptiæ duplices		cia loca	784	athenæum parallelus	84
fol.	949	astyron urbs Colchica ling-		athenis regnum, Demosta-	
aspionia	673	ua Polas appellata 41 ab		tia tyrannus	459
aspledon	477	Argonautis condita ibid.		athenienses adeptis non fru-	
aspordeum	715	astyra Diana	703	untur, quæ habent amicit-	
asporenæ Matris deorum tē-		astypalæa promontorium		tunt ænigma	155
plum	705	fol.	460	athenienses cur propriā dia-	
				lectam	

INDEX.

lectum habuerint	382	atlantidum res & Dardani		attica dialectus eadem est cū	
athenienses cum Aeginensi		genitura ubi contigerint		Ionica	388
bus de palma certant	410	fol.	410	atticæ historiæ de Pelagis, fo	
athenienses duce Phrynone		atlas mons	925	lio	245
Lesbijs bellū inferunt pro-		atmoni Bastarnæ	314	attica metalla	153
pter Troadem	696	atramyttenus sinus	680	attici dij	684
athenienses prælio uicti ad		atranenses & Afsij ab Her-		aturia regio	852
Aulidem	465	mea circumuenti eius iugū		atys ex Hercule & Ompha-	
athenienses ab Heracidis bel-		accipiunt	706	le prognatus	242
lo lacessiti	455	atraneus pagus	703	aucon Venetorum urbs	366
athenienses literarū studiosi		attrax	501	audacia & ui prædicti Galli	
nō natura sed instituto	104	atrebates	210	cætera simplices	211
athenienses pueros Melios		atreus Solis motum in Zodi		auditus in sententijs paran-	
interficiunt	349	aco ostendit	22	dis uisu utilior	119
atheniensium decretum de		atrei filij Myceno potiuntur		auenio urbs	202
trucidandis omnibus Mi-		præcipue Agamemnon, fo		auentinus mons Romæ ad-	
tylenais	714	lio	417	iectus	257
atheniensium in Demetriū		atridarum nomen Arabibus		auernus lacus 266. & de eo	
ingratitude	460	etiam notum	37	Homericæ Necyæ ibidem.	
atheniensium Gymnasium		atropatena	606	auernum locus Plutoni sa-	
Massiliam translatum	197	atropatij	608	cer	266
atheniensibus x x x. tyrāni		atropatus Medorum rex for-		auerrundandorum malorū	
impositi à Lacedæmonijs		tissimus	609	mos Leucadiorū mirus	516
fol.	459	attalea urbs	765	aues uiuentes uitam huma-	
athenocles amisium urbem		attalus Gergethios è Troa-		næ amulant	317
Cappad. occupat	642	de transfert	712	aues Auerni saxa transuolā-	
athenodorus Tarsum à Boē		attalus secundus Diegijlin		tes perire fabula	266
thi tyrannide liberat	772	Thraciæ R. superat, fo		aufidus flu.	316
athenodori de affluxu & re-		lio	721	auge cum filio Telepho in	
fluxu maris sententia	182	attalus ultimus Philometor		mare proiecta	711
athenodori duo Tarsenses		dictus, Romanos regni he-		augeas Eleorum & Epeorū	
philosophi	771	redes scribit	721	princeps	523
athleticæ studiosi Crotonia-		attalus Romanorum arma		augeas Epiorum rex 393. ei	
tæ	291	contra Philippum iuuat	721	us filia uenefica ibidem.	
athos	5	attalus primus rex Pergami		augeas & Neleus inimici, fo	
atho mons ad Alexā. M. si-		salutatus ob uictoriam cō-		lio	407
militudinem formatus	758	tra Galatas	720	augeam oppugnans Hercu-	
athribitæ murem araneum		attali Philadelphi in Ephe-		les ab Epeis adiutus	396
adorant	939	sio portu conatus irritus		augurijs dediti Hispani	363
athribitica præfectura	929	fol.	719	augusta Diopolitis	692
athrulla	908	attalici reges à Romanis de-		augusta Emerita Romano-	
athymbradus	748	ficiunt	321	rū in Turdulis colonia	160
athymbrus Lacon Nysææ		attallicorum regum Historia		augustus Aegyptum ebrío-	
conditor	748	fol.	720	forum dominijs liberat	924
atinates	378	attallicorum Regum studiū		augustus à Pandione Indiæ	
atlanta insula	487	in conquirendis bibliothecis		regi per legationem saluta-	
atlanta insula nauibus per-		cis	705	tus	786
uia factæ	57	attasij	596	augustus Germanos hostes	
atlanticum pelagus	788	attea	703	non cupit	331
atlanticum pelagus non est		attes Hyes quid	316	augustus Cæsar Galliam in	
bismare	4	athides cranai F.	418	quatuor partes diuisit ali-	
atlanticum mare Meridiona-		attica olim acta et Actiaca di-		terquam Iulius	194
le in se coit	30	cta, et quam obrem	693	augustus Aiæcis statuā Rœ-	
atlantidis insulæ submersi-		attica à Thracibus occupata		ceiensibus reddit quā An-	
one Solonis narratio	103	fol.	373	tonius abstulerat	692

INDEX

augustus Caesar Pompeium pellit Sicilia	287	aurum effodientes formicæ fol.	37	azara urbs Armeniae	617
augustus Caesar Cantabros latrocinâtes subiugat	154	aurum Arabicum	304	azara templum Dianæ Parthus spoliât	860
augustus deuictis Antonio et Cleopatra Nicopolim condit	377	aurum ducentes fluuij, folio	154	azaritia fons crocodilos paruos terens	618
augustus Caesar latrocinia & uiarum difficultates per Alpes sustulit	224	auri mira copia in Noricis fol.	228	azenenses	460
augusti constituto imperij fol.	974	auri & argenti prouentus in Colchide, Argonauticę nauigationis causa	42	azonenses	460
augusti de Antonio & Cleopatra uictoria	922	auri puri laminæ & è terra effossæ apud Tarbellos	206	azorus Tripolitidis urbs, folio	379
augusti Cæs. & eius cognatorum sepultura	259	auri ramenta fluuij Hispaniæ uoluunt	154	azotus	878
augusti Cæs. nauale	200	auri modi inuenti ibidem. seilibres glebæ in Hispania inueniuntur ibidem.		azotij	864
augusti Cæsari templum à Gelis decretum Lugduni	208	auri præcium duorum mensuræ spacio triente diminutum	229		
augusto lebetem dono mittunt Cimbri	332	auscij ciuitate donati à Romanis	207	B	
augusto Cæs. regnâte pax fuit per uniuersum orbem	321	ausciorum aqua salubris	206	Abanomus	656
auleres Cleopatraz pater sceleratus homo	923	ausonium mare	376	Babylon à Semiramide condita & culta	86
aulis Tanagrorum pagus fol.	465	ausones	255 (256)	Babylon olim Asiæ metropolis	859
aulonia urbs	290	auster albus seu Leuconotus uentus	27	Babylonis urbis descriptio ambitus, situs	853
aulos saxosa	338	austri cornu	901	Babylonis longitudo & latitudo quanta	64
auraria metalla olim omnia ad reipub. pertinebât argentea pleraq; ad priuatos	156	austrum in Aethiopia non spirare fabulosum esse	58	Babylonem omnibus urbibus prætulit Alexand. M.	86
aurigandi ars in præcio est apud Siginnos	606	australes mundi partes quæ dicantur	112	Babylonicæ mulieres omnes cum hospitibus sortantur	861
aurifera flumina Indiæ, folio	814	auracæ pisces delphinis æquales magnitudine	335	Babylonij philosophi sunt non naturæ sed exercitio	104
aurifodina Salasiorum in Rô. potestate redactæ	225	aurariatæ Illyriorum potentissimi	369	Babylonij campi	810
aurifodina in Cambala	619	autelion Polynicis nepos fol.	402	Babylon castellum	914
aurifodina apud Cotinas Hispaniæ	150	autolycus Amyntoris galeam suffuratus	500	Babylsa	619
aurifodina in Astyris ad Abidum	778	autolyci statua	541	Bada fl.	843
aurea ætas Delphis dedicata à Pylijs	293	automala	114	Bacchus in femore insutus ductusq; 787. quas nationes peruasit ibidem.	
aureus Iupiter à Cypselo dedicatus	409	autemedon	419	Bacchus ignigena	725
aurei uelleris fabula unde orta	574	auximum urbs	263	Bacchus cur ad inferos descendisse creditus	45
auroram Homerus pro Meridie usurpat	519	axenum mare Paphlagoniæ fol.	339	Bacchi peregrinationes	25
aurum à paleæ flamma quam carbonis igne facilius liquefit	155	axiomata geographica ex astronomia petita	10	Bacchi urbs quâ unusquispiam bis inuenire non potest fol.	319
aurum Tolosanum	204	axis unus cæli & terre	111	Bacchi Limnæi delubrum. Sparta	418 (cæ 786)
		axium	5	Bacchi et Herculis res Indiæ	
		azamora	632	Bacchi & Herculis in India nullæ à Macedonibus uisæ columnę	180
		azani	671	Bacchi pictura nobilis Aristi dæ Romæ in templo Cere ris conflagrauit	436
		azanes arcadiæ populi, folio	444	Baccho Musæ cur adiunxerint antiqui	552
				Bacchæ Bacchi ministræ	613
				Baccharij Tragedia apud Euripidē incōtinē scripta	25
				Baccha	

INDEX.

baechadarum genus	378	miliaris	803	beatorum insula ubi	159
bacchides Sinopenfes mife-		barbarium promontorium		bebrices Thracēs fuisse con-	
re affligit	641	fol.	160	iectura	636
baechiadae Corynthis tyran-		barbari lingues	759	bebryces gens Thracica	335.
nidem possident annis CC.		barbari qui uerè sint & dicā-		in Asiam migrant ibidem.	
fol.	433	tur antiquis	759	bebrycum regio à Marian-	
bacchica Indorum mysteria		barbarorum cur nullam fece-		dino occupata	617
fol.	815	rit mentionem Homerus		bela mons	558
bacchicorum rituum, & Ma-		fol.	425	belbina insula	406
gnæ matris similitudo	534	barbarorū mores quales	606	belgæ qui dicantur	193
bacchico instinctu correpte		barcas Annibalis pater, fo-		belgæ soli Gallorum Cimbri-	
mulieres Samniticæ	214	lio	167	cam & Teutonum impres-	
baetra urbs aliàs zaria spa, fo-		barcas Carthaginensium cō-		sionem sustinuerunt .12. in	
lio	603	tra Turditanos dux	159	xv. gentes diuisi ibidem.	
baetiana	13	barce oppidum	972	belgarum mores	212
baetianæ fertilitas, folio		barcino urbs	187	belgarum in concilijs mos	
75 & 598.		bardi Gallorum poetæ	213	peculiaris	213
bagas	648	bardetæ aliàs Bardyalī	171	belgica arbor ficui similis	
bagadania planicies in Ar-		bardetæ pop. Hisp.	164	toxicum ferens	214
gæum & Taurū mōtes	75	bargasa oppidum	754	belgicæ Galliæ descriptio	210
bagoas Persiæ regnū à Nar-		bargosa zarmanochagi pa-		belicæpultura	854
fete in Darium transfert, fo-		triae	823	beli filia Thronie nominata	
lio	850	bargus flu.	370	fol.	39
bagrada flu.	962	bargysia	755	belidum dolium apud infe-	
baius Vlissis comes	24	bargylius	707	ros	186
baia thermæ famosissimæ		baris oppidum Salentinorū		Bella	
folio	250	fol.	314	Ateæ contra Philippum A-	
baia aquæ ad luxum & mor-		barlingæ insulae	187	mynthæ f.	355
bos idoneæ	266	barnuns	374	Aruernorum contra Roma-	
baia à Baia Vlissis sociō no-		basgadariza	650	nos periculosum	207
men sortitæ	267	basilius flu.	863	Autariatarum cum Ardiæis	
bala Alexandri à Ptolomæo		basilij	354	pro salinis	169
Philomatore uictus	870	basistani	148	Cæsaris cum Aruernis Hel-	
balanæa urbs	872	basoropeda	618	uetijs	207 & 309
balari	248	basus Cæcilius Romanis		Ciuile Pompeij & Cæsaris	
balbus Gaditanus triumphæ		obstinatè repugnat	872	fol.	197
lis uit	178	bastarni an ultra Germanos		Decelicum	458
balburis urbs	728	dubium	334	Epigonorum	463
baleares Rom. coloni	177	bastarnæ Germani sunt	354.	Germanicum ad Treuirum	
balearides Gymnetæ	752	duplices aliij Atmones aliij		fol.	209
balearicæ insulae	176	Sidones dicti ibidem.		Heloticum	420
balenæ	153	bastarnicarum rerum uictor-		Heraclidarum cum Atheni-	
balliace	358	res planè ignari fuere	95	ensibus	455
balsamus ubi nascatur	874	bastuli	148	Laconum cū Messenijs de-	
balsami plantæ descriptio &		bata pagus & portus, fo-		cenne	312
uires	882	lio	567	Lamiacum Atheniensium	
balsami Paradisus in Hiericun-		bathon Sinopenfis Persarū		cum Antipatro	495
cunte	882	historiographus	641	Maliacum	510
bambyca urbs aliàs Hierapo-		bathra	930	Marij contra Ambrones &	
lis	863 & 870	batia	376	Toygenos	200
hamonitis	648	batia tumulus in campo Ili-		Marlicum bellum	264
bandobenæ urbs	800	aco	668	Masagetarum cum Cyro	
barariæ mons apud Putio-		bato Pannonum dux	366	fol.	594
los	276	batus Cytenes urbis condi-		Meleagri cum Thestiadis, fo-	
barbarum tinctura Indis fa-		tor Callimachi proau	971	lio	519

INDEX.

Messapiorum cum Tarenti- nis	354	berenices comam Conō pri- mus inter sydera retulit	64	bitumen quid & quomodo acquiratur	881
Messeniorum cum Lacedæ- monijs	415	berethra Erasini	443	bitumen duplex liquidum quod Naphtha dicitur & solidum quod Babyloniu appellatur	858
Metelli & Sertorij	171	bermij montis metalla Midā regem ditarunt	778	bituminis usus in mortuo- rum cadaueribus condien- dis	884
Numantinum siue Celtibe- rorū X X. annis durauit	171	berrhæa	870	bituminosum saxū ad Apol- loniam	368
Punicum secundū ob Sagū ti expugnationē cepit	168	beryllus lapis	821	biula	748
Romanorum cum Tyrthe- nis, de principatu	239	berytus urbs à Tryphone di- ruta	875	bizantium Euxini maris, Euripum non esse æternū fol.	46
Roxolanorum cū Diophan- to	354	besbicus insula	671	bizona urbs terræmotu ab- sumpta	50 & 471
Sabinorum cū Vmbris	272	besa planicies	480	blaëna	658
Sacrum phocensium bellū 104 & 482.		besi	370	blascon insula in sinu Galli- co	198
Samniticum & Syllæ	271	besus ab Alexandro perfu- gus	596	blaudus	662
Sertorij cum Pompeio	170	besus ab Alexan. M. captus fol.	605	blayrus	676
Tarentinorum cum Thurijs pro Siritide	293	besum Darij percussorem Alexander persecutus est fol.	811	blemmyes	914
bellicis reb. studere Indi ne- fas ducunt	805	bestiæ multæ in Numidia & tota Africa	132	blerati	249
bellerophon Pegasus capit ad Pirenem fontem	434	bestiarum pugna in specta- culis Rom.	132	blesino	248
bellerophontes Solymis bel- lum infert	754	betarmones qui sint & dicā- tur	538	blucium oppidum	662
bellerophontes Solymis ar- ma infert	661	bias sapiens Priene urbe ori- undus & de eo Hippona- ctis dictum	734	boagrius aliās Manes dictus fluuius	487
bellerophontis F. à Marte occisus	727	biasas	648	boagrius flu. alueum mutat fol.	56
bellina insula	430	bibliotheca Aristotelis indo- ctos patronos nata	705	boarma	874
bellonæ Comanæ templum fol.	630	bibliothecam insignē habu- it Eratosthenes	72	bocarus nunc Bocalias Sala- minæ flu.	456
bellonacorum & Suesonū inter belgas prima laus in bellis	212	biblus uirga	927	bochus de navigationibus Indicis consilium contem- nit	101
helo urbs & flu.	148	bibracta oppidum	208	bocchus Maurusiorum rex ab Agrippa cæsis	418
bembina uicus	432 & 449	bilbilis Celtiberorū urbs	171	bocchi regnum	101
bembinatidis regio	398	billari sphaera, Sinope ablata fol.	641	bocchi Maurorum regis in Hesperios Aethiopes ex- peditio	918
benacus lacus quantus	229	biltera urbs Galtie munitis- fol.	198	bœa urbs	419
bendidia Thracum sacra	535	bionem commendando Era- tosthenes ingratus fit	13	bœbe oppidum	497
beneficia conferentes homi- nes Dijs æquiles	532	bistenidis lacus Thracias urbes inundatione delet	55	bœbeis palus	498
beneficijs persuadere regiū est	477	bithynium	660	bœbedis unda	745
berecynthes Rheam colunt fol.	533	bithinia uiros excellentes multos protulit	661	bœnis flu. ex Cantabris or- bæonæ	393 (tus 162
berecynthes Bhrygiæ popu- li olim, nusquā exstant	674	bithyniæ descriptio	658	bœotia sola trimaris	462
berenica in sinu Arabico, fo- lio	134	bithynorum nomen Mysis cur tributum	656	bœotiz limitum descriptio fol.	462
berenice Herodis filia ab Augusto honorata	884	bituiti Arouerniorum ducis cum Rom bellum	207	bœotiz laus ex Ephoro	463
berenices crinis	3	biturges Aquitanorum in- quilini	206	bœotus Melanippæ filius fol.	194
berenices urbs	895	biturigum emporium	206	bœoti literarū cōtempores scd	

INDEX

sed armorum studiosi.	463	boreas unde spiret	26	fugiant	738
borei à Thracibus cōtra pa-		boreæ orythiam rapientis fa-		branchidæ Xerxem è patria	
ctas inducias cassi	464	bula ex Sophocle	335	in Bactrianā sequunt	604
bœoticus Medeon	472	bœreale hemisphærium qd		branchidarum urbs ab Ale-	
bœotice fasciæ	462	dicatur	112	xand. Meutera	504
bœrebustes Getarū rex Rō.		borsippa urbs Apollini &		branchidarum oraculum de	
terret transito litro	344	Dianæ sacra	855	sertum	941
bœtarra & bœtiræ Strabei		borsippeni Chaldaei	835	bracton tremōtū ratio ex	
Biltera	230	borysthenes quantum ab æ-		Aristot. et Posidonio	199
bœtica à Bœti flu. sic dicta		quinoctiali distet	76	brauron Atticæ urbs	459
fol.	147	borysthenes fl. in pontum in		& 426	
bœtica Hispaniā nunc Tur-		fluit	108	brauronix Dianæ templum	
detania	147	borysthenis flu. fontes inco-		fol.	41
bœticam Romani per præto-		gniti	108	bregi Brege, Briges et Phry	
rē & consulē gubernāt	75	borysthenis fl. ostia	354	ges idem sunt pop.	645
bœthus Tharsensis malus		borysthenis & Britaniæ idē		brentesium quid lingua Mæ-	
poëta et malus ciuis	772	parallelus	59	sapiorum	315
bœtis urbs præclara	149	borysthenis et Thules inter-		breui	346
bœtis flu. bipartita ostia, fo-		uallum perperam ab Era-		breui Illyrii	28
lio	148	tosthene notatum	59	breunus Gallus Delphos in	
bœtis flu. ortus fluxus et o-		borysthenem ultra, qui po-		uadit 104. Prausus aliās di	
stia	147	puli habitent	115	ctus ibidem	
bœtoris Cheruscus Melonis		bosmorus tritici genus & de		brías urbs	664
Sicambri F.	331	eo plura	796	bría urbem Thracica lingua	
bœturia	150	bosporus Byzantinus	126	significat	371
bœum ab Eteocretis condi-		bosporos Cimmericus	318	brigantij uindeliciæ popul	
tum	541	bosphorus cimmericus Ho-		fol.	28
bogodiatorus à Pōpeio ur-		mero cognitus	5	brigantius ulcus	195
be donatus	662	bospori sterilitas	76	brilestus mons	401
bogus aliās Bocchus dictus		bosporo potitus Mithrida-		briseis è Lynceffo abducta	
Latinis	140	tes	357	680. Patroclū lamētatū ib.	
bogus Mauritanix rex Ro-		bosstra	875	britannia Celticæ longitudi	
manis amicus	959	bouiasmum Marobodni re-		ne aqualis	59
boiæi Aetholica natio	515	gia	330	britannia Romanis ultro se	
boianum	272	bouis aula in Eubœa	509	dedidit	210
boij suis domicilijs electi à		bouis tergori similis Hispa-		britannia triquetram refert	
Romanis 236. in Tauris-		nia	128	figuram	219
cos migrant ibidem.		boui comparata Pelopōnesi		britannix fertilitas	219
boij Herciniam sylvam ali-		peninsula	417	britanniam cur Romani oc-	
quando incoluere	333	boues Indici	898	cupare spreuerint	117
boij quas terras habuerint		boues Geryonis	178	britanica Cæsaris nauigatio	
olim	239	boues integros cum cornib.		Venetis importuna	10
boij ex Gallia in Italiam mi-		deuorantes Panes	73	britannici canes ad uenatio-	
grarunt	211	boum sagacitas in æstu ma-		nes expetiti	219
boij à Getis euerfi	344	ius obseruando	151	britannorum procera corpo-	
boiorum solitudo	332	brachmanes philosophi	815	ra & informia 219 ingenia	
boiorum contra Dacos bel-		brachmanes duo coram Ale-		stolidiora ibidem.	
lum	236	xandro philosophantur		britomartys Minoem fugl-	
boium urbs Doridis	489	fol.	817	ens in mare desiliit	514
boliticum Nili ostium	928	branchus templi ad Didyma		brixia	236
bonæ fortunæ templum de-		antistes	481	bructeri à Druso nauali	
dicatum à Lucullo	436	branchi & Apollintis fabula		prælio superati	330
bononia	240	fol.	732	brundisium à Cretensibus	
boones	864	branchidæ sacrilegi, pœnam		Thesei comitibus condi-	
boosura	781			brutij	273 (tum 315

brutij)

INDEX.

bruttij uerè Itali dicuntur, fo- lio 283	à Drufo expugnata 331	mi comitibus condita 379
bruttios Romani & Anni- bal attriuerunt 284	byrebistas Getarum prin- ceps in eum Cæsar 338. ex peditionem mouit ibidē.	cadurci 206
brutus Callaicus ex Morone urbe Lusitanis bellum fa- cit 160	byrsa Carthaginis arx 967	cadusij 585 & 609
D. brutus Mutina fugiens à Salafsis pressus 225	byrsus ex Corticibus excar- minata 786	cadyna Sissini regia in Lyca- onia 632
bryanium Deuriopum urbs fol. 379	byzacij Africæ populi 132	caduū causas Druidæ apud Gallos disceptat 213
brygis gens Thracica 335	byzantiij & Mafsiliæ eadem gnomonis ad umbram ra- tio 116	cælius mons Rom. adiectus ab Anco Martio 257
brygis flu. 379	byzantiij & Chalcedonis tē- pla uicina alterum in Asia alterum Europæum 371	cæneum Eubææ promonto- rium 508
bubastus ciuitas & Bubasti- ca præfectura 932	byzantini freti natura ab a- lijs diuersa 51	cænys urbs & promontoriū fol. 285
bubanis urbs 728	byzeres 614	cære urbs clariss. à Pelasgis condita 244. unde nomē habeat ibidem.
bubulcorum urbs 878		cæretanæ thermæ 144
buca urbs 264 & 319	C	cæretanorum facinus 143
bucephalia urbs ab Alexan- dro in equi sui honorem condita 802	Abaliō urbs Gallie 301	cæritum tabra 143
bucephalus Alexand. M. e- quus à bouis fronte sedi- ctus 802	Caballis 726	cæsaraugusta apud Celtibe- ros Rom. colonia 160
buchætium oppidum 378	cabatanum urbs 887	cæsena 140
bucoli 919	cabesius urbs 697	D. cæsar Ilium restaurat Ale- xand. M. imitatus 691
bucleri 331	caberades nymphæ ex Ca- bira & Vulcano natæ 537	cæsaris celer in Hispaniā ex Italia aduentus 169
budeij in Macedonia à Lo- conibus oriundi 312	caberi in Lemno & Imbro culti olim 537	D. cæsaris è Gallijs in Angli- am traiectus 219
budorus fl. Eubææ & more Atticæ 510	cabira 651. Diopolis dicta à Pompeio ibidem.	D. cæsaris commentarij de rebus Galliæ 193
bulliones 378	cabirorum nomis locus Mi- thridatis gazophylacii 651	cæsaris cum Venetis pro Bel- gico naualis pugna 210
buprasium 395	cabir, Bercynthiæ mōs 537	cæsaris de Petro et Afranio Pompeianis ducibus ui- cæsarium 922 (Storia 170
bura litus 426	cabiri Curetes 531	caiatia 256. nomen omnibus cauitatibus commune ib.
bura urbs terremotu absum- pta 59	cabullinū urbs Heduarū 208	caicus flu. 666 & 677
bura fluctibus deleta 55	caces panis genus apud Aeg- gyptios 850	caicus flu. & eius ostia Tele- phifabula celebrant 712
burdigala Biturigiū empo- rium 206	cadauera cur à mari efficiantur fol. 50	caicta Aeneæ nutritrix 256
businitica præfectura & Busi- ridis fabula 919	cadi 671	caietantis sinus 256
buthrorum 376	cadmus Milesius primus hi- storiorographus 66	calabria 310
buticus lacus 929	cadmus mons & in eo fons Lyci flu. 673. Item fluuius eiusdem nominis ibidē.	calachena 620 & 852 (170
butones Germani 330	cadmus sira soluta oratione reddidit 16	calagurum Vasconum urbs
butrium Rauennæ uicinum oppidum 237	cadmi diuitiæ unde 778	calamus aromaticus ubi nas- catur 874 (nascitur 905
butus urbs 929	cadma à cadmo & Phæni- cibus condita 463	calamus odoratus in Sabæa calami tibijs apti 469
butyrum olei loco 263	cadmia in solo Cyprio ære nascitur 172	calamidis colossus Apollō- nia Romā deportatus 371
buxentum, portus, flumen, arx 281	cadme urbs alias Priene di- cta 734	calanus Indus seipsum coro- na Alexandro exurit 780
buxus optima ad Amastrin nascitur 639	cadma à Phænicibus cad-	calani cū Onesicrito de phi- losophia disertario 818
byblus Cyniræ regia 875		calapis
byblus mons 875		
byrchanis Germanica insula		

INDEX.

calapis amnis Pannoniæ	366	callista urbs	971	phi Vulcani templa de-	
calapis Heracleæ colonia		calliste insula postea Thera		struit	517
fol.	637	dicta	402	cambysis insania & sacrile-	
calafarna	383	callisthenis emendationes		gia	134
calatis	370	Homericæ	691	cambyscna montosa regio	
calatia urbs	271	callydium castellum munitis		fol.	576
calauria insula	125	limum	669	camelicæ duplices	863
calathi saltantes	719 & 424	calpas flu.	368	camelopardalis	901
calauria asylum Neptuni, fo-		calpe mons et urbs olim Hi-		camerta oppidum	251
lio	489	spanorum statio 148. anti-		camicus urbs Siciliae Cocali.	
calauriam uiolare nefas, fo-		quit Heraclea dicta urbs		regia	206
lio	429	ibidem.		camilus Vulcani & Cabiræ	
calbis flu.	749	calpē influxus maris semisits		filius	337
calbium Ostidamniorū ex-		ci qui ad colum. Herculis		camisa castellum	655
tremitas	60	fol.	48	camisena Parthiæ pars	596
calcedon Bythyniæ urbs, à		calitharijs poculorum loco		camirus	751
Megarensib. condita, fo-		utebantur Scythæ	339	cammanena	629
lio	618	caluitres Myconijs frequens		campaniam Samnites occu-	
calceus æreus Empedoclis		fol.	552	pant	265
in Aetna repertus	307	calupena	654	campani à Romanis mul-	
calchas Selge urbis condi-		calybe Astorum urbs Philip-		stantur	273
tor	665	picolonia	372	campanorum luxus	172
calchas ad clarum à Mopso		calybes populi nunc Chal-		campanorum in cumæos in-	
uate uictus præ mærore è		dæi dicuntur	644	iuriæ	266
uiuis excedit	740	calybonium uinum in deli-		campaniæ descriptio	204
calchantis sacellū in Dio		cijs fuit regib. Persiæ	850	campania fertilitas	265
colle	317	calycandus	767	campodunum Vindeliciæ	
calchanti oraculum datum		calycandum	714	urbs	216
de mortis die	740	calydnæ	553	campsiæ	331
calchanti prouentus in Cy-		calydnæ insulæ ad Tenedon-		campus Marcius toto anno	
pro	782	litæ	700	uiret	253
calculo laborantium urina		calydon Aetoliæ urbs, fo-		campi Macri	240
qualis	883	lio	514	camuni gens Rhætica	216
calculo laborantibus utiles		calydonij apri cedes Theseo		camysenies Rhodum urbē	
thermæ pythecusæ	270	funesta	415	migrant	753
caleti	205	calydonia palus piscosa, fo-		canæ	677
à caletio in Britannia cursus		lio	514	canæ oppidum à Locrensis.	
diurno breuior	205	calymna insula 554. mel-		conditum	711
calenum urbs insignis	260	le præstanti celebris ibi-		cananica Tarsensis philoso-	
callaci monticolæ	161	dem.		phus	771
callaici populi Hispaniæ	161	calymna urbs	740	canas Aelidis urbs Dientiū	
callaici athei homines	173	calypsus insula an Gaudus		colonia	510
callas flu.	510	lit	339	candace Aethiopiæ regina	
calliarus urbs	488	camarinum	250	à Romanis capta	946
callicolona	694	camarina Siciliae	299	candauia uia	378
callidromus mons	489	cambala auri ferax regio, fo-		candauia Illyrici mons	374
callimachus repræhensus, fo-		lio	619	canendi uim Thamyræ eripi	
lio	344	cambaris	871	unt Musæ	394
callinæi	869	cambathmus	972	canendi uocabulum pro di-	
callinus Tencros ad Hama-		cambyses Aegypto potitus		cendo usurpatum antiqui	
xitum ducit oraculo ius-		usquæ ad Meroën pene-		tus	15
sus	701	trat	917	canen in Delo esse non licet	
callinici & Anthiochi Hiera		cambyses Cyri filius à Ma-		fol.	558
cis dissidia	873	gis sublati	850	canes in Cathel optimi 803.	
callipolis urbs	681	cambyses occupata Mem-		quatuor leonē superat ibi.	
				cantes	

INDEX.

canes uenatici optimi in Bri tannia	219	dum	149	phlagonia	357
canis monumentum ad Illi- um	691	capita cuneiformia habent tes homines	73	caramania regionis descri- ptio & promontoria	837
canicipites	40	capita hostium castrorum ut barbarice tractent Galli	213	caramanitarum mores	838
canidius quâ sit primum Al- baniam ingressus	575	fol.	260	carana	887
caninis auribus homines	814	capitulum Hernicorû urbs	339	caranitis regio	655
fol.	814	fol.	339	caranus Aradiorum nauale	871
cannabis peruentus in Col- chide	373	capitones Hesiodi	339	carbunculi lapides	820
cannensis clades in Apulia	318	capnobata Mysi	339	carathiocerta Sophenes re- gia	617
Romanis funesta	318	cappadocia ad Taurum & Euxinum terminatur	75	carchedonius lapis	961
canopus stella recens cogni- ta	3	cappadocia duplex, una ad Taurum: altera Pontica	629	carcinites sinus	355
canopus à Menelai guberna- tore nomen habere cre- ditur	64	in prouinciâ redacta i- bidem. in decem præfectu- ras redacta ibidem.	629	cardaces Persarum qui sint & dicantur	848
canopus in Hispania specu- lis obseruatus	120	cappadocia descriptio	623	cardamylæ Acchilli denu- datur ab Agamemnone	414
canopus Menelai guberna- tor in Aegypto perit & loco de se nomen relin- quit	928	cappadoces Pontici	594	carduchi	862
canopica porta	928	cappadoces libertatem repu- diant	615	cares ex insularibus mediter- ranei facti ope Cretensi- um	661
canopicum lit, 915. Nili osti- um ibidem.	60	cappadocum Magi Pyrethi fol.	847	cares Leleges appellari Mi- noi apparuerunt 753. belli caerei studiis intenti	759
canopicum ostium	60	cappadocum tributa Persis perfoluta	611	cares barbari ab Homero di- cti	425
cantabria à Laconibus olim occupata	160	capra stella primæ magnitu- dinis	65	cares Atticam depopulatur fol.	419
cantabricæ dementiæ exem- plum	174	capra louem nutrit apud Ae- gas	441	caresana regio	699
cantabri latrocinijs dediti à Romanis subacti	164	caprarum esui dediti Lusita- nijs	163	caresus fl.	699
cantabricarum muliebrum in filios sauitia	174	capratas fl.	844	caresus urbs deleta	551
canethum	511	capræ insulæ	124	cargus mons	763
cantharium Sami promoto- rium	736	capræ ab Athenæo abruptæ	56	carita nunc ab Ionibus habi- tata	61
cantium promontorium Bri- tannia orientale	209	capræ Neapolitanis adi- mantur ab Augusto Cæs.	27. excoluntur ibidem.	caris Mensis templum, cultus fol.	674
cantium à Celtica quantum absit	59	capria lacus	765	caris louis templum	757
cantium promontorium o- stij Rheni oppositum	119	caprificus campus	654	carissander barbarus	760
cantoribus quantum tribu- at Homerus	14	caprus	673 & 853	carmalus amnis	632
canusium urbs	316	capula arx	962	carmania	830
capedunum Scordiscorum urbs	370	captiui sacrificijs adhibiti	163	carmania fines	88
capellæ Scythiæ	498	captiuorum manus dextræ dijs sacræ apud Lusita- nos	163	carmania extremitates	80
caphyenenses	443	capua unde dicta	265	carmelus mons	878
capillorum ornatus Hispani- cus	173	capuæ Arcadiæ ab Aenea condita	704	carmenta Euandri mater in- ter nimphas relata	254
caplionis turris opus miran- dum	173	caprij Aeneæ socius	704	carmon urbs	149
		caralis urbs Sardinia	248	carmylessus oppid.	763
		carambis promontorium	640	carna Arabia ciuitas maxi- ma	887
		carambis Asiaticâ Helleſpō- ti promontorium	126	carneades Cyrenaicus Aca- demiorum optimus	972
		carambis promontorium pa- phlagonia	357	carneates mons	417
				carni	225
				carnibus humanis uescunt caucasi accolæ	813
				carnicus	

INDEX.

carinus uiscus	388	carystij lapides textiles, in igne purgantur	510	castopæ in Aetolia	373
carnutes	209	calandraz pudicitia mola- ta	697	castabala	630
carnutum emporium	207	calandraz uiolatione Miner- uallia a uersatur	293	castalius fons	480
caron morbum ut sanent Sa- bai	909	calander Bospori regulus fol.	586	castina Venus	499
carpassa urbs Cypri	780	calandri Macedonis erga A- thenienses clementia	460	castor Saocondarius casus à Delotaro	663
carpassa insula	780.125	doctus	ibid.	castores dedicati in foro tē- plo Romani uenerant	255
carpathium mare	559	casei Salaminet à sacerdote Mineruz Polladis tanguntur	457	castores cur Laperfæ dicti fol.	419
carparhium, Africum & Aeg- gyptiū mare confluunt	779	casei conficiendi ratio igno- ta Britannis in tanta Lactis copia	219	castores cur procuratores maris esse credantur	45
carpathus insula	553	caseo equino nescuntur No- mades	340	castorum templum Locris fol.	289
carpetani	147	casia oppidum	871	castorium Hispanicum Pon- tico minus medicatum	172
carraz	862	casij montis paludes	47	casystes portus	742
carseoli	261	casij louis templum	879	casium & Pelusium usq; ad mare rubrum deteguntur maris eruptione ad Ga- des	36
carsuli	250	casius mons	857	catabanenses Arabes	887
carta urbs Hyrcaniz	387	casius mons Strabonis æta- te insulæ instar mari circum- datus fuit	55	catabatmus	918
cartalias urbs	168	casilimorum fortitudo	271	catacecaumenites uinū no- bile	725
carteia olim Tartessus fuisse credita	159	casium montem antiquitus mari tectum fuisse conie- ctura	52	catakekaumeni Mysia	678
carthæa urbs	551	caspiæ portæ	830	catalogi Homerici interpre- tes	478
carthago noua Hispan. urbs claris. ab Asdrubale condi- ta	167	caspiæ portæ termini Per- siaz	838	catana præclara Siciliæ urbs 301 ab Hierone Siculo alios incolas accipit	ibid.
carthago capta & deleta	967	caspiana obscura gens	577	catana loca uini feracia fa- cta ex Aetnæ cinerib.	269
carthago ab alexandria quan- tum absit	94	caspiana Medis adempta	618	catana urbi Aetnæ nomen datum	302
carthaginis regio ferax	132	caspij montis situs	92	catanzum solum uini ferax ob Aetnæ cineres	302
carthaginis urbis descriptio fol.	962	caspium mare	585	cataonia	607
carthaginem coloniam mit- tunt Romani	968	caspium mare sinus est Ocea- ni	122	cataonia Cappadociæ parti- cularis regio	624
carthagine soluentes naues in Lilybxo numerati	300	castandra Priami ab Othryo ne petita	697	cataoniae campi	49
carthaginenses Græcos & Barbaros Sicilia pellunt, & ipsi à Romanis	303	castiope portus	376	cataonum respub. sacra	630
carthaginenses peregrinos ad columnas Herculis uel Siciliam nauigantes interfi- ciunt	929	castiopea Byzantinis archi- cum describit	136	cataplasmatum usus in medi- cina	816
carthaginensium in Hispani- am incursiones	167	castiopeæ colli stella quibus ueritatis	136	catarractæ flumina refluere prohibent	52
carthaginensiu potentiz ar- gumentum	967	castinam urbs Latij	259	catarractæ Nili	35.944
bellat tria contra Rom. ibi.		castiterides insulæ Oceani extra Europam	130	catarractes fluuius	765
caraj Persæ	609	castiteridum insularum inco- læ quibus moribus sint præ- diti	185	catelli Melitæi	310
carura pagus & in eo ther- maz	673	castius Dolabellam Laodis- ceæ obsidet	871	cathea	802
cenonum conuentus	ibid.	castopæorum regio	376	M. Cato Cyprum Romanis occupat	782
terramotu deletus	ibid.			cato Hortensio roganti uxo rem elocat	597
caryanda palus	756			catopterium præcipitiū Par- nassi	
caryota palma	945				
carystus	478				
carystus Euboeæ urbs	510				
carystij lapides	498				

INDEX

nalsi	485	pho fugienda	105	cemmenus Gallie celidæ	
catoriges	224	caystrius campus	502	mons	129
catreus attis canora pauoni		caystrius campus ad Ephe-		cemmenus mons Celtanum	
similis	821	sum	717	& Aquitanonũ cimes	193
cattiterides insulæ Artabaria		cayster flu.	718	cencum promontoriũ	482
oppositæ	121	cebrion scurius Præmi à pa-		cenchreæ Corinthiorum na-	
cauari ciuitate donati	203	tre sublatas	693	uale	424
cauarum regio est urbs	201	cebrenia	693	cenchrius flu.	737
caudium urbs	316	& urbs cebrenæ	ibid.	cenchreaceum mare Corin-	
caucasus ab incolis caspius		cebrenij Thraces	686	thiaco humilium	51
dicitur	568	cebrenorum & Scephsiorum		ceneus uagabundus homo	
caucas accolæ antropopha-		odia mutas	693	& præstigiator mirus	344
gi sunt	813	cecrops	373	Scythiis ut uices excinde-	
caucali & Prometheus fabu-		cecrops Atheniensium rex		rent persuadet	ibid.
la	787	XII urbes condidit	459	cenomani Romanorum a-	
caucali montis descriptio		cecropia	459	mici	239
fol.	568	celæna Danaidum nym-		centauri Pello monte pulsi	
caucasum cui quidam inter		pharum filia	614	à Lemthoo	508
Indicos montes ponant		celænas pagus	699	centauri ab Hercule uulne-	
fol.	580	celænorum tumulus	672	rat hydra uenenum in An-	
caucasum Alexander ma-		celenderis	819	giro lacu absumit	402
gno animo transcendit	831	celenderis urbs	761	centauri à Panithoo electi in	
caucaso ad Hesperidas iter		celia urbs	316	Aethices	496
Herculeum	199	celosa mons	437	centauri ab Hercule interie-	
caucasij qua arte excelsos		cella oppidum	170	cti sub Mycono insula se-	
montes niuolos scandant		celtæ quid dicantur	193	pulsi	552
fol.	580	celtæ metuum ne cælum		centatrorum sepulchra	488
cauci Germani	311	ruat	242	cento melancramius	177
caucon flu.	397	celtæ ubi habitent	147	centorpiæ urbs Augusto cõ-	
caucõnis monũmentum a-		celtarum et Cimbrorum plu-		tra Pompeium auxilium	
pud Lepreatas	400	res aquis quam bello pe-		fert	306
caucones quina & ubi sint,		reunt	333	centrones	224
ac fuerint	400	celtarum campi	129	centum bobus quotannis	
caucones unde orti dubium		celtis sol æstiuo tropico non		sacrificant Lacones	418
fol.	637	occidit brumam nõ orti	77	centuriones deambulantes	
caucones nullos amplius e-		celtiberi	31	insanire putati	173
xistere	374	celtiberi nomẽ dant circum-		ceon insula	550
caucones Troianis opem fe-		iacentib. regionibus	156	cephanius alter	39
runt	400	celtiberi Hispanorum om-		cephalus amore Pretelex ar-	
caucones duplices	397	nium maxime fieri	160	dens se de saxo præcipitem	
caulci	331	celtiberi tribulum pendunt		dat	518
caulonta urbs ab Achinis		15 C talentorum	171	cephalus Delontis fil. Athe-	
condita	290	celtiberorum equi misæ na-		nis exsul	520
canus urbs	749	turæ	172	cephales promontoriũ	969
caunus locus ad quem Vlis-		celtiberorum Deus innomi-		cephalon Gergethius	685
ses appulit	41	natus	173	cephaloedium	299
caunij à Stratonico citharæ-		celtiberorum cum Romanis		cephallenia Homerus Sam	
dò ibo petiti	849	bellum difficile & diutur-		nomine afficit	517
caurus uentus alias Sciron		num	171	cephallenia insula	125
dictus	453	celtiberie descriptio	171	cephallenia insulæ descri-	
cauri unde Spirent Atticæ		celticæ regionis sterilitas	76	ptio	516
ex Homero	26	celto Scythæ	31	cephallenes Vlisæ subdit	
causas rerum scire solius est		celto Scytharũ nomen quon-		fol.	517
philosophi	11	modo ab antiquis usurpe-		cephissus fons in Epidamno	
causarum obscuritas geogra-		tur	586	fol.	486
				cephissi	

I N D E X .

cephissi fluvij ostia & fontes	462	cupata nusquam existit	44	climazione consecrati	286
cephissi fontes	14	cero spades	864	chalcidenses uiri optimi ab	
cephissia	459	cerrerani Hispanica gēs	171	oraculo iudicati	513
cephissidis palus	473	certamē isthmum Corinthij		chalcidenses in Siciliam, Italia-	
cepi urbs	565	in luco Neptuni celebrare		liam, Macedoniam colo-	
cepus quid	939	soliti	436	nias ducunt	511
ceramus oppidi	754	certaminum singularium le-		chalcidicus Euripus	9
cerasus	643	ges	513	chalcidica frumenti putre-	
cerata duo montes	457	cervino capiti similis urbs		dinem arcet	670
ceratae	260	Brundisium	315	chalcidicum fretum septies	
ceratus fl. Cretae	541	ceryces apud Carteliam mire		in die muratur	51
ceraunia urbs	441	magnitudinis	153	chaldai	643
ceraunij montes	19. 576	ceryctica insula	125	olim Calybes	644 ibid.
ceraunij montes Ionij sinus		cestus flu.	666	chaldai apud Aegyptios im-	
aditum prohibent	314	cestrus fluuius	765	perio potiebantur	22
cerberus ubi ab inferis extra-		cete in Indico pelago uita-		chaldai philosophiastrono-	
ctus ab Hercule	418	ancipitis	794	mi sunt	854
cerbeli fossa pestifera	674	cetsum torrens	712	genethliacam profitentur	
cercaphus Aeoli fil.	500	ceteij caeli bello Troiano	712	fol.	ibid.
cercaphi filij Rhado portun-		ceterizis promontorii	371	chaldaeorum regio	854
tur	751	cetoessa Laconidis epithe-		chalidon	488
cerceteus mons	553	ton Homericum	424	chalonitis	619
cercetorum ora	567	cetorum exercitus marini		chanes flu.	574
cercesura urbs	933	nauris molesti	832	chaones Epirotae	375
cercina insula	124. 969	chaalla pagus	909	chaonetis	852
cercinnitis minor	969	chaam urbs	403	chatulci a Romanis deuicti	
cercitae	643	chabaca	643	fol.	332
cercepsithecorum exercitus		chabriae pagus	930	chatramotitae	887
ab Alexand: militibus peti-		chabriae castra	879	chatti	331
tus iaculis	802	chaenocetae	585	chattuarij	331
cerea uasa Celtarum & Lusit-		choeronea urbs Graecorum		chaulotai	886
anorum	164	clade celebris	475	chauum a Sciluto condi-	
ceres graecis Demeter est		chalcantum in solo Cyprio		tum	360
fol.	496	aere nascitur	172	chazena	852
cereris Eleusinae sacra	730	chalcedon urbs	638	characa	673
cereris cultus in insulis Brit-		chalcedone urbs a Megaren-		charadrus castellum	767
tannicis	214	sibus condita	372	charadram urbē Pelops con-	
cereris templū Romae incen-		chalcedonensium sanū	658	didit	415
dio perit Strabonis aetate		thalcetor urbs	756	charax	970
fol.	436	chalctores	733	charax Corsicae urbs	248
cereris lucus	399	chalcis amnis & pagus	298	charaxi amicæ sumptuosum	
cereris Eleusinae mirabile		chalcis Euboeae metropolis		sepulchrum	935
templum	457	ante Trojanum bellum ab		charibdis Homericæ a latro-	
cereris lucus	399	Arhentensibus cōdita	551	nibus inhabitata	19
cereris Eleusinae mirabile		chalcis mons Aetoliae & e-		charilaus Sparta R. Lycu-	
templum	457	iusdem nominis urbs	515	ginepos	547
cereris templum in Enna		chalcis Maritima	874	charimotri	901
urbe	305	chalcidis Euripus quotidie		charistus Ptolemæi	623
cereri sacrificantes Pythagoræ		septies refluit	465	charminus Atheniensis Phi-	
legati	482	chalctide urbe exul Aristote-		diaplastis pater	409
cerinthus oppidum Euboeae		les mortuus	512	charmolaus Posidonij fami-	
maritimum	518	chalcia insula	553	liaris de mulieribus Hispani-	
cerinthum Ellops cōdit	509	chalcides tres Euboeica Ae-		nica	174
cerna insula a Dionimo nun-		tolica & Eleensis	511	charmotas portus	904
		chalcidenses Apollini ex de-		charon Lampfacenus	686

INDEX

Charonea	673	chordiraza	862	Lyncestis	882
Charondæ legibus Mazace- ni utuntur	634	choreæ Cereri & mûsis sacre fol.	533	cilicia aspera Archelao sub- iecta	630
Charonikî spelunca sacra	734	choreæ Lusitanorum & Ba- stetanitarum	164	cilicię terra à Pyramo fl. mul- tum aucta	49
ciues necat pestiferis exha- lationibus	ibid.	choreana Parthiæ pars	596	cilla	708
charus flu.	574	chorographia quid	299	cilla Apollinis fanum	708
cheromocrates Atho montē ad Alexādrī similitudinem effingere promittitur	738	chorzena	618	cimarus cretæ promontori- um	539
chelidoneæ insulę	507.748	chotatena Ptolemæi quæ sit apud Strabonem	624	cimbri Germ. populi	331
chelidontiæ insulæ Canopo oppositæ	764	chræmon Aegyptius astro- nomus ridiculus	933	cimbrorum opes Heluetios ad latrocinia excitarūt	209
chelonata promontoriū	393	chrespon Messenam in v par- tes diuidit	416	cimbros non diluuiο co- ctos solum uertisse	332
chelonophagi	900	chrespotes Messenæ con- ditor	444	de Cimbris fabulosæ narra- tiones refelluntur	333
cheræidæ	741	chrizæis Agamemnoni à Pe- lasgis donodata	708	cimbricus pagis	560
cheramidum multitudo in mari mediterraneo	46	chriseis ē Theba abducta fol.	681	ciminus lacus Volsinorum fol.	250
cherronesus Heracleæ colo- nia	637	chrissomathie Strabonis	186	cimmeria Hecataei urbs	339
cherronesus urbs	168	chrysa urbs	700	cimmerius bosporus in pa- lude Maxotide à Cimbris occupatus	333
cherronesus Thraciæ	94	chryslippus Solensis Zeno- nis citienis successor	706	cimmerius mons & Bospo- rus	357
cherronesus urbs & in ea tē- plum parthenium	356	chryfocolla ex pueri lotio pa- ratur	883	cimmerij Auerni incolę sub- terranei & eorū oraculū	267
cherronesitarum portus in Maxotide	356	chrysopolis Bithyniæ	658	cimmeriorum in Pontum Phrygiæ & Paphlagonię irruptiones	57
cherusci	331	chrysothoas flu. Phœniciæ fol.	874	cimmeriorum in Ioniam ex- cursiones	5
cherusci Quintilium parum fallunt	331	chymeriū promontoriū	376	regio caliginosa	ibid.
chericrates Herculis nepos Coreyam occupat	303	chytrium	743	cimmerios cur apud inferos collocarit	157
cherisiphron templi Ephesiæ Dianæ architectus	738	cianorum lex de interficien- dis senibus	551	cimmericum urbs	565
chiana olim Clauis	275	cibotus	671	& cimmerius Bosporus ib.	
chilocomon planities	656	cibotus portus	922	cimolis	640
chimera conuallis	763	cithyra magna	727	cimolus insula	549
chimæxæ fabula	763	cicada in Eunomi citharedi cithara quid designet	289	cimolia terra	ibid.
chius insula	125	cicadæ mutæ & uocales eo- dem loco	289	cinædici sermones	746
chij à Pelasgis conditi	718	cicero Cos. Rom. et usq; col- lega C. Antonius	520	cinathium	415
chlène Pellenicę nobiles	441	ciceronis de suæ ætatis ora- tionibus iudicium	758	cinara Africana miræ magni- tudinis	957
chlamydis formam gerens terra	114	cichyrus urbs	376	cinere ruta planta alitur	302
chlunis Nestoris	402	cichyrus urbs olim Ephyrus dicta	393	cinerum Aetnigorū usus	269
choaraxes Iberorum & Ar- meniorum limes	57	cicynethus insula	498	cinerum Aetnorum cum ui- tæ cognatio	302
choarina	832	cidenæ	855	cingulum celticum	214
choaspes flu.	800.843	cilbianus campus	726	cinia castellum	657
choaspis flu. Susam præter- fluitis	44	cilices Homerici	708	cinistena	657
chænicides Sinopensiū	640	cilices in Troade Pelasgi di- cti	244	cinnamomum Sabæum	905
chonis urbs à Philoctete cō- dita	283	cilices piraticæ dediti	873	cinnamomum in India nasci- tur	798
chones in Italia	282	cilicia duplex Thebalca &		cinnamomo & Casia loco lignorum	
chones à Samnitibus deleti	ibid.				
chorasmusini	596				

INDEX.

lignorum & farmentorum utuntur Sabæi	905	& inferorum cognitionem habere debere	31	cleonymus Herxam urbem constituit	392
cinnamomifera regio	59	ciuitates ut primum coalue- rint	481	cleopatra uisâ in Augusti potestatem uenit	922
cinnamomifera regio habi- tabilium ad meridiem ultra	74	cuius Herculis socius urbem Bithyniæ sibi cognominem condit	658	cleopatra cognomento Lu- na à Tigraue cæsa	869
cinyphus flu.	969	cuius à Philippo Demetrii fil. euerfa	658	cleopatra Cypro donata ab Antonio	783
circæum	254	cium paphlagoniæ & ibi pi- scis foetiles	657	cleopatra Aegypti regina in Romanorum potestatem uenit	321
circæus mons radicibus sca- tens hinc Circes fabula	255	cizara castellum	655	cleopatra euergetæ Aegypti regis coniunx	101
circe uenefica	43	claus flu. Romæ urbi titiliff. fol.	258	Indicas nauigationes pro- sequitur	ibid.
circes ficta & mentita oratio apud Homerum	40	clautinatij uindelici	226	cleopatra Aegypti regina ab Augusto filio deuicta	377
circes oppidum	255	clarij Apollinis lucus	740	cleopatraz pater regno pul- sus restituitur	653
circes sepulchrum in insula Pharmacusa	457	clastidium	240	foror Archelao nubit	ibid.
circes domicilium à Iafone quæsitum	247	claston	150	cleopatridis urbs	907
circen Medæ cognatam cur singat Homerus	19	claterna urbs	240	cleophanes Myrleanus Rhe- tor	661
circulorum sphaeræ triplex differentia	11	claves torrens in Istrum ef- funditur	227	cleuas Dori fil. Locros occu- pat	678
circumcisio Aegyptijs quo- que familiaris	950	P. claudius Pulcher à piratis captus	782	climatum differentia à Co- diaco dependet	11
circumcisiones Iudæorum unde	880	Ptolemæo amittendi Cy- pri author	ibid.	climax mons	764. 875
cirenaeus succum	972	clazomenæ à Paralio condi- ta	731	clitarchus reprehenditur	558
cirensi Eubozæ	513	clazomenæ olim mari tecta fol.	54	cloacas quam studiosè stru- xerint Romani	258
cirenensis fil. aquam bibentes oues dealbantur	513	clazomenij	741	clupea urbs	310
cirphis	478	clazomeniorum speculæ	565	clustum etruziæ urbs	243
cirphis mons	480	celadontes flu.	398	clustum urbs Campaniæ	271
cirra	478	cleandria	699	clusij	623
cirra Masinissæ regia	962	cleandrias Spartanus exul Thuriarum imperator	293	clymene Meropi data	31
cirui lapsi assuescentes	238	cleanaetidas Mitylenæus ty- rannus	714	clypeus Achilles	3
cisalpinæ Galliæ præstantia fol.	241	clades insulæ clauis Cypri fol.	780	cn. Carbo inani conatu cum cimbris ad Noreiam urbem conflixit	238
cisamus	544	clator	443	cn. Domitij Aenobarbi de barbaris uictoria memora- bilis	202
cispadana Gallia	235	clementis Alexandrini Stro- mate libri	68	cn. Pompeij fuga & abitus fol.	150
cissus Argos ædificat	546	clenthis prætoris artificiosa opera	398	cn. Piso Africæ præfectus Straboni familiaris	131
cisus filius Althemenes co- lonias in cretam ducit	ibid.	cleo insignis latro	669	cnemis mons Locridis	478
cissij dicti Susij	343	cleobulus Lindius sapientum Græciæ unus	753	cnemides oppidum	487
cisthena oppidum	703	cleomachus pugil cinædia- more captus	745	cnidus insula	753
cisthene insula	764	cleombrotus Herxam ur- bem constituit	392	cnidus sub Rhodiaco est pa- rallelo	120
cithæron mons Thebaidis fol.	471	cleona urbs	432	cnidia historia de Canopo fol.	120
cithæredorum certamen Del- phis	483	cleonei Mycenæ euerit	431	cnopia Thebaica	466
citharus piscis	949	cleonymus Tarentinorum dux belli	314		
citium urbs Cypri	780				
ciuilis uir quis dicatur	12				
ciuilis scientiæ geographiam commodare	8				
ciuilem hominem celestium					

INDEX

enossus cretæ urbs	541	cola	330	nati à D. Cesare	238
Minois regia	ibid.	coliadis Veneris sacellū	460	comisena	618
cobialis Homeri	640	collatia	253	commagena	607
cobus Troianus	57	collina uia	252	commagena Mesopotamiæ	
coralus rex Minoem per in-		coloëlacus	723	terminus	862
sidias occisus	306	coloënes Dianæ templum		commagenę descriptio	869
cocceius cuniculum ab A-		& in eo simig saltantes	723	comædiæ nomen unde	16
uerno Cumas ducit	267	colona	685	comum oppidū à Pompeio	
coccus aureū Alexandri M.		colophonius equitatus cele		Strabone restauratum	236
sepulchrum furatus	921	bris	740	comum urbs ad Alpium ra-	
cocci prouentus in Boëtica		colophon ab Andræmone		dices	224
fol.	152	Pylio condita	731	comum urbs ad lacum La-	
cochleæ Linusiæ	685	colossæ	671	rium	208
codrus Atheniensium rex		colos animal Scythicum in-		in Concilijs dicenti obstre-	
fol.	373.455	tèr ceruum & arietem me-		pens ut coërceatur apud	
codridæ Ionicam coloniam		dium	360	Belgas	213
in Asiam ducunt	438	colossus Calamidis Apollo-		concurrere cum manibus	
coeadas antrum Lacedæmo-		niz	371	& sororibus in publico tur-	
niorum carcer	422	colossus Iouis Tarenti, post		pè non habetur in Hibera-	
cœcias quis uentus, & unde		Rhodium maximus	311	nia	221
spiret	27	colossus referēs Strabonis		congrui in belluas degeneran-	
cæcubum	254	geographia	12	tes	153
uites alit arborescentes ibi.		colotæ plastis Aesculapius		coniaci	793
cæteffa Laconica	422	admirabilis	392	coniaci ab Augusto Cæs. sub	
cæle urbs apud Homerum		columbas nudæ uirgines ca-		acti	164
quæ sit	391	pere coactæ à Dionysio ty-		conisci	171
cælesyria	864	ranno	288	conissalus deus Atticus	684
cælesyriæ descriptio	874	columbis abundans Thisba		conistoris Celtarum urbs	
cœli & terræ in quatuor par-		insula apud Homerū	338	nobilissima	150
tes diuisio antiquorum ex		columna Regia	286	coniugia Samnitum uirtute	
Ephoro	31	columna à Ionibus in Corin-		fouentur	272
cœli ruinā metunt Celta	242	thiaco isthmo posita, & e-		coniugia Assyriorum mira-	
cœlestium ostentorum eue-		ius inscriptio	180	bilia	861
na prædicta à Zamolxi	338	columnæ Herculis ubi	179	cononiaræ	898
cœlestium apparentiarum		columnæ publicæ ad Ter-		canopa uicus	525
observatio geographo ne-		mopylas	486	consentia Bruttiorum caput	
cessaria	6	columnę Peloponnesiorum		fol.	284
cœlius calcagninus	63	& Ionum	454	cōtinentium termini ut sine	
cœpion Romanorum dux		columnæ æræ VIII in fano		statuendi contra Eratosthe-	
sacrilegij reus factus	204	Herculis	179	nem	611
cœpionis filiz stupratæ tur-		ad Columnas fretum	148	contractus, & pecuniæ æsti-	
piter perierunt	204	colyttus & Melita	61	matio flagittorum prima-	
cœtulum urbs	161	comana urbs	607	riæ causæ	336
cogæronum Getarum sacer		comana urbs Ponti	642	contractuum formulæ Græ-	
mons & fluuius	338	comana urbs quasi parua		cis literis notatæ apud Gal-	
cognitionis cupidus est ho-		Corinthus	654	los eius linguæ studio	197
mo	17	scortis abundat	ibid.	conuenarum ciuitas	206
coire in propatulo in India		comana regio à coma lphi-		conuenis ius Latij datū	207
turpe non est	813	gentiz nomen sortita	630	coos cauernæ	422
colapis sin. ad Segesticam in		comana, Bellone templum		copais urbs & palus	468
Saum effunditur	228	fol.	630	copaides lacus Arnem et Mi-	
colchis regio	568	comanense sacerdotium la-		deam urbes absorpsit	55
colchi Medeam insequentes		troni concessum	669	cophes flu.	800
Polæ in Istria condunt	239	comarus porrus	376	copis poëta	471
colduli syluæ Hercyniæ in-		comenses ciuitatis iure do-		copiæ urbs Thuriarum	292
				copria	

INDEX

propria Tauromenitanum li- tus	301	corinthiaci sing ambitus	391	etocum generat	768
coptus Indicarum mercium emporium	942	coriscus Sceptius Socraticus philosophus	705	corycus mons	742
coptus urbs Arabiæ	909	corissus mons	731	corycum Cretæ promonto- rium	418
cora urbs	260	corius campus	723	corycum nympharum an- trum in Parnasso	478
coracesium	765	cornelius Sylla Romanorū imperator	511	corydalus mons	457.461
coracii regio	898	cornel. Syllæ cum Mithrida- te congressus ad Darda- num	691	coryphantis	703
coracius mons	741	cornelius Gallus à Cæsare in Aegyptum missus capta ur- be Heroum prouinciam pacauit	946	coryphasium	394
coralius fluuius	473	cornelij forum	240	coryphasium castellum	403
coralli populi	370	cornices Hispanicæ solæ ni- græ	172	cos insula	125
coralsiæ insul.	552	cornopionem Hercule cur Oetæi cognominent	709	cos seu coa insula	755
corax mons Aetoliæ	479	cornu Amaltheæ	159	uini generosi ferax	ibid.
corbilo, Aquitanicæ empo- rium nobiliss.	206	cornu Byzantium	371	cos insula maris Icarij	553
corbiana prouincia	860	corocendanus pagus	365	cola amnis	260
corcoras flu.	366	eiusdēq nomini lacus ibi.		colcinia	748
corylaa	517	coræbus Eleus uictor certa- mine Olympico	410	colcinij	683
corcyra olim Scheria dicta à Liburnis habitata	303	coropassus	663.761	colmij Cretensium	547
corcyra insula	125	coronea urbs	473	colsa urbs	249
corcyra nigra, insula	125	corone urbs Peloponnesi maritima	416	colsa Theophanis	618
corcyra insula & urbs	361	coronij & Coronenses, hi in Megaride illi in Boeotia	473	colsa Medorum regibus tri- buta imponunt	610
corcyra à Peloponneso di- stantia	106	corisæ	734	colsa lignorum inopia labo- rant	857
corduba Romanorum colo- nia	149	corisium fructus piperi simi- lis	949	colsa sagittis optimi sunt fol.	859
Macellio pus	ibid.	corisica insula	247	colsa eorum montana	608
cordyla pisces	644	corisica à Sardinia distantia fol.	247	colura insula	124.310
cordylus Athenodorus Tar- sentis philosophus	771	cortuta	240	fol.	968
coreace lembi	164	corus fl. nunc Arrabon	574	cotes	952
coraclya	431	coruus nocturnus	950	cothus	373
corfinium Pelignorum urbs primaria	261	coruorum lacus	214	cothus Aecus & Ellops fra- tres Iouis filij	509
corfinium à Ferentanis & Marijs captum	264	corybantes à Titanibus fa- muli dau Rheæ, è Bactria- na profecti	536	calciden & cretiam exco- lunt	511
corinthus emporium cele- berrimum	432	corybantes cur Solis filij Mi- neræ genij, Saturni proles dicti	537	cothon insula	967
corinthis colles & cauitates habet, prouerbium	437	corybantus curetum socius Pyndæ conditor	537	cotinaxi montes	150
corinthus à Romanis dirui- tur & restauratur	417	corybantes curetes	531	cotiscolæ ab aquæ salubres fol.	251
corinthus à Lucio Mummio euerfa	435	corybantes Satyri	533	rottia terra ad Ocelum tet- minatur	195
corinthi tum antiquæ tum re- centis urbis, delineatio	433	corybissa Sceptiæ	537	cottij terra	224
corinthis & Messenæ similitu- do	416	corycæi prædones	742	cotuantij	226
corinthij Legatos Romano- rum uiolant	435	corycium antrum	724	cotya de ab Edonibus uene- ratur	535
Philippo se contra Roma- nos iungunt	ibid.	corycium antrum optimum		coryaeum	671
corinthiaca donaria Romæ deportata à Mummio	436			cotylus collis Idæ	698

INDEX

crambusa urbs	754	cretæ à Sicilia distantia	125	crocodili in spectaculis Ro-	
cranai	459	cretæ situs descriptio	539	'ma ostentati	941
cranaa insula postea Helena		creticum mare	375	crocodili Indici innoxii sunt	
dicta	461	creticum mare profundissi-		fol.	810
crani	520	mum	46	crocodilorum urbs	878
cranonii	393	cretenses maris imperiū ami-		crocutus bestia	902
P. crassus Aristonico bellum		sere	546	cræsus Sidena urbem captā	
facti	744	cretenses in Romanorū po-		exsecratur	698
P. crassus in Calsiterides mis-		testatem ueniunt	542	cræsus tyrānus populorum	
sus metalla effodere docet		cretensium amoris modus		intra Halyn	609
fol.	185	peculiaris	548	cræsi dona Delphica	482
crassus à Surena rege Par-		cretensium & Spartanorum	547	cræsi diuitiæ ex Pactolo flu.	
thorū perfidē interemptus		equites & seniores	546	aurifero collectæ	722
fol.	862	cretensium respub.	545	cræsi diuitiæ unde	778
cratæ mons	323	cretensium Andrea	547	cromna pagus	639
crates Homerum iniquē car-		cretensium louialia sacra	533	crommyum Cypri promon-	
pit	3	creusa Thespiensium naua-		torium	780
crates Mallores grāmaticus		le	467	cromyon nō ad Corinthum	
Alexandri præceptor	773	cri Homerl	419	sed ad Meganidem pertinet	
crates Mallores Homerū in		crimanus	373	fol.	452
physicam introduxit	166	crimisa uetus à Philoctete		cromyonia sus Calydonij a-	
crates Homeri interpres car-		condita	283	primater	435
pitor	28	crinagoras Mitylenæus	714	croton ab Aebæis oraculo	
crater sinus campaniæ	264	crinis Berenices	3	iussis condita	291
crateri ad Aristopatram ma-		crines flauos & albos efficiē		crotoniata dissipati ob cla-	
tretem epistola de rebus Indi-		crathis fl. lauacri loco ad-		dem Cytoniatarum	290
cis fabulosa	805	hibitus	292	crotoniata VII. una Olym-	
craterus Arrianā occupat. Ale-		crissa	478	piade uictores	291
xandro M.	828	crissa apud Delphos	294	crotoniatarum & Sybarita-	
craterā Sidoniam Menelaus		crissæus sinus	375-434	rum bellum	292
Telemacho donodat	38	crissæus campus felix	480	crotoniatarum extremum,	
crateres Aetnæ maximī	309	crissæus ager Apollini sacer		reliquorum Græcorum pri-	
crathis fl. Achaïæ alius ab Ita-		fol.	480	mum	291
lico	441	crissæi portoria iniquē exi-		in Crucem suffixi Cantabri	
crathis fluuius mirabilis fa-		gentes puniti	480	quidam Pæanem canunt	
culturæ	292	critasirus	382	fol.	174
cratippi filij Trallis tyranni-		critasirus Boiorū dux à Bœ-		cruni	371
depositi	747	rebiste cæsus	344	cruni fons	398
cremaste	496	crithota promontorium	524	crystallum India fert	829
cremona	664	criū metopon, Cretæ pro-		crystalli ex humore concre-	
cremona	240	montorium	539-107	to in terra generantur	100
creontides exulū Phocæo-		criū metopon, Tauricæ pro-		crystallina uita Romæ olim	
rum dux	281	montorium	357	parata	877
creophagi	898	criū metopon Europæum in		crystallinæ tabulæ in metalli	
creophylus Homero hospiti-		Hellefponto promont.	126	todinis Cappadociæ inuen-	
um præbet	736	crobyzi	370	ta	835
creopolus mons	431	crocius campus	494	ctesias medicus Cnidius Ar-	
crepusculum uespertinū cur		crocus optimus in Coryco		toxerxi charus	546-754
matutino frigidius	477	nascitur	768	ctesiaz Cnidij de colore ma-	
crepusculū in septentrionib.		crocodilus cicur	938	ris rubri opinio	905
longissima	136	crocodili in Hydaspæ flu. in-		ctesiphon pagus hybernis	
duo matutinum & uesper-		uenti ab Alexandro	800	Parthorum celebris	859
tinum	ibid.	crocodili parui in fonte Bi-		ctununtis portus	356
creta optimis legibus olim		thyniæ Azanitia	658	ctimena Same	518
composita	542			ctistes Mithridates	657
				custæ	

INDEX:

crista Thraces sacri & hono- rati	336	curius mons	530	cyllene Eleorum nauale	392
crystanfa oppidum	399	curiſ urbs cum statione	781	cyllene Arcadie mons altus	1
cuarius fluuius	473	cusus insula	553	mus	442
cubi Aquitanie populi	206	cutilia lacus	275	cynamolgi	898
cucenorum Lugdunū	231	cyanea saxa	19	cynetha	443
cuculum urbs	261	cyaneæ insulæ	371	cynia palus	524
cuma ab Amazonibus con- dita	579	cyaneæ petreæ	640	cynici philosophi unde ori fol.	336
cuma Asiatica à Cleua con- dita	678	cyanei	92	cynira Agamemnoni thora- cem donat	37
cuma reliquarū urbium Aeo- licarum mater	719	cyaxaris Medorū rex Psam- metichi coxus	928	cynocephalorū templū	901
cuma Phriconidis	718	cybele dicta Rhea	533	cynopolitana præfectura	939
cumæ à Chalcidensibus con- dicta, à Cumæis nomen for- titæ	265	cybellia pagus	742	cynos Kephala	503
Italicarum ur- bium antiquis.	ibid.	cybiosactes Aegypti impe- rium ope Alexandrinorum adipiscitur	923	cynos lema	691
cumanus ager totus sulphu- re & thermis scatens	268	à Cleo patra strangulatus	ibid.	cynossena	926
cumanus sinus Syrenibus à Posidoniate distinguē	20	cybireum ferū tomatile	728	cynthus mons Dess	556
cumæa Larissa	717	cybistria	630	cynus	487
cumæi cur stoliditatis infimu- lentur	719	cycesium urbs	412	cynuria Arcadie mons, & in eo fontes Inachi	425
cuneū Hispaniæ regio	146	cychreas insula	455	cynuria Argiæ & Laconicæ limes	431
cuniculi noxia terræ anima- lia	153	cychriodes serpens	455	cytoniatarū cxxx millia à Locresib. fusa sudata	289
cuniculorum par auctū tan- topere ut Baleares deualsa- rit	177	cyciceni Mithridatico bello clarent	670	cyparissenses	406
cuniculorum uenatio	153	cyclades insulæ	549	cyparisseus flu.	405
cupido Praxitelis Thespj fol.	472	cyclops charogasteres	428	cyphus mons	504
cupra funo	263	cyclopus Hom. cōmentum nō omnino fabulosū esse	19	cypræ fanum	263
cupressetum	853	cyclopus uita cur ab Home- ro commemorata	688	cyprus in Aegyptiorum re- gum potestatem uenit	782
cures saltationis inuētor	545	cyclopus Labyrinthi specu- um Naupliæ	424	à Rom. in prætoriam pro- uinciam redacta	ibid.
cures uiculus olim urbs illu- stris	251	cyclopica Albanorum uita fol.	576	cyprus mari Aegyptio conti- gua	126
curetes quod sinclpite comā raderēt occipite alerent no- men acquisiuerunt	530	cydises mons	617	cyprus insula præstantia nul- li cedit	782
curetes in Solmissio mōte lu- nonem terrēt, & Dianæ opi- tulantur	737	cydippæ filij Rhodo potiun- tur	751	cypri descriptio	779
curetes Actolorum pars	491	cydonia Cretæ urbs	544	cyprum continentis lunciam iri aliquando, oraculo pro- ditum	49
curetes deorum ministri	531	cydonia Cretæ Aeginetarū colonia	431	cyprum calchantium	782
louis nutriti	ibid.	cydonas fluuius	406	cyprum ex solum uitreolum spodium & cadmiam lapi- dem generat	172
curetes Parthaonidæ an Ae- toli fuerint an Acarnanes fol.	527	cydones Cretæ populi	244	cypselus fluuius	374
curetum sacra terribilia	531	cydones in Creta	540	cypselus Corinthiorū tyran- nus	409
fabulæ allegoria	ibid.	cydnus podagrius medetur fol.	784	cyra urbs ab Alexandro M. euerſa	603
curetica	515	cydnus an Euphratem & Ty- gria præterfluat	44	tyrastica	367
curias promontorium	781	cydni ostia	770	cyrenæus parallelus	134
		ē Cydno fluuiio in Choaspin- mentita nauigatio	44	cyrene urbs à Thæreis condi- ta	971
		cydrelus Codri filius spurius Myuntem condidit	731	cyrene colonia Thetæ insu- læ	54
		cydriæ Byrsorum urbs	379	cyrenes urbis descriptio	971
		cygnus	685	cyrenen-	
		cygni Thracis Colonarū re- gis res gestæ	700		

INDEX.

tyrenensium emporiū Apol
 lonias 971
 cyrenaica Africæ felix regio
 fol. 132
 cyrenaiscæ limites 124
 cyrenæorum Ammonis tem
 plum in Delphinis descri
 ptio 46
 cretistica regio 770
 cretistidis Mineruæ templū
 fol. 870
 cyrini de Amynta uictoria
 memorabilis 664
 cyrius insula alias Corsica
 fol. 124. 247
 cyrsilus Pharsalius Alexand.
 satelles de reb. Armen. 620
 cyrtij 609
 cyrus fluuius 558
 cyrus per Gedorosiam in In
 diam peruatit 786
 cyrus in Massagethas profi
 ciscur 786
 cyrus Astyage delecto Me
 dorum uires fregit 610
 cyrus astu Sacas uincit 594
 cyrus uictis Medis Susistre
 giam collocat 838
 cyrus Pasargadis Astiagem
 uincit 845
 cyrus ex Gedrosia fugit 829
 cyri campus 726
 cyri sepulturæ descriptio
 fol. 844
 cythara insula & urbs 418
 cythera insula 125
 cytherius fluuius 412
 cytherus 459
 cythnus insula 550
 cytinium Doridis urbs 489
 cytinium ab Eteocretis con
 ditum 541
 cytorus pagus 639
 cytorus Henetorum regio
 fol. 637
 cyzicus insula in Proponti
 de 670
 cyzici insula in Propontide
 sita 126
 cyzicenorum Apollinis in
 spectio 646

D

Dacæ 586
 daci 344
 dacorum potentia 353

uiribus Germanorum niti
 tur ibid.
 dacorum cum Boijs in Tau
 riscis bellum 236
 dacia Iouis pontificatus
 fol. 831
 dacticum bellum 227
 dactyli ferrum primum cu
 dere docuerunt 538
 dactyli Idiaz qui dicti sint
 fol. 538
 dædala 749
 dedala mons 763
 dædalus Minoem fugiens
 Cocali se adiungit 323
 dædalus sumtis alis cum filio
 è Creta auolat 736
 dædali filius Iapex Cretensiu
 dux 312
 dædalus Astacenæ urbis cō
 ditor 658
 dæmonis uirginis templum
 fol. 356
 dæliatæ 366
 dai Scythæ circa Hyrcaniam
 fol. 344
 dalmachus geographus 71
 dalmachus Indorum histori
 cus mendacis. 72
 dalion fluuius 399
 dalmatia maritima regio 367
 dalminium Dalmatiæ metro
 polis 367
 damastij 378
 damnanæus Idæus Dacty
 lus 538
 damnij 264
 damarati diuitiæ 433
 damascus urbs nobilissima
 totius Syriæ 875
 damasio Licantiorū rex 226
 damathus Atheniensis Te
 um condit 731
 danala Trocmorum castel
 lum 662
 danae à patre in mare deie
 cta 552
 danaus primus aquatica in
 strumenta ostendit 22
 danaus Argiuorū princeps,
 populum Danaos de se uo
 cari iubet 426
 danaus ex Aegypto in Græ
 ciā coloniam deducit 373
 danaus & Atreus cur reges

& sacerdotes creati 22
 danaus 2. filiarum pater 245
 danai filia Argos aquila do
 nant. 426
 danai pro omnibus Græcis
 usurpati 668
 danai olim Pelasgiotæ dicti
 fol. 245
 danaides Lindiæ Mineruæ
 templum ponunt 753
 dandarij Mæotæ 566
 danthelitzæ 370
 danubium quem fluuium di
 xerunt ueteres 353
 dandamis alijs Mandanis so
 phista 851
 daonizi 367
 daphitas grammaticus à Per
 gamentis regibus in crucē
 actus 744
 daphniæ conuentus 298
 daphne uicus, & lucus, &
 in eo templum, & Asylum
 Apollinis & Dianæ 870
 daphnus portus 901
 daphnus Phocidis 56
 daphnus Phocidis & Locri
 dis limes 478
 daraba urbs 898
 darapsa urbs 603
 dardania urbs & regio sub
 Aenææ potestate fuit
 fol. 688
 dardania Aenææ parens 660
 dardanium promontorium
 & ubi raptus Ganymedis
 fol. 683
 dardanus urbs contempta
 fol. 691
 dardani genitura ubi conti
 gerit 401
 dardani agrestes homines
 368 musicæ studiosiss. ibi.
 dardani à Romanis euerfi
 fol. 367
 dariaces 911
 darius Nauarchos ad Ly
 biam circumnauigandam
 emittit 99
 darius Hystaspis filius apud
 Geras siti pressus 353
 darius contra Scytharum re
 gem bellum mouet 341
 darius ab Alexandro ad Gra
 nicum uictus 683
 darius

INDEX.

darius Danubium ponte cō stituit. 353	ne Aetolo monomachia fol. 413	delo dato Calauriam recipit Neptunus 429
darius Xerxis pater urbes Propontidis incendit 687	dei facies, regio 374	dellum Apollinis templum in Bœotia 465
darius dolo occisus 300	deiphontes & Aegæus Ar- gorum conditiones 444	dellum Laconum, Apollinis templum 423
darius ex Scythia frigidi No- madæ metuens 687	deianara Oenei filia 523	delta Aegypti 29
darius Hydaspis fil. à Satta- pis Persæ, rex appellatus fol. 350	deianaræ tunica excruciatæ Hercules 436	delta regionis divisio 915
darius Histaspis Sylofonti tyrannidem pro ueste do- no dat 736	deianarâ utolare conatu Nes- sus 515	demaratus Corinthius Tar- quinos uenit 243
darius humili loco natus à Bago orientis rex creatus fol. 350	deiotarus à Pompeio regno constitutus 641	demeneclius Galatarum re- trarcha 837
darius Longimanus omni- um hominū pulcherrimus exstitit 850	deiotarus in Castoris Sao- condarj familiam crude- lis 662	demetrius urbs ab Arbela fol. 853
darij fuga à Gaugamētis ad Caspas portas 81	deiotarus Philadelphus uli- mus Paphlagoniæ rex 657	demetrius Aetolicis Calydo- nem uastat 515
darij & Cyn sepulchra & epi- taphia 845	delphici oraculi descriptio prolixa 480	demetrius Poliorecta 497
darsareij 368	delphici thesauri Tolosæ in- uenti 204	demetrius Phalereus Theo- phraſti philosophi discipu- lus Athenis præfectus 466
dascyleum urbs 670	delphi 478	demetrius Phalereus in Ae- gyptum fugit 466
dascylus lacus 645	delphi mūdi umbilicus 481	demetrius Rhateni, Amile- nus Mathematicus 643
dasmenon castellum 635	delphi in medio totius Græ- ciæ, uel orbis terrarum 481	demetrius Scepsius refellit 41
dastarcum 632	delphici thesauri à Phocensi bus, Phayllo, Onomachi sublati 482	demetrius Scepsius insignis geographus 698
dastira 650	delphicæ depraedationi Te- ctosages interfuere 204	demetrius in explicandis I. X. Homericis uersibus XXX. libros consummauit 700
datus Persa ad Marathonem uictus à Milnade 461	delphicum fanū cur omnia cætera præcellerit 481	demetrius grammaticus Sce- psi natus 706
dau antiquorum nunc Da- ci sunt 344	delphorum tespub. à Pho- censibus separata 485	demetrius Pelopōnesiacum Isthmum perfodere uolens ab Architectis prohibet 51
daulia 485	delphorū urbs Apollinis Py- thij oraculo celeberrima 479	demetrii Pharij patria 367
daulius Metaponti condi- tor 294	delphini & Arionis fabula fol. 715	demetrii Phalerei de Pelo- pōneso dictum 416
daulis 478	delphini crocodilos non ti- ment 810	demetrii Scepsij de Ilio narra- tio 690
drausis oppidum 485	delphini adeps ad mul- ta utilis 644	demetrii ad Romanos lega- tio prædonum causa 255
daulis Phocidis à Tereo con- dita 373	delphini inſcriptio in theoris Cyrenæis 53	demetrii Parthorum regis fi- lij potentia 598
daunij 338. 316	delphini ad Ammonis templum inſcriptio Cyre- neorum ad solenne specta- culum miliorum 46	demetrii speculæ 896
daximenitis campus 642	delphiniū seu sacer portus fol. 465	demetrii Ceteris fanū 496
dea Dra: Dindymene, Pyle- ne, Pilsinurus, Cybele 533	delus inſ. Aegæi maris 549	democratia quid 9
dearum controuersia à Parto de ubi disceptata 703	delus emporum opulentis- simum 768	democritus geographus & philosophus 1
debae 904	delus enterfa Corintho cele- bris facta 551	demotocoon Priami spiritus fi- lius, equis 682
deceates Ligurum gens 222		demosthenes Aeschinū pro- pter sacrificia reprehendit fol. 536
decæneus Zamolxis apud Getas successor 338		demosthen. hausto ueneno Antipatri
decæla arx belli Peloponne- si 458		
decineus Byrebitarum ua- res 881		
degmenis Epel cū Pyrachio		

INDEX.

Antipatriam effugit	429	diana Artemis curdicta	733	lonia	753
dentificia Hispanorum for-		eius cum Luna compara-		didymorum Dei donaria a	
dida ex urina	173	tio	ibid.	Brandis direpta	604
derbe	663	diana Tauropolitana	630	didymeum templum	483
derbe Antipatri	639	diana in Auentino monte a		diegylis Thraciarum rex ab At-	
derbici	596	Massilia Romam deporta		talo superatus	721
derbices leuia facinora mon-		ta	197	dies fit Sole supra terram e-	
temulant	606	dianæ Perasie templum	632	uecto	137
dercero	911	dianæ Sarpedoniæ templum		dies longis apud Britannos	
derdæ gens Indica monta-		& oraculum	774	horarum XIX.	77
na	809	dianæ templum Tauropo-		diluuiorum causæ	50
deris portus	926	lium uocatum	736	dilychnus	949
derthona	240	dianæ Ephesie fanum cele-		dime urbs ex 7. pagis confis-	
derthosa colonia	168	bre apud Hispanos	167	ta	392
deucalionis posterl Pthiam		dianæ Brauronie templum		dimocrates homo maleuo-	
gubernant	437	fol.	461	lus	783
deucalionis filij Leleges	374	dianæ insula	741	dindymene dea	533
deucalionis & Pyrrhæ mo-		dianæ Alphionie lucus	398	dindymenes deæ templum	
numenta	487	dianæ Tauricæ sacra Scythi-		ab Argonautis consecra-	
deucalionem Thessalie im-		ca	262	tum	670
perasse	493	dianæ Ephesie templum	737	dindymum mons & ibi Dia-	
deucalij lapides	498	dianæ Limneæ fanum	417	dymene dea	662
deudorix in triumpho Ro-		dianæ Nemidie sacellum	397	dio Academicus, legatus in	
ma ostentatus	331	dianæ nemus ad Ariciam ur-		Aegyptum ablit	923
deuriopis fluuius	379	bem	262	dionis cum Dionysio bellum	
deus quid secundum Moi-		dianæ Amarynthæ fanum		Lucanos turbat	284
sen	880	fol.	512	diocharis porta	459
deus Getarum	338	dianæ Aetolicæ lucus, & de		diodorus Siculus de opibus	
deum innominatum Celti-		eo fabulosa narratio	238	Delphicis	507
beri honorant	173	dianæ Ephesie templum Mas-		diodorus Zonas cognome-	
deum dijs donaria parare in-		siliæ quomodo conditum		to, orator Sardius Mithri-	
conueniens Ephesij cuius-		fol.	195	dati pro patria negotium	
dam dictum ad Alexand.		dianum oppidum	168	faceffit	724
Mag.	738	diascuriadeum mare	44	diodorus Academicus phi-	
dij Aethiopu duplices mor-		diasontes	366	lophus crudelis in Adra-	
tales & immortales	948	dicæarchia urbs Clomæon		myttenos	710
dij nocturno tempore circa		nauale	268	diodotus Tripho Coracefi-	
Herculis columnas uersan-		dicæarchus philosophus &		um occupat, & Syriæ reges	
tur	146	geographus	1	infestat	766
deorum formas solus Ho-		dictæi Iouis templum in Pra-		diodotus Arsacen in Parthi-	
merus uidit & ostēdit	409	so urbe	540	am pellit	597
dijs manibus & marinis Se-		dictes Perseum & Danaen		diodori Nemesis simulach-	
natus rem sacram facit Li-		retibus e mari extrahit	552	rum Rhamæ	458
paræ	310	dictæ mons Crete et locus in		diogenes Autolyçi oraculo	
dia insula	549.903	Scepia	537	monitus monetam uitiat	
diæ templum in Sycionē cele-		dictæ Crete mons	543	fol.	675
bre	437	dictynna fabula	544	diogenes Cynicus philoso-	
diacopena	656	dido Tyro adductis colonis		phus Sinopenfis	641
diacuiſta urbs	240.274	Carthaginem condit	967	diogenis Tarsensis philoso-	
diades Athenæ in kubœa		didymi montes	745	phus de omni questione re-	
fol.	510	didyma Gaditanorum urbs		spondere solitus	773
diagebres	248	fol.	178	diogenianus de Antronio	
dialekti Græciæ quatuor	311	didyme Liparearum insula-		asino	507
diameter pro longitudinea-		rum quarta	309	diomedes bello Thebano	
pud geographos	91	didymena Romanorum co-		Aetoliam occupat	926
				diomedes	

INDEX.

diomedes Venetis cultus 238
diomedes ut ab Agamemnone pellectus sit in societatem belli Troiani 526
diomedes & Alcmæon Aetoliæ occupant 484
diomedis templum ad Themanum 238
diomedis socij in ades mutati in insula diomedes vocata 317
de diomedis morte diuersæ narrationes 318
diomedes insulæ in Adriæ fol. 238. 125
dione in societatem Iouis recepta 386
diones lucus 401
dionysiodorus Mathematicus, Amiserius 643
dionysius tyrannus Lucinæ fanum spoliat 249
dionysius Reginorū urbem cur exciderit 287
dionysius Siciliæ Tyrannus apud Venetos equorum armenta instituit 235
dionysius Syracusis exturbatus Locrenses uexat 288
dionysius Atticus, orator, sophista historicus 722
dionysij uxor cum liberis patris loco pœnas dant Locrensisbus 488
diophanes rhetor Mitylenensis 714
diophantus Mithridatis contra Roxolanos legatus 354
diopolis Hispaniæ 167
diopolis antea Cabira dicta fol. 652
diopropolis olim Thebæ 932
diopscurias emporium celebre 568
dioscoriadis sinus maris nostri pars maximè occidua fol. 127
diotrephes orator celeberrimus fol. 727. 757
diphilus comicus Sinopensis 641
dira uaticinandi ratio Cimbrorum 334
dira promontorium Aethiopici sinus 888

dirce fons 471
disciplina circularis quid 65
dissentientibus discrepantiæ magnitudo fidem non derogat 72
distantiarum maritimarum dimensio 106
ditis pellex in mentem hortensem transmutata 299
diuitiæ etiam si sacre inuidie sunt expositæ 482
diuitias Romani non prius senserunt quàm deuictis Sabinis 251
diuitias quam sanitate mauult Archias 302
diuinationibus & augurijs delecti Hispani 163
dius Hesiody pater cum relicta in Boeotos commigrat 719
diu urbs 294
do Homerij 419
docimia pagus 672
docles Orulochif. 423
docusini 587
dodona 379
dodonæus Iupiter 244
dodonea oracula soli uiri perferunt 464
dodonæum oraculum defecit 379
dolabella à Cassio in Laodicea obsessus 871
dolabella Cæsares percussores persequitur 744
dolia argentea 159
doli domibus maiora apud cisalpinos Gallos 241
dolichia insula olim Dulichium 522
doliō Ascanius Silenif. 661
dolonidis Mysia 779
doliones qui 669
doliones a Phrygibus abouli 776
dolomēna 852
dolopes 26
dolopes bello Troiano interfuerunt 492
doloia 491
domanitis 656
domicius pagus, & ibi lapidicidinae lapidis Synnadicifol. 672

dominicus Niger recentiorum geographorum princeps 274
domitius Aenobarbus Menodorum sacerdotem necat 746
domitij Aenobarbi contra Aruernios bellum 207
doracta insula 886
dorichæ meretricis sumptuosum sepulchrum 935
doris quatuor urbibus insignis 541
doridis descriptio 489
dorica dialectus eadem est cum Aeolica 388
doron urbs apud Homerum 405
dorienses Laconicam proditione occupant 426
dorienses Megaram in Sicilia condunt 301
dorsum Italiæ Apenninus 129
dorus Deucalionis nepos fol. 437
dorylaum 671
dorysaues Cnossiorum dux Strabonis cognatus 542
dosci 566
dotem uir mulieri offert in Hispania 174
dotius campus 503
draco Laius ulisis socius & de ipso oraculum Italici datum 282
draco Parnassius ab Apolline interfectus 484
draconis facellum 282
dracones duo mifre magnitudinis ab Abisari nutriti 802
dracones Arabici, Indici, Lybici 902
draconum oppidum 736
drangi 828
drangæ uino carent 832
drangiana 598
drauus flu. Pannoniæ 366
drepanus Icarie promontorium 735
drepanū promontorium 526
drepanum Asiaticū promontorium 390
drilo flu. 367
drium collis facit in Daunia 317

INDEX.

drecaum 734
dromichetis Getarum regis
memorabile factum 242
dromos Achillis in Mæotida
de 355
dromus Anubidis 932
druentia fons 223
druidæ de natura et moribus
philosophiâ profitetur 113
druidæ sacra administrari so-
liti 213
druidarum iustitiæ opinio
summa 213
drumederi camelli cursorij
fol. 832
drusus Tiberij Imp: frater
Noricos superat 226
drusus Tiberij Caesaris fil.
fol. 321
drusus Bructeros navali præ-
lio superat in Amalia Ger-
manicæ fluuio 330
drusi Germanici obitus 331
drymas 383
dryanæmetum Galatarum lu-
diciij locus 662
dryops Arcas Dryopes Asi-
nem transfert 428
dryopis Thessaliæ 495
dryopes Troadem occupat
fol. 682
dryopum domicilium 428
dubis flu. 202
dulichium 390
dulichium insula quænam
sit Homero 521
dulichij & Pesidæ contentio
fol. 479
dunax mons 232
duras torrens 227
duricortora Remorum urbs
celeberrima 210
dursion 202
duris fil. Hispaniæ 161
durius flu. 162
duriæ flu. fons 223
dydimæ Apollinis oracu-
lum in Branchidis 732
dyma Archaia urbs 392
dymæres Hecubæ & Asiæ 687
dyme urbs unde dicta & e-
ius situs 442
dynastarum nomen cur regi-
bus tributum 477
dyras fil. Herculis regum ex-

stinguere conatus 490
dyris mons alias Atlas 952
dyrrachium olim Epidam-
nus 368
dyspontium urbs 412
dyteutos Adiatorigis fil. Co-
mana pontifex 653
pro fratre mortem subire
contendit ibid.

E

E Benus 948
Eboris mercimonia in
Indorum emponijs 74
eboris copia apud Aethio-
pes 36
ebrietatis odio quidam in ro-
gum se conijcit 174
ebura urbs 149
eburones 210
eburneum Iouis simulacrū
Phidias opus celebre 409
eburnea frena à Britannis in
Capitolio reposita 220
ebusus insula 124
ecbatanis 81
ecbatana urbs Medorum re-
gia 609
hybernis castris commoda
fol. 610
ecbatanes cæsus est à Par-
menio 831
ecbatanorum opes Home-
ro ignotæ fuere 850
echeas urbs 415
echinum 496
echinades insulæ 125
echinades insulæ omnes ste-
riles 523
eclipsium observatio geo-
grapho necessaria 6
ecregma 879
edessa urbs seu Hierapolis
nunc Bambyca dicitur 863
edonus Lycurgus 787
edones Cotyam deam co-
lunt 535
eenerium oppidum & mo-
numentum 404
eetion Thebanus 681
eetionis septem filij ab Achil-
le eodem die interfecti 716
eetionis urbs Theba 708
egelaia 169
egeria genus 275
egerius chium condit 731

egnata urbs 310
eiones Mycenorum nauale
fol. 428
eipon Lacus 160
eiresione Attica 15
eitrifona quid sit ex Clemen-
te Alexandrino 66
eisadiorum pagi 585
elæa portus 893
elæa Bergamenorum naua-
le 711
eleisea Cilicia 630
elaniticus sinus 878
elana urbs in intimo recessu
sinus Arabici 878
elaphiæ conuentus 298
elaria urbs 485
elara Titij mater 485
elatea capta tumultus Athe-
nis ortus 485
elatea Phocidis urbs maxi-
ma 469
elateæ muri pars terræ motu
concidit 57
elateæ urbis situs commo-
dus 479
elatria 176
elea Parmenidis & Zeno-
nis philosophorum patria 181
ela Lacedæmoniorum auxi-
lio pacem rumpunt 413
ela Ioui sacra 388
eleorum naues XL ad Tro-
iam missæ 410
electrum quid 155
electrum quomodo paleam
trahat 806
electrum alias Lyncurium
in Liguria coptolum 223
electridum insularum fabu-
losum commentū esse 238
elaci philosophi 455
elementa quatuor mundi &
quinta essentia 816
elementa habitabilia duo a-
qua & terra 3
elementa quatuor spherica
esse hyporthesis 52
eleon pagus 466
eleusiniæ cerentis sacra 730
eleusinius sinus 435
eleusin urbs & eleusiniæ ce-
rentis templum 457
eleussa insula 460. 749
eleutherus amnis 873
eleuthera

INDEX.

eleuthera urbs	474	emodi montes dracones ma-	ephesum Anazones condi-
eleutherij louis templum à		gnos producunt	derunt
Gracis conditum deuictio		802	579
Mardonio	474	empedoclem se in Aetnam	ephesij Alex.M. nomē tem-
eleutherolacones	421	præcipitasse fabulosum ef-	plo Dianæ inscribere no-
elephas mons	901	se	lunt
elephantij magistros & do-		307	738
mitores lugent	808	emporium	epidamnus
ad cæcanum uiuunt ibid.		922	94
difficilimis morbis sunt no-		emporium urbs, à Masilien-	ephesum sancti Masiliæ
xij & eorum cura ibid.		sibus condita	195
elephantorum captura	899	emporientes	ephesiæ Dianæ templum
elephantorū uenatio in Cin-		168	fol.
namonifera regione	134	emporicus sinus	737.167
elephantorum historia proli-		952	ephesiæ dianæ sacerdotes
xa	807	endera	Megalobyzi dicti
elephantum uenatio	887	898	739
elephantophagi	899	endymionis fil. Aetolus Cu-	ephorus geographus
elephantina	914	retas subigit	1
elephantina Nili fontes con-		528	ephorus Cumæus Isocratis
tinere falso credita	945	endymianis filia Euridice	auditor
elis epeorum urbs	391	fol.	719
elidis chorographia	391	endymionis sepulchrū	ephorus alios reprehendens
elidem armatus ingredi ne-		733	ipse identidem peccat
mo audebat	413	eneas pagis	528
elij	898	enenientes	ephorus false notatus pro-
elimiotæ	496	502	pier patriam
elipas Coum condit cum		248	719
Rhodij	752	eniconiæ	ephorij Laconum
elixus flu.	551	enipeus	547
ella urbs alias Hyela nunc		493	ephyra urbs Thesprotorum
elea nuncupatur	281	enipeus flu.	fol.
elleborus optimus in Anty-		412	376
cira Malaica, optimè præ-		443	ephyre urbes quatuor Acha-
paratur in Phocide	480	enna urbs Siciliæ & in va fa-	ici Thessalica Corinthia
ellebori correctio cum lesa-		num Cereris	Tesprotica
mi simili femine	480	305	393
ellopia insula	509	A Romanis deleta ob reca-	epicnemidij Locri
elone urbs aliàs Oloolson		ptum Eunum fugitiuū ibi.	152.478
fol.	502	ennij poëtæ patria	epictetus urbs
elusates plinij qui, conlectu-		315	514
ra	231	enoce urbs	epicurus philosophus cele-
elui Aquitanorū gens	206	414	bis Lampfacenus fuit
elymia	378	enopis Naidis nymphæ fi-	686
elymæi	680.847	lius	epicuri philosophi tyrocinia
elymæi reges Parthorum im-		702	Sami, in Teio & Athenis
peria spernunt	860	enoto cæti auribus suis incu-	fol.
elymatica regio	859	bant	736
elysius campus ubi	158	814	epidamnus nunc Dyrrachi-
emathoes nomen cur tulerit		873	um dicitur
pylus urbs	391	893	368
emellani	872	eodaa	epidaurus urbs Aesculapij
emodi montes	788	eordi	miraculis celebris
emodi montes Gangis flu.		374.378	429
fontes continent	822	epacria	epidaurus urbs ia sinu Ar-
		459	golico
		epaminondas ad Mantine-	423
		am cadit uictis Lacedæmo-	epigoni cum Polynice bello
		nij	Troiani pereunt
		443	526
		epaminondas prælio ad Le-	epigonorum ad Thebas ex-
		uecra Spartanis Græciæ im-	peditio
		perium eripit	377
		476	epimenides Phæsteus carmi-
		epaphus lus filius in Eubœa	nibus lustrare solitus
		natus	544
		509	epina urbs
		epæles præstantiores	412
		395	epirota Pelasgi dicti
		epæorum urbs	244
		391	epiri urbes LXX euerfæ à P.
		epæorū cū Pylijs bellum	Aemilio
		408	374
		ephamioris	episcitrosis sacrificium
		851	455
		ephiælis proditio	epistrophus Haliconū dux
		9	fol.
		ephesus Emporium Asiæ ce-	644
		leberrimum	epistrophus Briseidis mari-
		739	tus: ab Achille cæsus
		ephesus post bellum Troia-	680
		num condita	epitalium Alphæi fil. traie-
		717	ctus
		ephesus. Smyrnæ nomen	404
		gessit	epiterpum oppidum
		731	217
			2 epizephirij

INDEX.

epizephyrj Locri	284	erastratez medicinæ scho-	erigon flu.	379
epomeus collis terræmotu		la Smÿrnæ	erineum	495. 693
concussus ignem euomuit		erastus Socraticus Scepſius	erineum à Theſſalis condi-	
fol.	270	fol.	tum	541
eporedia Romanorum con-		eratosthenes ultimus geo-	erineus Dorienſium urbs	
tra Salaffos colonia	226	graphus	fol.	489
epirodunus uicus	195	eratosthenes philosophus	erix Aeneæ uterinus ab Her-	
equus albus Diomedî im-		geographus	cule interfectus	322
molatus à Venetis	238	eratosthenis error	erix oppidum Siciliæ & in	
equi Gegenij	222	item	Veneris fanum	305
equi unicornes ceruinis ca-		eratosthenis reprehensio &	erycem Aeneas capit	704
pitiſus	814	defensio contra Hippar-	erycinæ Veneris templum	
equi celtiberorum uersicolo-		chum	Romæ	306
res ubi terram suam exie-		eratosthenis uisum	erymanthus flu.	398
runt colorem mutant	172	eratosthenis de poëtis di-	erymnæ	504
equi Parthici nobiles	611	ctum impugnatur	erythæam uereturum esse Ga-	
equi syluestres in Alpibus		eratosthenis sigillorum exa-	des recentiorum	156
inuenti	228	men	erythra	741
equi Laomedontis bellum		eratosthenis commendatio	erythra Boëotiz	466
iliacum conflant	692	& cur frequentius illum re-	loniz illius est colonia ibi:	
equi nauigia parua Gadita-		darguat Strabo	erythræ sepulchrum in mari	
norum unde nomen habe-		eratosthenis bibliotheca ce-	rubro	885
ant	100	lebris	erythræ herculem Ipocto-	
equi chalcidenses optimi ab		eratosthenem mathematica	num cur nominent	709
oraculo indicati	513	quædam scripsisse ex Suida	erythriorum terra auro sca-	
equi Hispanorū dociles	172	fol.	tens	155
equorum alendorum studi-		eratyra	erythras Codri filius spurius	
um apud Venetos	235	erectæ filia Xutho despon-	fol.	731
equorum & hominū sa-		sata	erythybij Apollinis templū	
cificia Lusitanis uſitata		erectiades	in Rhodo	710
fol.	163	erembi	erythini	640
equis alendis & præducen-		erestus Lesbi	eliona à Cimenijs afflicti	
di commoda Græciæ loca		eretria Eubœæ urbs nobiliss.	fol.	724
fol.	443	fol.	esopis urbs	288
equos omnes caſtrare cur		eretrienses à Comicis exagi-	essedorum in bellis multitu-	
Scythæ soleant	360	tati ob R literam	do Anglis & Gallis frequēs	
equæ Potiriades Glaucum		eretrienſium pompa in Dia-	fol.	220
Pornienſem diſſerpūt	471	næ feſto	etiæz à Perthabis euerſa	
equæ Lupiferæ Venetorum		eretrienſium & Chalciden-	fol.	498
unde ortæ	239	ſium etiam in bello concor-	etiæzotis	491
equarum mulctores	3	dia	eteocles Orchomenus Gra-	
equitatus Romanorum Gal-		eretriaci philoſophi	tiarum templū fundat	476
lico potiſſimum milite con-		eretur uicus	eteocreates	244
ſtabat	212	erginis Orchomenius ab	eteocreates magnanimi	540
equites Spartanorum Cre-		Hercule uictus	eteonus	471
tenſium	546	erichonius Trojanorum &	eteonos calloſa	338
eræ	742	Cretenſiſ gentis princeps	eteliæ terram refrigerant	
erana urbs	404	ericuſa inſula ab Erica herba	fol.	846
eran embartan, dicti Erem-		dicta	etesijs ſtantibus à Borea nu-	
bi & Arabes	39	eridani inter Atticę amnes	bes appellantur	99
erastinus amnis ex aquis		numeratus à Paufania	ethicæ doctrinæ & Geogra-	
Symphaliſ oritur	308	eridamis fl. nullibi terrarum	phiæ collatio	9
erastini filius uoragineſ pro-		extrat	etruria thermis ſalubribus	
hibere tentauit Iphicrates		eridani aqua pecora abſti-	ſcetet	250
fol.	444	nent	etruriæ longitudo	245
			etruriæ	

INDEX.

etrusci lacus celebres	250	gibus Aegypti eò missus		exitum affert	305
etrusci alias Tusci	242	fol.	100	euonymos Lipatorum in-	
etrusci à Sylla proscriptibie-		eudoxus res Græcas bellè		sula septima	310
nij oppugnatione tolerant		Ephor, optimè scripsit Po-		eupaliu	515
uolaterris	246	lybji de illis iudicium	529	eupater à Romanis uictus	
etrusci hauruspices Roma-		eudoxi Mathematici laus &		fol.	321
norum philosophi	881	peregrinationes	453	eupatoria urbs	651
etruscorum diuinationes		euenus flu.	515	eupatorium urbs à Diophā-	
fol.	940	euenus flu. olim Lycormas		te condita	360
eux Sabæ, Hyes, Attes, Sa-		usurpatus	378	euphratas turris	970
bazij & Magnæ matris ac-		eueni ostia	390	euphrates quâ Babylonem	
clamationes in orgijs	536	euemerimendacia	103	perfluat	82
euxmon Ormeni fil. Eury-		euergetes Aegypti rex	99	euphrates Babylonem me-	
pili pater	500	euergetæ	831	diaperfluit	854
euander Herculi sacra Græ-		euerces Isauriæ	663	euphrates Mesopotamiam	
canica facit	253	euhemeri fabulæ	339	& Babylonem circuli in-	
euantes Loerorum Epize-		eulæus flu. cum Choaspe &		star ambit	84
phynorum coloniarum co-		Tigri in lacum confluit		euphrates oppidum	870
loniam deducit	288	fol.	843	euphrates flu. lineæ rectæ fl-	
eualma bæcharum	534	eulæa aqua omnium leuissi-		millis	81
eubœa in Sicilia, Corcyra,		ma	856	eupharetes fluxu suo circu-	
Lemno, Argis	513	eumæi & Vlissius narratio-		li segmentum facit	96
eubœa à Thracibus Abanti-		nes	895	euphratis fluuij ostia & fon-	
bus occupata	509	eumedes astu Ptolemaidem		tes	607
eubœæ caua	509	occupat	891	eurysthei caput locus Corin-	
eubææ uaria nomina, unde		eumenes Pergami rex	720	thi	432
fol.	509	Antiochum Seleuci filium		eurius chalcidis	465
eubææ insulæ descriptio		ad Sardes fundit	ibid.	cur septies refluat die ac no-	
fol.	508	eumenes Macedonicos the-		ctæ	ibid.
eubœam terræmotus concu-		sauros tollit	570	euripti quamobrem ita sint	
tit	54	eumenes obsidionem in No-		fluctuosi	51
eubœenses statariæ pugnae		ra perfert	632	euripti conuersines	33
apti	513	eumenes Pergami R. Roma-		euriptidis Laconicæ distin-	
eucarpia	671	norum contra Antiochum		ctio repræhensa	422
euchelyes	378	M. & Perseum socius	721	euriptidis oscitantia in locis	
euclides Megarensis philo-		eumenes Asia donatus à		describendis	25
sophus Socraticus	455	Romanis	671	eurisychæ	524
eueratidia urbs	603	eumenes Telmissum castiū		euromus	733
eueratidas Cij urbibus in		occupat	763	europa ubi ob frigus inhabi-	
India Imperat	785	eumenis lucus	898	tata	127
euctistum Acpij, Homerij		eumenia	761	europa ad pacem & ad bel-	
quid	404	eumelius Magnesiæ dux		lum sibi sufficit	128
eudælos ager	477	fol.	497	europæ septentrionalia, A-	
eudorus cum Platone in Ae-		eumelus Pelici filius	42	lexander aperuit	13
gyptum profectus	933	eumolpus musicus	536	europæ extensio seu figura	
eudorus de otu Nili	918	eumolpus Thrax Atticam		maximè uaria	122
eudoris speculæ	933	occupat	373	europæ curuitas	80
eudoxus geographus & phi-		euneus craterem pro redi-		europæ præ ceteris terræ par-	
losophus	1	mendo Lycanone dat	38	tibus præstantia	127
eudoxus repræhensus	645	euneus Iasonis filius Lemni-		europæ Asia ponte iuncta à	
eudoxus in Cnido Canopū		dominus	42	Xerxe	887
uidit	120	eunomi Citharædi statua a-		europæi Mysi apud Home-	
eudoxus Cyclicenus in Aegy-		pud Locros	289	rum	335
ptum proficiscitur	99	eunosti porrus	922	europus urbs Media	611
bis in Indiam nauigat à Re-		eunus fugitiuus Ennæ urbi		europus urbs	379

INDEX.

eurota flu. Alpei parvus fol.	308	fol.	284	exquilinus collis urbi Romæ adiectus	257
eurotas fluuius Homero Tiresius dictus	502	euthidemus Bactrianorum rex	598	F	
eurota flu. fons	398	euthydemus Parthiam ad defectionem concitat	597	Faba Aegyptiaca	926
eurus unde spiret	26	exercitia Lusitanorum militaria	163	fabula Aegyptia etiam in India nascitur	800
euri ad Sardoum sinum ere- sia spirant	152	euxinus pontus Scythico ar- cu comparatus	126	fabrateria urbs	260
euryclea, Thraſonis opus in Epheso	738	euxinus sinus maris medi- terranei	122	fabulæ definitio	17
eurycles Spartæ tumultus excitat	421	euxinus pōtus pro Oceano habitus Homeri ætate	19	fabulæ de remotis, quales sint apud Homerum	24
euryolus cythriodem serpen- tem interficit	455	euxinū mare quasi hospita- le dictum	339	fabulæ poetarum quales	6
eurycrates à Parthis sub- actus	597	euxinum mare, antiquitus nauigijs inuium	44	fabularum usus	17
eurydice Amynthæ uxor fol.	378	euxinum mare Bizantino exitu aliquando caruisse	46	fabulas quo consilio quan- doq; adducat Strabo	538
eurydices lucus	401	euxinithetus Leucocaman- tis Lebenij amator	543	fabulosa scribendi studium apud antiquos unde	586
euryens fluuius	537	exitanorum urbs	165	fabulosa quam philosophi- cæ orationes uulgo magis idoneæ	18
eurylochus Tessalorum dux fol.	480	falsamenta	ibid.	facinæ duorum memorabi- le	302
eurylochus Pythica certami- na instituit	483	exogyus	886	fagus, campus ad Ilium	694
eurymedon flu.	765	EXPEDITIONES.		falernum uinum	256
eurymedon fluuius	666	Aelij Galli in Arabes	906	faleria	249
eurymedon Atheniensium contra Sparranos dux	414	Aethiopum in Libyam us- que	30	falisca	249
eurymachus Icarij gener fol.	526	Agamemnonis in Mysiam	9	fames inuentum Anacharsi- dis	343
eurypilus à Neoptolemo ex- sus	680	Alexandri M. in Asiam	511	fascium & securis ornatus ut Romam translatus	243
eurypilus cadit	712	Amphitruionis in Cephelle- niam	520	fatalia reprehensionem sub- terfugere	199
eurypilus Magnesiæ dux fol.	494	Antonij expeditio Parthica fol.	609	fatidicę mulieres à Scotusa ortæ	381
eurypyli urbs	553	Bruti in Lusitanos	162	fatigeri cereris	533
eurypōn Spartæ rex	451	Cimmeriorum, ante Home- ri ætatem	19	fauentia	240
eurythēnes	419	Cimeriorum in Pontum & Phrygiam	57	fauonius unde spiret	226
eurythēnes & Procles au- thores reipub. Spartanor- um	421	Cyri in Sacas & Massagetæ fol.	594	fauonium è Thracia spirare quomodo dixerit Home- rus	26
eurystheus Mycenarum rex ad Marathonem cadit	432	Epigonorum ad Thebas fol.	377-474	faustulus Romuli & Remi nutricius	252
eurytanes	515.530	Iasonis ad Aeam	19	feræ damnosæ in Europa paucæ	128
eurytus Oechalientium rex fol.	394	ad Phasin	43	feriæ animum ab humanis ad diuina conuertunt	532
eusebia urbs	632	Idomenei in Cretam	544	feles Africi uenationi cuni- culorum adhibentur	153
eucarthimi equi celeres	668	Menandri in orientem	598	ferentinum	249
eustathius in Dionysij perie- gesin	188	Menelai, & eius peregrina- tiones	35	ferentinum oppidum	260
eustathij in Dionysium cō- mentarij	64	Mithridatis in Meotidem la- cum & colchos	13	feronia	249
eutresis pagus	473	Pentili in Aeoliam	511	feronia Dea, & Feroniæ lu- cus	249
euthydemus rethor	757	Phœnicū in Hispaniam	158	ferrū ex lapide usto factum in Andera	706
euthymus Locrensis pugil		experientia difficilima quæ- que superantur	236	ferrum in Ida monte primū fabricatum	

INDEX.

fabricatum 538
 ferrum tornatile in Cybira
 fol. 728
 ferri Acubalici fossæ miracu-
 losæ 247
 festus locus apud Româ olim
 limes eius imperij 253
 fibros multos Hispania pro-
 fert 172
 ficui similis arbor Belgica co-
 xicum ferens 214
 sub Ficum dictus portus in
 Propontide 371
 ficuum mira copia in Hyrcania 75
 fidenæ 253
 fidenes à Romanis oppres-
 si 249
 figuli rota ab Anacharside
 inuenta 343
 filix apud Hispanorū hæ-
 redes instituuntur 174
 filix patris sacrilegi panam
 luunt 204
 filiorum duorum in paren-
 tes pietas 302
 filias monstratis pudendis
 elocant Taxilæ 817
 finibus Romanorum dux
 illum occupat 690
 finibus à Sylla è medio subla-
 tus 690
 finitrix quaestoris in Cql.
 perfidia 490
 gloriano de llij expugnati-
 one refutata ibid.
 Finlandia sub arctico 139
 finum Picenum urbs 263
 fistule Pythice serpentum si-
 bulum imitantes 483
 flamme à mari emicantes 54
 C. Flaminius uiam Flamin-
 i sternit in consulatu 241
 flaminus ab Annibale ad
 Trasimenū lacū uictus 250
 T. Flaminius Siciliæ prætor
 fol. 310
 flumina aurifera Indiæ 814
 flumina omnia circa ostia
 sua terram augent maximè
 cœnosa 49
 flumina, causæ effluxus ma-
 ris secundum quosdam 48
 fluuij à loue delapsi apud
 Homerum 34

fluuij India celebres qui 800
 fluuiorum inundationes in
 India ut fiant 796
 fluxus & refluxus maris 3
 fecunditatis præmia apud
 Perlas 848
 fecunditatem mulieribus
 medicamentis præstant Hy-
 lobij 816
 feniculi copia in Tarracone
 hinc fenicularius campus
 fol. 169
 fons apud Gaditanos mira-
 culosus 181
 fontes Scamadrj calidarum
 & frigidarum aquarum 54
 fons vi salis ad Timanū qui
 maris mater dicuntur 238
 formicæ olim Hormicæ 256
 formicæ aurum fodientes in
 India uulpes æquant 809
 formicarum pelles pardalis
 pelli similes 809
 formicarum aurum effodien-
 tium narratio fabulosa 75
 formicarum & Acaci fabula
 fol. 430
 fosse ad sinum Arabicum an-
 te bellum Troianum non
 fuerunt 35
 fortunæ sanum 250
 fortunæ oraculum & sanum
 prænestinum 261
 fortunatæ insulæ ad acciden-
 tem positæ & earum situs 2
 foruli Sabinorum 251
 forum Corneliū 240
 forum Flaminij 251
 forum Iulium aliàs nauale
 Augusti 200
 forum Sempronij 251
 forum Vulcani 268
 fratres quindecim unam so-
 rorem ineunt 910
 fratres & patrem occidens
 puer Hispanicus 174
 fratrum charitatis ratum ex-
 emplum 653
 fratrum Neapolitanæ 268
 fregellæ uicus olim urbs ce-
 leberrima 256
 fregenæ 249
 frentani Samnitica gens 263
 fretorū inundationis causa
 an fluminib. ascribenda 49

fictionem exercitijs omnia
 bus præferunt Indi 812
 frugalitas Malsiliensium co-
 gregia 197
 frumentum seipsum semina-
 nat in Hyrcania 75
 frusinum urbs 210
 fucinus lacus maris similis
 fol. 262
 fulgurum obseruatores Py-
 thæistæ 466
 fulgurantis Iouis templū 466
 fulgo argenti uenenosa est 155
 fundi urbs in uia Appia 256
 fundarum usus apud Balea-
 res triplex & inibi de fun-
 dis plura 377
 fundarum ictus ut declina-
 rit Metellus 177
 furta apud Indos sunt inoli-
 tata 812
 furum portus 457

G

Abadania regio steri-
 lis 634
 gabari 187
 gabæ locus Persiæ regius,
 fol. 843
 gabala oppidum 872
 gabaes 207
 gabij 260
 gabiana provincia Elyma-
 eorum 860
 gabinus uir consularis 653
 Ptolemæum Aegypti re-
 gem pulsum restituit ibid.
 gabreta sylua Germaniæ
 post Hercyniā maxima 332
 gadaris 878
 gadarenorum aqua pesti-
 lens 883
 gades ut conditæ fuerint nar-
 ratio prolixa 179
 gadib. uicina insula pascuo-
 rum bonitate celebris 178
 à Gadibus in Indiam nauig-
 atio etiam Homerj ætatē
 celebrata 35
 à Gadibus ad Indiam nauig-
 atio Eudoxi Cyziceni 100
 gaditanorum nauigia 100
 gaditanorum nauis fortissi-
 mi 148
 gaditanorum urbs omnium
 post Romam populosissi-
 ma

INDEX.

ma 178 equites 15 cenſib.	men tulerunt	233	ganymedis raptus	683	
gaditanorū narratio de Aethiopum in Libya peregrinatione	30	galli omnes natura ſunt pugnaces	212	garamantum regio	969
gaditanorum urbs Romano rum ſocia	149	galli antiquitus Europæ occidentua uſq; ad Gades incolēbant	108	gareathyra	663
gaditanæ riuus prora in India inuenta	100	galli in Aſiam profecti illum occupant	690	garganum promont.	317
gaditanæ cuiuſdam arboris admiranda natura	184	galli qui Romam cœperant & ſpoliarant, à Carretanis deprædati	243	gargara	703
gadilonitis	641	galli ad arma quā agriculturam aptiores	194	gargara urbs Aeolica	679
gagira ſiue Gades inf.	148	gallorum CC millia à Fab. Max. fuſa & fugata	202	gargarenses populi Caucaſij	578
gadirides portę apud Pindarum	179	gallorum tria hominū genera honoratiora Bardi, Vates & Druidæ	213	gargarenses reddunt	ibid.
gaſati cum Senonibus Romanam capiunt	236	gallorum diuiſio in Aquitanos, Belgas & Celtas	193	gargarūlda ſummitas	679
gatulia	969	gallorum mores, & ad bellā aptitudo	211	gargettus	432
gatuli	952	ē Gallia in Britanniam inſulam quatuor tractatus	219	garindaſ	903
gatuli Africæ populi	132	gallia Ciſalpina duplex Ciſpadana & Tranſpadana ſol.	235	garſabora	663
gagates lapis in Meſopotamia naſcitur	863	gallia diuiſiones diuerſæ Iulij & Auguſti Cæſarū	194	garſaura	635.762
serpentes fugat	ibid.	gallia Ciſalpina fines deſcriptio	235	garum ex ſcombris optimū ſol.	168
galabrij	368	gallia Ciſalpina præſtantia ſol.	241	garumna fl. in Oceanum exoneratur	205
galatæ ab Attalo rege uicti ſol.	720	gallia termini Oceanus Pirena, Mare mediterraneſi, & Rhenus	193	garumnae oſtij lacus & in eo ſita Burdigala urbs	206
galatæ Aſiam petunt duce Leonorio	660	gallæci	161	gaſijs	648
galatæ triplices, Trocmi, Toſtobogi, Teſtoſages	661	gallogræcia ſiue Galatia	131	gaudus inſula	310
galatis Celtarum nomen à Græcis inditum	205	gallogræcia Galatis cōceſſa à regibus Bithyniæ	661	gaumellum Ptolemæi	274
galatæ deſcriptio	661	galloligures	223	gaza urbs Medorum regia ſol.	609
galaticus ſinus	123	gamabriuni	331	gaza urbs ab Alexandro dicta	378
galeotæ & apri uenatio ſimilis	23	gandaritis	800	Gazarorum portus	ibid.
galeotarum uenatio Scyllæ Homericæ occaſionem præbuit	22	gandaridis regio	802	gazacena	648
galilæi mixti homines ex Aegypſijs & Arabibus	879	gangamela	81	gazæ	864
galleſius mons	740	gangamæi piſces foſſiles	355	gazelotus	655
gallinaria ſylua	266	ganges flu. omnium in toto orbe maximus	805	gaziura Ponti olim regia, deſerta iam	642
gallus fluuius	638	ganges ex Caucaſo ortus ad orientem fluit	793	gedroſiæ deſcriptio	824
gallicus ſinus	129.116	gangis flu. fontes alueus oſtia	794	gedroſiæ ſtenilitas	837
gallicus ſinus duplex	198	gangem fl. Indi ceu genium colunt	821	gegenij equi & muli	222
gallus Aegypſi præfectus cū Strabone aduerſo Nilo Aethiopes petit	119	gangra caſtellum	657	gela urbs Siciliæ	306
galli qui in Italia ſunt omnes ex Tranſalpinis cō migrarunt	211			gelæ Scythici populi	578
galli calliditate bellica facile ſuperantur	211			gelon Eubœam Siciliæ Syracuſis adiicit	513
Germanis ſimiles	ibid.			gelonis magus	99
galli Ciſalpini Italorum no-				gemini ſeptem uno partu editi ab Aegypſia	798

geogra-

INDEX.

geographia astronomica in niitur principiis 7	tionem magis conueniunt 65	geryonis boves 355
geographia studium ad phi losophiam pertinet 1	geometria astronomis fidem debent 111 ab illis sua principia petunt 113	geta polygami 337
geographia multiplex utili tas 1.7	gephyra 462	geta nec coelum ruant metu unt 242
geographiae incrementa 12	gephyrismi ibid.	geta & Dauis nomina serui lia apud Atticos 344
geographiam scientiae ciuili commodare 8	geranium Nestoreum 395	geta Pythagoreo instituto ab animalibus abstinere ab Zamolxi edocti 338
geographiam multarum re rum cognitione indigere 6	gerenium urbs Nestori co gnomen dat 415	getarum regio 334
geographiam Homerus pri mum tractauit 1	gerenij 339	getarum solitudo 353
geographiam multarum reru cognitione opus habere 6	gerenius fluuius 395	geticus Deus 338
geograph. tabula prima ab Anaximandro delineata 6	gerestus 508	geticarum rerum ignari uete res 95
geograph. historia politiciaru collationibus ornanda 103	gergethium 685	gezatorigis Timonitis 657
geographica axiomata & postulata 10	gergetha urbs 685	gigantes Leuthernij 314
geographicae diuisiones ceu in membra non in partes sint 85	gergethij e Troade in Aeo liam translati 712	gigantum fabula in campis Phlegraeis 265
geographicae ueteru tabula correctione opus habere 70	gergouia Auernlorum urbs sol. 207	gindarus urbs regia & arx Cyresticae 870
geographicis non mathema ticae nimis agendum, nec con tra 95	germanes Indorum philosophi 815	gigartus 875
geographus alius alij regio ni magis idoneus 8	germania quam Gallia est borealis 211	gingunum mons 250.275
GEOGRAPHIA.]	germaniae populorum & ur bium nomina deprauata a pud Strabonem 381	glactophagi Homerici 336
Anaximander Milesius 1	germaniae dorsum pars Al pium 330	glacietabulae in Alpibus mo tibus 224
Asclepiades Myrleanus gra maticus & geographus 165	germaniae latus occidentum Rhe nus 330	glacialis pugna & naualis eodem loco commissae a Mi thridatis legato 76
Daimachus 71	germaniae nullam notitiam fuisse Eratostheni 95	gladios & pocula propria so lum Scythis 340
Demetrius Scepsius 698	germaniae quantum Strabo ni & ueteribus notum 334	gladiatorum gymnasium Ra uennae constitutum 237
Democritus 1	germaniae descriptio 329	glandes quercuum marinau in Latium importatae 154
Dicarchus 1	germani Gallis similes 211	glandibus uescuntur Lusita ni 163
Ephorus 1	germani Gallorum fratres et hinc eorum nomen 330	glaucias a Croeso superatus sol. 698
Eratosthenes 1	germanorum domicilia ephe meres 331 uictus expe core ut Nomadum ibid.	glaucus fl. Colchidis 573
Eudoxus 1	germanicus & Drusus Tibe rij Caesaris filij 321	glaucus sinus 749
Hecataeus 1	germanici iunioris triumphus de Cheruscis 331	glaucci Anthedonij fab. 467
Hieronymus 140	germanici belli autores Si cambri 331	glaucus Potniensis ab equa bus discerptus 471
Homerus 1	germanici Romanorum tri umphus 321	glaucoption Athenis falso adscript. 339
Megasthenes 71	germanicae gentes cur tam fa cile solum uertant 330	glechon 486
Patrocles 70	geron fluuius 395	glebae ardentes montis Ve suuij 269
Polybius 1	gera 879	glisautus 473
Posidonius 1	gerae 783	globosa esse coelum, terram, mare 10 & deinceps
Pytheas 58	gera antiquitus mari recta confectura 52	globus pro facienda tabula geographica diametrum ha beat decem pedum 117
Socrates 539	gertha Chaldeorum urbs 885	glyceru Praxit. amasia 472
geographis recetiorib. plus fidendum quam antiquis 74		glycys
geographis demonstrationes in quatuor, quae physicae ra		

I N D E X.

glyciji portus 376
gnomonica Geographus ab
Astronomo assumit 112
gnomonis ad umbram ratio
Alexandriae 134
gnomones Syene nullas um-
bras fundunt solstitio æsti-
uo 115
gnomonū & umbræ propor-
tionis assignatio an Geo-
grapho necessaria 74
gogarena 618
gomphos urbs 499
gonidum nympharum sa-
cellum 412
gonnos urbs 502
gorbaus regia Castoris Sao-
condarij 662
gorda 699
gordij regis domicilium an-
tiquiss. 662
gordyxa 862
gordyxi montes 608
gordium pagus 662
gordij Triptolemi fil. Gor-
dyxam condit 863
gorgippia 565
gorgo Medusæ capite ampu-
tato Pegasus enatus 434
gorgo poetica 17
gorgones 20
gorgonum domicilium 339
gorgones caput 552
gorgodylena 617
gorgus metallarius de fodi-
nis Iudææ 803
gortyne 744
gortyna urbs Cretæ præpo-
tens 543
gortynæi montes 82
gorydale urbs 800
gozo ins. Maltæ uicina 381
gradu uno magni circuli
1000 stadia competunt 133
græa 466
græcia olim tota à barbaris
habitata 372
græciæ compedes Chalcis,
Corinthus, Demetrias ur-
bes 450
græciæ dominium adeptus
Philippus Macedo prælio
ad Chæroneam 475
græciæ magnæ nomine quæ
partes Italiæ affectæ 282

græciæ gentes & Dialecti 388
græciæ montes celebriores
fol. 229
græciæ describendæ Home-
rus additus 25
græciæ chorographus pri-
mus Homerus fuit 387
græciæ in peninsulas diuisio
fol. 389
græci nullis nunquam Bar-
baris quàm Persis parue-
runt 850
græci contra Pelasgos lon-
gum murum uocatum con-
dunt 717
græci Scythas Bosporo pel-
lunt 565
græci Bactrianam Syriæ re-
gibus eripiunt 785
græci omnes Mineræ Inui-
si ob pollutum templū 697
græci cur ad barbaras gentes
euagati 166
græci omnium hominum lo-
quacissimi 175
græcorum in Bactriana im-
perium 598
græcorum prudentia multas
terras habitabiles fecit 128
græcorum coloniæ, Aëolica
& Ionica 678
græcarum literarū studium
à Malsiliensibus in Galliis
excitatum 197
græcarum gentium migra-
tiones 57
grammaticæ studiosi Turde-
tani 147
granicum Alexander Darij
Satrapas superat prælio 683
gratiarum templum ab Ereo-
cle dedicatum 476
grania ad medium ferri, geo-
graphus postulat 111
grauidas masculos gestantes
Vindelici occidunt 226
grauiscæ 249
græus Archelai filius Lesbū
occupat 678
græus mons 733
grues quo hyeme auolēt 32
gruum cum hominibus pu-
gna 814
oua & nidi à Pygmæis abo-
lentur ibid.

grumentum oppidum 283
gryneus Apollo 715
grynium 718
gryllus Xenophontis pater
fol. 456
gryphi insidens Diana 398
gurani 621
gyarus insula 550
paupertate celebris ibid.
gygeus lacus nunc Coloëdi-
ctus 723
gyges promontorium 687
gyges rex Lydiæ ditissimus
fol. 778
gyges Lydorum rex Milesijs
Abydum condendi pote-
statem facit 687
gygis donaria Delphica 482
gymnesia insula 124
gymnesij à cuniculis patrio
iolo pulsi auxiliū à Roma-
nis petunt 153
gymnetæ Balearides 752
gymnetarum mores 822
gymnicum certamen Nea-
poli iussu oraculi celebra-
tur 268
gymnosophistarum philoso-
phia 818
gymnæopolis 930
gyrtone urbs 501
gyrtoni olim Phleggyæ dicti
fol. 503
gythium Spartæ natiale 418

H

Habitatio sub æquatore
qualis 99
hæmonhoides serpentes 810
hæreum seu lunonium in Sa-
mo 734
hala Araphneides 555
hala Araphenides ad Brau-
ropem 506
halæsius campus 701
haliartus herbosa 14338
haliartus uastata à Romanis
fol. 473
haliis populi Græcia
fol. 428
halienses Aexontei 460
halicarnassus à Mansolo ex
vi urbibus confarcinata
fol. 707
halicarnassus regia Caria ty-
rannorum 754
halicar-

INDEX.

halicarnassum Anthes con- dit	429	pheso	736	aperit	434
halimusq	460	hecatus Apollo in Lesbo ho- noratus	715	heliconius Neptunus	737
halinus urbs	494	hecatombe, sacrificia magna		heliopolitana regio	932
halisarna	755	Lusitanis usitata	163	heliorum seruiorum misera conditio	420
halizones	644	hecatonnesi	715	heliopolitarum exercitus A- ristonici	744
halizones apud Homerum		hecatemnus Carix rex nu- merosa stirpis	754	helissa amnis	393
Chalybes sunt	776	hecatempylus Indix	596	helius Persei filius	419
halorium & ibi sanum Dia- nae	405	hecatae Laginis templi	758	hellades nymphae	492
halyattis Lydorum regis di- uitiae unde	778	hecatae curadiuctae Musae	532	hellanicus reprehensus	488.
halyattis regis monumen- tum	724	hector in Troia natus	681	645	
halys fluuius fontes & ostia fol.	639	hectoris lucus	691	hellanicus historicus Iliensis bus blanditur	698
halys fluuius Romanorum ad orientem imp. limes	320	hecuba sepulcrum	691	hellanicus historiographus reprehensus	421
hamardi	609	hecuba filij ab Achille capti fol.	522	hellē Deucalionis filius Gre- ciae tyrannus	437
hamaxia oppidum	767	hediosimon herba suauis. o- doris	299	hellenes	759
hamaxina Alexandreorum colonia	537	hedui primi Gallorum, Roma- norum amici	208	hellenes urbs in Hispania à Teucris condita	166
hamaxitus Troadis	502	hedui fratres & consanguin- ei à senatu appellati	231	hellenus Deucalionis & Pyr- rae filius	493
hamaxici ubi habitent	127	heduorum cum Sequanis si- multates	208	hellepontus quantum à Me- roë ab sit	71
harma duplex Boeotica & Attica	466	hegesinnas princeps styli A- siani	745	helli	379
harmonia urbs antiqua su- ga argonautarū celebris	43	helotae cum Parthenijs cōiu- rantes factionem detegunt fol.	313	helliadum fabula	274
harmonia constare mun- dum à Pythagoreis tradit- um	532	helotes Lacedaemoniorum fuit	420	heliopia Heliodi	379
harmoniae posteris Euehesij ijs dominati	378	ab Agide instituti	ibid.	helos Homeri quae sit	405
harmozica urbs	575	heloticum bellum	420	helos urbs eueria	419
harpagus Cyni coplatū dux Phocaeam capit	281	helena insula	461.550	helotes Laconum seruire ge- nus	311
harpag. a locus in quo Ga- nymedem raptum fabulan- tur	683	helena Lacedaemone rapta ab Alexandro	461	heluetij auti diuites	209
harpyae Phrygum ad Noma- des deducunt	342	helena cum Alexandro apud Sidontos peregrinatur	38	in tres gentes diuisi	ibid.
hastae usus duplex	512	belenae raptus magnarū cla- dum causa	200	Heluetiorū à D. Cesare cccc milia caesa	209
hastā Achillis nemo prater ipsum distare potuit	513	belenae medicamēta Tonis uxor dat	928	hemisphaeria duo septentrio- nale & australe	113
hastilia piscatoris, quae non submergantur in aqua	21	helenam à Theseo raptam Aphydya habet	458	hemisphaeria terrae singula tri- bus zonis distincta	98
hebenus apud Prasios nasci- tur	866	heliadae Rhodum occupant fol.	751	heneti Troians opem ferre fol.	647
hebes templum in Syriac celebre	437	heliades in alnos mutatae	238	henetorum regio	637
hebrus fluuius	374	helix hiatu delata	55	henetorū peregrinatio	45
hecataeus geographus	1	belice tetramotu & diluui- o eueria	419	henetorū ē Paphlagonia in Adriam migratio	57
hecataeus geographici scri- ptum primus edidit	6	helicon mons	471	heniochi	130.566.974
hecatesium Thrasonis in E-		helicon Musis consecratus à Thracibus	472	heniochia à Laconibus anti- quitus habitata	566
		helicon nivalis mons	434	henrici Stephani in Aeschyl- lum annotationes	236
		heliconis fontem Pegasus		heorra Scordiscorum urbs fol.	370
				heptaporus flu.	649
				heptacometa	643
				heraclea	

INDEX.

heraclea Pisatidis urbs	412	hercules ut Prometheus liberaret in Indiam est profectus	788	montes longitudinales termini terrarum iuxta Eratosthenem	70
heraclea Parthorum urbs	597	hercules Ammonis oraculum adit	940	herculis colossus erectus in Capitolio Tarento Romam allatus	311
heraclea sub Latmice	733	hercules Oetæos locustis liberat	799	herculis duodecim labores passus XII. CIO. notati	178
heraclea urbs Ponti	636	hercules iniussu bellum infert Iliensibus	692	herculis Mongei templum	222
heraclea Heracleotarum nauale	292	hercules Hesionem à ceto liberat	692	herculi Romani Græco ritu sacra faciunt	253
heracleum Cnossi nauale	541	hercules in Oeta mortuus	489	herculem cum non venerentur Ilienses	692
heracleoticus cōuentus Græcorum ad Alexandrū translatus	314	hercules Erginum Orchomenium uicit	476	hercynia sylua Istri fontes cōtinet	227
heracleoticum Nili ostium	87	hercules fato in deorum numerum relatus	253	hercynia sylua à Coldulis inhabitata	330
heracleotarum colonia in Taurica	356	hercules cur ad inferos descendisse creditus	45	herdonia urbs	316
heracles poeta insignis Halicarnassius natus	754	hercules quamnam Oechaliā deleuerit, cum plures sint	499	hermagoras Rhetor Temneus	718
heraclitus Scrinus uir apud Ephesos celebris	739	hercules Idæus dactylus	538	hermas puer sine brachijs Casari ab Indice rege dono datus	822
heracliti dictum de cadaueribus abijciendis explicatum	911	hercules Augem filiam Alexæ regis uiriat	711	hermeas insidijs circumuentus suspendit à Persis	707
heraclidæ Laconica potiuntur ducibus Procle & Eurysthene	419	hercules Pylū deuastat	407	hermeas tyrānus Eunuchus Aristotelis & Platonis auditot	706
heraclidæ Dorienſes reducunt	388	hercules inspector magnorum operum quamobrem appellatus	8	hermi campus	722
heraclidæ ab Atheniensibus ditione suā pulsi	455	herculis portus	249	hermione urbs & eius nominis sinus	424
heraclidæ terras occupatas sorte diuidunt	421	herculis fanum Tiburæ	261	hermionicus sinus	55.390
heraclidæ ab Hyllo Herculis fil. oriundi	489	herculis columnas præter uicū Phœnices urbes in Africa condidere	45	hermionensium defuncti nauulum non soluunt	428
heraclides Herophileus medicus	742	herculis calida Latræa	487	hermocreontis ara opus notabile	684
herachidis Pontici de mago quodam narratio	99	herculis ærumne Lysippi opus Romam deportat	524	hermodorus uir insignis Ephæso electus	739
heracliotis Ephesijs propria facta	740	herculis ciuitas	939	Romanis quasdam leges condidit	ibid.
heracliotica Nili præfectura	916	eius incolæ Ichneumona colunt	ibid.	hermonactis uicus	354
heraclium oppidum Cyresticæ	870	herculis socij Hispaniæ inquilini facti	166	hermonassa	565.643
heræa	443	herculis colossus Myronis opus	735	hermonassa ciuitas	943
heræa urbs ex 9. pagis constituta	392	herculis & Bacchi res Indica apud paucos fidem merentur	786	hermopolis	929
heræum	427	herculis Macisti templum	403	hermopolis	939
herbæ perpetuò uiuentes in Albania	576	herculis & Euandri fabula	253	hermopolis ibi canis pro deo colitur	ibid.
herculantum urbs	269	herculis insula Scombraria dicta alias	168	hermunduri intra Albim cōpulsi	230
herculei freti latitudo LXX. stadiorum	823	herculis in Hispaniam expeditio	2	hernici in Latio	252
hercules Dryopes Doride enjcit	428	herculis columnæ, & Indici		herodes ludææ regnum adeptus à Romanis	884
hercules ut Ligures deuicerit	199			filios suos interfecit	ibid.
hercules Indiā peruadit	786			herodes Samariā Sebastam appellari iubet	879
				herodotus	

I N D E X.

herodotus nugatur	645	fol.	22	hippocampus quid proprie significet	451
herodotus historicus Thuri- us appellatus cur	754	hiberni antropophagi cyni- cis moribus præditi	221	hippocampus piscatoribus periculosus	439
herodoti de Aegyptijs di- ctum	950	hicesius Erasistrateus medi- cus	674	hippocles Cumæus coloni- am in Capaniā deducit	265
herodoti de Aegypto dictū fol.	33	hicetaon	682	hippocōrona	537
heroës Pelasgi	244	hidrienses à Carib. capti	776	hippocrates medicus de Vi- ctus ratione libros in Cod scripsit	755
heroum urbs	87	hidricus Cariæ R.	754	hippocreonem in Helicone fontē Pegasus apperit	434
heroum urbs & ibi sinus A- rabicus alter	878	hierabica	927	hippodromus	322
herophileæ medicinæ scho- la in Laodicea	674	hierapolis	673	hippomarathrū Libicū	957
herpa oppidulum	632	hierapolitana aqua lanis tin- gendis accomoda	727	hippon & Salacia urbes a- pud Ptolemæum	187
herus turris	687	hierapolitici lapides	498	hippones Duo	962
herphe oppidum	701	hierapytni Præson urbem e- uertunt	544	hipponactis de Biantē di- ctum	734
hesiodus Ascræ patriā tra- ducit	471	hiericho	879	hipponiæ sinus	283
hesiodus Cumæus fuit, fo- lio	719	hiero Syracusanorum tyran- nus	270	hipponium à Locris condi- tum	285
hesiodus Priapum pro Deo non numerat	684	hiero C15 C15 talenta Laodi- cææ legat	672	hippopotamus in Indiæ flu. quoq; inuenitur	794
hesiodi de terræ circuitu poë- ma	342	hieronis Syracusani bustum à Catanæis dirutum	302	hippothous Teuthamide F. Pelasgorum ad Troiam dux	717
hesiona à ceto liberata per Herculem	692	hierocepiæ Cypri	781	hippothous Pelasgorum in Larissæa rex	244
hesperus in sigillo Locrensi- um	478	hieroduli	594	hippus flu.	175
hesperi Locri	488	hierodulorū dignitas in Ca- taonia	300	hippus flu. colchidis	175
hesperiorū Aethiopū regio		hierosolima 879. templum Hierosolimitanum ibid.		hippucrene Heliconis fons fol.	472
hesperidum mala	159 (957)	hierosolima à Pompeio M. ui capta	882	hira urbs	414
hesperides Lybiæ	512	hierosolimæ munitiones mi- randæ	881	hirpini	272
hesperidum lacus	971	hierpytna	537	hirpus lingua Samnitica lu- pum designat	272
hesperidum insulæ	124	himaonum	593	hispalis emporium	149
hestiaæ Alexandrina de an- tiquo Illo	695	himeræ Siciliæ	306	hispania tergori similis	85
hestiaæ Orcus urbs	509	hipparchus mathematicus Bithynius	661	hispania tota metallorum fe- rax	154
hestæotis Thessalia	540	hipparchus regiones extra temperatam zonam quo- quæ descripsit	136	hispania occidentis terminus fol.	6
hestiones Vindelicorū gens fol.	226	hipparchus repræhenditur fol.	52	hispania citerior & ulterior fol.	175
hesychius in Aratum	64	hipparchus non geographi- am sed geographicas rep- hensiones scripsit	94	hispaniæ situs	129
heterosci qui sint 137. dupli- ces sunt ibidem.		hipparchi aduersus Patroclē & Eratosthenem argumen- ta censentur	71	hispaniæ forma & quantitas fol.	145
heterosci qui sint	97	hipparchi contradicēdi stu- dium	81	hispaniæ solum quale 145. oc- cidentalibus & borealibus diffi- culter inhabitatur ibidem.	
heterosci nos sumus & qui cūq; temperatam Zonam inhabitant	139	hippemolgi X. equum mul- ctores	336	hispaniæ lōgitudō VIII. C15	
heterosci extra Tropicos po- siti sunt	134	hippobetæ	511	hispaniæ situs 128 (stad. 108	
hibernia à Celtica quantum absit 74. ægrè obfrigus co- luntur ibidem.		hippobotum Argos	425	hispani stolati & togati qui dicantur	160
hibernia ferorum hominum domicilium	116	hippobotum pratum	611		
hiberniæ insulæ descriptio					

INDEX.

hispani à Massiliensibus Di-	homerus geographus fuit	& barbaros diuisio	62
ana cultum edocti	& philosophus.	humanis carnibus uesci Scy-	
196	1	thicum, etiam à Gallis &	
hispanorum Gramatica di-	homerus patricæ suæ nulli-	Hispanis usurpatum	221
uersa ac eorundem in castu	bimentionem facit	humanis carnib. uescuntur	
dia	28	Scythæ & Sarmatæ	342
147		humanis carnib. uescuntur	
hispanorum contumaces dis-	homeri commendatio	Caucasi accolæ	813
cordiæ Græcos ad se uoca-	1	humidi omnis consistentis	
runt	homeri defensio, quod non	superficies sphaerica est	30
167	omnium in Ponto fecerit	hyacinthini in Amyclæo lu-	
hispanorum & Gallorum in	mentionem	di	313
bellis gerendis differētia	648	hyampolis urbs	477
211	homeri codex in Narthecio	hyampolis Phocidis urbs	
hispanorum doctissimi Tur-	Perfeco pro gaza repositus	fol.	464
duli Beticæ populi	fol.	hyantes	463
147	691	hyantes Boeotiam occupāt	
hispanorum armatura	homeri locus de Vrsæ syde-	fol.	373
172	re explicatus	hyarotis flu. Indiæ	797
hispanis quam Gallis simili-	2	hybla urbs excisa 301. & ibi	
ores ibidem.	homeri contra eius calumni	mel præstantissimum Hy-	
hispanis dies lōgissimus ho-	atores defensio	blæum uocatum ibidem.	
rarum xiv.	166	hyblæi Megarenses à Car-	
120	homeriæ dictionis laus	thaginensibus expulsi	442
hispanicæ cornices solæ ni-	16	hybras oratorum coryphæ	
græ	homeriæ fabulæ	us	727
172	11	hybreas rethor excellentiss.	
hispanicarum prouinciarū	homoreum nomisma, fo-	fol.	757
diuisio à Romanis facta	lio	hybrianes	370
fol.	743	hyda	723
175	homeridarum stirps in Chio	hyda Lydiæ urbs	470
hispanicarum mulierum mi-	fol.	hydara	610
rus ornatus	104	hydaspes flu. Indiæ crocodi-	
173	homoleon	los quoq; producit	800
hispanicarum rerum ueteres	505	hydra promontorium ad si-	
planè ignari	664	num Elaiticum	718
95	homonadenfes	hydra palus nunc Lysima-	
histes tres una die euacuauit	homonadenfes Homerici q̄	chia	525
meretrix iocus	sint collocandi	hydriæ æreæ præ gelu rupte	
433	776	inscriptio in templo Aescu-	
histi lcariz insulæ statio, fo-	homines plantas obuertas	lapij	76
lio	habentes	hydraces à Persis ex India	
736	814	mercede conducti	786
histiæ Atheniensium curia	homines quando Deos imi-	hydranis Armenus	621
in Eubozam ducta	tentur maximè	hydretus Lacedæmonius	
509	532	Nisæam condit	748
historia ueritatem requirit	homines quinq; spithamarū	hydromantici	881
fol.	monstru	hydruns urbs magnæ Græ-	
379	814	ciæ	315
historia terræ & mari natarū	hominum superstitionæ &	hydrusa insula	465
rerum, quatenus geogra-	porretosæ imolationes	hyela urbs à Phocensib. con-	
phiz iungenda	213	dita	281
7	horatij locus explicatus itē	hyemes æquissimæ ubi	477
historia quam poësis recen-	& Plinij	hyes quid	316
tior	232	hylas Herculis Socius à nym-	
11	horatius Venusinus poëta	phis	
historiæ usus	fol.		
12	322		
historici ueteres fabulas scri-	hordonienfes		
pserunt	124		
18	horizon quæ Homero		
histrionum curiositas	3		
538	horizontis occidētalīs pars		
holmus	iuxta Aratum		
767	105		
holmi	hormizæ		
761	356		
homerus ab Alexandro M.	hortensius Marciam catonis		
emendatus	uxorem ducit		
691	597		
homerus solus Deorum for-	hortus pensilis Babyloniz		
mas uidit & ostendit	fol.		
409	853		
homerus Agamemnoni nō	hospicij ius uiolatum Minoi		
suffuratus est oleum, iocus	à Cocali filiabus		
in Boethium poëtam	323		
772	hostiū Cæsorū Capita ut bar-		
homerus quomodo in urbi-	baricæ tractent Galli		
um Cretæ numero intelli-	213		
gendus	humana uita conceptui simi-		
544	lis		
	816		
	humani generis in Græcos		

1

1 2 ictinus

INDEX.

istinus Eleusinae Ceteris tē		ileosca	170	incredulitas optimum con-	
pli conditor	457	ili monumentum	689	tra Germanos remediū	331
istini Parthenon	457	ilipa urbs	149	incubus poetarum	17
istomulum oppidum	241	ilissus flu.	462	indigetes in quatuor partes	
icus insula	498	ilium ab Hercule euersum		distributi	165
ida mons Olympi collis, fo-		& quamobrem	692	india rombi similis	80.
lio	535	ilium urbs & regio	688	india an in utranq; partem	
ida mons Magnae matri deo		ilium ab Achinis captū nun		umbras mittat	79.
rum sacratus	538	quā prorsus deletū esse	697	india orientis terminus	6
ida mons scolopendram for-		ilium antiquum non esse i-		india cur aestiuis imbribus	
ma refert	679	dem cum praesente	693	madeat	794
idaeus sinus	680	ilij excidium ab Homero hi-		india uno anno bis fructum	
idæi dactyli	410	storicè & fabulosè descrip-		fert	796
idæa dea	533	tum	18	india regionum felicissima	
idææ matris tēpla circa Cy-		ilij expugnatio, uictis & ui-		fol.	36
zicum ab Argonautis fun-		ctoribus urbium conden-		india Oceano alluitur	4
data	42	darum causa	45	india ad Indum fluuium ar-	
idas mons	669	ilij antiqui nullum amplius		ctissima	60
idanthyrus Scythia Asiam		extare uestigium	696 (692	indiae australes partes an Me-	
et Aegyptum peruatit	786	ilientes Aiaci rē sacrā faciunt		rōæ opponantur	79
idanusa urbs	170	ilientes cōsulantur argumē-		indiae septentrionalis lateris	
ideessa Iberiae oppidū, Phry-		tis Homericis	689	longitudo perperam assi-	
xi urbs aliās	574	ilus ilij conditor	689	gnata à Megasthene	72
ideonni Taurinorum territo-		ilua insula	124	indiae situs	78
rium	214	ilybytris flu.	198	indiae arbores umbra sua L.	
idomeneus Phaestum necat		illyricum in quo promonto-		equites tegere possunt	797
fol.	475	rio iuxta Eratosthenē	109	indiae fluminum cū Aegyp-	
idomeneus Lāsfaceus uir		illyrici natura	369	ti flu. collatio	794
clarus Epicuri amicus	686	ilyrij & Thraces à Romanis		indiae rex legationem ad Au-	
idomeneus suos saluos Do-		subiugati	320	gustum mittat	786
mun reducit	544	imai montes	788	indiae magnitudo à geogra-	
idomenei in Cretam expe-		imbarus	621	phis diuersimodè annota-	
ditio	544	imbratus flu.	734	ta 793. flumina in Gangem	
idubeba quid	170	imbrus	26	& Indum in fluunt ibi-	
idumæi	864	imbrus insula	125 & 512	dem.	
idumæi Nabatæi sunt Strabo		imbres cur indi sentiant Ae-		indiam duo tantum exerci-	
ni 879. cum ludæis confœ-		gyptij uero nullos	795	tus occuparunt, Bacchi &	
derati ibidem.		imbribus Aegyptus nun-		Herculis	786
icellæ urbs	240 (175	quam rigatur	199	indus quidam in Arabia si-	
igletæ qui dicuntur Hispanis		imperatores maximi qui 8.		nu captus Aegyptijs ludi-	
ignis Persicus perennis 843		ui geographia ipsius con-		cas nauigationes aperit	99
ignis æternus Roma Caren-		ferat ibidem.		indus quidam sophista seip-	
translatus	243			sum Athenis exiit	786
ignem Persæ ut Deum co-		IMPERATORES Rom.		indi epistolas in sindonibus	
lunt	847	Augustus Cæsar	164	scribunt	810
igne uel aqua mundum ali-		Cæsar Iulius	170	indi musica destituuntur quia	
quando pessum iturū Dru-		Tiberius	165	uino carent	798
idarum philosophia	213	impetigines Somaus laua-		indi Hispanorū antipodes	7
ignatia uia	374	crum	402	indi acutiore sunt ingenio	
ignatia urbs	316	impiæ agentibus secūda res		proptereaeris temperiē	140
ignotum Deum Celtiberi		denūciata ab oraculo	464	indi cur non Aethiopum si-	
uenerantur	173	inachus duplex Amphilo-		militer crispi fiant	794
iguini in Vmbria	275	chorum & Argolicus	305	indi diē q; rex capillos abluat	
ilerda	170	inachi fabula	304 (ta 245	festum celebrant	822
ilergetes	170	inachi urbs à Domao cōdi-		indi metallorum cōstlando-	

I. N D E X.

rum font imperiti	803	insula Aegyptiorū exulsi	119	iopodum corpora notis cō-	
indi nunquam extrā exerci-		de insula Atlantide	103	puncta ut Scytharum	366
tum duxerunt	786	insulæ Italiæ à continente a-		ioppe	40
indorum reges ob insidias		uulsæ	287	ioppe ludæorum portus	878
noctu non dormiunt, fo-		insularum maris mediterræ-		ioppe urbs	878
lio	313	nei enumeratio	104	iordanes fl. Cœlesyriæ	874
indorum uictus & mores		intemelij	221	ios insula Homerī sepultura	
fol.	818	interamna	251	celebris	549
indorum multitudo in sep-		intercreta urbs	171	iosci galliæ populi	206
tem classes diuisa	300	interocrea oppidum	251	iosuæ Iericho restauratorem	
indica Epistola Cæsari Au-		io inquisitū ab Argiuis mis-		deuouet	718
gusto missa	828	sus Triptolemus	869	iphicrates Stympthalidis ob-	
indicæ serpentes uolatiles		io Epaphum enixa in Bouis		fidionem relinquere oracul-	
fol.	808	aula	509	io iussus	444
indicæ merces Oxo fl. in Hir-		iol urbs nunc Cæsarea dici-		iphigenia & Orestes in Co-	
caniam & Pontum depor-		tur	561	mana	630
tantur	78	iolaus Herculis F.	432	iphigeniæ Taurica Tragæ-	
indicarum rerum scriptores		& folio	248	dia Euripidis	508
mendaces	72	iolaenses	248	iphitus Eurytides	422
indicarum rerum obscuritas		iolcus urbs deleta	497	ipoclon Hercules cur dica-	
unde	785	iolcium Iasonis patria	42	tur Erythreis	709
indici sales	247	ion flu.	379	iri & Vlisis contentio & du-	
indici boues	88	ion Eumolpo Thrace deus		ellum	66
indus post Gangem fluui-		cto Atheniensium tyran-		iris flu.	642
rum maximus	805	nus euadit	438	iris flu. & eius exitus	49
indus fl. alueo relicto C I J ur		ion populum Atheniensem		iris Selgica optima	665
bes desertas facit	796	in 4. tribus diuidit	438	irra Amynthæ filia	378
indus Arianae & Indig limes		ion Xuthi Filius Atticæ prin-		isander Belterophontis F. à	
fol.	788	ceps	417	Marte interfectus	668
indi flu. fontes alueus, ostia,		ionia olim à Lelegib. & Ca-		isander à Marte interfectus	
fol.	793	ribus habitata	373	fol.	727
indum flu. non fluere uersus		ionia olim Caria dicta	61	isapis & Rubicō Italiæ flu.	
meridiem contra Hippar-		ionia dicta Attica ab Ione		circa Arminium	210
chum	89	Xuthi filio	459	isara flu. Atagi recepto in A-	
inducæ dierum noctu dolo		ionia descriptio	730	driam effunditur	227
uiolata	464	ionia Mineruæ fanum à Tes-		isara flu. in Rhodanum in-	
infantes frigida lauantur in		salis conditum	473	fluxus	801
Hispania	174	ionius sinus, pars maris A-		isauria descriptio	663
ingauni Ligures	221	driatici	124	isaura à Seruilio Isaurico de-	
ingratitude Romanorum in		iones cur stolitrahī dicti	331	molita	763
Carites	243	iones antiquitus ijdem fue-		isauri Romanis bellum faci-	
inniesca Aetnæ montana di-		re cum Atheniensibus	777	unt	643
cuntur	302	iones Euxini oram occupāt		isauritis Cappadociæ	619
inopus flu. Deli	550	fol.	339	isfeliceus Sybaritarum autor	
inop in Delum ex Nilo fer-		iones è Peloponneso pulsi		fol.	291
ri à quibusdā creditus	304	Atticam & Megaridem oc-		ischopolis	643
insubres Gallorum gens ad		cupant	180	isidis regio	901
Padum residens	136	ionum & Peloponnesiorum		isidis & Osiridis fabulæ, fo-	
insubrum Metropolis Medi-		termini disceptati	454	lio	910
olanum	236	ionum crudelitas à Minerua		isidis templum à Sesostrī cō-	
instrumentis mathematicis		notata	293	ditum	897
minus quā euidenti experi-		ionica dialectus eadem est		isidis templum à Phalero	
entiæ tribuendum	37	cum Attica	388	Atheniensi conditum, fo-	
insula ex flāmis orta & nata		ionica Græcorū colonia	678	lio	781
fol.	34	ionica Massiliensū leges	196	islandi sub arctico	419

INDEX

issmandes quis apud Aegyptios	340	italiâ geometrica figura describere haud proclive	233	eo fabulosa narratio	438
ismenus flu. Thebaidis	471	ex italia in Galliam montani traiectus duo	228	iunonis Prosymnae templi fol.	428
isodromæ matris templum fol.	302	italia urbs Turditanæ	149	iunonis Acrææ oraculum fol.	435
ispellum oppidum	251	ithaca ad solis ortum posita		iunonis ortygiæ simulacrum fol.	737
issa insula	125	ithacæ descriptio	318 (31	iunonis fanum insula	177
issa insula nunc Lesbos	56	ithoma messenæ urbis arx fol.	414	iunonium in Samo	734
issa Liburnicæ urbs nobiliss. fol.	367	ithoma & Acrocorinthus montes & castella	416	iupiter Abrettenus Mysiorum Deus	669
issus	769	itium nauale D. Caesaris in Morinis	219	iupiter auro pluit in Rhodo fol.	752
issus oppidum	774	iton	497	iupiter Olympius oraculis celebris	408
issicus linus	44 & 630	itoniz Mineræ templum fol.	497	iupiter Pelasgicus	381
ister post Gangem et Indum fluuiorum maximus est	805	iterum oppidum	251	iupiter apud Aethiopas	2
ister flu. in Euxinum effunditur	129	ituræ	872	iupiter aureus à Cypselo Corinthiorum tyranno dedicatus Olympiæ	409
ister fl. ex quibus oritur montibus	227	itymon à Nestore cæsus, folio	407	iupiter ex Rea natus	403
ister Europæ fluuiorum maximus	329	iuba Mauritaniz rex ex Romanorum gratia	321	iupiter Dodonæus Pelasgicus dictus	244
ister in Adriam non effunditur contra Hipparchum	53	iuba rex Mauritaniz regno donatus ab Augusto	959	iupiter à capra nutritus apud Aegæas	441
ister flu. Homero cognitus	5	iudææ descriptio	879	iupiter pluuiialis ab Indis colitur	821
istri fontes prope Sueuos in Hercynia silua	227	iudæi die ieiunij à Pompeio superati	882	iouis Colossus Tarenti	311
istri flu. fontes & ostia	329	iudæi ab Aegyptijs prognati dicuntur	879. duce Mose sacerdote Aegypto iudæam occupant ibidem.	iouis Colossus Myronis opus ab Aug. Cæs. in Capitolium Samo deportatus	735
istri ostia septem	331. maximum Sacrum dictum ibi.	iudæorum circumcisio unde	880	iouis Stratiij id est militaris simulacrum	737. Item Carij templum ibidem.
istro in Adriam subuectus Iason	43	iugurtha Adherbalem Cithæ interficit	962	iouis Olympici eburneum simulacrum à Phidia paratum	409
isthmus ægyptiacus	28	iugurthæ thesauri	962	iouis Venasis templum	632
isthmum Peloponnesiacum Demetrius perfodere conatus	51	iulis urbs	551	iouis imaginem exprimendam quam ideam sibi concipere debeat Phidiaz responsum	409
isthmicum certamen Corinthijs utile	433	iuliopolis ex pago urbs, folio	669	iouis Trophonij oraculum in Lebadia	476
isthmij Neptuni fanum, folio	424	iulius Cæ. Illium restaurat ex templo Alex. M.	691	iouis Aeneas templum, folio	522
istria peninsula	239	iulius Cæ. unde nomen habuerit	691	iouis Pontificatus in Dacia fol.	631
istri populi ad istrum fluuium qui in Adriam labitur	53	iulius Aeneas propugnator fol.	691	iouis Seruatoris ædes	458
issus sacer Boeotiz locus	467	iulia Izoa urbs mauritania olim Zeles	148	iouis Fulgurantis ædes, folio	466
italia insulæ in morem maris cincta	319	iuncus odoratus	374	iouis natales, & de his fabula fol.	533
italia promontorium Europæ triangulare	233	iungarius campus	169	iouis Chrysaorij templum	758
italiæ nomen unde	233	iuno Cupra	263	iouis Arabyrij templum	753
italiæ uertices duo Iapygius & Siculum fretum	234	iuno motu corporis efficit quod Iupiter supercilijs motis	409		
italiæ Munitiones	319. felicitas ibidem. litus ad obtinendum orbis imperium commodus ibidem.	iuno Argis nata	457		
italiæ forma peninsulae similis	229	iunonis Argizæ lucus & de			

INDEX

Iouis Casij templum 279
Iouis Tauri colossus 662
Ioui sacrata uirgo Thebana
impune scortatur 943
Iurassus Helueticorum & Se
quanorum limes 209
Ius potentiorū cōmodū 10
Iuuentates Diæ templum in
Sycione celebre 432
Ixia pagus 754
Ixon Lapsitharum princeps
fol. 501

K

K Amara græcorum na-
uigij genus 366
katakeleuimus Pythij nomi-
pars 481
kiani Cretensium 149
kanopus Codri filius spuri-
us 736
κίαν+ flu. 232
koryptontes qui sint 538
kosmiorum magistratus a-
pud Cretenses 549
kranæn cur uocet Ithacam
Homerus 519
kriū metopon, Cretæ pro-
montorium 540
kuræ græcis dicuntur puellæ
hinc Curetes 531
kuretes à consura dicti 530

L

L Abanz aquæ salubres
labienus Asiæ præfe-
ctus à Cleone prædone in-
festatur 669
labienus stolidus adolescens
Præthicum imperatorem
seipsum nominat 758
labotas flu. 870
labranda 757
labrandeni Iouis templū in
Mylasa 756
labyrinthus Dædali 542
labyrinthi Maupliæ specuū
fol. 424
labyrinthi Aegyptiaci mirā-
da structura 837
lactine sero 178
lacte equorum uictitant No-
mades 342
lakanomantici 881
lacedæmone Laconicæ urbs
fol. 418
lacedæmonis nox, urbem &

regionem designat 412
lacedæmonij à Thebanis bis
uicti 464
lacedæmonij bis ad Manti-
neam ab Epaminonda ui-
cti 443
lacedæmonij CCC. ab Athe-
nienlib. caesi ad Sphacteri-
am 414
lacedæmonij iuramentū cō-
iugij uinculo prius habent
fol. 318
lacedæmonij literarum con-
temptores nō naturam sed
instituto 104
lacedæmoniorum ad Termo-
pylas polyandrium 490
lacedæmoniorum supersti-
tio in plenilunio obseruan-
do 461
lacanæ mulieres optimæ 513
lacones toti Græciæ imperā-
tes 410. à Thebanis subi-
guntur ibidem.
laconum Syssitia 547
laconum respublica à Lycur-
go instituta 420
laconica centum urbium re-
gio olim dicta 418
laconica ab Acharis Pthiotis
habitata 420
laconicæ terræ asperitas ab
Euripide prodita 421
laconidis Epitheton Home-
ricum Citoëssa 422
laciniū Iunonis templū 290
lacus Germanicus 332. ei in-
sula à Tiberio occupata ib.
lacus agrigentinus natandi
inscios sultinet 308
lacus (quem nunc Podami-
cum uocant) à Rheni ceu
palus efficitur 332
lacus aquæ salis 631
lacus Etruriæ 250
lactātius cōtra Antipode 65
lacterium promontoriū 755
lade insula 733
ladon Arcadiæ flu. 56 & 271
ladonis flu. mirum 441
lætanī 168
lænarum frequens usus in
Belgio 212
læertes 55
læertes castellum 767

læertes Nericum occupat, fo-
lio 516
læstrygones 19
lagaritanum uinum medicis
expetitum 298
lagatia oppidum 292
lageras Strabonis agnatus
fol. 542
lagidarum imperium euer-
sum 922
laginis Hecuræ templum in
ligne 758
lagusa insula 549
lai cum Mopso per Taurum
iter faciunt 763
lamia 495
lamia poetica 17
lamiacum bellum Athenien-
sium cum Antipatro 499
lampsacum Themistocli do-
nodatum à Xerxe 684
lampsacus urbs 685
lampsaceni cur Bacchum &
Priapum colant 684
lampsaceni uiri celebres qui
extiterint 685
lampea mons Arcadiæ, fo-
lio 396
lamponia Aeolidis urbs, fo-
lio 707
lampyrenses 420
lana triplex 248
lanæ Coraxorum, & Turdi-
tanorum optimæ 152
landi à Romanis uicti, fo-
lio 332
lanificij studium in Cisalpi-
na Gallia 248
laodicea 671
laodicea Hierapolis 728
laodicea à Cassio misere ad-
flicta 878
laodicea in Tetrapoli 869
laodicea bello Mithridatico
male mulctata 672
laodicea Mediæ 610
laomedontis equorum cau-
sa Hercules illum evertit
fol. 692
laothoë Altæ R. Filia He-
ctoris & Lycaonis mater
fol. 716
lapæ 488
lapathus urbs Cypri & ibi
nauale & statio 780
lapis

INDEX.

lapis ustus in ferrum muta- tur in Andera 706	latinus Aboriginū Rex 251	leberides bestiolæ noxia ter- renascentibus 159
lapis Synnadicus 672	latinus cadit & Aeneas im- perio potitur 252	lebinthus insula ex Sporadi- bus una 552
lapides in India dulces & o- dorati 306	latipedes Alemanni 40	lechæum mare 53
lapides textiles in Carysto fol. 510	latitudo terræ quanta secun- dum Eratostenem 58	lechæum Corinthi emporiū fol. 414
lapides molares asini dicti fol. 507	latitudo regionis quid 871	lectorem qualem Strabo re- quirat 11
lapides fluuiales imbribus li- quescentes 339	latitudo habitæ terre XXX C12 stadiis minor. 117	lectus 607
lapidum in fl. & lacubus ge- neratio ut fiat 199	latitudinis & longitudinis terræ cognitæ termini 59	legæ Scythici populi 178
lapidum cœruliorū fodinæ in Lunæ portu 245	latitudini locorum cognos- cēde Eclipsium observatio confert 6	legatorum uiolatorū pœnæ dant Corinthi 435
lapidosus campus ad Massi- liam, miraculosus 128	latitudines partiales quomo- do sumendæ 87	legiones Rom. ex Cispad- na Gallia conscriptæ 240
laperisæ cur dicti Castores fol. 419	latmos oppidum 733	leguminum sementem hye- me colligunt Indi 794
lapithæ 7	latmus fl. & pagus eiusdem nominis 769	lamon 742
lapithæ Perrhæbos distone pellunt 501	latmicus sinus 733	lemone urbs 503
latanda 663	latomiæ insulæ 897	larithous Ixionis Lapithæ fl- lius 501. Centauros Pelio monte pellit ibidem.
larimna oppidum 461	latomiæ Prænestinæ urbis ce- lebres 260	lclantus campus igniti luti fluuium fundens 54
larimnum suffimentum op- timum 905	latona in Delo nata 550	lclanteus campus & ibi thet- mæ salubres 511
larissa Argos urbis arx, fo- lio 425	latona Neptuno Calauriam pro Delo dat 429	leleges Carum amici 371
larissa 244	latona Apollinē & Dianam in Delo insula peperit 550	leleges ubi collocentur ab Homero 702
larissa pensilis 502	latonæ partus fabula 737	lelegum sex urbes in unam Halicarnassū redactæ 702
larissa puella patrem stupri causa ulta 718	latonæ oraculum Buti 929	lelegia sepulchra 173
larissus amnis 442	latonæ lucus 749	lemanus lacus 224
larissæ plures fuere & cuius meminerit Homerus 717	latonæ fanum 405	lemniorū sacra Curetica 531
larissæ plures 502	latopolitani piscē adorāt 939	lemnijæ Achilles proter laso- nem parcit 42
larissæi Perrheborum agros occupant 501	latrocinia Lusitanorum 162	lemouices 206
larissæis peculiare agrum eo- rū à terra ingesta integri 718	latus quid Geometris 234	lenæ Bacchi ministræ 333
larissium campus 501	lauico oppidum 260	lenonis terræ motu deleti hi- storia 673
larius lacus ubi 237	lauicana uia 259	leo Nemaus 432
larius lacus ab Addua fluuio impletur 208	lauinia latini Aboriginum regis filia 252	leo Lyssippi ab Agrippa Lam- pisco exportatus 686
larolum urbs 250	lauinium urbs 252	leones à canibus Indicis ca- piuntur 206
lartolactæ 162	ad Lauinium Aeneas conse- dit oraculo monitus 704	leones formicæ uocati auer- sa habentes genitalia 902
lascipicifera terra 973	lauinasena 629	leonum urbs 875
laserpitium in Media copio- sum nascitur 611. Cyrenaico deterius est ibidem.	laniasine 635	leonum specula 902
lathræi Apollinis fanum, fo- lio 524	laurentum 252	leocorium in Astu 450
lathurus 923	lauro similis plāta Indica co- mesta comitiali morbo infi- cit homines 829	leonidas quod ad prælium exiens se pœsteret contem- ptus 532
latium 242	laus sinus, fluuius, urbs 282	leonidas ad Thermopylas Persas uincit 496
latini 242	leaster 276	leonidas
	lebadia urbs 475 (chitæ).	
	lebedus 741. & ibi sacra Bac-	
	lebene Cretensium nauale 543	

INDEX.

leonidas persis proditus ab Ephiale 9	leucadem Corinthij isthmo acto peninsulam faciunt fol. 516	leos Turdetanorum metricè conscripta 47 (mores 189)
leonorius Galatarum in Gre cia dux primarius 661	leucadius Icarij F. Acarna nia rex 517	leges ubi plurimæ ibi mali leges Locrensiū 288
leonteus Epicuri amicus uir celebris 686	leucadij Apollinem placant humano præceptio 516	legum abolitio rerumpub. nos admonent commemo rata 122
leontini Eubœam cōdūt 306	leucadiorum respub. 373	legibus scriptis Locri omni um primi usi 288
leontini Syracusanarum re rum aduersarum semp par ticipes latarū minime 306	leucaspis 926	legibus pænas primus Za leucus definiuit 288
leontinorum & Aetnæ acco læ cyclopes 19	leucata Apollinis templum ad album saxum 516	legibus studere pueri apud Cretenses soliti 547
leontinorū regio male mul tata 307	leuce acte 401	lexobij 205
leontopolis 919	leuce insula Istri, Achilli fa cta 354	li pro Lian 419
leosthenes Atheniensis dux bello Lamiao 495	leuce insula Euxini pelagi fol. 126	libanus 857
M. lepidius Cos. uiam Flami niam perfecit 241	leuci populi 109	libani Situs 874
leponij 224	leuci montes Cretæ 540	liber pater an in Indiam per uenerit 787
lepre acta 731	leucippus Metaponti con ditor ut Tarentinus impo suerit 294	liberalitas qualis uirtus 476
lepreaticus Pylus 394	leuco Bosporanus rex 341	libertatis laus 545
lepreum urbs 399	leuco Tauricæ Tyrannus, fo lio 358	libertinorum cohors ad re stinguenda incendia insti tuta Rō. à D. Augusto 258
leptis 969	leucocomas Lebenius, Eu xyntheti amator 543	libetheum Thraciæ 136
leria insula 552	leucola portus Cypri 780	libido à Dionysio in filias Locrensiū exercita 322
lerus insula Milesiorum co lonia 732	leuconotus uentus quis sit Homero 27	libophænicum terra 969
lerij ob malitiam male audi unt 552	leucopetra in Brutijs 233	libranj Romani & Alexan drini Aristotelem corrupe runt 706
leria malorum 426	leucopetra Apennini mon tis terminus 187	liburna urbs 367
leria flu. 423	leucophrys insula 700	liburni Corcyra expelluntur à Chersicrate 303
lernea palus & lydra 426	leucophrynes Dianæ tem plum magnificum 745	liburni populi 366
leron insula, & in ea Leronis facellum 201	leucosia insula 124	liburnides insulæ 125
lesbodes Mitylenæus 914	leucosia insula 281	libys Chattrorum sacerdos in triumpho ductus 332
lesbus ab Achille depopula ta 41	leucosyri 637	libycum mare qd dicatur 123
lesbus mater urbium Aeoli carum 719	leucotheæ templū à Phrixo conditum, à Pharnace com pilatum 573	licatij Vindelicorum petu lantissimi 226
lesbus ab Ida abrupta 56	leuctrum Rypidis urbs 442	licentia poëtica ex historia dispositione, & fabula con stat 23
lesbus Pelasgia dicta 244	leuctrum Messenicum Leu ctorū Boeotiæ colonia 415	lichades insulæ terræmotu submersæ 56
lesbus à Neptolemo occu para 680	leuctrica Epaminondæ ui ctoria 476	lichades insulæ 487
lesbi insulæ descriptio 752	leuctrice pugnæ cōtrouersia ab Achæis disceptata 438	lichæaræ 902
lesbo insulæ Antissa accre uit 56	leuterni Gigantes ab Hercu le in Phlegra Campaniæ confecti 314	lictoris filia nuptijs tyranni deputata à Reginis 287
lethæus flu. Cretæ 541	leuternium mare 315 (172)	licymnion à Tlepolemo in terfectus 751
& 744.	lex Samnitum memorabilis lex est reipublicæ forma & descriptio 10	ligeris flu. ex Cēmenis mon tibus ortus in Oceanum exoneratur 205
lethæus Magnesiæ flu. 649		liguria
lethes flu. alias limæas 162		
leuca oppidum Salentinorū fol. 314		
leucas 314		
leucas insula facticia 55		
leucæ oppidum 744		

INDEX.

figura sub Italia continetur fol.	233	lipara Cnidiorum colonia fol.	308	longitudinis Eratosthenes ratio censetur	87
ligures ingauni	221	liparæorum insulæ aliâs Ae- oli dictæ	124	longitudines partiales quo- modo mensurandæ	87
ligures Gallico uitæ genere utuntur	139	liparæorum insulæ ab Italia abruptæ	50	longobardi intra Albini flu- compulsi	310
ligures à C. Flaminio Cos. deuicti	241	liris flu. Italix olim Clanius fol.	256	lopadusa insula	969
ligures à Romanis subacti leges accipiunt	223	liscena	607	loryma	749
ligures Cispadani	235	lisippi Hercules Colossus à Fabula Max: Rō. depor- tatus	311	lotij usus in parando bitumi- ne	283
ligures Oxijbi	201	lisus	368	lotus herba commesta sitini eximit	959
ligures rei pecuariæ intenti fol.	222	lithrus mons	651	lotus radix et herba hinc Lo- tophagi	166
liguram terra aspera & incul- ta	245	litopolitana præfectura, fo- lio	934	lotus qualis arbor	969
ligurum alij ingauni alij in- temelij	222	liuix ambulatorium Romæ fol.	259	lotophagi	23
ligurisci	336	lixus amnis ad Maurusium Lybiæ	100	lotophagi sine potu uiuunt fol.	166
ligusticum exercitū ut fusu- rus sit Hercules Promete- us ostendit	199	lixum oppidum	952	lotophagi in Aethiopia & Cyrene	166
ligustici belli Historia apud Luium	274	lochias promontorium	911	luca urbs	240
ligyas omnium primos inter Gallos domuerunt Rō. 223		locorum distinctio rebus ge- rendis utilis	62	lucani	271
lilæa Phocica urbs	489	locorum inhaerentia & adia- centia Geographus com- memoret	112	lucani quasi desertores dicti fol.	284
lilæa ad Cephissi fontes	14	locorum peritia facinoribus multis occasionem præbuit	9	lucani Posidoniatidis oppres- sis eorū urbes occupat	183
lilybæum Aeneas occupat fol.	704	locrus Lelegum ductor	373	lucaniae litera	182
limæas flu. alias Lethes seu obliuionis amnis	162	locris duplex ad Parnassi utrunq; latus	478	lucania Dauniorum urbs ce- lebris	317
limensa urbs Cypri	781	locreses uirgines Ilium mit- ti ceptæ	697	lucernariae paniculae	250
limnatis Diana	322	locreses boni sagittarij & fū- datores	513	luci lunonis Argiæ & Dia- nae Aetolicæ feras mansue- tas reddentes	238
limnæi Bacchi templum	418	locreses Epyzephyrij	284	luciferi fanum	149
in limnis stupratae uirgines à Messenijs	286	locreses miserè uexati à Di- onytio	288	lucinae ciuitas	943
limyra flu. & oppidum, fo- lio	763	locresium sigillo Hesperus inseulptus	478	lucinae fanum à Pelasgis cō- ditum 249. à Dionysio ty- ranno spoliatum ibidem.	
lincaſij	202	londobris insula Ptolomæi quæ sit apud Strabonē	187	lucinae fanum in Amniso fol.	941
lindus Rhodij colossi arti- fex,	750	longicipites Hesiodæi	40	luerij Aruerniorum ducis luxus	207
lindus urbs Rhodi	752	longitudo terræ latitudine cognita duplo maior	59	lugdunum ad confluentiam Rhodani & Araris positū fol.	102
linga oppidum	952	longitudo & latitudo terræ habitate iuxta Strabonē	119	lugdunum Romanorū em- porium & ærarium 108. ur- bium Gallix post Narbo- nen. clarissima ibidem.	
lingones	209	longitudo locorum sine e- clypsū scientia ignoratur fol.	6	lugdunum in medio Gallix lugeus lacus 366 (situm 228	
linguis hostium caesorū uesti- cuntur Persæ	838	longitudo regionis quid 87. aliud in toto aliud in parte est ibidem.		lucrinus sinus Capanix	266
lingurium	231			lucullus Tigranē & Mithri- datem uincit	622 (641
linificio dediti Emporien- les	169			lucullus Sinopen occupat M. Lu-	
linternum Campanix urbs & fluuius	265				
linum colchicum	573				
linusæ cochleæ	685				

INDEX

M. Lucullus Apollinis colo- loisum in Capitolio ponit fol. 370	luxus origo 341	lycurgus Edonus nutrices perlequitur 787
luculli & Pompeij simulta- tes 652	luxuriae causae 754	lycurgo templum aedificatū à Spartanis 418
luculli erga Mummium per fidia 436	lybethridarum Nympharū anteum 472	lycurgium Argiae pagus, fo- lio 432
luculli conuentus cum Pom- peio in Danala 662	lybiae gentes nobis incogni- tae & quare 132	lycus flu. insignis 673
lucumo Demarati Corinthij F. postea L. Tarquini prif- cus dictus 243	lybiae circumnauigatio à Da- rio primum tentata 99	lycus fluius Armeniae 619 & 651.
lucus sacer apud Minturnas fol. 258	lycabetus 518	lycus flu. Syriae 875
lui Germanica gens Maro- bodoi imperiū accipiet 330	lycabetus mons 461	lycus Pandionis F. Lycij no- minis autor 667
luna urbs & portus Etruriae celeberr. 245	lycaum Athenis 458	lycus Pandionida 454
luna coelum mediante cūstus maris sunt ea Horizontē tangente sedantur 51	lyceus mons & ibi Iouis ly- cei templum 443	lycus Pandionis F. lycijs no- men imponit de se 765
lunae cum aestibus maris co- gnatio morabilis 183	lycaon Pelasgi F. 245	lydiae mulieres omnes mere- trices sunt 622
lunae seu Mensis templū 652	lycaon Priami filius 681	lydus Atyis regis F. 242
lunae ad mundi cardines qua- tuor, maris aestū concitat 51	lycaonem dato cratere redi- mit Eupheus 38	lydi Asiae imperium obtinēt fol. 850
lunam Persae colunt 847	lycaoniae descriptio 663	lydi Caren urbem occupant fol. 244
lupa Romulum & Remum lactans depræhensa 252	lycastus urbs 544	lydi apud Homerum Meo- nes dicuntur 777
lupias flu. Germaniae 331	lychniduntis lacus 378	lygdamis in Lydiam irrup- tio 37
lupiae 315	lychnidum urbs 374	lyncestae 374
lupiferae equae Venetorum celeriores q̃ pulcriores 239	lycia quantum ab Aegypto distet 23	lyncestis flu. 379
lupus Hirpinorum coloniae dux 272	lyciacis conuentus 762	lyncurium apud ligures co- piosum 222
lupus sponsorem dicit 239	lyciarchae potestas 762	lyrae primum v. n. nerui indu- cti à Terpandro 715
luporum urbs 939	lycij maris imperium obti- nent 762	lyrcium, & ibi Inachi flu. fon- tes. 425
lusitania multis bellis à Ro- manis petita 161	lycimna ars 428	lyrcius populus 304
lusitaniae chorographia, fo- lio 161	lycimnius Cyclops charoga- stir 428	lyrmessus 680
lusitaniae fluij Tago om- nes sunt paralleli 161	lycirna pagus 524	lysander Pharnace & Mithri- date interfectis Bosporum occupat 722
lusitani latrocinij dediti 162	lycomedes Achillis affinis fol. 498	lystias urbs Syriae 872
lusitani à Tago ad Anam flu- uium translati 147	lycomedes Comanae ponti- fex 653	lystias oppid. 676
lusitanorū plurimi cur Gal- laeij dicantur 161	lycopolitani lupum colunt fol. 939	lysimachus in Getarum po- testatem uenit 353. uiuus rursus dimissus ibidem.
lusitanorum mores, arma, & uictus 163	lycoraea 480	lysimachus thesauros suos Ceterizerecondit 321
lusones 171	lycormas flu. 378 & 515	lysimachus Agatoclis F. Ale- xandri M. successor 710. à Ptolemaeo Ceraluno per insidias necatus ibidem.
lusores & saltatores dij 536	lyctus seu lyttus urbs Cretae fol. 541	lysimachus Ilium ex ruderi- bus restaurat 690
lutecia Parisiorum urbs 210	lycum locus 81	lysimachus de uxoris nomi- mine Antigoniā Nicæ- am uocat 660
luti igniti fluius admiran- dus 54	lycurgus Lacedaemoniorum legislator 546	lysimachus
	lycurgus relicto regno in Cre- ta exulat 547. cum Home- ro in Chio collocutus ibi.	
	lycurgus Edonū Deus 535	
	lycurgus Laconum rempub- licam euehit 420	
	lycurgus orator de Ilij uasta- tione 698	
	lycurgus quae Lacedaemo- nijs praescripsit à Pythia ac- cepit 681	

INDEX.

lysimachus Ephesios delu- uio affligit 738	magnesia terræmotu cōcus- sa 674	laudatus 811
lysimachia urbs 525. deleta ibidem: palus ibidem.	magnesia ad Mæandrū urbs Aeolica 744	mandanis ab Alexandro ad Calanum missi ut cū eo de philosophia conferret 819
lysimachia parallelus 135	magnetes 26 & 491	manes 648
lysiodi 745	magnetes Delphorum po- steritas 745	manes genij in Auerno 267
lysiippi leo 686	magnopolis urbs antea Eu- patoria dicta 651	manes flu. 487
lysiippi ærumnæ Herculis Rom.deportatæ 524	magnus ab Aegyptijs dolo necatus in Calio monte, fo- lio 879	manes phrygij serui 344
lysis autor Cinædici sermo- nis 746	magosa Assaoceni regia 801	mantinea urbs Epaminōdæ cæde clara 443
M		
MACÆ 885 (ne 451	magodi 745	mantinea urbs ex quinq; pa- gis conflata 392
macaria in Maratho- niacaria planities 416	magus quidā se nauibus Ly- biā circuiuisse profitei 59	Mantiana palus Armeniæ maxima 619
macaris urbs 411	magi pro custodia sepulcri Cyri mercedem accipiunt fol. 845	mantilia lapidea 510
macris insula nunc Eubœa fol. 509	magorum apud Aegyptios honores 22	manto Tiresiæ filia 740
macaris sedes 682	magos Persæ insepultos ab- ijciunt 849	mantua urbs 236
macedones uites in Susiana serunt 846	malacia quid ex Cæsare 68	mantūs urbs 773
macedones Atheniensibus imperant 460	malacense emporium 165. à Pænis conditum ibidem.	manuuentres Cyclopes 428
macestris flu. 671	malæoti Pelasgi regia 249	manus captiuorum dextræ sacrificantur à Lusitanis 163
machætas pugil ab Antige- nida cæsus 714	malaus Dori fil. in Asiam tra- ijcit 678	maodubij 207
machæreus Delphicus Neo- ptolemum interficit 483	malea quam Sunium meri- dionalior 94	maps Homeri 419
macistus Tryphiliæ 511	malea promontorium Les- bi insulæ 713	marai 838
macistorum ius in Neptuni Samij festiuitate 299	maleæ urbs 418	maranitarum regio 903
macra Etruriæ terminus, fo- lio 245	maleam flectens obliuiscere res domesticas prouerbi- um 412	marathesium 717
macra campus 874	à maleis ad Herculis colum- nas spacium quantum 23	marathon tetrapoleos pars à Xutho condita 438
macri campus locus ubi solē nes erant Latinorum con- tuentus 240	malientes 26	marathon Datis Persæ clade celebris 461
macrocolō fundę genus 177	mallus 634	marathonius taurus 461
macrones 643	mallus urbs 773	marathus antiqua Phænicū urbs 873
macynia 515	malli Indi 804	marobodu ⁹ ab Augusto be- neficijs affect ⁹ 330. Germa- nos subigit ibidem.
madys Scytha 57	malothas pagus 909	marca Anconitana 295
mæandri Gyriunde cōiectu- ra 673	maly 863	marcia Catonis uxor Hortē- sio nubit 597
mænaca urbs Taraconensis Hispan. à Phocensibus cō- dita 165. euerfa ibidem.	mamaus 299	marcia aqua Romam irri- gans ex Fucino lacu oritur fol. 263
mænalus 443	mamertinum uinum, fo- lio 301	marcina urbs 273
magades instrumenta musi- ca 516	mamertini Campana gens Messanam occupant 301	marcius campus Romæ to- to anno uirens 258
magnæ matris Deæ ritus ij- dem cum Bacchicis 534	mamman dextram cur Ama- zones puellis exurant 578	marcomanni in syluam Her- ciniam translati 330
magni, populi 838	manascalis poëtæ epitaphi- um 474	marcus Marcell ⁹ tribut ⁹ exa- ctor in Celtiberia 171
magnesia urbs pro pane de- nodata Themistocli 734	mandanis ob continentiam	mardi 585
magnesia sub Sypilo 748		mardi populi rapto uiuen- tes 610
		mardonius Persa cū CCC C13 Persarū ad Plataeas cef ⁹ 474
		mare Alcyonium 455
		mare

INDEX

mare magister malorum Pla- tonis dictum 342	marandyni 335.636	massafylionum regionis de- scriptio 959
mare Siculum ad monstro- sam flatum altitudinē 310	marandyni Paphlagones fol. 400	maseta 428
mare mediterraneum 5	marandyni à Milsijs suba- cti 637	masiani 801
mare rubrum unde rubeat fol. 905	marisus flu. Geticus in Da- nubium influit 344	masius mons 608.617
mare quadriduo ardens 54	marius iunior in cuniculis Prenesti obsessus perit 261	massabatica elymæorum pro- uincia 860
mare Siculum olim Ausoni- um dictum 124	maris ostia Rhodani actis fossis auget 200	massalybidum 962
mare rubrum 884	marij bellum contra Ambro- nes & Toygenca 200	massalilia 958
mare mediterraneum sinus est Oceani 122	marmaridæ 973	massageræ 593
mare immobile est 49	marmaridæ populi 132	massagetarum fortitudo & mores 595
mare Caspium seu Hyrcan- um 585	marmarij Apollinis templū fol. 510	massilia à Phocænsibus cō- dita 195
mare paphlagoniæ Axenon dictum 339	marmarium 510	eius descriptio prolixa ibi.
maris incrementa in Bactica quàm alibi maiora cur 151	marmolitæ 657	massiliæ à Britannia distan- tia 59
maris æstus Homero cogni- ti 3	marmor Hymettium 461	massilienses Pompeij partes secuti bello ciuili 197
maris purgatio 50	marmor Pentelicum ibid.	massilienses multas urbes condunt 196
maris mediterranei circum- scriptio 122	marmor Parium 247	massiliensium & Romano- rum mutua officia 196
maris rotunditatis experi- mentum 11	marrucini 264	massiliensium frugalitas 197
de Maris affluxu & refluxu prolixa disputatio 182	mars Pisandrum Bello- phontis fil. interficit 727	massinissa Numidarum rex Romanis amicus factus Numidas à latrocinij ar- cet 967
maris motus, similis respira- tionis animalium 49	mars Troas excitat & adhor- tatur ad prælium 694	massaura 748
maris influxus Byzantius ad Calpen & colum. Her- culis 48	mars Isandrum interficit 668	massibes Meonum rex 723
mari mediterraneo urbes & respublicæ præcipue adia- cent 123	marti sacer caper 163	mater maris Timæi 238
marimarum distantiarum dimensio 106	marti & Herculi ædes condi- ta à Q. Fab. Max. Gallis su- peratis 202	matres filios necant ne in ho- stium potestatem ueniant 174
mareis lacus 920.926	marti filios consecrant Sabi- ni hinc Samnites 272	matres & sorores inire in A- rabia consuetum 910
mareotis 920	marti sacra picus apia 263	mathematica postulata à geographo usurpanda 58
mareotis lacus 922	martem solum deorum Per- sæ colunt 837	mathematicum in geographia utilitas 10
marcoticum unum 926	marfi 242	matiana regio 609
margalæ an sit Aepy eucti- stus Homeri 404	marsum bellum 264	matianæ medicæ fertilitas fol. 587
margasa urbs 773	marlyæ 872	matrinus fluuius 263
margaritæ in India reperiri tur 820	marlyaba Rhamenitarum urbs præpotens 909	mattiana Mediæ regio fer- lis 75
margiana 598	marlyas tibiaturū inuentor 534	mattheos campos, aliquan- do fuisse mare 46
margianorum uites & uuae stupendæ magnitudinis 75	marlyas flu. in Mæandrum labitur 649	maurorum mores 958
margianorum natio 593	marlyæ & Mæandri fluuius fons idem 612	maurusij Græcis Romania Mauri sunt 951
margus flu. Parthiæ 598	marlyæ & Apollinis concer- tationis fabula 672	maurusij Africæ extrema in- habitantes ut Hispani Euro- pæ 146
marlyaba Sabæorum metro- polis 887	martus fluuius 370	maurusij Africæ ultimi 132
	marlyana Parthica 398	maurusiorum rex Antonij se- curus
	maruutum urbs 264	
	masoesyli Numidarum cele- berrimi aliàs Malsilienses fol. 132	

INDEX.

curus partes Methone in-	415	medicinæ Herophileæ scho-	614	tum legatus missus	808
terficitur		la in Laodicea		megasthenes geographus	71
mausolus sex urbes Lele-		Erastratæ alia in Smyrna		megasthenes Indorum histo-	
gum in unam Halicarnas-		fol.	ibid.	ricus mendarum	73
sum redigit	707	medicinam solam inter artes		megastheneus Chalciden-	
mausoli sepulchrum unum		discunt Musici	804	sis Cumarum cōditor	265
de septem mundi mirabili-		merici publicis stipendijs		megasthenis de Indicis scri-	
bis	754	conducti Malsiliæ	197	ptoribus iudicium	786
mausoleum Romæ	259	medicamentorum unâ & ue-		megatonij	179
maximi Aemiliani cum Ar-		nenorum ferax India	798	megetes Echinadum domi-	
vernus bellum	207	medimnus CC denarijs uen-		nus	521
mazaca	632	ditus in Casilini obsidione		megetis thorax	793
mazaca urbs Cappadociæ		fol.	271	megetis galea usis Vlisses	
primaria	761	mediolanum Santoni urbs		exploratum missus	500
mazæ panes expomis aridis		fol.	206	melapniston optimum	462
confecti	612	mediolanum Insabrum Me-		mel Hyblæum	301
mazæi	386	tropolis	236	mel colchicum amarum	575
mecone urbs	437	mediomatricæ	269	mel à folijs defluens in Hyr-	
medama urbs	285	mediterranei maris descri-		cania	75
medea in Colchide, Homero		ptio	123	mel Hymettium	461
in oceano exteriori colloca-		mediterranei maris maxima		mel in arundinibus nascitur	
tur	19	latitudo 155 stadiorum	116	apud Indos	797
medea Abſyrtum fratrem		medulli Ligures	223	mel Ponticum insaniam con-	
occidit	357	medus Medæ ex Iasone fil.		citans	644
medea Medici delictus in-		Medorum rex	812	melæna insula	367
uentrix	612	medus flu.	844	melæna promontorium &	
medæ ueneficæ historia ce-		medusæ è capite amputato		ibi lapides molares optimi	
lebrata in Colchide	42	Pegasus exiit	434	fol.	743
medeam insequentes colchi		megabaton Persarum clas-		melamphylus insula	735
Polæ in Istria condunt	239	sus dux	465	melamphylus insula nunc	
medeon urbs	472	Salganeum in fontem oc-		Samus dicitur	522
medosacus portus Patavini		cidit	466	melampus Pærides lustrans	
commodis.	237	megabari	914	fol.	402
medoaki	232	megabari Aethiopes	903	melancrana quid, consule et	
medobythin	335	melagyrtes tyrannus Mytilæ-		tiam annotationes inter-	
medon Phthiotarum dux	494	næus	714	pretis	177
medon flu.	408	megalopolis Arcadiæ urbs		melane Aegæi maris pars	26
media Atropatia	609	fol.	415	melaneis	512
media regio duplex	609	megalopolis Arcadiæ urbs		melanes flu. terræ hiatus ab-	
media & Armenia an austra-		maxima Achæis se adiun-		forptus	469
les uel boreæ sint Asiæ re-		git	440	melaneus sinus	125
giones	608	megalopolis magna solitu-		melania	767
media quondam rerum po-		do	854	melaniæ	879
stia	607	megalobyzi sacerdotes Dia-		melanippa captiua	294
medicus succus seu Silphi-		næ in Epheso	739	melanippus ex pastore mi-	
um	611	megara Siciliæ abolita	300	les	682
medica herba equorum pa-		megara à Dorienſibus con-		melanos promontorium	671
bulo expetita	611	ditæ	388	melæthus Messeniorum rex	
medi in Thracia	368	megara urbs utriusq; superſtes		fol.	414
medi Opuntios cædunt ad		calamitatibus	455	melanthus Messeniarum rex Ac-	
Termopylas	486	megara Apamiae urbs	372	ticæ rex declaratus	455
medorum imperium à Per-		megarenſes philoſophi	455	melanthus Pylus cum ciui-	
sistractum	610	megarenſes cæci appellati		bus Athenas migrat	730
medicina ſole diætetici per-		ab oraculo	372	melanthij scopuli	734
ficitur ab Iadis	816	megasthenes ad Sandracot-		melas flu.	477
				melas	

INDEX

melas flu. Cappadociæ 633
 melas flu. Achaïæ maximus
 fol. 440
 melas id est niger sinus 894
 meleagri uallum 870
 meleagri cū Thesiadis bel-
 lum 530
 meleagrides aues in Arabiæ
 insulis 888
 meles flu. 743
 meletes flu. Homero indi-
 ctus cur 649
 melia Apollinis pellex 474
 melia Ascania Sileni filia 661
 meliagridum insularum fa-
 bula 238
 melibœa insula 504
 melibœæ obsidionem fugi-
 ens philoctetes Pestiliam
 condit 283
 meligonis urbs & insula nūc
 Lipara dicitur 308
 melinus portus 898
 melitæenses 493
 olim Pythæi dicti ibid.
 melitena 601
 melitena cappadociæ 619.617
 melite lacus 524
 melita insula 310
 melite insula 968
 melitæi catelli 370
 mellaria Hispaniæ 148
 melon Sicambrorū dux 331
 melos insula 549
 melpis flu. 260
 melius flu. Asturiæ in Hispa-
 nijs 176
 melus insula 550
 memallenes Bacchi ministri
 fol. 533
 memnon Rhodius Persarū
 dux Hermeam insidijs cir-
 cumuentum suspendit 707
 memnō ab Alexandro cōtra
 Hisperiatides missus 619
 memnonis parentes Cissi-
 ex Aeschilo 843
 memnonis Tithonei fil. pa-
 gus & sepulchrum 683
 memnonius labyrinthus 940
 memnonium arx Susæ ur-
 bis 843
 memphis Aegyptiorū re-
 gia describitur 934
 memphi templa Vulcani &

Cabirorum deleta 537
 menætiſ Patrocli pater ci-
 uis Opuntinus 487
 menander Comicus Epicu-
 ro æqualis 736
 menander Græcus Alexan-
 dro M. potentia par 598
 eius expeditiones ibid.
 menaphi 210
 menaplorū Morinorū & E-
 buronū syluæ profundæ 210
 mendetis 929
 mendesium Nilī ostium 928
 mendesiū murem araneum
 pro deo colunt 939
 menecrates Nyseus Aristar-
 chi auditor 748
 menedemus Eretrienſis phi-
 losophus 455
 menelaus portus 972
 menelaus Troiam festinan-
 ter relinquit 535
 menelaus messeniorum prin-
 ceſs 414
 menelaus & Agamemnon
 Atrei fil. ut patrium regnū
 sint partiti 427
 menelaus Antenori pro ho-
 spitio gratus 704
 menelaus in campo Elyſio 2
 menelai peregrinationes 7
 menelai peregrinatio 35
 menelaum Spartæ habitasse
 fol. 423
 menelaus portus ad Arda-
 niam 37
 menesthedas 456
 menestheus Athenienſis
 dux 290
 menestheus Athenienſiſ ad
 Iliū dux Eleam condit 719
 menesthei partus & oracu-
 lum 148
 menesthius centurio Sper-
 chij flu. filius 495
 meninx insula 124.969
 meningis insulæ incolæ Lo-
 topagi sunt 166
 meningis cum Lotophago
 ram fabula consensus 23
 menippus philosophus ſeris
 locose exprimere solit⁹ 878
 menippus rethor cognomē
 to Catocas 758 insigni elo-
 gio à Cicerone ornatus ib.

menodorus Trallian⁹ sacer-
 dos louiſ Lariffæi à Domi-
 tio Aenobarbo cæſus 746
 menodotes Pergamenus uir
 clarus 721
 menſe denoratę oraculū 704
 menſis templum 552
 menſis Cari templum 574
 menſis Arcæi templum 571
 menſuræ Phædoneæ 413
 menſuræ genus quod Hip-
 parcho peculiare 133
 menta hortenſis herba odo-
 ris ſuauiſſ. 399
 mētes Anchiali fil. Taphio-
 rum rex 520
 mentha Ditis pellex in her-
 bā mentā tranſmutata 299
 mentor ad Caucones uadit
 pecuniam exacturus 397
 mercurius à Thebanis coll-
 tur maximē 943
 meretricēs cijs in Veneris
 ſano Corinthi 433
 meriaba Sabæorū urbs 905
 meridianum per Amifum &
 Ciliciā recte eſſe aſſignatū
 contra Hipparchum 79
 meridiani in ſphæra omnes
 in polis concurrunt 118
 mermodas flu. 579
 mermadalis flu. 578
 meroë & Indiæ austraſia an
 inuicem opponantur con-
 tra Hipparchum 79
 meroë urbs insulæ cognomi-
 nis 913
 meroë regia Aethiopū urbs
 fol. 30
 meroës insulę deſcriptio 898
 meroës incolis quando Sol
 ſiat uerticilis 79
 merops Percoſius 682
 meropis ædes 31
 meropidis ſerta fabuloſa
 Theopompi 339
 merus mōs Baccho ſacer 787
 meſembria Megarēſium co-
 lonia 371
 meſopotamia et Babylon ab
 Euphrate & Tygriceu cir-
 culo ambiuntur 84
 meſopotamia, ex Syris Ar-
 menis & Arabibus conſta-
 ta 39

INDEX

Mesopotamiae descriptio 882	gnans ut fundarum lectus	Iberorum in Colchiden &
nominis origo ibid.	declinavit 177	Pontum 57
mesopotamiae nomen unde	metellus & Sertorius circa	Lydorum in Tyrthenia 242
fol. 607	Segobriga bellum gerit 171	Lygdamis in Lydiana 57
mesogis 734	methana peninsula 429	Pelopidaru in Mycenae 427
mesola urbs Homero Hira	methon urbs Messeniae, Ho-	Perrhaeborum in Graecia 57
dicitur 413	meri Pedasus est 415	Phoenicum uim Cadmo in
messala a Salafis pressus 225	methonae terra aggesta vii	Boetiam 463
messana urbs Siciliae a Mes-	stadiorum altitud. 55	Phrygum in Asiam 778
senijs condita 301 olim	methonem obsidens Philip-	Tectosagum in Phrygia Cap-
Zancle dicta ibid.	pus unoculus fit 430	padociam & Paphlagonia
messapus mons & uir qui-	methydrium 443	fol. 203
dam eiusdem nominis 467	methymna Lesbiorum urbs	Tyriorum in Iberiam 167
messapia alias lapygia 310	celebris 713	migrationes gentium uarie 57
messeidis fons 493	methymnaei 686	migrationes gentium &
messena an. xix belli capta	methymnaeus campus 488	Cimbrorum ob maris inun-
a Lacademonijs 313	metrodoxus Lampfacenus	dationem 103
messena a Lacademonijs di-	philosophus 686	milesiorum templum mira-
ruta, a Thebanis restaura-	metrodoxus ex philosopho	culosa magnitudinis 732
tur 417	rhetor factus opulentam	miletus a Dario capta 733
messenae & Corinthi simili-	uxorem pauper ducit Cartha-	miletus antiqua, & noua ca-
tudo 416	gine 707 Ponti summus	rumque situs 733
messeniae descriptio 414	iudex constitutus a Mithri-	miletum a Caribus conditum
messenij soli bonitas ab Eu-	date Eupatore ibid.	fol. 667
ripide laudata 421	metropolis Thessaliae urbs	miletum excluso Alexandro
messenij Peloponnesij exu-	celebris 499	M. ui expugnati 733
les 286	metropolitae uinum 735	miletopolitae palus 670
messeniorum urbs a Sparta-	metulum urbs 227	miletopolis 779
nis excisa 286	metulum lapodum urbs 366	miletopolis urbs 670
messeniorum & Pyliorum	meuania urbs 250	milium presentissimum fa-
cognatio 730	micipsa Graecos in Africam	mis remedium 241
messeniacus sinus 390	traducit 962	milij feracissima Cisalpina
messenius historicus 105	micythus Messanien princeps	Gallia 241
messoa urbs 419	midas tauri sanguine poto	militum contemptus artific-
metabus urbs 294	mortuus 57	orum a Polybio deploratus
metagonium promontori-	midas regis domicilium ad-	fol. 436
um 958	huc extat 662	milo Crotoniata athleta cele-
metallum Cretae emporium	midaium 671	berimus & Pythagorae
celebre 543	midaea arx 428	philo. auditor 291 colu-
metalli fertilia loca necessa-	midaea urbs antiqua a Copai-	mnas loco ruinas aedes
rio aspera & sterilia sunt 150	de lacu absorpta 55	sustinuit ibid. eius mira-
metalla Boetiae 150	midaea a lacu absorpta 475	bilis mors 292
metallorum omnium pro-	MIGRATIONES.	miltiadis ad Marathonem
uentus est in Europa 128	Aegyptiorum in Aethiopi-	de Persis uictoria 461
metallorum prouentus Argo	am & Colchos 57	milyas 665. 728
nauticae navigationis cau-	Carum, Trerum, Teucro-	milyrus urbs 544
sa 42	rum, Galatarum 57	minnermus Colophonius
metallorum & frugum co-	Celtarum in Hispaniam 167	tibicen & poeta 741
piarum eodem in loco 154	Cilicum in Pamphiliam &	mincius flu. ex Benaco lacu
metapontica regio 284	Hamaxitum 709	effluens 229
metaurus flu. 250. 285	Galatarum in Phrygiam 624	minerva omnibus Graecis
metellus Balearicus, urbium	Asiam 661	inuisa ob templum pollit-
conditor, praedonibus bel-	Graeciae populorum praeci-	tum 697
lum facit 177	puorum 57	minerva Augen et Telephum
metellus Balearis oppu-	Henetorum in Adriam 638. 57	et mari seruat 721

minervae

INDEX.

minerva Iliaca Troia in Ita-
 lia 193 oculos in terrâ de-
 figens ad lones impios ibi.
 minerva eburnia, Phœdix o-
 pus 458
 minerva Nestori consulit ut
 Telemachi & filium suum
 Spartam mittat 401
 minerva edita, Iupiter auro
 pluit 752
 minerva Pyllos à cæde avertit
 407
 minervæ simulachrum stans
 Homerus sedere dixit 697
 minervæ sacra ara in Circes
 oppido 255
 minervæ promontorium &
 in eo fanum ab Ulisse con-
 ditum 289
 minervæ antistita barbam e-
 dit periculo Pedasienſibus
 impendente 707
 minervæ Cyrestidis templū
 fol. 378
 minervæ, gratiis, & mûſis o-
 pera præſtantia cur adſcri-
 bantur 38
 minervæ fanum in Vlissea ur-
 be Hispaniæ 165
 minervæ templum in Syre-
 nus insulis 21
 minervæ colossus Myronis
 opus 735
 minervæ Alex templū 443
 minervæ natiuitas à Clean-
 the depicta 398
 minervæ Nedusiæ fanū 551
 minervæ Poliadis sacerdos
 caſeū peregrinū solummo-
 do tangere audit 457
 minervæ Nedusiæ templum
 fol. 415
 minervæ aut dicta Athenæ-
 rum urbs 459
 minervæ Smyrnæ locus
 alias Athenæum 731
 minius flu alias Boenſis Luſi-
 tani maximus 162
 minium in Cappadocia opti-
 mum nascitur 635 Sinop-
 penſe cur cognominatū ibi.
 minium Baticum Sinopica
 terræ æquale 152
 minij ſimilem humorem fun-
 dens radix Gaditanæ arbo-

ris 184
 minoa promontorium 453
 minoa caſtellū Laconicę 423
 minæ Arabes 887
 minos legislator bonus Cre-
 ta rex 541 Rhadaman-
 thiz mulus ibid.
 minos nouem annis Iouis
 auditor fuit 881
 minos umbratum iudex, ex
 Homero 159
 minos Niſæam proditiōe
 capit 428 Scillam prode-
 tricem puellam necat ibid.
 minos à Cocali Siciliæ rege
 per inſidias occiſus 306
 minois in mare imperiū 45
 minotauri fabula incerta 542
 minous cætus 637
 minterum 402
 minthe mons 299
 minturnæ 256
 minyæ 392
 minyus flu. 401

MIRACULA.

Aquarum Plutoniæ 726
 Campus ignitus in Cappa-
 docia 633
 Flammæ e mari emicantes 54
 Gemini ſeptem uim pariu
 editi 798
 Inſula ex flammis facta 54
 Locus ad Methotiâ die tria-
 cellus noctu uero fragrans
 fol. 55
 Luti igniti flu. in Letanto
 campo 54
 Mare quadrado ardens 54
 Melanes flu. terræ hiatus ab-
 ſorptus 469
 Piſces faſciles 198
 Ptolemaei terreſtri prælio
 maris undis obſorti 877
 Saxoſus campus ſub lapidibus
 gramen copioſum ha-
 bens 198
 miſenū promontorium 266
 miſenus Vlſis comes 24
 miſetes 783
 mithra dictus Sol Perſis 847
 mithridates à Romanis de-
 bellatus 358
 mithridates Eupator bello
 bellum in Romanos parat
 fol. 357

mithridates à Romanis ul-
 tius 321
 mithridates cognomēto Eu-
 pator quos aperuerit 13
 mithridates Eupator Colchi
 dem ſibi ſubiicit 650
 mithridates Eupator Ponti
 R. creatus 635
 mithridates à Romanis præ-
 lio memorabili uictus 476
 mithridates Eupator patri
 in regno ſuccedit 542
 mithridates Eupatoris cum
 Roxotanis bellum 354
 mithridatis in Athenes odi-
 um 460
 mithridatis gazophylæica, et
 extrema refugia in Iaiyade
 monte 650
 mithridatis ſpolia in Capito-
 lio dedicata à Pōpeio 651
 mithridatis de Nicomede
 Bythino uictoria memora-
 bilis 657
 mithridatis Euergetis filij,
 Strabonis parentes com-
 plectuntur 543
 mithridatium Galatarum ca-
 ſtellum 662
 mitropastes Arteni filius
 Phrygiæ dominus Perſiam
 occupat 885
 mitylenæ urbium Leſbia-
 rum maxima 713
 mitylenæ uiri celebres ex-
 titerunt 714
 mitylenæ omnes trucidare
 Athenienſes conſtituit
 fol. 714
 mnaſyrium 753
 moagetes Cyriæ tyrannus
 à Murena deiectus 728
 mneum bouē in Solis tem-
 plo pro deo colunt Aegy-
 pti 932
 Moaphernes Colchidis per-
 ſectus Strabonis auuncu-
 lus 573
 moaphernes à Mithridate
 deſciſcit 652
 moſada 883
 modra 638
 mæander flu. 672
 mœnoba 152
 mœoniæ rex Atijs 274
 mœotis

INDEX.

inceotis palus à Mithridate		machia & sepulchra	773	mulier Reatinæ	236
P. nota reddita	13	mopfopus	459	mulier Gegenij	222
inceotis palus quasi pars Ta-		mopsubestia	774	mulieres amnis	162
naidis	127	morbi multi sibi ubi multi		mulier captos secum mar-	
inceotis palus ut glacie ab-		medici	289	tum & filios interficit	174
ducatur duriss.	76	morbis paucissimis cur ob-		mulieres superstitione	337
inceotid. paludis ambitus	125	noxij Indi	809	mulieres Lacæne optimæ	
inceotæ	130	morbis corporis detineri a-		ab oraculo iudicatæ	513
inceotæ agriculturæ & bel-		pud Indos turpissimum		mulierum cantabricarum sæ-	
lis dediti	560	est	819	uicia in prolem	174
inceotidis lacus	936	morena Mysiæ pars Cleoni-		mulierum Hispanicarum ul-	
molæ ex argento ductæ in		latroni donata	669	rilitas	174
paludibus inuentæ	204	morgantium Siciliæ urbs	286	mulierum honos in India	813
molochiath amnis	958	morgetes	286	mulierib. carentes Thracæ	
molonis aduersus Caunios		morini Menapijs contermi-		Abi dicti ab Homero	336
oratio	749	ni	210	mulis procreandis equos ale-	
molossi aliâs Mollotti dicti		moron urbs ad Tagum flu-		bant Veneti	235
fol.	375	sita	160	mulius Augiæ gener à Ne-	
molossi Epirotæ in Etolia		mors partus est ad uitam æ-		store occilus	393
fol.	373	ternam	816	L. Mummius Corinthum e-	
molossorum regni ab Aea-		mortuorum sepulturam He-		uerit	435
cidis administratum	691	diles curant in India	811	mummius homo magnani-	
molyceia	515	mortuos in Delo sepelire		mitatis studiosus	436
molycria	488	ueritum	551	mundaurbs	149
molycrium	398	mortuis nautum non impo-		munda urbs, fuga Pompeij	
momēphitica præfectura	930	nunt Hermionenenses	428	Magni celebris	15
monarite uinum nobilissi-		morum informatio Mosicæ		mundus interitus expers iux-	
mum	630	tributa	532	ta Druidas	213
monetā argenteam primus		moys Phrygum ad Ilium		mundus ortus & interitus	
Phædo eudit	413	dux	659	iuxta Brachmanes	816
monetium urbs	227.211	morzeos urbs regia Deioxa		sphæricus est	ibid.
monaci porus	221	ri	657	Deo ubiq. peruius	ibid.
monomachia Pyrachmi &		moschus Sidonius philoso-		mundum globi formam ha-	
Degemenis	413	atomorum primus inuen-		bere geographus, postulat	
mōstra humana in India	814	tor 877 ante bellum Tro-		fol.	110
monstrosarum fabularum u-		ianum uixit	ibid.	mundū harmoniam cōstare	
sus duplex	17	moschici mōtes 57.568.600		decretū Pythagoricū	532
montes concausæ ad imbr-		moschica regio tripartita	573	munychia tumulus	457
um generationem	97	moses ludææ imperiū quo-		munychiæ Dianæ templum	
montes Græciæ & Thraciæ		modo adeptus	880	fol.	737
celebriores	229	moses Aegyptius sacerdos,		murena Mosagetem tyran-	
montana & ad editiora loca		ludæos Aegypto educti		num tollit	728
tam ad austrum quàm ad		fol.	880	murenæ insidiæ contra Cæ-	
boream frigida sunt	75	mosynæci	618	sarem detectæ	768
monumentum Partenopæ		mosyni & Mosynæci	643	murenæ miræ magnitudinis	
apud Neapolim	24	mugil piscis anguillæ simi-		apud Turditanos	153
mopsum	503	lis 198 fossilis in Rusci-		murus urbs, à Sybaritis con-	
mopsum uates Tiresij fil.	505	monelacu	ibid.	data	273
mopsum calchantis ænigma		mugiles è mari in Nilum re-		murus Semiramidis	82
soluit hic præ maxore mori		currunt	810	mus sub pede Sminthel A-	
tur	740	mugilones Germani	330	pollinis qd sibi uelit	701
mopsum Lapitha Argonau-		mugitus tauri bonum signū		muris statio	888
tarum expeditiones comes		in sacrificijs	439	muris portus	119
fol.	505	mulæ agrestes in Heneto-		mures arma Teucrorum con-	
mopsum et Amphilochi mono-		rum terra	638	rodunt 701 sacri habentur	in

INDEX.

tur in Chrysa Insula	ibid.	myndus	707	myſij Thraciæ populi	5
murum multitudo in Hispa-		myndus urbs	755	litri accolæ	ibid.
nia	174	mynetis urbs ab Achille oc-		myſij Agamemnonis claſ-	
muris uenatoribus Romani		cupata	680	ſem reprimunt	9
mercedem perſoluunt	174	myniarum genus	476	myſus amnis	712
muſagetes Apollo	532	myonnelus	496.741	myſia deſcriptio	659.666
muſæ cur Bacche, Hecate &		myra urbs Lyciæ	762	myſus arbor	666
Apollini adpictæ	532	myriagogus nauis	187	myus	675
muſæ uim canendi Thamy-		myrice frutex ſacrificijs Per-		myus urbs pro obſonio data	
æ eripiunt	394	ſarum adhibita	847	Themistoeli	734
muſæ choris & Bacchationi		myrina	718	N	
bus præfectæ	533	myrina Polyſcathmos Ama-		Abatæ Arabum gens	
muſarum ſanum in Helico-		zonis	668	ſol.	886
ne	472	myrina ab Amazonibus cõ-		nabatarum mores	910
muſæus legem diuinam do-		ditæ	579	nabiani	585
cuit	881	myrlea	858	nabuchodonosor	851
muſæus antiquus muſicus		myrlea ſitus	646	naburianum	855
ſol.	536	uox duobus ſcribenda ibi.		nacolia	671
muſica nulla in India quia ui-		myrmecium oppidum	358	nais nymp̃ha armēta paſcēs	
tes nullæ	798	myrmecium pagus	565	Enopidem pepent	702
muſicæ uerus uſus quis	532	myrmidones Hellenes	425	naiades Bacchi miniſtræ	533
nomen late ſumptum à Py-		myrmidones nō ex formiciis		namertium urbs	289
thagoreis	ibid.	orti, ut fert fabula	430	nannetes	206
muſicam nō omnibus ſacriſi-		myrmidones Patroclum ex-		nantuates	224
cij adhibuit antiquitas	532	ſulem comitantur	495	nantuates primi Rhēni acco-	
muſicū certamen quinquen-		myronis opera colofſica tria		læ	208
nale Neapoli celebratā	268	ſol.	734	nāpæ	488
muſici muſarū miniſtri	533	myrſilus Mitylenæus tyran-		napata urbs Aethiopiæ à Ro-	
muſicis uitæ ad modicū à for-		nus	714	manis capta	947
mandæ munus tributū	14	myrſinus Eleæ regio	396	naphthæ mirabilis naturā	
muſicani	795	myrſia in Gedroſia naſcitur		858 duo genera alba & ni-	
muſicani macrobij ſunt	804	ſol.	824	gra	859
muſicanorum cum Laconia-		myrſiæ & turis prouentus		naphthæ fons	855
bus comparatio	804	in Cabatana	887	napitinus ſinus	283
muti lucus	896	myrſia Sabæa	905	nar fluuius	250
mutina	240	myrſi ſcra regio	888	narbo Galliæ urbs clariſſ.	129
mycale	5	myrtolum mare	375	narbo emporium Galliæ ce-	
mycale Ionica	718	myrtoi maris circūſcrip.	125	leberrimum	198
mycale mons uenationibus		myrtuntium mare	524	narbo Arecomicorum naua-	
aptus	734	myrtuntium pagus	396	le	202
mycaleſſus pagus	466	myſcellus Crotonis condi-		narbo & Maſſilia in eodem	
mycenæ ab Heraclidis occu-		tor gibboſus	391	parallelo ſitæ	107
pantur	427	& de eo oraculum	ibid.	narbonæ ſitus	106
mycenæ Pelasgorū patriæ	145	myſcellus ſanitatē opibus		narbonenſis Gallia paralle-	
mycenæ Argiui diruūt poſt		præfert	302	logrammum refert	194
bellum Troianum	427	myſcelli patriæ	442	narbonenſis lacus	198
mychus portus	471	myſi duplices in Thracia &		narbonenſis Galliæ fertilitas	
myconum inſula	550	Troade, hi illorū coloni	335	ſol.	194
mygale quid Græciſ	939	myſi Capnobatæ	336	narciſi Eretrienſis monu-	
mygdones	617	pietatis ergo animatis et pe-		mentum	466
mygdones qui	669	coribus abſtinent	ibid.	nardus Indica	798
mygdones gēs Thracica	335	myſonum nomē ab oxya ar-		narnia urbs	250
mygdonius campus	645	bore	666	naro amnis	367
mylæ oppid. Siciliæ	292	myſos Bithyniam olim inha-		narſes à Bagoa eunucho ca-	
mylaſſa urbs ornatuſa	756	bitaſſe	660	ſus	890

INDEX.

narthecis insula	734	neapolis urbs Cuman.	268	thenis	738
nasamones	132.971	neapolis Samia	737	neoptolemus Interfectus à	
nasica Dalminiū deuastat	367	neapolis Africae	968	Machareo	483
nasō carentes homines in In-		neapolis situs	21	neoptolemus glossographus	
dia	814	neapolitanæ thermæ	268	uir celebris	685
naſtus Carum dux	759	nearchus in India imbrīū in-		neoptolemus Euryſilum in-	
naſon amnis	238	turia caſtris pulſus	795	terſicit	680
natos lugere et mortuos gau-		nearchus Indicarum rerum		neoptolemus Mithridatis cō-	
dio parētare barbaricū	606	ſcriptor mendaciſ.	72	tra Roxolanos legatos	355
naturæ legem iniuſtē impo-		nebrisſa	152	neoptolemi Achillis fil. ſe-	
nūc Græci philoſophi	819	necropolis	922	pulchrum	483
nauale Auguſti Cēſaris	200	necrocorinthiis impleta Ro-		neoptolemi turris	354
naualis pugna & equeſtris		ma	436	neper	249
eodem loco ab eodem du-		neçyz Homericae fabula A-		nephriſ	968
ce commiſſe	76	uerno applicata	266	neptunus Polybotem gigā-	
naualis Venerorum cū Cēſa-		necyomantici	881	tem cecidit	553
re pugna pro Belgio	210	neda fluuius	399	neptunus pro Pythia Tæn-	
naucrātis urbs	928	neda flu ē Lyæo Arcadiae		rum recipit	429
naudus Teum condit	731	monte perfluens	403	neptunus Græcis ob uerbo-	
naufragorum fragmenta cur		neda Meſſeniam occupant		rum ſaſtantiā inuiſus	697
mare electa	50	mortuo Menelao	414	neptunus Heliceniſibus tra-	
naues onerariæ Turdit. ma-		nedo flu. & eius oſtia	415	tus diſſoluium ſimittit	439
ximæ & plurimæ	153	neduſiæ Mineruæ fanū	551	neptunus apud Aeges rem-	
naugia Gaditanorum	100	neduſiæ Mineruæ celebra-		gerit bello Troiano	448
naugia Luſit. coreacea	164	templum	415	neptunus cur colatur in A-	
naugatio à columnis Her-		neſſi ſepulchrum	488	pamea	674
culis ad Septent.	121	negra uicus	909	neptuni greſū ſimulachrū hip-	
naugationes Priſcorū qua-		nen apud Hom. qui	518	pocampū manu tenēs	439
les ex Eratoſthene	44	neleidum exequiæ	293	neptuni Heliconiſ ſacra loni-	
naugationes deſcribentes,		neleus Myleri conditor	730	ca	737
geograph. non dicendi	12	nerei Coriſci filius Sceplius,		neptuni autoritas ſacra a-	
naug. Hiſp. peculiare quid-		philof. Socraticus	705	pud Græcos	429
dā a Poſidonio notatū	152	neleus Pylī rex Neſtoris pa-		neptuni Iſthmiſ fanum	424
nauloſus Ponti	371	ter	391	neptuni Aſphaliſ templū à	
nauocodrōſorus Chaldeorū		nelei fl. 513 eluſa aquā biben-		Rhodiſ conditum	54
rex in Hiſp. peruenit	786	tes oues denigrantur ibid.		neptuni equeſtre certamen à	
naupaçy urbs Locridis	488	nelei duodecim filij ab Her-		Romulo inſtitutum	253
nauplia Argiuorū nauale	423	cole trucidati	407	nepruni Samiſ templum &	
nauplius apud Capharenū		nelia oppidum	497	celebritas	298
magnā ſtragem edit	424	nemanſianorum reſpub. &		nericon urbs Epiri à Laërte	
naupliſ & filiorum eius fabu-		cum Rom cognatio	203	capta	55
la	423	nemanſus Gallia	195	nericus à Laërte occupata	
naupontū Tauriſc. op.	365	nemea Argiuorū ſacra	432	ſol.	516
naurus fluuius	498	nemeus leo	432	neritus mons in Ithaca	68
nauſtathmus	972	nemeliſ ſimulachrum	458	nerium promontorium Ar-	
nauſtathmus Græcorum ad		nemeliſ templū primum con-		tabrorum	145.162
lium	694	ditum ab Adraſto rege	684	neroallus	633
naxus insula	550	nemidiæ Dianæ ſacellū	397	neruiſ gens Germanica	210
naxus urbs abolita	300	nemoribus inflammatis ter-		neruoſi montes Sicilia	308
nearchus fluuius	290	ra liquefacta aurum & ar-		neſæa	587
neandria	700	gentum fudit fabula	155	neſon Theſſali fil.	505
neanthes Cyzicenus de Ar-		nemoſſus Auerniorum ca-		neſonus palus	492
gonaut. nauigatione	41	put	207	neſonidis palus	503
neapolis Taurica à Sciluro		neocles Epicuri philoſophi		neſſus portitor ab Hercule	
condita	360	pater in Samum miſſus A-		interfectus	519
				neſto	

INDEX

westio Tarsensis philosophus		uandrimater	353	nola urbs	275
Stoicus	771	nigretes	957	nolæ nauale	269
nestor apud Lapithas	7	nigritæ	132	nomades Scythæ in plaustri-	
nestor ad Troiam cum Py-		nilometrium	943	degunt	559
lhis	246	nilotica aqua citò calefit	798	nomades ex aliorum cōsuetu-	
nestor Mineræ Nedusæ iē-		nilus ut sursum nauigandus		dine deteriores reddit	341
plum dedicat	551	Eudoxi consultatio	99	nomades solum ob pensio-	
nestor an Messenius, an Py-		nilus Africæ & Asiæ termi-		nem bella gerunt	359
leus	394	nus	30	nomades e casco equino ul-	
nestor Pylis urbis dominus		nilus ex imbribus Aethiopi-		ctitant	340
fol.	391	cis augetur	99	nomadum & Scytharum no-	
nestor cur Messenius esse di-		nilus maximorum fluminum		men omnibus septentrio-	
catur	730	quartus ordine	805	nalibus commune	30
nestor Tarsensis Academi-		nililongit. & amplitudo	30	nomentum oppidum	251
cus philosophus, Marcelli		nili ostia	928	nomentana uia	252
præceptor	772	nil incrementorum causa	917	nomi Pythij quinque partes	
nestor & Pylis Metapontum		nil descriptio ex Eratosthe-		earumq; explanatio	483
condunt	293	ne	913	nomismatis in Persia rarus	
nestoris ditio ubinam loco-		nil mensuræ famem & ferti-		est usus	850
rum fuerit	405	litatem ostendentes	915	nora	632
nestoris adhuc adolescentis		nili nomē num Homeri tem-		noreia urbs	238
facinora	407	pore cognitum fuerit	27	norici Illyrico utriusq;	
netium urbs	316	nimphæum saxum	368	noricum auri ditissima regio	
nebarus mons	617	ninia Dalmatiæ urbs	367	fol.	228
netæa ad Italiam non ad Gal-		ninus Ninum in Aturia con-		notium litus	743
liam pertinet	200	dit	852	nonus pagus & ibi argenti	
netæa à Massiliensibus con-		ninus seu Ninsue metropo-		fodiæ	700
ditæ	196	lis Syriæ	86	nox ut fiat	137
netæa Indiæ, ab Alexand. M.		ninus Syrus	86	noctis fontes	335
condita	802	ninus regio	852	nubæ	914
netæa Misiæ	659	ninus urbs euerfa una cum		nuceria urbs	271
& alia Bithyniæ	660	regno	853	nuceriæ nauale	269
netæa Locridis urbs	488	nini opes	850	numa Pompilius Romano-	
netatis cum Ventidio præli-		niobe Phrygia	666	rum rex	251
um	871	niobe Pelopis soror Amphi-		numana Plinij	276
netatorius mons	853	oni nuptum data	415	numantia Celtiberorum urbs	
netæphonum	862	niphates mons	608	nobilissima	171
netæphonus lucus	721	nisa Megaridis urbs	467	numantinorum fortitudo	171
netias tyrannus Cous	755	nissæ portus Megarensium		numeri notæ errori obno-	
netiæ pagus	926	nauale	454	xia	187
netomedea urbs	658	nissæam prodicione caput Mi-		numidæ seipsos bello confi-	
netomedia	524	nos	428	ciunt	968
netomedis Bythinij ad Am-		nissibis	603.852	numidæ uenatores optimi	
niam flu. clades	656	nissibis, Antiochia Mygdo-		fol.	132
netonta urbs ad Istri ostia	354	nia dicta	862	nuptiarum Persicarum ritus	
netopolis ad sinum Issicum		nissæ equi præstantes	611	fol.	848
fol.	774	nissus Pandionida Nissæam		nusipta à Rom. deuicti	332
netopolis ab Augusto Casa-		condit	454	nux montana Sinope copio-	
re condita	376	nissyrus insula	553	sa	641
netopolis Strabonis gate cō-		nissyri insulæ fabula	553	nycteus Antiopæ pater	466
ditæ	514	nitriobriges	206	nymphæ oreades	536
netopolis Armeniæ Mino-		nitri fodinæ	930	nymphæ Bacchi ministræ	
ris urbs à Pompeio condi-		nitrioticus nomos	930	fol.	533
ta	650	nix Armeniaca fecunda	618	nymphæ Coryciæ	479
netostrata uatidica mulier E-		noarus fluuius	366	nympharum antra nulla hō-	
				diē	

INDEX

die in Ithaca 56
 nympharum Anigriadis specus 401
 nympharum Gontadi templum 412
 nympharum Libethridum antro 472
 nympharum Tauricæ urbs 357
 nymphæum specu sacrum fol. 371
 nysa urbs 747
 nysa Heliconis uicus 467
 nysæa 673
 nysæum Megarensium nauale 389
 nysæis 726
 nysirus insula 754
 nysa urbs à Baccho condita 787
 nysa mōs Baccho sacer 787
 nysæi populi Indice 801

O
 Beidas Arabiæ rex iners 908
 obelisci Memphitici Romæ deportati 932
 obesitas apud Celtas in ultio ponitur & punitur 214
 obidaceni 566
 obliuionis amnis apud Lusitanos 162
 obris flu. Gallie 198
 obulco urbs 149
 oca 843
 ocalea 472
 occidentis felicitas 1
 oceanus quauis die ac nocte bis exundat 51
 oceanus flu. Homero 4
 oceanus terram undique aluit 1
 oceanus motus coelestem conuersionem imitatur 182
 ochie mons Eubœæ maximus, & idem nomen insulæ 509
 ochus flu. Hyrcaniæ 587
 ochus flu. quâ fluat 604
 ochyromia 753
 oculus terræ Cottæ finis fol. 195
 octa Alpium pars humilima fol. 227.366
 ocriculum 249
 oculorum acie præditus Sæ

culus naues Carthagine foluentes numerat in Lilybæo fol. 300
 oculis solidis præditi Canici pites 339
 ocypodes Indi 814
 oda quid ueteribus 16
 odeslus Milesiorum colonia fol. 371
 odeum 458
 odius Halizonum dux 644
 odomontis Armeniæ urbs fol. 618
 odore nutriuntur homines in India 814
 odoramentis et aromatis Europa caret per se 128
 odysses flu. 646
 oechalia Eurythi 405
 oechalia Eurythi urbs 499
 oechaliæ captæ poema Homericum 736
 oechaliæ exscidium 499
 oedipus à Polybo Teneatæ educatus 435
 oenades flu. Indiæ 822
 crocodilos alit ibid.
 penandrus urbs 728
 oeneus 37
 oenei filia Delanara Herculi Acheloo deuictæ præmiū data 523
 oeneus flu. in Illyrico 232
 oenæadæ 495
 oenades 522
 oenadarum lacus 524
 oenoa 393
 oenœ oppidum 736
 oenoa Corinthiorum oppidum 435
 oenomaris Pisæorum princeps 416
 oenone insula nunc Aegina dicitur 430
 oenone Acacidarum insula fol. 451
 oenone Paridis uxor ante ratum Helenæ 693
 oenones sepulcrum 693
 oenoporas fluuius 870
 oenotria olim dicta Italia 233
 oenotrides insulæ 281
 octa mons Herculis obitu celebris 489
 oetæi 478

oetæi à locustis per Herculem liberati 709
 oetylus 418
 oeci castellum terræ motu funditus euersum 57
 ogygia olim dicta Boeotia fol. 469
 ogygia insula maris medioximum 24
 ogygus Achæorum ultimus rex 438
 ogygius fabulosus mōs 399
 olane castellum 619
 olbia 764
 olbia urbs ad Istri ostia à Milefsijs condita 354
 olbia à Massiliensibus condita 196
 olbus urbs 770
 oleatrum urbs 168
 olearum insula 550
 olentia louis capra 441
 olenium saxum 397
 oleula petra 396
 oleum Venafrium optimum fol. 260
 oleum Turdetanum optimum 152
 olei scaturigines ad Ochum fluuium 604
 olgassys mons 656
 olizon 497
 olizones 645
 olmeus fluuius 469
 olmiæ promontorium 435
 olmius lacus 473
 ologassys 648
 oloosson urbs 502
 olotes in Hispania multi 72
 oluris urbs 405
 olympena 669
 olympia oraculis celebris fol. 409
 olympiæ bouibus sacrificatis Arethusa tons turba 304
 olympiades ab Eleis primū celebratæ 410
 olympica certamina 409
 olympium Athenis 458
 olympus tibiarum inuentor fol. 534
 olympus promontoriū Cyprî 780
 olympus urbs Lyciæ 762
 olympus mons 669
 olympi

INDEX

olympi et Marfyæ fabula 673	opuntij Locri 288.478	rum Trueris 708
olympi quatuor 535	opuntiorum respublica 373	Tyrijs datum oraculum de
olynthus urbs à Philippo e-	oraculum Ammonis, cur ce-	columnis Herculis & ibid.
uerfa 511	lebre 47	condenda colonia 179
olyathus deleta sic ut nul-	oraculum defunctorum in	Zethæ 684
lum eius amplius sit uesti-	Aorne 24	oraculi delphici descriptio
gium 122	oraculum dormientium 587	fol. 480
olyssa 544	ORACULA	oratio soluta à poësi orta 16
omanifacra 348	Abæ in Phocide 484	oratione persuadere non est
status in pompa ducitur	Actæi Apollinis 614	regium 477
fol. ibid.	Aeginensibus datū de equo	oratoria prudentia in oratio
omphale Ionis trægédia 68	uiro muliere 513	ne uersatur 15
omphalionis fil. Lacedæmo-	Amaphiarai 461	oratoribus Antipater insi-
niorum dux 417	Aorni oraculum 24	datus 429
onagri in Scythia 360	Apollinis Dydimæi 732	orcaorijci 662
onchestus 472	Apollinis Selinuncij ueracis-	orcheni chaldæi 855
onchimus portus 376	simum Orôbis 509	orchistena 618
one Megaricæ montes 455	in Auerno mortuorum 266	orchomenis Boeotix adie-
onei montes seu asinithi 434	Boeotis datum, si impiè age-	cta 463
onesia thermæ 206	rent prosperitatem denun-	orchomenus urbs Arcadiæ
onesicretus ab Alexand. M.	cians 464	fol. 443
ad Indiæ sophistas missus	De Corinthis & Teneata 435	orchomenius Mineyus 402
collocutum 818	de Crotone urbe condenda	orchomenus diues pecoris
onesicritus Alexandri M. gu-	Myssello datum 291	Arcadiæ urbs 393
bernator & fabulator 801	Cyrenaicum, olim mariti-	orchomeni descriptio pro-
onesicritus Indicarum rerum	um fuisse 53	lixa 476
scriptor mendacis. 72	Daphitæ datum de thorace	orchomeniorum potentia
onoba 152	cauendo 744	argumenta 476
onómarchus Delphicum tē-	Delphicū celeberrimū 483	ordia oppidum 237
plum deprætatus 482	Dianæ Sarpedorix 714	ordinis commendatio in Ho-
onugnathus insula 418	Dodonæum Alexandro Mo-	mero 25
onychus lapis tabulæ 635	lisso datum 285	ore carentes homines odor
opandicus lapis 619	De Dracone ulissis socio Ita-	bus aluntur in India 814
ophiades insulæ 895	lis datum 282	orcadès nymphæ unde pro-
ophien' es Aetolica gēs 515	Iouis Trophonij in Lebada	gnatæ 536
ophlimus mons 651	fol. 476	oreaneorū uiri spartani 793
ophiogenū fabula quò perti-	Iunonis Acrææ 439	oreenses 460
neat 684	Latonæ Buti 929	orei murus maritimus terre-
ophiusa insula sterilis 176	De Megarensium cæcitate	motu concidit 56
ophiusa olim dicta Rhodus	fol. 372	orestæ 378
fol. 751	Menesthei oraculum in Bæ-	orestes Ionicæ colonix au-
ophiusa urbs ad ostia Istri	nea 143	thor 678
fol. 354	Messenijs datum de stupra-	orestes & Iphigenia Scythi-
ophrynum 691	tis uirginibus 286	ca sacra in Cappadociam
opici Campaniæ incolæ 261	De Persarum ad Salaminam	transferunt 630
opis 619	clade 460	orestes matricida in Orestia-
opis pagus 82	Phalanthio datum de condē	dem profugit 378
opis pagus & emporiū 855	do Tarento 312	orestis filij ex Boeotia in A-
opistoleprea 731	Phocæensibus datum de	siam migrant 463
ops pro opis usurpatum ab	Dianæ Ephesiæ duce 195	oretani 147
Antimachio 419	Ptoi montis 474	oretanix urbes primariæ 161
opficella Antenoris socius	de Pyramo flu. Ciliciæ 49	oreum nauale 368
Opficellam urbem de suo	De Pyramo flu. & Cypro in-	orgas flu. 672
nomine condit 166	sula 631	orgya omnia Cereri & Mu-
opus urbs 477	Smynthei de Muribus da-	sis sacra 533
		oria

INDEX.

oria Histiazensis	509	orthearx	501	othryadis historia	451
oria urbs Oretaniae clariss.		orthosia	748.767.873	othryoneus necatus	697
fol.	161	orten nauale Frentanorum		othrys mons	494
orichalchi mistura ex are fer		fol.	264	otides aues in Hispa. multae	
ro pseudargyro	706	ortosphana	596	fol.	172
orientis terrae partes ad se-		ortygia insula exigua & eius		otiza oppidum	660
ptentrionem declinarunt		situs	21	otus Cyllenius Epeorum	
Eratosthenis aetate	70	ortygia lucus	737	dux	392
orion ubi editus in lucē	466	ortygia nutrix Latonae	737	otus Cyllenius ex Elide mi-	
orion sydus meridionale	64	ortygia ponto continente		grat	521
orion in Euboea enutritus		iuncta	303	oues coruorum instar nigrae	
fol.	510	oryges marina animalia	153	in Laodicea	673
orion auis Indica canora pa-		orythia à Borea rapta	335	oues variegatae in Euboea	
uoni similis	821	oryza forbilis	812	fol.	513
oritae populi Indiae	823	oryzae copia in India	796	oues Roxolanorum magna	
oritae Hienfibz iunguntur		os portus	755	fol.	355
praefsi ab Ellopenfibz	510	osca urbs	170	ouium fecunditas in lybia	
ormentum urbs Phœnicis		osci	255	fol.	7
Achillis præceptoris patria		oscorum lingua perennis in		ouibus sanguinem mittunt	
fol.	500	pla gente interim abolita		Sticuli ne rumpantur	302
ormentus Cercaphi fil. orme-		fol.	256	oxipetra alias Ariamaxi	604
nij conditor	500	osiris idem cum Apide	934	oxus flu. Hyrcaniae	587
oriminium	500	osiridis cultus sacra sacrificia		Asiae flu. maximus	ibid.
ornatus triumphalis Tar-		in Abydo	941	oxus flu. mercibus Indicia	
quinij Romā trāslatus	243	osiridis asylum	930	deportandis commodus	
ornatus mulierū mirus	173	osiridis & Isidis fabula	930	fol.	76
orneae Argiae pagus	431	osismij populi	211	Bactrianam à Sogdiana	
orneae urbs & flu.	437	osogilouis templum	756	diuidit	ibid.
orneorū Priapae sacra	683	ossa ab Olympo abruptus		oxus Bactrios à Sogdijis di-	
ornithon oppidum	877	fol.	491	uidit	603
oroates flu. Persiae maximus		ossa mons	491	oxia arbor in Olympo co-	
fol.	838	ossa & olympus montes E-		piofa nascitur	666
orobie ab Ellope cōditę	509	lex	411	oxyathres Darij regis frater	
Apollinis Selinuntij oracu-		ossem ab Olympo abruptū		fol.	639
lum uerissimum	509	esse	56	oxyartis R. filia Roxane ab	
orontes flu.	767	ostenta cœlestia explicata à		Alexand. M. capta	603
orontes flu. Syriae subterra-		zamolxi	338	oxybius portus	201
neus intra Apameam &		ostia Nilinum Homero co-		oxybios Polybius Liguri-	
Antiochiam	308	gnita fuerint	27	bus annumerat	222
oropus Bœotiae	453	ostia Romae nauale ad Ty-		oxydraces de Bacchi genere	
oropus urbs Amphiarai ora-		beris in mare effluxum	242	esse	787
culo celebris	461	ostia urbs maritima à Tybri		oxylus Aemonis fil. Elidem	
oropus cōtentionis occasio		importuosa reddita	254	condit	528
Bœotis & Atheniensibz	61	ab Anco Martio cōdita	255	oxylus Heraclidarum rede-	
orospa	830	ostia Rhodani	123	untium dux	388
orospeda	170	insulam faciunt	ibid.	oxyli cum Heraclidis ami-	
orospeda mons	171	ostia Romae nauale	351	citta	413
orostius de Tigurinis	230	de Ostia multa mentita		oxyli statuae inscriptio Eli-	
orpheus uates fuit	881	apud Pytheam	59	dis	528
orpheus musicus antiquus		osti damnatorum extrema-		oxynaea urbs	319
fol.	536	tes Europae	60	oxyrynchus ciuitas	939
orphica sacra unde originē		ostreorum multitudo in ma-		oxyrynchi templum & cul-	
duxerint	535	rimerediterraneo	46	tus	939
oristochiades	422	othryades astu Spartanis ul-		ezala dicti cur Locri	488
orithana dea Attica	684	terioram parat	431	ozola Locri occidui	478

INDEX

P

P Achetes Mytilenæis
Troiam adimit 697
pachyreum Siciliae promon-
torium 107 & 299
pacis lucus fabulosus in Ve-
netis 238
pacis studiosi habitatores lo-
corum fertilium 128
pacorus in Asiam missus cō-
tra Parthos 864
pacorus à Venditio interfe-
ctus Syriâ bello petēs 870
pactyes mons 734 & 744
pactolus flu. auriferè Tmo-
lo oritur 722
pactolus flu. è Tmolo ortus,
Homero indictus 649
padus cisalpinos Gallos bi-
fariam diuidit 235
padus Europæ fluminū post
Istrum maximus 224. in A-
driam exoneratur ibidem.
padi fons 223
pagas urbs ad sinum Corin-
thiacum 449
pagæ Megaridis 435
pagasæus sinus 498
palacras urbs 186
palacus Sciluri Getæ F. 354
palæ auri quid 154
palæa uicus 710
palæa oppidū in Cypro 780
palæmeneus Mæonum rex
fol. 723
palæopharfallus 923
palarus 514
palærus Acamanix urbs, fo-
lio 514
palæscepsius 699
palamedes iniusto iudicio
necatus 424
pallas Pandionida 454
palladis peplum 697
palatium Rom. conditū 257
palea quā carbo fundendo
auro magis cōueniēs 195
paleis Homero Dulichium
dicta 521
palibothra urbs 793
palibothræ urbis lignea mœ-
nia 805
palibothrus rex Prasiorum
fol. 805
palimbotra & Megasthenes

legati ad Androcotum mit-
tuntur 73
palinthus Danaï sepulchrū
fol. 426
palinurus promontorium
fol. 281
paliurus pagus 972
pallacium à Sciluro condi-
tum 360
palantia urbs 171
pallene 440
palma urbs Gymnesiæ in-
sulæ 176
palmarū mirum inest sursum
curuari 846
palmulæ Thebalæ 945
palmularum crudarum esus
noxius 829
palmetum Hiericuntis 882
palmys Mysonum ad Troiā
dux 659
paltus Syriæ 843
paltus urbs 872
pamasi amnis ostia 416
pambætia festiuitas ad flu.
Coralium 473
pamissus flu. 391 & 408
pamphylia descriptio 765
pamphylum mare 779
pamphilium mare, sinus est
maris mediterranei 122
pamphylj prædationibus
dediti 762
pamportum locus sub Al-
pibus 227
panætij philosophi maiores
re bellica clari 753
panchæa Euhemerī fabulo-
sa terra 339
panchæa regio à Mæsenio
peragrata 105
pandæus Phidiæ synergus
in fingendo Ioue olympi-
co 409
pandarus Lyciæ dux 660
pandarus diuinis honorib.
affectus 763
pandataria insula 124
pandion Indiæ rex legatio-
nem ad Augustū mittit 788
pandionidæ quatuor Atticā
excolunt 454
pandora Deucalionis mater
fol. 505
pandosa 376

pandosa castrum 224. regia
Oenotriæ regum ibid.
pandosa alia in Bruttij, alia
in Iesprotia 285
paneum facellum panis 400
panes capita cuneiformia
habentes 73
pangæi montis aurifodinæ
fol. 778
panhellenes 425
panionium 737
panionia sacrificia Neptu-
nia 439
panium 922
panis in lapidis formam &
duriciem degenerans, fo-
lio 935
panem ex piscibus parunt
Ichthyophagi 823
pannonia & eius urbs Sege-
stica munitissima 365
pannonij montes 365
panopeus 484 & 485
panopeus Phocia urbs 477
panopolis 939
panormis & ibi Dianæ E-
phesiæ templum 737
panormus portus ad mon-
tes Ceraunios 376
pantaleon Omphalionis F.
Pisatidis dux 417
pantica pœum urbs à Græ-
cis condita 565
panticapæum traiectus Me-
otidis 357 & 358
panticapæum Aesculapj fa-
num 76
panxani 585
paphiæ Veneris templum
fol. 781
paphlagonia mediterranea
657. Romanis subiecta ibi-
dem.
paphlagonia Timonitis 657
paphlagoniam Homero in-
cognitam fuisse 339
paphlagones aliās Heneti
aliās Veneti dicti 211
paphus antiqua 781
paphus ab Amazonib. con-
dita 579
paphus noua ab Agapeno-
re condita 781
papia olim Ticinum 21. 374
papyri copia in Perusio 259
parache-

INDEX.

parachelositæ	495	parij ars ab Hermocreonte		parthenias flu.	422
parachoatra	596 & 608	condita	684	parthenias insula	733
parachoatras mons	593	parij insulares	684	parthenium templum	356
paracheleotidis regio	523	paris rapta Helena	panas	parthenium uicus	358
paradisus	875	dat	200	parthenium pagus Bospori	
paralusClazomenas condit		paris in Alexandria monte		fol.	365
fol.	731	Dearum controuersiam di		parthenius flu.	638
parætacena	82	sceptat	701	parthenius mons Arcadiæ	
parætaceni	608	parifades Tauricæ tyrannus		fol.	443
parætaci	843	fol.	358	parthenius fami insulæ flu.	
parætonium	37 & 936	parisij	210	fol.	922
parætonium aliàs Ammo-		parisus fl.	385	parthenius mons	438
nia	926	paridis sepulchrum	693	parthenitæ, ad Parthenium	
parasangæ Persarum L. X.		parma	240	ponti flu.	637
sunt stadiorum	604	parmenidis de Zonis decre-		parthenon Ictini opus	458
parasopia regio	470	tum reuellitur	96	parthenope in Opicis à Rho-	
parasopias	495	parmenio Iasonis templum		dijis condita	719
parasopij Thebanis subiecti		in Abderis euerit	620	parthenope Syrenum una	
fol.	471	parmenionis filius ab Alex-		10. Neapoli sepulta ibid.	
parapotamia	871	andro M. ob insidias sibi		parthenopes sepulchrū Ne-	
parapotamium	469	structas sublatus	831	apoli	268
parapotamij in Phocide	377	parnassus Phocidis mons		parthiæ	130
parallelo grammū quid Græ-		fol.	478	parthini	378
cis	299	parnassus niualis mons, fo-		parthia angusta regio	596.
parallelus per Thinas Taurū		lio	434	Hyrcaniæ adiecta à Mace-	
montē quoq; pertransit	70	parnassus totus & undiq; sa-		donibus ibidem.	
parallelus dia Alexādras &		cer	479	parthici imperij fines	864.
diacyrænes	134	parnassij	484	parthi locorum peritiam pote-	
parallelus dia Meroës	134	parnes mons	461	statem Romanorum effu-	
parallelus pelusianus 90. Ta-		parni aliàs Dazæ	586	giunt	9
psacenus ibidem.		parnopes Herculei	709	parthi Hyrcaniam Bactria-	
parallelus per Syenem	134	paronata	401	nam & Scythiam notas fe-	
parallelus per Borysthenem		paropamisadæ	131	cere	13
idem cum eo qui est Dia-		paropamisii montes	788	parthorum reges omnes Ar-	
britaunias	59	paropanifus	590 & 800	sacæ dicuntur	806
parallelus dia Rhodon qua-		paropamisus mons	831	parthorum potentia à Ro-	
tēdat iuxta Eratosthenē	131	parordos Phrygia	671	manis fracta	311
parallelo sub eodem esse lo-		paroræi montes	377	parthorum potestas crescit	
ca an & ut cognoscant.	59	parrasij Arcades	442	ob præfectorum Asiæ ne-	
pardalis maculis similes A-		parrhasius pictor Ephesius		quitiam	767
fricæ regiones	1013	fol.	739	parthorum res ab Apollodo-	
pardipellis Antenorifalutis		parrhasij Anariacarum acco-		ro descriptæ	588
tefsara	704	læ	587	parthorum concilia duplicia	
parelij in nubib. effectus	355	parricidæ lapidibus obru-		fol.	508
pareneta	618	untur	164	parthorum potentia Roma-	
parentum mortuorum cor-		pars & membrum quomo-		nam adæquabat	597
pora comedūt Hiberni	321	do differant	138	parthus Babyloniorum tem-	
pargæ castellum	870	parthaonidæ Curetes	527	pla spoliat	860
pariadræ	568	parthenia insula	522	parus insula	550
pariani Bacchum et Priapū		parthenia factio detecta, fo-		parus Liburniæ urbs	363
maximè colunt	684	fol.	312	paryadres mons	617 & 643
parium urbs maritima po-		partheniæ Minoem usq; in		pasargades	810
tentifs.	684	Siciliam comitantur	312	pasagradica	843
parius lapis	552	partheniæ Laconum Helo-		pasargadi à Cyro honorati	
parij marmoris mirum	247	tas pellunt.	311	fol.	845
				pasian	

INDEX.

passant	593	pediculi Apulix populi, folio	311	fol.	568
palitigris	843	pediculi uitium, ab ampelitti terra occiduntur	368	peloidis portus	378
pastores Siculi latrocinij dedidi	308	pedonia insula	926	pelopide Mycenae migrant fol.	427
patauium urbs cisalpinæ Gallix nobilissima 137. de ea plura ibidem.		pedyli	201	peloponnesus platani folio similis	85
patera in Alpheum flu. de-lapsa in Arethuse fonte inuenta	304	pegasus ungula saxum sciens fontem aperit	434	peloponnesus cur Argos Achaicum dici cepit	420
pathara urbs	761	pegasus equus uolucris unde natus 434. ad Pirenem captus à Bellerophonte ib.		peloponnesus arx Græciæ fol.	389
patifchores Persæ	838	pelander bellum Solymis inferens à Marte occiditur, fol.	727	peloponnesus pelagia dicta	245
patemos insula	552	peræus curia	457	peloponnesus olim à barbaris habitata	372
patræ urbs memorabilis, folio	442	peræus Atheniensium nauale	453	peloponnesi cornua & eius cum boue collatio	417
patræ urbs ex septem pagis conflata	392	peræum à Sylla expugnatur fol.	458	peloponnesi forma platani folio similis 389. isthmus 390.	
patræus pagus	565	peræi architectus Rhodum urbem condit	751	peloponnesiacum Isthmum cur Demetrius perfodere coactus sit	51
patrem & fratres captos interficiens puer Hispanicus fol.	174	parene fons, admirandus fol.	434	pelorus Siciliæ promontorium.	285
patrocles Indiæ prefectus	77	parithous Centauros ad Aethices pellit	496	pelorum Siciliæ locus summe Boreus	291
patrocles Spartæ cōditor	546	perithous cur ad inferos descendisse creditur	45	pelori sepulchrum	9
patrocles geographus	70	perossus mons	685	pelops Oenomai successor	
patroclus Opunte oriundus 487. ad Peleum profugit ibidem.		perus flu.	397	Pisæorum princeps	411
patrocli monumentum, folio	692	parustæ	366	pelops urbium multarum conditor	415
pattala urbs insignis	804	peium opp. Galatiæ	662	pelops Phryx	666
pattalena à Græcis occupatur	598	pelagones	496	pelops Phryx Peloponnesum occupat	372
pattalena Indi fluuius insula Della Aegypto similis, folio	793	pelagonia	378	peltæ	671
paulus Aemilius LXX. urbes Epirotarum euerit	174	pelamidum captura Romanis fructuosa	372	peltinus campus	726
pauna	272	pelamydes animalia Pontica & de eorum natura plura	371	pelusium Phænicix terminus	878
pausanix Messenica	322	pelana Achaix	441	pelusij urbis descriptio & situs	930
pecorum abundantia in Europa	128	pelana urbs Homero est Enope	415	pelusianus parallelus	90
pectoroclutati homines	40	pelargi cur dicti Pelasgi	245	pelusiacum Nili ostium, folio	916
pecunia in rebus Humanis plurimum uale	477	pelasgi qui 244. in Creta ibidem.		pelusiacum mare	32
pecunia Delphica 2000 talentum Tolosæ re-perta	204	pelasgicum Argos	244	pemolitis	648
pecuniæ colligendæ causa Menelaus peregrinatus	35	pelasgiotis	491	penelopes fons in Epheso fol.	738
pedalium promontorium sacrum Veneri	780	pelix soboles Eumelus & Alceste	42	penelopes pater Icarus, folio	518
pedasa regio & urbs	707	peligni	242	penelopes proci plures, folio.	425
pedasus flu.	373	pelinna	499	penestæ Thessalorum	637
pedasus urbs	414	pelinnæus mons	743	peneus amnis	392
pedasus urbs uastata	680	pelius	491	peneus cur Araxis nomine afficiatur	611
		pella urbs 871. Macedonum metropolis ibidem.			
		pelles Nomadum merces			

INDEX.

penci fontes	379	permutatio loco pecuniæ a-	fol.	122
penci ostia	491	pud Lusitanos	164	persici Thesauri summa LC15
peninsularum 4. Græciæ re-		pernæ præstantes parantur		talentorum
censio	389	apud Cerretanos	171	245
penhilus Arcadiæ R.	678	M. Perpennæ contra Aristo-		persicæ regia
penhilus Aeolicam coloniã		nicum bellum & uictoria		246
deducit	464	fol.	744	persicæ stulticiæ monumen-
pentheus à Bacchus descen-		perperena	703	tum
ptus	470	perrhæbi Græciæ inquilini		9
pentelicum marmor	461	fol.	57	persicæ epistolæ de Scytharum simplicitate
peparethus insula 125 & 498		perrhæbi Pindi montis acco-		342
perasæ Dianæ templū	612	læ	496	persicum bellum
percotes	681	perasæ quam Diu cælibes ui-		392
percote urbs	686	uere cogantur	817	persicum certamen in Mara-
perdix uulture maior à Poro		perasæ Martem solum colunt		thone dedicatum
donomissa Cæsari Augu-		fol.	837	458
sto	822	perasæ lautè uiuunt	849	perusia
perdicis admiranda pictura		perasæ legatos ad se missos &		149
bestias fallens	750	ambages & loca difficilia		pelinus Tectosagum
perdices anserum magnitu-		ducunt	929	662
dine	814	perasæ soli barbarorum Græ-		pelsinuntis
peregrinationes Strabonis		cis imperauerunt	850	618
fol.	118	perasæ Eretriam Eubœæ euer-		pelsinuntis deæ simulacrum
peregrinationum commen-		tunt	512	Romam deportatum
dario	7	perasæ à Leonida cæsi clade		662
perga urbs	765	memorabili ad Thermopy-		pestilentia causa ad Solem
pergæ Dianæ templū	765	las	490	per Lunam relata
pergamenes	668	perfarum ad Sepias naufra-		713
pergamum bibliothecis ex-		gium	504	petalia
ornatū ab Eumene R.	721	perfarum pueri ut educen-		508
pergamī urbis historia, fo-		tur	848	peteon
lio	720	perfarum rex Parthicis regi-		470 & 472
pergamī bibliotheca institu-		bus paret	843	petilia Lucanorum metro-
ta regibus Attalicis	705	perfarum mores 847. sacrifi-		polis
periadem Ellops condit	509	cia. Dñi ibidem		283
periander ab Atheniensibus		perfatīs debellatis Alex. M.		petra urbs Nabatarum me-
& Lesbij belli arbiter ro-		gium restaurat	689	tropolis
gatus	696	persepolis	81 & 838	906
pericles in Samum missus		persepolis ab Alexandro M.		petreius Pompeianus dux
ad seditionem sedandam		combusta	844	ad Ilerdam à Cæsare deu-
fol.	736	perseus Mycenæ condit, fo-		ctus
pericles Eubœa subacta eò		lio	492	170
colonias ducit	509	perseus Ammonis oraculū		petrocorij
pericles Ictini architecti ope-		adijt	900	206
rum adiutor	457	perseus cum matre cistæ in-		petronius Alexandrinorum
peripatetici philosophi Ari-		clusus ab auo in mare abi-		multa milla lapidibus fu-
stotelis libros mutilos ha-		citur	552	gat
bent	705	perseus Macedonia Rex à		946
periscij qui sint & dicantur		Romanis uictus	320	petuelisus
fol.	137 & 97	persiæ descriptio 838. diuisio		664
perisadyes	378	ibidem.		peuce Triballorum in Iistro
perisades, Bosporanus rex		periscus sinus	82 & 800	insula
fol.	357	periscus sinus & Persicum		248
permessus	473	mare	884	peucenij
permessus flu.	469	periscus sinus ab Oceano est		311 & 235
				peucini Bastarnæ
				353
				peucolaitis urbs
				801
				pezaugusta Romanorum in
				Celtica colonia
				160
				phacemonitarum thermæ sa-
				lubres
				655
				phaëtontis & Heliadum fa-
				bula
				238
				phagroripolis urbs
				932
				phagrus
				949
				phalacrum portus
				376
				phalangiorum duplex uene-
				num
				577
				phalanna urbs
				502
				phalanthus à Brundusinis
				splendidè sepultus, fo-
				lio.
				315
				phalanthus Parrheniarum
				Laconia dux Tarentū con-
				dere iussus oraculo
				312
				phalarina

INDEX.

phalaina Crete occiduus terminus	559	pharyge	428	petuis terræmotib. exagituratur	724
phalarnus terræmotu funditus euerfa	56	pharygium promontorium fol.	484	philæ Aethiopum	944. ibi accipiter colitur ibidem.
phalafarna	544	phaselis urbs maritima celebris	764	philæ Aethiopu & Aegyptiorum cōmunis habitatio	37
phalces Syciones conditor phalerus	459 (444)	phasis urbs Colchorum emporium	575	philænorum aræ intra fyrtes fol.	180 & 970
phalerus & Acamas Ifidis templum condunt	781	phasis & Euphrates limitis Romani ad orientem imperij	321	philætorus Trianus Eunuchus perfidus	720
phalerei de Atticis metallis dictum	155	phasis flu.	575	philarchi Euphratis flu. accolæ	131
phalæa portus	742	phasis flu. Armeniæ	619	philasia urbs olim Arathyrea dicta	437
phanagorea olearum ferax urbs	76	phalidis flu. ostia	49	phigalea	408
phanagoria urbs	565	phaticum Nili ostium	928	phileras poëta in Coo celebris	755
phanaræa descriptio	651	phauda	643	philetærus Attalicorum regum primus	638
phanena Armeniæ prouincia	618	phauini Bactrianorum accolæ	603	philippus in Methonis obliatione oculo priuatur	430
phaneræa	641	phaunite	618	philippus Macedo Demetrii F. à T. Quintio Flaminio uictus ad Cynoskephalon	503
phanoteum	469	phaura insula	460	philippus à Romanis debellatus	320
phanoteus Epei patria	485	phayllus & Onomarchus Delphicos thesauros depradati	482	philippus Caricarum rerum scriptor de Barbaris	759
phanograa	355	phazemone pagus nūc Neapolis	655	philippus Alexandri M. Pater Græciæ dominū adeptus plio ad Charoneā	475
phara urbs	442	phazemonitis à Pompeio Megapolis dicta	655	philippus Messeniorum & Spartanorū litē dirimit	416
phara oppidum à Scipione exustum	902	phæa oppidum & promontorium	358	philippi Amynthæ F. contra Ateam bellum	358
pharata Messeniaci	442	phædiz Attinerua eburnea fol.	458	philippo Demetrii F. consilium datum de occupanda Peloponneso	416
pharbetica præfectura, folio	929	phædippus Coorum ad Troiam dux	751	philistidas Ellopensium tyrannus post Leuctricam pugnam	509
pharia insula	28	phædo Argius Herculis successor	413	philo de in Aethiopiā navigationibus	79
pharis urbs	418	phellos	764	philonis pagus	932
pharienses Rypidis regionē occupant	442	phellon propè Olympiā	199	philonis armamentarium in Munychia	457 (493)
pharmacusæ insulæ	457	phemonæ prima Pythia fol.	481	philoctetes Phthiotharū dux	
pharnaces Sinopem subigit fol.	640	pheneus	443	philoctetes Petiliæ conditor fol.	283
pharnaces rex sacrilegus, folio	573	phera appellens Telemachus insidias subterfugit fol.	406	philogenes Atheniēsis Phœceam condit	731
pharnaces rex Dardanijs incommodat	566	phæa subido crescunt & cōcidunt	498	philomelium urbs	671 & 761
pharnacis templum in Cabi ra	652	phæa urbs Achilli ab Agamemnone promissa	415	philomelæ fabula	485
pharnacia	117	phierecydēs Parius	552	philonomus Laconicæ prōditos	
pharnacia munitum oppidum	643	phierecydes Syrus primus prorsam orationem condere instituit	66		
pharsalus noua & uetus, folio	493	phierecydes poësi relicta foluta oratione scripsit	16		
pharus promontorium Aegypti 27. priorib. temporibus mari cingebatur	28	philadelphia	879		
phari insulæ descriptio, folio	918	philadelphia urbs	673		
pharus pagus	932	philadelphia urbs Mysiæ per			
pharusij Tyrionum urbes deleuerunt	957				
pharycadon	499				

INDEX.

ditor	410	Ephorus	1	phlegra eur appellatus sita-	
philopæmen prætor Achæ-		Erastus Scepsius	705	ger Cumanus.	268
orum corpus dissoluit	440	Eratoſthenes	1	phlegrai campi & de illis gi-	
philosophando philosopha-		Euclides Megarensis	455	gantum fabula	208
ri non uult Eratoſthenes	14	Eudemus Rhodius	753	phlegyas Ixionis frater Gyr-	
philosophia quid	1	Eudoxus	1	toniorum rex	503
philosophiæ studio deditis.		Hecataus	1	phleum	901
Maffilienses	197	Hipparchus	13	phlygadia	227
philosophi est causas rerum		Homerus	1	phocarum insula	903
ſcire	11	Leonidas Stoicus	753	phocææ Mineruæ simula-	
philosophi Indorum dupli-		Meleager	878	crum	698
ces Brachmanes & Germa-		Menedemus Eretrienſis	455	phocenses commune tem-	
nes	815	Menippus	878	plum deprædati	465
philosophi cynici unde orti		Molon	759	phocensium Sacrum bellū	
fol.	336	Neleus Scepsius Socraticus		fol.	204
philosophi priſci geographi		fol.	705	phæaces hominum extremi	
fuerunt	1	Nestor Tarſenſis	772	fol.	24
philosophi Megarenses	455	Parmenides	96	phæaces Rhadamantum in	
philosophi Brachmanes		Phanias Peripateticus	714	Eubœam ducunt	485
duo, circulatores	817	Philodemus Epicureus	878	phæbi Hortus	318
philosophi Elaaci 455. Ere-		Phædo Eleates	455	phæbia ex rudibus Regij	
trienſes ibidem.		Polybius	1	condita	267
		Posidonius Stoicus	872	phædo Eleus Socraticus phi-	
		Plato	103	loſophus	415
		Plutius Tarſenſis	773	phædonis facinora	418
		Praxiphanes	753	phædro Athenienſium dux	
		Protarchus Epicureus	756	bello Maliaco	510
		Pyrro Socraticus	455	phædro Platonis	462
		Socrates	335	phæſſa urbs & ibi templū	
		Stratocles	753	Nedusiæ Mineruæ	415
		Theophrastus	460	phaniz urbs	376
		Timotheus Patrio	641	phanicia	864
		Xenarchus peripateticus	768	phaniciæ urbes terræmotu	
		Xenocrates	661	collapſæ	54
		Zeno Citienſis	14	phanices Aſtronomiæ &	
		Zeno Eleates	281	Arithmetice inuētores	876
		philosophorum apud Indos		phanices uſæ ſyduſ primū	
		authoritas maxima	807	obſeruarunt	2
		philotas ob inſidiarum ſu-		phanicum in Hispanias na-	
		ſpicionem ab Alex. M. cæ-		uigatio	2
		ſus	831	phanicum in Africa & Ibe-	
		philotas Thebarum condi-		ria imperium à Rom. dele-	
		tor	731	tum	159
		philotas Alexandri M. dux		phanicus portus	916
		Amphilocho inferias du-		phanicius mons	472
		cit	773	phanicus mons aliàs olym-	
		philotas Priene inſtaurat à		pūs	764
		quo Cadme dicta eſt, fo-		phanicis urbs	473
		lio	714	phanis	749
		philoteræ urbs	888	phænix Lampei	540
		phineus ab Harpyiſ ad No-		Troiano	492
		mades deductus	342	phanix à patre Amyntho-	
		phinopolis	371	read Pelium perſugit	500
		phlegra Campaniæ ex ſan-		phanicis herois ſépuchrum	
		guine gigantum orta	314	fol.	400
				phanicuſa	

INDEX

phænicus à Lipæcorum insu- la à dactylis nomen sortita fol. 310	phrynichus Tragædus ob fa- bula de capta Mileto C10	pileus Laconicus Parthenia rūcellara 311. & in ibi plura.
phæxæ Tanagricus pagus fol. 467	drachmis multatus 733	pilos lanæ loco ferentes arie- tes 248
phæstus ab Idomeneo ster- nitur 475	phtharophagi 567 & 574	pilos crispōs cur non habe- ant Indi ut Aethiopes 794
phæstus urbs à Minoë con- dita à Gortyniis direpta fol. 544	phtharos mons 733	pintolis castellum 657
pholegandrus insula 549	phthiotis 491	pimolisena 616
pholoa 683	phthiotæ Achæi Achaïam ad Bosporum occupant fol. 566	pimpla Thraciæ 536
pholoë Arcadiæ mons, fol- lio 391 & 412 & 443	phycus promontorium 971	pimpleiani Thraces Musis consecrant 472
phorcij Phrygum ad Ilium dux 659	phycus Cyrenaiæ promon- torium 418	pinacæ urbs triurbs quali fol. 863
phorcys & Ascanius Phry- gum duces 778	phylace Protefilai urbs, fol- lio 494	pinara urbs 762
phoronæi quinq; filia Orea des nymphæ factæ 536	phyleus Megetis thoracem ex Ephyræ aduehit 393	pindari terræ umbilico fabu- la 481
phraana 864	phyleus eques clarus 523	pindari notabiles uersus de orgnīs Baccharū & Magnæ matris deæ 514
phraates Parthus 806	phyllai Apollinis templum fol. 497	pindari de Typhone figmē- tum 270
phrates parthica de Roma- nis trophæa Augusto Cæs. remittit 864	phylabos piscis 949	pindus mons 491
phraates Parthorū rex mis- sis ad Augustum filiis ei- us amicitiam ambiuit 321	phycus oppidum 749	pindus Dorica urbs 489
phricius mons 678	phisco 923	pindus locus pugnae cum Alexandro 774
phricius Locridis mons 717	physerides bestia marinæ fol. 153	pinu India abundat 587. Hyr- cania caret ibidem.
phricon urbs 678	physeres monstra marina fol. 832	pionia 706
phiconis Larissa 502	physica Indorum cum Græ- ca conformis 816	piræum olim insulam fuisse 55
phriconidis Cuma 718	physicæ perfectio, hypothe- sis. aliunde pendentibus caret 111	pirenes mons Galliam ab Hispania dirimit 145
phrixus cur in Colchos na- uigauit 42	physica postulata à geogra- pho usurpanda 38	pisa urbs olim clariss. 246
phnix urbs aliàs Ideessa 574	physiologia cōtemptus 822	pisa & pissa idem sunt 450
phrixium urbs in consinio Colchidis & Iberiæ 42	piasus Pelasgorum princeps Larissæ filia uim facit 718	pisarum situs 246
phrygia ad Hellespontum fol. 638	picea pulcherrima & admi- rabilis ad Scamandrum fl. fol. 699	pisa à Pisæis Peloponnesi populo condita 246
phrygia Epictetus 666	picens ex agro Sabino ori- undi 263	pisæi quia loui sacri essent bello Troiano non adfue- runt 410
phrygiæ metalla Tantalum dirant 778	pícentes Romanorum tabel- larij 273	pisatidis regio 398
phrygiæ descriptio 666	píctum diuersorium 259	pisauri 593
phrygiæ deæ cultus 534	píctones 206	písces fossiles 198
phrygi 378	pícus auis Marti sacra 263	písces in Paphlagonia fossi- les 657
phryges Rheam colunt 533	pígnorum figmenta unde sint 948	piscatorum ænigma Home- ro propositum 186
phryges Thracum coloni E- donum Lycurgum Baccho iungunt 535	pígnisum 663	pisidia 19
phrynon à Pittaco mirabili astu occisus 696	píentini 273. & urbs Pícen- tia ibidem.	pisidiæ descriptio 664
phrynon Olympionica dux Atheniens. Sigæum occu- pat 696	píeria Tetrapoleos 869	pisistratus Atheniensium repub. adoritur 459
	píeria Musis dedicatur à Thracibus 472	pisistratus Homerum depra- uauit 456
	píeres Thraces 472	pisistratus Spartanus Tele- machi socius 408
		písilis

INDEX.

pifilis	749	plato de animæ immortali-	poësis prima quædam phi-
pifsinutis dea	533	tate fabulas texuit	losophia
pitana	703	plato Heliopoli in Aegypto	poëtę Pythiarum mulierum
pitana tæ Samnetes	272	aliquando uixit	ministri
pitanae urbs	711	platonis de tribus uitæ gene-	poëtæ ante Troianum bellū
pitaneorum lateres cocti nō		rib. post diluuiā coniectu-	fuere
subfident in aqua	711	ra examinatur	poëtę omnes delectādo nul-
pitheeufi	723	platonis respublica apud	lus docēdo gratiā captāt
pitacufæ infulæ	124	Scythas uiget	poëtica licentia ex tribus cō-
pithecufæ infulæ ab Italia ab		plaustrum Oceano non tin-	stat
ruptæ	50	gitur	poëtica eloquentia
pithodorus Trallianus	651	plegerium urbs	poëticae laus
pithodorida filij cum matre		plæades poëtæ septem	poëticae uirtutes
regum adminiftrant	651	plenilunium obseruantes	pœcile Athenarū locus
pithacus sapiēs Græciæ dux		Lacedæmonij Marathonie	pœcile petra
belli contra phrynonē ap-		pugnæ non interfuerunt	pæni Carthaginenses Sardi-
pellatus 696. eius piscatori-		fol.	niam occupant
um stratagema ibidem.		pleninenses Plinij	pæninae fauces
pittacus Mytilæneus tyrān		pleræi Dalmatæ	pæsus flu.
libertatē ciuibus reddit	714	petauri populi Hisp.	pædonomona Cretensium
pittacus Mytilæneus unus		plethronium	fol.
ex VII. Sapiētibz	714	pleuron urbs	pæciffa urbs deleta
pittheus pelopis F.	429	plinius correctus	pœmandria
pitya	660	plinij & Pausaniæ loca resti-	pœan lie
pityaffus	664	tuta	pæones
pityaia	683	plinthyna	pœenes Atheniensis Teum
pityuns	567	plumbum fossile ad Costao	condit
pityufa urbs	685	nem	pœonici montes
pityuffa infula	456	plumbaria infula	pæstanius finus & Pæstum
pixodarus Carie regnum oc-		plutarchi de lside & Osiride	urbs
cupat sorore Ada ciecta		liber	pogoni portus
fol.	754	pluto & Minerua una dedi-	palas urbs ab Argonautis cō-
placentia	140	cati ob mysticam causam	dita
placus filiuosa	710	fol.	pola urbs à Colchis Mede-
plagas mundi quomodo		pluto apud Hispanos habi-	ane insequentib. cōdita
Homerus definiat	519	tat	polemo rex Tanaim urbem
planafia infula	124 & 201	plutonis templum in Maci-	uastat
planctæ petrae apud Home-		stijs	polemo ex Rhetore rex fa-
rū Cyaneis sunt scopuli	157	plutonia loca auibus exitia-	ctus
planctas à Symplegadibus		lia	polemō Pharnaciæ & Chol
finxit Homerus	19	plutonium	chidis rex
planetę obliquis circuitibus		pneuentia urbs	polemon rex ab Aspungita-
feruntur	111	pnigeus pagus	nis captus & casus
plantæ perpetuā uirentes in		poanes	polemonis contra Arsacem
India	814	pocensium & Doriensium	bellum
platæa urbs unde nomē for-		tetrapolis	polemonis de donarijs deæ
tita	468	pocula Scythica ex caluarijs	Atticæ libri quatuor
platæa pagus in Sycyonia		constabant	poliadis Mineruæ sacerdos
fol.	474	podagrius Cyduus mede-	caseos Salamineos tangit
platæarum urbis situs	475	tur	polichna oppidum
platæensis pugne celebritas		podalorij sacellum in Drio	polisma oppidum
fol.	474	colle 317. & ibi fluuius mor-	polites in percussores suos
platomodes urbs	404	bis pecoris omnibus salu-	post mortem sauit
platanistis	767	tatis ibidem.	polites Achiuorum castra
platanistis urbs	400	podarces phiotharum dux	explorat
			politæ

INDEX

posita Vlissis focij facellum fol.	284	polyrrhenij	544	ceano habitus	19
potentia urbs	176	polystephanos olim dicta urbs præneste	261	ponti oræ descriptio	976
poliobria	371	polym urbs	291	ponti Euxini ambitus stadi- orum x xv. c. 15	126
polus septentrionalium ter- minus	58	pompeios urbs	269	ponti descriptio	639
polyanus mons	379	pometius campus	255	in Pontum quadringenti am- nes influunt	338
polyandriū	486	pometiorum ager in Vol- scis	254	pontia insula	124
polyarren mons	608	pompeius Tigrani magnam partem Melopotamiae do- nodat	862	ponticapæum metropolis Tauricæ	37
polybius comicum agit	172	pompeius M. Hierosolimā capit	882	pompedio Marfici belli au- thor	264
polybius philosophus & geo- graphus	1	pompeius Strabo Pompeij Magni pater	236	populonium promontori- um	246
polybius homo magnæ au- toritatis	484	pompeius Tigrani R. Arme- niæ tributum imperat	620	porci feri apud Belgas ut lu- pi	212
polybij de zonis opinio cen- setur	97	pompeius prædones exci- dit	442	porci Veneri Castinææ sacri- ficati	499
polybij de fabulis Homerij sententia	21	pompeius exercitum in Ibe- ros & Albanos ducit	558	porcis templum comanen- se ingredi prohibitum	669
polybij de scriptoribus Græ- cis iudicium	529	posidonium in Rhodo dis- serentem audit ibi. ad bellū piraticū animū adiicit ibid.		pordoselena seu Poroselena urbs & insula	716
polybotes gigas à Neptu- no cæsus	553	M. Pompeius Theophanis Lesbij F. Asiæ pcurator	714	pordacum qui ueteribus si- gnificari	718
polybis Oedipi nutricius fol.	435	pompeius Nicopolim con- dit pulso Mithridate	650	porfena Tarquinium restitui- ere uolens Romanorum amicus factus	243
polycasta Lygæi F. Penelo- pes mater	526	pompeius Deiotarum Re- gem constituit	641	portica terra	804
polycles Cauconum rex, foli- o	637	pompeij filij in Munda Vr- so Tucis, Hispaniæ urbi- bus debellati	149	porus rex Indiæ ab Alexāda M. uictus	802
polychina	456	pompeij trophæa	165	porus rex sexcentis regibus imperans Cæsaris amicitia am bit	812
polycrates tyrannus Samius 745. eius uaria fortuna ibi- dem per totum.		pompeij M. corpus in Casio monte conditum	879	pori terra frugifera	802
polydamas receptui canen- dum consulit ad Troiā	695	pompeij & Luculli simulta- tes	653	pori Regis Indiæ ad Augu- stum legatio	786
polydectes rex Spartæ Ly- curgi frater	547	pompeij cohortes 111. à Sep- tempaganis concisæ	644	poro Alexanderi X. gentes donodat	786
polydision cur appellari Ar- gos Homerus	425	pompelon Vasconum urbs à pompeio condita	170	posidonius philosophus & geographus 1. eius de zo- nis sententia censetur	96
polydorus priami filius	681	pompeiopolis	657	posidonius Stoicus Apa- mientis uir doctus, Strabo ni notus	872
polygamia apud Medos ho- norata	612	pondera Phædonea	413	posidoniata sinus Adriæ	19
polygamia Indis familiaris fol.	817	pons lapideus trans Iberum flu.	170	posidium	376
polygamia Getarum	319	pons trans Rhenum apud Treurim	209	posidium oppidulum	871
polyphagi	585	pons insulam cum continen- te iungens Syracusis	55	posidij ara Nelei	731
polymedium	713	pontus Euxinus scythico ar- cui comparatus	126	posadium Milesiorum	730
polymedium uicis	702	pontus Euxinus cur mini- mè altus	46	posadeum lucus Neptuno sacer	408
polymnastus Colophonii us musicus celebris	741	pōtus homeri ætate pro O-		posidonia dictæ Athenæ à Deo tutelari	459
polynices Thebas oppug- nat	377			posidæum promontorium fol.	734
polypus piscis	153 (501)			postulata	
polypoëta Homericus dux					
polyporus flu. aliās Hepta- porus an sit Refus	699				

INDEX.

postulata mathematica & physica à geographo esse insurpanda	58	meretricidonodatus	471	procnis & Philomelæ fabula	485
postulata geographica	10	premnium urbs Aethiopiarum	947	proconnesus antiqua	685. &
potamia Paphlagonia	657	prepesinthus insula	550	ibi lapicidinæ celebres ibidem.	
potamon Micylenæus	714	priamus rex regum factus fol.	691	proconnesus urbs à Mileſijs condita	683
potamus pagus eius curiales 461. Potamij ibidem.		priamus Troianis contra Amazones auxilia mittit	647	proditrix patriæ puella in mare demersa	428
potentia urbs	163	priamus Troianorū rex 1X. prouincias sub se habuit fol.	680	proërna	495
potentiæ cū liberalitate coniunctæ uis quanta	476	priami stirps Ioui exosa, folio	704	prometeus Herculi à Caucaſo ad Hesperidas iter monstrat	199
potistra fons	411	priami opes unde cumulatae fol.	778	prometheus in Caucaſo uinctus 580. ab Hercule 613 annis post liberatus ibi.	
potniæ fons & equæ Potniades	471	priami & Aeneæ perpetuæ similitudines	704	promethei fabula	787.
potu non indigentes Loto-phagi	166	priamo Dalmatiæ urbs, folio	367	promontoria tria Europeæ Peloponnesi Italicum & Lygusticum	93
præction urbs & flu.	686	priapus	666	promontoria Aetolica olim insulae	55
præctium	679	priapus Bacchi ac Nymphæ filius pro Deo cultus 684. ab Hesiodo inter Deos nō est relatus ibidem.		promontoria Europæ tria hæc iuxta Polybium hæc iuxta Eratosthenem	109
præcepta duplicia Diuina et humana & de his plura	881	priapus urbs à Mileſijs condita	683	pronesus	530
præcipitium Lusitanis usitatum	164	priapus Deus Orneatarum fol.	417	pronopion Apollo	710
præconnesus	781	priapi templum Orneæ	417	prophthasia	810
prædones Bessi	370	priapeni	683	prophthasia in Dranga, folio	596
præterire aliquid, ignorantia incertum est argumentum	33	priena	672	propinqua semper sunt notiora	8
præneſte urbs	261	priena ab Aepito Nelei F. condita	711	propontus an semper influxum maris senserit	48
præneſte urbs munita eiusq; descriptio	261	prienensis ager Neptuno sacra	439	propontis & Euxini pontus cum Hellesponto	115
præneſtinorum fortitudo in obsidione toleranda	271	prienensis litus	734	propontidis urbes à Dario incensæ	687
præneſtina porta	259	priene	734	propontidis promontoria Asiaticum & Europeū	115
præsus urbs & flu. eiusdem nominis	685	principia uocata duæ lineæ latitudinis & longitudinis termini	132	prora Gaditanae nauis in India inuenta	100
præsus Cyclopi operam Tyrintem munit	428	prion Smyrnae	731	proschium urbs	515
prætidus lustrans Melampus fol.	402	priuernum	260	proserpina ad Hipponium flores legit	285
pramnae philosophi contentiosi	822	priuernatium ager Latio adiectus	254	proserpina Tiresiae umbram arte prædicendi donat	881
prasia	461	probalinthus tetrapoleos, pars	438	proserpinæ Cereris & Plutonis ueneratio in Pylo	399
prasiæ Argiuorum urbs	423	prochyta insula	124	proserpinæ cultus in insulis Britannicis	214
prasiarum gens præstantissima	805	prochyta & pithecusa à Misenio abruptæ	56	proserpinalia sacra	140
prasiarum serpentes & scorpij uolatiles	806	prochyta à Pythecusa insula auulsa	269	prosymna urbs	418
prasum Cretæ oppidum	540	procles	419	protarchus Epicureus philosophus uir celebris	756
prausi Delphos inuaserunt fol.	204	prodi cum Homero eadem de arctico circulo opinio	63	protesilaus	
praxander Laconum in Cypro dux	780	procli uallum	460		
praxitelis opera in Ephesia ara	738				
praxitelis Cupido Glyceræ					

I N D E X.

protesilaus Tethalorum ad Troia dux	456	Non est Corinthum adire cuius integrum	433	contra serpentes	541
protesilaus Phthiotharū dux fol.	491	Quando per Flamma fulguraverit	406	plylli Afri uiperas tractare docti	684
protesilai Domus uiduata fol.	330	Qui negotio carebat muro cinxit Armenam	640	psyra insula	743
protesileon	692	Oenone torrentis alueum fol.	430	plyttalia insula	417
proteus	35	Omnia sub unam Myconū fol.	552	ptelealimum	405
proteus Menelaum Elysiū campum inhabitaturum prädicit	158	Phrygio lepore timidior, folio	34	pteleos lacus	691
protheus Oenel pater	555	Pingni Minerua dicta	61	pteleus urbs	494
protogenis pictoris insignia opera	750	Rudi Minerua	194	ptereleam deperiens Cephalis se de Leucade præcipit	516
P R O V E R B I A.		Siphnius taxillus	549	ptoleon urbs, Thessalorum colonia	405
Aeginetorum uiles merces tractare	431	Suberis umbra leuibus	34	ptolemæus Ceraunus Lysimachum parricidam interficit	720
Cadmea uictoria	158	Sylofontis opera uastitas regionem habet	716	ptolemæus omnia quæ Strabo certius cognita habuit fol.	623
Colles Corinthus atq; cauitates habet	437	Syracusanorum decimam non possides	303	ptolemæus Philadelphus utrem à se conditam uxoris nomine appellat	703
Colophonem imposuit, folio	741	Thracicum commentum fol.	464	ptolomæus Euergetes quæ ætate regnarit	66
Coricæus & hocce inaudijt nimirum	742	Veriora sunt hæc rebus ad Sagram gestis	290	ptolemæus Cypri imperiū amittit 782. mortem libi cōsciscit ibidem.	
Cretensis mare ignorat, folio	546	prusa urbs olim Cius dicta fol.	658	ptolemæus R. sororem Aristonem uxorem ducit	525
Crotone salubrior	291	prusa alia ad Olympum Myliæ	659	ptolemæus Philopator Crete urbes muris cingit, folio	543
Delium requirit natatorem fol.	69	prusensium festiuitas Hylæ dicta	658	ptolemæus Philomator Balila superato cadit	870
Flectens Maleas obliuiscere res domesticas	413	prusias ab Attalo casus, folio	721	ptolemæus philadelphus nūcios mittit exquisitum fontes Nili	117
Fundum possidet Laconica epistola breuiorem	34	prusias Bithyniæ R. Annibalem post cladem Antiochi recipit	658	ptolemæus Lagi F. Perdicæ corpus Alexandri M. eripit	921
In Phalin, ultimus qua cursus nauibus sunt	568	prusiæ contra Cræsum bellum	658	ptolemæi locus restitutus fol.	276
Lac gallinarum fert Samus fol.	735	prunarum ardentium struē nudis pedib. transeūtes	249	ptolemæi rationes à Strabonis plerunq; diuersæ	187
Lerna malorum	426	psammetichus Aegypti	57	ptolemæi quarti cum Antiocho M. ad Raphiam pugna	878
Magnetum mala	783	psammetichus Sembritas Aegyptio pellit	913	ptolemæorum successio	923
Mercator apelle nauim expone, omnia illico uendideris	766	psaphis Oropiorum	461	ptolemæorum regum ætate Indicæ nauigationes incognitæ fuere adhuc	119
Mercurio dicenti non crederes	105	psæpos auis uarij coloris, folio	188	ptolemais Troglodytica, folio	134
Myrorum sunt seorsim fines & Phrygum	659	pseudargyrū paretur 706. & ubi generetur.		ptolemais ciuitatum in Thebaide maxima	940
Ne Athenas quidem uidit 13		pseudocalia ubi nascatur, folio	901	ptolemaidis	
Nec Solum ipse ibi aliumque sequeris euntem	470	pselcha urbs	945		
Nemo Temesæum heroem aduersus se	284	pseudopenias	971		
Nihil ad Bacchum & Herculem Deianaræ tunica ex-cruciatum	436	psygmum portus	901		
		psillis flu.	638		
		psyllij	133		
		psylli uim occultam habent			

INDEX.

ptolemaidis urbs magnificę descriptio 877	Romanorum ad Cannas fu- nesta 310	lo Nestoris 194
ptoos mons & ibi oraculum Apollinis 474	Syllæ cū Samnitibus ad Ro- mæ mœnia 271	pylus urbs Nestori subdita fol. 391
ptoum oppidum 475	pulcritudini in Cathea sum- mus honor tribuitur 803	pyli in Peloponneso tres, fo- lio 394
pueri fratres & parentem in uinculis interficit 174	pulli Venetorū celebres 235	pyrachmæ Aetoli cum Deg- mene Epeo monomachia fol. 413
pueri in India iuxta formam iudicantur uita digni 803	pulmo marinus 105	pyramis Babylonica 854
pueri cur primum omnium in poësi instituerentur 14	punico bello 111. Carthago deleta 320	pyramidum Aegyptiarum descriptio 914
pugnaces & fortes sunt steri- lium locorum incolæ 128	purpuræ insidiantur thynni & glandibus 249	pyramus flu. 773
P V G N A B.	purpuræ mirandæ magnitu- dinis apud Carteiam 153	pyramus flu. nauigabilis mi- raculosus 631
Ad Aegopotamos 310	purpurarum captura in Ty- ro 876	pyramus Ciliciæ fluuius ter- ram multum auget, fo- lio 49
Ad Cynoskephalon, T. Q. Flaminij cum Philippo Ma- cedone 503	putei Gaditanorum miracu- losi 182	pyrami fluminis origo flu- xus ostia 49
Annibalis cum Flaminio ad lacum Trasimenum 250	putioli 268	pyrasus 496
Cn. Carbonis cum Cimbris ad Noreiam 238	putres lacus 356	pyrathea septa 848
Cæsaris ad Mundam 169	pycata 684	pyrene mons Hispaniam à Gallia separat 128
Cæsaris cum Aruernis ad Gergouiam 207. naualis cū Venetis pro Belgico 210	pygalia qui & unde dicti, fo- lio 717	pyrenes Hispanicum latus fyluosum Gallicū uerò nu- dum 170
Cn. Domitij Aenobarbi ad Vndalum, cū barbaris 202	pygela oppidum 737	pyrethi Magi 847
Q. Fabij Max. Aemiliani cū Gallis ad Isaræ in Rhoda- num influxum 202	pygella Amazonum habita- tio 646	pyrgi 249
Leuctrica Epaminondæ, fo- lio 476	pygmei cum gruibus certan- tes 32	pyrgitæ 403
Mantineæ, Epaminondæ cū Lacedæmonijs 443	pygmæorum statura trium spithamarum 73	pyriphlegeton 24 & 167
Marathonia Miltiadis de Persis 461	pylæ 774	pyrrha promontorium, fo- lio 703
Mithridatis & Nicomedis ad Blaënam 656	pylæ ad Octam montem 489	pyrrha, Deucalionis coniu- gis monumentum 487
Mithridatis legati glacialis & naualis eodem loco Mæ- otidis 76	pylæmon Paphlagonū dux fol. 618	pyrrha Veneris templum fol. 703
Mithridatica ad Cherone- am 476	pylæmenis posteritas à Mi- thridate honorata 636	pyrrhus Neoptolemi F. A- chillis nepos 483
Naualis Augusti cum Anto- nio & Cleopatra 377	pylæus mons Lesbi 718	pyrrhus in Argiuorum obfi- dione cadit 431
Naualis Druli cum Bructe- ris 330	pylæus Pelasgorum ad Tro- iam dux 717	pyrrhus rex Epiri à Roma- nis debellatus 320
Naualis Xerxis & Græcorū ad Pityussam insulam 456	pylæum concilium 482	pyrrhus Neoptolemus A- chillis F. 378
Philippi Macedonis & Græ- corum ad Cheroneam 475	pylagoræ legati X. urbium apud Delphos 482	pyrrho Eleacus philosophus fol. 455
ad Platæas contra Mardon- um, Græcorum 474	pylij auream æstatē delphis dedicarunt 293	pyrriche militaris in armis saltatio à Pyrrichio primū instituta 532
	pylij cum Nestore ad Troiā profecti 246	pythagoras zamolxis præ- ceptor 337
	pyliorum bellum 407	pythagoras tyrannidē exo- sus relicta patria in Aegyp- tum & Babylonem disce- di causa abijt 715
	pylium mare 403	pythagoræ
	pylena urbs Aetoliæ 515	
	pylene dea 533	
	pylon Illyrici & Macedoniæ terminus 174	
	pylus Messeniæ castellum fol. 403	
	pylus iuxta Scolimalia à Py	

INDEX.

pythagoræ & Gymnosophi-
starum philosophiæ simili-
tudo 819
pythagoræorum & Italico-
rum controuersia 438
pythagoreorum frequentia
crotonæ 291
pythagoreorum de musicis
& poetis iudicium 14
pythagoricæ philosophiæ
studiosi Tarentini 313
pythæistæ qui dicti 466
pythangelii insula 900
pytheas Thules historiæ scri-
ptor, mendacissimus 59
pythecusæ à Neapolitanis
occupantur 270
pythecusarum solum sulphu-
reum 270 thermæ calco-
losis utiles ibid.
pythia urbs à πύθια dicta
fol. 481
pythiæ ut oracula edant 481
pythiam pro Tenaro permu-
tat Neptunus 429
pythica certamina instituta
fol. 483
pythius nomus & eius quin-
que partes 483
pythiocampes à Theseo in-
terfectus 453
pytnia Idæ collis 537
pytho Draco cognomina-
tus ab Apolline interfectus
fol. 484
pythodoris prudens mulier
fol. 650
pythodoris Colchidis, Tra-
pezuntis & pherraciæ regi-
na 573
pythodorus Pompeij ami-
cus homo diuissimus, à Cæ-
sare proscriptus 746
pytholai promontorium 901
pyxus arx 281

Q
Qadrans magni circuli
in terra stadium
LXIII CIO est 114
quatergemini in Aegypto
frequenter nascuntur 798
quercus marina in Hispania
copiosa 153
quercus Dodonæ fabulo-
sa 380

T. Quintij Flaminij cum
Demetrii F. Philippo præ-
lium ad Cynoskephalon
memorable 503
quinda castellum 770
quintij 587
quintilius Varus & tres le-
giones eius à Cheruscis tru-
cidatæ 331
Q. Marcius Rex Romano-
rum 275
Q. Fabij Max. Aemiliani, de
Gallis uictis trophæa & tē-
pla posita 202
quirinalis collis à T. Tatij
captus 257
quirinum nomen unde apud
Romanos 251

R

RA pro radion usurpa-
tum à Sophocle 419
Tadamantus Euripidis trage-
dia 411
radina urbs Peloponnesi
fol. 402
radina Corinthi tyranno nu-
ptum tradita 403
radinæ frater cum sorore à ty-
ranno interfectus 403
ragas urbs Parthorum 597
ragea urbs Media à Nicato-
re condita 610
rami arboris deorsum flexi
in Aegypto & Gadibus
fol. 184
ramorum gestationes Musis
& Cereri sacratæ 533
rapæ Casilinæ Prænestino-
rum 271
raphia urbs 878
raptus Cretensium 548
ratotes 648
rauenna à Thessalis condita
fol. 237
ab Vmbris occupata ibid.
rauennæ aer saluberrimus,
& quamobrem 237
rea sylula Numitoris filia Ve-
stæ sacerdos 252
rea louem enixa Nedæ fon-
tem aperit 403
reate oppidum 251
reatini Muli 251
recus castorum auriga 566
regis uilla 249

regis corpus mulieres in In-
dia curant 813 strigilib.
confricatur dū ita dicit ibi.
reges iuxta pulchritudinem
eligunt cathei 803
regnum, Medi fortissimo de-
ferunt 612
regium Lepidi 240
regium urbs Galliæ cisalpi-
næ 236
regium urbs à Dionysio so-
lo æquata 287
regij traiectus 124
regi nil cum Musica negotij
scommæ 289
reginorum urbs unde no-
men sortita 286
regiones quæ, quibus in lo-
cis frigidiores 75
regionum descriptiones A-
lexandro exhibitæ 72
remi 210
remus à Romulo interfe-
ctus 253
refus flu. 649
refus Trolæ flu. & rex Thra-
ciæ 687
res iuuenum, responsa ui-
rum crepitus senum 772
rerum aliæ naturales aliæ ex
hominū instituto sunt 104
republicæ Aristotelis 373
republicæ præcipuæ mari
mediterraneo alluunt 123
republicæ bona forma à ma-
ri abhorret 342
rerum publicarum pestes 545
rhacotis ab Aegyptijs, Græ-
cis donodata 919
rhadamanthus primus Cre-
tensium legislator 541
rhadamanthus in Eubœam
deductus à Phœacib. 485
rhadamanti in Elysio cam-
po imperium 159
rhacii 226
rhaticum uinum Italiæ uinis
bonitate par 226
rhadagades Mediæ 56
rhambæi Romanis rebellant
fol. 872
rhamsis Aegimeri Chertisco-
rum ductis uxor in Trium-
pho Romam ducta 331
rhamni Nemesis simulacrum
à Diodoro

INDEX

à Diodoro dedicatum 458	rhodij piratis pulsus maris	rum compescunt 182
rhaplodia nomen unde 16	imperium obtinent 749	romani Herculi ritu Græca-
rhea à Curetibus adiuta lo-	rhodiorum urbs urbium o-	nico sacra faciunt 253
uem tyrannide Saturni li-	mnium optima 749	romani bello Mitridatico la-
berat 533	rhodiorum in mari imperi-	hum expugnant 690
rheæ mons & ibi templum	um 54	romani Africæ imperium ac-
matris deorum 685	rhodite 749	quirunt 320
rheam quæ gentes colant, &	rhoë Agatha à Mafiliensi-	romani ut Hispaniam sube-
quibus nominibus appella-	bus condita 196	gerint 167
lent 533	rhossus urbs munita 871	romani imperij epitome 973
rhégium urbs à Chalciden-	rhoxane uxor Alexandri M.	romanorum in Athenienses
sibus condita 286	ex Aegypto in Macedoni-	benignitas 460
rhéginorum turricula in ma-	am fugit 921	romanorum de Mithridate
ri Peloro opposita 180	ricinini olei usus ad unctio-	uictoria memorabilis 476
rhégma 770	nes & lucernas 950	romanarum rerum compen-
rhena insula 551	riptiæ montes fictici 335	diosa enarratio 320
rhénus Byrenæ monti paral-	rium Achaiaæ promon. 390	romanorum & Parthorum
lelus 129	rizonicus sinus 366	imperio orbis innotuit 13
rhénus flu. quam longus iux-	rhuspinum 962	romanorum cum Tyriensis
ta Alinij & Strabonē 208	rhypenses 440	de principatu bellum 239
celer est, & pontibus diffi-	rythmi cretici 545	romanorum in Parthos expe-
cultus linguitur 209	rhyum Cretæ urbs 544	ditio 9
rhénus Gallorum & Germa-	rodæi 315	romanorum de Philippo
norum limes 211	rodia urbs Græca Ennii poë-	Macedone uictoria Acton-
rhénostia 59	tæ patria 315	lis adiutantibus parata 503
rhén fontes 208	rodus flu. quis sit 691	romanorū & Carthaginensium
rhinoceros beluæ descri-	roduntia 490	sum magnificæ reipubli-
prio 901	roci Latio adiecti 254	cæ 62
rhinocolura 857	ratæces flu. 374	romanae urbis descriptio 257
rhinocoluri ob oris deformi-	roeteium urbs 691	rombires magnus flu. 560
tatem patria exulant 879	roetes amnis 699	paruus ibid.
rhizes bestia 957	roma quam Carthago occi-	romulus & Remus Martis
rhizæorum sinus 367	dentalior 94	filij 252
rhizophagi 898	roma Tarfensibus & Alex.	romulus asylum aperit 253
rhizons oppidum 497	andrinis doctis referta 773	romuli & Remi historia 252
rhodanis per lacum fluens	roma Arcadica colonia ab	rosus urbs 774
in hilili permiscitur 304	Euandro deducta 253	roxane in Sisimithrae petra
rhodanus flu. mercimonijs	roma à Romulo & Remo	abscondita 603
deportandis aptus 194	condita 253	roxolani 334
rhodani flu. ostium 198. 200	roma unde tantū aucta 257	roxolani Scytharum extre-
rhodius flu. 649	romana resp. ex Aristocrati-	mi ultra Borysthenem po-
rhodope urbs Hisp. à Rho-	& Monarchia mixta 320	siti 115
dij condita 168	romani scriptores Græcis ne-	roxolani ubi sint 354
rhodopes Meretricis calce-	gligentiores 175	bellum gerunt cum Mithri-
us in sinum regis Aegyptij	romani Cyprum occupant	datis legatis ibid.
ab aquila detectus 935	ptolemæo deiecto 782	rubricatum oppidum 187
rhodus uiros bellicos, politi-	romani legatos suos uiolari	rubrum mare 884
cos, doctos, plurimos pro-	agni ferunt 435	rucaniij Rhazorum gens pe-
duxit 753	romani quando literis ope-	tulans 226
rhodus ab Alexandria quan-	ram dare cesserint 463	rudæ 315
tum distet 23	romani Aeneæ gentis suæ	ruscino urbs 198
rhodius Solis colossus 7. mū	primordia adscribunt 891	ruscino amnis & elus nomi-
di miraculum 750	romani cur Britanniam oc-	nis lacus 198 pisces ha-
rhodij fortunati terra maricq̃	cupare spreuerint 116	bent fossiles ibid.
sol 752	romani latrocinia Lusitano-	ruta herba cinere alitur 302
		rutens

INDEX

rotenti	297	mensæ communitas amicitiam parant & fouent	481	salaminiacus sinus	396
rutuli & eorum urbs Ardea		sacrificia humana Gallis oblata olim	213	salamis urbs Cypri à Teucro condita	780 ibid.
fol.	252	sacrificia Ambarualia	253	salapia urbs	317
rymus fl.	645	sacrificia humana apud Lusitanos	163	salaria uia	251
ryndacum	645	sacrificia Indorum superstitione	813	salassii	1223
rypes Achatae urbs & de ea Aeschylus uersus	442	sacrificia duplicia cum furore, alia sine eo	532	salassii à Caesare deuicti & sub hasta uenditi	225
ryptidis regio à Phariensibus occupata	442	sacrum bellum	482	saleis amnis	393
rytia Corybantum ex Apolline mater	537	sacrum promontorium Hispaniae	107.764	salentini	311
S		sacrum promontorium extremum punctum orbis habitabilis ad occasum	146	salentini Cretenesium coloni	314
S Abaportus	897	sacrorum initiationes Cerialis	533	fol.	314
S abæ quid	536	sadacora	761	salernum à Romanis praesidio contra Picentes	273
S abæa ciuitas maxima	898	sadracæ Darij regia	853	salganeus	462
S abæi	887	sagalassus	664	salganeus proditor pænas hosti luit	465
S abaiticum os	897	S agapenti	860	salganei sepulchrum	9
S abatica	610	S agaurus Tauricæ princeps	358	salinæ Ardaxorum mirabiles	369
S abatus lacus apud Romam celebris	250	fol.	675	salinæ Tragesæ, salem con- crescentem habent spirantibus Etesijs	701
S abazius magnæ Matri ad- iunctus puerulus	535	S agia	264	salinæ ad Ruscinionem lacum	198
S abbatorum uada	221	S agrus flu.	289	salmacis fons infames ob efforminationem	754
S abini	242	S agra flu.	289	salmonè Pisæorum urbs celebris	411
S abini Italię populorum antiquissimi	251	S aguntum à Zacynthijs conditum ab Annibale euersum	168	salmonæus Pisæorum dux	411
S abini filios suos Marti fouet fol.	272	S agunti expugnatio secundi belli punici causa	168	fol.	411
S abinorum foruli	251	S agylium arx munitissima	655	salmonium, cretæ orientale promontorium	107
S abinorū regio montosa	251	fol.	929	salmydessus	636
S abutę	804	S ais	929	salmydessus, locus in Ponto nautis celebris	46
S acæ 593 incursionibus finitimos molestant	594	S aitæ ouem colunt	939	salome Herodis soror ab Augusto honorata	884
S acæ à Cyro, uictores oppressi	594	S aij Thraces	522	salona Dalmatarum nauale	367
S acæ à Scythis orlundi	342	S al fossitius in Calupena	654	fol.	660
S acæa à Cyro instituta	595	S al lacustre in Media dolorificum	609	salonites caseus	165
S acarauli	593	S alis fossæ in Rhodo mirabiles	247	salamenta Exitana celebra	165
S aculina Armeniæ regio fer- tilis	75	S alis prouentus uber, circa Ammonis templum	46	fol.	148
S acassena	618	S ale constantes integræ domus in Gerrha	885	salæ & uitrosæ paludes Armeniæ	619
S accopodes	861	S ales fossiles	948	salus lacus mari quàm flu- uio similior	47
S acerdos Dianę perfuga con- stituitur, & eius Scithica sa- cra	262	S ala flu. Germaniæ	331	salii fontes Turditanorum	152
S acerdotes Getarum	338	salamin insula	125.455	fol.	47
S acerdotes dianæ Ephesiæ	739	salamin Idæus dactylus	538	salugo in Aegypto fossilis ipsa aliquando mari tectam arguit	47
S acrificare græco more unde didicerint Hispani	196	salaminea Xerxis & Græcorum pugna	456	saluatae textores optimi	152
S acrificare ad Herculis colū- nas noctu cur ueritum	146	salaminea pugna Aeginen- sium uirtus canuit	430	salus	
S acrificium Episcopirosis	455				
S acrificia & libationes &					

INDEX.

salus ubi amores finguntur		sandalium oppid.	664	terdorum mare profundissimum	46
fol.	516	sandaracurgium	657	sardoi maris profunditas	C19
salyses	201	sandrocestus rex Prasiorum		ulnarum	50
salyses à Sextio Romano re-		aliàs Palibothrus	806	sargusena	629
præsi	196	sandobanes flu.	574	sarissæ usus duplex	513
samar	520	sangarius flu.	638.662	sarnæus flu.	593
samaria urbs 879 nomen		sangia pagus	638	sarnus amnis	269
in Sebastia mutauit	ibid.	sanguinis misto pecora à		saronicus sinus	390.424
samaritana Thalabroca	587	suffocatione tuerur	178	sarpedon Cretensium Mile-	
samborca Ptolemæi	187	sanitatem quàm diuitias ma-		tiorum dux in Asiam	732
sami olim Macrones	643	uult Myscellus	302	sarpedon promontoriū	780
samisena	657	santones gens Gallica	206	sarpedon Cretensis Carum	
samicum castellum	401	saones sordidi homines	574	dux	667
samicum urbs & ibi Samij		uenefici	ibid.	sarpedon Lycum Pandionis	
Neptuni templum	208	saotris aqua uenalis	663	fil. in regni societatem assu-	
samnites ad unum omnes à		sapæi Thraces	522	mit	765
Sylla trucidati	271	sapæ Thraces olim Saij, Sini		sarpedonis de Ptolemaicis	
samnites ex Sabinis orlundi		ti, & Sinties dicti	644	miraculosa uictoria	877
& de ortu illorum fabula		saperdæ loca madida	715	sarpedonium promont.	724
fol.	272	saphnioentes	702	sarpedoniæ Dianæ templum	
samnites Campaniam occu-		sappho amoris stimulis agi-		& oraculum	774
pant	271	tata se de Leucade præcipi-		sarsina	350
samnitici montes	242	tat	516	sarus amnis	632
samniticæ mulieres sine ul-		sappho mulier in poësi excel-		sasan insula	315
ris insulam ad Ligeris ostia		lentissima	714	satmoentes flu. & urbs co-	
incolentes	214	sapralacus	356	gnominis	702
samonium Cretæ urbs	543	sara lacus	710	sarnianus flu.	373
samonium Cretæ promon-		saramena	641	saturnus filios recens natos	
torium orientale	537	sarapana Colchidis Castel-		deuorauit	533
samosata Commagenæ urbs		lum	575	saturni templum Gadibus	
fol.	761	sarapares Thraces	621	celebre	178
samosata urbs	869	sarapum	922	satyrus ad Troglodytas mis-	
samothrace insula	125	sarasa	862	sus Philoteram urbem con-	
samothraces Cererē & Pro-		saraspades	864	dit	888
serpinam colunt	214	sarauena	629	satyrus Protegentis artificio-	
samothrachum & Curetum		sarda portus	961	sus	750
sacra communia	531	sardanapalus Tarsum una		satyri Bacchi ministri	532
samothracia	521	diædificauit	769	satyri Bosporani uiri clariss-	
samothraciæ unde Fauoni-		sardanapalos Assiriorum re-		monumentum	565
us incidat	26	gum ultimus	853	sauiromatæ quam Roxolani	
samplicerami	872	sardanapali Anacyndarix,		australiore	115
samus lac gallinarum ferre		fil. epitaphium	769	sauiromatarum diuersa uitæ	
dicta ob soli fecunditatem		sardes urbs antiqua & præ-		instituta	342
fol.	735	clara	722	saus flu.	226
samus duplex Thracica &		sardes Lygdamis occupat		in Istrum exit	ibid.
Ionica	521	fol.	57	saus flu.	366
samus urbs Cephelleniæ		sardes terræmotibus afflictæ		saxa cedentes Ligurres	242
fol.	517	fol.	674	saxosi campi mium	198
samus insula	553	sardiæi	366	scædisæ	568
samus à Tembrione condi-		sardinia in Carthaginensi-		scæus flu.	686
ta	731	um potestatem uenit	248	scæus murus	686
sami insulæ uaria nomina a-		hinc in Romanorum	ibid.	scamander flu. unde oritur	
pud antiquos	735	sardinia insula insalubris per		fol.	698
sami insulæ descriptio	734	æstatem	248	scamandri duo fontes calin-	
sanaos	671	sardinia chorographia	248	damaly	

INDEX.

dam alter, alter frigidā fun- dens aquam 54	scingogamus 195	scythæ humanis carnibus ue- scuntur 221
scamandri flu. ostia 692	scipio Aemilianus à Roma- nis in Ciliciam missus 766	scythæ in Palestinam irrum- pentes 64
scamandri fontes duo alter calidiss. alter frigidiss. ha- bens aquas 699	C. Scipio Comum coloniam deducit 238	scytharum regio mari septen- trionali terminatur 77
scandaria promontoriū 755	scipio Africanus Romam Linternū migrat ob simu- lantes 265	scytharum simplicitas 341
scamandrius Phrygas ex Eu- ropa in Asiam traducit 773	scipionis Africani sepul- chrum 265	scytharum nomen generale Græcis scriptoribus 586
scamandrius Hectoris filius Scepsin urbem condit 703	scipionis cum Cæsare bel- lum Africanum 962	scytharū desertus ad Istrum & Pontum 46
scamandrius campus 693	scira Atticæ locus & insula Sciras 455	scythia amicis quàm hosti- bus uti utilius 242
scardon Liburniæ urbs 367	sciris flu. 292	scythica Cherronesus 356
scarphe 471	scironia saxa 434	sehythopolis 882
scarphia ē fundamentis sub- euta terræmotu 96	sciron uentus 453	sebastia aliās Sammaria nunc Augusta 879
scartho flu. 683	sciron & Pythiocampes à Theseo interfecti 453	sebeniticū Nilī ostium 928
scaurus Padi paludes ut ex- siccarit 241	scironides petrae 453	sebritæ à Psammericho in ex- sultum pulsi 896
scauri opus uia Aemilia 241	scirophorion mensis 455	secoa castellum 872
scena Nomadum 355	scollis olim Oleuia petra fol. 396	segesama urbs 171
scenas urbs 863	scollis mons, Homero est O- lenia petra 442	segestica urbs Pannoniæ arx aduersus Dacos 365
scenitæ 321. 598	scolis uicus & urbs 470	segestica urbs ad Saum flu. fol. 227
scenitæ Nomades 864	scombraria insula 168	segestus Cheruscorum dux in triumpho Romam du- ctus à Germanico 331
scenitæ Euphratis flu. acco- læ 131	scope Parī opus Smintheus Apollo 701	segida urbs 171
scepsis urbis descriptio 703	scordiscus Ptolemæi 643	segobriga urbs Celtibero- rum 171
scepsij Aristotelis librorum copiam & integritatē ade- merunt mundo 705	scordisci duplices 369	segusianorum urbs Lugdu- num 202
scepsij de antiquorum fabu- lis scriptum 537	scordisci Galli 333	seleucia ē Babylonio ruder- ibus condita 854
scepsiorum & Cebreniorum mutua odia 693	scorpij in India uolucres 808	ipsam iam superat ibid.
sceptrigeri Bosporani 567	scotusa Thessaliæ 381	seleucia Pieriæ & ibi ampelli- tis tetra 368
schedia 927	scotussa 502	seleucia Mesopotamiæ ca- stellum 869
schedij sepulchrum & sacra- rium 486	scutana flu. 241	seleucia in Pterea 774
scheria insula nunc Corcyra dicitur 303	scyathus insula 498	seleucia ad Calycandū 767
schænus mensura 604	scybaseus sinus 283	seleucia urbs ad Euphratis & Tigris confluentia 607
schænus mensura qualis a- pud Aegyptios 931	scydisse mons 643	seleucus Babylonius 5
schæmis amnis 470	sylaces flu. 642	seleucus Nicator Lysima- cho bellum infert 720
schænis portus, & ibi isth- mus angustiss. 424	scyllæ & Charibdes com- mentum Homericum quid sibi uelit 19	seleuci Nicatoris successo- res Bactrianā amittunt 785
schola Atheniensium trans- lata ad Malsiliam 197	scylletium Atheniensium co- lonia 290	selenusia lacus 739
schurus filios 50. habuit 357	scyllerius isthmus muro mu- nitus à Dionysio 290	selga 664
schuri fil. Palacus 354	scyrus insula 125. 498	selgessos 664
scilla Nilī filia 428	scyrius lapis 498	selgica iris & ex ea unguen- tum optimum 665
scilla puella patriam prodit & perit 428	scythæ ad Boream ultimi 6	selinus
scilluntia Mineræ insigne fol. 299	scythæ omnia communia ha- bent gladio & poculo dem- ptis 340	
	scythæ hospites mactabant & immolabant 339	

INDEX

Selinus flu.	767	sepius urbs aliàs Sipontum		Sertorius Dianæ Ephesiæ fa-	
Selinus nomine flu. tres ap-		fol.	317	no pro arce usus	167
pellati	441	sepias urbs clade Persica ce-		Sertorius Hispaniæ imperi-	
Selinus urbs Siciliæ à Mega-		lebris	504	um affectat	167
rensis condita	306	Septemgani feri homines		Sertorijs obitus	170
Selinuntius Apollo oraculis		Pompeij exercitum concli-		P. Servilius Isauricus dictus	
celebris	509	dunt	644	à deictis Isauris	663
Selinuntia aquæ salæ	308	Septempeda urbs	263	Servius Quirinale collem	
Secentes flu.	380.686	Septemstadium nauale	922	urbi iungit	257
Selli populi circa Dodonam		Septentrionales mundi par-		Servorum nomina in Attica	
fol.	26	tes quæ dicantur	112	unde petita	344
Selli Dodonæ	379	Septentrionales populi Ho-		Sernorum usus nullus in In-	
Selurus prædonum dux Aetnæ		mero cogniti 3 certis no-		dia	813
fil. Romæ in theatro à be-		minibus carent	ibid.	Serum populorum magistra-	
stis discerptus	306	Sepulchrum Hecubæ Cy-		tus V CIO	806
Selybria urbs	371	nos sema dictum	691	Sesamus pagus	639
Sembritæ	913	Sepulchrum Salganei, & Pe-		Sesamini olei copia in Baby-	
Semicanes Hesiodæ	40	lori	9	lone	858
Semiguntus Cheruscorum		Sepulchra Corinthiaca om-		Sesarij	378
dux	331	nia aperta D. Cæsare re-		Sesithacus Cheruseorum du-	
Semiramis Syriaca	86	gnante	436	cis fil. in triumpho ostenta-	
Semiramis per Gedrosiam		Sepulchra indytorum uiro-		tus à Germanico	531
in Indiam peruatit	786	rum peregrinantes perqui-		Sesostris Aegyptius	57
Semiramis Babylonem con-		runt	122	Sesostris Isthmum perfodere	
didit	86	Sepultura Græcorum publi-		conatus, cur destitit	36
Semiramidis agger	654	ca ad Platæas	474	Sesostris Aegypti rex in Eu-	
Semiramidis murus	82.619	Sequana flu.	205	ropam uenit	786
Semiramidis uaria & admi-		Sequanæ flu. fontes & ostia		Sesostris Aegyptij columna	
randa opera	852	& ad Rhenum ratio	208	888 uallum	ibid.
Semnones Sueuorum poten-		Sequani populi	208	Sestus & Abydus	109
tissimi	330	Sequani cum Germanis iun-		Sestus urbs Cherronesi pri-	
Semproni Forum	251	cti in Italiam irrupit	208	maria	687
Sena urbs	250	Sequanorum potentia	208	Terabis urbs	169
Senes in Ceano occideban-		Serapium Memphi	934	Sethreitica præfectura	931
tur lege	551	Serapidis templum	928	Setinus ager in Latio	254
Senes nisi prudentia ualeant		Serbonides lacus	47.936	Setius mons apud Prolamæ-	
cōtemnuntur ab Indis	812	Seres longæui	804	um Straboni Sigius est	230
Senus honos apud Alba-		Serguntium urbs	171	Seumara urbs	575
nos	578	Sericum in India arboribus		C. Sextius Calvinus	230
Seniores Cretensium & Spar-		innascitur	797	Sextius Romanorum contra	
tanorum	546	Seriptus insula	550	Salys dux	196
Senogallia	250	Saxosa	552	Sextius Cn. Pompei frater Si-	
Senogallia Plinij	275	Seriphij à Perseo in lapides		ciliam ad defectionem incli-	
Senones	210	mutati	552	tat 150 occiditur Mile-	
Senones Romam caperunt		Serpens Cychriodes ab Eu-		tum	ibid.
subita incurfione	236	ryclo perfligatus	455	Sex. Pompeius cum prædo-	
Senones ex transalpinis in		Serpentes uorantes Panes	73	nibus suis ad syluam Galli-	
Galliam migrarunt	211	Serpentes Indorum uolatiles		nariâ conuentum habet	266
Sensu non sensibili ratione		noxij	806	Sextia aquæ ad Malsiliâ	196
terræ globositas, & alia e-		Serpentigena in heroem mu-		sibi cum Hercule in Indiam	
iufmodi metienda	113	tatus	684	profecti	187
Sentinum	250	Sertorius cum Pompeio bel-		libini germani	330
Sepias oppidum	497	lum habet	170	Sibylla Erythrea uates cele-	
Sepias acta tragœdijs cele-		Sertorius à suis inter pocula		bris	742
brata	504	obtruncatus	187	Sicamber à Germanico ca-	
				ptus	

I N D E X

prus et in triumpho ductus fol.	332	sidone maximus dies hora- rum	135	fluxus	692
sicambri	210	figa urbs Syphacis R. regia diruta	960	simoisius campus	693
sicambri bellum Germani- cum concitant	331	figerum urbs	692	simonidis lori pardaci	715
siccitas magna Ardaxerxis tempore	46	figelum	466	simus cinædus	746
sicilia à continente abrupta fol.	286	figertidis regnum Græci oc- cupant	598	simus medicus	755
sicilia penus Romæ	306	figeuni flu. ostia	694	simulachra Mineruæ anti- qua pleraq. sedere conspe- cta	698
sicilia subinde alijs populis subiecta tandem in Roma- norū potestatem venit	303	figia	700	sinarum regio	69
sicilia frustum Italia ab ea abruptum	50	figilla	700	sinda	664
sicilia insularum maris nostri maxima	124	figillum Locrensiū	478	sindicorum regia	565
siciliæ imperium Hispani pri- mo obtinuerunt	303	figillum quantum ex Arabia eius sinu Aegypto & Ae- thiopia constat	87	sindonia terra	804
siciliæ triquetra figura, ambi- tus, 299 tria promonto- ria diuisio	ibid.	figilli terrij Eratosthenis exa- men 83 pertotum & 86		sinitæ Thraces	522. 644
siciliā an ulisses attigerit	20	figillorum in India nullus est usus	812	sinna	874
siculum mare profundissi- mum	46	figillorum Eratosthenis exa- men	80	sinnaca	862
siculum mare olim Ausoniū dictum	124	figinini populi	606	sinope	567
siculum fretum cur tam flu- atuosum	51	figius mons	198	sinope urbs præclara à Mile- tis condita	640
siculi pelagi circūscriptio	124	figia urbs & Signium ut- rum	260	sinotium Dalmatig urbs	367
siculi freti utriusq. latitudo fol.	123	figriana	611	sinuessa urbs	242
sinus insula	549	figrium Lesbi promonto- rium	713	sinuessanae thermæ	257
siconi	223	sila urbs	318	sinus mundus	888
sidae urbs	762	sila Brutior. picifera sylua	209	siphnus insula	549
siden urbs Pamphilæ	664	silaceni	860	sipontum urbs à Diomede condita	317
sidena	127. 642	silarus Picentum & Campa- norum terminus	273	sipylus terræmotu euer- santalo regnante	54
sidena à Cræso capta	698	silari aquæ miraculosa natu- ra	273	siracum natio	985
sideritis quomodo ferrum nabat	806	silenus tibiarū inuentor	534	siracena	579
sidicini populi	260	silent Bacchi ministri	533	sirbes flu. nunc Xanthus	763
sidon	874	sili Aethiopes	899	sirbonidis lacus	879
sidon quos uiros celebres produxit	877	non euadunt	ibid.	sirbonis lacus Bitumine abū- dat	882
sidon phœniciæ urbs terræ- motu collapsa	54	silia flu. Indiæ cui nihil inna- tet	806	siren Neappli sepulta	268
sidonij in Phœnicia	35	siliquæ Indiæ lethales	798	sirenium una se in mare præci- pitans in Leucosiam eiect- ur	281
sidonij multarum artium in- uentores Homeri testimo- nio	876	siliquaſter arbor	948	sirenitis regio	284
sidoniorum muliebria texta Troiam deportata ab Ale- xandro	38	silphij prouentus sub zonis calidis	97	sirtis Tarætorū Colonia	293
sidonum mare	874	silphij copia in Media	611	sirmlum oppidum	366
sidone	49	silphij prouentus in desertis Africæ	132	sitapon uetus & nouus ar- genti copia celebres	150
		simiæ saltantes	329	sitimithræ petra in Bactrijs fol.	603
		simiæ ut elephantū ad huma- nam naturā accedunt	802	sisinus Cappadociæ imperi- um affectat	632
		simiarū, & cercopithecorum in India copia & captura modus	802	sisybritæ dicti Ephesi à Sisy- bra Amazone	733
		simodya Lyrica	745	sisyphæum Corinthi	434
		simois flu. & Scamandri cō- iunctio	84	sitacena	610
				sitacena nunc Apolloniatis fol.	846
				sitalca	863
				sittaceni	566
				smaragdi Aegyptij	943
				smaragdorum	

INDEX.

smaragdoru copia apud Indos	821	solis urbs	932	graphus & historicus	539
sminthium Alexandriae	537	sol equum sacrificant Massa		solipolidis louis purpura	
sminthei nomen multis in locis extat	701	getæ	595	sol.	746
smintij Apollinis templum		solem nunquam uidentes		solisnati	248
551 in Tenedo	708	Cimmerij	267	sostratus philos. Nisus	748
smyna ab Amazonibus cõdita	579	solem Persæ colunt	847	sostratus Cnidius Pharus	
smyna urbibus Ionicis adiuncta	731	soldurij Adcantuamni	188	condidit ob nauigantium salutem	919
smyna Amazon mulier celebris	731	sol i urbs Cypri	781	sostratus cingedi sermonis autor	746
smynæ, Erasistratea medicina floruit	674	sol missus mons	737	spadines Aorsorum rex	585
smyrne urbs cur nullam fecerit mentionem Hom.	649	soloce	860	sparta urbs	418
smyrnæi Homerum sibi uendicant	743	soloce	769	spartani Græciæ imperio excusati ab Epaminonda	476
soandum	781	solon Hom. deprauator	456	spartani auxilio Eleorũ Phædonem evertunt	414
socrates philosophus militare edit facinus	465	solonis de Atlantide insula narratio	103	spartani amissum imperium recuperant sub Rom.	421
sodoma quomodo igni absorpta	883	solos	683	spartani & Argei Peloponnesi incolę celeberrimi	431
sogaris Amazonicum teligenus	578	solus	762	spartanorum & Argiuorum de Thyrea contentio	61
sogdiana	593	solyma mons	764	spartanorum Respub.	545
sogdiana petra altissima	604	solymus tumulus	727	spartarium	169
sogdianæ limes laxertes fluvius	603	solymi montes, quasi meridionales	32	spartum copiosum nascitur circa Emporium	169
sogdianorum & Bactrianorum crudelitas in parentes & mortuos	603	solymi nunc Milyæ dicuntur	667	spauta lacus miraculosus sol.	609
sol oceano mergi creditus sol.	146	solymi Tauri montis accolę cur ultra Oceanum ponantur ab Homero	19	spectacula VII. mundi	853
sol quando Meroës incolis uerticilis	79	sonoba	152	spectaculorum studiũ apud Rom. Numidis utile	132
sol ad VI. cubitos tantum attollitur in Britannia	77	sophena magnę Armenię regio	607	specula Eudoxi in Cnido	120
sol cur oriens & occidens maiori uideatur	146	sophiani Græciæ descriptio Strabonianæ lectioni utilis	506	spercheus fluvius	490
sol æquinoctiali parallelus quasi describitur	136	sophienfes	530	sperchius alueo mutato uias nauigabiles reddit	56
sol ex oceano oriri & eodem mergi creditus	2	sophites Alexand. M. CL. canibus donat	803	spermophagi	898
sol Aethiopibus non est utilior quàm alijs	799	sophitis regio	802	sphacteria insula, & ad eã pugnã Lacedæmoniorum funesta	414
sol quibus uerticilis fiat solstitio æstiuo	134	sophista quidam Indus scriptum Athenis exurit	786	sphæra Billari nobile opus sol.	641
solis & aurorę equorum stabulum	31	sophistæ publicis stipendijs conducti Malsiliæ	197	sphæram rectam habentes arcticis carent	139
solis occasu tenebras non statim induci	146	sophocles in typographijs Homero multo inferior	25	sphagia insula	403
solis Ciliciæ prædones à Põpelo excissi	442	sophocles Pamphyliam pro Cilicia usurpat	773	sphettus	459
		sophocles poëta ab Atheniensibus Samũ missus	736	sphinxes lapideæ	932
		sophoclis de Inacho fab.	307	spina olim Græca urbs nobilis, nunc uicus	237
		sophoclis de Pandionidis quatuor uersus	454	spina urbs olim maritima, nunc mediterranea	237
		sophoclis de Antenoris salute narratio	704	spinæ Indicæ succus excecatur oculis instillatus	829
		sora urbs	260	spinetarum donaria Delphica	482
		soractes mons	249	spinitarum thesaurus apud Delphos	
		sorores fratres in matrimonio um elocant apud Hisp.	174		
		solicrates Cretensium geographus			

Delphos	237	stachades insulæ Mafsillen-	pæo reposita	76	
spiritus mutationis terre cau-		sibus subditæ	201	strigiles ex ebeno parati 812	
sa	48	stoma palus	692	strongyle insula Acoli regia	
spitamenes perfugus	596	stomalimna lacus	200	Liparæarum tertia	309
spitamenes ab Alexan. M. ad		stoni	224	strophades insulæ	415
supplicium inquisitus	605	strabo Alexandræ aliquan-		struthocameli	899
spledon	477	do uixit	102	struthophagi	899
spodium in solo Cyprio ære		strabo fabulis non delecta-		strymon flu.	375
nascitur	172	tur	538	stura flu.	255
spoletum	251	strabo in Polybium inuehi-		stygis aqua potabilis in A-	
sporades	753	tur	529	uerno	267
sporades insulæ	549	strabo crocodilū cirenen ui-		stymbara urbs	379
stadiū VIII. millia passus cō-		dit in Arfinoë	938	stygis aqua sacra	444
tinet	374	strabo qualem lectorem re-		sympha mons	377
stannum Drannicum	831	quirat	11	symphalus urbs Arcadiæ	
stannum ex Britannicis insu-		strabonis requiraciones	118	tol.	443
lis Mafsiliam deportat	156	strabonis exemplar ueneran-		symphalia aqua Erasimum	
stanni lauatio	156	dæ antiquitatis in bibliothē-		amnem efficit	308
stasenor Solius Alexand. M.		ca Electoris Palatini	138	symphalides uolucres	426
amicus & hæres	781	strab. geneal. materna	542	styra urbs	510
stasirates	783	strabonis cum Aelio Gallo		styrax arbor in Tauro mon-	
stataria pugna apti Eubœ-		in Aegyptum perfectionis		te copiosa nascitur	665
enses	513	narratio	942	styrax gummi ad suffimenta	
statellorum aquæ	240	strabonis historici commen-		utile	665
statonia	249	tarij 597 eiusq. ad Poly-		subatij à Rom. deuicti	332
statuæ Demetrii Phalerei in		bium Paralipomena ibid.		suber quid	67
matulas conflata	460	strabonis de rebus Alexandri		subsolanus unde spiret	27
steganopodes	339	commentarius	73	subur urbs Lætanorū	187
Steyronodæus qui dicantur	67	strabonis genus male audie-		subthebæ Homericæ	474
sterea	461	bat apud Romanos ob de-		suchus cicur crocodilus in	
stella in cubito Persei quibus		fectionis suspicionem	652	Arfinoë	938
uerticalis	136	strabonis commentarij hi-		sucron fluuius & urbs	167
stellæ fixæ omnes æquatori		storici 12 consiliū in geo-		sudinum	855
parallelos circulos descri-		graph. scribēdo opere ibi.		sues Belgarum ut lupi homi-	
bunt	111	stratarch. Strab. cognat. 542		nibus nocent	212
stellæ quædam adhuc nomi-		strato tyrannus Amiseno-		suessia Volscorum metropo-	
nibus carent	64	rum	642	lis capra	254
stellarum declinationes ob		strato physicus repræhensus		suessula op. Campaniæ	271
octauæ sphaeræ motum in-		fol.	47	suessones	120
æqualiter uariantur	63	stratocles Atheniensium cō-		sueui Germanorum poten-	
stena	489	tra Spartanos dux	414	tissimi, gens bellicosa	210
stenyclarus Chrespontis re-		stratonis turris	878	sueui syluæ Herciniæ inco-	
gia	416	stratonis insulæ	891	læ	330
Stephani Epitome	507	stratonici citharædi in Cau-		sueuorum natio maxima ab	
sterilitas Sabini immissa ob		nios scomma	749	Albi ad Rhenum & ultra	
non præstitum uotum	272	stratonicea urbs	756	extenditur	330
stethichorus	39	stratonica Ariaratis Cappad.		suidas Thefallorum causa fa-	
stethe locus in Ponto nautis		Regis filia Attali R. mater		bulosa prodit	381
celebris	46	fol.	721	suilla salsamēta apud Sequa-	
sthenelus Micenarū rex	431	stratonicensium regio	707	nos optima	208
sthenidis opus Sinope	641	stratophylaces Galatarū	661	sulchi	248
symphalis obsidione cedere		stratus urbs nunc Dyme di-		fulgas fluuius	202
citatus oraculo Iphicrates		citur	442	fulgæ flu. cum Rhodano cō-	
fol.	444	stratus urbs	514	fluxus	207
stiphane palus	655	stratij hydria ærea in Pantica		fulmo urbs	264
				fulphus	

INDEX

sulphur tractile 268
 sunium curia 461
 sunium promontorium 94
 surena Parthorum rex persi-
 dus in Crassum 861
 surrentum Campaniæ 269
 surrentum & Capreanum
 fretum Syrenū termini 21
 surrentinum uinum in cam-
 pania celebre 265
 susa Babylon & portæ caspię
 triangulū constituunt 88
 susa urbs memorabilis 838
 susam choaspi fluuiū adna-
 uigans Dimotimus 44
 susis regia Persiæ 838
 sustana æstibus obnoxia 846
 susianę fertilitas ducentupla
 fol. 846
 susij 612
 sutrium 249
 sybaris flu. aqua pota noxia
 equis 292
 sybaris urbs 292
 sybaris urbs à Crotoniatis
 flumine obruta 292
 sybaritarum potentia 292
 sybaritarum donaria Delphi
 ca 482
 sybota insula 125
 sybotæ insulæ 376
 sybillini libri Ammonis ora-
 culum destruxere 940
 sycaminorum urbs 878
 sycione urbs olim Mecone
 & Aegiali dicta 437
 sycioni Corinthiorū agrum
 occupant 436
 sycionij tyranni utri modera-
 ti 437
 syderum cognitio quatenus
 geographo conueniat 7
 sydra urbs 767
 syena 916
 syena limes æstui tropici 96
 syenæ latitudo quot stadio-
 rum sit 115
 syenæ puteus æstui solstici
 index 944
 Tropico subiecta ibid.
 meridia. nullæ sunt umbrę
 sole in uertice existente ibi.
 syenam à Meroë 100 stadijs
 abesse 115
 sylla Athenis captis Aristote

lis bibliothecam Romam
 apportauit 705
 sylla Romanum imperium
 solus in manu habuit 271
 Samnitis cecidit ibid.
 sylla muros hexamyl dicitur
 fol. 458
 sylla Mithridatem & Ilienses
 humaniter tractat 690
 syllæ crudelitas 271
 & de Samnitibus dictū 272
 syllæ erga Athenienses hu-
 manitas 460
 syllæus perfidiæ poenas dat
 Romæ 909
 syllæi Nabatæi in Romanos
 perfidia 907
 sylosontes pro teste à Dario
 regnum recipit 736
 sylosontes Samius tyrannus
 fol. 735
 sylphium in Cyrenaica opti-
 mum 972
 sylua Gallinaria 266
 syluini uenulinis finitimi 324
 symethus flu. 305
 symbacen urbem Medi Par-
 this eripiunt 609
 symbrii à Romanis & Cono-
 manis debellati 239
 symbolorum portus 356
 syme insula 753
 symplegades seu Cyanea sa-
 xa 19
 synagela Lelegum urbs 707
 synnada urbs 671
 synnadicæ lapicidinæ 672
 synoria castellum 650
 syntæ in Africa 132
 syphacis regis posterij defici-
 unt 960
 syracusę quinque urbibus con-
 stabant 303 à Pompeio
 deuastatæ & ab Augusto
 Cæs. restauratæ ibid.
 syracusæ quando & à quo
 conditæ 302
 syracusani tyramis parentes
 aliorum interim domini
 sunt 303
 syracusanorum opulentia in
 prouerbiū abiit 302
 syracusanus pons insulam
 continenti iungens 55
 syrenes tricipitem scopulum

fuisse 21
 syrenos Homerice an ad Pe-
 loriadē rectē constitutæ 20
 syrenusæ 20
 syria dea in Barabyca colitur
 fol. 863
 syri equites pugnaces 639
 syri Homerum non intelli-
 gunt 33
 syri propriè dicti qui 852
 syrorum cū Armenijs & A-
 rabibus cognatio 38
 syriæ descriptio 864
 syriæ latitudo 86
 syriæ reges Bactrianam amic-
 unt 785
 syriæ meridionale latas ut
 circumscribendum contra
 Eratost. 86
 syrium mare antiquis inul-
 um 44
 syrmus Triballorū rex 242
 cum Alexandro M. grati-
 am init ibid.
 syrtis insulæ 124
 syrtis maior 970
 syrtium mare 124
 syrtis minor 969
 syrus insula 550
 syscia op. Pannoniæ 366
 syspiria 620
 sysitia Laconum 547
 sysitia Spartanorum 545

T

Tabææ 672
 tabula geographica E-
 ratosthenis 70
 tabulæ geographiæ memo-
 ria quā utilis 133
 tabulæ geographiæ pro cir-
 culis rectas lineas habent
 fol. 118
 tabulæ geographiæ anti-
 quorū, erroribus repletę 74
 tachari 593
 tanarus 415
 tanarus Laconicæ 125
 tanarus & Pythia eiusdem
 ualoris, oraculum 429
 tagus flu. Hispaniæ 147
 tagi ostia ad Pyrgum 160
 tagi fluuij longitudo à fon-
 tibus ad ostia usq; 108
 talabroca Samariana urbs
 fol. 587
 talarea

INDEX

Galates	496	rectè notatus	74	recentiorum	158
Galionis poena in India inusi-		tapyri	596.609	tartessum Homero notam	
tara	813	tapyrorum mores	606	fuisse	157
tamarus Epit. mons	379	tarantus heros	312	tartessidem Turduli occu-	
tamasa Cypri urbs, & de ea		tarascon	195	parant	157
Homeri locus	284	tarascon oppidum	203	tasius Roxolanorum contra	
tamassus Cypri, calchantum		tarati	248	Mithridatem dux	354
profert	782	tarbassus	664	T. Tattus Rom. rex	251
tamna regio	687	tarbelli	206	T. Tattus Quiritū Rex Ro-	
tamonita	618	tarcodementus Ciliciz R. à		mulo amico, sit ex hoste	253
tamynæ urbs ab Admeto cō-		Romanis appellatus	774	per insidias occisus	ibid.
dita	512	tarco Tyrreni prefectus	243	tatra palus salis concreti	663
tamyras fluuius	375	canis capillis natus	ibid.	taurium Galatarum celebre	
tamyracis sinus	355	tarentum Achaica urbs	290	emporium	662
tanagra urbs ad Asopum flu-		tarentum, urbs	311	taulanti	378
uium	437	sinus Tarentinus	ibid.	taurentium à Massiliensibus	
tanagraz Gephyraz dicti	466	tarēti dies festi plures quā-		conditum	196
tanagra	462	nefasti	313	turiana regio	283
tanais flu. & eius ostia	108	tarentini philos. Pythagori-		taurica Chersonesus	356
tanais & Nilus limites orbis		cæ studiosi 313		taurica ora maritima ad Me-	
partium	61	ticum statum retinent	ibid.	otidem	357
tanais & Nilus in eodē sunt		tarentini cum Romanis bel-		taurica incolæ Mithridati tri-	
Meridiano	109	ligerātes Pyrrhum ducem		butū soluit	356
tanais urbs à Græcis Bospo-		euocant	314	Græcæ	
ranis condita	560	tarent. Deorū donaria à Car-		frumentū suppeditabāt ibi.	
tanaisidis fluuius fontes igno-		thag. & Rom. direpta	311	taurini cisalpini gens Ligu-	
ti	559	tarichiz lacus	884	stica	224
tanais fluuij à fontibus ad o-		tarichiz insulæ	968	taurisce gens Norica	225
stia usq; descriptio	559	tarne Lidiz urbs	475	taurisci Galli	333
tanais mentionem cur Ho-		tarphe	56.507	taurisci à Getis debellati	344
merus nullam fecerit	649	tarpetes	566	tauriscorum aurifodinæ ce-	
tanais flu. ostia duo	358	L. Tarquinius Priscus Rom.		lebres	228
tanaim fl. per Caucasum flue-		R. Lucumo prius dictus	243	taurentum Plinij	323
re fabulosum	109	tarquinius Superbus ulti-		tauromenium	299
tanis urbs magna	929	mus Romæ Rex	243	tauromenium zancleorum	
taniticum Nili ostium	928	tarquinius maliciōse regnās		in Sicilia colonia	301
tanois urbs Tauricæ	358	Roma eiectus	320	tauropolis	461
tantalus Phrygiæ rex	666	tarquinij urbis nomen unde		tauropolis Diana	630
tantali diuitiæ unde	778	fol.	243	tauropolitæ Apollinis tem-	
tantali tempore terræmotus		tarquinij Demaratum Co-		plum	885
Sipylum euerit	54	rinthium recipiunt	243	tauropolium	736
tape regia urbs Hyrcaniæ		taraco urbs, Hispaniæ me-		taurus Marathonius	461
fol.	587	tropolis	168	taurus Samnitum dux in O-	
taphiassus	515	tarraconensis Hispaniæ de-		picorum regione procuma-	
taphij	356	scriptio	165	bens	272
taphij in Cephellenti	520	tarfus urbs	127.771	taurus & Armenij montes	
taphitis promontorium	568	tarsum Triptolemus condit		sub Athenarum parallelo	
taphiussa	520	lo Inquirens	869	sunt	84
taposiris	926	tarcentes Athenas supera-		taurus mons totam Asiam	
tapabona	59	runt philos. studio	771	bisariam diuidens	70
taprabona insula in australi-		tarsius flu. Homero Hepta-		tauri montis longitudo & la-	
bis India posita	120	porus	683	tutudo quanta	557
taprabona insula Indici ma-		tartari nomen unde Home-		tauri extrema lmaus uocan-	
ris maxima	794	ro deductum	157	tur	605
taprabonæ situs antiquis nō		tartessus ueterum Boetis est		tauri montis descriptio	607
				tauri gens Scythica	376
				tauri	

INDEX.

tauri sanguine potō Midas moritur 57	teleclus Lacedæmoniorum rex à Messenijs trucidatus fol. 312	Teneatæ templum 435
taxila urbs Indiæ præclarissi- ma 801	telemachus Neptuni sanum intrat 400	teneas fluuius 250
taxilarum monstrosæ consue- tudines 817	telemachus Lacedæmonem petit 423	teneatæ à Corinthijs ad Ro- manos deciscunt 435
taxilus rex Alexand. M. hu- maniter excipit 801	telemachus procorum insi- dias elabitur 406	teneatarum respublica 435
taygetus mons 418	telemachi eadem Amphino- mus dissuadet 380	tenedus insula 125.700
taygeti monus uertex terræ- motu abruptus 422	telemacho Menelaus Crate- ram Sidoniam donodat 38	tenediorum Encomiū à Zol- lo scriptum 305
teanum Appulum 318	telephus ubi enutritus 666	tenericus campus 474
teanum urbs Latij maxima fol. 260	telephus cum matre Angein mare præcipitatus 711	tenerus Apollinis & Medie fi- lius 474
tearco Aethiops 57	telestia 272	tenesis regio 898
tearcon Aethiopie rex in Eu- ropam uenit 786	telethrius mons 509	tennis res ocistæ 700
tearconis exercitus Hispani- am, Thraciam & Pötum peruadit 786	tellenæ urbs 254	tentyra urbs 941
teate Maruciorum caput 284	telmissus 763	omnium maximè crocodi- los detestatur ibid.
tectosages 203 auri di- uitem terram colunt ibid.	telus insula 553	tentyritarum uis contra cro- codilos 941
tectosages Phrygiam, Cap- padociam & Paphlagoniam occupant 203	tembices 373	tenus insula 550
tectosages Galatæ 661	tembrío Samum condit 731	teos urbs Anacreontis Lyri- ci patria 741
tegea ex nouem pagis con- flata 392	temenus Heraclides 412	teporgis Galatarum regu- lus 655
tegea urbs Arcadiæ 443	temeneus Argorum condi- tor 444	terebinthus frutex 832
tegeatæ Mycenæ euertunt fol. 432	temeni sepulchrum in Teme- no insula 423	teredon 885
teresiæ sepulchrum 473	temerium promont. 755	terga 683
teresiæ uatis nepos Calchan- tem uatem uincit 740	temesa Italiæ locus 5. 646	teretius Varro Salassos supe- ratos sub hasta uendidit 126
telus pagus 639	temesæus heros 284	tereus Thrax in Daulide re- gnans 485
telium urbs Cauconum 637	temesæum sacellum 284	tergesta uicus Carnicus 366
telamon Teucrū filium è pa- tria pellit 786	temmices 463	tergestæ oppidum Istriæ 239
telchines ijdem cum Cureti- bus 531	temnes mons 712	teria 860
telchines nouem è Rhodo in Cretam, Rheam comi- tantur 536	tempe 621	terina urbs ab Annibale di- ruta 284
telchenes Rhodum inhabi- tantes ei Telchinis nomen faciunt 751	tempe, & circa eam in Græ- ciam transitus 490	termessus 664
telechines Saturno falcem fa- bricasse crediti 751	temperatæ zonæ duæ Borea & Notia 112	termessus urbs Pisidica 764
teleboas Lelegis nepos 373	temperatæ plagæ terminus australis regio cinnamomi- fera 74	termesium promont. 727
teleboæ insulæ 523	templi tectum quotannis no- uum parant Bacchæ & ea- rum ritus mirabiles 214	termilæ à Carib. conditæ 667
teleboij 373	templa Aegyptiorum qua- lia 932	termini unde petendi à geo- grapho 85
teleclus trium urbium con- ditor 415	templa Idææ matris circa Cy- zicum 42	termopileæ columnæ 486
	tempa urbs Bruttiorum 284	terpander Lesbicus celebri- mus 715
	tenarij Lapicidinæ Laconi- cæ 422	terra in duas partes diuisa à Tauro 86
	tene Cygni fil. Tenediorum princeps 435	terra respectu solis punctura- tionem habet 799
	tenea pagus, & ibi Apollinis	terra in mari latens tumefa- cta diluuiâ facit 50
		terra habitata quæ dicat geo- graphis 60
		terra Oceano undique cincta 84
		terra in aquâ transmutatæ 937
		terræ

INDEX.

terrae summaria descrip. 113	rex 711	thebanī Orchomenijs tribu-
terrae ruptura ad Gades ab	teuthras hospitalis 667	tum pendunt 476
Eratosthenes ficta 36	thæna urbs 969	thebanum bellum obitū ab
terrae diuisio Eratosthenica	thala urbs 962	Alcmæone & Diomedes 526
censetur 70	thalamifera nauigia 927	themella 872
terrae & maris forma contra	thalamos qui nūc Bœotij di-	themis Ichnæa 497
Eratosthenem 45	cūtur Pelops fundauit 415	themis & Apollo Delphicū
terrae quantitas iuxta Eratost	thales Mileſius unus de ſeptē	oraculum condunt 483
henem 58	ſapientibus Græciæ 733	themiscira 49.568
terra in quatuor partes diui-	qua ætate uixerit 63	themiscira Amazonum cam-
ſio antiquorū ex Ephoro 31	thales rhythmorum Creticorū	pus 127
terrae in partes maximas diui-	& Pæanum inuentor 546	themiscyra Amazonū olim
ſio 61	thaleſtria Amazonū regina	domicilium 642
terrā & mare globosa eſſe 11	cum Alexandro M. proli-	themifonium 671
terramotus ingēs per Lydiā,	cauſa congreſſa 580	themistes apud Homērum
Ioniā & Troadē graſſat 54	thamyris muſicus 536	quid 380
terramotus cauſæ 50	thapſus 962	themistocles à Xerxe urbe
terremotu cio cio pagi ſub-	thapſacum 856	Læſſaco donatus, ob uini
uerſi apud Parthos 597	thapſacus à Babylone quan-	ibi naſcentis copiam 684
terramotib. collapſa cauſa 56	tum diſtet 80	themistoclis uxor ſacerdos
terramotibus obnoxia loca	thapſacus & Aegypti ora ma-	Dindymenes facta 745
ad Mæandrum 673	rima in eodem parallelo	themistocli 3. urbes à Xerxe
teſtari oſti in Græcorum pote-	non ſunt 90	donatæ, pro pane una, Al-
ſtatem uenit 598	thariades relicto Antiocho	tera pro uino, tertia pro ob-
teſtiū nullus uſus in India 812	M Armeniā occupat 618	ſonio 734
teſtudo fluuialis Cæſari do-	thasus inſula 125	thena oppidum 962
nodata à Poro Indiæ R. 822	thasum omnium Græcorum	theocles Athenienſis in Sic-
tetragnathi 899	robur conuenit 425	itam coloniā deducit 300
tetrapolis 459	thasus unde ſpiret Fauon. 26	theodorea ſecta 722
tetrapolis 869 elus ur-	thauſacum 495	theodorus Cronus dialecti-
bes ob cōcordiam ſorores	thēbæ Phrhiotides 494	cus laſſenſis 756
dictæ. 869	thēbæ à Macedonibus occu-	theodorus orator Gadare-
tetrapolis cōuentus in Cy-	pata 465 uix pagi no-	nus 878
bira 728	men retinent ibid.	theodosius mathematicus ce-
tetrapyrgia 973	thēbæ ab Achille captæ 681	lebris 661
teuchira urbs 971	thēbarū Aegypti. descrip. 942	theodosia urbs Taſicæ 357
teucer à Telamone in Cyprū	thēbarum C. portæ 8	theologia Priſcorum qualis
pulſus 780 Salaminam	thēbas Phœnices cōdūt 463	ſuerit 538 fabulis cir-
condit ibid.	thēbaica regio in nouem no-	cumſepta ibid.
teucrifacerdotiū & ditto 770	mos diuiſa 915	theomneſtus Cois nobilis
teucri uagantes in Callaiciſ	thēbaicę regionis fertilitas 7	pfaltes 755
conſidunt 166	thēbaicę palmulæ 945	theonis in Aratum commen-
teumēſtus 471	thēbani literarum contem-	tarij 64
teureus Daulidem Phocidis	ptores 104	theophanes hiftoricus Leſ-
condit 373	thēbani Epaminonda mor-	bis, Pompeio M. à cōſilijs
teuriſtæ Galli 333	tuo imperium amittūt 463	714 Græcorum ſua ætate
teuthamidas Lethus Pelaf-	thēbani cū Laced de princi-	clariffimus fuit ibid.
ga 717	patu Græciæ cōtendūt 464	theophanis coſſæ 618
teuthæas fluuius 397	thēbani Alalcomenas fugi-	theophilos Tibij fil. à Mithri-
teuthides bicubitales apud	unt 475	date cæſus 652
Carteiam 153	thēbani ouem colunt 939	theophrastus ab Ariſtotele
teuthrania 646.666.711	thēbani Græciæ impetium	ſcholæ & librorum hæres
teuthrantia Rodiorum colo-	Laconibus eripſunt 420	conſtitutus 705
nia 293	thēbani ſacerdotes Aſtrono-	theophrast. Ariſtot. auditor,
teuthras Cilicū & Myſorum	miæ dediti 943	Tyrtamꝑ antea uocatus 715
		theopompſ

INDEX.

theopompi fabulæ	339	thespias urbs	471	thoricus pagus	461
theopompi historici cador	40	thespia Boeotica	465	thraces bello petiti ab Alexandro M.	241
thera Cyrenæorum metropolis	540	thespiensium urbs Cupidine Praxitelis celebris	472	thraces à Romanis uicti	320
thera insula Cyrenes mater fol.	54	thesproti	5	thraces Cistia sine uxoribus habitant	336
thera Cyrenes urbs primaria à Minyæis condita	402	thesproti in Acarnania	373	thraces polygamia ex Menandro	337
therapnæ	471	thessalia, Argos Pelasgicum dicta ab Homero	424	thraces, dierum inducias patiti noctu hostem adunantur	464
theras Autestionis fil. Minyarum dux	402	thessalia Argos Pelasgicum dicta	244	thraces equi domitores	335
thessalia aliàs Thermissa dicta	324	thessalia olim Pyrrha dicta à Pyrrha Deucalionis uxor	505	thraciæ mōtes celebriores	229
thessalia insula in freto cretico	54	thessalia in quatuor partes diuisio	491	thraciæ cum Macedonia terminantur	26
theredon urbs ad ostia Euphratis	82	thessalia uaria nomina cur, quomodo, mutata	505	thraciæ cheroneus nigrum sinum efficit	94
thermaicus sinus	94. 375	thessalia & Thraciæ descriptio Straboniana deperdita est	382	thracicus Bosporus olim Mysius dictus	660
thermæ Aedepiæ	56	thessali Ceren. condunt	244	thrasylulus à Phyla in Phrygiæ reducit Athenienses fol.	458
thermæ Baia	250	thessalici equi optimi ab ora colo iudicati	513	thrasiclis de ortu Nili sententia	917
thermæ Lelantæ	511	thessalici montes	26	thrasionis admiranda opera in Ephesio templo	738
thermæ Neapolitanæ	268	thessaliotis	491	thrax thesauri Iudaici locus fol.	882
thermæ Onesiæ	206	thessalonica Macedonica urbs	375	threiciæ montes niuosi	25
thermæ Phacemonitarum	55	thessalonica ab Epidamno distantia	107	thriasius campus	457
thermæ Sinuessanæ	257	thestius Pleuroniorum rex	526	thrinacis cur dicta Sicilia fol.	290
thermaxus sinus	125	thestiadum cum Meleagro bellum pro apri capite et exuuiis	530	thronie Beli filia	39
thermissa Siciliæ proxima insula	308	theridis sacellum in Pharsalo	493	throniæ Locridis urbs	487
thermodon flu.	49. 642	thyatira	744	thryoessa & Thyrys idem sunt Homero	404
thermodoon Amazonibus subiecta	579	thimbrus Harpali percussa Macedonum dux fortis	971	thucydides historicus	377
thermodoontis nulla est apud Homerum mentio	338	thisba columbis abundans	338	thulæ mari congelato uicina insula, extra Britanniam	58
thermopylæ	488	thisbe insula columbis abundans	14	thules descriptio ex Mathematicis rationibus	221
thermopylæ ad Aetam montem	489	thoæ insulæ	522	thulen nullibi extare	59
thermopylarum angustia	9	thoæ insulæ Homericæ	406	thumelicus Cheruscus	331
thermopylarum thermæ tri-duo retentæ rursus fluunt	56	thoanes	567	thunata	368
thesauri Delphici à Phocensibus sublati	482	thoantium	753	thuria urbs Homero Aepta est	416
thesauri cur in Gallia tam frequentes	204	thoas Aetolorum dux	284	thuriates sinus	416
thesium Athenis	458	thoma urbs	499	thuri in Seruitutem Lucanorum ueniunt	292
theseus Scironem & Pyriocampum interficit	453	thonis urbs	927	thuriæ respub. uitiosa ob legum molem	289
theseus è Gnoisso soluens Brandusium condidit	315	thonitis lacus	862	thuringi uinum nobile	292
theseus Athenas ex duodecim urbibus confarcinat	459	thonitis palus nitrosa	619	thusnelda Arminus Cheruscorum ducis uxor in triumpho ostentata	331
thuleus cur ad inferos descendisse creditus	45	thorax Agamemnonis	37	thus	
theseus taurum Marathonium interficit	461	thorax Megethis	393		
thesei arumnæ	435	thorax mons	744		
		thoricus urbs	459		

I N D E X.

thus Sabæum	905	tieti oppidum Cāpaniæ	176	tisamenus Orestis F. Achæ-	
thuris arbor	886	tiga urbs	958	os contra Ionas armat	438
thyæ Bacchi ministræ	531	tigranes Cleopatram Lunā		tisamenus Achaïæ conditor	
thyatera urbs	722	interficit	869	tisiaus	962 (444
thymbra campus	694	tigranes Romanis tributum		titanes Rheam curant	536
thymbraei Apollinis templū		pendit 620. uaria fortuna		titanus fons à talce sic dict⁹	
fol.	694	usus	622	titaresius flu.	502 (500
thymbrius flu.	694	tigranes Metrodorum trans		titaresij flu. materia oleo simi	
thymiatis flu.	376	fugam non recipit	706	lis 502. Penei flu. aquis nō	
thynias	371	tigianocerta	608	miscetur ibidem.	
thynias insula	638	tigres apud Prasios robustif		titarus mons	502
thyni è Tracia in Mysiam mi		limi	806	tithonus Memnonis Sufam	
grant	636	tigris flu. ostia & fontes	607	condit	838
thyni populi	335	tigris cur minus quam Eu-		titius Syriæ præfectus à rege	
thynnus piscis & de eius na		phrates exundet	858	Parthorum obsides accipit	
tura plura	151	tigris flu. unde nomen adep		fol.	864
thynnorum observatio	247	tus	619	tityrus Cydoniæ cretenfis	
thynnorum captura	32	tigris & Euphrates conflu-		mons	544
thyreæ causa Argiui cū Spar		unt & puluino remigiū si-		tityri Bacchi ministri	533
tanis contendunt	61	milem figuram exhibēt	81	tityus terræ filius eiusq; in	
thyrides	390	tigurini animum ad prædas		Eubœa sacellum	485
thyrides populi ad sinum A-		adijciunt	333	depolemus Licymnion in-	
sinæum	415	tilphosij Apollinis templum		terficit	758
tiaba	665	fol.	473	depolemi ex Hercule mater	
tibareni montes	617	timæus mendacij accusatus		dos urbs	762 (393
tibarenicæ gentes	130	à Demetrio	696	timarus mōs in Tesprotis	380
tiberenia Colchis	357	timæus Tauromenita ho-		tmoli montis specula pul-	
tiberis fluuij fontes & ostia		mo inuidus Epitimij no-		chra	722
fol.	242	men adeptus	738	tmoli aurifodinæ deletæ	688
tiberius Augusto succedit		timianus flu. terra absorbe-		toas flu.	514
165. Cantabros & Comra-		tur ac tandem in mare efflu-		tolgum	377
cos subigit	165	it	238	tolistobogij	204
tiberius Augusti F. & succes-		timnon	729	toeniorum lacus	365
sor	321	timonium Antonij regia do-		togati seu stolati Hispani	
tiberius Cæs. noricorum in-		mus	921	qui	160
cursiones repressit	226	timonitis Gezatorigis	657	tolistobogij Galatæ	642
tiberius Istri fontes aspicit		timosthenes Ptolemæi clas-		tolosa Tectosagum metro-	
fol.	332	sis præfectus Pythici hyni		polis	204
tib. Gracchus CCC. urbes Cel		ni autor	483	tolosanum templum sacro-	
tiberiæ euerit	172	timosthenis de portuum de-		sanctum	204
tiberij naualis pugna cum		scriptione liber mendosus		tolosanum aurum à Capio-	
Vindelicis in lacu Acronio		fol.	94	ne sublatum	204
fol.	332	timuchi Malsiliensium du-		tomæum	370
tiberus	648	ces	196	tomi oppidum Ponti	370
tibius Strabonis auunculus		pertinas transeuntis circuli		tomisa Sophenæ pagus	761
à Mithridate necatus	652	magnitudo	60	tomisa castellum Sophenæ	
tibij nomē seruile in paphla-		tindareus & Icarus fratres		uenditum	630
gonia	344	domo pulsi ab Hippoco-		tomuri HomERICI	380
tibur urbs	261	onte	525	topazius lapis seu gemma	
tiburtini & Gabini lapides		tinga oppidum	952	fol.	897
fol.	261	tingis Mauritanix: & ad eā		toreatæ Maotæ	566
tichius urbs	489	ex Bætica traiectus	148	torentis & fluminis differen	
ticinum urbs & fl.	240	tiresiæ umbra sola omnium		tia	34
ticinus flu. ex Verbanō lacu		sapit	881	torrida plaga quæ tere dica	
oritur	229	tirynthia claustra	427	tur	56
					torridam

INDEX.

torridam zonam quo confi- lio in duas partes secant 98	triballi Alexandrum insula sua Peuce arcent 242	troas & Troia describit 678
toxicum proponere sine do- lore necans Hispanis fre- quentatum 174	triballi ab Alexandro M. bel- lo tentati 241	troadis descriptioni cur diu- tius immoretur Strabo 677
toygoni à Mario deuicti, fo- lio 200	triballi Traciae gens uaga- bunda 353	troemi 204 & 656
trachetæ 766 & 663	triboci gens Germanica, fo- lio 209	troemi Gallatæ 662
trachiotæ Cilicos 131	tributi magnitudo Celtibe- riae ores ostendit 171	traceni Halicarnasum con- dunt 754
trachimie Heracles terremo- tu collapsa 56	trica urbs & ibi Aesculapij fanum 499	troes qui & Troia quæ uerè dicatur 668
trachin 485	trica urbs 179	troezen urbs 424
trachina Oseorum urbs 256	triccaum Aesculapij fanum fol. 415	troezen Pelopis F. urbē de suo nomine condit 429
trachonitæ montes 874	trichaices Eteocretes cur di- cti 541	troezen Neptuno sacra alias Posidonia dicta 428
trachones colles 875	tricorni 201	trogilium promontoriū & insula 734
tragesæ salinae 701	tricornus 461	trogitis palus Lycaoniae, fo- lio 663
tragium urbs à Toleclo con- dita 415	tricornus urbs tetyapoleos Atticæ à Xutho condita 438	trogoditæ Arabes 1
tragææ insulae 733	tridentini 224	trogodytæ Caucasij 585
tragadia unde ortæ 16	tridentis signum in Astu 458	trogodytæ Pannonij 370
tragurium insula 125	trieris 874	trogodytarū descriptio 902
tragutiū Liburniae urbs 367	Trietia saltem triennium si- gnificat 138	trogodytarum nomē unde ortum duxerit 39
trallianorum gymnasium terramotu concidit 674	trinacriam cur appellent Si- ciliam 299	trogodytis Sol æstiuo solsti- cio fit uerticalis 134
trallis urbs Asiae celebris, fo- lio 746	triphyli 392	trogodytica Ptolemais ma- ximū diem habet horarum XIII. 134
transpadana Gallia 235	tripolis 874	troia Mityleneis adēpta bel- lo Peloponnesiaco 697
trapezus Graecanica urbs fol. 643	tripolitidis 378	troia urbs Italiae Ilij colonia fol. 292
trapezus mons 357. 568. 871	tripos præmiū cursus apud Homerum 410	troia excidium à Cleanthe depictum 398
trapontium 260	tripos delphicus 481	troianum bellum ut histori- cè descripserit Homerus 18
trarium pagus 703	tripodes Boeoti quotannis Dodonam mittunt 464	troianæ mulieres naues ac- cendūt tædio peregrinatio
trasimenus lacus funesta Ro- manorum clade celebris 250. aditum ex Gallia in E- truriam præbet ibidem.	tripodiscium 456	troicus campus 693 (nū 292
trebonius Caesaris percussor Smyrne à Dolabella inter- fectus 744	triptolemus Sophoclis 25	troicus mons 936
trebula uicis 251	triptolemus cū Argiuis Iūs quærendæ causa in Ciliciā abit 771	trophonius legem diuinam docuit 881
trebulani 275	triptolemus heros Antioche- nio colitur 869	trophonij oraculum 476
treres & Cobus à Madye op- primuntur 57	triptolemus Tarsum condit errabundus 869	trophonij Delphica opa 483
trorum urbes à Bistonide la- cu extinctæ 55	triquetram formam quate- nus exprimat Italia 233	tropicus Canoni quā uadat 76
treronum in pontum & Pa- phlagoniam irruptiones fol. 57	triremus supra urbes muros elata ab inundatione 57	tropicus æstiuus in Thule ar- ctici uices gerit 115
trerus flu. 260	tritæa Achaiae urbs 396	tropicus æstiuus per Syenem transit 115
treuiri 209	triticum & tinathusium 395	topici circuli II (absint 137
treta 781	triton flu. 469	tropici quantū ab æquatore
trianguli definitio 233	tritrus 561	tropicorū interiora etiā habi- tari contra Parmenidē 96
trianguli rectanguli hypo- thenusa semper alijs lateri- bus longior est 139	triumphus Germanici iuni- oris 131	truentinus amnis 263
		trypho

INDEX

typho cognomēto Diodo-	typhi copiosi in Perusia	250	tyrus olim mari circūdata	54
rus Syrię regnū affectat	typhon sub Actna sepultus	723	tyrus urbs Colonijs multis	876. fere insula est
tucis urbs	fol.	723	celebris	ibidem.
tuder	typhonis fabula	770	tyrē ad Herculis columnias	179
tugeni Heluetij animum ad	typhon flu. nunc Orontes di	870	coloniā deducere iussi	941
prædas adiiciunt	citur	674	tyfsonia	484
tugenses Tigurinorum uici	typhonis fabula quo refe	870	tytius iniurius homo ab A-	
tuli pop. Hisp. 165 (ni 30	renda	931	polline interfectus	
tullum	typhonis fulmine icti fabu-	270		
tunicas prætextas latē, Balea	la	353	V	
res primū gestarunt	typhoēi fabula	13	Accēi populi Hisp. 168	
turderani seu Turduli Hispa	typhonem ut fefellerit Isis	560	uacua fl. Lusitaniæ	168
norum doctissimi	cum Osiride	705	ualeria uia	259
turditani argenteis dolijs &	typhones quid Græcis	643	ualeria urbs	261
præsepibus usi	tyra in Getis	876	ualerius Flacc⁹ cōsul à Fim-	
turditani longæui	tyra fluuius	761	bria per inlidias cæsus	690
turditani Romanos mores	tyræ fluuij fontes incogniti	334	uallæ erratum	449
æmulantur	tyrazi	119	uapanes	248
turditanorum leges metris	tyrambe flu.	354	uapores ascendētis solis au	
inclusæ	tyrānio Aristotelis studiosus	885	gent magnitudinem	146
turdetania aliās Boëtica	eius libros exscribit Ro.	412	uaraliij	367
turditanix mira opulētia	tyrannio Grammaticus Stra	242	uaria ueronum urbs	171
turditanix chorographia	bonis præceptor	239	uarius flu.	200
149. urbes ducentę ibidem.	tyria purpura omnium opti	234	uarius flu. Italiæ & Narbonē	
turduli & Turderani populi	ma putatur	51	sis Galliæ limes	195
in Boëtica	tyriarium	242	uarius Quintilius cum tribus	
turina Euratidi erepta à par-	tyrigetæ	334	legionibus à Cæsaribus tru-	
thiis	tyrigetæ antiquis incogniti	334	cidatus	331
turris Herūs	tyrigetæ intra Istrum & Bory	334	uata urbs	562
turris terræ motu concidens	sthenem positi	334	uates Cimbrorum	334
25. uirgines opprimit	tyrina insula	334	uaticinia Cimbrorum dira	
tusci alias Etrusci uel Tyrre	tyron Enipei flu. amore ca-	334	fol.	334
ni	pta	209	ubij	209
tusculanus mons	tyrrhenus Atys F. Etruriam	237	ucetia palustrē oppidum	237
tusculum oppidum	occupat	331	ucromerus Cætorū dux	331
tyana urbs	tyrrheni cum Rom. de prin-	249	uenj à Rom. oppressi	249
tyanis	cipatu contenderint	322	uelini portus	322
tyanitis	tyrrheno & Adriatico mari	260	uelitræ	260
tyberis flu. Romanorum &	contenta Italia	206	uellaunij	206
Tyrrhenorū olim limes	tyrrhenum mare siculo sub-	unde	uelleris aurei fabula unde	
tychius	limius	574	orta	574
tychius futor Aiæcis scutum	tyrrhenorum campestris lo-	43	uelleris aurei ex Colchidē	
confecit	ca	43	petendi ratio	43
tychon Atticus Deus	tyrtæus Lacedæmoniorum	163	uenas sacrificiorum tangen-	
tygris sub terra fluens in Me	contra Messenios dux	632	do diuinant Lusitani	163
sopotamia	oraculo ab Athenis euoca-	206	uenasis Iouis templum, fo-	
tylus	ri iussus ibidem.	206	lio	632
tympana Cimbrica	tyrtæi poëtæ de Messenij	206	uenatio Galeotarum apud	
tymphæi	narrationes	22	Scyllæum	22
tymphæorum cum Thesæ-	tyrtæi Eunomia	813	uensationes Indicorum regū	
lis de Pindi fonte cōtentio	tyrtæus auditor Aristotelis	132	magnificæ	813
tymphæstus mons	Theophrasti nomen ade-	132	uensationibus addicti Numi	
tyndaris oppid. Siciliæ	ptus	807	dæ	132
tyndarij scopuli	tyrus antiqua	807	ueneratorum apud Indos pri-	
tynis ciuitas	tyrus urbs Phœniciæ	807	uilegia	807
			uenditius	

INDEX.

uenditius Pacorum Parthiæ	ueneris Coliadis ædes	460	uia Ignatia	374
R. interficit	ueneris Pyrrhæ templū	703	uia Salaria 251. Nomentana	
uendum urbs	ueneris Apaturi fanum in-		fol.	252
ueneficia Medæ & Circes	signe	566	uia Appia Latina Valeria La	
fol.	ueneris fanum Corinthi ce-		uicana	259
uenena Lethalia ex Ephy-	leberimum	433	uiarum struendarum studio	
ra petita	ueneris Lauiniæ fanum ce-		si Romani	254
ueneriorū inuentores morte	lebre in Latio	255	uias per alpes ut pararit Au-	
plectūtur nisi unā & reme-	ueneris fanum in Erice reli-		gustus Cæsar	229
diū inueniant apud Indos	giōse cultum	305	uibisci Ptolemæi sunt Strabo	
fol.	ueneris magnus portus	388	nis Iosci	251
ueneri in Italia an Paplago-	uera urbs Medorum regia		uibo Valentia olim Hippo-	
nes an Galli dubium 235. e-	ab Antonio capta	609	nium dicta	285
quis alendis intenti ibid.	ueragri	224	uienna Allobrogum metro	
ueneri uelis utebantur pelli-	ueratrum optimum ubi &		polis	202
ceis	eius correctio	480	uiminalis porta & collis, fo-	
uenerorum urbes aliæ marti	uerbanus lacus	229	līo	257
mæ aliæ insulares	uercellarum aurifodina abo-		uindelici Heluetiorum cōn-	
uenerorum pulli equorum	lita	241	termini	226
celebres	uercingetorix Aruerniorum		uindelicorum in Italiam &	
uenerorum & Cæsar's naua	dux ccc c c c c hostiū cōtra		sextum masculū sauitia	226
lis pugna pro Belgis	Rō. in aciem produxit	207	uindelicorum & Noricorū	
ueneriarū in sinu Adriatico	uerelis amnis	261	incurfione repræssæ	226
conditores	ueretum Salertinarum op-		uinum Ligusticum picem re-	
uennones	pidum	314	dolet	222
uennones in Vindelicis	ueritas apud Indos in sūmo		uinum Rhæticum	226
uentidius cum Nicate Par-	præcio habetur	812	uinum Fūdanum, Cēcubū,	
thorum rege certat	uermes Apollonidæ	618	Falernum, Albanum, Ste-	
uentus septentrionalis ut se-	uerona urbs celebris	256	tanum	256
uiat in Cāpo Lapidoso	uerones Hisp. populi à Ty-		uinum Signium aluo fluidæ	
uenti duo præcipui Auster	rijs sunt oriundi	107	utile	260
& Boreas	uerones Gallico utuntur ue-		uinum Catacecaumenites	
uenti mare exagitant	stitur	171	generosum	725
uenti pro signiferi ratione	uertinæ	283	uinum Ambladenfe	665
uariantur	uespertini temporis egregia		uinum Monarite in Melite-	
uenti singuli unde spirēt ex	periphrasis	41	na Cappadociæ optimum	
Homero	uestales uirgines in Cære cu-		fol.	630
uenufia	stoditæ	243	uinum Calybonium	850
uenus Græca Dea à Mem-	uestini	242	uinum Mamertinum	301
phitis censentur	uestitus Belgarum	212	uinum Lagaritanum ad me-	
uenus Gigātes Herculi pro-	in Vestitum v. tantum aure-		dicinas expetitur	292
dit	os insumere licebat Mafsi-		uina campaniæ celebriora	
uenus & somnus una ambu-	liensibus	197	fol.	263
lantes	uesuius mons sterilis	269	uina Græca celebriora enu-	
uenus Anaitis	ueteres ignari rerum geogra-		merantur	735
uenus anadyomene in Coe,	phicarum	95	uina ad c. annos perdurare	
755. Romam deportata ibi.	uettones	147	à Plinio proditum	138
ueneris sacra uacca apud	uettonum in Romanos be-		uiperæ Indicæ sedecim cobi-	
Momemphitas	neuolentia	173	tos longæ 809. incantatio-	
ueneris Arlinoes sacellū	uetus urbs	169	nibus coërcentur ibidem.	
ueneris Cypriæ in Olympo	uetula Pyrrhum Argos obfi-		uiperarum morsib. medica-	
templum mulierem ingre-	dentem tegula necat	431	ri docti Ophiogenes	684
ditur nefas	ufens flu.	256	uiragenes Hispanicæ	174
ueneris pyrenææ templum	uia Appia	256	uirginis templum in Cherro	
fol.	uia Aemilia 241. Flaminia ib.		neso noua	356
			uirgines	

INDEX.

cligines Locrent. à Dionys.	288	liam peruenierit	20	uria Herodoti ubi sit conle-	
tyrāno scelestis. tractat	288	ulisses de caprifico pendu-	41	ctura	316
uirginum stupratores exilio		lus		urialacus	524
puniti	286	ulissis patera in Circes oppi-		urine immerguntur Hispani	
uirfathi in Hisp. conatus	167	di Min. tēplo monstraē	255	lauandi cauta	137
uiri Chalcidenses optimi	13	ulissis ara apud Lotopha-		urium op. ad Garganti	317
uiri puerperū absoluūt loco		gos	969	urfa minor quibus primum	
uxorū apud Hispanos	174	ulif. errores possibiles sunt	35	Arctico includatur	133
uiris muros non muris uiros		ulissis erroribus multa palli-		urfa Oceano non tingitur	2
defendere Rom. est	257	at Homerus	17	urfa fidus ad nauigationes	
uisurgis fl. Germaniæ	331	ulissi quid præcipuæ tribuat		dirigendas à Phœnicibus	
uita humana conceptui simi-		Homeros	15	usurpatum	2
lis	816	ulissea urbs & in ea Minerug		urfas in India occidere con-	
uitæ genera tria iuxta Plato-		fanum	165	tra Megasthenem	78
nem examinantur	688	ulissea Hisp. urbs Itacensium		urfo urbs	149
uitia urbs	621	peregrinationis signū	158	urforum mons	670
uirij populi	596	ulius Apollo	733	usum quam uoluptatē pono	
utiligines albas sanans laua-		umbilicus terræ Delphi	481	rem habeat geographus	10
crum	402	umbri Rom. admixti	239	utica	962
uitis uini metretam ferens a-		umbræ chorographia	250	utica post Carthaginem est	
pud Hyrcanos	75	umbrici Aeginet. coloni	430	prima auitas	962
uitis arborea, & ex ea uinum		umbratū diuersitas intra &		utopientes Mimenij	69
præstantiss. in Cæcubo	254	extra tropicos	134	uux bicubitales in Carama-	
uitis cum cineribus Aetneis		unicornes equi in India	814	nia	837
cognatio	302	uniones preciosi in insulis ru-		uux bicubitales in Margia-	
uitis mira natura apud Ra-		brimaris	886	na	75
uennam	237	unoculi in India	814	uuega stella Cygnus aliās	63
uites Caramanicæ miracu-		unoculi Cyclopes Homerici		uulcani templū tempestiuosa	
losæ	837	ex Scythia translari	20	insula	309
uites in Mauritania admiran-		uoconij	195	uulcani forum	268
dæ magnitudinis	957	uolaterræ urbs	246	uulcanium ædes Memphiti-	
uites in Bosporo defodiun-		uolcæ Rhodani accolæ	202	ca insignis	934
tur	355	uolci proprio non Romano		uulturnus urbs & amnis	260
uites miræ magnitudinis a-		iure utuntur	223	uxij	843
pud Margianos	75	uolsci in Latio	252	uxij populi regibus tributa	
uites excindunt Getæ à Ce-		uolscorum Pomeriorū ager		imponunt	610
neo persuasi	344	præclarum	254	uxij Elymæis bello infesti	
uitium in Albania prouen-		uollinium	249	fol.	847
tus copiosus	577	urbs Bacchi in Africa quam		uxisama insula	60
uitiaria arena	877	unus quispian bis non in-		uxor & filia Dionysij tyrāni	
uitriolum in solo Cyprio cre-		uenire possit	339	publicè stupratæ casa, cre-	
nascitur	172	urbes Celtiberorum CCC. à		mata dissipatæ à Locrensi-	
ule uox, pro sano item salue		Graccho euerfæ	172	bus	288
usurpata	733	urbes quomō Græci & quo-		uxores cōmunes apud Scy-	
ulisses Mineruæ fanum con-		modo Romani struāt	258	thas	341
secrat	269	urbes ut primum coaluerint		uxores elocandi mos apud	
ulisses exploratum hostia ca-		fol.	481	Tapyros	597
stra missus	500	urbes Epiri LXX. ab P. Aemi-		uxores duodecim ducere so-	
ulisses Chriseidem patri red-		lio euerfæ	374	lent Getæ	337
dit	709	urbes maximæ ad mare me-		uxores spōte cū uiris se cōbu-	
ulisses & Teucri socij in Hi-		diterraneū positæ sunt	123	ri patiūtur apud Indos	818
spania	165	urbes Græcorum è pagis cō-		uxores Lacedæm. unis indi-	
ulisses in Cyclopū terra Aeo-		ditæ	392	gnātur & benè cōsulūt	12
lia, & apud Lestrigones	37	orbium Hisp. numerus	172	uxoribus Indorum scortari li-	
ulisses an ad Siciliam & Ita-		urgenus	195	citum	813
				uxoribus	

INDEX.

uxoribus sine uiuentes, Cel-
stæ in Thracia 336
uzitæ 962

X

X Anthus Lyciæ urbs 135
xanthus Bozotorum
rex à Melantho Messenio-
rum rege uictus 455
xanthus urbs Lyciæ 762
xanthi Lydi de Phrygum mi-
gratione narratio 778
xanthij 593
xanthij Thraces 686
xerxena regio 618
xerxes Themistocli Lampsa-
cum donodat 684
xerxes Themistocli 3. urbes
donodat pro pane, ulno
& obsonio 734
xerxes omnia templa Græco-
rum incendit excepto Es-
phelino 732
xerxes Branchidarum, ur-
bem constituit 604
xerxes Asiam Europæ pon-
te iungit 687
xerxes nauali prælio uictus
à Græcis ad Pityussam in-
sulam 456
xerxes Beli sepulturam sub-
uertit 854
xerxis classis ad Sepias æstu
& uētis miserè disiecta 504
xerxi, Geographiæ inscitia
damnum attulit 9
xenarchus peripate. celebris
Strabonis præceptor 768
xenocles insignis orator A-
siaticus 710
xenocles galæ Alexand. M.
præfectus 72
xenocrates crucē fugit 707
xenophanes physicus Colo-
phonius lillos poema mor-
dax Scripsit 741
xenophon Gylli fil. à Socra-
te periculis ereptus 465
xenophon oraculo monitus
Dianæ locum in Elide emit
fol. 442
ximena 656
xiphia pisces 23
xiphontæ promontoriū 300
xuthus Tetrapolin Atticæ
condit 438

xuthi filius Ion Atticæ suum
Ionæ nomen imponit 437
xylandri onomasticon Geo-
graphicum 382
xylobalsamum, cortex est a-
romaticus 882
xypeteon 701

Y

Υπερίστωρ quid antiquis 138

Z

Z Acynthus insula 125
zacynthus syluosa in-
sula 517
zadriades R. 621
zagiluitis 648
zagrius mons 608.852
zaleucus Locrensiū legifi-
lator 288
zama lubæ regia diruta à
Romanis 960
zamolxis Geta Pythagoræ
famulus 337 Astrologus
in patria magni factus ibi.
zamolxus Pythagoræus Ge-
tarum propheta 881
zancium urbs nunc Messa-
na 301
zanclei Chalcidenses ad se
uocant 286
zar 648
zariaspa urbs Bactriano-
rum 603
zariaspa urbs aliàs Bactra
fol. 596
zarmanochagus Indus à Ba-
ragosa se Athenis concre-
mauit 823
zea quàm tritico Etrusci po-
tius aluntur 251
zela oppidulū sacrum 594
zela urbs & in ea Anaitidis
templum 654
zele fil. Prusi conditor 658
zeles urbs ex Betica in Mau-
ritaniam translata 148
zelda olim Alope 646
zelex oraculum defecit 684
zelis ciuitas 958
zelitis regio 652
zella 962
zenizetæ prædo celebris 769
seipsum comburit ibid.
zeno Cidenlis philosophus
quando floruerit 14
zeno Stoicorum sectæ au-

thor Citijs natus 780
zenodorus reprehendit 648
zephyra urbs 754
zephyrium promont. 288
zephyrus unde spiret 26
zerethra Erasini 443
zethus & Amphion Thebis
regnant 473
zeugma 610
zeugma ad Euphratem 852
zeuxis medicus, præses scho-
læ Herophileæ 674
zieglerus in sphaeram Pro-
cli 83
zinchæ 962
zodiacus cœlestis semper
imminet terrestri 29
zoilus orator, Homero ma-
stix 304
zona torrida quomodo O-
ceano cingi dicatur 28
zona Celtica, Aethiopica,
Scythica 98
zona torrida dupla ferè ad
temperatas iuxta Parmeni-
dem 96
in zona temperata habitata
terræ dux esse possunt 60
zonam torridam Eratosthe-
nes temperatam facit 98
zonam torridam cur Polybi-
us in duas diuidat 98
zonæ quinque non sex ponendi
contra Posidonium 97
zonæ cœlestes terrestribus
sunt cognomines 112
quomodo distinguendæ
fol. ibid.
zonæ temperatæ quæ, iuxta
Aristotelem 96
zonarum diuisio non debet
fieri per arcticos & Tropi-
cos 96
zonarum terrestrium pri-
mus auctor Parmenides 96
zoster promontorium 460
zuchis lacus 969
zumi Germani 330
zygi 130.974
zygi Achai 566
zygopolis 643
zytho potu utuntur Lusita-
ni 163
zytho potu alexandrini u-
tuntur 926

FINIS.

uoluto sermone notat, allus eos Oceano in-
nuens. nam solem ex Oceano oriri, & in eun-
dem occidere ait, itemq; stellas.

Iliad. n. 421. Iamq; recens terras tangebatur lumine Titan
Iliad. d. 489. Oceani liquidis placidi subuectus ab undis.

&
Fulgida Latoidæ simul incidit Oceano lux
Attraxitq; nigram noctem. —

Astra quoq; dicit lauari Oceano. Ceterū eo-
rum qui ad Occidentem incolūt felicitatem
etiam, bonamq; aëris temperiē demonstrauit
(ut apparet); inaudiuerat de Hispanica na-
uigatione, quō & Hercules expeditionem fe-
cit, & postea temporis Phœnices, (qui & am-
plissimo sunt potiti imperio.) ac tandem Ro-
mani ibi enim spirat Fauonius, atq; eō poeta
collocat Elysium cāpum, in quem a dijs mis-
Odys. d. 563. sum iri Menelaum fingit.

Sed te, qua terræ postremus terminus extat,
Elysium ad campū coelestia numina mittent,
Quem Radamanthus habet, qua uita facilli-
ma longē

Ducit. haud cāpos Iupiter niue cōspuit illos.
Miscetur gelidis neq; tempestatibus aër,
Nulli imbres: tantū spirat leuis aura Fauoni
Missaq; ab Oceano nimios demitigat æstus.

Etenim Fortunatę insule ante Maurusiam
sitæ sunt, qua eius extrema uersus occidentem
extant: eodemq; Hispaniæ etiā occidui fines
pertinent. Ex nomine aut constat eas quoq;
fortunatas, ideo creditas, quōd istis essent lo-
cis uicinę. Porro Æthiopes ultimos ad Ocea-
nū esse docet. ultimos, hoc carmine. (108)

Odys. n. 23. Extremos hoīum Æthiopes, geminisq; dirē
Partibus — (ubi ne id quidē ociosum est,
& eos bifariam diuisos scribit, sicut infra de-
monstrabitur) ad Oceanum habitare, his.

Iliad. n. 423. Namq; hesternus ad Oceanum est, iustosq;
profectus

Iuppiter Æthiopes, quorum conuiuia uisit.

Extremam quoq; terræ uersus Septentrio-
nes oram Oceano adiacere, uerborum amba-
ge significauit, de urfa scribens

Iliad. d. 489. Exclusa Oceani, prorsū est sola ista lauacris.

Nomine. n. urfę & plaustrī, 4 arcticū, hoc est
Septētrionalē circulū notat, neq; n. cū tot si-
dera eodē in loco semp cōspicuo reuoluant,
istam solam nunquā Oceano lauari dixisset.
Quapropter non iā imperitiæ culpari debet,
ut q loco duarū urfarū, unicā habuerit cogni-
tā: cū probabile nō sit alterius quoq; sidus iā
tū q; nūcupatū fuisse: sed appareat ab eo tē-
pore quo idā Phœnicib. obseruatū & ad diri-
gendas

ἀντισημειοῦται τὸ ὅτι ἀπὸ τοῦ ὀκεανοῦ ἐκκλίνειται ὁ
ἥλιος, καὶ ἀνίσχεται ποιεῖν τὸν ἥλιον, ὃ δὲ
μὲν οὐκ ἔστιν ὡς ἡ αὐτὴς ἐκ τῆς ἀστὴρος
ἡ ἡλίου, ἀλλ' ἐκ τῆς νύκτος πρὸς τὴν ἀστὴρα
ἐκ τῆς ἀστὴρος βαθυφύτου ὀκεανοῦ.
Ἐν δ' ἐπὶ τοῦ ὀκεανοῦ λαμπρὸν φῶς ἐκκλίνειται,
ἐκκλινόντα μέλαινα.

καὶ οὖν ἀστὴρας ἀλλομενέους δὲ ὀκεανῷ
ἀνίσχεται τῶν δ' ἐκ τῆς ἀστὴρος ἀνίσχεται, καὶ τῆς δι-
δαιμονίαν ἐμφανίζει, ὃ τὴν ἀστὴρα τοῦ
πρὸς τὸν ὀκεανόν, ὡς εἰσὶν, τὸν
ἰβητικὸν πλοῦν, ἐφ' ὃν καὶ ἡρακλῆς ἐξελ-
τόντο, καὶ οἱ θοίνικες ὕδατον, οἱ ποῖοι καὶ ἐκ
τῆς ἀστὴρος πλῆσιον ἀρχὴν. κατὰ ταῦτα ἡ ῥο-
μαῖοι. γὰρ ταῦτα γὰρ αἱ τῶν Ζεφύρου πρὸς
ἐν ταῦτα δὲ καὶ τὸν ἡλυσίον ποιεῖν τὸν
ποιντῆς, ὡς ὁ πρὸς τὸν ποῖον τὸν ἡρακλῆα
φασιν ὑπὸ τῶν θείων.

ἀλλὰ σ' ὅτι ἡλυσίον ποιεῖν, καὶ πρὸς τὴν
γῆν (108)
ἀθῶνα δὲ πρὸς τὸν ποῖον, ὅτι φανερὸν ὅτι ἀπὸ τοῦ
τῆς πρὸς τὴν βιοτὴν πρὸς τὸν ποῖον,
οὐκ ἔστιν οὐτ' ἀρχαῖον πολὺν, ὅτι ποῖον
ὁμοῦ.

ἀλλ' αἱ ἐκ τῶν ποῖων λίγν' ὡν ὡν ὡν
ὡν ὡν ὡν. καὶ αἱ τῶν μακρῶν δὲ πρὸς
τῆς πρὸς τὴν βιοτὴν πρὸς τὸν ποῖον, καὶ
οὐκ ἔστιν οὐτ' ἀρχαῖον πολὺν, ὅτι ποῖον
ὁμοῦ.

ἀλλ' αἱ ἐκ τῶν ποῖων λίγν' ὡν ὡν ὡν
ὡν ὡν ὡν. καὶ αἱ τῶν μακρῶν δὲ πρὸς
τῆς πρὸς τὴν βιοτὴν πρὸς τὸν ποῖον, καὶ
οὐκ ἔστιν οὐτ' ἀρχαῖον πολὺν, ὅτι ποῖον
ὁμοῦ.

ἀλλ' αἱ ἐκ τῶν ποῖων λίγν' ὡν ὡν ὡν
ὡν ὡν ὡν. καὶ αἱ τῶν μακρῶν δὲ πρὸς
τῆς πρὸς τὴν βιοτὴν πρὸς τὸν ποῖον, καὶ
οὐκ ἔστιν οὐτ' ἀρχαῖον πολὺν, ὅτι ποῖον
ὁμοῦ.

ἀλλ' αἱ ἐκ τῶν ποῖων λίγν' ὡν ὡν ὡν

ἀλλ' αἱ ἐκ τῶν ποῖων λίγν' ὡν ὡν ὡν
ὡν ὡν ὡν. καὶ αἱ τῶν μακρῶν δὲ πρὸς
τῆς πρὸς τὴν βιοτὴν πρὸς τὸν ποῖον, καὶ
οὐκ ἔστιν οὐτ' ἀρχαῖον πολὺν, ὅτι ποῖον
ὁμοῦ.

[illegible]

gēdas nauigationes usurpatū fuit, eius fideris
institutū etiā ad Græcos fuisse, & pagatū quo
modo etiā crinis Berenices, & Canopus ab
his recepta sunt, quib. nup. admodū sunt tacta
nomina, nec nō aliā multā stellā, q̄ adhuc ca
renē nominibus, q̄ & Aratus fatetur. Ergo ne
Crates quidem rectē scripsit,

Oceani prorsum solus caret istelauacris: fugiēs id, quod fugiendū nō erat. Melior Heraclitus ac Homero cōuenientior, q̄ itidē per ursam, arcticū circulū intelligit. Terminus. n. (inquit) aurore & uesperæ est ur̄sa, & eregionē ur̄sæ, aura est sereni louis. nimirū uerō non ur̄sa, sed arcticus circulus, limes est ortus atq̄ occasus: ergo ur̄sæ nomīne, q̄ & plaustrū uocat, & ab ea obseruari Orionē dicit, arcticū intelligit circulū: oceani, horizontē seu finitorē, in quē occasus & ē quo ortus fiant. Quod aut̄ eodē in loco circūuertit, & experrē Oceani esse ait, norat arcticū circulū describi ad id horizontis punctū q̄ ad septentrionē omnū maximē accedit. His iā poēte uerba, uti cōsentaneū est, accōmodantes, Horizontis loco debemus sumere id quod in terra Oceano respondet, arcticū aut̄ circulū, q̄ terrā attingat uel sensus testimonio ea habitationis parte, q̄ p̄xime septentrionē est: itaq̄ ea pars terræ, si Homeri co more loquaris, oceano alluet̄. Præterea maximē agnōuit homines septētrionales: quos nominatim quidē non appellat, (cū ne hodie quidē cōmune ijs uniueis nomē sit positū.) sed uitæ degendę ratione eos describit, in certis eos sedibus uagari dicēs, & splendidos equarum mulctores, lacte uescētes, inopes q̄ uocans. Aliās quoque Oceano terram in orbem ambiri innuit, ita fante lunone Namq̄ ab eo fines terræ inspectura feracis, Oceanumq̄ Deū primordia. — omnib. finibus eius Oceanū esse adiunctū dicens: extremi aut̄ fines circulo eā ambiūt. Et in armorū fabricatione in ora clypei Achillis rotundi Oceanus circūponit̄. Ad eandem solertiā p̄tinet, q̄d affluxus & refluxus Oceani nō ignorauit, s̄ Oceano refluētis appellatio nem tribuens, & ibi;

Septentrionales
populi.

Stud. f. 200.

Dist. 606:

Aestus maris.

Odysseus. 105.

Impetuosū. Posidonī uehementiorē affluxū augescētis maris eo etiā innuisse Home-
a z rum

Oceanus flui-
us.

Odyss. μ. initio.

significans non totū Oceanum, sed decursum fluminis in Oceano, q̄ de fluxus pars est Oceani. Hunc Crates ait refusam quandā partem ac sinum esse, qui ab hyberno tropico usq̄ ad polū meridiōalem pertineat. hāc sane egressus aliquis, adhuc possit esse in Oceano. ut autē è toto egressus aliquis adhuc sit in toto, fieri nullo pacto potest. Homerus autē dicit, —fluuiū est egressa fluentū, &—maris deuenit in undas. quod mare non est nisi Oceanus. nam si aliter interpreteris, hoc conficitur, ut Oceano egressus Oceanum dicatur intrasse. Sed hæc prolixioris sunt dispu

Terram Oceano
no ambiri. 24

卷之四

στοπίλας λίγην ὅτι ἢ παλιν πορεύεσθαι, ἢ
 γυμνασθεσθαι, ἢ καὶ ποταμὸν φράσαι τὸ ὕψος
 τὸν, ἀπὸ τοῦ ῥωμῶδους αὐτῶν τοῦ ὕψους πλημμυ-
 ρίζεσθαι. τὸ ἢ ἐν πρῶτον, τὸ ἢ ἐν δεύτερον ἐκ
 δὲ ἑκατέρωθεν λόγον. ὅτι γὰρ ποταμὸν ῥέοντα
 ἡ ἑοικέν ἐπιβασθε τὴν πλημμυρίδα, πολὺ δὲ
 μακρὰ ἀναχώρησις ἐξ αὐτῆς. Ὅ, ἢ τὴν κρατὶ
 ἐκ λόγου διδασκῶν τι πιδανώφει. ἐκ τούτου
 ἢ γὰρ καὶ ἐκ τούτου λίγην, ὁμοίως ἢ καὶ ποτα-
 μὸν τὸ ὅλον ἀπὸ αὐτοῦ λίγην ἢ καὶ μερῶν τὸ ὅλον
 αὐτὸ τὸ ποταμὸν, καὶ ποταμοὶ ῥέον, ἐκ τούτου
 ἀλλὰ τὴν μερῶν, ὅταν ὅταν φασίμ
 λὺν τὰ ἐπὶ ποταμοὶ λίγην ῥέον ἀπὸ αὐτοῦ
 Νηὺς, καὶ δὲ ἐκ τούτου ἡ μάσταλας οὐρὸν πο-
 τοιο.

[illegible]

δμολογῶ

॥३॥

δημολογῶν ὅσον μάλλον. πάντα γὰρ αὐτὸς πρό-
 πτε τῶν μεταβολῶν ἐπ' ἀρχῇ. Ἐτ' αὖτε
 σιωπῶν, καὶ μαυρίσων, ἢ πολὺ πᾶσιν ἀλλοτρίων
 ὡς αὐτὸς ἐνὸς πειλάτος ἐλὶ λινύσσης ἀπὸ
 δαμῆνης, καὶ ἀπὸ μῆς αἰτίας. Ἰππαρχῶ δ' ἐ-
 πιθαμῶς ὄντιν, ἀνελίχων τὰ ὄφρα ταῦτα, ὡς
 ὅδ' ὁμοιοπαθεῖν τῷ ἀκίανῳ πανταχῶς, ὅτ'
 ἐδύθην ὅσον ἐκλαθεῖν αὐτῷ τῷ σύρρειν. Ἦ
 παῦ τοῦ κύκλου πειλάτος· τὸ Ἀτλαντὶκόμ
 πῶς τὸ καὶ ὁμοιοπαθεῖν μορφύει χύμα. Ἐ-
 Σιλόνη καὶ τῷ Βαβυλωνίῳ. Ἡμῶς ἢ τ' ἢ πλῆν
 λόγῳ πῶς τ' ἀκίανῳ, Ἐτ' πλεμμενίδων ὡς
 Ροσπιδῶνιον ἀναβαλλόμεθα καὶ Ἀθωοδῶ-
 ρον, ἵκανῶς ἀπαρτάμεθα τὰ πᾶσι τούτων
 λόγον. πῶς δὲ τὰ νῦν ὑπὸ πᾶσιν ἴσχυον
 ὡς πρὸς τὰ τῶν ὁμοιοπαθεῖν ἔτι βίβλον νο-
 μίσαι, τὰ τὰ ἐραῖα σιωπῶν· αὐτὸς ὁμοιο-
 παθεῖν ὡς ἀναθυμᾶσιν, ἢ πλῆν ἢ
 τὸ ὑπὸ πᾶσι πειχυνόμεον. ὡς πρὸν τὰ ἴσχυα
 Ἐτ' ἀκίανῳ τ' οἰκονομίας οἶδε, καὶ φράζει
 ὡς ὁ ποιητὴς, ὅτ' καὶ τὰ ἐλὶ θαλάσσης τ' ὡ-
 τὸς. Πιερεῖ καὶ γὰρ ταῦτ' αὖ, ἀπὸ ἐλῶν ἀρφαμέ-
 νῃ. Λιβύῃ τε, Ἐλὶ γυνή, καὶ φοινίκῃ, ἔφης
 δὲ ἀπὸ τῆς Κύπρου. Ἐτ' Ἀσολυμοί, Ἐλὶ
 κίον, Ἐλὶ Κάρου. μετὰ δὲ τούτοις ἢ μετὰ τῷ Μυ-
 χάλῃ, Ἐλὶ Τρωάδος ἡνίκα, Ἐλὶ πειχύνει
 ναι ὑπὸ ὧν ἀπασι μίμνη. καὶ ἔφης τ'
 πᾶσι τῇ Προποντίδῃ καὶ τῷ Εὐφράτῃ τὰ μέγισ-
 τὰ Κολχίδῃ, Ἐλὶ Ἰάδων· στρατῆρας. καὶ μὲν
 Ἐλὶ τὸν Κιμμερικὸν βοαστορον οἶδε, ὡς Κιμ-
 μερῖος ἐδῶς (ὅδ' ἔπειτα τὸ ἢ ὄνομα τῶν Κιμ-
 μερῶν ἐδῶς, αὐτῶν δὲ ἔγνωσαν) οἱ κατ' αὐ-
 τὸν, ἢ μικρὸν πᾶσι αὐτῶν, μέγιστος ἰονίας ἐπι-
 στρατοὺς τῶν γυνὴν βοαστορον πᾶσι. αὐτὸς
 τὰ γὰρ καὶ τὸ ἐλὶ μα καὶ τῶν ἡρώων, ὡς
 οἱ καὶ ὡς φησὶν·
 Ἡμεῖς καὶ οἱ φίλοι ἐκκαλυμμένοι· ὅ δ' ἐπὶ
 αὐτῶν

Ἡελιοφάειθωρ ὠλλώμπιτῃ ἀκτίνουσι,
ἀλλ' ὠὶ νύφ' ὅλ' ἔπαυσε.

Γνωρίζει δὲ καὶ τὸν ἴστρον, μεμνημένος
 τὸν νοῦν ἔχων θρακίαν πρὸς αὐτὸν τὸν
 ἴστρον. Καὶ μὴν καὶ τὴν ἑξῆς πηγάειαν οἶδε,
 θρακίαν οὖσαν, μέχρι Πιπλωνίδ· παλιότες
 τὸ νομαλῶν, καὶ ἄθω, καὶ ἀφίον, καὶ πᾶς
 πεθακυλίας τῶν τῶν νῆστος. Ἐξῆς δὲ ὄξιν
 τῶν ἡλίων πηγάεια, μέχρι διανωτῶν, ὥς
 ἐπ' αὐτοὺς μέμνηται. Καὶ μὴν καὶ τὰ Πιπ-
 λιδίαις ἄκρα οἶδε, Τεμίσιον καλῶν, καὶ Σικ-
 δεύς, καὶ τὰ Πιπλιδίαις ἄκρα, καὶ τὴν αὐτῶν
 μονίαν αὐτῶν, ἢ ἀρτίως ἔφακιν. Εἰδὲ ἵστα
 ἐν τοῖς μεταξὺ θαλάσσιμα φαίνεται, συγ-
 γροῖς τῆς αὐ. καὶ γὰρ ὁ γνωγραφῶν οὕτως.

ipsa hæc sententia nostra melius congruit. ubique enim modus mutationum, incrementi, decrementique idem est, aut non multum varians: quasi motu isto ab uno mari, unaque causa, profecto. Neque fidem meretur Hipparchus, eo hanc impugnans sententiam, quod neque ubique eadem Oceanò accidant, neque ut hoc detur, inde efficiatur Atlanticum mare in se refruere atque in orbem redire. prius testimonio Seleuci Babylonij confirmat. Nos uero maiorem partem questionis de Oceano & æstu ad Posidonium atque Athenodorum reijcimus, qui de his abundè disputauerunt. in præsentia id modo dicimus, sententiam nostram melius congruere & ad accidentium similitudinem tueriendam, & quod cœlestia melius contineri possint exhalationibus marinis, si humor copiosior circumfundatur. Enimuero sicut extrema & in orbem terrarum circumdara nouit Homerus atque perspicue indicat, ita mare quæque internum. Id, si a columnis sumas initium, continent Africa, Aegyptus, & Phœnice: deinde terra quæ Cyprum circumdat, tum Solymi, Lyci, Cares, postea litus quod est inter Mycalen & Troadem, insulaeque ante id sitæ, quarum omnium mentionem facit: sicut & eorum quæ sunt circa Propontidem, & Euxinum usque ad Colchidem & quæ Iason expeditionem fecit. Cimmericum etiam Bosporum nouit, ac Cimmerios ipsos, non nomen modo eorum, qui ipsius ætate aut paulo ante a Bosporo incursionem in omnes ad Ioniam usque regiones fecerunt. Inclinationem quoque regionis quam incolebant Cimmerij per ambages significat, caliginosam scilicet: cum ita scribit. Hos aer nebulaeque regunt: neque splendidus unquam illustrat radios illos & lumine Titan, Sed tristes noctis sese extendere tenebrae Desuper. —

Istrum quoque notat, mentionē faciens My-
sorum, quæ est gens Thracica Istrū accolens.
Oram quoque maritimam quæ subsequitur,
Thracia nimirum ad Peneū usque, memorat,
Pronas nominans, & Athon, & Axiū, & an-
te hæc sitas insulas. Sequitur ora Græciæ ma-
ritima usque ad Thesprotos, quam uniuersam
cōmemorat. Extrema etiā Italiæ cognita ha-
bet, Temesam nominans & Siculos. itemque
Hispaniæ fines, & eorum felicitatem, ut recē
docuimus. Quod autē quidam interualla appa-
rent in medio, id uenia dignū est. cū is etiā, qui
describendā sibi terrā ex p̄fesso sumit, multa
minuta p̄termittat. Ignoscendū quippe est, quod ipsa
quæ historicē & ad docēdū accommodatē narrat,
πολλὰ παρίησι τῷ μὲν ἱστορίῳ, συγγνωστὸν αὖτ' αἰνέει
fabulo-

Mare medicum
necnon.

Odys. 215.

ἰασηρίαις, φότον δ' ἰλινα καὶ κίππεδας ἀλλή-
 λους ἰσμεν. Πᾶσι τὸ θεῖον ἐκ τῆς ἡλίου ἔ-
 ἄλλων ἐξέρω κινῆσι τῇ ἀρχῇ ἔχον, καὶ ἐ-
 τὶ πᾶσι τὸ μέτρο φορεῖς, ἀναβλέπουν ἀναγκά-
 ζα πῶς τ' ἔρανον, ἔ πῶς τὰ φαινόμενα πρὸς
 ἑκάστοις ἡμῶν τῶν ἑρανίων. ὅτι τὰς δὲ ἀλ-
 λάξας ὁρῶνται παμμεγέθους τῶν οἰκιστῶν.
 Τίς αὖ ἐν ὁμοφρονέσει τῶν ἐκ τῆς μελέτης ἡ-
 λῶς καὶ ἰκανῶς διδάσκον, μὴ φροντίδας τῶ-
 νων μὴ δ' ἄλλων μὴδ' ἄλλων μικρῶν καὶ γὰρ εἰ μὴ
 διωκόντων, ὅτι τὴν ὑπόθεσιν τὴν διαύτην ἀ-
 παντα ἀκριβῶς, ὅσα τὸ εἶναι πολυτελέστατον,
 τῶν ἡμῶν ποσὶν ἐφ' ὅσον καὶ τῶν πολυτελέ-
 ῃσιν ἀκριβῶς διωκόντων, πρὸς αὐτοὺς αὐτοῦτως.
 Ὁ δ' ὅταν μετὰ τῆς ἡλίου διώκωνται, οὐ
 δὲ τῆς ὁλῆς ἀπὸ τῆς γῆς φαίνεται γὰρ γε-
 λῶν, εἰ τῇ οἰκιστῶν γλῶσσει καὶ φῶς ἐξ ἑ-
 πὶν, τῶν ἡμῶν ἑρανίων ἐπὶ τῶν ἀφ' αὐτῶν καὶ
 ἡλίου πῶς τὴν διδάσκον, τὴν δ' ὁ-
 λῶν γλῶσσει, ἡς μέρους οἰκιστῶν, μὴδ' ὅπως,
 μὴδ' ὅπως, μὴδ' ὅπως ἐφ' ὅσον τῇ σύμπαν-
 τὴν κόσμῳ, μὴδ' ἐφ' ὅσον, μὴδ' εἰ καὶ ὅτι
 μέρους οἰκιστῶν μόνον τὸ καὶ ἡμῶν, ἡ κατὰ
 πᾶσι ἡ καὶ πᾶσι ὡς δ' αὐτοῖς, καὶ τὸ αἰσιν-
 ὦν αὐτῶν ποιοῦν ἡ, ἡ πᾶσι, ἡ ὅσα π. Ὁμοφρον-
 ἐν μετὰ τῶν ἡμῶν πρὸς αὐτοὺς αὐτοῦτως ἡ γε-
 μετῶν συνῆθαι τὸ τῇ γλῶσσει αὐτῶν εἰδῶν,
 ταῖς πᾶσι τοῖς ἑρανίοις συνῆθαι αὐτοῖς ὅτι, ὡς
 ἐκ τῆς αὐτῶν ὄντα, ἀλλὰ μὴ δις ὡς τὰ θεῶν,
 ὅσοι ἑρανοὶ ἐς ἀπὸ γῆς.

Θίρει δὴ τὴν τῆς αὐτῆς πολυμαθείας πτωχῶν
 μὴν τὴν ἐπιχορονοσίαν, οἷον ζῶων, καὶ φυ-
 τῶν, Ἐτ' ἄλλων, ὅσα χρῆσιμα, ἢ δι' ἡμετέρας φέ-
 ρει γὰρ τῇ Ἐσθλασσῃ. οἶμαι γὰρ φασγῆς ἀν-
 γηϊαδὶ μάλλον ὀλέγω. Ὡς δ' ἔτι, Ἐτ' ὀφελθ-
 μέγα παρ' ἡμῶν ἀγαθὸν ἐστὶ βίαιον τὴν ἐσθ-
 λαμ' ἐκ τῆς παλαιᾶς μενέμενος δὴλον, καὶ ἐκ
 τῆς λόγος. Οἱ γὰρ ποιῆσαι φρονιμὸν τῆς τῶν
 πρώτων ἀφ' αὐτῶν, αὐτῶν ἀφ' ἡμῶν ἀντὶς πολ-
 λαχθ', Ἐπλάνησεν γὰρ μετὰ γὰρ τὴν ἐσθ-
 λαμ' ἀνθρώπων οἱ δὲ ἡμετέρας, καὶ νοοῦν
 γινώσκει. Ἐτ' ἐνέστωρ σπουδὴν δὲ τοῖς λαπί-
 θαις ἐμὴν σφῆν, ἐλθὼν, μετὰ πᾶσι πᾶσι
 Τηλοσφῆν δὲ ἀπὸ τῆς γαίης, καλὴν αὐτῶν γὰρ αὐτοῖς.
 Καὶ ὁ μὲν ἐλθὼς ὡς αὐτῶν. (Θέει.)
 Κύπρον, Φοινίκην τὴν καὶ Αἰγυπτιῶν ἐπεκ-
 τισθῆναι δ' ὑπόμην καὶ Σισυφίους καὶ ἑρμῆας.
 Καὶ λιβύην, ἵνα τ' ἀγρῶν ἀφ' αὐτῶν τοῖς τε
 θεοῖς.

Προδίδας καὶ τὸ ἰδίωμα τῆς χώρας·
 Τεῖς γὰρ πικρὰ μῆλα τελευτῶμεν οὐ γινώσκου-
 μεν τὴν Αἰγυπτίωμον οὐδὲν (τόμ.
 καὶ πλεῖστα φέρει ζῆλον καὶ ἀρετὰ καὶ

occidentales alteros, & ac qñodammodo hos & illos antipodas esse scimus. Quæ huius sunt generis omnia, cum solis astrorumq; reliquorum conuersione, nec non motu uersus centrū principij loco habeāt, suspicere nos ad cœlum iubent, & ad ea quæ in cœlo unicuiq; nostrū apparēt: in quib. sane magna admodum pro diuersitate habitationum conspiciunt di-
scrimina. Quis ergo differentias locorū recte & sufficiēter docere atq; explicare possit, ho-
rum oīm ne parump qdē habita ratione & ete-
nim si institutū hoc, utpote ciuilius, non fert horū oīm exactam indagatiōē, certe tantam cōuenit adhibere, quāta ciuilibs homo potest consequi. Porro q animū suū iā co usq; extul-
lit, is nequaquā ab uniuersa terræ descriptione se abstinebit. Ridiculū. n. uidet q ausus sit cœ-
lestia attingere ijsq; in docēdo uti, eū nihil cu-
rare tota terra, cui pars ea est q̄ homines in-
colunt, quāta qualisue sit, q̄tē loco uniuersa
sita: itemq; unica tantū sui parte, q̄ nobis obri-
git, an plurib. locis ea inhabitet, & q̄t ea sint:
rursusq; id qd hoīes non incolunt quale ac
quantū sit, & quā obrem desertū. Proinde ap-
paret, geographicū hoc genus cū sublimium
rerū tractatione & Geometrica exercitatio-
ne compositum esse, terrestria cœlestibus ita
adiungens, atq; si uicinissima inter se essent,
neq; tanto distarent interuallo,

A terra quantum sublimis distat olympus.

Agedū huic tot rerū cognitioni historiam
terrestre adijciamus, ut animalū, plantarū, &
aliorum q̄ terra mariūe siue utilia siue inuti-
lia nascuntur. ita enim euidentius fore puto
quod dixi. Magno autem usui fore hanc hi-
storiam quicunq; eam sibi parauerit, id cum
ex antiquitatis memoria liquet, tum ratio-
ne constat. Etenim poëtæ prudentissimos he-
roum pronunciant eos, qui multis peregrina-
tionibus usi sunt, & uaria loca peruagati, pro
magno quippe ducunt

Multorum uidisse hominū cū morib. urbes.

Et Nestor gloriatur, de eo, quod cum La-
pithis consueuerit, ueneritq; ad cos

Longinqua è tellure procul, poscentub. ipsis. *Iliad. a. 270.*

Itemq; Menelaus,
Cyprū, Phœnicemq; p Aegyptūq; uagatus *Odysf. d. 8.*

Aethiopes adij, tum Sidonios & Erembos
Et Libyen, ubi cornutos cōspeximus agnos.

& addit naturam regionis

Hic ter oves unum foetu soluuntur in annũ.

Item de Thebis Aegypti

9 Illic terra suos fudit largissima fructus. Et, 9

Centum ur-

Historia rerum
secta maris; na-
tarum.

Veiltes Geogra-
phia.

Wiss. princip:

Blad. n. 170.

Odysseus

10

lib. 7. 183. Centum orbem claudū portę p. quāq. du-
centi

Arma uiri currusq; agitant. —

Hæc omnia animum ad consequendum prudentiam magnopere præparant, dum is natura locorum, animalium ac plantarum cognoscenda formatur: quibus addēda sunt marina. Vivimus enim terè duobus in elementis, neque terrestres magis sumus quàm marini, ac probabile est, Herculem ob multiplicem experientiam atq; historiam appellatum esse

Odys. p. 16 Magnorum inspectorem operum. —

Quæ initio diximus, ijs & memoria vetu-
statis, & ratio fert testimonium. Magnū autē
præ reliquis momentum adferre ad ea quæ nūc
disputamus videtur ea ratio, quod Geogra-
phiæ maxima pars ad ciuiles pertinet usus.

Geographiā sci
entiae civili com
modare.

Quippe locus actionū est terra ac mare quę incolimus, paruorum paruus, magnarū magnus, maximus autē uniuersus habitata terre ambitus, ac proinde locus maximarum actionum. Imperatorum porro maximi sunt, qui possunt terra mariq; imperare, gentibus ac urbibus unam sub potestatem administratio nemq; ciuilem redactis. Vnde liquet Geographicam ad omnes principum actiones adhiberi, cū ea distinguat continentes ac maria siue mediterranea siue orbem terrarum foris ambientia, tum eorum explicet discrimina, cū alia alijs secus sint affecta, quędam nota, quędam ignota. Singula enim rectius administrare erit cui loci quantitas situsq; , & quid cum ijs quibus ambitur tū quę in se ipso continet ab alijs discrepet. Iam cū alij alibi obtineant dominationem, 1o diuersisq; ē patrijs atque imperijs res gerere aggressi fines suę ditionis proferant, fieri non potest ut omnium uel ab ipsis uel à geographis noticia pari modo exponatur. uerum apud utrosque crebrò alia alijs magis minus uisuntur descripta. Vix enim omnia æqualiter nota esse possent, uniuersę terrarum orbe unum sub imperium & gubernationem redactio. ac ne uix quidem, sed propinquiōra semper essent notiora. Et quidem hæc ut sint nota, pluribus declaranda sunt, cum etiam usui sint propinquiōra. Quare mirum non est, si alius certę regionis descriptor Indis cōueniat, alius Æthiopibus, alius Græcis, aut Romanis. Quid enim attineat

ΛΙΘ' ΕΚΤΙΜΥΛΟΙ ΕΣΙ, ΔΙΚΟΣΙΜΙ Θ' ΕΝ ΕΚ-
ΣΤΗ

Αἰσθάνεσθαι ἐφ' ἡμετέρας τὴν ἐκπαίδευσιν καὶ ὅλην
σχολήν.

Γάνυται γὰρ τὰ τοιαῦτα παρασκευαίαν
 οὗς φρονέουσιν μεγάλαι ἡδὲ μαθῶν ἐλπί-
 ρας τῶν φύσιν, καὶ ζώων καὶ φυτῶν ἰδι-
 ας, πιδιδῶναι διὰ τὰ ἐν θαλάτῃς. ἅμα
 βιοὶ γὰρ τρέπονται ὅμιλιν, καὶ οὐ μαλλον
 χερσαίοι, ἢ θαλάσσιοι. καὶ τὸν Ἡρακλῆα ἀ-
 κὸς ἀπὸ ἐν πολλῇς ἐμπροσθεν τὴν καὶ ἰσχυ-
 ρὰς ληθῆναι.

—μεγάλων ὑδρίσων ἔργον.

ἔκ δ' ἡ Πιπυλαϊκὴς κωμὸς καὶ ἐκ τοῦ
 λόγου μαρτυρῶ τὰ λιχιδόντα φ' ἀρχαῖς ὑφ'
 ἡμῶν. Διαφρόντως δ' ἐπιγινώσκω δικαίᾳ
 μοι πῶς τὰ νῦν ὁ λόγος ἐκείνους, ὅσοι Πι
 πυλαϊκῆς τὸ πλεονεχθῆναι πῶς τὰς χάρας τὰς
 πολιτικὰς. χώρα γάρ τῶν πράξεων δὴ γῆ
 καὶ ἡ θαλάσσια ἡ οἰκουμένη, τῶν μὲν μικρῶν
 μικρὰ, τῶν δὲ μεγάλων, μεγάλου μεγέθους δὲ
 ἡ σύμπασις αὐτοῖς ἰδίως καλεῖται οἰκουμὴ
 νῦν, ὥς τε τῇ μεγίστῃ πράξει αὐτῶν αὐτὴ
 χώρα. μέγιστοι δὲ τῶν στρατηλατῶν, οἳ δ' ὀ
 νασταὶ γῆς καὶ θαλάσσης ἀρχαί, ἔθνη ἐπὶ πό
 λιν συνάγοντες εἰς μίαν ὀξυσίαν, καὶ διό
 κτισιν πολιτικῶν. ὁ λόγος οὖν, ὅτι γινώσκω
 καὶ πάντας ὅτι τὰς πράξεις αὐτῶν τὰς ἡ
 γμονικὰς, διαβέβηκα κἀπὸ τοῦ, καὶ πλεονε
 χος, τὰ μὲν γνῶντες, τὰ δὲ ἐκ τῶν συμπτώσεων
 τῆς οἰκουμένης. πῶς τούτοις δὲ ἡ διαβόησις,
 οἷς διαφίρει ταῦτα ἔχειν οὕτως, ἢ ἰσότητος,
 καὶ γνώριμα εἶναι, ἢ καὶ γνώριμα. βελτιοῦ
 γάρ αὐτὰ διακρίνειν ἕκαστα ἐκείνων τῇ χά
 ραι ὅπως τις, καὶ πῶς καμὴν τυγχάνει,
 ἐπὶ πᾶσι διαφορὰς ἔχουσα, τὰς τ' ἡ βελτιο
 υμένη, καὶ τὰς φ' αὐτῇ. ἄλλοι δ' ἐκ τῶν
 ἄλλων μὲν θαυμάσιον, καὶ ἐπὶ ἄλλης
 εἰσας, καὶ ἀρκῆς τὰς πράξεις πλεονεχόμε
 νων, καὶ ἐπιεκταίνοντων τὸ Πιπυλαϊκὸν
 μέγεθος, οὐκ ἐπίσης δικαίον οὐτ' ἐκεί
 νοις ἀπαντα γινώσκω, οὐτ' οἷς γινώσκω
 φουσίαν ἄλλα τὸ μέτρον καὶ ἡθὺς, πολὺ γὰρ
 ἀμφοτέροις καθορέσθαι τούτοις. μόλις γάρ
 τὸ ἐπίσης πάντ' ἔστι φανερὰ συμβαίνειν Πι
 πυλαϊκῆς οἰκουμένης ὑπὸ μιᾷ ἐρχῆναι καὶ
 πολιτικῶν οἰκουμένης ἄλλ' οὐδ' οὕτως, ἀλλ'
 τὰ ἐγγυτέρω μέτρον αὐτῶν γινώσκω. καὶ
 πᾶσι ταῦτα εἰς πλεονεχίαν ἐμφανίζω,
 ἢ ὡς γνώριμα· ταῦτα γάρ καὶ Πιπυλαϊκῆς
 ἐγγυτέρω εἰσιν. ὡς τ' οὐκ αὐτῶν θαυμάσιον
 οὐδ' ἡ ἄλλα μὲν ἰσότητος πᾶσι χαρὰ
 καὶ εὐκαίαις. τὴν γὰρ αὐτῶν πᾶσι τῶν
 ἰσότητος

totidemq[ue] resp[ect]u genera iudicamus, iisdemq[ue]
ea nominib[us] afficimus, quòd ab ijs habet prin-
cipiū suæ informationis. alia enim lex est mā-
datum regis, alia optimatū, alia populi. at lex
reipublicæ descriptio est atq[ue] forma: ideoq[ue]
ius quidam definierunt potentioris esse com-
modum. Si ergo philosophia ciuilis plerum-
que circa principes uersatur, Geographia au-
tem etiam conducit ad eorū utilitates: hoc
ipso hæc aliquā praeipua commoditatem
obtinet: uerim ad actiones ea cōmoditas re-
fertur. Sed & contemplationem habet hæc
tractatio minimē ineptā, partim artificiosam
& mathematicam, partim in historia & fabu-
lis sitam, & ad agendum nihil cōferentem. ut
si quis Ulixis, Menelai, aut Iasonis errores re-
censeat, nihil is uidebitur ad prudentiam pa-
randam adferre adiumenti, quam in actione
uersans requirit, nisi sicubi eorum quæ ij per-
ferre coacti sunt utilia exēpla admisceat. non
illiberalem tamen delectationem præbet ei,
qui animaduertit loca quæ fabulis occasio-
nem præbent, atque hoc requirunt, quorum
actiones ad gloriam ac uoluptatem spectant.
Nō aut[em] fit plerunque, ideo & utilitas, ut par-
est, magis quærit: itaq[ue] Geographus etiā uti-
lia magis iucundis consecrari debet. q[uod] idem
de historia iudicādum est & mathematicis:
nā & in his semper quod utilius ac fide digni-
us est, praeipue captari debet. Maximē aut[em]
uideat, id quod ante etiā monuimus, Geome-
tria atq[ue] Astronomia indigere hoc institutū:
ac plene ita res habet. figuræ quippe, inclina-
tiones, ac magnitudines aliæq[ue] his affinia sine
istā methodo haberi nullo modo possūt. Sed
uelut totius terræ dimensio alibi demon-
stratur, ita hic pro certis ponuntur atque ha-
bentur, quæ alibi sunt ostensa. Sumitur hoc
quoq[ue] mundum esse globum, itemq[ue] globo-
sam terræ superficiem: itemq[ue] ante hæc, ferri
corpora ad medium, quod unum sensu co-
gnoscitur, 12 aut ē communibus animi notio-
nibus in promptu est. Si ergo annotauerimus
in summa paucula quædā, ut terrā esse globi
forma præditam, ē longinquo nos ea de re
monet rerum ad centrum seu medium mun-
di latitio: itē quòd quoduis corpus suo motu
eò uergit atque inclinatur. Sed ex ijs quæ in coe-
lo aut mari obseruant[ur], ē propinquo duci po-
test argumētum, cū & sensus testimonium
ferre queat, & noticia cōmunis. Etenim nauis
gignitib[us] curuitas maris p[er]spicue occurrit, ita ut

ποσάυτως δὲ καὶ τὰς πολετὰς νομίζουσα,
ὁμωνύμως καλεῖται ὡς αὐτὰ ἐκείνων τῇ
ἀρχῇ ἔχουσας τὴν οὐδοποιίαν. ἀλλ' οὐ γὰρ νο-
μῶ τοῦ βασιλῆως πρόσχυμα, ἀλλ' οὐ γὰρ
ἐκείνων, καὶ τὸ τοῦ δήμου. τύπος δὲ, καὶ χῆ-
μα πολιτείας ὁ νόμος. δὲ δὲ δὲ, καὶ τὸ δι-
καίον ἐπὶ τὸν πόντον τὸ τοῦ ἐκείνων συνμύ-
ρομ. εἰ πρὶν ἐκπολιτικῇ φιλοσοφίᾳ πρὶ οὐ
ἄγχιόνας τὸ πλεονόμιον, ἐστὶ δὲ καὶ ἡ γυμνα-
στικὴ περὶ τὰς ἀθλημονικὰς χρεῖας, ἐκὶ αὐτῶν
πλεονόμιμα καὶ αὐτὸ παρὰ τὸν αἶσθη. ἀλλ' οὐ γὰρ
μὲν τὸ πλεονόμιμα, πῶς τὰς πράξεις. ἔχει
δὲ πᾶσα καὶ θεωρεῖται οὐ φαύλῳ ἐκπραγμα-
τίᾳ, τὴν δὲ τεχνικῶν τε καὶ μαθηματικῶν,
καὶ φυσικῶν, τὴν δὲ ἐν ἰσορίᾳ καὶ μύθοις ἐκ-
μύθῳ, οὐδὲν οὐδὲν πῶς τὰς πράξεις. οἷον
εἰ τις λέγῃ τὰ περὶ τὴν οὐδυσσέως πλαισίον
καὶ Μενελάου, καὶ Ἰάσονος, ἐς φρόνησιν ἢ
οὐδ' ἐν αὐτῶν συλλαβαῖσιν ὀφέσθαι, ἢ ἐν πράτ-
την ζητῇ, πᾶσι ἀκαταμύστοι καὶ τῶν γυμνα-
στικῶν ἀναγκαῖων τὰ παραδείγματα χρεῖας
μαθηματικῶν δὲ ὅμως ποιεῖται αὐτὸν αὐτῶν
ἀνθρώπων ὅτι ἀπὸ τῶν αὐτῶν πόντος αὐτῶν
πρᾶχόντας τὴν μυθοποιίαν. καὶ γὰρ αὐτῶν τῶν
ποσειδῶν οἱ πρᾶχόντες δὲ τὸ ὑπόδειγμα, καὶ τὸ
ἴδιον, ἀλλ' οὐκ ἰδίον πολὺ. μέλλον γὰρ αὐτῶν
δ' αὐτοῖσιν, ὡς ἐπὶ, περὶ τὰ χηρίσμα. διόπερ
καὶ τῶν γυμναστικῶν τούτων μέλλον, ἢ ἐκεί-
νου, ὡς μελετήσας. εἰς δ' αὐτῶν ἔχει καὶ πε-
ρὶ τὴν ἰσορίαν καὶ περὶ τῶν μαθηματικῶν, καὶ
γὰρ τούτων τὸ χηρίσμα καὶ μέλλον ἀπὸ τῶν
οὐκ ἐστὶν ἐκείνων. μάλιστα δὲ δεκά, καὶ δέκα
ποσειδῶν, γυμναστικῶν τε, καὶ ἀστρονομικῶν
ἐστὶν, τῇ τοιαύτῃ ὑποθέσει. καὶ δὲ μὲν ὡς ἐ-
κείνους. χηρίσμα γὰρ, καὶ ἐκείνους, καὶ μετὰ
τῶν καὶ τὰ ἀλλὰ τὰ πόντος οἰκίαν, οὐκ οἷον
τε λαβεῖν καλῶς, αὐτῶν τῶν τοιαύτης μεθό-
δου. ἀλλ' ὡς πρὶ τὰ αὐτὰ τὴν ἀναμύστησιν τῶν
ἐκείνων γὰρ ἐν ἄλλοις δ' αὐτοῖσιν, ἐν τῶν δὲ
ὑποθέσει δὲ, καὶ πεισθίσαι τοῖς ἐκείνους δει-
χθῆσιν. ὑποθέσει δὲ καὶ σφαιροειδῆ μὲν τὸ
κύσμον, σφαιροειδῆ δὲ καὶ τὴν ὑποθέσει
τῶν γὰρ. εἰ δὲ τούτων πρότερον, τὴν αὐτὴν τὸ μὲν
τῶν σφαιρικῶν φορεῖν. αὐτὸ μόνον αὐτῶν τῶν
ἀπὸ τῶν αὐτῶν ἐν τῶν γυμναστικῶν ἢ γυμναστικῶν.
εἰ ἄρα ὑποθέσει μὲν οἱ ἐκείνους ἀπὸ τῶν
οἷον οὐ γὰρ σφαιροειδῆς, ἐκ τῶν αὐτῶν τῶν
φορεῖ. πόρρωθεν ὑποθέσει. καὶ τὸ ἔκαστον
σῶμα αὐτῶν τὸ αὐτὸ ἀπὸ τῶν ἐκείνων. ἐκ δὲ τῶν
ἢ τῶν αὐτῶν, καὶ τὸν ἀπὸ τῶν φαινομένων, ἐκ
γυμναστικῶν. ὡς γὰρ ἢ αὐτοῖς ὑποθέσει τῶν
κατα, καὶ ἢ τῶν ἐκείνων. φανερὸς γὰρ ἐ-
στὶν ὅτι

Mathematico-
rum usus in hac
re.

[illegible]

ὅξυ μάλ' αὖ πρῶτόν μιν, μεγάλῃ ὑπὸ κύματι

καὶ τοῖς πτωχολέξουσιν ἢ αἰεὶ ἐκ πολλοῦ ἀρ-
 γυνῆς τὰ πρόσκαιρα μὲν, ἐκ τῆς φανερῆς γὰρ
 ἀρχαῖς λαφύρα, ἐξ αἰεὶ ἐκ πολλοῦ. τῶν τε ἄρα
 νικῶν ἡ πολυφορὰ ἐπαργίας ἐστὶν ἄλλῃ ἐκ τῆς
 γενομένης, ἐκ τῆς τῶν δούλων ὑπερφανείας
 γήνοιας, οὗ ἐξ ἡβώμενης ἐκ τῆς ἀφροσύνης, ἐκ
 αὐτῆς βουλήν πολυφορὰ συνίβανται. ἐκ τῆς ποδὶ
 τῆς λιμμάτων ἢ, γὰρ τοῖς ποδὶ τῆς οἰκίστου δ' ἀ-
 παντῶν. μὴν δὲ ἐξ ἐδόμεν δ' ἐκ λαβὼν γῆρας, καὶ
 τοῦτ' ὅρα τῶν πολλοῦ ἐκ τῆς ἐπαφλάτης χά-
 σμα. οὐτὶ γὰρ ὅταν διὰ ἀγνοίαν τὰ πρὶς τοῦ
 ἄρατον, ἢ τῆς θέσεως ἐκ γῆρας, ὥς τ' ἐκ τῆς αὐτῆς
 πρὶς τῆς πόλεως καὶ ὅς ἐξ ἡλικίας ἐκ τῆς φαι-
 νομένης τοῖς πολλοῖς γὰρ τῆς ἄρατον, παρὰ αὐ-
 τῶν ἢ ποιῶντα λέγειν. (ὅπως κῆρος)

ὦ φίλοι, οὐ γὰρ ἐῖδ' ἔμελλε ὅπως ζήσθε, οὐδ' οὐδ' ὅπως κίλινος φασιδίμβροτος εἴς' ὑπὸ γαῖαν ὄνῃ ὅπως ἀνέσται — (αυ.)

Οὐδ' ἔτιως ἀπειθῶν, ὡς τε τὰς παλαιὰς συν-
 αβλάσεις καὶ συγκαταδόσεις, Ἐσσυμμοσ-
 ραυήσας, καὶ ἀναιμάτω πόλιν, Ἐπὶ τῇ κορυ-
 φῇ σκηπῶν, Ἐὶ ὅσα ἄλλα θεῶν τε καὶ μέγα
 πῶσδε τ' ὀρεζομένων ἄμα, καὶ τ' ἀρκυκλῶν ὁρα-
 φεροῖται, ἀπαυτὰ τὰ μὴ πῶς τ' ὄψιν, τὰ καὶ καὶ
 τῇ φύσει γνωρίζω ἀπαυτὰ. ἀλλὰ τὰ μὴ κοινῶς
 ὁλὶ φροσιζέω, πλὴν ἐθίκεσθε δὲ σόφον χάριν.
 Ἐἰς ἡ περὶ τὴν καὶ καὶ ἐπὶ πρῶτον, τὸ ὁρατὸν. Ἐπὶ
 αὖτε τ' ὁλοφωτῆρος μόνον. Ἐπὶ ἡ περὶ τὴν ὁλο-
 λῆς ἡ ποσούτης καὶ τῆς, ἡ ἐκ αὐτοῦ. Οὐ μὲν γὰρ
 ἔτιως ἡ ἀρετὴν ἀπὸ τῶν δὲ τὴν γένεσιν χάριν.
 τατὴν γραφὴν ταύτην, καὶ ἀργόν, ὡς τὴν καὶ
 σφαίρα καὶ ὁδὸν, καὶ ἐκ τῶν γένεσιν, αὐτὸ μὴ
 πῶς ἀλλὰ λένει, αὐτὸ δ' ὁρῶντες πῶς τὰς, αὐτὸ
 λένει καὶ ἐπὶ τῶν πρῶτον, καὶ ἰσομορίων, καὶ
 ζωῶν καὶ δέσιν, δὲ ἡ φέρουμένη ὁ ἡλικία τῆς
 πρῶτης, Ἐπὶ ἀφορὰς διόδοσιν ἐκ τῶν πρῶτον τὴν
 αὐτὴν, ταύτην καὶ τὰ πρῶτον αὐτὸν ὀρεζομένους, καὶ
 αὐτὸν ἀρκυκλῶν, Ἐὶ ὅσα ἄλλα καὶ τῇ πρῶτῳ ἐ-
 γνωρίω τῇ ὡς τὰ μαθηματικὰ πῶς ἀπὸ τῶν, καὶ τὰ
 νοήσας τὴν ἑλπίαν, πῶς δὲ καὶ πῶς ἀπὸ τῶν
 ἔκ τῶν νοήσας τὴν γένεσιν, ὡς τὴν καὶ ἐπὶ τῶν
 γραμμῶν, ἡ ποταμῶν, καὶ ἡ ἐκ τῶν ὁδῶν, καὶ
 δὲ σφαίρῳ καὶ ἀπὸ τῶν, ἡ ἐπὶ τῶν, καὶ δὲ
 tur, neq; significat, h̄ quē Sol decurrit,
 totū efficit. Qui. n. hęc, & q̄ de horizō
 tutione tradunt q̄ nō recte intelligit, q̄
 cum ductā mue lineā, qui circulū igno-

uisu non attingant lumina ab ipsis logis remota, quamuis eadem cum oculis ipsorum altitudine emineant, altius autem visu elata, conspici possunt, cum tamen hoc modo longius ab oculis remoueatur. Quo pacto etiam oculi in altum sublati ea cernunt, quae prius latebant. quod etiam Poeta declarauit: huc. n. pertinet illud, Elatus fluctu a magno prospexit acutè.

Humiliora etiā nauti ad litus accedentibus
magis subinde magisq̃ detegūtur, & q̃ initio
depressa uidebantur, magis iā paulatim atto-
luntur. iā cœli reuolutio cū aliās, iū ex umbrę
rationibus est euident. atq̃ ex his statim intel-
lectus hoc deprahendit, conuersionē cœli fie-
ri nō posse, si terra radices suas in infinitum ex-
tenderet. & q̃ de climatib. differunt, ea ratio-
ne diuersarū habitationū demonstrant. Nūc
aut ex ijs q̃ in promptu habent accipienda que-
dam sunt, ea. s. quę ciuili ac exercitus ductori
profunt. Neq̃. n. usq̃ adeo ignarū esse decer-
rū cœlestiū & situs terrę, ut cum in loca p-
ueniret, in quib. aliquid eorum quę in cœlo
apparere solēt, ab usitato modo discreper, iū
animo perturbet & in hęc sententiā loquat̃.

O socij, neq̃ enim noctis quo cardine surgat
Caligo, uel quā roseis auroa quadrigis
Vestradie referat, præcep̃s ubi lampada cōdat
Titan, quā curru terram superetue supino,
Nouimus. — Neque rursus ita accuratē
omnia scrutari, ut q̃ ubicunq; locorum simul
exoriunt̃, simul occidunt, simul ad medium
coeli appellant, quæ polorum exaltationes,
q̃ supra uerticē feriant puncta, & q̃ alia id ge-
nus mutatione horizontum iuxta atq; arcti-
corū circularū diuersa eueniūt oīa, uisū alia p-
cepta, alia p̃ ipsius rei natura cognita habeat.
sed hæc partim prorsus ei sunt negligenda, nī
si philosophicæ contemplationis causa attingat,
partim credenda philosophis, etiā si cau-
sam ipse non perspiciat. nā causas scire philo-
sophi solius est, ciuili homini tātū nō est oc̃i,
aut certē non semper. Interim qui hoc opus le-
get, eū nō cō usq; rudem aut inertē esse oportet,
ut neq; sphaeram inspiciat nusquā, neq; cir-
culos in ea descriptos, quorū alijs æqs inter se
p̃petuō interuallis ambiūt, aliq̃ in hos ad angu-
los rectos incidūt, aliq̃ p̃ obliquū ducunt: neq;
noriteorū sitū, quib. statio & in alteram mūdi
partē auersio solis definit, aut dies nocti equa-
lisq; cōuersionib. discrimina, & climatū & uen-
t. arcticis, alijsq; reb. in prima mathematū insti-
tudo is allequat ea q̃ hic disputat̃: et q̃ rectā, cir-
cū, & globolam superficiē, aut planiciē, & qui
in ipso

Globum esse : et
re.

Odys. 1352.

Quamquam cū
li hominē
dam.

Odysseus 151.

Qualiter letitia
rem requirat.

οὐκ ἔστιν αὐτῆς ἱμπερίας πρὸς δὲ δὴ καὶ κα-
 θ' ὅλην τὴν μετὰ τὴν Ἀλεξανδρῶν σφαιρίαν,
 ὥς φησιν Ἐρατοδότης. ὁ γὰρ ὅτι Ἀσίας
 πολλὰ ἀνέκλυψεν ἡμῖν, καὶ τὴν βορείαν τὴν
 Εὐρώπην ἅπαντα μέχρι τῆς Ἰσθμοῦ. οἱ δ' ὅτι Ῥωμαῖ-
 οὶ τὰ ἰσθμια τὴν Εὐρώπην ἅπαντα μέχρι Ἀλ-
 βίου ποταμοῦ, τὸ δὲ τὴν Γερμανίαν διχαίει
 ῥῆνται, τὰ τὴν βορείαν τῆς Ἰσθμοῦ, τὰ μέχρι Τύ-
 ρα ποταμοῦ. τὰ δὲ ἐπὶ κενὰ μέχρι Μακρωτέρων,
 ὅτι εἰς κόλπους πολλὰ τῶν ἰταλίας, Μι-
 θριδάτης ὁ ὑψηλὸς Εὐπάτωρ ἐποίησε
 γνώριμα, ὅτι ἐκείνη σφαιρίαι. οἱ δ' ὅτι Παρθυαί-
 οὶ, τὰ πρὸς τὴν Ἰνδὴν καὶ τὴν Βακτριανὴν, καὶ
 αὐτὸν τὸν Σκύθας, γνωρίζουσιν ὅτι
 ἡμῖν ἐποίησαν, ἡτοῦ γνωρίζουσιν ὅτι
 πρότερον ὥς τε ἡμεῖς ἀνέλεγον πλεονεχ-
 τῶν. Ὅρα δὲ ἐστὶ ὅσον μάλιστα γὰρ τοῖς
 λόγοις τοῖς πρὸς αὐτὸν ἡμῶν, ἡτοῦ γὰρ
 πάλαι, πολλοὶ δὲ αὐτὸν Ἐρατοδότης, καὶ
 αὐτὸν ἐκείνου. ὅς ἐστις ὅσον πρὸς πολυμαθ-
 εῖς τῶν πολλῶν γινώσκουσιν, τοσούτων δὲ συ-
 λεγντοῦ ὅτι τοῖς ὕστερον αὐτὸν πλημμε-
 λῶς λέγουσιν. Εἰ δ' αὖτε ἀναγκαζομένη δὴ πο-
 λὺς αὐτοῖς ἀντιλεγόμεν, οἷς μάλιστα ἐπακολούθη-
 μεν ἡμεῖς, ἀλλὰ, δὲ συγγνώμην ἔχον. ὅτι γὰρ
 πρόκειται πρὸς ἅπαντας ἀνέλεγον, ἀλλὰ
 αὐτὸν πολλοὺς ἔχον, οἷς μὲν ἀπολεσθῆναι ἄ-
 ξιον ἐκείνου δὲ δικαίον, οὗς γὰρ τοῖς πλείστοις
 καταβληνέας ἴσμεν. ἐπὶ οὖν οὗ πρὸς ἅπαν-
 τας φιλοσοφῶν ἄξιον πρὸς Ἐρατοδότην δὲ καὶ
 τοσούτων ὄντιον, καὶ ἱππάρχου, καὶ πολύβιου,
 καὶ ἄλλους τοιοῦτους ἡμεῖς. Πρότερον δ'
 αὐτὸν πρὸς Ἐρατοδότην, παρατιθέμεν ἅ-
 μα καὶ τὴν ἱππάρχου πρὸς αὐτὸν ἀντιλο-
 γίαν. Ἐστὶ δ' ὁ Ἐρατοδότης οὐκ οὕτως δύνα-
 ταί ποτε ὥς, ὥς τε μὲν Ἀθῶνας αὐτὸν ἰ-
 δῆναι φασκεῖν, ὅτι πολέμου ἀντιλέγει δὲ καὶ
 ναυτικῶν, ὡς τοσούτων πρὸς, ἐφ' ὅσον παρ-
 δέξαντο πρὸς, καὶ πρὸς πλείστοις γινώσκουσιν,
 ὥς ἔρηκτον αὐτὸς, ἀγαθοῖς ἀνδράσι. Ἐγί-
 νοντο γὰρ φησιν Ἐρατοδότης, ὥς οὐδ' ἐπὶ τοῖς
 κατὰ τὸν χρόνον ὅτι γὰρ πορτοβόλου καὶ
 μίαν πόλιν, οἷς κατ' ἀρίστους καὶ ἄρκου-
 λαὸν ἀνέστησαν τοῖς φιλοσόφοι. οὐκ ἰκανὸν δ'
 εἶμαι ὅσον, ἀλλὰ τὸ ἡμεῖς ἡμεῖς, οἷς μάλ-
 λον πρὸς τὸν. Ὅτι ἄρκου-ἡμεῖς καὶ ἄρισ-
 να τῶν κατ' αὐτὸν ἀνέστησαν τοῖς φιλοσόφοις
 πρὸς, Ἀπελλῆς τε αὐτὸν πολὺς ὅτι καὶ Βί-
 ον, ὅτι φησιν πρὸς τὸν δὴ καὶ ἡμεῖς πρὸς Βαλῆ-
 ον. ἀλλ' ὅμως πολλὰς ἐπὶ αὐτὸν αὐτὸν
 αὐτὸν ὅσον,

Ὅτι καὶ ἡμεῖς ὁ Βίον.

Ἐν αὐτοῖς γὰρ ἀφ' ἑαυτοῦ ταύτους, ἡμεῖς
 ἀντιλέγουμεν

rum imperiū. sicut & Alexandri expeditione
 multa innotuerunt, ut ait Eratosthenes. is. n.
 magnam Asiæ partem nobis aperuit, & Eu-
 ropæ regiones septentrionales ad Istrum usq[ue]
 omnes. Romani aut[em] occidua Europæ omnia
 usq[ue] ad Albim fluvium qui Germaniā in duas
 partes diuidit, & quæ trans Istrum sunt usque
 ad Tyram fluvium. Vteriora aut[em] usq[ue] ad Ma-
 cotidæ lacum & oram maritimam quæ ad Col-
 chos finitur, Mithridates cognomento Eupa-
 tor nota reddidit, & duces eius. Parthi Hyrcania,
 Bactrianam & Scythas ultra eam inco-
 lentes notiores nobis redegerunt, cum prio-
 ribus minus essent noti. Habemus ergo quod
 scribamus præter ea quæ nobis ætate priores
 litteris mandauerunt. Idcirco præsertim conspi-
 cuum est in ijs quæ contra illos disputamus,
 minus quidē sæpè contra antiquos, præcipuè
 aut[em] contra Eratosthenem & eos qui post hūc
 scripserūt: quos par est tanto difficilius redar-
 guī à posteriorib[us]. posse sicubi peccauerunt,
 quāto maiore quā uulgi hominū doctri-
 na fuerunt ac cognitione rerū præditi. Quod
 si aliquando cogemur ijs ipsis contradicere,
 quos maximè alioqui sequimur, ignoscen-
 dum erit nobis. neq[ue] enim statuimus contra
 omnes dicere: sed plerōq[ue] missos facere, ut q[ui]
 digni non sint quos sequare: de ijs solis iudici-
 um facere, quos plerōq[ue] nouimus rectè scri-
 psisse. nam ne philosophari quidem aduersus
 omnes conuenit: contra Eratosthenem autē,
 Posidonium, Hipparchū, & Polybiū aliosq[ue]
 horum similes decet. Primo oīm excutiemus
 Eratosthenem, simul ea proponentes quæ ab
 Hipparcho contra ipsum dicuntur. Non est
 aut[em] Eratosthenes adeò contemptu facilis, ut dī

*Eratosthenis re-
prehensio.*

14 Quid tandem Bio de pannoso prometa- 14
mictur?

Nā his ipsis in enūciatis satis magnā mētis
b imbe-

[illegible]

Ρολῶν ἀνθρώπων ἰδοῦς τὰ ἐν ὧν ἔγεν.
 ἔτθ-η, ὁ
 Εἰδὼς πάντας τοὺς δόλους, ἃ μύδα πικρὰ.
 οὔτθ-δ' ὁ πῶς ἐπὶ αἰετίζομενος,
 καὶ τὸ ἱλιον εἰλῶν
 Βασιλὴν κὺ μύθοισι, ἃ ὑπὸ πρὸς τὴν τέχνη. ἃ
 Τὴν γ' ἰαπομύοιο, ἃ ἐκ πυρὸς αἰθρομύοιο
 ἄμφω νοεῖσαι μὲν—

Φοιτῶ Διοκῆδε. Καὶ μὴν ἐπὶ τῇ γῇ
 αὐτοῦ σπυρίων. καὶ γὰρ ἐν αὐτοῦ,
 ἔρποις φοῖπνον μὲν ἐγὼν δύναμις ἰ-
 χθυμ.

καὶ διὰ τὸν ἑαυτοῦ ἔχεις.—

καὶ ἐν ἀρχῇ,
τῷ καὶ ἰσθμῷ ἄλλῃ δὴ κίβητος ποταμοί-
μων.

Εἰς ὅμως ἂν ὅτω φρονεῖ πρὸς τὸν π. ἔχῃ
 ἢ πεινῶν οἱ πεπαιδευμένοι μάστιγι γυνῆ
 ἢ πικρῇ, ὡς ὁρθῶς λίσσεται, ὑπὸ τῇ διαύ
 τῳ ἐμπειρίᾳ αἱ φρονήσεις σωτῆρος καλλι
 πῶ. ἢ ἢ ἔρῳ καὶ φρονήσεις ὅτι δ' ἂν ὑπὸ λίσσε
 ὡ

neq; omnino nullam frustra locis eum adhibere
appellationem. Hæc ergo qui facit, an dele-
ctare uidetur, an uerò docere? profectò doce-
re, hoc est uerum de his ille ita scripsit. Quæ
uerò extra nostrum sensum sita sunt, cum ip-
se cum alijs portentis fabularum impleuerunt.
Igitur hoc erat dicendum potius, poetam u-
numquęq; omnia sua uel ad solam oblecta-
tionem, uel ad docendum accommodare: is
uerò intulit, solam uoluptatem ab eo quæri,
nullam haberi docendi rationem. Atq; id ut
confirmaret, quærit quid ad uirtutem poeti-
cæ faciat peritum esse multorum locorum, ar-
tis militaris, agriculturæ, oratoriæ, aliarum u-
rerum, quas nonnulli poetæ adscribere uo-
luerunt. Sanè qui conari uelit omnia poetæ
arrogare, eum non iniuria nimio contenden-
di studio elatum iudicaris: est enim (ut Hip-
parchus ait) perinde ac si qui is eiretionæ At-
ticæ mala etiam ac pira, & alia quæ ferre ne-
quit, adesse dicat, si quis in poeta omnes di-
sciplinas atque artes requirat. itaq; hæcenus
rectè loqueris Eratosthenes. Hæc autem per
peram, quod tantam multarum rerum cogni-
tionem poetæ detrahis, & poeticam fabulan-
di anilem quandam facultatem esse pronun-
cias, cui (.uti tu loqueris.) liceat delectandi
causa fingere quæ uelit. An enim ne audito-
ribus quidem poetarum quicquam ad uirtu-
tem conferet adiumentis, esse multorum loco-
rum, rei militaris, agriculturæ, oratoriæ peri-
tum? quæ ista auditione consequuntur. At-
qui Homerus hæc omnia Ulyssi, quẽ præ
cæteris alijs omni uirtute exornat, attribuit.
Hic enim ipso referente

Multorum mores hominum cognovit, &ur *inicio Vlisſſæ.*
bes. is est

Consilioq; dolis uarijsq; instructus abunde. *Iliad.* 7. 202.
is est, quem subinde urbis euerforem uo-
car, & qui illum cepit

Consilio, uerbisq; & uasra fraudib. artis. &
Hoc comite ex igni sospes flagrate reuertar; *lib. 4. 246.*

inquit Diomedes. Idem Vhiffes & de agri
cultura gloriatur: in melle quidem, inquit
Curua mihi uiridi falx si tribuatur in herba, *Odysf. 3. 67.*

Atque tibi similis.— & in oratione,
Tunc me continuum uideas proscindere sul-
cum

Neq̃ uerò hæc ita sensit Homerus, ut non eruditi omnes testimonio ipsius, tanq̃ rectè differentis, confirment huiusmodi peritiam ad prudentiam plurimum conducere. Iam cum oratoria prudentia in oratione uersatur.

16

Iliad, γ. 221.

Soluta oratio à
poesi oria.

Contest.

17

liague

ἔστ' ἰπείδ' ἢ τὸ φράζην πρότις αὐτὸν ποιη-
 τικὸς ἐλέγξῃ φράσεις, αὐτὴ δὲ μετ' ὁδὸς,
 τὸ εἶναι αὐτὸς τὸ αὐτὸ ἔφ' φράζην ὑπὲρ
 τῶν ἐκείνοις. καταχρησάμενοι δ' αὐτὸ θαλά-
 ρου καὶ αὐτὸ τοῦ πελὸς λόγῳ, καὶ αὐτὸ θάτορον ἢ
 καταχρηστὸς διέβη. καὶ αὐτὸ δὲ τὸ πελὸν λε-
 γθῆναι τὸν αὐτὸν τοῦ μέτρου λόγον ἐμφαίνει,
 τὸν ἄρ' ὕψος πνὸς καταβαίντα καὶ ὀκῆμα-
 τ' ὡς τὰ δ' αὖθις. Ἄλλ' ὅδ' ἡ τὰ συνήγνυς μό-
 ρον, ὡς ὁ Ἐρατοδότης ἔρκει, καὶ τὰ γὰρ τοῖς
 Ἑλλήσι, ἑλὰ καὶ τὸ πόρρον πολλὰ λέγει καὶ
 δ' ἀπειρίας ὁμοῦ, καὶ μέλλειν γὰρ ὕψος
 ρον μυθολογῶντων, ὅτι πάντα τὰ ἀδύνατον,
 ἑλὰ καὶ πῶς ὡς ἡμῶν ἀπαγορεύει, ἢ ὁμο-
 σκευάζει, ἢ ἀμασγὰν, ἑλὰ τὰ καὶ τὰ πόδι
 τῶν ὁδῶν πάλιν. πόδι δὲ πολλὰ ὁμο-
 μαρτάνει, τοὺς δ' ὁμογενεῖς φλυαροῦς ἀφαι-
 ρει, καὶ αὐτὸν τὸ ποιητῶν. πόδι δὲ ἑξίον ἀ-
 πῶν ὁμοπλουν. καὶ πρῶτον, ὅτι οὐ μύθους
 ἀνελίξαντο, οἱ ποιηταὶ μόνον, ἑλὰ καὶ ἡ
 πόλις πολὺ πρότερον, ὅτι νομοθετῶν τὰ χρ-
 σίμα χροῖον, βλεψάντων ὡς τὸ φυσικόν πα-
 θῶν τοῦ λογικῶς ζῶντος. ὡς δὲ ἡμῶν γὰρ ὁ αἰθρῶν
 πῶν πῶς οἰοῖται τὸν τῶν τοῦ ὁμομυθου. ὅτι δὲ
 ὅτι ὅτι ἀρχὴ τὰ παλαιὰ ἀκροῦσθαι καὶ κριναι-
 ναιμὲν λόγων ἀπὸ πᾶν. Ἄλλοι δ' ὅτι κακολε-
 γία τίς ὅτι ὁ μύθος, αὐτὰ καθεκτικῶς φρά-
 ζων, ἑλὰ ἑτέρω πρὸς ταῦτα. ἡ δὲ ὅτι καὶ γὰρ
 καὶ ὁ μὴ πρότερον ἔγνω τίς. ὅτι δὲ αὐτὸ ὅτι καὶ
 τὸ ποιῶν ὡς ἡμῶν. ὅταν δὲ πῶς καὶ τὸ
 θαυμαστόν, καὶ τὸ τῶν τῶν, ἀντίκειναι τῶν
 ἡδονῶν, ἢ πρὸς τὸν μαθητὴν ὡς ἡμῶν.
 Καταρχὰς μὲν ὅτι ἀνάγκη τοῖς τοῖς διδασκ-
 αῖσι, πῶς οἰοῖται δὲ τὸ ἡλικίας αὐτῶν τὸ
 ὄντων μαθητῶν ἔχειν, ἢ δὲ τὸ ὁμογενεῖς ἐξ-
 ὁμογενεῖς, καὶ μακρὸν διδασκῶν καὶ ἡλικίαν.
 καὶ ἰδόντες δὲ πᾶς καὶ ἀπαίδου τὸ πρό-
 πον πᾶς πᾶς ὅτι, ὡς ἡμῶν τὸ ὁμογενεῖς.
 ὁμογενεῖς δὲ καὶ ὁ πᾶς αὐτῶν τὸ ὁμογενεῖς.
 οὐ δὲ γὰρ οὐτ' ἰσχυρὰ τῶν λογισμῶν. πρὸς
 σπ γὰρ καὶ τὸ ἐκ παλαιῶν ἔδω. ἢ πᾶς δὲ οὐ
 μόνον ἡδὲν, ἑλὰ καὶ φοβόρον, τὸ τῶν τῶν-
 δὲν, ἀφοτῶν ὅτι χροῖα τῶν ἡδὲν, πρὸς
 τὰ τοὺς πᾶς, καὶ τοὺς γὰρ ἡλικίας. τοῖς
 τὰ γὰρ πᾶς πῶς οἰοῖται τοὺς ἡδὲν μύ-
 θους ὡς πῶς οἰοῖται, ὡς ἀπὸ πᾶν δὲ τοὺς
 φοβόρους. ἢ τὰ γὰρ ἡλικίας μύθους ὅτι, καὶ ἡ
 γοργῶν, καὶ ὁ ὁμογενεῖς, καὶ ὁ μορμολύκειος
 τὰ πολλοὶ τῶν τῶν πᾶς οἰοῖται τῶν μύθων,
 πρὸς τῶν ἡδὲν τοῖς ἡδὲν τῶν μύθων,
 ὅταν

fabulas exhortādi gratia, terribiles autē ad deterrēdū: est. n. eius generis Lamia, Gorgi,
 Incubus, Larua. Et in urbib. habitātes pleriq; iucūdis fabulis ad honestatē excitantur,

Itaq; cū vocabulū dicere primò oīm de poe-
 tica esset usurpatum dictione, quæ cum cantu
 erat cōiuncta, canere ijs & dicere pro eodem
 sumebantur. quorum cū alterum pedestri
 orationi accommodarent, abusio etiam ad al-
 terum peruasit. Quin & hoc ipsum, quod ora-
 tio uersu carens pedestris uocaf, ostendit ora-
 tionem à fastigio quodam & uehiculo ad hu-
 mum esse deductā. Neq; uerò propinqua tan-
 tū & quæ apud Græcos sunt, sicuti Erato-
 sthenes dixit, uerū & lōginqua etiam, idē
 accuratē Homerus, & accuratius quā qui
 post eum sunt fabulati, descripsit: nō mōstro-
 fē omnia fingens, sed sciētē interdum aliū
 sensum uerbis occultans, aut exornans car-
 men, animosue hominum oblectādo ducēs,
 cū alijs in narrationibus, tū de Vliſis maxi-
 mē erroribus. de qua re cū admodum eret
 Eratoſthenēs, & interpretes nugatores appel-
 lans & ipsum poetā, operæ precium est copio-
 sius differere. Primò oīm, non poetæ modò fa-
 bulas sibi delegerūt, sed multo antē ciuitates
 ac legumlatōres id fecere, utilitatis causa ni-
 mirum, & ad naturalem respicientes anima-
 lis ratione præditi affectionem. Cupidus cū
 cognitionis est homo: ad quam rem fabula-
 rum studium aditum ei parat. hinc namq; in-
 cipiunt pueri audire, & magis magisq; ser-
 monib. auscultandis uacare. Causa est, quòd
 fabula nouarum quædam rerum narratio est,
 non ea quæ sunt, sed alia quædam ab his di-
 uersa recensens. iucundum autem est quòd
 nouum, & adhuc ignotum narratur. atq; hoc
 ipsum est quod cognitionis studiosos efficit.
 quod si admirabilia & portentosa fabulis ad-
 misceantur, augetur uoluptas, quæ quidem
 medicamenti instar discendi amorem inge-
 nerat. Ab initio itaque necesse est hoc mo-
 do pueros inescari: progressu ætatis ad ipsa-
 rum rerum cognitionē sunt adducendi, con-
 firmata iam intelligentia, neq; opus habente
 adulatoribus. Quinetiam quicunque littera-
 rum sunt & disciplinæ rudes, pueri sunt quo-
 dammodo, itidemq; fabulas amant. quòd ip-
 sum eruditi etiam faciunt mediocriter. nam
 neq; ratio eorum ijs reluctari ualet, atque con-
 suetudo à primis annis parta allicit. Porro cū
 fabularum monstra non tantū delectandi,
 sed & terrendi facultatem habeant: utrique
 generi usus est & apud pueros & apud adul-
 tos. Nam pueris iucūdas quidē proponimus

Vfus fabularū.

[illegible]

pinionem facile approbatum iri existimaret. Item cum Solymi excelsissimas Tauri extremitates à Lycia ad Pisidiam usque tenerent, & cacumina uersus meridiem

Non enim omnia falsa dixit, sed multa modo dixit: alioqui ea ueris similia non fuissent. Accepit ergo principia suæ poëseos ex historia, cum affirmat, Aeolum insulis Liparæ adiacentibus imperasse: ac circa Actinam & Leontinorum regionem Cyclopes *Odyss. ii. v. r.* incoluisse, & Lastrygonas quosdam inhospitales, ita loca freto uicina tum temporis inaccessa fuisse: Charybdis quoque & Scyllæum à latronibus fuisse infesta. eodemque modo alibi alios habitasse, quorum Homerus meminit. Atque ita cum nosset Cimmericos uersus septentrionem habitare ad bosporum Cimmericum, loco caliginoso, transtulit eos in tenebricosum locum, opportunè inferos ad hoc commentus in Uliſſea peregrinatione. quod autem eos nouerit, ex eo liquet, quia uel eius ætate uel paulo ante ipsum natum ¹⁹ Cimmericorum excursionem ¹⁹ annalium scriptores referunt. Sic cum Colchos nosset, & Iasonis ad Aeam nauigationem, & quæ de Circe ac Medea feruntur fabulæ, de earum ueneficijs ac reliqua morum similitudine: cognatas eas inter se finxit (cū quidem longissimè essent dissitæ, altera quæ earum in recessu ponti, altera in Italia habitaret.) & utramque in Oceano exteriori collocauit. tametsi fortassis Iason ad Italiam usque euagatus est: quædam enim apud Ceraunios montes, circum Adriam, in Posædoniata sinu, & insulis quæ Tyrrheniæ sunt oppositæ monstrantur indicia peregrinationis Argonauticæ. & contulerunt huc aliquid etiam Cyanæ, quæ saxa quidam Symplegadas appellant, asperam exhibentia nauigantibus per fauces Byzantias nauigationem. itaque ut ab Aeæ Aeam, ita à Symplegadibus Planctas finxit: cumque uerisimilis esset Iasonis per illas nauigatio, per scopulos ipse nauigationem commentus est iuxta Scyllam & Charybdis. Omnino autem ista ætate mare Ponticum pro Oceano quodam secundo habebatur, & qui eo nauigassent non minus procul ab hominibus discessisse putabantur, quam qui procul extra columnas Herculis essent profecti. maximum enim marium nostrum putabatur, ideoque ob excellentiam pontici nomen ei est impositum, sicut ob præstantiam poëtæ appellatione Homerus intelligitur. itaque fortassis pontica ad Oceanum transtulit, ut qui ea ob receptam o-

[illegible]

Ἐνθ' ὃν ἡ γυνὴ μαρ φοροῦμεν ἄλλοις αὐτοῖσι
 ἢ βραχεῖ ὁμασίᾳ διελθόντα. οἱ γὰρ ὅλο
 οἶον οὐδ' ὁμοιομοιῶν ὁμοιομοιῶν, ὡς αὐτὸ
 εἶναι πονήσαντων συμπαῶς. Ἐποθεῖς δὲ τὸ δι-
 ασημα τὸ ἐκ μαλίστων ἀπὸ εὐλας, παθῶν δι-
 μνησίων, ὅτι διελθῶν πονήσαντων, ὅτι φη-
 σι) ὅτι δὴν ἐκ τῶν γυναικῶν ἡμοῖας διηνύ-
 δει. ὅτι παῶς, ἐκείνης αὐτῆς ἡμῶν ὁ παῶς συμ-
 φαίνοι παθῶν διελθῶν πονήσαντων. τίς
 οὐκ ἴσθησεν ἐκ λυκίας, ἢ ῥόδου δ' οὐτι-
 ραῖον τινα ἀφ' ἡμῶν εἰς Ἀλεξάνδρην,
 ὅτι ὁ τὸ δισηματὸ παθῶν τιττακίχι
 λῶν; Ἐπὶ δὲ αὐτῶν ἀπὸ λυκίας πῶς τρις
 αἰς Σι

puerū, q̄ nō ultra q̄tuor mil. stad. est interuallū: lis etiā qui q̄runtur Vlyſſes, cū ter
in St.

funiculus, quod laxant bellua uulnerata, donec palpitando ac subterfugiendo defatigetur: tum ad terram educunt, aut in lembū imponunt, nisi omnino uasto sit corpore. Hastile etiam si in mare excidat, non perit: est enim cōpaſtum ex quercu & abiete, ut cū pondere pars querna mergitur, reliquum in ſublimi extet ac recipi facile poſſit. Nonnunquā etiam rēnex per ipſum lembum uulneratur ob magnitudinē gladij galeę, et uim bellę cutus & impetus & uenatio aprorum ſimilis eſt. Ex his, inquit, cōſpicere aliquis poſſit, de Homeri ſententia Uliſſem ad Siciliam eua-gatum fuiſſe, cū is Scyllę hęc uenationem adſcribat, q̄ maximē familiaris eſt apud Scyllęum. nec non ex ijs quę Charybdi eueniūt, ſimilia eorum q̄ freto accidunt. nam illud Terę die aliidit fluctus. — pro bis poſitum, errore uel ſcribę uel hiftorię ait factum, iam quę Meningis ſunt, ea cum narratione de Lotophagis conſentiunt. Quod ſi quę non congruunt, cauſam mutationis exiſtimandam eſſe aut ignorationem, aut licētiā poētīcam, quę conſtat ex hiftoria, & diſpoſitione, & fabula. Hiftorię proinde finem eſſe ueritatem: ideo poētā in recenſione nauium ſingulis ſuis propria locis attribuiſſe, dum aliā uibem ſaxoſā, aliā in extremo ſitam, aliā columbis abundantem, aliā mari uicinā appellat. Finē diſpoſitionis eſſe efficaciā, ut cum pugnantes introducit. Fabulę, uoluptatem & terrorem. Omnia autem cōfingere neque conſentaneum, neque Home-ricum eſſe, nā Homeri poēma oēs ſcriptum eſſe philoſophicū cenſent: ſecus q̄ Eratoſthe-ni uiſum, q̄ negat deberi de ſentētia poētę iudiciū fieri, neq̄ in poēmatib. q̄ri uult hiftoriā ullam. Sanē probabilius eſt hunc locum: Inde nouem totis iactabat multa diebus

Venti ui dira non unius. —, de non lon. *Odys. m. 32.*
go itinere exponi, (.uenti enim diri seu per-
niciosi non faciunt ad cursum rectum tenen-
dum.) quàm extra Oceanum hoc temporis
spacio nauigatū fuisse cōminisci, perinde ac
si secundis usus ille esset uentis. At Eratosthe-
nes supputato q̄ est à Maleis ad Herculis cō-
lūnas spacio xxii milliū ac 10 stadiorum, si (.in-
qt.) hoc eū nouē his dieb. æquali in singulos
portione ponamus cōfecisse, q̄tidie eum na-
uigasse bis mille ac quingēta stadia cōseque-
tur. atq, inquit, quis unq̄ phibuit ē Lycia aut
Rhodo aliquē biduo Alexādrīā nauigio esse

in SL

in Siciliam aduenerit, ne semel quidē tamen dicatur per fretum nauigasse: respondet posteriores quoque ab hac nauigatione omnes sibi cauisse. Hæc ille, & alia quoque rectē. Cū autem urget Oceani ingressum, eumq; ad ac curatam dierum interuallorumq; rationem reuocat, summam inæqualitatē ibi adhibet. Simul enim & citat poetæ uersus.

Inde nouem totis iactabat multa diebus

Venti ui dira non unius. — & simul alia supprimit. Sunt enim & hæc poetæ.

Vliff. μ. 1. Nauis ut Oceani primū est egressa fluēta. &
Vliff. α. 50. Insula in Ogygia, maris hic medioximus umbo est,

ubi & filiam Atlantis ait habitare. Item de Phæacibus

Vliff. ε. 204. Extremiq; hoīm maris ad uada falsa seorsim Degimus ac nobiscū nemo negocia miscet.

Hæc enim manifestò in Atlantico ficta mari monstrantur. quib. ille dissimulatis, ea quæ perspicuè dicta sunt refellit, malè id quidem. Rectē autē hoc, circa Siciliam & Italiam uagatum esse Vlyssē: nam ab ipso hoc confirmatur poetæ. quis enim alioq; poetæ aut scriptor persuasisset Neapolitanis ut monumentū Parthenopæ Sirenis iactarent, Cumanis, Dicæarchæ & ad Vesuuium degētibus, ut Pyriphlegethontem, lacum Acheruntū, & oraculum defunctorum in Aorno, tum Baium ac Misenum quosdam de Vlissis comitibus memorarent: eodemq; modo res habet de Sirenulis, ijs quæ circa fretū sunt, de Scylla, Charybdi, & Aeolo: quæ neq; ad uiuum rescāda sunt, neq; ita relinquenda ut radicis ac fundamenti expertia neq; cū ueritate quicq; neq; cum utilitate historica habeant commune. Quod ipsū ipse subodorat⁹ Eratosthenes, suspicari, inquit, aliquis possit poetā uoluisse errores Vlissis occidentalib. regionib. adscribere, sed descuiisse ab ijs quæ erant pro ueris ponenda, partim q; de ijs secus inaudiuisset, partim q; non uti erant, sed portentosius & terribilius quæq; efferre instituisset. Rectē quidem pronunciauit quid ille, sed cur fecerit, malè interpretatus est. non enim nugari Homerus, sed prodesse uoluit. Itaq; & hoc nomine culpan- dus Eratosthenes, & quod est de remotis potissimū ait fabulas finxisse monstrosas, quòd de ijs mentiri esset expeditius. Etenim quæ de longinquis sunt apud poetam fabulæ, per exigua sunt eorum pars, quæ de ipsa Græcia & uicinis Græciæ locis fabulæ habent, ut de Herculis & Thesei ærumnis, de actis in Cre-

Fabule de re-
motis. ta, Si-

ς Σικελίαν ἰλθὼν, οὐ δ' ἀπαξ ὅτε τὸ πορθοῦν πεπλοῦκον ὀδυσσεύς, ἀπλογὰ δίο- πῃ καὶ οἱ ὑπερὸν ἑφδυγόν ἀπαντῶν τὸν πλῆ- ρον. ποιά τὰ μὲν ἔρηκον. ἔστι δὲ τ' ἄλλα μὲν ἐν λιγυρίαι. ὅταν δ' ἀναγκάζῃ τὸν δῖον κτε- νισμόν, ὅπως ἀκρεβῆ μετὰ τὸν τ' ἡμῶν πλῆρ ἀνδρῶν, ὅς τις ἡμῶν, ὑπερβολῶν ἐκ ἀπλότου ἐν ἀνωμαλίας. ἀμα μὲν γὰρ πᾶσι- θησι τὰ τ' ποικίλῃ ἐπῇ.

ἔνθεν δ' ἐν νῆμαρ φερόμεν ὁλοῖς ἀνιμισίῃν ἀμα δ' ὑπὸ κρῦπτονται. καὶ γὰρ ταῦτα τῷ ποικίλῃ.

Αὐτὰρ ἐπεὶ ποταμοῖο λίπον ῥέον ἀκτανοῖο Νηῦς. — καὶ τὸ, (λάσσης. Νῆσος γὰρ Ὀλυγία, ὅτι τ' ὀμφαλὸς δὴν θαλάσσης. καὶ ὅτι γὰρ ταῦτα οἰκῆ Ἀτλαντὶ θυγατρὸς. ὅτι τὸ ποῦ τῶν θαλάσσης. (τῇ οἰκίῳ μὲν δ' ἀπὸ ἀνδρῶν πολυκλῦσι γὰρ πῶν- ἔ' ἦσαν, οὐ δὲ ἕως ἀμὲν βροτῶν ἀνιμισίῃν ἀλλ'.

Ταῦτα γὰρ πάντα φανερὸς γὰρ τῷ Ἀτ- λαντικῷ πελάγῃ πλατῆμονα δὴ λένῃ. ὁ δὲ ταῦτ' ὑπὸ κρῦπτονται, τὰ φανερῶς λεγόμενα ἀναιρεῖ. ὅσοι μὲν ἐν ἐκείνῃ. τὸ δὲ ποῦ Σικελίαν καὶ Ἰταλίαν γεγονέναι τῇ πλάτῃ ὁρ- θῶς καὶ ὑπὸ τ' ποικίλῃ βιβλικῇ. ἔπει τις ἐ- πασι ποικίλῃς, ἢ συγγραφῆς, Νεαπολίτας μὲν λίγα μνημα παρθενόπης ἐν Σερῶν, ὅν τ' γὰρ Κύνη, ὅτι Δικαιαρχία καὶ Βούρβια, Πυριφλεγέθοντα, ὅτι Ἀχέρουσιαν λίμνην, ὅτι Κουμαντῶν τὸ γὰρ Ἀόρην, ὅτι Βαδίων, καὶ Μισιῶν τ' Ὀδυσσεῖος ἰταλῶν Ἰνῶς, ὅτι ἢ ὅτι τὰ ποῦ Σερῶν, καὶ τὰ ποῦ τῶν πορ- θοῦν, ὅτι Σκύλλαν, ὅτι Χάρυβδι, ὅτι Αἰόλον. ἀ- πὸ δ' ἀκρεβῶς ὕψος ἔχει δὲ, ὅτι ἄρρηκτα ὅτι ἀνίστα ἑαυτὴν, ἀλλ' ὅτι καὶ μὴ δ' ἐν πᾶσι ποικίλῃν, καὶ δ' ὅτι φιλίας ἰσοκλῆς. καὶ αὐτὸς ἢ ὑπὸ νοήσας ὅσοι ὁ ἐξαυδῶν, ὑπολάβοι. Τίς αὖ (φασί) τ' ποικίλῃ βύλῃ μὲν γὰρ οἱ πᾶσι ποικίλῃ ποικίλῃς τῶν πλάτων τῷ Ὀδυσσεῖ πεισῇ, ὅτι καὶ δ' ἀπὸ τ' ὑποκρίμεν, τὰ μὲν ἐκ ἀκρεβῶς πεπυσμένον, τὰ δὲ οὐδὲ πᾶσι ποικίλῃς ὅτι καὶ, ἀλλ' ὅτι τὸ δεινότερον καὶ τὸ τῶν ποικίλῃς ἐκαστὸν ὅτι καὶ. ὅσοι μὲν αὐτὸ ἐν, τὸ δ' οὐ καί μὲν τῶν ἐπὶ ποικίλῃ, κα- κῶς δὲ φασί μὲν. οὐ γὰρ φλυαρίας, ἀλλ' ὅτι φιλίας καί μὲν. ὅτι τε δικαίως δὴν ὑπὸ καί μὲν λό- γον καὶ ποικίλῃ τούτου, καὶ δίοτι φασί τὰ ποικίλῃ τῶν ποικίλῃς ἀπὸ μακρόν ὅτι τὸ δὴ κατὰ τῶν ποικίλῃς γὰρ μὲν. ὅτι τὰ ποικίλῃς τῶν ποικίλῃς ἀπὸ τῶν ποικίλῃς, καὶ ἐγ- γύς ἐν ἐκαστῷ. οἷα δ' ἐν τὰ κατὰ τῶν ποικίλῃς ἀπὸ καὶ οἰσῶς, καὶ τὰ γὰρ Κρή-

τῆς Σικελίας μυθολογόμενα, καὶ ταῖς ἄλλοις
 οἰκίαις, καὶ τὰ πρὸς τὸν Κιβαερῶνα καὶ Ἠλικίαν
 Ἐβερνασσὸν Ἐβάλιον, Ἐτὶ Ἀθηναίων ὅλων,
 Ἐπιλοπόννητον, ἡδὲς περὶ τὴν μύθῳ ἄγροι
 αὐτοῦ αἰετῶν τῶν μυθοποιῶν. Ἐπὶ τῇ ἐπέῳ παρὰ
 Τραμυθούσιον, ἀλλὰ πλείονες πεσομυθούσιον, καὶ
 μέγιστα ὁμοιογενεῶν τῶν τοῖς παλαιοῖς πεσομυ-
 θούσιον, ὡς ἴσται, εἰ τὰ πεσομυθούμενα ἐπὶ
 ἔργῳ, ἡδὲς. ἀλλὰ καὶ μάλομοις πεσομυθού-
 τῶν τοῖς, ἡ πεσομύοις, πρὸς ἐκάνωρ ἴσται τὰ
 δις. οἶον τὴν ὁδοσέως πλάνην, εἰ γίγνηται, καὶ
 πρὸς. τὸ δ' ὅλον ἐκ τῆς, τὸ τὴν ὁμῆρον ποίησιν
 εἰς τὴν συνάγην καὶ τὴν τὴν ἄλλων ποιητῶν,
 εἰς περὶ ἄλλας, Ἐ εἰς αὐτὰ τὰ νῦν πεσομύμενα,
 τὰ τὴν γεωγραφίας, Ἐ μὴδ' εἰς αὐτῶν πρὸς
 ἐκρίναι. καὶ γὰρ εἰ μὴδ' εἰς ἄλλας, τὸν γε Τρι-
 πτόλεμον τὸν Σοφοκλῆς, ἡ τὸν τὴν Βαλκ-
 χαις ταῖς εὐρυπιδὸς πρόλογον ἐπιβλόντα, καὶ
 πρὸς βαλόντα τὴν ὁμῆρον πρὸς τὰ τοιαῦτα ὑπὸ
 μέγιστον, ἔσθ' οἶον εἰς διὰ τὴν ὑπεβολὴν, ἡ τὴν
 διαφορὰν. Ὅπως γὰρ χεῖρα τὰς εἰς ὡς μέγιστον
 τὸ πῶν, φυλάττει τὴν τὰς εἰς, ὁμοίως ἢ τὴν ἑλ-
 ληνικῶν, ὁμοίως δὲ τῶν ἀποδοῖν.
 Ὅσταν ἐπὶ οὐλὴν μὴ κίματον διμελὴ, αὐτὰρ
 ἐπὶ ὅσταν.

Γάλιον ἐνοσίφυντα.—καὶ τὸ,
ἦρ' οὐ αἶψα λήπην ῥίον οὐλύμποιο·
Πειρῶ δ' ὑπὸ βαλ' ἐκ ἡμαθίων ἐρατατέρῳ.
Σύνατ' ἐφ' ἱπποπόλων ὀρθῶν ὄρεα νιφόν-
Εξ ἄθροισ' ὑπὸ πόντομ.— (τα,

Καὶ ἐν ᾧ καταλόγῳ, τὰς ἡ πόλεις οὐκ
ἐρεψεν λέγει, ὅ γὰρ ἀναγκαῖον. τὰ δὲ ἔθνη ἐφε-
ρεν. ὁμοίως δὲ ὁ πόδι τῶν ἀποβῶν·
κύπρ, Φινίκην τε, Ἐγυπτιοὺς ἐπαλθεῖς,
Αἰθιοπὰς δ' ἰνὸς κύν, καὶ Σισσηνοὺς, Ἐρεμβέας,
καὶ Λιβύην. —

ὁ πρὸς τὸν πάρεχον ὑποσχεταίνετο. οἱ δ' ἐφ' ὧν
παύειτο χάρις, ὃ ἢ τὸ δίδουσαν ὑποδύναται εἶναι
φράζων, ὃ ἢ τὸ τελεπόλημον τιμὴν καταπαύει
μεθ' αὐτῶν. τὰ μὲν πολὺν διεσέτα σινάπτη-
σιν ἐγγύς, τὰ δὲ σινεγῇ διασπῶσι.

Λιπῶν δὲ ἡνδ' ὦν πᾶς πολυχρῆστας γύας,
 Φρυγῶν π, πόρῶν δ' ἡλιοκλήτες πλάκας,
 Βάκρια τὰ τάχον, τιῶν τε δ' ὄχαμον χθόνα
 Μήδων ἐπιθῶν, Ἀραβίαν τ' ὀνδαίμονα.

Ταῦτα δ' ὁ τεύχηςλος ποιεῖ. Καὶ βίς
 ἐλίκαςι δ' ἄν βίς αἰέμοις θραναίη το πολυ
 μαθεῖτο πρίτῃ γωχραφίαν ὄμνος γν ταῖς
 ἔποθεσίας λίγαυ ἄμα κὺ ταῦτα πολλαχθ'.
 Αὐτῇ δ' ἐθαμνὰ πανυπορτάτη εἰς ἀλὶ κῆ-
 ται

πρὸς ζόφου. αἰετὶ τ' ἀνέλθι πῦρ καὶ τ' ἡέλιος
ἐμπν.

Δίν

ta, Sicilia alijsq; insulis, de Cithærone, Helico
ne, Parnasso, Pelio, totaq; Attica & Pelopon
neso. neque quisquam ob fabulas scriptores
earum ignorationis accusat. Præterea, cum
non omnia fingant poëtæ, sed multa affingâr,
Homerus in primis: quærens Eratosthenes
quâsnâ antiqui fabulas addiderint, non que
rit utrûm priora fuerint sintiue: sed in ijs ma
gis exquirat ueritatem, quæ ille locis personis
ue affingit. ut utrû Vliſſes uagatus sit, & ubi
nam locorum. Illud uerò totum est uitiosum,
quod Homeri reliquorumq; poetarum scri
pta eodem omnia habet in numero, & cum
in alijs tum in his etiam quæ nunc tractamus
Geographicis nihil pstantiæ adscribit Home
ro. Nam, absq; cætera essent, saltē qui Sopho
clis Triptoleum, aut prologû Baccharum
Euripidis legeret, cumq; ijs Homeri industri
am in terrarum situ describendo compararet,
facile quantum alter alteri præstaret, poterat
cognoscere. Vbi enim ordo requiritur loco
rum quæ commemorantur, ordinem Home
rus seruauit, non minus in remotorum, quam
in Græcanicorum mentione.

Conati magno sunt Ollâ imponere Olympo *Odyss.* 2. 315.

Fiōdosum celsęq; imponere Pelō Oſſe. &
Proruit excelsi uno de vertice Olympi. *Iliad. f. 225.*

Atq; à Pieria Emathia per rura profecta
Threicia montes accelsit diu nituosos:

Hinc ab Atho pontum petijt. —

Et in recensione, urbes quidē ordine non

refert: neq̃ enim erat neceſſe: nationes autem
ſerie memorat recta. Item q̃ de longinquis.

Cyprum, Phœnicemq; per Aegyptumq; uagatus

Aethiopes adñ, tum Sidonios, & Erembos,
Et Libyã.— quod & Hipparch' annotavit.

III uerò ubi ordo requirebatur, Euripides Bacchum ut obierit varias gentes narrâtem introducens, Sophocles Triptolemum terras à se confitas, longè diuisa coniungunt, & cohærentia diuellunt.

Lydorum abundans auro peragraui solum,
Phrygiamq; & sole calentia plana Persidis,
Et Bactra, Medorumq; frigidam plagam.

Et Arabiam felicem. — eodemq; modo
Triptolemeus. sed & commemorandis loco-
rum inclinationibus ac uentis Homerus ma-
gnam Geographiæ demonstrat peritiam, in
descriptione locorum ea simul indicans.

Illa humilis sed in extremo iacet insula pōto *Odyss. iv. 26.*
 Obscuris obuerſa plagis. nam ſolis ad ortum
 Auroramq; aliq; ſpectant. —

c Sunt

Sunt enim binæ quasi fores, alterę Aquilonem, alterę Austrum spectantes.

tit. l. μ. 239. Siue illæ dextra uolitant Titanis ad ortum,
Auroramq; petunt læua seu parte tenebras.

Et quidem horum ignorantē, supremam
omnium confusionem iudicat.

Ody. J. u. 191. O' socij, neq; enim noctis q̄ cardine surgat,
Caligo, uel quâ roseis aurora quadrigis &c.

Præterea cum id quoque rectè sit à poeta dictum.

114d.rr.5. Cum Zephyro Boreas Thracum de finibus
acer

Spirantes — non rectè id accipiens Erato-
sthenes calumniatur, quasi Homerus in uni-
uersum pronūciarit Fauonium è Thracia spi-
rare: quod ille nō dicit, sed tum demum, cū
uenti hi concurrunt ad Melanē seu nigrum
sinum Thraciæ maris quod Aegæi pars est.
Nam Thracia, quā Macedoniæ committitur,
in mare procurrens uersus Austrum flecti-
tur, eoq̃ fit, ut Zephyri inde uideantur spi-
rare Thalo, Lemno, ac Imbro, & Samothracæ,
ac mari quo alluuntur. sicut & Atticæ spirare
uidentur à Scironijs saxis, unde etiam Ze-
phyri, maximè Cauri. Id non sensit Eratothe-
nes, est tamen suspicatus. ipse enim eā, quam
dixi, Thraciæ inclinationem refert. cumq̃ ne-
ba poetæ absolutè de Zephyro ab occasu spi-
rante acciperet, imperitiq̃ eū arguit, eò quod
ab occasu & Hispania spiret is uentus, quod
Thracia non pertinet. Quasi uerò nesciuerit
ab occasu flare Fauoniū Homerus, qui suum
ei proprium locum in his uersib. adscripsit.

Odys. 17. 295. Vnà Euruscq, Notuscq ruunt, Zephyruscq
maligno

Flamine, tum Borcas.—

Aut quasi nesciuerit Thraciam non protē-
di ultra Pæonicos & Thessalicos montes . at
uero ille quę post Thraces ordine sequuntur
gentes & maritimas & mediterraneas nouit,
ac nominatim expressit: Magnetas, Malien-
ses aliosq; deinceps Gręcos usq; ad Thespro-
tes: item finitimos Pæonib. Dolopes, & Sel-
los circa Dodonam usq; ad Acheloum: Thra-
ces autem ultrā non commemorauit. Proxi-
mum quoq; & notissimum sibi mare libenter
nominat, ut in his.

Med. 6. 144. Concio tunc undæ uelut exagitata maris
est

Icarij pelagi. —

Duo præcipui Sunt etiã, qui duos præcipuos ventos faci
ment. unt Boreã ac Austrum, à quib. reliqui parua
differant inclinatione, Eurus ab æstiuo ortu,
Sub-

Δὺν δὲ τὴν αἰθέρην ἀσπίρ, ἀετὸν πῦρ βο-
 ρίσαν, αἰθ' αὐτὸς οὐρανός,
 εἴ τ' ὑπὸ λαφύοισι πῦρ κ' ἄνελιόρ τε,
 εἴ τ' ἀεὶ σὺρ ἀποίχῃ ποτὶ ζῆφον.

Καὶ μὴν τῆς ἀγνοίας χάριν τοῖς ἁγίοις, τοῖς
ἀνθρώποις σύγχυσις τῶν ἀπατάων.
Ὡς οἱ, ὅταν γὰρ τὸ ἴδιον ὅραται, οὐδὲ ὅρα
οὐδὲ ὅρα καὶ οὐδὲ. — (ἀνδρ.)

ΚΑΝΤΩΝ Δ' ΑΠΙΝΤΟ ΕΝ ΤΗ ΠΟΙΝΤΩ,
ΒΟΡΙΝΣ ΚΑΙ ΖΕΦΥΡΟ ΤΩΤΕ ΘΕΙΚΗΝ ΑΠΤΟΜ
ΕΚΕΥ ΔΕΞΑΜΕΝΟ ΕΑΥΤΟΣ ΣΥΚΡΑΝΤΕΙ, ΩΣ ΚΑ-
ΘΟΛΕ ΛΙΓΟΝΤΟΣ, ΟΙ ΔΕ ΖΕΦΥΡΟΣ ΕΚ ΘΡΑΚΗΣ ΠΝΕΙ,
ΕΚΕΙΝΟ ΛΙΓΟΝΤΟΣ ΕΚΘΟΛΕ, ΑΛΛ' ΟΤΑΝ ΗΤΙ ΤΙΝ
ΘΡΑΚΙΑΝ ΕΥΛΑΣΤΑΝ ΣΥΜΠΙΣΘΗ ΠΩΛΙ Τ ΜΙΛΑ
ΝΑ ΚΟΛΠΙ ΑΥΤΩ Τ ΑΙΓΑΙΕ ΜΟΡΟ ΕΞΕΡ. ΑΥΤΕΡΟ
ΦΩΛΩ ΓΑΡ ΛΑΜΒΑΝΕΙ ΠΩΣ ΝΟΘΟ ΑΚΡΩΤΕΡΑΙΖΟΥΣΑ
Η ΘΕΑΙΝ, ΚΑΘ' Α ΣΥΝΑΨΗ ΤΗ ΜΑΚΙΔΟΝΙΑ, ΚΑΙ
ΠΡΩΠΙΝΗΤΕΡΑ ΕΩΣ ΤΟ ΠΙΛΑΓΟΣ, ΟΥ ΖΕΦΥΡΟΣ ΓΝ
ΤΟΛΙΘΗ ΠΝΙΟΝΤΑΣ ΑΚΡΑΦΕΙ ΟΙΣ ΓΙΝΕΤΑΙ, ΚΑΙ
ΛΗΜΝΕ, ΕΙ ΜΕΡΕ, ΚΥ ΚΑΜΟΒΡΑΧΕ, ΚΥ ΤΗ ΠΡΟΙ
ΤΑΣ ΘΑΛΑΣΣΗ. ΚΑΘΑΠΡ ΚΥ ΤΗ ΑΨΗ ΚΑΙ ΑΚ ΤΩΝ
ΣΚΕΡΩΝΙΔΩΝ ΠΕΡΙΩΝ, ΑΦ' ΩΝ ΚΑΙ ΣΚΕΡΩΝΙΔΩ
ΚΑΛΕΥΝΤΑΙ ΟΙ ΖΕΦΥΡΟΙ, Ε ΜΑΛΙΣΤΑ ΟΙ ΑΡΓΕΙΣΤΑΙ.
ΟΥΚ ΕΓΝΩΚΙΣ Η ΔΕ ΕΡΑΒΟΔΙΚΗΣ, ΕΓΓΝΩΚΙΣ Δ' Ο-
ΜΩΣ. ΑΥΤΟΣ ΓΕΝ ΕΞΗΓΕΤΗ ΤΙΝ ΠΩ ΣΡΑΦΩ, ΛΩ
ΛΙΓΩ, ΕΙ ΧΑΡΑΣ, ΩΣ ΚΑΘΟΛΕ ΕΝ ΔΕΙΧΤΗ, ΕΤ' ΑΠΕ
ΕΙΛΟ ΑΠΕΤΑ ΤΗ ΠΟΙΝΤΩ, ΩΣ ΤΗ ΖΕΦΥΡΟΣ Μ
ΑΠΟ ΕΙ ΕΑΘΡΑΣ ΠΝΙΟΝΤΟ, ΚΑΙ ΕΙ ΙΒΗΡΕΙΑΣ,
ΕΙ ΔΕ ΘΡΑΚΗΣ ΕΚΕΙΝΟ ΜΑΙΣΤΑΙΝΟΥΝΤΟΣ. ΠΟΤΕ-
ΡΟΝ ΕΝ ΤΩ ΖΕΦΥΡΟΝ ΑΓΝΩΙ ΑΠΟ ΕΑΘΡΑΣ ΠΝΙ-
ΟΝΤΑ; ΑΛΛ' ΟΤΑΝ ΕΤΩΦΗ, ΦΥΛΑΨΗ ΤΗ ΟΙΚΕΑΝ
ΑΥΤΗ ΤΑΞΙΝ.

Συνδ' ἐφ' ὅτι πῶς πωλεῖς, Ζήφυρος
 τε δουλεύεις,
 καὶ βορῆς.—

Η τῷ Ὁρακλῶ ὑπὸ ἰδε μὴ πρὸς αὐτῆς ἔσται πύ-
 ραν τῶν Πασιονικῶν, καὶ Θεσσαλικῶν ὁρᾷ·
 ἀλλὰ καὶ ταύτης τῇ ἐφεξῆς καὶ αὐτὸ ὁρᾷ καὶ ὁ-
 ρᾷς, καὶ κατόνομαζον τῶν τε Πηγαίων, καὶ
 τῶν μεσσηνίων, Μαγνητῶν μὲν Ἰννας, καὶ Μαλῆ-
 εῖς, καὶ αὐτὴ ἐφεξῆς Ἑλλήνας καταλιγεῖ μέχρι
 ὀδυπρωτῶν ἐμοῖσις καὶ πῆς Γαίῃσι αὐτῶν ὁρᾷ
 ρος Δόλοπες, ὧς Σιλλῆς πόρι Δαδῶν μὲ-
 χρι Ἀχιλῆος· Ὁρακλῶν δ' οὐ μὲν καὶ πόριαι τέ-
 ραι· εὐνιπφόρος δ' ἔχει πρὸς τῶν ἰγυρῶν,
 καὶ γνωσεμῶν τῶν ἐκ τῆς θάλαττης, ὧς καὶ
 ὅταν φησί·

Κινῆθη δ' ἀγορὴ ὡς κύματα μακρὰ θαλάσσης
 ῥόντῃ καίῃσιν—

Εἰσὶ δὲ ἑκατὶ ὀφθαλμοὶ ἀνθρώπων ἀντιπαρατίθενται
ἐν αὐτοῖς, βορέαι, καὶ νότοισι δὲ ἄλλοις,
κατὰ μικρὰ ἑλληνισμὸν διαφέρον, πρὸς μὲν
ἐπὶ θειῶν ἀγαθῶν εὖρος, κακῶν δὲ
ἀπὸ τοῦ

ἔκκλησίαν τὴν δύσων ἀβοηθῶν μὲν, ζήφυ-
ρον, χαμαιπῶν δέ, Ἀργείων. Τὰ δ' εὐνοῖαν
ἐξ αἰῶνος ποιούσι) μαρτυρας, θρασυάλλων
τῶν καὶ τοὺς ποικίλως αὐτοὺς, τὸν μετ' Ἀργείων τῷ
νότῳ προσενεχόν.

Ἀρχιεπισκοπὴ Νότου.---

Τὸν δὲ Ζήφυρον ἐπὶ Δουρίαν

Βορίης καὶ Ζήφου· τὰ τε θρόνα δ' ἔκτορ,

Φοισι δὲ ριπιδ' αὐνιθ, καδ' ἔνα ὅτως πα-
 ραδιδυκ' ἔνα αὐνιθ τῶν γυναικῶν πα-
 εἰ ταῦτα, οἷον Ἀριστοτέλη, Τιμοκρίτη, Βίωντι
 τοῦ Ἀριστολόγου. ἀλλὰ τὸν ἄνδρα θεινῶν ἀνα-
 πολῶν, κακίαν, τὸν δὲ πύτην ἢ διαμέφον
 φαντίον λιβα, ἀπ' ὁμοιωσεύτα χαμῶνις.
 πάλιν δὲ τὸν ἄνδρα χαμῶνις ἀναπολῆς, εὖ-
 ρον· τὸν δ' ἄντιον, Ἀργεῖον· αὐτὸ δὲ μίσησ,
 Ἀπυλιώτιν, ὃ Ζέφυρον. Τὸν ἢ ποιητὴν δυ-
 λαὴν ἢ Ζέφυρον λιγαμ, τὸν ὑφ' ἡμῶν καλῶ-
 μένον Ἀργεῖον, λιβα ἢ ποσιότα, Ζέφυρον,
 ὃ ὑφ' ἡμῶν Ζέφυρον· Ἀργεῖον δὲ Νότον, τὸν
 Λοιπὸν Νότον ὅτε Ζέφυρον ὅπως πεισ-
 τῶ λειπὸν Νότον ὅτε Ζέφυρον ὅπως πεισ-

ὡς δ' ὅπου Ζήφυρος ἔριτα τυφελίῃ
ἀργίῃ πο νότιο βαθείῃ λαίλαπι τύπῳ.

Τὸν γὰρ δυνάει Ζέφυρος νῦν λίγας, ὅς εἰσι
θεοῖς παίδαναι τὰ ὑπὲρ τοῦ Λακωνοῦ συ-
ταρομένα ἐδιδῶν ὄντα, ὑπὲρ τῶν νότων νῦν
ἀργεῖον λιγομένου. Τὰυτὰ μὲν δ' ἡ γῆ ἀρχῇ
τοῦ πρώτου τῶν χειροκροτῶν ἐρημικία, ποι-
αύτῳ πινὰ ῥέπανο, ὥσπερ ἔχῃ. Ἐπιμύων
δὲ τοῖς ποταμοῖς ὁ μέγας ψαυδ' ὡς ὑποληφθῆσι
καὶ ταῦτα φασί, ὅτι ἔστι τὰ τοῦ Νέλου σῶμα
ταῖς οἰδῇ πληῶν ὄντα, οὐδ' αὐτὸ τοῦτομα. Ησίο-
δο δὲ οἱ θεοὶ μὲνεται γὰρ, τὸ μὲν οὖν ὄνο-
μα ἐπὶς μὴ πω λήχουσι κατ' αὐτὸν· τὰ δὲ
σώματα δὲ μὲν ἰὼ ἀραοῖ, ἢ ὀλίγοις γνώεμα,
ὅτι πληῶ καὶ οὐκ ἔν, ὅτι ἡς αὐτὸν πεπνῶσαι
αὐτόν. ἢ δὲ τῶν κατ' Αἰγυπτίον τὸ γνωεμά-
τατον, καὶ παρὰ τοῖς τατον, καὶ μέλισσαι πάν-
των μνήμης ἄξιον καὶ ἰστορίας ὁ ποταμὸς καὶ
ἰὼ, καὶ ὅτι, ἡς δ' αὐτῶς δὲ ἀναβάσεις αὐτῷ
καὶ τὰ σώματα, τῆς αὐτῆς ἀπὸ ἀγέμωντες αὐ-
τῷ ποταμῷ Αἰγυπτίον, καὶ χώραν, καὶ θῆ-
ρας Αἰγυπτίας, ἢ φασί, ὡς ὑπολάβοι μὴ γνω-
εῖται ταῦτα, ἢ γνωεῖλλοντες μὴ λίγην,
πλήν δὲ μὴ εἰς τὸ γνῶεσκον. Ἐξ δὲ ἀπιδανώ-
ττον, ἢ τῶν μὴ Αἰδιοπῖαν ἔλιν, καὶ Σι-
δονίους καὶ Ἐριμβοῦς, καὶ τῶν ἱφῶ θάλασ-
σαν, καὶ τὸ διχθὰ δὲ ἀδῶν τοὺς Αἰδιοπας,
τὰ δ' ἔχῃ καὶ γνώεμα μὴ. Πιθὲ μὴ ἐμ-
νήδῃ πύτων, οὐ τοῦτο συμῆον τοῦ ἀγνοῖν

rit. Quod aut ostiorū Nilī non meminit, id non certū est argumentū q̄ ea ignorauerit.

Subsolanus ab hyberno, Fauonius ab occa-
su æstiuo, ab hyberno Caurus . atq; duos esse
uentos confirmant cum Thrasyalcis testimo-
nio, tum ipsius poëtæ, qui Caurum Austro
adscribit,

Argestæ Austri.—

Fauonium Boreæ,

Cum Zephyro Boreas Thræx de finib. acer *liad. v. 9.*
Spirantes.—

Cæterum Posidonius ait neminem de uē-
tis hoc modo differuisse eorum qui his rebus
claruerunt, Aristoteles nimirum, Timothe-
nes, Bio astrologus. sed eos uentum qui ab
ortu fiat æstiuo, Cæciam perhibere, qui ei ere-
gione est oppositus, & ab occāsu flāc hyber-
no, Africum: qui ab ortu hyberno, Eurum, &
ei oppositum Caurum: medios Subsolanum
& Fauonium. A' poëta autem Fauoniū ui-
olenter spirantē uocari eū qui nōbis est Cau-
rus: Africum spirantē Fauonium, cum qui
nobis est Fauonius. Austrum Caurum, Leu-
conotum, siue album Austrum, qui paucas
facit nubes, cum reliquis Ausler totus ferē
sit Eurū.

Ac ueluti nubes Zephyrus cū dissipat acē,
Argente pulsans uiolentis flatibus Austri.

Nam Zephyrum uiolenter spirantem hic dicit, qui solet dissipare imbecilles nubes à Leuconoto coactas, atque hic epitheton Austru est Argestes. Hæc sanè initio primi Geographicorum libri dicta, huiusmodi emendationem sunt consecuta. Porro autem perseuerans in semel concepta de Homero falsa opinione, id quoq; dicit, ignorasse eum plurimè essent Nili ostia, adeoq; ipsum Nili nomē: Hæc si uerò nosse, qui & mentionem eius fecit. Ac nomen quidem ætate Homeri nondum fuisse, probabile est. Ostia autem si obscura fuerunt, paucisq; notum an plura uerò essent, concedi potest nihil de ijs Homerum inaudiuisse. si uerò omnium quæ in Aegypto sunt rerum nobilissima, maximeq; & admiratione & memoratu digna est ac historia fluius ille, eiusq; exudatio & ostia: quis' nã suspicetur eos qui Homero de flumine Aegypto, regione eâ, Thebis Aegyptijs, & Pharo rerulerunt, ista aut ignorasse, aut cum cognita haberent, nihil de ijs indicasse? nisi si ut rem notam ea præterierunt. Id uerò minus adhuc uerisimile est, uiciniora & nota ignorasse Homerū, qui de Aethiopia, Sidonijs, Eriembis, Oceano, & bipartitis Aethiopib. mentionē fecit, non certū est argumentū qd ea ignorauerit.

Lind. n. 306.

Iliad v. 5.

Med. 2. 106.

Homerus de Ni
lo.

Isthmus inter
maris Aegyptiū
et Arabicum.
Odyss. α. 23.

25 At 25 Crates,

Aethiopes quo
modo bifariam
divisi.

Αἰδίοπαρ, τοὶ δὲ Λοδαῖοι ἔχουσι αὐ-
τοῦ.

Καὶ γὰρ ὅσοι ἐκείνοι λίγοι εἰς πολλοὺς, ὡς
 μῦθοι οἱ νεφροὶ ἐκ αὐτοῦ. Τοσοῦτον γὰρ ἐλὶ τοῦ
 ἡλίου εἶναι τὸ ἀνθρώπου ὅμοιον τῷ ἰσχυρῷ ὅσον
 ὡς περὶ ἐκείνου ἢ φημι μὴ εἰδέναι μέν, ἀλλ' ἐν
 ἐκφαίνεταί, καὶ ἡμεῖς οὐδ' ἡ γραμμὰ καὶ κα-
 δὲ λίγοι εἰς ἐκείνους ἀιδάσμεθα, ἀπὸ λειψήτης,
 ὁ Κρέτις ἐρξομένης τῆς κερυφαίωσός, τῇ
 πικρὰ ταῦτα. Εἰπὺντες γὰρ ἔπειτα,
 λιθίσκος, εἰς διχθὰ ἀδ' αὐτὸν ἰχθυὸς αὐτὸν,
 Πιεὶ ὑποφάρμακον ἔπος ἀφαιρόμενος ἢ ἀεὶ
 σκενὶ γράφω.

οἱ μὲν οὖν ἐπὶ τῷ ἁγίῳ πνεύματι, οἱ δὲ ἐπὶ τῷ λόγῳ.

Ὁ δὲ Κρατῆς,

Ἡ δὲ δύσμελον ἱστορίαι, καὶ συνιόνται.

οὐδ' ἔτι διαφίρον πρὸς τὴν ἐκαστοῦ ὑπο-
 θέσειν ὅπως ἡ ἐκείνης γραφῆται. Ὁ μὲν γὰρ ἀπο-
 λυνθὼν τοῖς μαθηματικῶς λήγουσιν ὁμοῖσι,
 τὴν διακεικαμένην ζήτην κατήχησεν φασιν
 ὑπὸ τοῦ ἀπλαντοῦ παρ' ἐκάστηρόν τε ταύτης εἶναι
 ἢ ἀνταρτήν, τὴν τε καθ' ἑμᾶς καὶ ἢ ὑπὸ δα-
 τήρου μέγεθος. ὥς ποτ' ὅν οἱ παρ' ἡμῶν διδίομεν
 ὅσοι λήγονται οἱ πρὸς μαθηματικῶν ἐκκεκμη-
 κευότες. καὶ ἀπλαντοῦς. ὅτι οὐδ' αὖτε καὶ πῶς

c 4 de qui.

de quibus apertius dicitur, ubi de Ithaca lecto instituitur. Quando itaq; dicit,

lied. n. 4. 13. Nāq; hesternus ad Oceanū est, iustosq; pfe-
luppiter Aethiopus, qm̄ cōiuiua uisit: (ctus
cōmuniū hoc est accipiendū, de Oceano ui
delicet totum meridionalem alluente tractū,
& Aethiopus. ad quemq; n. istius tractus lo-
cū aduerteris cogitationē, ad Oceanū eris &
Vliff. i. 282. in Aethiopia In hunc sensum id quoq; dicit.
Ast hūc Aethiopū rediēs Neptunus ab oris
Eminus ē Solymis conspexit montibus. —

quod pinde est ac si dixisset, a meridionalib.
locis. Nō enim loquit de Solymis qui sunt in
Pisidia, sed (sicut suprā dixi.) fingit ijs quos-
dā cognomines, qui eundē habeant respectū
ad rate uectum Vlissis, & eos qui istis in locis
uersus meridiē habitant, ac sunt Aethiopum
instar, qui est Pisidicorū ad Pontū & Aethio-
pas ultra Aegyptum incolentes. Hoc modo
etiam de gruib; amplificauit orationem.

lied. 7. 4. Quae simul ac fugere imbres, hyememq; ni-
ualem

Cum magno Oceani clangore feruntur ad
undas,

Pygmæis pugnamq; uiris, caedesq; ferentes.

Nēq; n. a Græcia tantum uersus meridiem
uolant grues, non etiā ex Italia, Hispania, Ca-
spia, aut Bactriana eodem modo. Sed cū O-
ceanus totam meridionalem alluat oram, &
eam undiquaq; grues hyemis euitandē cau-
sa petant, intelligendum est fingi ab Home-
ro hoc, Pygmæos ad totam illam oram habita-
re. Quod autem posteri Aethiopus eos solos
uocarunt, qui supra Aegyptum degunt, item
quē narrationem de Pygmæis ad eos astrin-
gunt: id ad antiqua nihil attinet. Nam hodie
non oēs populi qui in expeditione ad Ilium
fuere, Achæorū aut Argiuorū nomine intel-
ligunt, qm̄ tñ omnibus ijs tribuit Homerus. Si-
mile est quod de Aethiopib; dixi, esse intelli-
gendos. I. q; accolunt per totā orā Oceani a so-
lis ortu usq; ad eius occasum. nā sic dicti Ae-
thiopes natura sunt a se inuicē diuulsi sinu A-
rabico, diuiso circulo meridiano iusta sectio-
ne in morem fluminis, cuius sectionis longi-
tudo est ferē 6000 100 stadiorū latitudo ma-
xima nō multum excedit stadia 600. idq; lon-
gitudini accedit, quod intimus eius sinus re-
cessus a mari Pelusiaco itinere tridui aut qua-
tridui abest, isthmo interiecto. Quemadmo-

*Limet Africa
o Asia.*

dum igitur elegantiores eorum qui Asiā ab
Africa diuidunt, pro cōfinio cōmodiore utri-
usq; cōiuentis habens sinum quā Nīlum:
quippe

πορί ὡς λέγεται καὶ ἐν τοῖς ποταμοῖς τῇ ἰθακῆς λό-
γοις (αφισόρον. ὅταν ἐν φῶ-
τὸν γὰρ ὁ ὠκεανὸς καὶ ἀμύμονας λιθιο-
πας Χθιζος ἔβη, —

κοινότερον λατρίον, ὅτι καὶ ὠκεανὸν τὸν κατ'
ὅλ' τὸ μεσημβρινὸν κλίμα τεταγμένον. καὶ
αὐτὸς λιθιοπας. ὁ γὰρ αὖ τὸ πᾶν τοῦ ὅλ' κλίμα
τῶν περὶ τὴν θάλασσαν, ὅτι ἀπὸ τῆς ὠκε-
ανῆς, ὅτι ἀπὸ τῆς λιθιοπίας. ὅταν ἡ λίξη καὶ τῆς
τῶν δ' ὅλ' λιθιοπίας αἰών, —

ταλοθῶν ἐκ τοῦ ὠκεανῆς ὁρίων ἰδῶν. —
ἰδῶν τῶν, ἀπὸ μεσημβρινῶν πόρων. τοῦ ὠκε-
ανῆς αὐτὸν γὰρ τῆς θάλασσης, ὅτι ὡς ἴδῶν πρὸς
τοῦτον, πλάσσει ὡς ὁ μεσημβρινὸς αὐτὸν ἀναλίσκει
ἔχοντας πρὸς τὴν πλείονα γὰρ τῆς θάλασσης, καὶ
αὐτὸν καὶ μεσημβρινὸν, ὅτι αὐτὸς ἀπὸ λιθιοπίας, ὡς οἱ
Πισιδικοὶ πρὸς τὴν πόλιν, ὅτι αὐτὸν πρὸς τὴν λι-
θιοπίας. οὕτως ὅτι τὸ πᾶν τῆς γῆς
καὶ λόγος κοινὸν ποταμῶν φασίν.

Αἱ τ' ἐπὶ τῇ θάλασσᾳ φύγον, καὶ ἀπὸ τῆς θάλασσης
ἔμβρον,

Κλαγγὴν αἰετῶν ἰσχυρῶν ὠκεανῶν ὁρίων,
ἀνδράσι πυγμαίοις φόν' ὅτι καὶ ἀφισόροι.

οὐ γὰρ γὰρ μὲν τοῖς ποταμοῖς τῇ ἰθακῆς πόλει
ἐρεῖται φερόμενος ὁ γὰρ ποταμὸς ἀπὸ τῆς μεση-
μβρίας, γὰρ δὲ τοῖς ποταμοῖς τῇ ἰταλίας, ἢ ἰβηρίας ὁ
δαμῶν, ἢ τοῖς ποταμοῖς τῇ κασπίαν, καὶ βακτρι-
ανῶν. κατὰ πᾶσαν οὖν τὴν μεσημβρινὴν
παράλιον τοῦ ὠκεανῆς παρατάνονται, ὅτι
ἀπασαν δὲ καὶ χαμοφύγοντων, διέχεται
δὲ καὶ τοὺς πυγμαίους μεμνηδόμενους κα-
τὰ πᾶσαν. εἰδ' οἱ ὕστερον τοὺς λιθιοπίας
ἀπὸ αὐτῶν κατ' Ἀργυροῦ μενέας μετὰ γὰρ καὶ
τὸν ποταμὸν πυγμαίων λόγον, ὅτι γὰρ αὐτὸς
πρὸς τὰ πλάγια. καὶ γὰρ Ἀχαιοὶ, ὅτι Ἀργεῖοι
ὁ πᾶντας μὲν καὶ φασὶν αὐτὸν φερόμενον τὰς
ἀπὸ τῆς ἰθακῆς ὁ μεσημβρινὸς καὶ πᾶντας. παραπλή-
σιον δὲ ὅτι ὁ λίγος καὶ ποταμὸς τῶν διχῶν διέχεται
μελῶν λιθιοπίας, ὅτι δὲ διέχεται τοὺς παρ'
ὅλ' τῶν ὠκεανῶν διέχεται ὡς ὅτι ὅτι
ἀνίσταται, μέχρι ἁλὸς ὁ νομῶν. οἱ γὰρ ὅτι
λεγόμενοι λιθιοπίας διέχεται διήρως τοῦ φυσί-
κως τῶν Ἀραβίων κώπων, ὡς αὐτὸς μεσημβρινὸς
κύνων τμήματι ἀφισόλων ποταμῶν διήρως
γὰρ μήκαρ καὶ ὁ καὶ ποταμὸς καὶ ὁ καὶ
ὡς ἀπὸ τῶν μυρίων, πλάται δὲ ὁ πᾶν τῶν κα-
λίων μέλαν, τῶν μεγίστων. πρὸς τὴν δὲ τῶν μέ-
κων, καὶ τὸ τὸ καλὸν τοῦ καὶ τῶν κώπων διέχεται
τῇ τῇ πελοπόννησος θαλάσσης, τριῶν, ἢ τῇ
τάρῶν ἀμφοῖν ἢ ἐπὶ τῇ καὶ ἰθάκῃ. κατὰ τῇ
ἐν οἱ χαλεκοὶ τῶν διακρίσεων τῇ Ἀσίαν
ἀπὸ τῆς λιθιοπίας, ὅτι οὐ φερόμενος ἐγέρται τῇ
ὅτι τῇ ἀπὸ τῶν ἀμφοῖν τὸ καλὸν, ἢ τῇ καλῇ
τόν

ἄρ' ὡς γὰρ δὴ καὶ πᾶρ ὀλίγον πάντας
 ἐκ θαλάσσης ὡς θαλάσῃ· τὸν δὲ Νεῖλον
 πολλὰ πλάσιον ἀπὸ τοῦ ὡκεανὸς διέχει, ὥς
 τὴν μὴ διαζῆν πᾶσαν τὴν Ἀσίαν ἀπὸ τῆς Λι-
 βύης. ὅθεν ὑπολαμβάνω τὸν τῆς ποταμὸς καὶ
 τὰς μεσημβρινὰς μέρη πάντας καὶ ὅλην τὴν
 ἰκθυομένην, διὰ διὰ νομοθετοῦσαν τὸν ποι-
 ητὴν τῆς κόλπῃς πύτης. ὥς οὖν ἄγνοε τὸν
 ἰσθμόν, ὃν εἶπε ποιεῖν πρὸς τὸ Αἰγυπτίον πε-
 λαγόν. καὶ γὰρ δὴ καὶ τελευτᾷ ἄλογον, ὅ-
 τας αὖτε Αἰγυπτίους θάλασσαν εἶδεν ὡς, αὐτὸς
 χρονοῖ τὴν καὶ ἡμᾶς θαλάσσης περὶ τὸν μικρόν
 ὡς ἔλαττον τῶν ποταμῶν χιλιῶν, τὸν ἢ μὴ
 χρονοῖ τὸν Ἀραβίαν κόλπον μὴ εἶδεν, μὴ δὲ τὸν ἰσθ-
 μόν τὸν κατ' αὐτὸν πλάττειν ἔχοντα ὃ πλά-
 νων ἢ χιλιῶν περὶ τὸν. Πολὺ δ' αὖ ἄλογον
 ὅτι οὐκ εἶδεν, ὅτι τὸν ἢ Νεῖλον εἶδεν ὡς ὡς τῇ
 ποταμῷ χρονοῖ αἰγυπτίον, τὴν δ' αὖτε μὴ
 εἶδεν πύτης. καὶ γὰρ αὖ πᾶσι τοῖς τὸ
 ἔχοντα ὡς ἢ ἔχοντα, ὅτι δὲ ὡς ὡς ἢ ὡς
 τὸ ποταμῷ, καὶ εἶδεν ὡς ὡς τὸ αὐτὸ ὡς
 ματος. Ἀλλὰ τὴν τῶν παρ' ἑκάστοις ἰσθμῶν
 τῶν δὲ γνωριμῶν, ὅτι καὶ παραδοξίαν
 ἔχειν, καὶ ὅτι τῆς φανερῶς πᾶσι τοῖς τοῖς
 τὸν δ' εἶδεν καὶ ἢ τὸν Νεῖλον αὐθιγῶν, καὶ ἢ
 πρὸς τοῖς τὸν πελάγους. καὶ κατὰ τὸν οἱ
 πᾶσι τοῖς τὸν πᾶσι τὸν Αἰγυπτίον ὅτι πρὸ
 τῶν ἰσθμῶν οἱ πᾶσι τὸν ὡς, ἢ τὴν τὸν Νε-
 ῖλον φῶν, ὅτι τὸ ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς
 τὸ τῶν λέγειν ἔχειν πᾶσι τοῖς αὐθιγῶν
 τῶν, μὴ δὲ ὡς ὡς ὡς τῶν παρ' αὐθιγῶν
 (ὅτι γὰρ ἰσθμῶν πᾶσι τὸν ποταμῷ, κατὰ
 δὲ καὶ ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς
 ὡς.) οὐτὼ καὶ οἱ πᾶσι τοῖς ὡς ὡς ὡς, ὅ-
 δὲ πρὸς τὸν ἰσθμῶν οἱ πᾶσι τὸν. Προσέτι
 οὐτὼ τῶν, καὶ τὸ πελάγιον, καὶ τὸ πε-
 λαγιον τὸν ποιητὴν, ὅτι αὐτὸς μάρτυ-
 ροῖσι, ὅσοι τὸν βίον ἀναγρῶνσι. καὶ ὅτι
 αὐτῶν δὲ λαμβάνεται τὸν ποταμῶν πολ-
 λὰ παραδοξίαν τῶν βίου. οὐτὼ μὴ
 οὐτὼ τὸν πελάγιον ἔχειν, καὶ αὐθιγῶν, καὶ
 λέγειν ὡς τῶν, καὶ σιγῶν, τὰ δὲ λί-
 αν ἐκφανῆ ὡς ὡς λέγειν. θαυμάζειν δὲ
 δὲ τὸν Αἰγυπτίον, καὶ τῶν πρὸς ὡς ὡς
 ὡς ὡς λέγειν, ὅτι μὴ δὲ ἔχοντα λέγειν τὸν
 παρ' αὐθιγῶν ὡς ὡς σιγῶν, ὅτι καὶ
 ἔχοντα ἀπὸ τῶν, ὅτι αὐθιγῶν ὡς ὡς
 ὡς ὡς λέγειν. Ἀλλὰ τὸ μὴ λέγειν, ὅτι
 μὴ εἶδεν ὡς ὡς ὡς. οὐδὲ γὰρ τῶν τῶν
 τῶν τὸν εἶδεν λέγειν, ὅτι τῶν ὡς ὡς
 τῶν, οὐδὲ ἄλλα πᾶσι τῶν γνωριμῶν παρὰ
 τῶν ἑλλασιν, οὐ μὴ ὡς ὡς. ἀλλὰ καὶ λέ-
 γειν, οὐδὲ δὲ τῶν ὡς ὡς ὡς, ὡς τῶν
 ὡς

quippe quod ille propemodum ab uno mari
 ad alterum omnino penetrat, cum Nilus ab
 Oceano multis partibus longius absit, ideoque
 Asiam uniuersam ab Africa non dirimat. ita
 ego existimo poetam censuisse eodem modo
 meridionalem totum tractum uniuersi terræ
 habitare orbis in duas esse ab hoc sinu diui-
 sum partes. Quis ergo ignorauit isthmum,
 quem is sinus cum Aegypto mari constituit.
 Etenim omni ratione caret, perspicue ei fuisse
 notas Thebas Aegyptias, à nostro mari sta-
 dijs paulo paucioribus 1000 distitas: ignotum
 autem intimum recessum Arabij sinus & isth-
 mum apud eum, cuius latitudo non est ma-
 ior 1000 stadijs. Multo etiam absurdus id uide-
 ri possit, nouisse Homerum Nilum Aegypto
 cognominem tantæ regioni, causam autem
 huius rei ignorasse. Maximè autem occurre-
 ret Herodoti dictum, donum esse fluuij Ae-
 gyptum ideoque hoc eum nomine dignatum
 fuisse Alioquin etiā eorum quæ singulis sunt
 locis peculiaria, hæc omnium sunt notissima,
 quæ & rari aliquid habent, & omnibus sunt
 conspicua: qualis est etiam Nili adscensio, ac
 maris ingesto terræ aggere complanatio. Et
 quemadmodum qui ad Aegyptum appellunt
 nihil prius in regione ea considerant quàm
 Nili naturam, quod Aegyptij neque quicquam
 magis inauditum peregrinis, neque illustrius
 suarum aliquid rerum habent: (nam qui Ni-
 li naturam uestigarit, ei totius regionis quali-
 tas sit manifesta. ita & qui procul inde remo-
 ti audiunt de Aegypto, primò omnium de Ni-
 lo inaudiunt. Huc accedit etiam discendi ac
 peregrinandi studium Homeri, quod uita ip-
 sius scriptores faciunt testatū, & ex ipsis poe-
 matibus multa eius sumi possunt documen-
 ta. ita multis argumentis conuincitur Home-
 ro nota & ab eo commemorata fuisse diserte,
 quæ effanda essent, alia eum tacuisse, aut eum
 essent nimis manifesta, impositis alijs appella-
 tionibus extulisse. Mirari autem oportet Ae-
 gyptios ac Syros, contra quos iam nunc dice-
 mus, quod non intelligunt Homerum ea di-
 centem quæ in ipsorum sunt patria, & igno-
 rationem ei obijciunt, cuius ipsos culpam su-
 stinere ostendemus. Omnino autem præter
 re aliquid, non est certū ignorationis indicium
 nam neque Euripi conuersiones Homerus, ne-
 que Thermopylas neque alia multa apud Gre-
 cos nota commemorauit, quæ tamen non ignora-
 ret. imò etiam commemorat, sed non apparet
 hoc ijs qui ultrò surdi esse uolunt, ideoque
 ipsi

ὑπερβολῶν καὶ μυθοποιῶν. Ἐπεὶ δὲ καὶ τὴν
πρὸς τὴν πλάνην τῆς Μενελάου λιχθησάντων συ-
νηγορῶν ἐκεῖ τῇ ἀγνοίᾳ τῇ πρὸς αὐτὸ πόντος
ἐκείνους, βέλτερον ἴσως εἶναι, τὰ γὰρ τοῖς ἐπι-
σι τοῦτοισι ζητούμενα περικειμένους, ἅμα
ταῦτά τε εἰσαεῖλαι, καὶ περὶ τῶν ποιητῶν ἀ-
πολογησάμενα ἀπαρτύνειν. οὗσι δὲ πρὸς τὴν
λίμαχον ὁ Μενελάου θαυμάσονται τὸν τῶν
Βασιλευσιν κόσμον.

Ἡ γὰρ πολλὰ παθὼν, καὶ πόλλ' ἐπαλαβὴς
Ἡγαρόμενος γὰρ ναυσί, καὶ ὄγδοά τε ἔτα ἤλ-
θοι

Κύπθον, Φοινίκην τε, καὶ Λίγυπτιους, ἐπα-
λαβὴς,

Αἰθιοπας δ' ἰνὸς μιν, καὶ Σιδονίους, καὶ ἔριμ-
βους,

καὶ Λιβύην.—

Ζητοῦσι δὲ, πῶς τίνας ἤλθον Αἰθιοπας,
πλείων δὲ Λίγυπτις. ὅτε γὰρ γὰρ τῇ καδ' ἡμᾶς
θαλάττῃ οἰκονομῶσι πῶς Αἰθιοπας, ὅτε τῶν Νέ-
λων αὐτὸν κατὰ ῥάκτας ἡ δὲ διὰ τῶν ναυσί. Τί-
νον τε οἱ Σιδωνιοί. οὐ γὰρ οἱ γὰρ γὰρ Φοινίκας, αὐ-
τὸν γὰρ αὐτὸ γὰρ πρὸς πρὸς αὐτοῖς, τὸ εἶδ' ἐπὶ τῶν γ-
κι. πῶς τε οἱ ἔριμβοι. ἡμεῖς γὰρ τὸ ὄνομα.
Αἰθιονική— μιν οὖν ὁ καδ' ἡμᾶς γραμματι-
κὸς γὰρ τοῖς περὶ τῆς Μενελάου πλάνης, πολ-
λὴν ἀναγιγνασκόντων αὐτοῦ ἀναγνώσεις περὶ
ἐκείνου τῶν ὑπερβολῶν ἀποφαιμένων. ἡμῶν δ'
ἀρκίσι, καὶ ὑπὸ τῶν Μενελάου λιχθησάντων. οἱ μὲν
δὲ πρὸς τῶν φέροντων εἰς τὴν Αἰθιοπίαν. οἱ μὲν
μὲν περὶ πλοῦν. τὸν δὲ τὰς ἑσθέρων μέχρι τῆς
ἰνδίας ἀσπένδον. ἅμα καὶ τὸν χρόνον τῆς
πλάνης συννοικισσάντων, ὅν φησιν, ὅτι ὄγδο-
α ἔτα ἤλθοι. οἱ δὲ τὰς τῶν ἰδμεῶν, τὰς ἑσθ-
τὰς τὸν ἡρώδιον κόλπον. οἱ δὲ τὰς τῶν διωρῶ-
ν πινός. οὐ γὰρ δὲ περὶ πλοῦς ἀναγκαῖον,
ὅν Κράτης ἀσπένδον. οὐ γὰρ ὡς ἀδυνάτων εἶναι
(καὶ γὰρ οὐδ' ἡ ὀδυσσεὺς πλάνη ἀδυνάτως)
ἀλλ' ὅτι οὐ πῶς τῆς ὑπερβολῆς τῆς μαθη-
ματικῆς χρῆσιμον, οὐ γὰρ πῶς τὸν χρόνον τῆς
πλάνης. ὅτι γὰρ ἐκείνοι οἱ ἀστρίβαι κατέχ-
ον τὸν ὑπὸ δύσαστοιας, φέροντες, ὅτι ἀπο-
ἰκνέοντες τῶν πρὸς τὴν ἐλπίδα αὐτῶν, καὶ
ἐκείνοι οἱ γραμματισμοὶ χαίρου. φησὶ γὰρ ὁ Νέ-
στορ.

ὣς ὁ μὲν, γὰρ πολλὰ βίον καὶ χρυσὸν ἀγά-
ρων

Ἡλπετο φῶν ναυσί.— Κύπθον, Φοινίκην τε,
καὶ Λίγυπτις ἐπαλαβὴς. ὅτι τὰς τῶν ἰδμεῶν
πλάνης ἢ τῶν διωρῶν, λιγύμενος μὲν ἡ καὶ αὐ-
τὸν μὲν ἀναγκαῖον, καὶ λιγύμενος δὲ, περὶ τῆς
κατέπληθους ἀσπένδον αὐτῶν. Ἀπὸ τῶν δὲ λι-
γῶν, ὅτι πῶς τῶν Τρωϊκῶν ἐλπίδα ἡ δὲ διωρῶν.

τὸν

cessus & fabulandi causa. Quoniam autem
ea quæ de Menelai peregrinatione disseruit,
vident confirmare locorum istorum igno-
rationem, fortassis præstiterit nos quæ in uer-
sibus istis queruntur prius exponere, itaq; si-
mul & distinctius illa explicare, & poetâ cla-
rius defendere. Menelaus ergo Thelemachū
regiæ ornatum admirantem sic alloquitur. Multa etenim passus, & per loca multa ua-
gatus

Has ego opes octauo adduxi nauib. anno:
Cyprum, Phœnicemq; per Aegyptumq; ua-
gatus

Aethiopes adij, tum Sidonios & Erembos,
Et Libyam.—

Quærun autem ad quos Aethiopus uene-
rit cum ex Aegypto nauigaret. neq; enim in
nostro mari habitant aliqui Aethiopes, neq;
nauib. per catarractas Nili potuit uehi. Tum
qui Sidonij. non enim intelligi potest de ijs q
sunt in Phœnicia: neq; eñ genere posito, spe-
ciem intulisset. Item qui fuerint Erembi. nam
hoc nomen est nouum. Proinde Aristonicus
nostræ ætatis Grammaticus in ijs quæ de er-
rorib. Menelai commentatus est, multorum
de singulis propositis quæstionib. sententias
perscripsit. nobis satis erit compedio referre.
Itaq; eorum, qui nauigasse Menelaum in Ae-
thiopiam confirmant, alij circumnauigasse
eum per Gades usq; ad Indiam dicunt, tēpus
etiam peregrinationi accommodantes, quod
octauo anno se redijisse dicit. alij per isthmum
qui est ad Arabicum sinum: alij per aliquam
fossarum. Sed neq; circumnauigatio quam
Crates introducet, necessaria est: non q im-
possibilis sit, (nam ne Vlisis quidem errores
impossibiles sunt) sed quia neq; ad mathema-
ticorum positiones congruunt, neq; ad tem-
pus errorum. Nam & inuito mora sunt inie-
ctæ, estq; difficultate nauigandi detentus: 28 28
sicut ipse dicit de LX nauibus quinq; tantum
Menelao fuisse relictas: & sponte etiam mo-
ras traxit pecuniæ colligendæ causa. sic enim
Nestor.

Sic tunc multa suis cum nauib. ille uagatus
Ingentes cumulauit opes, aurumq; coegit, ni-
mirum

Cyprū, Phœnicemq; p Aegyptūq; uagatus.

Et nauigatio per isthmū seu fossam si ab ip-
so poetâ fuisset commemorata, accipere ut
fabula: cum autem à poetâ non dicatur, ocio-
se & contra fidē uerū introduci. Cōtra fidē di-
co, quod ante bellū Troianū nulla fuit fossa
& Se-

de Menelai pe-
regmatione.
Odys. A. 82.

Odys. 3. 301.

6 ἡ ἐμπόριον ἦν πυκνὸν, ἐδ' ἀψιλῆ πό-
 τε δ' ἐκ ἐκείνης. αὐτῶν δὲ χάριν τ' ἀρμαστῶν
 ἐμπόρων ἤ καὶ καμνιτῶν γήνοισ' αὐπσιεῖ τῶν
 τοῦτοισιν φορτίων δύπορεα. μεγάλων δὲ λα-
 φύρων, ἃ δ' ὠρεῶν ἰδίᾳ πρὸ βασιλείων, ἐδ' οὐ-
 νατῶν, ἐχόρων τὶ ἃ δ' ὠλουσι, καὶ βυλαμυλίων
 ἥα τῶν ὠφελύσαντων αὐτοῖς, ἐδ' οὐκ ἔλασαν. οἱ ἤ
 ἦν Αἰγυπῆσιοι, ἐοῖ πλεονεξίᾳ Αἰθίοπισιν, ἐδ' Ἀ-
 ραβδαῖς, ὅδ' ὅτω πλείους ἄβιοι, ὅτ' ἀνέκροισι
 τ' Ἀπρὸ δ' ὧν δέξεις, ἐδ' μάστιγα ἥα τῶν ἐκπό-
 ρισιν τ' ἱλίσκῃ πολέμοις, ὥς τ' ἐλπίς ἡν τ' ἔξ
 αὐτῶν ὠφελείας. ἐκ δ' ἡν ὠπὶ τ' ὠράκος τ'
 Ἀγαμέμνων.

Τὸν ποτὶ οἱ Κινύρης δῶκε ξανθίου ^{τοῦ} εἴν,
 Πούδω γὰρ Κύπρονδ' ἐμέγα κλῆϑ.—

Καὶ δὴ καὶ τὴν πλείω χρόνον ἐν πλάτῃς, λε-
κτίῳ ἢ οἱ τοῖς ἡλί θοινίῳ, καὶ Συρίῳ, καὶ
Αἰγυπῶν, καὶ Λιβύῳ γῆνι, καὶ τὰ πρὸς Κύ-
πρῳ χωρία, ὅθῳ τῇ κατὰ ἡμᾶς Ἰθάλια, ὅ-
τις νῆστος. καὶ γὰρ ξηρία πρὸς τοῖς, ὅτι
βία, ὅτι ἐκ λευκασίας πορεύεται, καὶ μολι-
τα πρὸς τὸν συμμαχισάτων τοῖς τρωσίν, γν-
τὸν ἡν. οἱ δὲ ἐκ τῶν καὶ πρὸς βαρβαροὺς ὁ-
μιᾶν τοιαύτῳ ἐπαγορεύου ἐλπίδα. Εἰς
ἐν τῇ Αἰθιοπία ἀφίχθαι λέγει ὁ Μενέλαος,
ὅτι ὅτι μέχρι τῶν πρὸς Αἰγυπῶν. τὰ κα-
μὲν γὰρ καὶ πλησιαιότεροι ἦσαν ταῖς ὁρίαις
οἱ τότε ἄνθρωποι. ἅλλα καὶ οἱ νῦν πλησιόθεν εἰσίν,
οἱ καὶ Συρίῳ, καὶ τὰς Φίλιας, ὧν ἡ μὲν τῆς
Αἰγυπῆς ὅτι, αἱ δὲ Φίλιας κοινὴ ἡπειρία τῇ
Αἰθιοπία, καὶ τῶν Αἰγυπῶν. Ὅτι εἰς ὁρί-
ας ἀφελμένῃ, εἰ καὶ μέχρι τῶν ὁρίων ἀφί-
κται, καὶ πορευόμενοι τῶν Αἰθιοπῶν, καὶ τῶν
τῇ βασιλικῇ ξηρία χωρίων, ὅτι ἐν ἄλλο-
γον. Οὕτω δὲ καὶ Κυκλάδων ὡς γαῖαν ἀφί-
χθαι φησὶν ὁ Ὀδυσσεύς, μέχρι τῶν ἀσκηλαίων
πτερυγίων ἀπὸ θαλάσσης· ἐπὶ ὧν χαλεκῶς
γὰρ ἰδρύεται πάλαι. Καὶ εἰς Αἰθιοπία, καὶ
Λαιρυνγίαν, καὶ τὴν ἄλλαν τόπον, ὅπου πο-
τὶ καθεσμένῃ, ἐκαστε φησὶν ἀφίχθαι. Καὶ
ὁ Μενέλαος ἐν ὕμῳ εἰς Αἰθιοπία ἔκρη, ὅ-
τι καὶ εἰς Λιβύῳ, ὅτι πρὸς τὴν τόπον ἡ-
σὶν ἀφ' οὗ καὶ ὁ κατὰ τὴν Ἀρδανίαν λιμὴν,
τὴν ὑπὲρ Παρταγονίου. Μενέλαος ἡγεῖται.
Εἰ δὲ θοινίαν ἀπὸ ὧν, ὀνομάζει καὶ Σισθίους
τὴν μητρόπολιν αὐτῶν, χήμα ἡ συνῆθε κα-
τα. ὡς,

Τρώας τε, καὶ ἔκτορα νηυσὶ πῆλασσε.

Καὶ
οὐ γὰρ ἐτ' οἰνῆσθε· μεγάλης θοῆς ᾄτετε ἥδαι·
οὐδ' ἄρ' ἐτ' αὐτὸς ἔλω, θάψαι δέ ξανθὸς μελί-
σσο·

ἰσχυρὸν ἐκείνου καὶ γὰρ ἔχον. — καὶ οἱ δὲ

dant, quia assidua est & copiosa negotiatio:
 tunc autē ita eos habuisse, probabile non est.
 Iā quod ad ipsa attinet aromata, mercator sa-
 nē & camelum agens copiam aliquam pote-
 rat huiusmodi mercium comportare. Mene-
 laus autē opus erat spolijs, aut donis regum
 ac principum, qui & haberent quod largire-
 tur, & darent ob splendorem ac gloriam eius.
 Enimuero Aegyptij, ijsq; propinqui Aethio-
 pes & Arabes, neq; omnino inopes erāt, neq;
 nulla ad eos de Atrodis fama peruenerat, ma-
 xime bello ab ijs Troiano confecto. itaq; spe-
 rare Menelaus ab ijs munera poterat. Sic etiā
 de thorace Agamemnonis scribitur

Quē Cinyra hospitij pignus donauerat olim *lib. 1. l. 10.*
In Cypro magni de fama factus Atridæ:
Certior. —

Proinde maius peregrinationis tēpus consumisse Menelaū dicemus in Phœnicia, Syria, Aegypto, Africa, & locis Cypro uicinis, omninoq; apud oram nostrā maritimā insulasq; nam inde & hospitalia munera, & præda ac ui extorta dona maxime ab ijs qui ope Troianis tulerant, consequi poterat. ad Oceanum habitantes longeq; disiti barbari talem spem ei nullam ostendebant. dicitur ergo in Aethiopiam uenisse Menelaus, non tantum usq; ad terminos eius qui attingunt Aegyptum. Fortassis enim ea tempestate fines propius Thebas erant. sed & hodie propinqui sunt ad Syenem & Philas, quarum illa Aegypti est, hæ communis Aethiopum Aegyptiorumq; habitatio. Qui ergo Thebas peruenit, etsi usq; ad fines, uel etiam ultra eos peruenit, hospitio usus Aethiopū ipsiusq; adeo regis, non absurde dicitur in Aethiopiam uenisse. Sic etiam in terram Cycloperum se dicit uenisse Ulixes, à mari usq; ad speluncam progressus quam in extremo sitam fuisse ait. In Aëoliam quoq; & ad Læstrygones, & alia in loca, ad quæ aliquando appulit, se uenisse perhibet. Hoc igitur modo etiam Menelaus in Aethiopiā uenit, & in Africam quoq; ubi quibusdam locis naues applicuit: unde etiā portus qui ad Ardaniam est supra Parætonium, Menelaus nominatur. Quod autē Phœnicia appellata, Sidonios etiam nominat, principē. s. Phœnicię urbem, 29 figura utitur sibi familiari, ut

Odyss. 166.

U 152.

Odysseus initio.

ॐ ५१,

20

Had. r. minima

Mad. 8.641.

liad. 47.

Et, (neus
Iam tum magnanimus cū natis clauferat Oe-
Extremā uitę lucē & flauo Meleagro. rurſū.
Iam peruenere & Gargaron.— &
d Nec

Nec

[illegible]

καὶ τὸ,
— ἡ γὰρ πολλὰ πικρὰν, ἐπολ' ἐπελευθεῖς
ἤγαγόμεν.—

ἡσίοθη δ' ὃ καπαλόγωφοι,
καὶ ἐν ῥῷ ἀράβαιν, ἥ ἐμ' αὖν ἀπάκυσσε
Γάλακτο, ἐθρονὶν ἐν βήλοισι αὐακτῷ.

Οὐτα ἢ καὶ Σποισίχρος· λίγα. Εὐκάλειμ ὅν
 δὴν ὅτι ἀπὸ τῶν καὶ πῆχρα Αἰκβία ἡδ' αὖ πὸ
 τοῦ ὀνόματος· ἢ καὶ ἄλλας τυχαί' ἴσως οὐ-
 πα. Οἱ δὲ πλάττονται ἔκκεντ' ἰδίῳ πῆχρος
 Αἰθιοπικόν, καὶ ἄλλο Κιφλίων, καὶ τρίτον
 Πυγμαλίων, καὶ ἄλλα μυρία, ἦθ' αὖ ποιοῦ-
 οῖντο. πῶς τοι μὴ ἀξιόπιστον, ἐὼν σύγχυσιν ἔ-
 ναίεφ' αἰνῶνται τῷ μυθικῷ, καὶ ἰσοεικὸς ἡ
 ματ'· Ὅμοιοι δ' ὥσ' ἑπύποις, καὶ οἱ Σισυροὶς
 γὰρ τῇ ἡδ' Εὐρύκας θαλάτῃς διηγεσθῆναι, ἢ ἄλ-
 λοθὶ πον τῷ ὀκεανοῦ, καὶ πῶς τῷ Μερμελάου
 πλάττω δ' ὠκεανίζονται, καὶ τοὺς Φοίνικας
 δι' ὁμοίως. Τῆς δ' ἀπιστίας ἄπομ' οὐκ ἐλάχι-
 σόν ἐστι, τὸ γινώσκον ἀλλήλους αὐτὸν λέγοντας.

οἱ

ferunt nationes sermone, uita, corporum forma, maximè ubi degunt in uicinia. idq; ostendit Mesopotamia ex tribus his cõflata populis. maximè enim in his similitudo est illustris: quod si qua est uarietas pro eo atque alia partes alijs magis ad septentrionem aut meridientem uergunt aut in medio sunt sitæ: nihilominus tamen communis affectio obtinet. Assyrii quoq; Ariani, & Armeni inter se atq; istorum sunt alsimiles. Estq; colligendum, harum gentium nomina esse affinia: qui enim à nobis Syri, q̃ab ipsis Syris Aramæi dicunt. hisq; conueniunt Armeni, & Arabes, & Erembi: sic enim fortasse ueteres Græci uocabant Arabes. nam pleriq; inde ducunt nominis rationem, quòd terram subirèt, quod est eran embænen, & posteriores aptiore uocabulo Troglodytas, quod est qui cauernas intrèt, appellant. sunt autem ij Arabes, qui ad alterum latus sinus Arabici uergūt, quod est ad Aegyptum & Aethiopiam. Horū meminisse poetā probabile est, & dixisse, ad eos Menelaum peruenisse, quòmodo etiam à l. Aethiopes: (nam hi quoq; Thebaidi sunt uicini.) non negociationis aut quæstus causa nominatos, qui multus esse non potuit, sed ob longitudinem peregrinationis, & gloriationem. Est enim gloriosum tam procul à patria recessisse: atq; elus modi sunt & hæc:

Multorum ille hominum mētes cognovit & *visitavit*.
urbes. &

Multa etenim perpeſſus ego hæc, multumq; *Vuſſ. 4. 8.*
uagatus

Adduxi. — Porro Hesiodus in cata-
logo sic scribit.

10. Atq Arabis natam, diuūm quam nunciū 10
olim

Progeniuit: Thronie quoq; regis filia Beli.

Itaque etiam Stefichorus loquitur. Vnde coniecturam facere licet, huic etiam Arabiae nomen inditum fuisse, quod Heroum ætati nondum extiterit. Qui autem fingunt Erembos esse Aethiopicam quandam peculiarem gentem, aliamq; Cephænum, & tertiam Pygmeorum, aliaq; innumera, h̄eo min⁹ fidei merentur, quod præterquam quod incredibilia proferunt, etiam historiæ formam cum fabulæ confundunt specie. Similes eorum sunt, qui Sidonios in Persico mari ponunt, aut alicubi in Oceano, itemq; Phœnices, ac qui Menelaum in Oceanum euectum fingunt. Causa cur h̄s non credi debeat non leuissimā est, quod inuicem contraria dicunt.

d 2 Alij

Alij enim Sidonios & Phœnices nostros, colonos eorum referunt, qui in Oceano habitant, addentes eos Phœnices à puniceo colore vocari quod mare sitrubrum: alij illos nostrorum colonos esse uolunt. neque desunt qui Aethiopiam in nostram Phœnicen transferunt, & quæ de Andromeda narrantur, apud Ioppen euenisse tradunt: quæ sanè non ob ignorationem locorum dicantur, sed fabulæ potius prætextu. Sicut & apud Hesiodum sunt & alios talia: quæ Apollodorus proferens, nescit quomodo ea cum Homericis cõponat. Nã de Põto & Aegypto ab Homero scripta proferens, inscitia cum culpat, qui uoluerit quidem uera dicere, sed ignoracione lapsus falsa pro ueris dixerit. At enim Hesiodo nemo ignoracionem obiecerit, semicanes narranti, & Longicipites, & Pygmæos: nam hæ fabulæ, ut est Pygmæorum Homero quoque uitio non dantur: neque Alemanni latipedes, neque Aeschilo canicipites & pectoro cutatos, & unoculos. quando ne profla quidem oratione scribentibus animum aduertimus multa narrantibus sub historiæ specie, nisi fateantur se fabulas scribere. statim enim apparet eos fabulas admiscere non ob uerorum ignoracionem, sed delectacionis causa monstra & alia quæ esse non possunt fingentes. uidentur autem uel maximè ignoracione ducti de obscuris & ignotis tam probabiliter fabulari. Theopompus quidem disertè profitetur se in historia fabulas narraturum rectius quàm fecerint Herodotus, Ctesias, Hellanicus, & Indicarum rerum scriptores. Cæterum de Oceani accidentibus dictum est sanè sub fabulæ habitu: id enim sectari poetam decuit. Nã ab affluxu & refluxu figmentum Charybdis repetijt, quæ ne ipsa quidem omnino est Homeri commentum, sed ex ijs adornata, quæ de freto Siculo narrant. Cum autem bis singulis diebus naturalibus ista eueniant, Homerus ter fieri dixit.

Odys. p. 105. Τερψ die allidit fluctus, totiesq̄ resorbet.

Id quoque potest excusari. Non enim Ignorantia huiusmodi dictum suspicari debes, sed tragicæ amplificationis causa, & metus incutiendi. nam Circe in sua oratione multum terroris addit auertendi causa: itaque mendacium etiam admiscet. sic enim ipsæ in uersibus Circe.

Terqꝫ die allidit fluctus, totiesqꝫ resorbet
Horrendū: caue sis ibi tu sorbēte Charybdis,
Nā neqꝫ Neptunus posset tibi ferre salutem.

Atqui

[illegible]

Kai

Ἀγλῆτιν Ἀναφῆν τῇ Λακωνίδι γένεια
 ὅς τις

Λακωνικῆς ἐρχόμενος

— ὅς τις ἄνθρωπος ἐπ' Αἰάτην Κυτάην,
 αὐτῆς δὲ ἐρχόμενος ἑπὶ τὴν Ἀρμονίαν.

Τότε, τί ποτὶ τῶν Κέλων,

οἳ ἂν ἐπ' Ἰλλυριῶσι πόρον χάσαντο ἱρι-
 τμῆς,

Λῆα πρὸς φανόος Ἀρμονίης ἔσθῃ

Ἄντρον ἐπίστατον, τὸ μὲν φονγὰ δ' ὡς τις ἐ-
 ρισσῶι

Τραχίος, ἀπὲρ ἰσάνων γλῶσσε' ἐνὶ μένῃ πέ-
 λας.

Τινὲς ἢ καὶ τὸν Ἰστρον ἀναπλῶσαι φασὶ μὲν
 χι ποταμὸν ποτὶ τὴν Ἰάβονα, οἳ δὲ καὶ μέχρι τοῦ
 Ἀρβίου οἳ μὲν ἤλθον αὖ τῶν τόπων, οἳ δὲ καὶ
 ποταμὸν Ἰστρον ἐκ τῆς μεγάλης Ἰστροῦς ἀρχῆς
 ἔχοντες ἐκβάλλουσιν αὖ τὸν Ἀρβίον φασὶ. τὰ δὲ
 ταῦτα πάλαι οὐδ' ἀπίστευσι λεγόντων. Τοιαύ-
 ταις δ' ἡ ποιεῖν ἀφορμαὶς ὁ ποιητὴς χρυσάμε-
 νος, τὰ μὲν ὁμολογῶν τοῖς ἰστρονομίοις, πρὸς
 μὲν δὲ τὰ τοῖς, ἐπὶ τὴν φυλάττω καὶ κοί-
 τῶν, καὶ ἰδοὺ ὁμολογῶν μὲν ὅταν Αἰάντῳ ὄνο-
 μάς, καὶ τὸν Ἰάβονα, ἐπὶ τῆς Ἀργυρῆς, ἐπὶ τῆς
 τῶν Αἰάντων πλάτῃ, καὶ τὸν Εὐνείαν ἐν Ἀέ-
 κῳ ἀναβροῖν, καὶ ποτὶ τῶν Ἀχιλλεὶ φίλῳ
 τῶν νῆων, καὶ παρὰ τῶν Μιδέων, τῶν Κίρ-
 κῳ φαρμακίδ' αὖ ποιεῖ,

Λύπτασι γινώσκων ὁλοόφρονος Αἰάντος.

Πρὸς μὲν οὖν τοῖς δὲ τὸν Ὀκεανισμὸν τὸν
 καὶ τῶν πλάνων συμβαίνε, τῶν δ' ἐκείνου
 πάλαι ἐπὶ Ἀχαιῶν, ὑποκαμίνων μὲν τού-
 των, ἐν λήξειται.

Ἀργὸν πασιμίλουσα,

ὡς γ' ἡγεμῶνις τόπος καὶ διανοστῆς ἦσαν
 πλείους ἡγεμῶνις. Εἰ δ' ὡς πρὸς ὁ Σκῆψιός φη-
 σι πρὸς λαβὼν μάρτυρα Μίμνερμον, ὅς γ' ἐπὶ
 ἑκίαν πλείους τῶν οἰκιστῶν τοῦ Αἰάντος, πρὸς
 ταῖς ἀναβροῖς ἐκτὸς πεμφθῆναι φησιν ὑπὸ
 τοῦ Πελίου τὴν Ἰάβονα, ἐκ κομίσαι τὸ δόρυ, ὅτ'
 αὐτῷ τὸ δόρυ ἐκείνου πομπὴν πεισανῶς λή-
 γουσι ὡς ἀγνώστους, καὶ ἀφανῶς τόπους· ὅθ'
 ὁ δὲ ἱρήμων, καὶ αἰκίαν, καὶ τῶν καδ' ἡμᾶς
 ποτὶ τὸν Ἰάβονα πομπῶν πλείους, ὅτ' ἡγεμῶν,
 οὕτως πασιμίλουσα.

(σὺν)

οὐδ' ὅτε τὸν μετὰ ἑαυτὸς ἀνήγαγεν αὐτὸς ἰν
 ἐξ ἑλίου, τελέους ἀλγύνοντα ὁδόν·

ὑβρεῖς μὲν πλείους τελέων χαλεπῶν ἀνέλλων,
 οὐδ' αὖ ἐπὶ ἑκίαν ἑλάνων ἰστροῦ γένος.

καὶ ὑβρεῖς,

Αἰάντος πόλιν, τῶν δὲ τ' ἀπὸ τῆς ἡλίου

Ἀχαιῶν χρυσὸν κῆρυκα γ' ὁ θαλάμῳ,

ἑλάνων πρὸς ἑλάνων ἐν ἡμέρῳ δὲ ἰστροῦ.
 οὐδ'

33 Aegleten Anaphienē tibi Spartana ppin. 33
 Thera abiit linquens,

(quam

& — orsus

Heroum quo pacto Acetam turba Cyreum
 Linquens ad priscam nauiget Harmoniā,

& de Colchis

Secessum maris Illyrici simul ac tenerunt,
 Finem remigio innox statuere suo.

Harmonie dirumq; ubi serpente induit olim,

Ad laxam sedes constituere sibi:

Atq; urbem fecere, suo quæ nomine fertur

Astyron, ac proprias composuere domos.

Nomen ab exulibus Græco sermone notat,

Ast illam dicunt Colchica lingua Polas.

Quidam etiam bonam Istri partem aduer-
 so flumine subuectos Iasonē cum suis autu-
 mant. nonnulli usque ad Adriam. alij ignora-
 tione locorum decepti, alij Istrum quendam
 fluvium ē magno illo ortum Istro in mare A-
 driaticum exire aiunt. alia non absurda aut à
 fide veri aliena dicentes. Huiusmodi ergo oc-
 casionibus usus poeta in quibusdam cum hi-
 storia consentit, quædam etiam affingit, mor-
 rem seruans & communem & suum. Cum hi-
 storia consentit, quando Acetam nominat,
 & Iasonē, & Argo, & 34 occasione Acetæ fin-
 git, & in Lemno Euneum collocat, eamq; in-
 sulam Achilli amicam facit, & imitatione Me-
 dææ, Circem ueneficam facit

Acetæ immanti præstantis mente sororem. Odyss. u. 137.

Affingit autem egressum in Oceanū, qui
 euenerit in illa pegrinatione. Sed & hoc istis
 positus bene dicitur:

Quæ magni cunctis facta est mortalibus Argo. Odyss. u. 70.

quod nimirum nauigatio illa fuit in locis
 nobilib. & ubi præstantes incolerent. Si uero
 quod Scephius uult teste Mimnermo usus, in
 Oceano habitauit Acetas exteriore uersus o-
 rientē, eoq; missus est à Pelia Iason ad uellus
 adferendum: profecto neq; uerisimilis est illa
 uelleris causa missio ad ignota & obscura lo-
 ca: neq; nauigatio per desertam & inculta tamē
 nobis procul remota uel gloriosa potuit esse,
 uel cuius nōs haberent homines rationem.

Nec ritulū ex Aea portās satus Aesone uell,

Difficile undosum per mare merus iter,
 Iniusti iussu Pelicæ certamen obiit,

Præmiatæ æumnis parat tulit grauisbus,
 Fortis ad Oceani peruenit pulchra fluentia.

ac deinde.

Acetæ muros: celeres Hyperionis illuc

Auratis recubant in thalamis radij

Litus ad Oceani, quā diuus uectus Iason.

d 4 Id

Id quoque non recte Eratosthenes, quod cre-
bram facit hominum memoria indignorum
mentionem, modo reprehendens, modo eor-
um utens testimonijs, ut Damastę & alijs si-
milibus. Nam etsi aliquid q̄ ueri dicunt, ta-
men ijs id testibus comprobandum, aut pro-
pter ipsos credendum non est: hoc modo tan-
tũ autoritate pręditis uiris utendum, qui
multa recte tradiderunt, multa etiã omise-
runt, aut non satis explicarunt, neq; menda-
cijs deprauarunt. Is autem Damasten produ-
cens testem, nihil ab eo differt, qui testem ci-
tat Bergaum aut Messenium Eumerum ali-
osq̄, quos ipse nominat eorum traducens fu-
tilitatem. Atque de eorum nugis unum ipse
exemplum refert, quod quidam eorũ sinum
Arabicum existimauerit esse paludem. Item,
Diotimum Strombichi F. ducem legatio-
nis Atheniensium ẽ Cilicia aduerso fluui-
o Cydno in Choaspin fluuium nauigasse q̄ Su-
sa alluit, ac xl dierum spacio Susa peruenis-
se, idq̄ ipsũ sibi narrasse Diotimum. Dein-
de mirari se ait, si Cyd nus Euphraten ac Ti-
grin potuit subterlabi, & in Choaspin exire.
Non hæc tantũ notari possunt, sed id quo-
que, quod ne sua quidem aetate satis constare
ait noticiam eorum locorum, de quibus sin-
gulis accuratę est traditum: iubensq̄ nõ faci-
le quibusuis credere, eiusq̄ sententię prolixę
rationes reddẽs, post dicit de Ponto & Adria
se proximo cuique credidisse. Itaq; ergo Ipsi-
cum sinum nostrorum marium omnium ma-
ximę uersus orientem situm credidit: cũ
quod est ad Dioscuriadem in imo Ponti se-
cessu situm mare, ferẽ tribus stadiorum milli-
bus sit orienti uicinius, uel ex ab ipso tradi-
ta stadiorum dimensione. Adrięq̄ partes se-
ptentrionales & extremas enarrans, nihil fa-
bulatum prætermittat. Multis quoque fabu-
losis de ijs quę sint extra columnas Herculis
fidem adhibuit, Cernam insulam nominans
aliaq̄ue loca, quę hodie nullibi extant, quę
& postea commemorabimus. Cumq̄ dixis-
set priscos nauigasse & prædatum & merca-
tum, non ut in altum eueherentur, sed tan-
tũ litus legerẽt, ut & Iaso, qui relictis nau-
ibus terra expeditionem ẽ Colchis in Arme-
niam & Mediam usque fecerit: postea inquisi-
t, antiquitus, neque Euxinum mare, neque iux-
ta Africam, aut Syriam, aut Ciliciam quen-
quam nauigare ausum. Qui si per pri-
scos intelligit eos qui ante nostram fuerunt
memoriam, nihil me attinet de ijs dicere
nauig.

nau-

οὐδὲ τὰς ἀραποδογὰς, ἐπὶ ἀνδρῶν οὐκ
ἄξιον μνήμης ὑπὸ πλείον μίμνηται, τὰ μὲν ἡ-
λίχων, τὰ δὲ πειδύων, καὶ μάρτυσι χροῖα-
ντο αὐτοῖς, οἷον διακέρει καὶ τοιούτοις ἀλλοῖς.
καὶ γὰρ εἴ τι λέγουσιν ἄλλοις, τὸ μάρτυ-
σί γε ἐκείνοις χρεῖται περὶ αὐτῶ, οὐδὲ πειδύ-
τιον εἴα ἔσθ'· ἀλλ' ὡς τ' ἀφελόγηται ἀνδρῶν
μόνον ὅσοι τοιοῦτοι τρόποι χρεῖται, οὐ πολλὰ
μὲν ἐρίκεται μὴ, πλεονεξία καὶ φθαρσίαν πα-
σι μὴ οὐκ ἰκανῶς ἔχοντες, οὐδὲ ἀφελόγηται
νῶς. ὁ δὲ πᾶσι καὶ χροῖα καὶ μάρτυσι, οὐδὲ γὰρ
εἰς ἀφορὰς τοῦ καλοῦ καὶ μάρτυρι τὸν πορ-
γῶν μὴ τὸν μισολύγιον εὐνομοῖται, καὶ οὐδ' ἄλ-
λους, οὐς αὐτὸς ἔρακε εἰς ἀβάλλων εἰς φλυα-
ρίαν. καὶ οὐδὲν δ' ὅτι τῶν λόγων αὐτὸς λέ-
γει, τὸν μὴ ἀράβιον κόλπον ληνίαν ὑπολαμ-
βάνειν οὐκ. διότι μὲν δὲ τὸν Σηραμβίχον,
προσθέτας ἀβελόγων ἀφελόγων, εἴα τοι
κύδοντα ἀναπλοῦσαι ἐκ τῆς Κιλικίας ὑπὸ τὸν
Χοάσιον ποταμόν, ὅς παρὰ τὰς Σελῆνας, καὶ
ἐπιβίβει τὰς ἀραποδογὰς σου εἰς ταῦτα
δ' αὐτῶν δι' ἀγῶνας αὐτὸν τὸν διότι μὲν
εἴτα θαυμάζων εἰς τὸν εὐφράτιον, καὶ τὸν Τί-
γριον ὡς διωκτὸν εἰς ἀνέκτατα τὸν κύδοντα
εἰς τὸν Χοάσιον ἐμβαλόν. οὐ μόνον δὲ ταῦτα
αὐτὸς ὑποσινέει, ἀλλ' οὐ καὶ περὶ τῶν πύ-
λων εἰς καθ' ἑαυτὸν πῶς γνώμεται εἶναι φε-
σι τὰ καθ' ἑκάστη ἀρετὴ λογισμῶν, εἰς ἀβελό-
γας ἡμῶν μὴ ῥαδίως τοῖς τυχεῦσι πιστεύειν,
καὶ τὰς αἰτίας εἴα μακρῶν ἀποδίδει δι' αἷς εἰ-
δὲ πειδύτιον. μετ' ὃ λέγει ὅτι περὶ τῶν ἱα-
τῶν τὸν Γόνδον, καὶ τὸν Ἀφρίον αὐτὸς ἐπισύ-
σι τοῖς τυχεῦσι. τοιγάρτοι τὸν μὴ ἰσχυρὸν κόλ-
πον ἐπισύσιν ἐπιβίβει τὰς ἀρετὰς καὶ ἡμῶν ἐκ
λατῆρος σημήν, τοῦ κατὰ δισκοπνεῖα καὶ τῆς
γῆς τῶν Γόνδον μνηστῶν καὶ τῶν προμηθεῶν
παθόντων ἐπιβίβει τὰς ἀρετὰς, καὶ κατ' αὐτὸν
ἐκ τῶν παλαιῶν εἴσονται. τὸ τι Ἀφρίον, καὶ
τὸ Ἀφρίον, εἰς τὰς ἀρετὰς διδόντες, εἰς ἀ-
πείρητον ἀνθρώπων. ἐπισύσιν δὲ καὶ περὶ τῶν
ἑξῶν εἰρηλῶν Ἡρακλέων πολλοῖς ἀνθρώποις,
Κίρην τὴν νύκτα καὶ ἄλλους τόπους ἀνομάζων,
ὅσοι μὴ ἀμύνηται δ' ἀνομιλίας, περὶ ὧν μνη-
σιν οὐκ εἴα ὑποφρον. εἰσὶν οὖν τὸ ἀνέχοντες
τὰς πλείων καὶ ἡτὶς λαοῖν, ἡμῶν οὐκ εἴα
ἀγῶνι, ἀλλὰ φθαρσίαν, καὶ ἀπὸ τῶν ἰα-
σόντων, οὐ καὶ καὶ τῆς Ἀφρίας, καὶ μὴ δὲ
αἰς ἐκ τῶν Κολχῶν στρατεύσαι, ἀφῆκε τὰς
ἐαυτῶν ὑποφρον φασὶ τὸ πλεονεξία οὐτὴν τὸν εὐφ-
ροντα φθαρσίαν πλεονεξία, οὐτὴν παρὰ Λιβύαν,
καὶ Σινεῖαν, εἰς Κιλικίαν. εἰ μὴ οὐκ εἴα
λαί, οὐκ εἴα τῆς ἡμετέρας λέγει μνήμης, οὐ-
δὲ γὰρ ἡμῶν μὴ ἀνέχοντες, οὐκ εἴα
ἡμῶν.

ἐπλωρ, ὅτ' ἐμὴ. Εἰ δὲ πῶς τῶν μνημονό-
 μων, ἢ καὶ ἀνέμους τις ἐπὶ αὐτῶν, ὡς οἱ παλαι-
 οὶ, μακροτέρως ἐδ' ἐς φανέν, καὶ ἤν' ἡλῶ, καὶ
 κατὰ θάλασσαν πελάσαντες τῶν ὑσφῶν, ἢ καὶ
 πρὸς ἄλλους τοῖς λεγομένοις οἰαν Διόνυσος, καὶ
 Ἡρακλῆς, καὶ αὐτὸς ὁ ἰάσων. Ἐπὶ δ' οἱ ὑπὸ τῷ
 ποικίλῳ λεγόμενοι, ὁ δ' υἱὸς αὐτοῦ, ὁ Μενελάου.
 Ὁ Θουσία δὲ, ὁ Περσέων μακρὰς ἐκὸς ὄντα στρα-
 τίας ὑπομείναντας, κατὰ λιπὴν ὄψαν πε-
 ρεῖαν τῶν, ὡς ἐς αὐτὴν καταβαίντας. αὐτὸς δ' Διο-
 σκούρης ὑπὸ μελετῆς τῷ θαλάσσης λεχθῆναι,
 καὶ σπῆρας τῶν πλεόντων. ἢ τε Μίνω θα-
 λασσοκρατία θρυλᾷται, καὶ ἡ φοινίκων ναυ-
 πλία, οἱ καὶ τὰ ἔξω τῶν Ἡρακλῆων ἐκλῶν ἐ-
 πὶ πᾶσιν, καὶ πόλεις ἐκλῶσαν ἐκὰς καὶ ὑπὸ τὰ
 μέγα Περσέων στρατίας μικρὰ τῶν Τρωί-
 κων ὑσφῶν. Αἰνέαν δὲ, καὶ Ἀντίνοον καὶ Ἐ-
 νεόλ, καὶ ἄλλους αὐτοῦ ἐκ τῶ Τρωϊκοῦ πολέμου
 πλανηθέντας ἐς πᾶσαν τὴν οἰκουμένην, ἀ-
 ξίου μοι τῶν παλαιῶν ἀνδράποιν νομίσαι.
 Σωῆτον γὰρ δ' ἡ τοῖς τόποις ἑλκισμῶν, ὁμοίως
 ὅτις βαρύνοντες ὄντα τὸν τῷ στρατῶν χρόνον,
 ἀρβαλὼν τὰ τε γὰρ ἐκὸς, ὅτι τῷ στρατῶν πο-
 ρεύονται. ὡς τε μετὰ τὴν τῷ ἰλίου καταστροφῇ,
 τοὺς τε νικῆσαντας ὑπὸ λησέων τραπέδαι-
 ὄντας, καὶ πρὸς ἡγεμονίους ἐκ τῶ πολέμου.
 καὶ δ' ἡ καὶ πόλεις ὑπὸ τούτων πλεῖστοι ἐκ-
 δύναι λεγόνται κατὰ πᾶσαν τὴν ἔξω τῆς
 Ἑλλάδος περασίαν, ἔστιν ὅπου καὶ τὴν με-
 σόγειαν. Εἰπὼν δὲ καὶ αὐτὸς ὅπου πρὸς ὑσφῶν
 τὰ τῆς οἰκουμένης ἐς γένεσιν πῆς μετ' Ἀλέ-
 ξανδρον, καὶ κατ' αὐτὸν ἡδ' ἡ μεταβιβηκὼν
 ὑπὸ τῶν πρὸς τῷ σχήματι ἡδ' ἡ λόγον, οὐχὶ
 πρὸς τῷ τῷ οἰκουμένης, ὅπου τὴν οἰκιστοῖν
 ἡδ' ἡ πρὸς αὐτῆς λόγον, ἀλλὰ τῷ τῷ συμπα-
 σῆς γῆς. δῶν μὲν γὰρ καὶ τούτου μνησθῆναι,
 μὴ ἀτακτως δὲ. Εἰπὼν ὅν ὅπου σφαερῶδ' ἡ
 ἡ συμπαῖα, οὐχ ὡς ἐκ τῶν δὲ, ἀλλ' ἡ καὶ
 πᾶς ἀνωμαλίας, ὑποφῶν τὸ πλεονάζον τῶν
 γὰρ μὲν μετασχηματισμῶν αὐτῆς, οἱ συμ-
 βαίνουσιν ἐκ τῆς ὑδατος, καὶ πυρός, καὶ
 σεισμῶν, καὶ ἀναρυσμῶν, ὅτι ἄλλων πι-
 ούτων, ὅτι γὰρ ταῦτα τὴν τάξιν φυλάττειν.
 Τὸ μὲν γὰρ σφαερῶδ' ἡδ' ἡ πρὸς ὅλῳ τῷ γῆν
 ἀπὸ τῷ τῷ οἴκῳ συμβαίνει. οἱ δὲ τοι-
 οῦτοι μετασχηματισμοί. τὴν μὲν ἑλῶν γῆν
 οὐδ' ὅτι ἀλλὰ πᾶσι. γὰρ πῆς μεγαλοῖς
 γὰρ φανίζεται τὰ οὐτὸ μικρὰ. τῆς δ' οἰκου-
 μένης ἀπὸ δὲ ἡδ' ἡ πρὸς καὶ ἡ πρὸς πᾶς ἀ-
 ποργάζονται, ὅτι πᾶς πρὸς ἡδ' ἡ πρὸς ἡδ' ἡ
 καὶ ἡ καὶ ἡ καὶ ἡ. μάστιξ δὲ φασὶ τὴν γῆν
 πᾶσι περασίαν, ὡς γὰρ διὰ χιλίους καὶ τρι-
 χιλίους ἀπὸ θαλάσσης πελάς, κατὰ τὴν μεσόγειον
 multis

naugarint' ne an non nauigarint. Sin de ips lo-
 quitur, quorum ad nos perlata est memoria,
 equidē nihil uerear dicere antiquos longio-
 ra terra marisq; consecisse itinera quā polle-
 ros: siquidem historis fides adhūc est. Per-
 hibentur enim Bacchus, Hercules, & ipse la-
 son. tum ab Homero cōmemorari Uliſſes &
 Menelaus, Theseū quoq; & Perithoum pro-
 babile est propterea quod longinquas fece-
 rint expeditiones, hanc de se opinionē in ani-
 mīs hominū reliſſe, qd ad interos descende-
 rint: eademq; de causā Castores maris esse p-
 curatores dictos, ac nauigātium seruatores.
 uulgatū est etiam sermonib. Minois in mare
 imperiū, & Phœnicū nauigatio, q etiā extra
 columnas Herculis pgrēsi sunt, ibiq; & in
 media Africæ ora maritima urbes cōdiderūt
 paulo pōst Troiani bellitēpora. Aeneā q;,
 Antenorē, & Hecetorē, atq; in uniuersū eos q
 a bello Troiano p totū orbē terrarū disperſi
 uagatiq; sunt, æquum est 3. inter priscos re-
 35
 cenſeri. Vſuuenit. n. istius belli tēpore cūm
 Græcis tū barbaris, ut & q domi pōsidebāt
 amitterent, & q bello adepti essent, magis euer-
 so llio & uictores ob inopiā p̄dationib. sese
 dederunt, & multo magis uicti, q illi bello sit
 illent superſtites. Atq; adeo urbes ab his plu-
 rimæ feruntur conditæ p̄ omnē q extra Græ-
 ciam est oīa maritimā, & aliq; etiā mediter-
 near. Deinde Eratoſthenes, postquā differuie
 quantū sit p̄ſe cūm in terra habitare cog-
 nitione corū ætate q post Alexandri tuerunt,
 ſitorumq; adeo æqualiū, tranſit ad diſputati-
 onē figuræ terræ, non habitare, q magis perti-
 nebat ad eius explicationē, ſed uniuersæ ter-
 ræ. Oportebat quidē huius q mentionē fa-
 cere, ſed non confuſe. Poſtq; ergo dixit totā
 terrā eſſe globi formā, non ut torno facti, ſed
 q habeat quaſdā inæqualitates: inferit mul-
 titudinē ſingularū mutationū q formæ eius ac-
 cidunt ab aqua, igne, cōcuſſionib. exha-
 lationib. alijsq; ſimilibus, ne hīc quidē obſer-
 uato ordine. Vniuerſi quippe diſpoſitio effi-
 cit ut terra tota globi ſit formā. huiusmodi
 autem mutationes figuræ totius terræ qua-
 litatem non mutant, cūm in magnis tam exi-
 gua ad nihilū redigātur. tñ iſte mutationes in
 habitata terra aliquam efficiunt uarietatem,
 habentq; alias atque alias proximas cauſas.
 Id autem ait maximē quaſtionem mouere,
 quomodo in mediteraneanis a mari ad duo
 uel tria ſtadiorum millia diſſitis inueniatur

De terra for-
 ma, et de mari

36 multis locis cōcharum ostreorumq; 36 chera midum multitudo, tum lacuum maris aqua plenorum. sicuti ait circa Ammonis tēplum & iter quod ad illud ducit, lōgum tria stadio- rum millia, multum esse ostreorum diffusum, salisq; etiamnum inueniri multū, & maris in altū reijci exsufflationes: ibidemq; in mari fra ctarum nauium ostendi frustra, quæ per hia- tum ferantur esse eiecta: & in columnulis esse positos delphinas cum hac inscriptione, Cy- renæorum ad solenne spectaculum missorū. His dictis, Stratonis physici laudat sententi- am, & Xanthi Lydi. Xanthus dixerat, Artaxerxis ætate ingentem fuisse siccitatem, adeo ut defecerint paludes, flumina, & putei. uidis- se autem se passim procul à mari lapides con- chylī formam referentes aut pectinum aut cheramidum effigies, tum marinum lacum in Armenia & Mattienis, inq; Phrygia inferi- ori. itaq; sibi persuasum esse campos istos ali- quando fuisse mare. Strato autem ad causæ explicationem magis accedens, existimare se ait Buxinum mare caruisse aliquando exitu qui est ad Byzantium: sed flumina quæ in id effunduntur, uī eum aperuisse, itaq; aquam in Propontidem & Hellespontum erupisse. Idem nostro quoq; mari accidisse. nam in eo quoq; apud colīnas fretum perrupisse, mari à fluminibus repleto. eaq; effusione aquæ de- recta esse loca prius palustria. Causam autem affert, primū quod externi maris aliud est solum quā interni: deinde quod etiamnum terra quædam fasciæ instar in longum porre- cta sub mari ab Europa in Africam protendi- tur. quod nimirum prius mare externum at- que internum fuerint unum. Pontum porrò esse omnium minimè altum, profundissima Creticum, Siculum, Sardoumque maris. cum emisi maximi ac plurimi fluuij à septentrio- ne & ortu fluant, Pōtum cœno impleri, cæte- ra autem maria manere profunda. ideoq; dul- cissimam esse Ponti aquā, fieriq; effluxus hīs locis, ubi inclinatur fundus. putatq; fore, ut si huiusmodi affluxus fluuiorum perduret, aliquādo totius Pontus aggere oppleat̃ terre- nā. iā nunc in paludē cōuersam esse sinistram Ponti partē, ubi est Salmydessus, & q̃ Stethe, id est pectora, à nautis uocantur circa Istrum & Scytharum desertum. Fortassis etiam Am- monis templum, aliquando in mari iacuisse,

ὅραται πολλὰ καὶ κόχλων καὶ ὀστρεῶν, καὶ χερμίδων πλῆθος, καὶ λιμνοθάλασσας· καὶ ἀπὸ τῶν ποταμῶν τὸ ἰσθμὸν τῶν Ἀμμιων, καὶ τὴν ἐπὶ αὐτῷ ἰσθμῷ τριχλίαν πεδίον οὖσαν. πολλὴ γὰρ ἔστιν ἡ ὕψισις ὀστρεῶν, ἅλας τε καὶ νῦν ἐπὶ ἐνδοκίᾳ πολλὰς, ἀναφυ- σίμα τὰ τῆ θαλάσσης ὡς ἐν τῇ ἀναβάσει. πῶς ὡ καὶ ναυαγία θαλασσίων πλοίων δ' ἀ- κινῶνται, ἃ ἔφασαν εἶναι τῷ χερματὶ ἐκβε- βῆσθαι καὶ ὑπὸ ἐκλιδῶν ἀνακίᾳ διαφῆ- ναι, ὑπὸ χερσὶν ἔχοντες κυρτωαίω διωκόμενοι. τὰ δ' ἐπὶ τῇ Στρατῶν ἐπαινεῖ εἶ- ξαν τῇ φυσικῇ, καὶ ἐν ταῖς ἀνὰ τὸν Ἰσθμὸν αἰὲν αἰὲν λήγοντι, ὑπὸ Ἀρταξέρξεω γηρί- σθαι μέγαν αἰχμὸν, ὡς τ' ἐκλιδῶν ποτα- μῶν, καὶ λίμνας, καὶ φρίκας· αὐτὸν δὲ ἐ- δόκει πολλὰ καὶ πρόσω ἀπὸ τῆ θαλάσσης λί- δας τὰ κοχυλιδώεις, καὶ τὰ ὑπερνώεα, καὶ χερμίδων τυτώματα, καὶ λιμνοθάλασ- σαν ἐν Ἀρμενίᾳ, καὶ ἐν Μαθηλίᾳ, καὶ ἐν Ὀρυγίᾳ τῇ κείτῳ. ὡς γὰρ πάλαι εἰδὶναι τὰ πε- ςία ποτὶ τὴν θαλάσσαν γηρίσθαι. τὸ δὲ Στρα- τῶν ἐπιμαχὸν ἀποφασίζον τὴν ἀέθρολογί- ας, ὅτι φασὶν οἶδαι τὸν Εὐφρατον μὴ ἔχειν πρότερον τὸν ἤνι Βυζάντιον τόμα, αὐτὸν ποτα- μὸν βιάσασθαι, καὶ ἀνοῖσαι αὐτὸς αὐτὸν ἐμ- βάλλοντας. εἴτ' ἐκπεσὼν τὸ ὕδωρ ὡς τὴν Προποντίδα, καὶ τὸν Ἑλλήσποντον. τὸ δ' αὐτὸ συμβῆναι καὶ ποτὶ τὴν Ἰαδὸν ἡμᾶς θά- λασσαν. καὶ γὰρ γινώσκοντες τὸν ἤνι σήλας ἐκπα- γλῶσαι πῶρον, πληρωθείσης ὑπὸ τῶν ποτα- μῶν τῆ θαλάσσης· ἤνι ἡ τὴν ἑκρυσιν ἀνακα- λυφθῆναι τὰ τριχλίᾳ πρότερον. ὅρα δ' αὖτις αἰτία, πῶρον μὲν ὅτι τῆ ἑξω θαλάσσης καὶ τῆς γῆτος τοῦ Ἰσθμοῦ ἐπὶ τὸν Ἰσθμὸν. ἐπεὶ δ' ὅ- τι καὶ νῦν ἐπὶ ταῖς πρὸς ὑφ' αὐτὴν ἀπὸ τῆς Εὐρώπης ὑπὸ τὴν Λιβύην· ὡς αὖ- μᾶς ὅπως πῶρον, τῆ γῆτος, καὶ τῆς ἑ- ρος. καὶ βραχυτάτα μὲν εἶναι τὰ ποτὶ τὸν Πόν- τον. τὸ δὲ Κρητικόν, καὶ Σικελικόν, καὶ Σαρ- δόν πύλας, σφόδρα βαθύτατα. τῶν γὰρ ποταμῶν πλεόντων, καὶ μεγίστων γινόντων ἀ- πὸ τῆ Ἀφρικῆς, καὶ τῆ ἀνατολῆς, ἐκείνο μὲν ἰλύθαι πληροῦνται, τὰ ἕτερα δὲ μέγαν βα- θύτατα. διὸ καὶ γλυκυτάτῳ εἶναι τὴν Ποντι- κὴν θάλασσαν, τὰς τ' ἐκρύσεις γινώσκοντες αἰ- οὖς τόπους ἐγκέκλιτα τὰ ἰσθμῶν. δοκεῖ δὲ καὶ χωρῶναι τὸν Πόντον ὅλον εἰς ὕψος, αὐτὸν μὲν οὖν αὐτὸν ὡς ποταμῶν. καὶ γὰρ νῦν ἡδὲ τριχλίαν τὰ ἐν αἰετῶν τῷ Πόν- τῳ, τὸν τε Σαλμυδῆσσον, καὶ τὰ καλού- μενα Στῆδες ὑπὸ τῶν ναυηγῶν τὰ ποτὶ τὸν Ἰσθμὸν, καὶ τὴν Σκυνδῶν ἐρημίαν. τὰ δὲ καὶ τὸ περὶ Ἀμμιων ἰσθμὸν πρότερον ἐπὶ τῆς θαλάσσης ὄν, ἐκρύσεις γηρομῆνης νῦν ἐν τῇ μεσογείᾳ εἶδεναι.

εἰκάζειν

ἐκείνῃ καὶ τὸ μακρὸν δούλομας ὑπο-
 βύουμ ἡμεῖς ἀπὸ τῆς π. καὶ γινώσκον
 ὑπὸ θαλάτῃ ὅμ. Τὸν π. ὑποπλὺν οὕτως ἐκ-
 τισμὸν ἐκ τῆς θαλάττης, ἐκ δούλομας ποιῶν
 τὴν νῦν ὕψιν ὑποφάνειαν, καὶ ὅθεν. τὴν π.
 Αἰγυπτον τὸ Παλαιὸν θαλάτῃ ἐκλύετο,
 μέχρι τῶν ἐλῶν τῶν πρὸς τὸ Πικεῖσιον, καὶ
 τὸ Κάσιον ὅρθον, καὶ τὴν Σαρδωνίδα λίμ-
 νιν. ἐπὶ γὰρ καὶ νῦν κατὰ τὴν Αἰγυπτον ἐπὶ
 ἁλμυρίδιον ὀρυθημένης, ὑφ' αἱμας, καὶ κο-
 χυλιδῶς ἐνείσκηται ὀρυβήρος, ὥς αὖτε
 θαλάττωμένης ἐπὶ χώρας, καὶ τὸ ποτὶς πα-
 ρὸς τῶν πρὸς τὸ Κάσιον, καὶ τὰ εἰρήα καλῶμε-
 να, τρυγίοντες, ὥς τε σωάπων ὑπὸ τῆς ἐ-
 ρυθρᾶς κόλπῳ. γινώσκουσιν δὲ τῆς θαλάττης ἀνα-
 καλυφθῆναι, μὲναι δὲ τὴν Σαρδωνίδα λίμ-
 νιν. εἴτ' ἐκτραγῶναι καὶ ταύτην, ὥς τε ἐλῶ-
 σιν ἡμεῖς. ὥς δ' αὐτὴ καὶ τὴν ἁλμυρίδιον
 λιμένην ἀπὸ αἰγιαλῶν, θαλάττης μάλιστα ἢ πο-
 ταμῶν περὶ τοὺς ποταμούς. Τὸ μὲν οὖν ὑποκλύετο
 ποτὶς πολὺ μόρον τῶν ἡπείρων ὑπὸ βαρύνου-
 σιν καὶ πάλιν ἀνακαλῶν ἦν, οἷον τις αὖ-
 ὥς δ' αὐτὴ καὶ τὸ πρὸς ἐδ' ἀφ' ἑαυτῆς ἀνὰ μα-
 λον εἴη τὴν γῆν ἀπαρῶν, τὴν νῦν ὑφ' αἱμα-
 κατὰ τὸν γὰρ τὴν Δία καὶ τὴν ἑαυτῶν, γινώ-
 σκοντες, ποταμῶν διεχόμενοι, ὅπως αὐτὸς ἐ-
 ρατοδότης ἔρκει μεταβολὰς. οἷον πρὸς γὰρ
 τὸν ἑαυτῶν λόγον, ὅθεν αὖτε ἔχει πρὸς φέ-
 ραν ἀποπν. πρὸς δὲ τὸν Στρατῶνα λέγεται
 αὖ, ὅτι ποταμῶν αἰτίων ὄντων, ἀφ' ἑαυ-
 τῶν, τὰ μὲν ὄντα αἰτῶνται. πρῶτον γὰρ αἰτίαν
 φησὶν, ὅτι τῆς θαλάττης, καὶ τῆς ἐκ τῶν ἐ-
 ποταμῶν τὸ ἐδ' ἀφ' ἑαυτῶν, καὶ ὁ βυθός. πρὸς γὰρ τὸ
 μετακλῶνται τὰν τῶν, καὶ ταπεινῶνται,
 καὶ ὑποκλῶνται τὸ πρὸς πινὰς, καὶ ἀναχωρεῖν
 ἐπ' αὐτῶν, οὐ ποτὶς ὅτιν αἰτίαν, ἀλλὰ καὶ
 ἀλλὰ ἐδ' ἀφ' ἑαυτῶν, τὰ μὲν ταπεινότερα εἶναι, τὰ
 δὲ ὑψηλότερα. ἀλλὰ τὸ τὰ αὐτὰ ἐδ' ἀφ' ἑαυτῶν πο-
 τὶς μὲν μετακλῶνται, ποτὶς δ' αὖτε ταπεινῶν-
 ονται, καὶ σωφειρεῖν, ἢ σωφειρόμεναι τὸ πρὸς
 λαγόν. ὅθεν γὰρ μὲν γὰρ, ὑποκλῶσαι αὖτε τα-
 πεινῶν δὲ, ἀναβαλεῖν αὖτε εἰς τὴν ἀρχαίαν
 κατὰ τῶν. Εἰ γὰρ οὕτω, δέησι καὶ πλεο-
 νασμῶ τῆς θαλάττης αἰφνιδίῳ ἡρομενῶ τὴν
 ἐκκλυσιν συμβαίνειν, κατὰ τὸν γὰρ ταῖς
 πλημμυρίσιν, ἢ ταῖς ἀναβάσεσιν τῶν πε-
 ταμῶν, ποτὶς μὲν ἐκτραγῶντες ἐπὶ τῶν
 ποτὶς δ' αἰφνιδίῳ τῶν τῶν. ἢ τῶν τῶν
 αἰφνίσεις ἐκθῶναι, ἐκθῶν δὲ γίνονται, οὐδ'
 ἀπὸ πλημμυρίδων ποταμῶν ὑποκλῶσαι γένονται,
 εἴδ' ἀπὸ τῶν τῶν, ὅτι κατὰ τὴν ἐπὶ τῶν ὑπο-
 κλῶνται ἐκτραγῶνται, οὐδ' ὅπου ἐκτραγῶνται. Λοι-
 πότερον, ἢ τὸ ὑποκλῶνται, μάλιστα δὲ τὸ

quod nūc maris effluxu factū sit in media terra: ac conſpicere ſe, oraculum illud optima ratione tā illuſtre ac celebre factū eſſe, quod in mari eſſet ſitū, neq; eius gloriā probabile eſſe tantam potuiſſe exiſtere, quanta nūc eſt, ſi tā longe fuiſſet à mari diſſitum. Sed & Aegyptum priſcis temporib. mari fuiſſe inundatam uſq; ad paludes quæ ſunt apud Peluſium, & ad Caſium montem, ac Serbonidem lacum. nam etiam nūc quando ſalſugo in Aegypto effoditur, foſſas arenolas & conchylijs reſertas inueniri: nimirū regione mari olim teſta, & locis quæ circa Caſium ſunt & terra palude oppletis ac ea cum rubro mari connexis: poſt maris recedente ea fuiſſe detecta loca, & manſiſſe lacum Serbonidem: qui ipſe poſtea ita eruperit, ut paludis naturam induerit. ſimiliter etiam ripas lacus Salſi litori maris quam fluuij eſſe ſimiliores. Enimvero multas continētis terræ partes aliquandiu aquis teſtas, rurſumq; inde reſectas fuiſſe, concedat alijs: itemq; terram fundis ſuis in æqualem eſſe quæ nūc aqua integitur, atq; adeo eam etiam quæ ſupra mare extat & à nobis habitatur, tot obnoxiam quot Eratoſthenes dixit mutationibus. Itaq; Xanthi ratio non poteſt ullo labefactari abſurdo. Aduerſus Stratonem autem dici poteſt, quod cum multæ ſint ueræ cauſæ, ijs omiſſis falſam ipſe propoſuerit. Principem enim cauſam eſſe ait, quod maris interni atq; externi non idem eſt ſolum eademq; profunditas. Quod enim hoc attollitur aut ſubſidit, & uel inundat quædam loca, uel ab ijs recedit, eius rei cauſa non eſt quod alia alijs ſola humilia ſunt aut altiora: ſed quod idem ſolum modò attollitur, modò deprimit, ſimulq; uel etiam uel attollitur uel ſubſidit mare, itaque uel exundat, uel in ſuum redit locum. Si enim Stratonis ſententia eſſet uera, neceſſe erat ut ſubito maris incremento elunies fieret, ut in æſtus exundatione ſit, & adſcenſione fluminum, ab altera ibi parte aquis allis, hic auctis. Atqui neq; incrementa conſertim & ſubito accidunt, neque æſtu maris eruptiones tantum durant temporis, neque nullo ſiunt ordine, neq; ſecundum alterum mate ſiunt, neq; quibuiſvis in locis. Reſtat, ut cauſam adſcribamus ſolo ſiue quod mari ſubſeſt, ſiue quod inundat, potiùs tamen ei quod mari ſubſeſt. hoc. n. multo eſt mobilis, & q; ob humiditatē celeſtis

celerius mutari possit. Spiritus enim, huiusmodi omnium rerum causa, ibi est copiosior. Sed, sicuti dixi, causa horum efficiens accidētium est, quod eadā sola aliās attollūtur, aliās subsidunt, non quia alia alijs sunt altiora, quod Strato sumit, putās rem ut in fluminibus, ita etiam in mari habere: nimirum fluxum fieri à sublimioribus partibus. Aliās maris fluxum qui apud Byzantium fit, non imputasset solo, sublimius esse dicens Euxini solum, quàm Propontidis, aut quod proximè sequitur maris, simul etiā causam addēs: nempe fundum impleri à limo quem illabentia ingerunt flumina, fieri quē breuem, ideo quē aquam extrā pfluere. atque hanc causam ad uniuersum nostrū mare externi respectu transfert, quod nimirū hoc quoque sublimus effecerit solum id quod Atlanticomari subiacet: quippe multis impleri fluminibus, ac certa proportione respōdentem consequitur limi subsidentiam. Atqui oportebat hoc pacto influxū maris qui apud columnas Herculis & Calpen fit similem esse ei qui est apud Byzantium. Verū hoc misum facio. dicent enim ibi quoque idem euenire, sed auelli reciprocatione maris atque occultari. Hoc autem quaero. Quid impediēbat an tequam apertae sunt apud Byzantium maris fauces, quin fundus Euxini cum esset humilior fundo Propontidis & maris quod deinceps est, impleretur affluxu fluminū, siue mare id est, siue lacus Meotide maior? Si enim hoc cōcedatur, id porro queram, an non istius aquae, & aquae Propontidis superficies ita erant affectae, ut quamdiu eadem manebant, non cogeretur aqua ad effluxum, cū ex æquo se inuicem sustinerent ac premerent superficies: postquam autem interior est facta elatior, ibi demum ui erupit, atque quod abundabat euomit: quo factum est, ut exterius cū interno conflueret mare, eandemque cum eo superficiem nancisceretur, siue marina fuit eius aqua, siue lacustris prius, deinde ob mixturā & maris uim superiorem marina. Nam si id quoque dabunt, hodie quoque effluxus nunquam prohibebitur, neque à superiore solo, neque ab inclinato, quod uoluit Strato. Hæc trāsferri possunt & ad totū nostrū mare, & ad externum, ita ut nō in fundis & exundationib. eorū causam effluxus queramus, sed in fluminib. Nam ipsorum quoque sententia id absurdum non est, ne si totum quidem mare nostrum olim lacus

ἦν, οὐκ ἔστιν ἀδύνατον τὸ εὐχρηστόν. Ὁ γὰρ τὸ πρὸς τὸν ἑσπέρου τοῦ πόντου αἰὲρ τῶν ποταμῶν πλεονάζει. Ἀλλ' ὡς ἐφ' ἡμῶν ποταμῶν ἀπορραγιστὸν εἶναι παθόν, τὸ αὐτὰ πικρὸν δ' ἀφ' οὗ τοῦ δὲ μὴ ἀφ' αἰσίου, ποτὶ τὸ ὑψηλὸν συμλαμβάνει. ὅθεν τὰ μὲν μακρὰ ἐν ὑψηλοῖς, τὰ δὲ ἥψον. Ὁ δὲ ἑσπέρου λαμβάνει, νομίζοντες ὅτι ὡς τῶν ποταμῶν συμβαίνει, ὅθεν καὶ αὐτὸ τὸ θαλάσσης ἀποτρεῖται. τὸ δὲ τῶν μετῴρων τόπων ἐν τῷ εὐσίμῳ. Οὐδὲ γὰρ αὐτὸς ἡ βυζαντινὸς εἰς τὸ ἑσπέρου ἐπέτατο, λίγαν ὑψηλότερον τὸ τῷ εὐσίμῳ, ἢ τὸ ἐν προποντίδι, καὶ τὸ ἐξ ἡσπέρου πελάγους, ἀμα καὶ αἰτίαν περὶ τὸ δέος. Ἀπὸ γὰρ ἐν ἡσπέρου ἐπὶ τὸ πρὸς τὸν ποταμῶν κατακρημνίσας πληρῶσαι τὸν βυθόν, ὅθεν βραχυγίνεσθαι, ὅθεν ὅθεν δὲ εἶναι καὶ ἐκ τῆς τῆς δ' αὐτῶν λόγου καὶ αὐτὸ τῷ ἡμετέρῳ δέλασαν συμπαῖαν μεταφέρει πρὸς τὸν ἑσπέρου, ὡς καὶ ταύτης μετακρημνίσας τὸ δέος ποιοῦσας τὸ ὑποκείμενον ἐπὶ Ἀτλαντικῶν πελάγους. Ὁ γὰρ αὐτὸς ἐκ πολλῶν ποταμῶν πληρῶσαι, ὅθεν τῷ ὑποκαθήμενῳ ἐν ἡσπέρου διήκον τῷ ἀνάλογον. Ἐχρὴν ἔν τῳ ἡμετέρῳ ὁμοίον γίνεσθαι ἐπὶ βυζαντινῶν τῶν ἡσπέρου ἐλάσας, καὶ τῷ κάλπῳ, ἀλλὰ ὅθεν μὴ ἰσχυρῶν. Ἐρῶσι γὰρ ἡσπέρου συμβαίνει, πρὸς τὸν ἑσπέρου δὲ ὑπὸ τῶν ἐμπόρων, καὶ τῶν πλεονάζοντων, καὶ ὑπερῶν ἡσπέρου. Ἐκείνο δὲ πυνθάνομαι, τί ἐκώλυε, πῶς αὐτὰ γὰρ τὸ εὐσίμῳ τὸ κατατὰ βυζαντινῶν, ταπεινότερον ὅν τὸ τοῦ εὐσίμῳ ἑσπέρου ἐπὶ τῷ ἐν προποντίδι καὶ ἐπὶ ἡσπέρου θαλάσσης πληρῶσαι ὑπὸ τῶν ποταμῶν καὶ δέλασαν οὐσαν καὶ πρὸς τὸν ἑσπέρου, ἐπὶ λίμναν, καὶ μείζονα τῆς Μαυρίας. Εἰ γὰρ ὅθεν συγχωροῖτο, πεσοδίσσασθαι καὶ τοῦτο, ὅθεν ἡ ὑπερῶν τῷ ὑσπέρου ἐκείνου καὶ τῷ τῆς προποντίδος οὐκ οὕτως ἐχρὴν, ὅθεν τὸ μὲν ἢ αὐτὸν ἢ μὴ βιάζεσθαι πρὸς τῷ ἡμετέρῳ ὅθεν τῷ ἡσπέρου ἀντίθεσιν, καὶ δυνάμειν. Ἐπειδὴ δὲ ὑπερῶν πλεονάζει καὶ ἡσπέρου, βιάσασθαι καὶ ἀπορραγιστὸν τὸ πλεονάζον, ἐπὶ δὲ τοῦτον εἶναι οὐδὲν τὸ ἐξ ἡσπέρου πρὸς τὸν ἑσπέρου, καὶ τῷ αὐτῷ ὑπερῶν ἐκείνου λαβῆναι ἐπὶ θαλάσσης, ἐπὶ λιμναίῳ μὲν πρὸς τὸν ἑσπέρου, θαλάσσης δὲ ὑσπέρου, ὅθεν τῷ μείζονι, καὶ τῷ ὑπερῶν τῶν. Εἰ γὰρ καὶ ὅθεν δὲ οὐσαν, ἢ μὲν ἡμετέρῳ οὐκ αὐτὸν ἡσπέρου, ἢ νῦν. οὐκ ἀπὸ ὑπερῶν δὲ ἡσπέρου, ὅθεν ὑπερῶν ὅθεν, ὅθεν ἡσπέρου Στρατῶν. Ταῦτα δὲ μετακρημνίσας καὶ αὐτὸ τῷ ὅλῳ τῷ ἡσπέρου ἡμετέρῳ δέλασαν, καὶ τῷ ἡσπέρου, μὴ γὰρ τοῖς ἡσπέρου, καὶ ταῖς ὑπερῶν οὐκ αὐτῶν τῷ αἰτίαν τῷ

ἡμετέρῳ, ἀλλ' ἐν τοῖς ποταμοῖς. ἐπεὶ δὲ ἀπὸ τῶν, κατ' αὐτοῦ, ὅθεν ἢ τῷ ὅλῳ δέλασαν τῷ

τὴν ἡμετέραν λίμνην πρότερον εἶναι συνίβαι
 ναι πληρομένην ὑπὸ τῶν ποταμῶν, ἀλλὰ πολὺ
 ἄλγος ἐκπίπτειν ἔχει, ὅσα τῶν ἡλίων πᾶς εὐχάρις
 ἐργῶν, ὡς ἐκ ἀσβεστοῦ ἐκφυγόντων ἀπὸ
 καὶ μάλλον τὴν θάλασσαν σύρροισι γρηγορᾶ
 ὑπὸ αὐτῆς ἱερῆς χόνης, καὶ συνδρομαίαν εἰς μί-
 αν ὑπεράναμ, ἐκ θαλάσσης δὲ ὅσα τὴν
 ὑπερέχουσιν. Οὐ θυσιῶν δὲ ἔλως, ὅτε τοῖς
 ποταμοῖς ἐκείνῃ τὴν θάλασσαν. οἱ μὲν γὰρ
 φέρονται ἡλὶ ὑπερέχουσιν ἑσθλῶς, ἢ δὲ ἀκλινῶς
 ἔσονται. οἱ δὲ ποταμοὶ ῥέοντα πίνοντα κατ'
 ἄλλου τρόπου, ὅσα τὸ τὴν ἰλιὺ τὴν ἐκ τῶν
 ποταμῶν περὶ τὸν τὸν πλάγος θυρόν. ἢ
 γὰρ πρὸς αὐτοῖς πᾶσι αὐτὰ συνίσταται τὰ σύμα-
 τα τῶν ποταμῶν. οἷον πᾶσι μὲν τὰ τοῖς ἔσονται,
 τὰ λεγόμενα Στῆν, καὶ ἡ Σκυθῶν ἱερμία, καὶ
 ὁ Σαλμυδισσός, καὶ ἄλλων καὶ ἀσβεστοῦ συνι-
 γνῶντων πᾶσι ὅσοι. πᾶσι ἢ τὰ τοῖς ὁ ἑσθλῶς ἢ
 Κολχικῆς πρὸς αὐτοῖς, διακρίνεται, καὶ περὶ αὐτῆς, καὶ
 μαλακῆς ἔσονται. πᾶσι δὲ τὸν ὁρμήδοντα, καὶ τὸν
 εἰς ὅλας θυμίσκυστα, τὸ τῶν ἡμαζόνων πε-
 ρισσῶν, καὶ εἰς Σιδωνίας τὸ πλεον. ὅτε ἢ ὁ ὑπὸ
 τῶν ἄλλων. Ἀπαντῶν γὰρ μεμνῶνται τὸν Κῆ-
 λον, ὅτε περὶ αὐτῶν τὸν πᾶσι αὐτῶν πόρον. οἱ
 μὲν μᾶλλον, οἱ δὲ ἢ τὸν ἢ τὸν μὲν, οἱ μὲν πολ-
 λὴν κατεφύγονται τὴν ἰλιὺ. πολλοὶ δὲ, οἱ
 πολλῶν τε, καὶ μαλακῶς γοῶν χώρον ὑπὸ ἰσθμῶν
 καὶ χαμαῖ ῥέοντες πολλοὶ. ἄνδρ' ὅτι καὶ ὁ
 Πύραμος, ὁ τῆς Κιλικίας πολὺ μὲν πᾶσι
 ὅσοι. ἐφ' οὗ καὶ λόγιον ἐκπέπῃται τι βιβλῶν.
 ἵσταται δὲ συνημῶς, ὅτε Πύραμος ὀρυ-
 σθῆς

ἵσταται πᾶσι ἰσθμῶν δὲ Κύνθου ἱερέα.

Ἐκ μίσην γὰρ τῶν εἰς Κατακονίας περὶ αὐτῶν
 ἐν τῇ πᾶσι, καὶ διὰ τὸν ὅσα τῶν τῶν
 τῶν ἐργῶν εἰς τῇ Κιλικίαν, ἐκ δὲ ὅσα εἰς
 τὸν πᾶσι ταυτῆς τε, καὶ εἰς Κύνθου πόρον. Αἰ-
 ἴον δὲ, τὸ μὲν φάναι τὴν χῆν εἰς τὸ πλάγος
 πᾶσι ὅσα τῶν ποταμῶν καὶ τὸ φέρον-
 μένῃ, τὸ τὴν θάλασσαν ἀναστῆναι αὐτῶν εἰς
 τὸν πᾶσι παλιν ῥέοντα φέρεται. ἔστι γὰρ τοῖς
 ἔσονται, καὶ κατὰ πόρ' ἑκείνη συνιχῶς ἀναπνέ-
 νει καὶ ἐκπνέει, τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ αὐτὸν ὅτε
 αὐτῆς τε καὶ εἰς αὐτῶν συνιχῶς παλιν ὀρο-
 μένῃ πᾶσι λευκομένην λεύκωσι. ἀλλοὶ δὲ ὅσα
 αὐτῶν ἀγρία εἰς ὅσα τῇ τὴν λευκώσιν.
 ἔμα γὰρ ἐκλύονται οἱ πόδες καὶ γυνῶντες,
 καὶ πάλιν ἐκλύονται, καὶ ὅσοι συνιχῶς. ὅσα
 δὲ ἐκλύονται, ὅσα ἐκλύονται ὑπὸ τῆς καὶ γαλακ-
 τος ἢ ὑπὸ φέροντα ἐκ τῆς βίαν πᾶσι,
 ὅσα ἐκλύονται πᾶσι τὸ ἄλλοτριον εἰς τῇ γῇ.
 — πολλοὶ δὲ πᾶσι ἄλλα φέροντα ἐκλύονται.

Μαλλ' ὅν γ' ἀνέμω συνιχῶς ὅσοι. ἔμα καὶ ὅν γ' ἐκλύονται πᾶσι καὶ πᾶσι. ὅσα γὰρ ἢ τὸν

ὅσα

fuit, qui à fluminibus impletus, turgente su-
 perficie per angustias apud Calpen erupent
 ueluti per catarractas, ac magis magisque au-
 ctus cum mari successu temporis magis sub-
 inde confluxerit, & in unam concurrerit su-
 perficiem. ac qualitate maris praevalente ip-
 se quoque maris naturam induerit. Omnino
 autem philosophiae naturali consentaneum
 non est mare fluuijs conferre. cum hi fluxu fe-
 rantur declui, mare stet immobile. Caterum
 fretorum inundatio ab alia causa dependet,
 non ab eo quod; ingesto à fluuijs coeno fun-
 dum pelagi exaggeret. Isti enim aggeres qui
 bus mare excluditur, ad ipsa fiunt fluuiorum
 ostia: sicut Stethe quae dicuntur ad Istri ostia,
 & Salmydessus, adiutantibus hoc etiam alijs
 torrentibus. ad Phasidis exitu maritima Pha-
 sidis ora, arenola humilis ac mollis. ad Ther-
 modontem & Itrin tota Themiscyra, campus
 Amazonum, & maior pars Sidones. itaque
 etiam alij fluuij. Omnes enim Nilum imitantur,
 continenti adiungendo obiectum ostijs
 suis fretum, alij magis, alij minus. minus, qui
 non multum coeni deferunt, magis qui mul-
 tum, & qui per molles transeunt agros, ac
 multos excipiunt torrentes. Qualis est etiam
 Pyramus, qui Ciliciae magnam adiecit par-
 tem. de quo etiam tale editum est oraculum.
 Isthac euenient, vastis quo Pyramus undis
 Tempore profuso continget litore Cyprum.

Nauigabilis enim ille ex medijs Cat. oniae
 campis effunditur, ac delatus per Tauri an-
 gustias in Ciliciam, in fretum quod inter hanc
 & Cyprum est exit. Quod autem terra quae à
 fluminibus defertur, non uidetur in mare
 prodire, in causa est quod mare suapte natu-
 ra refluens eam retrò relidit. Sicut enim ani-
 malia continenter spirant atque expirant, ita &
 mare eodem modo in seipsum atque è seipso re-
 ciprocum quendam absque intermissione pati-
 tur motum. Itaque in litore stans aliquis ad al-
 luvionem maris, sentire eum potest. simul. n.
 & aqua teguntur pedes, & nudantur, & rur-
 sum teguntur, idque continenter. Cum fluctu-
 atione quoque unda fertur, quae etsi placidissi-
 me ingruat, uim tamen habet quandam ma-
 iorem, & omnia aliena in terram reijcit.

— multamque extra mare propulit algam. *liad. r. 7.*

Magis quidem hoc fit, flante uento: sed ta-
 men etiam in malacia, & spirantibus, à terra uen-
 tis. nihilominus enim tum fluctus quasi ad-
 uersans

uersans uento ad terram fertur, utpote qui proprium maris motum comitetur. Huc pertinet illud quoq[ue].

— extremaq[ue] litora circum

Tollitur incuruus, rorem maris & spuit alti.

Item.

Eruicante salo raucam dant litora uocem.

Vnde igitur accessio uim habet quandam, ita ut aliena repellat. Atq[ue] hanc quidem maris quandam appellant purgationem, qua & cadauera & naufragiorum fragmina ad terram egeruntur. Et recessio tantum nō habet uirium, quin cadauer, lignū, aut leuissimum suber in terram fluctus eiciat. sic & uicinorum ei locorum in mare excidere, relictis ab unda. Sicutaq[ue] puuluerem quoq[ue], & aquam cum eo turbatam fluctibus ad terram contingit eijci, adiuuante etiam grauitate, ut celerius deorsum ad terram subsidant, quā in altū propelli ut possint. uis enim fluuij uel modicē ultra ostia progressa desinit. Hac ergo ratione totum mare ingesta terra complanari poterit, facto à litorib[us] initio, si continentes habeat amnium affluxus: poteritq[ue] id euenire, si Pontum Sardoo mari profundiorē ponamus, quod ubi profundissimum est cis ulnarum altitudine präditum inuentum esse mēsurā, Posidonius perhibet. Sed huiusmodi causæ explicationem fortassis minūs aliquis prober. Præstet rationem petere ex ijs quæ manifestiora sunt, & quotidie quodammodo cernuntur. Nam diluuiā, terræmotus, eruptiones flatuum, & tumores subiti terræ in mari latentis, mare quoque extollunt: subdentesq[ue] in se eadem terræ, faciunt ut mare demittatur. Non enim massæ quidem, & exiguæ insulæ efferrī ē mari possunt, magnæ nō possunt: aut insulæ possunt, continentes non possunt. & subsidere etiam tam magna quam parua possunt: quando hiatus etiam, absorptæ habitationes & urbes, ut Bura, Bizona, aliæq[ue] plures terræmotibus absorbtæ feruntur, & Siciliam nihilo magis frustum ab Italia abruptū iudicari potest, quā uī Aetnæ ignis rursus ē profundo proiectam ita cohaesisse: itemq[ue] insulas Liparæorum & Pithecusas. Eratosthenes autem adeo uenustus

est, ut tametsi in mathematicum se profiteatur, tamen Archimedis repudiet sententiā, qui in libro de ijs quæ uehuntur pronunciat omnis humidi quod consistat ac permaneat superficiem esse sphericā, eiusq[ue] spheræ idem

ὑπὸ γλῶφῃ ἐστὶ τὸ κύμα ὑπερᾶν τῆς αἰῆς, καὶ αὐτὸ ἴδιον ἵνα εἴη θαλάττης ἡ κίνησις συγκαταβαλὼν αὐτῇ ποιεῖτο δὲ καὶ τὸ,

— Ἀμφὶ δὲ τ' ἄκρας

Κυρτὸν ἰὸν κρυφύεται, ἀπ' ἧς δ' ἄλῃς ἀγνῶν.

Καὶ τὸ,

Ἡ ἰόντων βοάσις ἐνδυομένης ἑλὸς ἔξω.

Ἡ μὲν ὅν ἐφοδῶ τὸ κύματ' ἔχει ἵνα βίαν, ὡς τ' ἀπαυδάδα τὸ ἀλλότριον. καὶ δὲ καὶ κἀδαρὸν ἵνα εἴη θαλάττης ταύτης φασί, καὶ ἢ καὶ τὰ μικρὰ σώματα, & τὰ σαυὰ γὰρ ἐς γλῶφην κυμαίνονται. ἢ τ' ἀναχέρσις ἐκίχη τοσαύτῃ βίαν ὡς τὸ μικρὸν, ἢ φύλον, ἢ ποικίλον φασί, καὶ ὑπὸ τὸ κύματ' ἐς γλῶφην ἀναβληθῆναι. ἔτι δὲ καὶ τῶν πλησίον αὐτῇ τόπων ἐς τὸ πύλαγ' ὑπερᾶν τῶν πύλαγ' ὑπὸ τὸ κύματ'. οὕτω δὲ καὶ τὴν χθῆν, & τὸ σὺν αὐτῇ τεθλωμένον ὑδωρ ἐκκυμαίνοντα συμβαίνει, καὶ τὸ βάρος ἕνα συνῶνται, ὡς τὸ δαῖτον καὶ σφῆρα γίνονται πῶς τὴν γλῶφην κατὰ πρὶν ἐς τὸ πρὸς τὸ λαγίσαι. καὶ γὰρ ἢ τὸ ποταμὸς βία παύει, μικρὸν περὶ ληθῶν τὸ σώματ'. οὕτω μὲν ὅν ἔστι χητὸς περὶ ληθῶν τὸ πύλαγ' παύει, ἀπ' αὐτῶν αἰγιαλῶν ἀρξάμενον, αὐτὸ συνεχῆς ἐκίχη τὰς ἐκ τῶν ποταμῶν ὑπὲρ ὕψους. τὸ δὲ αὐτὸ συμβαίνει καὶ τῇ Σαρδονίᾳ πελάγῃ ὑπὸ δώματι βαθὺ τὸν τὸν Πόντον, ὅπως λίγῃ τῶν ἀναμεινθέντων βαθὺ τὰ τὸν πᾶσι χιλίων ὀργγῶν, ὡς περὶ δ' ὀνίος φασί. τὴν μὲν ὅν τοιαύτῃ αἰολογίᾳ ἔχον αὐτὸς ἀπ' ἐξαιρέτου. μάλλον δ' ἀπ' αὐτῶν φανερὰ τῶν, καὶ τῶν ἡσδ' ἡμῶν τρόπον ἵνα ὁραμῶν, ἐναπῆτον τὸν λόγον. καὶ γὰρ κατακλυσμοί, κῆσιςμοί, καὶ ἀναφυσίματα, καὶ ἐκρηκτικαὶ εἰς ὑφάδην γῆς, μετιωρίζουσι καὶ τὴν θάλατταν, αἱ δὲ σιμωλῆσις ταπεινῶσι αὐτὴν. οὐ γὰρ μύδροι μὲν ἀνιχνυθῆναι δύνανται, καὶ μικρὰ ἐν ἑστί, μεγάλα δ' ὅθεν ἐν ἑστί μὲν, ἀπ' αὐτοῦ δ' ὅμοιως δὲ καὶ σιμωλῆσις, & μικρὰ, καὶ μεγάλα γήρουντ' αὐτῇ. εἴπερ καὶ τὰ χεῖρματα, & κατακλυσμοί, καὶ ἀναφυσίματα, ὡς ὑπὸ βόρας τῆς καὶ βιζάνης, καὶ ἄλλων πλείονων ὑπὸ σεισμῶν γήρουντα φασί, καὶ τὴν Σικελίαν ὅθεν πᾶσι μάλιστ' ἀπ' ἐξαιρέτου εἰς τὰ λίγῃς αἰῶνι τῆς αὐτῆς αἰσθηθείσας ὑπὸ τῆς αἰῶνι πύρας ἐκρυβῆναι συμμῆναι ὡσαύτως ἢ & τὰς λιγῇς αἰῶνι πύρας, & τὰς βιζάνης. ὅθεν ὅπως ἡδ' ὅς ἐστιν, ὡς τὸ καὶ μὴ μαθηματικὸς ὢν, οὐδὲ τὴν Ἀρχιμήδους βεβαιὸν εἶναι. ὅτι φασί ἐκ τῆς αὐτῆς πύρας τῶν ὀρεμῶν, παρὰ

esse

πρὸν ἔχοντες τῇ γῇ. ταύτῃ γὰρ τὴν δέξαν
 ἑαδ' ἔχοντες πάντων οἱ μαθημάτων πως ἀ-
 ψάλλονται. ἔκιν' ὃν τῆς θάλατταν, καὶ
 πρὸ μίαν ὕσαν, ὡς φησὶν, ὃ νομίζει ὑπὸ μιαν
 ὑπὸ φάναν τετάχθαι, ἀλλ' ὅδε βίς συνήγνε
 τόποις. καὶ μάρτυρας γὰρ ποιεῖται ἀμα-
 θίας ἔρχεσθαι ἀδύνατος ποιεῖται, καὶ τοί-
 τῶν μαθημάτων καὶ τῆς ἀρχιτεκτονικῆς μέ-
 ρ' ὅτι μαθηματικῆς ἀρχιτεκτονικῆς. φησὶ γὰρ
 καὶ Δημήτριον δ' ἀκούσθαι ἀδικεῖν τὸν ἦ
 Πελοποννησίων ἰδμεν, πρὸς τὸ ἥραρχεῖν διὰ
 πλῆν τοῖς τόποις, καὶ λυθῆναι δ' ὑπὸ τῶν ἀρ-
 χιτεκτόνων ἀναμνησάντων, καὶ ἀπαγα-
 λάντων μετ' ὅσους τῆς γῆς ἔσθ' Κορινθια-
 κῶ πόλιν θάλατταν ἢ κατὰ Κεργίας ἐστίν.
 ὥς τε αἱ ἀκούσας τὸ μεταφύχωσιον, ὑδικλυ-
 θῆναι αὐτὰ πάντα τὸν ὑπὸ Αἰγίαν πόρον,
 καὶ τὴν Αἰγίαν, καὶ αὐτὰς τὰς πλησίον νῆ-
 λους, καὶ μὲν τὸν διὰ πλοῦ αὐτὴν γινώσκειν χή-
 σιμον. διὰ δὲ τὸν καὶ αὐτὸν εὐρίπους ῥεῶδ' ὅς
 εἶναι, μάλιστα δὲ τὸν ὑπὸ Σικελίαν πορθμόν,
 ὃν φησὶν ὁμοιοπαθεῖν ταῖς κατὰ τὸν ὠκεί-
 ατον πλημυροῖσι τε, καὶ ἀμπώτεσι. δὲς τε
 γὰρ μεταβάλλει τὸν ῥεῖν ἐκείνης ἡμέρας, καὶ
 νυκτός, κατὰ τὸν τὸν ὠκεανόν, οἷς μὲν πλημ-
 μυρεῖν, δὲς δὲ ἀναχωρεῖν. τὴν μὲν δὲ πλημ-
 μυροῖσιν δὲ ὁμολογεῖν τῆς ἐκ τῆς Τυρρηνικῆς
 πελάγους ὡς τὸ Σικελικόν κατὰ φόρον ὡς
 ὡς αὐτὰ μετ' ὅσους ὑδικανείας, ὃν δὲ καὶ
 καπνίσαντα ὀνομαζέσθαι. ὁμολογεῖν δ' ὅτι καὶ
 ἡτ' αὐτὸν αἰετὸν ἀρχεται τε, καὶ παύ-
 νται κατ' ὃν αἱ πλημυροῖσιν. ἀρχεται μὲν
 γὰρ ὑπὸ τὴν ἀνατολὴν ἢ σελήνης, καὶ τὴν
 δ' ὑσμίνην, ἢ γὰρ δ' ὅταν συνάτῃ τῇ μεσουρα-
 νήσιν ἐκατόρτα, τῇ τε ὑπὲρ γῆς, καὶ τῇ ὑπὸ
 γῆν. τῇ τε ἀμπώτῃ τὸν φανέντων ὀνεία κα-
 λείσθαι, ταῖς μελουρανήσιν ἢ σελήνης ἀμ-
 φοτέρως φανερῶν, κατὰ τὸν αἱ ἀμπώ-
 τες, ταῖς δὲ συνάτῃσι ταῖς πρὸς τὰς ἀνατο-
 λὰς καὶ δύσεως παυόμενον. περὶ μὲν δὲ τῶν
 πλημυροῖσιν, καὶ τῶν ἀμπώτων, εἰρήκα-
 σιν ἱκανῶς προσφθονίος τε, καὶ ἀθλῶδ' ὡ-
 ρ'. περὶ δὲ τῶν πορθμῶν παλιγγόρας,
 ἔχοντων καὶ αὐτῶν φυσικῶν λόγων, ἡτ'
 τῆς ὑπὸ θείων τοῦτον ἀπείρ ἀπόχρη, ὅτι δ'
 δὲ εἰς πρόπ' ὅτι ῥεῶδ' εἶναι αὐτὸν πορθμῶν
 ὅτι κατ' εἰδ'. ὃ γὰρ αὐτὸ μὲν Σικελικὸς δὲς
 ἐκείνης ἡμέρας μετ' ὅσους, ὡς δ' ὅτι φησὶν,
 ὃ δὲ Χαλκιδικὸς ἐπ' ἡλίας, ὃ δὲ ἡτ' Βυζάντιον
 οὐδὲ μετ' ὅσους, ἀλλ' ἢ διὰ τὴν τὸν ἑκρού-
 ῃσιν ὁμολογεῖν, τὸν ἐκ τῆς Ποντικῆς πελάγους ὡς
 τὴν Πελοποννησίαν. ὡς δὲ ἰππάρχ' ἰσορὶ καὶ μονῶς ποτε ἐπικαί. Οὐτ' ὅτι πρόπ' εἰς ἄν, ταύ-
 τῃ αὐτὴν ἔχει τὴν αἰτίαν ἢ φησὶν ὁ Ἐρατοδότης, ὅτι αἱ φ' ἐκείνους θάλαττα ἀλλῶ καὶ ἀλλῶ ὑδι-
 κανται.

esse quod terræ cētrum. quam sentētiā ap-
 probant omnes qui mathematica attigerunt. At noster mare internum, quanquam sit uni-
 cum ipso etiam teste, unica comprahendi cir-
 cumferentia negat, aut eadem cum propin-
 quis locis. Atque huius suæ incētiæ testes lau-
 dat architectos, cū architecturā quoq; par-
 tem mathematicum esse mathematici dicant.
 Dicit enim & Demetriū conantem isthmum
 Peloponnesiacum discindere, ut transitum
 classibus aperiret, prohibitum fuisse ab archi-
 tectis, dimensis & renūciantibus mare quod
 est in sinu Corinthiaco cellius eo esse quod
 est ad Cenchreas: itaq; si intercapedinem ho-
 rum diuideret, fore ut quidquid est ad Aegi-
 nā traiectum situm, & ipsa adeo Aegina ul-
 cinæq; insulæ aquis obruerentur, illaque per
 isthmum nauigatio esset futura inutilis. Hāc
 eandem ob causam Euripos quoque esse flu-
 ctuosos, maximē Siculo fretum, quod eo-
 dem quo Oceanum modo æstibus agitari di-
 cit. bis enim quotidie mutare fluctum, sicut
 & Oceanus quavis die ac nocte bis exundat
 atq; in se refluit. Exundationem quidem fa-
 tendum est, aquis à Tyrreno mare ad Sicu-
 lum tanquam à sublimiore superficie delatis
 fieri: atq; hic æstus descendens nominatur. fa-
 tendum etiam, eodem eum tempore incipe-
 re atq; desinere, quo maris affluxus. incipit
 enim oriente atque occidente Luna, desinit,
 cū ea ad medium cœli siue supra siue infra
 terram applicat. itemq; refluxus eius freti est,
 quem contrā abeuntem uocant, qui utroq;
 Lunæ ad medium cœli appulsu init sicut ma-
 ris resorbitio, & cessat Luna oriente uel occi-
 dente. Caterum de maris hac æstuatione siuf-
 ficiunt quæ à Posidonio sunt & Athenodo-
 ro dicta. De fretorum autem fluxu ac refu-
 xu, cū ipsi quoq; magis physicam causam
 habeant, hoc pro instituto nostro dixisse suffi-
 ciet, non unum esse in uniuersum modum æ-
 stus fretis omnibus. alioqui non Siculum bis
 quotidie mutaretur, sicut ipse fieri fatetur,
 Chalcidicum septies, Byzantinum nunquā.
 id enim solum semper ē Pontico mari in Pro-
 pontidem effluxum habet: & Hipparcho si
 credimus, aliquando etiam substitit. Neq; ue-
 rò, si omnium esset fretorum eadē ratio, ab hac
 causa id penderet quam Eratosthenes ponit,
 nempe q; alia atq; alia esset marium q; utrinq;
 sunt

Aquis figura et
 centrum.

Affluxus maris.

sunt superficies. Nam ne fluminibus quidem hoc accideret, nisi ea haberēt catarractas. quę autem hoc habent, non uicissim refluunt, sed ad humiliora identidem loca deferuntur: id quę euenit, quia fluxus eorum inclinatus est, & inclinata superficies. Quis autem dixerit pelagi decliuem esse superficiē? maximē qui ea supposita sequatur, quib. quatuor elemen-
 40 ta spherica esse traduntur. 40 ergo non modō non refluētia, sed ne consistentia quidē aut manentia, cum sit in ijs confluentia, non una autem superficies, sed una celsior alia humilior. Non enim sicut terra habitu suo formę est solida, ita ut cavernas etiā habeat permanentes, itemq; eminentes quasdam partes: ita etiam aqua. Sed ipso suę grauitatis momento per terram fertur, eamq; superficiem nanciscitur, quam et Archimedes adscribit. Porro ijs q̄ de Ammone & Aegypto dicta sunt, addit credere se Casium quoq; montem mari fuisse tectum, & omnia ea loca ubi nunc sunt Gerra, in paludibus fuisse contiguis marirubro, mari autem coeunte esse detecta. Ambiguum uerō est quod dicitur ista loca paludibus tecta cum rubro mari fuisse contigua. nam contiguum & propinquum significat, & contingere: ut siquidem aquę fuerūt, intelligantur confluisse inuicem. Atq; ego quidem ita accipio, paludes istas dicere eum propē ad mare rubrum accessisse dum adhuc occlusę fuerūt apud columnas angustię. quibus perruptis, effluxu per eas mare nostrum subsedisse & siccitas esse paludes. At Hipparchus contiguum esse ita intelligit, quali ob repletionem mare nostrum cum rubro confluxisset: repręhendensq; Eratosthenē, quærīt apertō per columnas trecto si nostrum mare effluerit, cur non simul etiam rubrū mare, quod cum nostro fuerit continuum, effluerit, sed eandem retinuerit superficiem, neq; subsederit: cum ipsius quoq; Eratosthenis de sententia externum mare totū confluat, itaq; & occiduum & rubrum mare unum sint. His dictis hoc concludit, eandē esse altitudinem maris quod est extra columnas rubri, unum quę cum altero cōfluxisse. Atqui Eratosthenes negabit se hoc dixisse, mare nostrū cum rubro ob repletionem confluisse, sed tātum propē ad id accessisse: negabit sequi unum & continuum mare eandē habere altitudinem atq; superficiem, sicut ne nostrum quidem, atq; adeo id quod est apud Lechaum & Cen-

φάνειον ἔχει, οὐδὲ γὰρ αὐτὸ τῶν ποταμῶν ὅσοι γίνονται αὐτῷ, εἰ μὴ καταρρέουσιν ἐκ τῶν ἰσχυρῶν δὲ ἐκ παλαιοτέρων, ἀλλ' αὐτὸ τὸ παρ' ἑαυτοῦ αἰεὶ φέρονται. καὶ ὅσοι δὲ συμβαίνει ὅσα τὸ ἐκκλιμένον ἐστὶν τὸ ῥέμα, καὶ τῇ ὑψικρίσει αὐτοῦ. πελάγους δὲ τῆς αὐτῆς ἐκκλιμένῳ ὑψικρίσει, καὶ μάλιστα ἡ τῆς σφαιροποιούσης ὑποδοχῆς τὰ τίς ἀρετὴ σώματα, αὐτὸ καὶ τοιοῦτα φαίνεται. εἰς τὸ ἔχει παλαιοτέρων, ἀλλ' οὐδὲ καθεστῶτας, καὶ μόνοντες, συρροῖας μὲν γὰρ αὐτοῖς ὕστερ, μὴ μᾶλλον αὐτοφάνειας, ἀλλὰ ἐπὶ μὲν ὑψηλοτέρων, ἐπὶ δὲ περὶ τοῦ ὕψους. οὐ γὰρ ὡς περὶ τῆς γῆς ἡ ὑψικρίσις ἐκ μέρους εὐρίσκειται, ὥστε καὶ κοιλώδεις ἔχουσιν συμμεινύσας, καὶ ἀναστάματα, ὅτε καὶ τὸ ὑδωρ, ἀλλ' αὐτῇ τῇ ὑψικρίσει τὸ βαρύνον τὴν ἔχουσαν αὐτῇ ἐπὶ γῆς ποιεῖται, ὅτε ποιεῖται λαμβάνει τὴν ὑψικρίσει οἶον ὁ ἀρχιμήδης φασιν. ἐπιφάνει δὲ τῆς πρὸς τῷ Ἀμμωνῷ, καὶ ἐπὶ Αἰγυπτῇ ἐκκρίσει, ὅτι διότι καὶ τὸ κοίσεον ὅσον ποταμὸν ὑψικρίσει θαλάττῃ, καὶ πάντα τὸ πορὸν, ὅτε καὶ τὰ καλὰ ὄματα εἰσέρει, καὶ ἡ κατὰ τὴν τρυφίλῃ συνάπτεται ὅσα ἐπὶ ἐρυθραῖς κόλπῳ, συμμεινύσας δὲ ἐπὶ θαλάττῃς ἐποκαλυφθῆναι. τὸ δὲ τρυφίλῃ τὸν λεγόμενον τὸ πορὸν συνάπτεται ὅσα ἐπὶ ἐρυθραῖς κόλπῳ, ἐκ μέρους ὅσον ἐπὶ τῇ συνάπτεται, σπμάνει καὶ τὸ σμάνει, καὶ τὸ φαίνεται, ὥστε αὐτοῖς αἰσθάνονται εἶναι θάλασσαν θαλάττῃ. ἐγὼ μὲν ἐν διερχομαι, καὶ τὸ σμάνει τὰ τρυφίλῃ τῇ ἐρυθρῇ θαλάττῃ εἰς ἐκ μέρους ἐκκρίσει πρὸς τῆς εἰλας εἶναι. ἐκ μέρους τῇ τῶν ἀνακρίσεων γινέσθαι, περὶ τῆς εἰλας τῆς ἡμετέρας θαλάττης, ὅσα τῶν ὑψικρίσει εἰλας ἐκκρίσει. ἡ περὶ δὲ ἐκ μέρους τῇ συνάπτεται ταυτοῦ ὅσα ἐκ μέρους γινέσθαι τῶν ἡμετέρων θαλάττῃ τῇ ἐρυθρῇ ὅσα τῶν πλείονων, ἀλλὰ τὰ πρὸς τῇ εἰλας ἐκκρίσει, μετὰ τῇ εἰλας ἐκ μέρους θαλάττῃ, συμμεινύσας τῇ τῶν ἐκ μέρους αὐτῇ γινέσθαι τῶν ἐρυθρῶν, ἀλλ' ἐν τῇ αὐτῇ διμετρῇ ὑψικρίσει, καὶ περὶ τῆς εἰλας. καὶ γὰρ κατ' αὐτὸν ἐκ μέρους τῇ ἐκ μέρους θαλάττῃς ἀπαιτῶν ἐκ μέρους εἶναι, ὥστε καὶ τῇ εἰλας, καὶ τῶν ἐκ μέρους μίαν θαλάττῃς εἶναι. τὸ δὲ εἰλας, αὐτῇ τῇ εἰλας ἐκ μέρους τῇ, τὸ αὐτὸ ὑψικρίσει, τῶν τῇ εἰλας ἐκ μέρους θαλάττῃς, καὶ τῇ ἐκ μέρους ἐκ μέρους, καὶ ἐπὶ τῇ ταύτῃ γινέσθαι ἐκ μέρους. ἀλλ' ἐν τῇ εἰλας τῇ εἰλας ἐκ μέρους τῇ ἐκ μέρους γινέσθαι τῇ εἰλας, ἀλλὰ σμάνει μίαν, ὅτε ἐκ μέρους τῇ τῇ εἰλας καὶ σμάνει θαλάττῃς, τὸ αὐτὸ ὑψικρίσει, καὶ ἐν τῇ εἰλας τῇ εἰλας, καὶ τῇ εἰλας ἐκ μέρους

Hipparchus reprehenditur.

chreas

χαῖς. ὁ πρὸς αὐτὸς οἱ παρχοὶ ὡς παλαι-
 οὶ τῶν γὰρ ἔσθ' ὡς αὐτὸν λόγῳ. εἰς αὐτὸν τὴν
 εἴσαν αὐτὸν ποιῶν τὴν, ἰδὶα τὴν πρὸς αὐτὸν λε-
 γεται, καὶ μὴ ἐξ ἐτοίμου λαμβάνει τὴν, ὡς ἀρ' ὁ
 φάσκει μίαν εἶναι τὴν ἐξ ὅθεν ἀλάτῃαν σύμφησι,
 καὶ ὅτι μία δὲ αὐτῆς ἡ ὑποφάνεια. ὡς δὲ τὸ δ'
 εἶναι φάσκει τὴν ὑπὸ τοῖς διελθούσιν ὑπογραφῶν
 Κυρλίωμον θεωρῶν, ἀστίαν ἀρδ' ὁδοῦσιν ἐπι-
 θανόν. ὅτι ἡ μὲν τ' Κυρλίως ἀπὸ τοῖς ἐν χρόνῳ
 φέρηται μικροδουμίοις, τὸ δὲ μαντιόριον δ'
 εἰς μίαν τὴν ὑπὸ θαλάτῃ ποτε ὑπάρξαν.
 Τί γὰρ ἂν μὴ εἰς μίαν ἴσῃ, ἐκ δὲ τῶν τεκμη-
 ρίων ἐξ ὧν ἐκλήρομεν πρᾶξιόν ποτε τὸν τό-
 πον γινώσκει, ὅτι τε διελθόντων αὐτὴν θύσας, καὶ
 ἡ ὑπογραφὴ ἐν γῇ τῇ ὑπὸ Κυρλίωμον θεωρῶν.
 Συγκωρῆρας δὲ ἔσθ' ἐκ παλαισμοῦ τ' ἰδ' ἄφες
 συμματωρεῖδισαν καὶ τὴν ἀλάτῃαν ὑπὸ
 κλύσαι αὐτὴν μίαν τ' μαλ' ἔσθ' ὅπως, πλὴν ἡ ἀπ'
 θαλάτῃς διελθόντας τῶν τριμυλίων ἐκδι-
 οντ' ἐξ ὧν μίαν τὴν ποσὸν ἐκ παλαι-
 σμῶν, ὡς τε καὶ τὴν φάρον ὅλην καλυφθῶσαι,
 καὶ τὰ πολλὰ ἐν Αἰγυπτῷ. ὡς πορ' ἐξ ἱκανοῦ
 ὄντ' ὅτι τὸ δὲ ὅσον ὑψοῦς καὶ ταῦτα ὑπὸ κλύ-
 σαι. ὅθεν δὲ ἐπὶ πεπληρωθῶ ὑπὸ ποσὸν ἡ
 καὶ ἡμᾶς ἀλάτῃαν πορ' τὸ ἐκρηγματὸς ὑπὸ
 τὰς εἰλάς γινώσκει, ἐφ' ὅσον ἐκρηγνὸς ἔρπετο.
 διότι, γινώσκει καὶ τὴν λιβύλω πᾶσαν, ὅτι τὰ
 πολλα ἐν Εὐρώπῃ, καὶ ἐν Αἰσῇς ἐκκαλύν-
 ομεν πρὸς τὸν πύλοισιν ὑπὸ φέρει, ὅτι καὶ ὁ
 πορ' ὅτι ἂν Αἰσῇς ἀπὸ τῶν αὐτῶν ὑπὸ κλύ-
 σαι τὸ πορ', ὅτι δὲ τὸν ἰσθμὸν ἀπὸ τῶν ὑπὸ
 πορ' καὶ γινώσκει, καὶ εἰσὶν ὅτι ἐκ παλαι-
 σμῶν τὴν ἀλάτῃαν, ὅτι τὴν διέσιν ἐν χώρᾳ. Ἀλλ'
 ὅτι ἀπὸ τῶν ὑπὸ τὸν πορ' μίαν τὴν ὅτι ὅτι
 τὰς ἀρχὰς ἔχει, ἀλλὰ τ' αὐαντία ἀπὸ τῶν ὑ-
 πὸ τῇ Αἰσῇ ὁρᾷ. ὅτι εἰς ἐκ παλαι-
 σμῶν τὴν ἀλάτῃαν ἔσθ', ἀλλ' εἰς τὸν πορ' μόνον, γί-
 νεται τε πρὸς αὐτοῖς μόνον τοῖς σῶμασι. Κοι-
 νῶν δὲ ἴσῃ τῶν πρὸς αὐτὸν πορ' ἀγνοῖ αὐτῶν
 τὴν ἡγνόνεσιν, ὑπολαβόντων εἶναι ἵνα ὁμῶν
 μὲν ἔσθ' ἰσθμὸν πορ' μόνον, ἐκβάλλοντα εἰς τὸν
 Αἰσῇ ἀπὸ γινώσκει αὐτὸν ἀφ' ὅθεν καὶ τὸ γί-
 νεται ἰσθμὸν, δὲ ὅθεν φέρεται, λαβὼν τὴν πρὸς
 πορ' αὐτὴν, καὶ τὸν ἰσθμὸν ταῦτα πορ' αὐτὸν
 ἐκ τῶν ἐκ παλαι-
 σμῶν ἀνὰ πλοῦν, πρὸς δὲ τῇ ἀνὰ
 πλοῦν τῶν τοιῶν μεταβολῶν, οἷας ἐφα-
 μεν αὐτῆς εἶναι τῶν ὑπὸ κλύσιν, καὶ τῶν τοι-
 οῦτων παλαιῶν οἷα ἔρπεται, τὰ ὑπὸ τῇ Σικελί-
 α, καὶ τὰς Αἰόλιν ἡσῆς, καὶ ὑπὸ Πιθῆκας,
 ἄξιον πρὸς αὐτὴν καὶ ἄλλα πλείω τῶν ἐν ἐτί-
 ροις τοῖς ὄντων, καὶ γινώσκει ὁμοῖον ἴσθμῳ.
 ἀρδ' ὅτι τὰ ποιῶντα παραδ' εἰς γινώσκει
 ὁφθαλμῶν πρὸς αὐτὴν, πᾶσις τῇ ἐκ παλαι-
 σμῶν.

chreas unica uult contineri superficie. Quod cum ipse annotauerit Hipparchus in disputa-
tione sua contra illum, opinionemq; illius ha-
beat cognitam, de suo aliquid opponat poti-
us, non hoc arripiat tanquam in promptu situm,
eum qui ait externum mare esse continuum,
dare etiam hoc, unicam esse eius superficiem.
Præterea falsi arguens inscriptionem delphi-
norū de theoris Cyrensis, causam haud pro-
babilem affert: scilicet quo tempore Cyrene
sit cōdita, memoræ esse proditum, oraculum
autem illud maritimum aliquādo fuisse, à ne-
mine commemorari. Quid enim, si nemo id
narrat, sed tamen inter indicia ex quibus lo-
cum eum fuisse aliquando maritimum, del-
phinorum ista dedicatio habetur & de Cyre-
næis inscriptio? Concedens porro sursum e-
lato fundo, sursum attolli quoq; potuisse ma-
re & aquis obruere locum usq; ad oraculum,
qui ultra tria stadiorū millia occupat: tamen
tantam eleuationem non admittit, quæ Pha-
rum totam & multa Aegypti loca possit ob-
tegere. quasi uerò tanta altitudo non suffici-
at his quoq; obruendis. Dicit deinde, si mare
antequam Iretum ad columnas perrumperet
intumuit in tantum, quantum Eratosthenes
ait, necessario & totam Africā, & multas Eu-
ropæ Asiæq; partes fuisse prius inundatas. his-
que addit, pontum quoq; cum Adria debuisse
quibusdam locis confluere, cō quod Ister à
Ponticis partib. diuisus in utrumq; dictorum
marium effluat ob positum locorum. Atqui
neq; Ponticis ē partibus Ister oritur, sed con-
tra à montib. ultra Adriam sitis: neq; in utrūq;
exit mare, sed in solum Pontum: & finditur
ad ostia demum sua. Communis autem hic ei
cum ætate prioribus nonnullis est error, qui
putauerunt esse quendam fluuium Istro co-
gnominem, qui in Adriā exeat ab illo diui-
sus, ab eoq; denominari gentem Istros per q̄s
defluit, eoq; Iasonem ē Colchis nauigasse.
Quo minus autem admiratio istarum muta-
tionum, quas diximus esse diluuiorum cau-
sas, dubium reddat, & eorum quæ accidisse di-
ximus Sicilia, Acoli insulis, & Pithecusis: alia
quoq; conferenda his sunt quæ alijs in locis
sunt aut fuerunt horum similia. hæc enim ex-
empla confertim ante oculos posita, tollent
hæitationem: 41 cum alioquin ipsa ueritas 42
stuporem incutiat, sensumq; conturbet, osten-
datq; quā simus naturalium effectuum to-
tiusq;
δὲ τὰ ἀλλοτρία παρὰ τῆς ἀλυσίου, & δὲ ἀλυσίου ἐπὶ δ-

tiusq; uitæ imperiti. Verbi gratia, si quis referat quæ Theræ & Therasiæ contenerunt insulis in freto sitis quod est inter Cretam & Cyrenem, quarum Thera est mater Cyrenes colonix ex illa deductæ, tum quæ Aegypto & multis Græciæ partibus. Nam medio inter Theram & Therasiam loco è mari flammæ emicuerunt per dies quatuor, adeo ut totum feruerent atq; arderet mare: exq; paulatim elatam ueluti instrumentis quibusdam atq; è malis compositam insulam ediderunt, ambitu xii stadiorum. postquam illud incēdium cessauit, primi omnium Rhodij tunc maris imperium tenentes ausi sunt ad locum istum nauibus accedere, & fanum Neptuno Asphalio (. quæ uox stabilitorem aut fundatorem indicat.) in ista insula ponere. In Phœnicia scribit Posidonius terræ motu facto, urbem absorptam fuisse supra Sidonem sitam, ipsiusq; Sidonis corruisse ferè bellem, non confertim tamen, eoq; non magnam hominum cladem accidisse. Id autem mali totam Syriam, mediocriter tamen, peruasit, & attigit insulas quasdam de Cycladibus. Et in Eubœa ita se exeruit, ut fontes Arethusæ, quæ in Chalcide est, obturati fuerint, qui fons multis post diebus alia erupit scaturigine. neq; ante desinit insula per partes cōcuti, quam hiatus terre in Lelanto campo apertus fluuium luti igniti euomuit. Cum autē multi huiusmodi collegerint exempla, nobis sufficient conuenienter apposita ea, quæ collegit Demetrius Scepsius. Mentionem enim cum fecisset horum uersuum:

Strab. x. 147.

Ad fontes geminos tumidi uenere Scaman-
Quorum alter calidam fundit lympham —
Alterius glaciem calidis aqua solibus æquat
Frigore. —. admirari nos uetat, quod nūc
frigida fons manet, calidæ autem perijt. pro
causa enim accipiendam ait calidæ aquæ eli-
sionem. Præterea commemorat ea quæ à De-
mocle narrantur, terræ nimirum quosdam in
gentes motus, qui 42 olim in Lydia fuerunt
& Ioniam usq; ad Troadem, quibus & pagi
sunt absorpti, & Sipylus euerſa regnate Tan-
talo, & ex paludibus lacus magni facti, Tro-
iamq; fluctus inundauit. Pharum quoq; Ae-
gyptiam olim mari fuisse circumdatam, quæ
nunc est peninsula. sic & Tyrus & Clazome-
næ. Nobis autem Alexandræ quæ ad Ae-
gyptum est peregrinantibus, mare circa Pe-
lusium & Casium montem elatum terram
q̃ν Ἀλεξανδρίας τῆ πῶς λίγυπῆς, πρὶ Γαλούσιον, καὶ τὸ Κάσιον ὄρεα μετακειμένη τὸ πελάγος,

εἰαν τῶν φόντος συμβαινόντων, καὶ τοῦ βίου
παντός. οἷον εἰς λίγυπῆς πρὸς Θέραν Θερ-
ρασίαν ἔχοντες ἰσχυροῦς ἐν τῇ μετὰ τὴν πό-
ρον Κρήτης, καὶ Κυρηναιίας, ὅν ἡ Θέρα μετὰ
πολὺς ἐστὶ Κυρηναιίας, καὶ τὴν λίγυπῆς, καὶ
πολλὰ μέρη ἐν Ἀλεξανδρίᾳ τοιαῦτα. ἡ γὰρ με-
τὰ τὴν Θέραν, ὅθεν ἔρχονται ἐκπεσόντες φλό-
γος ἐκ τοῦ πελάγους ἐν ἡμέρας τέσσαρες,
ὥς τε πᾶσαν λίγυπῆς φλέγοντα τὴν θάλασσαν,
καὶ ἀνέφυσεν κατ' ὅλην θάλασσαν καὶ
ὡς αὐτὸ ὄργανικῶς, καὶ σιωπῶντα ἐν μέ-
σῳ νῆσον, ἐπέχουσαν δ' ὡς δὲ καὶ πάλιν τὴν
πρὸς μετὰ τὴν μετὰ τὴν πάλιν τὴν πάλιν τὴν
ἰσχυροῦς πρὸς τοὺς Ῥόδιους θαλάσσης κρατῶν-
των ὑπὸ τῇ θαλάσσει τῇ τῇ τῇ, καὶ τοιαῦτα
δὲ τῇ Ἀσφαλίᾳ ἰσχυρὸν ἰσχυροῦς ἐστὶ τὴν
νῆσον. ἐν ἣ τῇ φοινίκῃ φασὶ τοιαῦτα ἐν τῇ
νομῶν σείσσει, κατὰ τὸν νόμον πόλιν ἰσχυροῦς
νῆσον τῇ Σιδόνι, καὶ αὐτῆς ἣ Σιδόνι ὅσον
ἐν τῇ τῇ δύο μέρη πᾶσαν, ἀλλ' οὐκ ἀδύνατον
ὥς τε μὴ πολλὴν φθόρον ἀνθρώπων γῆρας.
τὸ δ' αὐτὸ περὶ τὴν καὶ τὴν Ζυρίαν ὅλην
διέβη, μέρη δ' ἐπὶ πᾶσι. διέβη δ' καὶ ἐπὶ τι-
νας νῆσους τῆς τῇ Κυκλάδας, ὅς τῃ Εὐβοίαν,
ὥς τε ἐν Ἀρεθούσῃ (ἐστὶ δ' ἐν Χαλκίδι Ἀρεθού-
σῃ) τῆς πηγῆς ἀφ' ἧς τῇ πηγῆς ἐκ τῇ ἡμέ-
ρας ὡς φθόρον ἀναβλύσαι κατ' ἄλλο σῶμα
μὴ πᾶν ἀδύνατον ἢ σφοδρῶς τὴν νῆσον ὑπὸ τῇ
ἐν, πρὶν ἢ χάσμα γῆς ἀνοιχθῇ ἐν τῇ Ἀλεξαν-
δρίᾳ περὶ τὴν, πᾶσαν θάλασσαν πᾶσαν θάλασσαν
σε. πολλὰ δ' ἐν τῇ πηγῇ πᾶσαν θάλασσαν πᾶσαν
αὐτῆς, ἀρκέσει τὰ ὑπὸ τῇ Σαπφίᾳ ἀναβλύ-
σων γῆρας οἰκίαν περὶ τὴν θάλασσαν. Μιναδίας
γὰρ τῶν ἐπὶ τῇ πηγῇ
Κρητῶν δ' ἵκανον καὶ ἡμέρας. ἐν τῇ πηγῇ
δοιαὶ ἀναβλύσονται Σαμαθίου διέβηται.
ἡ μὲν γὰρ δ' ὡς δὲ τῇ πηγῇ,
ἡ δ' ἐπὶ τῇ πηγῇ πᾶσαν θάλασσαν καὶ τῇ
ἐπὶ τῇ θάλασσῃ, εἰ νῦν ἡ μὲν τῇ πηγῇ
δατῇ μὲν τῇ πηγῇ, ἡ δ' ἐπὶ τῇ πηγῇ
δὲ τῇ πηγῇ πᾶσαν θάλασσαν καὶ τῇ πηγῇ
μὲν ὡς δὲ τῇ πηγῇ, μὲν τῇ πηγῇ
ὑπὸ ἀνομοκλίας λίγυπῆς, σείσσει τῇ
μεγαλὴς, ὅς μὲν πάλαι πρὸς Ἀνδρίαν γῆρας
μῶν καὶ ἰωνίαν, καὶ τῇ Τρωάδ' ἰσχυροῦς
τῇ, ὑπὸ ὅν ὅθεν κατὰ πᾶσαν, καὶ Σί-
πυλῳ κατὰ πᾶσαν, ὑπὸ τῇ Τανταλῷ βασι-
λείαν, καὶ δὲ ἐπὶ τῇ λίγυπῇ γῆρας, τῇ τῇ
ἀνέβλυσε λίγυπῇ. ἡ γὰρ τῇ κατ' Ἀγυ-
πῆον ὡς πᾶσαν πελάγος. νῦν δ' ἐπὶ τῇ πηγῇ
χέρηρον τῇ γῆρας ὡς δ' αὐτῆς καὶ Τύρος,
καὶ Κλαζομεναί. ἡ μὲν δ' ὑπὸ τῇ πηγῇ
ἐπὶ.

Castell. 98. Asteris, & duplices habet haud ingens ea portus.

nunc ne anchora quidem in ea commodè potest iaci. Nullum quoque in Ithaca hodie antrum aut nympharum domicilium est quale Homerus descripsit. Præstat autem in his mutationem pro causa accipi, quam ignorantem aut fabulosa de locis mendacia poetæ adscribere. uerum hoc, ut incertum, in medio relinquo. Antissa insula pridem fuit 44 ut Myrsilus ait, quod tum Lesbi nomen Iffa esset, ita appellatam: nunc eadem urbs est Lesbii. Sunt qui Lesbium ab Ida abrupta credunt, ut Prochyta & Pithecusiam à Misenio, Capreas ab Athenæo, à Regio Siciliam. Ossa ab Olympo. Præter huiusmodi mutationes Ladon quoque Arcadiæ fluuius fluxum aliquando suum inhibuit. Et Duris Rhagades quæ in Media sunt nomen inde habere ait, quod terramotibus rupta fuerit terra apud Caspias portas, compluresque euerse urbes & pagi, ac fluuiorum uariæ inciderint mutationes. De Eubœa quoque Ion sic in Omphale. Eubœa rura fluctus Euripi leuis, Boeotia ætæa finibus abscidit, fretum Cretense uersus. —

Terramotibus
collapsa.

Demetrius porro Calatianus terramotus qui ab antiquis temporibus per Græciam totam acciderunt enumerans, Lichadum insularum & Cenæi multas partes demersas narrat. & thermas quæ sunt Aedepli atque in Thermopylis per triduum retentas, rursus fluxisse, ita quidem ut Aedeplianæ alijs eruperint fontibus. Orei murum maritimum & domos ad 1000 corruisse, Echini & Heracleæ Trachimiæ magnam concidisse partem, Phalarium funditus euersam. Similia euenisse Laricenis & Larissæis, Scarphiam è fundamentis subrutam, & demersos homines 1000 non pauciores, Throniorum dimidiam partem horum, & amplius. Fluctum excitatum trifariâ, cuius una pars ad Tarphen & Thronium delata, altera ad Thermopylas, tertia in campum usque ad Daphnuntem Phocidis. fontes fluminum per aliquot dies fuisse siccatos. Sperchium alueo mutato uias reddidisse nauigabiles. Boagrium per aliam decurrisse conuallem. Alopes, Cyni, & Opuntis multas partes læsas, Ocum autem castellum quod supra urbem situm fuit, totum euersum,

partem

τὰς ὁδοὺς πλωτὰς. τὸν δὲ βοαιχίον κατ' ἄλλης φέρεσθαι φεραγῶ. καὶ ἀλόπης δὲ, & κύνων καὶ ὀπωπῶν πολλὰ καταβλαβῶναι μέρος. οἷον δὲ τὸ ὑπερκέμελον φρέον παρ' ἀναστρώσαι. Ελατίας

Ἀσπίς οὐ μεγάλη, λιμνὴ δ' ἐν ταύτῃ αὐτῇ Ἀμυδόνιοι. — 1

Ναυὶ δ' ἐστ' ἀγκυροβόλιον δύσνους ἐχθρὸν τε τῇ ἰδακῇ τὸ ἐν δὴν αὐτῶν τοιαῦτον, ἐστὶν Νυμφαίων, οἷον φησὶν ὁ μικρὸς. Βίλλιον δ' ἐκτετακτα μεταβολῶν ἢ ἀγνοίαν, ἢ καταψύσιν τῶν τόπων ἢ τὸ μυθεῖσθαι. αὐτὸς μὲν δὲ ἀξίως ὅν, ἐὰν ἢ κρινῶ σκοπεῖν. ἢ ἂν ἄνιστα νῆσθαι πρὸς ὄφρον, ὡς Μυρσίλος φησὶ, τῆς Λέσβου καλαμῆνης πρὸς ὄφρον ἴστας καὶ τῶν νῆσθαι ἄνισταν καλεῖσθαι σωὶ βγνῶν δὲ τῆς Λέσβου πόλιν ὄσιν. οἷον καὶ τῇ Λέσβου ἐλιδὸς ἀπεξέρωχται πεπεσέναι. κατὰ πόρ τῇ προκύντῳ, καὶ τῶν πεδικῶσαν τῶ Μισσηνῶ, τὰς ἢ καπρίας τῶ ἀθλωαίων, τῶν Σικελίαν ἢ ἐλινίης, τῇ ὄσαν ἢ τῶ ὀλύμπου. γινώσκαι ἢ καὶ πρὸς ταῦτα τοιαῦτα μεταβολαί. καὶ ὁ λαδὼν ἢ ὅτι Ἀρκαδία ἐπὶ χεῖ ποτὶ τὸ ῥέοντα. ἀδεις ἢ τὰς ῥαχιδας, τὰς ἢ Μυδίων ὀνομαζέσθαι φησὶν ὑποστεισμένων ῥα γάσας ἐλ πρὸς τὰς Κασσίας πόλιν γῆς, ὡς τε ἀνατραπῶναι πόλιν συχνὰς, καὶ κώμας, καὶ ποταμούς ποικίλας μεταβολὰς δὲ φασὶν. ἴων ἢ τῶν ἐλ Εὐβοίας φησὶν ὅτι ὀμφαλὴ Σατυρῆς. Εὐβοίαν μὲν γὰρ λιτὴς εὐρείαν κλύδων βοιωτίας ἐχώρισ' ἀκτὴς ἐκτίμωρ. Πρὸς Κεῖται περὶ μόρ. —

Δημήτριος δ' ὁ καλαμῆνης τῶν λαδ' ὁ λῶν τῇ ἐλαδία ποτὶ γηρομῆνης σφοδρὸς διηγήμενος τῶν τε λιχιδίων νῆσθαι, καὶ τῶν κλυαίων τὰ πολλὰ καταδύσαι φησὶ, τὰ τε θόρυμα πρὸς αὐτὴν καὶ ὁρμὸν πόλιν αὐτῆς ἡμέρας ὑποσχέσθαι τὰς ἀλιν ῥυτῶναι. τὰ δ' ὅτι αὐτὴν καὶ ἐλιδ' ἐτόρας ἀναξέρωχται πηγὰς. ὅτι δὲ τὸ πρὸς θαλάττῃ τείχεσθαι, καὶ τῶν οἰκίων πρὸς ἐπικρασίας συμπίπτειν. ἔχοντα τε καὶ θαλάρην, καὶ Ἡρακλῆας ἐλ Τραχινῶν, τῶν μὲν πολὺν μέρος πεισῶν, θαλάρην δὲ καὶ ἐλιδ' ἀφ' οὗ ἀνατραπῶναι τὸ κτίσμα. πρὸς ἀπὸς τῆς συνβλῶναι καὶ λαριδίοι, καὶ λαριδοαίοις, καὶ Σκαρφίαν ἐκ διμελίων ἀναξέρωχται, καὶ καταδύσαι σώματα χιλίων ἐπικρασίων ἐκ ἐλιδ' ἔχοντες δὲ ὑπὸ ἡμῶν τότε. ἡμῶν τε ἐλιδ' ἀφ' οὗ τριχῆ, τὸ μὲν πρὸς Σκαρφίαν φέρεσθαι, ἐλιδ' ὅτιον, τὸ δὲ πρὸς ὁρμὸν πόλιν. ἄλλο δὲ ὡς τὸ πεδίον, ὡς τὸ θαλάττῃ ἀφ' οὗ τῶν πηγῶν τε ποταμῶν φερανδῶναι πρὸς ἡμέρας ἑκάς. τὸν δὲ Σπερχίον ἀλλάξει τὸ ῥέον, καὶ ποιεῖσαι

[illegible]

partem mui Elateæ concidisse. Et apud Al-
gonum cum Thesmophoria agerentur, xxv
uirgines in turrim in portu sitâ spectandi cau-
sa accurrisse, ac ruina turris in mare decidisse.
Ferūt & Atalantam quæ est iuxta Euboeam
ruptura accidente mediam nauib. peruriam
redactam, campos quosdam ad xx etiam sta-
dia usq; inundatos, & triremem quandam e
nauali ablatâ supra muros decidisse. His mu-
tationes addantur peregrinationes gentium
consecutæ, ad maiorem admirationis uacuita-
tem parandam: quam, quia stupore, ac pertur-
bationibus liberat, ualde prædicauit Demo-
critus aliq; philosophi. Vt quod Iberi occi-
dentales in loca ultra Pontum & Colchidem
commigrarunt, quos Choaraxes, ut ait Apol-
lodoros, ab Armenia separat, uerius autē Cy-
rus & Moschici montes. Aegyptij in Aethio-
piam & ad Colchos. Heneti e Paphlagonia
ad Adriam. Quæ eadem Græcis quoque e-
uenerunt gentibus Ionibus, Doribus, Achæ-
is, Aeolibus, & Aeneanes Aetolis nunc fini-
timi, ad Dacium habitauerunt & Ossam
inter Perrhæbos. sed & ipsi Perrhæbi peregrini
sunt. Atque nostrum institutum refertum
est huiusmodi exemplis. Quædam horum in
promptu sunt omnibus. Migrationes autem
Carum, Trerum, Teucrorum, Galatarum,
ducumq; lōginquæ peregrinationes Madyis
Scythæ, Tearco Aethiopis, Cobi Trois, Se-
sostris ac Plammitichi Aegyptiorum, Persarum
à Cyro usque ad Xerxem, non itidem om-
nibus notæ sunt. Ac Cimmerij quos & Tre-
rones, appellant, aut quædam eorum natio,
sæpe incursiones fecerunt in dextram Ponti
partem & ijs contigua, modò in Paphlagoni-
am, aliàs in Phrygiam irrupentes: quando
etiam Midas tauri poto sanguine obiit, Lyg-
damis uerò suos ducens usque ad Lydiam &
Ioniam est progressus, ac Sardes cepit, periit
in Cilicia. Sæpe autem Cimmerij & Treres
huiusmodi fecerunt incursiones. ac Treras
& Cobum tandem à Madye Cimmeriorum
rege expulsos aiunt. Atq; hæc dicta sunt hoc
loco, quorum historiæ propriè ad totius terræ
ambitum in uniuersum pertinent. Referat
nunc se eò nostra unde egressa est oratio, &
persequamur sequentia. Dixerat Herodotus
nullos esse Hyperboreos: nam ne Hyperno-
tios quidem esse. Id argumentum Eratosthe-

**Migrationes
genium.**

43

Hypertetrah.

nes simile ait esse cauillo isti, quo negantur esse qui malis alienis gaudeant, quia nō sint qui bonis alienis gaudeant. Fortassis etiam esse Hypnōtios. nā in Aethiopia & locis adhuc inferioribus non spirare Austrum. Atqui mirum est, cum in quouis climate uentus spiraret, & ubiq; is qui flat à meridie Auster uocetur, esse aliquam habitationem huius expectem. Contrā enim non modo Aethiopia nostrum sentit Austrum, sed & superiores omnes usq; ad æquinoctialem regiones. Quod cum ita sit, id in Herodoto erat reprehendendum, quod eos existimauit uocari Hyperboreos, apud quos non spiret Boreas. Nā tamen et si fabulosius poëtæ ista dicunt, atq; eorum interpretes, id tamen audiendum erat quod est rectius: scilicet hyperborei, ut aiunt, ij dicuntur, qui maxime sunt omnium septentrionales. porro septentrionalium terminus est polus, meridionalium æquinoctialis. idemq; est uentorum terminus. Secundum hæc Eratosthenes disputat contra eos, qui perspicue falsa & impossibilia dixerunt, siue fabulæ, siue historiæ forma. quæ quidem indigna sunt mentione, neq; ipsum in talis tractatione materiæ decebat nugas referre. Hæc ergo est primi eius commentariorum explicatio. Secundo libro quandam molitur Geographiæ correctionem, & suas proponit sententias. quib. ipsis an aliqua possit adhiberi emendatio, tentandum est. Id quidem recte dicitur, quod mathematica & physica postulata sint usurpanda: & quod terra per orbem inhabitetur. Si quidem sicut totum uniuersum ipsa quoque globi habeat figurā aliāq; id genus. Vtrum uerò ea sit, quam ipse ponit, quæritas, nō conuenit inter scriptores. posteriores quidem dimensionem eius laudant. tamen Hipparchus ad annoranda quæ secundum habitationes diuersa in rebus cœlestibus obseruantur adhibens ab eo tradita interualla, in Meroës, Alexandræ & Borysthenis meridiano eum non nihil ait à uero deuiasse. deinceps de figura pluribus disserit, ac demonstrans terram unā cum aquæ elemento globum constituere, sicut cœlum, uidetur aliena loqui. sufficit enim non multum ab ea forma abesse. Porro latitudinem terræ definiens, à Meroës meridiano pronunciat usq; ad Alexandrinum esse 6000 stadia: inde ad Hellepontium ad VIII 610 atque c stadia: hinc ad Borysthenem 100, deinde ad circulū q p Thulē transit. quā Pytheas à Britānia insula ait sex dierū nauigationē abe-

Ραλιν δὲ ὑδμύων τῇ πρὶ το σφαιραειδῇ
 τῶν γλῶσσιν αὐτοδ' εἶδ' ὅτι αὐτῆς ὑδμύων
 αὐ τυχάνοι. ὡς δ' αὐτῆς καὶ πρὸς τὸν
 Ὀμηρον οὐ πάντοι πρὶ τῶν αὐτῶν σφαι-
 ρόμην. ἔξῃς δὲ πρὶ τῶν ἡπείρων με-
 ναι πολὺ λόγον, καὶ οὐ μὲν τοῖς ποταμοῖς
 διαρῆν αὐτάς, ὅτε τε Νεῖλον καὶ ὅτε Τα-
 ναῖδι ἰνὸν ἀπὸ φαίνοντες, τοὺς δὲ τοῖς ἰδι-
 μοῖς, ὅτε τε μεταξὺ τῆς Κατωῖας, καὶ τῆς βο-
 ρικῆς θαλάσσης, καὶ τὸ μεταξὺ τῆς Ἐρυ-
 θραῆς, καὶ τῆς ἑκρήγματ'· οὐ δὲ χιρρόν-
 σου αὐτάς λίσσιν. οὐχ ὅρα φησι πῶς αὐ-
 τῶν πράγματα καταστρέφονται τῇ πρὸς αὐτῇ,
 ἀλλὰ μόνον εἶναι διατῶντων μάλιν κατὰ
 ἀμύκειτον εἶναι. μὲν οὖν γὰρ ἀκείων ὁ-
 ρων κατὰ τὸν Κολυτῆν, καὶ μελίτης (οἷον
 σιληρὴν ποδὸ βόλων. ὅτε μὲν ἔχιν φαῖναι ἡ-
 μᾶς, ὅτι τοῦτ' μὲν εἰς Κολυτῆν. πυντὶς με-
 λίτης, τοὺς ὅρους δὲ μετ' ἑκείνῃ. Διὸ καὶ
 συμβαίνει λέγεις πολλὰς πρὶ χαλῶν ἡ-
 νδρ. κατὰ τὸν Ἀργείοις μὲν, καὶ Λακιδαι-
 μονίοις πρὶ Θυραίας, Ἀθιναίοις δὲ καὶ Βει-
 ωτοῖς, πρὶ Ὠρωποῦ. Ἄλλως τὲ τοὺς ἑλ-
 νας τὰς τρεῖς ἡπείρους ὀνομάσαι, οὐκ ὡς τῇ
 οἰκουμένην ἀποβλέψαντας, ἀλλ' ὡς τὴν
 σφαιρῶν, καὶ τὴν ἀπαντηρὺ τὴν καει-
 κίαν, ἐφ' ἣν ἰστέον, καὶ οἱ ἔξῃς. Χρόνῳ δὲ
 ὑπὸ πλεον πρὸς ὄντας αἰ, καὶ πλεον γνο-
 ριζομένην χωρῶν, ὡς ὅτε καταστρέφαι τὴν
 διαίρεσιν. Πότῳ οὖν οἱ πρῶτοι διορίσθη-
 ται τρεῖς ἵνα ἀπ' αὐτῶν χάτων ἀρξομαι δια-
 τῶν τὴν εἶναι μὴ ἢ ἀμύκειτον, ἀλλὰ κατ'
 αὐτῶν, ὅτι ἴσταν οἱ πρῶτοι τῇ σφαιρῶν ἀπὸ
 τῆς αἰκασμένης τῆς τῶν Καρδῶν διορίσαι ἡ-
 τῶντα; ἢ ὅτι μὲν τὴν ἑλῶν ἀπὸ ὀνόμα-
 μόνον, καὶ τὴν Καρίαν, καὶ τὴν ὀλιγὺν τὴν
 σιληρῇ· ὅτε δ' Εὐρώπῳ, ὅτε Ἀσίᾳ, ὅτε Λι-
 βύλῳ αὐτῶν. οἱ δὲ λοιποὶ ὑπὸ ὄντων ὅσῳ ἰ-
 κανοὶ ἀπὸ γὰρ τὴν τῆς οἰκουμένης ἐπὶ νο-
 αν, ὅτι αἰσιν οἱ ὡς τρεῖς μέρη διαρῶντων;
 πῶς οὖν ὅτε τῆς οἰκουμένης ἐπὶ νοῦν διαίρεσιν;
 τίς δὲ τρεῖς μέρη λίσσιν, καὶ καλῶν ἡπείρων
 ἑκάστη τῶν μέρων οὐ πρὸς ἐπὶ τοῦ ὅλου οὐ
 τὸν μερισμὸν ποιεῖται; εἰδὲ ὑπὸ μὲν τὴν
 οἰκουμένην, μέρους δὲ πυντὶς τὸν μερισμὸν
 αὐτῆς ἐπὶ νοῦν, πυντὶς αὖ τίς μέρους τῆς οἰκου-
 μένης μέρους· ἀπὸ τῆς Ἀσίας, ἢ τῆς Εὐρώπῳ,
 ἢ ὅλῃς ἡπείρων. Τῶν γὰρ εἰρητῶν παχυμε-
 ρῶς. ὡς δὲ παχυμέρῃς τὸν φέροντα μὴ
 ὅρα αἰς ἡ πραγματικὸν καταστρέφει τὸ τοὺς
 ὅρους ἡτῶν, παραβῆναι τὸν Κολυτῆν· ὅτε
 μελίτην, ὅτε αἰς τὴν κενῆν ποδὸς τρεῖς πιν-
 ποσὶν τερμινῶν ἰνδαγῶ, Colytm pducit & Melitā, ac deinde in cōtratium auertit.

Rursum deinde insistens demonstrationi de
 tertæ forma, quam globū referre ait, eandem
 meretur reprehensionem. Itemq̃, quod nul-
 lum finem facit Homerum iisdem de rebus
 impugnandi. Deinde ostendit varias de con-
 tinentium distinctione sententias fuisse, alios
 eas fluuijs diuississe. Nilo ac Tanai, itaq̃ insu-
 las effecisse: alios isthmis qui sunt inter Ca-
 spium ac Pōticum mare, & inter rubrum ma-
 re ac rupturam: alios eas pro peninsulis habe-
 re. Ad hæc ille ait se non uidere quomodo
 ea quæstio ad rem pertineat, sed eam tantū
 esse hominum altercantium litem, secūdum
 Democriti illud. Non posse enim præcisè
 eas distingui, cum non possint certi termini
 nominari, ut columnæ uerbi gratia aut mœ-
 nia: quo modo inter Colyttum & Meliten di-
 stinguimus, atq̃ hoc esse Colyttū, illud Me-
 litam pronunciamus. Eandem causam esse
 quod sæpe de quibusdam locis orta est con-
 trouersia, ut Argiuis ac Spartanis de Thy-
 rea, Atheniensibus ac Bæotis de Oropo. Ip-
 sos uerò alioqui Græcos tres continentes ea
 occasione nominasse non respectu terræ ha-
 bitatæ, sed uæ & eius quæ opposita est, Cari-
 cæ nimirum, in qua nūc Iones ac cæteræ gen-
 tes degunt. successu deinde temporis paula-
 tim cos ulterius progressos, plures regiones
 cognouisse, tandemq̃ in ista substituisse diuisi-
 one. Vtrum ergo, ij qui principes trium con-
 tinentium diuisionem instituerunt (ut à pri-
 mis ordiar, litemq̃ non secundum Democri-
 tum, sed ipsum Eratosthenem 49 disceptem.)
 isti erant, qui primo suam terram ab opposita
 Carum terra distinguere uoluere: an potius
 solam illi Græciam & Cariam, paucaq̃ ei ad-
 iuncta habuerunt cognita, non item Euro-
 pam, Asiam & Africam: reliqui autem perlu-
 strata quantam etiā describere ualuerunt
 terra habitabili, ij demum autores sunt huius
 in tres portiones diuisionis: iam quomodo
 non instituerunt ij terræ habitatæ partitionē:
 aut potestne aliquis tres partes nominare,
 quarum quamuis nomine continentis affici-
 at, qui non prius totum animo cōceperit, cu-
 ius partitionem aggreditur. Aut si cogitatit
 de tota terra habitabili, partem autem tantū
 eius aliquam diuissit, scire uelim cuius partis
 terræ habitatæ Asia, Europa, aut deniq̃ con-
 tinens pars sit. Hæc ergo pingui Mīnerua di-
 xit. Illud adhuc rudius, quod is ipse qui ait se
 non uidere quomodo ad ullā rē conducere

Terra in partes
 maximas diui-
 so.

IN LIBRUM PRIMUM STRABONIS BONIS ANNOTATA, INTERPETIS.

Oelestium.] Ὀὐρανίου . Ambigui-
tas est in structura, & uel seorsim hoc
accipiendum, ut celestium motuum
ac φαινομένων notet observationem:
uel ad ζῳον referendum, ut uolucres

intelligentur, ego itidem ambiguum reliqui. Proximè
sequente periodo interpres sensum aliquot paginarum
corruptis, quibus Strabo demonstrat Homerum fuisse
geographiæ principem: quarum propositionem dū per-
uerius interpres, hoc effecit, ut Latina legens aliquis sco-
pum ipsum & institutum auctoris minime possit assequi.

2. Terram undiquaq; Oceano cinctā.]
Vt in Achillis clypeo, ubi Oceano eam ob causam oram
eius clausit. Iliad. σ. 606. Item Iliad. ξ. 200. ut infra
Strabo exponit. Per eos qui mari alluantur Aethio-
pes intelligo, de quibus mox ipse ex Homero.

3. Inaudiuerat de Hispan. nauig.] πρωτοῦ
lego, non πρωτοῦ . & πρωτοῦ est na-
uigatio. Puto autem locum intelligi, ad quem nauiga-
rat Hercules, nimirum fretum per quod Oceanus intra
Hispaniam & Africam irrumpēs, mare mediterraneum
efficit. per quod fretum in mare Atlanticum egressis non
est longa ad fortunatis insulis nauigatio.

Ex nomine.] Nō satis assequor quid sibi uelit: pu-
to tamen sensum esse: ob insularum fortunatarum pro-
pinq̃uitatem Hispaniæ quoq; & Africa occiduos limites
pro beata habitatione reputatos.

4. Arcticum, hoc est septentrionalem
circulum.] Nimirum eum, non qui à polo Zodiaci cir-
ca polum mundi describitur, & ad Zonam frigidam se-
ptentrionalem finiendam adhibetur: sed quē in sua sphae-
ra Proclus exponit, Tropici & equatori ipsum quoq;
parallelum, & qui describitur circa polum conuersione
eius puncti sphaeræ celestis, quod horizontem attingit,
quā eam in parte septentrionali meridians circulus se-
cat. Eum circulum Proclus ait describi à priori pede ur-
sæ maioris in sua habitatione. Quæcunq; intra hunc cir-
culum & polum mundi supra horizontem extantem in-
tercipiuntur stelle aut partes cæli, nunquam occidunt eo
in situ. Itaq; cum is totam (. demtis posterioris pedis
non admodum nobilibus ijs stellulis.) ursam maiorem in-
cludat, sidus longè notissimum, non ineptè Homerus in-
de nomen ei fecit: uideturq; Proclus eundem quem Ho-
merus arcticum circulum intellexisse, ut respexerint ad
mediam ferè Græciam & Athenas, ubi latitudo seu ele-
uatio poli est 37 $\frac{1}{2}$ circiter partium siue graduū. Cer-

tius sciri hoc posset, si quam prioris pedis (. neq; enim u-
nica est.) stellam Proclus uellet accipi, expresisset. Hodie
ad eum sūt proximè faceret stella quæ est in fra dextrum
genus. Sed notum est stellarum declinationes motu, quem

ostendit Sphæra uocant, inæqualiter uariari: itaq; subti-
lius rem hoc loco persequi non uacat. Id quidem in
promptu est, stellam hanc quæ circulum arcticum talem
describat, tantum debere à polo mundi abesse, quantum
intereſt inter horizontem & polum, hoc est, quanta loci
est latitudo, cuius arcticus circulus describitur. & quo
maior latitudo loci est, eò erit arcticus ille quoq; ampli-
or, in Sphæra recta prorsum nullus. Apud nos hic ara-
cticus describitur à stella quæ in humero bootis sinistro
est, tertie magnitudinis & caput Gorgonis leniter ad-
modum excludit, & hædos in Erichonio, siue auriga.
itaq; hæc sub horizonte admodum exiguo sunt tempore.
Includit autem totam ursam utramq; & draconem, Cea-
pheum, & Cassiopeam, quæ Homericus quoq; arcticus,
demtis pedum ursæ maioris, paucisq; ijs obscuris stellis
complectitur. atq; hæc sunt illa sidera, quæ Homero iu-
xta atq; ursæ lauacris Oceani abstinet. Noster autem Ar-
cticus præterea continet capram nobilissimam ac primæ
magnitudinis stellam, & dextrum quoq; aurigæ fulgen-
tem humerum, lucidatq; Cygni, quam Vucgam barbari
uocant, & in dextro latere Persei micantem, quæ est ijs-
dem Alchenis, secundæ omnes magnitudinis. Quæ cum
nunquam occidant, ad horas noctū indagandas & alia
id genus conducunt. Sed de his plus satis hoc loco.

Quapropter non iam imperitiæ culpari
potest.] $\text{ὅτι οὐκ ἔστι ἀπὸ γλαυκῶν καὶ τῶν λευκῶν ὁρᾶται}$
ad uerbum. Non ergo iam eum imperitiæ dam-
nant, nimirum equi & rerum gnari lectores. Nam im-
periti poterant reprehendere, quod solam ursam diceret
nunquā occidere, cum Cynosura quoq; & Cepheus &c.
nunquam occidant.

Iam tum quoq; nūcupatum fuisse.] $\text{τὸ ὄνομα γὰρ μὴ ἔσθ' ἐκ τῆς ἀλφειᾶς}$. Ita legitur etiam in Aldino
codice, itaq; legit interpres noster. neq; is modò, sed Ce-
lius quoq; Calcagninus, ut quidem eius traductionē huius
loci citat Zieglerus in Sphæram Porocli cap. 2. Ego ta-
men μὴ illud expunxi, cum et contra ueritatem historiae
pugnet, & loci sententiam euertat. Historiam dico, quia
constat à Thalete Milesio primum Cynosuræ sidus fuisse
inuentum, quo in nauigationibus uterentur Phœnices.
quod etiam ex Callimacho demonstrat Laertius, & est
idem apud Hyginum atq; Eustathium. Multis autem æta-
tibus posterior fuit Thales Homero. Astyagis Medorū,
& Tarquinij Prisci. Romanorum regis equalis. non de-
buit ergo Homerus culpari, qui illud sidus ἄρκτον no-
mine non affecerit, cum aliquot pōst seculis ei Thales id
nominis indiderit. Sententia autem hæc est. Stellis non
statim initio, sed successu temporis modò his, modò alijs
nomina sunt indita, eaq; notiores ut essent in figuras di-
stribute. Græci quia stellis Helices utebantur, idè matu-
rius eam ursæ figura ac nomine comprehendērūt, interim

stellis Cynosurae & alijs in figuram nequaquam collatis, quomodo et adhuc ἀμφοτέρως (sic enim vocat etiam Ptolemæus.) remanserunt. Berenices comam (ut ex Callimacho Catullus retulit.) in Ptolemæi gratiam sidus fecit Conon stellis quæ post helicem haud procul Leonis signo videntur, & tunc nomine carebant, eò accommodatis, ita in Adriani gratiam stelle informes infra aquilam versus sagittarium, Antinoo sunt attributæ. De Canopo non admodum habeo quod dicam. vulgò putatur à Menelai gubernatore nomen accepisse, uel quod apud urbem à Meuelao Canopi nomine in Aegypto conditam primum ea stella uideatur meridiè versus proficiscentibus, ut habet Eustathius in Dionysium. quod si sit, non recens sanè Strabonis, sed uel Homero antiquior fuit appellatio. Porro Eustathius Homeri locum explanans, non hæc modò causam affert, cur Cynosurae mentionem non faciens solam uersam neget occidere sed & grammaticam satis argutam, nempe ut particula μόνυ dicatur re specu aliorum quæ commemorauit siderum, pleiadum, hyadum, atq; Orionis, quæ occidere satis est notum. iam Aratus stellas quasdam adhuc nomine carere ostendit & alias, & in descriptione uirginis

α γυναικα
Discipulus.

— ἀλλ' ἄρα πάντες

Ἀπλόι, ἀλλόθεν ἄλλ' ἐν νουνί φερόντες.

Ad Cratetis opinionem quod attinet, uidetur is uoluisse oī & solus ad Orionem referre, si tamen ita imperitus fuit, ut uel Orionem, uel Bootem (nam hunc Orionem hoc loco uocari cum Hesychij tum Theonis in Aratum testimonio, eūdem arctophylacem, Bootem, & Orionem appellari affirmantis, ac τρυγνίτις id est, uindemitorum, uidetur posse doceri, tum quod Orion sidus meridionale huc non quadrat.) putauerit nunquam occidere. itaque hic ampliùs. Heracliti sententia minus est obscura.

Aura sereni Iouis.] ἄρ' & quod terminum interpretes non rectè transtulit. Hoc autem significat meridiem, & quod arcticus dicitur lines esse seu terminus ortus & occasus, id intelligendum est ratione eius puncti, quo is Horizontem attingit, id enim semper equo intervallo, abest ab ortu & occasu, quemadmodum id quoque, quod meridiem est, & eregionē istius intelligitur.

Homericò more.] ἡ αὖτ' αὐτόν. Sic autem particula quæ sequebatur, à me est expuncta, nisi quis post ἀνθρώπων demum eam reponi uelit, quod nō improbo.

Incertis sedibus eos uagari.] νομάδες. quod pascendo pecori assuetus ineptè uertit interpretes, cum sint Quorum plaustra uagas ritè trahunt domos, ut Horatius eleganter expressit 3. Od. 24. ideoq; ἀκόφοι. Strabone infra lib. 7. uocantur. Homeri locus est initio Iliadis xij. & conferri cum his possunt Eustathiana.

5. Oceano refluente appellatorem.] ἡ δὲ πρὸς αὐτὸν, cum alibi, tum Odys. v. 65. ubi Eustathius in se redeuntē ambita terra interpretatur.

Leniter fluentem.] ἀκαλαξία τῶν sic etiam

Eustathius accipit. Iliad. n. 412. atq; ibidem Βαβυλῶνος uocatur. Fluuuium autem uocat Oceanum Homerus Iliad. 8. 245. & in fine Odys. λ. Atq; initio sequētis libri, qui locus à Strabone est adductus.

6. A' columnis.] Perobscurum est locum, qui hunc antecedit. Hic autem loquitur de columnis, quas uocant, Herculis, quæ mare Atlæicum à Gadibus inter Africam & Hispaniam uersus ortum solis irrumpens, usque ad Phœniciam porrigitur &c. De Cimmericorum eruptione uide Herodotum libro primo, ubi de Ardye Gygis P. loquitur, cuius ætate ea facta est. Fuit is Iosie equalis regis Iudeorum, ac Tulli Hostilij & Anci Romanorum regum. Sub hoc ad Palestinam usq; progressos Scythæ est in Chronica Eusebij. De Homero ad Plinarchum diximus quæ de ætate eius habeantur. cum quibus hic locus faciliè potest comparari. Quibus autem locis Homerus singulas commemoret regiones, urbes, amnes, & alia, in progressu Strabonem secuti aperiemus.

Temefam & Siculos.] Error interpretis annotatus iam antè est ab alijs. & de ea dicemus libro 6. Siculorum mentio est sub finem Vlisseæ xx.

7. Thaletis discipulum.] α γυναικα, uel ex Suida constat Anaximandrum fuisse Thaletis discipulum, μὰθ' ἑν τῶν pro quo hic ponitur γυναικα. Sic Cicero Lucullo. Bene autem nosse Carneadem Metrodorum putabatur. 1. de Oratore. atq; hæc de Carneade dicuntur, quem audiuit Metrodorus. Possem hoc sexcentis alijs docere testimonijs, sed non est huius id institui. Hoc ipso libro (ut unum saltem adducam. Bio Zenonis discipulus, γυναικα dicitur.

Et ad quantum spaciū.] ἡ δὲ ὁπότερ δὲ αὐτῶν. Non queritur quot stadia intersint inter Alexandream & Babylonem, quod falsò posuit interpretes, sed quæ sit earum urbium situs latitudinis differentia, ut in scholis loqui receptum est, hoc est, cum neutra sit sub equatore sita, ultra earum magis uersus septentriones (nam in hanc partē declinant.) ab eo distat, & ad quot partes circuli maximi. id quod ratione climatum de re habendi uerum est, & quibus ea distinguuntur parallelorum. Latitudo Alexandræ partium 3. i. est minor 4. partibus quarum 360. integrum circulum explent quam Babylonis, ubi polus noster eleuator gradibus 35 et sub parallelo 10. hæc, illa sub 8 ponitur. Longitudines autem locorum quæ ad occasus & ortus discrimen referuntur, comparandi per eclipsium obseruationes ratio est expeditissima, ut salentur Mathematici, qui tamen alios quoq; huius rei quasi δυνάμει ὡς ἀπὸ τοῦ αἵματος excogitant, hic non referendos. Alexandræ longitudo est 60. 30. Babylonis 79. ut in promptu sit colligere, hanc à Meridiano fortunatarū insularum m. i. p. abesse quam illam longius. Hæc autem longitudinum & latitudinum comparatio cum totius est Geographiæ, iam & distantie locorum inueniendæ fundamentum.

8. Ac quodammodo hos illorum antipodas.] Hæc uerba quin ad cōparationem uidorū atq;

et Hispanorum pertineant, dubium esse diligenter inspicienti potest nemini. Interpretes ineptè ea ita transtulit, ac si in genere hic affirmaret Strabo, esse Antipodes: quos ullos esse post a Lactantii etiā b D. Augustinus aliquando negavit. Itaq; Apianus in sua Cosmographia huius loci testimonio Antipodas adstruit. Sed illud quodammodo, $\pi\acute{o}\tau\omicron\upsilon\ \lambda\acute{\epsilon}\gamma\omicron\iota$, non est de nihilo additum. nam non statim $\alpha\tau\tau\iota\sigma\tau\omicron\varsigma$ dies dici prohibent, quos longitudinis maximum intervallum diuidit, cum possint uel antoeci esse, si in eodem parallelo sint, demito equatore, uel alioquin non in unius lineæ circulum axis instar dimetientis extremitatibus seu polis duobus siti esse. sed ea de re alios consule.

9. Illic terra suos.] Mutare hic nihil sum ausus, tamen mihi locus sit suspectus. hæc enim non de Thebis dicuntur apud Homerum, *Odys.* d. 229. sed simpliciter de Aegypto. Et Thonem fuisse ad Canobicum ostium, satis profectò longè à Thebis, Eustathius copiosè differit. Hoc itaq; in uniuersum de Aegypto dictum est, aut certe non de Thebis adeò procul disitis, de quibus Achillis uerba disertè loquuntur. Fortasè scripsit Strabo $\alpha\iota\gamma\upsilon\pi\tau\iota\omega\upsilon$ — $\tau\acute{\alpha}\ \omega\lambda\epsilon\alpha\kappa\ \phi.\ \alpha\pi.\ \epsilon\ \theta\upsilon\beta\omega\upsilon$. $\alpha\iota\theta'$ $\epsilon\kappa\alpha\tau'$. uix enim credo esse lapsum memoria in hac re. Mox pro $\epsilon\kappa\ \tau'$ $\lambda\acute{o}\gamma\omicron\varsigma$ $\mu\alpha\kappa\tau\upsilon\tau\epsilon\iota$, non uidetur stare sententia, nisi $\mu\alpha\kappa\tau\upsilon\tau\epsilon\iota\tau$, legatur.

10. Diuersis è patrijs.] $\alpha\tau\ \alpha\lambda\lambda\eta\sigma\epsilon\iota\sigma\iota\varsigma$. Libris diuersis. Interpretes. cuius errata persequi neq; utile uidetur neq; iucundum, & est laboriosum, & de eius lapsibus non raro alij ante nos sunt conquesti. is ergo non $\epsilon\iota\sigma\iota\varsigma$ uidetur legisse, sed $\alpha\tau\ \iota\alpha\varsigma$: uertit enim alia de causa. Sed nostra, quæ & Aldi est, lectio multò quadrat rectius, non enim de causis bellorum hic disputatur, sed de locis, quibus in locis ea geruntur.

11. Sux quidem stulticiæ.] $\alpha\upsilon\sigma\iota\alpha\varsigma$. interpretes, uertit ignorantie, ut uideatur legisse $\alpha\gamma\upsilon\sigma\iota\alpha\varsigma$.

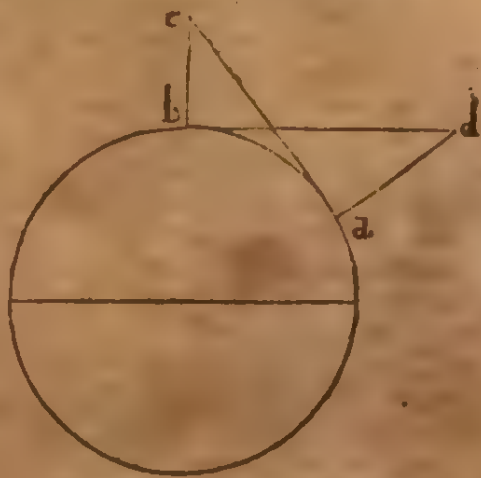
Geographiæ maior pars.] $\tau\acute{o}\ \mu\epsilon\lambda\acute{\iota}\nu\ \delta\eta\ \pi\lambda\acute{o}\nu\ \&\ \omega\alpha\omega\epsilon\upsilon$. Sic & Aldus & interpretes. Et hoc quidem, quod amplius est. Sed uerba sic posita nullam dant sententiam, ut mirum non sit lapsum esse. lego $\omega\lambda\epsilon\omega\upsilon$. Est autem collatio philosophiæ moralis cū geographica. Ius quidem definierunt.] Thrasymachus Sophista apud Platonem à $\omega\lambda\epsilon\iota\tau\epsilon\omega\upsilon$.

Delectationem præbet.] $\epsilon\ \delta\iota\alpha\gamma\omega\gamma\eta\ \pi\omega\epsilon\iota\varsigma$. institutionem noster imperitè. est enim $\delta\iota\alpha\gamma\omega\gamma\eta$ delectatio ad fallendum temporis tedium frangendumq; (ut d. Flaccus noster ait.) morantè diē. $\kappa\upsilon\tau\eta\ \omega\epsilon\iota\lambda$.

12. Aut è communibus.] Hæc ferè ad uerbum reddidi, cum sint sanè confusa, & fortasè deprauata. n. legendum est, non $\acute{\alpha}\ \tau\omega\upsilon\ \kappa\omicron\iota\upsilon\omega\upsilon$, quod interpretes secutus eorum locum corrupit, cum n. etiam Aldinus codex habeat. Vult autem Strabo ostendere qua ratione fidem faciunt hypothesis Geographicas: quarum apud Ptolemeum libro primo. $\mu\epsilon\gamma\alpha\lambda.\ \sigma\iota\omega\tau\alpha\epsilon$. extant demonstrationes. Et præfert noster autor argumenta ex observationibus $\tau\acute{\iota}\nu\ \phi\alpha\kappa\tau\omicron\upsilon\ \delta\iota\omega\upsilon\upsilon$ sumta, ipsoq; sensu teste cō-

firmata, ijs quæ ex natura & celsis physica afferuntur.

Quod autem dicit de lumine emittit à nauigante conspecto tum cū in sublime elatum longius quàm antè, dum tamen non uidebatur, ab oculo uidentis remouetur, maximo est documento, terram cum aqua globum consistere. b August. *Clauit. Dei* 16.9. Esto oculus a. lumen b. quod ob tumorem aque uideri nequit. Sed si sursum in c. usq; attollatur, uidebitur radio a c non intercepto ut antè. atqui euidentis est lineam a c longiorem esse quàm lineam a b. utpote subientam angulo b obliquo, cum angulus c sit acutus, & ob id minor per decimam nonam primi Elem. Euclidis. Eadem est ratio, si oculus tollatur in altum, ut uerbi gratia, si in malo naui sedeat in d. Sic Ulysses apud Homerū supra aquæ globi curuitatem consuetam ab unda elatus terram uidit, quam subsidente fluctu non potuisset cernere.

13. Climatum & uentorum.] $\kappa\lambda\iota\mu\acute{\alpha}\tau\omega\upsilon\ \kappa\alpha\iota\ \alpha\upsilon\epsilon\iota\mu\omega\upsilon$, fortè $\acute{\alpha}\ \mu\epsilon\gamma\omega\upsilon$, dierum: non uentorum. neq; enim solis declinatio uentorum causa est, aut unum clima non nisi peculiarem unum uentum habet. Sed diel quem artificialem uocant ortu & occasu solis inclusi diuersam quantitatem locis declinatio à metis intra quas solis cursus uertitur, efficit.

Et ciuilibus hominib.] $\kappa\alpha\iota\ \tau\acute{o}\ \omega\lambda\epsilon\iota\tau\epsilon\omega\upsilon$. c. $\delta\iota\alpha\gamma\omega\gamma\eta$. d. 2. Od. 7.

Disciplina circulari.] $\epsilon\gamma\kappa\kappa\lambda\iota\omicron\upsilon\ \epsilon\gamma\omega\gamma\eta\varsigma$. c. $\epsilon\gamma\kappa\kappa\lambda\iota\alpha$. Sic uocat, qua informantur & erudiuntur etiam ij, qui exquisitam scientiam non querunt, neq; totos se studijs philosophicis mancipant, sed satis habent utcumq; non prorsus omnium liberalium artium esse ignari. qualis ferè hodie plerorumq; in scholis uersantium est conatus. Ex hoc loco satis apparet, quale genus fuerit librorum & disputationum $\epsilon\gamma\kappa\kappa\lambda\iota\omega\upsilon$, quorum meminit i. de Cælo, & i. ad Nicom. atq; alibi Aristoteles.

Historicos comp. commentarios.] Meminit horum Strabonis commentariorum Plutarchus noster in Lucullo. ad eosdem. $\kappa\alpha\iota\ \pi\acute{\rho}\varsigma\ \alpha\upsilon\tau\omicron\upsilon\varsigma\ \alpha\tau\omicron\delta\epsilon\alpha\varsigma$. lego $\pi\acute{\rho}\varsigma\ \tau\acute{o}\varsigma\ \alpha\upsilon\tau\omicron\upsilon\varsigma$.

Aliquid adijciamus.] $\pi\omega\sigma\epsilon\lambda\epsilon\beta\omega\upsilon$. fortè f. 3. $\pi\omega\sigma\epsilon\lambda\epsilon\beta\omega\upsilon$.

προβαλῶν, tametsi etiam illud tolerari potest.

14. Quid tandem Bio.] Hunc totum locum interpretes non est affecutus, ἐν κατὰ πόλεος ueritū discurrendi facilem, nullo sensu & ridiculē. quis enim audiret unquam homines discurre. Est autem elegans admodum uox. κατὰ πόλιν ὧς Graecis significat reprehendere ac uinuperare, eynen aufrichten. quia quasi obuius in decursu sermonis id fiat. Inde ἐν κατὰ πόλεος dixit noster, qui mereatur ita capri, ac contemtiū rodi. in Graeco post πολλὰς ἐπεὶ αὖ uideatur extritum uerbum ἢ. Est autem sensus hic. Valde laudat Eratosthenes Bionem suum, amicum diuina quadam sapientia: (Lactius scribit ob omnis generis doctrinam, Bionis, Eratosthenem de eo pronunciasse, hunc primū floridam induisse uestem. Ego autem uidere uelim, quid nam hoc sub amictu Bio texerit: an praelari aliquid, sicut Ulysses Homericus, qui pannis mendici in morem obitus, tamen ad pugnam cum Iro se parans, femur praelari & robur corporis argumentum denudauit: ita ut non sine magna admiratione proci malē Iro ominarentur, eo femore conspecto. Sic (inquit Strabo) miror ego quid tādē egregij ex florido isto pallio sit Bio iste prolaturus Eratostheni tam ualde laudatus. Locus Homeri, ad quem hic alluditur, est Vliff. Σ. 74. Et uult ostendere Strabo, longē secus Bioni euenisse & Eratostheni, nihil operaprecij promentibus ex tam splendido habitu. Ceterum Zeno Citienfis, cuius aequalis fuit Eratosthenes, floruit sub Ptolemaeo Energeta & Antigono Dosone, post confectum maximē primum bellum Punicum, circa Olympiadem 136ma. de eo & reliquis uide Lactium, Suidam, alios. Paulō ante πολλοί, εἰς ἅς ἄνθρωποι ἄριστοι: & expunxi ut à librario, non à Strabōne profectum.

15. Eirefione Atticæ.] Perineptē hunc locum interpretes exulit, nescio quā ramalium Atticorum commentus obinurgationes. quasi uerō κατὰ πόλιν non sit nisi accusare: cum aliquid de aliquo dicere, aliquid alicui attribuire significet propriē, quod uel in truiualibus est notum scholis. Eirefione quid sit, ē Plutarchi Thesco, Suida, scholiaste Aristophanis, Eustathio ex Pausania in fine commentariorum Iliad. χ. satis potest constare. Clemēs Alexandrinus libri Stromateōn quartū initio idē uersib. Sophoclis et Timoclis comici admodū uenustē exprefit, dignis lectu & memoratu. Adscripsi locum, propter eos, quibus eius libri copia non est, harum rerum studiofis. ἢ τὴν ὑπογράφην λεγούσιν ἐχούσιν οἱ τῶν ὑπομνημάτων σφραγίδες, ἀτεχνῶς κατὰ τὴν παλαιὰν ἐκείνων ἀπηνυβισμένην προσφοράν, πρὸς ἡμᾶς σφραγίδος χάριν.

ἢ μὴ γὰρ οἷός τις ἄλλος, ἢ δ' ἀμπέλων
Σπονδῆς, καὶ ῥιγῆς ἐν τεθυσσουργισμῶν,
ἢ ἡν ἡ παγκαρπία συμμιγῆς ὀδύσιν,
Λιπὸν τ' ἐλαίου, καὶ τὸ ποικίλον κατὰ τὴν
Πανθὺς μελιότες κερὰ πλάσας ὀργάνων.
Λυτικά εἰς τραμάτις ἢ ὡς κατὰ τὸν γεωργόν
γόν Τιμακλίους τῶν κομικῶν, σῦκα, ἐλαίου, ἰχθυ-

δας, μέλι προσοδένουσι, καὶ ἀπὸ τῶν παμφάγων
χερίων. δ. ἢ ὡς ἐναεργίαν ὑποφάει.

ἢ μὴ εἰς τὴν πόλιν, ὡς γὰρ γὰρ λέγειται.
ὑποφάει γὰρ εἰς τὴν πόλιν Ἀθηναῖοι.

Εἰς τὴν πόλιν οὐκ ἀφ' ἧς καὶ πέντας ἄγεται,
καὶ μέλι ἐν ποτὶ λην, καὶ ἐλαίου ἀναμειβόμενος.

Tres primi uersus Sophoclis menda non uasant, quam nulla sententiae iniuria. Adduxi autem, ut Hipparchi sensum aperirem, nam Eirefione, ramus olea lana redimitus, non mala aut pira habebat appensa, sed ficus & alia quae referuntur: & nihilo tamen minus erat Eirefionna, etsi malis, pirisq; careret. Ita poeta suum inuenit lum atq; ordinem potest καὶ ἰπάρχειν, tametsi non omnibus rebus excellat, modō ne prorsus omnium cognitionem & traditionem ei adimimus.

16. In tentandis animis.] Nescio quōd hoc pertineat, an ad narrationem Iliadis libro secundo, ubi dissuadet discesum à Troia, et pro dignitate cum proceres, tum uulgi tractat. nisi Dolonem placeat referre. Unde uerō referemus ad exploratos ab Ulyssē suorum animos, Eumaei, Philoetijsq; Odysse. π. v. φ. deprecator ad Achillem mittitur ab Agamemnone Iliad. ιτ.

17. Cum se ostentaret.] κατὰ τὰς πόλεις, cum in publicum prodiret poeta, & carmen suum recitaret. notus est huius uocis usus ex scriptoribus Graecis, interpretes totum hunc locum ita conuertit, sicuti & pleraq; alia, ut mirum sit si quis ex ipsius uerbis aliquid sententiae elicere potuerit, quod Strabonianum gajum prebeat. Quod ad Cadmum Phoenicem attinet, nota sunt quae de eo passim feruntur. sed adscribenda duxi Plinij uerba, ut locus fieret illustrior. De poematum, inquit, origine magna quaestio est. ante Troianum bellum probantur fuisse. Prorsam orationem condere Pherecydes Syrus instituit, tempore Cyri regis. Historiam Cadmus Milesius. Haec ille lib. septimo capite LVI. ex quibus liquet, non de litterarum inuentore Cadmo, sed alio quodam auctorem loqui. cuius eodem meminit eulogio, libro quinto, capite 29. de Mileto Ioniae urbe scribens. Hec alius porro princeps Geographiam scribere aggressus est, ut supra indicauit Strabo. De raposodia uide quae annotauimus in Plutarchomerich.

18. Horribili figura.] τὸ πρὸς ἀσέβειαν, suspecta uox. ad hūc locum uide quae Plutarchus in Numa de conficta religione disputat.

19. Cimmericorum excursionem.] De qua supra annotatione 6. Ceterum uerba in Graeco sunt corrupta. ἢ κατ' αὐτόν. ἀναγράφει δὲ ὡς σφραγὶς καὶ τὸς κόλπος. Coniecturis suis qui tantum detulerūt autoritatis, ut in summis scriptoribus expungere quod erat à librarijs traditum, & sua inuenta ipsi aboluis sufficere auderent, pessimē sunt omnium peritorum iudicio meriti de optimis literis, utcunque studio inuandi decempii. Ego mutare quicquam nisi quod uel Aldinus codex, uel interpretes inbeant mutare hūc; liquidō falsum, nequaquam ausum sum. Sic tamen haec scripta fuisse à Strabone.

bone omnino iudico, uti subiiciam. ἢ ἁπλῶς αὐτὸν ἀνα-
γρᾶψαι. ἢ ὡς αὐτὸς οἶε καὶ Κελ.

20. E Scythica.] Nō dubitavi pro ἰδιώκῃ repo-
nere Σκυθικῆς, cum interpres quoq; sic legerit, et sen-
sus doceat ita esse legendum.

21. Sed à Surrento.] Κατὰ συνέντην. Aldinus
codex κατὰ συνέντην, interpres deductus. Ego Geo-
graphiæ secutus rationem, non dubitavi restituere ue-
ram lectionem, totidem planè litteris, iisdemq; adeò com-
prehensam, κατὰ συνέντην. Surrentum, inquit
Plinius 3. 5. (ut alios citare super sedeam.) cum promon-
torio Minervæ, Sirenum quondam sede. non ita multo
post pro ἑστῇ ἐπαποδένυς, legi ἑστῇ ἑστῇ. Et pro ἑστῇ
ἑστῇ, legi πῶς, quod et Aldus. habet, et persæpe non
sistit ex πῶς fecit ἑστῇ.

22. Futiliter uano.] γλῶττα ἐν λελαδῶν.
uidetur esse uersiculi pars.

23. Danaus, quod Argis aquatica instru-
menta.] Τὰ ὑδρία. interpres inundationes. Sic au-
tem uocat Strabo puteos, quos instituit Danaus ex Ae-
gypto aduectus in Græciam, quæ nimirum ab aquarum
defectu uocabatur Argos dipsion. Plinius 7. 56. et
Eustathius in d. Iliad. uocabulum πολυδιδύον expo-
nens, filius eius ex Aegypto Argos profectus φρεσὶν
χίτων docuisse, hoc est puteorum effusionem, tradit ex
Hesiodo, cuius etiam uersum citat.

Ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ποιοῦν δὲ ἀνακτὸς ποινιστὴν εὐνδοῦ.
Apud eundem hic Strabonis locus citatur, scribiturque
ὑδρία, quod ut rectè et analogiæ cōgruēs, reposuimus
εἰς habereimus ὑδρία. Suidas. ὑδρία τὸ ὑδρεῖον.
ὑδρία ἢ τὸ ὑδρεῖον. idq; infra secutus ubi de aquis
Phari disputat, εἰς διπθιόν, pro i simplici restitui.
Eustathij locus est in principium Odyss. κ. ex eodemq;
quod aliàs coniectura ducere etiam futurus, inferius pro
αὐτοῦ, scripti εἰς ὑδρία.

24. Dispositione.] Διέθεσις. Credo hoc uoca-
bulo intelligi debere exornationem quæ rebus gestis nar-
randis adhibetur. et quo d. sequitur τὸ δέθεσις ἐνέ-
γχαρ, τὸ δὲ τὸ δέθεσις, efficaciam esse finem dispositio-
nis, mutare quidem uisus non sum: credo autè pro ἐνέ-
γχαρ esse scribendum ἐνέγχαρ, hoc est perspicuita-
tem et euidenciam. idq; ut credam, Strabonis exemplum
de pugnis me mouet. Nā αὖ διέθεσις est, quod uerbi gra-
tia describitur et quasi depingitur quomodo Sarpedon
Tlepolemon, Sarpedonem Patroclus, hunc Hector im-
pugna interfecerit. multoq; magis mouet tam illustris et
euidens narratio, quam si simpliciter quis scribat Patro-
clum ab Hectore casum. ludicent atq; dispiciant docti.

25. Grates, Paribus, &c.] ἢ μὲν δὲ ὑπομνήσας
asseuero legentium esse sicut reposui, non ut est in Aldi-
no, et altero, ἢ μὲν δὲ ὑπομνήσας ὑπομνήσας, ἢ δὲ ἀνι-
στῇ. nam quò referretur femininus articulus? et
paulò post ubi Aristarchus reprehenditur, hæc lectio
sic exponitur. ἢ δὲ πρὸς ἀνατολὰς, καὶ πρὸς δύ-
σας. quod omnino cum poetico usu particularum

ἢ μὲν et ἢ δὲ congruere, notum est.

26. Nomades, ut Homerus.] Apud Home-
rum non memini me legere hoc uocabuli. Sed puto intel-
ligi, quod populos post Thraciā habitantes ἀβίους uo-
cat, quod ἀμαφοβίους et νόμαδες pleriq; intelligunt.
initio Iliad. v. quales et Horatius describit. 3. Od. 23.
Versus Aeschylū non sollicitè distinxī, in tanta uarietate.
in Phæthonte καὶ 7. legi ἐν 7. Citat hanc tragœdi-
am etiam Athenæus.

27. Suberis umbra.] Legebatur σκίαρ, quasi ue-
rò umbra pondere cum subere comparetur. Suber est
res leuissima, qua ipsa cum aliquid adhuc leuius diceret,
umbra suberis, rei leuissima, leuius dixisse arbitror. Quo-
modo cum fumus res sit utilissima, tamen humane condi-
tionis ut extremam utilitatē exprimeret, quidam λαπνὸς
σκίαρ nos esse dixit, fumi umbram. Plutarchus de dicto
Pindari, ἀντίπαρτι σκιάς ὄντος. Significanter (inquit)
ac scite usus hyperbola, uite humane conditionem ex-
pressit. καὶ μὲν βυζαντινὸς πρὸς Ἀπολλωνίου. Compendia
autem scribendi facillè potuerunt efficere apud libraria-
um incurium, ut σκία in σκιά; mutaret. certè χενσο-
μάθειαι est Strabone (quod compendium huius geogra-
phiæ usurpatur.) σκιάς habent. et λαγῶ scripti pro
λαγῶς, ut sit, quod requiritur, patri casus. Scytala
seu epistola Laconica quā fuerit exigua, aliunde discet.

28. Sicut ipse dicit.] φησὶν ὅτι, ὅτι ἐπὶ. Aut li-
brarij est error, aut lapsus memoria Strabo. Non enim
Menelaus de se, sed hoc de ipso narrat Nestor Telemach-
o. Odyss. γ. 299.

29. Figura utitur sibi familiari.] Nempe qua
genere uel toto posito, species siue pars subiicitur natiui
πρόλαψις ea figura dicitur Eustath. Iliad. θ. π. λέγει τὸν πρόλαψις
ἵππον παλαιὰν ὡς uocat. Nam commemoratis Troia-
nis, Hector nominatur, ipse quoq; Troianus et Troia-
norum dux filij Oenei, et eorum precipuus Meleager.
Gargarus idæ pars. Eubææ urbes Chalcis et Eretria.
Paphus Cypri urbs. ut in sacris etiam lueris. Mar. 16.
dicite discipulis eius et Petro. qua de re suo diximus loco
30. Atq; Arabis natam.] Καὶ ἐν ὅτι Ἀραβία
Βαβυλῶν, scriptum erat, sed καὶ ὅτι Ἀραβία legendum non
tam uersus docet lex, quam Eustath. in Dionysium, citās
hoc frustulum distichi. ἐν ὅτι Ἀραβία. restituo etiā
pro ἐν ὅτι, ἐν. Nam ἀκακίτης est epitheton
Mercurij Eustathius in hunc ipsum de Eretris locum
Homeri citat in hanc sententiam Hesiodum ἐν 7. λέγει
τὸν λατὰρ γὰρ. quod uitiōsum esse in promptu est. Sui-
das refert, quinq; libris hunc poetam Heroinei recensu-
isse, ut pro ἐν 7. appareat. legendum ἡρώων.

31. Alcmāni latipedes.] Ἰταλὸν ποδῶς. Inter-
pres nescio cur uertit. qui digitos interiectos alios pen-
dum digitis habent. Fortassis eos dicit, qui ita lato pede
perhibentur in India esse, ut supini recumbentes eius um-
bra totum corpus tegant atq; ab aestu Solis tucantur. Ne-
que id suspicor tantum rei fabulose mentione ductus, et
uocis σιγῶν adiutus significatione: Sed analogiā

etiam secutus eorum animalium, quæ Suidas ac Fauorinus *αἰγῶν* ὀπὸ δ' αἰνῶν appellari, quod latos & non in unguis diffissos habeant pedes, ut sunt olores, Pelicani, anseres, anas. Canicipites quidem inter similia monstræ referuntur, & qui oculos habeant in pectore. Eadem referuntur à nostro in frà lib. VII.

32. Omnino de Iasonis.] *Ἀρχὴν φησὶ*. Erat scriptum *ἀρχὴν*, quod secutus interpret nescio quid de regionis eius quæ principe commentus fuit. sed eum missum facio. *ἀρχή* aduerbialiter significat omnino, prorsus, statim ab initio, etiam in sacris litteris, non infrequenter apud Sophoclem. ut in *Antigona*.

ἀρχὴν δ' ἐπεὶ μὴ πρὶν αὐτῶν μὴ χανέ.

Iam primum non decet nefas sectari. Sic Theogonis *Ἀρχὴν μὲν μὴ φῶναι ὡς χανέ* ἵσται *ἀρχή*, & Crantor apud Plutar. *ἡ ἀρχὴν γινώσκον* ὁρῶν, *συμφορὰ ἢ μεγίστη*.

Mox Euneum.] *Εὐνεῦ*. Sic & supra. Homerus *Εὐνεῦ* vocat Iliad. II. sine, & loco supra citato. paulo post *Δειννυμῶν* *πεπτενυμῶν*. lego *πεπτενυμῶν*.

33. Aegleten Anaphenq.] Quid sit *ἀγλήτη*, nescio. & sanè opus hæc erat meliore codice. pro *ἀγλήτῃ* Aldus habet *ἀγλῶν*. de ceteris dininaui. Harmonia fortassis loci nomē ad Adriam fuit, à Cadmi uxorē ductum, in anguē mutata, quæ fabula ex Ouidio est nota, & sequitur. Pola est Isthie urbs. de qua in frà libro V. pro *ἀγλή* suspicatus sum legi debere *λαυά*.

τὸς ποδὶ τῶν ἰσθίων.] Sic etiam in Aldino codice perspicuè extat, sed notas non intelligens librarius, *τὸν* ὡς absurdū substituit. quod annotavi, quia in hac præpositione ferè singulis paginis is error suit commissus.

34. Occasione Aetæ.] *Παρά τῶν Ἀιγῶν*, locus mutilus. rursum *Εὐνέων* scripsi, nam id Atticè cum *Εὐνέων* uidetur convenire, *Εὐναίων* alienum est. In Minnermi uersibus nullo negotio licuit deprehendere *ὕβρις τῆ* legendum esse, quod librarius in *ὕβρις τῆ* deprauarat.

35. Inter priscos recenseri.] *Ἄξιον μὴ τῶν παλαιῶν*, μὴ uidetur extinguendum, nisi per interrogationem legas. Sed & paulo post particulam *ἢ* à librario potius, quam ab autore geminatam puto. & *αἰεὶ μὲν γὰρ* legi pro *αἰεὶ*.

36. Echeramidum.] *Χηραμίδου*. Hanc nomen uertere non sum ausus. uidetur ostreorum aut concharum genus significare, & in epitoma cum his atque canceris numeratur. i. pro u. reposui analogia ductus, & sic est apud Hesychium. *Χηραμίδες τὰ κοιὰ καὶ ἐχοντα κενώματα*, quæ causa sunt & inania.

37. Ingesto à fluuijs cœno.] Qui hunc locum cum antecedentibus & tota disputatione conferret, facile uidebit pro *τὸν ὕλην* me rectè reposuisse *ἵλην*. quod feminini generis esse cum aliàs constat, tum Plutar. disertè *ἀνατρεφόμενῃ ἵλην* dixit præceptis tuende ualitudinis. fretorum inundatio autem mihi est,

quod Straboni *ἑνὶ μέρει* *ἰσθίου*, & de eo uidetur loqui, quod freta cum aliquādo siccam essent, elisa maris aqua inundantur atq; maris æstum perferunt.

38. Non uidetur in mare prodire.] *τὸ μὴ φάνειν*. quod rectum esse nunquam facile mihi persuasum debuit. Causam reddit, cur terra quam fluuij egerunt, non in mare protrudatur, sed prope ostia fluuiorum subsidat. *κινεῖται* quin sit legendum, non *κινεῖται*, nemo sanus dubitabit, *κινεῖται* mox uerti malaciam, quo uocabulo uentorum cessationem etiam Caesar extulit, lib. 3. de bello Gallico, & interpret haud dubiè usus fuit hac uoce, quam librarius cum nō nosset, ridiculè in *Malitiam* mutauit paulo inferius.

Sic & uicinorum.] Asterisco notati loci haud dubiè mutili.

39. Mathematicum se profiteatur.] *ὅτι καὶ μὴ μαθηματικός ὢν*. μὴ omitto aut etiam in πρό uerto. Nam certè fuit mathematicus, & ne cetera dicā, uel Suidas testatur cum astronomica scripsisse. Et hoc in ipso nomine reprehenditur, quod homo mathematicus à doctrina mathematica diffenserit: quod earum rerū rudinon perinde uitio daretur.

40. Ergo non modò.] Locus mutilus, uidetur de fretis loqui.

41. Cum alioquin.] *τὴν ἐκπληξιν νῦν*. *Εἰ δὲ*. quam ego substitui lectionem & distinctionem, ueram esse & genuinam ausim stipulari, neq; ullius ferè litterule constat mutatione hæc lectio, quæ est in Aldino, interpreti nebulas offudit, lociq; uitiosè efferendi causam præbuit.

42. Olim in Lydia.] *Πάλα ποδὶ λυδίων*. scriptum inueni *πάλιν*, pro quo substitui *πάλαι*, quod & sequens de regno Tantali confirmat mentio.

Sipylos euerfa.] De urbe enim accepi. Si de monte intelligis, lege euerfus.

43. Munitam Nericon urbem.] *Νερίων* habuit noster codex. Sed reposui *Νερίων*. Sic enim & Aldus legit, & Eustath. in Homero Idem apud Dionysium annotauit Luperam quandam antiquam Neritum scribere, quo nomine etiam in Ithaca sit mons. Sed haud dubiè lectionem per *κ* præfert. Fortassis hinc etiam *Λοκρι* Naricij prodierunt. Insula ante Syracusas ea hic innuitur, quam supra uocauit Ortygiam. Quod ne uidear temere suspicari, ipsum te remitto ad primam Odam Nemeorum Pindari, & quæ ibi à scholiasta sunt annotata, citatis etiam ex Ibyco, quanquam mutilis, uersibus.

44. Ut Myrsilus.] *Μυρσίλος* reposui pro *Μυρσίλος*. Nam autoris huius Lesbica à multis citantur scriptoribus. Et pro *ἰσθίου* restitui *ἰσθίου*. Nam & ratio uocabuli Antissa ostendebat ita legendum esse, & Eustath. disertè docet Lesbium ab urbe Issa fuisse Issam aliquando dictam, citato ad hoc Lycophrone teste. In Dionysium, & in Iliad. 17. ad uersum 129. non multo post.

In Omphale.] Nomen est tragediæ ab Ione Chio scriptæ, quam citat Athenæus libro sexto & alibi uox autem

autem Satyrus quid sibi uelit, non assequor, nisi forte Omphale Satyrice titulus fuit tragœdiæ, intertingentis in uersione. Secundus uersus ante sic legebatur.

Βοιωτίας ἀλκίης ἐχέουσι κατέμνω. ego leges carminis in emendando sum secutus, de Lichadibus Strabo lib. 9. Ceneum est Eubœæ promontorium. Αἰδ' ἡμ' αὖτε ἀνέμω. Stephanum secutus, ut suo loco dicitur. Et mox pro κύματά τε restituui quod congebat constructio κύματά τε. Neque ueritus sum pro κάρφην scribere Σκάρφην, nullam enim urbem inuenio Carphen, sed Scarphe itidem ut Thronium urbs est Locrorem ab Homero adeo utraq; refertur. sed uersus hic.

α. Τάρφην τε, Θρονίον τε Βοιωτίας ἀμφὶ ῥέεθρα, facit, ut quia Τάρφην unum cum Thronio referatur, fortassis hic quoque Τάρφην aliquis legendum possit putare. Ego tamen Σκάρφην malim, tum quia nobilior est, tum quia πρὸς Σκάρφην facilius in πρὸς Λάρφην potuit mutari, altero scilicet alterius concursu omisso. accedit quod Eustathius Scarphe Thermopylis uicinam facit mox.

Ocum autem castellum.] Οἶον ὃ δὲ φέρει. Secutus sum interpretem, qui legisse Οἶον uideretur, et proprium nomen agnouisse, et ut ipse quoque suspicer, particule δὲ δὲ faciunt modò rectè legatur οἶον. nam scio solum, unicum, significari hac uoce, sed Straboni οἶον autem huc non quadrat: quod tamen re dubia nolui expungere. Algonum porro quid sit urbis, dicat, qui cognouit. ἐλλυμνίω, rectè puto me posuisse pro ἑλλυμνίω, quod nihil significat. Mimenios enim quos interpres habet Vtopiensis puto esse.

45. Inter perthæbos.] Περθαβῶν reposui pro Περθεβῶν. Homerus (nam prosodiam mirificè orthographiæ constituende commodare, notissimum est eruditus). Iliad. B. 749.

τῶ δ' ἐν νῆας ἐποντο, μὲν πτόλεμος τῶ Περθαβοί. Eustath. ibi docet antiquos duplicato per scripsisse, cauam quoque citat ex ἐθνικῶν condūore (quoniam Stephanū de

urbibus usurpamus, non autem habemus integrum, ut alius docuit. Hoc quidem loco etiam ordo litterarum in epitoma Hermolai fauet Eustathio.) quod Aeoles cum essent, consonantes consueuissent duplicare. Sed et apud Ouid. lib. XII. Metamorph. inuenies.

Carnea perthæbum, qui factis inclutus Oibryn incoluit. — Vbi nunc paulo post ἐπ' ἀνίμω legis, scriptum erat ἐπ' ἀνίμω, quod quale sit, nemo non uidet.

46. Aegyptias insulas.] Τῶν τῆς Αἰγυπτίου νήσων. Locus mihi uehementer suspectus mendis, nam ne si νήσων quidē legamus, scire possum quid intelligatur.

Αὐτῶν τε καὶ ἡ Βρετανία.] Καὶ omnino abundanter censo. deinde Ostia memorantur, ὡς ἰατρὸς, ij sunt ad Oceanum occiduum, ut apud Stephanum de urbibus citatur ex hoc ipso Pythea.

47. Ab extremis Indiae.] Etiam hic locus in Græco malè est affectus. Ἰνδίας ὡς. hic καὶ fuerat interpolatum, quod sustuli. Sed pro τῆς Αἰθιοπίας omni no legendum. τῆς Αἰθ. nisi plura etiam desint uerba, uiui sit, perspicue locum conuerti.

48. Hæc enim ratio.] Locus mutilus est et miserabiliter confusus, Deliumq; requirens natatorem. Thine sunt, quæ et Sine ac Simarum regio dicitur. inuenies in undecima Asia tabula apud Ptolemæum. Sed et paulo superius τὸ πλεόν ἡμῶν τῶν μύκας. pro πλεόν legendum sensus docet τὸ πλεόν, et pro διασπασμα μετίζον λέγδμ, scribere μετίζον, λέγδμ.

Paulo post rupturam.] ἐκρηγμα. Locum quo erupit mare in Oceanum apud Gades puto.

49. Disceptatum.] Διαίτην. hoc reposui pro διαίτωντες, et mox pro ἀννοεῖ μὲν καὶ τῶν οἰκ. οὐ μὴν ut absurdè insertum infra.

Cæterum hoc omisso.] Κατὰνας δὲ ἡς.

hoc κατὰνας mendosum est. et senten-

tia confusa periodi subsequenti.

Ulad. C. 533.

STRABONIS GEOGRAPHICARVM RERVM LIBER SECVNDVS. ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ ΒΙΒΛΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

ARGVMENTVM.

Commentario secundo hac insunt. Proponens ad uerbum Eratosthenis dicta, dijudicat & arguit quæcunq; non rectè dicta, uel diuisa, uel descripta sunt. Complura Hipparchi meminit reprehendens. In fine præcisa expositio, & quodammodo sub unum aspectum tractatus uniuersus de orbis sui, seu cognitione Geographicæ adiungitur.

Terra diuisio
Eratosthenica.

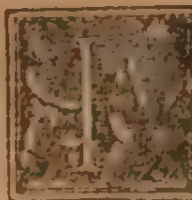

ERTIO commentario rerum geographicarum Eratosthenes tabula totius habitatae terræ constituta, linea quadam eam in duas diuidit

partes, quæ æqualiter ubiq; ab æquatore disita ad ortum ab occasu porrigitur. fines eius lineæ facit, ad occasum columnas Herculis, ad ortum extremas partes eorum montium qui uersus septentrionem latus Indiæ definiunt. describit autem lineam istam à columnis per fretum Siculo, & extremitates meridiem spectantes Peloponnesi atq; Atticæ usque ad Rodum & sinum Ilici- cum. Atq; hæcenus quidem dictam lineam ait per mare & oram continentis adiacentis duci: quippe totum nostrum mare sic in longitudinem extendi usq; ad Ciliciam, deinde uerò ad rectam penè lineam porrigi ponè Tauri montana usq; ad Indiã. etenim Taurum ad lineam eregione maris quod à columnis Herculis incipit positum, totam Asiam in duas partes secundum lōgitudinem diuide- re, ita ut una septentrioni, altera Austro ob- uertatur. itaq; similiter eum in parallelo per Thinas ducto situm esse, ac mare quod eò us- que à columnis pertinet Herculeis. His ex- positis, ueterem geographicam tabulam cor- rigi debere pronunciat. nam fines orientales sui ætate ualdè uersus septentrionem decli- nasse, simulq; ipsam etiam Indicam in ean- dem partem esse auulsam. Fidem dictis hac ratione nititur facere, quòd extremos Indiæ uersus meridiem terminos plerique fatentur Meroæ oppositos, ab æeris & rerum cœlesti- um obseruatione coniecturam ducentes. in- de autem, usq; ad septentrioni maximè pro- pinquas partes Indiæ, quæ sunt ad Caucasios montes, Patroclum (cum ob auctoritatem, tum quòd rerum geographicarum nequaquã

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Ἐὰν τὸ διωτὲρ κατὰ λήξιν προσβαλλόμεναι τοὺς Ἑρατοδίνους, διατῆται καὶ διελύχῃ ὅσα μὴ ὀρθῶς ἔρηται, ἢ διαγίγρηται· καὶ ἰσχυρῶς ἢ τῶν πολλῶν μιν ὠνόμασται ἐπιλαμβάνομεν. καὶ ἐπὶ τῇ λα- ἰνδῇ οὐκ ὄντως, καὶ τρεῖς ποτὶ τινὰ ὄντως τῆς ἑλ- λας περχματίας, ταῖσι τῆς γεωγραφικῆς ἱστορίας.

Ν δὲ τῶν τρίτων τῶν γε- γραμμένων, καθιστάμεν τὸν ἑὸν οἰκιστὴν πίναν, γραμμὴν πνι διαρῆ διχα, καὶ ὁὐτως ἐπ' αὐτῶν πιναν παραλήξω τῇ ἰσχυρῇ γραμμῇ. ὁρατὰ δ' αὐτῆς τίθησι, πῶς δ' ὁ- σι μὲν, τὰς Ἡρακλέους σῦλας ἐπ' αὐτοῖς δὲ τὰ ἄκρα καὶ ἔχματα ὄρη, τῶν ἀφορίζοντων ὄρων τῇ πῶς ἀρκῶν τ' ἰνδικῆς πλῆθυν. καὶ φησὶ δὲ τῶν γεγραμμένων ἀπὸ ἐκλῶν διατῆται τῇ Σικελικῇ πορθμῷ, καὶ τῶν μεσημβρινῶν ἀ- κρων ἑπὶ τῇ Πελοποννήσου καὶ ἑπὶ Ἀθηνῶν, καὶ μέχρι ἑπὶ Ῥοδίας καὶ τῇ ἰστικῇ κόλπου. Με- χρὶ μὲν δ' ἡ δ' ἑλῶς ὅσα ἑπὶ θαλάσσης φασὶν εἶναι τὴν λεγθεῖσαν γραμμὴν καὶ τῶν πρὸς αὐτῇ νῶν ἀπὸ τῶν καὶ γὰρ αὐτῶν ὅλῳ τῶν καὶ δ' ἡμᾶς θαλάσσης ὅπως αὐτῇ μὴ καὶ τὰ καὶ με- χρὶ ἑπὶ Κιλικίας, ὅσα ἐπ' αὐτῆς πῶς ἐκβαλ- λειδαι πρὸς ὅλῳ τῶν ὀρεῶν τῇ ταύρῳ μέχρι ἑπὶ ἰνδικῆς. τὸν γὰρ ταύρον αὐτῇ ὀρθῶς τῇ ἀπὸ ἐκλῶν θαλάσσης ταταμῶν, διχα τῶν Ἀσίου διαρῆν ὅλῳ αὐτῇ μὴ καὶ τὸ μὲν αὐ- τῆς μόρος βόρρον ποιῶντα, τὸ δὲ νότον ὡς δ' ὁμοίως καὶ αὐτῇ αὐτῇ τῇ ὅσα ὅντων ἰσθμῶν πρὸς αὐτῇ, καὶ τῶν ἀπὸ ἐκλῶν μέχρι δ' ἑλ- ῶς θαλάσσης. ταῦτα δ' αὖτε, εἴτετα δ' αὖτε διορθῶσαι τὸν ἀρχαῖον γεωγραφικὸν πίναν- κα. πολὺ γὰρ αὐτῇ τὰς ἀρκῶν πρὸς αὐτῇ τῇ ἐκβαλ- λειδαι μέχρι τῶν ὀρων κατ' αὐτὸν, σι- πιαν αὐτῇ δὲ καὶ τῶν ἰνδικῶν ἀρκῶν τῶν ὀρων ἡδὲ γινομένων. εἰς τὴν δὲ τοῦτου φῆρα, μὴν μὲν ποιῶν τῶν, ὅτι τὰ ἑπὶ ἰνδικῆς ἄκρα τὰ μο- σημβρινῶν τατα, ὁμολογῶσι πολλοὶ τοῖς κα- τὰ μόρῳ αὐτῇ τῇ τοῖς, ἀπὸ τῇ τῇ αἰ- ραν, καὶ τῶν οὐρανῶν ταταμῶν. ἑπ- τὰ δὲ αὐτῇ τὰ βορρῶντα ἑπὶ ἰνδικῆς τὰ πῶς οἷς Κανκασίους ὄρεσι, Πατροκλῆς ὁ μὲν λισα πῶς αὐτῇ δῖκα, διατῆται τὸ ἀξίω- μα καὶ ὅσα τὸ μὴ ἰσθμῶν εἶναι τῶν γεω- γραφικῶν

Πῶς φασὶ παλαιὸν μετρεῖν καὶ πρυτανικὴν
 λίαν. ἀλλὰ μὴ καὶ τὸ ἀπὸ Μορόνης ὑπὸ τῶν
 ὁσίων παρὰ Ἰνδικὸν τοῦτον ὡς ἔστιν.
 ὅς τε Ῥιῖνδικὸς τὰ περὶ Ἰνδικὴν μὲν σὺν αὐ-
 τῇ τοῖς Κανταρίοις ὁρίσιν ὅς ἔστιν τε-
 λούται τῶν λίαν. Ἀλλὰ δὲ πῶς φασὶ
 τοιαύτῃ, ὅτι τὸ ἀπὸ τῶν Ἰστικῶν κόλπον δι-
 κειν καὶ τὴν θάλασσαν τὴν ποταμὴν, τρι-
 χιλίω πῶς δὲ περὶ τῶν πῶς ἀρκτοῦ ἰόντι,
 καὶ τοὺς πῶς ἁμισὸν ἢ Σινώπῃν τόπους. ὁ-
 λοῦ καὶ τὸ πλάττω τῶν ὁρίων λίαν. ἐκ δὲ
 ἁμισὸν πῶς τὴν ἰσημερινὴν ἀνατολὴν φε-
 ρὼν, περὶ τὸν μὲν ἢ Κολχίς ὅστις, ἔπειτα ἢ ὑ-
 πὸ τὴν Ὑγκανίαν θάλασσαν ὑπερδίας, καὶ ἢ
 ἐφεξῆς ἢ ὑπὸ Βακτρίαν καὶ αὐτὴν ἐπὶ κενὰ Σκύ-
 θας ὁσὶος δεξιὰ ἔχοντες τὰ ὁρίων. αὐτὴ δὲ ἢ γε-
 μὴ ὁσὶ ἁμισὸν πῶς δὲ Σινώπῃν ἐκβαλλομένη ὁσ-
 τὴς Προποντίδος δὲ καὶ τῶν Ἑλλησπόντου.
 ἀπὸ δὲ Μορόνης ὑπὸ τῶν Ἑλλησπόντου, οὐ πλὴ-
 οὺς ὅτι τῶν μετρεῖν καὶ ἐκτακτικῶν πε-
 ρὶ τῶν, ὅτι καὶ ἀπὸ τῶν μετρεῖν πῶς ὁρίων
 Ῥιῖνδικὸς, πῶς τὰ πῶς αὐτὴν Βακτρίους μέ-
 ρει, πῶς ἐφεξῆς τριχίλιον τοῖς μετρεῖν καὶ
 πρυτανικῶν, ὡς οἱ μὲν τῶν πῶς ὁρίων ἢ
 σιν τῶν ὁρίων, οἱ δὲ Ῥιῖνδικὸς. πῶς δὲ τὴν
 ἀποφασί τῶν τῶν ἰσημερινῶν ἀντιλέγει
 ὁσὶ ἁμισὸν πῶς ὁρίων. οὐτὶ γὰρ πατρο-
 κλίας πῶς ὁρίων, δυνάμει ἀντιμαρτυροῦν-
 τιν αὐτῶν ἀντιλέγει καὶ μεγαλόφρονες οἱ
 ἁμισὸν οὐς μὲν τόπους διμετρεῖν εἶναι περὶ
 τῶν διμετρεῖν φασὶ τὸ ἀπὸ Ῥιῖνδικῶν μετρε-
 βεῖν θάλασσης, ἁμισὸν οὐς δὲ καὶ τριμετρε-
 βεῖν. Τούτους γὰρ πῶς ὁρίων, καὶ αὐτὴν
 ἀρχαίους πίνακας τούτοις ὁμολογεῖν. ἀπὸ
 δυνάμει δὲ πῶς νομίζετο τὸ μόνον ὁρίων πῶς ὁρίων
 πατροκλίας, παρὲν τῶν τοῦτον ὁρίων μαρτυ-
 ρεῖν αὐτῶν, καὶ διορθοῦν περὶ αὐτῶν τῶν
 τῶν ἀρχαίους πίνακας. ἀλλὰ μὴ ἔστιν ὁρίων,
 ὅς αὐτὶ πῶς τῶν πῶς αὐτῶν γινώσκον. οἱ-
 μαί δὲ πῶς ὁρίων ὁρίων ὁρίων τῶν λό-
 γων. περὶ τῶν μὲν ὅτι πῶς καὶ μαρτυρεῖται ἐκεί-
 νου χρησιμῶν, μὴ φασὶ τῶν πατροκλίας
 αὐτῶν χρῆσθαι. Τινὲς οὖν ἦσαν οἱ φασὶν ὁρίων
 τὰ μετρεῖν ἀκρὰ Ῥιῖνδικὸς αὐτῶν
 τοῖς Ῥιῖνδικῶν; τινὲς δὲ οἱ τὸ ἀπὸ Μορόνης δι-
 κειν καὶ τῶν ὁρίων πῶς ὁρίων πῶς ὁρίων
 τῶν λέγοντες; τινὲς δὲ πῶς οἱ τῶν ὁρίων
 πῶς ὁρίων ἢ τὸ ἀπὸ Ῥιῖνδικῶν καὶ τὴν ἁμι-
 σομὴν αὐτῶν ὁρίων λέγοντες; τινὲς δὲ οἱ ἀπὸ ἁμι-
 σομὴν διὰ Κολχίαν καὶ Ῥιῖνδικὴν καὶ Βακτρί-
 ον καὶ τῶν ἐπὶ κενὰ εἰς τὴν ἑσάν θάλασσαν καὶ ὁρίων, ὡς
 ὁρίων ἀνατολὴν καὶ πῶς τὰ ὁρίων δεξιὰ ἔχοντων αὐτῶν, ἢ πῶς τὸ ὑπὸ τὴν δυνάμει
 αὐτῶν τῶν ὁρίων, δυνάμει ὑπὸ τὴν Προποντίδος δὲ καὶ τῶν Ἑλλησπόντου; Τῶν γὰρ δὲ Ἑλλησπόντου

fuerit rudis fide apprimè dignum.) stadia nu-
 merare cccxxv id est. atq̃ à Meroës parallelo
 usq̃ ad eum qui per Thinas transit esse spaci-
 um idem: proinde in hunc desinere septentrio-
 nales Indiæ fines qui sunt ad Caucasios mon-
 tes. Alio quoq̃ utitur argumento. interuallū
 ab Ifsico sinu ad mare Pōticum pergenti uer-
 sus septentrionem & quæ circa Amisum sunt
 & Sinopen loca, stadiorum esse ter mille cir-
 citer, quanta etiam montium perhibeatur la-
 titudo. Ab Amiso autem uersus ortum æqui-
 noctialem proficiscenti primū Colchidem
 adiri, deinde montana quæ sunt usq̃ ad mare
 Hyrcanum, ab his deinceps ad Bactra & ulte-
 riores Scythas, mōtibz ad dextram sitis iter
 fieri: hanc esse lineam eandem cum ea quæ ab
 Amiso uersus occasum per Propontidem
 ducitur & Hellespontum. iam à Meroe ad
 Hellespontum non esse amplius xix stadio-
 rum millibus: quot etiam sunt à meridionali
 Indiæ latere usque ad Bactrianos, accedenti-
 bus tribus millibus ad xv ista millia, quorum
 hæc erant latitudo montium, illa Indiæ. Hanc
 sententiam impugnans Hipparchus, argu-
 menta hæc culpat. nā Patroclum negat fidem
 mereri, contra quem duo sint testimonium
 ferentes Daimachus & Megasthenes, qui in-
 teruallum à mari meridionali quibusdam lo-
 cis xxx, aliquibz etiam xxxv mille stadiorum
 affirmant esse. cum his consentire ueteres et-
 iam tabulas. & uidetur ei absurdum, uelle so-
 li Patrocli contra istos testes credere, & ex ip-
 sius nutu ueteres corrigere tabulas: neq̃ id
 fieri patitur, nisi certius aliquid hac de re cog-
 nouerimus. Quam ego eius orationē mul-
 tas mereri reprehensiones existimo. Primū,
 quod cum multis usum testimonijs, solius
 Patroclis usum testimonio ait. Qui ergo e-
 rant, qui extrema Indiæ meridionalia Meroe
 opposita dixerunt? qui à Meroës parallelo
 usque ad eum qui per Thinas ducitur ea ef-
 se quantitate spacium affirmarunt? qui mon-
 tium latitudinem siue à Cilicia ad Amisum
 iter tantum esse perhibuerunt? qui ab Amiso
 per Colchos & Hyrcaniam ad Bactra & ulte-
 riores regiones usque ad orientale mare tra-
 ctum in eadem linea esse uersus ortum æqui-
 noctialem montibus ad dextram sitis cum
 eo quod per Propontidem & Hellespontum
 ducitur uersus occasum? Nam hæc omnia su-

Hipparchus
 tra Eratosthe-
 nem.

Aduersus Hi-
 parchum.

mit Eratosthenes, ut estimatio eorum qui
istis in locis fuerunt comprobata, cum mul-
tos ipse legerit commentarios, copia eorum
instructus, ut qui tantam possideret biblio-
thecam, quantam ei fuisse ipse scribit Hippar-
chus. Iam ipsius Patroclis fides multis nititur
testimonijs: regum qui ei tantum commise-
runt imperium, eorum qui ipsius sententiam
secuti sunt, eorum qui contrarium senserunt,
quos ipse nominat Hipparchus. quib. enim
non refelluntur, his fides Patrocli sententiæ pa-
ratur. Id quoque alienum à uero uideri non
debet, quod Patrocles ait eos qui Alexandro
comites expeditionis fuerunt obiter tantum
singula cognouisse, Alexandrum uero ipsum
accuratè omnia indagasse, cum ei regionum
descriptions à peritissimis traderentur: atque
hanc descriptionem sibi postea temporis ex-
hibitam esse ait à Xenocle gazæ præfecto.
Addit Hipparchus libro secundo ipsum Era-
tosthenem Patrocli fidem derogare, quod is
à Megasthene dissenserit in longitudine late-
ris Indiæ septentrionalis annotanda: quod quæ
Megasthenes xv millibus stadiorum definit,
Patrocles mille stadia summè ei detrahit. ac
Eratosthenem dicere, se occasione ductum
cuiusdam diurnorum itinerum ac stadiorum
annotationis, à qua Patrocles discreper, Me-
gastheni assentiri. quod si hanc fidem Patro-
cles non mereatur, quod citò tantum stadijs
ab altero dissentit: quanto magis fidem ei de-
negandam, dissentienti de octo stadiorū mil-
libus à duobus istis consentientibus, cum hi
dicant Indiæ latitudinem esse xx millia stadio-
rum, Patrocles xii. Hic respondēbimus: non
ob solam dissensionem culpatum fuisse Pa-
troclē, sed comparatā eius sententiā cū con-
sensione & autoritate annotationis stadiorū.
Neque uero mirū, esse aliqd credibile alio cre-
dibilius, aut eisdē alia in re fidē adhiberi, in alia
derogari, ubi ab alio firmitus aliquid assertur.
Ridiculum quoque est, quod dissentientes eo
minus putat fidei mereri, quo magis discre-
pant. contra enim in paruis dissensionibus
id potius usuuenire uidetur. In minutionibus
errare contingit non uulgares modò, sed &
eos qui plus ceteris sapient in multum habē-
tibus discriminis scientior non perinde faci-
le aberrauerit atque rudis, ideoque illi facilius
credi. Sanè quicquid de India scripserūt, plerique
mēti sunt: reliqui Daimachus, proxime Me-
gasthenes, Onesicritusque & Nearchus alijque
Ἡρόδοτος δὲ Διόμαχος. τὰ δὲ δυνάμει λέγει

νης λαμβάνει πάντα, ὡς καὶ ἐμαρτυροῦ-
μεθα ὑπὸ τῶν γὰρ τοῖς πόποις γηρομένων, γί-
νεται γὰρ ὑπομνήμασι πολλοῖς, ὧν δύπο-
ρᾷ βιβλιοθήκῃ ἔχωμ τιλικαύτιω, ἀλλ' ἔγω
αὐτὸς ἱππαρχοφκοί. Καὶ αὐτὴ δὲ τὸ πα-
τροκλίους τοῖς ἐκ πολλῶν μαρτυριῶν σύγ-
κεται, τῶν βασιλείων τῶν πεπιστότων
αὐτῷ τιλικαύτιω ἀρχῶν. τῶν ἐπιστολουθε-
σαύτων αὐτῷ, τῶν ἀνιδεφόντων, ὡς αὐτὸς
ὁ ἱππαρχοκαπονομάζει, οἱ γὰρ κατ' ἐκείνῃ
ἐλιγχοί, πῖσις τῶν ὑπὸ τοῦτον λογομένων
ἑσσι. Οὐδὲ ἔτι δὲ ἀπὸ θανόν τοῦ πατροκλί-
ους, ὅτι φησὶ εἰς ἀλεξάνδρου συστρατεύσαν-
τας ὑπιδρομαῖ' ἔγω ἰστοῦμαι ἱππασ, αὐτὸν δὲ
ἀλεξάνδρου ἀκριβῶσαι, ἀναγραφεύων τῷ
ἐλῶν κώσαν τῶν ἱμπεροτάτων αὐτῷ. τῶν
δ' ἀναγραφῶν αὐτῷ δεδωμένοι φησιν ὑποφω-
ρῶν ἱπποκλίους τῷ γαλοφύλακῳ. Ἐπὶ φη-
σιν δὲ ἱππαρχοφ γὰρ τῷ δ' οὐτῶν ὑπομνήμα-
τι αὐτὸν τὸν ἑρατοδῶν ἰσβαλέων τῷ τῷ
πατροκλίους πῖσι, ἐκ τῇ πῖσι μεγαδῶν
ἰσφωνίας περὶ τὸ μῖκρον ἐλὶ ἰνδικῆς τὸ κα-
τὰ τὸ νόμον πλῆρὸν. τῷ μὲν μεγαδῶν
λίσοντ' ἐκδῶν μνησῶν πριτακιχλίων,
τῷ δὲ πατροκλίους χιλίοις λειπῶν φαιλῶ.
ἐπὶ γὰρ ἐν ἀναγραφῇς ἐκδῶν ἐρμῆς
τα, τοῖς μὲν ἀπὸ τῶν διὰ τῷ ἰσφωνίαν, ἐκα-
τη δὲ πῖσι χαρ. εἰ δὲ διὰ τῷ ἰσφωνίαν γί-
νεται ἄπῃ δὲ πατροκλῆς ἑκατοὶ πῖσι χι-
λίους ἐκδῶν ἐλὶ ἰσφωρῆς οὐς, πῖσι χι-
μῆλον ἀπὸ τῶν γὰρ οἷς περὶ ὀκτακιχλίων
ἰσφωρῆς δὲ πῖσι δ' ὅ, ταῦτα αἰσφωρῆς συμ-
φρονῶντας ἀλλήλους, τῶν μὲν λίσοντ' ἐλὶ
ἰνδικῆς πλῆτ' ἐκδῶν δις μνησῶν, πῖσι
μνησῶν καὶ διχλίων. Ἐρμῆς δὲ ὅτι ὁ φιλῶν
τῷ ἰσφωνίαν, ἑκατο, ἀλλὰ συγκρίτων
πῖσι τῷ ὁμολεγίαν καὶ τῷ ἀξιοπιστίαν τῶν
ἀναγραφῶν τῶν ἐκδῶν. Οὐδ' αὖτως δὲ ὁ
πιστὸς γίγνεται ἑπιστότορον, καὶ ὁ τῷ
γὰρ ἑπιστότοις μὲν πεπιστόμεν, γὰρ ἑπιστότοις δ' ἐπι-
στῶν, ὅταν παρὰ πῖσι τῷ πῖσι βιβαιοτε-
ρον. Ἐλὶ ὅν τι τὸ τῷ παρὰ πῖσι ἰσφωρῆς
καὶ ἑπιστότορους πῖσι νομίσαι πῖσι ἰσφω-
νῶντας. τῶν ἀντίον γὰρ γὰρ πῖσι παρὰ μῖκρον
συμβαίνειν τῷ μῖκρον τοῖς. παρὰ μῖκρον
γὰρ ὁ πῖσι συμβαίνει μῖκρον ὁ τῷ τῷ
σι μόνον, ἀλλὰ καὶ τοῖς πῖσι τῷ ἑπιστότων
φρονόσι. γὰρ δὲ τῷ παρὰ πῖσι, ὁ μὲν τῷ
ἑκατο, ὁ δ' ὁ ὑπιδρομαῖ' τῷ ἑκατο. ἑκατο
ἑκατο πῖσι. διὸ καὶ πεπιστότοις τῷ ἑκατο. ἑκατο
τῷ μῖσι οἱ περὶ τῷ ἰνδικῆς γράφονται,
ὡς ὑπὸ τὸ πῖσι φανερῶς γίγνεται, καὶ
γαδῶν. ὁ μὲν τῷ τῷ Νίσοι, καὶ ἑκατο

καὶ ἄλλοι τοιοῦτοι παραπλήζοντες ἡδ' ἡ καὶ μὴν δ' ὑπερβῆν ὑπὸ πλείον ἱκανοῦ τῶν ταῦτα, ὑπομνηματίζοντες τὰς Ἀλεξανδρέου πράξεις. Διαφορόντως δ' ἀπὸ τῆς ἀξίου ἀκρίβειας καὶ τῆς μεγαθυρίας. ὅτοι γὰρ εἰσιν οἱ τοὺς ὑποτιθέμενους καὶ τοὺς ἀντιθέμενους καὶ ἀρξίνους ἱστοροῦντες, μονοφθαλμούς τε καὶ μακροσκελεῖς καὶ ὁπιδόδακτύλους. οὐκ ἀνίσταν δὲ καὶ τὴν ὁμοεικὴν τῶν πυγμαίων γεφανομασίαν, τριακιδέκτους ἐπὶ πόντον. ὅτοι δὲ καὶ τοὺς χρυσούχους μύρμηκας, καὶ πάντας σφλωκεφάλους, ὄφεις τε, καὶ βοῦς καὶ ἐλάφους σὺν κέραισι καταπίνοντας. ποῦ ὦν ἐπὶ τῷ τὸν ἐπὶ τὸν ἐλεγχῆν, ὅπου καὶ Ἐρατοδωρὸς φησὶν. ἐπεμύθησαν μὲν γὰρ εἰς τὰ Παλιμβοδρά· ὁ μὲν Μεγαδωρὸς πρὸς Ἀνδροκότον, ὁ δὲ Διμήμαχος πρὸς Ἀλλιτροχάδην τὸν ἐκείνου ὑἱὸν ἢ τὸν πατέρα· ὑπομνηματίζοντες δὲ τὴν ἀποστολὴν καὶ τὴν ἐκείνου τῶν τοιαύτων, ὅπως δὲ καὶ ποῦ ἀπὸ τῆς περικυφίας. Πατροκλῆς δὲ ἡκιστα τοιοῦτος, καὶ οἱ ἄλλοι δὲ μάρτυρες οὐκ ἀπίθανοι, οἷς λέγεται ὅτι Ἐρατοδωρὸς. Εἰ γὰρ ὁ δὲ ῥόδου καὶ Βυζαντίου μεσομεθυστὸς ὁρῶν ἐλάττω, καὶ ὁ δὲ τῆς Κιλικίας καὶ Ἀμισοῦ ὁρῶν αὐτὸς εἰς ἐλμυκὴν. φαίνεται γὰρ τὸ παράλληλον ἐκ πολλῶν, ὅταν μεθετέταται ἡ σύμψησις ἐπὶ ἐλεγχῆται. ὅ, τε δὲ Ἀμισοῦ πλοῦς ὑπὸ τῶν Κολχίδων, ὅτι ὅδιν ὑπὸ ἰσημερινῷ ἀνατολῇ, καὶ τοῖς αὐτοῖς ἐλεγχεται, καὶ ὡρας καὶ καρποῖς καὶ ταῖς ἀνατολαῖς αὐταῖς. ὡς δ' αὐτὸς καὶ ἡ ὑπὸ τῶν Κασιανῶν ὑπερβάσις, καὶ ἡ ἐφεξῆς ὁδὸς μέχρι Βάκτρων. Πολλὰ γὰρ ἔστιν ἔργα, καὶ τὸ ἐκ πάντων συμφωνοῦν μετὰ τὸν ὁρῶν πρὸς τὸν ὅδιν. ἐπεὶ δὲ ὁ αὐτὸς ἰσχυρῶς τὴν ἀπὸ ἐκείνων μέχρι τῆς Κιλικίας γραμμὴν, ὅτι ἐστὶν ἐπὶ οὐρανῶν, καὶ ὅτι ὑπὸ ἰσημερινῷ ἀνατολῇ, οὐ πᾶσαν ὁργανικῶς καὶ γεωμετρικῶς ἔλαβεν, ἀλλ' ὁλῶν τὴν ἀπὸ ἐκείνων μέχρι πορθμοῦ τοῖς πλείουσι ἐπίστυσεν. ὡς τ' οὐδὲ ἐκείνη οὐλοῦντο, ἐπασθὲν οὐκ ἐχόμεν λεγὰν ὅτι ἡμεῖς μεγίστης πρὸς τὴν βραχυπείλῳ λόγον, οὐτε γινώσκοντες πρὸς σκιάν ὑπὸ τῇ θεωρίᾳ τῇ ἀπὸ Κιλικίας μέχρι ἰνδῶν, οὐδ' ἐπὶ ὑπὸ παραλλήλων γραμμῶν ἡ λόγος, ἐχόμεν εἰπεῖν, ἀλλ' ἐπὶ ἀπὸ ῥόδου, λεγὼν φυλάξαντες, ὡς οἱ ἀρχαῖοι πίνακας ποιεῖν οὐκ ἐπὶ μὲν γὰρ οὐ τὸ μὴ εἶναι εἰπεῖν τοιαύτην ὅτι ἐπὶ εἶναι. ὁ δ' ἐπὶ εἶναι, οὐδ' ἐπὶ εἶναι εἶπε. ἐπὶ δὲ ἐπὶ εἶναι, ὡς οἱ ἀρχαῖοι, ἐκείνη εἶπε. μετὰ

λογ

tales, iam nonnihil etiam balbutientes: nobis quæ ista plenius perspicere contigit, cum de rebus Alexandri faceremus commentarium. Præcipue autem fides Daimacho est & Megastheni deroganda. hi enim sunt qui in auribus cubantes, ore, naribus carentes, unoculos, longipedes, digitis retrò auctis præditos referunt. immutarunt etiam Homericam Pygmaeorum pugnam, trium spithamarum hæstatutam assignantes, iidem narrat formicas aurum effodere, esse quosdam Panas capite cunei forma habentes, qui serpentes, boues, & ceruos cum cornibus deglutiant. atque de his alter alterum redarguit, ut ait Eratosthenes, missi enim fuerunt legati Palimbothra, Megasthenes ad Androcotum, Daimachus ad filium eius Allitrochadem, tales quæ suarum peregrinationum commentarios nescio qua de causa reliquerunt. Patrocles uerò minimè eorum similis est, neque reliqui leues sunt testes, quibus utitur Eratosthenes. Nam si meridianus qui per Rodum & Byzantium ducitur, rectè est assumptus, rectè etiam habebitis qui per Amisum & Ciliciam transit. etenim eos eandem inter se ulquequaq; obtinere distantiam multis observationibus constat, cum neuter in alterum incidat. iam ab Amiso in Colchos nauigari uersus ortum æquinoctialem, & uentis depræhenditur & anni temporibus, & fructibus, & ipsis solis exortibus. itemque transitum inde ad Caspium mare, & quod deinde ad Bactra usque tendit. sæpenumero enim; euidentia, & omnium consensus plus fidei quam instrumentum meretur. quando ipse etiam Hipparchus lineam quæ ab Herculis columnis ad Ciliciam pertinet, rectam esse & uersus ortum æquinoctialem docens, non totum id instrumentis & rationibus geometricis confecit, sed de eo toto quod est à columnis usque ad fretum, nauigantibus credidit. Itaque ne ille quidem rectè pronuntiat, quia dici longissimæ ad breuissimam non possumus nominare proportionem, neque umbræ ad gnomonem, in montanis à Cilicia usque in Indiam regionibus, ne hoc quidē nos asserere posse, quod obliquatio ea fiat in linea æqualiter undique disita, sed debeamus eam absque ulla emendatione obliquam relinquare, sicut eam habent antiquæ tabulæ. Primò enim non habere quod dicas, idem est atque cohibere affirmationem: qui autem cohibet affirmationem, is in neutram partem

lib. 2. initio.

inclinat. s. at qui iubet ita hæc relinqui ut habent antiqui, is quidem eò inclinat. De-

g inde

inde id quod ex hoc conseq̄uebatur uerius dixisset, si consulisset omnino super sedendum terræ descriptione. nam in positu quoq̄ aliorum, ut Alpium, Pyrenæorum, Thraciorum, Illyricorum & Germanicorum montium eodem modo laboratur. Quis autem credat recentioribus fide digniores esse antiquos, quorum tot extant in tabulæ designatione errata, neq̄ ab Eratosthene reprobata, neq̄ ab Hipparcho refutata. Sed & quæ sequuntur, plena sunt magnarum perplexitatum. Aduerte enim animum, si quis non conuellat id quod dicitur extremas Indiæ uersus meridiem partes oppositas esse Meroæ, neque hoc, Meroën à faucibus Byzantijs xviii millibus stadiorum distare: xxx stadiorum millia inter esse à meridionalibus Indiæ partibus montes si dicat, quàm multa sequantur absurda. Primò enim, si idem parallelus est qui per Byzantium cum eo qui per Malsiliam ducitur, quod Hipparchus Pytheam secutus tradidit: & idem meridianus per Byzantium & Borysthenem transit, ut idem Hipparchus sentit: qui & stadia numerat à Byzantio ad Borysthenem cix cix cix idccc: totidem ergo erunt etiam à Malsilia ad parallelum qui per Borysthenem transit, qui per Celticæ partes Oceano contiguas ducitur: tanto enim confecto spacio ad Oceanum peruenitur. Rursus quoniam Cinamomiferam regionem ultimā habitabilem uersus meridiem nouimus, & secundum etiam Hipparchum parallelus per eam transiens initium est temperatæ plagæ, distans ab Aequinoctiali ad viii cix idccc stadia. cum ergo dicat ab Aequinoctiali Borysthenicum abesse xxxiv cix stadia: reliqua erunt ab eo circulo qui torridam zonam à temperata dirimit ad eum qui per Borysthenem & Celticam Oceano confinem, stadia xxv cix cc. Porro extrema nauigatio à Celtica uersus septentrionem nostra ætate dicitur esse in Hiberniam: quæ ultra Britanniam sita, ægrè ob frigus incolitur, ita ut quæ ulterius sunt habitari non posse existimentur. At Hiberniam nō amplius idc stadijs à Celtica abesse perhibent. ita tota terræ habitata latitudo xxx stadiorum millibus, aut non multo ampliore stadiorū numero definitur. Agendum ad oppositam Cinamomiferæ & sub eodem parallelo uersus orientem solem sitam

Taprobana.

regionem transeamus. ea autem est Taprobana. Pro certo creditum est hanc magnam insulam in alto uersus meridiem ante Indiam iacere,

λογ. δ. αὐτὸν τὸν ἰσθμὸν ἐφ' ὃν ἔκλειπται ὁ οὐρανὸς. λαμβάνει καὶ ἡ γραμμὴ ὅλης. οὐδ' αὖ γὰρ τῶν ἄλλων ὁρῶν τὰς θέσεις, οἷον Ἀλπίων ἢ τῶν Πυρηνάων καὶ τῶν Θρακίων καὶ ἱλυνεῶν ἢ ἱερμανικῶν ὅπως ἔχει μὲν ἀπ' αὐτῶν. τίς δ' αὖ ἐγὼ ἰσχυρῶς πιστεύω τῶν ὑπερῶν αὐτῶν πηλαγῶν τοσαῦτα πλημμελῆσαι τὰς πόλιν τὴν πνευρογραφίαν, ὅσα οὐδ' ἂν βλάβη βλάψῃ ἐραδωδόντες, ἐμὲ δ' οὐκ αὐτὴν ἐκκλινεῖν ἱππάρχῳ· καὶ τὰ ἐξ ἧς δὲ πλήρως μεγάλων ἀπειρῶν ὄντων. ὅρα γὰρ αὖ ὅσον μὲν οὐκ αἰνῶν τίς τὸ τὰ ἄκρα ῥιπιδίως τὰ μισμυβρινὰ αὐταίρεν τοῖς καὶ μόρῳ, μὲν δὲ τὸ διόστρεμα τὸ ἀπὸ μόρῳς ὑπὸ τὸ σῆμα τὸ κατὰ τὸν Βυζάντιον, ὅτι ἐστὶ πόδι μνηστὸν πεδίου καὶ ἑκαταχιλίου· ποιοῖς δὲ τρισμυβρινὰ τὸ ἀπὸ τῶν μισμυβρινῶν ἱππάρχῳ μὲν τῶν ἑρῶν, ὅσα αὖ συμβαίνει ἀπ' αὐτῶν. Το πρὸ ἑρῶν ἢ γὰρ αὐτῶν ὅτι παρὰ ἄλλῃ οὐδ' ἂν Βυζαντίου ἔσθ' ἡ Μασσαλίας. καὶ δὲ πρὸ ἑρῶν καὶ ἱππάρχῳ, πρὸς δὲ τὸν πυθῆνα· ἔσθ' αὐτῶν καὶ μισμυβρινῶν ὄντων, ὅσα Βυζαντίου ἔσθ' ἡ Βορυσθίνης, ὅσον καὶ αὐτὸς ὀδομέτρῳ ὁ ἱππάρχῳ· ὀδομέτρῳ δὲ καὶ τὸ ἀπὸ Βυζαντίου διάστημα ὑπὸ τὸν Βορυσθίνην πεδίου ἐστὶν ἑκαταχίλιος ἑξακισσίους· πόδι αὖ αὐτῶν καὶ οἱ ἀπὸ Μασσαλίας ὑπὸ τὸν ἡμῶν Βορυσθίνην περὶ ἄλλῃ, ὅς γε ἡμῶν τὴν Κελικὴν ἡγεμονίαν. δ' αὖ αὐτῶν. τοσοῦτος γὰρ πᾶσι δὲ ἡλδοῖσιν σιωπῶνσι ἔσθ' ὁ καινῶν. Πάλιν δ' ἐπὶ τῇ κινάμωμοφόρῳ, ὅσον αὐτῶν ἰσθμῶν οἰκουμένη πρὸς μισμυβρινὰ, ἢ καὶ δ' ἱππάρχῳ αὐτῶν ὁ δ' αὐτῶν παρὰ ἄλλῃ, ἀρχὴ ῥιπιδίως τὸν οἰκουμένην ὄντων, καὶ δὲ ἡμῶν τὸν ἰσθμῶν πόδι ἑκαταχίλιος καὶ ἑκατὸν σίους πεδίου. Ἐπὶ αὖ ἑρῶν ἀπὸ τῇ ἰσθμῶν τὸν δὲ Βορυσθίνην δὲ ἡμῶν τρισμυβρινῶν καὶ τῇρα χιλίου πεδίου, αὐτῶν αὖ λοιπὸν οἱ ἀπὸ τῶν ἐξ ἑρῶν τὴν ἡγεμονίαν καὶ τὴν ἰσθμῶν ἀπὸ τῶν Βριτανικῶν, ἀδλίως δὲ δὲ τὴν ψυχρὴν οἰκουμένην, ὅσον τὰ ἐπὶ ἡμῶν νομίζῃν ἀσπίδα. οὐ πλείον ἢ τὴν Κελικὴν τῇ ἰσθμῶν δὲ ἡμῶν φασὶ τὴν ἑκαταχίλιον ὅσον πόδι τρισμυβρινῶν αὐτῶν ἢ μὲν πλείους οἱ πάντες οἱ τὸ πλεόντ' ὅσον οἰκουμένην ἀφορροῦσιν. Θερρὸν δὲ τὴν αὐταίρεν τῇ κινάμωμοφόρῳ καὶ ὑπὸ τῇ αὐτῇ παρὰ ἄλλῃ πρὸς τὴν καμίνην καὶ Βωρῶν. αὐτῶν δὲ ὄντων ἢ πρὸ τὴν Ταπερβαίνην. ἢ δὲ ταπερβαίνην περὶ τὴν σφῆδρα δὲ ῥιπιδίως πρὸς τὴν

[illegible]

iacere, porrigiqꝫ uersus Aethiopiā amplius
125 stadījs, ex eaqꝫ in Indorū emporia im-
portari multum eboris, testudinū, aliasqꝫ
merces. Huic ergo insulā si latitudo addatur
longitudini congruens, traiectus in eam ex
India minor non erit stadījs ter mille; quan-
tum intervallum erat a fine habitatae terrae ad
Meroē: siquidem extremitates Indiae regio-
nē Meroe sitae sint: & probabilius est, trib. sta-
diorum millibus aliquid addere. Hoc si nū-
addatur triginta ijs stadiorum millibus, quae
usqꝫ ad Bactrios & Sogdianos porrigi. Dat-
machus ait: omnes iam istae gentes extra ha-
bitabilem ac temperatam terrae partem collo-
cabuntur. Quis autem hoc dicere ausit, qui
& ueteres & recentes audiat praedicare tēpe-
riem & fertilitatem primū Indiae uersus se-
ptentrionem sitae, tum Hyrcaniae, Ariae ac de-
inceps Margianae atque Bactrianae? Hae om-
nes regiones contiguae sunt septentrionali la-
teri Tauri, adeoque Bactriana montanis ad
Indiam porrectis est propinqua: tanta autem
earum est ubertas, ut plurimum absint ab soli
inhabitabilis natura. In Hyrcania ferunt ui-
tē uini metretam, ficum medimnos Lx ferre
frumentum ex semine quod ex spicis deci-
dit renasci, aluearia in arboribus confici, &
mel à folijs defluere. hoc ipsum & in Mediæ
fieri regione, quæ dicitur Mattiana, & in Sa-
casina atque Araxina Armeniæ. uerū in his
id non ita mirum est, cum propius ab Austro
absit quam Hyrcania, & temperie reliquam
praestent regionem: in illa magis est mirum
ista fieri. In Margiana imum uitis truncum
inueniri aiunt sepe, qui duabus uiri ulnis con-
tineatur, uiam bicubitalem. Ariam aiunt pa-
rem huic esse, uini autem prouentu etiam su-
periores: quippe uinum in uasis non picā-
tis etiam pertres etates durare. Bactrianam
quoque Ariæ proximam omnium rerū, dem-
to oleo, feracem esse. Neque mirum uideri
debet, si qua ijs in regionibus loca sunt frigi-
da, sublimia nimirum & montana. nam in
meridionalibus quoque climatibus montes
frigidi sunt, atque in uniuersum sola editiora,
quanquam plana sint. Etenim Cappadociæ
partes quæ ad Euxinū pertingunt mare, mul-
to magis uersus septētriones inclinant quam
quæ sunt ad Taurum. Bagadania tamen quæ
est ingens planicies inter Argēū & Taurum
montes sita, perrarò ullam producit frugife-
ra, οὐδὲν δὲ αἰσίον μεταξὺ τῆς τοῦ Τῆς Ἀρ-
γῆς τῆς κατὰ μὲν δὲ γῆς οὐρανὸν ἔχει, καὶ πρὸς τοὺς τοῦ

Quae longe quib:
frigidiora.

ἡμῶς δὲ γε ὑπὸ δ' ἄκνυμι μέχρι τῆς ἰσθμῆς μό-
 λης οἰκίσματα ὄντα τὰ ὑπὲρ τῆς Κελτικῆς, ἄ-
 περ ἡ πλάτος τῶν πεντακισχιλίων ὅσῃ. οὕτως
 δ' ἀπαρτίζονται οἱ λόγοι· τῆς ἰσθμῆς ἐπὶ βορρῶν τε
 γὰρ αὖν ὑπὸ τὸν οἰκίσμον σαδείους τριχι-
 λίους ὀκτακισίους. ἐστὶ δὲ Βακτρία καὶ τῶν σύ-
 ματ'· τῆς Κασπίας θαλάσσης, ἧς τε ὕψους
 αὐτὴν πολλὴν πᾶρ κενώτορα. ὅπερ τῶν μυχοῦ
 τῆς Κασπίας καὶ τῶν Ἀρμενικῶν καὶ Μυδι-
 κῶν ὅρων διέχεται ποδὶ ἑξακισχίλις σαδείας, καὶ
 ὅσα τῆς αὐτῆς παραλίας μέχρι τῆς Ἰνδικῆς
 ἀρκυκλώτορον εἶναι σημεῖον, καὶ πορίπλου
 ἔχειν ὅσα τῆς Ἰνδικῆς διωκτῶν, ὡς φησὶν ὁ Ἰ-
 τόπων ἡγεμόνων· τότε γὰρ ἰστροκλῆς. ἔστι
 οὖν αὖν ἡ Βακτριανὴ χίλια σαδεία ὑπὸ τὴν ἀρ-
 κὴν ἐκτείνεσθαι, τὰ δὲ τῶν Σκυθῶν πολὺ μα-
 λὺ χῆρον τούτης ἐπέκεινα νίμεται, καὶ πε-
 λούται πρὸς τὴν βορρῶν θάλασσαν, νομαδι-
 κῶς μὲν, ζῶντα δ' ὁμοῦ. πῶς ἔν ἐπερ καὶ αὐ-
 τὰ τὰ Βακτρία τῆς οἰκουμένης ἐκτείνεσθαι; ἔσθ
 αὖν τὸ διάστημα ὅσον ἀπὸ τῶν Καυκάσου μέχρι τῆς
 βορείας θαλάσσης τῆς ὅσα Βερίφων ὀλίγη πλὴ
 ὄντων ἢ πεντακισχιλίων. ταῦτα δ' ἡ πεντακισχί-
 λια ὅσα ἀπὸ τῆς ἰσθμῆς ὑπὸ τὰ βορρῶν σαδείας
 μῶν, ποιεῖ τὸ πᾶν ὅσα τῆς ἀσκήτου διαστήμα
 ὑπὸ τῶν ὅσα τῆς ἰσθμῆς σαδείας, σαδείων ἑ-
 ξακισχιλίων καὶ ὀκτακισίων. αὐτὰ δὲ ἰσθμῶν
 τῆς οὖν πεντακισχίλις σαδείους, αὐτὰ τε
 τὰ πρὸς τῆς Καυκάσου μέχρι τῆς Βακτριανῆς,
 ἔστι βορείοτορα τῆς ἰσθμῆς σαδείας τριχιλί-
 οισ καὶ ὀκτακισίοις, τῆς δὲ Κελτικῆς καὶ τῶν
 βορρῶν ὀκτακισχίλις καὶ ὀκτακισίοις.
 Οὗσι δὲ γε ὁ ἰσθμὸς ἡττὶ τῶν βορρῶν
 καὶ τὴν Κελτικῆν, ὅσας ταῖς διειναις νυ-
 ξὶ παραυγάζονται τὸ φῶς τοῦ ἡλίου ποδὶ ἑξα-
 κισχίλιον ἀπὸ τῆς εὐστροφῆς ὑπὸ τῆς ἀνατολῆς. ταῖς
 χαμαιναῖς προπᾶς πλῆθος μετὰ ὅσον
 αὐτῶν ἡλίου ὑπὸ πᾶσι γένεσθαι· ὅν δὲ ὅτις ἐ-
 πίχουσι τῆς Μασσαλίας ἑξακισχίλις καὶ τῆς
 ὀκτὶς (ὅς ἐστιν ὅσα ἐπὶ Κελτικῶν ὑπολαμ-
 βάνει, ἔγω δ' οἶμαι Βρεταννῶν ἐπὶ βορρῶν
 τῆς Κελτικῆς, σαδείας χίλις πεντακισ-
 χίους) πολὺν μέλλον ὅσον συμβαίνειν. ὅν δὲ ταῖς
 χαμαιναῖς ἡμέραις ὁ ἡλίου μετὰ ὅσον
 αὐτῶν ἡλίου ἐφ' ἑκάστης δ' ὅν δὲ ἐπίχουσι Μασσα-
 λίας ὅσα ἑξακισχίλις σαδείας, ἑκατόν, ἐλάτ-
 τος δὲ τῶν τριῶν ὅν δὲ ἐπὶ χίλια, οἱ καὶ ἡττὶ
 τὸν ἡμέτερον λόγον πολὺν αὖ ὅσον ἀρκυκλώ-
 τος τῆς ἰσθμῆς. ἔστι δὲ πρὸς τῶν σαδείων, ἡττὶ
 τὰ πᾶσι τοῖς τῆς Βρεταννικῆς τῆς οἰκισμὸν ταύ-
 τῃν πᾶσι, καὶ φησὶν εἶναι τὴν μακροτά-
 τῃν γένεσθαι ἡμέραν, ὅρων ἰσημερινῶν διὰ γένεσθαι, ὀκτακισχίλις δ' ὅπου τῆς ἡμέρας ἡλίου με-
 τὰ ὅσον αὐτῶν πᾶσι, οὗς φησὶν ἐπὶ χίλις τῆς Μασσαλίας ὅσα ἑξακισχίλις καὶ ἑκατόν σαδείους.

Nos autem ostendimus quæ ultra Celticam
 sunt agrè usq; ad Hiberniam habitari, nō am-
 plius 1200 stadijs. Hæc autem ratio pronunciat
 esse adhuc alium circulum habitabilem, ab
 Hibernia uersus septentrionem situm stadijs
 1110 120000. 7 Erit autem Bactris & fauci-
 bus maris Caspij Hyrcaniæq; admodum se-
 ptentrionalior: nam distabit ab intimo seces-
 su Caspij maris & Armeniacis ac Medicis mō-
 tibus circiter VI 1200 stadijs: uidebiturq; eius
 oræ maritimæ usque ad Indiam punctum esse
 septentrionibus proximum, ac posse inde ad
 Indiam circumnauigari, ut asserit Patrocles,
 qui istis præfuit locis. Iam Bactriana stadijs
 1200 uersus septentriones porrigitur: Scythæ
 ultra longè ampliorem occupant regionem,
 quæ mari septentrionali terminatur, & uiuunt
 sanè, quanquam incertis uagentur sedibus.
 Quæ ergo, cum ipsa etiam Bactra extra habi-
 tatam terram sita sint: erit enim interuallum
 à Caucaso per Bactra usq; ad mare septentri-
 onale stadiorum plus paulo IV 1200. Hæc ad-
 iecta numero stadiorum ab Hibernia uersus
 Aquilonem, totum per non habitabilem ter-
 ram spaciū cum stadiorum per Hiberniam
 numero, stadiorum VII 120000 summam
 conficiet. Quod si quis IV 1200 illa stadia o-
 mittat, ipsæ partes Bactrianæ ad Caucasum si-
 tæ ultra Hiberniam uersus septentriones in-
 clinabunt III 120000 stadijs, ultra Celti-
 cam & Borysthenem VIII 120000. Præ-
 terea Hipparchus tradit ad Borysthenē, inq;
 Celtica totis noctibus æstiuis solem lucere,
 & ambire ab ortu in occasum. sub brumam
 solem non attolli ultra IX cubitos: idq; mul-
 to magis euenire apud eos, qui à Mafsilia VI
 1200 CCC stadijs absunt: quos ille ipsos quoq;
 Celtas esse putat, ego autem Britannos, uer-
 sus septentrionem à Celtica stadijs 1200 1200 re-
 motos. Hibernis autem diebus solem ad cu-
 bitos sex eleuari, ad quatuor apud eos, qui à
 Mafsilla absunt IX 1200 C stadijs, intra tres apud
 ulteriùs disitos, qui etiam secundū nostram
 ratiocinationem longè magis sunt septentri-
 onales quam Hibernia. At iste Pythæ fidem
 adhibens, eum situm collocat in partibus Bri-
 tanniæ Austro propinquioribus, aitq; ibi lon-
 gissimam diem horarum æquinoctialium x 12,
 xviii autem ubi Sol ad IV cubitos assurgit,
 quos à Mafsilia abesse dicit IX 1200 C stadijs.

Quo

Quo efficitur Britannos, qui omnium maxi-
me ad meridiem accedunt, septentrioni esse
quam isti sint uiciniores. Ergo aut in eodem
erunt parallelo cum Bactrijs ad Caucasum
sitis, aut in aliquo ppinquo. docuimus enim
quod iuxta Daimachum Bactrij isti stadijs III
CCCLXXX propiores sunt septentrioni quam
Hibernia. quibus si addantur quotquot sunt
a Malsilia in Hiberniam, conficiuntur CCCXX
CCCLXXX. Quis ergo ijs in locis (. de Bactri-
is loquitur. obseruauit istam maximarum die-
rum quantitatem, aut solis altitudinē in me-
dio cœli brumæ tēpore uersantis? hæc enim
oculis omnium etiam litteraturæ omnis ru-
diuin exposita sunt, neq; mathematica opus
habent designatione: itaq; multi utiq; ea con-
scripsissent & ueterum qui res Persicas tradi-
derunt, & usq; ad nostram ætatem subsequen-
tum. & quomodo ea regionū istarum, quam
exposui, fertilitas cum ijs conueniret quæ in
cœlo fieri cernerentur? Ex ijs, quæ disputata
sunt, liquet, sapientis esse demonstrationem
eius refellere, in qua ille, quasi eadem uis sit
eius quod quæritur & eius quo id cōficitur,
ad demonstrationem id ipsum adhibet quod
quærebat. Rursus Hipparchus Daima-
chum rudem & harum rerum imperitum co-

India sunt natur ostendere, ut qui putarit Indiam inter æquinoctium autumnale & brumam esse sitam. & Megasthenem reprehēdit, qui in Austrinis Indiæ partibus Vrsas occidere, & umbras diuersam in partem cadere dixisset. horum enim neutrum ullibi in India fieri, esseq; hæc indoctè dicta. indocti enim esse dicere autumnale à uerno differre eo interuallo qd est uersus solstitia: cum idem sit circulus, & ortus: & interuallum terrestres tropici ab æquinoctiali (.inter quos ille ponat Indiam.) in dimensione compertum sit multo minus xx stadiorum millibus & ex sententia Daimachi non illius, sed suum propositum concludi. Indiam scilicet quæ uiginti aut etiam xxx millia stadiorum æquet, non posse isto interuallo compræhendi: compræhensum iri autem, si ea quātitas Indiæ assignetur, quam ipse tradat. Eiusdem quoq; esse ignorationis, quod neget in ulla Indiæ parte occidere Vrsas, aut umbras in diuersam cadere partem. cum ea statim ab Alexandria ad 100 stadia progressis euenire incipiant. Hæc dicentes rursus non rectè refellit Hipparchus, primū ab Hyberno tropico æstiuum accipiens: deinde absurdum iudicans, quod de rebus ma-
thema.

ὧς δ' οἱ νοπῶτα ποι τῶν Βριτανῶν Βορεῶτε-
 ροι τουτῶν εἰσίν. Ἡ τοι οὖν ὡς τὸ αὐτὸ
 παραλλήλου εἰς τοὺς πρὸς ἄρ' Καννασίῃ
 Βακτρίοις, ἢ ἐπὶ πνθ'· πλυσία ἔρ' θ'. ἄρ-
 ται γάρ, ὅτι κατὰ αὐτὸ ποδὶ Διμήχαρον συμβά-
 σεται Βορεοστοχῶνς ὡς ἐλ' ἰόντας αὐτῶν πῶς τῷ
 Καννασίῃ Βακτρίοις, ἐκδοίσις Ἰριχίλοις ἐκ-
 τικοσίσις. πῶς ἐθ' ἰόντων δὲ τούτων τοὺς ἀπὸ
 Μασσαλίας εἰς ἱερὸν, γίνονται μύθοι δ' ὡ-
 χίλοι πρὸς τακτοῖσι. Τίς οὖν ἰστέκῃ γ' τοὺς
 ἐκ' αὐτοῖς, λέγω δὲ τοὺς ποδὶ Βακτρα. αὐτῶν
 τὸ μῆθ' τῶν μεγίστων ἑμῶν, ἢ τὸ ἔσχατον
 τοῦ ἁλίου τὸ κατὰ τὰς μεθυστικὰς γ' τοὺς
 χαμῶναις ἴσ' πῶς; ὁρθαλμοφανὴ γάρ, πᾶς
 ταυτὰ ἰδῶντες, καὶ οὐ δόμῃ μαθηματι-
 κῆς συμπερίστασις. ὥς τε συνιζήσαντες πολλοὶ
 καὶ τῶν παλαιῶν τῶν τὰ Γόρσι καὶ ἰστροῦ
 τῶν καὶ τῶν ὑστρον μέγιστοι καὶ εἰς ἡμᾶς. πῶς
 δ' αὖ ἡ λεχθῆσα διδασκαλία τῶν τόπων, ἡ-
 μεῶν γὰρ τοὺς τοῖς τοῖς γ' ἄρ' οὐρανῶν φαι-
 νομενοῖς; ἐκ δὲ τῶν ἐρημνῶν διδασκ., ὥς καὶ
 σοφὸς ἀντιλεγὼν πῶς τὴν ἀπὸ δ' εἰς, ὥς ἰδ-
 οῦσιν αὐτῶν τῶν ζήτουμένων, λαμβάνον-
 τ'· πῶς τὸ ἀπὸ δ' εἰς τὸ ζήτημα. Γάλλιν
 δ' ἐκένον τὸν Διμήχαρον ἰδῶντες γ' δ' εἰς
 αὐτὸν βδελυγνὴ καὶ ἄπαρον τῶν τοιούτων οἶ-
 δαι γάρ, τὴν ἰνδικὴν μεταξὺ ἡμῶν τ' τε φθι-
 νοπρωτῆς ἰσχυρίας καὶ τῶν τροπῶν τῶν
 χειμῶν. Μεγαδὸν γὰρ ἀντιλεγόμενον
 ἢ γ' τοὺς νοπῶσις μέρισσι ἐλ' ἰνδικῆς τῆς τ' ἀρ-
 κτοῦς ἀκρὺν ἡγεῖται τῆς σκιάς ἀντιπίπτειν.
 μὴ δ' ἔσχατον γάρ, τῶν τῶν μὴ δ' αὖ ἐλ' ἰνδικῆς
 συμβαίνειν. Ταῦτα δὲ φάσκοντες ἀμαθῶς
 λέγεσθαι. τί, τὰ γάρ, τὴν φθινοπρωτῆς τῆς
 ἐαρινῆς διαφέρειν οἶδατε ἢ τὴν δι' αὐτοῖς
 τὴν πῶς τῆς τροπῆς, ἀμαθῶς, τὸ τ' ἀντικα-
 τὰ αὐτῶν ὄντ', καὶ ἐλ' ἀνατολῆς, τὸ π' ἀρ-
 κματ' τὸ ὡς ἐλ' ἰνδικῆς τροπικῆς ἀπ' τοῖς ἰσ-
 χυμῶν. ὡς μεταξὺ πῶς τὴν ἰνδικὴν ἐκ-
 νῶν, δ' ἔσχατον γ' τὴν ἀναμνηστικὴν πολὺ ἐλάτ-
 τιν'· τ' δι' αὐτοῖς ἐκδοίσις, συμβαίνει αὐτῶν
 κατ' αὐτὸν ἐκένον, ὅτι αὐτὸς νομίζῃ, ἔχ' ὅτι
 ἐκένον. δ' οὖν ἢ γὰρ ἢ τῶν νομῶν ἐκδοίσις
 τῶν ἰνδικῶν, ὥς πῶς τῶν μεταξὺ βδοῦν δ' αὐ-
 τῶν, ὅσον δ' αὐτῶς ἔρκει πρὸς αὐτῶν
 δ' αὐτῶς ἀγνοίας εἶναι καὶ τὸ μὴ δ' αὖ ἐλ' ἰν-
 δικῆς ἀκρὺν ἡγεῖται φάσκοντες ἀρ' αὐτῶν
 δὲ τῶν σκιάς ἀντιπίπτειν. ὅτι γὰρ ἡ πρὸς τακ-
 τικὴν πῶς τῶν ἐλ' αὐτῶν, ὡς ἰστέκῃ
 συμβαίνειν ἀρ' αὐτῶν. Ταῦτα δὲ ἀπ' αὐτῶν, ὡς
 δ' αὐτῶν πάλιν ἐκ' αὐτῶν ὅτι παρ' αὐτῶν, πρὸς ἀπὸ
 τοῦ χ' αὐτῶν τῶν τροπικῶν τὸν θεῖον δ' αὐτῶν.
 ὅτι ἐκ' αὐτῶν δ' αὐτῶν μάρτυρι γὰρ αὐτῶν τ' μα-
 θήμα.

θηματικῶν ἀστρολογῶν τὰ ἀνθρώπων ὡς πορ-
 τὸ ἔρατοδρόνους πνευματομῶν τῶν ἐκείνων
 μαρτυρίαν ἐκτείνοντο. ἀλλ' ἔκρινεν πνι-
 θὶ χρομίου πρὸς τοὺς ματαίους ἀντιλήγον-
 τας ἐλιγχαρὶ δὲν, ὅταν αὐτῶν τῶν ἐκείνων
 ἀπόφασιν ἐποικί ποτε ἐσιδέσθωμεν ἡμῖν συ-
 νηγοῦσθαι. Νυνὶ μὲν δὲ ὑποδείκνυσιν τὰ νο-
 τιώτατα ἐν Ἰνδικῇ αὐταῖραν τοῖς κατὰ Με-
 ρόλῳ, ὅπου ἐρήκασιν πολλοί, καὶ περὶ οὐ-
 κασιν, ἐπιδείκνυνται τὰ συμβαίνοντα ἀπο-
 πικ. Ἐπεὶ δὲ ὁ Ἰππαρχος οὐδ' ἐν αὐταῖσιν
 τῇ ὑποδείξει ταῦτα νυνὶ, μεταταύτα γὰρ ἔρ-
 δούτω ὑπομνήματι ἐσυγχωρεῖ, σκιῆσιν
 καὶ ὅσον τὸν λόγον. Φησὶ τοίνυν, αὐταῖρον-
 των ἀλλήλοισιν ὑπὲρ τοῦ παρὰλλήλου ἑα-
 μέτων, ἐπεὶ αὐτὸ μεταξὺ ἡμῶν διάστημα
 μὴ δυνάμεται γνωθῆναι ὅσον αὐτὸ ὅτι εἰσὶν ἐ-
 πὶ τοῦ αὐτοῦ παρὰλλήλου οἱ τόποι, αὐτὸ τῆς
 τῶν ἑλισμέτων συγκρίσεως ἐν κατὰ θάλα-
 σσον τὸν τόπον. τὸ μὲν δὲ ἐν τῇ Μορόλῳ ἡμεῖς,
 Φιλωνά τε τὸν συγγραψάντα τὸν εἰς Λιβυ-
 πτίαν πλοῦν ἰστέον, ὅτι πρὸς τὴν καὶ τι-
 σσεράκοντα ἡμέρων ἐν διεκρίσει προσηλὺς ἡσυχί-
 ας κορυφῇ γίνεται ὁ ἥλιος. λίγην δὲ καὶ αὐτὸν
 λόγους τοῦ γνωσθέντος πρὸς τὴν τῆς προση-
 λυαίας σκιάς καὶ τῆς ἰσημεριῆς, αὐτὸν τε ἔρα-
 τοδρόνους συμφωνεῖν ἔχουσιν ὅτι Φιλωνί. τὸ δ'
 ἐν τῇ Ἰνδικῇ ἡλίμα μὲν γὰρ ἰσορεῖν, μὲν δὲ αὐ-
 τὸν ἔρατοδρόνους. αὐτὸ δὲ καὶ αὐτὸν ἀρκῶς ἐκεί-
 ας φρόνεται, ὡς οἴονται, ἀποκρύπτονται, περὶ οὐ-
 οἴαντο ὡς ποτὶ Νεάρχῳ, μὴ δυνάμετον εἶναι ὑπὲρ
 ταῦτα παρὰλλήλου ἑλθῆναι τῶν τε Μορόλῳ,
 καὶ ταῦτα τὰ ἄκρα ἐν Ἰνδικῇ. εἰ μὲν τοί-
 νυν πορὶ τῶν ἀρκῶν ἀποφάσεις οὐ ἀρκρύν-
 ῃοντο, σωαποφαίνονται τοῖς ἀποῦσιν ἑ-
 ρατοδρόνους, ὡς πορὶ τοῦ ἐν τῇ Ἰνδικῇ ἡλίμα-
 τος. εἰ δὲ ἀποφαίνονται; ὅ δ' αὐτὸς ἔρατο-
 δρόνους; οὐτὸς γὰρ ὁ λόγος πορὶ τοῦ ἡλίμα-
 τος ἔστιν. εἰ δ' οὐ σωαποφαίνονται, ἀπλη-
 χθῶν ἐστὶν αὐτίας. οὐ σωαποφαίνονται δὲ γὰρ
 ἐκείνῳ τοῦ Διμήλου φήσαντος, μὲν δὲ αὐ-
 τὸν ἐν Ἰνδικῇ μὴτ' ἀρκρύνῃσθαι τὰς ἀρκῶν,
 μὴτ' αὐτὸν πρὸς τὰς σκιάς, ἀπὸ τῶν ἐκείνων
 φησὶ Μεγαδρόνους, ἀπερίαν αὐτὸν καταγι-
 νώσκει, τὸ συμπεπλεγμένον νομίζον φε-
 ρέσθαι, ἐν τῇ ἀστρονομίᾳ καὶ κατ' αὐτὸν
 τὸ Ἰππαρχον, τὸ γὰρ μὴ ἀπληρῆσαι τὰς σκι-
 ας, φερεῖται ἐμπέπλεκται. καὶ γὰρ ἐν τῇ
 Μορόλῳ αὐταῖρα, ἐν γὰρ Συώνῃ νοτιώ-
 ταρα εἶναι τὰ ἄκρα ἐν Ἰνδικῇ συγχωρεῖν
 φαίνονται. καὶ ἐν τοῖς ἐξῆς δὲ περὶ τῶν
 αὐτῶν ὡς ἑτέρων, ἢ ταῦτα λίγα τοῖς ἐξ-
 ἡγχα-

thematicis testimonium profertur hominis
 astrologiae rudis. quasi uero Eratosthenes in
 eo testimonio potissimam collocarit confir-
 mationis uim, ac non potius communem uia-
 na dicentes refutandi more tenuerit. Nam
 de rationibus futiliter contradicentes refel-
 lendi, haec quoque una est, cum ipsorummet
 sententiam, qualis qualis ea est, ostendimus
 nobiscū facere. Hactenus ergo eo quod mul-
 ti tradidere ac credere tanquam uero po-
 sito, nempe Austro propinquissimas Indiae
 partes eregione Meroe sitas esse, ostendi-
 mus quae absurda consequantur. Quoniam
 autem hanc propositionē Hipparchus in pre-
 sentia non impugnans, in secundo postea co-
 mentario eam negat, consideremus agendum
 etiam hoc argumentum. Ait ergo, quae in eo-
 dem sita paralelo eregione inuicem iacent, si
 magnum sit inter ea intervallum, hoc ipsum
 cognosci non posse quod ea sint eodem in pa-
 rallelo sita, nisi utriusque loci inclinationes in-
 ter sese comparentur ac Meroës quidem cli-
 ma siue inclinationem à Philone, eo qui nau-
 gationem in Aethiopiā conscripsit, obser-
 uatam fuisse eam, quod VI diebus ante æsti-
 uum solstitium ei loco sol supra uerticem im-
 mineat, ab eodem etiam rationes gnomonis
 ad umbras solstitiorum & æquinoc- torū tra-
 ditas, & ipsum Eratosthenē proximē ad Phi-
 lonis accedere sententiam. Indiae autem cli-
 ma neque ab ullo alio, neque ab ipso Eratosthe-
 ne exponi. quod si utraque Urfa ibi occidat,
 ut isti tradant Nearchum secuti: non posse in
 eodem parallelo iacere Meroën & istas Indie
 extremitates. At uero si Eratosthenes suffra-
 gatur ijs, qui utramque urfam occultari di-
 xerunt, quid dici recte potest neminē, ac ne ip-
 sum quidē Eratosthenem de Indiae situ quic-
 quam pronunciasse? nam ista quidem de cli-
 mate profectò est oratio. quod si is non suffra-
 gatur, utique absolendus est hoc crimine. Et
 quidem nō suffragatur. sed cum Deimachus
 dixisset, nulla in parte Indiae uel occidere ur-
 fas, uel in alteram partem recidere umbras,
 quae fuerunt Megasthenis opiniones: impe-
 ritiae eum damnat, ac mendacium cōnexum
 illud iudicat, in quo, uel Hipparcho iudice,
 manifesto mendacium de non cadentibus in
 diuersam partē umbris est implicatum. nam
 si non opponuntur Meroe, tamen Austro
 quā Syene uiciniores esse illas Indiae extre-
 mitates uidetur concedere. Sed & deinceps
 ipsidem de rebus disputans Hipparchus, aut

An Australes In-
 diae partes Me-
 roe opponantur.

Contra Hippar-
 cham.

eadem cum ijs, quæ iam refutauimus, dicit, aut falsa assumit, aut infert id quod non est consequens. Neque enim quod à Babylone ad Thapsacum stadia sunt $\text{iv c} \text{ij } 15000$, inde quæ uersus septentrionem ad Armenios usque montes stadia $\text{c} \text{ij } 200$, ex eo sequitur, à Babylone in meridiano per eā ducto ad montes septentrionales stadia esse $150 \text{ c} \text{ij}$ amplius. neque dicit Eratosthenes à Thapsaco ad montes esse $\text{c} \text{ij } 200$ stadia, sed restare aliquid adhuc non dimensum. Itaque argumentum, quod subiicitur, ab eo ductum quod datum aut concessum minimè fuit, nihil efficit. neque dixit usquam Eratosthenes Thapsacum à Babylone uersus Aquilonem amplius $\text{iv c} \text{ij } 150$ stadijs abesse. Deinceps Hipparchus adhuc patrocinians antiquis tabulis non ea profert quæ Eratosthenes dixit de tertio sigillo, sed sibi ipsi expressè confingit sententiam ad refellendum opportunam. Nam Eratosthenes ijs, quæ eum posuisse docuimus de Tauro & mari quod à columnis Herculis fluit, cum huius lineæ ope terram habitatam in duas esset partitus portiones, quarum unam septentrionalem uocat, alteram Meridionalem: conatur harum utramque denuò in partes, quas res ferret, diducere, quas ipse sigilla nominat. Ac cum austrinæ partis primum sigillum constituisset Indiam, secundum Arianam, quæ non incommodè circumscribi possunt, utriusque & longitudinem ualuit, & latitudinem perhibere, figuramque etiam quodammodo, ut geometriæ gnarus. Indiam enim rombi ait similem esse, quod laterum eius alia mari aluuntur austrino & orientali, cuius non admodum sinuosa sunt litora, reliqua monte unum, alterum flumine clauduntur, atque ita rectilinea quodammodo constat figura. Arianam autem uidens tria quidem latera ad constituendum parallelogrammum habere apta, occidentum aut latus punctis definiri non posse quod gentes istæ uicissim permixtæ habitant: linea tamen illud indicat, quæ à Caspijs portis ad extremitates Carmanix pertinet Persicum attingentes sinum. hoc latus occidentum uocat, orientale id, quod est ad flumen Indum: æqualiter autem ea inuicem undique distare non ait, ut neque reliqua duo montanum & maritimum, contentus alterum septentrionale, alterum meridionale appellasse. Hoc pacto secundum sigillum non exactissima complexus forma, multo etiā rudius tertium sigillum describit, pluribus quidē de causis.

Prima

λιγχιθῶσιν ὑφ' ἡμῶν, ἢ λήμμασι πεισθῆ-
ται ψευδέσι μιν, ἢ ἀποφῶνι τὸ μὴ ἀπολου-
δοῦν. οὐ γὰρ ἔστι ἀπὸ βαβυλῶνος εἰς θά-
ψακον εἶναι σπείλους τετρακιχλίους ἑκα-
τοσίους, ὅτι διδρῶν πῶς τῇ ἀρκύρῃ ὑπὲρ τὰ
Ἀρμένια ὄρη, χιλίους ἑκατόν, ἀπολουθὲν τὸ
ἀπὸ βαβυλῶνος ὡς τὸ δὲ αὐτὰς μεσημ-
βρινῶν ἐπὶ τὰ ἀρκτικά ὄρη πλείους ἄναι
τῶν ἑξακιχλίων· ὅτι τὸ ἀπὸ θαλάσσης ἐ-
πὶ τὰ ὄρη χιλίων καὶ ἑκατόν φασιν Ἐρατο-
δῶνους, ἀλλ' ἂν αἱ π. λοιπὸν ἑκακμύτρα-
τον. ὥς δ' ἢ ἔξῃς ἔφασκεν ἐκ μὴ διδρυμίου
λήμματι οὐκ αὖ ἐπὶ τῶν αἰνῶν· ὅτ' ἐπιφά-
νατο ἐδ' αὐτὸ Ἐρατοδῶνους τὴν θαλάσσαν τῆς
βαβυλῶνος πῶς ἀρκύς ἐξῆλθε πλείους
ἢ τετρακιχλίοις καὶ πεντακισίοις σπείλοις.
ἔξῃς δὲ συνωγεῶν ἐπὶ τοῖς ἀρχαίοις πινά-
ξιν, ὅτ' αὐτὰ λιγύμενα ὑπὸ τοῦ Ἐρατοδῶνους πῶς
φίρεται περὶ τῇ τρίτης σφραγίδος, ἀλλ'
ἐκ τῶν ἀσχετοχρημάτων πλάττει τὴν ἀπόφα-
σιν πῶς ἀναπροπῆν δύφω. ὁ μὲν γὰρ ἀπο-
λουθῶν τῇ δίσει τῇ πεντηκμύτρῃ τῇ τε ταύ-
ρου καὶ τῇ ἀπὸ σελῆν θαλάττης, δηλῶν τῇ
γραμμῇ ταύτη τὴν οἰκουμενὴν διχοκ. καὶ ἐκ
λεῖπας τὸ μὲν βόρειον μέρος, τὸ δὲ νότιον,
κυρᾶται ὑπὸ τῶν ἑκατόν πάλιν τέμνει
εἰς τὰ δισατά μέρη· ἀλλὰ δὲ ταῦτα σφρα-
γίδας. καὶ δ' αὖ τῇ νοτίου μέρους πρῶτῳ ἐ-
πὶ σφραγίδι τὴν Ἰνδὴν, δ' οὐτόφω δὲ
τὴν Ἀριανὴν, ἐχούσας τὴν ἐν πύρρι γραφὴν, ἴσ-
χυσαν ἀμφοτέρων ἀποδιδῶναι καὶ μᾶλλον
πλάττει, πρότερον δὲ πινὰ καὶ χῆμα ὡς αὐ-
τῶν κτηνῶν. τὴν μὲν γὰρ Ἰνδὴν, ῥοι-
βοῦδ' ἢ φασιν, ὅς τ' αὐτῶν πλοῦτον τὰς ἡ-
θαλάττης ἐλνυῖσθαι τῇ τε νοτίῳ τῇ τε ἰού, μὴ
πάνυ κολῶδεις νῆδας ποιεῖν. τὰς δὲ λοι-
πὰς τὴν μὲν ὑπὲρ ὄρεα, τὰ δὲ ὑπὲρ ποταμῶν,
καὶ ταῦτα τῇ διδρυμίου ἀποδιδῶναι ὑπο-
πτοχρημένον. τὴν δ' Ἀριανὴν ὄρων τὰς γα-
τρῆς πλοῦτας ἔχουσιν δύφω πῶς τὸ ἐκ-
τελίσσαι παραλλήλογραμμον χῆμα, τὴν δ'
ἰαπείρου ἐκ ἔχον σημεῖοις ἀφορίσαι ὅς τ' αὐ-
τὴν πλάττειν ἀλλήλοισι τὰ ἔθνη, γραμμῇ ἐν ὁ-
μῳ δ' ἢ τοῖς τῇ ἀπὸ κασπίων πυλῶν ὑπὲρ τὰ ἄ-
κρα τ' Καρμανίας ἐλνυῖσθαι τὰ σιναίησιν
πῶς τ' ὁ ὁριζὸν κόλπῳ ἰαπείρου ἢ ἐν καλῇ
ᾧ τὸ πλοῦτον, ἴσως δὲ τὸ πᾶν τ' ἰσθμῷ. πα-
ράλληλα δ' ἢ ἐλνυῖσθαι τὰ λοιπὰ τό, τε ὑπὲρ
ὄρεα γραφόμεν καὶ τὸ τῇ θαλάττῃ, ἀλλὰ μόνον
τὸ μὲν βόρειον, τὸ δὲ νότιον. ἐπεὶ δ' ὁ λοχὸς
πρὶν τὴν τὴν δ' οὐτόφω ἀποδιδῶναι σφρα-
γίδα, πολὺ ταύτης ὁ λοχὸς ὄρεα ἀπὸ διδρυ-
σι τὴν τρίτην σφραγίδα ἢ πλάτης αὐτῆς.

πρῶτον

πρὸ τῶν μὲν τῶν λιχθέων δὲ οὐκ οὐκρινῶς
ἀφ' ὧν καὶ ἀπὸ Κασιῶν πυλῶν ὑπὸ Καρ-
μανίαν, ὥς κοινὴν ὅτι τῆς, πρὸς τὴν αὐτὴν διου-
τῶν σφραγίδα πλῆθυν. ἐπεὶ δ' οὐκ ἔστι τῶν
νότιον πλῆθυν δὲ πόσιος ἐμπλήσει κολ-
πῶ, ὅπου αὐτὸς φησὶν. ὥστ' ὡς ἀγασται
τῶν ἐκ Βαβυλῶν λαβὴν γραμμῶν, ὥς αὐ-
τὸν εἶκο πινὰς ὅσας Σάουρ ἐκ πόσιος μέ-
χρι τῶν ὄρων τῆς Καρμανίας καὶ τῆς πόσιος,
ἢ διὰ τοῦτο ὡς ἐξ ἑκ μὲν τρημύλων ὅσων, πε-
δίον ὅσων τῶν ὅλων μικρῶ πλείονων ἢ ἑννα-
κιλίων. ὡς νότιον μὲν καλῶ πλῆθυν, πε-
ραλλῆλον δ' ἢ λέγει τῆς βορέας. ἀλλ' ὅπου
ἐστ' ὁ Εὐφράτης, ὡς ἐπὶ τῇ ἀφορίζῃ πλῆ-
θυν, συνήγνυς ὅσων διὰ τῆς γραμμῆς· ἀλλ' ἀπὸ
τῶν ὄρων ὑπὸ τῶν μισσημύλων ἑνός, ὥτ' αὐ-
τῶν πρὸς τῶν, καὶ πάλιν πρὸς νότον μέ-
χρι τῆς θάλασσης ἐκβολῆς. ἀλλ' οὐδὲ τὸ μὲν δι-
μήτρον τῶν ποταμῶν, φησὶν τὸ χῆμα τῆς
σποταμίας, ὅ ποιεῖσι συμπλήθοντες εἰς ἑν,
ὁ, τῆς Τίγρης καὶ ὁ Εὐφράτης, ὡς κρησὶν πα-
ραπλήσιον, ὥς φησὶ. καὶ μὲν τὸ ἀπὸ ἀσφα-
κὸς μέ-
χρι τῆς Ἀρμενίας, ὅτε πάλιν μετρημύλων
ἔχει τὸ ἐπὶ τοῖς πλῆθυν τὸ ἀφορίζον ὅ-
που τῶν Εὐφράτη, ἀλλὰ φησὶ τὸ πρὸς τῇ Ἀρ-
μενίᾳ μέ-
χρι καὶ τοῖς ἀρκυνοῖς ὅροις μὴ ἔχει
πόσον ὅτι. ὅσα τὸ ἀμεινόμενον εἶναι. διὰ δ' ὅτι πάν-
τες τοῦτο, τυπῶν ὡς φησὶν ἀρδιδύναμι τῶν
πρὸ τῶν μετρίων. ὅτι καὶ τὰ ὅσα ἡματα ἄ-
φησιν ἐκ πολλῶν συναγαγὼν τῶν αὐτῶν ἐκ τῶν
πρᾶγματ' ἀσφακῶν πινὰς αὐτῶν πρὸς
καλῶν. Ἀγνοοῦντες δ' ὅτι ὅσα αὐτὸν δὲ πρὸς
τῶν πρὸς τῶν ποταμῶν ὁλοκλήρειαν γεωμε-
τρικῶς αὐτῶν, ὅτι ἢ χάριν εἰσάγει τις ἐν
ὅπου αὐτὸ ἀπαγέλλασιν ἡμῶν τῆς τῶν τόπων
φύσιν. ὅταν δὲ δὴ, μὲν δ' ὅτι ὡς ἐκ τῶν λίγ-
λα, βάνε τὰς γεωμετρικὰς ὑποθέσεις, ἀλλ'
ἐαυτῶν πλάττειν ἐκφανέρον αὐτὸν τὸ φιλόμορον
καταμετρήσει. ὁ μὲν δὲ ὅπως φησὶ τῆς τῆς
μετρίων τυπῶν ὡς ἀρδιδύναμι, μετρίων παρ-
ων ἀπὸ Κασιῶν πυλῶν ὑπὸ τῆς Εὐφράτης.
ἢ μὲν ὅτι διὰ τῶν ὡς ἀναγκασμῶν ἐν-
γῆ τῆς μετρίων, ὅτι τῶν ἐμπλήσει τῆς ἀρ-
χῆς ἀπὸ τῆς Εὐφράτης ποικίλων, ὅτι ἢ τῆς
ἀσφακὸς ὅσα βάνε αὐτῶν, μέ-
χρι μὲν τῶν Τί-
γρης, ὅσα ἀλέφαντος ὅσα δὲ, περὶ χι-
λίους αὐτῶν πρὸς τῶν. ὅτι τῶν δὲ ὑπὸ
αὐτῶν ἐπὶ τῶν ὅσα γαυγαμῶν αὐτῶν ὅτι
καὶ Ἀρβέλων αὐτῶν ἐκβατάνων, ἢ δαρθῶν ἐκ
τῶν γαυγαμῶν ἐφ' ὧν μέ-
χρι Κασιῶν πυ-
λῶν, αὐτῶν μετρίων ἐκπληροῖ τριακισίους μόνον
πλῆθυν. τὸ μὲν δὲ βορέον πλῆθυν ὅ-
που κατὰ τῶν, οὐ κατὰ τῶν τοῖς ὅροις
δὲς,

Prima est, quam iam retulimus, quod non sa-
tis distincte linea definitur à Caspijs portis ad
Carmaniam, quæ tertio sigillo communis est
cum latere ad secundum pertinente sigillū.
Deinde quod in latus meridionale Persicus
incidit sinus, quod ipse etiam dicit. itaq; co-
actus fuit lineam à Babylone rectam educere
tanquam per Susa & Persepolin usque ad fi-
nes Carmaniae & Persiae, quā poterat iter di-
mensum inuenire, stadiorumq; linea fiebat
paulo minus 1913. quam & meridionale vo-
cat latus, neq; parallelum septentrionali late-
ri dicit. Manifestum porro est Euphratem e-
tiam, quo occiduum describit latus, rectæ li-
neæ similem esse: quippe is à montibus uer-
sus meridiem fluens, inde ad orientem flecti-
tur, rursumq; uersus austrū fertur, usq; dum
in mare effluit. & obliquitatem fluuij ipse in-
dicat, ubi figuram Mesopotamiae, quam con-
stituunt in unum confluentes Tigris & Eu-
phrates, ad similem ait esse & puluino remi-
gum, ut ipse loquitur. Iam spaciū quod à
Thapsaco usq; ad Armeniam est, non totum
habet dimensum latus occiduū quod ab Eu-
phrate definitur: ait enim se nō habere quan-
ta sit portio quæ est ad Armeniam & montes
septentrionales, quia eius mensura non ex-
tet. Ob hæc ergo omnia, tertiam partem fate-
tur se rudi deformatione conceptam propo-
nere: nam interualla quoq; quæ se ait ex mul-
torum scriptis annorasse, qui dimensiones li-
teris mandarint, ait à quibusdam incerti auto-
ris uocari. Videtur itaq; iniquus esse Hippar-
chus, qui contra hanc crassam & cōfusorem
descriptionem geometricè disputat, cū hac
in re gratiæ sint habendæ his, qui uel utcunq;
locorum nobis indicauerunt naturam. Aper-
tius etiam suum contendendi studium pro-
dit, dum non ex dictis Eratosthenis sumit ge-
ometricas hypotheses, sed sibi ipsi eas contin-
git. Atq; ille quidem hoc modo rudi figura
tertiam partem esse delineatam ait, 6633 sta-
dijs à portis Caspijs usq; Euphraten. Per par-
tes deinde dimensionem, uti descriptam re-
petit, referens, factio iterum ab Euphrate &
eius apud Thapsacum traiectu initio, usq; ad
Tigrin, quo loco Alexander transijt, stadia
scribit 13444. inde ad subsequētia loca per
Gaugamela, Lycum, Arbela, & Ecbatana,
quā Dari' à Gaugamelis fugit, usq; ad Caspi-
as portas, 6633 implet, super additis dūtaxat
ccc. Sic ergo dimetitur latus septentrionale,
non id æqualiter undique à montibus abesse
ponens,

αὐτὸν αὐτὸν τὰ νοτιώτερα ὡς πρὸς ἑρατοσθένης ἀ-
 ριστοί, (αὐτοὶ αὖ γὰρ οὐκ ἔστιν ἀλλοτρίως φησὶν ὅτι
 ἐν αὐτοῖς ἐκείνῳ πλεονέχεται. τὴν γὰρ τρί-
 τὴν μετὰ τὴν τὴν Βόρειον πλεονέχεται ἐπὶ
 τὰ ἀφελόμενα ὑπὸ τῆς ἀπὸ Κασπίων πυ-
 λῶν ὑπὸ τὸν Εὐφράτην γραμμῆς καθ' ἃν μὲν
 εἰς τὸν μετὰ ταῦτα ὑποφωτισμένον τὸ νότι-
 ον πλεονέχεται τὸ ἀπὸ Βαβυλῶν ὡς αὐτὸ ὅρους
 τῆς Ἀρμενίας, μικρὸν πλεονέχεται δὲ ἢ γυναι-
 χιλίων. τὸ δὲ πρὸς δὲ οὐκ ἔστι πλεονέχεται ἀπὸ Θα-
 ψάκας πρὸς τὸν Εὐφράτην δὲ ὡς Βαβυλῶ-
 να, τετρακισχίλιοι ἑκατόνσιοι στάδιοι, καὶ
 ἑξῆς ἐπὶ τὰς ἐκβολὰς τριχίλιοι. τὰ δὲ πρὸς
 ἀρκτοῦ ἀπὸ Θασάκας, τὸ μὲν ἀρμενιστὴν
 μέχρι χιλίων ἑκατόν, τὸ λοιπὸν δ' ἑκῆτι. ἔ-
 πι πέντε μίλια φησὶ τὸ μὲν Βόρειον δὲ πλεονέχεται
 τῆς τρίτης μετὰ τὴν ὡς μίλιον ἢ δὲ τῶν
 περὶ τὴν ἀπὸ Βαβυλῶν διδῆα, με-
 γαλὴ ἀνατολικῶν πλεονέχεται, σιμωλογίδης μικρὸν
 πλεονέχεται ἢ γυναικίλιον. δὲ ἄλλοι δὲ ἢ Βαβυ-
 λῶν, ὅτι πλεονέχεται πλεονέχεται ἢ χιλίοις σταδίοις δὲ
 ἀνατολικῶν τῆς τῆς Θασάκας ὁδοῦ. ἔρ-
 ρηται δὲ ὅτι εἰ μὲν αὐτὸν αὐτὸν μεσημβρι-
 νῆς διδῆα ἔπ' ἀκρεβῆς ἐλαμβάνοντο αἱ τε
 Κασπίαι πύλαι, καὶ οἱ ὅροι τῶν Καρμανίων
 καὶ Περσῶν, πρὸς ὁρδῆς τὰ ἤγοντο ἀπὸ τῆς
 λεγόμενης μεσημβρινῆς διδῆας, ἢ τε αὐτὸν Θα-
 ψάκον, καὶ ἢ αὐτὸν Βαβυλῶνα, σιμωλογίδης αὐ-
 τῶν. ἢ γὰρ πρὸς βαλλομένη τῇ τῆς Βαβυλῶ-
 νος μετὰ τῇ τῆς Θασάκας διδῆας μεσημβρι-
 νῆς, ἴσα αὐτὴν πρὸς αὐτοῖς, ἢ πλείους γὰρ τῇ
 ἀπὸ Κασπίων πυλῶν εἰς Θασάκον ὡς τε
 τῇ ὑποφωτιστὴν ἐγίνετο αὐτὴ ἀνατολικῶν ἢ Βα-
 βυλῶν τῆς Θασάκας, ἢ ὑποφωτιστὴν ἢ ἐκ Κασπί-
 ον πυλῶν εἰς Θασάκον, τῆς ἐκ τῶν Καρμανί-
 ον ὁρδῶν εἰς Βαβυλῶνα. Ἄλλ' ὅτι τὴν διδῆα
 ἄν γραμμῆν τὸ ἰσχυριον πλεονέχεται τῆς Ἀρ-
 μένης αὐτὴ μεσημβρινῆς ἡμετέρας ἑρπυλῆς ἑρατο-
 σθένης, ὅτι τὴν ἀπὸ Κασπίων πυλῶν αὐτὴ Θασά-
 κον πρὸς ὁρδῆς τῇ τῆς τῶν Κασπίων πυ-
 λῶν μεσημβρινῆς, ἀλλὰ μάλλον τὴν τῆς ὁρ-
 γηρομένην, πρὸς τὴν ἢ αὐτὴ Θασάκον, γινί-
 σαι ποιεῖ, ἀπὸ τῶν αὐτῶν σημείων κατηγμένης,
 ὅτι ὅτι καὶ τῶν ὁρδῶν γραμμῆς. ὅτι ἢ αὐτὴ Βαβυ-
 λῶνα ἀπὸ τῆς Καρμανίας ἡμετέρας περὶ ἡμε-
 τῆς ἔρρηται τῇ αὐτὴ Θασάκον ἡμετέρας ὅτι αὐ-
 παρὰ τὴν αὐτὴν, καὶ ὁρδῆς τῇ τῆς Κασπί-
 ον πυλῶν μεσημβρινῆς, ὅτι ὅτι αὐτὴ ἐγίνετο
 πλείον πρὸς τὸν συλλογισμόν, ὅτι τὰ ταῦτα λα-
 βὼν δὲ ἐποιεῖ καὶ δὲ ἑρπυλῆς, ὡς οἶεται, ὅτι ἢ
 Βαβυλῶν ἢ ἑρατοσθένης Θασάκας ἀνατολι-
 νὴν ἐρατοσθένης ἑρατοσθένης ἑρατοσθένης ἑρατοσθένης

uoluit Eratosthenes.) Indiam in partes meri-
 diei uiciniores reponendam, id ait maximè
 ex his manifestum fore quæ ille ipse tradat.
 Terciam enim partem cum dixisset quod ad
 latus septentrionale attinet definiti à linea,
 quæ ducitur à Caspijs portis ad Euphraten,
 longitudine ccioo stadiorum: inferre eum
 deinde, austrinum latus à Babylone ad fines
 Armeniæ, paulo amplius ix stadiorum milli-
 bus continere: occiduum autem à Thapfa-
 co secundum Euphraten ad Babylonem iv
 cio 10000 stadia continere, atque hinc usq;
 ad ostia esse iii cio stadia: quæ uersus septen-
 trionem à Thapfaco sunt, usque ad cio c sta-
 dia dimensa esse, reliqua non item. Quoni-
 am ergo, inquit, tertiæ partis latus septentri-
 onale stadiorum est circiter ccioo, & recta
 linea ab hac ubique æqualiter disita, quæ à
 Babylone ducitur usque ad orientale latus,
 paulo maior ix millibus stadiorum supputan-
 do inuenta est: constat Babylonem cio, non
 multo pluribus stadijs oriētī esse propiorem
 quàm est transitus apud Thapfacum. Ad
 hoc dicemus, siquidem præcisè in eadem li-
 nea recta meridiana sumerentur portæ Ca-
 spiæ, & fines Carmaniæ ac Persiæ, atque ab
 ea linea meridiana ad perpendicularum educe-
 rentur lineæ ad Thapfacum & Babylonem,
 fore ut istud eueniret. nam linea quæ educe-
 retur iuxta lineam quæ per Babylonem usq;
 ad meridianam Thapfaci lineam protendi-
 tur, utique ad sensum aut æqualis, aut admo-
 dum æquali propinqua esset collata cum
 linea quæ est à portis Caspijs ad Thapfa-
 cum. itaq; tanto interuallo Babylon Thapfa-
 co esset orientior, quanto excedit linea à
 Caspijs portis ad Thapfacum lineam a fini-
 bus Carmaniæ ad Babylonem extentam. At-
 qui neque lineam quæ definit occiduum la-
 tus Arianz in meridiano sitam dixit Erato-
 sthenes, neque eam quæ à Caspijs portis ad
 Thapfacum ad angulos rectos insisteret meri-
 diano Caspiarum portarum, sed magis eam
 quæ mōte describitur, ad quam linea ad Tha-
 pfacum pertinens angulum facit, ab eodem
 educta signo, à quo etiam montis linea. Neq;
 lineam à Carmania ad Babylonem ductam li-
 near ad Thapfacum ductæ æquè distantem
 esse dictum fuit: neq; si fuisset, & non tamen
 Caspiarum portarū meridiano ad rectos an-
 gulos insisteret, id ad argumenti conclusio-
 nem erat facturum. At Hipparchus ista quasi in promptu sita sumens, atq; ut putat,
 ostendēs Babylonē de sententiā Eratosthenis paulo plurib; cio stadijs oriētī q̃ Thapfa-
 cum

cum esse propinquoirem: aliud rursum sibi fingit assumtum ad insequentem demonstratorem: aitque, si imaginatione concipiatur recta linea à Thapsaco uersus meridiem ducta, perpendicularisque in eam a Babylone demissa, fore triangulum rectangulum, quod comprehendatur à linea à Thapsaco ad Babylonem tendente, & ea quæ à Babylone ad perpendicularum in meridianam Thapsaci lineam agit, ipsaque Thapsaci linea meridiana. huius trianguli latus recto angulo oppositum facit lineam à Thapsaco ad Babylonem porrectam, cui longitudinem assignat stadiorum IV CIO IOCCC: perpendiculari à Babylone in meridianam Thapsaci, paulo amplius CIO, quanto excedebat linea ad Thapsacum eam quæ est usque ad Babylonem. atque ex his etiam reliquum latus quod angulum rectum conficit, supputat, cuius aliquota pars sit ista perpendicularis. Huic adijcit lineam à Thapsaco usque ad montes Armenios porrectam, cuius partem ait Eratosthenes dimensam esse stadiorum CIO C, omittitque id, cuius nondum est explorata mensura. Hipparchus ponit id esse ad minimum CIO stadiorum, ut simul sint CIO CIO C stadia. Hoc ergo addens trianguli lateri quod ad lineam rectam ei adiungitur usque ad cathetum Babylonis, multorum millium supputat interuallum ab Armenijs montibus & parallelo Athenarum usque ad cathetum à Babylone, quæ in Babylonis parallelo insistit. A parallelo autem qui per Athenas ducitur ad eum qui per Babylonem, ostendit non amplius esse stadijs CIO CIO CCCC, posito toto meridiano tot stadiorum, quot affirmat Eratosthenes. Quod si ita est, Armenij montes & Taurus non erunt in parallelo Atheniensi, quod uoluit Eratosthenes, sed multis stadiorum millibus uersus septentriones uergent, secundum hunc ipsum. Hoc loco præterque quod summationibus utitur refutatis ad trianguli rectanguli constitutionem, istud quoque sumit ad id quod concessum non est, lineam quæ recto angulo subtenditur rectam à Thapsaco ad Babylonem usque stadijs constare IV CIO IOCCC. nam hanc uiam Eratosthenes ait esse iuxta Euphratem, ac Mesopotamiam cum Babylonia contineri magno circulo ab Euphrate & Tigris maiorem tamen partem ab Euphrate circui. Ergo recta linea à Thapsaco ad Babylonem si iuxta Euphratem ducatur, summam hanc

συμβαίνει φασίν. ὡς δ' ἂν ἀπὸ θαλάσσης εἰς Βαβυλῶνα εὐθεία ὄντων παρὰ τὸν Εὐφράτην εἰς ὅτ' αὐτὸν

κατὰ τὰς δὲ, μικρῶν πλείους ἢ χιλίους πλεονάζουσιν, πάλιν ἄλλο πλάττει λήμμα ἐαυτῷ πρὸς τὴν εἰρηστέαν ἀπόδειξιν. καὶ φασίν, καὶ γινώσκουσιν ἀπὸ θαλάσσης ἐπὶ μισμυρίαν εὐθείαν ἀγαγεῖν, καὶ ἀπὸ Βαβυλῶνος ἐπὶ ταύτῃ καὶ ὄρεσι, τρίγωνον ὀρθογώνιον εἶναι, συνιστάμεν, ἐκ τῆς ἐπὶ θαλάσσης ἐπὶ Βαβυλῶνα τενούσης πλεονάζουσιν, καὶ δ' ἀπὸ Βαβυλῶνος καθεῖσθαι ἐπὶ τὴν εἰρηστέαν θαλάσσαν μισμυρίαν ἡμιλίαν ἢ αὐτῆς τῆς θαλάσσης μισμυρίαν. τούτου δὲ τοῦ τριγώνου τὴν μὲν ὑποτέταντα τὴν δὲ τὴν ἀπὸ θαλάσσης εἰς Βαβυλῶνα πόλιν, ἢ φασίν περικυκλίαν ὀκτακυσίων εἶναι. τὴν δ' ἐκ Βαβυλῶνος εἰς τὴν δὲ θαλάσσαν μισμυρίαν ἡμιλίαν καὶ ὄρεσι, μικρῶν πλείους ἢ χιλίων, εἶναι τὴν εἰρηστέαν τὴν ἐπὶ θαλάσσης πρὸς τὴν μὲν Βαβυλῶνα. ἐκ δὲ τούτων καὶ τὴν λοιπὴν τῶν ποδῶν τὴν δὲ συνλογίζεσθαι, πολλαπλάσιον οὖσαν τῇ λεγέμεν καθεῖσθαι. προσέτι δὲ ταῦτα τὴν ἀπὸ θαλάσσης πρὸς ἀρκύον ἐμβαλλομένην μὲν τὴν Ἀρμενίαν ὄρεσι, ἢ τὴν μὲν εἰρηστέαν μετρηθῆσαν ἑξακισθίων, καὶ εἰρηστέαν ἡμιλίαν, τὴν δ' ἀμεινότερον ἑξακισθίων δ' ἐπὶ τῇ λέγεισθαι ὑποτίθεται χιλίων, ὡς τὴν συνιστάμεν διχίλιον καὶ ἑκατὸν γινώσκουσιν. ὁ πρὸς δὲ τῇ εἰρηστέᾳ πλεονάζει τὸ τριγώνον μὲν τὴν καθεῖσθαι τὴν Βαβυλῶνα πολλὰν χιλιάδων λογίζεσθαι διάστημα τὸ ἀπὸ τῶν Ἀρμενίων ὄρεων, καὶ τὸ δὲ Ἀθηνῶν παραλλήλου μὲν τὴν ἐκ Βαβυλῶνος καθεῖσθαι, ἢ τὴν ἐπὶ τῇ δια Βαβυλῶνος παραλλήλῃ εἶναι. τὸ δὲ καὶ ἀπὸ τῇ δὲ Ἀθηνῶν παραλλήλῃ ἐπὶ τὸν δια Βαβυλῶνος δάκτυλον ἢ μέγαν σκεῖνον διχίλιον τετρακυσίων. ὑποτίθεται τὸν μισμυρίαν παρὰ τὸν τούτων πεδίων ὅσων ἑξακισθίων φασίν. εἰ δὲ ὅτι, ἐκ αὐτῶν τὰ εἰρηστέα Ἀρμενία καὶ τὰ τῇ Ταύρῃ ἐπὶ τῇ δὲ Ἀθηνῶν παραλλήλῃ ὡς ἑξακισθίων, ἀλλὰ πολλὰς χιλιάδας σκεῖνον ἀρκύων τε καὶ αὐτῶν ἐκείνων. ἐν ταῦτα δ' ἢ πρὸς τὸ πρὸς αἰσθησασμένους λήμμασι πρὸς ἡμετέρας πρὸς τῇ τῇ ὀρθογώνῃ τριγώνῳ τάξιν, καὶ ὅτι λαμβάνει πρὸς τὸ μὴ διδόνον, τὸ τὴν ὑποτέταντα τὴν δὲ τὴν ἀπὸ θαλάσσης ἡμιλίαν εὐθείαν εἶναι μὲν Βαβυλῶνα γινώσκουσιν τε περικυκλίαν ὀκτακυσίων. Παρά τινος γὰρ τὸν Εὐφράτην φασίν εἶναι τὴν ὁδὸν ταύτην ὅτι ἑξακισθίων, καὶ τὴν Μεσποταμίαν οὖν τῇ Βαβυλῶνι, μεγάλῃ κύκλῳ περιεχόμεναι λέγουσιν ὅτι τὸ Εὐφράτη καὶ τῇ Τίγριδι, τὸ πλεονάζει τὸν πεδίων ὅσων τὸ Εὐφράτην εἰς ὅτ' αὐτὸν

[illegible]

ἢ δ' ὁδὸν ἔχῃ πιδότην, χρώματα δ' οἰκί-
 ας ἐκατόβα τὸν καιρὸν, Ἐπὶ τὴν χεῖραν στοπὸν
 τὸν ὅπως ἀπὸ τῶν γυναικῶν, δ' ἂν πο-
 τὸς πιδόσῃ τῶν μὲν τὰ κατ' ἐκαστὴν ὄν-
 τας, μὲν πιδόσῃ τὰς ἡγ' μελὸς τὰς μάλ-
 λον, ἢ τὰς ὡς ἔτι χει. τὸ γὰρ σημαῖν δὲ καὶ
 τὸ διπλοῦν εἶναι ἐκείνη λαβὴν ὅτι, ὅς χεῖραν
 ἔχῃ ὁ γυναικῶν. Εὐπιδόσῃ δὲ ὅταν ἢ
 ποταμοῖς, ἢ ὁδοῖν, ἢ θαλάσῃ διωκτὸν ἢ
 καὶ ἔθνεσιν δὲ, ἢ ἔθνεσιν, καὶ μεγέθει ποσῶ, καὶ
 χήματι, ὅπου αὐτὸ διωκτὸν. πάντα χεῖ δὲ,
 αὐτὴ τὴν γυναικῶν τὸ ἐκπῶς καὶ ὁλοχρ-
 οῦς ἰκανὸν. μελὸς γὰρ αὐτὸ ἰκανὸν ὅταν αὐ-
 τὸ μεγαλοῦ εἴπῃς μῆκος καὶ πλάτος. ὡς ἢ
 οἰκουμένης, ἐπὶ ἡ μνηστῆρας ὅταν τύχοι μῆκος,
 πλάτος δ' ἢ ἑλπίων ἢ ἡμῶν μικρῶ τὴν μέ-
 τω. Ἐχῆμα δ' αὐτὴ τῶν γυναικῶν πνί-
 χματὸν ἐκείνη, ὅπως τὴν Σικελίαν τριγών-
 ων ἢ τῶν ἄλλων γυναικῶν πνί-
 χματὸν, ὅταν τὴν ἰβηρίαν βύρση, τὴν πελοπόννησον
 πλατύνου φῦλλον, ὅσα δ' αὐτὴν μῆλον ἢ τὸ τιμ-
 νόμεον, ποσῶ δὲ καὶ ὁλοχρῶς ὁδοῖς πρὶ πο-
 ῖν ποιῆσαι τὰς τὰς. ἢ μελὶ ἐν οἰκουμένη
 rei notat, ut Hispaniam tergori, Pelopon-
 est id quod diuiditur, tanto etiā grandio

hanc non modò non æquabit, sed & magno erit interuallo minor. Hæc ergo ratiocinatio subuersa est. Et quidem dictum est fieri non posse dariis duab. lineis à Caspijs portis, quarum una ad Thapsacum, altera ad Armeniæ montes eregiõne Thapsaci sitos; indeq; minimum disitis (ipso Hipparcho autore.) Ita dijs bis mille ac centum, deducatur, eæ ut inter se æqualiter undiquaq; distent, item paralleli sint ad lineam quæ est per Babylonem ducta, quam meridionale latus uocat Eratosthenes. Ille igitur cum iter montanum quantum esset exprimere non posset, lineæ autem à Thapsaco ad Caspias portas mēsuram cognitā haberet, hæc posuit, addiditq; ut crassa Mīnerua loquar, cum aliās mēsuram indicaturi spacij quod est ab Ariana usque ad Euphratem non multum interesset utrius lineæ dimensionem haberet. Qui autem eas lineas pro æqualiter distantibus ab eo positas accipit, is planè uidetur hominem puerilis ignorantia insimulare. Hæc igitur, utpote puerilia, missa faciamus. Quæ uerò Eratostheni uitio dari possunt, talia sunt. Quemadmodum enim sectio in 10 membra differt à tributione in partes: (quod illa nimirum descriptionem quandam habet naturalem, certa q; forma & punctis suis definita, unde & illud Poëtæ est

Illum scindendo uerum in sua membra resoluens:

hæc nihil tale habet.) utimur autem utraq;
tempestiuè, ratione habita opportunitatis ac
necessitatis. ita in rebus geographicis, sanè in
partes faciendæ sunt diuisiones dum singula
persequimur, magis tamen sectiones in mē-
bra sunt imitandæ, quàm quæ in qualescunq;
partes fiunt: ex illis enim puncta seu termini
possunt sumi, quibus unumquodq; commo-
dè circumscribatur, quæ res geographo est
opus. Eam autem consequentur, si definire
aliquid possit fluminib⁹, mōtibus, mari, gen-
te, populis, magnitudine (ubi hoc licet.) ac fi-
gura certa. ubiq; autem loco geometricæ præ-
cisionis, simplicior atque rudior ratio suffici-
et. Nam magnitudo satis uidebitur expressa,
si maximam lōgitudinem ac latitudinem di-
xeris. ut terræ habitatæ longitudinem (uerbi
gratia.) LXX millia, latitudinem paulo semil-
le longitudinis minorem. Figura, si quid geo-
metricæ alicui compares figuræ, ut (exempli
gratia) Siciliam triangulo: aut formæ alicuius
anefum folio platani. Ceterum quanto maius
affieri segmēta par est. Porro terra habitabilis
h in duas

*Adversus Bras
rosiensem.*

Geographical
divisions.

h in duas

in duas partes recte diuisa est, Tauro monte, & mari ad columnas • & partis austrinae.

Atq; India quidem multis finibus circumscripta est, monte, fluuio, mari, uno nomine ut gens unius gentis. quare quadrilatera, & rhombi similis recte dicitur. Ariana minus commodè circumscribitur, eò quod latus occidentium cum alijs est confusum. definita tamen est tribus lateribus tanquam rectis, &

Tertium sigillū.

nomine, ut unius gentis. Tertium autem sigillum planè circumscriptione caret. Nam & latus quod ei commune est cum Ariana, confusum est ut diximus: & meridionale latus negligentissimè expressum est. quippe neq; sigillum eo includitur, cum per id medium transcat, & quia multas uersus meridiem partes relinquit, longitudinem maximam non describit. nam septentrionale latus maius est. neque Euphrates occidentium latus conficit, ne si rectam quidem flueret ad lineam: cum eius extrema non sint in eodem meridiano. què ergo magis occidentium, quàm austrinum faceret latus? Absq; etiam his, cum paulum restet terræ usq; ad mare Cilicium & Syriū, quod sigillum non usq; ad duo ista producit, consentaneum non est, cum & Semiramis &

Syria latitudo.

Ninus Syri dicantur. quorū illa Babylonem condidit & regiam habuit, ille Ninum, quæ primaria urbs. (sic metropolin liceat exprimere.) Syriæ censetur. cumq; eadem adhuc lingua utatur extra intraq; Euphratem. Proinde hinc gentem nobilissimam tanta intercapedine diuellere partesq; eius peregrinis adiungere nationibus, minimè conuenit. Neq; enim dicere potest se magnitudine coactum esse. quod enim usq; ad mare restat terræ, id nunquam æquabit Indiam, ac ne Arianam quidem, ad sumtis quæ supersunt usque ad fines felices Arabiae & Aegypti. Erat itaq; multo melius eò usq; progredi, & ita dicere: additamentum tertij sigilli est terra usq; ad mare Syrium. Atque sic meridionale latus nō quo modo is habet, describeretur, neque ad rectam lineam: sed à Carmania statim dextra ora maritima. Nauiganti enim in sinum Persicum, usque ad ostia Euphratis, ac deinde terminos Mesopotamiae & Babyloniae coniungenti initio isthmi qui Arabiam felicem à reliqua continente dirimit, tum deinceps ad dextram pergenti usque ad intimum Arabici sinus, Pelusium, & Canopicum Nili ostium: hoc erit latus meridionale. reliquum occidentium

Καναβικὸν ὄμακτον τὸ Νάβιον. ὅθεν τὸ νότιον πλάτυρον. τὸ δὲ λοιπὸν ἰσχυρίον, τὴν ἀπὸ τοῦ

λίχα διέρχεται, ὅθεν τὰ Ταύρια καὶ τὰ ἐπὶ τῇ
λαῖς θαλάσῃ καλῶς, καὶ τὸ νότιον μόρον. καὶ
ἡ μὲν Ἰνδικὴ πόδιαισιν πολλοῖς. καὶ γὰρ ὁ
ρα καὶ ποταμὸς καὶ θαλάσση, καὶ ἐν ὀνόματι,
ὡς ἰδοῖτο ἑνὸς ἰδνους. ὡς τε καὶ τὴν
πλάτυρον ὁρδῶς λήγεται, καὶ βομβοῦσιν. ὡς
δ' Ἀρσάνη πηλὸν μὲν τὸ ἀντιρρήκον ἔχει,
διὰ τὸ τὴν ἰσχυρίαν πλάτυρον συγκιχύνει.
διόριται δ' ὁμοῦ ταῖς τε τρισὶ πλάτυραις
ὡς αὐτὸς ὀνόματι, καὶ ὅθεν ὀνόματι ὡς αὐτὸς ἰδ
νους. ἡ δὲ τρίτη σφραγὶς τῆς ἐπὶ ῥήκας
φὸς δὲ τὴν, ὅπου γὰρ ἀφ' οὐραίου. ἡ γὰρ ποταμὸς
πλάτυρα αὐτῇ τε καὶ τῇ Ἀρσάνῃ συγκιχύν
ται ὡς πρῶτον, καὶ ἡ ὀπίσθια πλάτυρα ἀπο
γόνετα αὐτῇ. οὐτὶ γὰρ ποταμὸς τὴν
σφραγίδα, διὰ μίσην τε αὐτῆς βασιλεύουσα,
καὶ πολλὰ μέρη ἀπλάττει πρὸς νότον, ὅθεν
μῆκος ὑπογράφει τὸ μέγιστον. τὴν γὰρ πρῶτον
κλίον πλάτυρον μέγιστον. οὐδ' ὁ εὐφράτης ἰσχυ
ρίαν δὲ πλάτυρον, οὐδ' ὁ ἰσχυρίαν ὀνόματι
τῶν ἀκρῶν αὐτῶν μὲν ἐπὶ τῶν αὐτῶν μεσημερί
ῳ καμῶν. τὴν γὰρ καλὸν ἰσχυρίαν, ἡ ὀπίσθια
οὐκ εἰς πύτων ὀλίγης οὐσίας δ' ἐπὶ δὲ
λατῆαν τοιαύτης τῆς κλίσεως καὶ τῶν Συρια
κῶν, τὸ μὲν μέχρι δ' οὐρο πρῶτον ὀνόματι τῶν
σφραγίδων, οὐ πλάτυρον, ὅτι τὴν Συριακὴν
καὶ τὸ Νινὸν σύρων λεγομένων. ὡς ὅτι μὲν
βαβυλῶν ἡ πόσις καὶ βασιλεία, τὸ δὲ Νι
νόν, ὡς αὐτὸς ὀνόματι τῆς Συρίας. καὶ τῆς
σφραγίδος δὲ μέχρι τοῦ ἰσχυρίαν ὀνόματι
ταῖς τε ἑκατέρωθεν εὐφράτης καὶ πρὸς νότον. τὰ
ῥητὰ ὅσα μὲν τοῖς ποταμοῖς ἰσχυρίαν μετρίως
ἰδνόν γινώσκονται, καὶ τὰ μέρη συνάπτ
ται τοῖς ἀλλοιούσι, ἡ καὶ δ' αὐτὴ πρῶτον.
οὐδ' ὁ γὰρ ὑπὸ μεγάλους ἀπὸ τῶν καλῶν λί
θοι αὐτῶν. γὰρ τὸ μὲν θαλάσσης, οὐ μὲν πο
ταμὸς ἰσχυρίαν τῇ Ἰνδικῇ. ἀλλ' ὅθεν τῇ Ἀρ
σάνῃ, πρὸς λαβὼν καὶ τὸ μὲν τῶν ἑξῶν τῆς
οὐδ' αὖτε Ἀραβίας καὶ τῆς λίγης. εἰς τε
πολὺν ἰσχυρίαν μὲν μέχρι δ' οὐρο πρῶτον τῆς
τρίτης ἀπὸ τῆς σφραγίδος, τοσαύτη πρῶ
τόν τε μὲν τῆς Συριακῆς θαλάσσης. τὸ δὲ
νότιον πλάτυρον, οὐκ ὁ πρὸς ἑκῶν ἔχον ἄρον,
οὐδ' ὁ ἰσχυρίαν, ἀλλ' ἀπὸ τῆς Καρμανίας
ὀδὸς τῶν ἀφ' οὐραίου παραλίαν. ὅσην οὐ γὰρ
τὸν ῥοστικὸν κόλπον μὲν τῆς ἐκβολῆς τῶν
εὐφράτης, καὶ μετὰ ταῦτα τοῖς ὀρίοις τῆς
σφραγίδος καὶ τῆς βαβυλωνίας συνάπτει, ἡ πρῶ
τον ἀρχὴ τῶν ἰδνῶν τῶν ποταμῶν. τὴν δὲ
δαίμονα Ἀραβίαν ἀπὸ τῆς ἄλλης ἀπάρτα, ὅθεν
ἰσχυρίαν αὐτὸν ὅσον ἀφ' οὐραίου διήκοντα μὲν τῶν
μνηστῶν Ἀραβίαν καὶ τῶν ῥοστικῶν, ὅθεν τῶν
Καναβι-

[illegible]

cidum à Canopico ostio usque ad Ciliciæ
 oram. Quartum sigillum constabit Arabia se-
 lice, sinu Arabico, tota Aegypto & Aethio-
 pia. Huius partis longitudo continebitur
 duobus meridianis, quorum unus per occa-
 sum alter per ortui proximum eius punctum
 describetur. longitudo inter duas parallelas
 quarum una per septentrioni, altera per meri-
 dici uicinissimum punctum ducatur. Nam in
 figuris quæ inæqualibus inter se lineis inclu-
 duntur, cum lateribus longitudo & latitudo
 explicari non possunt, magnitudo hac ratio-
 ne est definienda. In uniuersum autem intel-
 ligendum est, non eodem modo longitudi-
 nem & latitudinem in toto atque in parte dici,
 nam longius spacium in toto appellatur lon-
 gitudo, breuius latitudo. in parte autem lon-
 gitudo est id latus, quod æquali interuallo
 iuxta totius longitudinem porrigitur, etiam
 si maior sit latitudo. Ergo cum terræ orbis,
 quantum eius habitatur, ab ortu uersus occa-
 sum in longum protendatur, à septentrioni-
 bus autem uersus Austrum dilatetur, longi-
 tudoque circulo qui sit æquinoctiali parallelus
 describatur, latitudo uero in ipso meridiano no-
 tetur: partium quoque longitudines sumi de-
 bent portiones totius longitudini parallelæ,
 & latitudines latitudini. sic enim rectius ex-
 primi poterit cum totius habitatae terræ ma-
 gnitudo, tum partium dispositio ac figura,
 quæ hac comparatione instituta in quibus-
 dam excedi, in quibusdam excedere uidebun-
 tur. At Eratosthenes longitudinem terræ ha-
 bitatae in linea, quam ipse rectam putat, sumit,
 quæ per columnas, portas Caspias, & Cauca-
 sum ducatur. tertiæ autem partis, in ducta per
 Caspias portas & Thapsacum: quartæ, in du-
 cta per Thapsacum & Heroum urbem, quam
 porrectam usque ad ostia Nili necesse est finire
 in locis Canopo & Alexandræ uicinis, ibi
 enim ultimum est ostium, quod Canopicum
 & Heracleoticum dicitur. Proinde siue lon-
 gitudines istas in eadem ponat recta linea, si-
 ue lineæ hæ apud Thapsacum faciant angu-
 lum: id quidem ex eius ipsius uerbis liquet,
 neutram harum longitudinum æqualiter ab
 orbis habitati longitudine distare. Longitudi-
 nem enim hanc describit in recta linea, quæ
 Taurum, mare ad columnas, Caucasum, Ro-
 dum, & Athenas tangat. Iam à Rhodo A-
 lexandream usque, secundum ductum per hæc
 loca meridianum, non multo minus quatuor
 ἢ πλὴν ἰσάτης φασὶ τῶν τετρακισχίλιον εἶναι
 h 2 stadio.

IV Sigillum.

Longitudo et la-
titud. quid.

ii

Studio.

stadiorum millibus esse ait. cārum ergo inter-
uallum erit inter parallelos Rhodi & Alexan-
dreæ. cum hoc autem ferè idem est is qui per
Heroum urbem ducitur, aut meridiem uer-
sus magis uergit. quo efficitur lineam quæ in-
cidit in hūc parallelum, & eū qui per Rho-
dum & Caspias portas agitur, siue recta est ea
siue fracta, neutrius respectu parallelum esse.
Non ergo longitudines rectè accipiuntur. ni-
hiloq; rectius particu'g latitudinum. Sed nos
prius ad Hipparchum reuerſi, ea quæ sequun-
tur inspicimus. Rurſum enim qualdam sum-
tiones geometricè ponens, ea quæ is crasſius
dixerat refellit. Ait enim Eratosthenis senten-
tia, à Babylone ad portas Caspias interual-
lum esse stadiorum 100 010 10 cc. ad fines Car-
manie & Persidis amplius nouem millibus,
quod situm sit in recta linea uersus ortum æ-
quinoctialem ducta, quæ ad angulos rectos
insistat lineæ ei quæ cōmune est latus secun-
di & tertij sigilli. itaq; ex eius sentētia fieri tri-
angulum rectangulum, cuius rectus angu-
lus ad fines Carmanie pertineat, & latus ei
subtentum altero eorum quæ eum includit
sit minus. ergo Persidem secundo sigillo de-
bere adscribi. Aduersus hæc dictum est, neq;
lineam quæ à Babylone in Carmaniam duci-
tur, paralleli loco sumi: neque meridianam
appellatam esse eam lineam, quæ sigilla distin-
guīt. nihil ergo contra eum dictum est, ne id
quidem quod infertur. Cum enim dixerit à
Caspijs portis ad Babylonē tot esse quot do-
cuimus stadia, à Susa autem 100, demtis e: rur-
sum ab iisdem profectus positionibus, trian-
gulum ait obtusangulum constitui ad Caspi-
as portas, Susa, & Babylonem, cuius recto
maior angulus Susis insistat, laterum ea lon-
gitudine manente, quæ exposita fuit. Inde ra-
tiocinatur. his positis cōsequens fore, meridi-
anam lineam quæ per Caspias portas agitur,
in parallelo per Babylonem & Susa tranſeun-
te communem intersectionem magis uersus
occidentem sitam habituram ea intersectio-
ne eiusdem paralleli & recte à Caspijs portis
ad fines Carmanie Persidisq; deducta, am-
plius quatuor millibus stadiorum & stadijs
cecc. ac ferè ad Caspiarum portarum meri-
dianam lineam diuidium recti anguli confi-
cere eā quæ per portas Caspias, ac fines Car-
manie & Persidis. eamq; inclinare in medi-
um inter meridiem & ortum æquinoctialem.

ab ea q̄

τὴν τῆς Καρμανίας ἐκ τῆς Γερσίδος. ἐν δὲ αὐτῇ ὑπὸ τῆς μίτης τῆς μισσημερίας ἐκ τῆς ἰσημερινῆς ἀναστῆς.

ταύτης

Aduersus Hip-
parchum.

σταδίων. ὥς τε ποσὶ τὸν καὶ οἱ πρῶτα λαβεῖν αὐτὸν ἀπὸ τῆς πόλεως, ὅτι διὰ τὸν ὅτι δὲ ἡ-
λεφανοφόρας. ὁ δ' αὐτὸς πῶς ἐστὶν πύργος διὰ
τῆς ἡρώου πόλεως, ἢ νοτιώτερος γὰρ πύργος.
ὡς δ' ἡ συμπίπτουσα γραμμὴ τὰς γὰρ ἐπὶ
παραλλήλου καὶ ἐπὶ διὰ τὸν ὅτι καὶ κασπίου
πυλῶν, εἴτ' ἀνδρῶν, εἴτε λιπασμένων, οὐκ αὐ-
τὸς παράλληλος οὐδέ τῶν. Οὐκ ἔν γ' οὐδὲ λαμ-
βάνεται τὰ μέγας, ἐκ τῆς οὐδὲ δὲ διαβόρου
λαμβάνονται μικροῦ. Ἀλλ' ὑπὸ τὸν ἰππαρ-
χον πρότερον ἐπανιόντων, τὰ ἐξ ἡς ἰδ' ὡς ὡς
ἐκ τῆς γὰρ πλάτης ἰαντὴ λήμματα γαμο-
τροικῆς, ἀνασπένδ' αὐτὴ τὰ ἰπ' ἰαντὸν τυπῶ-
δ' ὡς λεγόμενα. ὅσοι γὰρ αὐτὸν λίγαρ τὸ ἐκ
βαβυλῶν ἐκ τῆς κασπίου πύλης διὰ τῆς
μακρότης ἐκαστοῦ ἐπ' αὐτοῦ σίαν. ὡς δ' ἐ-
κ τῆς ὁριζῆς τῆς Καρμανίας καὶ Γερσίδος πλά-
της ἢ γινασκίλων, ὁποῦ αὐτὴ γραμμὴς ἡ-
ται πῶς ἰσημερινῆς ἀναστῆς, ἀνδρῶν ἐγ-
μῆς. γινώσκου δὲ ταύτην καὶ ὅτι ὑπὸ τῆς
πύλης πλάτης τῆς τῆς ἀνδρῶν καὶ τῆς τρίτης
σφραγίδος. ὡς τε καὶ αὐτὸν συνίσταται
τρίγωνον ὁριζώνιον, ὁρῶν ἔχοντα τὴν πῶς
πῶς ὁριζῆς τῆς Καρμανίας καὶ τὴν ὑποτίνα-
σαν ἐπὶ ἐλάτῃ μίτης τῶν πῶς τὴν ὁριζῆς ἔχ-
σαν. δ' αὖ ἐν τῇ Γερσίδῃ τῆς ἀνδρῶν πε-
ρὶ σφραγίδος. Πρὸς ταῦτα δ' ἄρτια ὅτι
ἐκ τῆς βαβυλῶν ἐκ τῆς Καρμανίας ὑπὸ
παραλλήλου λαμβάνεται, ὅτ' ἡ διορίζουσα
ἀνδρῶν τῆς σφραγίδος μισσημερίᾳ ἔρται.
ὡς τ' ἐκ τῆς ἔρται πῶς αὐτὸν, ἐπὶ τῇ ἀνδρῶν
μῆτι. Εἰρηκότος γὰρ ἐκ κασπίου πυλῶν
ὡς μὲν βαβυλῶνα αὐτὸν λιχθῆντας, ὡς δὲ Σάλα
ἐκ τῆς οὐδὲ τῆς τρακίλλης γινασκίους, ἐκ
τῆς βαβυλῶν τριχίλλης τῆς τρακίλλης πε-
ρὶ ἀπὸ τῶν αὐτῶν ὁριζῆς ὑποτίνασαν, ἐκ
βλυζώνιον τρίγωνον συνίσταται φασὶν πρὸς
τῆς κασπίου πύλης καὶ Σάλας ἐκ βα-
βυλῶν, τὴν ἀμβλῆαν ἔχον γονίαν πῶς Σού-
σις, τὰ δὲ τῶν πλάτης μῆτις τὰ ἐκαστοῦ
εἴτ' ὑποτίναται, διότι συμβήσεται ἡ τῆς
ὑποτίνασε; ταύτης, τὴν δὲ κασπίου πυ-
λῶν μισσημερινῇ γραμμῇ, ὑπὸ τῇ δὲ βα-
βυλῶν καὶ Σάλας παραλλήλου δυσημικ-
τῶν ἔχον τὴν κοινὴν τομὴν τῆς κοινῆς το-
μῆς τῇ αὐτῇ παραλλήλου, καὶ τῇ ἀπὸ κα-
σπίου πυλῶν ἀνδρῶν ὁριζῆς ὑπὸ αὐ-
τοῦ ὁριζῆς αὐτὴ τῆς Καρμανίας καὶ τῆς Γερσίδος.
πλέσει τῇ τρακίλλῃ καὶ τῇ τρακίλλῃ
ἐκ τῆς δὲ πῶς τῆς δὲ κασπίου πυλῶν κα-
σκημενὴν γραμμῇ, ἡμίστιαν ὁριζῆς πῶς
γονίαν τὴν δὲ κασπίου πυλῶν ἐκ τῶν ὁριζῆς

cē agere uult, sumtionibus utitur in confesso sitis, sed ipse sibi eas fingit. Præstat autem de quarta dicere parte: ubi prioribus uitijis ad
 12 iicit et culpandi studium, inq̃ eisdem aut similibus hypothesibus permansionem. Id qui dem merito reprehendit, quod Eratosthenes longitudinem appellat huius partis lineam à Thapsaco ad Aegyptum pertinentem: quod perinde sit, ac si quis parallelogrammi diame trum, eius figuræ lōgitudinem appeller. Non enim in eodem parallelo iacent Thapsacus & Aegypti ora maritima, sed in ualde inui cem distantibus: inq̃ spacio inter hos inter ueniente quasi ab angulo ad angulum & obli qua ducitur à Thapsaco ad Aegyptum li nea. Id autem non rectē, quod miratur qui ausus fuerit dicere Thapsacum Pelusio dista re sex millibus stadiorum, cum distet ampli us septem millibus. Demonstrans enim Pe lusianum parallelum à Babylonio uersus me ridiem amplius c10 c10 10 stadijs uergere: sc cū dum Eratosthenem autem (.ut opinatur.) Babylonio Thapsacenum septentrionalio rem esse quater mille & 10 ccc stadijs: confi ciuntur, inquit stadia millibus septem plura. Hæc parallelorum distantia quomodo ex E ratosthenis sententia ostendatur, 13 quæro.
 13 Id quidem hic dixit, tantam esse Babylonis à Thapsaco distantiam: sed parallelos horum locorum tantundem distare, non dixit. Neq̃ uerò afferri id potest, Thapsacum & Babylo nem in eodem esse meridiano. Contra enim ipse Hipparchus demonstraui, secundum Eratosthenem esse Babylonē Thapsaco am plius c10 c10 stadijs orientaliorem. Et nos ad ducimus Eratosthenis pronunciata, in qui bus est Tygri & Euphrate ambiri Mesopota miam & Babyloniam, ita ut Euphrates maio rem circularis istius ambitionis partem con ficiat. Eum enim à septentrione profluentem, uersus orientem conuerſi, & uersus meridi em effluere. At quod à septentrione uersus meridiem fluit, id quidem secundum meri dianum aliquem fieri potest. Sed illa uersus ortum auersio, & uersus Babylonem, decli natio iam est à meridiano, neq̃ in recta linea permansio, propter modò dictum ambitum. Iter quoq̃ à Thapsaco Babylonem iuxta Eu phraten dixit esse 14 c10 & 10 ccc stadiorum, id quasi dedita opera addens, iter id non pos se in rectam lineam dirigi, cuius mensura ef fet interuallum inter duos parallelos. Quo negato, uanum iam est deinceps demonstra re

ὁμοιομορφίᾳ τοῦ λήμματός, ἀλλ' ἰαυτῷ πλάττει. Βέλτιον δὲ πρὸς τὴν τετάρτην λέγειν μείδ' ὁ πρὸς τὴν πρῶτην καὶ τὸ μέγεθος αὐτῶν αὐτῶν ὑποδείξαι ἢ τὴν παραπλοσίαν. Τότε μὲν γὰρ ὁρθῶς ἀληπι με, διότι μὴν ὁνομαζέται μείδ' ὁ ταύτης τὴν ἀπὸ θαλάσσης μέχρι τοῦ ὄρους μίλιον ὡς πρὸς τὴν πρὸς ἀλλήλων ἀμείνεται τὴν δια μέτρον μίλιον αὐτῶν φάει. ὅ γὰρ αὐτὸ αὐτῶν πρὸς ἀλλήλων ἔστιν ἢ τὸ δάψαλον, καὶ ἢ τὸ λίγυλλον πρὸς ἀλλήλων, ἀλλ' αὐτὸ δὲ αὐτῶν πο λὺ ἀλλήλων. καὶ δὲ τὸ μεταξὺ διαγινώσκουσιν ἄγεται καὶ ὡς ἢ ἀπὸ θαλάσσης εἰς Ἀγυ πῶν. Τὸ δὲ δαυμάριον ὡς ἰσχυρὸν ἐπὶ τὴν ἑκακχιλίαν ἐκείνην, τὸ ἀπὸ Πηλουσίου εἰς θά ψακον, πλάσιον ὄντων ἢ τὴν ἑκακχιλίαν, οὐκ ὁρθῶς. λαβὼν γὰρ δὲ ἀπὸ εἰς ἑκακχιλίαν, ὅτι ὁ εἰς Πηλουσίου πρὸς ἀλλήλων τὸ εἰς Βαβυλῶνα πλάσιον ἢ διχίλιον καὶ πεντακσίους ἐκ δίοις νοτιώτερος ὅτι, κατ' ἔρατοδῶν δὲ (ὡς οἴεται) δίοις τὸ εἰς Βαβυλῶνα ὁ εἰς τὸ θαλάσσαν ἀρκτικώτερον πεντακχιλίους ἐκείνους ἐκ δίοις, συμπίπτει φασὶ πλάσιον ἢ ἑκακχιλίαν. ὡς δὲ κατ' ἔρατοδῶν δὲ ἀκνυταὶ πρὸς αὐτὸς ἀπὸ τῶν εἰς Βαβυ λῶνα πρὸς ἀλλήλων ἀπὸ τῶν εἰς θαλάσσαν ἔσ τῶν. ὅτι ἢ γὰρ ἀπὸ θαλάσσης αὐτὸ Βαβυλῶ να τὸ σῶν δὲ, ἔρατον ἐκείνην. ὅτι δὲ καὶ ἀπὸ τῶν εἰς θαλάσσαν πρὸς ἀλλήλων αὐτὸ τὸ θαλά σσον, οὐκ ἔρατον. Οὐ δὲ γὰρ ὅτι αὐτὸ ταυτὸ, με συμβαίνει δὲ ἢ εἰς θαλάσσαν καὶ ἢ Βαβυλῶνα. ταυτῆα γὰρ αὐτὸς ὁ ἰππάρχος εἰσφέρει, καὶ ἔρατοδῶν πλάσιον ἢ διχίλιους ἐκ δίοις συμβαίνειν ἀνατολικώτερον εἶναι τὴν Βαβυ λῶνα πρὸς θαλάσσαν ἢ καὶ τὴν πρὸς τὴν θαλάσσαν εἰς ἔρατοδῶν ἀρκτικώτερον, ὅτι αὐτὸ τὸν Εὐφράτην ἐγκυκλιῶσα τὴν τὴν μεσο ποταμίαν καὶ τὴν Βαβυλωνίαν, καὶ τὸ πλείον γὰρ πρὸς ἐγκυκλιῶσιν τὸν Εὐφράτην ποιεῖν. ἀπὸ γὰρ τῶν ἀρκτικῶν αὐτὸ μεσομυρῶν ἐν γένε τα, ὡς εἴρηται πρὸς τὰς ἀνατολὰς, ἐκπίπτει δὲ αὐτὸ μεσομυρῶν. ὁ μὲν δὲ αὐτὸ μεσομυρῶν ἀπὸ τῶν ἀρκτικῶν ὁ δὲ, ὡς μεσομυρῶν ἔ νος ὅτι. ἢ δὲ αὐτὸ τὰς ἀνατολὰς ὑπερφορῇ, καὶ αὐτὸ τὴν Βαβυλῶνα ἐκείνην τὴν δὲ ἀπὸ τῶν μεσομυρῶν, καὶ οὐκ ἐπ' εὐθείας, εἰς τὴν εἰς δὲ εἰς ἐγκυκλιῶσιν. τὴν δὲ γὰρ εἰς εὐθείαν τε πεντακχιλίαν καὶ πεντακσίους ἐκ δίοις αὐτὸ Βαβυλῶνα ἀπὸ θαλάσσης πρὸς τὸν Εὐ φράτην, πρὸς τὴν κατὰ τὴν ἰσχυρὸν αὐτὸ μέ λιαν εὐθείαν αὐτῶν διεσπῶν καὶ μέτρον τὸ με ταξὺ διδοῖν πρὸς ἀλλήλων διαστήματα. καὶ δὲ δὲ μίλιον δὲ ταυτὸ, ὡς ὅτι δὲ τὸ ἐκείνην δὲ ἀκνυταὶ

κεν δὲ διδῶν ἐπὶ σιῶσι μὲν ὁρθογώνιος ἔ-
 ρχεται πρὸς τὴν Πηλυσίαν καὶ Θάψακον καὶ τῇ
 πρὸς τὴν ὁρθογώνιον Θάψακον πρὸς ἑλῆνα, καὶ τῇ
 ὁρθογώνιον μόνιμβρινον, μία τῶν ποδῶν τῆς
 ὁρθογώνιας ἐπὶ τῷ μόνιμβρινον μέτρῳ ἐστὶν τῆς
 ὑποπλάτους ὁρθογώνιας ἀπὸ Θάψακος εἰς Πηλύν-
 σιον. ἡ δὲ καὶ τὸ σιῶσι πρὸς τὴν ὑποπλά-
 τος συγκοινωνία μὲν ἀπὸ τῆς ἀπὸ Βαβυλῶ-
 νος ἐπὶ τὴν ὁρθογώνιον Πηλυσίαν μόνιμβρι-
 νον ἐν διάστημα τριῶν χιλίων πεδίων ὁρθογ-
 ῶν ἐστὶν. ἐλὼν γὰρ ὑφ' ἡμῶν ἐκ τῶν
 μὲν συγκοινωνία μὲν ἐστὶν ἑρατοδότης κα-
 τὰ τὸν ἀπὸ τῆς ὁρθογώνιας τῶν ἰσχυρῶν. ἵνα δ' ἀνι-
 σχυρῶν ἢ τὸ ὑπὲρ ἐκείνου διδόμενον, λαβὼν τὸ
 εἰς Πηλύνσιν ἢ τριῶν χιλίων ἐκ Βαβυλῶνος
 ἐπὶ τῆς ὁρθογώνιας Πηλυσίαν οὕτως ἀγορεύει
 γραμμῶν ὡς ἐκείνη ἔρηκεν ἐπὶ αὐτοῖς ὅρους τῆς
 Καρμανίας, ἐδείκνυται τὸ αὐτό. Οὐ γὰρ ἐν Λε-
 κτίῳ πρὸς τὸν ἑρατοδότην, ἀλλ' ἐπὶ τῶν ἡ-
 πλάταις λεγομένων καὶ μεγάλων καὶ μικρά-
 των, εἴη τὸ δὲ μέτρον, καὶ ὅπου μὲν μέτρον,
 ὅπου δὲ ἑλάττω συγκοινωνία. ἡ δὲ γὰρ τῆς
 γὰρ τῶν ὁρθογώνιας πλάτης τῶν ἐπὶ τῆς ἰσ-
 χυρῶν ἀνατολῆς ἐκ τῶν μόνιμων τριῶν χιλίων
 πεδίων, ὁμοίως δὲ καὶ τῶν τῆς θαλάσσης τῆς μέ-
 τρις ἐκείνης μὲν αὐτὴς συγκοινωνία ὡς ἐ-
 πὶ μίαν γραμμὴν ὅθεν ἀρχεται τὰς παραλλή-
 λους ἐκείνης γὰρ αὐτῇ πλάτῃ ἀγορεύει, ἢ
 τῆς συμπεπληγμένης καὶ τῶν συμπεπληγμένων
 τῆς γὰρ αὐτῇ ἐκείνης τῆς πλάτῃ τὴν σύμψη-
 σιν ἐχούσας, ἢ τῆς ἐκείνης ὡς αὐτῶν καὶ διστα-
 μένης μέχρι τῆς ἐκείνης πλάτης ἢ τῆς
 ἐκείνης ὡς καὶ τῆς γὰρ ἐκείνης μίαν μὲν καὶ
 ἢ τῆς γὰρ ἐκείνης. καὶ γὰρ ἢ αὐτότης τῶν με-
 τρῶν συγκοινωνία ἢ αὐτῶν καὶ ἢ αὐτομοί-
 οτης τῶν μικρῶν. οἷον γὰρ τῆς πλάτῃ τῶν
 ταύρων πάντες καὶ τῆς ἐκείνης θαλάσσης,
 ἡ δὲ καὶ τῶν τριῶν χιλίων πεδίων. νοῦται ἔτι
 παραλλήλογραμμον χωρίον, τὸ ποδὶ γράφον
 τό τε ὁρθογώνιον καὶ τὴν λεγόμεν ὁρθογ-
 ῶν. ἡ δὲ ἐν δίσκῳ εἰς πλάτῃ παραλλήλογραμ-
 μα τὸ μέτρον, καὶ τὴν διάμετρον ὅθεν τὴν
 ταύρων καὶ τῶν μετρῶν, ἔσθαι αὐτὴν ἢ τῶν
 διὰ μέτρον ἢ αὐτὴν λογισθῆναι πρὸς ἑλῆνα
 τὴν καὶ τῶν τῆς πλάτῃ πλάτῃ ἢ πρὸς ἢ
 γὰρ τῶν μετρῶν καὶ ὅθεν γὰρ αὐτῶν ἢ τῶν
 παραλλήλογραμμοῦ τὸ λεγόμεν γὰρ μετρῶν, τὸ δὲ μέ-
 τρον τῶν αὐτῶν συμβαίνει. ἢ τὴν γὰρ λογισθῆναι
 ὁρθογώνιον ἢ πρὸς ἀπὸ τῆς πλάτῃ, καὶ ἢ αὐτό-
 της τῶν μετρῶν γὰρ τῶν μετρῶν ὡς τὸ αὐτὸ
 ἐκείνης ἐστὶν αὐτῶν τὴν διάμετρον ἢ πρὸς
 μέτρον τῶν μετρῶν. ἢ αὐτῶν τὴν διάμετρον
 λογισθῆναι μέτρον, ὡς τὴν ἐκείνην ἢ τῶν μετρῶν
 ἢ αὐτό.

re uelle, constituto rectangulo triangulo ad
 Pelusium Thapsacum & intersectionē Tha-
 psaceni paralleli cum Pelusiaco meridiano,
 unum eorum quæ rectum angulum faciunt
 laterium, nempe quod est in meridiano, lon-
 gius esse eo quod recto subtenditur angulo,
 ductum à Thapsaco ad Pelusium. Vanū est
 & id, quod huic annectitur, conclusum ex
 propositione non concessa. Nequaquā enim
 datum hoc est, à Babylone usque ad Caspia-
 rum portarum meridianum esse spaciū sta-
 diorum $IV\ CIO\ IO\ CCC.$ demonstraui enim
 Hipparchum id confecisse ex ijs, quæ nō con-
 celsit Eratosthenes. Ut autem inualidum sit
 quod pro eo datum est, fumens amplius no-
 uem stadiorum millibus à Babylone esse ad
 lineam quæ sic ducitur à Caspijs portis ad fi-
 nes Carmaniae ut ille dixit, idem demonstra-
 uit. At enim non hoc fuit obijciendum Era-
 tostheni, sed id, quod magnitudinum & figu-
 rarum, quibus latitudo tribuitur, oporteat ef-
 se aliq̃ mensurā: & alicubi magis, alicubi mi-
 nus cōcedendum. Si. n. sumat latitudo monti-
 um qui ad ortū æquinoctialem porrigunt sta-
 dia ter mille, similiterq̃ maris usq̃ ad portas
 Herculis: facilius cōcedat quisquā eius paral-
 lelos in una latitudine ductas ueluti linea ex-
 aminari, q̃ eas q̃ inuicem incidunt. interq̃ ip-
 sas incidētes eas quæ in ea ipsa concurrunt
 latitudine, quā quæ extra: itemq̃ distantes
 eò usq̃ ut latitudinem non excedant, quam
 exeuntes: & quæ in maiori longitudine poti-
 ūs, quā quæ in minori. Etenim sic inæquali-
 tas longitudinum atque figurarum facilius
 celari possit. Verbi gratia in latitudine Tauri
 totius & maris usque ad columnas Herculis
 si ponant tria stadiorum millia, intelligitur ad
 huc figura parallelis contenta lineis, quæ cir-
 cumscribat totum illum montem & dictum
 mare. quod si ergo longitudinem in plura di-
 uidas parallelogramma, diametrumq̃ cum
 totius tum partium accipias: facilius sanē to-
 tius diameter eadem reputabitur parallelus
 & æqualis lateri longitudinis, quā partium
 diameter. & quāto minus erit particulare pa-
 rallelogrammum, tāto id magis eueniet. nam
 & obliquitas diametri, & inæqualitas longi-
 tudinis minus arguit in magnis: ut in his non
 uerearis diametrū figuræ longitudinē appella-
 re. Si ergo diametrū magis adhuc obliques,
 ut uel extra utrumq̃ uel extra alterū omnino

latus

νειον μεταμβαινον ἐπὶ τῇ θαλάσσῃ καὶ ὑπὸ
 τῷ Κασπίῳ. πρότερον δ' ἐκεῖ ἔστι τὸ αὐτὸ με-
 ταμβαινον ἐκείθεν, τὴν τῇ θαλάσσῃ καὶ τῷ
 Κασπίῳ. τούτῃ δ' ἀκολουθεῖν, τὸ ἀποκρίνα-
 ῖσθαι τὰς Κασπίους πύλας, θαλάσσης δὲ καὶ
 τῷ Κασπίῳ, πολὺ ἐλαττωθεὶς ἀφίσταται τῶν με-
 τῶν, ὅσους φησὶν ἀφίσταται ἔρατοδίνης ἢ
 θαλάσσης. ἄρα πολὺ ἐλαττωθεὶς ἢ μυρίου ἐ-
 φίσταται οὐκ ἐπ' οὐδένας. κυκλωπορίαν ἄρα
 εἶναι οὐκ ἀποκρίναται λογίζεσθαι ἐκείνῃ οὐδένας
 ἀπὸ Κασπίου πύλων ἕως θαλάσσης. ἔρο-
 νμου δὲ πρὸς αὐτὸν, ὅτι τὸ ἔρατοδίνης γὰρ πλά-
 ται λαμβάνονται οὐδένας, ὅπου οἰκίον ὅτι
 γεωγραφίας γὰρ πλάται δὲ καὶ τὰς μεταμβαι-
 νὰς. καὶ τὰς ὑπὸ μεταμβαινον αἰατολίαν, ἐκεί-
 νῃ γεωμετρικῶς αὐτὸν οὐδένας, ὅτι αὐτὸν δ' ἰ-
 ὄργανον λαβὼι τις τούτων ἕκαστον· ὅτι αὐ-
 τὸς δ' ὄργανον, ἀλλὰ μέλλον σοχασμῶ λαμ-
 βάνων καὶ τὸ πρὸς ὅρδαν τὸ παρεκκλίνας.
 γὰρ μὲν δὴ τὸ ἀμαρτυρεῖται. ἔτερον δὲ τὸ μηδὲ
 τὰς ἐκείθεν περὶ ἐκείνων ὁρμηκὰς τίθεται
 ὡς αὐτὸ, μηδὲ πρὸς ἐκείνα τὸν ἐλεγχον πε-
 ρὶ γεωμετρίας, ἀλλὰ πρὸς τὰ ὡς αὐτὸ πλάττει-
 ναι. διότι πρὸς αὐτὸν μὲν ἐκείνου τὸ ἀπὸ τῆς
 ματῶν ὑπὸ θαλάσσης ἐπὶ τῇ θαλάσσῃ ἐκτακ-
 τήν, καὶ πρὸς αὐτὸν ὡς αὐτὸν Διοσκουρίαν.
 δ' αὖ, γὰρ τὸ ὅτι δ' ἐφαρσίου· τὴν δ' ἀπὸ Διο-
 σκουρίαν δ' ὡς τὸ Κασπίον ὑποβύθιον ἡμε-
 ρῶν πρὸς τὴν ἑκείθεν αὐτὸν ἰππάρχου ἐκεί-
 νου λίγαν δὲ ὅσον χιλίων σταδίων ὡς τὴν
 σύμπεπαισιν κατ' ἔρατοδίνης λεφλαυδία
 γὰρ χιλίων ἐφαρσίου. αὐτὸς δὲ τὴν τέτταλη
 καὶ φησὶν ἐκείνῃ κυκλωπορίαν ὡς θαλάσσης πρὸς τα-
 κήν, καὶ ἐφαρσίου, ὡς δὲ Κασπίον γὰρ γν-
 οῖται ἄλλας χιλίους. ὡς τὸ οὐ κατ' ἔρατοδίνης
 συμβαίνει αὐτὸν τὸ αὐτὸ πρὸς μεταμβαινον
 τὸ, τὸ Κασπίον ὡς τῇ θαλάσσῃ, ἀλλ' κατ'
 αὐτὸν. ὅτι δ' ὡς κατ' ἔρατοδίνης. πρὸς αὐτὸν
 τούτῃ ἐπεταί τὸ τὴν ἀπὸ τῷ Κασπίῳ ὑπὸ
 Κασπίους πύλας ἵσθαι τὴν ἐπὶ τῇ θαλάσσῃ
 ὑπὸ τὸ αὐτὸ σμῆμα. ἔρ δὲ τῇ δ' οὐτόν ὑπο-
 μνήματι ἀναλαβὼν πάλιν τὴν αὐτὴν ζήτη-
 σιν τὴν πρὸς τῶν ὁρῶν τῶν ἡπείρου τῶν ταύρων,
 πρὸς ὧν ἡμεῖς εἰρηκαμν, μεταβαίνει πρὸς
 τὰ βόρεια μέρη τῇ οἰκουμένης, εἴτ' ἐκπίπτει
 τὰ ἡμέτερα ὑπὸ τῷ ἔρατοδίνους πρὸς τῶν
 μετὰ τὸν πότον τόπον. ὅτι φησὶν ἡμεῖς ἀπὸ
 ἀπὸ τῶν ἀρκτῶν ἐκείνην· μίαν μὲν, ἐφ' ἣς
 ἡ Πελοπόννησος, δ' οὐτόν δὲ τῇ ἰταλικῇ,
 τρίτην δὲ τὴν Λιγυστικῇ, ὅφ' ὧν κόλπους
 ἀπλάττειται τὸν τὴν Ἀδριατικὴν καὶ τὸν
 Τυρρηνικόν. Ταῦτα δὲ ἐκείνην ὑπο-
 λον, παραταί τὰ ἐκείνην πρὸς αὐτὸν ἐλεγχὼν γεωμετρικῶς μέλλον ἢ γε-

nearum meridiano ad Thapsacum & mon-
 tem Caspium, quodammodo autem sub me-
 ridiano eodem iacere Thapsacum & Caspi-
 um. huius consequens esse, æquali interuallo
 abesse Caspias portas, sed à Thapsaco & Ca-
 spio multo minus quam cccjō stadiorum, q̄
 distantiam à Thapsaco Eratosthenes tradide-
 rit. ergo rectæ lineæ à portis Caspijs ad Tha-
 psacum multo esse breviorē quantitatem
 cccjō stadijs, atquæ hæc non ad rectum iter,
 sed ambitum quendam eius pertinere. Cul-
 nos respondemus, Eratosthenem, qui more
 geographico rectas lineas, meridianos, & q̄
 ad ortum æquinoctialem ducuntur rectæ li-
 neas rudi Minerva sumserit, ab ipso geome-
 trica subtilitate examinari, ac ueluti li mathe-
 maticis instrumentis eas lineas exploratas
 posuisset: cum quidem ipse etiā Hipparchus
 non instrumentis ijs, sed coniectura in paral-
 lelis & rectos angulos conficientibus lineis
 ponendis usus sit. atq; hoc unū est peccatum.
 Alterum, quod neque posita ab illo interual-
 la ponit, neq; ad ea suas refutationes accom-
 modat, sed ad sua ipsius figmenta. Ergo pri-
 mum cum is ab ostio dicat ad Phasin esse o-
 cto millia stadiorum, addatq; , nimirum usq;
 ad Dioscuriadem, inde alia 100 stadia: tran-
 situm porro à Dioscuriade ad Caspium quin-
 que dierum, si quis secundum ipsum Hippar-
 chum coniciat dici circiter c10 stadiorum: to-
 ta summa secundum Eratosthenem erit sta-
 diorum ix c10 100. Hipparchus uerò partiti-
 rem: à Cyaneis (inquit) ad Phasin stadia sunt
 100 100: inde alia c10 ad Caspium. Non ergo
 Eratosthenes, sed Hipparchus autor est Ca-
 spium & Thapsacum sub eodem ferè esse me-
 ridiano. Sed esto hanc esse Eratosthenis sen-
 tentiam. Quomodo ergo sequitur inde line-
 am à Caspio ad Caspias portas æqualem esse
 eius quæ ad idem punctum à Thapsaco du-
 citur. In secundo autem commentario repe-
 tens eandem questionem de montib. ad Tau-
 rum, de quibus dictum est satis, transgreditur
 ad septentrionales mundi partes. Deinde ex-
 ponit ea quæ Eratosthenes dixit de locis post
 Pontum. nimirum quod is dicat à septentrio-
 ne tria porrigi 14 promontoria. unum in quo
 est Peloponnesus, alterum Italicum, tertium
 Ligusticum, quibus includantur sinus Adri-
 aticus & Tyrrhenus. Hæc in genere expo-
 sita, singulatim conatur refellere, geometricè
 magis

magis quàm geographicè. Tanta est autem erratorum Eratosthenis ipsi in rebus multitudine, ac præterea Timosthenis eius qui portuum descriptionem edidit (. quem ille præ reliquis omnibus laudat, conuincitur autem plurimum ab eo dissentire.) ut neque horum disceptare causam putè esse operæ precium, tanto spacio à ueritate aberrantium, neq; de Hipparcho sententiam ferre. Nam hic quoque partem errorum præteriens, quædam non corrigit, tantum arguit ut falsò aut repugnanter dicta. Etenim fortassis haud iniuria quispiam id quoque culpet, quod tria esse ait Europæ promontoria inter hæc unum id ponens, in quo iacet Peloponnesus. hoc enim in multas finditur partes. Nam Sunium non minus in mare procurrat quàm Laconica, & exiguo est quàm Malea septentrionalius, & sinum facit non contemnendum. & Thraciæ Cherronæus uersus Sunium cōficit sinum qui Melas (id est niger.) uocatur, & reliquos deinceps Macedonicos. 15 Verum his ille præteritis, interuallorum designationes plerasque partem falsas infectat; incredibilemque locorum ignorationem refellit, nihil opus habentem geometricis refutationibus, sed apertis, & rei ipsius testimonio confirmatis. Verbi gratia, Quod cum ab Epidamno ad Thermaicum sinum terrestris transitus sit amplius bis mille stadiorum, ille nongentorum dixit. & ab Alexandria ad Carthaginem stadia numerauit plura tredecim millibus, cum non sint super nouem millia: siquidem illo autore Caria & Rhodus sub eodem quo Alexandria sunt, rursusque fretum & Carthago sub eodem meridiano. in cōfesso est enim apud omnes, nauigationem à Caria ad fretum non excedere stadia 1000: & meridianus, si ei magnum tribuas interuallum, concedatur sane idem esse cum eo qui tanto est respectu orientalis occidentalis, quanto Carthago est quam fretum occidentalis. tribus quidem stadiorū millib. à uero aberrasse, cōuincitur. Quod autem Romam quoque sub eodem collocat meridiano, quæ tanto spacio est Carthagine occidentalis, summā ostendit eius locorum ignorationem, tum horum, tum eorum quæ sunt uersus occasum usque ad columnas. Enim uero Hipparcho, ut qui non scriberet geographicam, sed examinaret ea quæ Eratosthenes in sua geographia scripsisset, familiare fuit plerumque lingula reprehendere. Nos autem existimauimus ubi is uera tradit, plerumque etiam ubi, quod crebrius solet, errat, singulatim suas esse adferendas rationes,

γραφικῶς. Ἐστὶ δὲ τοσοῦτὸ τῶν ἑμαρτανόμει-
ται μὲν αὐτοῖς ὑπὸ τῆς ἑρατοσθένους τὸ πλε-
θον, καὶ ἐπὶ Τιμοσθένους τὸ αὐτὸ λιμνίας συγ-
γραψάμενος (ὅν ἐπαινεῖ μὲν ἑκπῶν μαλίσ-
τα τῶν ἄλλων, ὁμοφρονῶν δ' ἐλέγχεται πῶς
αὐτὸν πλεῖστα) ὥστ' οὐκ ἄξιον ἡγοῦμαι δια-
τάξαι τὰ ἐκείνης ἐπὶ τοῦτο ἑμαρτανόντας
τῶν ὄντων, οὐτε τὸν ἵππαρχον. Καὶ γὰρ ἔ-
στι τὰ μὲν πρὸς ἀλῆπει τῶν ἑμαρτανόμων,
τὰ δ' οὐκ ἐπακροῦθοι, ἀλλ' ἐλέγχω μόνον ὅτι
ψαύδῃς ἡ μαχημῶν ἀρεταί. Αἰτιάσασθε
μὲν γὰρ αὐτὸς ὅτι τῶν πῶς, ὅτι φησὶν ἄκρας
τρεῖς εἰς εὐρώπης· μία μὲν πηδῆς, τὴν εἰς
ἡς ἡ Πελοπόννησος· ἕχεται γὰρ τι πολυχρόν.
Καὶ γὰρ τῇ Σουώϊον ἀκρωτηρίαζον ὁμοίως τῇ
Λακωνικῇ, οὐ πλεον ἢ τὸν μεσημβρινόν τῶν
ὅν τῃς Μαλῆας, καὶ κόλπον ἀπολαμβάνον ἀ-
φ' ἰσόλογον, καὶ ἡ Θρακία Χερρόνησος ἀπολα-
βάνη πῶς τῇ Σουώϊον τὸν τι Μίλανα κόλπον
καὶ αὐτὸν ἐφεξῆς αὐτὸν Μακεδονικόν. Εἰ δ' ἐν πε-
ρίμετρον τῶν, τῇ δὲ τῶν ἑμαρτανόντων τὰ πλεῖστα
φανερῶς ψαύδῃς γραφόντων, ἐλέγχω τὴν ἀ-
πειρίαν τῶν τόπων ὑπερβάλλουσαν, καὶ οὐ
δομῶν γεωμετρικῶν ἐλέγχων, ἀλλὰ φασ-
κῶν, καὶ αὐτόθεν ἐμαρτυρεῖσθαι διαμεί-
νων. οἷόν ἐστι ἐπὶ δ' αὐτῶν πῶς τὸν Θερμαῖ-
ον κόλπον ἡ ὑπερβάσις δὲ πλεόντων ἢ διχι-
λίων σταδίων, ὃ δ' ἡντικισίον φησὶν. ἐκ δὲ
Ἀλεξανδρείας εἰς Καρχηδόνα ὑπερβαίνειν ἢ
τριχιλίους, οὐ πλείους ὄντας τῶν ἡντικισ-
λίων· ἀπὸ ἐπὶ τῇ αὐτῇ δὲ μεσημβρινῇ ἢ
τῶν, τῇ δὲ Ἀλεξανδρείας Καρίας, καὶ εἰς ὅς
τῇ δὲ Καρχηδόνην ὁ πορθμός. πάντων γὰρ ὁμο-
λογοῦσι πλεόντων εἶναι τὸν ἐκ Καρίας ἐπὶ
πορθμὸν πλεον σταδίων πεντακισχίλιων, ὅ-
τι μεσημβρινὸς ἐκ μεγάλῃ μὲν τινὶ ἑμαρτανό-
ντι λαμβανόμενος, ὁ δὲ αὐτὸς εἶναι τῇ
τοῦτο δὲ συμμακρόν πῶς τὸν ἐκ τῆς ἀκρωτη-
ρίας ἢ Καρχηδόνην δὲ τῇ πορθμῷ πῶς δὲ
σημαίον· ὅτι τριχιλίους σταδίους ἔχει
ταφάνη τὸν ἐλέγχον. ὃ δὲ καὶ τὴν Ῥώμην
πηδῆς ἐπὶ ταῦτα μεσημβρινῇ τῇ τοῦτο
καὶ Καρχηδόνην δὲ συμμακρόν, ὑπερβαλὺν
οὐκ ἀπολείπει εἰς τῶν τόπων ἀπειρίας, καὶ
τοῦτων καὶ τῶν ἐφεξῆς πῶς δὲ σὺν μίχρῃ
λῶν. ἵππαρχος μὲν οὐ μὴ γεωγραφικῶς,
ἀλλ' ὅτι τὰ τῶν λιχθῶν τῇ τῇ γεωγρα-
φίᾳ τῇ ἑρατοσθένους, οἰκίον μὲν αὐτὸν πλεον τὰ
καθ' ἑκάστα ἡδυώμεν. ἡμεῖς δ' ὅτι οἷς ἢ κα-
τὰ τοῖς, τὸ πλεον δὲ δὴν ὅτι καὶ πλημμελεῖ,
τὸν καθεῖνα οἰκίον λόγον ἀνδραγαθῶς δει-
corri-

τβούγαν, τὸ μὲν ἱππαρχοῦντες, ἱππάρχου
 δ' ἀπολύμενοι τὰς ὑποθέσεις αἰτίας ὑ-
 πό τῷ ἱππάρχῳ, καὶ αὐτὸν τὸν ἱππαρχὸν
 συνεισάγειν ὅπου τὴν φιλαετίας ἔρηκται.
 Ἐν δὲ τούτοις ὁρᾶν τὸν μὲν τελείως
 περπατοῦντα, τὸν δὲ διαιεῖς ἀλλοιοῦντα,
 ἀρκῶν ὑπολαμβάνομαι αὐτὸν αὐτῷ τῇ γεω-
 γραφίᾳ τὰ ἐντα λέγοντες ἱππαρχοῦντες αὐ-
 τῷ. Ἐφ' ὧν γὰρ συνειχῆ καὶ ἀπολύονται
 δὴ τὰ ἀμαρτανόματα, ἱππάρχου μὲν μεν-
 δα, πλὴν ὁ σπαιόντι καὶ λαδόλου. ὁποῦ
 περπατοῦντα ποιῶν γὰρ τὰς ἱππάρχου. καὶ
 καὶ δ' ἐντα ὅτι καὶ Τιμοδῶντος καὶ Ἐρατο-
 δῶντος, καὶ οἱ ἐπὶ τούτων πρότεροι τελείως
 ἠγνόουν πᾶσι ἱππάρχου καὶ τὰ Κιλικία, μυ-
 εῖα δὲ μέλλοντα τὰ Γερμανικά καὶ τὰ Βριτα-
 νικά, ὡς δ' αὐτῶν τὰ τῶν Γαλάτων καὶ Βα-
 σσηνῶν. ὡς πολὺ δ' ἀγνοίας ἐτύχχανον ἀ-
 σχυρμένοι, τὸν κατ' ἰταλίαν, τὸν Ἀφρί-
 καν, καὶ τὸν Πόντον, καὶ τῶν ἐφ' ἑξῆς μερῶν τῆς
 περὶ ἡμετέρας καὶ τὰ τοιαῦτα ἴσως φιλαί-
 πια. Τὸ γὰρ Ἐρατοδῶντος ὑπὸ τῶν πρῶτων δεκ-
 νῶν τὰ περὶ ἡμετέρας φάσκοντες ἐρῶν
 ἡσυχίατα, μὴ δὴ γενομένης δὲ καὶ λέγον-
 τος ὡς ἡμετέρας, περὶ δὲ τῶν δὲ ἱππάρχου
 τὰ ἐπὶ ὁδῶν μέλλον καὶ ἡμετέρας, ὡς περὶ
 σάτων τὸν ἀρκῶν ἱππάρχου τὰς μὴ ὁμογεν-
 μένοις πῶς ἀλλὰ ἡσυχίασιν, ὁποῦ ποιῶν
 περὶ τὰς δὲ ἱππάρχου, γὰρ τὰς πρῶτον
 λεχθεῖσι, καὶ γὰρ οἱ τὰ πρῶτον τῶν Ἑρκανίων με-
 χρι Βακτρίας τῶν ἐπὶ ἡμετέρας ἐθνῶν ἐκ τῆς
 ἡσυχίας, καὶ ἐπὶ τὰ ἀπὸ Χολχίδος ὡς τῆς
 Ἑρκανίας θάλασσαν. ὅν γὰρ δυοῖς ἐπὶ τῇ
 τῶν ὁδῶν αὐτῶν καὶ αὐτῶν ἡμετέρας
 ἀπαρδῆται πάλιν, καὶ οὐδ' ἄλλους τὸν δὲ
 γενομένης τὸ πᾶν. ἀλλ' ὅδ' ὡς τῶν γεω-
 μετρικῶν, ὁποῦ ἡμετέρας, ἀλλὰ γεωγραφικῶν
 μέλλον. Λιπασμένοι δ' ἐν τῶν Λι-
 διοπικῶν ὡς τῶν δὲ ὁδῶν ὑπομνήμα-
 τος τῶν πῶς τῶν Ἐρατοδῶντος γεωγραφί-
 ας ὑπομνήματων, γὰρ τῶν τρίτων φησὶ, τῶν
 μὲν πάλιν διὰ τὴν ἰσχυρὰ μαθηματικῶν, ἐπὶ
 ποσὶν δὲ γεωγραφικῶν. ὅδ' ἐπὶ ποσὶν με-
 τοι δὲ οἱ τοι ποσὶν ἡμετέρας γεωγραφικῶν, ἀλλὰ
 ὡς ἡμετέρας μαθηματικῶν, διδόντες καὶ τὰ Ἐ-
 ρατοδῶντος τῶν ποσὶν πρῶτον. Πολλὰ
 γὰρ ἐπὶ ἡμετέρας πῶς τὸ ὑπομνηματικόν
 ἐπὶ περὶ ἡμετέρας ἰσχυρὰς ἐκ τῶν δὲ οὐκ ἀ-
 κριβῆς, ἀλλ' ὁδοῦ ὡς ποσὶν τὰς ἀπο-
 φάσεις, πρῶτον πᾶσι γὰρ μὲν τῶν γεω-
 γραφικῶν μαθηματικῶν, γὰρ δὲ τῶν μαθημα-
 τικῶν γεωγραφικῶν ὡς ὡς πῶς ἡμετέρας
 διδόντες ἐφορμᾶς τῶν ἀπὸ τῶν, Ἐν δὲ πᾶσι
 καὶ ὁ

corrigendis alijs, alijs contra Hipparchi repre-
 hensionem defendēdis: ipso etiam iuxta Hip-
 parcho excutiendo, ubi quid studio culpan-
 di dixit. In his autem uidentes illum planē de-
 ludentem, hunc iuste incusantem, sufficere ra-
 ti sumus si in ipsa geographia ueritatem tra-
 dentes, eum castigemus. Vbi enim crebrō
 sunt & in promptu sita errata, expedit eorum
 nullam nisi rarō & in uniuersum fieri mentio-
 nem. quod in singulis facere conabimur. At-
 que in praesentia id à nobis sit dictum, & Ti-
 mosthenem, & Eratosthenem, & qui eos ex-
 tate antecesserunt, planē ignaros fuisse Hispa-
 nicarum, Gallicarumq; rerum: ac multis mo-
 dis magis Germanicarum Britannicarum,
 Geticarum, Bastarnicarumq; magna etiam
 ignorance praediti fuerunt rerum Italicarum,
 Adriaticarum, Ponticarum, aliarumq;
 deinceps septentrionalium. Tamen si hoc
 quidem uideri potest reprehendendi studio
 dictum. Cū enim dicat Eratosthenes se eo-
 rum quae procul disita sunt ab alijs tradita in-
 terualla referre, neq; asserere quicquam, sed
 uti acceperat ea referat, addens aliquādo ad
 rectam lineam ista magis minusue congrue-
 re: non sunt refellenda accuratius ea quae pro-
 certis non ponuntur interualla, quod facere
 tentauit Hipparchus, is cū in his quae retu-
 limus, tum ubi ille Hyrcaniae à Bactria & ul-
 terioribus gentibus exponit distantiam, por-
 to & à Colchide usq; ad mare Caspiū. Non
 enim eodem modo fuit de his in eum inqui-
 rendum, atque de continente terra alijsq; ita
 notis locis quae perhibuit, quanquam ne hic
 quidem geometricē examinandus fuit, sed
 (ut dixi.) geographicē potius. Porro Hippar-
 chus cum Eratosthenem sub finem secundae
 eorum quos contra eius geographiam scrip-
 sit commentarii de quibusdam Aethiopicis
 reprehendisset, in tertio ait maiorem partem
 disputationis fore mathematicam, non nihil
 tamen etiam geographicam. Mihi autem ne
 aliqua quidem ex parte uidetur eam fecisse
 geographicam, sed totam mathematicam,
 praebere ei etiam ansam Eratostheni. Is enim
 saepe delabitur ad ea, quae scientiae magis sunt
 propria, quam instituta historiae, delapsusq;
 eo non accuratas, sed rudes & crassas conclu-
 siones profert, quodammodo in geographi-
 cis mathematicē, in mathematicis geographi-
 cē se gerens, & utrobique occasionem reprae-
 hensoribus praebens: in hoc autem commen-
 to

Veteri ignari
 rerum geogra-
 phicarum.

Eratostheni
 uictum.

quod

कठिण-

πρὸς ἡμέραν δ' οὕτως, καὶ διότι ὑψηλοτάτη
 οὖν, διότι καὶ καταμβρεῖται τῶν βορέων νε-
 φῶν κατὰ αὐτὴν ἐκασίας ἐκ τῶν αὐτῶν καὶ
 πρὸς ἡμέραν πλείων, πολὺν ὑψηλὸν πρί-
 τιν τὴν ἀνέραν τῶν τῶν ποιῶν ἐξελί-
 ναι, ἢ τὰς ὑπὸ τοῖς προπικτοῖς συνάγειν. Συ-
 νελθόντι δὲ πόντῳ καὶ τῇ τοιαύτῃ, ὡς μι-
 κροῦ καὶ ποσὶ δ' ὀνί, τὸ καὶ τὰς μετα-
 φάσεις ἐξυπάρχειν εἶναι τὰς αἰς τὰ πλάγια. ὡς
 δ' αὐτῶς, καὶ τὰς αἰς ἀνατολῆς ὡς δ' ὕσιν
 τοῦ ἡλίου, ἐξυπάρχει γὰρ αἰ κατὰ μεγίστου ἐν-
 κλου τῶν ὁμοταχῶν κινήσεων. ἐνίσταται δ'
 ὁ ποσὶ δ' ὀνί, ὅς ποσὶ δ' ὀνί, διότι φησὶ τὴν
 ὑπὸ τοῦ ἰσημερινῶ ἀκίον ὑψηλοτάτην. ἢ
 δ' γὰρ εἶναι κατὰ τὴν σφαιρικὴν ὑψηλότητα
 αὐτῆς. ὅς τὴν ἐκατόντα, οὐδ' ὅς ὀνί
 τὴν εἶναι τὴν ὑπὸ τοῦ ἰσημερινῶ, ἀλλὰ μάλ-
 λον περὶ δ' αἰ, ἰσοπέδῳ πως τῇ ὑψηλότητι
 Πυθαγόρας. τοὺς δὲ πληροῦτας τὸν Νεῖ-
 λον ὁμβροὺς, ἐκ τῶν λιθιοπικῶν ὄρων συμ-
 βαίνειν. Ταῦτα δ' εἰπὼν ἐν ταύτῃ, ὅς ἄλλοις
 συγκατα, φησὶς ὑπὸ τοῖς ὄροι εἶναι τὰ ὑπὸ
 τοῦ ἰσημερινῶ, πρὸς αἰ κατὰ ὄρον ἀπὸ τῶν
 ὀνί καὶ τῶν ἀμφὶ πρὸς ἡμέραν τὰ ὄντα,
 ποιῶν αὐτὸν ὁμβροὺς. Αὐτὸς μὲν ὅς ὀνί ἀντομο-
 γία φανερὰ. Ἀλλὰ καὶ δὲ φησὶ, τὸ ὄντα
 εἶναι τὴν ὑπὸ τοῦ ἰσημερινῶ, ἄλλῃ τῆς ἀνα-
 κύντης αὐτῆς. οἱ γὰρ αὐτοὶ σύρξου φα-
 σὶν εἶναι τὸν ὀνί. πρὸς αὐτὸν ὄντα κατὰ μέ-
 λους ὀνί αὐτῶν, πάλιν ὅς ὄντα τινὰς βο-
 λοντα λίαν. ὅπως δ' εἰ ποτε τὸ τ' ἔχει, τῆς
 γαλακτικῆς μερὶς δ' ἔξω πρὸς τὸν ὄντα
 δ' ὄντα τοῦ πρὸς τὸν ὀνί τὴν πρὸς ὀνί
 πραγματικῶν ταῦτ' ὄντα. Μνηστὴς δ' εἰ
 τῶν πρὸς τὸν ὀνί τὴν πρὸς τὸν ὀνί, ἢ
 ἢ ὄντα ὅς ὄντα φησὶν ὑπὸ Δαρειῶν πε-
 φθῆντας τινὰς τὴν πρὸς τὸν ὀνί. ἢ
 κλέδῳ δὲ τὸν πρὸς τὸν ὀνί τὴν πρὸς τὸν ὀνί
 ἀφελμένον παρὰ Γέλανι μάλλον τινὰ πρὸς
 πρὸς τὸν ὀνί τὴν πρὸς τὸν ὀνί, ἀμάρτυρα δὲ ταῦτ' εἶναι
 φησὶς, καὶ εὐδὲν ὄντα Κυζικίων διωρόν
 καὶ ἀπονερόν τὸ τῶν Κορινθίων ἐγ-
 νῶ, ἢ ὄντα εἰς λίαν τὸν ὀνί κατὰ τὸ δ' ὄντα
 τὸν ὀνί τὴν πρὸς τὸν ὀνί. συσταδῶν δὲ καὶ τοῦ ὄντα
 σιλί, καὶ τοῖς πρὸς αὐτὸν, καὶ μάλιστα κατὰ
 τοὺς ἀνὰ πλάτος τοῦ Νείλου, θαυμαστὸν ὄντα
 τῶν τοπικῶν ἰδιωματικῶν ἄμα, καὶ οὐκ ἀ-
 παίδῳ τῶν τυχεῖν δ' ὄντα ἢ ὄντα ὀνί
 τὰ ὡς τὸν βασιλεῖα ὑπὸ τῶν φυλάκων τὸ
 Ἀραβίου μυχοῦ, λίαν τινὰ ὄντα αὐτῶν ἢ
 θανὴ κατὰ τὸν ὄντα μόνον ὄντα, τῆς δ' ὄντα
 πρὸς τὸν ὄντα μὴ συνιστάς τὴν δ' αἰκλόν
 ui solum deprehensum, neq; se scire q; aut cuius esset, q; sermonē eius nō intelligeret.

quod ille addit, cum sit 20 sublimissima, im- 20
 bribus rigatur quando flantibus Etesijs nu-
 bes à Borea plurimæ eminentibus locis ap-
 pelluntur: multo rectius certia hæc angusta
 aliqua zona temperata constitueretur, quàm
 tropicis subiectæ in unam conducerentur. His
 adstipulantur ista quoque, etiam à Posido-
 nio commemorata, quod & translationes in
 obliquum factæ celeriores sunt, itemq; ab or-
 tu solis in occasum. nam motionū eiusdem
 ordinis celerrimæ sunt quæ fiunt in maximo
 circulo. Repræhendit porro Posidonius Po-
 lybium, qui habitationem sub æquatore di-
 xerit esse editissimam. cum neque in globosa
 superficie, utpote æquabili, altitudo locum
 habeat, neque montosa sit terra æquinoctiali
 subdita, sed campestris potius, inq; eadē cum
 mari planicie. nam quib. Nilus impletur im-
 bribus, eos ex Aethiopicis decurrere monti-
 bus. Hæc ille hoc fatus loco, alibi concedit,
 inquiring se arbitrari mōtes esse id quod sub
 æquatore iacet, ad quos montes utrinque à
 temperatis plagis concurrant nubes, & im-
 bres generent. Atque hæc quidem à seipso
 dissensio est euident. Præterea autem etiam
 hoc concessio, montosam esse regionem quæ
 substrata est æquatori, alia uidetur emerge-
 re. lidem enim in sese confluere Oceanū affir-
 mant. quomodo ergo in medio montes po-
 nunt: nisi si insulas aliquas intelligi uolunt.
 Ut ut res ea habet, extra geographiæ ea pro-
 fessionem cadit, & ei qui de Oceano tracta-
 tionem instituerit uidetur committenda. Fa-
 cta deinde mentione eorum qui nauigando
 Libyam ambiuerint, scribit Herodotum in
 ea fuisse opinionem, quosdam à Dario missos
 ambitum istum confecisse. Heraclidem uerò
 Ponticū in dialogo perhibere, magum quen-
 dam à Gelone uenisse, qui se nauigio cir-
 cumiuisse diceret sed rem testibus carete. Prie-
 terea narrat Eudoxum quendam Cyzicenum,
 qui 21 Corinthij certaminis causa spectandi, 21
 & libaionis ferendæ missus esset, in Aegy-
 ptum uenisse, quo tempore Euergetes secun-
 dus regnum tenuit. cumq; cum rege & eius
 familiaribus sermones contulisse, maxime de
 sursum nauigando Nilo: utpote hominem
 & admiratione eorum quæ singulis locis pro-
 pria sunt præditum, neq; ineruditum. Fortē
 tum à custodibus Arabici sinus Indū quen-
 dam ad regem fuisse allatum, dicentibus eum
 semimortuum ab ipsis inuentum fuisse in na-
 cum

Habitatio sub
æquatore.

Circumnauiga-
tio Libya.

[illegible]

2) tisse, omnibusq̃ suis facultatibus; & imposi-
tis nauigationem instituisse: primùm Dic-
archiam, inde Massiliam, ac reliqua deinde
ora maritima nauigata Gades peruenisse.
Vbiq̃ autem diuulgato Instituto, rem fecis-
se, magnaq̃ naui comparata, & duabus sca-
phis lemborum piraticorum similibus, im-
positis pueris symphoniacis, medicis, alijsq̃ arti-
ficibus, Indiam uersus per altum nauigasse,
subuectum

παυλοῦντα ἐν ἰσχύϊ ἐξ ἁπλῆς τεχνίτας, ἑπταπ.

παιδισθηλα θ'ιαρδς θ'αλκς τηχίτας, επ'τα πλιγ'ων η' η'νδ'ικω μ'εας) ζιφύροις σωτησι-
λαμπόντων

λαμνόντων δ' ἔσθ' πλὴν τῶν σιωνόντων, ἔκον
 παῖς πορίσαι πῶς γλῶ, δεδιόντα τὰς Πλαμ
 μυρίδας, καὶ τὰς ἀμπύτας καὶ δ' ἡ καὶ συμ
 βλῶσαι ὅπως ἐστὶ δεινὰ. καδίσει γὰρ τὸ πλοῖον,
 ἡσυχῇ δ' ὥςτις μὴ δ' ἀθροῦν ἀστυδίῳ, ἀλ
 λὰ ἀφ' ὧν τὰ φορτία σὺν γλῶ, καὶ
 τῶν φύλων τὰ πλείστα. ὅς ὦν πρῶτον λιμὸν
 συμπελάμετον πρὸς ἡκοντόν τε πείλον πλεί
 ῖας ἀνδράποισι συνίμεναι τὰ αὐτὰ ῥήματα
 φθιγομένοις, ἀπὸρ πρῶτον ἀπογεγραπῶν.
 ἀμα δὲ τὰ τὸ δὲ γινώσκειν, οὐ τὰ οἱ ἐν ταῦτα αὐ
 θροῖται ἐμειδνῆς ἐν τοῖς λιδίο-ψιν ἐκείνοις,
 καὶ οὐ ὁμοιοῖν τῇ Βόρου βασιλείᾳ. ἀφ' ὧν
 δὲ τὸν ὡς ἰσθμὸς πλοῦ ἀναστρεφῶν. ἐν τῷ
 παρὰ πλὴν νῆσον ὀνύσσου καὶ ὀνύσσου
 ἐν κελύ, ἰσθμὸς σιμωνί (καὶ σιμωνί) ἢ ἐν τῇ
 Μαυρουσίᾳ, ἀστυδίῳ καὶ λιμὸν, καὶ
 κομμάδιαι πῶς τὸν Βόρον, καὶ συμβουλί
 αιν αὐτῶ τὴν ναυσολίαν ἐπαυλιῶσαι ταύ
 τῴ. ἰσθμὸς δ' ἐν ταύαντία πύς Φίλεις ὕ
 ποτάσσοντας φόβον μὴ συμβῇ τὴν χέραν ὀ
 νύσσου καὶ τὸν ῥησίδα, δ' ἀστυδίῳ παρὰ
 τοῖς ἔξωθεν ὡς τὰς ὀνύσσου. ὡς δ'
 ἐπὶ τῷ λόγῳ μὴ συμπομπῶν ἐκ τῶν ὡς
 τὴν ἀστυδίῳ ναυσολίαν, ἔργον δ' ἐκ τῶν
 σιμωνί ἐν κελύ, ἰσθμὸς νῆσον, ἐκφυγῶν ἐν
 τὴν ῥωμαίων ὡς τὰς ὀνύσσου, ἀστυδίῳ ἐν τῇ
 ἰβηρίᾳ διασῶναι. πάλιν δὲ κατασκευασάμε
 τον προγυλὸν πλοῖον, καὶ μακρόν πρὸς
 τῶν τοῖς, ὡς τὰ ὡς πλείον, ὡς δὲ
 πρὸς τὰς ἰβηρίας, ἐκ τῶν ῥωμαίων ἐργα
 λῆα καὶ ἀστυδίῳ καὶ οἰκιστάς, ἐργα
 σαι πῶς τὸν αὐτὸν πόρι πλοῦ, ἀστυδίῳ
 καὶ βρεβυλῶν οὐ πλοῦς, ἐν ἀστυδίῳ τῇ
 ὡς τὰς ὀνύσσου, καὶ ἀστυδίῳ καὶ αὐ
 λῶν καὶ οἰκιστάς, πλείον τὸν ἰσθμὸν
 μὴ δ' ἀστυδίῳ πλοῦ.

ἔργον μὴ οὐ (φασί) μέχρι τῇ πῶς τὸν Εὐ
 δόξου ἰσθμὸς ἡ καὶ τῇ ὡς τὸν σιμωνί. αὐ
 τὰς ἰσθμὸς καὶ τῇ ἰβηρίας ἀπὸς ὡς τὰς.
 ἐκ πλείον δ' ἡ τῶν φασί δ' ἀστυδίῳ,
 οὐ τὰς οἰκιστάς ἐκ τῶν πῶς τὰς ὡς
 αὐτῶ.

Ὁ γὰρ μὴ δ' ἀστυδίῳ πῶς τὰς ἀστυδίῳ
 φασί.

Ἀλλ' ὁ ἀστυδίῳ ἐκ τῶν, τὸ μὴ οὐ
 μὴ αὐτῶ.

Θαυμάσιος δ' ἡ κατὰ πάντα δ' ἡ, ὡς
 τὸν μὴ τῇ μάχου πόρι πλοῦ ὡς ἡ ἀστυδίῳ
 δ' ἡ ἀστυδίῳ καὶ τῇ ἀστυδίῳ καὶ αὐτῶ τῶν
 ὡς τὰς ἀστυδίῳ καὶ τῇ ἀστυδίῳ ὡς τὰς ἰσθμὸς,
 τὸ δ'

tui censeat, itemque eorum qui à Dario missi fuerant ab Herodoto narratam,

subuectum continentibus Fauonijis. Iis autē
 qui una uehebantur ex nauigatione defelsis,
 inuitum ad terram secundo uento appulisse,
 metuentem sibi à maris æstuum uicibus. &
 euenisse id quod metuerat. subsecisse enim
 nauim, sensim tamen, neq; subito fuisse solu
 tam, sed & merces prius, & lignorum deinde
 maiorem partem in terram fuisse egestā. Qui
 bus cum e lignis tertium cōfecisse lembum,
 adsimilem quinaginta remorum naui, & na
 uigasse usq; ad eos homines qui sermone ute
 rentur, qualem antè litteris ab eo fuisse con
 signatum retulimus. quod simul senserit, si
 mul etiam certiorē se factum hos eiusdem
 cum illis Aethiopibus gentis esse, & esse si
 miles in Bocchi regno. Inde omīssa ad Indos
 nauigatione eum reuertisse, interq; nauigan
 dum annotasse insulam, quam aqua & arbo
 ribus bene instructam uidisset. Cum in Mau
 rusiam incolumis peruenisset, diuenditis tē
 bis, terrestri itinere ad Bocchum iuisse, eiq;
 suscipiendæ huius nauigationis autorem fu
 isse. uicisse tamen sententiā familiariū, qui
 monebant metuendum esse ne ditio hæc ita
 insidijs aliorum opportuna redderetur, com
 monstrato aditu ijs qui extrinsecus bellum
 inferre uellent. Itaque se, cum audiret uerbis
 se ad eam destinari nauigationem, futurum
 autem ut in solam aliquam exponeretur insu
 lam, in Romanorum effugisse prouinciā,
 indeq; in Hispaniā. Tum rursus constructa
 terete naui, & lōga quinquaginta remorum
 alia, ut per altum ueheretur illa, hac ponē ter
 ram, impositis instrumentis rusticis, semint
 bus, & ædificandi peritis ad eandem circum
 nauigationem se contulisse, eo consilio, ut
 tardius hæc succederet, in prius annotata in
 sula hyemaret, consitisq; agris & perceptis
 fructibus, initio propositam absolueret na
 uigationem.

Ego igitur (inquit.) usq; ad historiam Eu
 doxi peruenio. quid autem inferioribus acci
 derit temporibus, par est Gaditanos scire &
 Hispanos. Ex his ergo omnibus demonstra
 ri ait, Oceanum terrarum orbi circuli in mo
 rem esse circumfusus.

Non etenim terræ uinclo circumdatur ille:
 Fusus in immensum at, ne quicquam pol
 luat ipsum, est.

Enimuerò mirum se in his omnibus præ
 bet, qui cū Magi circumnauigationem
 ab Heraclida expositam testimonio desti
 tuti censeat, i ; fidem

ρα καὶ ναυπηγούμην· ἡ πλοῦς βασιλικῆς,
 καὶ ἀλυσμένη· αὐτῷ πλοῖον, πῶς μὲν γὰρ
 αὐπηγύατο τὸν λιμένα γὰρ τῇ ἐρήμῃ; πῶς
 δὲ πλοῦν πάλιν, καὶ εὐρὺν οὐδ' ἰασθαι οὐκ
 Ἀθίοπας τοῖς ἰσίοις ὁμαγλῶτες, οὐκ ὀρί-
 χθῃς ἐνύσαι τὸν ἕως πλοῦν, οὐτω χαῖν·
 ὡν πῶς τὸ ἀλλεπάκιον μικρὸν ἔχων ἐλπί-
 ρας λοιπὸν τὸ ἄγνωστον; ἀλλ' ἀφ' οὗ τούτου, ὅτι
 εἰς Βόχον ναυιλίας ἐπιθύμῃσι; πῶς δ' ἔ-
 γνω τὴν λάδρα κατ' αὐτῷ σιωπῆσθαι ἐ-
 πιβουλήν; τί δ' τούτ' ἡμῶν Βόχον πλεονέ-
 κτημα, ὅτι αὐτῷ τοῦ ἀφανισμοῦ ὁρῶν ἄλ-
 λως ἐκποπῆμα φάσαι; γινώσκεις τὴν ὑπερ-
 βολήν, πῶς ἔφθον φουγῶν εἰς ἀσφαλῆς τόπους;
 ἔκαστον γὰρ τῶν τοιούτων οὐκ ἀδύνατον ἔστι,
 ἀλλὰ χαλεπὸν καὶ ἀσπασίως γινώσκον μετὰ
 τύχης πινός. ὅτι δ' ἀντυχῶν καὶ σιωπῆσαι-
 ρον ἡς κινδύνους ἀδιστάτως σιωπῆσαι. πῶς
 δ' οὐκ ἔδραον ἀποδοῦναι τὸν Βόχον πλοῦν
 πάλιν περὶ τὴν διβύλῃ σιωπῆσαι καὶ
 ἀδύνατον σιωπῆσαι νῆσον; Οὐ πολὺ οὖν
 ἐπολέμειται ταῦτα τῶν πυνδίου καὶ εὐκ-
 μέθον καὶ ἀντιφάνους φουγῶν. ἀλλ' ἔ-
 κείνοις μὲν συγγνώμῃ τούτ' αὐτὸ ὑπερβολὴν
 οὐσίμῃ ὡς πρὸς τοῖς θαυμαστοῖς. ὅτι δ' ἀπὸ
 δεικτικῶν, καὶ φιλοσόφων, ἡ δὲ οὐδ' ἔτι καὶ
 πρὸς πρῶτον ἀγνοῖαν, ἥς αὖ συγ-
 γνῶν; ταῦτα μὲν οὖν οὐκ ἔστι. τὸ δ' ὅτι ἀντι-
 φάνους τὴν γλῶσσαν, καὶ ἰδέματα λαμβάνειν,
 καὶ μεταβολὰς τῆς ἐκ τῶν σεισμῶν καὶ τῶν
 ἄλλων τῶν τοιούτων ὅσα διειδυμένον μετὰ,
 καὶ ἡμῶν, ὅρα ὡς ἔσται περὶ αὐτῶν. πῶς δ' οὐ
 τὸ πρὸς πλάτων· ἐν παρατίθῃσιν, ὅτι γὰρ ἐ-
 χεται καὶ μὴ πλάσμα εἶναι τὸ πρὸς τὴν νῆσον
 τὴν Ἀτλαντίδην, πρὸς ἧς ἐκείνη· ἰσορροπία
 πόλιν αἰσίου πεπυσμένον περὶ τῶν λίγων
 ἡμῶν ἰστίων, ὡς ὑπερβολὴν πρὸς ἀφανι-
 σθῆναι τὸ μέγα· οὐκ ἐλάττω ἡ πρὸς. ὅτι ὅρα
 βίβλου οἰσται λίγων ἢ διὰ τὸ πλάσας αὐτῶν
 ἀφανίσθαι, ὡς ὁ ποιητὴς τὸ τῶν ἀχαιῶν τῆ-
 χος. Εἰκότως δὲ καὶ τὴν τῶν λιμένων καὶ τῶν
 τῶν συγγνῶν ἀφανίσθαι, ἐκ τῆς οἰκίας
 γινώσκων κατὰ θαλάττης ἐφάδην, οὐκ ἀδρόα
 συμβάσαν. Ὑπενεὶ δὲ τὸ πρὸς οἰκουμένης μῆ-
 κος· ἐπὶ τῇ που μετὰ τῶν πεδίων ὑπερβολῇ,
 ἡμῶν εἶναι τὸ ὅλον ἐν κλίον κατὰ ὅμῃ ἄλλῃ.
 ὡς τῇ φασὶν ἀπὸ τῆς δύσεως εὐρὺν πλοῦν γὰρ
 πρὸς αὐτῶν μετὰ τῶν ἄλλων αὐτῶν ἰστίων. ἔ-
 πιχαρῆς δὲ αὐτῶν αὐτῶν οὐτω τὰς ἡπεί-
 ρους διαρίθωντες, ἀλλὰ μὴ παραλλήλοις πρὸς
 τῇ ἰστίῃ καὶ δὲ ὡς ἡμῶν ἀπὸ τῆς ἀπὸ
 δέχον.

respectu æquatoris parallelis, quibus

des peruenit, & nauibus confiditis regio mo-
 re nauigauit, nauigio dissoluto quomodo in
 deserta terra tertium fabricatus est lembum?
 qui factum est ut instaurata nauigatione cum
 inuenisset occiduos Athiopes orientalium
 lingua utentes, non cogitaret de reliqua na-
 uigatione absoluenta, homo tanta ad pere-
 grinandum leuitate præditus? cum sperare
 posset, paulum adhuc incogniti restare. cur
 his omisis, ad nauigationem Bocchi ope fa-
 ciendam animum adiecit? quomodo depræ-
 hendit occulto sibi insidias parari? quid am-
 plius habiturus erat Bocchus homine subla-
 to, quem alia ratione ablegare licebat? cogni-
 tis insidijs, quomodo in tuta perfugit loca?
 Nam horum unumquodque non sane fieri om-
 nino nequit, sed difficile est, raroque bona
 quadam fortuna contingit. ille autem in con-
 tinentibus constitutus periculis, faustis sem-
 per est usus successibus. quomodo non ueritus
 est Bocchus euitato rursus Africam præ-
 teruehi cum apparatu etiam ad insulam inco-
 lendam sufficiente. Hæc igitur non multum
 absunt à Pythææ Buemerî & Antiphanis mē-
 dacijs. Verum hi quidem digni sunt uenia,
 quibus idem fuit quod præstigiatoribus pro-
 positum. demonstratori autem, philosopho,
 ac non nihil etiam de palma certanti quis igno-
 scat? Hæc itaque malè. Rectè autem apud eum
 exposita sunt, terram aliquando attolli, al-
 quando subsidere, mutariq; terræmotibus.
 & alia id genus etiam à nobis enumerata. qui-
 bus etiam Platonis sententiam commodè ap-
 ponit, fieri posse, ut non sit figmentum id quod
 de Atlantide insula fertur: de qua is ait tradi-
 disse Solonem, qui ita ab Aegyptijs didicif-
 set sacerdotibus, deletam eam esse, cum fue-
 rit aliquando continente tota non minor in-
 sula. existimatq; hoc rectius dici, quam id, de-
 letam fuisse ab eo ipso qui eam commentus
 fuerit: sicut apud Homerum accidit muno A-
 chæorum. Coniectura etiam colligit Cim-
 brorum & gentilium migrationem e patria,

Atlantica insula.

lib. VIII.

πυγίαν, ἐπὶ δὲ τῶν Κεραυνίων τὴν ἰσχυρὰν
 κλῶ παραλίαν σκιδίων ἱσχυριλίωρ ἱκατόν
 πρὸς τὴν ἑλῆαν. ἔπειτα δὲ ἀπὸ τῶν
 ἀμφοτέρων, καὶ ὁ Δικαίαρχος ἔπειτα τὸ ἀπὸ
 πορθμοῦ ὑπὲρ ἑλῆας ἔστιν σκιδίων ἱσχυρι-
 λίων, καὶ ὁ σὺν δολῶς ἀπὸ Δίφαι. ὁ μολογοῦ-
 σι γὰρ οἱ πλεῖστοι λίσσοντο τὸ ὅσα πελάγους
 μυρίων εἶναι καὶ διχιλίω. συμφωνοῦν δὲ τῶν
 καὶ τῶν ἀποφάσει τῶν πρὸς τὸ μέγεθος τοῦ οἴκου
 μέγεθος· καὶ λίσσονται εἶναι φασὶ μυριάδων ἑ-
 πτά. τούτων δὲ τὸ ἰσχυρὸν τέμνημα τὸ ἀπὸ
 τοῦ ἰσχυροῦ κόλπου μέχρι τῶν ἁκρῶν τοῦ ἱσ-
 χυρίου, ἀπὸρ δὲ σμικρῶν τῶν ὅσων, μικρὸν ἀπολεί-
 πει τῶν τρισμυρίων. συντιθέσθαι δὲ οὕτως,
 ἀπὸ μὲν τοῦ ἰσχυροῦ κόλπου μέχρι τοῦ ῥοδ-
 ῖας, πρὸς τὴν χιλιόν, ὅπου δὲ τὸ ἰσχυρὸν ἁκρὸν, χιλι-
 ον. αὐτῆς δὲ τοῦ ῥοδῖος μῆκος πλείους ἢ δι-
 χιλίους ὑπὲρ κείνου μέτρου. ὅτι τὸ ὅσον δὲ
 ὑπὲρ παχύνου τοῦ Σικελίας τετραχιλίους καὶ
 πενταχιλίους, ἔστι ἀπὸ παχύνου ὑπὲρ πορθμῶν
 πλείους ἢ χιλίους. ἔπειτα τὸ διάστημα τὸ ὑπὲρ ἑ-
 λῆας ἀπὸ πορθμοῦ μυρίους τριχιλίους. ἀπὸ
 συλῶν δὲ ὑπὲρ τὰς πλείονας τῶν ἰσχυρῶν ἁ-
 κρῶν τοῦ ἱσχυρίου ὑπὲρ τριχιλίους καὶ ἡ
 καὶ δὲ τῶν ἑλλήνων ἀπὸρ ἡ μὲν ἐκ τῶν ὑπὲρ
 τῶν αὐτῶν παραλήγουσιν ἰσχυρῶν καὶ τῶν
 ὅσων μακρῶν, αὐτὸ δὲ τῶν ὅσων βυζαντίων.
 καὶ ἀπὸρ καὶ ἱσχυρῶν ἀπὸρ τῶν. ἡ δὲ ὅσων
 τῶν πελάγους ὑπὲρ τῶν αὐτῶν ὅσων τῶν
 πορθμοῦ καὶ τοῦ ῥοδῖος ἀπὸρ δὲ τοῦ ῥοδῖος εἰς βύ-
 ζαντον ὡς αὐτὸ τῶν αὐτῶν μόνον μείζονος καὶ
 ὡς αὐτὸν ἀμφοῖν, πρὸς πενταχιλίους, ὡς ἑ-
 ρμῆας σκιδίων. ποσὺν γὰρ αὐτὸν καὶ οἱ
 τοῦ ἁρμῆος καὶ τῶν. ἔπειτα δὲ καὶ τὸ μέγ-
 ιστον διάστημα τῶν πελάγους τούτου τὸ ἀπὸ τοῦ
 ἑλλήνων, ὑπὲρ τὴν λιβύλιν πενταχιλίωρ
 πρὸς σκιδίων λίσσοντο ἀπὸ τῶν μυρίων τοῦ ἁ-
 ἑλλήνων κόλπου, ὅσα μοι περὶ παραλήγουσιν
 λίσσοντο ὅσον, ἢ πολὺ τὴν λιβύλιν κατὰ τὸν
 τὸ μόνον περὶ σκιδίων ὑπὲρ τὴν ἁκρὸν, καὶ
 σμικρῶν τῶν ὅσων τῶν ἐλλήνων παραλήγουσιν.
 καὶ τῶν οὐκ ἐν λίσσονται τὸ πλησιον τοῦ Σαρ-
 δίων· τὴν λιγυρῶν καὶ τῶν πελάγους. ἔ-
 γων παραλήγουσιν, ἀλλὰ πολὺ σμικρῶν
 εἶναι τὸ διάστημα τῶν τοῦ Σαρδίων, ὅσον
 καὶ τῶν ἀπὸρ τῶν πελάγους τῶν ὅσων τῶν
 τῶν Σαρδίων τὸ λιγυρῶν πελάγους. καὶ
 τοῦ παραλήγουσιν δὲ τὰ μέγιστα περὶ ὅσων
 πλείων οὐκ ὑπὲρ τοῦ τῶν γ. ἔπειτα δὲ τὰ τῶν ἑ-
 ρατοδόνων ἱπποπόδοι, τὰ μὲν ἐν, τὰ δὲ χι-
 ρον λίσσοντο ἢ ἐκείνων. ἔπειτα δὲ καὶ τῶν
 καὶ τῶν ἐκείνων ὡς ὅσων ἀπὸρ τῶν ὅσων, πλείων
 καὶ τῶν διχιλίωρ φασὶ. τῶν τῶν ἁκρῶν

pygiam, à Ceraunijs autem oram Illyrici 100
 cio cl: ita utrumq; falsum est, & quod Dic-
 archus à freto ad columnas ponit spaciū vii
 cio stadiorum, & quod tu uideris tibi demon-
 strare. Plurimi enim in hoc consentiunt, per-
 pelagus esse xii millium. atq; hoc etiam cum
 eo concordat, quod de terra habitata longi-
 tudine pronunciatū est. Aiunt enim eam po-
 tissimum esse stadiorum 1000 ccc00 ccc00:
 atque huius occidua portio quæ est ab Ihsico
 sinu uersus Hispaniæ extrema maximè occi-
 dua, paulo minus est xxx millibus. Sic autem
 colligunt. A sinu Ihsico usque ad Rhodiam,
 100. inde usque ad Salmonium Cretæ orien-
 tale promontorium, cio. ipsius Cretæ longi-
 tudo maior duobus millibus usque ad Criū
 metopon. inde ad Pachynum Siciliæ iv cio
 10. à Pachyno ad fretum cio & amplius à fre-
 to usq; ad columnas intercapedinem ccc00
 cio cio cio. à columnis ad extrema Sacri p-
 montorij Hispaniæ ad tria millia. Sed &
 perpendicularis 26 non rectè sumpta est, siqui
 dem Narbo ferè in eodem iacet parallelo, in
 quo Massilia, atque hæc in eodem cum By-
 zantio, ut etiam Hipparchus credidit præ-
 terea autem linea per pelagus in eodem est
 cum eo qui per fretum transit & Rhodiam,
 & à Rhodia ad Byzantium, cum sub eodem
 meridiano collocantur, stadia sunt, ut tradi-
 derunt, circiter 100. totidem enim debeant
 tribui perpendiculari dictæ stadia. Quoni-
 am autem etiam maximum traiectum huius
 pelagi ab Europa ad Africam 100 circiter sta-
 diorum dicunt ab intimo sinus Adriatici re-
 cessu: uidetur mihi hoc falsò dictum, aut Afri-
 cam ualdè uersus septentrionem inclinare ea
 parte, & ad parallelum Columnarum se ad-
 iungere. Id quoque non bene dicitur, istam
 perpendicularē prope Sardiniam delinere.
 non enim uicinior, sed multò occidentalior
 est iste traiectus quàm sit Sardinia, quippe
 qui ferè totum una cum Sardo mari Ligu-
 sticum mare occupet. Longitudines etiam
 oræ maritimæ auctæ sunt, quanquā nō adeò.
 Secundum hæc Polybius Eratosthenis dicta
 corrigit, quædam rectè, quædam illo deteri-
 us: dicens. Cum enim is ab Ithaca Corcyram
 usque ccc stadia metiatur, amplius 100000
 iste ponit. & cum ab Epidamno Thessalon-
 tam stadia numeret 100000, corrector plura
 duob. millibus perhibet. rectè hæc. Sed cum

τάτοις, ὅπλας αὐτῶν τις ἐν καὶ ἀπὸ πάντων
 λόγων. ὡς δ' αὖτως ἀπὸ πάντων καὶ ὁ δὲ
 τῷ Κωκκάου πῦρ ἀγέτω φήσας ῥῆν, ὡς
 αὐτὸν εἶναι εἰς τὴν Μαυρίαν. ἔρηται γὰρ καὶ
 ἔσθ'. Αὐτὸ μὲν τοῖς ἑλκυστοῦς οὐδ' εἰς ἔρη-
 κα τὴν ῥύσιν· καὶ γὰρ ὁ ἔρως οὕτως, οὐκ αὖ
 ὑπογαντίως τῷ Νεῖλῳ, καὶ τὸν ποταμὸν πᾶν κα-
 τὰ διαμέτρον ῥῆν αὐτὸν ἀπεφάνοντο οἱ
 χειριστῆρες, ὡς αὖ αὐτὸν τῷ μόνυμβεινόν
 παρακαμίνον πᾶν τὸ ῥύσιν οὐσιν ἐκατέ-
 ρη ποταμῷ. ἢ τε τῷ μήκους τὸ οἰκουμένης
 μέτροις, κατὰ παραλλήλου τῷ ἰσημερινῷ
 ὅσον, ἐπειδὴ καὶ αὐτὴ αὐτὴ μῆκος οὕτως ἐκ-
 τέταται, ὥστε καὶ τῶν ὑπέρων ἐκάστος ὅτω
 δ' λαμβάνειν τὸ μῆκος· μεταξὺ μισυμβει-
 νῶν δυοῖν ἑκάμηνον, τὰ τε μέτρα τῶν μῆ-
 κων σαφασμοὶ εἰσιν, οὐς θεωροῦμεν, ἢ δ' αὖ-
 τῶν ἐκείνων ἰόντων, ἢ τῶν παραλλήλων ὁ-
 δῶν, ἢ πόρων. Ὁ δὲ ἔσθ' ἀφ' ἑσθ' τὸν τῶν πο-
 ταμῶν ἀσάγει τὸν μεταξὺ τὸν διερινῶς ἀ-
 νατολῆς, καὶ τὸ ἰσημερινῶς τμήματι τῷ ἀρ-
 κτικῷ ἡμικυκλίῳ. Πρὸς δὲ τὰ ἀμεινῶτα
 τα, οὐδ' εἰς λαυοὶ καὶ μέτροις χηρῶν τοῖς
 μεταπῶτοις, οὐδ' εἰς τοῖς κατ' ἄλλῃ καὶ ἄλ-
 λῃ χηρῶν λεγομένων πῦρ τὰ κατ' αὐτὰ, καὶ
 ὁ διαφορὰ οὐκ ἔχοντα. Τὸ μὲν οὖν μῆκος ἀ-
 μεινῶτα, καὶ κατ' αὐτὸ λήγεται. ἀνα-
 τολὴ δ' ἰσημερινῶ καὶ δ' ὅσιν. ὡς δ' αὖτως
 χημεινῶ καὶ διερινῶ, οὐ κατ' αὐτὴν, ἀλλὰ
 πῦρ ἑσθ' ἡμῶν δ' ἄλλο τ' ἄλλῃ μεταχω-
 ρούτων, ἄλλο τ' ἄλλοι τόποι τῷ δ' ὅσιν ὡς
 σί, καὶ ἀνατολῶν ἰσημερινῶν τε καὶ τροπ-
 κῶν. τὸ δὲ μῆκος μῆκος τῶν τῶν ἡπείρου.
 Τάναι μὲν οὖν καὶ Νεῖλον οὐκ ἀποπορῶν
 ρας ποιεῖται, διερινῶ δ' ἀνατολῶν ἢ ἰσημι-
 νῶν λαυόν. Πραγματοποιῶν δὲ τὸ εὐρύ-
 πους ἀκραὶς πλείους, βέλτοι μὲν οὐτὸ
 εἰρηκὼν ἔρατοδῶν πᾶσι αὐτῶν, οὐκ αὖ δ' ἰ-
 κανός. Ἐκείνῳ μὲν γὰρ τῶν εἰρηκῶν τὴν αὐτὴν
 τὰς ἐκείνας κατὰ μέτρον, ἐφ' ἧς ἢ ἰταλία· καὶ
 τὴν αὐτὴν πορδῶν, ἐφ' ἧς ἢ ἰταλία· καὶ
 πρὸ τῶν κατὰ Μαυρίαν, ἐφ' ἧς τὰ μετα-
 ξὺν τῷ Ἀφροῖου, καὶ τῷ Εὐφράτου, πάντ' ἔθνη,
 καὶ τὸ Ταναῖον. Οὐτὸ δὲ τὰς μὲν δ' ὅ-
 τας πρῶτας ὁμοίως ἐκτίθειται. τρίτῳ δὲ
 τὴν κατὰ Μαυρίαν καὶ Σουῖον, ἐφ' ἧς ἢ ἰτα-
 λίας πᾶσι καὶ ἢ ἰταλίας καὶ τὸ ὅσον πᾶσι.
 Πιτάρτῳ δὲ τὴν κατὰ τὴν Θρακίαν χηρῶν
 πορδῶν, ἐφ' ἧς τὰ κατὰ τὸν Σηπὸν καὶ Ἀβυ-
 δῶν εἰρηκῶν ἔχουσι δ' αὐτὴν Θρακίαν. Πι-
 τάρτῳ δὲ τὴν κατὰ τὸν Κιμμερικὸν βόσπορον
 καὶ τὸ ὅσον τὸ Μαυρίαν. Τὰς μὲν οὖν
 δ' ὅτ' αὐτὰς πρῶτας, ὁμοίως. Ἀπὸ τῶν γὰρ
 ἑσθ'

libus.) falsa est quædam & nihil concludens
 ratio. Non minus ineptum & hoc est quod
 & ipsum dicitur à nonnullis, Tanain per Cau-
 casum labi uersus septentrionē, inde ad Meo-
 tidem reuerti. Ab ortu quidem gemō eum
 fluere dixit, hac enim ratione non aduersus
 Nilo irer & quodammodo eregiōnē ad line-
 am, quod de eo elegantiores autores affir-
 mant, ut quasi in eodem meridiano utriusq;
 fluminis defluxus intelligeretur. Præterea
 longitudinis terræ habitatz mensura concipitur
 in linea, quæ æquinoctialis est parallelus,
 ipsa terra in longum hoc modo porrecta.
 quare etiam singularum continentis partiū
 longitudo sic est sumenda, sita inter duos
 meridianos: & mensuræ longitudinum sunt
 stadiorum certi numeri descriptiones, quas
 ueniamur, uel ipsas longitudes peragran-
 do, uel parrallela earum itinera atque traie-
 ctus. At ille hoc omisso modo, nouum intro-
 ducit, inter ortū æstiuum & æquinoctialem,
 adscito semicirculi septentrionalis segmen-
 to. Atqui ad res immutabiles nemo normas
 & mensuras adhibuerit mutabiles, neque ijs
 quæ subinde aliter aliterq; habere possunt,
 utatur in ijs tractandis quæ per se sunt, neq;
 uarietatem admittunt. Ceterum longitudo
 immutabilis est, ac per se intelligitur. contra
 æquinoctialis ortus & interitus, itemq; hy-
 bernus & æstiuus, non per se, sed nostri res-
 pectu: & nobis hinc inde proficiscentibus, ali-
 as alio loco ortibus occasibusq; cum æquino-
 ctialibus tum tropicis obtingunt, manente
 eadem semper terræ habitatz longitudine.
 Quare Tanain & Nilum pro terminis pone-
 re absurdum non est, æstiuum autem uel æ-
 quinoctialem ortum, insolens. At enim cum
 Europa pluribus procurat promontorijs, Po-
 lybius de his rectius quàm Eratosthenes, nō
 tamen quantum sufficeret dixit. Eratosthe-
 nes enim tria retulit, unum quod ad colum-
 nas pertinet, in quo sita est Hispania: secun-
 dum ad fretum, in quo Italia: tertium ad Ma-
 leam, in quo omnes gentes incolant quæ sunt
 inter Adriam, Euxinum mare, & Tanain. Po-
 lybius autem duo quidem priora eodem mo-
 do refert: tertium autem, in quo Græcia uni-
 uersa, Illyricum, & quædam Thraciæ partes:
 quartum peninsulam Thraciæ contiguam, ad
 quam sunt fauces inter Sestum & Abydum,
 obrineit autem à Thracibus. quintū ad Cί-
 merium bosporū & os Meotidis. Horū duo
 quidē prima, concedenda sunt. Simplicib. n.
 quibus

quibusdam includuntur sinubus. primum eo qui est inter Calpen & Sacrum promontorium, in quo sinu Gades sunt, tum pelago quod est inter Columnas & Siciliam: secundum hoc ipso, & Adria, quamvis lapygium promontorium intercicens, & Italiae uerticem in duos secans quasi mucrones, nonnihil uidetur refragari. reliqua cum manifesto uaria sint, multisque partibus diuisa, aliam requirunt distinctionem. Eodem modo habet & diuisio in sex portiones, eundem cui promontoria reprehensioni, ut consecrarium est, obnoxia. nos autem singula persequentes, suis locis & hac corrigemus, & quae alia ab illo sunt in Europa Africae descriptione errata. In praesentia nobis sufficere haec dixisse aduersum eos qui ante nos fuerunt, quibus productis arbitrati sumus contentos nos posse esse ad testificandum, recte nos quoque opus hoc suscepisse, tanta correctione & additione indigens.

*Altera libri
partis de suis geo-
graphiae mathe-
maticae rationibus.*

Quoniam uero his quae contra illos disputauimus continuo apponenda est nostri promissi aggressio, alio sumto exordio dicimus, cum qui regiones describere animum induxerit, eorum quae physice & mathematice dicuntur multa pro ueris sumere atque ponere debere, & ad eorum sententiam atque fidem reliqua tractando accommodare. Dictum est enim, neque aedificatorem neque architectum posse urbem domumue recte constituere, qui non prius de coelestibus inclinationibus, figuris, magnitudinibus, frigore, caloreque, & alijs id genus rebus rationes subduxerit: nedum res absque horum praenotione successu sit ei, qui totius terrae habitatae locorum descriptionem instituit. Hoc ipsum enim in unam eandemque superficiem describere Hispaniam, Indiam, atque in medio horum quae iacent, nihiloque tamen minus definire ortus, occasus, & appulsus ad medium coelum, utpote omnibus communes: id quidem ab eo qui coeli constitutionem ac motum animo anticipauit, intelligitque re ipsa superficiem terrae esse globosam, nunc autem uisus gratia planam fingi, praestari potest geographicè: non item ab eo, qui alia uia rem tentet. Non enim quemadmodum per magnos ambulantes campos, quales sunt Babylonij, aut altum nauigantibus, omnia quae ante ac post eos sunt uel ex obliquo sita, plana uidentur, nullamque offerunt diuersitatem apparitionis, rerum coelestium, motuumque solis & respectuum ad nos uel reliqua

ποιοι ποδὲ λαμβάνοντα κόλποι, ἔμεινεν ἡ μεταξὺ τῆς Καλπῆς καὶ τοῦ ἱεροῦ ἀκρωτηρίου γῆ καὶ τὰ γὰρ ὁλοκρά, καὶ τῶν μεταξὺ Σαλαμῶν, καὶ τῆς Σικελίας πελάγος. ἡ δὲ τοῦτον καὶ τῶν Ἀδρίας, καὶ τοῖς ἄλλοις τῶν ἰσχυρῶν ἄκρα περιεπιπλήθουσα, καὶ τῶν ἰσχυρίων διόρυγον ποιοῦσα ἔχει πᾶν ἀντήμασι. αἱ λοιπαὶ δὲ τὴν φαργύεσσον ποικίλας καὶ πολυμύθους οὖσαι, ζητῶσιν ἄλλω διαίρειν. ὅς δ' αὖτως ἔχει καὶ ἡ εἰς ἑξήκοντα τῶν ὁμοίων ἔκτασις ἀπολύτως ταῖς ἄκραις διατεταμένη. ποικίλοισι δ' ἡμῶν γὰρ τοῖς κατὰ ἑκάστη τῶν περὶ ἡμᾶς ἰσχυρίων καὶ τούτων, καὶ τῶν ἄλλων ἡ γῆ καὶ τῆς Εὐρώπης διημέρηνται, καὶ γὰρ τῇ τῆς Λιβύης ποδὸς δία. νῦν δ' ἀρκισι ταῦτα λιχθόγῃ περὶ τοῦ περὶ ἡμῶν, οὐδὲν ἀντιμετρίως εἶναι παρατηρήσας ἐκμετρεῖν ἡμῖν ἐπὶ διαίρειν περὶ ἡμᾶς καὶ αὐτοὶ τὸ αὐτὸ ἔργον, ποσά τις ἐκαστοῦ καὶ περὶ ἡμῶν δόξαν.

Ἐπεὶ δὲ τοῖς περὶ ἡμᾶς λόγους συνεχῆς ὅτιν ἡ γῆ ἡμετέρας ὑποχέτωσιν, λαβόντων ἀρχὴν ἐπὶ τὸν ἡγεμόνα, ὅτι δὲ τὸν χορογραφὸν ὡς ἀπορῶντα, πολλὰ τῶν φυσικῶν καὶ μαθηματικῶν λογισμῶν ὑποδίδου, καὶ περὶ τῶν ἐκαστῶν ὑπονοῶν καὶ πᾶσι τὰ ἐξῆς πραγματεύσασθαι. Εἰρηται γὰρ ὅτι οὐδ' οἰκοδόμος, οὐδ' ἐκτελεστικὸς οἰκίαν ἢ πόλιν ἰσχυρῶς καλῶς οἰεῖσθαι, ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ ἔχον ἡλιατῶν καὶ τῶν κατὰ τὸν οὐρανὸν καὶ γῆματων καὶ μετρώων καὶ θάλασσας καὶ ψύχους, καὶ ἄλλων τοιούτων. μή τι καὶ τῶν ὅλων οἰκουμένην τοποθετῶν. Αὐτὸ γὰρ τὸ εἰς ἐπὶ τῆς γῆς ὡς φαίνεται μίαν καὶ τῶν αὐτῶν, τὰ πᾶσι βυθιστὰ καὶ τὰ ἰσχυρὰ, καὶ τὰ μέγιστα τούτων, καὶ κατὰ τὸν οὐρανὸν καὶ ἀναπλάειν ἐκτελεῖν. καὶ μισοῦσιν αὐτοῖς, ὡς αὐτοῖς πᾶσι. τῶν μὲν περὶ πνοῶσαν τῶν τοῦ οὐρανοῦ διατάξεσιν καὶ κινήσιν, καὶ λαβόντων ὅτι σφαιρικὴ μὲν ὅτιν ἡ γῆ ἀλλήλων τῆς γῆς ὡς φαίνεται, πλατύνεται δ' ἡμῶν ἐπὶ πᾶσι περὶ τῶν ὅλων, χορογραφικῶν ἔχει τῶν παραδόξων, τῶν δ' ἄλλων, οὐ χορογραφικῶν. οὐ γὰρ ὡς πᾶσι ὅσα περὶ τῶν ἰσχυρῶν μεγάλων, οἷον τῶν Βαβυλωνίων, ἢ ὅσα περὶ τῶν πλεονέκτων ἐκτελεῖται τὰ πρόσω πάντα, καὶ τὰ κατὰ πᾶν καὶ ἐκ πλαγίων ἐπιπλάται, καὶ οὐδὲ μίαν ἀντήμασιν περιέχει περὶ τὰ οὐρανια, καὶ τὰς περὶ ἡμῶν κινήσεις καὶ χεῖρας περὶ ἡμῶν καὶ τῶν

side.

πῶς ἄλλω ἄεθρῳ· οὕτω καὶ γεωγραφοῦ-
 σιν καὶ δὲ παρίσταναι τὰ ὅμοια. ὁ μὲν γὰρ
 πελαγίζων, καὶ ὁ δὲ ὄντων ἐπὶ χῶρας περὶ αὐ-
 τῶν, κοινὰς ποί φαντασίαις ἀγνοῦται, καὶ
 ἄς καὶ ὁ ἀπ' αὐτῶν οὐκ ἔστι καὶ ὁ πολιτικός ἐν ὁρ-
 γῇ ταύτῃ, ἔπειτα ὡς τῶν οὐρανίων καὶ
 τὰς πρὸς ταύτας ἀντιμετρήσεις ἀγνοῦν. ἀ-
 νατίλλονται μὲν γὰρ ὅρα τὸν ἥλιον καὶ δὴ
 σὺντα καὶ μεσουρανοῦντα· τίνα δὲ τρόπον,
 οὐκ ὠλοσσομένη· οὐδὲ γὰρ χηρὸν αὐτῶν πρὸς
 τὸ πρὸς αὐτὸν, ὡς πρὸς οὐδὲ τὸ παράλληλον
 ἵπταται ὅρα παρὲς αὐτὸν ἢ μὴ. τάχα δὲ ὠλοσσο-
 πῇ μὲν αὐτῇ, ὁ δὲ δὲ ἐν τοῖς μαθηματικῶς
 λογισμοῖς κατὰ τὸν οὐρανὸν ὠλοσσοῦνται. ἔχει γὰρ ὁ
 τῶν τοιαύτων ἀναπλήρωμα. ὁ δὲ γεωγρα-
 φικός οὐκ ὠλοσσοῦνται γεωγραφῶν, οὐδὲ πολιτι-
 κῶν τοιούτων, ὅς τις μὲν ἐν φρόντισι τῶν λο-
 γισμῶν ἰδίως μαθημάτων. οὐδὲ γὰρ ὁρίζε-
 ται σκαπανῶν, ἀλλὰ ὅρα παρὰ τὸν οὐρανὸν
 τῶν γῆν ἔχειν οὕτω τῶν ὀλῶν, ὡς οἱ μαθη-
 ματικοὶ φασί, καὶ τὰ ἄλλα τὰ πρὸς τῶν ὠλο-
 σσοῦν τῶν τοιαύτων. ἐκείνους τε τοῖς πρὸς
 οὐσίαν, ἐκείνους πρὸς οὐρανὸν καὶ τὰ ἐξ ἑαυ-
 τῶν· ἐκείνους γὰρ τὰ ἀπολούδα ἔχειν, ὡς τε
 μέλλον ποιῆσαι τῶν παραδιδιδυμένων ἀσ-
 φαλῶν τῶν χηρῶν τοὺς ἐντυγχάνοντας αὐτῶν
 κοινῶς μαθηματικῶς· τοῖς δὲ ἄλλως ἔχου-
 σιν, οὐ φησὶ γεωγραφῶν. Τὸν δὲ μὲν γεω-
 γραφοῦντα πιστεύειν δὲ πᾶσι τῶν ἐχόντων
 αὐτῶν τὰς ἀρχάς, τοῖς ἀναμνηστικοῖς τῶν ὀ-
 λῶν γῆν γεωμετρίας, τοὺς δὲ τοῖς ἀστρο-
 νομικοῖς, ἐκείνους δὲ τοῖς φυσικοῖς. ἢ δὲ φυ-
 σικῶν ἀρετῆς. τὰς δὲ ἀρετὰς ἀνυποθέτους
 φασὶν ὅτι αὐτῶν ἀρετῆς, καὶ ἐν αὐταῖς
 ἐχούσας τὰς ἀρχάς, καὶ τὰς πρὸς πάντων
 πίσεις. τὰ μὲν οὖν παρὰ τῶν φυσικῶν δι-
 ἀκρινῶν τοιαύτα δὲ, σφαίροειδὲς μὲν ὁ κόσ-
 μος, καὶ ὁ οὐρανός, ἢ ὅτι δὲ ὠλοσσοῦνται
 τῶν βαρίων. πρὸς αὐτὸν τὰ σιμωσσοῦνται ἢ γῆ
 σφαίροειδὲς, ὁμοκέντρον μὲν ὅρα οὐρανὸν
 μὲν, καὶ αὐτὸ καὶ δὲ αὐτῶν ἔξω καὶ πρὸ
 οὐρανοῦ μὲν τεταμένον. ὁ δὲ οὐρανός πρὸς
 φησὶται πρὸς τὴν αὐτὴν, καὶ πρὸς τὸν ἄξονα
 ἐπὶ ἀνατολῆς καὶ δὴ οὐσίαν. σὺν αὐτῶν δὲ οἱ
 ἀπλανῆς ἀστέρων ὁμοταχεῖς ὅρα πᾶσι μὲν
 οὐκ ἀπλανῆς ἀστέρων κατὰ παραλλήλων φέ-
 ρονται ἐν κύκλῳ. παράλληλοι δὲ εἰς γινω-
 σκόμεναι ὁ, τὰ ἰσημερινός καὶ οἱ τροπικοὶ
 δὴ, καὶ οἱ ἀρκτικοί. οἱ δὲ πλανῆται ἀστέρων,
 καὶ ἡλιός, καὶ σελήνη, κατὰ λοξῶν κύκλων
 τῶν τεταμένων ἐν ὅρα ὠλοσσοῦνται. πούτοις
 δὲ πιστεύουσιν αὐτὸν ἢ πᾶσι ἢ ποσιν; οἱ
 ἀστρονομικοὶ τὰ ἐξ ἑαυτῶν πραγματεύονται, ἐκ-
 τῆς,

sidera: non (inquam) eodem modo geogra-
 phus semper debet uti. Qui enim per altum
 uehitur, aut per campestria iter facit, is com-
 munitibus quibusdam utitur uisibilibus, quæ secuti
 & ineruditus & civilis homo eodem modo
 agunt, ignarus uterque rerum cœlestium, &
 quæ his uisibilibus repugnant apparentiæ inscius.
 cernit enim solem oriri, ad medium cœli eue-
 hi, & occidere: quo modo ea fiant, non con-
 siderat, cū id ei ad propositum nihil condu-
 cat suum, sicut ne hoc quidem utrum cum
 adstante parallelus sit nec ne. atq; ut fortassis
 aliquid consideret, tamen de rebus mathema-
 ticiis eam sequetur sententiam, quæ est eius
 loci incolarum. Geographus uerò suas de-
 scriptiones non incolæ loci accommodat, aut
 tali civili uiro, qui nihil curet ea quæ propriè
 dicuntur mathematica. Non enim fossori scri-
 bit, aut messor, sed ei cui possit persuaderi
 totius terræ eam esse, qualem tradunt mathe-
 matici, conditionem, & reliqua ad proposi-
 tum hoc pertinentia. iubet quæ eos qui acce-
 dunt ad se istis hypothesebus consideratis reli-
 qua animaduvertere, quæ istis consequentia
 sit dicturus. ut auditores eo tutius ijs quæ tra-
 duntur uti possint, si mathematicè audiant:
 aliter affectis se geographiam tradere negat.
 Enimuero terræ descriptionem molienti de
 ijs, quæ principij locum obtinent, geometris
 credat necesse est, totam dimensis terram. ge-
 ometrè Astronomis fidem habeant oportet,
 hiç physiciis. Porro autem physica uirtus
 quædam est siue perfectio. quod genus co-
 gnitionis aiunt hypothesebus aliunde pen-
 dentibus carere, aptum ex se, & in seipso ha-
 bens principia, & ea quibus fidem suis pro-
 positis conciliet. A physico demonstrata fe-
 re hæc sumit geographus. mundum esse glo-
 bi formæ, idemq; cœlum, grauia ad medium
 ferri, circa hoc terram constitutam esse globi
 in morem, idemq; cum cœlo habere cœtrum,
 sicut & axem per ipsam mediam ac cœlum
 medium productum. cœlum circa terram &
 axem circumagi ab ortu ad occasum, cumq;
 eo etiam fixas stellas, iisdem semper à polo
 interuallis. atque has inerrantes stellas paral-
 lelos sua cōuersione describere circulos, quo-
 rum notissimi sunt equinoctialis, duo tropi-
 ci, & arctici. errantes autem seu uagas stellas,
 solemq; & lunam obliquis ferri circuitibus,
 qui in Zodiaco describantur. His fidem adhi-
 bentibus aut omnibus, aut partim eorum as-
 tronomi reliqua pertractant de moribus, re-
 uolutio-

Hypotheses geo-
 graphicae.

πόλων, κατὰ τὴν τὴν ἡ οἰκίσμον ἐμβα-
 τὸν, τὴν δ' ἄλλω ἐκ τῆς λόγου τῶν ἀπο-
 στεινών. οὐτὸν δ' αὖ ἐνέλεσθαι πῶλον αὖ ἔσ-
 τὸ ἀπὸ τῆς ἰσημερινῆς μέχρι πῶλου, ὅπερ ἐστὶ
 τετραπλήσιον τῶν μεγίστων κύκλων ἐπὶ γῆς.
 ἔχων δὲ ἴσος, ἔχει καὶ τὸ τετραπλάσιον αὐ-
 τοῦ, ὅσον δ' ἴσος ἡ περίμετρος ἐπὶ γῆς. ὥς περ
 ἐν ὁ ἡ τὴν γῆν ἀναμεινόμεν παρὰ τῆς ἀστρο-
 νομικῆς ἐλαβε τὰς ἀρχάς, ὅς ἀστρονόμος
 παρὰ τῶν φυσικῶν τὸν αὐτὸν τρόπον χρῆναι
 τὸν γεωγράφον παρὰ τῆς ἀναμεινόμενης
 ὁλῆς τὴν γῆν, ὁρμηδόντα πεισδύσαντα τῆ-
 τω, καὶ οἷς ἐπισδύσων οὗτος, πρῶτον μὲν
 ἐκδίδωκε τὴν κατὰ ἡμᾶς οἰκουμένην πᾶσαν
 τὴν, καὶ ποία τὸ χῆμα, καὶ τὴν φύσιν οἷα
 δεῖ, καὶ πῶς ἐχρυσά πῶς τὴν ὁλὴν γῆν, ὅς
 οὐ γὰρ ἴσος τῶν γεωγράφων. ἔπειτα πᾶσι τῶν
 κατὰ ἡμᾶς, τῶν τε κατὰ γῆν καὶ τῶν κα-
 τὰ θάλασσαν ποιήσασθαι τὸν πρῶτον λό-
 γον, παρασπαινόμενον ὅσα μὴ ἰκανὸς ἔ-
 ρηται τοῖς πῶς ἡμῶν, τοῖς μάλιστα περὶ πει-
 ραῖς ἀεὶς γεγενῆσθαι πᾶσι ταῦτα.

Ἦ περὶ δὲ σφαιροειδῆς ἡ γῆ, οὐδὲ πῶς
 θαλάσσης, μίαν, καὶ τὴν αὐτὴν ἀποφάνεσθαι
 ἔχουσαν τοῖς πελάγεσιν συγκρῦπτῶν γὰρ
 αὐτὸν ὅσον τῆς γῆς ἐπὶ τῆς τοῦτοῦ μεγί-
 στα μικροῦ ὅν καὶ λαμβάνει διωκόμενον, ὥς
 τε τὸ σφαιροειδῆς αὐτὸ τούτων, οὐχ ὡς αὐτὸ ἐκ
 πόρου φαμὲν, οὐδ' ὡς ὁ γεωμέτρης πῶς
 λόγον. ἀλλὰ πῶς αἰδοῖται, καὶ ταύτῃ πα-
 χυτόταν, Νοεῖδω δ' ἡ πρὸς τὰς ζώνας, καὶ ὅς ἡ
 σφαιροειδῆς τεταμένη ἐπὶ αὐτῇ κύκλῳ, καὶ
 ἄλλῳ τούτῳ παρὰ ἄλλῳ, ὅσον τὴν κα-
 τεψυμένην ἐπὶ τῆς βορέως ἡμισφαίρειας, καὶ
 δεῖ τῶν πόλων τὴν τέμνω τούτους πῶς ὁρ-
 θᾶς. Τὸν δὲ βορέως ἡμισφαίρου δύο πᾶσι
 χοντὸν τετραπλήσιον τῆς γῆς, ἢ πρὸς ὁ
 σφαιροειδῆς πῶς τὸν δεῖ τῶν πόλων, ἐπὶ κα-
 τὰ τούτων ἀπολαμβάνεται τετραπλή-
 ρον χωρεῖν. οὐδ' ἡ μὲν βορεῖα πλὴν ὅσον, ἡ
 μεσητέρα πῶς τῆς πόλων παρὰ ἄλλῳ ὅσον, ἢ δὲ
 νότιον τῶν ἰσημερινῶν ἡμισφαιρίων, αὐτὸ δὲ λοιπὸν
 πλὴν ὅσον τμήματ' αἰσὶ τῶν πόλων, αὐτὸ δὲ
 μέγιστον ἀλλ' ὅσον ἴσος τὸ μήκος. ἐπὶ τῶν πό-
 λων τετραπλήσιον τούτων (ὅπερ ἔστω
 δ' οὐδ' ἐπὶ αὐτῶν ἀφ' ἑαυτῶν ὅσον,) ἰσοῦντα φα-
 μὲν τὴν κατὰ ἡμᾶς οἰκουμένην πᾶσαν
 θαλάσσην, καὶ ἰσοκῆσαν ἡμισφαιρίῳ. ἔρηται γὰρ καὶ
 ὅσον τῆς ἀδριατικῆς, ὅσον λόγῳ δ' ἐκκεννύται ὅσον
 δ' ἐπὶ τῆς περὶ τῆς λόγῳ ὅσον, ἀφ' ἑαυτῶν αὖ
 πῶς τὴν γεωγραφίαν, οὐδ' ἡ νῦν ποιῶν, ἢ
 ὅσον ἐπὶ τῆς πᾶσι ἐλάβομεν τούτων συγχω-
 ρῶν, ὅτι καὶ ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἐκατέρωθεν περὶ πᾶσι
 δεῖ, καὶ ἀπὸ τῆς ἰσότητος πᾶσι ἐλάβομεν τῶν μί-

polos ducti, dimetitur habitatam terram per-
 agrans, & non habitatam ratione interuallo-
 rum. atque hoc modo indagare potest quan-
 tum spacij sit ab æquinoctiali ad polum, qui
 est quadrans maximi eorum qui in terra de-
 scribuntur circuli. quo cognito, quadruplum
 eius, uidelicet terrestris globi ambitum, non
 ignorabit. Quemadmodum ergo is qui ter-
 ram dimetitur ab astronomo principia mu-
 tuatur, & à physico astronomus: ita par est
 geographum pro certo acceptis ijs quæ ter-
 ræ mensor tradit, ac pro certo habuit, pri-
 mum exponere nostra habitata terra quanta
 sit, qua figura, qua natura, quam rationem
 ad totam terræ molem obtineat. hoc enim
 proprium est geographi. deinde singulatim
 de omnibus terra marisque se offerentibus pro
 re differere: simulque indicare ubi non satis
 explicata ea sunt ab ijs, qui nobis atate prio-
 res in hoc genere scribendi primas laudis par-
 tes tulerunt.

Hoc ergo pro certo positum sit, terræ glo-
 bum esse cum mari, eandemque obtinere cum
 altis maribus superficiem. Nam quæ partes
 terræ eminent, eæ in tanta mole occultantur,
 neque obseruantur. itaque globi forma hoc loco
 non ad tornum exigi, aut qualis in geome-
 tria definitur, intelligi debet: sed qualis sen-
 su, neque eo accuratissimo percipitur. Intelli-
 gatur etiam quinque zonis distincta, & de-
 scriptus in eæ æquinoctialis circulus, aliusque
 huic parallelus, frigidam in hemisphærio se-
 ptentrionali zonam definiens, tum alius à po-
 lis ductus, hos ad angulos rectos secans. Cum
 ergo septentrionale hemisphærium duos ter-
 ræ quadrantes complectatur, circulo per po-
 los acto & æquinoctiali terminatos, in utro-
 que horum figura quatuor contenta lateri-
 bus concipitur, cuius septentrionale latus di-
 midium est paralleli uersus polum, meridio-
 nale semipsis æquinoctialis, reliqua sunt se-
 gmenta circuli per polos acti opposita inui-
 cem & æqualia. In altero igitur horum qua-
 drangulorum (nihil refert utrorum.) sitam
 dicimus terram quam incolimus, mari am-
 bitam, insulæque similem. Dictum est enim
 quod sensu, non subtili ratione hæc æstimen-
 tur. quod si quis huic rationi fidem derogat,
 nihil interest geographiæ siue insulam faci-
 as, siue quod experientia constat dicas, & ab
 ortu eam utrinque esse circumnavigabilem
 & ab occasu, nisi quod in medio sunt pauca

Terra deseri-
 ptio sumptuaria.

28 quædam loca. Nihil autem interest, 28 mari
ne an terra nō habitabili definias. uult enim
geographus partes terræ notas exponere,
ignotis omisis, ut & ijs quæ extra eam sunt.
Sufficiet autem ducta recta linea quæ cir-
cumnauigationis utrinque factæ extrema pun-
cta coniungat, totam dictæ insulæ figuram
absoluisse. Ponatur ergo insula hæc in dicto
quadrangulo. Oportet autem magnitudi-
nem eius apparentem sumere, subtractio de
tota terræ magnitudine hemisphærio nostro,
ab hoc semisse, rursusque hinc quadrangulo
in quo sitam nostram habitationē dicimus.
Oportet autem de figura etiam eadem pro-
portione iudicare, ijs quæ apparent propo-
sitæ rei accommodandis. Ceterum quoniam
segmentum septentrionalis hemisphærii in-
terceptum æquinoctiali & huic parallelo uer-
sus polos formam habet uertebrae, quæ ip-
sa in duas partes scinditur a ducto per polum
& hemisphærium diuidente circulo, qui fi-
guram quadrilateram conficit: erit nimirum
uertebrae superficie minor figura quadrilate-
ra, cui incumbit Atlanticum mare. terra aut
chlamydis formam gerens in illo est insula,
minor semisse pars quadrilateri. Id manife-
stum est cum ex geometria, tum ex circum-
fusi maris magnitudine, occultantis extre-
ma continentium terrarum utrinque, & con-
trahentis ad figuram mutilam, & tertie longi-
tudinis, & latitudinis maxime: quorum illa
quidem continet stadiorum millia LXX, maio-
ri ex parte finita mari, quod nauigari porro
ob uastitatem & solitudinem nequit: hæc mi-
nor xxx millibus, definita inhabitabili ob estū
aut frigus. nam quæ ob estum habitari non
potest quadrilateri portio, lata est IXCICID
CCC stadia: longitudo maxima CXXVI mil-
lia quantum est dimidium æquinoctialis,
amplius sit reliquum. His quodammodo
consentiunt quæ Hipparchus tradit. Ait
enim is, ponēs eam quā Eratosthenes docuit
terre quantitatem, hic utique se habitare terre
secretionem facere. non enim magni relatu-
rum ad ea quæ in cœlo apparent in singulis
habitationibus, siue hoc modo dimensio in-
stituatur, siue ut posteriores tradiderunt.
Cum ergo sit secundum Eratosthenem equi-
noctialis circulus stadiorum CCLII CID, qua-
drans erit LXIII CID atque hoc est ab æquatōre
ad po-

Ερατοσθένης τοῦ ἰσημερινοῦ κύκλου σταδίων μυριάδων πέντε καὶ ἑκκοσι καὶ διηχιλίων,
τὸ τετραγώνιον ἂν εἴη μυριάδων καὶ τρισχιλίων, τοῦτο δὲ ὅτι τὸ ἀπὸ τοῦ ἰσημερινοῦ ἐπὶ
τὸν πό-

σον χωρίον. ταῦτα δ' οὐ διαφέρει θαλάτ-
τη, πόρρωθεν, ἢ γὰρ ἀοικίτω. ὁ γὰρ γε-
γραφεὶν ἤτοι τὰ γνώριμα μέρη τῶν οἰκου-
μένης ἀπ' αὐτῶν, τὰ δ' ἀγνωστὰ ἐκ τῶν ἡμετέ-
ρων ἐκ τῶν αὐτῶν. ἀρκεῖσι δ' ὅτι ὁρίζεσθαι οὐδὲν
αὐτοῖς ἀρκούντων ὅτι τὰ ὑπερτα σιμῶντα τὸ ἐκασ-
τὸν περὶ πλοῦν, τὸ πάλιν ἐκπληρῶσαι χῆ-
μα τῆς λεγομένης γῆς. Προκείμενα δὲ ἂν ἢ
νῆσος· γὰρ ἐπὶ λεχθέντι τετραπλόδιον. Δεῖ δὲ
λαβεῖν τὸ μέγεθος αὐτῆς τὸ φαινόμενον, ἀ-
φαιρόντας ἀπὸ μὲν τοῦ ὅλου μεγέθους τῶν γῆς
τὸ ἡμισφαίριον τὸ ἡμετέρον, ἀπὸ δὲ ὅθεν
τὸ ἡμισφαιρίον, ἀπὸ δ' αὖ τοῦτον πάλιν τὸ τε-
τραπλόδιον, γὰρ ἡ δὲ ἡμετέρα τῶν οἰκουμέ-
νων φαίνεται. ἀλόγονον δὲ μὲν ποῦ τὸ χῆμα-
τ' ὑπολαβεῖν δὲ τὸ φαινόμενον τοῖς ὑ-
ποκειμένοις ἰσχυρόντα. ἀλλ' ἐπειδὴ τὸ
μετὰ τὸ ἰσημερινόν, καὶ λεχθέντι πα-
ραλλήλου τούτου πρὸς τὸν πόλιν τμήματ'
τὸ βορείον ἡμισφαίριον, ἀπὸ τοῦ ὅλου ὅτι τὸ
χῆμα· ὁ δὲ δὴ τὸ πᾶν διχαί τῶν τῶν ἡ-
μισφαίριον, διχαί τῶν τῶν ἀπὸ τοῦ ὅλου,
καὶ ποιεῖ τὸ τετραπλόδιον· ἔστι δὲ ὁλοῦ
ἀπὸ τοῦ ὅλου ὡς φανέας, μᾶλλον τὸ τετραπλό-
διον, ὅτι ἐπικεῖται τὸ Ἀτλαντικὸν πᾶν τὸ
ἡ δ' οἰκουμένην χλαμυδαίου γὰρ τούτου νῆ-
σος, ἔλαττον ἢ ἡμισφαιρίον τὸ τετραπλόδιον μί-
κρους οὐκ ἔστι. φανερὸν δὲ ὅτι ἐκ τῶν γεωμετρί-
ας καὶ τὸ πᾶν τῶν τῶν πᾶν τῶν οἰκου-
μένης, ἡμετέρας τῶν ἀπὸ τῶν ἡμετέρας
ἐκαστὸν περὶ πλοῦν, καὶ συναγούσης εἰς μόνον
χῆμα, καὶ τρίτον τὸ μέγεθος, καὶ πᾶν τῶν
τῶν μεγέθους, ὅν τὸ μὲν ἡμετέρας μνησθέντων πε-
ρίων δὴν, ὡς ὅτι τὸ πᾶν πόρρωθεν
θαλάττης, μικρὸν πᾶν διακεῖται, ὅτι
τὸ μέγεθος, καὶ τῶν ἡμετέρας· τὸ δ' ἔλατ-
τον τρίτον μνησθέντων ἐκ τῶν οἰκου-
μένης, ὅτι δὴ τῶν οἰκουμένης. αὐτὸ γὰρ τὸ ὅτι
θάλαττα ἀοικίτω τὸ τετραπλόδιον, πᾶν
τὸ μὲν ἔχον ὁκτακίχλιον, καὶ ὁκτακί-
σιν περὶ πλοῦν, μᾶλλον δὲ τὸ μέγεθος μνησθέντων
δὴ τῶν καὶ ἐκ τῶν οἰκουμένης, ὅτι δὴ ἡμισφαι-
ρίον τῶν οἰκουμένης, πᾶν αὖ ἐκ τῶν οἰκου-
μένης δὲ συναγούσης εἰς μόνον, καὶ τὰ ὑπὸ ἰση-
ριν λεγόμενα. φησὶ γὰρ ἐκ τῶν οἰκου-
μένης τὸ μέγεθος τῶν γῆς ὅτι πᾶν ἐκ τῶν
οἰκουμένης, γὰρ τῶν οἰκουμένης τῶν οἰκου-
μένης ἀφαιρούμεν. ὁ γὰρ πᾶν διότι πᾶν
τὰ φαινόμενα τῶν ἡμετέρας καὶ ἐκ τῶν
οἰκουμένης, ὅτι πᾶν τῶν οἰκουμένης, ὅτι
οἰκουμένης ἀπὸ τοῦ ὅλου. ὅτι δὲ ἡμετέρας

τὸν πόλον, πρὸς τὰ καὶ δεκά ἑξήκοντα σταδίων,
οἷον δὲ ἰσημερινὸς ἐξήκοντα. τὸ δ' ἀπὸ
τοῦ ἰσημερινοῦ ὑπὸ τὸν θεινὸν τροπικόν, τρεῖς
πάρων. οὗτ' α' δὲ ἰσημερινὸς Συήνης ἡμερο-
μετρίας παρὰλληλ' α'. συλλογίζεται δ' ἡ τὰ
πρὸς ἑκάστην ἡμεραν, ἐκ τῶν φαινομένων
μέτρων. τὸν γὰρ τροπικὸν κατὰ Συήνω
καὶ ὅσα συμβαίνει· διότι ἐν ταύτῃ κατὰ τὰς
θεινὰς τροπὰς, ἄσκειός ἐστιν ὁ γνόμων καί
οὐκ ἡμέρας. ὁ δὲ ἡμερῶν ἐν Συήνῃ μεσημβρινός,
ἡμερῶν ταύτης καὶ τῆς τοῦ Νείλου ῥύσεως
ὡς ἀπὸ Μορόης, ὡς Ἀλεξανδρείας. σταδίοι
δ' ἐστὶν οὗτοι πρὸς μύλους· κατὰ μέτρον δὲ
τὸ διάστημα, τὴν Συήνω ἐξουδαι συμβαί-
νει, ὡς τ' ἐν ταύτῃ ὑπὸ Μορόῃ πρὸς τὰ χί-
λιοι. προΐοντι δ' ἐπ' οὐδέναις ἑξὼς τριχί-
λους σταδίων ὑπὸ μεσημβρίαν, οὐκ ἐπὶ οἰκίσι
μα τ' ἄλλα δὲ ἡμερῶν, ὡς τὶ τὸν ἡμερῶν τού-
των τῶν τόπων παρὰλληλ' α' αὐτὸν ὄντα
τρεῖς ἡμερῶν ἐν Κινναμομόφω, πρὸς καὶ Ἀρ-
χίω δὲ πρὸς τὰς ἡμερῶν οἰκουμένης
πρὸς μεσημβρίαν. Ἐπὶ δ' ἐν πρὸς τὰ χί-
λιοι ἡμερῶν οἱ ἀπὸ Συήνης εἰς Μορόν, ἄλλοι
δὲ πρὸς τὰ χίλιοι τριχίλιοι, ἔστιν αὖ οἱ πάν-
των ὑπὸ τὸν ὅρον ἐν οἰκουμένης, ὀκταχί-
λιοι. ὑπὸ δὲ τὸν ἰσημερινόν ἀπὸ Συήνης,
μύλοι ἑξαχίλιοι ὀκταχίλιοι, (ποσὺν τὸν
γὰρ εἰς τὸν τῶν τῆς ἡμερῶν ἐξήκοντα σταδίων, τρεῖς
ἡμερῶν ἑκάστης πρὸς τὰ χίλιοι καὶ ἡμερῶν
οἷον.) ὡς τὸ λοιπὸν ἐστὶν αὖ ἀπὸ τῶν ὀρέων τῆς
οἰκουμένης ὑπὸ τὸν ἰσημερινόν, ὀκταχί-
λιοι, ἀπὸ δὲ Ἀλεξανδρείας δις μυ-
ριοί χίλιοι ὀκταχίλιοι. πάλιν δ' ἀπὸ τῆς Ἀ-
λεξανδρείας ἐπ' οὐδέναις τῆς ῥύσεως τοῦ Νεί-
λου, πάντων ὁμολογούσι τὸν ἐπὶ Ῥόδῳ
πλοῦν, καὶ τὸν δὲ τὸν ἐν τῇ Καρίας παρὰ
πλοῦν καὶ ἰωνίας, μέχρι τῆς Τρωάδος καὶ
Βυζαντίου καὶ Βορυσθηνούς. λαβόντων οὖν
τὰ ἡμερῶν γνῶμα καὶ πλῆθυσιν, σκο-
ποῦσι τὰ ὑπὸ τῇ Βορυσθηνῇ ἐπ' οὐδέναις
ταύτης τῆς γραμμῆς μέχρι τίνος οἰκίσματα ἔστι,
καὶ πρὸς τὰ πρὸς τὰς μερῶν τῆς οἰκου-
μένης. οἰκοῦσι δ' ὑπὸ τῇ Βορυσθηνῇ ὕψι
τοῖς τῶν ἑταίρων Σκυθῶν, Ῥοξολάνοι, νομι-
νῶντες ὅτι τῶν ὑπὸ τῇ Βρετανικῇ δὲ καὶ
τῶν γνῶμα καὶ πλῆθυσιν. ἡ δὲ τὰ ἐπὶ καὶ αὐτὰ
καὶ ὑπὸ τῇ Μαυρίδι, Σαυρομάται καὶ
Σκύνδαι, μέχρι τῶν ἑταίρων Σκυθῶν. ὁ γὰρ Μασ-
σαλιώτης πρὸς τὰς, τὰ πρὸς οὐδέναις τῶν Βο-
ρυσθηνῶν τῶν Βρετανικῶν ὕψι ταύτης,
πρὸς οἷον ὁ αὐτὸς ἔστι τρεῖς ἡμερῶν, ὁ θεινὸς τροπικὸς ἐν κέντρῳ. πρὸς δὲ τὰ ἄλλα καὶ ὁ ἡμερῶν, ὅς ἐστιν ὁ πρὸς
τοῦ αὐτοῦ, ὅς ἐστι τὰς μερῶν δὲ ὅς ἐστιν οἰκίσματα ὅς ἐστιν, ὁ θεινὸς τροπικὸς ἐν κέντρῳ. νομίζω δὲ

ad polum xv sexagesimę stadiorū, quarum
lx continet equinoctialis. Ab equinoctiali
autem quatuor sunt ad tropicum æstiuum,
qui est parallelus per Syenem ductus. Singu-
la porro intervalla ex mensuris apparentib.
colliguntur. Euenit enim ut tropicus Syenę
incumbat, quia ibi solstitio æstiuo meridię
gnōmo umbram nullam proiecit. Meridia-
nus autem Syenes maximę describitur Nili
defluxu a Meroë ad Alexandream, qui est
stadiorum circiter ccxx. medio autē spacio
Syene sita est: inde ergo ad Meroën stadia
sunt 100. recta autem uersus meridiem pro-
gressus ad tria millia stadiorū, loca inueniet
quę habitari præ æstu non possunt. eorum er-
go locorum parallelus, qui idem est cum
Cinnamomiferę regionis parallelo, terminus
& principiū poni debet terrę nostrę uersus
meridię habitatę. Cū ergo a Syena ad Mero-
en sint 100 stadia, accedantque alia tria cxx,
erunt uniuersi ad finem usque terrę habita-
tę 100 cxx cxx cxx. Iam a Syena ad æquinoctia-
lem stadia sunt ccxx 100 cxx 1000. (tantum
enim in quatuor sexagesimas cōperit, cum
una quauis sit 100 cxx cxx stadiorum.) ergo a
fine habitatę terrę ad æquinoctialem erunt
110 cxx 1000 stadia, ad eundem ab Alexandrea
ccxx cxx cxx cxx. Rursum ab Alexan-
dria in recta linea cum Nili defluxu omnes
consentiūt esse nauigationem ad Rhodum,
indeque præter Cariam & Ioniam usque ad
Troadem, Byzantium, & Borysthenem. Su-
mētes igitur intervalla nauigationibus com-
perta, considerant ultra Borysthenem in ea-
dem recta linea quousque habitat terra,
& ubi partes terrę habitatę uersus septētrio-
nem finiantur. Habitant autem ultra Bory-
sthenem ultimi notorum Scytharum Roxo-

Roxolani.

lani, magis uersus meridiem siti quam extre-
ma ultra Britanniam cognita. Vltiora iam
frigus habitari non sinit. Ab his uersus meri-
diem supra Maotidem sunt Sauromatę &
Scythę, usque ad orientales Scythas. Pythe-
as ergo Malsiliensis circa Thulen Britanni-
carum insularum septentrionalissimam ulti-
ma ait esse, ubi tropicus æstiuus arctici circu-
li uicem gerit. de reliquis nihil narrat, neque
quod insula sit Thule, neque utrum eō usque
habitationes pertingant, ubi tropicus pro ar-
ctico est. Ego autem illum septentrionalem
finem

finem multo propius meridiem uersus existimo. qui enim hodie terras perlustrant, ultra Hiberniam nihil possunt referre, quæ non longè uersus septentrionem ante Britanniam iacet, planè ferorum hominum domicilia, & propter frigus malè incolentium. ibi ergo finem constituendum censeo. Iam cum Byzantijs idem sit qui Mafsiliæ parallelus, quod Hipparchus tradit Pythæe idē secutus (ait enim Byzantijs eandem umbræ ad stylum esse rationem, quam esse Mafsiliæ tradidit Pythæas.) & ab hoc parallelus per Borysthenem distet stadijs III CIOIIOOO circiter, fuerit iam ex interuallo à Mafsilia ad Britannicam, ibi circiter incidens circulus per Mafsiliā ubiq̃. Ceterum Pythæas qui multis in locis homines decepit, hic quoq̃ nonnihil errauit. Multi enim uno ore affirmant, lineam à Columnis ad fretum, Athenas, Rhodumq̃ ductam in eodem esse parallelo. In confesso etiam est lineam à columnis ad fretum ductam, per mediū ferè pelagus duci: & qui nauigant, maximum à Gallia in Africam trajectum aiunt esse à sinu Gallico, stadiorum 100, eamque maximam altimaris esse latitudinem. ergo adicta linea ad intimum sinus recessum erunt stadia bismille 10, ad Mafsiliam pauciora. est enim Mafsilia quā is recessus meridiei propior. Atqui à Rhodo ad Byzantium sunt IV CIOIIOOO. quo concluditur, Byzantinum parallelum multo esse Mafsiliensi septentrionaliore. Quod inde est ad Britanniam, conuenire potest spacio quod à Byzantio est ad Borysthenem. inde ad Hiberniam quantum sit, ignotum est, itemq̃ an ultra sint loca habitata. nihil enim attinet hoc ad ea quæ supra diximus. Nam ad scientiam satis est sicut in austrinis partibus posuimus ultra Meroën ad tria millia stadiorum finem esse terræ habitatæ, nō quod præcisè ita res habeat, sed quod propè ad ueritatem acceditur: ita hic quoq̃ supra Britanniam totidem licet ponere stadia, aut non multo plura, ut IV CIO. Nam & ad Principis officium non multum emolumentum conferet huiusmodi regionum & incolarum noticia: maximè si tales incolant insulas, quæ neque damnum afferre nobis neq̃ utilitatem possint, quia nulla nobis cum ijs intercedant commercia. Nam Britanniam occu-

πλὴν ἐναυνοπιώτερον τοῦ π τῆς οἰκουμένης πείρας τὸ πεσάρκειον. οἱ γὰρ νῦν ἰσορῶντες πόραι τῆς ἱέρους εὐθὺν ἔχουσιν λίγων, ἢ πῶς ἀρκούν προέκταται ἢ Βριτανικῆς πλησίον ἀγρίων τελείως ἀνθρώπων, καὶ κακῶς οἰκουμένων διὰ ψυχῶν. ὥς τ' ἔστι ταῦτα νομίζω τὴν πείρας εἶναι διέτιον. Τὸ δὲ περὶ γαλάκτου τοῦ διὰ Βυζαντίου, τοῦ διὰ Μασσαλίας πως ἰόντος, ὡς φασιν ἱππάρχου πωλεῖσθαι ρυθία, (φασὶ γὰρ ὅτι Βυζαντίου τὸν αὐτὸν εἶναι λόγον τοῦ γινώσκοντος πῶς τὴν σκιαὴν ὁρῶν ὁ ρυθίας ὅτι Μασσαλία.) τὸ δὲ διὰ Βορυσθίνου ἀπὸ τοῦτον διέχοντος ποδὶ τριχιλίους καὶ ἑκατακισίους, ἢς αὐτὸν ἔστι δισκίμας, τὸ ἀπὸ Μασσαλίας ὑπὸ τῶν Βριτανικῶν, ὅταν ταῦτα πεν πύλων ὁ διὰ τὸν Βορυσθίνου κύκλῳ πενταχῶν. Πολλαχῶς δὲ παρακρουόμενον τοῖς ἀνθρώποις ὁ ρυθίας, καὶ ταῦτα πεν διέχονται. Τὸ μὲν γὰρ τὴν ἀπὸ ἐκτὸν γραμμῶν ὑπὸ τὸν ποδὶ τὸν πορθμόν καὶ ἡδύως καὶ ῥόδιον τέπος ὑπὸ τῶν αὐτῶν παραλλήλων κείσθαι, ὁμολογῶνται παρ' πολλοῖς. ὁμολογῶνται δὲ ὅτι καὶ διὰ μίοντες τὸν πελάγους ὅταν ἢ ἀπὸ τῶν ἐκτὸν ὑπὸ τὸν πορθμόν· οἱ τε πλείοντες τὸ μέγιστον διάστημα ἀπὸ τῆς Κελικῆς ὑπὸ τῶν λιθῶν εἶναι τὸ ἀπὸ τοῦ γαλάκτος κόλπου ἐκδίων πεντακιχλίων. ὅταν δ' εἶναι καὶ τὸ μέγιστον πλάτος τὸν πελάγους· ὥς τ' ἢς αὐτὸ ἀπὸ τῆς λιχθέσης γραμμῆς ὑπὸ τὸν μυχὸν τοῦ κόλπου, ἐκδίων διχιλίων πεντακισίων, ἐπὶ δὲ Μασσαλίαν ἑλατῶν. νοπιώτερον γὰρ ὅταν ἢ Μασσαλία τοῦ μυχὸς κόλπου. Τὸ δὲ γὰρ ἀπὸ τῆς ῥοδίας ἐπὶ το Βυζαντίον ἐστι πεντακιχλίων πεν καὶ ὅταν κισίων ἐκδίων· ὥς τε πολὺ ἐκκλινώτερον αὐτὸ ἢς ὁ διὰ Βυζαντίου τοῦ διὰ Μασσαλίας. Τὸ δ' ἐκκλινῶν ἐπὶ τῶν Βριτανικῶν διώσθαι συμφωνεῖν τῶν ἀπὸ Βυζαντίου ἐπὶ Βορυσθίνου. τὸ δ' ἐκκλινῶν ἐπὶ τῶν ἱερῶν, οὐκ ἐπὶ γνώσειμον πόσον αὐτὸς δῆς, οὐδ' ἀποφατέραν ἐπὶ οἰκίσει μὲν ὅταν οὐδὲν δ' αὖ τοῖς ἐπ' αὐτῶν λιχθέσι φροντίζω. πρὸς τε γὰρ ὑδισμῶν, ἀρκῶν το λαβὴν κατὰ πόρ ἐπὶ τῶν νοτίων μερῶν, ὅταν ὑπὸν Μορόνης μέγιστον τριχιλίων ἐκδίων πεντακισίων τὸν οἰκισίμον τιδιδου πῶς ἔστιν, ὡς αὐτὸν ἀκριβεστάτον πύρατος ὄντος, ἀλλ' ἔχοντες γὰρ ἀκριβοῦς οὐκ ἀκριβῶς τὸν ὑπὸν τῆς Βριτανικῆς οὐ πλείους τούτων διέτιον, ἢ μικρῶν πλείους, οἷον πεντακιχλίων.

ους. πρὸς τε τὰς ἡγεμονικὰς χεῖρας, οὐδὲν αὐτὸν πλεονέκτημα τὰς ποιάτας γνωρίζω χεῖρας, καὶ πῶς οἰκουῦντες, καὶ μάλιστα αἱ νόσους οἰκίον ποιάτας, αἱ μὲν λυπεῖν, μὲν ὁφελὴν ἡμῶς δύνανται μολῶν, διὰ τὸ ἀντιπικτικόν. καὶ γὰρ τῶν Βριτανικῶν ἔχον δυνά-

μυδοὶ ῥωμαῖοι κατέφροντοσαν, ὁρῶντες ὅτι οὐτὴ φέβεται αὐτῶν οὐδὲ εἰς ὅτι, (ὅ γὰρ ἰχθυόσιν ποσὺν, ὥστ' ἐπισταβαίναν ἡμῖν,) οὐτ' ἀφίλειαν ποσὺν τις, ἀκατέχουσι. πλείον γὰρ αὐτῶν τῶν δολφίνων πᾶσι σφάριδα νῦν, ἢ ὁ φέβεται διωκεται σωματῶν, ἀφαιρουμένης ἐλπίς τοῦ σφαριτικῶν διαπύκνυν, τὸ φεουκῶν καὶ φορολογῶν τῶν νῆων. πολλὸν δ' αὐτῶν γίνονται τὸ ἀρχαῖον ὑπὸ τῶν ἄλλων τῶν ποταμῶν τῶν νήων. Εἰ δὲ περὶ τῶν ἐξ ἀπὸ τοῦ Ῥοδίου μέχρι Βορυνθίου ὁρίωντος, τὸ ἀπὸ Βορυνθίου ἐπὶ τὰς Ἀρκτοὺς τῶν τετρακισχίλιων σταδίων διαστήματα, γίνεται τὸ πᾶν μύριοι διὰ χίλιοι ἐπὶ ἑκατόσιοι σταδίων. τὸ δὲ ἀπὸ τοῦ Ῥοδίου ἐπὶ τὸ νότον πόδας δὲ τῆς οἰκουμένης, μύριοι ἑκακισχίλιοι ἑκατόσιοι ὥστε τὸ σὺν πᾶσι πλάτος τοῦ οἰκουμένης εἶναι ἑλᾶττον τῶν τρισμυρίων, ἀπὸ νότον πρὸς ἀρκτον. τὸ δὲ γὰρ μῆκος, ποταμὸν ἐπὶ μύριας λέγεται. ὅθεν δ' ὅτι ἀπὸ δύσεως ὑπὸ τὰς ἀνατολάς, τὸ ἀπὸ τῶν ἀρκτων ἐλπίς, ὑπὸ τὰ ἀρκτα ἐλπίς ἰνδοῖκας, τὸ μὲν ὁδοῖς, τὸ δὲ ταῖς ναυπηγίαις ἀναμεικτῶν. ὅτι δ' ὅτι τὸν λιχθῶντος τετρακισχίλιον τὸ μῆκος δὲ ὅθεν, ἐκ τοῦ λόγου τῶν παραλλήλων τῶν πρὸς τὸν ἰσημερινόν ἢ ἄλλων ἴσως πλείον ἢ διπλασίον δὲ τὸ πλάτος τὸ μῆκος. λέγεται δὲ καὶ χλαμυδαῖος πᾶσι τὸ χῆμα. πολλὰ γὰρ συναγαγὴν τὸ πλάτος πρὸς τοῖς ἀκροῖς ἐνέεισται, καὶ μάλιστα τοῖς ἰσπερίοις, τὰ καὶ ἔκαστα ὑπὸντων ἡμῶν. Νυνὶ μὲν οὖν ὑπὸ γεωγραφικῶν ὑπὸ σφαιρικῆς ὑπὸ φανείας τὸ χωρίον, ὅτι ὡς φανερὸν ἴσθ' ὅτι τῶν οἰκουμένων. καὶ διὰ τὸν ἰχθυόσιν δὲ τῶν χαροκμήτων οἰκιστῶν μιμνήσκον τῶν ἀλλόθεν ποιήσαντα σφάριαν τῶν γλῶν, καὶ διὰ τῶν κρατίτων, ὑπὸ ταύτης ἀπολαβόντα τὸ τετράπλευρον, ὅτι τὸν πύκνυν τὸν πίνακα ἐλπίς γεωγραφίας. ἀλλ' ἐπειδὴ μεγάλῃς δὲ σφαιρᾶς ὥστε πολλοσημῶν αὐτῆς ὑπάρχει τὸ λιχθῶν τμήμα, ἰκανόν γινώσκου δὲ ἑκάστα σφᾶρις τὰ πρὸς ὁρῶντα μὲν ἐλπίς οἰκουμένης, καὶ τῶν οἰκιστῶν παραχρῆνός τινος ὑπὸ βλέπουσι, ὅθεν μὲν διωκεμένης κατὰ σκῆδ' ἑκάστα τελευτᾶν, οὕτω ποιῶν βλέποντες δὲ μέγαν δὲ καὶ ποδῶν ἔχοντα τῶν διαμέτρων, ὅθεν δὲ μὴ διωκεμένης τελευτᾶν ἢ μὴ πολλὰ ταύτης γινώσκουσαν, ὅτι ὑπὸ πρὸς κατὰ γεωγραφίαν πίνακι πύκνυν ἐλπίς πύκνυν. Διότι γὰρ μικρὸν ἔχοντα τῶν τελευτῶν, τῶν τε παραλλήλων, καὶ τῶν μεσημβρινῶν, οἷς τὰ τε ἐλπίς καὶ τὸν αὐτὸν ὁρίωντα, καὶ τὰς ἄλλας διαφορὰς, καὶ τὰς χεῖρας τῶν τῆς γῆς μορῶν, πρὸς ἄλλὰ τινος καὶ τὰ

pare cum possent Romani, spreuerunt, cum uiderent neq̃ ullum ab ijs metum esse. (non enim tantum ijs est uirium, ut in nostras ditiones impressionem faciant.) neq̃ tantum utilitatis si occuparent. uidetur enim nunc plus percipi ex uectigalibus, quam tributum pendere posset detracto in militem praesidio insulae futurum & stipendium exacturum sumtu. multumq̃ uidebatur incommodi ab alijs insulam circumiacentibus oblatum iri. Quod si interuallo quod à Rhodo est ad Borythenem adijciant uersus septentrionem quatuor millia stadiorum, erunt in summa cccccc ccc ccc. & à Rhodo ad finem habitatae terrae meridionalem cccccc ccc ccc. ergo uniuersa terrae habitatae latitudo ab austro ad septentrionem est minor triginta millibus stadiorum. Longitudo autem ad lxx millia esse fertur, quae intelligitur ab occasu ad ortum ab extremis Hispaniae ad Indiae extrema, partim itineribus terrestribus, partim navigationibus percepta mensura. Hanc autem longitudinem esse intra dictum quadrilaterum, constat ex proportionem parallelorum ad diametrum: ita ut maiorem dupla rationem longitudo ad latitudinem obtineat. Dicitur autem haec figura chlamydis similis. nam in extremis latitudinem ualde contrahi animaduersum est, praecipue occidentis, singula nobis perlustrantibus. Nunc autem descripsimus locum superficiei sphaericae, in quo terram habitata sitam dicimus. Oportet uero eum, qui manu fabricatis operibus ueritatem imitatur quam fieri potest proximè, globo qui terram referat formato, qualis est Crateris, in eo quadrilaterum illud designare, in quo eam tabulam geographicam collocare. Sed quoniam magno opus est globo, cuius exigua pars illud sit quadrilaterum, quod sufficiat ad perspicue inscribendas terrae habitatae partes, easq̃ ad spectui propriè exhibeat: sanè fecerit egregie, qui talem conficere poterit. diametrum globus talis requirit decem pedibus maiorem. Qui uero tantum, aut non multo minorem globum parare nequit, is in plana describat tabula, septem minimum pedum. Parum enim intererit, si loco circulorum parallelorum ac meridianorum, quibus climata & uentos indicamus, reliquasq̃ differencias & comparationes partium terrae in-

Chlamydis
figura.

αὐτὴς πῶς ἐπισήμην ὁφθαλμοῦ πολὺν ἔχει
 τοῦ ὄσι. μάστιγι δ' οἱ νῦν ἔχουσιν ἄμεινον αὐ-
 τὴν λέγαν περὶ τῶν κατὰ Βρετανούς καὶ Γερ-
 μανούς καὶ τοὺς περὶ τὴν Ἰσθμὸν, τοὺς τε γί-
 γνους καὶ αὐτοὺς Γετίας τε, καὶ Τυριγίτας,
 καὶ Βασκίτας, ἐπὶ δὲ τοὺς περὶ τὸν Καύκα-
 σον, οἷον Ἀλβανούς καὶ Ἰβήρας. ἀπ' ἡμελ-
 του δ' ἡμῖν καὶ ὑπὸ τῶν τὰ Παρδικὰ συγ-
 γραφάντων τῶν περὶ Ἀπολλοδώρου τὸν Ἀρ-
 τιμύτιον, ἃ πολλῶν ἐκείνοι μᾶλλον ἀφώρ-
 ισαν, τὰ περὶ τῶν Ὑρκανίων καὶ τῶν Βακτρια-
 νῶν. τῶν τε Ρωμίων καὶ εἰς τὴν δύσιν αὐ-
 τοῦ Ἀραβίαν ἐμβαλλόντων μετὰ σκεπτικῆς νε-
 φείας, ἥς ἡγεῖτο αὐτὸς Φίλιππος ἡμῖν καὶ ἑταί-
 ρος Αἰλίου Γαλατοῦ, καὶ τῶν ἐκ τῆς Αἰλι-
 ξανδοφίας ἐμπόρων σύλλογος πλείοντων
 ὧν τοῦ Νέλου καὶ τοῦ Ἀραβίου κόλπου μέ-
 γιστος ἡ Ἰνδικὴ, ἃ πολὺ μᾶλλον καὶ ταῦτα
 ἐγνωσται τοῖς νῦν ἢ τοῖς πρὶν ἡμῶν. ὅτι τοῦ
 Γαλατοῦ ὑπερχεῖ τῆς Αἰγυπτίου, συνόντων αὐ-
 τῶν καὶ συναναβαίνοντων μέχρι Συλίνης, καὶ
 τῶν Λίδιοι καὶ ὁρῶν, ἰσορρομῶν ὅτι καὶ ἐκ
 αὐτῶν καὶ ἄλλοι νῦν πλείους ἐκ μὲν ὁρῶν
 πρὸς τὴν Ἰνδικήν· πρότερον ἐκ τῶν Ρωμι-
 οῦ βασιλείων, ὀλίγων πάντας περὶ θα-
 λῶντων πλεῖον, καὶ τὸν Ἰνδικὸν ἐμπερὶν
 ἀπὸ φέρον. τὰ μὲν οὖν πρότερον καὶ λεγόν-
 τα καὶ πρὸς ἐπισήμην καὶ πρὸς τὰς χῆρας
 τὰς πολυδικὰς ταύτας, χῆμα δὲ μέγιστος, ταῦ-
 τα ὡς ἑπὶ τῶν ἀπλοῦς ἐγκειναι, τὸ πᾶν
 εἰς τὸν γεωγραφικὸν πῖνακα, συμπαραδ-
 ούμενα καὶ τὸ πᾶν πᾶν καὶ πόσον μέγε-
 θος γὰρ ὄσι. ὅσοι μὲν γὰρ οἰκίον τῶν γε-
 γραφῶν. τὸ δὲ καὶ περὶ ὅλης ἀκριβολογι-
 ᾶς τῆς γῆς, καὶ περὶ ἀποστάσεων πάντων ἥς
 λέγουμεν ζώνης, ἄλλης πινὸς ἐπισήμης ὄσιν,
 οἷον αὐτὴν ποσειδωνίαν καὶ κατὰ πρότερον πε-
 ταρετυμῶν οὐκ ἀποστάσεων. καὶ γὰρ αὐ-
 τῶς ἔχει οὐκ ὑπὸ τούτων γε οἰκονομίας τῶν
 παρ' ἡμῖν, ἀλλ' ἐκείνῳ ἄλλῳ οἰκονομίας
 διέτιον ὅτι πρὸς τὸν ἰσθμὸν. ἡμῖν δὲ τὰ γινώ-
 σκειν ταῦτα λιγύον. ἔστι δ' αὖτε χλαμυδαῖς
 χῆμα τῆς γῆς τῆς οἰκουμένης, οὐ τὸ μὲν πλά-
 τος ὑπογράφει τὸ μέγιστον ἢ ὡς τὸ Νέλου
 γραμμή, λαβοῦσα τὴν ἀρχὴν ἀπὸ τοῦ ὡς τῆς
 Κινναμομόφρου παραλλήλου, καὶ τῆς τῶν
 Αἰγυπτίων τῶν φυγάδων ἑλθόν, μέχρι
 τοῦ ὡς τῆς Ἰσθμῆς παραλλήλου, τὸ δὲ μέ-
 γιστον. ἡ ταύτης πρὸς ὁρᾶς ἀπὸ τῆς ἑσπέρης διὰ Σηλῶν καὶ τοῦ Σικελικοῦ πορθμοῦ, μέχρι
 τῆς Ροδίας καὶ τοῦ Ἰσθμοῦ κόλπου, παρὰ τὸν Ταῦρον ἰούσα, τὸν δὲ καὶ τὴν Ἀσίαν,
 καὶ καταστρέφουσα ἐπὶ τὴν ἑσπέρην θάλασσαν, μετὰ τὴν Ἰνδικὴν καὶ τῶν ὑπὲρ τῆς Βακτριακῆς
 Σκυθῶν. αὐτὴ δ' ἡ νοῆσαι παραλλήλογραμμὸν πᾶν, ὅτι ἡ τὸ χλαμυδαῖς χῆμα ἐγγράφηται ὅ-
 πως, ὥστε τὸ μέγεθος τῆς ἀκριβολογίας, καὶ ὅσον εἶναι τὸ μέγιστον, καὶ τὸ πλάτος τῆς πλά-
 τος.

ad scientiam parandam longē usū utilius.

Præsertim uerò nostræ ætatis homines certius aliquid dicere possunt de Britannis, Germanis, Istri accolis, interioribus & exterioribus Getis, Tyrigetis, Bastarnis, & ad Caucasum habitantibus, ut Albanis & Iberis. Apollodorus quoque Artemita, Parthici belli scriptor, multa nobis accuratius cognita tradidit de Hyrcania & Bactrina. Quin & in Arabiam felicem Romani iam cum exercitu profecti sunt, ductore Aelio Gallo, amico ac sodali nostro. & Alexandrinorum mercatorum classis per Nilum iam nauigans & Arabicum sinum usque ad Indiam, multo ista nobis, quàm olim fuerant, notiora reddidit. Quo tempore Gallus Aegypto præfuit, ad ipsum ueni, unaquæ usque ad Syenem & fines Aethiopie ascendendi, ibique comperi cxx naues à Muris portu Indiâ uersus nauigare. cum sub Ptolemæis regibus perpauci auderent nauigare, & merces Indicas aduehere. Primum proinde ac potissimum est ad scientiam & usum ciuiles. figuram & magnitudinem quàm simplicissimè in tabulam geographicam aptare, simulque quæ & quanta totius terræ sit portio indicare. Hoc enim proprium est geographi. Subtiliter autem de tota disputare terra, & de uniuscuiusque zonæ uertebra, alterius est scientiæ: ut utrum in altera etiam parte uertebrae quadrans inhabitetur. nam si ita res habet, certè non à nostris habitatur hominibus, sed aliam illam terram appellari debere probabile est. Nobis de nostra dicendum est. Est ergo huius figura chlamydis forma similis. Maximam eius latitudinem linea per Nilum ducta describit, incipiens à Cinnamomiferæ regionis parallelo, & Aegyptiorum exulum insula, desinens in parallelum Hiberniæ. Longitudinem alia in hanc ad angulos æquales incidens ab occidente ducta per Columnas & fretum Siculum, usque ad Rhodum & sinum Ibsicum, inde præter Taurum, qui Asiam dirimit, & in orientale desinens mare inter Indos & supra Bactrianam sitos Scythas. Intelligendum est uerò parallelogrammum quoddam, in quo chlamydifformis hæc figura ita inscripta sit, ut longitudini longitudo respondeat, sitque maxima, & latitudo latitu-

ἀπὸ τῶν ταδ' ἄνω πρὸς ἡμᾶς μάλλον, ἔτ'
 ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ ἐκ τῆς αὐτῆς πῆλ' ἔως
 καὶ νότον, καὶ πλατύνεται κατ' ὀλίγον ἔως
 αὐτοῖς Αἰθιοπίαις Αἰθιοπία σιναίτη. οὗτοι δ'
 ὑποκινῶνται τῶν ποδῶν καρκινῶν τῶν ὑ-
 πατι, σινάη τὸν ποταμὸν τῆς Ἰνδίας Κινναμωμοφό-
 ρου γραμμῆς. Εἰς δὲ ταύταν πλεοναυτῶν ἀπ'
 τοῦ ἱεροῦ ἀκρωτηρίου μέχρι τῶν Ἀρταβρῶν
 καλουμένων, ὁ πλοῦς ἐστὶ πῆλ' ἀρκτοῦ, ὃν δι-
 ξίει ἔχουσι τῶν λυσιστανίων. ἔδ' ὁ λοιπὸς
 πῆλ' ἔως πᾶς ἀμβλῆαν γανίαν ποταμῶν, μέχρι
 τῶν Πυρηνῶν ἀκρῶν τῶν τελευτώντων
 εἰς τὸν ὠκεανόν. τούτοις δὲ τὰ ἑσπερία τῆς
 Βρετανικῆς ἀντίκεινται πῆλ' ἀρκτοῦ. ὁμοίως
 δὲ καὶ τοῖς Ἀρταβροῖς ἀντίκεινται πῆλ' ἀρ-
 κτοῦ, αἱ Καπριτόριδος καλούμεναι νῆσοι, πε-
 λάγια καὶ τὸ Βρετανικόν πῶς ἐλίμα ἰσθμο-
 μέναι. ἵσται δ' ἄλλοι ἐφ' ὅσον σινάηται τὰ
 ἀκρᾶ Πυρηνῶν κατὰ μῆκρον. τὸ δ' ἑ-
 ρεικινῶν πελάγους εἰς ἐξόν. τοιοῦτον δ'
 ὄντ' ἐστὶ καδόμενον χάματι, χρῆσιμον φαί-
 νεται δι' ὅσον λαβεῖν δύναται, αἱ τιμωσαί πῆλ'
 ὁρδᾶς ἀλλήλας, ἢ μὲν ὅσα τῶν μήκους ἦσαν τῶν
 μεγίστων πᾶντος, ἢ δὲ ὅσα τῶν πλάτους. καὶ
 ἢ μὲν τῶν παραλλήλων ἐστὶ μία, ἢ δὲ τῶν με-
 συμβεβημένων. ἐπειτα ταύτας παραλλήλους
 ὑδινόντας ἐφ' ἑκάστην, διαίρειν κατὰ ταύ-
 τιν τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν ἢ χρώμενοι
 τυγχάνομεν. καὶ γὰρ τὸ χῆμα μάλλον αὐτὰ κα-
 ταφανὲς γίγνεται ὅποιον εἴρηκαμεν, καὶ τὸ μέ-
 γιστον τῶν γραμμῶν. ἄλλα καὶ ἄλλα μέτρα
 ἐχουσῶν, τῶν τε τῶν μήκους καὶ τῶν πλά-
 τος. καὶ τὰ ἐλίμακα ἐποδὴλωθήσεται
 βέλτορον, τὰ τε ἐσθινὰ μέλλον καὶ τὰ ἑσπερία,
 ὡς δ' αὐτὸς πένοντα καὶ τὰ βόρεια. ἐπεὶ δ'
 ὅσα γνωρίμων τόπων λαμβάνονται δὲ τὰς
 δύσεις ταύτας, αἱ μὲν ἐλήφθησιν ἡδὲ. λέ-
 γον δὲ τὰς μέγας δύο, τὴν τε τῶν μήκους καὶ
 τῶν πλάτους τὰς λεγόμενας πρότερον, αἱ δ'
 ἄλλαι ῥαδίως γνωρίζονται ἂν ὅσα τούτων.
 πρότερον γὰρ πᾶσι σοιχείοις χρώμενοι τούτοις
 τὰ παραλλήλα μόνη συντεχόμεθα καὶ τὰς ἄλ-
 λας χρίσεις τῶν οἰκιστῶν, τὰς τ' αὐτῆς καὶ
 πῆλ' οὐράνια. πλεοναυτῶν δ' ἢ θάλασσαν γεω-
 γραφῆ καὶ χηματίῳ τὴν γῆν, κόλπους ἀ-
 πορροαζομένην καὶ πελάγους καὶ περσμούς. ὁ-
 μοίως δὲ ἰσθμούς καὶ χερσονήσους καὶ ἀκρας.
 πῆλ' ἀκρῶν αἱ ταύται καὶ οἱ ποταμοὶ
 καὶ τὰ ὄρη. ὅσα γὰρ τῶν ποιούτων ἡπείρου τι,
 καὶ ἔδης, καὶ πόλεων θείσεις οὐφύεις γίνονται
 θησαν, καὶ τὰ ἄλλα ποικίλματα ὅσων μετὰ
 ὅσων ὁ χωρογραφικὸς πίναξ. ὃν δὲ τούτοις καὶ
 τὸ τ' ἑσπεριον πληθύνει καὶ ἑσπεριον, ὃν δὲ

τοῖς

lulum ultra Gades procurrunt, inde arcto
 promontorio facto uersus orientem & meri-
 diem reflectitur, paulatimq; in latum porri-
 gitur, donec Aethiops Aetherios attingat.
 hi sunt ultimi infra Carthaginem, attingen-
 tes Cinnamomifera parallelum. Qui uero
 in diuersam partem nauigant, uersus septen-
 trionem, eorum cursus ab sacro promonto-
 rio ad Artabros dirigitur, ad dextrā manum
 habentibus Lusitaniā. deinceps reliquus
 uersus orientem ad angulum obtusum, usq;
 ad extrema Pyrenes, quæ in Oceanum desi-
 nunt. His occidua Britannia partes opposi-
 ta sunt uersus septentrionem. Itemq; Arta-
 bris uersus septentrionem opponuntur insu-
 lae Cattiterides, (. quasi si stannarias dicas.) in
 pelago, & Britannico propemodum sita cli-
 mate. Itaque ergo liquet in quantum contra
 hantur extrema habitata terræ secundum lon-
 gitudinem à circumfuso mari. Proinde cum
 hæc sit uniuersi figura, è re uideat fore, ut duæ
 sumantur rectæ lineæ, quæ se inuicem ad an-
 gulos rectos partita, altera longitudinem
 maximam, altera eodem modo latitudinem
 contineat: atque harum altera erit una de pa-
 rallelis, altera de meridianis. deinde ut imagi-
 nemur utrique parallelum, itaq; diuidamus
 terram & mare quo utimur. Sic enim magis
 apparebit figura, qualem tradidimus, & li-
 nearum magnitudo identidem mutata, tam
 earum quæ latitudinem, quàm earum quæ
 longitudinem explicant. melius etiam de-
 monstrabuntur inclinationes locorum (. sic
 in præsentia subiit climata exprimere.) uer-
 sus quatuor mundi plagas. Quandoquidem
 uero istas lineas duci necesse est per loca no-
 ta: mediæ quidem duæ, longitudinem latitu-
 dinemq; complectentes, iam antè ductæ sunt
 & explicata. reliquæ hac ratione facile perci-
 pientur. quodammodo enim his tanquam
 principiis usi, æqualiter distantes partes & re-
 liquas habitationum rationes complexi su-
 mus, quas uel ad terram habent, uel ad cœle-
 stia. Plurimum autem mare terram describit,
 & in formam redigit, sinus efficiens, & alta
 maria, & freta, nec non isthmos, peninsulas,
 atq; promontoria. eiq; operam in hoc nauant
 & amnes & montes. horū enim ope continen-
 tes, nationes, urbiumq; cōmodi situs excogi-
 tati sunt, aliaq; uarietates, quarum plena est
 tabula singulis regionibus describendis apta
 ta. In his & insularum multitudo est dispersa
 cum in alto mari, tum in ora continentis pas-

l

lumi

sim, quarum alix alijs adfunt uel uirtutes uel uicia, alix utilitates alijs, alia incommoda, partim natura loci, partim opere humano. Et naturales quidem oportet referre locorum conditiones, cum permaneant, mutationi obnoxiijs ijs quæ sunt adsciticijs. quanquam harum quoque pleræq; non sunt prætereundæ, quæ aliquanto saltem tempore permanfuræ sunt, ac quibus aliquid tamæ & nobilitatis adhaeret. hæc enim etiam ad posteritatem locis illis inherens efficit, ut quasi adnata uideatur ea, quæ iam pridem desierunt esse accidentia. ut facile appareat, horum quoque faciendam mentionem. Hoc enim de multis urbibus licet pronunciare, quod de Olyntho & uicinis dixit Demosthenes: quas ita ait deletas esse, ut si quis nunc ea ad loca perueniat, is dubitare possit unquam ne ibi fuerit habitatum. Veruntamen in huiusmodi loca libenter homines proficiscuntur, ipsa uestigia tam nobilium operum cupientes uidere, licet & sepulcra inclytorum uirorum. eadem ratione legum quoque & formarum reipublicæ recordamur iam ibi abolitarum, utilitate ad hanc cognitionem non secus quam ad actio num noticiam inuitante. aut enim ut imitemur ea, aut ut deuitemus, cognita nobis esse cupimus.

Mare, & sinus
eius.

Nos autē repetita prima designatione hoc nunc addimus, terram nostram habitatam mari circumdatam in se ab externo mari siue Oceano multos admittere sinus: maximos autē quatuor. de quibus is qui ad septentrio nē spectat, Caspium uocatur mare, siue Hyrcanum. Persicus autem sinus, & sinus Arabicus à meridionali infundūtur mari, alter maximè eregionē Caspij maris, alter ex opposita ponto Euxino parte. Quartum, qui magnitudinē dictos multum superat, internum & nostrum (.ut nominant.) mare efficit incipiens ab occasu, & freto quod est ad columnas Herculis, ac deinde diuersa latitudinis ratione uersus ortum protentum, donec in duos tandem marinos finditur sinus: quorum alter ad sinistram situs Euxinum mare dicitur, alter Aegypcio, Pamphilio, & Ifsico mari constat. Hi omnes ab externo mari effecti sinus, angustos habent introitus, magis tamen Arabicus & mare mediterraneum, quàm reliqui. Terra autem eos includens, in tres est, ut docuimus, diuisa partes. Atque Europa quidem omnium maximè uariam habet figuram, omnium simplicissimam Africa, medi-

πὸς πελάγιοι καὶ κατὰ τὴν παραλίαν πῶς
σαν, ἄλλων ἄλλας ἀριτὰς τε καὶ κακίας, ὅ
τὰς ἀπὸ αὐτῶν χεῖρας ἐπιδεικνυμένων ἢ δὴ
χευσίαις, τὰς μὲν φύσει, τὰς δὲ ἐκ κατα
σκευῆς, ἃς φύσει δὴ λέγομεν· διαμελύνουσα
γάρ. αἱ δ' ἐπιδείξει δὲ ἔχοντα μεταβολὰς.
καὶ τούτων δὲ τὰς πλείους χρόνον συμμείναν
διωκεμένας, ἐμφανισίην, καὶ πολλὰ μὲν, ἄλ
λως δ' ὠθηθέντων μὲν ἐχόντας πινὰ καὶ δό
ξαν, ἢ πῶς τὸν ὕψος χρόνον παραμείνουσα
τρόπον πινὰ συμφυῆ τῶν τόποις ποιεῖ καὶ
κακίην οὖσαν κατασκευῶν. ὧς τε δὴ λέγον.
ὅτε δὲ τούτων μεμνηδὶς. πρὸς πολλῶν γὰρ ἐστὶ πό
λεων τοῦτ' ἀπὸν, ὅπρ' ἐπὶ Δημοδωρῆος ὡς τ'
πρὸς Ὀλυνθον, ἃς ἐπὶ ἀφανισίᾳ φασίην, ἃς τ'
μεμνὲ πάπο τῷ ἀκίδνυσαν γενῶσαι, αὐτὰς ἐπὶ λ
θόντι. Ἀλλ' ὁμως καὶ εἰς οὗτους πύς τόπους,
καὶ εἰς ἄλλους ἀποκρουῖται ἄσμενοι, τὰ ἔ
χοντα ποδωῦτα ἰδίῃ τῶν οὕτω διωκουμέ
νων ἔργων καὶ θάπρ καὶ πύς τὰς φους
τῶν γῆδ' ὅσον ἀνδρῶν. οὕτω δὲ καὶ νομί
μων καὶ πολιτῶν μεμνημένα τῶν κακίῃ
οὖσων γῆταῦτα, καὶ ἐπὶ φιλείας πῶς καλῶν
μνήας τὸν αὐτὸν τρόπον, ὅντ' ἐπὶ καὶ ἐπὶ τῶν
πράξεων. ἢ γὰρ ζήλου χεῖρ, ἢ ἀπὸ προπῆς
τῶν τοιούτων. λέγομεν δ' ἀναλαμβάνοντα ἐκ
ἐπὶ πρώτης ὑποτυπώσεως, ὅτι καὶ ἡμᾶς
οἰκονομῶν γὰρ πρόβλεψεν· οὐ γὰρ δὲ ἔχεται κόλ
πους εἰς ἑαυτῶν ἀπὸ ἐξω θαλάσσης κατὰ
τὸν ὠκεανόν, πολλοὺς, μεγίστους ἢ τέσσαρας.
ὧν ὁ μὲν βορέης, Κασπία καλεῖται θάλατ
τα, οἷδ' ὕρκανίαν πρὸς γορδύουσαν. ὁ δὲ
εὐφροσύνης καὶ Ἀράβιος, ἐπὶ τῆς νοτίας ἀνα
χίοντα θαλάσσης, ὁ μὲν ἐπὶ Κασπίας κατασ
πικρὺ μέλισσα, ὁ δὲ ἐπὶ εὐφροσύνης. τὸν δὲ τί
μεινον ὅς πορ πολὺν τούτους ὑπερβίβληται
κατὰ τὸ μέγεθος, ἢ γῆτος καὶ κατὰ ἡμᾶς λε
γομένης θαλάσσης ἀπορρᾶνται, τὴν μὲν ἐρ
χλὺν ἀπὸ ἐπὶ ἑαυτῶν λαμβάνουσα, καὶ τὴν κα
τὰ τὰς Ἡρακλέους σῆλας πορρᾶν. μεμνησ
μένη δ' εἰς τὸ πῶς ἐν μόρῳ, γὰρ ἄλλω πλά
ται. μετὰ δὲ ταῦτα χιζομένη καὶ τελευτῶν
καὶ εἰς δύο κόλπους πελάγιοις, τὸν μὲν γὰρ ἐ
ισορᾶ. ὅν πορ εὐφροσύνην πόντον πρὸς γορδύ
ον, τὸν δ' ἐπὶ τὸν τὸν συγκαμῆλον ἐκ τῆ
πρὸ Αἰγυπτίου πελάγους, καὶ τὸν βαμφύλιον,
καὶ τοῦ ἰστικῶν. Ἀπαντῶν δὲ οἱ λεγόμενοι
ἀπὸ ἐπὶ ἐξω θαλάσσης κόλποι, ἐν ὧν ἔχουσιν
τὸν εὐπλοῦν μέλλον δὲ ὅ, τὴν Ἀράβιον καὶ
ὁ κατὰ σῆλας, ἢ πορ δ' οἱ λοιποὶ. ἢ δὲ πρὸς
καλῶν αὐτοὺς γὰρ, τριχῶν γῆνι μῆται, κατὰ
πορ ἔχεται. ἢ μὲν οὖν Εὐρώπης πελοχνημο
νισκῆτος πασῶν ὅδιν, ἢ δὲ Λιβύης τῆς ἀντία
πῶς πορ.

πῶς ποιοῦμεν; ἡ δὲ Ἀσία μέισιν πῶς ἀμφοῖν ἐ-
κατὴν διαδοῦναι. ἀπασαὶ δ' ἐκ τῆς γῆτος πα-
ραλίας, ἔχουσι τὴν αὔψαν τοῦ τε πολυχή-
μονος καὶ τοῦ μᾶλλον. ἡ δ' ἐκ τὸς πλείων τῶν λε-
χθόντων κόλπων ἀπλῆ καὶ χλαμυδαεσίδης ἐ-
στιν, ὥς εἰπον. τὰς δ' ἄλλας γὰρ μικρῷ διαφο-
ρεῖς ἐστίν. οὐδ' γὰρ γὰρ γὰρ τοῖς μεγάλους τὸ
μικρόν. Ἔτι δ' ἐπεὶ κατὰ τὴν γεωγραφικὴν
ἰσορίαν οὐ χήματα μόνοι ζητοῦμεν καὶ μεγ-
θοτόπων, ἀλλὰ καὶ χήσεις πῶς ἅλλα αὐ-
τῶν ὥς περ ἔφαμεν, καὶ γινώσκοντες τὸ ποιητέ-
λον καὶ γῆτος παραλία περιέχεται μάλλον, ἢ ἡ
ἐκ τὸς πολλοὺ δ' ὅτι καὶ τὸ γνώριμον, καὶ τὸ δύ-
κρατον, καὶ τὸ πόλισι. Ἐξ ἱστορίας δυνάμουμι-
νοῖς μάλλον σωματούμενον γινώσκοντες, ἢ ἐκ τῆς
ποδοῦμεν τὰ εὐλογίαι ταῦτα, γὰρ οἵς πλείους
παράδοιδονται πράξεις καὶ πολιτεῖαι καὶ τί-
χται, Ἐτάλλα ὅσα εἰς φρόνησιν σωδργαί,
ἀρχαία σωδγουσίμ ἡμᾶς πρὸς ἐκείνα, ὧν
ἐν τῇ δικτῷ λίβη πλοκάει Ἐκρινωνία ταῦτα
δὲ δὲ ὁμοιοποιεῖται, μάλλον δ' οἰκεῖται κα-
λῶς. πρὸς ἕκαστον δὲ τὰ βιωῦτα, ὥς ἔφην, ἡ
παρ' ἡμῶν θάλασσα πλεονεκτικὰ ἔχει μέγα.
Ἐδὴ καὶ γὰρ ἐκτίον ἐπὶ πᾶσι γένεσι. Ἐ-
ρηται δὲ ὅτι ἀρχὴ τοῦδε τοῦ κόλπου δὲ ὁ κα-
τὰ τὰς εἰλας πορθμός. τὸ δὲ σφωτώτερον
τούτου πᾶσι ἐβδμηκοντα ἐκδίους λέγε-
ται. πᾶσι πλούσαντι δὲ τὸν σφωτόπον ἑκα-
τόν καὶ ἑκοσι ἐκδίων ὄντα, διάστασι λαμ-
βάνουσιν αὐτὸν ὀνόματι ἀδρόαν, ἡ δ' γὰρ ἀρει-
ρεῖ μάλλον, ἂν ὅπως μεγάλου φαίνεται πε-
λάγους. ὀρίζεται δ' ἐκ μὲν τοῦ δεξιῦ πλοῦ
τῷ τῇ λιθυκῇ παραλίᾳ μέχρι Καρχηδόνος,
ἐκ δὲ θαλάσσου τῇ τῇ ἰβηρικῇ Ἐτῇ Κελτικῇ
κατὰ Ναρβόνα Ἐμασολίαν, καὶ μετὰ ταῦ-
τα τῇ Λιγυστικῇ, τελούται αὐτὴ δὲ τῇ ἰταλικῇ,
μέχρι τοῦ Σικελικοῦ πορθμοῦ. Τὸ δ' ἐν
τῷ πελάγους πλοῦτον ἡ Σικελία δὲ, Ἐοῖ
ἑκατέρωθεν αὐτῆς πορθμοί, ὃ μὲν πρὸς τῇ
ἰταλικῇ ἐπὶ ἐκδίοις, ὃ δὲ πρὸς τῇ Καρχηδό-
νι χιλίων καὶ πεντακισίων ἐκδίων. ἡ δ'
ἐπὶ τῇ τῶν κελῶν ἐπὶ τὸ ἐπὶ ἐκδίοις γεγραμ-
μὴ, μέρους μὲν δὲ ἐπὶ αὐτῇ ρόδον καὶ τὸν τῶν
ροῦν, μέρος δὲ πῶς τέμνει τὸ λεχθὸν πῆλα-
ζον, λέγεται δὲ ἐκδίων μυριάων καὶ διχιλί-
ων. ἄλλο μὲν δ' ἡ τὸ μᾶλλον τῷ πελάγους.
πλάτος δὲ τὸ μέγιστον ὅσον πεντακισχιλίων
ἐκδίων τὸ ἀπὸ τοῦ Γαλατικοῦ κόλπου με-
ταξὺ Μασολίας καὶ Ναρβώνος ἐπὶ τὴν κατ'
αὐτὴν λιβύην. Καλοῦσι δὲ τὸ πρὸς τῇ
λιβύᾳ πᾶσι μέρους ἐπὶ θαλάσσης ταύτης, Λι-
βυκὸν πέλαγον. τὸ δὲ πῶς τῇ κατ' αὐτὴν
γενεῇ, τὸ μὲν ἰβηρικόν, τὸ δὲ Λιγυστικόν, τὸ δὲ

um tenet Asia. causa huius uel diuersitatis uel æqualitatis figuræ pendet ab interiore ora maritima. exteriora, ut dixi, formam referunt chlamydis, sinibus quos retuli demitis, omilsis que exiguis quibusdam differentijs. nam in magna quantitate exiguæ nullus est locus.

Enimuero siquidem in historia geographica non figuras modo quarimus & quantitates locorum, sed & mutuam (ut monui.) eorum collationem: qua in parte internum mare maiorem quam externum præbet uarietatem: ad hæc illius maior est temperamenti & qualitas, pluresq; ad hoc, quam ad alterum urbes sunt ac gentes bonis utentes legibus: nos autem ea scire cupimus, in quibus plura negocia, plures reipub. administrationes, artes plures aliaq; ad prudentiam conducunt: tum nostræ necessitates ad ea nos ducit, quorum commercia & societas nobis parari possunt. hæc autem sunt ea loca quæ incoluntur, aut potius quæ bene incoluntur. In his omnibus magnam, ut diximus, prærogatiuam habet mare internum. ab eo igitur sumemus nostræ descriptionis exordium.

Huius sinus initium esse fretum ad columnas, iam ante docuimus. cuius summa angustia fertur esse LXX circiter stadiorum. Vbi illud arctum circumnauigâris, quod est CXX stadiorum, litora iam maiorem in modum diducuntur, magisq; adeò id quod ad læuam est. Deinde inagni maris alicuius apparet species. Id includitur dextro latere ora Africæ maritima usque ad Carthaginem: altero Hispanica ora, & Gallica ad Narbonem ac Malsiliam, tum Ligustica, & tandem Italica usq; ad fretum Siculum. Ortium pelagi huius latus est Sicilia, & freta ab utraque eius parte: unum ad Italiam, VII stadiorum, alterum ad Carthaginem, stadiorum CXC. Cæterùm linea quæ à Columnis ad fretum minus ducitur, pars est lineæ ad Rhodum ac Taurum inde pertinentis, pelagusq; dictum secat medium, ac traditur longa esse stadia CCXC. Latitudo eius maxima ad CXX stadiorum à sinu Galatico qui est inter Narbonem ac Malsiliam ad oppositam Africam. Quidquid huius maris est ad Africam, Africum seu Libycum mare dicitur. quæ ad oppositam terram pertinent partes, mare Hispanicum, Ligusticum, Sardoum, ac denique Tyrrenum.

ῥῶτον, τὸ γινώσκον διὰ μέγεθος Σικελίας τὸ τυρρηνικόν.

num usque ad Siciliam dicuntur. Insule eius sunt in ora quidem Tyrrheni maris ad Liguriam usque crebre inter quas Sardinia & Cyprius (sive eam Corsicam mauis dicere.) maxima post Siciliam. hæc enim reliquarum nostrarum omnium & maxima est & optima. ²⁹ multo his minores, in alto ²⁹ Pandataria & Pontia, pone continentem Aethalia, Planasia, Illua, Pithecusæ, Prochyta, Caprea, Leucosia, & alia similes. In altera autem parte Ligustici maris ante reliquum mare usque ad Columnas non multæ, in quibus Gymnesia & Ebusus. Non multæ etiam ante Siciliam & Africam iacent, e quibus est Cosura, Aegimurus, & Liparæorum insulæ, quas nonnulli Aeoli cognomento dicunt. Post Siciliam & utrumque ad eam fretum alia iam alta maria continenter sequuntur, id quod ante Syrtes est & Cyrenaicam, ipsæque Syrtes, & quod olim Ausonium, nunc Siculum uocatur mare, continuum cum illo & confluens. Quod ante Syrtes & Cyrenaicam est mare, id Libycum uocatur, & in Aegyptium pelagus desinit. Syrtium minor ambitum habet $\epsilon\iota\delta\iota\sigma\tau\alpha\delta\iota\omicron\upsilon$ stadiorum. ante fauces utrinque sunt insulæ Meninx & Cercina. Maioris Syrtis circulum Eratosthenes ait esse stadiorum $\epsilon\iota\delta\iota\sigma\tau\alpha\delta\iota\omicron\upsilon$, profunditatem $\epsilon\iota\delta\iota\sigma\tau\alpha\delta\iota\omicron\upsilon$, ab Hesperidum insulis ad Automala, & Cyrenaicæ limites ad reliquā Libyam. Alij circuitum tradiderunt stadiorum $\epsilon\iota\delta\iota\sigma\tau\alpha\delta\iota\omicron\upsilon$ altitudinem $\epsilon\iota\delta\iota\sigma\tau\alpha\delta\iota\omicron\upsilon$, quanta etiam latitudo faucium est. Siculum pelagus uersus ortum est ante Siciliam & Italiam, antequam traiectum Regij & Locros & Messeniæ Syracusas usque, & ad Pachynum. Augetur autem uersus ortum usque ad Cretæ extrema, maiorem quoque Peloponnesi partem aluit, & sinum Corinthiacum implet. Versus septentrionem autem Iapygiam promontorium & fauces Ionijs sinus tangit, & partes Epiri meridiem spectantes usque ad sinum Ambracium & continentem oram, quæ cum Peloponneso sinum Corinthiacum includit. Ionijs autem sinus pars est maris quod nunc Adriaticum dicitur. Huius dextrum latus Illyricum, sinistrum Italia facit, usque ad recessus iuxta Aquileiam. protenditur uersus septentrionem & occalum angustus, & longus ad vi millia stadiorum, latitudine, ubi ea summa

κόμ. καὶ δ' αἰὲρ ἐν μὲν τῇ παραλίᾳ τῇ ἐκ τῆς Τυρρηνικῆς πελάγους· μέχρι τῆς Λιγυρικῆς συχνᾶς· μετὰ δὲ τῆς Σαρδωνικῆς καὶ Κυπριακῆς τῆς Σικελίας. αὐτὸ δὲ καὶ τῶν ἄλλων δὲ μετὰ τῶν κατὰ ἡμᾶς καὶ αἰεὶ. Πολλὴ δὲ τούτων λαμβάνει πελαγαίαι· ἢ Πανδατάρια καὶ Ποντία, πρόσθεν δὲ Αἰθάλια καὶ Πλανασία καὶ Ἰλλυαὶ Ἐπιδήκουσαι, καὶ Προχύτη, καὶ Καπρία, καὶ Λευκοσία, καὶ ἄλλαι τοιαῦται. ὡς δὲ τὰ τὰ δὲ τῆς Λιγυρικῆς αἰὲρ τῆς λοιπῆς αἰὲρ· μέχρι τοῦ λῶρος οὐ ποταμοῦ, ὅν αἰὲρ ἡ τῆς Γυμνῆσιαι καὶ Ἐβυσοῦ. οὐ ποταμοῦ δὲ οὐδὲ τῆς Λιβύης καὶ τῆς Σικελίας, ὅν αἰὲρ Κόσουρά καὶ Λιγύμουρ, καὶ αἰὲρ Λιπαραίων νῆσι, ὅς αἰὲρ Λιόλου πῆς πῆς Ἰαχρόδουσι. μετὰ δὲ τῆς Σικελίας καὶ τοῦς ἐκατόβωρον προδμοῦς ἄλλα πελαγῶσιων ἤθη, τί, τῆς τῆς Σύρτης, καὶ τῆς Κυρηνάϊας, καὶ αὐτὰ αἰὲρ Σύρτης, καὶ τὸ Αὐσόνιον μὲν πάλαι, οὐδὲ καὶ Λούμλου Σικελικόν, Σύνδριον ἐκείνη καὶ συνηγῆς. Τὸ μὲν οὐδὲ τῆς Σύρτης καὶ τῆς Κυρηνάϊας καλεῖται Λιβυκόν, πλεοντὰ δὲ ὡς τὸ Αἰγύπτιον πελάγους. τῶν δὲ Σύρτης ἢ μὲν ἐλαττωρ δὲ ὅσον χιλίων καὶ ἑξακοσίων σταδίων τῶν περίμετρον ἔχουσα. πρόσθεν δὲ ἐκ τῆς ἐκατόβωρον τῆς σμάτ· νῆσι, ἡλύνει τὴν καὶ Κόρκιναν. πῆς δὲ μεγάλῃς Σύρτης φυσίμ· ἐκαστὸς τῶν τῶν ἡνίκου αἰὲρ περὶ περὶ χιλίων, τὸ δὲ βῆδ· χιλίων ὀκτακοσίων, ὅς αἰὲρ βασιλείων ὡς αὐτόμαλα, καὶ τὸ τῆς Κυρηνάϊας μετόριον πῆς τῶν ἑλλῶν γλῶ τῶν ταύτῃ Λιβύῃ. ἄλλοι δὲ τὸν περίμετρον περὶ περὶ χιλίων σταδίων ἔπιν· τὸ δὲ βῆδ· χιλίων καὶ περὶ περὶ χιλίων, ἵδ· καὶ τὸ πλατ· τῆς σμάτ·. Τὸ δὲ Σικελικόν πελάγους· πῆς τῆς Σικελίας δὲ καὶ τῆς Ἰταλίας ὡς τὸ πῆς ἰω μέρ·, καὶ ἐπὶ τῇ μετὰ τὴν πόρον τῆς τῆς Ὑγίης, μέχρι Λοκῶν, καὶ τῆς Μισηνίας μέχρι Συρακουσῶν, καὶ Παχύνου. αὐτῶν δὲ ἐπὶ μὲν τὸ πῆς ἰω μέρ·· μέχρι τῶν ἄκρων τῆς Κρήτης, καὶ τῶν πελοπόννησον δὲ περὶ περὶ χιλίων πλάτ·, καὶ πληροὶ τὸν Κορινθιακὸν καλεῖται κόλπον. πῆς ἀρκτῶν δὲ ἐπὶ τὸ ἔκταν ἰαπυγίαν καὶ τὸ σῶμα τῶν ἰονίων κόλπον, καὶ τῆς Ἠπείρου τὰ νότια μέρ·, μέχρι τῆς Ἀμβρακικοῦ κόλπου, καὶ τῆς σμικρῆς παραλίας τῆς ποιοῦσης τὸν Κορινθιακὸν κόλπον πῆς τῶν πελοπόννησον. ὃ δὲ ἰόνι· κόλπ·· μί· δὲ τῶν

νῶν Ἀδρίου λιγομῆλον. Σύν· δὲ τῶν μὲν ὅν αἰεὶ πλεοντὰ ἢ ἡλύνει ποιεῖ, τῶν δὲ ὀλίγων ἢ ἰταλία, μέχρι τῆς μυρῶν τῆς ἐκ τῆς Ἀνυλίας· ἐπὶ δὲ πῆς ἀρκτῶν ἄμα καὶ πῆς τῶν ἰαπυγίων ἀνίχων, σι· οὐδὲ καὶ μακρὸς· μῆ· δὲ ὅσον ἑξακισχιλίων σταδίων. πλατ· δὲ τὸ μὲν μί· μί· δὲ ὅσον ἑξακισχιλίων σταδίων

ποῖς χιλίαις· ἡ δὲ εἰς ἑνὶ γήπευτα, συχνὰ
 μόναι αἱ πρό τῃ Ἰλλυρίᾳ, αἱ τε Ἀψυρτι-
 δαὶ καὶ Κυρηναιαὶ καὶ Λιβυρτιδᾶν. ἔτι δ'
 Ἰσσα καὶ Τραχυνεῖον, καὶ ἡ μέλαινα Κόρυ-
 ρα, καὶ Φάρος. πρό τῃ Ἰταλίας δὲ Διομή-
 δαιοι. Τοῦ Σικελικοῦ δὲ τὸ ἐπὶ Κρήτῳ
 ἀπὸ Παχυνίου, τετρακιχλίων καὶ πεντα-
 κησίων πεδίων φασί. τοῦτον δὲ ἔχει τὸ
 ταῖναιον τῇ λαπωνικῇ. Τὸ δὲ ἀπὸ ἄκρας
 Ἰαπυγίας ἐπὶ τὸν μυχὸν τοῦ Κορινθιακοῦ
 κόλπου, τῶν μὲν τριχλίων ὅσον ἑλαττον. τὸ
 δ' ἀπὸ ἄκρας Ἰαπυγίας εἰς τὴν Λιβύῃν πλε-
 ὄντων, τετρακιχλίων ὅσι. ἡ δὲ εἰς ἑνὶ
 γήπευτα, ἡ τε Κόρυρα καὶ Σύβοτα πρό τῃ
 Ἠπείρῳ, καὶ ἑφεξῆς πρό τοῦ Κορινθια-
 κοῦ κόλπου Κιφαλλῶν, καὶ Ἰθάκη, καὶ
 Ζάκυνθος, καὶ Ἐχινάδοι. ἔξ δὲ Σικελι-
 κῶ συνάψῃ τὸ Κρητικὸν πέλαγος, καὶ τὸ
 Σαρδανικὸν καὶ τὸ μυρτώον, ὁ μεταξὺ τῇ
 Κρήτῃ ὅσι καὶ τῇ Ἀργίας καὶ τῇ Ἀθήκῃς,
 πλάτθ' ἔχον τὸ μέγιστον τὸ ἀπὸ τῆς Ἀθήκῃς,
 ὅσον χιλίων καὶ δεκαοκτώ πεδίων, μήκῃ
 δὲ ἑλαττον ἢ διπλάσιον. ἔν τούτῳ δὲ ἐν-
 ῶσι Κύθηρα τε καὶ Καλαυρία, καὶ αἱ πόδι Αἰ-
 γιναι καὶ Σαλαμίνα καὶ τῶν Κυκλαδῶν πε-
 ντες. Τὸ δὲ συνεχὲς τὸ λιγύον ἐστὶν ἡ συν-
 ῶσι μέλαινα κόλπος καὶ ἔξ ἡ Μασσάρων. καὶ
 τὸ ἰκάριον καὶ Καρπάδιον μέχρι Ρόδου καὶ
 Κρήτης καὶ Κύπρου καὶ τῶν πρώτων μορῶν
 τῆς Ἀσίας· αἱ τε Κυκλαδᾶν ἡ δὲ εἰς, καὶ
 αἱ Σποράδων, καὶ αἱ περὶ κίμναι τῇ Καί-
 ρῃ καὶ Ἰωνίας καὶ Αἰολίδ'· μέχρι τῆς Τρωα-
 δ'· λίγα δὲ Κῶ, καὶ Σάμον, καὶ Χίον, καὶ
 Λέσβον, καὶ Τήνιδον. ὡσαύτως δὲ αἱ πε-
 κίμναι τῆς Ἑλλάδ'· μέχρι τῆς Μακεδονίας καὶ
 τῆς ὁμόρου Θράκης, Εὐβοία τε καὶ Σκύρος,
 καὶ Πεπάρθον, καὶ Λήμνον, καὶ Θάσον,
 καὶ Ἰμβρον, καὶ Σαμοθράκην, καὶ ἄλλαι
 πλείους, πόδι ὅσον ποῖς ἑκατὶ ἐκατὶ δὲ ἡ-
 ῶν. ἔστι δὲ τὸ μήκῃ τῆς θαλάσσης ταύ-
 τῃς, πόδι τετρακιχλίων ἢ μικρῶ πλείους,
 τὸ δὲ πλάτθ'· πόδι διχλίων. ποδὶ ἔχεται
 δὲ ἐπὶ τῶν λιχθόντων μορῶν τῆς Ἀσίας, ἔ-
 ξ δὲ τῶν Σουμίου μέχρι Θέρμας κόλπου πρὸς
 ἀρκτον ἰχθύος τὸν πλοῦν παραλίαι καὶ
 τῶν Μακεδονικῶν κόλπων μέχρι τῆς Θρα-
 κίας χερσονήσου. Κατὰ δὲ ταύτῃν ἐστὶ τὸ ἐπ-
 ταπέδιον τὸ κατὰ σπέρν καὶ ἄβυδον, δὲ
 οὐ τὸ λιγύον ἔξ ἡ Μασσάρων· ἐκ δὲ ἰσ-
 τὸς ἀρκτον εἰς ἄλλο πέλαγος· ὁ καλοῦσι
 Προποντίδα, κακῶς εἰς ἄλλο τὸ Εὐφαινον προσπελάσειον πόντον. ἔστι δὲ διθάλαττον· τὸ πρὸς
 ἡν ἔστι. ἡ δὲ μὲν γὰρ πρὸς ἄρκτον δύο πελάγησσιν, ἡ μὲν ἔκ τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Βορρῆος μορῶν, ἡ δ'
 ἔκ τῆς Ἀσίας καὶ τῆς ταύτης συκαρόντος τὸν μεταξὺ πόντον, ἔστι δὲ δύο πελάγη μεγάλα. τὸ μὲν

est, c. cc. Insulae autem in eo sunt crebrae an-
 te Illyricum, Apfyrtides, Cerydica & Libur-
 nides. item Issa, Tragurium, nigra Corcyra,
 Pharos: & ante Italiam Diomedea. Maior di-
 culta Pachyno ad Cretam longitudo stadi-
 um perhibetur IV c. id. tantundem & ad
 Tanarum Laconice. A promontorio autem
 Iapygia ad intimum sinus Corinthiaci, minus
 est tribus millibus: ab Iapygia autem in Afri-
 cam nauigatio est IV c. Insulae ibi sunt Cor-
 cyra & Sybota ante Epirum, ac deinde ante
 sinum Corinthiacum Cephallenia, Ithaca,
 Zacynthus, Echinades. Siculum mare con-
 tingunt Creticum, Sardoium, Myrtoum. hoc
 inter Cretam est & Argiam & Atticam, latif-
 simum ab Attica ad stadia c. cc, longitudi-
 ne paulo minus quam dupla. insulae in eo Cy-
 thera, Calauria, Aegina, Salamin, & uicinae
 his, ac Cycladum nonnullae. Insequitur con-
 tinuo Aegaeum mare cum Melane sinu &
 Hellesponto. Tum Icarium mare, & Carpa-
 thium usque ad Rhodum, Cretam, Cyprum,
 & primas Asiae partes. ibi sunt Cyclades insu-
 lae, & Sporades, & quae sitae sunt ante Cari-
 am, Ioniam, Aeolidem, usque ad Troadem:
 Cos inquam, Samus, Chius, Lesbos, Tene-
 dus. item quae ante Graeciam sitae sunt usque
 ad Macedoniam & confinem Thraciam, Eu-
 boea, Scyrus, Peparethus, Lemnus, Thasius;
 Imbrus, Samothrace, aliaeque plures, de quibus
 in singulorum enarratione dicemus. Huius
 maris longitudo est stadiorum IV c. aut pau-
 lo amplius, latitudo circiter c. id. includi-
 tur a dictis Asiae partibus, & ora maritima
 quae a Sunio est ad usque Thermeum sinum
 uersus septentrionem, & sinus Macedoniae
 usque ad Thraciae cherronesum. Ad hanc
 fretum est septem stadia latum inter Sestum
 & Abydum, per quod fretum mare Aegae-
 um & Hellespontus uersus septentrionem
 effluunt in aliud mare, quod appellatur Pro-
 pontis: hocque rursum in aliud, cui Euxino
 Ponto nomen est. Est autem pontus hic quo-
 dammodo bimaris. nam ad medium fere eius
 procurrunt duo promontoria, alterum ab Eu-
 ropa & septentrionalibus locis, alterum huic
 oppositum ab Asia, quae in arcum contra-
 hunt mare in medio situm, inque duo ma-
 gna maria totum diuidunt. promontorio

Euxino Pōnti.

quod

quod ab Europa procurrit, nomen est Ciuū metopon, (quo uocabulo frons arietis notatur.) quod ab Asia, Carambis: distant inter se ad c10 c10 10 stadia. Porro pelagus Euxini maris quod est aduersus occasum, id in longum porrigitur à Byzantio usque ad ostia Borysthenis ad stadia c10 c10 c10 10000, latitudine c10 c10. in hoc est Leuce insula. At orientale oblongum est, & in arcum finitur recessum apud Dioscuriadem, porrectum ad 100 aut paulo amplius stadia, latitudine c10 c10 c10. Totius Ponti ambitus est circiter xxv millia stadiorum. Comparant quidam huius ambitus figuram Scythico arcui intento, ita ut neruus referat dextram partem Ponti, quā à faucibus nauigatur usque ad intimum sinum apud Dioscuriadem. nam excepto Carambi, totum reliquum littus exiguos habet processus & recessus, ita ut recta lineæ non sit absimilis. Alteram partem cornui conferunt, quod habeat duplicem flexū, superiorem magis rotundum, inferiorem magis rectum. ita & illam ponti partem duos sinus efficere, quorum occiduus multo est quam alter rotundior. Supra sinum ponti orientalem est palus Mæotis, ambitu stadiorum ix c10, aut paulo plurimum. Eapalus in Pontum effluit ad-bosporum seu fretum Cimmerium: Pontus in Propontidem ad Thracium bosporum. nam fauces ad Byzantium hoc nomine afficiuntur, cuius est latitudo iv stadia. Propontidis à Troade ad Byzantium longitudo fertur c10 10 stadia, latitudine propè equali. ibi Cyzici insula sita est, & alia circa eam parua insula. Atque talis ac tanta est Aegæi maris uersus septentrionem effusio. Alia rursus à Rhodo maris effusio mare efficit Aegyptium, Pamphilium, & Iliciū. ea protenditur uersus orientem & Ciliciam æqualiter usque ad 100 stadia, ponē Lyciam & Pamphylia, & oram Ciliciæ maritimam totam, inde Syria, Phœnice & Aegyptus mare uersus meridiem & occasum includunt, usque ad Alexandream. in sinu Iliciico & Pamphylio sita est Cyprus, contigua mari Aegypcio. A Rhodo Alexandream usque traiectus est iv c10 stadiorum, circumnauigatio dupla. Eratosthenes ait nautarum esse hanc opinionem, & quosdam alti maris Ilici-

Mæotis palus.

οὐδὲ τῆς Εὐρώπης ἀρεττέρον, καλεῖται κλειὺ μέτωπον. τὸ δὲ ἐν Ἀσίας Κάραμβις· διήχοντα ἀλλήλων πρὸς διχίλιους σταδίων, καὶ πεντακισίους. Τὸ μὲν οὖν πρὸς ἑσπερίαν πελάγῃ, μήκῃ δὲ ἀπὸ Βυζαντίου μέχρι τῶν ἐκβολῶν τοῦ Βορυσθίου, σταδίων τριχίλιον πεντακισίων, πλατῆ δὲ διχίλιον· ὅτι πούτῃ δὲ Ἀλκυονίδος δὲ. τὸ δὲ ἰσθμὸν δὲ παράμικτον, ὡς ἐστὶν ἐν τῶν μυχῶν, τὸν κατὰ Διοσκουριάδα, ἐπὶ πεντακισίους ἢ μικρῶ πλείους σταδίων, τὸ δὲ πλατῆ πρὸς τριχίλιους. ἢ δὲ πρὸς μίτρον τὸ σύμπαντον πελάγους ἐν Διοσκουρίῃ καὶ πεντακισίῳ. ἐκείνουσι δὲ πρὸς τὸ γῆμα ἐν πρὸς μέτρον ταύτης ὅτι πεντακίσιον Σκυδικῶν τόφῳ· τὴν μὲν οὖν ὁρᾶν ὁμοιοῦν τῶν τοῖς διέξοις καλὸν μύθους μορῇσι τὸ πόντον· ταῦτα δὲ ἐστὶν ὁ παραπλοῦς ὁ ἀπὸ τοῦ στόματος, μέχρι τοῦ μυχῶν τοῦ κατὰ Διοσκουριάδα. πλείων γὰρ ἐν Κάραμβι, ἢ γὰρ πᾶσα ἄλλη πῶν μικρὰς ἔχει ἰσοχὰς τε καὶ ὁμοχὰς, ὡς δὲ οὐδὲν ἰσοχὰς. τὴν δὲ λοιπὴν τῆς ὁδοῦ τὸ πῆγον διήλιν ἐχρησὶ τὴν ἐπιστροφὴν, τὴν μὲν αὖτῃ πρὸς ἑσπερίαν, τὴν δὲ κατὰ δύνατον. οὕτως δὲ ἐκείνῃ ἀπὸ τῆς ἀλλοτρίᾳ δὲ ὁ κῶλον, ὅν ὁ ἰσπερίον πολὺ σταδίων πρὸς ἑσπερίαν ὅτι. Ὑπερκετα δὲ τὸ ἰσπερίον κῶλον πρὸς ἑσπερίαν, ἢ μακρὸς λίμνη, τὴν πρὸς μίτρον ἔχουσα ὅτι διχίλιον σταδίων, ἢ μακρῶ πλείων. ἐκείνῃσι δὲ αὐτῇ μὲν ἐς πόντον κατὰ τὸν Κιμμερικὸν καλὸν μύθους βόσπορον, οὗτον δὲ κατὰ τὸ Θράκιον ἐν τὴν Προποντίδα. τὸ γὰρ Βυζαντικὸν στόμα οὕτω καλεῖται Θράκιον βόσπορον, ὁ πρὸς σταδίων ὅτι. ἢ δὲ Προποντίς χιλιῶν καὶ πεντακισίων λέγεται τὸ μήκῃ σταδίων τὸ ἀπὸ τῆς Τρωάδος ἐπὶ τὸ Βυζάντιον. πλείων δὲ πῶς δὲ καὶ τὸ πλατῆ. ἐνταῦθα δὲ ἡ τῶν κυκλιῶν ἰσθμὸς ἡσπερίον καὶ πρὸς αὐτῇ πρὸς ἑσπερίαν. ποικίλῃ μὲν ἢ πρὸς ἑσπερίαν τὸ Αἰγαίου πελάγους ἀνὰ χυσις καὶ ποικίλῃ. πάλιν δὲ ἀπὸ ἐν ἑσπερίαν, ἢ τὸ Αἰγυπτίον πελάγῃ ποικίλῃ, καὶ τὸ Γαμφύλιον, καὶ τὸ ἰσπερίον, ἐπὶ μὲν ἐν ἑσπερίαν καὶ ἐν Κιλικίᾳ κατὰ ἰσπερίον τὸν μίχρον καὶ πεντακισίῳ σταδίων, παρὰ τὴν Λυκίαν καὶ Γαμφυλίαν καὶ τὴν Κιλικίαν παρὰ τὴν αὐτῇ. ὅτι οὕτως δὲ Συρία τε καὶ Θεία.

manifeste sunt, quæ male prius & latrocinij in morem colebantur. Ita sanè Græci cum montes ac saxa insedissent, commodè habitauerunt, propter prudentiam rerum ciuiliū, artes, & eorum quæ ad uitam degendam requiruntur periciam. Et Romani multas gentes in potestatem redactas feras ob locorum naturam, quòd uel aspera essent, uel portubus carerent, aut ob frigus alijs uel de causis habitando incommodas, commercijs antè ignotis docuerunt uti, & de feris ciuilem uitam agentes redegerunt. Quæ uerò partes in æquabili & temperato sunt situ, ijs ipsa natura opitulatur ad commodè uiuendum. Iam cum quæ gentes uiuunt in regione felici, eæ pacis sint studiosæ, quæ autem incolunt loca sterilia aut incommoda, pugnares sint ac fortes: sit ut mutua utrinque beneficia accipiantur, dum hi arma ad defendendum accommodant, illi terræ fructibus, artibus, & morum institutione hos iurant. quemadmodum & manifesta utrinque sunt damna, cum altera pars alteri non fert opem. arma tamen habentium est aliquanto melior conditio, si non uincantur numero. Atque ad hæc natura Europæ suam habet opportunitatem. Tota enim montibus & campis variè distincta est, ut ubique & agricolæ & milites, & ciuilis uitæ & belli studiosi iuxta se ponantur: maior tamen sit numerus pacem colentium. quod uitæ genus obtinet, maxime industria ducum, primò Græcorum, deinde etiam Macedonum & Romanorum. Itaque Europa & ad pacem, & ad bellum abundè sibi ipsa sufficit. nam copiam habet magnam & pugnacium, & terram colentium, & urbes conseruantium. Eo quoque excellit, quod optimos fert fructus ad uitæ necessitatem pertinentes, & metalla quæcunque usui sunt. odoratas autem res, & lapides præciosos extrinsecus important, quibus qui carent, nihilo deterius uiuunt ijs qui possident. Accedit, quod pecoris abundans, feras damnosas paucas alit. Hæc ergo est in uniuersum huius continentis natura. Ut autem partes eius exponam, prima ab occasu est Hispania, tergori bouis adsimilis, cuius partes ad collum pertinentes in continentem eius Galliam porrigantur: nimirum partes orientem spectantes, quod latus abscindit mōte Pyrene. Ipsa hoc demto tota mari aluii, partes austrinque nostro seu mediterraneo, usque ad Colūnas, relique mari Atlantico usque

φύλως οὐκ ὀφείλουσιν ἀποστρέφειν, ἀλλὰ ὁ
 τὰς ἀδελφὰς τοὺς ἑλληνας ὅροι καὶ πύργους
 ἀπὸ τοῦ ὅπου, ὡς καὶ καλῶς ὁρᾷ πρόνοια τῶν
 ποδὶ τὰ πολιτικὰ καὶ τὰς τέχνας, καὶ τὰς
 ἑλλήνων συνίστην τὴν πόλιν βίαν. Ῥωμαῖοι τὰ
 πολεμικὰ ἔθνη παραλαβόντες καὶ ἅ τινι φύ-
 σιν ἀνέμοι ὁρᾷ τοὺς τόπους ἢ τραχεῖς ὄν-
 τας, ἢ ἀλιμενοὺς ἢ ψυχροὺς, ἢ ἄπ' ἄλλης
 αἰτίας δυσοικέτους, πολλοὺς τοὺς τὰ αἰ-
 τιὰ πλεονεχῶς ἑλλήνοισι ἐπέπλεον, καὶ τοὺς
 ἀγροκότους πολιτικῶς ζῶντες ἰδούσας. Ὁ-
 γον δ' ὅτι αὐτῶν ὅτι ὁμαλῶ καὶ θυκρῶτα, τὴν
 φύσιν ἔχει σωφρογῶν πῶς ταῦτα. ἐπεὶ δ' ἡ
 τὸ μὲν ἐν τῇ δύσδαιμονίᾳ καὶ πᾶσι ὅροι
 νικίαν, τὸ δ' ἐν τῇ λυπρῇ μάχῃ καὶ ἀν-
 δροσύνῃ, καὶ δὲ καὶ πᾶσι πᾶσι ἀλλήλων
 δύσφοβίας τὰ γὰρ ταῦτα. τὰ μὲν γὰρ ἀν-
 κρῶσι τοῖς ὁπλοῖς, τὰ δὲ καρπῶσι καὶ τέ-
 χναις καὶ ἡδοποιίαις. φανερὰ δὲ καὶ ὅτι
 ἀλλήλων βλάβαι, μὴ ἐπικουροῦντων. ἔχει
 δ' ἐπὶ πλεονεχίᾳ ἡ βία τῶν τὰ ὁπλαίχον-
 των, πλὴν ἐπὶ πλεονεχίᾳ. Ὑπάρ-
 χει δ' ἐπὶ καὶ πῶς οὗτο δύσφοβος τῇ ἀνέρω
 ταῦτα. ὅλα γὰρ ὁρατὰ πλεονεχίᾳ πλεονε-
 χίᾳ καὶ ὅροι, ὡς τὰ πανταχοῦ καὶ τὸ γε-
 νεσιμὸν καὶ τὸ γενεσιμὸν καὶ τὸ πο-
 λιτικὸν καὶ τὸ μαχίμῳ πλεονεχίᾳ, πλε-
 ον δ' εἶναι δάφνην, τὸ ἐπὶ ὁρίων οἰκίαν,
 ὡς τ' ὅροι ἐπικρατῇ οὗτο πλεονεχίᾳ
 νόντων καὶ τῶν ἡγεμόνων, ἑλλήνων μὲν
 πρότερον, Μακεδόνων δὲ καὶ Ῥωμαίων ὕ-
 στωρον. Διὰ τοῦτο δὲ καὶ πῶς ἑλλήνων καὶ
 πῶς πόλεμος ἀνταρκεστέος ὅτι. καὶ γὰρ τὸ
 μαχίμῳ πλεονεχίᾳ ἀφρονὸν ἔχει καὶ τὸ ἐργα-
 ζόμενον τὴν γλῶσσαν, καὶ τὸ τὰς πόλεις συνί-
 χον. Διαφέρει δὲ καὶ ταῦτα, διότι πῶς
 καρπῶσι ἐκφοβῇ πῶς ἐρείσους καὶ πῶς
 ἀναγκαίους ὅροι βίαν, καὶ μέγα καὶ καὶ χή-
 σιμα. θυμολογία δὲ καὶ λίδους πολυτε-
 λῆς ἐξωδὸν μετ' ὅροι, ὡς τοῖς ἀναγκασμένοις
 οὐδ' ὅροι χέρων ὁ βίαν ὅροι ἢ τοῖς δύσπερ-
 μένοις. ὅτι δ' αὐτὰς βοσκημάτων μὲν πολ-
 λῶν ἀφρονίαν παρὶχαι, θηρίων δὲ ἀσύν-
 τοιότητος καὶ ἡ ἀνέρω αὐτῶν καὶ ὅλοι τὴν
 φύσιν ὅτι. Κατὰ μίαν δ' ἐπὶ πρώτῃ πα-
 σῶν ἀπὸ τοῦ ὁρίων ἢ ἰσχυρὰ βύρσο βοήθ-
 ῃς ἀπλοκία, τῶν ὡς αὐτῶν ἀνέρω καὶ ὅλοι
 ὡς ἀπλοκίαν εἰς τὴν συνίχῃ καὶ πλεονε-
 χίᾳ δ' ἐπὶ τὰ πῶς ἔχει, καὶ τοῦτο ὅτι
 ποτέ μετὰ τὸ πλεονεχίᾳ ὅροι ἢ καλῶς
 πλεονεχίᾳ. αὐτὰ δ' ἐπὶ πόρῃ τῇ θα-
 λάτῃ, τὸ μὲν ὅροι τῇ καὶ ἡμῶς μίαν ἐπ-
 λῶν, τὰ δὲ λοιπὰ τῇ Ἀτλαντικῇ μίαν
 τῶν

τῶν βασιλέων ἀφ' ὧν τῆς Πυρρίως . μὴ
 δε τὰς χώρας ταύτης ἐστὶ πῶς ἐξακιχί-
 ους παδίους τὸ μέγιστον , πρὸς τὰς ἀκίχους
 αὐτῶν . μετὰ δὲ ταύτῃ ἐστὶν ἡ Κελ-
 τικὴ πῶς ἐστὶν μέχρι πρὸς τὸν Ῥῶνον , τὸ μὲν
 βασιλεὺς πρὸς τὸν Βρετανικὸν ἀλλοτρίων
 περὶ τὴν αὐτὴν . αὐτὴν γὰρ αὐτὴν πε-
 ράλλει . ἡ δὲ αὐτὴ πᾶσι , μὴ
 αὐτὴν πρὸς τὰς ἀκίχους ἐπὶ χεῖρα . τὸ δ'
 ἰσχυρὸν τῶν Ῥῶνων πρὸς τὸν ἀλλοτρίων ,
 παρὰ τὸν ἰσχυρὸν τὸ Ῥῶνον τῆς Πυρρίως . τὸ
 δὲ νότον τῶν μὲν ἄλλοις τὸ ἀπὸ τοῦ ἑ-
 σον , τὸ δὲ αὐτῆς τῆς αὐτῆς ἡμᾶς θαλάσσης , καὶ
 ὁ χωρὶς ὁ ἀλλοτρίων . Γαλαπκὸς κόλπος
 αὐτῶν , καὶ ὅτι αὐτῶν Μαοταλία τὴν καὶ
 Ναρβῶν ἰσχυρὸν πόλιν ἐπιφανέσκειται .
 αὐτῶν δὲ τῶν κόλπων αὐτῶν ἀπο-
 στεφάνῃ τῶν κόλπων ὁ μόνος αὐτῶν ,
 ἀλλοτρίων . Γαλαπκὸς , βλέπων πῶς τὰς
 ἀκίχους καὶ τὴν Βρετανικὴν . γὰρ αὐτὴν δὲ
 καὶ ἐστὶν αὐτῶν λαμβάνει τὸ πλάτος . ἡ Κελ-
 τικὴ . συνάγειται γὰρ αὐτῶν ἰσχυρὸν , ἐλαττόνων
 μὲν ἢ τριχίλων σκίλων , πλείονων δὲ ἢ δι-
 χίλων . μετὰ δὲ ἐστὶν ῥῆγες ὅσον πῶς ὁρ-
 θᾶς τῆς Πυρρίως , τὸ ἀλλοτρίων Κίμμενον ὁ-
 ρῶν , τελευτᾶ δὲ ὅσον ἐστὶν μεσσηνία τὰ τῶν
 Κελτῶν περὶ τὰς . τῶν δὲ Ἀλπειῶν ὅσον ὁ-
 ρῶν σφόδρα ὑψηλὰ . πρὸς τὸν ποιοῦντων
 γεωμετρίαν , τὸ μὲν κυρτὸν ἰσχυρὸν πῶς τὰ
 λεχθέντα τῶν Κελτῶν περὶ τὰς καὶ τὸ Κίμ-
 μενον ὁρῶν . τὸ δὲ κύλιον πρὸς τὴν Λιγυσι-
 κὴν καὶ τὴν Ἰταλίαν . ἔθνη δὲ ἀπὸ τῆς πολ-
 λὰς τὸ ὁρῶν αὐτῶν Κελτικὰ , πάλιν τῶν Λιγύ-
 ων . οὗτοι δὲ ἐπὶ τοῖς μὲν εἰσι , παρα-
 πλῆστοι δὲ τοῖς Βίοις . νιμονται δὲ μέρ-
 τῶν Ἀλπειῶν τὸ αὐτῶν τοῖς Ἀπηνίνοις
 ὅροις , μέρ- δὲ καὶ τῶν Ἀπηνίνων ὅρων
 ἀπὸ τῶν ἀκίχων ἐπὶ μεσημβρίαν , τελευ-
 τῶν δὲ ἐπὶ τὸν Ἰταλικὸν πεδῶνον . Τῆς
 δὲ Ἰταλίας ἐστὶν τὰ μὲν πρῶτα μέρη , τὰ ὑπο-
 πίπτοντα ταῖς ἄλλοις περὶ τὰς , μέχρι τοῦ μυ-
 ροῦ τοῦ Ἀφρίου , καὶ τῶν πλοσίων τόπων .
 τὰ δὲ ἐξ ἑσθίας ἐστὶν καὶ μακρὰ χεῖρρον-
 σιζέουσα , δὲ ἡς , ὡς ὅσον , ἐπὶ μὴν τέ-
 ταται τὸ Ἀπηνίον ὁρῶν , ὅσον ἐπὶ ἀκίχ-
 ῶν , πλάτος δὲ αὐτῶν . Ποιᾶ δὲ τὴν
 Ἰταλίαν χεῖρρονον , τὸ τὴν Τυρρῶνικόν πί-
 λαγῶν ἀρξάμενον ἀπὸ τοῦ Λιγυσινοῦ , καὶ
 τὸ Λυσσάνον , ὁ Ἀφρίας . μετὰ δὲ τῆς Ἰτα-
 λίας καὶ τῆς Κελτικῆς , τὰ πρὸς τὴν λοιπὴν ὅσον
 ὁρῶν ἀπὸ τῆς ἰσχυρᾶς αὐτῆς τῆς καὶ τὴν Εὐφρόνιν

ad septentrionales Pyrenæ extremitates. Longitudo maxima est stadiorum circiter 100000: latitudo 10000. Proximè insequitur Gallia uersus ortum usque ad Rhenum fluvium. eius latus septentrionale Britannico freto totum alluitur. insula enim Britannia iuxta Galliam æqualibus spatijs tota totam exaquans porrigitur, longitudine stadiorum circiter 10000. latus orientale Rhenus describit, parallelum lineam respectu Pyrenes suo fluxu ducens. meridionale partim Alpes post Rhenum sitæ includunt, partim mare nostrum, quo loco Gallicus sinus infunditur, in quo sitæ sunt duæ illustrissimæ urbes Massilia & Narbo. Huic sinui ex aduerso alius eodem nomine sinus opponitur, septentrionem uersus & Britanniam. atque ibi angustissima est Gallia, in isthmum contracta, qui latior duobus stadiorum millibus, tribus est minor. in medio est dorsum montosum ad rectos angulos Pyrenæ adiacens, quod uocatur mons Cæmmenus, desinitq; in medioximos Cæltarum campos. Alpibus proinde, qui sunt celcissimi montes, circumuexam lineam facientibus, curua eius pars dictis Cæltarum campis & Cæmmenonti obuertitur, cauum Liguriæ & Italiæ. Mons ille multas Gallicas gentes continet, demtis Liguribus. Hi quanquam alius sunt nationis, uitæ tamen utuntur eadem ratione. incolunt partem Alpium Apenninis montibus contiguam, partemque aliquam horum montium obtinent. Apenninus montosus est dorsum per Italiam quàm ea longa Italia est à septentrione uersus meridiem porrectum, & in Siculum desinens fietum. Primæ partes Italiæ sunt planicies sub Alpibus sitæ, & ad intimum Adriæ recessum uicinaque loca pertingens. Reliquum Italiæ, arcum est & longum quasi promontorium peninsulæ forma, per quod (ut dixi.) Apenninus in longum producit, ad stadia 100000000, latitudine inæquali. Italiam in peninsulam redigunt mare Tyrrhenum à Ligustico incipiens, & mare Ausonium, & Adria. Post Italiam & Galliam reliquæ sunt partes Europæ orienti obuersæ, quas medias secas Ister fluuius. Is ab Occasu ortum uersus in Euxinum labens mare, ad laeuam relinquit Germaniam totam à Rheno or-

sam, Geticumque totum tractum, & Tigris, Bastarnas, Sauromatas, usque ad Tanain amnem & paludem Mæotidem. ad dextram uerò uniuersam Thraciam, Illyricumque, Macedoniam, & ipsam reliquam Græciam. Ante Europam sitæ sunt insulæ quas diximus, extra quidem Columnas sunt Gades, Cæsiterides, & Britannicæ. intra autem Gymnesiæ, & aliæ exiguæ Phœnicum, tum Malsiliensium, Ligurum, & quæ sunt ante Italiam usque ad Aeoli insulas & Siciliam, circaque Epirum & Græciam usque ad Macedoniam & Thraciam Cherronesum. A Tanaide porro & Mæotide palude continententer iam partes Asiæ subsequuntur, quæ intra Taurum dicuntur, ac deinceps quæ extra. Cum enim in duas partes Asia diuidatur à Tauro monte, qui à Pamphyliæ extremis usque ad orientale mare pertinet apud Indos & Scythas ibi degentes, partes eas quæ ad septentrionem uergunt, Græci intra Taurum uocant, quæ ad meridiem, extra contiguæ Mæotidi & Tanaidi partes, extra Taurum sunt. Horum prima est earegio, quæ inter Caspium iacet mare & Euxinum pontum, ab una parte ad Tanain terminata & Oceanum externum & eum qui est supra Hyrcanum mare, ab altera ad isthmum, quâ iter est breuissimum ab intimo Ponti ad Caspiam. Deinde extra Taurum, quæ sunt supra Hyrcaniam usque ad Indos & Scythas ad idem mare accolentes, & montem Imaum. Hæc autem tenent partim Mæotæ, Sauromatæ, & qui sunt intra Hyrcaniam & Pontum, usque ad Caucasum, Iberos, Albanos, Siuromatæ, Scythæ, Achæi, Zygi, Heniochi. Supra mare autem Hyrcanum Scythæ, Hyrcani, Parthyæi, Bactrij, Sogdiani, alique Indorum partes uersus septentrionem. Versus meridiem autem partim ab Hyrcano mari, partim toto qui inter id & pontum iacet Euxinum isthmo, maxima Armeniæ pars sita est, & Colchis, & uniuersa Cappadocia usque ad Euxinum Pontum, & Tibarenicas gentes. item regio intra Halyn quæ dicitur, continens ad Pontum & Propontidem sitos Paphlagones, Bithynos, Mysos, & Phrygiam Hellesponto (ut solent uocare) imminuentem, cuius est etiam Troas. ad Aegæum autem mare, & quod deinceps est, Acolidem, Ioniam, Cariam, τὰ προποντίδῃ, παφλαγονίας τε καὶ βιθωνίας καὶ μυσοῦς, καὶ τὴν ἐφ' Ἑλλησπόντῳ λιγυρίῳ θρυγίας, ἃς οὖν καὶ τρωάς. πρὸς δὲ τῇ λιγυρίῳ ἐστὶν ἐφεξῆς θαλάττῃ τὴν τε λιοσιδία καὶ τῇ ἰωνίῳ, καὶ καρίῳ.

μυρίῳ ἀπὸ τοῦ ἑλίου, καὶ τὸ Γεπικὸν πᾶν, καὶ τὸ τῶν τυριχτῶν καὶ βασιγῶν καὶ σαυροματῶν, μέχρι Ταναΐδῃ ποταμῷ καὶ τῇ Μαϊώτῃ λίμνῃ. ὧς δὲ ξὺς ἂν τὴν τε θρᾷκῳ ἀπασιν καὶ τὴν ἰλιουσίῃ καὶ μακεδονίῳ, λοιπὴν δὲ καὶ πλεονεχίαν τὴν ἑλλάδα. πρόκειται δὲ τῇσι τῇ Εὐρώπῃ, ἃς ἐφαμέν ἔξω μὲν ἐκ τῶν γαλάρων τε καὶ καθ' ἑαυτὰς, καὶ βριτανικά. ὧς δὲ ἐκ τῶν, αὐτὴν γυμνασίαν καὶ ἄλλα τοιαῦτα θοινικῶν, καὶ τὰ τῶν μαυροματῶν καὶ λιγυρίων, καὶ αἱ πᾶσι τῇ ἰταλίας μέχρι τῶν λιοσιδίων καὶ τῇ Σικελίας, ὅσαι τε πόδες τὴν ἡπειρώτην καὶ ἑλλάδα καὶ μέχρι μακεδονίας καὶ τῇ θρακίας χερσονήσῳ. Ἀπὸ δὲ τοῦ Ταναΐδῃ καὶ τῇ Μαϊώτῃ τῇ Ἀσιᾷ ἐστὶν ἡ δὲ τὰ ὧς τῇ ταύρου συνήχῃ, πύτοις δ' ἐξῆς τὰ ἐκ τῆς διαστροφῆς γὰρ αὐτῆς ὑπὸ τοῦ ὄρους τοῦ ταύρου διχασθάνονται ἀπὸ τῶν ἄλλων τῇ παμφυλίας ἐπὶ τὴν ἑλῶν θαλάττῃ κατ' ἰνδὸν καὶ αὐτὴν Σκύθας. τὸ μὲν πᾶς ἀρκτοῦς ἡμερῶν καὶ τῇ ταύρου, τὸ δὲ πᾶς μισσημείαν ἐκ τῆς. τὰ δὲ συνήχῃ τῇ Μαϊώτῃ καὶ τῇ Ταναΐδῃ, μίση τὰ ἐκ τῆς ταύρου δὲ. τὰ τῶν δὲ τὰ πρῶτα μὲν τὰ μεταξὺ τῇ Κασπίας θαλάττης δὲ καὶ τῇ Εὐφράτου πόντῳ, τῇ μὲν ὑπὸ τῶν ταναΐων καὶ τῶν ἰκτινῶν τῶν τῶν τῇ ἑλῶν καὶ τῶν ἐπὶ τῇ ἑρκατίας θαλάττης, τῇ δὲ ἐπὶ τῶν ἰδμόν, καὶ δ' οἱ γὰρ τὰ τῶν ἐστὶν αὐτῶν τῇ μυχεῖ τῇ πόντῳ, ἐπὶ τὴν Κασπίαν. ἔπειτα τὰ ἐκ τῆς ταύρου τὰ ὑπὸ τῇ ἑρκατίας μέχρι πᾶσι τὴν κατ' ἰνδὸν καὶ Σκύθας τοὺς πᾶσι τὴν αὐτὴν θαλάττῃ καὶ τὸ ἰμαῖον δὲ. τὰ τῶν δὲ ἔχονσι, τὰ μὲν οἱ Μαϊώται Σαυρομάται, καὶ οἱ μεταξὺ τῇ ἑρκατίας καὶ τῇ πόντῳ, μέχρι τῇ Κανκάσσῳ, καὶ ἰβήρων καὶ Ἀλβανῶν, Σαυρομάται, καὶ Σκύθαι. καὶ Ἀχαιοί, καὶ Ζύγοι, καὶ Ἡνίοχοι. τὰ δὲ ὑπὸ τῇ ἑρκατίας θαλάττης, Σκύθαι ἑρκανοὶ καὶ παρδναῖοι καὶ βάκτροι καὶ σογδανοὶ, καὶ τὰ τῶν τῇ ὑπὸ τῇ ἐκ τῆς μίση τῶν ἰνδῶν πᾶσι ἀρκτοῦ. πᾶσι νότον δὲ τῇ ἑρκατίας θαλάττης ἐκ μίση, καὶ τῇ ἰδμόν πᾶσι μεταξὺ ταύτης καὶ τῇ πόντῳ, τῇ τε Ἀρμενίας ἡ πᾶσι καὶ τῇ Κολχίς, καὶ Καππαδοκία ἐκ τῆς καὶ μέχρι τῇ Εὐφράτου πόντῳ καὶ τῶν Τιβαρηνικῶν ἰνδῶν. ἐξ ἧς ὧς ἄλλος χάραξ λιγυρίων, πᾶσι ἐκ τῆς πρὸς μὲν τῇ πόντῳ καὶ τῇ προποντίδῃ, παφλαγονίας τε καὶ βιθωνίας καὶ μυσοῦς, καὶ τὴν ἐφ' Ἑλλησπόντῳ λιγυρίῳ θρυγίας, ἃς οὖν καὶ τρωάς. πρὸς δὲ τῇ λιγυρίῳ ἐστὶν ἐφεξῆς θαλάττῃ τὴν τε λιοσιδία καὶ τῇ ἰωνίῳ, καὶ καρίῳ.

καὶ Λυκίας. ὃν δὲ τῇ μεγαλειότητι περι-
γίαν, ἥς ἐσσι μικρὰ ἢ τα τῶν Γαλοχραικῶν,
λιγομύτης Γαλατία, καὶ ἡ ἐπικτετοϑ, καὶ
Λυκάονος καὶ Λυδία. Ἐφεξῆς δὲ τοῖς γένε-
ται Τάυρου, οὔτε τὰ ὄρη κατέχοντες Παροπα-
μισοίαι, καὶ τὰ Παραδυαίων τε καὶ Μή-
δων καὶ Ἀρμενίων καὶ Κιλικίων ἔδου, καὶ
Λυκάονος καὶ Πισιδίαι. Μετὰ δὲ τοὺς ὀ-
ρεοὺς ἐστὶ τὰ ἐκτὸς τοῦ Ταύρου. πρῶτον δ'
ὅστις τούτων ἡ Ἰνδική, ἔδου μείζονα τῶν
πάντων καὶ δύδαμορικτον, τολύτων
πρὸς τι τῷ ἕωαν θάλατταν, καὶ τῷ νοτίᾳ
ἐλ Αἰτασσική. ὃν δὲ τῇ νοτιωτάτῃ θα-
λάττῃ προέκυται **ἐλ Ἰνδικῆς** ἵστοϑ, οὐκ ἐ-
λατότην **ἐλ Βρετανικῆς** ἢ Ταπεθβαίν. με-
τὰ δὲ τῷ Ἰνδικῷ ἐπὶ τὰ ἱερειά νόηουσιν,
ὃν διέξα δ' ἔχουσι τὰ ὄρη, χώρα δὲ συχνή,
φρούρας οἰκουμένης **ἴσα** λυποτυπτικῶν ἀν-
θρώπων τελείως βαρβάρων οὐχ ὁμοειδῶν.
καλούσι δ' Ἀριανούς ἀπὸ τῶν ὄρων **ἴστα-**
νοντας μέχρι Γεθωσίης καὶ Καρμανίας. ἔ-
φεξ δὲ αἰσι πῶς μὲν τῇ θαλάττῃ Πέρσαι καὶ
Σόουσιοι καὶ Βαβυλώνιοι, καθήκοντος ἐπὶ
τῷ κατὰ Πέρσαι θάλατταν, καὶ τὰ ποταμι-
κωῦτα τούτους ἔδου μικρὰ. πῶς δὲ τοῖς ὀ-
ρεοῦν οἱ ὃν αὐτοῖς τοῖς ὄρειν παρυναῖοι, καὶ
Μῆδοι, καὶ Ἀρμένιοι, καὶ τὰ τούτοις πρό-
χωρα ἔδου, καὶ ἡ Μεσοποταμία. μετὰ δὲ
τῷ Μεσοποταμίᾳ τὰ γένε Εὐφράτου. ταῦ-
τα δ' ὅστις ἢ τοῦ σάμαρ Ἀραβία πᾶσα, ἀ-
φορισμένη **ἔσθ** τῇ Ἀραβίᾳ κόλπῳ πεποιτή,
καὶ **ἔσθ** Περσικῷ, καὶ ὅστις οἱ Σκύλιται καὶ
οἱ Φιλασχεῖ κατέχουσιν, οἱ ἐπὶ τῶν Εὐφρα-
τῇ καθήκοντος, καὶ τῷ Συρίᾳ. ἔδ' οἱ πῶς
σαν τοῦ Ἀραβίου κόλπου μέχρι τοῦ Νείλου, Αἰ-
διοπίες τε καὶ Ἀραβόν, καὶ οἱ μετ' αὐτοὺς
Αἰγυπτίοι καὶ Σύροι καὶ Κιλικόν, οἵτε ἄλ-
λοι, καὶ οἱ Τραχιώται λιγομύνοι, τολύ-
τατοὶ δὲ Παμφυλιοι. μετὰ δὲ τῷ Ἀσίᾳ
ἔδιν ἡ Λιβύη, σωκεῖς οὗσα τῇ τῇ Αἰγυπτῷ
καὶ τῇ Αἰδιοπίᾳ, τῷ μὲν κατ' ἡμᾶς κίε-
ν καὶ τῷ εὐδάας ἔχουσα χεῖρον τι μέχρι εὐλῶν
ἀπὸ Ἀλεξανδρείας ἀρχαμένῳ, πάλιν τῶν
Σύριων, καὶ ἂν που τις ἄλλος κόλπος ἐπι-
στροφὴ μετρία, καὶ τῶν ταῦτα ποιούντων
ἐκρωπείων ὄχοι. τῷ δὲ παρακειμένην
ἀπὸ **ἐλ Αἰδιοπίας** μέχρι πινός, ἥς αὐ πα-
ράλλαλον οὗσαν τῇ πεποτρᾷ, μετὰ δὲ ταύ-
τα σωμαχομύνειν ἀπὸ τῶν νοτίων μόρων, ἥς
ὄψαν ἄκραν, μακρόν ἔσω εὐλῶν πεποτῆσι-
κῆν, καὶ ποιούσαν τραπέζιον πως τὸ χῆ-
πάσων ὑγκῶν ἡγεμονίᾳ **ἐλ χώρας**, δικυγι-
πύσσι ποταμομύνειας ἐρήμην καὶ ἀνδρογαγῆ.

Lyciam . in mediterraneis autem Phrygiam, cuius pars est Gallogrecorum quam appellant Galatiam, & Epictetos, & Lycaones, & Lydos. Deinceps intra Taurum sunt monticolæ Paropamiladæ, Parthyxi, Medi, Armenij, Cilices, Lycaones, Pisidæ. Secundum montanos sunt regiones extra Taurum. Prima horum est Indica, omnium gentium maxima & felicissima, desinens ad mare orientale, & ad austrinam Atlantici partem. In maximè austrino mari sita est ante Indiam insula Taprobana, non minor quam Britannia. Post Indiam uersus occasum flectentibus, montibus ad dextram seruatis, regio occurrit perampia, male culta ob infelicitatem soli ab hominibus planè barbaris & diuersarum nationum, qui Ariani dicuntur, pertinentes à montibus usque ad Gedrosiam & Carmaniam. Deinceps sunt ad mare Persæ, Sussij, Babylonij, ad mare Persicum pertinentes, & alix circum hos exiguæ gentes. ad montes autem sunt Parthyxi, in ipsis montibus, Medi, Armenij, & finitimæ gentes, ac Mesopotamia. post hanc, quæ intra Euphratem sunt, nimirum Arabia felix uniuersa, tota distincta ab alijs locis sinu Arabico & sinu Persico: tum Scenitarum & Philarchorum regio qui ad Euphraten habitant, & Syria: tum qui citra Arabicum sinum ad Nilum usque habitant Aethiopes, Arabes, & post eos Aegyptij, Syri, Cilices, cum alijs, tum qui Trachiotæ dicuntur, ultimique Pamphylj.

Asiam sublequitur Africa contigua Aegy. *Africa*
pto & Aethiopiae. eius litus quod nobis est
obuersum, ab Alexandria usque ad Colum
nas propemodum in recta linea producitur,
exceptis Syrtibus, & sicubi alibi mediocres
sinus sunt, & promontoria prominent. Latus
autem quod ad Oceanum est ab Aethiopia
aliquamdiu ferè parallelum priori, deinde
ab austrinis partibus in acutum conducitur
processum paululum ultra Columnas pro
deuntem, quo pacto figura trapeziji quo
dammodo efficitur. Est autem sicut & alij do
cent, & Cn. Piso, qui eam rexit provinciam,
nobis narrauit, pardali similis, interpuncta
habitationibus, quæ circumdantur terra de
serta & aquæ inopi. atque huiusmodi habi
tationes ab Aegyptiis uocantur Anafes.

Cum

Τοιαύτη

sam, Geticumque totum tractum, & Tyrigeras, Bastarnas, Sauromatas, usque ad Tanain amnem & paludem Mæotidem. ad dextram uerò uniuersam Thraciam, Illyricumque, Macedoniam, & ipsam reliquam Græciam. Ante Europam sitæ sunt insulæ quas diximus, extra quidem Columnas sunt Gades, Cæsiterides, & Britannicæ. intra autem Gymnesiæ, & aliæ exiguæ Phœnicum, tum Malsiliensium, Ligurum, & quæ sunt ante Italiam usque ad Aeoli insulas & Siciliam, circaque Epirum & Græciam usque ad Macedoniam & Thraciam Cherronesum. A Tanaide porro & Mæotide palude continenter iam partes Asiæ subsequuntur, quæ intra Taurum dicuntur, ac deinceps quæ extra. Cum enim in duas partes Asia diuidatur à Tauro monte, qui à Pamphyliæ extremis usque ad orientale mare pertinet apud Indos & Scythas ibi degentes, partes eas quæ ad septentrionem uergunt, Græci intra Taurum uocant, quæ ad meridiem, extra contiguæ Mæotidi & Tanaidi partes, extra Taurum sunt. Horum prima est ea regio, quæ inter Caspium iacet mare & Euxinum pontum, ab una parte ad Tanain terminata & Oceanum externum & eum qui est supra Hyrcanum mare, ab altera ad isthmum, quæ iter est breuissimum ab intimo Ponti ad Caspiam. Deinde extra Taurum, quæ sunt supra Hyrcaniam usque ad Indos & Scythas ad idem mare accolentes, & montem Imaum. Hæc autem tenent partim Mæotæ, Sauromatæ, & qui sunt intra Hyrcaniam & Pontum, usque ad Caucasum, Iberos, Albanos, Siuromatæ, Scythæ, Achæi, Zygi, Heniochi. Supra mare autem Hyrcanum Scythæ, Hyrcani, Parthyæi, Bactrii, Sogdiani, aliæque Indorum partes uersus septentrionem. Versus meridiem autem partim ab Hyrcano mari, partim toto qui inter id & pontum iacet Euxinum isthmo, maxima Armeniæ pars sita est, & Colchis, & uniuersa Cappadocia usque ad Euxinum Pontum, & Tibarenicas gentes. item regio intra Halyn quæ dicitur, continens ad Pontum & Propontidem siros Paphlagones, Bithynos, Mysos, & Phrygiam Hellesponto (ut solent uocare.) imminentem, cuius est etiam Troas. ad Aegæum autem mare, & quod deinceps est, Acolidem, Ioniam, Cariam, τὰ προποντιδὲ, παφλαγονίας τε καὶ βιδιωτὲς καὶ μυσοὺς, καὶ τὴν ἐφ' ἑλλησπόντῳ λιγυμελίῳ φρυγίαν, ὥς ὅτι καὶ τρωάς. πρὸς ἣν τῶν λίγυμιν ἐπὶ τῇ ἐπιφύτῃ θαλάτῃ τὴν πελοποννησίαν καὶ τὴν ἰωνίαν, καὶ καρίαν.

μυλίῳ ἀπὸ τοῦ ῥήϊον, καὶ τὰ πεπονησίαν, καὶ τὸ τῶν τυβηγῶν καὶ βαρβαρῶν καὶ σαυροματῶν, μέχρι ταναΐδος ποταμοῦ καὶ τῆς μαϊωτιδὸς λίμνης. καὶ ἄξιόν ἐστι τὴν πελοποννησίαν ἀπαρῆν καὶ τὴν ἰωνίδα καὶ μακεδονίαν, λοιπὴν δὲ καὶ πελοποννησίαν ἑλλάδα. πρόκειται δὲ ἤτοι τῇ εὐρώπῃ, ὥς ἴφαιμον ἔξω μὲν τῶν γαλλικῶν καὶ κατηγορίδων, καὶ βριτανικῶν. καὶ τῶν ἑλλῶν, αὐτὴν γυμνησίαν καὶ ἄλλαν νοτίᾳ θοινικῶν, καὶ τὰ τῶν μακεδονικῶν καὶ λιγυμιν, καὶ αἱ περὶ τὴν ἰταλίας μέχρι τῶν λιβυτικῶν καὶ τῆς σικελίας, ὅσαι τε πόδες τὴν ἡπείρω καὶ ἑλλάδα καὶ μέχρι μακεδονίας καὶ τῆς θρακίας χερσονήσου. ἀπὸ δὲ τοῦ ταναΐδος καὶ τῆς μαϊωτιδὸς τῆς ἰωνίας ἐστὶν ἡδὲ τὰ κατὰ τὸν ταύρου σινοχῆν, πούτοις δ' ἔξω τὰ ἰκτὸς. διαιρουμένης γὰρ αὐτῆς ὑπὸ τοῦ ὄρους τοῦ ταύρου διχασθάνονται ἀπὸ τῶν ἄκρων τῆς παμφυλίας ἐπὶ τὴν ἰωνίαν θάλατταν κατ' ἰσοδύναμιν καὶ οὗτοι ταύτην σκύνδας· τὸ μὲν πρὸς ἀρκτοὺς καὶ οὐδὲ καὶ τῆς ἡπείρου μέρους, καλοῦσιν οἱ Ἕλληες τὸν κατὰ τὸν ταύρου, τὸ δὲ πρὸς μεσημβρίαν ἰκτὸς. τὰ δὲ σινοχῆν τῇ μαϊωτιδί καὶ τῇ ταναΐδι, μέρος τὰ ἰκτὸς τῆς ταύρου δὲ. τὰ τῶν ἡδὲ τὰ πρῶτα μέρος τὰ μετὰ τὴν τῆς κασπίας θαλάττης ὅτι καὶ τῇ εὐφάνου πόντῳ, τὸ μὲν ὅτι τὸν ταύρου καὶ τὸν ὀκτανόρον πελοποννησίαν τὸν κατὰ τὸν ἐπὶ τῇ ἑρκακίας θαλάττης, τὸ δὲ ἐπὶ τὸν ἰσθμόν, καὶ δ' ὁ ἰσθμὸς κατὰ τὴν ἐπὶ τὸν μυχὸν τοῦ πόντου, ἐπὶ τὴν κασπίαν. ἔπειτα τὰ ἰκτὸς τοῦ ταύρου τὰ ὑπὲρ τῆς ἑρκακίας μέχρι πρὸς τὴν κατὰ τὴν ἰσοδύναμιν καὶ σκύνδας τοὺς πρὸς τὴν αὐτὴν θάλατταν καὶ τὸ ἰσθμὸν ὅς ἐστι. ταῦτα δ' ἔχουσι, τὰ μὲν οἱ μαϊωτὰι σαυροματῶν, καὶ οἱ μετὰ τὴν τῆς ἑρκακίας καὶ τοῦ πόντου, μέχρι τοῦ καυκάσου, καὶ ἰβήρων καὶ ἁλβανῶν, σαυροματῶν, καὶ σκύνδων. καὶ ἁχαιοί, καὶ ζύγοι, καὶ ἡνίοχοι. τὰ δ' ὑπὲρ τῆς ἑρκακίας θαλάττης, σκύνδων ἐπὶ τῆς ἑρκακίας καὶ παρδυναῶν καὶ βάκτριων καὶ σογδιανῶν, καὶ τὰ ἑλλὰ τὰ ὑποδράκμενα μέρος τῶν ἰσοδύναμιν πρὸς ἀρκτοὺς. πρὸς νότον δὲ τῆς ἑρκακίας θαλάττης ἐκ μέρους, καὶ τὸ ἰσθμὸν πάντες μεταξὺ ταύτης καὶ τοῦ πόντου, τῇ πελοποννησίᾳ καὶ πλείονι καὶ κολχίᾳ, καὶ καππαδοκίᾳ ἐξυμπατῶν καὶ εὐφάνου πόντου καὶ τῶν τιβαρηνικῶν ἰσθμῶν. ἔτι ἡ κατὰ τὸν ἁλβανῶν λιγυμελίαν, πόδες καὶ πρὸς μὲν τῶν πόντων καὶ ἑλλῶν.

καὶ Λυκίαν. ὃν δὲ τῇ μεθ' οὗ αὖτις πρυ-
γίαν, ἕως ἵσπερ μιν ἐπὶ τῶν Γαλογοραϊκῶν,
Λιγομελὴν Γαλατία, καὶ ἡ ἐπίκειται, καὶ
Λυκάονα καὶ Λυσίην. Εἰρηφίας δὲ τοῖς γένεσι
Ταύρου, οἷτε τὰ ὅσα ἀντίχροντον Πάροπα-
μιστάει, καὶ τὰ Παρθυαίων τε καὶ Μή-
δων καὶ Ἀργεμείων καὶ Κιλίκων ἔδωκεν, καὶ
Λυκάονος καὶ Γισιάει. Μετὰ δὲ τοῦς ὁ-
ρίωντας εἰς τὰ ἐκτός τοῦ Ταύρου. πρώτη δ'
ἐστὶ πάντων ἡ Ἰνδική, ἔδωκεν μάλιστα τῶν
παιδῶν καὶ οὐδαμονίσκων, τιλοῦτων
πρὸς τὴν τὴν ἑώραν θάλασσαν, καὶ τὴν νοτίαν
ἐν Ἀτλαντικῇ. ὃν δὲ τῇ νοτιοποταμίου θα-
λάσσῃ πρόκειται ἐν Ἰνδικῇ πρὸς, οὐκ ἐ-
λάττωται ἐν Βρετανικῇ ἢ Τασθεβαίνῃ. με-
τὰ δὲ τὴν Ἰνδικὴν ἐπὶ τὰ ἐσωτερικά νόνουσι,
ὃν δὲ ξίφη δ' ἔχουσιν τὰ ὄρη, χώρα δὲ συνη-
φώλης οἰκουμένη ὅση λυπροτυπητὴ αὐ-
δρώπων τελείως βαρβάρων οὐχ ὁμοιοτήτων.
καλοῦσι δ' Ἀριανούς ἀπὸ τῶν ὀρέων εἰσάγε-
νοντες μέχρι Γεδρωσίας καὶ Καρμανίας. ἔ-
ξω δὲ αὖτις πρὸς μέν τῃ θαλάσσῃ πέρας καὶ
Σούσιοι καὶ Βαβυλώνιοι, καθάκοντο ἐπὶ
τὴν κατὰ πέρας θάλασσαν, καὶ τὰ πόδιοι-
κοῦνται πάντους ἔδωκεν μικρά. πρὸς δὲ τοῖς ὁ-
ρίωνται οἱ γὰρ αὖτις τοῖς ὅροι Παρθυαίοι, καὶ
Μήδοι, καὶ Ἀργεμείοι, καὶ τὰ πάντοις προ-
χωρεῖ ἔδωκεν, καὶ ἡ μεθ' οὗ αὖτις. μετὰ δὲ
τὴν μεθ' οὗ αὖτις μίαν τὰ γένεσι Εὐφράτου. πο-
ταμός δ' ὅστις ἐπὶ οὐδαμόν Ἀραβία πρὸς, ἀ-
φορίζεται ἐπὶ τὴν Ἀραβίαν κόλπῳ παύσει,
καὶ ἐπὶ Περσικῷ, καὶ ὅστις οἱ Σελωῖται καὶ
οἱ Φιλαρχεῖ ἀντίχροντον, οἱ ἐπὶ τὸν Εὐφρα-
τὴν καθάκοντο, καὶ τὴν Συρίαν. ἐπὶ οἱ πε-
ραν τὸ Ἀραβίου κόλπου μέχρι τῶν Νείλου, Αἰ-
θιοπίης τε καὶ Ἀραβίας, καὶ οἱ μετὰ αὐτοὺς
Αἰγύπτιοι καὶ Σύριοι καὶ Κίλικες, οἷτε ἄλ-
λοι, καὶ οἱ Τραχιώται λιγόμενοι, τιλοῦ-
ταί οἱ δὲ Παμφυλιοί. μετὰ δὲ τὴν Ἀσίαν
ἔδωκεν ἡ Λιβύη, συνελθὼς οὐκ ἐπὶ τῇ Αἰγύπτῃ
καὶ τῇ Αἰθιοπίᾳ, τὴν μέν καδ' ἡμᾶς αἰ-
νοῦν οὐκ ἐπὶ ὁρίζωντος ἔχοντα χεῖρμι τὴν μέχρι σελῶν
ἀπὸ Ἀλεξανδρείας ἀφαιμένῃ, πλην τῶν
Σύρτιων, καὶ ἡ πρὸς τὴν Ἀλλοκόλπω ἐπι-
στροφὴν μετρία, καὶ τῶν ταύτην ποιούντων
ἄκρω τέλει ὁρίζων. τὴν δὲ παρεκκλίπτει
ἀπὸ ἐν Αἰθιοπίᾳ μέχρι πρὸς, ὥς αὐτὴν πα-
ράλληλον οὐκ ἐπὶ τῇ πρὸς, μετὰ δὲ ταύ-
την συνεχόμενῃ ἀπὸ τῶν νοτίων ὁρίζων, ὥς
ἔξωθεν ἄκρα, μακρόν ἐξω σελῶν πρὸς πρὸς
πέρας, καὶ ποιούσαι τραπέζιον πως τὸ χεῖρμι
Γάσσων ὁρίζων γινόμενῃ ἐν χώραις, δηλῆστο
πάσης τοῦ ὁρίζωντος ἐρήμῃ καὶ ἀνύδροι.

Lyciam . in mediterraneis autem Phrygiam, cuius pars est Gallogrecorum quam appellant Galatiam, & Epictetos, & Lycaones, & Lydos. Deinceps intra Taurum sunt monticola Paropamisada, Parthyxi, Medi, Armenij, Cilices, Lycaones, Pisida. Secundum montanos sunt regiones extra Taurum. Prima horum est Indica, omnium gentium maxima & felicissima, desinens ad mare orientale, & ad austrinam Atlantici partem. In maximè austrino mari sita est ante Indiam insula Taprobana, non minor quam Britannia. Post Indiam uersus occasum flectentibus, montibus ad dextram seruatis, regio occurrit perampla, male culta ob infelicitatem soli ab hominibus planè barbaris & diuersarum nationum, qui Ariani dicuntur, pertinentes à montibus usque ad Gedrosiam & Carmaniam. Deinceps sunt ad mare Persæ, Susij, Babylonij, ad mare Persicum pertinentes, & alix circum hos exiguæ gentes. ad montes autem sunt Parthyxi, in ipsis montibus, Medi, Armenij, & finitimæ gentes, ac Mesopotania. post hanc, quæ intra Euphratem sunt, nimirum Arabia felix uniuersa, tota distincta ab alijs locis sinu Arabico & sinu Persico: tum Scenitarum & Philarchorum regio qui ad Euphraten habitant, & Syria. tum qui citra Arabicum sinum ad Nilum usque habitant Aethiopes, Arabes, & post eos Aegyptij, Syri, Cilices, cum alijs, tum qui Trachiotæ dicuntur, ultimique Pamphylj.

Asiam sublequitur Africa contigua Aegy. *Africa.*
pro & Aethiopiae. eius litus quod nobis est
obuersum, ab Alexandria usque ad Colum
nas propemodum in recta linea producitur,
exceptis Syrtibus, & sicubi alibi mediocres
sinus sunt, & promontoria prominent. Latus
autem quod ad Oceanum est ab Aethiopia
aliquamdiu ferè paralelum priori, deinde
ab austrinis partibus in acutum conducitur
processum paululum ultra Columnas pro
deuntem, quo pacto figura trapezij quo
dammodo efficitur. Est autem sicut & alij do
cent, & Cn. Piso, qui eam rexit prouinciam,
nobis narrauit, pardali similis, interpuncta
habitationibus, quæ circumdantur terra de
serta & aquæ inopi. atque huiusmodi habi
tationes ab Aegyptijs uocantur Anases.

Cum

Τοιαύτη

Cum autem talis sit Africa, habet & alias triplices differentias. Nam quæ nos respicit ora eius maritima, maxima sui parte admodum est felix, Cyrenaica præcipue & quæ sunt circa Carthaginem usque ad Maurulios & Herculis columnas. Mediocriter culta est etiam Oceaniora. Media autem male culta est, quæ silphium producit, maiori ex parte deserta, aspera, & arenosa. Idem evenit Afrix quæ cum hac in eadem est rectallinea, per Aethiopiam transeunte, & Troglodyticam, & Arabiam, & Gedrosiam, & pisciuoros. Incolunt Libyam gentes pleraque ignotæ. nam neque multi conducti sunt exercitus, aut peregrini aduenerunt. incolæ autem cum pauci ad nos perueniunt, tum neque credibilia narrant, neque omnia. quæ tamen si narrant, talia sunt. Maxime versus meridiem disitos, appellant Aethiopas. sub his plerosque Garamantas, Maurulios, Nigritas. his adhuc interiores Gætulos. deinde vicinos aut etiam contiguos mari, ad Aegyptum quidem Marmaridas, usque ad Cyrenam. supra hos & Syrtes, Pysillos, Nasamonas, & quosdam Gætulos, tum Sintas, & Byzacios, usque ad regionem Carthaginensem, quæ ampla est, eamque Numidæ attingunt. quorum celeberrimos Masilienses, alios Masfyllos appellant. ultimi sunt Maurulij. Omnis autem à Carthagine ad Columnas usque regio est felix. feras tamen producit, ut & mediterranea omnis Africa. Neque abhorret à veri opinione Numidas quosdam ibi locorum dictos, quibus antiquitus ob bestiarum multitudinem agriculturam exercere non liceret. Nostra ætate cum incolæ ibi & excellant uenandi peritia, & Romani eos adiuvent ob studium spectaculorum in quibus cum bestiis pugnant, sit ut bestias superent, & agricultura præstent. Hæc de continentibus habitatae terræ partibus dicta sunt.

climatus. Superest ut de locorum quoque ad plagas mundi inclinationibus (. climata sic interpretor.) differamus. Ea quoque universalem habent delineationem, si ordiamur ab ijs lineis, quas Principia uocauimus. eam dico, quæ longitudinem definit maximam, atque eam quæ latitudinem, hancque adeo magis illa. In hoc quidem ijs potius elaborandum est, qui astronomiam tractant: sicut fecit Hipparchus. Consignauit enim (. ut

νομικῶς ἐπιπλέον τοῦτο ποικίλον, καθάπερ

τοιαῦτα δὲ οὕτως, ἔχει πινὰς ἄλλας διαφέρειας τριῇ διαμενουσίᾳ. τῆς μὲν γὰρ καθ' ἡμᾶς παραλίας, οὐδ' αἶμαρ ὅσον ἡ πλείστη σφόδρα, καὶ μελλιστὰ ἡ κυρτωαία καὶ ἡ πρὸς Καρχηδονίαν, μέχρι Μαυρουσίῳ καὶ τῶν Ἡρακλείων ἐπὶ τῶν. οἰκᾶται δὲ μετρίως, καὶ ἡ περὶ Κιανίτις. ἡ δὲ μέση φαύλως, ἡ τὸ σίλφιον φέρουσα, ἔρημος ἡ πλείστη καὶ τραχὺς καὶ ἀμυδρὴς. τὸ δ' αὐτὸ περὶ τοῦ καὶ τῆς Ἀσίας ἡ ἐπ' οὐδίας ταύτης, διατετὶ τῆς Αἰθιοπίας διήκουσα, ἢ τε Τρωγλοδυτικῆς καὶ ἢ Ἀραβίας, καὶ τῆς Γεδρωσίας καὶ τῶν ἰχθυοφάγων. Νεμεταται δ' ἔδω τῶν λιβύων τὰ πλείεκα ἄγνοια· οὐ πολλοὶς γὰρ ἐφορδύεσθαι συμβαίνει στρατοπέδοις, οὐδ' ἀποφύλοις αἰσθησιν. οἱ δ' ἐπιχώριοι, καὶ ὀλίγοι παρ' ἡμᾶς ἀποκρουῶνται οἱ πόρρωθεν, καὶ οὐ πικρὰ, οὐδὲ πάντα λίγουσιν. ὅμως δ' οὖν τὰ λεγόμενα τοιαῦτά εἰσι. Τούτους μὲν μεσημβρινωτάτους, Αἰθιοπίας περὶ Καρχηδόνουσι· τούτους δ' ἐπὶ τούτοις τούτους πλάσιους, Γαράμαντας, καὶ Μαυρουσίους, καὶ Νιγρίτας· τούτους δ' ἐπὶ τούτοις Γαυτούλους. τούτους δὲ τῆς θαλάσσης ἐγγύς ἡ καὶ ἀπορροήνους αὐτῆς, πρὸς Αἰγυπτῶν μὲν μακμαρύνδας, μέχρι τῆς κυρτωαίας· ἐπὶ δὲ ταύτης, καὶ τῶν Σύρτιων, ὕψους καὶ Νασαμῶντας, καὶ τῶν Γαυτούλων πινος. ἔτι Σίντας, καὶ Βυλακίους, μέχρι τῆς Καρχηδονίας. πολλὰ δ' ὅσον ἡ Καρχηδονία. σωματίζουσι δ' οἱ Νομάδες αὐτῇ. τούτων δὲ τούτους γυναικωτάτους, τούτους μὲν Μασσαλιῆς, τούτους δὲ Μαλαυσυλίους περὶ Καρχηδόνουσι. ὕψιστοι δ' εἰσι Μαυρούσιοι. Γάσσας δ' ἡ ἐπὶ Καρχηδόνος· μέχρι ἐπὶ τῶν, ἔστιν οὐδ' αἶμαρ. θεωρεῖται δὲ, ὥς περὶ καὶ ἡ μεσόγαια πᾶσι. ἐπὶ ἀπαικὸς δὲ καὶ νομάδες λιγυδίως πινὰς ὅσον αὐτῶν, οὐ δυναμένους χωρῆσαι, ὥς τὸ πλείονος τῶν θεωρῶν τοπαλαίον. οἱ δὲ καὶ ἀματὶ ἐμπειρία ἢ θάλασσαν διαφίροντες, καὶ τῶν Ῥωμαίων περὶ λαμβανόντων πῶς ὅσον ὥς τῶν ἀπορροήν τῶν πρὸς τῆς θεωρηματίας, ἀφορτοῦν ποδὶ γίγνονται, καὶ τῶν θεωρῶν καὶ ἢ χωρῆσαι.

Τοσαῦτα καὶ πρὸς τῶν ἡπείρων λεγόμενα. λοιπὸν ὅσον πρὸς τῶν ἡμιμεσίων, ὅσον ἐπὶ αὐτὸ ἔχει καθολικῶν ὑποτύπωσιν, ἐκμετῶσιν ἐκ τῶν γραμμῶν ἰσάντων, ἢ σιχηῶν ἡμιμεσίων. λέγει δὲ ἢ τι τὸ μετὰ ἀφορῶν. σιχηῶν τὸ μέγιστον, καὶ ἢ τὸ πλείονος· μέγιστον δὲ ἢ τὸ πλείονος. τοῖς μὲν οὖν ἀστρονομικοῖς ἢ παρὰ ἢ ποίωσιν. ἀντικρὺ γὰρ, ὥς αὐτῶν

αὐτὸς φησι, τὰς γιγνομένης ἐν τοῖς οὐρα-
νίαις διαφορὰς ἕκαστον τῆς γῆς τόπον
τῶν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς ταπεινότητος τῆς
ἀπὸ τοῦ ἰσημερινοῦ μέχρι τοῦ βορείου πόλου. τοῖς δὲ γεω-
γράφοις οὕτως τῶν ἑξῆς ἐστὶν ἡμέρας οἰ-
κουμένης φρεσποσίον, οὗτ' ἐν αὐτοῖς τοῖς
ἐν οἰκουμένῃς μέρεσι, τὰς ποικίλτας καὶ πο-
σαύτας διαφορὰς παραδεικνύοντες ὡς πολυ-
πλάκιον· πρὸς αὐτὰς γὰρ ὁ σὺν ἀλλ' ἄρκου τὰς
σημαίνει καὶ ἀπλουστοῦρας ἐκδίδου τῶν
ἐν αὐτοῦ λεχθέντων, ὑποτιμολογῶν, ὡς πόρ-
ῳ ἡμέρας, αὐτὰς τὸ μέγεθος ἐν γῆς σταδί-
ων ἕκαστον πρὸς τὴν μνησθέντων, καὶ διελθόντων,
ὡς καὶ ἑρατοσθένους ἀποδείξωσιν. οὐ μὲν γάρ
λα γὰρ παρὰ τοῦτ' ἔστιν διαφορὰ πρὸς τὰ
φαινόμενα ἐν τοῖς μεταξὺ τῶν οἰκιστῶν δια-
στάσεων. Εἰ δὲ τις αἰς τριακόςια ἑξήκοντα
τμήματα τῆς γῆς τὸν μέγιστον ἐν γῆς κύ-
κλον, ἔστιν ἑπτακόςιαν σταδίων ἑκαστὸν
τῶν τμημάτων. πύττω δὲ καὶ ἡμέρας μίτρον
πρὸς τὰς διαστάσεις ἐν τῇ λεχθέντῃ δια-
στάσει μετὰ μνησθέντων λαμβάνουσαι μέλλουσι.
Ἐκ τούτου μὲν δὲ ἀρχεται, ἀπὸ τῶν ἐν τῇ
μετὰ μνησθέντων οἰκιστῶν, καὶ λοιπὸν αἰς δὲ
ἑπτακόςιαν σταδίων τὰς ἐφεξῆς οἰκιστεῖς ἐ-
πιπλύνουσιν τὸν λεχθέντα μετὰ μνησθέντων, πε-
ρὶ τῶν λεγόντων τὰ περὶ ἑκάστης φαινόμενα. ἡ-
μῖν δ' οὐκ ἐν δὲ ἀρκείον. καὶ γὰρ ἡ καὶ
οἰκιστὴς ταῦτα δὴν, ὡς πόρ' οἰονταὶ ἡμεῖς,
ἰσθίοντες περὶ οἰκουμένης αὐτῆς ἐν διαστάσει
ἀπὸ τοῦ οἰκιστοῦ καὶ τῆς ταπεινότητος, οὐκ οὐ-
σα μέρη ἐν ἡμέρᾳ ἡμῶν οἰκουμένης. ὁ δὲ
γεωγράφος ἐπισκοπῇ ταύτῃ μόνον τῶν
ἡμερῶν οἰκουμένης. αὐτὸς δ' ἀφορίζε-
ται πόρ' αἰς, νοτίῃ μὲν τῇ διαστάσει τῆς κιννα-
μομοφόρου παραλλήλου, βορείῃ δὲ τῇ δια-
στάσει τῆς ἰσθμίου. οὕτως δὲ τὰς ποικίλτας οἰκιστεῖς
ἐπιπλύνουσιν ὅσας ὑπαρχούσας τὸ μεταξὺ λε-
χθέντων μεταξὺ διαστάσεων, οὕτως πάντα τὰ φαι-
νόμενα διττόν, μετὰ μνησθέντων τοῦ γεωγρά-
φου χάματι. Ἀρκείον δ', ὡς πόρ' ἰπ-
πάρχου, ἀπὸ τῶν νοτίων μέρων. οἱ δὲ αὖ
τοῖς οἰκιστῶν ἐπὶ τῇ διαστάσει τῆς κινναμομοφό-
ρου παραλλήλου, ὅς ἐστιν ἐν τῇ πόρᾳ τρι-
χιλίους σταδίους πρὸς νότον. τοῦτον δ' ἐ-
πισκοπῇς ὅσας τριχιλίους καὶ ὅσας κόςιας,
ὡς αὖ τῶν οἰκιστῶν ἐγγυτέρω μίτρον τῶν πρὸ
σημαίνει καὶ τῇ διελθόντῃ τροπικῇ τῇ πε-
ρὶ τὴν Σουλῶν, ἐπὶ τῇ γὰρ τῇ Σουλῶν πρὸς
ταχιλίους ἐν τῇ πόρᾳ. παρὰ δὲ τοῦτοῖς πρώτοις τῶν μικρῶν ἀρκείων ὅλων ἐν τῇ ἀρκείᾳ πρὸς
ἐκδίδου, καὶ αὖ φανερὸν τὸν γὰρ ἐν ἀρκείᾳ ἐν τῇ ἀρκείᾳ λαμβάνοντες ἀστὴρας νοτίων τῶν ὄντων αὐτῶν
ἰσθίου

ipse ait.) apparentiarum coelestium differen-
tias in singulis locis terræ, constitutis in no-
stro quadrante, qui uidelicet est ab æquino-
ctiali ad polum septentrionalem. Geogra-
phum neque horum, quæ extra terram no-
stram habitata sunt, rationem habere oportet,
neque politicum tot talesque diuersita-
tes in nostra habitabili terra obiter attin-
net. sunt enim perplexæ. Satis est suis pun-
ctis expressas & simplices earum quas ipse
tradidit proponere: sumto, de ipsius qui-
dem sententia, quantitatem terræ continere
stadiorum cccii millia, ut & Eratosthenes
tradit. non magna enim ex hoc orietur ap-
parentiarum in interuallis habitationum di-
uersitas. Quod si quis ergo maximum ter-
ræ circulum secet in cccix partes, cuius
obtingent segmento stadia idccc. Hac il-
le utitur mensura ad interualla quæ in Meroë
meridiano erat sumpturus. Atque is qui-
dem orditur ab ijs qui in meridiano eo habi-
tant, ac deinceps identidem idccc stadijs di-
stantes habitationes in eodem examinans,
singulorum apparentiæ quid differant per-
quirat. Nobis autem non est inde incipi-
endum nam etsi illa loca, quod quidam uo-
lunt, habitantur, peculiaris quædam erit
angusta zona per mediam rectā torridam,
non pars nostræ habitate, quam solam geo-
graphus considerat. Hæc autem definitur
suis terminis: austrino quidem parallelo qui
per Cinnamomiferam ducitur: septentriona-
li, qui per Hiberniam. Neque tot ponendū
est esse habitationes, quot intermedium
interuallum dicitur: neque omnia quæ appa-
rent excutienda sunt, memoribus geogra-
phicæ figuræ. Sumemus ergo, quod Hippar-
chus quoque facit, initium a paribus meri-
dionalibus. Ait ergo eos, qui in Cinnamo-
miferæ parallelo habitant (qui a Meroë uer-
sus austrum abest tribus stadiorum millibus,
rursusque ab hoc æquinoctialis stadia viii
cid idccc.) proximè omnino abesse a situ
medio inter æquatorem & æstiuū tropicum
qui per Syenam transit. Nam a Syena Meroë
en abesse stadijs idc. apud hos autem pri-
mos urfam minorem totam arctico circulo
includi, nunquamque occidere. nam stellam
in extrema cauda lucidam, quæ maximè uer-

sus

sus meridiem uergat, in ipso circulo ita collo-
cari, ut horizontem tangat. Porro iam di-
cto meridiano parallelus quodammodo ad-
iacet uersus ortum Arabicus sinus. huius ad
mare externum exitus est Cinnamomifera
regio, ubi quondam elephantes uenaban-
tur. exit autem parallelus iste partim ad eos
qui Taprobana magis uersus austrum habi-
tant, aut qui in ea habitant extrema, par-
tim ad australissima Africę. Porro apud
Meroën, & in Ptolemaide Troglodytica di-
es longissimus est horarum æquinoctialium
tredecim. qui situs medio loco est inter æ-
quatorem & Alexandrinum parallelum, nisi
quod ad æquatorem supersunt cix ac c.
transit uerò parallelus Meroës partim per
nota loca, partim per extrema Indię. Sye-
nę autem, Berenicę in Arabio sinu, & in
Troglodytica, solstitio æstiuo Sol supra uer-
ticem decurrit. dies maxima horarum est
æquinoctialium xlii S. includitur arctico
circulo maior uersa ferè tota, demtis tantum
cruribus & ultima caudę stella, unaquę de
ijs quę sunt in quadrangulo. Porro Sye-
nę parallelus cum per Ichthyophagorum ad
Gedrosiam & Indiam sitorum regionem
transit, tum per magis meridionalia quam
quidem sit Cyrenę ferè quinque stadiorum
millibus. Vniuersis autem qui habitant
inter tropicum & æquinoctialem circulum,
umbrę in in utramque partem cadunt, nem-
pe tam uersus septentrionem quam meri-
diem. ijs autem qui à Syena & extra æ-
stiuum tropicum habitant, umbrę meridi-
anę uersus septentrionem iaciuntur. illi am-
phiscij, hi hetroscij appellantur. Est & al-
iud discrimen eorum qui sub tropico habi-
tant, indicatum à nobis in zonarum expli-
catione. Hac enim est arenosa, silphij fe-
rax, & sicca: cum magis ad austrum uer-
gentes partes & aquę habeant satis, & fru-
giferę sint. Præterea in locis, quę à pa-
rallelo Alexandrino & Cyrenæo ad cccc
stadia magis uersus meridiem absunt, ubi
dies longissima horarum æquinoctialium
est xvi, ita supra uerticem fertur Arcturus,
ut leuiter ad austrum declinet. Iam Alexan-
drę gnomonem rationem habet ad umbram æ-
quinoctialem, qualis est quinarij ad septenarij.
Carthaginę autem meridionaliores sunt cix
ccc stadijs, & meridionaliores quā Alexan-
drę est. Καρχηδόνος δὲ νοτιώτεροι εἰσι χίλιαι καὶ τριακισίοις σταδίοις, καὶ Ἀλεξαν-

δριῶναι τὸ ἀρκτικὸν κύκλον, ὥστ' ἐφ' ἡ-
μῖναι τὸ εὐρέοντο. Ἰσθ' δ' ἐλκεδόντι με-
σημβρινῷ, παράλληλος πῶς παράκειται
ἐπὶ τοῦ Ἀραβικοῦ κόλπου. τοῦτον δ' ἡ-
βασίς ὡς τὸ ἐφ' ὠκεῖον, ἡ Κινναμωμο-
φόρος δὲ, ἐφ' ἧς ἐλκεδόντων γίγνεται θά-
ρα τὸ παλαιόν. ἐκπύηται δ' ὁ παράλληλος
οὗτος, τῇ μὲν ἐπὶ τοὺς νοτιώτεροις με-
κρόν Πταπυθαίνης, ἡ ἐπὶ τοὺς ἀρχαίους
οἰκιστάς, τῇ δ' ἐπὶ τὰ νοτιώτατα Πλι-
βύνης. τοῖς δ' ἐκ τῆς ἐπορίης καὶ πτολι-
μαχίδας τῶν γὰρ Τρωγλοδυτικῶν, ἡ μάλιστα
ἡ μὲν ὡρῶν ἰσημερινῶν ὅτι τρισκαίδεκα.
ἐστὶ δ' αὐτῶν ἡ οἰκισίς μισθ' Πτὸ τε ἰσημε-
ρινοῦ καὶ τῶν δ' Ἀλεξανδρίας, παρὰ χίλι-
ους καὶ ἑκατὸν τοὺς πλεονάζοντες πῶς Ἰσθ'
ἰσημερινῷ. δέκα δ' ὁ δὲ ἐκ τῆς παρὰ
λλῆλ, τῇ μὲν ὅσα γυναικῶν μὲν, τῇ
δὲ ὅσα τῶν ἀνδρῶν Πινδικῶν. ἐν δ' ἐπὶ τῶν
καὶ βορρηνικῇ τῇ γὰρ Ἰσθ' Ἀραβικοῦ κόλπου, καὶ
τῇ Τρωγλοδυτικῇ, κατὰ διερχόμενους τροπὰς
ὁ ἡλίου κατὰ κορυφῆς γίγνεται. ἡ δὲ μα-
κροτάτη ἡμέρα, ὡρῶν ἰσημερινῶν ὅτι τρι-
σκαίδεκα καὶ ἡμιώλεον. γὰρ δὲ Ἰσθ' ἀρκτικῶν
φαίνεται καὶ ἡ μεγάλη ἀρκτική ὅλη σχεδόν
τῶν πῶν σκελῶν καὶ τοῦ ἀνδρῶν Πιν-
δικῶν, καὶ ἐν τῶν γὰρ Ἰσθ' πλεονάζοντες πῶς
ὁ δὲ ὅσα ἐπὶ τῶν παρὰ Ἀλλῆλ, τῇ μὲν ὅσα
Πτὸν ἰσημερινῶν τῶν κατὰ τῶν ἐπὶ τῶν
σίαν, καὶ τῶν ἰσημερινῶν δέκα, τῇ δὲ δὲ
τῶν νοτιώτερον Κυρηνῶν μὲν πλεονάζοντες
λίκοις πλεονάζοντες παρὰ μικρόν. Ἀπὸ δὲ τῶν
μεταξὺ καμινῶν τῶν τε τροπικῶν καὶ τῶν
ἰσημερινῶν κύκλου, κατὰ πῶν οὖν αἰσθῆ-
ς ἐφ' ἡμέτερον, πρὸς τὴν ἀρκτικὴν καὶ μεση-
μβρινῇ. Πτὸ δ' ἀπὸ ἐπὶ τῶν πλεονάζοντες
πικρῶν πῶς ἀρκτικῶν πῶν οὖν αἰσθῆ-
ς κατὰ μεσημβρινῇ. καλοῦνται δ' οἱ μὲν ἀρ-
χισκοί, οἱ δ' ἐπὶ τῶν πλεονάζοντες. ἔστι δὲ περὶ
ἄλλων ὁμοίων τοῖς ἐπὶ τῇ τροπικῇ, ὡς
πλεονάζοντες γὰρ πῶν τῶν πλεονάζοντες λόγων. αὐ-
τὰ τε γὰρ ὅτι ἡ δὲ καμινῶν, καὶ σιλησφό-
ρος, καὶ φησὶ τῶν νοτιώτερον μὲν οὖν ἐπὶ
δὲ καὶ δὲ καμινῶν οὖν. ἐν δὲ τοῖς
τῶν δὲ Ἀλεξανδρίας, καὶ Κυρηνῶν νοτιώ-
τοις ὅσον τε τρεπτοσίκοις πλεονάζοντες, ὅπου ἡ
μάλιστα ἡμέρα ὡρῶν ὅτι ἰσημερινῶν δεκα-
τρεπτοσίων, κατὰ κορυφῆς γίγνεται ὁ ἀρκτικῶν
ρος, μικρόν ἐκ τῶν πῶν πλεονάζοντες. ἐν δὲ
τῇ Ἀλεξανδρίας ὁ γνῶμων λόγος ἔχει πῶς
τῶν ἰσημερινῶν σκιά, ὅν ἔχει τὰ πλεονάζοντες
πῶς ἐπὶ τῶν. Καρχηδόνος δὲ νοτιώτεροι εἰσι χίλιαι καὶ τριακισίοις σταδίοις, καὶ Ἀλεξαν-

ὁρᾶς δὲ ἐν πλώτῳ· ἄρα γὰρ καρχηδόνι
 ὁ γνώμων λόγος ἔχει πρὸς πλὴν ἰσημερινῶ
 σκιαῶν, ὅν ἔχει τὰ ῥόδια πρὸς τὰ ἐπὶ τῇ
 δίακτῳ δ' ὁ παραλλήλῳ οὗτῳ, τῇ μὲν ὁρᾷ
 κυρτῶν καὶ τῶν νοτιωτέρων καρχηδόνῳ,
 ῥήκασιν οἱ σταδίοις, μέχρι Μαυρούσιας
 μίσης, τῇ δὲ δι' ἀγύπῳ καὶ ὁρίων Σουείας
 καὶ τῆς αὐτῆς Σουείας, καὶ Βαβυλῶνῳ,
 καὶ Σουσιᾶδῳ, ῥόσιδῳ, Καρμανίας,
 Γεδρουσίας τῆς αὐτῆς, μέχρι Ἰνδικῆς. Ἐν
 δὲ τοῖς πρὸ Πτολεμαίδος πλὴν γὰρ τῇ θοιρί-
 κῃ, καὶ Σιδόνα, καὶ Τύρον, ἡ μεγίστη
 ἡμέρα ὅν ὡρῶν ἰσημερινῶν διακατέχεται
 ἑκατὶ τετρακτῶν. βορραιοὶ δ' αἰσιν οὗ-
 τοι, Ἀλεξανδρίας μὲν, ὡς κελίοις ἑκα-
 τοῖς σταδίοις, καρχηδόνῳ δὲ ὡς ἑπτα-
 κτοῖς. Ἐν δὲ τῇ Πελοποννήσῳ καὶ πρὸ
 τῆς μίσης τῆς ἰσθμίας καὶ πρὸ Παύλου τῆς
 Λυκίας, ἡ τὰ μικρὰ νοτιώτερα, καὶ ἐπὶ
 τῇ Συρακυσίων νοτιώτερα τετρακτοῖς
 σταδίοις. ῥητὰ δὲ ἡ μεγίστη ἡμέρα ἔ-
 σιν ὡρῶν ἰσημερινῶν διακατέχεται καὶ ἡ-
 μίλους. ἀπὸ γὰρ οἱ τοῖτοι οὗτοι Ἀλε-
 ξανδρίας μὲν τριχίλους ἑκατοῖς πο-
 σακτέοντα. δίακτῳ δ' ὁ παραλλήλῳ οὗ-
 τῳ κατ' ἐρατοδῶν ὁρᾷ Καρίας, Λυκα-
 νίας, Καρπονίας, Μυδίας, Καππίων πυ-
 λῶν, Ἰνδῶν τῶν κατὰ Καύκαδον. Ἐν δὲ
 τοῖς πρὸ Ἀλεξανδρίας μέρει, ἢ Τρωα-
 δῳ, κατ' Ἀμφίπολιν καὶ Ἀπολλωνίαν πλὴν
 γὰρ Ἠπείρῃ, πρὸς ῥώμῃ μὲν νοτιωτέρους,
 βορραιοτέρους δὲ Νισαπόλει, ἡ μεγίστη ἡ-
 μέρα ἔσιν ὡρῶν ἰσημερινῶν διακατέχεται. ἀ-
 πὸ γὰρ δὲ ὁ παραλλήλῳ οὗτῳ τοῦ μὲν δι'
 Ἀλεξανδρίας τῆς πρὸς ἀγύπῳ ὡς ἑπτα-
 κελίους σταδίοις πρὸς ἀρκτοῦ, τῶν ἰση-
 μερινῶν ὡρῶν δυσμενέων ὀκτακελίους
 ἀκτακτοῖς, τοῦ δὲ ὁρᾷ ῥόδου τριχί-
 λους τετρακτοῖς. πρὸς νότον δὲ Βυζαν-
 τίων καὶ Νικαίας καὶ τῶν πρὸ Μακεδονί-
 ας, κελίους πρὸς ἀρκτοῖς. μικρὸν δ' ἑρ-
 κτωτέρῳ ὅν τῇ δὲ ὁρᾷ Λυσιμαχίας, ὅν
 φασιν ἐρατοδῶν ὁρᾷ Μυσίας εἶναι καὶ
 Γαλαγονίας, καὶ τῶν πρὸ Σινώπῃ, καὶ
 Ὑρκαίαν, καὶ Βακτρα. Ἐν δὲ τοῖς πρὸ
 τῆς Βυζαντίου, ἡ μεγίστη ἡμέρα ὡρῶν ἔ-
 σιν ἰσημερινῶν διακατέχεται καὶ τετρακτῶν.
 ὁ δὲ γνώμων πρὸς πλὴν σκιαῶν λόγος ἔχει γὰρ
 τῇ διεκτῳ τροπῇ, ὅν τὰ ἐκατὸν αἰσιν πρὸς
 τετρακτῶν δ' ὁ παραλλήλῳ οὗτῳ λείποντα πέντε
 δ' οἱ τοῖτοι οὗτοι πλὴν ὁρᾷ μίσης τῆς ῥοδίας πρὸς
 τετρακτῶν καὶ ῥήκασιν οἱ σταδίοις, καὶ ῥήκασιν οἱ
 σταδίοις ὡς τρισηκτοῖς τετρακτοῖς. Εἰσαλίσσασιν δὲ εἰς τὸν Πόντον, καὶ προελθούσιν ἐπὶ
 τῆς ἀρκτοῦ ὅσον κελίους, καὶ τετρακτοῖς, ἡ μεγίστη ἡμέρα γίνετα ὡρῶν ἰσημερινῶν δια-
 κατέχεται

drea, siquidē gnomonis ratio est ad umbram
 æquinoctialem, quæ est undecim ad septem.
 Transít autem parallelus híc quâ per Cyre-
 nem & à Carthagine ad meridiem disítta sta-
 dijs 10000, usque ad mediã Maurusíam,
 quâ per Aegyptum, Cœlesyriam, Syriam su-
 períorem, Babylonem, Sulidem, Persidem,
 Carmaniam, Gedrosíam superíorem, usque
 ad Indiam. Rursum circa Ptolemaidem
 Phœnices, ac Sidonem & Tyrum, maxi-
 ma diei quantitas est horarum xiv & qua-
 drantis. Versus septentríonem hí remoti
 sunt ab Alexandrea stadijs ad 100 100, à
 Carthagine autem 1000. Porro in Pelo-
 ponnelo, circa Rhodi médium, & Xan-
 thum Lyciæ urbem, & quæ hac & Syracu-
 sis paulo magis uersus meridiem inclinant,
 longissíma dies est horarum æquinoctiali-
 um xiv cum semisse. distant hæc loca ab A-
 lexandrea stadijs 100 100 100 100 xli. SÍ
 Eratosthenem sequimur, transit parallelus
 híc per Cariam, Lycaoniam, Cataoniam,
 Mediam, Caspias portas, & Indos qui sunt
 ad Caucasum. Inde apud Alexandream
 Troadis, Amphipolin, & Apolloníam in
 Epiro, & eos qui Roma uersus meridiem,
 Neapoli uersus septentríonem absunt, dies
 longissíma horarū est æquinoctialium quin-
 decim. distat híc parallelus ab Aegyptiæ
 Alexandræ parallelo uersus septentríonem
 ad septem stadiorum millia, ab æquatore
 super xxviii millia, & 10000, à Rhodo iii
 100 000. à Byzantiâ aut, Nicææ & Malsiliæ
 parallelo ad meridiem, 100 10. paulo septen-
 trionalior est qui per Lysimachiam ducitur:
 quem Eratosthenes ait duci per Mysíam, Pa-
 phlagoniam, Sinopen, Hyrcaniam, Bactrá.
 Apud Byzantium uerò dies longissíma est
 horarum æquinoctialium xv, cum quadran-
 te. æstiuo autem solstitio gnomon ad um-
 bram eam habet proportionem, quam cxx
 ad xlii minus quincunce. atque hæc loca
 distant à parallelo per mediã Rhodum du-
 ctō ad 100, demtis c: à meridiano ad trigín-
 ta millia & 000. In Pontum deinde nauí-
 gantibus, & ad septentríonem prouectis ad
 stadia 100 0000, longissíma dies fit hora-
 rum

rum æquinoctialium xv S. hæc enim loca eodem interuallo distant à polo & æquinoctiali, & arcticus circulus eorum uertici imminet, in quo sita est stella in collo Cassiopeæ, & alia in dextro cubito Persei, paulo borealior. At qui uersus septentrionem à Byzantio remoti sunt ad stadia m c i o c c c c, ijs solsticij æstiuus dies est horarum æquinoctialium xvi. ijs Cassiopea in arctico conuertitur circulo. hæc loca sunt circa Borysthenem & austrinas Meotidis partes. absunt ab æquatore circiter xxxiv millibus stadiorum, ac centum stadijs. Denique horizontis locus septentrionibus proximè subiectus, totis fere æstiuis noctib. illustrat radijs solaribus ab occasu ad ortum usque lumine obuersante. tropicus enim æstiuus ab horizonte abest semisse & uncia integri signi: tantundem quæ necesse est solem ab horizonte sub mediam abesse noctem. Quid quod apud nos tanto distans spacio Sol ab horizonte, tamen & ante diluculum, & post uesperam ortuum occiduum ite aërem illustrat? Ceterum apud illos Sol hybernis diebus ad summum ad nouem eleuatur cubitos. Eratosthenes ait hos à Meroa distare non multo pluribus quam xxiii millibus stadiorum. Eise enim per Hellespontum millia xix. deinde ad Borysthenem 100. Verum apud eos, qui à Byzantio absunt ad 100 c i o c c c stadia, à Meotide palude uersus septentrionem sita, hybernis diebus Sol ad summum in sex adsurgit cubitos. dies longissima est horarum æquinoctialium xvii. Vltiora iam ad habitationibus ob frigus negatam terram tendentia, nihil ad geographum. Qui tamen & illa uult cognoscere, & alias res celestes, is Hipparchum consulat. nam ab eo sunt dicta, & à nobis omittuntur, quia magis sunt luculenta quam nostra requirat instituta tractatio. Eiusdem generis etiam sunt quæ de Periscijs, Amphiscijs, & Heteroscijs Posidonius prodidit. Attamen horum quoque eò usque mentio facienda, ut explicemus quatenus uel utilia sint ea, uel inutilia geographo. Quoniam autem uerba fiunt de solis umbris, & Sol, quantum sensu deprehendi potest, eodem circulo ad eum quo mundus uersatur, parallelo conuertitur, itaque in singulis mundi partibus

καταγνῆται, καὶ ἡμῖν. ἐπὶ χεῖνσι δ' οἱ τόποι οὐ τοῖσιν ἀπὸ τοῦ πύλου, καὶ τοῦ ἰσημερινοῦ κύκλου, καὶ ἀρκτικῆς κύκλου κατὰ κορυφὴν αἰ τοῖς δὲ, ἢ οὐ καὶ τοῦ ἡλίου, καὶ τῆς πρὸς τὴν κατὰ πλάτος, καὶ οὐ τῆς ἀρκτικῆς τοῦ βορραιοῦ τοῦ ὡρ. Ἐν τῇ τοῖς ἐπὶ χεῖνσι Βυζαντίου πρὸς ἀρκτικὴν ἰσημερινὸν ἀκτίναν, ἡ μεγίστη ἡμέρα ὅσην ὡρῶν ἰσημερινῶν δεκατρεῖς. ἡ οὖν δ' ἡ κατὰ πλάτος, ἢ οὐ τῆς ἀρκτικῆς φέρεται. ὡς δ' οἱ τόποι οὗτοι πρὸς Βορραιοῦ καὶ Περσικῆς τῆς κύκλου. ἐπὶ χεῖνσι δ' οἱ ἰσημερινοῦ πρὸς τρισημερινὸν τῆς ἀρκτικῆς ἀκτίναν. ὁ δ' οὖν κατὰ πλάτος ἀρκτικῆς ἀκτίναν τῆς διεισδύσεως πρὸς παραγωγὴν τῆς ἡλίου ἀπὸ δύσεως εἰς καὶ ἀνατολῆς αἰπὸς ἀκτίναν καὶ πρὸς τὴν πύλιν. ὁ γὰρ διεισδύς πρὸς τὴν ἀκτίναν ἀπὸ τοῦ ὡρ. τῆς ἡλίου, ἡμῖν καὶ διεισδύσας. ὡρ οὖν καὶ ὁ ἡλίου ἀκτίναν πρὸς τὴν ὡρ. κατὰ τὸ μέγεθος. καὶ παρ' ἡμῖν δ' οὐ ποσὺν πρὸς τὴν ὡρ. ἀπὸ τῆς πύλιν, πρὸς τὴν ὡρ. καὶ κατὰ τὴν ἰσημερινὴν ἀκτίναν γὰρ τὴν πρὸς τὴν ἀνατολὴν ἢ τὴν δύσιν αἰρεται. Ἐν δ' οὖν ταῖς χαμηλῶν ἡμέραις, ὁ ἡλίου τὸ πλεονέκτην μετατρέχεται πρὸς τὴν γῆν. οἱ δ' οὖν ἔρατοσθένης τὸν πρὸς Περσικῆς διεισδύσας πλάτος, ἢ δισημερινὸν τρισημερινὸν. Διὰ γὰρ ἑλλασπόντου εἶναι μετρίου ἀκτίναν, ὡς πρὸς τὴν ἀρκτικὴν εἰς βορραιοῦ. Ἐν δ' οὖν τοῖς ἐπὶ χεῖνσι τοῦ Βυζαντίου πρὸς τὴν ἀκτίναν τρισημερινὸν, βορραιοῦ οὖν Περσικῆς, κατὰ τὴν χαμηλῶν ἡμέρας μετατρέχεται τὸ πλεονέκτην ἡλίου, ἢ πρὸς τὴν γῆν. ἢ δ' οὖν κατὰ τὴν πλεονέκτην τῆς ἀκτίναν ὡρ. τῆς ἡλίου, οὐκ ἔτι χεῖνσι καὶ πρὸς τὴν γῆν. ὁ δ' οὖν Βουλόμην καὶ τοῦτα μετρίου, καὶ οὖν αἰρεται τὴν οὐρανίαν, ἢ παρ' ἡμῖν μετρίου. ἡμῖν δ' οὖν παραλέγονται ὡς τὸ πλεονέκτην εἶναι Περσικῆς πρὸς τὴν ἀκτίναν, παρ' ἡμῖν λαμβάνεται. Τρανόττερα δ' οὖν καὶ τὰ πρὸς τὴν πύλιν καὶ ἀρκτικὴν καὶ ἰσημερινὴν ἀκτίναν εἰσδύσας. ὁ μὲν γὰρ καὶ τούτων, τὸ γὰρ ποσὺν πρὸς τὴν πύλιν, ὡς τὴν ἰσημερινὴν ἀκτίναν, καὶ πρὸς τὴν γῆν πρὸς τὴν ἀκτίναν. Ἐπὶ δ' οὖν πρὸς τὴν ἀκτίναν οὐρανίαν ὁ λόγος ὅτι, ὁ δ' οὖν ἡλίου πρὸς αἰδουσι κατὰ πρὸς τὴν ἀκτίναν καὶ ὁ κόσμος, πρὸς οἷς κατὰ τὴν ἀκτίναν πρὸς τὴν ἀκτίναν

Crepuscula

Periscij, Heteroscij, Posidonius

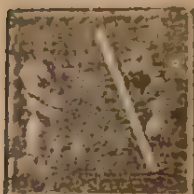
ἡμέρα γίνεται καὶ νύξ. ὅτε μὲν ὑπὲρ γῆς τὸ
ἥλιον φέρομενον, ὅτε δ' ὑπὸ γλῶ πᾶρά τὸν
τοῖς, οἷτι ἀμώσκιοι ἐπινουῶνται καὶ οἱ ἐ-
τρώσκιοι. ἀμώσκιοι μὲν, ὅτε κατὰ μέτρον
ἡμέρας, τότε μὲν ἐπὶ τὰδε πηλούσας ἔχου-
σι τὰς σκιὰς, ὅταν ὁ ἥλιος ἀπὸ μεσημβρί-
ας ἔσθ' γνώμονι πρὸς ἀνίστην ἔσθ' ὀρθῶ, πῶς
τὸ ὑποκάμενον ἐπίπιδον, τότε δ' εἰς πύ-
κναιον, ὅταν ὁ ἥλιος εἰς πύκναιον πᾶσι-
ται. ὅσοι δ' ἀντιβῆκε μόνους τοῖς μεταξὺ
τῶν τροπικῶν ὀρθοῦσιν. Ἐτρώσκιοι δ' ὁ-
σοις ἢ ἐπὶ τὴν ἀρκτοῦν ἢ ἐπὶ πηλούσιν, ὡς πρὸς
ἡμῶν ἢ ἐπὶ τὰ νότια, ὡς πρὸς τοῖς γ' τῇ ἐτέρᾳ
ἀντικείμεν ὡς οἰκονοῦσι. Τοῦτο δ' ἐν συμ-
βαίνει πᾶσι τοῖς ἐλαττοῖς ἔχουσι τὸ τροπι-
κὸν τὸν ἀρκτικόν. ὅταν δ' ἐν τῶν αὐτῶν, ἢ μέ-
ζονα, ἔρχῃ τῶν πᾶσι πᾶσι ἐπὶ, μέχρι τῶν οἰ-
κονοῦντων ὑπὸ τῷ πόλῳ. Τοῦ γὰρ ἥλιου καθ'
ἑλίου τὴν τῶν κόσμον πᾶσι πᾶσι ὑπὲρ γῆς
φάσματιον, δὴλονότι καὶ ἡ σκία ἐν κλῶ πᾶσι
εἰσπληροῦται πρὸς τὸν γνώμονα ἑκάδ' ὁ δ' ἡ
καὶ πᾶσι πᾶσι αὐτοῦς ἐκάλουσι, οὐδ' ἐν ὄν-
τας πῶς τὴν γῶγαν. οὐ γὰρ ὁμοί-
ασιμα ταῦτα τὰ μέγ' ὅσα ψύχθ' ὡς πρὸς
ἐν τοῖς πῶς πᾶσι λόγους ἀρῆκαμεν. οἷς τ'
οὐδ' ἐμὴ δὸν τὴν ἀοικίτου ταύτης φρον-
τισίον ἐκ τῶ λαβῆν, ἐπὶ ἔχοντα ἀρκτικόν
τὸν τροπικόν ὑποπληρώκασι τῷ γραφο-
μενῷ ἐν κλῶ ὑπὸ τῷ πόλῳ τῷ ζωδιακοῦ,
κατὰ τὴν τῶν κόσμον πᾶσι πᾶσι.

μῆλου τῷ μεταξὺ δὴ σήματι, τὸ π' ἰσχυροῦ καὶ τὸ τροπι-
κῶν, τὴν πᾶσι ἐκαστῶν τῶν μεγί-
σου ἐν κλῶν.

dies fiet eo supra terram, nox infra terram ue-
hente: Amphiscij intelliguntur illi, quorum
gnomoni sub meridiem erecto Sol affulgens
in supposita planicie umbram modò in hanc,
aliàs in diuersam partem projicit, sole in op-
positam priori regionem delato. Hoc autem
ijs tantummodo contingit, qui inter tropi-
cos habitant, Heteroscij sunt, quibus id ge-
nus umbrę aut semper uersus septentrionem
cadunt, ut nobis: aut uersus meridiem, ut
ijs qui in altera temperata zona degunt. usu
uenit hoc omnibus, qui arcticum tropico mi-
norem habent. Perisciorum principium
est, ubi uel æqualis tropico arcticus est, uel
maior: usque ad eos qui sub polo habitant.
Cum enim Sol secundum totam cœli con-
uersionem supra terram feratur, nimirum &
umbra in orbem ambiet gnomonem. unde
& periscios eos nuncupauit, nihil ad geogra-
phiam attinentes. Quippe partes istę ob
frigus habitari non possunt: uti in refutatio-
ne Pythę ostendimus. Quapropter ne
de magnitudine quidem istius non habitataę
terrę disputare expedit, posito, eos cum ha-
beant tropicum pro arctico, suppositos esse
circulo qui à polo zodiaci describitur mun-
di conuersione: & posito, interuallum in-
ter æquinoctialem & tropicum esse quatuor
partium, quarum sexaginta integrum maxi-
mum circulum absoluunt.

IN LIBRUM SECUNDUM STRABONIS

BONIS ANNOTATA, INTERPETIS.

T QVI à Meroes.] Ἀλλὰ μὴν ἔτι τὸ λεγόμενον δὴν, pro quo erat δὴν. Et pro Ἀμενσὸν reposui Ἀμισσόν. tamen si ita identidem scriberetur:

Deinde montana quæ sunt ulque.] Ἡ ὑπὸ τῶν Ὑγκανίων ἑκατάκταρ ὑπερβόρεια. legi non ὑπὸ, sed ὑπὸ, secutus locum qui paulo post sequitur, ubi hoc ipsum vocatur ἡ ὑπὸ τῶν Καππαδοκίων ὑπερβόρεια. intelligo autem iter à Colchide ad Hyrcanum mare, quo superandi sunt montes Moschi. Et sic cum hoc in libro, tum aliàs utitur hac uoce Strabo.

2 Non ob solam.] οὐ φιλοῦσθαι φωνίαν. nonster codex habebat ὑπὸ φιλοῦσθαι, nimirum hoc erat emendare Aldinam lectionem, quæ habet ὑπὸ φιλοῦσθαι. unde colligendum potius erat, id quod non primi nos depræhēdimus ac restituumus, sed ne ueterem quidem interpretationem sefellit.

3 Evidentia.] ἐν ἀγχοῖς. Sic legi etiam interpretes, non ἐν ἐργασίᾳ, quod huc non facit. Loquitur autem de instrumentis Geodeticis.

4 Itaque ne illud quidem rectè pronuntiatur.] ὅς τ' ἐκείν' οὐ δύναται. uerba hæc ita paulo legi debere. ὅς τ' ἐκείν' οὐ δύναται. (aut ὑπὸ δύναται, quod tamen idem significare oportebit, et exemplo probare nullo possum.) τὸ, atque hoc τὸ refertur ad ea quæ inferuntur τ' ὅς τ' ἐκείν' οὐ δύναται. Non sequitur (inquit) nos, quia hæc nesciamus, idè etiam ignorare lineam parallelum esse ὅς τ' ἐκείν' οὐ δύναται mendam erat illustre, pro τ' ἐκείν' οὐ δύναται.

5 At qui iubet.] Diu me hic locus torfit, ita scriptus. ἐάν ἡ κελεύων ὅς οἱ ἀρχαῖοι ἐκείν' ἔπεισαν. tamen non dubito me eum restituisse pristinae integritati. Hoc enim multo, eos qui probabiles ab antiquis dissentientiendi causas habent, in ijs quæ prorsus comperta non sunt, ac de quibus pronunciare non habent, liberos adhuc esse, qui autem omnino se antiquis addicunt, eos adstrictos esse in ea parte.

6 In uasis non picatis etiam per tres ætates.] Βίς τριῶν ἡξαμύριον ἐν ἀπὸ τριῶν. scriptum erat ita. Sed ἀπὸ τριῶν legendum nemo non poterat eruditus uidere. Reliquum interpretes uertit tres hominis ætates, et exposui nonagesimum annum. De ætate annotavi alibi: et apud Herodotum in Euterpa monstra-

7 γυνὴ τριῶν γυναικῶν seu ætates esse annos centum. Sed τριῶν non est nisi triennium, certè non magna aut admirabilis uini ætas, cum Plinius ad CC. annos durare quædam uina prodiderit: et nostratia etiam uina ad 100. Eo.

et amplius annos nonnulla ætatem ferant. Ego reposui τριῶν γυναικῶν, quæ uoce et alibi usus est Strabo, et hic legitur in Χρηστομαθεῖς siue epitoma Strabonis, non ea modò quæ excusa typis est, sed et in uetustissimo et antiquissima ac rarissima forme litteris scripti in membranis codice eius operis, qui est in bibliotheca electoris Palatini. Ibidem semper Ἀρξία cum diphthongo scribitur. Sed et Σακασιῶν alibi est, non Σακασιῶν. quod genus uarietatis in rebus geographicis non est infrequens. Paulo post Καππαδοκίας τὰ πρὸς βορρῆν. scriptum erat ἔτι pro τὰ. non obscurum hoc, sicut et id quod φανερὸς scriptum est pro φανερὸς.

7 ἔτι δὲ βακχίαν.] Legi Βακχίαν et τὸ τὴν Ὑγκανίων. Locus est et admodum perplexus, et deprauatus.

8 Puluino remigum.] Ὑπερβόρεια πτερυγίων. Interpretes nauigium uertit, nescio cur. Mea uersioni suffragatur Suidas, etsi ὑπερβόρεια πτερυγίων legitur ibi. Sed Pollux disertè ita ut ego uertit interpretatur lib. 1. cap. 9. et idem puluinar in conuiuiο ὑπερβόρεια uocari testatur initio fere libri sexti: ut si uelis, liceat uocem remigum expungere. Iam Eustathius in Odys. d. 559. disertè docet ὑπερβόρεια scribi, et uocabuli ἑρπύων in u mutato et idem in eius operis d. 191. aut ὑπερβόρεια antiquis dictum ἐφ' ὅς τ' ἐκείν' οὐ δύναται, cui insident remiges.

9 IX millia.] addidit interpretes, et CC quod nequè in nostro codice reperi, nequè in Aldino. et ualde metuo ne plerique spaciorem et interuallorum numeri incertiores sint atque deprauatiores, quam ut nisi iusta instituta commentatione agi de ijs possit. Quo ego puto posse supersederi labore, locorum interea temporis consignata latitudinis longitudinisque ratione, unde demonstrari possunt distantie. Itaque minus fui hic scrupulosè sollicitus. paulo post pro τὰς ἀρχαίας reposui παλαιαῖνας, ex ipso Strabone et alijs.

10 Membra.] μέλη. differunt pars et membrum, quatenus pars est quiduis respectu totius unumquodque membrum ut pars totius, ita ipsum quoque totum quoddam est, et suos terminos proprios habet, quibus circumscribitur. ἡ μὲν καὶ αὐτὴ μέλη.] Omnino sic legendum, non μίση et ἐκείνη πατρίο, nō dandi casu.

11 In ipso meridiano.] Ἐπὶ μεσημβρίᾳ. ego euidentiam secutus sum. et hæc uerba si ita scripsit Strabo, idem significant atque ὑπὸ μεσημβρίᾳ. Ceterum quod sequebatur οὐ δὲ τῶν ὅς τ' ἐκείν' οὐ δύναται, particulam negantem sustuli, planè sententia huius loci atque doctrina repugnantem. eandem inferius omissem ante τὸν ὅς τ' ἐκείν' οὐ δύναται, reposui.

12 Culpandi studium.] Φιλότης Aldus habet, nos φιλιότης: et μίον] recte uterq. Interpretandum in priore uoce non obseruans, nescio quos Philotios et Menontes nobis creauit: cum Hipparcho uisus duo præter superiora obijciantur, τὸ φιλαίλειον, et τὸ ἀνταίσις αὐτῶν, ἢ μὴν χηρῶν, μάλιστα ὑποβίσιος: quod Aristoteles uocat θέσις ἀφ' ὧν λαβήν.

13 Quarto.] Ζητῶν. Si Ζητῶν legas, omnia recte habent, infra ἀπὸ τῶν ἀρκτῶν, erat ὡς. liquidò falsum, ut et λαβὴν pro κενὸν bis. ὑπὸ τῶν ὀρθῶν.] erat ποδὶ. Sed ego cum superiora secutus sum, tum rationem. Nihil enim absurdi erat in triangulo rectangulo duorum laterum quæ rectum angulum faciūt alterum altero longius esse: sed alterum horum hypotenusa esse longius, id multis modis absurdum esset, quod non tantum peculiariter 47^a primi Euclidis docere potest, sed et in uniuersum de quocunq. triangulo eiusdem libri propositione 19^a demonstra. cum ex eiusdē 32^a facile colligatur in rectangulo triangulo nullum posse esse locum angulo, qui quantitate rectum excedat. Paulo post λαβὴν τῶν γὰρ τῶν ὀρθῶν πλάτους: legendum uidetur ὀρθῶν.

14 Promontoria.] Ἀκρᾶς. usus sum uocabulo latius, ut intelligas processus, quos uocat, seu partes procurrentes, ὑψήθη. ἀφ' in ἰφ' mutauim, cum paulo inferioris recte legatur. Sed post ἀκρᾶς, desidero δ' εὐρωπῆος. infra πολυχιδῆς.] sic et interpretis legit, et sensus requirit.

15 Verum his ille præteritis.] Εἰ δ' ἔν τινι πᾶσι. ego sensum respexi, ac si esset scriptum. εἰ δ' ἔν τινι πᾶσι. et c. Paulo post non excedere.] Legi enim ὁμοῦ. εὐσιμῶν ἢ πλεονῶν. itaq. sensus requirit, et ratiocinatio, de freto Gaditano, quod Romanam Carthagine, hanc freto dicit occidentaliorē, paulum falsum est. Sed pleraq. in his refutationibus sunt corrupta, mutila, confusa, peruersa, quibus ex coniectura uelle mederi, planè sit Oedipum se proficientis. ἀπορίης quidem legebatur pro ἀπερίης. Ἐπ' αὐτοῦ μὲν αὐτῶν.] Fortè αὐτῶν.

16 Cum in his quæ retulimus.] Legebatur ἱππαρχῶ. ἔν δὲ et c. quæ non magna deprauatio etiam interpreti erroris ansam prebuit.

17 Aristoteles.] Αὐτὰς λαβὴν τὰς μεταξὺ legendum arbitror, et ἀμφοτέρωθεν pro ἀμφοτέρω.

18 Iam cum arctici.] Οὐτὶ τινὲς πᾶσι. legebatur ὅσα. quod mendum interpretis non animado uertens, locum sedē confudit. Sic autem ratiocinatur Strabo. Arctici circuli non sunt iidem ut tropici apud omnes iidem, sed pro situ locorum alij atque alij, alicubi etiam nulli: ergo zone quæ immutabiles utiq. sunt, non possunt eorum opera distingui. Loquitur autem de arcticis ἴς, de quibus primo libro aliquid diximus. Ac tam in sphaera recta prorsus nulli possunt esse, omnib. cœ-

li partibus ibi orientibus et occidentibus. Qui habitāt sub latitudine 66^a partium, id est, sub arctico uulgaris cir-

culo. quales in nostro orbe sunt in Islandia, Finlandia, et prope sinum Ruthenicum quidam.) ἴς tropicus est pro arctico Hæc οἰκιστῶν εἰναι πᾶσι, mutilata sunt. ego sensum expressi. Mox. Ex his periscios.] Legebatur ποδῶν οἰκιστῶν. sed ista uox huc non quadrat. Non enim quatenus diuersarum zonarum habitatores, aut eadem in zona e regione, aut utroque modo contrā habitantes conferuntur. unde antæci, pericæci, et antipodes. Hic Posidonius zonas distinguit, sed umbrarum diuersitatis rationem habet: et paulo post recte leguntur Periscij. Periscij. Græcas uoces retinui, ne Latinas insolentes ponere cogeret. Qui habitant sub polo, et quorum uerticis punctus in meridiano à polo non amplius 23^a gra-

dibus abest, ἴς necesse est zodiaci aliquam partem nunquam occidere, aliam oppositam nunquam oriri. sicut ergo nox perpetua eos premit, cum Sol in hac fertur, ita idem dum in illa est, in orbem semper eos circuit, nunquam occidens. quo fit, ut umbræ quoque uersus omnes mundi plagas in orbem conuertantur et ambiant. inde periscij nomen. Tales sunt quorum paulò ante meminim, et si qui adhuc ἴς sunt septentrionaliores. Idem de Astrina parte intellige. Heteroscij nos sumus, et quicunq. zonam temperatam incolunt, quorum latitudo est intra 23^a et 66ª gradus. Nam ut de nobis exempli causa

dicam, tamen si ab ortu uersus occasum, et contrā umbras iacimus: nunquam tamen uersus meridiem nostræ umbræ porriguntur: idè. quod ubicunque locorum Sol in zodiaco uersetur, etiam cum proximè ad nos accedit in solstitio æstiuo, in ipsa meridiè tamen adhuc à uertice nostro abest uersus meridiem, ut umbras necesse sit uersus septentrionem cadere. Itaque ita habitantes, heteroscij uocantur, quod in alteram tantum partem umbræ meridianæ (quarum potissimum ratio habetur.) cadent, nullæ in oppositam. Amphiscij sunt qui zonam incolunt torridam, sphaera situ recto, aut ab eo minus 23^a gradibus declinante. Horum ultra citraq. uertici-

cem cum Sol discurret, fit ut umbræ meridianæ eorum aliquando uersus meridiem, aliquando uersus septentriones projiciantur, itaque utriq. habeant. Verbi gratia, qui in felici Arabia habitant ultra tropicam Cancrī, eorum umbræ meridianæ, dum Sol in Cancro est uersus meridiem, dum in Capricorno est, uersus septentrionem iaciuntur. Itaq. Arabes isti trans tropicū Cancrī in temperatam zonam progressi, mirati sunt. (ut ait Lucanus.) umbras nemorum non ire sinistrā: hoc est æstiuo tempore non ferri uersus meridiem, quod domi obseruant fieri.

19 Nam in aere.] ἡμῶν σαλῆς &c. Locus est
manens & deprauatus.

20 Sublimissima.] Lego ὑψιμ. non ὑψιμ.
Mox sequuntur quae hoc confirmant. Paulo post, πρὸς
ἐκαστὸν ἑστῶτα πρὸς δ' ἐκαστὸν. ego sensum tenui.
forte πρὸς δ' αἰτᾶ.

21 Corinthij certaminis.] Proserpinalia uer
tit interpret, non sat scio quid secutus, ἡρόν quidem est
Proserpina. neque mihi hic integrum est de Aegyptio-
rum disputare sacris. non procul sine libri aliquid de eo
dem hoc refertur: ut comparatione locorum instituta,
possis (si uacet.) coniecturae opportunitatem inda-
gare.

22 Aquam.] ἰγυῖας, sanitatem. Sed id non uide-
tur congruere. legi ὑδρείας, de qua uoce supra aliquid
attigimus. paulo ante, ἐπανιόντα δ' ἀνέμοις. noscer
habebat. ἐπανιόντ' ἀντ' ἀνέμοις. Aldus rectius,
tantum traiecit à composuore syllabis ἐπανιόν δ' ἀν-
τ' ἀνέμοις.

23 Impositis.] ἐκθεμῶν. forte ὑψιμῶν.
quanquam eodem recidit res. omnes suas facultates in
eam conuertit navigationem. Sed & inferius legitur
ἐκθεμῶν, cum imponere locus requirat. Infra.
Bogo.] is est, puto, quem Bocchum Latini dicunt.

24 Quocumque terræ situ.] Οὐ ὅποιον legi,
cum esset ὑποκείμεν. πρὸς τὰ κλίμα. Sic & Aldus.

25 Acutiores sint.] aliter legit interpret. ἰσχυ-
μῶν & πρὸς πρὸς. robustiores & costos. ipse
uero alibi non legi, neque nimis est (puto.) duos elegans.

& sanè de corpore paulo post accipitur. alioqui ubi
est calidior, ibi esse ingenia sagaciora & imposui-
ris minùs exposita, uulgo creditur, & de re huius
causis etiam disputant docti. itaque amplius. Post de
Britannia, ἐμβάδον ἢ, lego ἐμβάδον &c.

25 Non rectè.] οὐ καλῶς. perspicuum. & inter-
pres rectè. Nam corrector mendam & ἄλλως secutus,
uoluit uideri diligens. Paulo post, Γαλαζικὸν καὶ λευκὸν
legebatur, ubi Ἀδελφικὸν secutus superiora reposui.
non tamen non obseruauit infra etiam aliquoties Γαλα-
ζικὸν legi.

26 Non satis.] Μὰ ἱκανῶς. Legebatur μὲν, cui
particula nihil redditur, ita ut stare non possit. tum non
quid priores rectè, sed quid non rectè docuerint, osten-
di debet. Ab insequente periodo nonnullos librum ter-
tium auspicari erat nescio à quo annotatum. Nos de di-
uisione librorum diximus alibi: hic nihil mutò.

27 Marine an terra.] ἡ γῆ. legi ex sensu ἢ pro
ἡ, & ἢ pro οὐ. Paulo post Vertebrae superfi-
cie minor.] imò uertebrae superficiei simi-
lis. nisi enim admodum erro pro μείον legi debet ὁ-
μειον.

28 Pandataria.] Hoc nomen, & Ebusi, correctò
ex alijs ipsius Strabonis locis. De Autemalis
mox est locus mutilus. Vide ipsum
Strabonem, penè sub operis
huius calcem.

HISPAN

HISPANIAE TA-

BVLA, CONTINET TOTAM HI-

SPANIAM IN TRIBVS PROVINCIIS PARTI-

tam cum insulis sibi adiacentibus. Parallelus per medium eius ductus, propor-
tionem habet ad meridianum, quam tres ferè ad quatuor. Circumscribitur ta-
bula ipsa ab oriente Pyrenæis montibus, à meridie Balearico & Iberico mari fre-
toq; Heracleo, ab occasu Oceano occidentali, & ab Arctæ Oceano Cantabrico.

		H.	m.	H.	m.
Civitates insignes	Lusitania	Norba	14	55	3 30
		August. Emerita.	14	50	3 30
		Corduba	14	50	3 20
	Betica	Ispalis	14	40	3 30
		Asturica	15	25	3 20
		Nova Carthago	14	40	3 10
	Tarraco- nensis.	Tarracon	15	ferè	2 55
		Clunia	15	8	3 15
		Cesarea August.	15	5	3 0
		Gadira insula	14	30	2 40

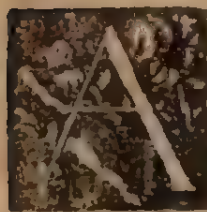
Habet diem maximum.

Diffans ab Alexandria ad occasum

ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩ. STRABONIS RERVM
ΓΡΑΦΙΚΩΝ ΒΙΒΛΙΟΝ GEOGRAPHICARVM LI-
ΤΡΙΤΟΝ. BER TERTIVS.

ΑΡΑΒΗΝΟΙΣ δ' ἡμῖν τὸν
πρῶτον τύπον τῆς γε-
γρασίας, οἱ καὶ οὗτοι ἰ-
σχυρῶς λέγουσι ποδὶ τῶν κα-
θ' ἡμᾶς καὶ γὰρ ἰσχυρῶς
μὲν ἔστιν, καὶ δεξιὰ με-
χι καὶ ὁρῶν ἡ πραγματικὰ μεμβρίδα. Ἀρ-
αβίαν δ' ἐπὶ τὴν ἀπὸ τῆς ἐν ῥώπης, καὶ τῶν με-
ρῶν αὐτῶν τῶν, ἔφ' ὃν πορ καὶ πρὶ τὸν
ἡπὶ τῆς αὐτῆς αἰτίας. Πρῶτον δ' ἐν τῇ αὐ-
τῇ ὅτι τὸ ἰσχυρῶς, ὡς ἐφαμὲν, ἡ ἰβηρία. ταύ-
της δ' ἡ τὸ πᾶν οἰκιστὴρ φαύλος. ὅρῳ γὰρ
καὶ φονικῶς καὶ πιδία ληθῶν ἔχοντες γλῶ-
σσιν, καὶ ταύτων ὁμοῦς δυνάστοι οἰκοῦσι τῇ πολ-
λίῳ. ἡ δ' ἐπὶ τὸν βορρῶν, ψυχρὰ τὴν ὅτι τῆς αἰ-
πῆς τῇ τραχύτητι, καὶ πᾶσι καὶ πᾶσι, πᾶσι
λυφῶν τὸ ἀμελὲς καὶ ἀνὰ πᾶσι πλεον τοῖς ἀλ-
λοῖς, ὡς δ' ὑπερβαλὼν τῇ κοχθῆρᾳ τῇ οἰκισ-
ταις. ταῦτα μὲν δ' ἡ τὴν μέντοι ποιῶν. ἡ δ' ἐν ὅ-
τις παρὰ, δὴ δ' αἰμαρ ἡ δὴν, καὶ ἡ δ' αὖθις ὄν-
τως ἡ ἐξ αὐτῶν. ἐστὶ δ' ὁ δὴν γὰρ τοῖς καδ'
ἐκαστῇ, ὑπερβαλὼν ἡμῖν πρὶ τὸν πορ τὸ
χῶμα, καὶ τὸ μέγιστον. ἔστι γὰρ ἡ δὴν ἡπὶ
μὲν καὶ ὅτι τῇ ἰσχυρῶς ὡς τῇ ἰσχυρῶς, τὰ προ-
δικαίχοντες μὲν πᾶσι τῇ ἰσχυρῶς, ἡπὶ πλεον δ'
ἐπὶ τῶν ἀρκῶν πᾶσι τὸν. ἔστι δ' ἐπὶ τῶν
ἐξ αὐτῶν ὁμοῦ τὸ μέγιστον, πλεον δ' ὡς
τακισχίλιον, τὸ μέγιστον. ἐστὶ δ' ὅπου πλεον
ἐλαττω τῶν τριχίλιον, καὶ μέγιστον πᾶσι τῇ
ἐν ῥώπῃ τῇ ποιῶν τῇ ἰσχυρῶς πλεον. ὅρῳ
γὰρ ἡ δὴν ἐπὶ τὸν πᾶσι βορρῶν πλεον-
τον, ὡς τῇ κελυφῇ καὶ τῇ ἰβηρίας. οὐ-
τως ἡ καὶ τῇ κελυφῇ αὐτῶν τὸ πλεον, καὶ
τῇ ἰβηρίας. τὸ δ' ἐπὶ τῶν τῶν πλεον-
τας ἐπὶ τῶν καὶ τῇ ἡμετέρῃς θαλάττῃς αὐ-
τῶν ὡς αὐτῶν, τὸ τῇ ἐν ῥώπῃ πλεον, καὶ
μέγιστον ἐπὶ ἐκαστῶν αὐτῶν τὸ μέγιστον ὡς
οὐκ ὡς αὐτῶν, ὡς μὲν αὐτῶν ὡς αὐτῶν, ὡς δ'
αὐτῶν τῇ καδ' ἡμετέρῃς θαλάττῃ. μέγιστον δ' οὐκ
κελπηδόν, οὐκ δ' καὶ γαλαπιδόν κα-
δοῦσι, ἐπὶ τῶν τῶν ἰδίων ποιῶντας
σταρὰ τὸ ἰβηρικόν. καὶ δ' ἡ τὸ μὲν ἰσχυρῶς
πλεον τῇ ἰβηρίας, ἡ ἐν ῥώπῃ ποιῶν. τὸ
δ' ἐπὶ τῶν, ἡ τῇ καδ' ἡμετέρῃς θαλάττῃ, ἐπὶ
τῇ ἐν ῥώπῃς μέγιστον σταρὰ, καὶ ἡ καὶ τὸ
ἐξ αὐτῶν, μέγιστον τῶν καδ' αὐτῶν ἀρκῶν
ἐπὶ τῶν. τριτὸν δ' ἡ τῇ ἰσχυρῶς πλεον, πᾶσι
καλὸν τῶν τῇ ἐν ῥώπῃ, τὸ ἀπὸ τῶν ἰσχυρῶς
μέγιστον καὶ τῇ πᾶσι ἀρκῶν ὡς αὐτῶν
καλὸν.

ΠΡΩΤΗΝ ὅτις ἡμῖν τὴν
πρῶτην τὴν τῆς γε-
γρασίας, οἱ καὶ οὗτοι ἰ-
σχυρῶς λέγουσι ποδὶ τῶν κα-
θ' ἡμᾶς καὶ γὰρ ἰσχυρῶς
μὲν ἔστιν, καὶ δεξιὰ με-
χι καὶ ὁρῶν ἡ πραγματικὰ μεμβρίδα. Ἀρ-
αβίαν δ' ἐπὶ τὴν ἀπὸ τῆς ἐν ῥώπης, καὶ τῶν με-
ρῶν αὐτῶν τῶν, ἔφ' ὃν πορ καὶ πρὶ τὸν
ἡπὶ τῆς αὐτῆς αἰτίας. Πρῶτον δ' ἐν τῇ αὐ-
τῇ ὅτι τὸ ἰσχυρῶς, ὡς ἐφαμὲν, ἡ ἰβηρία. ταύ-
της δ' ἡ τὸ πᾶν οἰκιστὴρ φαύλος. ὅρῳ γὰρ
καὶ φονικῶς καὶ πιδία ληθῶν ἔχοντες γλῶ-
σσιν, καὶ ταύτων ὁμοῦς δυνάστοι οἰκοῦσι τῇ πολ-
λίῳ. ἡ δ' ἐπὶ τὸν βορρῶν, ψυχρὰ τὴν ὅτι τῆς αἰ-
πῆς τῇ τραχύτητι, καὶ πᾶσι καὶ πᾶσι, πᾶσι
λυφῶν τὸ ἀμελὲς καὶ ἀνὰ πᾶσι πλεον τοῖς ἀλ-
λοῖς, ὡς δ' ὑπερβαλὼν τῇ κοχθῆρᾳ τῇ οἰκισ-
ταις. ταῦτα μὲν δ' ἡ τὴν μέντοι ποιῶν. ἡ δ' ἐν ὅ-
τις παρὰ, δὴ δ' αἰμαρ ἡ δὴν, καὶ ἡ δ' αὖθις ὄν-
τως ἡ ἐξ αὐτῶν. ἐστὶ δ' ὁ δὴν γὰρ τοῖς καδ'
ἐκαστῇ, ὑπερβαλὼν ἡμῖν πρὶ τὸν πορ τὸ
χῶμα, καὶ τὸ μέγιστον. ἔστι γὰρ ἡ δὴν ἡπὶ
μὲν καὶ ὅτι τῇ ἰσχυρῶς ὡς τῇ ἰσχυρῶς, τὰ προ-
δικαίχοντες μὲν πᾶσι τῇ ἰσχυρῶς, ἡπὶ πλεον δ'
ἐπὶ τῶν ἀρκῶν πᾶσι τὸν. ἔστι δ' ἐπὶ τῶν
ἐξ αὐτῶν ὁμοῦ τὸ μέγιστον, πλεον δ' ὡς
τακισχίλιον, τὸ μέγιστον. ἐστὶ δ' ὅπου πλεον
ἐλαττω τῶν τριχίλιον, καὶ μέγιστον πᾶσι τῇ
ἐν ῥώπῃ τῇ ποιῶν τῇ ἰσχυρῶς πλεον. ὅρῳ
γὰρ ἡ δὴν ἐπὶ τὸν πᾶσι βορρῶν πλεον-
τον, ὡς τῇ κελυφῇ καὶ τῇ ἰβηρίας. οὐ-
τως ἡ καὶ τῇ κελυφῇ αὐτῶν τὸ πλεον, καὶ
τῇ ἰβηρίας. τὸ δ' ἐπὶ τῶν τῶν πλεον-
τας ἐπὶ τῶν καὶ τῇ ἡμετέρῃς θαλάττῃς αὐ-
τῶν ὡς αὐτῶν, τὸ τῇ ἐν ῥώπῃ πλεον, καὶ
μέγιστον ἐπὶ ἐκαστῶν αὐτῶν τὸ μέγιστον ὡς
οὐκ ὡς αὐτῶν, ὡς μὲν αὐτῶν ὡς αὐτῶν, ὡς δ'
αὐτῶν τῇ καδ' ἡμετέρῃς θαλάττῃ. μέγιστον δ' οὐκ
κελπηδόν, οὐκ δ' καὶ γαλαπιδόν κα-
δοῦσι, ἐπὶ τῶν τῶν ἰδίων ποιῶντας
σταρὰ τὸ ἰβηρικόν. καὶ δ' ἡ τὸ μὲν ἰσχυρῶς
πλεον τῇ ἰβηρίας, ἡ ἐν ῥώπῃ ποιῶν. τὸ
δ' ἐπὶ τῶν, ἡ τῇ καδ' ἡμετέρῃς θαλάττῃ, ἐπὶ
τῇ ἐν ῥώπῃς μέγιστον σταρὰ, καὶ ἡ καὶ τὸ
ἐξ αὐτῶν, μέγιστον τῶν καδ' αὐτῶν ἀρκῶν
ἐπὶ τῶν. τριτὸν δ' ἡ τῇ ἰσχυρῶς πλεον, πᾶσι
καλὸν τῶν τῇ ἐν ῥώπῃ, τὸ ἀπὸ τῶν ἰσχυρῶς
μέγιστον καὶ τῇ πᾶσι ἀρκῶν ὡς αὐτῶν
καλὸν.

In tertio incipit
singula: orbis
partes describere
et primam
hoc libro totius
Hispania conti-
nens descrip-
tio a Columnis ad
Pyrenaeum usque
montem.

Hispania solum
quale.

Forma eius
quantitas.

λίλιον, ἡνίκά καὶ γῆρας οὐδὲ φαίνεται τὸ ἄ-
 γρου. τὸ δὲ ψεύδεται ἐλὺξαι φασί, προάγον-
 δ' ἡμίρας ὁμαρτίνας ἐν γαστέροις, καὶ τι-
 ρήσας τὰς δύσεις. ὁ δὲ γὰρ Ἀρτεμίδωρος, ἐ-
 κρηπτα πλάσιονα φησι δύναιτο τοῦ ἡλίου,
 καὶ αὐτίκα νύκτα καταλαμβάνειν. ὡς μὲν
 οὖν αὐτὸς εἶπε ἴσθ' ἐν ἱερῷ ἀκρωτηρία,
 οὐκ ὑποληπτοῦν πείσοντας τῇ ἀποφάσει
 αὐτοῦ. ἔφη γάρ μοι ξείνα νύκτωρ ὠδιβαίνον,
 αἶψ' οὐδὲ διωμμένου ἡλίου αὐδ' εἰς αὐτὴν ἐπι-
 βαίνοι, ἔπειθ' οὐδὲν ἢ νύξ καταλαμβάνει.
 Ἀλλ' οὐδ' ἐν ἄλλῃ τῷ τῆς παρεκκλίπτου-
 δ'· καὶ γὰρ τὰ γαστέρα ἐν ἱερῷ ὠκιστῶ,
 καὶ ὁ Ποσειδώνιος ἀνιμαρτυρεῖ, καὶ ἄλλοι
 πλείους. τῆς δὲ συνιέχουσιν ἱερῷ ἱερῷ ἀκρω-
 τηρία περὶ αἰῶν, ἢ μὲν δὴν ἀρχὴ τοῦ ἱερῷ
 εἰς πλάγος τοῦ ἡλίου, καὶ τῆς νύκτος, καὶ
 τοῦ ἡλίου ποταμοῦ, ἢ δὲ τοῦ νοτίου, καὶ
 ἄλλου ποταμοῦ, τὸ ἄνα καὶ τῆς ἐκβολῆς αὐ-
 τοῦ. φέρεται δ' ἀπὸ τῶν ἱερῷ μορδὸν ἐκεί-
 ρη. ἀλλ' ὁ μὲν ἱερῷ οὐδὲν εἰς τὴν ἱερῷ
 ἀποδίδωσι, πολὺ μάλιστα ὡς διατρεῖν· ὁ δ'
 ἄνα πρὸς νότον ἐπιστρέφει, τὴν μὲν πο-
 ταμὸν ἀφορίζων, τὴν Κελτίον ἐκινεῖται το-
 πλίον, καὶ τῶν λυσιστάνων πινόν, ἐκ τῆς πε-
 ραίας τοῦ ἡλίου μετακινεῖται ὑπὸ τοῦ
 μάλιστα. ἐν δὲ τοῖς ἄνω μέρεσιν, καὶ Καρπητα-
 νοί, καὶ Περτανοί, καὶ οὐδὲν ἡμῶν συχνοί ἐ-
 μοινα. αὐτὸ μὲν οὖν ἢ χώρα μετρίως δὴν
 οὐδὲν αἰών. ἢ δ' ἐφ' ἑξῆς πρὸς τὴν ἱερῷ καὶ
 νότον, ὑποβολὴν οὐκ ἀπολέπει πρὸς ἀνα-
 σαρ καὶ νοτίον τὴν οἰκουμένην ἀρετῆς· καί
 εἰν καὶ τῶν ἐκ γῆς καὶ θαλάσσης ἀγαθῶν.
 αὐτὸ δ' ἔστιν ὁ μὲν βασιλεὺς ὁμαρτίνας ποταμὸς ἀ-
 πὸ τῶν αὐτῶν μορδὸν τὴν ἀρχὴν ἔχων ἀφ'
 ὧν πρὸ καὶ ἄνα καὶ ὁ τῆς· μὲν πρὸς
 ἀμφὸν τῶν ποταμῶν ὑπάρχων κατὰ μέγεθος,
 παραπλάσιος μάλιστα ἱερῷ ἄνα καταρχὰς ἐ-
 πὶ τὴν ἱερῷ εἰς νότον, αἶψ' ἐπιστρέφει πρὸς
 νότον, καὶ κατὰ τὴν αὐτὴν ἐκδίδωσι τῷ
 περὶ αἰῶν. καλοῦσι δ' ἀπὸ μὲν τοῦ ποταμοῦ
 Βασιλίου, ἀπὸ δὲ τῶν γῆραιων τῶν, Τουρ-
 δετάνων, πρὸς δ' ὁμαρτίνας Τουρδετα-
 νοὺς τὰ καὶ Τουρδετάνους πρὸς γῆραιον οἰ-
 οῖ μὲν πρὸς αὐτοὺς νομίζουσιν, οἱ δ' ἱερῷ.
 ὡς δὴ καὶ Πολύβιος, συνοικοῦντες φησὶ τοῖς
 Τουρδετάνοις πρὸς ἀρκτόν πρὸς τοῦ δού-
 λους. καὶ δ' ἐν αὐτοῖς οὐδὲν φαίνεται δο-
 ρισμός. Σοφίστατοι δ' ἐκτιθέμενοι τῶν ἱερῷ
 ρων οὐτοί, καὶ γραμματικὴ χῶνται, καὶ τῆς
 παλαιᾶς γνώμης ἔχουσι τὰ συγγραμματα,
 καὶ ποιήματα, καὶ νόμους ἐμμετροὺς ἐξακτι-
 χιλίων ἐπὶ τῶν, ὡς φασί. καὶ οἱ ἄλλοι δ' ἱερῷ
 χῶνται γραμματικῇ, οὐ μὲν ἱερῷ. οὐδὲ γὰρ γλώτ-

cidētem per aridam tenuemq; nubem intue-
 mur, rubere putamus. Mendacium porro
 ait se deprehendisse, cum Gadibus per xxx
 dies commoratus occasum solis observasset.
 At Artemidorus centuplo quàm sit aliàs ma-
 iorem occidere solem dicit, confestimq; no-
 ctem ingruere. Quod ipsum uidisse in sacro
 promontorio, credi non potest ab obseruan-
 tibus quid ea de pronūciārit. Si enim (quod
 ait.) noctu nemo illum locum intrat, ne occi-
 dente quidem sole quisquam ibi erit, siqui-
 dem statim nox opprimit. Sed neq; aibi in
 Oceani ora illud uidit. nam & Gades sunt in
 Oceano, & contrarium testantur Posidoni-
 us alijsq; plures. Enumerō continenter ad-
 iacens sacro promontorio maritima ora, ab
 una parte initium est occidui Hispaniæ laceris,
 usque ad ostium Tagi fluij, ab altera aut-
 strini, usque ad alium fluiuium Anam & eius
 exitum. Vterq; horum ex partibus Hispaniæ
 uersus ortum litus prodiit. uerū Tagus re-
 cta uersus occasum exit, longē maior alteri
 Anas uersus meridiem se conuertit, & inter-
 ceptam amnibus regionem circumscribit,
 quam maiore ex parte Celi incolunt, & Lu-
 sitani, à Romanis e regione trans Tagum sita
 eò translari. Supra Anam habitant etiam
 Carpetani, Oretani, & Vertones frequen-
 tes. Hęc regio mediocriter est felix. Quę ue-
 rò deinceps ad ortum & meridiem insequi-
 tur, ea cum quacunque terrę habitare confe-
 ratur parte, nullam habet cui terrę marisque
 bonorum prestantia postponi debeat. Hęc
 est quam Bœtis perfluit, amnis ex iisdē cum
 Ana & Tago ortus partibus, medius ferē in-
 ter eos quantitate, atque initio sicut & Anas
 uersus occasum lapsus, ad meridiē inde uer-
 git, in eodemq; cum Ana litore effluit. Re-
 gionem à fluuiio Bœticam nominant, ab in-
 colis Turdetaniā, incolas Turdetanos &
 Turdulos. quidam hos eundem, quidam di-
 uersos populos censent, in quibus & Poly-
 bius est, Turdetanos Turdulorum ad septē-
 trionem uicinos esse tradens. Nostra etate
 nulla eorum apparet distinctio. Hi omnium
 Hispanorum doctissimi iudicātur, utuntur-
 q; grammatica & antiquitatis monumenta
 habent conscripta, ac poemata, & metris in-
 clusas leges, à sex millib. (ut aiūt. annorum.
 Utuntur & reliqui Hispani grammatica, non
 unius omnes generis: quippe ne eodem qui-
 dem

Anas & Tagus
 fluij.

Bœtica

ἡ τοῦ Καπίου τοῦ πύργου ἰσχυρταὶ ὡς πύργος ἀμικλύνου, θαυμασίως κατὰ τοῦ κορυμνίου, ὡς πρὸς τὸ φάρ, ἐπὶ τῶν πλοισι-
 μέλων σὺν περὶ αὐτοῦ χαίρει. ἡ τε γὰρ ἐκβαλλο-
 μένῳ χόρῳ ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ, βράχεια ποιεῖ,
 καὶ χοιραδὶ ὡς δὲ δὴν ὁ πῶς αὐτῇ τὸ πῶς, ὡς
 τε δὲ σὺν σὺν σὺν σὺν σὺν σὺν σὺν σὺν σὺν
 δ' ὁ τοῦ Βαίπης ἀνάπλους δὴ, καὶ πόλεις
 Ἐβουρα, καὶ τὸ ἐπὶ φωσφόρου ἴσθμῳ, ἡ ἡ
 λουσι λουκι μινυῖαν. εἰδ' οἱ τῶν ἀναχύσι
 ἐν τῶν ἀλλῶν ἀνὰ πλοῖ. καὶ μεταταῦτα ὁ
 ἄνας ποταμός, δισμῶ καὶ ἔτ' καὶ ὁ δὲ
 αὐτῶν ἀνὰ πλους. εἰδ' ὑπαγετὸν τὸ ἴσθμῳ ἀ-
 κρωτῆσι, διέχον τῶν Γαδ' ἑρῶν ἐλατῆσι
 ἡ διημιλίσι σπείδους. πνίς δ' ἀπὸ μὲν τοῦ
 ἴσθμου ἀκρωτῆσι, ὡς τὸ τοῦ ἄνα σῶμα ἐξή-
 κοντα μιλιῶ φασί, γνῶν δὲ ἐπὶ τὸ τοῦ
 Βαίπης σῶμα ἡκῶν, ὡς αἰς Γαδ' ἑρῶν ἐβ-
 ομήκοντα. τῆς δ' οὖν γνῶνς τοῦ ἄνα περε-
 λίας, ὑπερβῆδαι συμβαίνει τῶν Τουρδι-
 τανίαν, ἡ ὁ Βαίπης διαιρῶ ποταμός. ἀφορ-
 ζει δὲ αὐτῶν πῶς μὲν τῶν ἡσθῶν καὶ ἀρ-
 κῶν, ὁ ἄνας ποταμός. πῶς δὲ τῶν ἡσθῶν, Καρ-
 πτανῶν τὴν πνίς, καὶ ἡρῶται οἱ. πῶς νό-
 τῶν δὲ βακτανῶν οἱ μεταφύ ἐπὶ Κάλπης
 καὶ τῶν Γαδ' ἑρῶν ἐν τῶν ἡσθῶν πῶς ἡ
 αὐ. καὶ ἡ ἐξῆς θάλαττα μέχρι ἄνα, καὶ οἱ ἀεὺ
 τανῶν δὲ οὖς ἔπῳ, τῇ Τουρδιτανίᾳ πρό-
 σκάνται, καὶ ἡ ἐξῆς τοῦ ἄνα, καὶ οἱ πολλοὶ
 τῶν πῶς ἡσθῶν. μέγδ' οὐ πλῆθῳ δὴ
 ἐπὶ χώρας ταύτης ὡς μὴ καὶ πλάτ',
 ἡ διημιλίσι σπείδους. πόλεις δ' ὑπερβάλλου-
 νται τὸ πλῆθ' καὶ γὰρ ἡσθῶν φασί.
 γνωσιμώταται δὲ αἱ ὡς τοῖς ποταμοῖς ἰ-
 σχυρύναι καὶ ταῖς ἀναχύσι, καὶ τῇ θα-
 λάτῃ ὡς τὰς χῆρας. πλάσῃ δ' ἡ τε Κόρ-
 ονθα ἡσθῶν, Μαρκίλλου κτίσμα καὶ δὲ
 ἐν καὶ διὰ καὶ, καὶ ἡ τῶν Γαδ' ἑρῶν πό-
 λεις. ἡ μὲν ὡς τὰς καυπίας, καὶ ὡς τὸ πῶς
 διέδωκε Ῥωμαίοις κατὰ συμμαχίας, ἡ δὲ χῶ-
 ρας ἀρετῇ, καὶ μέγδ' αἰς πῶς λαμβάνοντ'
 καὶ τοῦ ποταμοῦ Βαίπης μέγα μὲν. ὡ-
 κισίαν τε δὲ ἀρετῇ Ῥωμαίων τε καὶ τῶν ὡς
 χῶρῶν ἐπὶ πλῆθῳ αἰσθῶν, καὶ δὲ καὶ πρῶ-
 τῶν ἀποικίαν ταύτῃ αἰς πῶς δὲ πῶς πό-
 λεις ἔσταν Ῥωμαῖοι. μετὰ δὲ ταύτῃ καὶ
 τῶν Γαδ' ἑρῶν ἡ μὲν ἡσθῶν ὡς φῶ-
 ρας, καὶ αὐτὸ ἀποικ' Ῥωμαίων. νυνὶ δὲ
 τὸ αὐτὸ ἐμπόσιον συμμίσθῃ, τῇ πμῇ δὲ, καὶ
 δὲ ἐποικίσαι νυνὶ αὐτὸ καὶ σαρ' σαρ' ἡ
 πῶς, ἡ βαίπης ὑπερβῆδ' αἰς πρὸς συμμαχίας
 ὡς αἰς. ἀσπῶν δ' ἀπὸ τῶν καὶ Κάρμων, ὡς
 ὡς αἰς Μοῦδ' αἰς, καὶ Ἀπῶν, καὶ οὐκ ἔστιν.

& Capionis turris saxo imposita quod mari cingitur, opus mirabile, Phari iustar, salutis nauigantium gratia factum. nam & egestus à fluuio limus breuia ibi facit, & ante ostia locus scopulos habet sub aqua latentes: ut illustri aliquo signo habeat opus. Inde supra Bëtim nauigat, & urbs succedit Libria, & Luciferi sanum, quod uocât lucem dub am. tum fretorum aliorum nauigationes, ac deinde Anas fluuius, duobus se euoluens ostijs, quorum singulæ sunt nauigationes. Vltimum deinde Sacrum promontorium, à Gadibus minus cix cix stadijs dissitum. Quidam à Sacro promontorio ad ostium Anæ Lx 3 millia-
ria numerant, hinc ad ostia Bætis c, porrò ad Gades Lxx milliaria. Ergo supra oram maritimam, quæ est intra Anam fluuium, sita est Turditania, quâ Bætis fluuius diuidit. Hanc uersus occasum & septentrionem determinat Anas fluuius. uersus ortum, Carpetani & Oretani. uersus meridiem uerò Bastetani qui inter Calpen & Gades angustum accollunt litus. sed & externum mare usque ad Anam, & quos dixi Bastetani adiacent Turditaniq, multiq; finitimi populi. Regionis eius magnitudo non excedit neque in longum neque in latum duo millia stadiorum. Vrbes sunt ingenti numero: quippe ducentas aiunt. notissimæ sunt quæ fluminibus, æstuarijs, aut mari appositæ sunt, ob usum rerum. Maximè autem gloria ac potentia creuit Corduba, Marcelli opus, & Gaditano-
rum urbs. hæc quidem ob nauigationes, & quod Romanis se sociam præbuit: illa ob agri bonitatem ac amplitudinem, magnam quoque partem Bëti fluuio conferente. inhabitaueruntq; eam ab initio delecti Romanorum & indigenarum uiri, primamq; eò istis in regionibus coloniam Romani deduxerunt. Post has Hispalis claret, ipsa quoque
Romanorum colonia. ac nunc quidem emporium ibi durat, honore autem & recenti militum Cæsaris eò missorum inhabitatione Bëtis præcellit, quamuis non splendide condita. Secundum has Italica & Ilipa supra Bëtim sitæ: Astenas ab eo remotior, & Carmon, & 4 Obulco. Sunt & in quibus Pompeij filij debellati sunt, Munda, Apetua, Viso, Tucis, Iulia, Aegua. omnes hæ non procul à Cordu

Corduba:

Hispania

Aug

πρὸς τὸν τῶν καρπῶν ἀπὸ πολλοῦ ἴα-
 θῆς ἔσθ' ἡλῆσθαι τῶν ναυκληρῶν. Ποιεῖσι
 δὲ ἴσθ' εἴ τι ποταμοὶ καὶ αἱ ἀναχύσεις, ὡς
 ἔπιν, ἐμφερῆς τοῖς ποταμοῖς οὖσαι, καὶ
 ἀναπλεόμεναι παραπλευσάσας ἐκ θαλάσσης,
 οὐ μικροὶ μόνον, ἀλλὰ καὶ μεγάλοις σκά-
 φαισι ὡς τὰς ἐν τῇ μεθυσίᾳ πόλεις. Ἄπε-
 ρε γὰρ οὐκ ἐπὶ τῇσι πρὸς τὴν παραλίαν ἐπὶ
 πολὺν τὴν μεταξὺ τοῦ τε ἰσθμοῦ ἄκρωτηρίου
 καὶ τῶν ἐπὶ τῶν, ἐν ταῦτα δὲ πολλαχρὸν κοι-
 λάσθαι ὡς τὴν μουσαῖαν ἐκ τῆς θαλάσσης
 αὐχνοῦσι, φάρμαξι μετρίαις ἢ καὶ ῥέειροις
 εἰσκήαι ποταμοῖς ἐκτεταμένους ἐπὶ πλ-
 λους ἐπ' ἰσθμῶν. ταῦτα δ' ἐκ πολλοῦ σιν αἱ τὴν
 θαλάσσης ἐπιβάσεις, ἡ κατὰ τὰς πλημμυρεῖ-
 δας, ὡς τ' ἀναπλεῖσθαι μηδ' ἐν ἡθρῶν, ἢ τοὺς
 ποταμοὺς, ἀλλὰ καὶ βέλποιν. τοῖς γὰρ ἡ-
 τὰ τοῖς εἰκοι τοῖς ποταμοῖς, ἀπὸ τοῦ ἴσθ-
 μου οὐδ' ὄντος, ἐκπορεύονται δὲ τοῦ πε-
 λάγους ἡδυνάτορ τοῦ ποταμοῦ ῥόματ
 ὅσα τὴν πλημμυρεῖδα. αἱ δ' ἐπιβάσεις με-
 λους εἰσὶν ἐν ταῦτα ἢ ἐν τοῖς ἄλλοις τόποις,
 ὅτι ὡς πόρον σικωδονομήν ἐσθ' ἢ ἐκ θαλάσ-
 στα ἐκ μεγάλου πελάγους, ὅν ἢ Μαυροῦσία
 ποιεῖ πρὸς τὴν ἰβηρίαν ἀνακοπὰς λαμβά-
 νει, καὶ φέρειται πρὸς τὰ ἔκοντα μὲν τῆς
 γῆς οὐ πετῶς. ἔναια μὲν οὐκ τῶν τοιούτων
 κοιλιάδων ἐκπορεύεται ἡ κατὰ τὰς ἀμπώτας,
 πινὰς δ' οὐκ ἀπὸ τῆς πρὸς ἐπιλείπει τοῦ ὕ-
 δωρ, ὅτι αἱ δὲ καὶ νύκτους ἀπολαμβάνου-
 σιν ἐν ταῦτα. τοιαῦτα μὲν οὐκ εἰσὶν αἱ
 ἀναχύσεις, αἱ μεταξὺ τοῦ τε ἰσθμοῦ ἄκρωτη-
 ρίου καὶ τῶν ἐπὶ τῶν, ἐπὶ τοῖς ἔχουσιν ἀφο-
 ροτόραν πρὸς τὰς ἐν τοῖς ἄλλοις τόποις.
 Ἡ τοιαῦτα δ' ἐπὶ τοῖς ἔχουσιν καὶ πλε-
 ονέκτημα πρὸς τὰς χρεῖας τῶν πλοιοῖ-
 των. πλοῖους γὰρ καὶ μέλους ποιεῖ τὰς ἀ-
 ναχύσεις, πολλὰς καὶ ὑπὸ τῶν ἐπ' ἰσθμῶν
 ἀναπλεομένων ὥστε τρόπον πινὰ πᾶσαν
 πλωτὴν περικύπτει τὴν γῆν, καὶ οὐ πετῶ
 πρὸς τε τὰς ἀναχύσεις τῶν φερῶν ἢ τὰς
 ἀναχύσεις. Ἐκεῖ δ' ἐπὶ τῇσι πρὸς τὴν ἀναχύ-
 σιν ποταμοῖς ναυπλῖαι, αἱ δὲ τὴν σφο-
 δρότητα τὴν πλοῖα μιν ἐκ τῆς πρὸς τὴν
 ἰσθμῶν οὐ μικρὸν τοῖς ναυπλίοις ἐπιφύρου-
 σι, ἡ κατὰ τοῖς μὲν τοῖς ὁμοίως καὶ ἀνα-
 κομίζονται. αἱ δὲ ἀμπώτες ἐν ταῖς ἀνα-
 χύσεσιν εἰσὶν βλαβερὰι. ταῖς γὰρ πλοῖα
 εἰσὶν ἀνὰ τὴν γῆν, καὶ αὐτὰ παρορῶνται,
 διὰ τε τὸ ταχέως, ἢ ἐπὶ φέρως πολλὰς ἐκ-
 βάλλοντα τὰς πρὸς τὴν πλοῖα πρὸς τὴν ἀναχύ-
 σιν αἱ δὲ ἐπὶ τὴν γῆν ἐκ τῆς πρὸς τὴν

ob multitudinem mercatorum nauigantium facile quod abundat fructuum diuenditur. nauigationibus autem non flumina modo inseruiunt, sed & æstus effusiones amnium similes, per quas eodẽ modo nauigatur à mari non exiguis tantum, sed magnis quoque lembis ad urbes mediterraneas. Nam supra maritimam oram omnis regio campestris est, maior pars eorum quæ inter Sacrum promontorium & Columnas est. Ibi multis in locis cavitates à mari in terram protenduntur, mediocribus conuallibus, aut etiam fluuiorum alueis similes, in multa porrectis stadia. eas incrementa maris implent æstu appellente, ut non minus quam per amnes possit per eas nauigari: atque adeò melius, secundis. n. amnium nauigationibus similes sunt, nulla re impediẽte, & mari ob affluxum æstus leuiter impellente, sicut fit in defluxu fluuiorum. Porro maris incrementa hic quam alibi sunt maiora, quia ex magna latitudine in arctum meatum mare coactum, quem ad Hispaniam Mauritania facit, repercutitur, & facile defertur ad terræ partes cõcedentes. Porro harum cavitatum quædam euacuantur cum mare reforbetur, nonnullas aqua nunquam prorsus deserit. nonnullæ etiam insulas in se continent. Tales ergo sunt maris effusiones inter Sacrum promontorium & columnas, uehementius habentes quam alibi fiat incrementum. Atque hoc maximum adfert nauigantium usibus commodum. nam plures ac maiores facit effusiones, sæpe ad viii usque stadia nauigabiles: ut quodammodo totam faciat terram nauigabilem, & exportandis importandisque mercibus aptum. Habent autem etiam aliquid molestum. Nauigationes enim in amnibus, quæ ob uehementiam exundationis ualidius fluxui amnium obnituntur, haud leue periculum sursum deorsum uel nauigantibus obijciunt. Et defluxus maris in effusionibus istis sunt damnosæ. nam eadem qua affluxus ratione incitantur, atque ob celeritatem non raro in sicco destituunt naues ac pecus, quod ante affluxum in insulas ad amnem sitas transierat. id aliquando illuue obruitur, aliquando destituitur, ique transire frustra conatum interit. aiuntque boues obseruato eo casu, recessum

Arslut effusio-
nes navigabiles.

marig

[illegible]

maris operiri, atq; tum in continentem abire. Ergo homines locorum natura cognita, cum uiderent effusiones istas ministerium fluuiorū implere posse, urbes in ijs locis condiderunt & domicilia, sicut ad fluuios. quarū sunt Asta, Nebrissa, Onoba, Sonoba, Menoba, aliaq; plures. Adiuuant & fossæ quibusdam in locis actæ, quia multis de locis hinc in de mercestrahuntur & inter incolas, & ad exterōs. similiter profunt etiam confluxus in exundationibus, quæ impediuntur isthmis alueos dirimentibus, eosque nauigabiles facientibus, ut etiam ex fluminibus ad effusiones hinc inde nauigari possit. Omnis autem negotiatio est uersus Italiam & Romam, habetq; nauigationem usque ad Columnas commodam: nisi si qua est ad fretum difficultas & in alto nostri maris. Per tranquillum enim clima cursus est, maximè altum mare nauigantibus: quod commodum est mercatorijs onerarijs. habent & uenti altum mare profiantes suum ordinem. accedit etiam, quod nunc pax est abolitis latrocinijs: itaque summa est nauigantibus securitas. Peculiare aut aliquid se ex nauigatione ab Hispania obseruasse scribit Posidonius, nimirum in illo mari usque ad sinum Sardoum Euros etefias, id est, statō anni tempore spirare. itaque se tribus mensibus in Italiam peruenisse, ægrè præteruictum Gymnesias, & iuxta Sardiniam, aliaq; e regione horum loca Africæ. Exportatur e Turditaniam multum frumenti ac uini, oleumq; non multum modò, sed & optimū. Præterea cera, mel, pix, & coccus multus, & minium Sinopica terra non deterius. naues conficiunt ex indigena materia, habentq; & sales fossiles, & fluuiorum salforum fluxus non paucos, tum salsamenta copiosa, non inde modò habetur, sed & ex reliqua extra Columnas ora, nihil cedentia bonitate Ponticis. quondam etiam multum uestium aduehebatur, nunc lanæ Coraxorum lana præstantiores, longeque pulcherrimæ. quippe talento aries emitur qui oues ineat. isti summè tenuia texta, quæ Saltiata faciunt. est ingens ibi pecoris copia, & uenandi materies. Perniciosas habet bestias ferè nullas, exceptis cuniculis, lepisculis illis terram fodientibus, quos quidam

δι' ἰσθμίου μέλλον τῶν Κοραξῶν, καὶ ὑπερβολῆς διὰ τοῦ κάλλους. πελαγονίους γοῶν ἀνοῦνται πύς λεγόντες ὡς τὰς ὀχίας. ὑπερβολὴ δὲ, καὶ τῶν λεπτῶν ὑφασμάτων, ἀπὸρ οἱ Σαλπῆται κατασκευάζουσιν. ἄφρονες δὲ καὶ βοσκῆσθαι ἀφρονία παιτοίων καὶ λευγαλίων. τῶν δ' ἀλιθίων θηρίων σπάνις, πλὴν τῶν γαιαρέων λαγιδίων, οὗς φησὶ

τῶν ἀναχέουσιν ἐν θαλάσσῃ, καὶ πῶς εἰ
παίρνουσιν τῶν ὑπερῶν. Καταμαδόντες δ'
οἷον τῶν φύσιν τῶν τέπων οἱ ἀνδρες, καὶ
τὰς ἀναχέουσιν ὁμοίως ὑπορυγῶν εἰς ποτα
μοὺς διωκόμενοι, πόλλαις ἐκπίσαν ἐπ' αὐ
τῶν, & ἄλλας καταπίνουσιν, καθάπερ ἐπὶ τῶν
ποταμῶν. τούτων δ' ὅστις ἂν τι ἄσπεκ καὶ
Νίβειος, καὶ Ὀνοβα, καὶ Σόνος, καὶ Μεν
οβα, καὶ ἄλλαι πλείους. προσλαμβάνουσι
δὲ καὶ διώκοντες ἐδ' ὅπου γιγνέται τοῦ
πολλαχόθεν εἶναι, καὶ πολλαχόθεν τῶν κορα
δίων πύς ἀλλήλους, καὶ πύς πύς ἴσω. Καὶ
αἱ σύγγροιαι δὲ ὡσαύτως ὡφελέουσιν κατα
τὰς ἐπιπολὺν πλάγας, καὶ διαρρομὰς ὑ
πὸ τῶν διαρροῶν ἰδμῶν τοὺς πόρους, καὶ
πλοῦτον ἀπὸ γαλιθίων, ὥστε πορθημέν
ιθνα καὶ ἐκ τῶν ποταμῶν ὡς τὰς ἀναχέ
ουσιν, ἀναχέοντες δ' ὄντο. ἄσπεκ δ' ἂν ἐν ποτα
μῷ τῶν ἰταλίων δὲ καὶ τῶν ἰσθμίων, ἔχον
σα τὸν πλοῦτον μέχρι τῶν ἐπὶ τῶν ἀγαθῶν,
πλὴν ὅτις δὲ πύς τῶν πορθημένων ὄντο
λία καὶ τῶν πλοῦτων ἐν τῇ τῇ κατ' ἡμᾶς
θαλάσσῃ. ὅτι γὰρ δύδιον ἡλίμας οἱ
ἐσθνοὶ συντελεῖται, καὶ μάλιστα τῶν
πλοῦτων. ὅτι δὲ πρόσφορον δὲ ταῖς
ἐμπορικαῖς ὁδοῖς. ἔχουσι δὲ καὶ οἱ ἀν
μοὶ τῶν οἱ πλοῦτοι. πρόσσι δὲ καὶ ἡ καὶ
ἐν τῶν τῶν λευγαλίων καταλυθῶντων. ὥστε
ἡ σύμπελας ὑπάρχει φασὶν τοῖς πλοῦτοι
ναι. ἰσθμίου δὲ πύς τοῦ πλοῦτου τῶν
σαὶ κατὰ τὸν καὶ πλοῦτον τῶν ἐκ τῆς ἰσθ
ας, ὅτι οἱ εὐροὶ κατ' ἡμᾶς τὸ πλοῦτον
ὡς τὸ Σαρδάνιον κόλπον πύσιον ἱπποῖας,
διὸ καὶ τρισὶ μισθῶν ὡς ἰταλίων καταπίνου
μόλις γὰρ διττὸν πύς τῶν γυμνασί
ας τῶν, καὶ πύς Σαρδάνια, καὶ τ' ἄλλα ἐ
παιτοίων μόλις τούτων ἐν λιμένας. ἔφη γ
τα δ' ἐκ τῆς Τουρδανίας οἱ τῶν τῶν καὶ
οἶντες πολλοὺς, καὶ ἱλαροὺς οὐ πολὺν μόνον,
ἀλλὰ καὶ κάλλιστον. καὶ ἡμῶς δὲ, καὶ μάλιστα,
καὶ πύς ὡς ὡς, καὶ πύς πολλοὺς, καὶ
μάλιστα οὐ γὰρ τῶν Σινωπικῶν γῆς. τὰ το
ναυπηγία σιωπῶντες αὐτοὶ δὲ ὑπὸ καίρας
ὑλίας, ἀλλὰ τῶν ὄντων πύς αὐτῶν οἱ. καὶ
ποταμῶν ἄλλων γένετα οὐκ ὀλίγα.
οὐκ ὀλίγα δὲ οὐδ' ἐκ τῶν ὄντων πύς,
οὐκ ὡς μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν ἄλλων ἐκ
τῶν ἐπὶ τῶν παραλίας οὐ γὰρ τῶν γυμνασί
πολλὰ δὲ καὶ ὡς πύς πρόσφορον ἡμῶν, καὶ

λιβελλὰς πῶς ἄγε οἶσιν . λυμαίνονται
 γὰρ φυτὰ καὶ σπέρματα ῥιζοφαγοῦντάς τας·
 καὶ ὅς περ συμβαίνει καὶ ὅλῳ τῷ ἱβερικῷ
 χερσὶν, ὡς ἂν αὖθις καὶ μέχρι μαρσαλίας.
 οὐλὰ δὲ καὶ τὰς κήτους. οἱ δὲ τὰς τυμνη-
 σιας εἰκοῦνται, λίσσονται πρὸς βόλῃ καὶ
 πρὸς πῶς ῥωμαίους κατὰ χώρας αἰτησίην,
 ἐκβαλλόμενοι γὰρ ὑπὸ τῶν ζώων τουτων
 ἀντήχων καὶ διωκμένων ὡς τὸ πλῆθος. πῶς
 μὲν οὖν τὸν ποσσὺν τοῦ ἵππου πόλεμον, ὅς οὐκ
 ἀσυνβαίνει, φθόρον δὲ πρὶν λοιμικὴν ἐκ-
 τελέσαι, καὶ ἀπὸ ὀφίων καὶ μυῶν τῶν ἀ-
 ρουραίων, χρεία ἐστὶ τοσαύτης ἐπιμελείας.
 πρὸς δὲ τὸ μετρίον, ἐξ ὀρίωνται πλείους
 θάραι· καὶ δ' ἡ καὶ γαλὰς ἐχρήσας ἅς ἡ λι-
 βυνοφῶν, φθόρου ἐπιτίθενται, ὥς θυμώ-
 σαντάς παρὰ σιμὸς τὰς ὁπλῆς. αἱ δ' ὅς ἐλ-
 κούσιν ἔξω τοῖς ὄνυξιν οὗς αὐτὰ καταλάβου-
 σιν, ἢ φθύναν ἀναγκάζουσιν ἄς τῶν ἐπι-
 φάνων, ἐκπεσόντας δὲ θηροδύουσιν οἱ ἐ-
 φρεῖντάς. τῶν δὲ ἐφθονίων τῶν ἐκκομζο-
 μένων ἐκ τῆς τουρδίτανίας, ἐμφανίζαται
 μίγξις, καὶ τὸ πλῆθος τῶν ναυκλήρων.
 ὁλκάδων γὰρ μίγνεται παρὰ τοῦτων πλε-
 ούσιν ἄς τῇ δικαιοκρασίᾳ καὶ τὰ ὅσα ἐπὶ ῥώ-
 μης ἐπίκεινται. τό, τε πλῆθος μικροῦ δ' αὖ
 γινώσκοντες λιβυνοῖς ἐκ πολλὰ πλάσιαι δὲ.
 τοιαύτης ἢ τῆς μελογαίας οὗσης τῇ τῇ τουρ-
 δίτανίᾳ καὶ τῶν παρὰ τοῖς γινώσκοντες οὗροι
 οἱς αὐτοῖς ἐκ θαλάττης ἀγαθοῖς. τὰ δὲ γὰρ
 ἐστὶν ὅς πάντες καὶ κοχχεῖν, καὶ τοῖς
 πλῆθους ὑποβάλλει καὶ τοῖς μίγξις
 καὶ δόλου κατὰ τῶν ἔξω θάλατταν πᾶσαν.
 γινώσκοντες ἢ ἀφαιρόντας ἅ τε καὶ τῶν πλημ-
 μυρίων καὶ τῶν ἐμπύων γινώσκοντες αὐ-
 ξανομένων, ὥς ἀπὸς αἰτίας εἶναι καὶ τῶν πλε-
 θους, καὶ τῶν μίγξις ὡς τῶν γυνασί-
 αν. ὥς δ' αὖτως ἔχει καὶ πρὸς τῶν ἐπὶ τῶν
 ἐπάντων, ὀρύγων τε, καὶ φαλαίνων, καὶ
 φυσικῶν, ὥς ἀναφυσισαίνων, φαίνε-
 ται πρὸς τῶν οὐκ ἐπὶ τῶν οὐκ ἐπὶ τῶν οὐκ ἐπὶ
 τῶν ἀφορῶσι. οἱ γόγγροι δὲ ἀποθνήσκου-
 νται, πολὺ τῶν παρὰ ἡμῖν ὑποβιβλημῆ-
 νοι κατὰ τὸ μίγξις, καὶ αἰσμενῶναι,
 καὶ ἄλλα πλείων τῶν ποιούτων ὄψων. γὰρ δὲ
 καρτεία ἐκέρχεται δεκτικῶν καὶ πρ-
 φύρας φασίην. γὰρ δὲ τοῖς ὕδασι τοῖς
 καὶ μέγας οὐδὲν ὅσοντα μὲν τῶν συν-
 ραίναν, καὶ τὸν γόγγρον· παλαιῶν δὲ,
 τὸν πολὺν ποταμὸν. ἀπὸ τῶν οὐκ ἐπὶ τῶν
 καὶ τὰ περὶ ἀπὸ τῶν. πολὺς δὲ καὶ ὁ θυμ-
 ος συνιλαύνεται δ' αὖρο, καὶ ἐπὶ ἀπὸ τῶν
 ἔξωθεν παλαιῶν, πῶν ὁ περὶ. τρεῖς δὲ

dam leberides nominant. ij enim radices uo-
rantes, stirpibus seminibusq; nocent. Idque
usu uenit per omnem Hispaniam, & ad Ma-
siliam usque. quin & insulas infestant: tradi-
tumque memorix est, Gymnesiarum insula-
rum incolas aliquando missis legatis petiisse
à Romanis terram sibi habitandam, quod
sua se ab animalibus pelli, neque eorum mul-
titudini resistere posse dicerent. 7 Et sane hoc
auxilio opus esse potest, cum, quod non sem-
per fit, tanta multitudine tanquam bello aut
peste grassantur, ueluti serpentes & mures
terrestres etiam ubi inualescunt. Sed ubi me-
diocriter habet res, inuentæ sunt iam cuni-
culos uenandi plures rationes. quarum est,
quod feles Africanos seros studiosè adhibent,
& ore obligato in foramina immittunt: qui
unguibus extrahunt cuniculos inuentos,
aut in superficiem expellunt, ubi ab adstanti-
bus captantur. Abundantiam uerò eorum
quæ ex Turditaniam exportantur, nauium ma-
gnitudo & multitudo indicat. maximæ enim
onerariæ naues inde ad Dicæarchiam & O-
stia, quod est Romæ nauale, aduehuntur. ita-
que multiplicatæ sunt, ut numero iam Afri-
cis ferè æquantur. Cùm hic sit status medi-
terraneorum Turditanix, ora eius maritima
opibus maritinis cum ea quasi certare uide-
tur. In uniuersum enim exterum mare omni
ostreorū, concharumq; abundat genere, nu-
mero, & magnitudine. uerū ad Turditaniam
id maximè fit, quippe maris affluxu ac refluxu
ibi augescente, & causam apparet esse mul-
titudinis ac magnitudinis istarum rerum ob
exercitationem. Idem intelligendum de ce-
terorū omnibus generibus, origibus, balæ-
nis, & à flando dictis phyloteribus, qui cum
efflant, et minus intuentibus species quædam
nubis in columnæ formam coactæ uidetur.
quin & congrui ibi in belluas abeunt, longè
nostrorum magnitudinem supergressi: &
murenæ sunt ibi, alijsq; plures id genus pisces.
Apud Carteiam ceryces siue buccina, & pur-
puræ inueniri dicuntur, decem cotylas im-
plentes. & in exterioribus locis murenæ con-
gri que qui appendant xxc minas, polypos
qui talentum: bscubitales reuthidas, aliosq;
id genus pisces. Huc etiam plurimi thynni
compelluntur, à calore externi maris anti-
quo pingues & crassi. Vescuntur glande
querna, quæ ad mare nascitur, humilis planè,

Coniculi.

Quercus maris
na Thynnus.

2308

λίθων χυλομένων ἐν εἰσκαμ βωλαδαδου-
λαῖς ὁμοίαι. ἐκ δ' ἐπὶ τοῦ χρυσοῦ ἐψομένον καὶ
καθαρομένον ἐν πηκνῶδι πινί γῆ, τὸ κα-
θαρκάλλει τρομαίναν. πάλιν δ' ἐπὶ τοῦτου
κατεψομένου, μίγμα ἔχοντ' ἀργύρου,
καὶ χρυσοῦ, τὸν μὲν ἀργύρου ἀπικαίεται,
τὸν δ' ἐπὶ χρυσὸν ὑπομένει. οὐδ' ἴσχυται
γὰρ ὁ τυπὸς καὶ λιθῶδης. ὁ δ' ἴσχυται καὶ τῷ
ἀχρῷ τήκεται μάλλον ὁ χρυσός. ὅτι ἡ φλόξ
μαλακῶς οὐκ, συμμέτρως ἔχει πῦρ τὸ εἰ-
κὼν, καὶ διαχόμενον ῥαδίως. ὁ δ' αὖθραξ
ἐπικαλίσκει πολλόν, ὑπερτέκων τῇ σφο-
δρότητι καὶ δεινότητι. ὅν δ' ἐπὶ τοῖς ἔρυσσιν
σύρεται καὶ πλύνεται πλησιον ἐκ σιγά-
φαις, ἢ δρύϊναις, φρίαξ, ἢ δ' ἐκ αὐτοῦ καθε-
στῶ γῆ πλύνεται. Τὰς δ' ἐπὶ τοῦ ἀργύρου κα-
μίνους ποιοῦσιν ὑψηλὰς, ὥς τε τὴν ἐκ τῶν
βώλων λιγυρῶν μετέωρον δεινότητι. Βορέα
γὰρ ὅτι ὁ οὐρανός. τῶν δ' ἐπὶ χαλκοῦ γῆν πι-
να καλεῖται χρυσῶς, ὅτι ὡν τε καί ἐστιν
χρυσὸν δ' αὐτῶν ὁρῶνται πρότερον. Πο-
σειδῶν δ' ἐπὶ τὸ πλῆθος τῶν μεταλλῶν
ἐπαινῶν, καὶ τὴν ἀρετὴν, οὐκ ἀπε-
κρίνεται. Ἐπὶ σωφρονισμῶν, ἀλλὰ σωφρο-
νισμῶν ταῖς ὑπερβολαῖς. οὐ γὰρ ἀπείρ
τῷ μύθῳ φησὶν, ὅτι τῶν εὐνοῶν ποτὶ ἐμ
πρὸς ἡμῶν ἡ γῆ πᾶσι καὶ ἀπὸ ἀργυρίτης
καὶ χρυσίτης ὑλλῶν εἰς τὴν ἐπιφανέαν δει-
ξίσι, ὅτι τὸ πᾶν ὅσον, καὶ πάντα βιωτῶν
εἶναι νομίσματα. ὑπὸ πινὸς ἀφρόνουν τύ-
χης σεσπαρμένον. καὶ δόλου δ' αὐτῷ ἐπὶ φη-
σὶν ἰδὲ ὡν τὴν πύξιν τοῦτους θυσαυροὺς εἶναι
φύσεως ἀγνῶτον, ἢ ταμῆον ἐχρημοῖας ἀ-
νικλήτου. οὐ γὰρ πλουσία μόνον, ἀλλὰ καὶ
ὑπὸ πλουτῶν φησὶν ἡ χάρις, καὶ παρ'
ἐκείνοις ὡς ἀκλῶς τὸν ὑποχρόνιον τόπον,
οὐχ ὁ ἀδύς, ἀλλ' ὁ πλούτων κατωικῶν. Τοι-
αῦται μὲν οὖν ὅτι ὡραῖα χάρις ἐρεκε πόδι
τούτων, ὡς αὐτῶν μεταλλῶν καὶ αὐτὸς πολ-
λῶν χρωμάτων τῷ λόγῳ. Τὴν δ' ἐπιμέ-
λειαν φράζων τὴν τῶν μεταλλῶν φύσιν,
παρατίθεται τὸ τοῦ θεοῦ κλέος, ὅτι φησὶν ἐ-
πὶ τῶν ἀπὸ τῶν ἀπὸ τῶν ἀργυρίων οὕτω
ἐκαστὸν ἔχον τὸν αὐτὸν αὐτῶν, ὡς αὐ-
τῶν θεοῦ κλέος αὐτῶν αὐτῶν τὸν πλού-
τον. καὶ τούτων νῦν ἐμφανίζονται πᾶσι πλο-
σίαι τῶν πονδῶν καὶ τῶν φιλῶν, σκο-
λιὰς τιμῶν καὶ βαθείας τὰς συνέχας,
καὶ πῶς τὸν ὅτι αὐταῖς ἀπαστῶντες πο-
ταμούς, ποταμοί. Τὰς Αἰγυπτίους ἀ-
νατρεφόμενους σκολιὰς τὸν ὅλον, οὐ τὸν
αὐτὸν εἶναι τοῦτον ποτὶ τοῖς Αἰγυπτίοις, ἀλλ' ἐκείνοις μὲν ἀνίσταται εὐκαίᾳ τὴν μεταλλῶν
λαίαν. ὅσα μὲν γὰρ ἀνίσταται, φησὶν, οὐκ ἔλαβον. ὅσα δ' ἔλαβον, ἀπὸ θεοῦ. τούτοις δ' ὑπερ-
βαίνει.

lapidibus fisis inueniri glebularum uberibus si-
miles. porro auro cocto, & purgato alumino-
sa quadam terra, electrum esse id quod pur-
gando reijcitur. quod cum habeat argenti au-
riq. mixturam, eo cocto argentum quidem
comburī, aurum autem permanere. nam for-
ma est fusilis & lapidea. Itaque etiam palea
facilius liquefit aurum: quia flamma mollis
cum sit, proportionem habet temperatam ad
id quod cedit & facile funditur. carbo autem
multum absomit, nimis colliquans sua uelie-
mentia, & eleuans. In Erythris terra hauritur
& ponē lauatur in scaphis. aut puteo actio ter-
ra inde egesta lauatur. Argenti autem cami-
nos faciunt sublimes, ita ut fuligo à glebis
in altū efferat. est enim grauis ea ac pestilens.
Aerariarum officinarum quædam uocantur
aurarix: unde conijciunt prius aurum inde
fuisse effossum. Posidonius uerò multitudine. *In Posidonium.*
nem metallorum laudans & præstantiā, non
abstinet solita sibi sermonis exornatione, sed
nimis amplificationibus quasi instinctu quo-
dam poetico rapitur. Ait enim se fidem huic
fabulæ non derogare, quod nemoribus ali-
quando inflammatis tera liquefacta, cum
esset aureæ & argentæ materię, in superfi-
ciem ea metalla effluens eiecerit. itaq.
omnis mons, & omnis collis locupletissimæ
cuiusdam fortunæ dono sit nominatis ma-
teria cumulatus. omninoq. (ait.) uidens ali-
quis ista loca, dixerit thesauros esse perennis
naturæ, aut principatus ærarium perpetui.
non enim diues modo (inquit.) terra illa
est, sed & infra se opes habet conditas: & re-
uera apud istos homines infra terram nō A-
des, sed Pluto habitat. Hæc ille oratione spe-
ciosa, & quasi ex metallis repetita illa proluxè
retulit. Diligentiam porro fodientium indi-
cans, Phalerei dictum adducit, qui de Atticis
metallis dixerat tāta assiduitate homines ibi
fodere, ac si sperarent se ipsum Plutonem eru-
tuos. atque nunc Turditanorum similem
demonstrat industriam laborandique studi-
um, qui profundos obliquosq. agant cuni-
culos, & sæpe in his occurrant fluminibus.
Aegyptijs exhausti obliquis dolum non
eundem esse cum olim Atticis. Verum apud
hos metallica opera simile quippiam habere
10 ænigmati illius. nam Athenienses quæ
adepti fuerint, non percepisse, quæ autem ha-
buissent amisisse. Turditanis uerò illa admo-
10

Διότι γλῆνθάνη καὶ δὲν αὐτοπόρην ἑλ-
πὲς ἔρυνθαι.

Ταρτησίου ποταμοῦ παρὰ πηγὰς ἑ-
πάρουας

Ἀργυροελλους—

Ἐν ἑσδυμένων πύτραις. Διοὶρ δὲ οὐ-
σὲν ἐκβολὴν τοῦ ποταμοῦ, πόλιν γὰρ τοῦ
μεταξὺ χώρου καπικῶδα πρότοφον φα-
σιν, ὡς καλῶδα Ταρτησίου, ὁμώνυμον
τοῦ ποταμοῦ, καὶ τὴν χώραν Ταρτησίδα
καλῶδα φασιν, ὡς νῦν Τουρδούλοι ἡμον-
ται. καὶ Ἐρατοσθένης δὲ τὴν συνεχὴ τῇ
Κάλπᾳ, Ταρτησίδα καλῶδα φασί, καὶ
ἔρυνθαι νῦσον εὐδαίμονα. Πρὸς δὲ Ἀρ-
ταμίδωρ αὐτὴν λέγον, καὶ ταῦτα φασί
ψευδῶς λέγεσθαι ὑπὸ αὐτοῦ, καὶ ἀπαρ-
τὴν ἀπὸ Γαλάρων ἐπὶ τὸ ἰσθμὸν ἀκρωτή-
ριον διαδοτικὰ ἀπὸ τῶν ἑσδυμένων πύτραι
πλοῦν, οὐ πλείονων ὅντων ἢ χιλίων καὶ
ἐπὶ περὶ σὺν περὶ σὺν. καὶ τὸ πᾶς ἀμπώτης
μῆξι δὲ οὐκ ἔστιν ἀπὸ τῶν ἀμπώτων, ἀλλὰ
πᾶσι Γέσσον τὴν οἰκουμένην συμβαίνειν.
καὶ τὸ τὰ Προσπεπτα μῆξι πᾶσι ἰθνηίας
εὐπαρεκλεφτόφα εἶναι πρὸς τὴν Κελπι-
κίαν, ἢ κατὰ τὸν Πιαιανὸν πλείονσι. καὶ δ-
σα δὲ ἄλλα ἀρετὰ πυνθία πινδύρας διὰ
λαλῶνται. Ὁ δὲ ποιητὴς πολὺ φωνὸς πε-
ρὶ, καὶ πολλοῖσιν, διδωσιν ἀφορμὰς, ὥς
οὐδὲ πύτριν ἀνέκως δὲ τῶν πόων, ἢ πε-
ρὶ δὲ βούλειτο συλλογίζεσθαι ἀπὸ ἀμ-
φοῖν, τῶν τε χῆρον λαομενίων πᾶσι αὐ-
τῶν, καὶ τῶν ἀμεινον καὶ ἀλαδιστόρων.
χῆρον μὲν ὅτι πᾶσι δὲ οὐκ ἔστιν ἡσυχία
αὐτῶν, ὅπου καὶ ἀπὸ φασιν αὐτοῖς, ὥς τὸν
ἐπικανόν

—ἡμῖν ἡ λαμπρὸν φᾶσιν ἡλίου,

Ἐκ τῶν νύκτων μέλαιναν ἐπὶ ἡδύωρον ἑ-
ρουναν.

Ἡ δὲ νύξ ἐστι δύσφημον, καὶ τοῦ ἁλίου
πλησιάζον δᾶλον, ὅς δὲ ἀδῆς τοῦ παρὰ
τῶν ἀνέμων αὐτοῖς ἀκούων τὰ πᾶσι Ταρτησ-
σίου τὸν τάρταρον ἐκδοῦν παρονομάσαι
τὸν ἔσχατον τῶν ὑποχθονίων πόων. πᾶ-
σι δὲ καὶ μύθον, τὸ ποιητικὸν σῶζον-
τα. Καὶ ἀπὸ καὶ τοὺς Κιμμερίους ἐπὶ δὲ
γὰρ βορέαι καὶ ζευθεῖς οἰκίσαντες τό-
ποις πᾶσι κατὰ τὸν βορέον, ἰσθμὸν σφαι-
ρῶν πᾶσι ἡνίων ἐπὶ πᾶσι τὸ φῶλον ἔσ-
κα. καὶ γὰρ καὶ ὁμῶς ἡ πᾶσι αὐτῶν μικρὸν λέ-
γουσι τῇ τῇ Κιμμερίων ἐπὶ δὲ γὰρ ἐπὶ δὲ
καὶ τῇ ἡλίου ἐπὶ τῇ ἡνίων. Ταῖς ἡ Κιμμε-
ρίαις ἐπὶ πᾶσι τῇ ἀπὸ πᾶσι τῇ ἡλίου, καὶ
αὐτοῖς μύθον ἀπὸ τῶν ἡνίων ἡσυχίας. καὶ
πᾶσι

Nata ex aduerso ferē inclyta Erythrae
Tartesi amnis ad fontes immensos argen-
teis radicibus,

In cauernæ saxis.—

Cum autem Bætis duobus ostijs in mare
exeat, aiunt olim in medio horum urbem fu-
isse habitatam Tartessum, fluuiis cognomi-
nem, regionemque appellatam fuisse Tartes-
sidem, quam nunc Turduli incolunt. Quin
& Eratosthenes Calpæ adiacentem regio-
nem Tartesidem uocari tradit, & Erytheam
insulam fortunatam. Quem reprehendens
Artemidorus, cum id falsò eum dixisse ait,
cum Sacrum promontoriū à Gadibus quin-
que dierum nauigatione distare mentitum,
cum non intersint amplius c. 13 cc stadijs.
& uanum esse, quod maris ætus ibi locorum
dixit finiri, qui circumquaque ad omnes ter-
ræ partes fiunt. & quod asseruit partes Hispa-
niæ ad septentrionem spectantes 11 facilius
cognosci si quis ad Galliam, quam si quis O-
ceanum nauiget. & quæ id genus alia arro-
gantius perhibuit Pytheam secutus. Home-
rus porrò multarum rerum præditus noti-
cia, multaque canens, occasiones suggerit
cogitandi, se ne horum quidem inscium fuis-
se locorum: modò quis ex utrisque, tam ue-
rè quam minùs (inquam) rectè de his quæ di-
cta sunt, ratiocinari conuenienter uelit. mi-
nùs rectè, quod Tartessum audiuit esse ad ex-
tremum occasum, ubi, ut ipse loquitur

Incidit Oceano lampas clauissima Solis, *Iliad. l. 485.*

Frugiferæ noctem telluricæ ingerit atram.

Constat autem noctem esse mali ominis,
& Plutoni propinquam, Plutonium Tarta-
ro. Audiens ergo aliquis de Tartesso, ex-
stimare possit Tartarum inde ab Homero
nominatum extremum eorum quæ infra ter-
ram sunt locum: & fabulam more poetico
seruato ab eo fuisse additam. Quemadmo-
dum etiam Cimmerios cum sciret ad Bospo-
rum habitare loca uersus septentrionem &
occasum sita, apud inferos collocauit. quan-
quam fortè secutus est in eo communem lo-
cum de ijs loquendi consuetudinem. nam
aut ætate Homeri, aut paulo antè Cimme-
rij usque ad Ioniam & Aeolidem impressio-
ne facta progressi sunt. Ita ad exemplum
Cyaneorum scopulorum ipse Planctas pe-
tras finxit, semper ab historia aliqua fabulam
introducēs. fingit enim quadam periculosa

saxa,

πᾶσι

Homero Tartes-
sum notā fuisse.

Cimmerij.
Odyss. l. 114.

Odyss. l. 601.

faxa, qualia erant Cyanea, quæ quod inter se colliduntur, Symplegades dicuntur. itaque etiam Iasonem per ea nauigasse addit. cæterum ad Columnas, & Siculum freta ei hanc fabulam etiam suggerebant. Ergo ex minùs commodè dictis, nempe Tartari figmento existimârunt aliquis Tartessum Homero notâ fuisse. Rectius autem, ex his quæ referam. Etenim & Herculis & Phœnicum expeditio huc progressa, significauit Homero opes & socordiam hominum. ita enim in potestatem Phœnicum uenerunt, ut pleræque Turditanæ urbes & uicinæ ab ijs nunc habitentur. Ulixis quoque expeditio hucusque progressa, & cognita Homero ansam uideretur præbuisse, ut sicut Iliadem, ita Ulixeam quoque ex historia in fabulosam poëtarum more narrationem torqueret. non enim Italiæ modò & Siciliæ loca & alia quædam, huius rei indicia suggerunt: sed in Hispania quoque urbs Ulissea ostenditur, & Mineræ templum, & alia sexcenta errorum Ulixis uestigia, & aliorum qui è bello Troiano cum euassissent, non minùs Troiæ uictores quam uictos infestarunt. nam Cadmea (quod dicitur.) fuit Græcorum uictoria, rebus eorum domesticis perditis, & singulis prædæ exigua parte positis, itaque usu uenit ut & qui patriæ excidio superessent, ij se latrocinij darent: & Græci idem facerent uel quod eorum res familiaris esset euerfa, uel quod apud se quiuis cogitaret,

Med. A. 298.

Turpe tibi diu abesse domo, uacuumq; re-
dire est.

Ergo cūm Aeneæ peregrinatio memoriæ mandata est, & Antenoris atque Henerorum: tum Diomedis, Menelai, Uliſſis, aliorumque complurium. Proinde Homerus cūm ſciret huius modi expeditiones ultima Hiſpaniæ attigiffe, & eorum locorum opulentiam atque alia bona Phœnicibus indicantibus cognouiſſet: ibi piorum ſedes, & campum Elyſium finxit, ubi Proteus Menelaum inculturum ait.

Odyss. d. 563.

Sed te, quâ terræ postremus terminus
extrat.

Elysium in campum cœlestia numina du-
cent,

Quem

ῥητὰς (οἷ γὰρ θοίναν ἰδέσθω ἄνθρωπος) ῥητὰς δὲ καὶ τῶν ἐν βῶμ' ἱερασι χῶρον, καὶ τὸ ἐλπίσι πιν-
δίου, οὐ φησιν ὁ πρωτεύς ἀποκρίσιν καὶ μεγαλειον·

Ἀλλὰ σ' οὐκ ἔλυσιν πρὸς ἴον καὶ πᾶντα γαῖης

Αἰσχροῦ πινυθουσιν, ὅτι ξανθὸς ῥαδ' ἔμασθες,

πιναι μυθόδια πίπτες ἑκατάπρ τὰς Κυ-
 αίας φασίμ, ὃς οὐ καὶ συμπληγέδου ἑκα-
 λούνται. διόπρ καὶ τὸν ἰάβουθ περιπα-
 κει δὲ αὐτῶν πλοῦν, καὶ ὁ κατὰ τὰς στά-
 λας δὲ πορθμός, καὶ τὸ κατὰ Σικελίαν ὑ-
 πηγοῦσιν αὐτῷ τὸν πῶδὶ τῶν Γλαγκτῶν
 μυθόν. πρὸς μὲν δ' ἢ τὸ χέρον, ἀπὸ τῆ
 το Ταρτέρου μυθοποιίας αὐτοῖσι τὸ ἔς αὐ-
 τῶν τῶν τοπῶν μῆλιν τῶν πῶδὶ Ταρτα-
 σόν· πρὸς δὲ τὸ βίλιον, ἐκ τούτων. Ἡ
 τι γάρ Ηρακλίους στρατὰ μέχρι δ' ὕρο
 πφιλδοῦσα καὶ τῶν φοινίκων, ὑπὲρ χα-
 φον αὐτῷ πλοῦτόν πιν, καὶ ῥαθυμῶν
 τῶν ἀνθρώπων. οὗτοι γὰρ φοινίξιν οὕτως
 ἰσχυρὸν ὑποχέουσι, ὥς τε τὰς πλάους
 τῶν γ' τῆ Τουρδίτανι φώλιον, καὶ τῶν
 πλοσίων τόπων ὑπὸ ἐκάνων νῦν οἰκάσθαι.
 Καὶ ἡ τοῦ Ὀδύσεως δὲ στρατὰ δ' οὐκ ἔμοι
 δ' ὕρο γηννηθῆσθαι καὶ ἰσορρῶθῆαι ὑπὸ αὐτῷ
 παρὰ δ' οὐναί περὶ φασίμ· ὥς τε καὶ τῶν Ὀ-
 δύσεων, ἑκατάπρ καὶ τῶν ἰλιόδων ἀπὸ
 τῶν συμβαίντων μεταγαγῆναι εἰς ποικίαν,
 καὶ τῶν σωῶν τοῖς ποικίταις μυθοποιί-
 αιν. οὐ γὰρ μόνον οἱ ἑκατὰ τῶν ἰταλίων καὶ
 Σικελίαν τόποι, καὶ ἄλλοι πῶδες τῶν ποι-
 ούτων, σικεῖα ὑπογράφουσιν, ἀλλὰ καὶ
 γ' τῆ ἰβηρίᾳ Ὀδύσεα πόλεις δ' ἀκνέται
 καὶ ἀδωκῆς ἰφρόν, καὶ ἄλλα μυρία ἔχον ὅλ-
 ἐκάνου πλάους, καὶ ἄλλων τῶν ἐκ τῆ Τρωί-
 καὶ πολέμου γημομένων, καὶ ἱπίσους ἑκα-
 πωσάντων τοὺς τι πολυμυθότας, καὶ αὖ
 ἰλόντας τῶν Τροίαν. καὶ γάρ οὗτοι ἑκατ-
 μέαν νίκην ἐτύγχανον ἡρώδοι, τῶν τι οἴ-
 κων αὐτοῖς κατὰ φαρμῶν, καὶ τῶν λα-
 φύρων εἰς ἑκαστὴν ὀλίγον ἡλυθότων,
 σωῖν τοῖς πόδων φάρμακον ἀποιῶσιν ἐκ
 τῶν Κινδύων, κατὰ λρεῖας πρίπιθαι·
 καὶ τοῖς ἔλλοσι τοῖς μὲν ὅσα τὸ ἑκπὶ περὶ
 ὄντα, τοῖς δὲ ὅσα τῶν ἀγχιῶν ἐκάνου ὑπο-
 λαβόντες.

Λίσχον ποιήσόν τε μέγα, αὐδὲ τῶν
οἰκῶν ἐκστάς τε νείδι πρὸς αὐτοὺς.

[illegible]

Τῇ πόρῃ νῆες βιοτὰ πῖλε ἀνδράποισιν.

οὐ κηφίως, ὅτ' ἀρ' χαμῶν πολὺς, ὅδ' ἔποτ' ὀμβρεῖ·

Ἄλλ' αὖτε Ζεφύροιο λιγὺ πνέοντες ἀντίς

Ἰκτανὸς αὖτις, κατὰ φύσιν ἀνδράποους.

Τότε γὰρ δὴ δόρυ καὶ τὸ δῦπρον τοῦ Ζεφύρου τάυτης δὴ τ' ἡώρας εἰκῶν. ἐπειροῦν τι καὶ ἄλκιον οὐκ οὐκ τότε ἐπὶ τοῖς πόρεσι Πύγης, ἐφ' ἧς καὶ ἄλλω μινυδοῦσαι φασί, ὅτι Ραδάμανθυς παρατίθεται, ὑπογράφει τὸν πλησίον τοῦ Μίνω τὸ πῦρ, πρὸς τὸ φασί.

Ἐν δ' ἡπὶ Μίνωα ἴδμεν Διὸς ἀγλαὸν ἱόν, Χρῦστον σκῆπτρον ἔχοντα θεμισδόντα ἐκυσί.

Καὶ οἱ μεταπαῦτα δὲ ποιητὰ παραπλήσια θρυλοῦσι, τὴν τε ἐπὶ τὰς Γερμένους βίας στραπαῦ, καὶ τὴν ἐπὶ τὰ μῆλα τῶν Ἑσπερίδων τὰ χρύσια ὡσαύτως στραπαῦ, καὶ μακρόν πινὰς νύκτας κατανομαζόντων, ἃς καὶ νῦν εἰκνυμὴν, ἃς ἴσμεν οὐ πολὺ ἀπὸ τῶν ἄκρων Π. Μαυρουσίας, τῶν ἀντικαμῶν τοῖς Γαδύροις. Τοὺς δὲ ποσειδάωνας λίγα μινυτὰς· καὶ τῆς ἱβηρίας καὶ Π. λιβυρίας τὴν ἀριστὴν οὐτοὶ κατέχοντες τῆς ἡλικίας Π. Ὀμήρου, καὶ διετίλισαν ἡνείκε τῶν τόπων ὄντων μαχίς οὐ ῥημαῖοι κατέλυσαν αὐτῶν τὴν ἡγεμονίαν. Τοῦ δ' ἱβηρικῶν πλοῦτον καὶ ταῦτα μαρτύρεται. Καρχηδονιοὶ μὲν τὸ Ἑσπερίαν στρατεύσαντες κατέλαβον, ὡς φασιν οἱ συγγραφῆς, φαιναὶς ἀργυρεῖς, καὶ πῖδοις χρυμένους πύς γ' ἐπὶ τῇ Τουρδίτανίᾳ. Ὑπολαβοὶ δ' αὖτις ἐκ Π. ποσειδῶν δὴ δαμονίας καὶ μακράωνας ὀνομαζόμενους γ' ὅτι ἀνδράποους, καὶ μάλιστα αὐτοὺς ἡγεμόνας, καὶ ἴσμεν Ἀνακρίοντα μὲν οὐ τοῖς ἡπ' αὐτῶν.

ἰγὼ τ' αὖ οὐτ' ἀμαλθίης βουλαίμα ἑώρας, οὐτὰ τε πρὸς τὴν τε καὶ ἐκαστὸν Ταρτάρου βασιλεύσαι.

Ἡρόδοτος δ' ἐκ τῶν ὀνομασθῶν βασιλίας καταγράφει, καλίσαντα Ἀργανθόνιον. ἢ γὰρ οὕτω δέξαιτ' ἂν τις, ἢ ἴσμεν τοῦτο τοῦ Ἀνακρίοντος, ἢ κοινότητον, οὐτὰ Ταρταροῦ πολὺν χρόνον βασιλεύσαι. ὅσοι δὲ Ταρταροῦ τὴν νῦν Καρτίαν πρὸς ἡγεμονίαν. Τῇ δὲ Π. ἡώρας δὴ δαμονία καὶ τὸ ἡμόρον καὶ τὸ πολίτικον συνακολουθεῖ τοῖς Τουρδίταισι, καὶ οἷς

Quem Rhadamanthus habet: quā uita facillima multo

Ducitur. haud operit campos niue Iuppiter istos,

Hyberno tempus neque multum prorogat anno.

Nulli imbres: spirat semper grata aura Favonij,

Missaque ab Oceano nimios demitigat aestus.

Etenim propria est huius regionis bona aëris constitutio, ac Favonij bonus flatus, cum sit occidua illa terra & tepida, ad fines terræ, ubi & inferos fingi diximus. & appositus Rhadamanthus, locum describit Minoi uicinum, de quo ait:

Hic ego conspexi prolem Minoa Tonant. *Odys. 3. 56.*

Auréo qui sceptro dat iura silentibus umbris.

Similia his recentiores poëta fabulantur, expeditionem ob boues Geryonis, & aliam ob Hesperidum mala: & insula beatorum commemorantur, quæ etiamnum apparent, nouimusque eas non multum distantes ab extremis Mauritaniæ, Gadibus oppositis. Phœnices porro harum ego rerum fuisse indices dico, qui ante Homeri ætatem optima Africæ & Hispaniæ tenuerunt, & domini eorum fuere locorum donec eorum à Romanis est abolitum imperium. Hispanica-rum porro diuitiarum id quoque testimoni-um scriptores perhibuerunt, Carthaginien-ses qui Barca duce expeditionem fecerunt Turdiranos argenteis 12 prælepi-bus & do-¹²lijs usos depræhendisse. Iudicare etiam ali-quis possit ob multam felicitatem hos homi-nes etiam longæuios fuisse nominatos, ma-ximè eorum principes. indeque esse, quod dixit Anacreon

Non cornu Amaltheæ mî,

Non posco quinquaginta

Centumq; regnare annos

Tartessij beatis.

& quod Herodotus etiam regis eorum no-men expresseit Arganthonium. nam aut hoc modo est intelligendum, aut aliū regem ab Anacreonte dictum, qui totidem annos regnauit, aut communiùs ita, Nolim longo tempore rex Tartessij esse. Sunt autem, qui Tartessum esse dicant quæ nunc est Carteia. Cæterum Turditanis ad felicitatem regionis uitæ etiam ciuilitas & mansuetudo accedit quod &

¹³ quod & Celticis ob uiciniam 13 & cognationem contingere Polybius scribit. minùs tamen his, cum ferè uicatim habitent. Turditi autem, maximè qui ad Bætin sunt, planè Romanos mores assumerunt, ne sermonis quidem uernaculi memores, ac plerique facti sunt Latini, & colonos acceperunt Romanos, parumque abest quin omnino Romani sint facti. & quæ nunc conditæ sunt urbes, Pezaugusta in Celtica, Augusta Emerita in Turdulis, & Casaraugusta apud Celtiberos, aliæque nonnullæ colonix demonstrant mutationem dictarum reip. formarum. & qui hanc formam sequuntur Hispani, stolati seu togati appellantur: in quibus sunt Celtiberi, quondam omnium maximè feri inhumanique habiti. Verùm hæc de his hæctenus.

Latius à Sacro promontorio uersus Tagum describi.

Iam à Sacro rursus promontorio in alteram oræ maritimæ uersus Tagum progredientibus, sinus est, deinde promontorium Barbarium, & prope Tagi ostia, ad quæ rectâ nauigatur, x stadiorum interuallo. Ibi sunt & effusiones, quarum una à dicta Turri seu Pyrgo ad cccc prodiit stadia, unde etiam aquantur 14 Eipon Lacæa. Tagi autem ostia latitudine sunt xx circiter stadiorum, profunda admodum, ita ut etiam nauibus myriagogis subuehi liceat. Cum autem mare effluit, duas Tagus effusiones facit in campos supra ostia positos, ita ut stagnet maris instar campus ad cl stadia & nauigabilis sit. In superiore effusione insula quoque includitur longitudine xxx stadiorum, fereque tanta etiam latitudine, lucis apta & uitifera.

* Sita est insula ratione * distare sitam in monte prope fluuium à mari disitam ferè 10 stadia. habentem etiam circum se solum bonum, & sursum nauigationes faciles aliquantisper etiam magnis scaphis, deinde fluuialibus lembis. & super Moronem adhuc longior est sursum nauigatio. Hac urbe Brutus, qui cognomentum Callaici tulit, tanquam arce belli usus, bellum contra Lusitanos gessit, eosque deuicit. fluminisque ostia ita munivit, ut nauigationes in mediterranea, & commeatus subuectiones liberas

Tagus. haberet. Itaque hæ urbium ad Tagum sitarum

πὲρ τὸν Μόρων δ' ἐπὶ μακρότερον ἀνάπλους ὄντι. ταῦτα δὲ τῇ πόλει Βρούτῳ ὁ Καλλαϊκὸς πρὸς αὐτοὺς ὄντας, ὁρμητικῶν ἡρώων, ἐπολέμει πρὸς τοὺς Λυσιτανούς, καὶ κατὰ σπουδὴν τοὺς, τοῖς δ' ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ πλῆθους ἐπιχέρει τὴν ὁλοσιν, ὥς αὖ ἔχοι τοὺς ἀνάπλους ἐλευθέρους, καὶ τὰς ἀνακτομίδας τῶν ἐπιτηδίων. ὥστε καὶ τῶν πρὸς τὸν Τάγον πόλεων αὖ-

καὶ τοῖς Κελτικῶς δὲ ἴσα τὴν γαῖαν ὡς ἄρκει Πολύβιῳ, καὶ ἴσα τὴν συγγένειαν. ἀλλ' ἐκείνους μὲν ἤσαν. τὰ πολλὰ γὰρ ἡμετέροις ἴσασιν. οἱ μὲν τοῖς Τουρδίταινοι, καὶ μάλιστα οἱ πρὸς τὸν Βαῦτιν, τελείως εἰς τὸν Ῥωμαίων μεταβίβλωτα τρόπον, οὐδ' ἐκ τῆς ἀλλοτρίου τῆς σφαιρῆς ἐστὶ μιμηταί, Λατῖνοι τὲ οἱ πλεονεχόντες, καὶ ἐπὶ τοὺς ἀλλοφρονεῖν Ῥωμαίους, ὥστε μικρὸν ἀπέχουσι τοῦ πάντων εἶναι Ῥωμαῖοι. αὐτὴν νῦν συνηκισμένην πόλιν, ἥ τε γὰρ τοῖς Κελτικῶς Πιζαζούστα, καὶ ἡ γὰρ τοῖς Τουρδούλοις Ἀνζούστα ἡμορίτα, καὶ ἡ πρὸς τοὺς Κελτίβηρας Καίσαραυγούστα, καὶ ἄλλαι γῆραι καποικίαι, τὴν μεταβολὴν τῶν λεχθέντων πολιτῶν ἐμφανίζουσι. καὶ δὲ τῶν ἰβήρων ὅσοι ταύτης ἐσὶ τῆς ἰδέας, σπλάτοι λέγονται ἢ τογάτοι. γὰρ οἱ τούτοις ἐσὶ καὶ οἱ Κελτίβηρες οἱ παλαιῶν νομίδων ποτὲ θεωροῦσθαι. ταῦτα μὲν περὶ τούτων. Ἀπὸ δὲ τοῦ ἰσθμοῦ πάλιν ἐκρωτηρίου τὴν ἀρχὴν λαμβάνουσιν ἐπὶ θάλασσαν μίρον τῆς περαλίας, τὸ πρὸς τὸν Τάγον, κάλπῳ ὀνόματι. ἔπειτα ἄκρα τὸ Βαρεβαριον, καὶ αὖ τὸ Τάγον ἐκβολαὶ πλεονεχόντες ὡς διδύμοι. σταδίοι δ' αἰσιν δέκα. γῆ τούτων καὶ ἀναχύσεις, ὡς μία ἐπὶ πλεονεχίᾳ ἢ τι τραχύς σταδίου ἐκπὸ τοῦ λεχθέντος πύργου, καὶ ὡς ἰσθμὸς ὄντων ἐπὶ τῇ λακκῇ. ὁ δὲ Τάγῳ καὶ τὸ πλεονεχίᾳ ἔχει τοῦ στόματος, ἐκπὸς πλεονεχίᾳ, καὶ τὸ βάθος μέγα, ὥστε μυριαχοῖς ἀναπλεῖσθαι. Δύο δ' ἀναχύσεις γὰρ τοῖς ὑπορκαμένους ποιεῖται πεδίοις ὄντων αὖ πλεονεχίᾳ γῆρωνται ὥστε πελαγίαν μὲν ἐπὶ ἑκατομ καὶ πενήκοντα σταδίου, καὶ ποιεῖν πλεονεχίᾳ τὸ πεδίου. γὰρ δὲ πλεονεχίᾳ ἀναχύσει καὶ νῆσον ἐπελαμβάνειν ὅσον τριῶντα σταδίων τὸ μέγεθος. πλεονεχίᾳ δὲ μικρὸν ἀπολεῖται τοῦ μήκους, δύκεσις καὶ δύκετιον. ἑστία δ' ἐν τῇ κατὰ λόγον ἀπολιπὼν ἡμῶν γῆ ὅρα τὸ ποταμοῦ πλεονεχίᾳ ἀφιστῶσαν τῆς θαλάσσης, ὅθεν περὶ τῶν σταδίων. ἔχουσιν δὲ καὶ χῶρον ἀγαθὸν τὴν περὶ, καὶ πρὸς ἀνάπλους ὀπίσθας, μέχρι μὲν πολλοῦ, καὶ μεγάλους σκάφους, τὸ δὲ λοιπὸν τοῖς ποταμίσις λίμβοις. καὶ ὡς

τα ἱράνησται. Πολλὸν γὰρ ὁ ποταμὸς, καὶ ὁστροῖον πλήρης. ῥῆ δ' ἔχων τὰς ἀρχὰς ἐκ Κελπιβύρων, ὅσα οὐν ἦντων καὶ Καρπητανῶν, καὶ Λυσιτανῶν, ἐπὶ δύσις ἰσχυροῦσιν, μέχρι ποσὺ περὰ Ἀλλανθῶν ἔστι τὰ Ἀνακτοῦ Βαῦπι, κατὰ δὲ ταῦτα ἀποσταμένῳ ἐκάνων ἀποκλινόντων πρὸς τὴν νότιον παραλίαν. οἱ δ' ἐπορκεῖσθαι τῶν λιχθόντων ὄρεων, ὧς ταννοὶ μὲν ἐσιν νοτιάται, καὶ μέχρι τῆς παραλίης ἐκ μέρους τῆς ἐκτὸς ἐπὶ ἡλῶν. Καρπητανοὶ τε κατὰ τοὺς πρὸς ἀρκτοῦς, ἔπε οὐν ἔπῳδον καὶ οὐνακτοῖς, οἱ δ' ἄνδ' Δουρίας ῥῆ, κατ' Ἀκοντίαν πόλιν τῶν οὐνακτῶν ἔχων διαβάσιμον. Καλλαικοὶ δ' ὕστατοι ἐν ὅροις ἐπὶ χοντρὰ πολλὰ, διὸ καὶ δυσμαχότατοι ὄντες, ἔστι τε καταπολιμήσαντες ὁ Λυσιτανῶν, αὐτοὶ περιέχον τὴν ἱππονομίαν, καὶ νῦν ἡδ' οὐ πλείους τῶν Λυσιτανῶν, Καλλαικῶν καλεῖσθαι περισκεύασαι. Τῆς μὲν οὖν Ὠρετανίας, ἱρατιστῶν σκεδὴ πόλιν Καίονλον, καὶ Ὠρετῶν. Τοῦ δὲ Τάγου τὰ πρὸς ἀρκτον, ἡ Λυσιτανία, ὅθι, μέγιστον τῶν ἱβηρικῶν ἐθνῶν, καὶ πλείους χρόνους ὑπὸ Ῥωμαίων πολεμηθῆναι. περὶ ἧς ἢ τ' ἡμέρας ταύτης τὸ μὴ νότιον πλὴν ῥόν οὐ Τάγῳ, τὸ δ' ἐσπίριον καὶ τὸ ἀρκτικόν, ὁ ἡμεῖς, τὸ δ' ἐσθινόν, οἱ τε Καρπητανοὶ καὶ οἱ οὐν ἦντων καὶ οὐνακτοῖς, καὶ Καλλαικοὶ τὰ γνώριμα ἔθνη. τὰ δ' ἄλλα οὐκ ἔστιν ἐνομαζέειν, ὅσα τὴν μικρότητα καὶ τὴν ἀσθενείαν, ὑποκατατίως δὲ τοῖς νῦν, γένιοι καὶ τοῖς Λυσιτανῶν ἐνομαζέουσιν. ὁμοιοὶ δ' ἐσὶν ἐκ τῶν πρὸς ἡμῶν, οἱ μὲν Καλλαικοὶ ἔστι τῶν Ἀσουρίων ἐθνῶν καὶ τοῖς ἱβηρσί, οἱ δ' ἄλλοι τοῖς Κελτιβηρσί. Τὸ μὲν οὖν μὴ μιν μιν καὶ τριχίλων πεδίων, τὸ δὲ πλάτῳ πολὺ ἔλαττον, ὁ ποιεῖ τὸ ἐσθινόν πλὴν ῥόν, ἡς τὴν ἀντικειμένην παραλίαν. ὑψηλὸν δ' ὅθι τὸ ἐσθινόν καὶ τραχύ, ἡ δὲ ὑποκειμένη χώρα, περὶ ἧς περὶ σά, καὶ μέχρι θαλάσσης, πλὴν ὀλίγων ὄρεων οὐ μεγάλων. ἡ δ' οὖν καὶ τῶν Ἀρκετοῦσιν ὁ ποταμὸς, οὐκ ὁρῶναι αἰτιαδῶν τὴν παραλίαν καὶ τὴν Μαυρουσίαν τῶν πλημμυρίδων καὶ τῶν ἀμπώτων· παλιρροῖαν γὰρ φάναι τὴν θαλάσσαν, ὅσα τὸ τὰς ἀκρὰς ὑψηλὰς τε καὶ τραχέας εἶναι, διχρημάτας τὸ λύμα σκληρῶς, καὶ αὐταποδιδύλας τῇ ἱβηρίᾳ. τὰν κεντρίαν γὰρ δινώδεις εἶναι καὶ ταπανὰς τὰς πλείους, ὁρῶναι λίγων. ἡ δ' οὖν χώρα περὶ ἧς λέγομεν, οὐδ' αἶμαρ τίς ἐστι, καὶ ποταμοὶς μεγάλοις ὅσα ῥῆσται καὶ μικροῖς ἀπὸ σιμῶν τῶν ἐσθινῶν μόρων παραλήλοισι ἔστι Τάγῳ. ἔχουσι δὲ ἀνὰ πλῆθος οἱ πλείους, καὶ

tarum sunt optimæ. Fluvius piscium & ostreorum copia abundat. Oritur ex Celtiberis, ac per Vettones, Carpetanos, & Lusitanos occasum æquinoctialē uersus meat: & cum aliquandiu Anæ & Batīs respectu æqualibus interuallis decurrit, auertitur, illis ad oram meridionalem declinantibus. Qui supra dictos montes siti sunt, eorum maxime ad meridiem uergunt Oretani, parte aliqua pertingentes usque ad litus maris quod est 15 extra Columnas. Ab his uersus septentrionem sunt Carpetani, deinde Vettones & Vaccæi, per quos Durias fluit, urbē Vaccæorum Acontiam perlabens. Vltimi sunt Callaici (Callæcos & Gallæcos alij uocant.) montana regionis multum incolætes. quare etiam difficilissimi superatu, ei qui Lusitaniam debellauit cognomentum est Callaici ab ijs inditum, & effecerunt, ut nunc plurimi Lusitanorum Callaici uocentur. Oretaniæ primariæ urbes sunt Cætulum & Ona. A' Tago uersus septentrionem est Lusitania maximam *Lusitania.* complectens Hispanorum gentem, plurimoque tempore bellis Romanis petita. Huius regionis austrinum latus Tagus includit, occiduum & septentrionale Oceanus, ortium Carpetani, Vettones, Vaccæi & Callaici nobiles gentes: reliquæ enim ob paruitatem & obscuritatem non sunt dignæ mentione. Secus autem quam nunc quidam etiam hos Lusitanos appellant. Contermini Lusitanis sunt uersus ortum Callaici Asturibus & Iberis, reliqui Celtiberis. Longitudo est 15 xiii millia stadiorum, latitudo longè 16 minor, ab ortiuo latere ad oppositam oram maritimam. Latus illud ortium sublime est & asperum: infra eam tota regio est plana usque ad mare, exceptis paucis non magnis montibus. Iam Aristotelem Posidonius ait æstuum marinorum qui fiunt in Hispania causas non rectè adscribere litori & Mauritanie, dicentem mare ideò reciprocare, quia extrema terrarum sublimia sint & aspera, quæ & fluctum duriter excipiant, & in Hispaniam reperiuntur. cum pleraque litora sint humilia, & arenæ tumulis consistunt. Rectè hic quidem. Lusitania ergo, de qua nobis sermo, opulenta est, ac magnis paruisque fluminibus peruiā, quæ omnia Tagi parallela sunt, & ab oriente manant. per pleraque à mari subuehi

subuehi in continentem licet, habentque auriferamenta plurima. Notissimi autem istorum amnium deinceps à Tago sunt Muliadæ, subuectiones habens exiguas, & Vacua iidem. tum Durius, è longinquis fluens partibus præter Numantiam multasque alias Celtiberorum & Vaccæorum habitationes, magnisque per eum subuehi licet scaphis ad 10000 usque stadia. deinde alij fluuij, ac post hos Lethes, id est Obluionis amnis., quem alij Limæam uocant, profluens è Celtiberis & Vaccæis. Post hunc Bænis, quem alij Minium nominant, fluuiorum Lusitaniz longè maximus, ipse quoque aduersus nauigatur ad 10000 stadia. hunc quoque è Cantabris delabi autor est Posidonius. ante ostia eius sita est insula, & duæ crepidines portubus præditæ. Natura autem loci laudem meretur, quod ripas habent flumina sublimes, & quæ sufficiant ad excipiendum alueis mare exundans, ita ut non effundantur, neque in campos dimanent. Atque hic est finis expeditionis Bruti. ulterius autem plures sunt amnes, dictorum paralleli. Vltimicolum Artabri ad promontorium quod uocatur Nerium, in quod occidua atque septentrionalis linea desinunt. habitant circum Celtici, cognati eorum Celticorum qui sunt ad fluuium Anani. Ferunt enim inter hos & Turdulos, cum fecissent expeditionem eò, Limæo (quem diximus.) flumine transito ortam seditionem: ad quam cum accessisset duobus obitus, mansisse illos ibi dispersos, indeque Obluioni fluuiio factum nomen. Habent Artabri complures urbes, sitas iuxta sese in sinu, qui eò nauigant, Artabrorum portus appellant. nostra ætate Artabris Arotrebarum tribuitur appellatio. Gentes sunt ad xxx, quæ regionem inter Tagum & Artabros incolunt. Quanquam autem solum illud felix est quod ad fruges & pecus attinet, itemque auri, argenti, & similium rerum copiam: tamen plerique Lusitanorum uictus è terra petendi omisso studio, latrocinij belloque continenter cum sese inuicem, tum Tago transmissio finitimos infestarunt. donec Romani malo isti finem imposuerunt, repressis eis, & plerisque eorum urbibus in pagos mutatis, nonnullis etiam melius conditis. Initium huiusmodi iniuriarum fecerunt nimium

Artabri.

Latrocinia Lusitanorum.

βαινοντες τον Τάγον· ὥς ἐπαυσαν αὐτοὺς Ῥωμαῖοι ταπανώσαντων, ὧς ὡς πείσαντων τὰς πόλεις αὐτῶν τὰς πλάσας, γῆας δὲ καὶ συνοικιζόντων βίλινον. ἤρξαντο ὅτ' ἀνομίας ταύτης οἱ ἔργον,

ους, καὶ ψήγμα τοῦ χυσοῦ πλάσθη. γομ
ειμώπατοι δὲ τῶν ποταμῶν, ἐφ' ἧς ἔσθ'
Τάγον Μουλιάδας, αὐτοὺς ἔχον μι-
κροὺς καὶ οὐκ οὐκ, ὡς αὐτῶν. μετὰ δὲ
τούτους, Δούριον, μακρὸν τὸ ῥέον πε-
ρὶ Νουμαντίαν, καὶ πολλὰς ἄλλας τῶν
Κελτιβήρων καὶ Οὐακκαίων καταπίνας,
μεγάλους τ' ἀναπληρομένους σκάφισιν, ἐπὶ
ἐκτακτοῖς ἑκάστῳ πελάγεσιν. Εἴτ' ἄλλοι
ποταμοί, καὶ μετὰ τούτους, ὃ ἔστι Λέθης,
ὅν πινει λιμαίαν, οἱ δὲ βελώνια καλοῦσι,
καὶ οὗτ' ὅτ' ἐκ Κελτιβήρων καὶ Οὐακ-
καίων ῥῆ. καὶ ὁ μετ' αὐτῶν Βαινίς, οἱ δὲ
Μίνιον φασί, πολὺν μέγιστον τῶν γὰρ Λυ-
σιτανία ποταμῶν, ἐπὶ ἐκτακτοῖς καὶ
αὐτὸς ἀναπληρομένῳ πελάγεσιν. Προσπεί-
νεται δὲ ἐκ Καντάβρων καὶ αὐτὸν ῥῆν φα-
σί. πρόκατοι δὲ τῆς ἐκβολῆς αὐτῶν ἔσθ'.
καὶ χαλαρὰ δύο ὅρους ἔχουσι. Ἐπαιτῶν
δ' ἄξιον τὴν φύσιν, ὅτι τὰς ὄχθας ὑψη-
λὰς ἔχουσιν οἱ ποταμοί, καὶ ἱκανὰς διέχ-
ουσι τὰς ῥέεθροις τὴν θάλασσαν πλημμυ-
ροῦσαν, ὥς τε μὴ ὑπερχεῖσθαι, μὴ δ' ἐπι-
πολάσθαι γὰρ οἷς πελάγεσιν. Τῆς μὲν οὖν Βε-
ρπι στρατιάς ὅρ' ὅτ' οὗτ' ὅτ' ὡς αὐτῶν
δ' ὥς αὐτῶν πλείους ποταμοὶ παράλλη-
λοι τοῖς λεχθεσιν. Ὑστῆται δ' οἰκοῦσιν
Ἀρταβροὶ πόλιν τὴν ἄκραν, ἢ καλεῖται Νί-
ειον, ἢ καὶ τῆς ἐσπέρου πλεονέχει καὶ
Βερέου πόλιν ὅτι. πόλιν οὖν οἱ αὐτῶν
Κελτικοί, συγγρηῖς τῶν ἐπὶ τῇ Ἄντι καὶ
γὰρ τούτους καὶ Τουρδούλους στρατιώ-
σαντας ἐκῆσιν ἐκσιῶσαι φασί μετὰ τὴν
διώκασιν τοῦ λημίον ποταμοῦ. πῶς δὲ
τῇ σκίσσει καὶ ἀποβολῇ τοῦ ἡγμένοντος γηνο-
μῆνης, καταμῆναι σκεδασθέντας αὐτοὺς
ἐκ τούτου δὲ καὶ τὸν ποταμὸν λήμης ἀγο-
ροῦθαι. ἔχουσι δὲ οἱ Ἀρταβροὶ πόλιν
συχνὰς, γὰρ κολπῶν συνοικισμῶν, ὅν οἱ
πλείοντες χρώμενοι τοῖς τόποις. Ἀρταβρων
λιμνίας πρὸς αὐτοὺς οἰκοῦσιν· οἱ δὲ αὐτῶν
Ἀρταβρους, Ἀροτρίβας καλοῦσιν. ἔστι
μὲν οὖν πόλις τριάντων τῶν χωρῶν νέμε-
ται, τὴν μετὰ τὸν Τάγον καὶ τῶν Ἀρτα-
βρων. ἐν δ' αὖτε δὲ τῇ χώρᾳ ὑπερχεῖ-
σας, κατατὰς καρποὺς καὶ βοσκήματα,
καὶ τὸ τοῦ χυσοῦ καὶ ἀργύρου καὶ τῶν πα-
ραπλοσίων πλεονέχει, οἱ πλείους αὐ-
τῶν, τὰ ἔστι τῶν ἀφ' ἧς τῶν βίον, γὰρ ἀποτα-
ρεῖς διὰ τέλους πρὸς τὰ ἄλλα καὶ συν-
νικήσει πόλεμῳ, καὶ τὸν ὁμόρους αὐτοῖς, ὅς
βαινοντες τον Τάγον· ὥς ἐπαυσαν αὐτοὺς Ῥωμαῖοι ταπανώσαντων, ὧς ὡς πείσαντων τὰς
πόλεις αὐτῶν τὰς πλάσας, γῆας δὲ καὶ συνοικιζόντων βίλινον. ἤρξαντο ὅτ' ἀνομίας ταύτης οἱ ἔργον,

ρανοί, καθάπερ ἄνθρωποι. λυπραὶ γὰρ νημέ-
 ροι, καὶ μικρὰ λιπταμενοί, τῶν ἄλλο-
 τριων ἐπιθύμου. οἱ δὲ ἀμυνόμενοι τού-
 τους, ἄκυροι τῶν ἰδίων ἔργων καθίσταν-
 τοι ἀνέγκαι, ὡς αὐτὴ τοῦ γεωργίου ἀπο-
 λείμου καὶ οὗτοι. καὶ συνιβαίνει τὴν χά-
 ραν ἀμειλιμένῳ, εἴησαν ὦναι τῶν ἐμφύ-
 των ἀγαθῶν, οἰκῶντα δ' ὑπὸ ληστῶν.
 Τοὺς δ' οὖν λυσिताνοὺς φασὶν ἐν δού-
 πικόν, ἐν δούρηνικόν, ἐν ἑῷ, κούφους,
 δύεφικτους. ἀσπίδιον δ' αὐτοὺς εἶπεν
 ἔχειν τὴν διαματρον, κοῖλον εἰς τὸ πρό-
 ὃν, τιλαμῶσιν ἐκτετημένον. οὗτε γὰρ
 πορπακας, οὗτ' ἀντιλαβὰς ἔχει. παραξι-
 φῖς πῶς τούτοις ἢ κοπίς. λιτοδώρακόν οἱ
 πλάους, ἀπάνιοι δὲ ἀλυσιδώτοις χῶν-
 ται καὶ τριλοφίας, οἱ δ' ἄλλοι νόβειναις
 κραινίσιν. οἱ πελοὶ δὲ καὶ κρημίδας ἔχου-
 σιν, ἐκόντια δ' ἐκαστὸν πλάω. πινὲς δὲ
 καὶ δόρατι χῶνται, ἐπιδορατίδων δὲ
 χαλκίαι. ἔνιοι δὲ τῶν πεσοικωῶντων
 τοῦ Δουρίου ποταμοῦ Λακωνικῶς διάγειν
 φασιν, ἀλεπήκειοις χρωμένους δις, καὶ
 πυρίαις ἐκ λίθων διαπύρων, καὶ ψυχο-
 λουτροῦντας, καὶ μονοτροφοῦντας καθά-
 ρως καὶ λιπῶς. θυπκοὶ δ' εἰσὶ λυσिता-
 νοί, τὰ τε ἀσπλάγχνα ἐπιβλέπουσιν οὐκ
 ἐκτίμνοντες. πεσοικωῶντες δὲ καὶ
 τὰς ἐν τῇ πλοῦρᾷ φέβας, καὶ ψιλαφῶν-
 τῶν δὲ τεκμαίρονται. ἀσπλάγχθονταί
 καὶ δὲ ἀνδράπων ἀχμαλώτων καλὴν πρὸν
 τῶν σάγρις. εἰδ' ὅταν πληγὴ ὑπὸ τῇ ἀσπλά-
 χνᾳ, ὑπὸ τοῦ ἰεροσκόπου μαντεύονταί,
 πρῶτον ἐκ τοῦ πῶματι. τῶν δ' ἐλόν-
 των τὰς χεῖρας ἀποκόπτοντες τὰς δειφίαις,
 ἀναπιδίασιν. ἀπαντῶν δὲ οἱ ὄρεοι λιτοί,
 ὑδροπότοι, χαμαιδύναι, καὶ βαδῆσαν λα-
 τακχιμένῳ τὴν κόμην γυναικῶν δ' ἐκλιν.
 μετρωσάμενοι δὲ τὰ μέτωπα, μαχεύονται.
 τραγοφαγοῦσι δὲ μάλιστ', καὶ τοῦ Ἄρεος
 τραγοῦ δύουσι, καὶ τοὺς ἀχμαλώτους
 καὶ ἵππους. ποιοῦσι δὲ καὶ ἐκατόμβας
 ἐκάστου γένους ἑλληνικῶς; ὡς καὶ Πίν-
 δαρός φησι,

πάντα θυσιάζοντες.

Τελοῦσι δὲ καὶ ἀγῶνας γυμνικοὺς
 καὶ ὀπλιτικοὺς καὶ ἵππικοὺς πυγμῇ, καὶ
 δρόμῳ, καὶ σταυροβολισμῷ, καὶ τῇ ἀσφα-
 ριδόρμω. οἱ δ' ὄρεοι τὰ δ' ὅμοιόν τῳ
 ἔπαιον δροβαλαίᾳ χῶνται, φεραντῶν
 καὶ κόψαντες, εἴτα ἀλίσσαντες καὶ ἀετο-
 ποικισάμενοι, ὡς τε ἀποτίθεται εἰς χρόνον, χῶντα δὲ καὶ ζύβη. οἱ δὲ ἀσπλάγχθοντες, τὴν ἡμέραν
 τὸν ταχὺ ἀναλίσκοντες κατὰ δὲ χροῖον καὶ τῶν συγγενῶν αὐτ' ἐλαίου δὲ βουτύρου χῶνται. κα-

mirum montani: qui cum sterile solum cole-
 rent, & pauca possiderent, aliena concupiue-
 runt. alij dum horum iniurias defendunt, ipsi
 quoque necessariò à suorum operum cura
 tione abstracti, pro agricultura militiam tra-
 ctare. quo factum est ut terra neglecta bo-
 norum suorum ferax esse desineret, & à la-
 tronibus habitaretur. Ferunt Lusitanos ef-
 se insidiandi, indagandique peritos, celeres, Morris, & Anna
Mata, & Wilson.
 leues, uersatiles. Aspide utuntur parua,
 cuius diameter duum pedum, caua foras, lo-
 ris suspensa: non enim fibulas aut ansas ha-
 bet. ad hæc sica, aut ensis. plerique lineis,
 rari loricatis utuntur thoracibus, aut tres cri-
 stas habentibus galeis, cæteri neruis contra-
 ictus firmatis aspidibus utuntur. pedites o-
 creas quoque usurpant. spicula singulis plu-
 ra, nonnulli etiam hasta utunt, ærea cuspide.
 Quosdam eorum qui ad Durium amnem ac-
 colunt, Laconica ferunt uti uitæ ratione, bis
 unguento utentes, & candentibus lapidibus
 calefacientes, & frigida lauantes, unoque
 cibi genere purè frugaliterque utentes. Im-
 molando student Lusitani, & exta intuen-
 tur non exsecta: præterea & laterum uenas
 inspiciunt, ac tangendo etiam diuinant.
 Quin & ex captorum extis coniiciunt, sagis
 ea occultantes: deinde cum ea pulsum edunt
 infra, primum ex cadauere aruspex futura
 prædicat. Captiuorum manus dexteras am-
 putant, dijsque consecrant. Omnes qui in
 montibus degunt, uictu utuntur tenui, a-
 quam bibunt, humi cubant, crines mulierum
 in morem demittunt, mitris faciem uelati
 pugnant. Maximè capros edunt, & Marri
 caprum immolant, prætereaque captiuos, &
 equos. Quin & ritu Græco centurias uicti-
 marum (hecatombas sic exprimo.) quotan-
 nis instituunt, ut & Pindarus ait,

Immolare centena omnia.

Certamina etiam gymnica, arma, & eque-
 stria edunt, pugno, cursu, uelitatione, &
 instructo cohortatim prælio. Montani duo-
 bus anni temporibus glande uescuntur quer-
 na, siccata indeque contusam molentes, at-
 que è farina panem conficientes. itaque eas
 ad suum tempus reponunt, Zytho etiam u-
 tuntur. uini parum habent, & quod proue-
 nit, statim in conuiuia cum cognatis insur-
 tunt. Butyrum eis olei usum implet. Cœ-

nant

nant sedentes, habentēq; ad parietes constru-
cta in hunc usum sedilia. Priora in sedendo
loca grati dignitatique deferuntur. Cœna cir-
cum gestatur. Interpotandum ad tibiam sal-
tant, & ad tubam choreas ducunt: interim
exiliētes & poplitibus flexis rectum corpus
demittentes. in Bastetania id etiam mulieres
faciunt, una alteram manu tenentes. Nigro
omnes utuntur uestitu. plerunque in sagis
degunt, in quibus etiam supra thoros herba-
ceos dormiunt. Vasis utuntur cereis, ut &
Celtæ. mulieres uestibus utuntur floridis.

- ¹⁷ Loco pecuniæ * 17 permutatione utuntur,
aut de lamina argentea aliquid abscissum dāt.
Mortui addictos coniectis de saxi præcipites
agunt. patricidas eductos extra fines aut flu-
mina, lapidibus obruunt. Matrimonia mo-
re Græco contrahunt. Aegrotos uetere Ae-
gyptiorum consuetudine in uis deponunt,
ut qui eum morbum experti sunt, ijs consula-
nt. Coniaceis usi sunt nauigijs usque ad
Brutum, ob exundationes & paludes. nunc
raris utuntur lintribus. Salillis purpureis,
sed albus fit terendo. Talis ergo uita est mon-
tanorū, eorum qui septentrionale Hispaniæ
latus terminant, Callaicorum, Asturum, Can-
tabrorum, usque ad Vascones & Pyrenam.
omnes enim eodem uiuunt modo. Plura
autem nomina apponere piget, fugientem
tædium iniucundæ scriptionis. nisi fortassis
alicui uolupe est audire Pletauros, Bardye-
tas, & Allotrigas, & alia his deteriora obscu-
rioraque nomina. Morum autem immanitas
& feritas non tantum a bellis ijs adest, sed
& ob remotam ab alijs habitationem: nam
terra marique ad eos longa sunt itinera: quo
factum est, ut commercijs carentes, societa-
tem & humanitatem amiserint. Minus ta-
men hodie eo uitio laborant, ob pacem &
Romanorum ad illos profectioes: quibus
ista minus obtingunt, importuniores sunt &
inhumaniores. quod uitium augeri par est,
cum nonnullis accedat locorum & montium
incommoditas habitandi. Verum iam, ut di-
xi, omnia bella sunt sublata. Nam Canta-
bros, qui maximè hodie latrocinia exercent,
ihsq; uicinos, Cæsar Augustus subegit: &
qui antè Romanorum socios populabatur,
nunc pro Romanis arma ferunt, ut Coniaci,

διμυνοί τε δαπνοῦσι πρὸς τοὺς πύχους
καθίσθας οἰκοδομητὰς ἔχοντες. πρὸς
δὲ καὶ ἡλικίαν καὶ τιμὴν. πρὸς
φορτὸν δὲ τὸ δαῖπνον, καὶ παρὰ ποταμῷ
ἐρχοῦνται πρὸς αὐλοῦ καὶ σάλπιγγα χο-
ρεύοντες, ἀλλὰ καὶ αἰαλλόμενοι καὶ ἐκ-
λαλῶντες. ὅτι βασπιτανία δὲ καὶ γαυαῖ-
κον αἰαμίς πρὸς αὐτοὺς λαμβανόμεναι τῶν
χαρῶν. Μελαγχρόνους ἔπαυτον. τὸ πλε-
ον γὰρ σέβοις, γυνόσις περὶ καὶ σπιθαλῆσι πο-
σι. ἀκρίνοις δὲ ἀγρίοις χῶνται, καθά-
περ καὶ οἱ Κιλιπιοί. αἱ δὲ γαυαῖκον γὰρ γῆ-
δύμασι καὶ ἀνδράσις ἐδῶσι διαγούσιν.
αὐτὰ δὲ νομίσματα οἱ δὲ λίαν γὰρ βαρὺ
φορτίον ἀμειβὴ χῶνται, ἢ τὰ ἀργύρου ἐ-
λασματῶν ἀποτίμνοντες διδῶσι. τοὺς
δὲ θανατομελῶντας ἐκτεκνιτροῦσι, τοὺς
δὲ πατραλίας ἐφ' αὐτῶν ὄρων ἢ τῶν πο-
ταμῶν ἐκταλόνουσι. γαμοῦσι δ' ὡς περὶ
οἱ Ἕλληες. τοὺς δ' ἀφ' ὧς τοὺς, ὡς περὶ οἱ
Λιγυρῆες τοπαλαῖον, πρὸς πειρασίμους τὰς
ὁδοὺς, τοὺς πεπαραμύλους τῶν παθόντων ὑ-
ποθήκης χάριν. διφθόροις τε πλοίοις
ἐχῶντες, ὡς ἐπὶ Βρούτου, διὰ τὰς πλοῖα
μυρίας καὶ τὰ τεχνάγῃ. νυκτὶ δὲ καὶ τὰ
μονόφυλα ἃ δ' ἀπάνια. ἄλλοι περὶ ποταμῶν,
τριφθόροις δὲ λῶντες. ἔστι δὲ τῶν ἐξ-
ωρ ὁ βίος οὗτος ὡς περὶ ἱσθμῶν, λίγῃ τὴν
τῶν βόρειον πλοῦσαν ἀφορίζοντας τὰς ἰ-
σθμίας, Καλλιαικούς καὶ Ἀστυρόους καὶ
Καντάβρους μέχρις Οὐασκάνων, καὶ τῆς
Πυρηνίας. ὁμοειδὲς γὰρ ἀπ' αὐτῶν οἱ βίοι.
ὁκνῶ δὲ τοὺς ἐνόμασι πλεονάζειν φόνον
τὸ ἀνδρῶν τῆς γῆρας, εἰ μὴ πνιπρὸς ἐφ-
νῆς ἔσται ἀκούειν Πλούταρχους καὶ Βαρ-
δύκτας καὶ Ἀλλότριγας, καὶ ἄλλα χάριν
καὶ ἀσκήματα τούτων ἐνόματα. Τὸ δὲ
δυσκόλον καὶ ἀγριῶδες, οὐκ ἐκ τῶν πο-
ταμῶν συμβιβῆκε μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐξ
τοῦ ἐκποτισμοῦ. καὶ γὰρ ὁ πλοῦς ἐπ' αὐ-
τοὺς μακρὸς, καὶ αἱ ὁδοί. δυσεπίμικτοι
δ' ὄντες, ἀποβιβλίσκασιν τὸ κιναικόν
καὶ τὸ φιλαίνδρων. ἤτοι δὲ νῦν ἔσται πρὸς
χουσί, ἐξ αὐτῶν ἐρῶν, καὶ τῶν τῶν Ρω-
μαίων ἐπιδημίαν. ὅσοις δ' ἤτοι ἔσται συμ-
βαίνει, χαλεπώτεροι εἰσὶ καὶ θνητοὶ δέει-
ροι. τοιαύτης δ' οὐκ καὶ ἀπὸ τῶν τόπων
λυπρέται γυνόσις, καὶ τῶν ὄρων, αἰκίς ἐ-
πιτεκνῶν τῶν τοιαύτων ἀποπνί. Ἀλλὰ
καὶ νῦν (ὡς εἶπον) πέπαιται πολέμου καὶ

Cantabri subacti

πάντα. πῶς τε γὰρ συνίζοντες ἐπὶ νῦν μάλιστα τὰ λειστήρια Καντάβρους, πῶς γὰρ συν-
ίζοντες αὐτοῖς, ἐκτεκνῶν ὁ Σεβαστὸς Καῖσαρ. καὶ αὐτὶ τοῦ ποταμοῦ πρὸς τῶν Ρωμαίων
συμμάχους, στρατόνους νῦν ὑπὲρ τῶν Ρωμαίων, οἱ τε Κανταβροί, καὶ οἱ πρὸς ταῖς πο-
ταμῶν

γαῖα τῶ Ἰβηρῶ οἰκιστῶν, πλὴν τῶν
 σοι. ὅτ' ἐκείνῳ διατεταμένῳ Τιβερί-
 οῖς, τριῶν ταγματικῶν στρατιωτικῶν ἐπι-
 σκόπαις τοῖς τόποις τὸ ἀποδείχθαι ὑπὸ τοῦ
 Σεβαστοῦ Καίσαρος, οὐ μόνον ἐρρωμένους,
 ἀλλὰ καὶ πολιτικούς ἦδη τινὰς αὐτῶν ἀ-
 πόργασάμεν· τυγχάνει. λοιπὴ δ' ὅτι
 τῆς Ἰβηρίας, ἥτις ἀπὸ τῶν στῆλων, μέχρι
 τῆς πυρηνῆς καὶ ἡμᾶς παραλία, καὶ ἡ
 ταύτης ὑποκαμμένη μεσόγαια πᾶσα, τὸ
 μὲν πλεῖστον ἀνώμαλον, τὸ δὲ μικρὸν μι-
 κρὸν πλεῖστον ἢ τετρακιχλίων σταδίων.
 τὰ δὲ τῆς παραλίας ἐπὶ πλείονι καὶ βί-
 ρηται σταδίοις. ὅσοι δὲ ἀπὸ μὲν κάλ-
 πης τῆς κατὰ στῆλας ὄρους ἐπὶ Καρχηδό-
 ναίαν, δι' ἐκχιλίους καὶ διακοσίους σταδί-
 οῖς. οἰκῶνται δὲ τὴν ἰσθμὸν ταύτην ἀπὸ Βα-
 ρητανῶν, οὓς καὶ Βαστούλους καλοῦσιν,
 ἐκ μέρους δὲ καὶ ὑπὸ Ὠρετανῶν. ἔνδο-
 δον δ' ἐπὶ τὸν Ἰβηρὰ ἄλλους πρὸς ἑκα-
 τὸν τι, ταύτην δ' ἔχειν Αἰλκτανούς. ἔν-
 τος δὲ τῶ Ἰβηρῶ μέχρι πυρηνῆς ἔστι Ρο-
 πίων ἀναδημάτων, χίλιοι καὶ ἑκατόσιοι.
 οἰκῶν δὲ Αἰλκτανῶν τε ὀλίγους, καὶ λοι-
 πῶν ὅς τις προσαγορεύομεν ἰνδικήτας,
 μεμνημένους τέτραχα. κατὰ μὲν ἡ
 ἀρφαμένους ἀπὸ Καλπης, ῥαχίς δὲ ἰσθμὸν
 ἐν Βαστητανίας καὶ τῶν Ὠρετανῶν, δια-
 σῆαν ὑπὸν ἔχουσα καὶ μεγάλῃς ἐνδο-
 δον, διοικουσα τὴν παραλίαν τὴν ἀπὸ ἐν με-
 σογείας. πολλαχοῦ δὲ καὶ ἀντὶ τῶν δὲ ἔχου-
 σῶν, καὶ ἄλλα μεταλλά. πόλεις δὲ ὅσιν
 ἐν τῇ παραλίᾳ ταύτῃ πρώτης μάλα κα, ἔ-
 σον δὲ ἔχουσα τῆς Καλπης, ὅσον καὶ τὰ Γα-
 δερα. ἐμπορεῖται δ' ὅσιν ἐν τοῖς ἐν τῇ πε-
 ραίᾳ σάμασι, καὶ ταυχεῖας δὲ ἔχειν μεγά-
 λας. ταύτην πρὸς τῇ Μαυρακίᾳ τὴν αὐτὴν
 νομίζουσιν, ὡς ὑστατῶν τῶν Φωκαϊκῶν
 πόλεων πρὸς δύσιν ἐμμένον παραλήφα-
 μεν. οὐκ ἔστι δὲ, ἀλλ' ἐκείνῳ μὲν ἀπὸ τῶν
 ἐν Καλπῇ δὲ κατὰ σκαμμένην, τὰ δ' ἔχον
 σῶν εὐλαμνῆς πόλεως, ἡ δὲ μάλα-
 κα, καὶ πλησίον μάλλον φοινίκης ὡς χή-
 ματι. ἔφ' ἑξῆς δ' ὅσιν ἡ τῶν ἑξιστῶν
 πόλεις, ὅσιν καὶ τὰ παρὰ τὴν ἰσθμὸν
 γαται. μετὰ ταύτην Λύδουρα, φοινίκων
 ἐπίσμα καὶ αὐτῇ. ὑπὲρ δὲ τῶν τόπων ἐν
 τῇ ὄρεινῃ, δέκνυται ὁ δὲ ὄρεα καὶ τὸ ἰε-
 ρόν ἐν Αἰθίᾳς ἐν αὐτῇ, ὡς προσεδιόντες τε
 εἰρηκε καὶ Ἀρτεμίδωρ, καὶ Ἀσκληπιά-
 δης ὁ Μυρλεανός, αὐτῇ ἐν τῇ Τερδύταναίᾳ παρὰ δύσας τὰ γραμματικά, ἡ παρὰ γοῖν ἕνα τῶν ἐθ-
 νῶν ἐκ δὲ δὲ τῶν τῶν ταύτην. οὗτ' δὲ φησὶν ὑπομνήματα ἐν πλείους ἐν ὁδῷ τῶν ἰσθμῶν
 ἡ Αἰθίᾳς, ἀπὸ ἰσθμῶν πρὸς ἡλῶν δὲ ἡ ἀκροπόλις. ἐν Καλαϊκῇς ἡ τῶν μετὰ τὸν ἡλῶν
 οὐκ ἔστιν ἡ αὐτῇ

& qui ad fontes Iberi amnis accolunt, Tuifis
 exceptis. Et qui Augusto successit Tiberius,
 impositis in ea loca tribus cohortibus
 quas Augustus destinaverat, non pacatos
 modò, sed & civiles quosdam eorum rede-
 git. Restat adhuc explicanda ea Hispaniæ
 ora maritima, quæ à Columnis est usque ad
 Pyrenam, & quæ mediterranea sunt supra
 hanc oram sita, quorum non eadem est ubi-
 que latitudo, longitudo paulo maior stadio-
 rum quatuor millibus. Oræ 18 maior duobus 18
 stadiorum millibus perhibetur longitudo. Hispania Terra
 A' Calpe, qui mons est ad Columnas, ad Car-
 thaginem novam, stadia numerant 110 110 pto.
 00. eam oram colli à Bastetanis, qui & Ba-
 stuli dicuntur, partim etiam ab Oretanis.
 Hinc ad Iberum fluvium totidem fere stadia.
 eam colli ab Aletanis. Ab Ibero usque ad
 Pyrenem & Pompeij trophæa, 110 110. habi-
 tati à paucis Aletanorum, ac deinde ab In-
 digetibus, in quatuor distributis partes. Ut
 autem à Calpe sumto initio singula perse-
 quamur, dorsum est in Bastetania & Oreta-
 nia montosum, densa sylva & magnis arbori-
 bus prædita tectum, quod oram à mediter-
 raneis diuidit. in eo multis locis sunt auria-
 liaque metalla. In hac ora prima urbs est Ma-
 laca, tanto à Calpe, quantum ab hac Gades,
 intervallo. ea habet emporium, quo utuntur
 qui in opposito litore uiuunt, multumq; ibi
 conficitur salsamenti. Sunt qui hanc eandem
 putant cum Mænaca, quam ultimam Pho-
 cæorum uersus occasum ciuitatem accep-
 imus, sed errant. nam Mænacæ longius à
 Calpe dissita atque euerse rudera Gircani-
 cæ urbis uestigia retinent: Malaca magis ad
 Punicæ formam accedit. Sequitur Exitano-
 rum urbs, unde salsamētis Exitanis nomen.
 Post hanc Abdera, Pœnorum opus hæc quo-
 que. Supra hæc loca in montanis monstra-
 tur Vlissea, & in ea sanum Mineræ: ut Po-
 sidonius tradit, & Artemidorus, & Ascle-
 piades Myrleanus, qui in Turditania gram-
 maticam docuit, & descriptionem gentium
 in istis regionibus agentium edidit. Is tradit,
 monimenta errorum Vlissis in templo illo Vlisset & Teu-
 Mineræ affixa esse, aspides & summa nauis
 um rostra. Apud Callaicos autem conse-
 disse quosdam qui Teucrum in bellum fue-
 rant

rant secuti: ibique fuisse urbes, quarum una Hellenes diceretur, id est Græci, altera Amphilocho: mortuo scilicet; ibi Amphilocho, & socijs usque ad mediterranea uagatis. quin & id ait se comperisse, quosdam Herculis sociorum, & à Messena, inhabitasse Hispaniam. partem Cantabrie à Laconibus occupatam fuisse & is, & alij perhibent: ibique Opficellam urbem conditam ab Opficella, qui cum Antenore eiusque liberis in Italiam traiecit. quin & Gaditanis mercatoribus quidam credunt, ut & Artemidorus tradidit, Aethiopes qui supra Mauritanos uersus occasum habitant, Lotophagos dici, quod herba quadam & radice Loto uescantur, nihilque opus habeant potu, neque ob aquæ penuriam habere eum possent: eosque usque ad loca Cyrenæ imminetia pertinere. rursusque alij uocantur Lotophagi, qui Meningem incolunt, alteram insularum parua Syrti præpositarum. Mirum ergo non est Homerum errores Vlissis ita fabulæ in morem descripsisse, ut pleraque extra Columnas in Atlantico gesta ab eo fingeret. Quæ enim historię perhibentur, parum absunt à locis reliquisque ab eo confictis circumstantijs. Itaque neque absurdum Homerus & incredibile proposuit figmentum: neque inepti fuerunt, si qui fidem istarum historiam, ac multiplicem poëtę peritiam secuti, poësin eius ad scientiæ accommodatas quæstiones traduxerunt, ut fecit Crates Mallotes: neque poëtæ institutum ita rustice interpretati sunt, ut non ipsum modò tanquam fossorem aliquem aut messorē planè ab harū scientia rerū reijcerēt, sed & qui tale negociū aggrederentur, eos per infantis haberent: cum neque grāmatices neque mathematices peritorum quisquam patrociniari poëtæ, aut emendationem eorum quæ ij dicebant, aliud uel tale proferre auderet. quanquam mea quidem sententia & defendi multa possunt, & corrigi: maximè qualia sunt, in quibus Pytheas decepit sibi credentes, ignoratione ad occasum aut Boream iuxta Oceanum uergentium locorum. Verum hæc, quia peculiarem & longum requirunt sermonem, omittamus. Quod autem Græci ad barbaras gentes euagati sunt, causa uide-

Lotophagi.

Homeri defensio.

σάντων πινέσ οἰκίσαι, καὶ ὑπερβαίνειν αὐτοῖσι, τὴν μὲν ἡλίου μελέην ἐκλίνον, τὴν δὲ ἡμῶν ἡλίου, ὡς καὶ τὸ Ἀμφιλόχου τελευτήσαντος· ὁ δὲ ὕμνος, καὶ τῶν σωόντων πλανηθέντων μέχρι τῆς μεθυσίας, καὶ τῶν μετ' Ἡρακλείους δι' ἡνέας, καὶ τῶν ἐκ τῆς Μιαιλίας ἰστροῦ δὲ φησιν ὑποκίσειν τὴν Ἰβηρίαν. τῆς δὲ Κανταβρίας μόρον ἢ καταρχὴν Λάκωνας, καὶ οὐτ' ἄλλοι, καὶ ἄλλοι. γνῶντα δὲ, καὶ δι' ἡλικίαν πόλιν, ὃν ἡλικίαν ἀκρίσμα λεγούσι τοῦ μετα' Ἀντίωρος, καὶ τῶν παιδῶν αὐτοῦ, ὁμοῦ αὐτῶν αὖτε τὴν Ἰταλίαν. καὶ γὰρ τῇ λιβύῃ δὲ πιστοῦνται πινέσ τῶν γαστρικῶν ἐμπόροις πρὸς ἡνέας, ὡς καὶ Ἀρταμίδος ἄρεσιν, ὅτι οἱ ὑπὲρ τῆς Μαυρουσίας οἰκούντων πρὸς τῶν ἰστροῦ τοῖς Αἰθίοχων, λατοφάγοι καλεῖσθαι, σιτοῦ μὲν οὐκ ἔχοντες, πόσιν πινέ καὶ ῥίζαν· οὐ δὲ οἱ μὲν οὐκ ἔχοντες, οὐδὲ ἔχοντες, ὅτι τὴν ἐκ νουβρίαν, ὁμοῦ αὐτῶν μέχρι τῶν ὑπὲρ τῇ Κυβήνης τόπων. ἄλλοι δὲ πόλιν καλεῖσθαι τοῦ λατοφάγοι, τὴν ἐπὶ τῶν οἰκούντων τῶν πρὸ τῇ μικρῆς σύρτης ἡνέας τὴν Μανίαν. οὐ δὲ δαυμάζοις αὐτοῖς τὸ ποιεῖν τὰ πρὸς τὴν ὀδυσσεὺς πλανῶν μυθεύοντες αὐτῶν τὸν τρόπον, ὡς τ' ἔφη ἐκ τῶν γὰρ Ἀτλαντικῶν πελάγῃ τὰ πελάγη διαδίδου τῶν λεγομένων πρὸς αὐτοῦ. τὰ γὰρ ἰστροῦ μὲν ἐκ τῶν ἡνέας καὶ τοῖς καὶ τοῖς ἄλλοις τῶν ὑπὸ ἐκείνου πεπλασμένον. ὡς τε οὐκ ἀπίθανον ἐπίνοι τὸ πλάσμα, οὐτ' αὖ πινέ αὐταῖς τε ταύταις τῶν ἰστροῦ πιστοῦνται, καὶ τῇ πολυμαθίᾳ τῶν ποικίλων, καὶ πρὸς ἐπιστημονικὰς ὑποθέσεις ἐπὶ τῶν τῶν ὁμήρου ποιησιν, ἡ δὲ ἀπὸ Κράτης τῆς ὁ Μαλλώτης ἐπίνοισι, καὶ ἄλλοι πινέ· οὐδ' οὐτως ἀχρὸς οὐδὲ αὐτῶν τὴν ἐπὶ τῶν ποιησιν, ὡς τε οὐ μόνον τὸν ποιητὴν σκαπανίως ἢ ὁδοῦ τοῦ δικλῆ ἐκ πόλεως τῆς ποιητῆς ἐπιστήμης ὁρίζεσθαι, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἀφαιμένους τῆς ποιητῆς πραγματίας, καὶ μαυρομένους ἐπὶ λαβὸν συνήθειαν δὲ ἢ ἐκπρόσωπον ἢ τὴν τοῦ τοῦ ἰστροῦ εἰς τὰ λεγόμενα ὑπὸ ἐκείνων, ὡς ἐκ τῶν οὐκ ἐκ τῶν ποιησιν, οὐτ' αὖ τῶν γραμματικῶν, οὐτ' αὖ τῶν πρὸς τὰ μαθήματα δὲ τῶν οὐδ' αὖ. Καὶ τοῖς ἡμοῖς γὰρ δεκτὴ δυνά-

τὴν εἶναι καὶ σωτηριάζουσαι πολλοῖς τῶν λεγόμενων, καὶ ὡς ἐκπρόσωπον ἀγαθῶν, ὅτι μάλιστα εἰς τοὺς ὅσους Εὐδίας παρὰ τὸν ποῖν πιστοῦνται αὐτῶν κατὰ ἄνοιαν τῶν τε ἰστροῦ τῶν, καὶ τῶν πρὸς τὸν ποῖν, τῶν παρὰ τὸν ποῖν. Ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἰστροῦ, λόγον ἔχοντες ἰστροῦ καὶ μακρόν. Τῆς δὲ τῶν ἑλλήνων πλάτης τῆς εἰς τὰ βάρβαρα ἰστροῦ, νομίζουσι

Ζοιτῆς αὐτῶν τὸ δικασάδαι κατὰ μέ-
 ρη μικρὰ, καὶ δυναστίας ἐπιπλοκῶν οὐκ
 ἐχούσας πῶς ἀλλήλους κατ' αὐθάδεια.
 ὥς τε ἐκ τοῦ περὶ πῶς τοὺς ἐπιόντας ἐφωδὸν
 ἀδόντες ἄναι. Τοῦτο δὲ αὐθάδεις, γὰρ οἱ
 Ἰβηροὶ μάλιστα ἐπίτην, πρὸς λαβοῦ-
 σι καὶ τὸ πανουργοῦ φύσει, καὶ τὸ μὴ ἐ-
 πλοῦν. ἐπὶ δ' ἔτι καὶ ληστρικοὶ τοῖς
 βίοις ἐγρόντο τὰ μικρὰ πολυῶντες, μι-
 γάλοις δ' οὐκ ἐπιλαβόμενοι, ὥς τὸ μεγά-
 λας κατασκευάζειν δυνάμεις καὶ κρινω-
 νίας. Εἰ γὰρ δὴ σινασίζην ἐβούλοντο
 ἀλλήλοις, οὔτε Καρχηδονίοις ὑπάρξεν αὐ-
 τὰς καταστρέψασθαι ἐπιλοῦνσι τὴν πλεί-
 στω αὐτῶν ἐκ πόλεως, καὶ ἐτι πρότε-
 ρον τυράννοις, ἢ τὰ κελτοῖς, οἱ νῦν κελτί-
 βηρος καὶ βέρωνες λελοῦνται· οὔτε Ἰβη-
 ροὶ οὐδέ αὖτε καὶ Σόρτωρ μετὰ ταῦ-
 τα, καὶ ἄ τινες ἑτέροι δυναστίας ἐπιδύ-
 μισαν μέλλον. Ῥωμαῖοι δὲ Ἰβηρὰ κατὰ
 μέρος πῶς τοὺς Ἰβηρας πολέμῳ κατ' ἐκά-
 εἰνα ὥς τὰ τῶν τῶν δυναστῶν, πολὺν
 τινα δ' ἐτέλειον χρόνον, ἄλλοι δ' ἄλλους
 καταστρεφόμενοι τῶς, ὥς ἅπαντας ὑ-
 ποχειμένους λαβὼν Ἀνακτορίοις ἔτισι χροῶν-
 τι, ἢ μακρότερον. ἐπ' αὐτοῖς δὲ ἐπὶ τῶν
 πόλεων γινώσκον. μετὰ τοῖνυν τὰ Ἀβδηρα
 δὴ καὶ Καρχηδονίαν ἡνία, λίπωμα Ἀσθού-
 βα, τὸ ὁμοειδὲς ἀνέκασεν τὸν Ἀντί-
 βα πατέρα, ἡρώδης πολὺ τῶν ταύτης
 πόλεων. καὶ γὰρ ἐρυμνοτάτη, καὶ τέχαι
 κατασκευασμένη καλῶς, καὶ λίμναι καὶ
 λίμναι λιχόσονται, καὶ τοῖς τῶν ἀργυρέ-
 ων μεταλλοῖς πόδι ὅν ἀνέκαθεν, καὶ ταῦ-
 τα δὲ καὶ γὰρ τοῖς πλησίον τοῖς πολλὰ ἢ
 περιχέει. καὶ ἔστι ὅσον μᾶλλον ἰμπερίον
 τῶν μὲν ἐκ θαλάσσης τοῖς γὰρ τῇ μεσογαίᾳ,
 τῶν δ' ἐκ τῆς θάλας τοῖς ἐξω πᾶσι. Ἡ δ' ἐφ'-
 ὅνδε μέχρι τοῦ Ἰβηρῶν παραλία, κατὰ
 μέσον πῶς τὸ διάστημα ἔχει τὸν Σεύκρω-
 να ποταμὸν, καὶ τῶν ἐκβολῶν αὐτοῦ, καὶ
 πόλιν ὁμώνυμον. ἥ δὲ ἐκ τῆς σινασίζης
 ὄρους τῇ ὑπερκαμίνῃ ἔχεται τῇ μαλά-
 κας καὶ τῶν πόδι Καρχηδόνα ὑπερκαμίν-
 των τόπων, πρὸς πρὸς, Παράλληλῳ
 δὲ πῶς Ἰβηρ, μικρὸν δὲ δὲ ἔχει τῆς
 Καρχηδόνας, ἢ τῶν Ἰβηρῶν. μετὰ γὰρ μὲν
 οὖν τῶν Σεύκρων καὶ τῆς Καρχηδόνας,
 τρεῖς πόλιν Ματαλιωτῶν εἰσὶν οὐ πολ-
 λὴ ἀποδὸν τῶν ποταμῶν. τούτων δ' ὅτι
 γνωρίζεται, τὸ ἡμέροσκοπῶν, ἔχει
 ὅσα τιμωμένοι, ἢ ἐχρήσατο ὁρμητικῶς

tur fuisse in exiguas portiones distractio, & *Discordia*
 principatus eorum, qui ob fastum coalesce- *gentis.*
 re inuicem & consortia tueri non possent. un-
 de contigit, ut contra extrinsecus inuadentes
 uiribus non essent pares. Hac contumacia
 maxime apud Hispanos aucta est, accedente
 uaficie ingenij & dolosa uarietate. nam ho-
 mines ij infidiosum & praedatorium uitae ge-
 nus sectati, ad parua audaces, nihil magnum
 moliti, magnae potentiae societatisq; confi-
 tuendae conatum posthabuerunt. Qui si
 coniunctis uiribus tueri se uoluissent, nun-
 quam licuisset, neque Carthaginensibus in-
 cursione facta maiorem Hispaniae partem ne-
 mine prohibente subigere, neque ante hos
 Tyrjs & Celis, qui nunc Celtiberi & Vero-
 nes dicuntur: neque postea temporis latro-
 ni, Viriatho & Sertorio, & si qui alij ad maius
 in Hispanos imperium animos adiecerunt.
 Et Romani per partes Hispanorum modo
 hanc, modò aliam ditionem bello impeten-
 tes, aliàs alios domando multum temporis
 traxerunt, donec tandem omnes in suam re-
 degerunt potestatem, ducentis ferè & pluri-
 bus usi ad hoc annis. Verùm ego ad narra-
 tionem reuertor. Ergo post Abdera sequi-
 tur Carthago noua, ab Asdrubale condita, *Carthago noua.*
 eo qui Barcae Annibalis patri successit, lon-
 ge praestantissima omnium eius regionis ur-
 bium. nam & loci natura est munitissima,
 & muro praclare extructio, & ornata est
 portibus ac lacu, & argenteis, quae dixi, me-
 tallis. & cum ibi, tum in uicinis locis mul-
 tum confit salsamentorum. estq; hoc ma-
 gnum emporium, ubi & mediterranei mari-
 times, & maritimi mediterraneas mercantur
 merces. Ora hinc usque ad Iberum fluui-
 um, medio ferè spacio habet Sucronem flu-
 uium, eiusq; ostium, et urbem cognominem.
 amnis delabitur e monte qui contiguus est
 dorso supra Malacam et Carthaginem, pedi-
 busq; potest transiri, parallelus ferè Ibero,
 20 a quo aliquanto quam a Carthagine di-
 stat longius. Inter Sucronem et Carthagi-
 nem tria sunt Massiliensium oppida, nō pro-
 cul a fluuiο, inter quae celeberrimum est id,
 quod diurnam habet speculam, in promon-
 torioq; fanum Dianae Ephesiae magna reli-
 gione cultum, quo ad res marigerendas u-
 sus est arce et receptaculo Sertorius. muni-
 ἐπὶ τῇ ἀκρῇ τῆς ἐφ' ἑστίας Ἀρτέμιδος ἰδρὸν σφό-
 δρῳ δαλάσῃ Σόρτωρ. ἐρυμνὸν γὰρ ὅτι καὶ

eum enim est editi loci natura, et latrocinij aptum, longeque ab adnavigantibus cerni potest. Nomen est ei Dianium, habetque in propinquo bonas secturas ferrarias. tum exiguas insulas Planesium ac Plumbariam, ac la cum marinum superne, cuius circuitus stadiorum cccc. Sequitur Herculis insulam pone Carthaginem, quam Scombrariam uocant a captis ibi scombris, ex quibus optimum fit garum. distat a Carthagine stadiis xxiv. Rursus a Sucrone in alteram partem proficiscenti uersus ostia Iberi, Saguntum a Zacynthijs conditum. quam urbem cum Annibal delcussit contra pacta cum Romanis conuenta, secundum illorum contra Carthaginenses bellum inflammavit. In propinquo urbes sunt Cherronesus, Oleatrum, Cartalias, & in ipso Iberi traiectu Dertossa colonia. Iberus ortus apud Cantabros, per

21 longam planiciem et uersus meridiem fluit, parallelus Pyrenæis montibus. Inter Iberi ostia & Pyrenes extrema, ubi sunt Pompeij trophæa, prima urbs est Tarracon, portu quidem carens, sed in sinu condita, & alijs statis instructa rebus, nunc non paucioribus quam Carthago frequentata uiris. Commodè enim sita est ad præfectorum in Hispania peregrinationes. estque metropolis non tantum intra Iberum sita Hispaniæ, sed & magnæ partis eius quæ extra est. cum Gymnesiæ & Ebusus, memorabiles insulæ, ostendunt situm urbis esse opportunum. Eratosthenes ei nauium quoque tribuit stationem: cum Artemidorus eum refellens dicat eam ne anchoris quidem iaciendis esse satis opportunam. Sanè tota a Columnis ora huc usque raros habet portus: deinceps autem portus sunt passim boni, & solum fertile cum Lætanorum, tum Lartolætarum aliorumque usque ad Emporium. Vrbs ea a Malsiliensibus condita, a Pyrena distat, & Hispaniæ cum Gallia confinio, ad stadia cccc. regio tota bona est, & bonos habet portus. Ibi quoque est Rhodope, urbs Emporiensium: quidam a Rhodijs conditam dicunt. Ibi & Emporijs Dianam Ephesiam colunt. causam dicemus, ubi de Malsilia sermo erit. Habitarunt Emporienes ante insulam quandam oppositam,

δὲ ἑπίσῃμα Ῥοδίων φασί. καὶ ταῦτα δὲ καὶ γὰρ Ἰβὲρ ἔμπορέω τὴν ἀρτίμην τὴν ἐφισίαν πικρῶσι· ἱερὸν δὲ τὴν αἰτίαν γὰρ τοῖς πόδεσσιν Ἰβερῶν. ὡς οὖν οἱ ἔμποροι τὴν πρότερον, ἡσίοις τὴν πικρὰν

ληστροκίον, καὶ τοῦτον δὲ ἐκ πολλοῦ τοῖς πτωσίοις. καλεῖται δὲ διαίσιον, οἶον Ἀρτιμίσιον, ἔχον σιδῆρα δύφυη πηλίσιον· καὶ ἡσίοισιν, Πλαυσίαν καὶ Πλουμβάριαν, καὶ λιμνοθάλασσαν ὑπερκαμίνω, ἔχουσαν γὰρ ἐν κλῶ σταδίων τιτρακσίον. εἰδ' ἡ τὴν Ἡρακλείους νῆσον καὶ πῶς Καρχηδόνια, ἡν καλοῦσι Σκομβραρίαν ἀπὸ τῶν ἐλισκομένων σκόμβων, ὅς ἐστι τὸ ἀριστον σκιδνάζεσθαι γάρον. ἐκαστοὶ δὲ εἰσὶν ἔχει παδίοις καὶ τίσαςας ἐν Καρχηδόνοσιν. πάλιν δ' ἐπὶ θάλασσαν τὴν Σούκρην ἰόντι ἐπὶ τὴν ἐκβολὴν τὴν Ἰβερῶν, Σαγούντου ἑπίσῃμα Ζακυνθίων, ἡν Ἀντίβας κατασκάψας παρὰ τὰ συγκαμμένα πῶς Ῥωμαίους, τὸν δὲ ὑπερὸν αὐτοῖς ὅσον πῶς Καρχηδονίους. πηλίσιον δὲ πόλιν εἰσὶ, Χιρρόνκοσος τε, καὶ Ὀλίαντρον, καὶ Καρταλίαν. ἐπὶ αὐτῇ δὲ τὴν Ἰβερῶν, Δερκίονα κατὰ τὴν Ἰβερῶν, ἀπὸ Καντάβρων ἔχων τὰς ἀρχαίας ἐπὶ μισκομβρίαν ἡν πολλοὺ πεδίων, παρὰ ἡλῶν τὴν πυρηνάοις ὄρεσι. μεταξὺ δὲ τῶν τὴν Ἰβερῶν ἐκτροπῶν, καὶ τῶν ἑκτὸν πυρηνάοις, ἐφ' ὧν ἰδρυνται τὰ ἀναθήματα τὸν Πομπηίου, πρῶτον Ταρακῶν ὅτι πόλιν, ἀλὶ μὲν μὲν, γὰρ κὼλπω δὲ ἐν Ἰβερῶν, καὶ κατὰ σκιδνάσμεν τὴν ἄλλοις ἰκανῶς, καὶ οὐχ ἥττον δύνατο δρῶντα ἐν τῇ τῆς Καρχηδόνος· πῶς γὰρ τὰς τῶν ἡγεμόνων ἐπὶ δὲ ἡμῶς δύφυδες ἔχει. καὶ ἴσθιον ὡς πρὸς μητρόπολιν οὐ τῆς γῆτος Ἰβερῶν μόνον, ἀλλὰ καὶ τῆς ἐκτὸς τῆς πολλῆς. Αἱ τε Γυμνέσιαι νῆδοι πῶς καμῖναι πηλίσιον, καὶ ἡ Ἐβυσος, ἀξιόλογοι νῆδοι, τὴν διέσω δύναιτο τῆς πόλεως ὑπαγορεύουσιν. ἔστι τοδῶν δὲ καὶ ταῦτα παρὰ ἡμῶν ἔχει φασί αὐτῶν, οὐδὲ ἀγκυροβόλοις σφοδρὰ δύνατο ἔχει, ὡς αὐτῶν ἡρεκκῶν Ἀρτιμίδωρον. καὶ ἡ σύμπτωσις δ' ἀπὸ τῶν, ἀπὸ νιζέται λιμένι μέχρι δὲ ὄρεο. γὰρ τὸν δὲ ἡσίοις τὰ ἔξω, δὲ λιμένα. καὶ χώρα ἀγαθὴ, τῶν τε λιμνῶν, καὶ λαρτολαικῶν, καὶ ἄλλων τοιούτων μέχρι ἔμπορος. αὐτὸ δ' ὅτι Μασσαλιωτῶν ἑπίσῃμα, ὅσον τιτρακσίον δὲ ἔχον τῆς πυρηνάοις παδίοις, καὶ τῶν μεδονίων τῆς Ἰβερίας πῶς τὴν Κελτικῶν. καὶ αὐτὴ δ' ὅτι πῶς ἀγαθὴ καὶ δὲ λιμένα. Ἐν ταῦτα δὲ ὅτι καὶ ἡ Ῥοδόπη, σπλίνχιον ἔμπορος τῶν πῶς ἔμπορος τὴν ἀρτίμην τὴν ἐφισίαν πικρῶσι·

μὲν,

μῆδον, ὃ νῦν καλεῖται παλαιὰ πόλις, νῦν δ' οἰκοῦσιν ἐν τῇ περὶ αὐτῆς. Δι' ὅτι πόλις δ' ἔστι, τέχαι διωρεισμῶν, πρότερον τῶν Ἰνδικοῦ τῶν πινὰς πρὸς τοὺς ἔχοντα, οἱ καὶ περὶ ἰδίᾳ πολυτελοῦμενοι, κοινὸν ὁμῶς περιβολὸν ἔχον ἐβούλοντο πρὸς τοὺς ἑλλήνας ἀσφαλείας χάριν. δι' ὅτι πλοῦ δ' ἐστὶν, τέχαι μὲν διωρεισμῶν. ἔτι χρόνῳ δ' εἰς ταῦτα πολιτεύματα συνήλθοι μικτόν τι, ἐκ τε βαρβαρῶν καὶ ἑλλήνων νομίμων, ὅπως καὶ ἐν ἄλλων πολλῶν συνίβη. ἔτι δὲ καὶ ποταμὸς πλησίον ἐκ τῆς πυρρῆς ἔχον τὰς ἀρχάς, ἡ δ' ἐκβολὴ λιμνὴ ὅτι τοῖς ἐμπορίαις. λινοῦργοι δ' ἐκινῶσι οἱ ἐμπορίαι, χάραν δ' ἐν τῷ μισόγαυον ἔχονσι, τῷ μὲν ἀγαθῷ, τῷ δ' ἐπ' ἀρετὴν πόρον, τῇ ἀρετῇ πόρος καὶ ἐλάειας χοῖνον. καλῶσι δ' οἰονγαίον πεδίον. πρὶν δὲ καὶ τῶν τῆς πυρρῆς ἀκρῶν ἐκινῶνται, μέχρι τῶν αἰῶν ἀνημῶν τῶν πομπῶν, δ' ἐν βασιλῶν σιμῶν εἰς τὴν ἑξῆς καλουμένην Ἰβηρίαν ἐκ τῆς ἰταλίας, καὶ μάλιστα τῷ βασιλῶν. αὐτῇ δ' ἡ ὁδὸς, ποτὶ μὲν πλησίον τῇ θαλάττῃ, ποτὶ δ' ἀφίστησι, καὶ μάλιστα ἐν τοῖς πρὸς ἑσπέρῳ μόροις. φέρεται ἐν τῇ Ταρακῶνᾳ, ἀπὸ τῆς τῶν ἀναδημάτων τῇ πομπῇ, ὅτι τῷ ἰονγαίον πεδίον, καὶ Βιηθῶν, καὶ τῇ μαρῶν καλουμένην πεδίον τῇ λατίνῃ γλῶσσῃ, φέρονται πολὺ τὸ μαρῶν. ἐκ δ' ἐκ Ταρακῶν ἐπὶ τὸν πόρον τῇ Ἰβηρίᾳ, κατὰ δὲ τῶν ἀνὰ πόλιν. ἐν τῇ δ' ἑξῆς Σαζούτου καὶ Σιτάβι πόλιν ἐν τῇ ἑξῆς, κατὰ μικρὸν ἀφίστηται τῇ θαλάττῃ, καὶ συνάττει ἐν Σπαρταίῳ, ὅς ἐστιν ἀλιχοῖνον καλουμένην πεδίον. ἔστι δ' ἐν τῇ μέγα καὶ αὐτοῦ, τῷ χοινοποικίῳ φέρονται πόρον, ὅτι καὶ ἔχοντα εἰς πάντα τὴν περὶ, καὶ μάλιστα εἰς τὴν ἰταλίαν. πρότερον μὲν οὖν ὅτι μὲν τῷ πεδίον καὶ ἐκλαστικῶς συνίβαντα εἶναι τὴν ὁδὸν χαλεπὴν καὶ πολλήν. νῦν δ' ἐν τῇ πρὸς θάλατταν μόρῃ πεπονηκασιν αὐτῶν, ἐπιφανέστερον πόρον τῇ χοινοποικίᾳ εἰς ταῦτα, καὶ τείνουσαν τῇ πρὸς τὰ πόδια κλάστωνα καὶ ὀβούλκωνα, δ' ἐν εἰς τὴν Κορδύβην, καὶ εἰς Γαλδία ἡ ὁδὸς τὰ μέγιστα τῶν ἐμπορίων. Δι' ὅτι τῇ Κορδύβῃ ἡ ὀβούλκων πρὸς τριακοσίους σταδίους. φασὶ δ' οἱ συγγραφῆς, ἑλθὼν καὶ καί τινες ἐκ τῶν καὶ αὐτοῖς εἰς τὴν ὀβούλκων, καὶ τὸ πρῶτον τὸ ἐν ταῦτα, ἵνα καὶ ἐκ τῆς συνάττειν εἰς τὸν πόρον τῇ Μάνδαν πόλεμον. ἡ μὲν δ' ἡ πρῶτα πᾶσι καὶ ἐκ Στυλῶν μέχρι τῆς μεθορίας τῇ Ἰβηρίᾳ καὶ Κιλικίᾳ, πικρῇ. ἡ δ' ἐκ τῆς μεθορίας μέχρι τῆς πρὸς τῇ πυρρῇ ὁδῷ καὶ τῇ περὶ αὐτῆς

tam, quod nunc Vetus urbs dicitur: modo in continente degunt. Est autem in 22 duas urbes diuisa, muro ducto, cum olim accolerent Indigetum quidam. qui etsi sua uterentur recip. forma, tamen quo essent utiliores, iisdem cum Græcis uoluerunt includi mœnibus, muro tamen intus ab ijs distincti. Tempore in unam coaluerunt ciuitatem, mixtam ex barbaricis & Græcis constitutionibus, quod & multis alijs euenit. In proximo fluius labitur, e Pyrena ortus, cuius ostio pro portu utuntur Emporienfes. Linificio magnam impendunt operam. mediterranea habent partim bona, partim spartiferacia, & schæni seu iunci palustris ac minus utilis. Vocant lungarium campum, quidam & extrema Pyrenes accolunt, usque ad trophæum Pompeij: per quæ iter est ex Italia in exteriorem quam uocant Hispaniam, maximè Baticam. Hoc iter aliquando appropinquat mari, aliquando recedit, maximè in occiduis partibus. Tendit ad Tarracōnem à trophæis Pompeij per lungarium campum, & ueteres, & campum Fœniculærium Latine à fœniculi ibi nascentis copia dictum. à Tarracōne ad transitum Iberi ad urbem Dertossam. inde per Saguntum & Setabin urbem ductum, paululum à mari recedit, & Spartario. quasi dicas iunci marini feraci.) campo applicatur: is magnus & aquæ expers spartum producit funibus texendis aptam, quæ exportatur usquequaque, & maximè in Italiam. ac prius quidem per medium campum & Egelaftas uia ducebat, longa & difficilis. nunc autem eam ad maritimas partes auerterunt, ita ut tantummodo attingat iunciferum illum campum, pergatque ad Clastonem & Obulconem, unde iter ad Cordubam & Gades, maxima emporia. Abest Obulco à Corduba circiter ccc stadia. Historici perhibent Cæsarem Romæ Obulconem peruenisse xxvii dierum itinere, cum esset ad Mundam confecturus proelium. Explicatum est iam, qualis sit tota maritima ora à Columnis usque ad Hispaniæ & Galliæ confinium. At interior terra, quæ Pyrenæis montibus & septentriona

li

- 23 li includitur latere 23 usque ad Astures duobus præcipue montibus continetur. horum unus parallelus Pyrenæ est, à Cantabris incipiens, & ad nostrum mare desinens: Idubeda uocant. alter à medio uersus occasum porrectus, ad meridiem & oram Columnis uicinam declinat, initio nudus collis, deinde per Spartarium campum pergens syluæ committitur, quæ est supra Carthaginem & Malacam politis in locis. Vocatur his Orospe-da. Inter Idubedam & Pyrenam Iberus fluiuius labitur, parallelus utrique montium, impleturque amnibus inde defluentibus, & alijs aquis. Ad Iberum amnem est Cæsaraugusta, & Celsa oppidum, ubi ponte lapideo amnis iungitur. Regionem eam complures incolunt gentes, quarum nobilissima laccetani. Ea à Pyrenes radicibus incipiens, in campos dilatatur, & contingit propinqua llerdæ & lleoscæ loca quæ sunt regionis llergetum, non procul ab Ibero remota. In his urbibus postremam belli partem Sertorius confecit, & Calaguri Vasconum urbe, & in ora circum Tarraconem, atque Dianium quod diximus, postquam Celtiberia fuit eiectus. * 24 decessit autem è morbo. Et apud llerdam postmodò Afranius & Petreius Pompeiani duces à D. Cæsare sunt deuicti. Distat llerda ab Ibero uersus occasum sito, stadijs CLX. à Tarracone uersus austrum distante abest ad CCCCLX, uersus septentrionem ab llerda abest 25 Osca stadijs ICL. Per dictos montes à Tarracone ad extremos ad Oceanum habitantes Vascones, qui sunt circa Pompelonem & Idanufam urbem ad ipsum sitam Oceanum, iter est stadiorum CIO CIO CCC C, desinens in ipsos Aquitanix & Hispanix limites. In laccetanis & Sertorius bellum contra Pompeium gessit, & postea Sex. Pompeius huius filius contra Cæsaris legatos. Supra laccetaniam uersus septentrionem habent Vascones, in quibus urbs est Pompelon, quali Pompeij li urbem diceret. Ipsius Pyrenes Hispanicum latus arborum diues est, & omnis generis syluam habet, etiam perpetuò uiuentem. Gallicum latus nudum

πεδωκεῖν πλούτῳ, μέχρι Ἀσπύρου δυοῖν μέγιστα ὄρεσι διερίζεται. πύτων δὲ τὸ μὲν παράλληλόν ἐστι τῇ πυρηνῇ, τὴν ἀρχὴν ἀπὸ τῶν κανταβρῶν ἔχον τιλοδυνῶν δ' ἐπὶ τῇ καθ' ἡμᾶς θάλασσῃ, καλοῦσι δὲ οὗτοι ἰδύνβιδά. ἐπιτορὸν δ' ἀπὸ τοῦ μέσου, διήκον ἐπὶ τῇ δύσει, ἐκκλινόν δ' ἐπὶ τοῦ νότου, καὶ τὴν ἐπὶ τοῦ παραλίου, ὃ καταχεῖται μὲν γὰρ ὠλοφόν ἐστι καὶ ψιλόν, διέξεισι δὲ τὸ καλούμενον σπαρτάριον πεδίου. ἔτα συνελθὼν τοῦ δρυμῶν τοῦ ὑπερκαμίνου ἐλ τε καὶ χηδονίας καὶ τῶν ποδὶ τῇ μάλακῃ νότον. καλεῖται δὲ ὄρεσσι δά. μεταξὺ μὲν δ' ἡ πυρηνὴ καὶ τῆς ἰδύνβιδας ὁ ἰβηρ ἔστι ποταμὸς, παράλληλός τις ὄρεσιν ἀμφοτέρω, πληροῦμένον ἐκ τῶν γινόμενων καταφορομένων ποταμῶν, ἐκ τῶν ἄλλων ὁδῶν. ἐπὶ δὲ τοῦ ἰβηρι, πόλις δὲ καὶ σπαραγῶνστα καλοῦμεν, καὶ Κίλσα κατοικία τις, ἔχουσα μαγύρας λεδινῆς διαβάσειν. Σωοικεῖται ἡ πόλις πλεόντων ἰδυνῶν ἡ χάρα, γνωσιμώτατον δὲ τῶν ἱακκητανῶν λιγυμίνου. οὗτον δ' ἀρξάμενον ἀπὸ τοῦ παρορίας ἐλ κατὰ τὴν πυρηνῇ εἰς τὰ πεδία πλατύνεται, καὶ συνελθὼν τοῖς ποδὶ ἰβηρῶν καὶ ἰλιόσκων χειρείοις, τις τῶν ἰβηρικῶν οὐ πολὺ ἀπὸ τοῦ τοῦ ἰβηρι. Ἐν δὲ ταῖς πόλεσι ταύταις, ἐπολεμεῖ τὸ τιλοδυνῶν Σορτώριον, καὶ γὰρ καλέγεται οὐασκῶνων πόλις, καὶ τῆς παραλίας γὰρ Ταρακῶν, καὶ γὰρ τοῦ ἀμφοσχοπέου, μετὰ τῇ ἐκ Κιλικίας ἔξω ἐκποσειν. ἐτιλοδυνῶν δὲ νότον. καὶ ποδὶ ἰβηρῶν ὕστερον ἀφῆλθεν καὶ πετρῶν οἱ τοῦ Ρομπνίου στρατηγοὶ καταπολεμήθησαν ὑπὸ Καίσαρος τοῦ διου. Δείκει δὲ ὁ ἰβηρ δά το μὲν ἰβηρ, ὡς ἐπὶ δύσει ἰόντι καλίου ἐκατὸν ἐξήκοντα, Ταρακῶν δὲ πῆς νότον ποδὶ υἱ, πῆς ἀρχὸν δὲ ὁ ἰβηρ πρὸς τοῦσιους Τισαράκοντα. δὲ πύτων δὲ τῶν ὄρων ἡ ἐκ Ταρακῶν ἐπὶ αὐτῶν χάπυς ἐπὶ τοῦ ὠκίανῳ οὐασκῶνων τῶν κατὰ Ρομπέλων, καὶ τῇ ἐπὶ αὐτῷ τῷ ὠκίανῳ ἰδάνουσαν πόλιν, ὁδὸς δὲ σπαραγῶν διὰ γλῶσσιν τετραποσίαν, πῆς αὐτὰ τὰ τῆς Λουσιτανίας ὄρεα καὶ ἐλ βηρίας. ἱακκητανοὶ δ' αἰσιν γὰρ οἷς τότε μὲν Σορτώριον ἐπολεμεῖ πῆς Ρομπνίου, ὕστερον δὲ τῷ Ρομπνίου ἡδὲ Σίξτον, πῆς πύς Καίσαρος στρατηγός. ὑπέρκειται δὲ τῆς ἱακκητανίας πῆς ἀρχὸν τοῦ τῶν οὐασκῶνων ἰδυνῶν, γὰρ ὡ πόλις Ρομπέλων, ὡς αὐτὴ Ρομπνίπολις. αὐτῆς δὲ ἐλ πυρηνὴ τὸ μὲν ἰβηρικόν πλούτον, οὐδὲν ὄρεον ἐστὶ παντοδαπῆς ὕλης, καὶ τῆς ἀεθαλοῦς. τὸ δὲ Κιλικίον ψιλόν. τὰ δὲ μίση

ποταχὶ λαλῶς οἰκῶντα διωαμλίους αὐλῶ-
 νας. ἔχουσι δ' αὐτοὺς Κιρρήτανοί τὸ
 πλεον τῷ ἱβηρικῷ φύλῳ, περὶ οἷς περ-
 ραι διαφοροὶ συνπίδνται ταῖς ἱανθαει-
 καῖς γυάμλοι, πρόσθεν οὐ μικρὰν τοῖς
 ἀνθρώποις παρέχουσαι. Ὑπὲρβάλλοντι
 δ' ἐπὶ τὴν ἰδρύβινδαν, ἡ Κελπιβηρία πα-
 ραχρῆμα πολλὴ καὶ ἀνώμαλος. τὸ μὲν
 πλεον αὐτῆς ὅτι τρυχὺν, καὶ ποταμό-
 κλυστον. ὅς γάρ τὸν τρυχὸν, τὴν Ἄνας φέ-
 ρεται, καὶ ὁ Τάγος, καὶ οἱ ἐφίξῃς ποτα-
 μοὶ πλείους οἱ ἐπὶ τὴν ἱασορίαν θάλασσαν
 καταφόροί μιν, τὴν ἀρχὴν ἔχοντες ἐκ τῆς
 ἱβηρίας, ὡς ὁ Δουέας φέρεται παρὰ τὴν
 Νομαντίαν, καὶ τὴν Σόργουπτιαν. ὁ δὲ
 Βαῖπς ἐκ τῆς Ὀροσίδας τὰς ἀρχὰς ἔχων,
 ὅς τῃ Σηκτανίας εἰς τὴν Βαιπικλὺν ῥα. οἱ-
 κῶσι δ' ἐκ μὲν τῶν πρὸς ἀρκτοῦ μέρων
 τοῖς Κελπιβηρσι Βήρωνες, Καντάβροις ὁ-
 μοιοι τοῖς Κονίσκοις, καὶ αὐτοὶ τῇ Κελπι-
 κῶν στόλῳ γιγνόμενοι. ὡς δὲ πόλεις οὐκ
 εἶα ἱκανὰ τὴν τῇ ἱβηρικῇ διάβασιν ἱσμε-
 νῇ. σωχῆς δ' αἰσὶ καὶ Βαρδυνίταις, οὗς
 οἰκῶντες Βαρδυνάλους καλοῦσιν. ἐκ δὲ τοῦ
 ἱασορίου τῶν τε Ἀστύρων πῆλς καὶ τῶν
 Καλλικίων καὶ Οὐκακίων. ἐπὶ δὲ οὐκ
 ὀλίγων καὶ Καρπιτανῶν. ἐκ δὲ τῶν νοτί-
 ων, Ἰριτανοί τε, καὶ οἱ ἄλλοι τὴν Ὀρο-
 σίδαν οἰκῶσι Βασταντανῶν τε καὶ Διτ-
 πανῶν. Πρὸς τὴν δὲ ἰδρύβινδα, αὐτῶν τε
 τῶν Κελπιβηρῶν ὡς πλείονα μέρη διηρη-
 μένων, οἱ ἱκανοὶ μάλιστα πρὸς τὴν εἰ-
 σὶ, καὶ πρὸς νότον, οἱ Ἀρδακοί, συνά-
 πτοντες Καρπιτανούς, καὶ ταῖς τῇ Τάγῳ
 περὶ αἷς. πόλεις δ' αὐτῶν ἐνικαστοτάτη
 Νομαντία. ἰδεῖται δὲ τὴν ἀρχὴν τῆς Κελ-
 πιβηρικῆς πολέμου τῆς πρὸς Ῥωμαίους, ἐ-
 κφαστικῇ γήρυδι. πολλὰ γὰρ στρατεύ-
 ματα συνῆγαγον ἐφ' ἑαυτοῖς. τὸ δὲ τελευ-
 ταιῶν οἱ Νομαντινοὶ πολιορκούμενοι, δι-
 καρτέρησαν, πλείονος τῶν γινόντων
 τὸ τῆς. Καὶ οἱ Λούσαντες δ' ἐπὶ αἰσὶ,
 συνάπτοντες καὶ αὐτοὶ ταῖς τῇ Τάγῳ
 περὶ αἷς. τῶν δ' Ἀριουακτῶν ὅτι καὶ Σιγι-
 δα πόλις, καὶ Παλλαντία. διέχε δὲ Νο-
 μαντία τῆς Καισαρυγούσας, ὡς ἱκα-
 μιν γὰρ τῆς ἱβηρικῆς ἰδρύβινδας, σταδίου ἐπὶ
 ἑκατοσίου. καὶ Σιγβείδα δ' ὅτι τῶν
 Κελπιβηρῶν πόλις, καὶ Βίλβις, πρὸς ἃς Μίτιλ-
 τὰ τῶν Οὐκακίων καὶ τῶν Κελπιβηρῶν ἔδην καὶ χωρὶα διεῖον συλλεγε-
 ταῖς ἄλλαις πόλεσι καὶ
 Σιγασάμην καὶ Ἰντορκατίαν. φησὶ δὲ προσδ' ὅτι, Μάρκον Μάρκελλον πρῶτον φέρον ἐκ τῆς Κελ-
 πιβηρίας τάλαντα ἑξακόσια. ὅς οὐ τιμωρίαν παρὰ σπιν, ὅτι καὶ πολλοὶ ἄλλοι οἱ Κελπιβηροὶ, καὶ
 χυμῶν

est. In medio conualles continentur, ha-
 bitationibus opportuni. Eas maiori ex par-
 te tenent Cerritani Hispanica gens. apud
 hos pernix conficiuntur praestantes, Canta-
 bricis non cedentes, multumque inde istis
 est emolumenti. Porro Idubeda superata
 statim Celtiberia aditur, ampla regio & in-
 aequalis. Maior eius pars aspera est, & am-
 nibus alluitur. nam per hanc deluunt An-
 nas, & Tagus, ac deinceps alij fluij, qui in
 Hispania hac parte orti in mare occiduum
 deferuntur. Ex his Durus fluuius Numan-
 tiam & Serguntiam praeterlabitur. Batis ex
 Orospea ortus, per Oretaniam in Baticam
 fluit. A' Celtiberis uersus septentrionem
 sunt Verones, Cantabrorum Coniscorum
 finitimi, ipsi quoque 26 Gallico utentes ue-
 stitu. Horum urbs est Varia, sita ad traie-
 ctum Iberi. contigui sunt Bardyctis, quos
 nunc Bardyalos uocant. Ad occiduum la-
 tus accolunt Astures quidam, Callaici, Vac-
 caei, Vettones, & Carpetani. Versus me-
 ridiem Oretani, & qui alij de Bastetanis &
 Dittanis Orospeam habitant. Ad ortum
 est Idubeda, & Celtiberis in quatuor partes
 diuisis, praestantissimi eorum uersus ortum
 habitant & meridiem Arcuaci, Carpetanis
 & Tagi ostijs contermini. Horum est ce-
 leberrima urbs Numantia. Virtutem suam

Celtiberia.

26

Numantiæ.

iam

sam fuisse gentem, & pecuniosam, quam solum colerent utcunque incommo- dum. Quod autem dixit Polybius, Tib. Gracchum ccc urbes Celtiberiæ deiecisse: id comice exagitat, in Gracchi gratiam iniquens ab eo turribus urbium nomen inditum, ut sit in pompis triumphalibus. Atque id fortassis non abs re dixit. Nam & bello- rum duces, & scriptores rerum gestarum pro- cliues sunt ad hoc mendacij, ut actiones ex- ornent. quando ij etiam qui plures quam

De urbium Hi-
spaniæ numero.

cio fuisse urbes Hispaniæ dicunt, eo adducti videntur, quod magnos pagos urbium lo- co censerent. Nam neque regionis natura multarum est capax urbium ob ariditatem, uel longinquitatem, uel feritatem hominū: neque Hispanorum uita & actiones quic- quam tale significant, si oram uersus nostrum mare demas. nam qui uicos habitant, quod faciunt plerique Hispanorum, agrestes sunt. ac ne ipsæ quidem urbes facile mansuetos reddunt, ubi abundant qui uicinos infestan- di causa syluas incolunt. Secundum Cel- tiberos uersus meridiem sunt, qui montem Orospedam & loca circa Sucronem amnem incolunt Sidetani usque ad Carthaginem, & Bastetani, & Oretani, propè usque ad Ma- lacam. Cæterum Hispani ferè omnes pel- tis usi sunt in bello, leuigatæ armatura, latro- ciniorum causa, quales Lusitanos diximus, iaculo, funda, & gladio usi. Peditatui etiam equitatus admiscebatur, equis montes scan- dere, & ingenua promptè subsidere, ubi usu ferente iuberentur, doctis. Multas alit Hi- spaniacapreas, & equos feros. * quibusdam locis paludes exundant. aues habet olores & id genus, multas etiam otides. Fibros, seu castores producant fluij. sed Hispani- cum castorium non easdem habet cum Pon- tico uires. huic enim uis medica peculiaris est. Nam & Posidonius refert, solum Cy- prium æs ferre Cadmiæ lapidem, & uitrío- lum, & spodium. Idemque hoc Hispaniæ tradit peculiare esse, quod cornices ni- græ sunt: & quod Celtiberorum equi cum

Castorium.

Rara quædam.

17

lint 27 subuarięgati & uersicolores, ubi in exteriorem Hispaniam peruenierunt, colo- rem mutant. esse autem eos Parthicorum si- miles, celeritate & cursus dexteritate alijs

χημάτων δύπορουῦτον, καὶ πόρ εἰσιω-
τὸν χώραν παραλύπων. πολυβίου δ'
εἰποντο τριακοσίας αὐτῶν καταλύσαι
πόλεις Τιβόριον Γραλχηρ, ἡμωδῶν φη-
σι πύτῳ τῷ Γράγῳ χειρίζεσθαι τὸν κῆ-
δρα πύς πύργους καταλύει πόλεις, ὡς
πόρ γὰρ ταῖς θειαμβικαῖς πομπαῖς. καὶ ἰ-
σως οὐκ ἄπιστόν ἐστι λέγειν καὶ γὰρ οἱ στρα-
τηγοὶ καὶ οἱ συγγραφεῖς, ῥαδίως ἐπὶ αὐτῷ
φύρονται τὸ ψόδισμα, καλλωπίζοντες τὰς
πράξεις. ἐπὶ καὶ οἱ φάσκοντες πλείους ἢ
χιλίας τὰς τῶν ἰβήρων ὑπαρξαι πόλεις, ἐ-
πὶ αὐτῷ φέρεται μοι δοκεῖν τὰς μεγάλας
κώμας, πόλεις ἑνομαζόντων. οὔτε γὰρ ἡ
ῤῥχώρας φύσις, πόλιων ἐπισκεπτικὴ πολ-
λῶν ὅτι δὴ τὴν λυπρότητα, ἢ δὴ τὸν ἐκ-
τοπισμὸν καὶ τὸ ἀνήμερον, οὐδ' οἱ βίοι καὶ
αἱ πράξεις αὐτῶν ἔξω τῶν κατὰ τὴν πα-
ραλίαν τὴν κατ' ἡμᾶς ὑπαγορεύουσι ποι-
οῦτον οὐδ' ἂν. ἄγριοι γὰρ οἱ κατὰ κώμας
οἰκούντων. τοιοῦτοι δ' οἱ πολλοὶ τῶν ἰβή-
ρων. αἱ δὲ πόλεις ἡμερῶν οὐδ' αὐτὰς
ῥαδίως, ὅταν πλεονάζῃ τὸ τὰς ὕλας ἐπὶ
κακῶ τῶν πλεονασμῶν οἰκισμῶν. Μετὰ δὲ
τοὺς Κελτίβηρας, πῦς νότον ἑστὶν οἱ τὸ ὄ-
ρῳ οἰκούντων, τὴν ὄρεσιν δ' αὖ, καὶ τὴν
πύτῳ τὸν Σούκρονα χώραν Σιδιπτανοὶ μέχρι
Καρχηδόνιο, καὶ Βασπιτανοὶ, καὶ Ἰρη-
τανοὶ, σχεδὸν δὲ πὶ καὶ μέχρι Μαλακάδας.
Πιλιπαστοὶ δ' ἄπαντες, ὡς εἰπὼν, ὑπὲρ
βαν Ἰβηρῶν, καὶ κοῦφοι κατὰ τὸν ὀπισθο-
μὸν δὴ τὰς λεπτέας, οἷους ἔφαμεν αὖν λυ-
σιτανούς, ἀκοντίων καὶ σφηνόων καὶ μα-
χήρα χεῖρῶν. ταῖς δὲ περὶ αὐτὰς διώμα-
σι, παρεμίστο καὶ ἱππεία, δι' ἰσχυρί-
ων ἱππῶν ὀρεβατῆν, καὶ κατὰ κλά-
σαι ῥαδίως ἀπὸ πειστάγματός, ὅτι τοῦ
τον δέοι. Φέρεται δὲ ἡ Ἰβηρία οὐρεσὶς πολλ-
λὰς, καὶ ἱπποὺς ἀγρίους. ἔστι δ' ὅπου
καὶ αἱ λίμναι πληθύνουσιν. ὄρνεις δὲ λυ-
κνοὶ καὶ τὰ παραπλήσια. πολλὰ δὲ καὶ
ῥιπιδες. ἀσπορέας φέρουσι μὲν οἱ ποτα-
μοί. τὸ δὲ κασπείον οὐκ ἔχει τὴν αὐτὴν
διώμασιν τῷ ποταμῷ ἰδίῳ γὰρ τῷ πο-
ταμῷ παρῆστι τῷ φαρμακῶδες, κατὰ
πόρ ἄλλοις πολλοῖς. Ἐπὶ φησὶν ὁ ποσει-
δώνιος, καὶ ὁ κύπριος χαλκὸς μόνος φέ-
ρει τὴν κατὰ μέγαν λίθον, καὶ τὸ χαλκαν-
θες, καὶ τὸ ἀπόδιον. ἰδίῳ δ' εἰρηκῶν γὰρ ἰ-
βηρία ὁ ποσειδώνιος, καὶ τὸ τὰς κορώνας

μέγαν

μᾶλλον τῶν ἄλλων. καὶ τῶν ξιζῶν τῶν
ὡς τὴν βαρβάρων χειρῶν, πλῆθος. ἑλπί-
ας δὲ πόδι, καὶ ἀμπίλου καὶ συκῆς καὶ
τῶν παρὰ πλυσίων φυτῶν, ἡ καὶ δ' ἡμᾶς
Ἰβερικὴ παραλία πάντων δύπορῃ, συ-
χνὴ δὲ καὶ τῶν ἐκτός, ἡ μὲν παρὰ κινί-
τις ἡ πρόσβορθον ἀμοιβῇ δὲ τὰ φύχης, ἡ δ'
ἄλλῃ τὸ πλεον δὲ τὴν ἐλαιοειδῶν τῶν ἀν-
θρώπων, καὶ τὸ μὴ πῶς δὲ παρὰ γλῶ, ἀλλὰ
μᾶλλον πῶς ἀνὰ γλῶ καὶ ὀρμὴν θηριώδη
μετὰ ἔδους φαύλου ζῶν. ἡ μὲν τις οἶται
πῶς δὲ παρὰ γλῶ ζῶν. τοὺς οὐρανολογούντας
ἐν δὲ φαυλῶν παλαιουμένων, καὶ τοὺς ἐ-
δόντας σμικρομένους καὶ αὐτοὺς καὶ τὰς
γυναικας αὐτῶν, καὶ δὲ πῶς τοὺς Καντά-
βρους φασί, καὶ τοὺς ὁμόρους αὐτῶν. Καὶ
αὐτοὶ δὲ καὶ τὸ χαμδυνῶν, κοινὸν ἔστι τοῖς Ἰ-
βερσι πῶς τοὺς Κελτοὺς. ἔνιοι δὲ τοὺς
Κελταίους ἀδίουσιν φασί. τοὺς δὲ Κελ-
τίβρους καὶ τοὺς πῶς δὲ ὁμόρους τῶν ὁμόρων
αὐτοῖς ἀνὸν μὲν πνί θιῶ, ταῖς πανσι ἡ-
νοῖς νύκτωρ πῶς τῶν πυλῶν πανοικί τι
χορδύνει καὶ παννυχίζει. τοὺς δὲ οὐέ-
τταντας ὅτι πρῶτον εἰς τὸ τῶν Ῥωμαίων πα-
ρὰ δὲ στρατόπεδον, ἰδόντας τῶν ταξι-
αρχῶν πιας, ἀνακάμψοντας ἐν ταῖς ὁ-
δοῖς ποδὶ παύου χεῖρην, μανίαν ὑπολα-
βόντας, ἡγεῖσθαι τὴν ὁδὸν αὐτοῖς ἐπὶ τὰς
σκύλας. ὡς δὲ οὐ μὲν καὶ ἡσυχίαν
ἰσορροπίας, ἡ μὲν χεῖρην. ἢ δὲ βαρβαρι-
κῇ ἰδέας καὶ τὸν τῶν γυναικῶν γένων ἡσ-
μον θίγει τις αὐτῶν, ὅν ἄρτι ἐν ἡρτί μὲν ὡρῶν.
ὅπου μὲν γὰρ ποδὶ τραχήλια σιδῆρεά φορῶν
αὐτὰς φοσιμ, ἔχοντα ἡσυχίας καμψομέ-
νους ὑπὲρ κορυφῆς, καὶ πῶς ὡς ἴσονται
πῶς τὸ μετῴπου πολὺν, κατὰ τούτων δὲ
τῶν κορυφῶν ὅτι βούλονται, κατὰ πῶν
τὸ κάλυμμα, ὡς τε ἐμπιπταδὸν σκιᾶς οὐδὲν
πῶς πῶς παρὰ χεῖρην, καὶ νομίζων ἡσ-
μον. ὅπου δὲ τυμπάνιον ποδὶ καὶ πῶς
μὲν πῶς ἰνίον ποδὶ φορῆς, καὶ σφίγγον τὴν
κεφαλὴν μὲν τῶν παρὰ πλυσίων, ὡς ὕψος
δὲ καὶ πλάτος δὲ νηπιασμένον κατ' ὀλί-
γον. ἄλλας δὲ τὰ πῶς ὡς φιλοῦν ἐπὶ το-
σούτον, ὡς τ' ἀποσπλάσθαι τὸ μετῴπου
μᾶλλον. τὰς δ' ὅσον ποδὶ αὐτῶν τὸ ὕψος ἐ-
πιδιδμένας στειλίσκον, ποδὶ πλῆκον αὐτῶν
τὴν χεῖρην, ὡς καλὴν ἡμιλαίαν πα-
ριστάσαν. πρὸς δὲ τῇ ἀληθείᾳ τῇ τοιαύ-
τῃ πολλὰ καὶ ἑώραται καὶ μεμύδεται
πῶς πάντων κοινῇ τῶν Ἰβερικῶν ἐθνῶν, δὲ παρὰ πῶς δὲ ὁμόρους. οὐ μόνον τὰ πῶς αὐ-
τοῖαν, ἀλλὰ καὶ τὰ πῶς ὁμόρους καὶ ἀπὸ νοτίαν θηριώδη. Καὶ γὰρ τῶν καμψομέ-
νων, ἡ μὲν πῶς

præstantiores. Copiam etiam profert radi-
cum ad tincturam utilium. Quod ad ole-
as, ficos, uites, aliasque id genus plantas ar-
tinet, omnibus his ora Hispaniæ nostrum
mare tangens abundat: multum etiam nasci-
tur in mediterraneis. Ora autem ad Ocea-
num septentrioni obiecta ijs caret ob frigus:
reliqua itidem, magis tamen ob incuriam ho-
minum, qui non ad iucunditatem aliquam,
sed necessitatem & belluinos appetitus ui-
tam malè moratam instituunt. quippe qui
urina in cisternis inueterata lauentur, eaque
cum ipsi, tum eorum uxores dentes tergant.
quod Cantabros facere & eorum confines
aiunt. Hoc, & humi decumbere, commu-
ne est Gallis cum Hispanis. Quidam Cal-
laicos perhibent nihil de dijs sentire. Celti-
beros autem & qui ad septentrionem eorum
sunt uicini, innominatum quendam Deum
noctu in plenilunio ante portas cum totis fa-
milijs choreas ducendo totamque noctem
festam agendo uenerari. Et Vettones, quo
tempore primum in Romanorum uenerunt
potestatem, cum quosdam centuriones ui-
derent deambulandi causa uiam hac illac fle-
ctere, opinatos insanire homines, duces se eis
ad tabernacula præbuisse. putabant enim
aut in tabernaculo quietè sedendum, aut pu-
gnandum esse. Barbaricæ formæ est etiam
ornatus mulierum quarundam, quem Ante-
midorus retulit. Alicubi enim collo appen-
sa gestare monilia ferrea, quæ coruos habeant
supra uerticem procul reflexos, & prominen-
tes longe ante frontem. super quibus coruis
quoties lubet uelum demittant, quod pan-
sum faciem obumbret. atque hoc illas orna-
tus loco usurpare. alicubi tympanulum eas
gestare quod ad occiput sit rotundum, car-
putque usque ad auriculas constringat, inde-
que deorsum paulatim in altitudinem & lati-
tudinem producat. alias frontis partes quæ
ad comam pertinent, ita deglabrare: ut magis
ipsa fronte niteant. alias columellam pedis
longitudine capiti adhibere, eique crines cir-
cumplectere, tum nigro uelo circumdare.
Multæ quæ horum ueritatem commendent
uisa sunt ac tradita cùm de omnibus in uni-
uersum Hispanicis populis, tùm præcipuè
de septentrionalibus. Neque fortitudine

Ornatus mulie-
rum partus.

tantum, sed crudelitate etiam & furore feras
 suos necarunt, ne in hostium manus perue-
 nient. Et puerparentes fratresque captos
 omnes interfecit, ferrum nactus, mandan-
 te patre. itemque mulier quædam una secum
 captos. quidam ad ebrios uocatus, seipsum
 in rogam iniecit. Hæc illis communia sunt
 cum Celtis, Thracibus, & Scythis: sicut &
 fortitudo non uirorum modò, sed etiam mu-
 lierum. Mulieres enim agros colunt, &
 cum pepererunt, suo loco uiros decumbe-
 re iubent, ijsque ministrant. interque ope-
 randum ipse sæpenumero infantes lauant &
 inuoluunt ad alueum alicuius amnis accli-
 nantes. Posidonius scriptum reliquit, sibi
 in Liguria hospitem suum Charmolaum nar-
 rasse Malsiliensem: fuisse à se ad folsionem
 quendam conductos uiros & mulieres. inter
 has quendam doloribus partus correptam
 non longè ab opere digressam, edito fetu ad
 opus redisse, ne mercedem amitteret. quam
 ipse cum uideret agrè opus facere, primòque
 causam ignoraret, tandem re cognita merce-
 de data dimiserit. mulierem ad fonticulum
 quendam extulisse infantem, lotumque &
 quibus habebat pannis inuolutum, incolumem
 domum pertulisse. Hispani porrò, non
 tamen ì soli, bini equo uehi solent, quorum
 alter pugnam pedes obeat. Neque illis pe-
 culiaris est murum multitudo, quam sæpè
 pestifera lues subsecuta est. in Cantabria qui-
 dem Romanis hoc usu uenit, ita ut mercede
 conduxerint, qui mures certo numero ue-
 narentur, agrèque ita euasisse malum. acce-
 debat enim salis & frumenti inopia, cum ob
 locorum difficultatem ex Aquitania agrè
 commeatum afferrent. Cantabrica demen-
 tia id quoque fertur exemplum: quosdam
 eorum captos & in crucem suffixos præa-
 nem cecinisse. Huiusmodi quidem mores
 feritatem quendam indicant. Alia sunt, mi-
 nus fortassis ciuilia, non tamen belluina. ut
 quod apud Cantabros uir mulieri dotem af-
 fert, quod filix hæredes instituuntur, & ab
 his fratres in matrimonium elocantur. Hæc
 enim mulierum in uiros imperium quod-
 dam habent, quod non est admodum ciuile.

Hispanici quoque moris est toxicum propo-
 nere, quod illi absque dolore necans confi-
 ciunt

δὲ τὸ πικρὸν πολυποῖον. ἰβηρικὸν δὲ καὶ τὸ φέρον παρὰ τοῖς Ἰβηρικῶν, ὃ σικτιδίασιν ἐκ βοτάνης ἐκ σιλί-
 ος πικ-

πικρὸν ἀλῶναι καὶ τὸν πόλεμον τὸν ἐν Καν-
 ταβροῖς. καὶ παιδίον δὲ τῶν διδιδυμῶ-
 νων ἀχμαλώτων, γοῖαν καὶ ἀδελφῶν
 ἔκτανε πάντας, κτελούσας τὸ πα-
 τὸς σιδήρου κυριεύσαι. γυνὴ δὲ τοὺς
 σικαλόντας ἑλκιδῶς δὲ πρὸς ἐς μυδουπο-
 μίλους, ἔβαλεν αὐτὸν ἐς πυρεῖν. Κοινὰ
 δὲ καὶ ταῦτα πῶς τὰ Κελτικὰ ἔθνη, καὶ
 τὰ Θράκια καὶ Σκυδικὰ, κοινὰ δὲ καὶ πρὸς
 αἰθέραιαν, τὴν τε τῶν αἰθέρων καὶ τὴν
 τῶν γυναικῶν. γυναικοῖσι γὰρ αὐταί, τε-
 κούσαι τε θρακοῦσι τοῖς αἰθέραιον, ἑ-
 κένους αὐτὰς ἐκ τῶν κατακλίνεσθαι. ὅτε
 τοῖς ἔργοις πολλαῖς αἰταὶ καὶ λένουσι
 καὶ παρὰ γυναικοῖσι, ἀπικλίνεσθαι πρὸς τὸ
 βέδρον. ὅτε δὲ τῇ Λιγυστικῇ φασιν ὁ Ρο-
 σιδώνιος διηγήσασθαι τὸν ξένον αὐτῷ
 Χαρμολίαν, Μασαλιώτῃν αἰθερα, ὅτι
 μεδώσας αἰθερας ἐμὸν καὶ γυναικας αὐτῇ
 σικακτόν. ἐδίδασκε δὲ μία τῶν γυναι-
 κῶν, ἀπὲλθοι ἀπὸ τοῦ ἔργου πλεσίον. τε-
 κούσα δὲ ἐπὶ κλίνῃ ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτίκα,
 ὅπως μὴ ἀπολίπῃ τὸν μεδόν. αὐτὸς ἐπι-
 πόνως ἰδὼν ἐργαζομένην, οὐκ ἀδῶς τὴν
 αἰτίαν πρότερον, ὅτι μεδδοί, καὶ αἰθί-
 σι, δούς τὸν μεδόν. ἡ δὲ ἐκκομιζαμένη
 οἰκίον, πρὸς τὴν ἑλπίον, λένουσα καὶ
 παρὰ γυναικας οἷς ἔχει θρακοῖσι οἰκα-
 δα. Οὐκ ἴδιον δὲ τῶν ἰβηρικῶν, οὐδὲ
 αὐτῶν σὺν δούλῳ ἱππῶν κομιζέσθαι, κατὰ
 δὲ τὰς μεδδῶς τὸν ἑτῆρον πικρὸν ἀγωνιζέ-
 σθαι. οὐδὲ τὸ τῶν μεδῶν πλεονέχον ἴδιον,
 ἀφ' οὗ καὶ λοιμικὰ ἴσσοι πολλαῖς ἀνο-
 λύνουσιν. σικτιδίασιν δὲ τῇ Κανταβρία
 τοῦτο τοῖς Ῥωμαίοις, ὥς τε καὶ μεδδῶς ἀφ-
 νύσθαι, καὶ μεδδῶντες πρὸς μετρεῖν ἀ-
 ποδεδῶν δὲ μεδδῶντες μέλις. πρὸς αὐτῶν
 βανὴ δὲ καὶ ἑλκῶν παύσις καὶ σίτου. ἐπι-
 σιτίζοντο δὲ ἐκ τῆς Ἀντιπανίας χαλκῶς
 ἴσθαι τὰς θυγατέρας. Τῆς δὲ ἀπνοίας καὶ
 αὐτῶν λέγεται ἐν Κανταβρία, ἐπὶ ἐλόντες
 πνίς, αἰσπεπνῶτες ἐπὶ τῶν σταυρῶν,
 ἐπαιώνιζον. τὰ μὲν αὖν ποιῶντα τῶν, ἡ-
 δῶν, ἀγριότητος πικρὸν παραδύματ' αὐ-
 τῶν. Τὰ δὲ ποιῶντα, ἡπῶν μὲν ἴσως πο-
 λιτικὰ, οὐ θρακοῖσι δὲ. Οἷον τὸ παρὰ
 τοῖς Κανταβροῖς τοὺς αἰθερας διδόναι
 ταῖς γυναιξὶ πνίκα, τὸ τὰς θυγατέρας
 ἑλκιδόνους ἀποδεδῶναι, τοὺς τε ἀ-
 δελφούς ἐκ τούτων ἐκδιδόναι γυναι-
 ξίν. ἔχει γὰρ πικρὸν γυναικοκρασίαν, τοῦτο
 δὲ τὸ πικρὸν πολυποῖον. ἰβηρικὸν δὲ καὶ τὸ φέρον παρὰ τοῖς Ἰβηρικῶν, ὃ σικτιδίασιν ἐκ βοτάνης ἐκ σιλί-
 ος πικ-

Mulierum uiri
 licas.

Consuetudines.

ἐν πλεονομίαις, ἀπὸντορ, ὡς τ' ἔχον ὃν ἐτοί-
μα πρὸς τὰ ἀβούλευτα. καὶ τὸ ἱερατικὸν
δαρ αὐτοῦς, οἷς ἐὰν πλεθύνῃ, ὡς τε ἀ-
πεθνήσκουσιν αὐτοῦς ὑπὲρ ἑαυτῶν. Τινὲς
μὲν αὖ ἐς δύο μέρη διηρεῖσθαι φασὶ τὴν
χωρὰν ταύτην, ἡ δὲ ἀπὸρ ἀπομνην, ἄλλοι
δὲ πλεονομίαν λέγουσιν. οὐκ ἔστι δὲ τὰ
κεῖναι ὃν τούτοις ἀποδιδόναι, ὅσα τὰς με-
ταβολὰς καὶ τὴν ἀδελφίαν τῶν πόων. Ἐν
γὰρ τοῖς γνωρίμοις καὶ ὃν δόξαι, αἱ τε με-
ταναστάσεις γνωρίμοι, καὶ οἱ μὲν οἱ μὲν τῆς
χωρᾶς, καὶ αἱ μεταβολαὶ τῶν ὀνομάτων,
καὶ ἂν τι ἄλλο παραπλήσιον. Ὀρυσίδου
γὰρ ὑπὸ πολλῶν, καὶ μάλιστα τῶν ἑλ-
λῶν, οἱ λαλίστατοι πάντων γέγονα-
σιν. ὅσα δὲ καὶ βάρβαρα, καὶ ἐκ τῶν
σιμῶν, καὶ μικρὰ καὶ διεισπασμένα,
τούτων ὑπομνήματα, οὐτ' ἀσφαλῆ ὄντι,
οὐτὶ πολλὰ. ὅσα δὲ δὴ πόρρω τῶν ἑλλή-
νων, ἐπιτάται τὴν ἀγνοίαν. Οἱ δὲ τῶν
Ῥωμαίων συγγραφεῖς μιμνῶνται μὲν τοὺς
ἑλλῶνας, ἀλλ' οὐκ ἐπιπολύν. καὶ γὰρ ἂν
γασίμω παρὰ τῶν ἑλλῶν μεταφράσιν.
ὅς ἑαυτῶν δ' οὐ πολὺ μὲν πλεονομῶνται
τὸ φιλόδοξον, ὡς δ' ὁπόταν ἑλλῆσι γῆ-
ται παρ' ἐκείνων, οὐκ ἔστι πολὺ τὸ ἀναπλη-
ροῦν μνημονίων τῶν ἐτόρων. Ἄλλως τε καὶ
τῶν ὀνομάτων ὅσα γὰρ ὁδοῦ τῶν πλε-
ωνόντων ἑλλῶν. Ἐπεὶ καὶ ἱβηρίαν
ὑπὸ μὲν τῶν πλεονομῶν καλεῖσθαι πᾶσαν
τὴν ἔξω τοῦ Ῥοδανοῦ, καὶ τὴν ἰδμοῦ τοῦ ὑ-
ποτῶν Γαλατικῶν κόλπων σφαιροειδῆ,
οἱ δὲ ἐν ὅ, ὅρα αὐτῆς τίθεται τὴν ευρέ-
νην, σιωπῶντες τε τὴν αὐτὴν ἱβηρίαν λέ-
γουσι, καὶ ἰσπανίαν μόνω ἐκείνῃ, τὴν
ὃν τὸς τῶν ἱβηρίων. οἱ δ' ἔτι πρότερον αὐτοῦς,
τούτους ἰγλάτας, οὐ πολλὰν χωρὰν νεο-
μνῶντες, ὡς φησὶν Ἀσκληπιάδης ὁ Μυρλεαν-
ός. Ῥωμαῖοι δὲ τὴν σύμπασαν καλεῖσαν-
τες ὁμωνύμως ἱβηρίαν τε καὶ ἰσπανίαν τὸ
μὲν αὐτῆς μέρους ἔπειτα τὴν ἐκτός, τὸ δὲ ἐ-
πὶ τὸν τὴν γῆτος. ἄλλοι δ' ἄλλως διαίρου-
σι πρὸς τοὺς ἡγερούς πολιτοδύμενοι. Νυνὶ
δὲ τῶν ἐπαρχιδῶν, τῶν μὲν ἀποδεδειγμένων
τῶν δὲ μὲν τῶν συγκλητῶν, τῶν δὲ, τῶν
ἡγεμόνι τῶν Ῥωμαίων, ἡ μὲν βασιτικὴ πρό-
σκαται τῶν δὲ μὲν, καὶ ἐμπνέται στρα-
τηγὸς ἐπ' αὐτῶν, ἔχων ταμίαν τε καὶ πρε-
σβυτέρω, ὅρα δ' αὐτῆς τιδικασὶ πρὸς τὸ
πλησίον Καππαδοκίαν. ἡ δὲ λοιπὴ, καὶ αὐτὸς ὅτι, ἐμπνέται δ' αὐτῶν ὅτι πρὸς τὸν
τηγικὸς τε καὶ ἰσπανικὸς. ὁ μὲν στρατηγικὸς, ἔχων σὺν αὐτῶν πρεσβυτέρω, δικαιοδότης ὅτι, λυσισ-
τα τοῖς παρακλήτοις τῇ βασιτικῇ, ὅτι αὐτοῖς μέχρι τοῦ Δουρίου ποταμοῦ, ὅτι τῇ ἀπολῶν αὐτῶν

ciunt ex herba quadam apio simili : ut in
promptu sit , si quis casus acerbior urgeat. &
quod se pro ijs, quorum amicitiam ample-
ctuntur, deuouent, mortemque adeo pro ijs
oppetunt. Regionem illam quidam, ut di-
xi, in duas, alij in quinque portiones diuidūt,
certum aliquid pronunciarī non potest, ob
mutationes & obscuritatem locorum. Nam
in notis & nobilibus regionibus cū muta-
tiones quæ fiunt, facili innotescunt, tum ter-
rarum distributiones, & nominum mutatio-
nes, & quæ horum sunt affinia. celebra-
ntur enim hæc à multis, & maximè Græcis,
qui omnium sunt loquacissimi. At barba-
ræ regiones, eæque longinquæ, exiguisque
diuisæ ac diuulsæ portionibus, neque cer-
tam, neque multam de se commentandi ma-
teriam præbent. ignoratioque augetur, si lon-

Scriptores Ro-
mani negligē-
tiores Græci.

Hispanicarū pro-
uinciarū diuisio.

ὅτε δ' αὖν πῶσυχ' αἰς τοῖς ἀεπλίουσιν. εἰ δὲ
 τῶν ἀριτῶν τῶν πόπων καὶ οἱ πατοικοῦν-
 ταν ἐρρωαῖοι. κατὰ πόρην οἱ κατὰ τῶν ἑ-
 δουδον. καὶ οὐρανὸν δ' ἐπὶ πᾶσι κοινῶς
 νῆας συνεκράνουν πῶς αὖθις τοῖς πελάγε-
 σιν ἄσπετος, διεβλήθησαν ἅπαντες. καὶ διέ-
 βη μίτιλλος ἐπ' αὐτοὺς, ὁ βασιλεὺς πῶς
 ἀγορεύσας, ὅς τις καὶ τὰς πόλεις ἐκποσι.
 εἰ δ' ἔτι τῶν αὐτῶν ἀριτῶν ἐπιβουλεύοντες,
 καὶ πρὸ ἐρρωαῖοι ὄντες, ὅμως σφραγισθῆ-
 ναι ἀριστοὶ λίγονται· καὶ τοῖς ἵσκησαν,
 ὡς φκοσι εἰς φρόντως, ὅθεν τοῦ φοίνικος κα-
 τίχουσι τὰ νῆους. οὗτοι δὲ καὶ γινώσκειν λί-
 γονται πρῶτοι τοὺς ἀνθρώπους χιτῶνας
 πλατυσήμενους. ἄλλοι δ' ἐπὶ τοὺς ἀγῶ-
 νας ὅθεν ἦσαν, αἰγίδα πρὸς τῇ χειρὶ ἔχοντες
 ἢ πεπυρακτωμένον ἄντητον· ἀπάνην δ' ἐ-
 καὶ ἡλοαγχιμύλον σιδ' ἄρα μικρῶ· σφραγι-
 νας δὲ πρὸς τῇ κεφαλῇ τρεῖς μεταγκρά-
 νας, χοῖνον εἰδ' ὅ, ὅθεν οὐ πλέκεται τὰ χοι-
 νια. καὶ φιλήτας τι γὰρ ἐρμηνεία.

ΛουγαλίΘ· δὲ χιτῶν πεπιναμένιΘ·.
ἀμφὶ δ' ἀράϊ

ἰξύνει αὐτὰς, κῶμμα μελαγχρεαυτοῦ·
 ὡς χοῖναι ἐλυσμένη μελαγχρεαῖνας, ἢ τρι-
 χίνας, ἢ οὐδεῖνας· τῇ μὲν μακροκόλῳ, πῶς
 τὰς μακροβολίας· τῇ δὲ βραχύκολῳ, πῶς
 τὰς βραχὺβολίας· τῇ δὲ μέσῳ, πῶς
 τὰς μέσας. ἄπο οὗτο δ' ἐκ παλαιοῦ οὕτως
 ταῖς σφραγίσαις, ὥς τε οὐδ' ἄλλως τοῖς
 παλαιῶν ἀπὸ τοῦ ἐδιδόσκον αὐτῶν τοῖς σφρα-
 γίσαις τυχεῖν· διότι οὐκ ἔστι μετὰ πω-
 λῶν πῶς τὰς ἐνάτας, δέρας ἔτατον ὑπὲρ τῆς
 καταστομῆς, σκίπῳ πῶς τὰς σφρα-
 γίσαις. ἀπὸ γὰρ δ' ἐπὶ τοῖς τριχίλοις
 τῶν ἐκ τῆς βραχὺβολίας ἐκμαίων. πρὸς δὲ τῇ
 οὐκαρπία τῇ γῆς καὶ τῷ μὲν γὰρ τῶν σινομέ-
 νων θείων ἐνέεισιν αὐτὰς ἐκείνους ὡς ταῦτα
 πρὸς τοῖς. οὐδὲ γὰρ τοῖς λαγιδέσις ἐπιχω-
 εῖους εἶναι φασὶν, ἀλλὰ κομίδην τῇ ἐκ τῆς
 πόρτας, ὡς πῶς ἀπὸ τῆς καὶ θηλά-
 ρησιν τῇ ἐπιτολῇ, ἢ τοσαύτη κατ' ἀρ-
 χὰς ὑπάρχον, ὥς τε καὶ οἰκους ἀναπρίπτει
 ἐκ τῆς ὑποκομῆς καὶ διγύδρα, καὶ ἐπὶ τοῖς
 ἐκμαίον, ὡς πῶς ἔποιν, ἀναγκαδιῶναι κα-
 ταφυγῆν τοὺς αἰθέρους. Νῦν μὲν τοῖς
 οὐκαρπία τῇ γῆς καὶ τῷ μὲν γὰρ τῶν σινομέ-
 νων θείων ἐνέεισιν αὐτὰς ἐκείνους ὡς ταῦτα
 πρὸς τοῖς. οὐδὲ γὰρ τοῖς λαγιδέσις ἐπιχω-
 εῖους εἶναι φασὶν, ἀλλὰ κομίδην τῇ ἐκ τῆς
 πόρτας, ὡς πῶς ἀπὸ τῆς καὶ θηλά-
 ρησιν τῇ ἐπιτολῇ, ἢ τοσαύτη κατ' ἀρ-
 χὰς ὑπάρχον, ὥς τε καὶ οἰκους ἀναπρίπτει
 ἐκ τῆς ὑποκομῆς καὶ διγύδρα, καὶ ἐπὶ τοῖς
 ἐκμαίον, ὡς πῶς ἔποιν, ἀναγκαδιῶναι κα-
 ταφυγῆν τοὺς αἰθέρους. Νῦν μὲν τοῖς

da sit intransibilibus. Incolæ ob soli præstantiam uiuunt in pace, ut & Ebusæi. Cum autem malefici quidam societatem coisissent cum prædonibus maritimis, culpati fuerum uniuersi. & bellum eis fecit Metellus, cognomēto Balearicus, qui & urbes condidit. Ob præstantiam autem illam insidijs petiti, quanq̃ pacati uiuant, funditores tamen sunt optimi, aiuntq̃ eam artem eos magnoperè exercuisse, ex quo tempore Phœnices eas insulas occuparunt. Hi primi hominum feruntur gestasse tunicas late prætextas. In pugnam exeunt discincti, scutum manu gestantes, aut iaculum præultum, rarò ferro exiguo præfixum. Circa caput fundas tres gerunt e me- *Pinde.* lancræna confectas. iūci id genus est, ex quo funes fiunt. inde Philetas in Hermentia seu in interpretatione, (atq̃

Sordibus est illis toga squalida protinus,
Inuoluit coxas cento melancramius.

scilicet quod scirpeis uerentur amiculis ex
30 melancræna, aut ex crinibus aut neruis.
Tribus utuntur fundarum generibus, longo
(. quod macrocolon uocatur.) ad ictus lon-
gius dirigendos, breui ad feriēda propinqua,
(id est Brachycolon.) & mediocri ad medi-
ocres missus. a puero autem ita funda exerce-
bantur, ut non aliis panis daretur, quam si
funda scopum tetigissent. Itaque Metellus
ad insulas adnauigans pelles supra tabulata
nauium extendit ad excipiendos fundarum
ictus. Introduxit autem colonos, tria millia
Romanorum ex Hispania. Ad soliuberta-
tem id quoque accedit commodi, quod ijs
in insulis non facillè noxium aliquod reper-
tur animal. Nam cuniculos aiunt non esse
indigenas, sed ex opposita continente impor-
tato masculo & femella. ab hoc principio tan-
tum fuisse procreatum cuniculorum, ut dō-
mos etiam arboresque tandem subuerterint,
& Romanorum opem Baleares implorare
(. ut docuimus.) coacti fuerint. Nunc uenan-
di dexteritas non finit eos ad dandum dam-
num inualefcere, sed cum emolumento agri
coluntur. Hæ ergo sunt insulæ intra colum-
nas Herculis sitæ. Ad ipsas autem columnas
duæ sunt minutæ insulæ, quarum alteram lu-
nonis sanum appellant. à quibusdam hæ Co-
lumnæ uocantur. Extra Columnas sunt Ga-
des, de quibus hoc rātum diximus, eas à Cal-
pe distare 10000 stadys, uicina est hæ in-

3. 1930

πα δ' ἐκ τῷ πικρῷ τὸν μύθον τὸν
 ποδὶ τῆ βουκόλια τοῦ Γερύονα, κρινὴ μὲν τοι
 σιμῶκεται πᾶς ὁ ἀγίαλός. Γιεὶ δ' ἐϋ λῆπ
 σιως τῶν Γαδ' ἄρων τοιαῦτα λέγεται. μί-
 μνῶνται Γαδ' ἵτανοι χρισμοῦ τινος, ὅν τι
 να γηρίδα φασὶ Τυεῖοις κεκλόμεντα ἐπὶ
 τῆς Ἡρακλείας στύλας ἀποικίας τιμῆσαι.
 τοὺς δ' ἐπιμφοδόντας κατασκοπῆς χάριν,
 ἐπαδὴ κατὰ τὸν πορθμὸν ἤλθοντο τὸν κα-
 τὰ τὴν Κάλπῳ, νομίσαντες τὸρμονας εἶ-
 ναι τῆς οἰκουμένης καὶ τῆς Ἡρακλείους στρα-
 πῆς τὰ ἄκρα ποιοῦντα τὸν πορθμὸν (ταῦ-
 τα δ' αὐτὰ καὶ εἰλῆας ὀνομάζει τὸ λογιον.)
 καταχρῆν εἰς τὴν χωρίον γῆτος τῶν ἐρηῶν, γῆ
 ἥ νῦν δεῖν ἢ τῶν Ἀφικτηῶν πόλις. γῆταῦτα
 δὲ δύσαντας μὴ γηρομύων κεκλῶν τῶν ἱε-
 ρῶν, ἀνὰ κάμψαι πάλιν χρῶν δ' ὕστορον
 τοὺς ἐπιμφοδόντας πελιδμῶν ἔξω τοῦ πορθ-
 μοῦ ποδὶ χιλιους καὶ πεντακισίους σταδί-
 ους ὡς νῆσον Ἡρακλείους ἰσράν, κεκλῶν κα-
 τὰ πόλιν ὀνόβαν ἐλὶ βουρίας καὶ νομίσαν-
 τες γῆταῦτα εἶναι τὰς στύλας, δύσαι τρεῖς
 ἑκά μὴ γηρομύων δὲ πάλιν κεκλῶν τῶν
 ἱερέων, ἐπαρῆλθαι οἶκαδε. τρεῖς δ' ἐπεί-
 τω στόλῳ τοὺς ἀμφοτέρους, Γαδ' ἐρα κτί-
 σαι καὶ ἰσρόν (κατα τὸ ἰσρόν ἐπὶ τοῖς ἑωσίοις
 τῆς νήσου, τὴν δ' ἐπὶ πόλιν ἐπὶ τοῖς ἱερεῶσι
 οἰς. Διὰ δ' ἐξ ὧν τοῖς μὲν ὀρεῶν τὰ ἄκρα
 τοῦ πορθμοῦ τὰς στύλας εἶναι, τοῖς δ' ἐπὶ τὰ
 Γαδ' ἐρα τοῖς δ' ἐπὶ πορθμῷ τῶν Γαδ' ἐ-
 ρων ἔξω περικῆσθαι. Ἔνιοι δ' ἐλῆας ὑπὲρ
 λαβὸν τὴν Κάλπῳ καὶ τὴν Ἀβύλῳ, τὸ
 αὐτὸ κεκλόμεν ὄρεος τῆς Λιβύης, ὁ φησὶν ἔρα
 πορθόντας γῆν τρεῖς μεταγώνια νομαδῶν ἔθνη
 ἰσροῦντα· οἱ δ' ἐπὶ τὰς πελοσίον ἐκατόρεν νησί-
 δας, ὧν τὴν ἐπὶ ὄρεον Ἡρας νῆσον ὀνομάζου-
 σιν. Ἀρτιμίδωρος δ' ἐπὶ τὴν μὲν ἐλὶ Ἡρας νῆ-
 σον, καὶ ἰσρόν λέγει αὐτῆς, ἄλλῳ δ' ἐφ-
 σιν εἶναι πικρὰ, οὐδ' Ἀβύλῳ, καὶ ὄρεος,
 οὐδ' ἐπὶ μεταγώνων ἴδου. Καὶ τὰς Πλαγ-
 κτὰς καὶ τὰς Συμπληγάδας γῆτάδε μετὰ
 φέρονσιν πνις, ταύτας εἶναι νομίζοντες στύ-
 λας, ἃς Πινδάρους κεκλῶν πύλας Γαδ' ἐ-
 ρας, ὡς ταύτας ὑστάτας ἀφικθαι φε-
 σκων τοῦ Ἡρακλῆα. Καὶ Δικαίμαχος δ',
 καὶ ἑκατόρεν, καὶ Πολύβιος, καὶ οἱ πλεῖ-
 στοι τῶν ἑλλήνων ποδὶ τὸν πορθμὸν ἀπο-
 φαίνουσι τὰς στύλας. οἱ δ' ἐβριες καὶ Λί-
 βυες γῆν Γαδ' ἐροῖς εἶναι φασὶν· οὐδ' γὰρ
 οἰκῶναι στύλαις τὰ ποδὶ τὸν πορθμὸν. οἱ
 δὲ πᾶς γῆν τρεῖς Ἡρακλῆος τρεῖς γῆν Γαδ' ἐροῖς,
 χαλκὰς ὀκταπᾶχις, γῆ αἷς ἀναγίγχα π' ὅ α
 ἐφ' ἃς ἱερόμυνοι οἱ τιλίσαντες τὴν πλῆν, ἐπὶ

ijciunt ex eo, quod fabula ficta est de armen-
tis Geryonis. commuiter quidem totum li-
tus frequentatur. Cæterum Gades ut fue-
rint condita, talia feruntur. Memorant Gadi-
tani oraculum, Tyrijs datum, quod eos inbe-
ret ad columnas Herculis coloniam deduce-
re. missos loci uidendi causa cum ad fretum
apud Calpen peruenissent, opinatis finem
terre habitare & Herculeæ expeditionis esse
ea quibus fretum illud clauditur extrema
(.quæ oraculū columnas uocat.) appulisse in Col-
tra angustias ad locum, ubi nunc est Axita- culi
norum urbs. ibi cum re diuina facta non per-
litarent, domum rediisse. Aliquāto pōst tem-
pore missos, extra fretum progressos ad 10
10 stadia, ad insulam uenisse Herculi sacram,
eregione Onobæ Hispanicæ urbis sitam: ra-
tos quæ ibi esse Columnas, Deo sacrificasse:
rursusquæ uictimis non addicentibus, do-
mū se recepisse. Eos qui tertio nauigauerunt,
Gades condidisse, templo in ortiua, urbe in
occidua insulæ parte positis. Hinc ortum
quod Columnarum uocabulo alij freti clau-
stra intelligant, alij Gades, alij etiam quippi-
am ultra Gades situm. Nonnulli pro Colum-
nis habent Calpen & 3: Abilam, qui est mōs
ex aduerso Calpæ in Africa, quem Eratosthe-
nes ait situm esse in Metagonijs Numidica
gente. Alij insulas exiguas utrique monti
propinquas, quarum alteram Iunonis insu-
lam uocant. Artemidorus Iunonis quidem
& insulam & fanum agnoscit: diuersum ta-
men ait esse ab Abila, neque montem esse, ne-
que in Metagonijs. Quidam etiam Planctas
& Symplegadas petras huc transferunt, exi-
stimantquæ has esse Columnas, quas Pinda-
rus uocet portas Gadiridas, dicens ultimō ad
eas peruenisse Herculem. Quin & Dicæar-
chus, & Eratosthenes, & Polybius, & pluri-
mi Græcorum Columnas ad fretum esse asse-
runt. At Hispani & Afri Gadibus eas uindi-
cant: nihil enim columnarum simile habere
ea quæ sunt ad fretum. 33 Alij Columnas in-
telligi uolunt areas octo cubitorum colum-
nas quæ sunt Gadibus in Herculis delubro,
quibus inscriptus est sumtus in templi factus
exædificationem. hasquæ aiunt esse, ad quas
cū nauigatione absoluta peruenissent, sa-
cris Herculi factis, eam famam curauerint
diuulgari, ibi maris esse terræquæ finem. atq;
hanc

Columnae Flac-
culis ubi.

hanc

hanc maximè omnium opinionum probabilem Posidonius censet: oraculum, & multos legatos, commentum Punicum. Ac de legatis quidem istis in utranque partem non video quid certi possit affirmari. Id autem ratione non caret, quod dicitur insulas istas aut montes non referre columnarum formam: & quod quærentur columnæ propriè sic dictæ, quæ sint finis mundi & expeditionis Herculeæ nota. Vetusti enim moris fuit, huiusmodi ponere limites. quemadmodum Rhagini columellæ loco in freto turriculam posuerunt, cui opposita est turris Pelori. & Philænorum aræ in medio propè terræ quæ est intra Syrtes. & in isthmo Corinthiaco memoratur posita columna antiquitus, quam communi opera collocauerunt Iones qui Atticam & Megaridem pulsi è Peloponneso occupauerunt, & qui Peloponnesum obtinuerunt. inscriptumquæ fuit in parte Megaridi obuersa:

Columba alba.

Non hic Peloponnesus, sed est Ionia.
& in altera parte:

Hic Peloponnesus est, non est Ionia.

Et Alexander in Indica expeditione

quæ ultima loca peruenit apud Indos uer-
sus orientem degentes, aras pro termino po-
suit, Herculem imitatus & Bacchum. Erat
sanè hoc moris. Verùm probabile est locos
nomen istarum rerum denominationem ex-
cipere: præsertim ubi tempus abolet positos
limites. Neque enim hodie extant Philæ-
norum aræ, sed locus id nominis retinet. Et
aiunt in India neque Herculis neque Bacchi
columnas uisas fuisse: nihilominus Macedo-
nes indicata ipsis & demonstrata quædam lo-
ca crediderunt esse eas columnas, ubi uesti-
gium aliquod reperiiebant eorum quæ uel de
Baccho uel de Hercule erant memoriæ pro-
dita. Ergo hîc quoque incredibile nequa-
quam est primos illis in locis, ad quæ ultima
& maximè illustria uenissent, limites extru-
ctis manu aris aliquibus aut turribus aut co-
lumnis consignasse. (sunt autem freta, îsque
incumbentes montes, aut insulæ maximè il-
lustra ad designanda locorum extrema uel
prima.) deinde abolitis monumentis illis ma-
nuum opera conditis, nomina eorum locis
inhæsisse: siue ea minutas insulas esse dicas, si-
ue fretum conficiencia promontoria. Hoc

τις επικαλέσασθαι ὅρα, καὶ αἱ νησιόεις, πῶς τὸ ἀποδείξουσιν ἀρχαίως τι καὶ ἀρχαῖς τόποις. ἐκλαπώντων δὲ τῶν χειροκμήτων ὑποσημαίνωμαι, μεταγχεῖναι πύτομα εἰς τοὺς τόπους, εἴ τι τὰς νησιόεις τις βούλῃται λήσων, εἴ τι τὰς ἑκρας τὰς ποιούσας τὸν ποιεῖσθαι. Τοῦτο

[illegible]

Τὰ δ' ἔχ' ἡ Πιλοπύργος, ἀλλ' ἰονία.
ἐκ δὲ θαλάσσης,

ταύτ' ἐστὶν ἐλεπτικόν, ἀκίαντα.

Ἀλλ' ἐπειδὴ δὲ τῇ ἰνδικῇ στρατιᾷ
 ὄρεα βωμόνους ἔδετο γὰρ τοῖς τόποις, ὅς οὖν ὑ-
 πᾶτους ἀφῆκε τῶν πῦρ ταῖς ἀνατολαῖς
 ἰνδῶν, μιμούμενον τὴν Ἡρακλῆα, καὶ τὴν
 Διόνεον. ὡς μὲν δ' αὖ τὸ ἔδετο. Ἀλλὰ
 καὶ τοὺς τόπους ἐκὼς ὅτι μεταλαμβάνειν
 τῶν αὐτῶν πρὸς πυροῦν, καὶ μολιστά-
 πειδ' αὖ ὁ χρόνος ἀφάρθαι τοὺς τοιγόντες
 ὄρους. Οὐ γάρ νυν οἱ Φιλαίνων μένουσι βω-
 μοί, ἀλλ' ὁ τόπος μετέλκει τῶν πρὸς πυ-
 ροῦν. οὐδ' ἐν τῇ ἰνδικῇ σῆλας φασι μὲν ὡς
 διῶναι κελεύας, οὐδ' Ἡρακλῆους οὐτὶ Διο-
 νύον. καὶ λεγομένων μὲν τοι, καὶ δ' ἀντι-
 μένων τῶν τόπων τινῶν, οἱ Μακεδόνες ἐ-
 πίστευον τούτους εἶναι σῆλας γὰρ οἷς πσι-
 μῶν ἐνδοκον ἢ τῶν πρὸς τὸν Διόνεον ἴσο-
 ρουμένων, ἢ τῶν πρὸς τὴν Ἡρακλῆα. Καὶ
 ταῦτα δ' αὖ μὴ πρόωτους, οὐκ αὖ ἐπιστά-
 τας, ὅροις χρῆσθαι χαροκμήτοις πρὸς βω-
 μοῖς, ἢ πυργοῖς, ἢ σελισιρ ἐπὶ τῶν τέ-
 των εἰς οὓς ὑπᾶτους ἦεν τοὺς ἐπιφανισ-
 τούς. ἐπιφανίστατοι δὲ οἱ πορθοί, καὶ
 ἡλοῦν ἀχατιῶς τε καὶ ἀρχὰς τόπων.
 μετ' ἐν δὲ τῶν τοῦτομα εἰς τοὺς τόπους,
 ἔκρας τὰς ποιοῦσας τὸν πορθμόν. Τοῦτο

γὰρ ἡδὲ διαρείξασθαι χαλεπὸν, ποτόροις
 χρὴ πρὸς αὐτὰ τὴν ἐπικλῆσιν, διὰ τὸ ἐμ-
 ποτόροις εἰσικεῖν τὰς στήλας. λέγω δὲ
 εἰσικεῖν, διότι γὰρ τοῖς ποιούτοις ἰδρυ-
 νται τόποις, οἱ σαφῶς ὑπαγορεύουσι τὰς
 ἀρχαίας, καὶ οὗτοί, καὶ ἄλλοι πλείους. τὸ
 δὲ στόμα πρὸς μὲν ἀπὸ τοῦ ἀρχή, πρὸς
 δὲ ἐκ τοῦ ἐκκλῆσιν. Τὰ οὖν ἐπὶ τῷ στό-
 ματι νησίδια, ἔχοντα τὸ ἐν περιγραφῇ
 τε, καὶ σημειῶδον, οὐ φάτως στήλαις
 ἀπὸ κείνων τις αὖ. ὡς δ' αὖτως καὶ τὰ ὄρη
 τὰ ἐπικείμενα τῷ πορδμῷ, καὶ ὄρη
 πῶς ποιεῖν τὴν ἐκφαίνοντα οἶον αἰσθη-
 δόν, ἢ ἐστῆλαι. καὶ ὁ Πίνδαρος οὕ-
 τως αὖ ὄρη ὡς λέγει πύλας Γαδερίδας, αἱ
 ἐπὶ τῷ στόματι νοοῖντο αἰσθηταί. πύ-
 λαις γὰρ εἰσὶν αἱ στήλαι. τὰ δὲ Γαδε-
 ρα οὐκ ἐν ποιούτοις ἰδρυνται τόποις, ὡς
 ἀπὸ τοῦ ἀρχαίου ἀρχαίαν, ἀλλ' ἐν μέσῳ πᾶσι
 κεῖται μεγάλη παραλία κοιλώδης. τὸ
 δὲ ἐπ' αὐτὰς ἀναφορὰν τὰς γὰρ Ἡρα-
 κλείας στήλας τὸ γινώσκον, ἢ ἡμῶν ὄψεσθαι ὡς
 ἡμῶν φαίνεται. οὐ γὰρ ἐμπόρων, ἀλλ' ἡγε-
 μόνων μάλλον ἀρξάντων τῷ ὀνόματι τῷ
 πτυ, κρατῆσαι πιδανὸν τὴν δόξαν. κατὰ
 πόρ καὶ ἐπὶ τῶν ἰνδικῶν στήλῳ. Ἄλλως
 τε καὶ ἐπὶ γρηφῇ ἢ φησὶν οὐκ ἀπὸ τοῦ
 μα ἰδρὸν δεικνύσας, ἀλλὰ ἀναλῶματι καὶ
 φάλαμον, ἀπὸ μαρτυρῆς τῷ λόγῳ. τὰς γὰρ
 Ἡρακλείους στήλας, μνημῆα εἶναι δὲ τὰς
 ἐκείνου μεγαλουργίας, οὐ πλὴν φοινίκων δια-
 παύεις. Φησὶ δὲ ὁ Πολύβιος ἐκ τῶν γὰρ
 τῷ Ἡρακλείῳ τῷ γὰρ Γαδερίοις εἶναι, βαδ-
 μῶν ὀλίγον κατὰ βασιμῇ ἔχουσιν εἰς τὸ ὕ-
 ψος, πῶς ποιοῦν δὲ εἶναι, ἢ τὰς παλι-
 ροῖαις πλὴν θαλάσσης ἀντιπαρῶν. κατὰ μὲν
 τὰς πλείους, ἐκλείπουσαν. κατὰ δὲ τὰς
 ἀμεινότες, πληρομένην. ἀπῆλθεν δ' ὅτι
 τὸ πᾶν τὸ ἐκ τῶν βαδόντων εἰς τὴν ἐπιφά-
 νειαν τῆς γῆς ἐκπέσῃ, κατακλιθεῖσθαι
 μὴ αὐτῆς ὑπὸ τῷ ὕματι κατὰ τὰς ἐ-
 πιβάσεις τῆς θαλάσσης, ἔργου τῶν ποι-
 ούτων ὁρίσασθαι οἰκίαν ἀστροειφῶν δὲ εἰς
 τὸ γινώσκον ἐμφράτῃ τοῦς τῆς πηγῆς πόρους,
 ὅπως λήψουσιν. γυνωθίους δὲ πᾶ-
 λιν δύσπορῶν ἐλδοφόροι τὰς φλέβας
 πλὴν πηγῆς, ὡς ἀναβλύνειν δύσπορος. Ἀρ-
 τιμίδωρος δὲ αὐταπῶν πύτῳ, καὶ ἅμα
 παρ' αὐτῶν πᾶσι δαίαν, μνημῆα δὲ, καὶ
 πλὴν Σιλαίου ὁρίσας τὸ συγγραφῆς, ὡς μοι
 καὶ μνημῆα εἶναι, ὡς αὐτὸς καὶ Σιλαίος. Περὶ δὲ τῶν
 λέγων

enim iam definitur difficile est, utris appel-
 latio ista sit tribuenda, cum columnæ utriusque
 sint similes. similes dico, quia talibus in locis
 collocantur, quæ euidenter extremitates de-
 monstrant. unde & huic freto & alijs nomen
 oris apud Græcos inditum. os autem intro
 nauigandi principium est, extremum foras
 nauigantibus. iam parue ille in ore. sic enim
 appellemus. insulæ cum facile circumscri-
 bantur, & quasi punctum repræsentent, non
 ineptè columnis comparari posse uidentur:
 itemque incumbentes fretomontes, & emi-
 nentia sua siue columnam siue columellam
 referentes. Atque hac ratione Pindarus re-
 cte dixerit portas Gadiridas, si in ore intelli-
 gantur columnæ. portis enim ora ista sunt ad
 similia. cæterum Gades non talibus in locis
 sitæ sunt, quæ extremitatem aliquam deno-
 tent: sed iacent in medio quodammodo mari
 timi sinuosi litoris. Minus uerò mihi uideretur
 rationi consentaneum, ad ipsas in sano Her-
 culis positas columnas nomen columnarum
 referre uelle. probabile enim est non à merca-
 toribus, sed à ducibus primum indito hoc
 nomine, eius deinde famam inclaruisse.

Tum inscriptio earum, non sacri donarij
 dedicationem, sed summam impensarum in-
 dicans, rationem illam impugnat. nam co-
 lumnas Herculis, argumentum magnifi-
 centiæ eius, non factorum à Phœnicibus
 sumtum oportet esse. Porro autem scri-
 bit Polybius esse Gadibus in templo Her-
 culis fontem, ad cuius aquas paucorum sit
 graduum descensus, potui aptas: qui ad æ-
 stus maris contrariio planè sit affectus mo-
 do, cum sub exundationem maris deficiat,
 & defluente eo impleatur. Causam rei con-
 fert in spiritum qui è profundo in superfici-
 em terræ effertur. qua superficie sub maris
 affluxum ab aquis occupata, spiritum, cum
 suis exitibus solitis priuatur, introrsum re-
 uerti, obstructisque fontis meatibus aquas
 intercludere. rursumque denudata aquis su-
 perficie, uenas fontis liberare obstructione,
 atque ita tum aquam copiosè ebullire. Ar-
 temidorum autem dum huius sententiam
 uult refellere, aliamque à se causam profert,
 facta simul Silani historici mentione, indi-
 gna relatu mihi uidetur dicere: quippe cum
 & ipse & Silanus harum fuerunt rerum ru-
 des. At Posidonius falsitatis hanc narratio-
 nem

Fens Gaditana
 ni manu.

nem damnans, duos ait in Herculis templo esse puteos, & in urbe tertium. eorum qui sunt ad Herculis, minorem, cum continenter ³⁴ ex eo aqua hauriatur, & ea ipsa hora siccarī, rursūmq̃ue impleri ubi deficitum fuerit a-
quari. maiorem totius diei aq̃uatione minui ipsum quoque more aliorum puteorum, a-
q̃uatione noctu cessante repleri. & cum in repletionis tempus incidat non raro maris defluxus, creditam esse ab incolis inusitatam illam contrarietatem affectionis. Historiæ quidem huic fidem adhibitam fuisse, cum ille ait, & nos in divulgatis rerum inusita-
rum narrationibus traditum reperimus. Auditu etiam cognouimus, esse Gadibus alios quoque puteos partim in ipsa urbe, partim extra in hortis. sed ob aquæ uitiositatem in urbe usurpari cisternas lacustris aquæ. utrum autem hi quoque putei aliquam istius naturalis diffensionis à mari dent significatio-
nem, ignoro. Quod si hæc ita eueniunt, causarum assignationem ita par est accipere, ut fieri in rebus difficilibus debet. Ac fieri potest, ut res ita habeat, sicut iudicauit Polybius. Probabile est etiam quasdam fontis uenas humectatas extrinsecus laxari, ita ut magis in obliquam partem aquas diffundant, quàm eas secundum pristinum alueum in fontem exprimant. laxari autem necesse est inundatione aquarum. Quod si, ut Athenodoro uidetur, inspirationis & expirationis simile quippiam habent maris affluxus & refluxus, fortassis quædam aquarum fluentium sunt, quæ per alios meatus naturam secutæ effluxus in superficiem effundūt (quorum ora fontes & scaturigines uocamus.) alijs autem meatibus unā trahuntur ad profunditatem maris. exquæ aquæ mare ita attollunt, ut exundet quando fit exspiratio, ac tum suum relinquunt proprium meatum: in quem redeunt, mari defluente.

De affluxu & refluxu maris.

Nescio autem quid factum sit, ut Posidonius in cæteris rebus acumen ingenij Phœnicibus tribuens, magis hoc loco eos fatuos quam subtiles iudicet. Solis conuersionem die ac nocte metimur, partem supra, partem infra terram eo exigente. Iam ille tradit Oceanī motum imitari conuersionem cœlestem, esseque æstum maris alium diurnum alium menstruum, alium annuum, ad Luperiæ gressus facientem. quæsi dicitur tūc tūc κλεινοῦ λίανισιν ὑπὲρ γῆς φαινόμενον. φησὶ δὲ τὴν τοῦ κλεινοῦ λίανισιν ὑπὲρ γῆς φαινόμενον ἀποδιδύσκειν, τὴν δὲ κλεινοῦ λίανισιν, τὴν δὲ φησὶν αὐτῆς, συμπαδῶς τῇ σελήνῃ.

λίανισιν εἶναι τὴν ἰσπορίαν ταύτην, δὲ φησὶν εἶναι φρίατα γὰρ τῶν Ἡρακλείων, καὶ τριπλῶν γὰρ τῇ πόλει. τῶν δὲ γὰρ τῶν Ἡρακλείων, τὸ μὲν μικρότερον, ὑδροδουλίαν σὺν νεχῶς αὐτοδουλίαν καὶ ἐκλάπαι, & ὁ δὲ ἰσπορία πλεονέχουσα πάλιν. τὸ δὲ μᾶλλον δὲ ὅλης τῆς ἡμέρας τὸν ὑδροδουλίαν ἔχει μισοῦμεν μὲν τοὺς κατὰ πόλιν καὶ τὰ ἄλλα φρίατα πάντα, νύκτωρ πλεονέχουσα, καὶ πλεονέχουσα ὑδροδουλίαν. ἐπεὶ δὲ δὲ συμπίπτει κατὰ τὸν τῆς συμπληρώσεως καιρὸν ἡ ἀμπωτις πολλάκις, πλεονέχουσα καὶ νύκτωρ τῶν ἰσπορίων τὴν αὐτίπλοισιν. ὅτι μὲν οὖν ἡ ἰσπορία πιστοῦται, καὶ οὐτὶς εἴρηκε, καὶ ἡμῖς γὰρ τοῖς παραδεδόταις θρυλλουμένοις παρεληφάμεν. Ἡ δὲ ὑδροδουλία, καὶ φρίατα εἶναι, τὰ μὲν πρὸς τὴν πόλιν γὰρ τοῖς λίανισιν, τὰ δὲ γὰρ τῶν. ὅτι δὲ τὴν μοχθηρίαν τοῦ ὑδροδουλίαν κατὰ τὴν πόλιν διαφάμεν ἐπιπολαῖν τῇ λακκαίῳ ὑδροδουλίᾳ. ἡ μὲν τοὺς καὶ τούτων τῇ τῶν φρίατων ἐπιπολαῖν τὴν τῆς αὐτοπλεονέχουσαν, οὐκ ἴσμεν. Τὰς δὲ αἰτίας εἰς τὴν συμβαίνει ταῦτα οὕτως, ὥς γὰρ χαλιποῖς ἀποδιδύσκει δὲ. Εἰκὸς μὲν οὕτως ἔχει ὥς ὁ πολὺ βίος φησιν. Εἰκὸς δὲ καὶ τῶν φρίατων τινὰς τῶν πηγῶν νοθεύειν ἐξέθρησεν αὐτοῦ, καὶ παραχυσίαν εἰς τὰ πλεονέχουσα μᾶλλον δίδουσι τοῖς ὑδροδουλίᾳ, ἢ αὐτοῦ θλίβειν κατὰ τὸ ἀρχαῖον ῥέειν εἰς τὴν κρήνην. νοθεύει δὲ ἀναγκῶν ἐπιπολαῖν τῇ τῇ κρήνῃ. Εἰδὲ ὅτι ἂν ἡ δὲ ὑδροδουλία φησιν, ὡς ποῖν τε, καὶ ἐκπνοῇ τὸν συμβαίνει πρὸς τὰς πλεονέχουσας καὶ πρὸς τὰς ἀμπωτις ἰσπορίαν, εἶναι αὐτῶν τῶν φρίατων ὑδροδουλίαν, ἢ κατ' ἄλλους μὲν πόρους ἐκ τῆς τῆς ἰσπορίας κατὰ φύσιν εἰς τὴν ἐπιπολαῖν (ὡς δὲ τὰς στόματα πηγῶν καὶ κρήνας καλοῦμεν) κατ' ἄλλους δὲ πόρους συνελκόμεναι πρὸς τὸ τῆς θαλάσσης βάθος, καὶ συνελκόμεναι μὲν ἐκένειν, ὥς τε πλεονέχουσαν ὅταν οἷον ἐκπνοῇ γῆνται, τὸ οἰκόμενον ἀπολείπειν ῥέειν, πάλιν ἀναγκῶν πρὸς τὸ οἰκόμενον ῥέειν, ὅταν ἐκένειν λάβῃ τὴν ἀναγκῶν. Οὐκ οἶδα δὲ πρὸς κατ' ἄλλα δεινούς ἀποφαίνων ὁ ποσειδῶνις ὅτι θοίνικας, γὰρ ταῦτα μωρίαν μᾶλλον, ἢ ὁρμήν τε αὐτῶν κατ' ἐκπνοῇ. ἡ μὲν γὰρ καὶ νύκτι ἢ τῇ ἡλίου πρὸς φρεσὶ μετρεῖται, ποτὶ μὲν ὑπὲρ γῆς ὄντι, ποτὶ δὲ ὑπὲρ γῆς φαινόμενον. φησὶ δὲ τὴν τοῦ κλεινοῦ λίανισιν ὑπὲρ γῆς φαινόμενον ἀποδιδύσκειν, τὴν δὲ κλεινοῦ λίανισιν, τὴν δὲ φησὶν αὐτῆς, συμπαδῶς τῇ σελήνῃ.

νη. ὅταν γὰρ αὐτὴ τοῦ ὁρίου μέγιστον ὑπερ-
 χῇ τοῦ ὁρίζοντος, ἀρχεῖται τι τοιοῦτον πλὴν
 πλάττειν καὶ ἐπιβαίνειν ἐπὶ γῆς αἰδομένης
 μέχρι μισθρανέσεως. ἐκκλιναντος δὲ τοῦ
 ἄστρου, πάλιν ἀναχωρεῖν τὸ πῆλαιον κατ'
 ὀλίγον, ἕως αὐτῷ ὁρίῳ ὑπερέχη ἐπὶ δύσεως
 ἢ σελήνης, εἴτα μάλιν τοῦ ὅτου γὰρ τῇ αὐτῇ
 κατασκευῇ χρόνον, ὅσον ἢ σελήνης σωώσῃ
 πῶς αὐτὴν πλὴν δύσεως, καὶ ἐπὶ μέλλον το-
 σούτου ὁρον κινηθεῖσα ὑπὸ γῆς ἑξ ὁρίῳ ἀπο-
 χεῖται τοῦ ὁρίζοντος. εἴτ' ἐπιβαίνειν πάλιν,
 ἕως τοῦ ὁρίῳ γὰρ μισθρανέματος, εἴτ'
 ἀναχωρεῖν ἕως αὐτῇ πῶς ἀνατολῆς ποδι-
 χαρθεῖσα ἢ σελήνης τοῦ ὁρίζοντος
 ἀποχῇ. μέλλει δὲ μέχρι αὐτοῦ ὁρίῳ ὑπερ-
 χεῖται, καὶ πάλιν ἐπιβαίνειν ταύτῃ
 μὲν ἑναὶ λίγα πλὴν ἡμερησίου πείρου.
 τὴν δὲ μέναιαν, ὅτι μέγισται μὲν αἱ πα-
 λήρσαι γίνονται πρὸς τὰς σωώδεις, εἴτα
 μειοῦνται, μέχρι διχοτόμου. πάλιν δ' αὖ-
 ξοῦνται, μέχρι παντοῦλου. καὶ μειοῦνται
 πάλιν ἕως διχοτόμου φθινάδος, εἴδ' ἕως
 τῶν σωώδων αἱ αὐξήσεις. πάλιν αὖτε καὶ
 χρόνῳ καὶ τάχῃ πῶς αὐξήσεις. πῶς δ' ἡμε-
 ριας. παρὰ τῶν γὰρ γὰρ αἰσθητοῦ πυνθῆναι φη-
 σι. λιγόντων ὡς κατὰ θόρινος τροπὰς μέ-
 λιστα αὐξοῦντο καὶ ἀναχωρήσεις, καὶ ἐπι-
 βασεις, ἀκέραια δ' αὐτὸς ἀπὸ τῶν τροπῶν
 μειοῦνται μὲν ἕως ἰσημερίας. αὐξοῦνται δὲ
 ἕως ἡμερησίων τροπῶν εἴτα μειοῦνται μέχρι
 φθινῆς ἰσημερίας, εἴτα αὐξοῦνται μέχρι φθι-
 νῶν τροπῶν. τῶν δὲ πρὸ ὁρίῳ πυνθῶν ἡ-
 σῶν κατ' ἰκάνειν ἡμέρας ὅτι νύκτα, τὸν συ-
 ναμφῶν χρόνον, δις ἢ ἐπιβαίνουσιν ἐπὶ θα-
 λατῆς. δις δὲ ἀναχωρῶντες, τιταγμένως
 δὲ ὅτι ἡμερησίων χρόνων, ὅτι τῶν νυκτῶν
 νῶν, πῶς οἰοῦνται τὸ πῶς ἡμερησίου συμβαί-
 νειν κατὰ τὰς ἀμπεύς πλὴν πληρωσιν τοῦ
 φθινατος, μὴ πολλὰς δὲ πλὴν λεγόμεναι
 αὐτῇ. ἢ πολλὰς ἢ μὴ ἰσάκεις δὲ, ἢ καὶ ἰσάκεις
 δὲ, αὐτὸ γὰρ αὐτῶν ταῦτα ἢ ἰκανὸς γνέ-
 σθαι τηρεῖν κατ' ἡμέραν γινόμενα. πῶς δ'
 ἡμερησίου πρὸ ὁρίῳ, ἐκ τῶν ἀπὸ συμ-
 βαίνοντων κατ' ἐπὶ τηρεῖν τὰ κατ' ἡ-
 μέραν γινόμενα. ἀλλὰ μὲν ὅτι πιστόν
 αὐτοῖς, δὴ ἅπαντες ὡν καὶ πῶς ἐκείνη γνέ-
 σθαι τὰς μετὰ καὶ πάλιν αὐξήσεις, ἀπὸ
 τροπῶν ἐπὶ τροπῆς τι ἐπὶ τὰς, καὶ ἐκείνη πάλιν
 ἐπὶ ἀνὰ ὁδόν. καὶ μὲν ὅτι ἐκείνη εἰκός, ὅ-
 τι τηρεῖται ὅταν τὰ μὲν συμβαίνοντα
 ἐκ τῶν, πῶς δὲ μὴ συμβαίνοντα ἐπὶ τῶν
 αὐτῶν. οὗτοι δ' ὡς Σελῶν τὸν ἀπὸ τῆς ἐν-
 θεας

nam certo modo affecti. 35 Cum enim Lu-
 na unius signi spacio supra horizontem ele-
 uatur, tum intumescere mare, & in terram
 effluere: quod etiam sensus possit percipere:
 idque dum ad medium cœli Luna perueni-
 at. Inde declinante astro, paulatim mare ab-
 scedere, dum uno tantum signo ab occasu
 absit Luna. tum consistere ipsum, donec lu-
 na occiderit, atque item dum infra terram sub
 horizontem unius signi quantitate descen-
 derit exinde rursus incrementum, donec ad me-
 dium cœli infra terram Luna appulerit. po-
 stea iterum recedere, usque dum uersus or-
 tum progressa Luna signo uno horizontem
 se habeat altiore. tum eodem statu manere,
 donec ea signo horizontem superet altitu-
 dine. exinde rursus in terram exire. Hunc
 ergo ait ille maris esse diurnum circuitum.

Menstruum porro, quod maximi refluxus
 contingunt circa nouilunium, deinde dum
 æqua portione diuisa uideatur, minui. hinc
 rursus usque ad plenilunium augeri, & mi-
 nuī exinde, usque dū diminuta lumine dimi-
 diū lucidū ostendat, postea rursus ad coitum
 usque crescere. 36 ea autem incrementa tempo-
 re & celeritate sese superare. Annuas denique
 maris uices se à Gaditanis auditu cognouit-
 se ait. Ita. n. illos tradere, circa æstiuū solstitiū
 recessus accessusque maris maxime augeri. se
 uerò coniecturam facere, eosdē inde ad æqui-
 noctium usque diminui, rursusque ad brumam
 usque accrescere. ab hac usque ad uernum æ-
 quinoctium decrescere, postoque augescere
 usque ad æstiuum solstitium. Hæc maris uices
 cum quouis die naturali eueniant bis quoti-
 die mari se efferente, & bis subsidente, idque
 suo ordine & interdiu & noctu: quomodo
 sit ut putent impletionem putei sæpe eueni-
 re sub refluxum maris, non sæpe autem ex-
 inanitionem: aut sæpe quidem, sed non to-
 ties, aut etiam toties. Esto etiam Gaditanos
 suffecisse accuratè obseruandis ijs quæ fierēt
 quotidie: at qui potuerunt annuas uicissitu-
 dines ex eo deprehendere, quod semel sit to-
 to anno. Nam quod fidem eis ipse adhibue-
 rit, ex eo constat, quod ipse coniecturam de
 reliquis porro incrementis & decrementis
 solstitorum & æquinoctiorum causa addit.
 Ne hoc quidem consentaneum est. homines
 istos obseruandi studiosos ea quæ eueniunt
 non animaduertisse, credidisse ijs quæ non
 fierēt. Refert ergo Seleucum quendam à ru-
 bro

Posidonius refel-
 litur.

μὴ τῶν δὲ ὑγρόν ἀναφορέται. ποσά τε καὶ
 πῶς τῶν γαστρώων. Αἱ δὲ Κασιτερίδες,
 δεκά μὲν εἰσι, κἄν τε δ' ἐγγὺς ἀλλήλων,
 πῶς ἀρκτοῦ ἀπὸ τοῦ Ἄρταβρων λιμνῆς
 πωλαγίας. μία δ' αὐτῶν ἐρημός ἐστι, τὰς
 δ' ἄλλας οἰκοῦσιν ἀνδρες ποὶ μελὰ γχλα-
 νοί, ποδὲς ἡνὲς φθιδὸν κῶτον τοὺς χιτῶνας,
 ἐλυσμῶνοι πῶς τὰ στέρνα, μετὰ ῥά βδ' ὡν
 πῶς πατωῦντες, ὅμοιοι τοῖς πράχοις τὰς
 ἐπὶ πλάγας. Ζῶσι δ' ἀπὸ βασκηνῶν το-
 μαθικῶς τὸ πλοῖον, μετὰ πλάσσει ἔχοντες
 κασιτερίων καὶ μελὺ βδ' ὡν, κέραμον αὐτῶν
 τόντων καὶ τῶν δόρυματων διαλλατῶν-
 ται, καὶ ἄλλας καὶ χαλκώματα πῶς τοὺς
 ἐμπορεύους. Πρώτορον μὲν οὖν, φοίνικας
 μένοι τὴν ἐμπορείαν ἱστολλοῦν ταύτην ἐκ
 τῶν γαστρώων, ἐρύττοντες ἅπανσι τὸν
 πλοῦν. τῶν δὲ Ῥωμαίων ἐπακρολουδού-
 των ναυκλήρων πνί, ὅπως καὶ αὐτοὶ γνοῖ-
 νται ἐμπορείαν, φθόνῳ ὁ ναυκλήρ' ἐκὼν
 εἰς τήνα γ' ὅθεν βαλεῖ τὴν ναῦν, ἐπαγα-
 γῶν δ' εἰς τὸν αὐτὸν ὄλιθρον καὶ τοὺς ἐ-
 πομένους, αὐτὸς, ἐσώθῃ δὲ ναυαγίου, καὶ
 ἀπὸ λαβῆ δημοσίαν τὴν τιμὴν ὥν ἀπὸ
 λαβῆ φορτίων. Οἱ Ῥωμαῖοι δ' ὅμως πε-
 ρώμενοι πολλὰς, ὅθεν μαδοῦ τὸν πλοῦν.
 ἐπὶ δὲ καὶ πόλιν Κράσ' ὅθεν
 βας ἐπ' αὐτοὺς ἐγὼν τὰ μετὰ πλάσσει ἐκ μι-
 κροῦ βάθους ὀρυθόμενα, καὶ τοὺς ἀνδρας
 ἀφελαιούς ἐκ ποδουσίαν ὅθεν τὴν θάλατ-
 ταν ἐργάζονται, ταύτην τοῖς ἐθελούσιν
 ἐπὶ δὲ εἰσι. καὶ πῶς οὖσαν πλοῖον τῆς δι-
 ακρούσεως εἰς τὴν Βριτανικὴν. καὶ πῶς

minimū similem emittere. Atque hæc de Gadibus sufficiant. Calsiterides insule decem sunt *Casiterides.*
 numero, uicinq; inuicem, ab Artabrorum por-
 tu uersus septentrionem in alto sitæ mari. u-
 na earum deserta est, reliquæ ab hominibus
 incoluntur atras uestes gerentibus, tunicas
 indutis ad talos usque demissas, cinctis cir-
 cum pectus, cum baculis ambulanti. barbas
 hircorum in morem alentibus. Viuunt ἢ ex
 pecore, uagantes ferè incertis sedibus. metal-
 la habent stanni & plumbi, quorum, & pelli-
 um loco fictilia, sales, & ærea opera à merca-
 toribus recipiunt. Primis temporibus soli
 Phœnices à Gadibus eò negociatum iue-
 runt, celantes alios istam nauigationem.
 Cum autem Romani quendam nauis magi-
 strum sequerentur, ut & ipsi emporia ista ad-
 discerent, is inuidia ductus dedita opera na-
 uem suam in uadum compulit, in eandemq;
 perniciem ἢς qui insequerentur coniectis,
 ipse è naufragio seruatus ex ærario publico
 precium amissarum mercium recepit. Ta-
 men Romani re sæpius tentata, nauigatio-
 nem addidicerunt. Deinde P. Crassus cum
 eò nauigasset, uideretq; metalla non altè
 effodi, hominesq; eos pacis studiosos ocio
 abundante mari quoque nauigando stude-
 re, id uolentib. commonstrauit: quanquam
 amplius mare nauigandum esset eo quod in-
 de ad Britanniam pertinet. Ac de Hispania
 quidem, & insulis ante eam sitis hæc suffici-
 ant. nunc ad Galliam trans Alpes sitam nos
 conuertemus.

μὲν τῆς ἱβηρίας καὶ τῶν περικυμῶν ἡσυχία ταῦτα. ἢ φ' ἵψ' ὅθεν
 ὅθεν ἢ ἐπὶ τῶν Ἀλπίων Κελπικῆ.

IN LIBRVM TERTIVM STRA.

BONIS ANNOTATA, INTERPRETIS.

Erium.] Νηπιον. pessimè legēbatur. Igitur patet ex ijs quæ ipse Strabo infrà de hoc promontorio docebit. Ceterum qui Χρυσομαθεϊας Strabonis scripsit, hunc librum cum secundo eundem facit cum alij partem secūdi huic preposuerint ultimam. Sed & apud Stephanum obseruavi libros aliter citari hos. quàm hodie distinctos nos habemus.

2 **Conuertantur.**] Στρέφονται. Locum hic non est integer. non enim uideo quid sibi στρέφονται εἰδαι uelit. & fortè scriptum fuit στρέφονται, ut coronarint saxa illa noti causa. Sed & illud στρέφονται εἰδαι non est puto genuinum, neq; Ephorum credo hoc scripsisse.

3 **Milliaria.**] Μίλια. nimirum quorum quoduis 8 stadia continet. Sic fient milliaria 230. quæ stadia consueuerunt 1840. ut hæc supputatio plane à priori nō discrepare uideatur. Mox Carpetani, & Oretani.] Sic ex re ipsa & superioribus emendauī. Βαστανοὶ autem hic dicuntur, qui supra Βασιστοὶ. loquitur de Bastulis. uide annotata in Stephanum.

4 **Obulco.**] Ὀβύλακω. non Ὀβύλῳ. Patet & ex epitoma scripta, & impressa, & Plin. 3. 1. & Ptolemæo est Ὀβύλακω, infrà fol. 152. τὴν Ὀβύλακω λέγεις. Ego hic persequi omnia non possum, cum plerq; in Stephanum annotarim apud quem est Ὀβύλακω. Scriptus codex χρυσομαθεϊῶν pro Αἰτῶνα habet Ἀτῆνα, pro τῶναις, τῶναις. pro Ἀσινῶν, Ἀσινῶν, fortassis Plinio Astigi. Quod autem pro εἰς χιλίους scripsi χιλίους, εἰς expuncto, due sunt cause. una quod εἰς χιλίους fuerat legendum. non enim ita, ut nos habuimus, Græci loquuntur. Altera, quod cum totius Hispaniæ longitudo non excedat sex millia stadiorum, qui potuit tantumdem esse inter Mundā et Carteiam, eiusdem regionis urbes, distantia? Neq; hic opus est longa ratiocinatione. Autor libri de bello Cesaris Hispaniensi tradit Cordubam (cui uicinam Mūdā facit Strabo.) à Carteia abesse millibus passuum CLXX. ea faciunt stadia 1360. quæ summa ad nostram optimè quadrat. & pro εἰς fortasse legendum sit εἰς, aut εἰς, aut aliquid tale, quod non præcisam summam, sed circiter poni moneat.

5 **Asta.**] Ἀσάρεπος, pro μάσα. Sic enim & supra, & paulo post. & Ptolemæus Astam in Turditanis agnoscit. & Plinio Asta regia nominatur in arribus inter Betis æstuaris sitis.

6 **Ad Clasta.**] Ἐπὶ κλάστῳ, nō γ' Aldus. Suspectum. Nam in frà 152 est κλάστῳ & mentio. Paulo post. Habet etiam ripas.] Locum mutilus ex epi-

toma uidetur, loqui cum de æstuarijs effusarum aquarum nauigatione. Aut potius permulta interciderunt ad descriptionem regionis inter Batin & Anan pertinentia, quæ est Beturia. quod Tagi mentio & sequentia docent.

7 **Et sanè.**] Conatus sum sententiam reddere. nam hiuleca sunt uerba.

8 **Palas.**] Πάλας, apud Plinium libro XXXIII cap. IV. legitur Palacras, & palacranas. quid pala sit Latinis, ignotum non est.

9 **Liquefacta.**] Τὰ κατὰ, lego τὰ κατὰ. quod ab hisce ineptè positis litteris propè admodum abest, & ad rem facit, & statim ὅτι δὲ ὡς, mutarem δὲ in ὅτι, & lego σιτογενεῖν. Ades autem Deus inferorum est, qui uisui subtrahat quæ ad ipsum ueniunt. idem ab opibus & diuitijs Pluto dicitur. eò allusum est, & reliqua huc pertinentia non libet persequi.

10 **Aenigmatis illius.**] Videitur hoc uelle dicere, Athenienses quidquid ex metallis fructus tulissent impendisse: & tantum id argenti habuisse, quod adhuc in terra lateret. itaq; usū uenisse eis id, quod piscatores leuete Homero per ænigma proposuerunt, notum id est ex uita Homeri. Sed illa uerba Αἰγυπτιῶν ἐκ τῶν ἁγίων, ἡ δὲ ὁδὸς, maiorem in modum sunt corrupta, uidenturq; nonnulla etiam desiderari. Cogitani aliquando eum aliquid dixisse de ratione aquæ à metallicis meatibus exhauriende aut auertende. Verum quid si ad fabulam Belidum seu Aegypti filiarum allusit, quæ aquam apud inferos important in inane. (ut cū Flacco loquer) lymphæ dolium, fundo percutitis imo? Quid enim aliud faciunt, qui aurum aut argentum ita à terra effodiunt, ut impendant id ipsum in operas? Sed sine codice bono huiusmodi menda: non corriguntur. Sed & quæ sequuntur ἰδὲ ὡς, non carent uitio. κατὰ τὸν ὅτι δὲ ὡς ὡς ὡς ὡς.] legebatur ὡς ὡς ὡς ὡς. Sed cum fossioni opponatur, quod liquidò constat: non dubitavi corrigere. Mox Stanno aureo.] Vox χρυσός mihi non probatur & quid sit ὡς τὴν ὡς, non mēdeo, neq; quid ἰδὲ ὡς: quod cortem tamen potius puto innuere quam pannum. itaq; coactus sum diuinare. quid si fuit ὡς τὴν ὡς, bis es dic prob heli. Sicut nardus ὡς τὴν quibusdam creditur dicta.

11 **Facilius cognosci.**] Εὐτὴν ἀποδοῦναι, non mendosa diuinari.

12 **Præsepib.**] Πράσας, in epitoma, etiam in scripto codice, est πράσας phialis, pateris. Sed id non erat nouum & inusitatum aliquid.

13 **Et cognationem.**] Καὶ inscriui, intelligo item de Celtici non Gallia, sed Betica quorum supra facta

facta est mentio, quos etiam Ptolemæus nouit. id infra plenius intelliges in Artabrorum descriptione. Apud Appianum Ἰβηρικὴ constanter pro Carthia Καρχηδονίος Carpeffus.

14 Ἐπὺρον Λακεία.] Ὑπερῶνται εἰπὺρ λακεία. Locus est fœdè corruptus. Siliceat diuinare, legerem Ἰσχυρταί ἰσχυρὸν καὶ Σαλακεία. ut sit. Vbi site sunt Hippon & Salacia. certè Ptolemæus has duas urbes Barbario pro montorio propinquas facit, planèque ita collocat, ut probabile sit idem hic fecisse Strabonem. de Pyrgo seu turri nihil habeo. Myriagodus nauis à pondere mercium uidetur dicta: sed qua ratione, nondum didici, neque explicat Pollux, qui meminit. 4. 22 Insulam, quam mox describit, puto esse Londobridem Ptolemæi: quæ ipsa descriptio est deprauatissima. Qui totam paginam perleget attentè, facili sentiet multa deesse. Hodie Barlingas uocant. Sed & quæ de lunij Bruti Callaici rebus gestis habentur, mendosa sunt. qui enim significent παλαιοὶς & ἑλῶν: itaque posui quod succurrebat mutaturus libenter, ubi uel apta inciderit coniectura. ἑλῶν alueum fluij significat. idque uocabuli facil: substituerem παλαιοὶς. sed ἑλῶν quid fiet?

15 Extra Columnas.] Interpres legit ἐν τοῖς. Veitonæ autem scripsi, ut inueni supra, apud Ptolemæum, alios. Idem pro Acontia legit Conium. Inde Cætulum.] Καίτωνδ' ἄν, fortè castulo, καστὼν, nobilis urbs, & Oretanis etiam à Ptolemæo tributa. fieri potest etiam ut Oria sit Oretum Ὠρεῶν.

16 XIII millia.] Nemo ex superioribus non intelligit non falsum modò hoc esse, sed & impossibile. quia tamen non habebam quod substituerem certò, reliqui. Nam Ptolemæi rationes non libet hic accommodare, sæpè admodum à nostri autoris sententia diuersas. fortè numeri errorem genuerunt, & CCCC stadia legendum, χιλίων ἑκατοσίων?

17 Obluionis.] Βελιῶνα uox est corrupta, cum Strabo Ὀβλιβιῶνα (.puto.) scripsisset. de hoc monui in annotationibus, ad XXXI^m Plutarchi rerum Romanorum quællionem. Λιμῶν & paulo post Λημῶν legitur, utrum resiliis, non pronuncio, certè Limæus est etiam apud Plinium 4. 22.

Valis utuntur.] Plura hic sunt corrupta. καταπέτρων saxis obruere, an de saxio præcipitem deturbare sit, dubito. hoc tamen puto.

18 Maior duobus stadiorum.] Πλείον τι καὶ μ. quasi uerò tantum XL stadijs uoluerit dicere longiorem mediterraneo tractu oram. Si summam concipias ex his quæ sequuntur, habebis sex

millia. Ergo pro μ scribendum, Βαυλ more antiquo, u quæ nota haud dubiè est μ ab imperito librario uersa. mox. Aletanorum.] apud Ptolemæum in Tarracensis Hispania descriptione est Λακτανῶν, traiectis litteris, Lætanorum, quorum urbes Subur & Barcino. & dubium non est quin hi sint de quibus Strabo loquitur. Indigetum Plinius meminit, 33. Oppidum, inquit, Subur, oppidum Rubricatum, à quo Laletam & indigetes. Hæc planè ad Ptolemæica quadrant: ut appareat in Strabone & Plinio esse mendum corrigendum è Ptolemæo. Plinij locum. cum & scriptus codex consentiat. Lætani ergo erunt atque sic infra apud descriptionem Tarracensis ferè legit Λακτανῶν. In indigetibus κ pro γ positum est. res non insolens.

19 Opposito litore.] Τοῖς ἐν τῇ πρὸς αἰσῶμασι fortè Samadibus emporium in opposita degentibus Mauritania, sed ij mihi ignoti sunt.

20 A quo aliquanto.] Μικρὸν δὲ δ' ἔχει. deest autem μάλα γ' aut ἡττορ uel tale aliquid si μικρὸν in μικρὸν uersum rectè legatur. Ego legerem μικρὸν δ' ἡττορ δ' ἔχει. id tabule & ratio uidentur confirmare.

21 Versus meridiem.] Ἀπὸ pro ἀπὸ λέγεβatur, nemo non uidere potest non à meridie, sed à septentrione fluere. paulo ante Dertossam pro Dertissa posui, quod faciliè iudicatur ex paulo post sequentibus.

22 In duas diuisa.] Λίπολις, erat Diopolis, quod & interpretem miror tenuisse tam euidentem in re. Pluius qui suo ostio Emporiensib. faciat portum Ptolemæo est Sambroca.

23 Usque ad Astures.] Μέχρι Σατύρων. nihil est. legi ex coniectura μέχρ' Ἀστύρων. nota est causa ex præcedenti Lusitanie descriptione. Post Orospea.] Ptolemæo Ὀρσπείων ἰσθμῶς, littera τ post R inserta.

24 Decessit autem.] Quisnam? asteriscum posui, nam Sertorium à suis fuisse obruncatum inter pocula, nemo ferè nescit. neque credo eum hic de eius obitu uoluisse mentionem facere. Sed esse hæc historia uidetur alterius cuiusdam abolita.

25 Osca.] Ὀσκαίς, ex coniectura. Oscenses non longè post Ilerdenses ponit Plinius, ut & Ptolemæus Ὀσκαί. mox Idanufam.] Ἰδανύσας suspectam Ptolemæo Vasconum urbs Οἰασῶν est ad Oceanum sita. & fortè hic scribendum Ἰξέντοςας & nomen urbis supplendum. infra Cantabricis lego Λαυταβρικαῖς. quid enim sit Λαυταβρικαῖς? apud Athenæum citatur hic locus, libro decimoquarto & legi-
gitur καὶ βρικαῖς.

26 Gallico uestitu.] Κελτικὸν σόλιν, am-
biguum. potest enim etiam intelligi, eos de Gallica

Plinij locum.

Note numeri
errori obnox

classe extitisse, fortasse pro κελαν legendum ἐλαν-
vix, ut à Grecis orti intelligantur uti supra dictum
est. Areuaci.] Secutus sum Plin. 33. & 4. 20. ac
Ptolemæum in hac emendatione.

27 Subuariegati.] Ὑποχάρσι, χάρσιν aus
est, uarij coloris. Inde χάρσις ἵππῳ, in morem eius
aus discolor. Βαλιδός. Eustath. in fine Iliad. p. malè
ergo interpres subalbum uertit, ut & paulo post ὁ
γῶγυς educationem. qua uoce lib. 1. etiam usus est
pro delectatione. Multum etiam nascitur.]
Legi, σὺ γὰρ δὲ καὶ ἐν τῷ, ἢ δὲ τῷ &c. infra de
Vettonibus ex epitoma Grecum codicem integraui.

28 Ἐπ' ἐθῷ.] Suspiciabar legendum ἐπ' ἐθῷ, ut
scilicet quotannis si uite exacte pœniteret, liceret
eam cum morte commutare, meminiquè tale quid ali-
cubi legere. De deuotis simile est quod Cesar lib. 14.
habet de Soldurjs Adcantuanni. Infra adferunt
studij.] φιλῶδουμος, suspectum.

29 Palmam &c.] Sic Ptolem. & Plin. 3. 5. iidem
Pollentiam, quæ hic constanter Potentia.

30 Melancrena.] Apud Plinium legitur me-
lancranin. 21. 18. In Philete uersibus & titulus ἐγ-
μνεῖα suspectus est, & ergo ἀμφὶ δ' ἀπαεὺς, qui
finis sit hexametri, & pentameter exeat in μελαγ-
κράνιον. Sed & reliqua manca sunt.

31 Sero caret.] ὄργον δ' ποιεῖ. Sic & res in
ipsa poscit & interpres legit. itemq; ποιεῖται. mi-
nus enim generale sit ποιεῖται.

32 Abila.] In Greco Abylæcem, ἀβύλων
uide Stephanum nostrum in Abila. Citat hunc
locum Eustathius in Dionysij periegesin, non procul
initio. Artemidori sententia est obscure edita.

33 Alij Columnas.] οἱ δὲ τὰς ἐπ' ἱε-
gendum uidit etiam interpres, nam οὐδὲ totum lo-
cum corrumpit. sed & sequentia correctionem iu-
dentur desiderare, in quibus id sum secutus, quod pu-
taui cōsentaneum. de columna in isthmo Corinthiaco,
secutus sum Plutarchi Theseum.

34 Ea ipsa hora.] Αὐθροῶν, legit inter-
pres αὐθροῖ. nam altera quidem uox nihil est.
Plinium huc adducito 2. 97. Τὰς ὑδρείας.] Pro
τοῦ ὑδρείου ἔχον, legerem τῶν ὑδρείων ἐπι-
χον, aut potius ἀνιχομένων. & pro ἀντιπλά-
ται, ἀντιπλάται. mox λακκαίου ὑδρεῖο.
Lacustris uerti, quanquam pluuiæ exstiteret
esse.

35 Cum enim Luna.] Hunc locum ex epi-
toma restituui.

36 Ea autem.] Verba in Greco nihil ha-
bent cum quo cohereant, uidenturquè ex postero-
ribus nescio quo modo contra sententiam loci huc in-
culcata: ex ijs quæ de Seleuci sententia referuntur.

Sed & in reliquis aliquoties non te-
xum, sed sensum secu-
tus sum.

GALLIAR

F I N I S.

GALLIAE

TABULA,

Continet Gallias in quatuor prouincijs cum insulis sibi adiacentibus. Parallelus ipsarum medius, proportionem habet ad meridianum, quam duo ad tria. Circumscribitur tabula ipsa ab ortu Italia & Rhætia ac Germania, à meridie mari Gallico. Ab occasu montibus Pyrenæis & Oceano Aquitanico. A septentrione, Oceano Britannico.

		H.	m.	H.	m.
Civitates insignes	Aquitania	Mediolanum	15	40	2 50
		Burdigala	15	30	2 50
		Augustodunum	15	45	2 26
	Lugdunensis	Lugdunum	15	30	2 30
		Rigiacum	16	30	2 30
	Belgica	Durocorturum	16	8	2 26
		Masilia	15	15	2 30
	Narbonensis	Narbon	15	15	2 26
		Vienna	15	30	2 30
		Nemausus	15	25	2 30

Habet diem maximum.

Distans ab Alexandria ad occasum

rior partes Galliam diuifit, ita ut Celtas Narbonenfi prouinciæ attribueret, Aquitanos eodẽdem cum Iulio faceret, h̄s̄q̄ auctis decenti alias gentes intra Garumnā & Ligerin habitantes: reliquum in duas partes tribueret, unam Lugduno adiungeret usq̄ ad superiora Rheni, alteram Belgis. Enimuero quæ ipsa locorum natura distinxit persequi, ad physicum pertinet, aut quæ gentibus diuifa sunt, aliæue memoratu digna. quæ uerò principes pro temporum ratione uariè constituerunt, satis est uno uerbo indicasse, & accuratam designationem alijs concedere. Tota ergo Gallia omnibus rigatur, quorum alij ex Alpibus, alij ex Cemmeno & Pyrena delapsi partim in Oceanum, partim in nostrũ mare exeunt. Loca per quæ feruntur, pleraq̄ sunt campestria, aut tumuli terrestres, alueis præditi nauigabilibus. alueisq̄ ita commodè se inuicem respiciunt, ut ab utroq̄ mari ad alterum facillè perferantur merces, maiori ex parte descensu & adscensu fluuiorum, aliquantum etiam terra. Ad quam rem aptior aliquanto reliquis est Rhodanus, in quem, 22 ut dictum est, multis ex locis aqua confluit, & qui in nostrum mare exit Oceano melius, ac regionem totius Gallia secundistimam perlabitur. Profert Narbonensis Gallia omnia fructuum genera quæ in Italia nascuntur. Inde uersus septentrionem & Cemmenum mōtem progressus, solum omnium rerum, oleo & ficu deintis, ferax inuenies. sed & uitis, ubi processeris, non facillè uuas ad maturitatem perducit. Reliqua omnis Gallia multum fert frumenti, milij, glandis, ac omnigenum alit pecus. nihil in ea ociosum est nisi quæ paludes aut syluæ obstant. quanq̄ & illa loca incoluntur, maiore hominum copia quam accuratatione. nam & mulieres fecundæ sunt, & educatrices bonæ, & uiri bello quam agricultura meliores. nostro tamen tempore coguntur positis armis agros colere. Atque hæc in genere dicta esto de Gallia exteriori. nunc de singulis quadrantibus ordine & rudi Minerua dicamus, initio à Narbonensi factò. Huius figura quodammodo parallelogrammum refert. cuius occiduum latus Pyrenæ includit, septentrionale Cemmenus, austrinum quod inter Pyrenam est & Mafsiliam mare, ortium partim Alpes,

Narbonensis
Gallia

τετραχὴ διελών, αὐτὸ μὲν Κίλπης ἢ Ναρ-
βωνίτιδος ἐπαρχίας ἀπέφηνεν· Ἀκύντα-
νός δ' ὡς πρὸς Λικίνον, πρὸς Ἰδαίης δ' ἐπὶ
ρας καὶ δ' ἐκείνην τῶν μεταξὺ τοῦ Γαροῦ,
να, καὶ τὸ Λίγυρος ποταμοῦ ἡμετέρων·
τὴν δὲ λοιπὴν διελών διέχε, τὴν ἢ Λονγ-
δύνῳ πρὸς ὧραις μέχρι τῶν αὐτῶν μόρων τοῦ
Ῥήνου, τὴν δὲ τοῖς Βελγαῖς. ὅρα ἢ ἐν φυ-
σικῶς διώρεται, διὰ λίγην τὸν ζωογρ-
φορ, καὶ ὅρα ἔθνη καὶ, καὶ ὅτι αὐτὸ καὶ μνή-
μης ἄφια· ὅρα δ' οἱ ἐγγύς πρὸς αὐτὸν καὶ
ροῦς πολιτοῦντες· ὁρατὶ πρὸς ποικίλως,
ἀρκέει αὐτὸν ἐκφαλὰς πρὸς ἄπρ· ἢ δ' ἀκρε-
βοῦς, ἄλλοις παραχωρητίον. Ἀπασιν γὰρ
ἐν αὐτῷ, ποταμοῖς κατὰ ῥυτὸν· ἢ χάρα,
τοῖς ἢ ἐκ τῶν Ἀλπίων καταφρεμένους,
τοῖς δ' ἐκ τοῦ Κιμνίου, καὶ ἢ Πυρήνης· καὶ
τοῖς ἢ ἐς τὸν Ῥήνον ἐκβάλλουσι, τοῖς δ' ἐ-
κ τῶν ἐμμετέρων θάλατταν· δι' ἣν δὲ φέρον-
ται χωρίων, περὶ δὲ τὰ πλεῖστα, ὁ γεω-
λογίαι, διὰ ῥέοντες ἔχουσιν πλοῦς. οὐτως
δ' ὁφθαλμῶς ἴχει τὰ ῥέοντα πρὸς ἄλληλα, ὡς
τ' ἔξ ἐκαστοῦ ἢ θάλαττης ἐς τὴν ἐκαστή-
ραν κατακομίζονται πορευομένων· πρὸς ὁλί-
γων τῶν φορτίων ὁ δὲ περὶ τὸν ὁμαρῶς,
τὸ δὲ πλεον τοῖς ποταμοῖς, τοῖς ἢ ἀναγα-
μίων, τοῖς δὲ καταγομίων. ἔχει δὲ πρὸς
πλεονεκτημα πρὸς ὅτι ὁ Ῥόδανός· καὶ γὰρ
πολλὰ ῥέοντα δὲ οὐ ῥέοντες ὡς πρὸς αἰνται, καὶ
συνάπῃ πρὸς τὴν ἐμμετέρων θάλατταν ἐρέτ-
τω ἢ ἐκτὸς ὕσαν, καὶ ὅρα χάρας διέξαισι τὸ
ὁφθαλμῶς πρὸς τῶν ταύτων. Τὰς δ' αὐτῶν
ἐκφίει καρπύς ἢ Ναρβωνίτις ἀπασιν, ὡς
πρὸς ἢ ἰταλία· πρὸς δὲ ὡς τὰς ἀφικτας
καὶ τὸ Κιμνίου ὅρα, ἢ ἢ ἐλαίοντες· καὶ
συνάπῃ, ἐκαστα, τ' ἄλλα δὲ φύνται· καὶ
ἢ ἀμπέλους δὲ πρὸς ὁφθαλμῶς τὸν τρισ-
φορῶν· ἢ δ' ἄλλῃ πᾶσι, σίτον φέροντα πολὺν,
καὶ λίγρον καὶ βαλάνου, καὶ βοσκάματα
παντοία· ἀργὸν δ' αὐτῆς οὐδ' ὅτι, πρὸς ἢ ἐπὶ
ἔλιν· ἐκαστα καὶ φύνται· καὶ τοῖς καὶ
ὅρα συνάπῃ τὸν πολυανδρωπία μάλλον,
ἢ ὡς μελέα· καὶ γὰρ τοῖς δὲ αἰ γυναικῶν,
καὶ πρὸς ἀγαθαί· οἱ δ' αὐτῶν μαχη-
ταὶ μάλλον, ἢ γεργοί· καὶ δ' ἀναγκάζον-
ται γεργοί, καταδιδόμενοι τὰ ὅπλα· καὶ
ἢ μὲν ὅτι ταῦτα λίγρον, πρὸς ἢ ἐκτὸς πᾶ-
σις Κιλπικῆς· πρὸς δὲ τῶν τετραγεμορίων
ἐκαστα ἐκαστῶν, λίγρον καὶ νυκτὶ μεμνη-
μένοις τυπασίως· καὶ πρὸς τὸν πρὸς ἢ Ναρ-
βωνίτιδος· ταύτης δὲ τὸ σχῆμα παραλληλόγραμμον πρὸς ὅτι, ἐκ μὲν τῆς ἐσωτέρας γε-
φορῶν τῇ Πυρήνι, πρὸς δὲ τὰς ἀρκέας τῶν Κιμνίων· τὰς δὲ λοιπὰς, τὴν μὲν νότον ἢ
θάλατταν ποιεῖ, μεταξὺ Πυρήνης καὶ Μασσαλίας, τὴν δὲ ἐκδινὴν αἰ Ἀλπας ἐκ μέρους,
καὶ τὸ

καὶ τὸ μετὰ τὸ διώκεμα τῶν Ἀλπιῶν, ἐπὶ
 ἀνδίας αὐταῖς λαβόντες, καὶ τῶν ὑπερῶν
 τοῦ Κιμνίου τῶν ἱερῶν οὐρανῶν ὅτι τὸν Ῥο-
 δανόν, καὶ ποιουσὶν ὁρῶν γένειαν πρὸς τὴν
 λεχθεῖσαν ἀπὸ τῶν Ἀλπιῶν οὐρανῶν. ὅθεν δὲ
 νοτίῳ πρόσκειται παρὰ τὸ λεχθεῖν γένειαν ἢ
 ἱερῶν παραλία, ὡς ἔχουσιν οἱ τιμαστα-
 λῶται, καὶ οἱ Σαλύνου μέχρι Λιγύων, ἐπὶ
 τὰ πρὸς ἰταλίαν μέρος, καὶ τὸν Οὐαρον πε-
 ταμόν. οὗτο δ' ὅστις, ὡς ἔπειν πρότορον,
 ὅριον ἐπὶ Ναβωνίπιδος. ὑπερῶν δὲ καὶ ἐπὶ
 ἰταλίας, θόρυος μὲν μικρός, χαλεπὸν δ' ἢ μί-
 γρις ἔχει παθίων πλατυμένον. ἐνταῦθα
 μὲν δὲ ἡ παραλία παρατείνεται μέχρι τοῦ ἱε-
 ρῶς ἐπὶ πυρηναίας Ἀφροδίτης, καὶ ὅθεν δ' ἐ-
 σὶν ὅριον ταύτης ἐπὶ ὑπαρχίας, καὶ ἐπὶ ἰ-
 βηρικῆς. οἷοι δὲ τὸν τόπον γινώσκοντες τὰ πο-
 πλίου πρόπαια, ὅριον ἰβηρίας ἀπεφαίνου-
 σι καὶ ἐπὶ Κελπικῆς. ἔστι δ' ὅθεν εἰς Νεμαύ-
 σον γ' ἰμλία ἔκαστον δὲ εἰς Νεμαύσον, ὅ-
 θεν ὁριοντα ὅκτω. ἐκ Νεμαύσου δὲ εἰς Ὀύργη-
 νον καὶ Ταρσσκων δὲ εἰς τὰ θόρυμα ὕδατα
 τὰ Σίβρια καλονόμενα, ἔπειν πηλίσιον Μασ-
 σαλίας δὲ, ὅθεν γ' ὅθεν ὅθεν δὲ εἰς Ἀντίπολιν
 καὶ τὸν Οὐαρον πεταμόν. ὅθεν τὰ σύμ-
 παρτα γίνονται ἰμλία ὁριοντα εἰς ὁριον-
 τα ἔπειν. ἔπειν δὲ ἀπὸ τοῦ Ἀφροδισίου μέχρι
 τοῦ οὐαρου παθίων αὐτῶν γένειαν διχλίους
 ἐφαρσισίους· οἱ δὲ καὶ ὁριοντα πρὸς δι-
 σίον. ὅθεν ὁριοντα πρὸς τῶν ὁριοντα-
 τῶν. κατὰ δὲ τὴν ἑσπερίαν ὁριοντα τὴν εἰς Ὀύ-
 ρητον καὶ ἐπὶ Κορτίου. μέχρι μὲν αὖτε Γερ-
 νου, καὶ Ταρσσκων δὲ κοινὸν ὅθεν ἢ ἀπὸ Νε-
 μαύσου. ὅθεν ὅθεν δὲ ἐπὶ μὲν αὖτε Ὀύρη-
 τῶν ὁριοντα, καὶ τὴν ἀρχὴν ἐπὶ ἀναβάσεως
 τῶν Ἀλπιῶν εἰς Δρουγτίας καὶ Καβαλ-
 λίων δὲ ἰμλία ἑξήκοντα τρία. πάλιν δ' ὅθεν
 τῶν ὁριοντα ἐπὶ αὖτε ὁριοντα τῶν Ὀύρη-
 τῶν πρὸς τὴν Κορτίου ἰμλία ἑκατὸν ἑνὸς
 δέοντα, εἰς ἑπεβρόδυνον ἰωμῶν. ἔπειν ἄλ-
 λαι τοῦτο εἰς Βεργαντίου ἰωμῶν, ἐκ Σκι-
 γομάγος, καὶ ἐπὶ τῶν Ἀλπιῶν ὑπερῶν, ὅθεν
 ὅθεν ὁριοντα τὸ πῆρας ἐπὶ Κορτίου γῆς. καὶ ἢ
 ἀπὸ Σκιγομάγος ἢ ὁριοντα ἰταλία λέγεται.
 ἔστι δὲ ὅθεν δὲ ὅθεν ὁριοντα, ἰμλία ἑξήκοντα. κί-
 σμα δ' ὅθεν φουκαίον ἢ Μασσαλία, κατὰ
 δὲ ὅθεν ὁριοντα πηλίσιον, ὑπερῶν πῆρας
 δ' αὐτῶν ὁριοντα διατρεῖ δὲ πῆρας, ὅθεν
 πρὸς πῆρας τὸν νότον. τιτῆσαι ἢ καλῶς καὶ
 αὐτὰ δὲ ὁριοντα σύμπαρτα, μέχρι δὲ ἔχοντα ἀξίολογον. ὅθεν δὲ τὴν ἀκρὰ τὸ ἐφίσιον ὁριοντα, ὅθεν τὸ
 Διελπίνι ἀπὸ Μων δὲ ὁριοντα. ὅθεν μὲν κοινόν ὁριοντα ἰωμῶν ἀπάντων. τὸ δὲ ἐφίσιον, ἐπὶ Ἀρτίμιδ δὲ ὅθεν
 εἰς ἐφίσιας. Ἀπαύρσι γὰρ τοῖς φουκαίσις ἐκ ἐφίσιας, λόγον ἐκπῶν φασί, ὅθεν ὁριοντα χρί-
 σαι, τὸ πῆρας ἐπὶ ἐφίσιας Ἀρτίμιδ δὲ λαβόντες. αὐτὸν δὲ ὁριοντα πῆρας τὸ ἐφίσιον ὁριοντα ἐν

partim interuallum ad rectos angulos sum-
 tum inter Alpes & procursus Cemmeni ad
 Rhodanum porrectos, qui ad angulum re-
 ctum incidunt linea ab Alpibus ducta. Au-
 strino lateri adiacet præter dictā figuram ora
 maritima, quam Malsilienses tenent, & Sa-
 lyes usq; ad Liguriam & Italiae fines, ac Va-
 rum fluuium, quo (.ut ante dixi.) Narbonen-
 sis Gallia terminatur itemque Italia. is æstate
 paruus, hyeme ad vii stadiorum latitudinem
 augetur. Ab hoc igitur ora maritima proten-
 ditur usq; ad templum Veneris Pyrenææ, quo
 hæc puincia & Hispania limite distinguun-
 tur (.quanquam pro eo alij locum designant
 eum, ubi sunt Pompeij trophæa.) Inde ergo
 Narbonem usq; miliaria sunt lxxiii. hinc Ne-
 mausum lxxxix. à Nemauso per Vrge-
 num ac Tarasconem ad aquas calidas quæ
 Sextiæ appellantur, quæ prope Malsiliam
 sunt, liii. hinc ad Antipolin & Varum am-
 nem, lxxiii. in summa, miliaria cclxxvii.
 Alij à Veneris templo usq; ad Varum stadia
 tradiderunt cix cix cix c nonnulli cc ad-
 dunt. non enim idem omnes de interuallis
 sentiunt. Altera uia per Vocontios & Con-
 tium. Gernum quidem usq; & Tarasconem
 à Nemauso communis est uia. hinc usque ad
 Vocontiorum terminos & initium adscen-
 sus Alpium per Druentiam & Caballionem
 miliaria lxxiii. inde ad alteros Vocontio-
 rum terminos & ad Cotium, miliaria ix, ad
 Epebrodunum uicum. hinc totidem per Bri-
 gantium uicum à Scingomago & Alpium
 altos transitus, usq; ad Ocelum, qui est teritiæ
 Cottii finis. nam à Scingomago iam Italia di-
 citur: & distat ab Ocelo miliaria xxvii Mas-

Malsilia.

silia à Phocænsibus est condita. sita loco sa-
 xoso, portum habens subiectum theatri for-
 ma cauato saxo, austro obuersum. cum por-
 tus, tum ipsa urbs præclare ædificata est. iustæ
 magnitudinis. In arce est Ephesium, & Apol-
 linis Delphinij sanum. Hoc quidem omni-
 um lonum commune est. Ephesium autem,
 sanū est Dianæ Ephesiæ. Aiunt enim ex Pho-
 cænsibus domo discedentibus oraculum e-
 ditum fuisse, quo iubebantur navigationis
 ducem à Diana Ephesia accipere: itaque eos
 cum Ephesium appulissent quæsiuisse quo pa-

πινε

ας, ἀνίστατο σὺν βαρβάρους, οὐ δυνάμενων τῇ
 μαρσαλίῳ τῇ αἰρεσίῃ αὐτοῦ ἱλαίνεσθαι αὐτὸς
 ἢ πλείον ἰχθυον, ἀλλ' ἡ βουλή μόνον, ὅσον ἤτι
 μὲν τὰ δυνάμενα, ἀπὸ τῇ θαλάτῃς ἀπελθεῖν
 σὺν βαρβάρους, ὡς ἡ ἐκδοῦς. ἤτις τῇ βαρβα-
 ροῦ ὡς ἡ τῇ λειφθεῖσαν ὑπὸ ἐκείνων, τοῖς
 μαρσαλίῳ τοῖς πρὸς ἴδωκεν. Ἀνάκειτο δ' οὗ
 πόλις συχνὰ τῶν ἀκροβινίων, ἀελαβορ ἀεὶ
 καταναυμαχουμένων σὺν ἀμφοσβητοῦται
 ἐπὶ θαλάτῃς ἀδίκως. Πρώτορον ἢ ἐν οὐτί
 χην διαφρόντως, πρὶν τε τὰ ἄλλα, ἐπὶ πό-
 λιν πρὸς Ῥωμαῖους Φιλίαν, ἥς πολλὰ αὐτοῖς
 λαμβοίσκετο, ἐπὶ δ' ἡ καὶ το φοῖνον ἐπὶ Ἀρτέ-
 μιδ' ἐπὶ τῇ Ἰβ' Ἀβγνίῳ οἱ Ῥωμαῖοι, τὴν
 αὐτὴν διαδοῖσιν ἔχοντες πρὸς τοῖς μαρσα-
 λιώταις ἀνέβησαν. Κατὰ δὲ τὴν Πομπηίου
 πρὸς Καίσαρα ἐκείνῃ, τῇ ἱεραποθνήῃ μέρ-
 κθιδιμένοι, τῇ πολλῇ ἐπὶ οὐδ' αἰμονίας ἀ-
 πίβαλον. ὅμως δ' ἐν ἴκνι λήπεται τῇ πε-
 λαῦς ἡλὸς πρὸς τοῖς ἀνδράποισι, ἐπὶ μάλιστα
 πρὸς τὰς ὀργανοποιίας, ἐπὶ τῇ ναυτικῇ πρὸς
 σκηνῇ. Ἀχμηροῦ μὲν δ' ἀεὶ τῶν ὑπορκα-
 μῶν βαρβάρων, ἐπὶ αὐτῇ τῇ πολυμῇ τε-
 τραμυλίων ἡ δ' οὗ πρὸς πολιτίας καὶ γεωργί-
 ας, ὅσα τὴν τῶν Ῥωμαίων ὑπὸ κερῶν, ἐπὶ
 αὐτοῖς ἐπὶ βούτῃς συμβαίνοισι αὐτοῖς τὰ λεχθέν-
 τα ποσάτῃ ἀποδίδει. Δυλοὶ δὲ τὰ λαβεινῶ
 πικρῇ. πάντων γάρ οἱ χαλκόντες πρὸς τὸ
 λειγνῇ τρὶς ποτα καὶ φιλοδοξοῖν. ὥς δ' ἡ πό-
 λιν μικρῶ ἢ πρῶτορον τοῖς βαρβάρους ἀνέ-
 παρδ' οὐτῶν, ἐπὶ Φιλίῳ καὶ λαβεινῶ
 σὺν Γαλάταις, ὥς τε καὶ τὰ συμβόλαια ἐλ-
 λησιζήσκειν. Ἐν δὲ τῇ παρόντι καὶ σὺν
 γνωρίμω τῶν Ῥωμαίων πεπληκῇ, αὐτῇ
 τῇ εἰς Ἀθῆνας ἀρδ' ἡμῶς ἐκείνῃ φοιτῶν φι-
 λομαθῆς ὄντας. ὄντων δ' ἡ βούτῃς οἱ Γαλά-
 ταις, ἐπὶ ἀμα ἐρῶν ἄγοντες, τῇ χολῇ ἄσ-
 κῶντες πρὸς αὐτοῖς τῇ εἰσόδῃ βίους, ὡς
 κατ' αὐτοῖς μόνον, ἀλλὰ καὶ δημοσίᾳ. Ὁμι-
 λῶν γὰρ ὑποδ' ἔχοντες σὺν μὲν ἰδίᾳ, σὺν δὲ αἰ-
 πόλῃς κοινῇ μιδομένης, κατὰ πρὸ καὶ ἰσθῶς.
 Τῆς δὲ λιτότητος τῇ βίῳ καὶ ἐπὶ σωφροσύ-
 νῃ τῶν μαρσαλίῳ, ἐκ ἐλαχίστου αὐτοῖς
 βίῃς τὸ ὑποτικῶν. ἡ γὰρ μέγιστος πρὸς
 αὐτοῖς βίῃς ἐκείνῃ χυδοῖ, καὶ εἰς ἐδῶτα πρὸ
 τε, καὶ πρὸς εἰς χρυσῶν κόσμον. πλείον
 δ' οὐκ ἔστι. Καὶ ὁ Καίσαρ δ' ἐ, καὶ οἱ μετ'
 ἐκείνῃ ἡγεμόνες πρὸς τὰς οὗ τῇ πολέμῳ
 γηροπῆρας ἀμαρτίας, ἐμμετρίσσαν, μεμνη-
 μένοι ἐπὶ Φιλίας, καὶ τὴν αὐτονομίαν ἐφύ-
 λαξαν ἡν ἀρχῆς ἔχον ἡ πόλις, ὥς τε μὴ ὑ-
 πακούειν τῶν εἰς τὴν ὑπαρχίαν πωμπομῆ-
 ρον στρατηγῶν, μή τι αὐτῶν, μή τι αὐτοῖς ὑπακού-

eos prorsus reprimere Mafsilienses non po-
 tuissent. Quanquam is quoq; nihil aliud pre-
 stitit, quàm quod à locis portuosis barbaros
 ad XII stadia repulit, à saxoso autem & aspe-
 ro litore ad VIIII. & ademtam ipsi terrâ Mas-
 siliensibus adiecit. Sunt in urbe Mafsilia per-
 multa affixa spolia, quæ ciues diuersis tem-
 poribus uictores pugnis naualibus retule-
 runt de ipsis, qui mare sibi iniuste uindicabant.
 Atq; antiquis quidem temporibus cum alijs
 in rebus fortunati maiorem in modum fue-
 runt, tum cultura amicitie cum Romanis.
 cuius & alia extant signa, & simulacrum Dia-
 næ, quod in Auentino Romani desumptum à
 Mafsiliensibus dedicarunt. Cæterum bello
 civili Pompeij contra Cæsarem, cum se ui-
 ctæ parti adiunxissent, magnam suæ felicita-
 tis partem amiserunt, extant tamen adhuc ue-
 stigia antiqui studij apud eos, maximè quod
 ad machinas & nauticum apparatus attin-
 et. cum autem barbari supra eos siti subin-
 de mansuescerent, & pro bello ciuilia iam stu-
 dia agriculturamq; amplecterentur ob impe-
 rium Romanum, ne harum quidem rerum
 studio postmodo apud Mafsilienses tantum
 loci fuit. Idem nunc eius urbis status indicat.
 nam quicumque sunt elegantiores ibi homi-
 nes, ipsi se ad dicendum & philosophandum
 conferunt. Itaq; urbs ea paulò ante barbaris
 loco ludi litterarij patefacta, tantum Græca-
 rum litterarum studium apud Gallos excita-
 uit, ut contractuum quoq; formulas Græce
 conscriberent. Et hodie nobilissimis etiam
 Romanorum persuasit, ut discendi studio
 pro Atheniensi peregrinatione Mafsiliensem
 amplecterentur. quos cum uidet Galli, quia
 in pace uiuitur, ipsi quoque lubentes ocium
 huic uitæ instituto impendunt, nō priuati-
 modò, sed & publicè. nam & priuatim, & pu-
 blicè à ciuitatibus ut medici, ita etiam sophi-
 stæ conducuntur. Porro frugalitatis ac mo-
 destiæ Mafsiliensium non minimum est ar-
 gumentum, quòd apud eos maxima dos est
 centum aurei, & ultra quinq; in uestitum, ac
 totidem in ornatum aureum insumere non
 licet. Cæsar autem, & qui eum secuti sunt
 principes, mediocres se in uindicandis eorum
 in bello delictis gesserunt recordatione ami-
 citiæ, libertatemq; pristinam urbis conserua-
 runt, ut neq; ipsa, neque eius subditi missis in
 prouinciã rectoribus parère opus habeât.
 Atq; de Mafsilia hæc enus. iam montana Sa-
 ys. ποῦ μὴ Μασσαλίας πῶτε. Ἄμκ δ' ἂν τῇ Σα-
 ῖ

lyum regio ab occasu uersus septentrionem inclinans, paulatim à mari recedit: ora autem maritima ad occasum uergit. ea à Mafsilla ad c. stadia producta usq; ad promontorium iur stæ magnitudinis, uicinū lapicidinis quibusdam, in sinum flecti incipit, facitq; sinum Gallicum ad promōtorium Pyrenæ Venereum, quod & Mafsiliense dicitur. Est autem duplex sinus. Nam in ea ipsa litoris descriptio ne situs est 4. mons Stigijs, distinguens duos sinus assumpta etiam Blascone insula in uicinia sita. Sinuum maior peculiari rursum nomine Gallicus appellat, in quē ostium Rhodani eructat. minor ad Narbonem est usque ad Pyrenam. Narbo supra Atacis fluiuij ostia & lacum Narbonensem situs est, maximum eorum quæ ibi locorum sunt emporium. ad Rhodanum uerò urbs est & emporiū haud exiguum Arelatæ. æqualiter ferè distant dicta emporia & inter se, & à promontorijs, Venereo Narbo, Arelatæ Mafsiliensi. Ab utraq; Narbonis parte alij feruntur amnes, partim ē Cemmeno, partim ē Pyrena delapsi, & sitæ ad hos urbes sursum nauigijs adiri possunt exiguis. E. Pyrena fluunt Ruscino & Ilybyris. uterq; urbem habens cognominem. Ruscinoni etiam lacus est propinquus, ac paulo supra mare locus aquosus, plenus salinarum. is etiam fossiles habet mugiles. Vbi. n. duos aut tres pedes foderis, immisso in aquā limosam triente configere licet piscem eum iustæ magnitudinis. is aliē limo sicut anguillæ. Hi ergo ē Pyrena defluunt amnes. At ab altera parte Narbonis ē Cemmeno in mare delabuntur Atax, Obris, & Arauraris. supra illum sita est; Biltera urbs bene munita, Narboni uicina. ad hunc Agatha, à Mafsiliensibus condita. Retuli iam antè unum huius litoris miraculum de fossilibus piscibus. aliud eo nonnihil mirabilius subiūgam. Inter Mafsiliam & ostia Rhodani campus est à mari c. circiter dissitus stadijs, diametro eiusdē quantitatis, forma circulari. is Lapidosus seu Saxosus ab euentu dicitur. est enim plenus lapidum, qui manū implere possint, infra quos gramen nascitur, abundè pascuis pecoris supeditans, in medio autem aque, & saline sunt & sales. Tota quidem omnis quæ superiùs

λυνὼν ὅρανα πῆς ἀρχὴν ἀπὸ τῆ ἰστίρας
 ἑλὶνα μάλλον, καὶ τῆ θαλάσσης ἀπὸ παλαιῶν
 κατὰ μικρὸν, καὶ ἡ παραλία παρὰ τῷ ἰ-
 στίρειν ποταμῷ. μικρὸν δ' ἀπὸ τῆ πόλι-
 ως τῶν μακταλιωτῶν περὶ τοῦ ἑλίου ἐκ
 τὸν πεδίους ἐπὶ ἄκραν ὀμιγνίδι πλησίον
 λαπμῶν τινῶν, γινώσκον ἀρχεται πολ-
 ποῦδα, καὶ ποταμὸν τοῦ γαλακτοῦ κόλπον,
 πῆς τὸ ἄφροδίσιον τὸ τῆ περὶ τῆς ἀκροῦ
 ἑλίου οἰσι δ' αὐτὸ καὶ μακταλιωτικόν. ἐστὶ
 δ' ὁ κόλπος διπλὸν. γινώσκον τῷ αὐτῷ τῷ πο-
 ταμῷ, δύο κόλπους ἀφορίζον ἑκάστη τὸ τῆ
 γιορᾶς, πῆς λαβὼν καὶ τῷ βλάσκων
 νῆσον, πλησίον ἰστίρῳ. τῶν δ' ἐκ τῶν
 ὁ μὲν μέγας ἰδίως πάλιν ἑλᾶται γαλα-
 τικός, εἰς ὃν ὁρᾶται τὸ τῆ ῥοδανῶν
 σῶμα. ἐστὶ ἑλᾶται ὁ κατὰ Νάρεβον ὁδὸν, μί-
 χρι περὶ τῆς. ἡ μὲν Νάρεβον ὑπερβαίνει
 τῶν τῆ ἑλᾶται ἐκ τῶν καὶ τῆ λιμνῆς τῆ
 Νάρεβον ἐπὶ τῆ, μίχιστον ἐμπορεύοντα.
 πῆς δ' ἐστὶ ῥοδανῶν πόλις ἐστὶ καὶ ἐμπο-
 ρεῖον οὐ μικρὸν, ἀρελάται ἴσον δ' ἐκ τῆ
 κατὰ ἐμπόρεα ταῦτα, ἀλλήλων τῆ τῶν
 ἐρημίων ἀκρῶν, ἡ μὲν Νάρεβον τῆ ἄφροδι-
 σίου, τὸ δ' ἀρελάται τῆ μακταλίας. ἐκ
 τῶν δ' ἐστὶ τῆ Νάρεβον ἄλλοι ποταμοί
 εἰσὶν, οἱ μὲν ἐκ τῶν Κιμνίων ὁρᾶν, οἱ δ'
 ἐκ τῆ περὶ τῆς, πόλις ἔχοντες εἰς ἑλᾶται
 πλοῦς οὐ πολλὸς ἐστὶ μικροῖς πλοίοις. ἐκ τῆ
 τῆ περὶ τῆς, τῆ ῥοδανῶν καὶ ὁ ἑλᾶται
 εἰς, πόλις ἔχον ὁμῶς οὐκ ἐκ τῶν αὐ-
 τῶν. τῶν δ' ἐστὶ ῥοδανῶν καὶ λιμνῆς πλη-
 σίον ἐστὶ, καὶ χωρίον ἑρῶν, μικρὸν ὑπερ-
 τῆ θαλάσσης, ἀλυκίδων μισόν, τὸ αὐτὸ ὁρ-
 καὶ ἐστὶ ἔχον τῶν δ' ὁρᾶν τῆς ὁρᾶν
 τῆ πόλεως, ἐκ τῶν τριῶν οὐκ εἰς ὁδὸν
 ἑλᾶται, εἰς παραπῶς τὸν ἑλᾶται ἐκ
 λοχὸν τὸ μέγαν. τῆ τῆ δ' ἐστὶ τῆ
 ἑλᾶται ἐκ τῶν οἱ ἑλᾶται οὐκ ἐστὶ μὲν
 τῆ περὶ τῆς εἰσὶν οἱ ποταμοί, κατὰ
 Νάρεβον καὶ τῆ ἄφροδισίου. ἐπὶ τῶν
 μίχιστον τῆ Νάρεβον, ἐκ τῶν Κιμνίων εἰ-
 ρονται πῆς τῷ θαλάσῃ, ὁρᾶν οὐκ ἐστὶ
 τῶν, τῆ ὁρᾶν, καὶ ὁ Ἀράρεν. πύτων
 ἐκ τῶν μὲν Βιλιτῆρα πόλις ἀσφαλῆς ἰστί-
 ρται, πλησίον τῆ Νάρεβον. ἐκ τῶν δ' ἐστὶ
 γὰρ, πύτων μακταλιωτῶν. Ἐμὲν δ' ἐν
 ἔχει παραπῶς ἡ περὶ τῆς παραλία, τῶν
 τῶν, τῶν λιχιδίων. κατὰ τῶν τῆ μακτα-
 λίας δ' ἔχον εἰς ἐκ τὸν πεδίους, τῶν
 ἐκ τῶν ἀπὸ τῶν συμβιβάται. μιστὸν
 αὐτῶν ἀρχῶν, ἀφ' ἧς ἀφρονόνομα βροχί-
 αι, καὶ ἄλλοι, ἔπασσε μὲν καὶ ὑπερβαίνει
 τοῦ

Callitriche juncea

Pisces fosiles.

Saxofoni campi

το χῆμα, πῶς οὖν ἐμὸς ὄντι. διαφρόντως δ' ὅς τ' οὐ πεδίου ἔσθ'· μελιμβόριον ἵαται γίγῃ πνύμα βιαίον καὶ φρικτὸν δ' οὐ. φασὶ γὰρ οὐ σύριστα καὶ λυλινδ' ἵδμεν τῶν λίθων γνῖ-
 ονς. κατακλᾶσθαι δ' ἐπὺς αὐθρόπους ἀπὸ τῶν ὀχημάτων, καὶ γυμνῶσαι, ἢ ὅπλων, καὶ ἰδῆναι ἀπὸ τῆς ἐμπνοῆς. Ἀριστοτέλης μὲν φησιν, ὑπὸ σεισμῶν τῶν καλουμένων βρασῶν, ἐκπέσοντας τοὺς λίθους ἐς τῆς ἐπιφανείας, συκολιδεῖν ἐς τὰ κῶλα τῶν κελύων. Προσιδῶνι δ' ἐλκεῖν οὐρανὸν, παγνῶσαι κατὰ κλυδασμοῦ. καὶ εἰς ἔσθ' ὅς πλῆθονες μοριδῶναι λίθους, κατὰ τῶν τοὺς ποταμίους ἐκχλῦκας, καὶ τὰς ψήφους τὰς ἀγυαλίπιδας, ὁμοίως δ' ἐκ λείους, καὶ ἰσομεγέθεις τῇ ὁμοιότητι, καὶ τὴν αἰτίαν ἀποδιδῶναι ἀμφοτέρω. Πιθανὸς μὲν οὖν ὁ παρ' ἀμφοῖν λόγος· ἀνάγκη γὰρ τοὺς οὕτω συνιστῶντας λίθους, οὐ κατὰ ἑαυτοὺς ἢ ἐξ ὑδροῦ παρῆντες μεταβάλλειν ἢ ἐκ πετρῶν μεγάλων, ῥήγματα συνεκτῆ λαβουσῶν ἐποκειδῶναι. Τὸ μὲν τοῖς δὲ ἀπολόγητον ἀιγύλιος καταμαδῶν, ἢ πῶς ἄλλου παρλαβῶν, ἐς μύθον ἵξει τόπισι. Φησὶ γὰρ Προμυθεὺς παρ' αὐτῷ καθηγμένῳ Ἡρακλεῖ, τῶν δ' ὧν τῶν ἀπὸ Κανκῆας πῶς τὰς ἑσπερίδας· Ἡρῆς δ' ἐλγύνων ἐς ἀτάρβητον στρατὸν, ἔνθ' ἐν μέσῃς, σάφ' οἶτα, καὶ δοῦρος πορῶν
 μέμψομαι· πείρωται γὰρ σὶ καὶ βέλῃ λιπύρ.
 ἔνθα δ' ἐλίδεσθαι δ' ἐλὺν ἐκ γαίας λίθον ἔφης, ἵπ' ἐπ' ἑσῶρας δὲ μαλθακός. ἰδῶν δ' ἀμυχένοντα σ' ὁ Ζεὺς, οἰκτορὸς. Νιφίλλω δ' ὑποχῶν νιφάδι σφογγύλων πύτρων
 ὕπτιον μὲν θήσκει χθόνα, οἷς ἐπὶ τὰ συμβαλὼν δακτύλους ῥαδίως λιγύνει στρατὸν.
 ὧς περ οὖν ἐρύττην ὅν φησιν ὁ Προσιδῶνι· ἐς αὐτοὺς τοὺς λίγυας ἐμβάλλειν οὐ λίθους, καὶ καταχῶσαι πάντας, ἢ τοῦτον δ' ἐόμλον ποιῆσαι λίθον τὸν Ἡρακλῆα. τὸ μὲν οὖν τοῦτον ἀναγκαῖον ἔχει, ἐπεὶ καὶ πῶς ὄχλον παμπληθῆ· ὥστε ταῦτα γε περὶ τῶν πορῶν ὁ μινδογράφος τὸ ἀνασκιδνάζοντ' οὐ μύθον. Ἀλλὰ καὶ τ' ἄλλα περὶ τῶν φάσας ὁ ποιητής, οὐκ ἐὰν μέμψωμαι ὀφθαλμίας. Καὶ γὰρ γ' οἷς πῶς τ' οὐ πῶς καὶ ἐλὺν ἀμυχένους λόγοις, ἔνθ' οἱ πῶς αὐτὸς πολλὰ ποιῶντα τῶν αὐθρόπων καὶ τῶν φύσει γρομυγίων, ὥς τ' ἐπ' αὐτῶν φάσται, πολὺν ἐρύττην εἶναι, τὸ δ' ἐλγύνειν.

adiacet regio, uentis est exposita: in hunc autē maximē campum uentus incumbit ac defertur septentrionalis uiolentus ac horribilis, quo ferunt & lapides agitari atque uolui, & homines de uehiculis deturbari, ac ui flatus armis uestibusq; nudari. Aristoteles ergo ait à terramotibus, quibus ob eijciendi uim Brastōn nomen est, lapides in superficiem egestos in caua loca confertim delapsos esse. Posidonius lacum fuisse dicit, qui cum fluctuatione quadam exaruerit, ideoq; in plures dissipatus sit lapides, sicut fluminum lapillos, & litorum scrupulos, similes inter se magnitudine, lauitateq;. Sanē uterque probabilem rei rationem exposuit. necesse est enim lapides qui sic constituuntur, non per se aut humidi alicuius concretionē oriri, sed fragmenta magnorum saxorum, continentibus rupturis auulsa. Aeschylus quidem intelligens difficulter causas rei exponi posse, aut ita ab alio accipiens, in fabulā detorsit. Nam apud eum Prometheus Herculi exponens iter à Caucaso ad Hesperidas, in hanc loquitur sententiam.

Veniens ad impauidas Ligurum quoque copias.

Ibi, bellicosus eris sis, tamen. (hoc scio.)

Satis arduo tibi conflictabere proelio,

Fato iubente destitui te spiculis.

Tellure saxa nec poteris auellere,

Rigida soli superficie sidentia.

Miserabitur tuas Iupiter angustias

Videns, rotundorum & plenam lapidum niue

Nubem polo subtendet, atq; umbra solum

Teger: hisce tu lapidibus armatus ferum

Facile Ligusticum fundes exercitum.

Quanto, inquit Posidonius, præstabat saxa in ipsos inijcere Ligures potius, quàm hos obruere, quàm eò inopiæ lapidum adigere Herculem. At uerò tot lapidibus opus erat contra tantam multitudinem: ut hac quidem in parte fabulæ autor probabiliora dixerit, quàm fabulæ repræhensor. Sed aliàs quoque poëta hæc ita in fatiis esse dicens, non patitur in ea culpandi studio inquiri. Nam ubi de Providentia & fato disputatur, multa inueneris alioqui in rebus humanis ac naturalibus, de quib. diceres, præstitisse alio quam hoc modo ea fieri. Vt uerbi gratia, imribus potius irriguam Aegyptum debuisse esse, q̃

ab Ae-

σίον ὀνομαζομένην εἶναι τὴν Ἀιγυπτὸν, ἢ ἄλλ' ἢ τὴν

Λιβύαν

τῶν ἱερῶν μὲν ὁρεῖν γὰρ δὲ καὶ ἐρυ-
 νᾶ, πῶς μὲν τῇ Μασσαλίᾳ πλάτθῃ· ἡ μὲν
 οὐ κατελιποῦσα τῶν χωρίων τῶν ἐπιπ-
 ῖδων, πῶς δὲ ἐπὶ τῶν ἑαυτὰ πα-
 σιν ἀποδίδουσα πῶς τῶν θάλασσαν, καὶ
 μάλιστα ὡς πορδύσιμον αὐτῶν τῶν ὁδῶν.
 Κατέχουσι δὲ τὰ μὲν πρῶτα Σάλυον. τὰ
 δὲ τελευτὰ πῶς τῶν ἰταλίων συνάψον-
 τιν λίγυνθ. πῶς δὲ ὡς λιχθίστου μετὰ ταῦ-
 τα. Νῦν δὲ τοσούτων πῶς διτίθω, ὅτι ἢ ἢ
 Ἀντιπόλεως γὰρ τοῖς ἢ Ναρβωνίτιδ'· με-
 ρισι κεμλῖν, ἢ δὲ Νικαίας γὰρ τοῖς ἢ ἢ
 ταλίας, ἢ μὲν Νικαία ὑπὸ τοῖς Μασσαλί-
 τας μὲν, καὶ ἢ ὑπερχίας δὲ. ἢ δ' Ἀντι-
 πολίς τῶν ἢ ταλιωτίδων ἐξέτρεται, κε-
 ρεῖα πῶς τῶν Μασσαλίωτας, καὶ ἐλθού-
 ρωθεῖα τῶν παρ' ἐκείνων πραγμάτων. Πρὸ
 κατὰ δὲ τῶν ἐνῶν τούτων ἀπὸ Μασσα-
 λίας ἀρξαμένοις, αἱ Στοιχάδες νῆσοι, ἦν
 μὲν ἀξιόλογοι, δύο δὲ μικραί. γινώσκουσιν
 δ' αὐτὰς Μασσαλίωται. τὸ δὲ παλαιόν, καὶ
 φρουρὰν ἔχον, ἰσχυρὸν αὐτῶν πῶς τὰς
 τῶν λιπορείων ἐφοδούς, οὐ πορεύονται καὶ
 λιμνῶν. μετὰ ἧς Στοιχάδες ἢ Πλανασία
 καὶ Ἀέρων, ἔχουσαι ἱαποικίας. γὰρ δὲ τῇ Ἀ-
 ρωνι καὶ ἑαυτῶν δὲ τὸ τῶν Ἀέρων. ἔσται
 δ' αὐτῶν πῶς ἢ Ἀντιπόλεως. ἄλλα δ' ἔστιν
 νησίδια οὐκ ἄξια μνήμης, τὰ ἢ πῶς τ' Μασ-
 σαλίας αὐτῶν, τὰ δὲ πῶς ἢ ἄλλης ἢ λιχθά-
 σης νησίδος. Τῶν δὲ λιμνῶν, ὁ μὲν ἱαπ-
 τὸν ναυπηγὸν ἀξιόλογος, καὶ ὁ τῶν Μασ-
 σαλίωτων, οἱ δ' ἄλλοι μέτριοι. τούτων δ'
 δὲ καὶ ὁ ὀφύβιος· καλὸν μὲν λιμνὴν, ἐπὶ
 νῦν τῶν ὀφύβιων λιγύων. πῶς μὲν τῆς
 παραλίας ταῦτα λιγύων. τῶν δ' ὑπερ-
 καμνύων αὐτῶν χάραν, μάλιστα γινώσκει-
 σθαι, τὰ τῶν πῶς πῶς κέμενα καὶ οἱ ποτα-
 μοί, ὡς φρόντως δὲ ὁ ῥοδανός, μέγιστός
 τε ὢν καὶ πλείονος ἀνὰ πλεονέχων, ἐκ πολ-
 λῶν πηλοῦ μὲν ῥοδανῶν. λιχθίστου δὲ
 ἐφ' ἑαυτῶν πῶς τούτων. Ἀπὸ Μασσαλίας τοῖ-
 σιν ἀρξαμένοις, καὶ πῶς οὐσιν ἐπὶ τῶν με-
 ταξὺ χώρων τῶν τε Ἀλπίων καὶ τῶν ῥοδ-
 ανῶν, μέχρι μὲν τῶν φρουρητῶν ποταμοῦ, Σά-
 λυν οἰκῶσιν ἐπὶ πεντακισίους σταδί-
 οους. πορδύσιον δὲ ὡς βᾶσις ἐς Καβαλιῶνα
 πόλιν, ἢ ἐφ' ἑαυτῶν πῶς καὶ κατέχουσι δὲ,
 μέχρι τῶν τῶν ἢ ἢ συμβολῶν πῶς τὸν
 ῥοδανόν. γὰρ ταῦτα δὲ καὶ τὸ κεμνίον συνάψας πῶς ῥοδανῶν. μὴ καὶ τὸ μέχρι δ' ὅσο ἀπὸ τῶν
 Δρουνητῶν, σταδίων δὲ ἢ. οἱ μὲν οὖν Σάλυν, γὰρ αὐτοῖς τὰ τε πεδία καὶ τὰ ὑπερκαμνύα ὅσα
 ἱαποκῶσι. τῶν δὲ καουάρων ὑπερκαμνύα οὐκ ὀκνητοί τε, καὶ Τεικίριοι, καὶ ἰόνιοι, καὶ Ρε-
 σόλοι. μεταξὺ δὲ τῶν Δρουνητῶν καὶ τῶν ἢ ἢ καὶ ἄλλοι ποταμοὶ ῥέουσιν ἀπὸ Ἀλπίων,
 ἐπὶ τὸν ῥοδανόν, δύο μὲν οἱ πῶς ῥέοντες πόλιν καουάρων, πῶν ῥέοντες συμβάλλοντες

nerent, agros illis tenentibus. Est enim regio
 illa montosa & natura loci munita, ad Malsi-
 liam mediocrem habens planicie latitudi-
 nem: inde autem uersus ortum planè ad ma-
 re adstringetur. ita ut uix spacium itineri fa-
 ciendo relinquat. Primam partem habent
 Salyes, ultimam Ligures Italiae contermini.
 de quibus postea dicetur Id hoc loco adden-
 dum, cum in Narbonensi prouincia sit Anti-
 polis, Nicæa in Italica, Nicæam tamen sub
 Mafsiliensibus manere, eiusque præfecturæ ef-
 se: Antipolin in iudicio re disceptata a Mafs-
 liensium iurisdictione liberatam inter Itali-
 cas urbes censer. Ante has angustias, factio
 à Mafsilia initio. Site sunt Stœchades insulæ,

Stœchades.

tres earum memorabiles, duæ exiguæ. agros
 earum colunt Mafsilienses. antiquitus etiam
 præsidium ibi erat contra prædonum incur-
 siones. habent & portus suos. Post Stœcha-
 das est Planasia & Leron, in quibus sunt pa-
 gi. Lerone, quæ est Antipoli obiecta, etiam
 facellum est Leronis. aliæ sunt paruæ insulæ
 memoratu non dignæ, partim ante ipsam si-
 tæ Mafsiliam, partim ante alias oræ partes.
 De portubus memoria dignus est qui ante
 stationem nauium iacet, & Mafsiliensis: reli-
 qui sunt mediocres. quorum est etiam Oxy-
 bius portus, sic dictus à Liguribus Oxybijs.
 atq; hæcenus de ora maritima. Quæ autem
 supra hanc est sita regio, eam potissimum de-
 scribunt circumiacētes montes ac fluuij, præ-
 cipue Rhodanus, qui & maximus est, & lon-
 gissimo sursum nauigabilis spacio, ac multis
 impletur amnibus. Ergo (ut ordine hæc edis-
 seramus.) à Mafsilia regionem quæ inter Al-
 pes & Rhodanum est, usque ad Druentiam
 fluuium Salyes incolunt ad 10 stadia.

Salyes.

Inde ubi naui traieceris ad Cabalionem urbem,
 deinceps a Cauarum est regio, usque ad Isaræ
 in Rhodanum influxum. quo loco Cemmenus
 quoque mons ad Rhodanum appropri-
 quat. Eò à Druentia sunt stadia 1000. Pro-
 inde Salyes campos & his superpositos mon-
 tes habitant. Supra Cauares sunt Vocontij.
 Tricorij, Iconij, Pedyli. Inter Druentiam &
 Isaram alij quoque amnes ex Alpibus in Rho-
 danum delabuntur. quorum duo urbem Ca-
 uarum circumfluentes, communi alueo in

[illegible]

Volcæ Rhodano uicini sunt, oppositos habentes in altera ripa Salyas 10 & Cauaros. horum nomē obtinet, ita ut omnes qui eam colunt regionem barbari, Cauari appellentur. quanquam ne barbari quidem adhuc sunt, pleriq; iam omnes Romanam formam, linguamq; & uitæ rationem, quidā etiam ciuitatē adepti. Aliæ deinde gentes obscuræ ac paruæ Arecomicis adiacent usq; ad Pyrenā. Caput Arecomicorum est Nemausus, longē inferior Narbone, si peregrinam & negociantium turbā consideres, sin temp. spectes, multo præstantior. nam xxiv habet pagos popularium præstantes uiris, qui ei subsunt, & ius quoq; Latij habent: ita ut Nemausi inuenias Romanos, qui ædilitatis & quæsturæ honorem sint consecuti. eamq; ob causam gens eam præfectis Roma missis nihil habet negocij. Sita est urbs in uia quæ ex Hispania in Italiam ducit, per æstatem cōmoda, hyeme aut & uere lutosa ac fluuiorum eluuiæ molesta. fluminū quædā scaphis traiciuntur, alia pontib. instrata sunt partim ligneis, partim saxeis. difficultatem itineris ob aquas efficiunt torrentes, qui aliquando etiam ad æstatem usq; niuib. liquefactis ab Alpibus deferuntur. Quam autē dixi uiam, ea rectā ad Alpes perges per Vocontios, breuissima est. altera per litus Mafsiliensē & Ligusticum prolixior, sed traiectus montium in Italiam habens faciliores, montib. ibi se iam demittentibus. Disiat Nemausus à Rhodano ad c. ferē stadia, ubi in opposita ripa est oppidum Tarascon. à Narbone autem dccxx. Cemmenū porrò montem attingunt, eiusq; austrinam partem usq; ad promontoria accolunt Volcarum Tectosages, & alij quidam, de quibus dicemus postea. Tectosages ad Pyrenā accedūt, & septentrionalem Cemmenorum montium partem nonnihil attingunt, auricq; diuitem colunt terram. Probabile est eos quondam potentia ac multitudine hominum excelluisse adeo, ut oborta seditione magnam multitudinē suorum domo expulerint, cui se etiam alij ex alijs gētibus adiunxerint. ex his ergo esse eos, qui Phrygiā Cappadocię ac Paphlagonię finitimam occuparunt. cuius rei argumentum sunt qui hodieq; uocātur Tectosages. Nam cum tres sint ibi gētes, una quæ est circa Ancyrā urbem, Tectosages dicitur, reliquæ.

Nemansus.

Testosages.

Trocmé

rursus præ omnibus alijs obseruatu dignum uidetur, quomodo regio ista tam ad flumina, quam ad utrumq; mare congruat. id enim diligenter si obserues, intelliges non minimam esse partem felicitatis istorum locorum. hoc dico, quod & citra omnem difficultatem mutuis commercijs omnia ad uitæ usus commoda inuicem communicant, & emolumenta in commune percipiunt. idq; maxime nunc, quo tempore ab armis uacantes, terram diligenter colunt, & ciuilem uitæ rationem institunt. Adeoq; in huiusmodi rebus non nemo existimare possit Providentiæ operibus testimonium exhiberi, non fortuito, sed ratione aliqua disposita illius regionis loca intuens. Nam Rhodanus sursum nauigari potest longo satis spacio, idq; magnis nauium oneribus. quæ ipsa per uarias regionis partes possunt distrahi, cum in Rhodanum incidentia flumina sint nauigabilia, & uehendis magnis oneribus idonea. excipit enim ea Arar, & in hunc influens Dubis. exinde usq; ad Sequanam fluuium, terra merces transportantur. Hinc secundo amne deferuntur ad Oceanum, & Lexobios, ac 12 Caleros. inde in Britaniam diurno breuior est cursus. Quoniam autem rapidus est Rhodanus, ac difficilis sursum nauigantibus, quædam merces curribus potius uehuntur, quæ ad Aruernos portantur, & Ligerin fluuiū. tamen si ab istis quoq; Rhodanus non multum abest. sed tamen iter campestre, & non longum. (quippe ad stadia 15000.) ob facilitatem terrestris itineris à subuectione abstrahit. eo finito, Ligeris commode excipit. Fluit Ligeris e Cevennis montibus in Oceanum. A' Narbone subuectio est non longinqua; aduerso Atace fluuio. longius iter terrestre est ad Garumnam fluuium, stadiorum circiter 15000 aut 1500. is quoq; exit in Oceanum. Hæc diximus de Galis qui Narbonensem prouinciā incolunt. qui quondam Celtæ appellabantur. & arbitror ab his esse a Græcis nomen Celtarum uniuersis Galatis seu Gallis inditum, ob gentis claritatem: uel Malsiliensibus ob uiciniam ad id aliq; quid momenti conferētibus. Dicendū nunc de Aquitanis, & eorum conterminis xiv gentibus habitantibus inter Garumnam & Ligensim: quarum tamen quædam etiam Rhodani ripā & cāpos prouinciæ Narbonēsis attingunt. Ut simpliciter dicā, Agrantiā reliqs Galis cū corporū cōstitutione, tū lingua differūt, marū sunt Garūna & Pyrene, hos inter habitant. Gentes

rursus præ omnibus alijs obseruatu dignum uidetur, quomodo regio ista tam ad flumina, quam ad utrumq; mare congruat. id enim diligenter si obserues, intelliges non minimam esse partem felicitatis istorum locorum. hoc dico, quod & citra omnem difficultatem mutuis commercijs omnia ad uitæ usus commoda inuicem communicant, & emolumenta in commune percipiunt. idq; maxime nunc, quo tempore ab armis uacantes, terram diligenter colunt, & ciuilem uitæ rationem institunt. Adeoq; in huiusmodi rebus non nemo existimare possit Providentiæ operibus testimonium exhiberi, non fortuito, sed ratione aliqua disposita illius regionis loca intuens. Nam Rhodanus sursum nauigari potest longo satis spacio, idq; magnis nauium oneribus. quæ ipsa per uarias regionis partes possunt distrahi, cum in Rhodanum incidentia flumina sint nauigabilia, & uehendis magnis oneribus idonea. excipit enim ea Arar, & in hunc influens Dubis. exinde usq; ad Sequanam fluuium, terra merces transportantur. Hinc secundo amne deferuntur ad Oceanum, & Lexobios, ac 12 Caleros. inde in Britaniam diurno breuior est cursus. Quoniam autem rapidus est Rhodanus, ac difficilis sursum nauigantibus, quædam merces curribus potius uehuntur, quæ ad Aruernos portantur, & Ligerin fluuiũ. tamen si ab istis quoq; Rhodanus non multum abest. sed tamen iter campestre, & non longum. (quippe ad stadia 15000.) ob facilitatem terrestris itineris à subuectione abstrahit. eo finito, Ligeris commode excipit. Fluit Ligeris e Cennensis montibus in Oceanum. A' Narbone subuectio est non longinqua; aduerso Atace fluuio. longius iter terrestre est ad Garumnæ fluuium, stadiorum circiter 15000 aut 1500. is quoq; exit in Oceanum. Hæc diximus de Galis qui Narbonensem prouinciã incolunt. qui quondam Celtæ appellabantur. & arbitror ab his esse a Græcis nomen Celtarum uniuersis Galatis seu Gallis inditum, ob gentis claritatem: uel Malsiliensibus ob uiciniam ad id aliq; quid momenti conferentibus. Dicendũ nunc de Aquitanis, & eorum conterminis xiv gentibus habitantibus inter Garumnæ & Ligerim: quarum tamen quædam etiam Rhodani ripâ & cãpos prouinciæ Narbonensis attingunt. Ut simpliciter dicã, Agranti à relijs Galis cũ corporũ cõstitutione, tũ lingua differũt, marũ sunt Garũna & Pyrene, hos inter habitant.

Gētes Aquitanorum sunt plures xx, exiguae tamen & obscurae, & ferē ad Oceanum acco-
lentes: quaedam in continente, & ad extrema
Cemmenorum mōtium usq; ad Tectosages.
Quia autem angusta erat hāc regio, id quod
est inter Garumnā & Ligerim ei adiecerūt. hi
duo fluuij quodāmodo paralleli sunt respec-
tu Pyrenes, ac cum ea duas includunt paral-
lelogrammas areas, quarū reliqua latera O-
ceano & Cemmenis montibus describūtur.
utriusq; fluminis navigatio est stadiorum cir-
citer cix cix. Garumna trib. auctus flumini-
bus, effluit inter Bituriges 13, Ioscos, & Santo-
nes gentes Gallicas. Sola enim Biturigum i-
storum ea gēs in Aquitanis peregrina degit,
neq; de eorum est corpore. & habet empori-
um Burdigalam, impositum paludi marinæ,
quam Garumnæ ostium efficit. Ligeris inter
Pictones & Nannetas effluit. Prius empori-
um fuit Corbilo supra Ligerin. cuius mentio
nem faciens Polybius, simul Pythæ refert
commentum, Malsilienſium scilicet qui Sci-
pionem conuenerunt nullum quicquam ha-
buisse dignum memoratu quod diceret inter
rogatus de Britannia, itemq; Narbonensium
& Corbilonensium: cum hæ tres urbes Gal-
liæ omniū essent optimæ. Cæterum Pythæas
ita nugari ausus fuit. Santonum urbs est Me-
diolanum. Aquitanix solum quod est ad li-
tus Oceani, maiore sui parte arenosum est &
tenue, milio alens, reliquarum frugum mi-
nus ferax. Ibi est etiam sinus, isthmum effici-
ens qui pertinet ad sinum Gallicum in Nar-
bonensi ora, idemq; cū illo sinu hic sinus no-
men habet. Tarbelli hunc sinum tenēt, apud
quos optima sunt auri metalla. in fosis enim
non altē actis inueniunt auri laminę manum
implentes, aliquando exigua indigentes re-
purgatione. reliquum ramēta & glebæ sunt,
ipse quoq; non multum operis deliderantes.
Mediterranea autem & montana agrum ha-
bēt meliorem. Ad Pyrenam Conuenarum
est ciuitas, urbsq; 14 Lugdunum, & thermæ
Onesix præstātissimæ, aqua ad potū optima.
bona est etiam Ausciorū. Gentes porro inter
Garumnā & Ligerim Aquitanis adiacen-
tes sunt Elui à Rhodano initium sumentes,
& Vellaunij, qui olim Aruernis adscribeban-
tur, nunc pro se ciuitatem constituunt. dein-
de Aruerni & Lemouices, & Petrocorij. tum
Nitobriges, Cadurci, & Bituriges cognomē
to Cubi. Ad Oceanum sunt Santones & Pi-
pēs 15 hūbēs, Nijōbēvīs, & Καδ' ὄρις, κὺ Βιζ' ὄρις, οἱ Καδοὶ καλὰ μὲν οὖν. πῶς ἢ τῶ ὠκεανῷ, Σανθονοί
τε κὺ Πικέ-

ἔστι ἡ ἐδρὴ τ' Ἀκουιτανῶν πλείω ἢ τ' ἔνδοσι
μικρὰ ἢ κὺ ἄδρβα, τὰ πολλὰ ἢ πῶς κεν ἴ-
κα, τὰ δ' εἰς τὴν μεσόγειαν, & τὰ ἀκρατ' Κε-
μμένων ὄρεων μέχρι Τεκτοσάγων ἀνέχονται. ἐπὶ
δὴ ἡ μικρὰ μερὶς τῶν ὅσων τῶν, πῶς ἐβίσαν
& τὴν μετὰ τὴν Γαρινὰ κὺ τὴν Λίγην. πῶς ἂν
ἄλλοι δὲ πλ' εἰσὶν οἱ ποταμοὶ τῇ Εὐρώπῃ, κὺ
δύο ποιεῖσι πῶς ἂν ἀλλοτρίω πῶς αὐτῶν
χωρῇ, οὐκ ὀρέμενα κὺ τὰς ἄλλας πλῆρεις τῇ
τῶ κενανῷ, & οἱς Κεμμένιοις ὄρεσι. διχάλιον
δ' ὁμῶς ἐπὶ δὴ οὐκ ὀρέμενα κὺ πλῆρες ἐκείνων τ' πο-
ταμῶν. ἐκβάλλει δ' ὁ ἢ Γαρινὰς, φησὶ ποτα-
μοὶς αὐτῆς, εἰς τὸ μετὰ τὴν Βιζονίαν τε τ'
ἰσοκῶν ὠκεανῶν κὺ Σανθῶν, ἀφο-
τόρων Γαλατικῶν ἐθνῶν. μόνον γὰρ δὴ τὸ τ'
Βιζονίαν ὅσων ἐθνῶν ἐν οἷς Ἀκουιτανῶν
ἐκλόφυλον ἰδρύει, & ὁσὺν τῶν αὐτῶν. ἐκ δὲ
ἐμπορίου Βουρδигаλα ὠκεανῷ ἁμνοδα-
λατῇ ἔνι, τῶν ποιεῖσιν αὐτῶν ἐκβολαὶ τ' ποταμῶν.
ὁ ἢ Λίγηρ μετὰ τὴν Πικτῶν τε κὺ Ναντιτ'
ἐκβάλλει. πρότερον ἢ Κορβίλων ὑπερχῶν ἐμ-
πορίου ὠκεανῷ τῶν ποταμῶν, πρὸς εἰς εἰρηκ-
πολύβιος, κενάδης τ' ὅσων Εὐρώπῃς μνηστον
θῆνται, ὅτι Μασσαλιῶν τ' ἢ τ' συμμαχῶν
Σκυπῖων, ὅς εἰς ἐκείνους ὅσων μνησθῆναι
φίον, ἐρωτῆσθαι ὅσων τῶν Σκυπῖωνος ὑπερ-
βρίων, ὅς εἰς τὴν Ναρβῶνος, ὅς εἰς τὴν
Κορβίλων, αὐτῶν ἢ τῶν ἀρίστων πόλεως τ' τῶν
τῶν. Εὐρώπῃς δ' ἐκείνους ὅσων αὐτῶν ὅσων
τῶν ἢ Σανθῶν πόλεις δὲ Μεδιολάνιον. Ε-
στὶ δ' ἡ μετὰ τῶν κενανῶν τ' Ἀκουιτανῶν ἀμ-
μῶν δὲ ἡ πλείων κὺ λειπῇ, κίχρη πρὸς τῶν
εἰς δ' ἄλλοις ἡμετέροις ἀφορώμενα. ἐνταῦθα
δ' ὅσων οὐκ ὀρέμενα ὁ ποταμὸς τ' ἰδμεν πῶς τ'
ἐν τῇ Ναρβῶνι τῇ πῶς Γαλατικῶν κὺ
πορ, ὁμῶς κενανῶν αὐτῶν. ἐκ δὲ τῶν
βίλοι τ' κὺ πορ, πῶς οἱ εἰς τὰ χεῖναι αὐτῶν
δ' αὐτῶν πῶς κὺ γὰρ Βόθροισι ὀρεῶν
ὑπὲρ μικρὸν ἐνείσκει κὺ χεῖρ πλῆρες γένεσι
πλῆρες. ἐπὶ δὲ μικρὰς ἀποκατάστασι δὲ
μὲναι. τὸ ἢ λοιπὸν πῶς κὺ βίλοι, αὐτῶν
κατ' ἐργασίαν ὅσων πῶς κὺ εἰσθαι. ἡ μετὰ γαι-
ος κὺ ὀρεῶν, βίλοι γὰρ ἐκείνους πῶς κὺ τῇ Εὐ-
ρώπῃ, τῇ τ' Κορβῶν δὲ συγκαλύπτων, ἐν ἢ
πόλεις Ἀγρότες, & τὰ τῶν ὀρεῶν θεμέ-
καλλιστὰ πῶς κὺ τῶν ὀρεῶν. καλὰ ἢ κὺ
τ' Ἀντικῶν. τὰ ἢ μετὰ τὴν Γαρινὰ κὺ τὴν Λί-
γηρ ὀρεῶν, τὰ πῶς κὺ κενανῶν εἰς Ἀκουιτανῶν
δὴν, ἔλθοι ἢ ἀπὸ τῶν ὀρεῶν τῶν ἀρχῶν ἐχον-
τῶν. οὐκ ἂν οἱ μετὰ ὅσων, οἱ πῶς κὺ τῶν
ποτῶν Ἀρτερνῶν, κὺ τῶν τῶν κατ' ἁλῶν.
ἢ τῶν Ἀρτερνῶν κὺ Λεμοβικῶν, κὺ Περσῶν.
τε κὺ Πικέ-

Duo sinus Gal-
lici.

[illegible]

est enim celer, ideoq; & pontibus difficulter iungitur, & ab montibus delatus, deinceps per campos supinus fertur, at quomodo rapidus & celer maneret, si supinationi hunc adde- remus etiam obliquitates multas ac longas? Idem duo ei tribuit ostia, reprahendens eos qui plura. Flexibus quidem suis aliquid re- gionis Rhenus includit, ut & Sequana, sed non tantundem. Vterq; à meridie uersus se- ptentrionem fluit, & est eorum ostijs obiecta Britannia, Rheno uicinior, ita ut Cantium, qd est orientale insulae promontorium, apud o- stia eius cerni possit. Sequana aliquanto lon- gius distat. Ibi D. Caesar naues cōpegit, cum in Britanniam nauigaret. Sequana ab his qui ex Arare merces acceperunt nauigatur ali- quanto longius quàm Ligeris & Garumna. à Lugduno usq; ad Sequanam aut duobus stadiorum millibus est, aut duplum eius spa- cij, quod ab ostijs Rhodani Lugdunum usq; est. Heluetios aiunt, quanquam essent auri di- uites, tamen latrocinijs se dedisse, cum uide- rent Cimbrorum opes. cumq; essent in tres gentes diuisi, duas earum expeditionibus bel- licis perijsse. quanta tamen ex reliquijs enata fuerit multitudo, bellum Heluetiorum con- tra D. Cæsarem gestum docuit, in quo homi- num cccc millia deleta sunt: reliquos ad viii millia Caesar superesse passus est, ne finitimis Germanis uacuam regionem relinqueret. Post Heluetios ad Rhenum sunt Sequani & Mediomatrices, in quibus Triboci, gens Ger- manica, eò ex patria sua translata. In Sequa- nis mons est Iurassus, qui eos ab Heluetijs di- stinguit. Super Heluetios & Sequanos uer- sus occasum habitant Hedui & Lingones: su- per Mediomatrices Leuci, & pars Lingonũ. Populi qui trans Rhodanum & Ararim inter Ligerim & Sequanam sunt, ad septentrionem adiacent Allobrogibus & Lugdunensi agro. horum clarissimi sunt Aruerni & Carnutes; per quos utrosq; Ligeris in Oceanum delabi- tur. A fluminibus Gallia in Britanniam tra- iectus est stadiorum cccxx. nam sub deflu- xum maris uesperia uidentes, postridie circa octauam horam in insulam perueniunt. Infra Mediomatrices & Tribocos ad Rhenum in- colunt Treuiri, apud quos nostro tempore pons est factus à Romanis qui bellum Ger- manicum gerunt. Trans fluuium ad ista loca habitabant Vbi, quos non inuitos Agrippa

τοιαύτου ανδρῶς τῆ φύσεϊ, τ' ἢ δυνόος φηρᾶς καὶ
 ἀλιπῆς. Τοῦτους οἶμαι αὐτὸν οὐκ ἐκ αὐτοῦ οἰκιστῆς
 εἶναι τῆ γῆς τῆ Ἀσίου. καὶ γὰρ οἱ ἄλλοι παύσαντες
 χρυσὸν οἱ γὰρ τῇ ἰταλίᾳ κελεύει μετὰ κίεσσαν
 ἐκ τῆς ὑπὲρ τῆ Ἀλπιων γῆς, καθὰ περ καὶ οἱ
 βοιοὶ εἰσὶ Σφώντες. εἴα ἢ τῆ ὁμοθυμίου πα
 φλαγίας φασὶν αὐτὰς. λέγει δ' ἀπ' ἰχθυοῦ
 μένος, ἀρκεῖ γὰρ πρὸς τὸ βίον τὸ εἶκος. ἐν
 θνήδε οἱ οἰσμοὶ δ' αἰσιν ὅς τιμὴς ὀνομάζει
 πυθίας, ἐπὶ ἕως πρὸς τῶν κίεσσαν ἰκανῶς ἀ
 κρας, ὅς τ' ἀπικανὸν οἰκόντες. ὅκ ὑπὸ τοσούτων
 δέ, ἐφ' ὅδῳ ἐκάνον ἔχον φησὶ, καὶ οἱ πινδύ
 ραίης ἐκάνον. τῶν ἢ μετὰ ἐκάνον τ' τε ση
 κουαῖα καὶ τοῦ Λαίης, οἱ μὲν τοῖς ση
 κουαῖοις, οἱ δ' ἐκ Λαίης Ἀρκίνοιοι ὁμοῦσι. τὸ δ' αὖ
 σύμπαν φύλον, ὃ νῦν Γαλλικόν τε καὶ Γαλα
 τικόν καλεῖσιν, ἀρμανίον τε εἰς θυμικόν δει
 καὶ τὰν πῆς μάχην, ἀλλ' ἢ ἀπλὸν καὶ ὁ κα
 νόνης. εἴα ἢ ὅδῳ ἐκάνοντες ἢ, ἀβροῖοι συ
 νίασι πῆς αὐτοῦ ἀγῶνας, εἰ φανερὸς, εἰ δ' ἐκ
 πρὸς κίεσσαν, ὥστε καὶ ὁ μετὰ κίεσσαν γίνονται
 εἰς ἀπικανὸν ἔχοντες. εἰ γὰρ ὅτι ἐκάνον
 καὶ ὅπῃ, καὶ ἀρ' ἢ ἔτι περ πῆς φασὶ, πρὸς
 νας τῆς αὐτοῦ, εἰ μὲν ἐκάνον πρὸς τὸ πινδύον,
 πλὴν εἰς καὶ τὸ λῆος, ὅδῳ ἐκάνον, τὸ σωμα
 γονιστοῦ. πρὸς ἀπικανὸν δ' εἰ μὲν πῆς γινώσκ
 ασι πρὸς τὸ χρῆσιμον, ὥστε καὶ παύσαντες ἀ
 πικανὸν, καὶ λόγον. τ' δ' εἰς, τὸ ἢ ἐκ τ' σωμα
 τῶν δὲ μετὰ κίεσσαν ὄντων, τὸ δ' ἐκ τ' πλῆθος.
 σωμασὶ δ' καὶ τῆ πλῆθος ἐκάνον εἴα τὸ ἐ
 κπλὸν, καὶ αὐτοῦ καὶ σωμα γονιστοῦ τῶν τῶν
 ἀπικανὸν ἀπικανὸν ἀπὸ τ' πλῆθος. Νῦν μὲν
 εἰς ἐκάνον πῆς αὐτοῦ εἰς δὲ ἐκάνον, καὶ ὅδῳ
 τῶν τῆ τῶν πῆς ἀπικανὸν τ' ἐκάνον αὐτοῦ ῥω
 μάων. Ἀλλ' ἐκ τ' παλαιῶν χρόνων ὅδῳ λαμ
 βάνοντες πρὸς αὐτὸν, ἐκ τ' μετὰ νῦν συμβαίνον
 των πρὸς τῶν Γερμανοῖς νομικῶν. καὶ γὰρ τῆ
 φύσεϊ καὶ οἱ πολὺ δυνάσιν, ἐμφερῆς αἰσιν
 εἰς καὶ συγγενῆς ἀλλήλοις, ὁμοῦν τε οἰκῶσι
 χῶραν διοικεῖσιν μὲν τῶν ῥῶν ποταμῶν, καὶ
 πρὸς ἀπικανὸν ἐκάνον τὰ πλῆθος. ἀρκτικῶν
 ῥα δ' ὅδῳ ἐκάνον, κερνομένων τ' τῶν νο
 τῶν μετὰ πῆς τὰ νότια, καὶ τ' ἀρκτικῶν
 πρὸς τὰ ἀρκτικά. εἴα ὅδῳ δ' καὶ τῶν μετὰ
 πῆς αὐτὸν ῥα δὲ ὅδῳ ἀρκτικῶν συμβαίνον, φε
 ρομένων ἐκάνον καὶ πινδύον, μετὰ δ'
 ἐκ πινδύον ὅδῳ ἀρκτικῶν, ὅταν ὅδῳ ἄλλων
 ὅδῳ ἀρκτικῶν καὶ πινδύον. οἱ τῶν ῥωμάοι,
 πολὺ ῥα δὲ εἰς ἐκάνον, ὅδῳ ὅδῳ ὅδῳ.
 καὶ γὰρ ῥα δὲ πρὸς τῶν, καὶ ἐκάνον ὅδῳ
 ἐκάνον πολὺ δὲ τῶν, τῶν δ' ὅδῳ τῶν μετὰ
 ἐκάνον πῆς πῆς ἐκάνον, αὐτὸν αὐτὸν
 & prius intulerūt bellū, & tardius debe

natura sit humidior, quercus sicca & pinguedinis inops. Hos ego Venetos existimo Venetiarum in Adriatico sinu esse autores: (quando reliqui etiam fere omnes Galli qui in Italia sunt, ex transalpinis eo immigrauerunt regionibus, ut Boii & Senones.) cum Paphlagonibus, quia illi quoque Heneti siue Veneti appellantur, alij id ascribant. neque ego id pro certo tamē affirmo, cum in huiusmodi rebus probabili cōiectura par sit esse contentū. Post Venetos sunt 18 Osismi, quos Timios Pytheas dicit, uersus Oceanum habitantes in promontorio quodam satis longē porrecto, non tamen ita longē, ut ille & qui eum secuti sunt autorem tradiderunt. Gentium quæ inter Sequanā & Ligerin degunt, alię Sequanorum, alię Aruernorum sunt finitimę. Vniuersa autē hæc natio, quæ Gallica seu Gallatica nunc usurpatur, bellicosa est & ferox, & ad pugnam prompta, cæterum ingenio simplici ac nulla malignitate deuincto. Itaque iritati, ad pugnam confertim & palam cōeunt, idque incircumspecte. quò fit, ut faciliē circumueniantur, si quis calliditate bellica aduersus eos uti uelit. faciliē enim quādo & ubi uolet, & quacunque causa obiecta eos lacepsitos ad præliū conferendum elicuerit, nulla præter uim & audaciam re instructos. Iidē faciliē persuaderi sibi sinunt ut utiliora amplectantur: itaque disciplinæ etiam & litteris se dederunt. Violentiam partim à corporum mole habent, partim à multitudine. ac faciliē cōeunt magno numero ob simplicitatem & libertatem, semper indignationem suscipientes pro uicinis iniuria se affectos putantibus. Nostra quidē ætate omnes pacati seruiunt, ac Romanorum, à quib. subacti sunt, iussis parent. Sed quales diximus, superioribus temporib. tales eos fuisse intelligimus ex Germanorum adhuc durantibus consuetudinibus. Nam & natura & uite institutis gentes hæc inuicem similes sunt, & cōgnatæ, confinem habitantes regionem, Rheno diuisam, & pleraque inter se similia habentem. Magis tamen uersus septentrionem uergit Germania, partibus austrinis cum austrinis, & borealibus cum borealibus comparatis. Iisdem de causis migrationes etiam facilius ipsi acciderunt, cū gregatim ac ex omni collecto multitudinæ exercitu ferrentur, imò potius cum omni familia migrarent, quoties ab aliis ualidiorib. pellebantur. Ac Romani multo hos facilius quā Hispanos subegerūt. nā his illarunt, domitis interea tēporis omnib. q̄ inter Rhenum

Galloni morea.

Germani Gatti
familia.

[illegible]

Romanorum mandatis ferè parent. Peculia-
re quippiam habent in concilijs. Si quis enim
dicenti obstrepat aut tumultuetur, lictor ac-
cedit stricto cultro, minis adhibitis tacere eū
iubet: idē iterum ac teritiō facit, eo non ces-
sante. tandem à sago eius tantum amputat, ut
reliquum sit inutile. Id eis cum compluribus
alijs barbaris cōmune est, quod contraria no-
stris moribus ratione uiroꝝ & mulierum of-
ficia habent distributa. Apud uniuersos autē
ferè tria hominum sunt genera, quæ in singu-
lari habentur honore: Bardi, Vates, & Drui- *Bardi. Vates,*
dē. horū Bardi hymnos canunt, poetæq; sunt: *Druidæ.*
vates sacrificant & naturam rerum contem-
plantur: Druidē præter hanc philosophiam e-
tiam de moribus disputant. De horum iusti-
cia, summa omnium est opinio. itaq; & publi-
ca ijs, & priuata iudicia committuntur, & ali-
quando causis bellorū disceptandis iam acie
congressuros composuerūt. maximè iudicia
de cæde ijs commissa sunt. et cumq; horum
multus est prouentus, agrorum quoq; fertili-
tatem consequi putant. Cum hi, tum aliq; ani-
mam interitus expertē statuunt, & mundum:
tamen aliquando ignem & aquam superatu-
ra. Simplicitati eorum & ferociae multū ad-
est stoliditatis ac arrogantiae, & ornatus stu-
dij. gestant enim aui eos circū colla torques,
& circa brachia ac manus cum brachio com-
missuram brachialia: & qui honores gerunt,
ij uestes tinctas atq; auro uarieatas usurpāt.
Ob hanc leuitatem & intolerabiles sunt ubi
uincunt, & ubi uincuntur, planè consternati.
Habent eorum etiā ingenia barbaricum qp-
piam & inusitatum, quod plerisq; septentrio-
nalib. gentib. comitatur, quod cum à pugna
redeunt, capita hostium de collis equorū su-
spendunt, & spectaculi gratia ante pōrtas op-
pidorum affigunt. id se multis in Galliae locis
uidisse ait Posidonius, cumq; initio rem insol-
entem auersareē, consuetudine eam sibi mi-
nus molestam redditam. capita autem illu-
strium uiroꝝ cedrino inungētes, peregrinis
ostentabant, neq; reddere dignabantur, si q̃s
tantundem auri pondus pro ijs redimēdis of-
ferret. Romani tamen & ab his eos deduxe-
runt, & à sacrificiorū ac diuinandi ritibus, qui
nostris pugnabant. homines. n. sacris deuoti
gladio tergū ferientes, ex eius palpitatione
artolabantur. sacris semper aderant Druidæ.
Quin & aliæ hominū immolationes ferūtur.
q̃sdā. n. in sacris sagittis cōfigebāt, aut in cruce
ligno, pecudes, & ois generis bestias ac ho-

HIBERNIAE ET ALBIONIS TABULA.

Continet hæc tabula insulas Britannicas, nempe Hiberniam, & Albionem, quam hodie Angliam & Scotiam uocant: Thylen & Orcades atq; alias adiacentes insulas, suis quibusq; nominibus in ea expressas. De moderna harum insularum appellatione & habitatione, inuenies in Auctario regionum per nos in fine adiecto.

P T O L E M A E V S.

Parallelus medius harum insularum proportionem habet ad meridianum, quam 11 ferè ad 20. Terminatur tabula ipsa ab omni parte Oceano, ab oriente Germanico, ab austro Britannico, &c.

			H.	m.	Diff. vers. ab Alexandria.	H.	m.
Civitates insignes	Hibernia	Thyle	Habet dies maximum.	20	0	2	0
		Iuernis		18	0	3	15
		Rhœba		18	30	3	12
	Albionis	Londinum		17	0	2	40
		Caturraeton.		18	0	2	40
		Petoroton		18	20	2	0

τήσωντας λατρίδιαν γὰρ καλῶ τιθεμένοι. καὶ φανερὸς μίσγηται ταῖς τε ἄλλαις γυναιξί, καὶ μητράσι, καὶ ἀδελφαῖς. Καὶ ταῦτα δ' οὕτω λέγονται, ὥς οὐκ ἔχοντες ἀξιοπίστους μάρτυρας. καὶ τοὶ τὸ γὰρ ἀνδραποφαγίας, καὶ σκυδικῶν εἶναι λέγεται, καὶ γὰρ ἀνάγκαις πολιορκητικαῖς, καὶ Κελτοί, καὶ Ἰβηροί, καὶ ἄλλοι πλείους, ποιῆσαι τοῦτο λέγονται. περὶ δὲ Θουλήνης ἐπὶ μέλλον ἀσαφὲς ἡ ἱστορία, ὅτι τὴν ἱστορίαν τῶν τῶν ὀνομαζομένων, ἀρκτικῶς τῶν τιθεσιν. Ἄ δ' ἔρηκεν ἔτι καὶ ταύτης, καὶ τῶν ἄλλων τῶν ταῦτα τόπων, ὅτι μὲν πεπλάσται, φανερὸν ἐκ τῶν γνωρίζοντων χωρίων. καὶ τὴν οὖν τῶν γὰρ αὐτῶν τὰ πλείοντα, ὥς πρὸς καὶ πρότερον εἰρηται· ὥστε δ' ἄλλος δὲ ἐν τῇ οὐρανῷ μᾶλλον καὶ τῶν ἐκτετοπισμένων. Περὶ μὲν τοὶ τὰ οὐράνια καὶ τὴν μαθηματικὴν θεωρίαν ἰκανῶς δόξαν λέγειν διὰ τοῖς πράγμασι, τοῖς τῇ κατεψυγμένῃ ζῶντι πλεονάζουσιν, τὸ τῶν καρπῶν εἶναι τῶν ἡμερῶν, καὶ ζῶντων τῶν μὲν ἀφορίαν παντὶ, τῶν δὲ σπάνιων. λέγει δ' ἐκ καὶ ἄλλοις λαχάνοις, καὶ καρποῖς καὶ ῥίζαις πρέφεται. παρ' οἷς δ' ἐστὶ καὶ μελιγγίγνητα, καὶ τὸ πόμα γινώσκοντες. τὸν δ' ἐστὶν ἐπὶ τὸν ἡλίον οὐκ ἔχοντες κατὰ τοὺς, γὰρ οὐκ εἰς μεγάλοις κόπῃσι, συγκομιδῶντων δόξον τῶν σαχύνων. αὐτὰ γὰρ ἄλλως ἀχρηστοὶ γίνονται ὅτι τὸ ἀνάλειον, καὶ τοὺς ὀμβροὺς.

Μετά δ' ἐπὶ τῶν ἁπλῶν Κελτικῶν, καὶ τὰ ἐν τῇ τῇ ἐχόντα τὴν χώραν ταύτην, καὶ αὐτῶν τῶν ἁπλῶν λιγυρίων, καὶ τῶν κατωτέρων αὐτῶν, ἐπὶ τῇ περὶ Θουμπίου ἱταλίας· φυλάττουσιν γὰρ τὴν γῆν τὴν αὐτὴν τῇ, ἢ πρὸς διδωσιν ἢ τὴν γῆν φύσει. Ἄρχονται μὲν οὖν αἱ ἁλπεὶς οὐκ ἀπὸ μονοῖου λιμνῶν, ὥς αἱ ῥήκασιν πρὸς, ἀλλ' ἀπὸ τῶν αὐτῶν χωρίων ἀπὸ τῶν καὶ τὰ ἁπλῶν ὅρα κατὰ τὴν οὐρανὸν ἐμπορεῖον λιγυρίων, καὶ τὰ καλούμενα Σαββάτων οὐκ ἀπὸ τῶν τῶν. Τὸ μὲν γὰρ ἁπλῶν ἀπὸ τῶν οὐρανῶν, αἱ δὲ ἁλπεὶς ἀπὸ τῶν Σαββάτων ἔχοντες τὴν ἀρχὴν, καὶ οἱ δ' ἐπὶ μεταξὺ τῶν οὐρανῶν καὶ Σαββάτων, ὅτι πρὸς τοῖς f. μετὰ γ' τ' πρὸς τοῖς ο', ἁλβινγῶντων ὅτι πόλις, οἱ δ' ἐπὶ τῇ οὐρανῷ τῇ ἀπὸ τῶν οὐρανῶν καὶ τῇ π. γὰρ δ' ἐπὶ μεταξὺ πόλις οὐρανῶν, ἁλβινγῶντων καὶ οἱ κατωτέρων ἱταλίας. καὶ δ' ἁλβινγῶντων τῇ τῇ ἀπὸ τῶν

tuorum corpora comedere, ac palam concumbere non cum alijs modò mulieribus, sed etiam cum matribus ac sororibus. Quæ quidem ita referimus, ut fide dignis harum rerum testibus destituti. Sanè carnibus humanis uesci Scythicum esse fertur: idè usurpasse etiam obsidionum necessitatibus urgentibus Galli, Hispani, aliq̃ue plures feruntur. Magis etiam obscura est Thule historia, ob tam longinquum situm. omnium enim, quarum feratur nomina, maxime uersus septentrionem esse hanc dissitam aiunt. Vana esse quæ Pytheas de hac, & alijs ibi sitis locis perhibuit, liquet ex locis nobis cognitis, de quibus ille mētitus est plurima, quod etiam supra docuimus. ut de lōginquis plura cum finxisse non sit obscurum. Tamen quod ad cœli rationem & mathematicam attinet contemplationem, uidetur non ineptè eorum locorū descripsisse proprietatem, quæ frigida appropinquant plagæ. nimirum fructuum mitiorum nihil, animaliumquæ mansuetorum parum ibi nasci, milio & alijs oleribus, fructibus & radicibus homines uesci. ubi frumentum & mel prouenit, ibi inde etiam potum fieri. frumentum, quia soles non habent puros, comportatis magnas in domos spicis contundi: aliàs ob solis radiorū defectum & imbres reddi inutiles.

Enimuerò postquam dictum est de transalpinis Gallis, & eam regionem habentibus populis: iam nunc de iplis differendum est Alpibus & earum incolis, ac deinceps de uniuersa Italia. qua in descriptione eum sequemur ordinem, quem ipsa locorum dictabit natura. Ordiantur Alpes non à Monæci portu, ut quidam tradiderunt, sed ab ijsdem locis, à quibus etiam Apenninus mons iuxta Genuram Ligurum emporium, & quæ uocantur Sabbatorum uada. nam Apenninus à Genua incipit, Alpes à Sabbatis, inter Sabba & Genuam stadia sunt cclx. Hinc post cccclxx stadia oppidum Albingaurum, oppidani Ligures Ingauni. hinc ad portum Monæci cccclxxc. In medio urbs magna Albium Intemelium, incolæ Intemelij. Pro signo autem hæc nomina sumunt, quo probent

De Alpibus. καὶ δ' ἁλβινγῶντων ἀπὸ τῶν οὐρανῶν καὶ τῇ π. γὰρ δ' ἐπὶ μεταξὺ πόλις οὐρανῶν, ἁλβινγῶντων καὶ οἱ κατωτέρων ἱταλίας.

bent Alpes à Sabbatis oriri. Alpia enim prius dicta fuisse Albia, sicut & Alpionia. nam etiamnum montem in lapodibus sublimem, extremitate quodammodo Alpes attingentem, Albium uocari, quasi eò usque porrectis Alpibus. Cum ergo Ligurum alij sunt Ingauni, alij Intemelij, consentaneum fuit eorum colonias maritimas, alteram Albium Intemelium uocari, quasi Alpinum, alteram concisius aliquanto Albingaunum. Duabus his Ligurum gentibus addit Polybius Oxybios & Deceates. Omnino autem uniuersum litus à Monæco portu ad Etruriam usque continuum est & portubus caret, nisi quatenus paucis locis appellunt naues sinit, & defigi anchoras. desuper imminet grandes ac præruptæ montium rupes, angustum relinquentes iuxta mare transitum. Ibi accolunt Ligures, uitam re pecuaria ferè sustentantes, ac lacte, & hordeaco potu, pascuntur maritima, & maiori e parte montes sunt ibi sylvarum frequentes ligna ad naues compingendas suppeditantes, magnarum feraces arborum, quarum nonnullæ crassicie diametrum octo pedes habeant. sunt & aliæ arbores ob uarietatem ad mensas conficiendas thya nihilo deteriores. Hæc ergo ligna ij ad emporium Genuam deportant, itemque pecora, pelles, mella. eorumque loco oleum exportant, & uinum Italicum. apud ipsos enim parum uini nascitur, idque picem resipit. Ibi

25 sunt equi & muli qui appellantur 25 Gegeni, & tunica ac saga Ligustica. copiosum est etiam apud eos Lyncurium quod nonnulli cognominant electrum. In bellum equites rari proficiscuntur, grauis autem & leuis armaturæ pedites sunt boni. nonnulli ex eo, quia æreis utuntur scutis, Græcos eos esse ratiocinantur. Portus Monæci neque magnas neque multas capit naves. in eo templum est Herculis Monæci. nomen coniecturam præbet eo usque Mafsiliensem navigationem pertingere. distat ab Antipoli paulo amplius c c stadijs. Inde iam ad Mafsiliam usque atque nonnihil ulterius Salyes habitant oræ maritimæ imminentes Alpes, partemque litoris, permixti Græcis. hos antiqui

δῖεχα δ' Ἀντιπόλεως μικρῶ πλάτους, ἢ Σαυσιόους σταδίους. τὸν τὸν δὲ δὲ δ' ἄδ' ἔτι μὲν Μασσαλίας καὶ μικρὸν πρὸς τὸ τῶν Σαλίων ἔδνθ', οἰκῇ τὰς Ἀλπας τὰς ὑπορκαιμένας, καὶ πινὰς τῆς αὐτῆς παραλίας ἀναμῖξ πῖς Ἕλλησι. Καλοῦσι δὲ τοὺς Σαλίας οἱ μὲν Παλαίοι

πρὸ τῶν Σαββαίων εἶναι τοῖς Ἀλπισηνῶν τῶν ὀνομασθῶν τούτων. τὰ γὰρ Ἀλπια, καλεῖσθαι πρότερον Ἀλβια, καὶ δὲ πρὸ καὶ Ἀλπίονα. καὶ γὰρ νῦν ἐπὶ τὸ γν' τοῖς ἰαποσίμ' ὅρθ' ὑψιλορ σιναλπὸρ πως τῇ ἁκρᾷ καὶ ταῖς Ἀλπισην, Ἀλβιον λέγουσιν, ὡς αὖ μὲν δ' ὄρε τῶν Ἀλπισηνικῶν τῶν μὲν. Τῶν αὖ Λιγύων τῶν μὲν ὄντων ἰγγαύων, τῶν δὲ ἰντεμελίων, ἐκόντως τὰς ἀποικίας αὐτῶν ἐπὶ τῇ θαλάτῃ, τῶν μὲν ὀνομαζέσθαι Ἀλβιον ἰντεμελίον, οἷον Ἀλπιον· τῶν δὲ ἐπιτιτταμένων μάλλον, Ἀλβιγγαύων. Πολύβιος δὲ πρὸς τὴν τοῖς δ' οὐσί φ' οὐλοῖ. τῶν Λιγύων πῖς λεχθῶσι τό, τι τῶν ὀφ' οὐβίων καὶ τὸ τῶν ἀεικίτων. ὅπως δὲ ἡ παραλίας αὐτῶν πᾶσα μὲν ἐπὶ Τυρρηνίας ἀπὸ μονοίκου λιμένος, πρὸς τῆς τι ἐπὶ καὶ ἐλίου, πάλιν βραχίων ὁρμῶν καὶ ἀγκυροβολίων. ὡς φησὶν ταῖς οἱ τῶν ὀρεῶν ὁμοίους ἱερῶν, τῶν ἀπολιπόντων πρὸς θαλάτῃν πρὸς τὸν κατοικοῦσι δὲ Λίγυας, ζῶντων ἀπὸ θριμμάτων τοπλίων, καὶ γάλακτος, καὶ κρινίου πόματος, νιμῶν οἱ τὰς πρὸς θαλάτῃν χωρεῖα, καὶ τὸ πλῆθος τῶν ἐχουσιν δ' ὕλιν γνῶσθαι παμπόλλιν ναυπηγῆσιμον, καὶ μεγαλόδ' οὐδ' οὐδ' ὡς τῶν πρὸς πᾶν πᾶν τῶν διάμετρον ὁκτὼ ποδῶν ὑπερῖσκεισθαι. πολλὰ δὲ καὶ τῇ ποικιλίᾳ τῶν θυνίων οὐκ ἔστι χάρις πρὸς τὰς τραπέζοποιίας. Ταῦτα τὰ δ' ἡ κατὰ γένος ἐς τὸ ἐμπορεῖον τῶν Γρίουαν, καὶ θριμμάτων, καὶ δερμάτων, καὶ μίλι. ἀνθοροπίζονται δὲ ἔλαιον καὶ οἶον τὸν ἐκ τῆς ἰταλίας. ὁ δὲ τῶν αὐτοῖς ἀλίγ' ὅτι, πηλῆτης, αὐστηρὸς. ἔν τὸν δὲ δὲ ἐπὶ οἱ ἐγγύς οἱ λιγυρίωνι ἱππῶν τὰ καὶ ἡμίονοι, καὶ οἱ λιγυστινοὶ τεχίτων καὶ σάροι. πλεοναξὶ δὲ καὶ τὸ λιγυρίων παρ' αὐτοῖς, ὅτι πινὲς ἡλεκτροπρὸς ἀγορεύουσι. στρατόνουνται δ' ἱππῶν μὲν οὐ πᾶν, ὁπλῖται δὲ ἀγαθοὶ καὶ ἀκροβολιστοί. ἀπὸ δὲ τῶν χαλκῶν αὐτῶν εἶναι, τιμαῖρονται πινὰ ἑλλήνας αὐτοῖς εἶναι. ὁ δὲ τὸ μονοίκου λιμένος ὁρμὸς ὅτιν, οὐ μεγάλας, οὐδὲ πολλὰς ναυσὶν, ἔχων ἱερὸν Ἡρακλίου Μομοίκου καλονμένον. εἰσὶ δὲ ἀπὸ τῶν ὀνομασθῶν καὶ μὲν δ' ὄρε ὁ Σατάνειν ὁ Μασσαλιωνικὸς παρὰ πλοῦς.

λαῖοι τῶν ἑλλήνων λίγυας, καὶ τὴν χά-
ρα τῶν ἔχουσιν οἱ ματαλιῶται λιγυσσι-
κῶν. οἱ δ' ὕστερον Κιλολίγυας ὀνομά-
ζουσι, καὶ τὴν μέχρι Λουδρίων· καὶ τοῦ
Ῥοδάου πεδισαῖα πύργους πρὸς τὸν ἰσ-
τιανόν, ἀφ' ἧς οὐ πικρὸν μόνον, ἀλλὰ καὶ ἰπ-
πικῶν ἵστίλλων στρατιᾶν, ὡς δὲ καμὸν
διαρπύσει. Πρῶτους δ' ἔχειν ὡσαύτως ἑ-
μαῖοι τὸν πύργον τῶν ὑπεραλπέων Κιλι-
τῶν πολὺν χρόνον πολέμιασάντων καὶ τὸν πύ-
ργον καὶ τὴν λίγυσιν. ἀπικικλήσει τὰς ἄς
τὴν ἱβηρίαν παρέρουσι, τὰς δὲ ἐπὶ παρα-
λίας. καὶ γὰρ καὶ κατὰ γλῶσσαν καὶ κατὰ διέ-
λασιν ἐλπίζοντο· καὶ ποσὺν ἰσχυρὸν, ὡς
τε μάλιστα στρατοπέδους μεγάλους πορρὸν
τὴν εἶναι τὴν ὁδόν. ὁ γδοικησὶν δ' ἐπὶ
πολεμικῶν, διαπράξαντο μάλιστα ὡς
ἐπὶ ἱβηρίαν τὸν πύργον ἀνακικλήσει
τὴν ὁδόν πρὸς ὁδὸν οὐσι δὲ μάλιστα. μετα-
τάσσεται μὲν τοὶ κατέλυσαν ἅπαντας, καὶ
διέταξαν αὐτοὶ τὰς πολιτείας, ἐπιστή-
σαντων φόρον. Μετὰ δὲ τοὺς Σάλλυας Ἀλ-
βιῆς καὶ Ἀλβίοιοι καὶ Οὐνοκυῖοι νύμον-
ται τὰ πρὸς ἑκάστην μέρη τῶν ὁρῶν. παρα-
τάσσουσιν δὲ οἱ οὐνοκυῖοι καὶ Ἀλλοβρό-
γων, ἐχόντων αὐλῶνας ἐν βάρβαρῃ ὁρενῇ
ἀφελόγους καὶ ὀχυροὺς ὧν ἔχουσιν ἐκῆνοι.
Ἀλλοβρόγων μὲν οὖν καὶ λίγυας ὑπὸ τοῖς
στρατηγοῖς τάσσονται τοῖς ἀφικνουμένοις
ὡς τὴν Ναρβωρίαν. Οὐνοκυῖοι δὲ κα-
τάπερ καὶ Οὐλόκας ἔφαμεν, τοὺς πρὸς Νέ-
μασσιν τάσσονται κατὰ κύτους. Τῶν δὲ
μεταξὺ τῶν Οὐάρου καὶ ἐπὶ Γρονάας λίγυ-
ων, οἱ μὲν ἐπὶ τῇ θαλάττῃ τοῖς ἰταλιώταις
πρὸς οἱ αὐτοὶ. ἐπὶ δὲ τοὺς ὁρενῶν πρὸς ἑκά-
στην ἰππικῶν αὐτῶν, κατὰπερ καὶ ἐπὶ ἄλλους τῶν τελευ-
τάων. Μετὰ δὲ Οὐνοκυῖους Σηόνιοι,
καὶ Τελόνιοι, καὶ μετ' αὐτοὺς Μιδούλοι
ὑπὲρ τὰς ὑψηλοτάτας ἔχουσι περὶ τὰς
τῶν ὁρενῶν αὐτῶν ὑψῶν, σταδί-
ων ἑκάστην ἔχον φασὶ τὴν ἀναβάσιν. καὶ
τῶν δὲ πάλιν τὴν ἐπὶ τοὺς ὁρους τοὺς ἐπὶ
ἰταλίας κατὰβάσιν. αὐτοὶ δ' ἐν πρὸς κί-
λοις χωρίοις λίγυας τὰ σωίσταται μεγα-
λα, καὶ πηγάς δύο οὐ πολὺν ἀποδόν ἑλλή-
νων, ὧν ἐκ μὲν ἐπὶ τῶν δὲ ὁρενῶν ὁ δροσὶν
πρὸς τὰς χειρᾶς ὡς, ὡς ἐπὶ τὸν Ῥοδά-
ον κατὰβάσιν. καὶ ὁ δουρίας εἰς τὰ ἀναπία
σῶν εἰς τὴν γῆν τῶν Ἀλπίων Κιλικίαν.
τὸν πύργον ἀναδιδῶσιν αὐτοὺς ὁ Ῥοδάου, πολὺν

tiqui Græcorum Ligyas, id est Ligures uocant, & regionem quam tenent Massilienses, Ligusticam. posteriores Galloligures eos dixerunt, campestreque ipsa regionem omnem usque ad Luerionem & Rhodanum assignarunt: unde ipsi non pedestri modo, sed equestri etiam exercitu expeditionem fecerunt, in decem diuisi partes. Primos omnium transalpinorum Gallorum hos domuerunt Romani, gesto contra eos & Ligures diuturno bello, quod hi illis aditum per maris oram in Hispaniam interclusissent. Etenim Ligures isti terra marique latrocinia exercebant, tanta potentia præditi, ut iter uix magnis exercitibus facere liceret. Et Romani bello per xxx annos tracto uix obtinuerunt, ut xii stadiorum amplitudine publica uia pateret. Posterioribus autem temporibus uniuersos Ligures subegerunt Romani, & formam reip. ipsi præscripserunt imposito stipendio. Post Salyas Albienenses, & Albioeci, & Vocontii habitant uersus septentrionem sitas montium partes: Vocontii usque ad Allobroges pertingunt, degentes in conuallibus montium profundis: ac munitis. Cæterum Allobroges & Ligures rectoribus prouinciæ Narbonensis Roma missis obtemperant: Vocontii, sicut & de Volcis circa Nemausum diximus, sui sunt iuris. qui inter Varum & Genuam degunt Ligures ad mare, ipsi pro Italis censentur. ad montanos præfectus equestris ordinis aliquis mittitur, ut ad reliquos planè barbaros. Post Vocontios sunt Siconii, Triconii, & ab his Medullæ cacuminib. insidentes altissimis. altitudo eorum rectissima c. stadiorum dicitur esse, tantusque rursus ad fines Italiæ descensus. Superne in quibusdam cauitatibus lacus magnus continetur, duoque fontes non multum à se inuicem distiti ex quorum altero Druentia fluius per confragosa loca Rhodanum uersus defluit, & in diuersam partem Duria per Salassos in cisalpinam delapsus Galliam Pado miscetur. Ex altero longè istis locis humilior ipse Padus oritur copiosus & rapidus. in progressu autem maior fit ac placidior, multis auctus aquis affluentibus:

bus: & ubi in planiciem devenit, dilatatus iam vehementiam fluxus minuit. Incidit in Adriaticum mare, maximus, Istro excepto, factus omnium Europæ fluminum. Medulliti sita sunt potissimum super Iliæ influxum in Rhodanum. In altera autem parte montanorum, quæ ad Italiam uerigit, Taurini habitant Ligustica gens, alijsque Ligures. horum est & quæ Ide omni dicitur, & quæ Cottij terra. Post hos & Padum, Salassi. super hos in uerticibus montium Centrones, & Catoriges, & Veragri, Nantuates, & Lemannus lacus per quem Rhodanus fertur, & fons Rhodani. Non procul hinc Rheni sunt fontes, & Adula mons, ex quo Rhenus fluit uersus septentrionem, inque contrariam partem Addua in Lacum Larium, qui ad Comum est, delabitur. Supra Comum, quod est ad radices Alpium situm, habitant uersus orientem Rhæti & Vennonenses: ad alteram partem Lepontij, Tridentini, Stoni, & alix complures exiguæ gentes, quæ superioribus temporibus Italiam tenuerunt, latrocinij deditæ & pauperes. Ex nunc partim excisæ sunt, partim domitæ: ut iter supra montes per illos, quod olim erat angustum & superatu difficile, multis nunc locis pateat, tutumque sit ab iniuria hominum, & expeditum. quod ipsum opere est confectum. Nam Augustus Cæsar latronum excidio uiarum structuram adiecit, quantam omnino licuit perfici. neque enim potuit ubique uia percurrere naturam saxorum & ingentium præruptarum rupium, aliàs uiæ impendentium, aliàs subiacentium, ita ut uel leuiter e uia egressi in periculum uenirent incuitabile, cum in fundo carentes ualles esset decidendum. ibi quidem alicubi ita arcta est uia, ut & peditibus & iumentis non adsuetis uertigo oboriat: incolarum autem iumenta facile illum laborem obeunt. Neque huic incommodo mederi potuit, neque delapsui ingentium glaciei tabularum, quæ integrum etiam comitatum obruere & in subiectas deturbare ualles possunt. Multæ enim una supra aliam iacent glaciei tabulæ, subinde uno post alterum gelu concrefcente in glaciei formam niue:

οὐτ' οὖν ταῦτα ἰσχυρὰ, οὐδ' ἂν καταλιπαρῶνται πλάκας τῶν λευοτάτων αὐτῶν θάλασσαι, σιωπῶντες ὅλως ἀπολαμβάνοντες διωκόμεναι, καὶ συνιφεύειν εἰς τὰς ὑποπιπνύσας φάραγγας. πολλὰ γὰρ ἀλλήλαις ἐπικαταντὸν πλάκας πάγων ἐπὶ πάγοις γινομένων ἢ χιόνος.

τῶν δ' ἰσχυρὰ πολλῶν δὲ λαμβάνει τὴν αἰφύρσιν. γὰρ δὲ τοῖς πεδίοις ἂν οὐ γινώσκουσιν καὶ πλατύνονται. τῇ οὖν διαχύσει πρὸς αὐτὰ καὶ ἀμβλύνεται ὁ ρεύς. ὥς δὲ τὴν Ἀδριατικὴν θάλασσαν ἐμπιπῆαι μέγιστον γινώσκουσιν τῶν κατὰ τὴν Εὐρώπῃ ποταμῶν πλὴν τοῦ Ἰστροῦ. Ὑπερκαταβαίνει δ' οἱ μὲν οὐλοὶ μάλιστα ἐπὶ συμβολῇ τοῦ Ἰστροῦ πρὸς τὸν Ῥοδανόν. ἐπὶ δὲ θάλασσαν ἐκ τῆς τῆς Ἰταλίας ἐκκλιμένης ἐπὶ λιγυρίας ὁρῶντες, Ταυρινοὶ τε οἰκοῦσι λιγυσικὸν ἔθνος, καὶ ἄλλοι Λίγυες. Τούτων δ' ὅτι καὶ ἡ τῶν Ἰδόντων λιγυμὴς γῆ, καὶ τῶν Κοττίων. μετὰ δὲ πύτους καὶ τὸν Ῥοδανόν Σαλασσοί. ὑπερδὲ πάντων γὰρ ταῖς κορυφαῖς Κόντρωνες, καὶ Κατόριγες, καὶ Οὐραγγοί, καὶ Ναντουάται, καὶ ἡ περὶ Λεμνῆς λίμνη, δὴ ἡς ὁ Ῥοδανὸς φέρεται, καὶ ἡ περὶ τῶν ποταμῶν. Οὐκ ἀποδόντες δὲ πάντων οὐδὲ τῶν Ῥωμένων πηγῶν, οὐδ' ὁ Ἀδριατικὸς ποταμὸς, ὅς οὐ ρέει καὶ ὁ Ῥωμῶν ἐπὶ τὰς ἀρκτοὺς, καὶ ὁ Ἀδριατικὸς εἰς ταῖς αὐτὰς ἐμβαλλόμενος εἰς τὴν Ἀἰετον λίμνην τὴν πρὸς τῷ Κώμῳ. Ὑπερκαταβαίνει δὲ τῶν Κώμων πρὸς τὴν ἰσχυρὰν Ἀλπιῶν ἰσχυρὰν, τῇ μὲν Ῥαί τοι καὶ Οὐρίωνες ἐπὶ τὴν ἐκκλιμένην τῇ δὲ Λεπόντιοι καὶ Τριδέντιοι, καὶ Στόνιοι, καὶ ἄλλα πλεονεκτήματα ἔδωκεν κατὰ τὴν Ἰταλίαν γὰρ τοῖς περὶ τὸν Ἰστρον χρόνους λευστικὰ καὶ ἔπορα. Νυνὶ δὲ τὰ μέλας ἐφθάρται, τὰ δ' ἡμέρωται τελευτῶντες, ὥς τε τὰς δὲ αὐτῶν ὑπερβολὰς τῶν ἔσθους πρότερον οὐκ ἔδωκεν καὶ δύσασθαι, νυνὶ πολλὰ χόρταιναι καὶ ἀσφαλῆς ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων, καὶ δυνάτους. Ὡς γὰρ ὅτι διατὴν κατασκόλλω. περὶ δὲ καὶ Σιβαρὸς καὶ σπερτὴν καταλύσει τῶν λευοτῶν τῇ κατασκόλλω τῶν ὁδῶν, ὅσῳ ὁδὸν τ' ἴω. οὐ γὰρ ὁλως τὸν πανταχρὺν διασκόλλει τὴν φύσιν ὅσα περὶ τῶν, καὶ ἱερῶν θείων, τῶν μὲν ὑπερκαταβαίνει ἐπὶ ὁδοῦ, τῶν δ' ὑποπιπνύοντων, ὥς τε καὶ μικρὸν ἐκβάσιν, ἀφ' ἧς εἶναι τὸν ἰσχυρὸν, ὥς φάραγγας ἀνέσθους τῶν πᾶσι κατὰ τὸν Ἰστρον. οὐτὸν δὲ ὅτι σφῆν κατὰ τὴν αὐτὴν ἡ ὁδὸς, ὥς ἔστι λίγυον φέρειν τοῖς περὶ τὴν βασιλεύουσι καὶ αὐτοῖς καὶ ὑποπνύουσιν τοῖς ἀνέμοις, τὰ δ' ἐπιχώρια κομίζειν τοὺς κόπους ἀσφαλῆς.

οὐ χρυσόταλοι δ' αὖν, καὶ τῶν ἑσπερίων
 ἀπὸ ῥαδίου ἀπολυμάνων ἀπὸ τῶν ῥόδων
 πρὶν ὁρᾶν τὴν τελευτὴν τῶν ἡλίων. Ἡ
 δὲ τῶν Σαλασσίων πολλὰ μὲν ὄντι, καὶ αὐτῶν
 νιβάδων, τῶν ὁρῶν ἀμφοτέρων ἐλασίων
 τὸ χωρίον· μέγας δὲ π αὐτῶν ἀνατίνει καὶ
 πρὸς τὰς ὑπερκειμένης κορυφάς. Τοῖς οὖν
 ἐκ τῆς πελίας ὑπερπιδέει τὰ ὄρη, ὅσα τῶν
 λιχθίνων αὐλῶν ὄντι ἡ δόδος. Ἐπὶ γί-
 ζεται δὲ ἡ καὶ ἡ μὲν ὅσα τῶν ποταμῶν λι-
 γομένων φέρεται ῥοῦνισι οὐ βατὰ κατὰ
 τὰ ἄκρα τῶν ἡλίων. ἡ δὲ ὅσα Κρητῶ-
 νων δυσμικτῶν. ἔχει δὲ Χρύσεια ἡ τῶν
 Σαλασσίων, ἃ κατὰ γὰρ ἰσχυρόντων οἱ Σα-
 λασσοὶ πρότερον, κατὰ πρότερον τῶν πα-
 ρόδων ἡσαν ἱεῖοι. προσελάμβανι δὲ
 πλεῖστον ἐς τὴν μεταλλείαν αὐτοῖς ὁ Δα-
 ρείας ποταμός, ὡς τὰ χρυσοπλῦσις. διό-
 πρὸς ἐπὶ πολλοὺς τόπους χίζοντο τὰς ὀ-
 ρητάς τὸ ὕδωρ, τὸ κοινὸν ῥέον ὄντι
 κρήνην. τοῦτο δ' ἐκείνοις μὲν συνίφρα
 πρὸς τὴν τῶν χρυσοῦ θήσαν, πρὸς δὲ γιωρ-
 γοῦντας τὰ ἐπὶ αὐτοῖς πεδία, τὰ ἐξ ὁδῶν
 σπέρουμένων, ἐλύνει, τὸ ποταμὸν δυ-
 ναμῶν ποτίζειν τὴν χώραν, ὅσα τὸ ὑπερ-
 δέξιον ἔχει τὸ ῥέον. ἐκ δὲ ταύτης Παι-
 πίας πόλις οὐκ ὀλίγη ἡσαν ἀμφοτέρωθεν
 τοῖς ἱσίοι πρὸς ἀλλήλους. ἱεραισάντων
 δὲ Ῥωμαίων, τῶν μὲν χρυσοῦν ὄντι ἐπὶ
 ὄρη, καὶ τὰ χώρας οἱ Σαλασσοί. τὰ δ' ὄρη
 κατὰ τὸν ἀκμὴν, τὸ ὕδωρ ἐπὶ ὅλῳ ἐῖς
 δημοσίαν ἐῖς ἐργολαβίαν τὰ χρύσεια
 καὶ πρὸς τὸν πρὸς ἡμῶν ἀπὸ ὁδοῦ ὅσα
 τὴν πλεονεξίαν τῶν δημοσίων. οὕτω δὲ
 συνίβαντι πρὸς στρατιωτῶν ἀπὸ τῶν
 Ῥωμαίων, καὶ πεμπομένων ἐπὶ πρὸς τό-
 πους, ὅπου αὐτῶν πρὸς ὄρη, ἐπὶ ὅρη
 λιμῶν. Μὴ μὲν δὲ τῶν νεοτῶν χρό-
 νων, καὶ μὲν πολέμου μὲν, καὶ δὲ κα-
 τακλυνόμενοι τὸν πρὸς τοὺς Ῥωμαίους πό-
 λεμον, ἰσχυροὶ οὖν, καὶ πολλὰ κατὰ βλα-
 πτὴν τοὺς δὲ αὐτῶν ὑπερβάλλοντες τὰ
 ὄρη, κατὰ τὸν λιστρικὸν ὄντι. οἱ γὰρ καὶ
 Δεικίμοι Βροῦτον φυχόντα ἐκ Μουπίας, ἐ-
 πρὸς αὐτὸν ὁρακίμω κατ' αὐτὸν. Μίσα-
 λας δὲ πλεῖστον αὐτῶν χερμαδίων, ἡμῶν
 φύλων κατὰ βαλὲ, τῶν τε λευσίμων, καὶ
 τῶν ἡλεῖων ἀποπωμαίων, καὶ τῶν
 γυνασκῶν. ὁρᾶν δὲ πρὸς καὶ χήματα καὶ σαρ-
 κῶν οἱ αὐτῶν οὐκ ὄντι, καὶ ἐπὶ λαβὸν ἡγε-
 μόνους στρατοπέδους, πρὸς ὄρη ὡς ὁρᾶν οὐκ ὄντων ἢ γιγνομένων ποταμούς. ὁστὶν μὲν
 τοῖς κατὰ τὴν αὐτὴν ἀπὸ τῶν Σαλασσίων, καὶ πάντας ἐλαφροπέλους, καὶ ὁρᾶν ὡς ἐπὶ
 ῥαδίου

ue : quarum tabularum quæ in superficie
 sunt, facile quouis tempore ab interioribus
 solvuntur antequam à sole planè liqueantur.
 Salassorum regio ampla est in profunda con-
 ualle montib. utrinque includentibus: quan-
 quam alicubi etiam ad superincumbentes at
 tollitur uertices. Qui ex Italia profecti mon-
 tes illos superare uolunt, hīs iter per eam est
 conuallem. deinde in duas uias scinditur,
 quarum quæ per Pœninas fauces tendit ad
 summities Alpium, iumentis est inaccessa.
 altera per Centrones magis est occidua. In
 Salassorum regione sunt auri metalla, quæ *Salassi.*
 olim obtinuerunt Salassi, sicut & itinera. ma-
 ximum illis adiumentum ad negocium me-
 tallicum attulit Duria fluius, ad eluendum
 aurum. itaque multis locis eum in riuulos
 scindentes, alueum exinanierunt. quod ut
 illis ad auri inuestigationem profuit, ita mo-
 lestum fuit hīs qui subiectos illis agros cole-
 bant, rigandi facultate spoliatis, quam flui-
 us iste supernè labens poterat præbere. atq;
 ea res causam continentium inuicem bello-
 rum hīs gentibus dedit. Romanis autem rer-
 um potitis, & metallis & ditione sua Salassi
 exciderunt. montes tamen adhuc obtinen-
 tes, aquam publicanis uenditabant, qui con-
 duxerant auri metalla. cum quibus perpet-
 uæ hīs erant lites, ob auariciam publicano-
 rum. Atque ita factum est, ut qui à Roma-
 nis ad ea loca mittebantur, cum bellum ge-
 rere cuperent, facile eius inuenirent occasio-
 nes. Et ad paulo superiora quidem tem-
 pora usque modò bello impetiti, modò pacè
 cum Romanis composita, tamen potentia
 fuerunt præditi, ita ut more prædonum ma-
 gna iniungeret damna hīs qui per ipsas trans-
 irent. Quippe & D. Brutum Mutina cum
 suis fugientem uirritim denarium soluere coë-
 gerunt. & Messala in uicinia hyemans, pecu-
 nia ab hīs redemit ligna ad focum, & ulmea
 hastilia ad exercitationes. Quin & Cæsa-
 ris aliquando pecuniam diripuerunt Salassi,
 exercitiisq; præcipitia insederunt, simu-
 lantes uiam se reficere, aut fluminibus pon-
 tes imponere. Ad extremum Cæsar eos de-
 uicit, & sub hasta uniuersos uendidit Epo-
 rediam

rediam deductos. (quæ colonia Romanorum in hoc fuerat condita, ut præsidio esset contra Salassos: sed parum resisti ab incolis potuit, donec ea gens deleta est.) numerati sunt hominum millia XXXVI, uirorum ad pugnam idoneorum VIII millia. uniuersos sub hasta uendidit Terentius Varro, qui dux belli eos deuicerat. Augustus autem Cæsar missis Romanorum tribus millibus urbem condidit, quo loco Varro castra habuerat. Atque nunc tota uicinia pacata est, usque ad summos montis transitus. Deinceps montium partes quæ ortum spectant, & ad meridiem uertuntur, Rhæti & Vindelici tenent, Heluetiorum & Biorum contermini, quorum campis imminet. Rhæti usque ad Italiam pertinent, supra Veronam & Comum. in radicibus montium quos illi colunt, uinum Rhæticum nascitur, quod laudatis Italice uinis non uidetur cedere. pertingunt autem etiam usque ad loca per quæ Rhenus fertur. Huius gentis sunt etiam Lepontij, Camuniquæ. Vindelici autem & Norici montana exteriora tenent magna ex parte cum 27 Breunis & Genaunis, qui iam ad Illyrios pertinent. Hi omnes cum Italiae uicinas partes assiduè incursionibus uexauerunt, tum Heluetiorum, Sequanorum, Biorum, Germanorum. Petulantissimi Vindelicorum habitant Licatij, Clautinatij, & Vennonæ: Rhætorum Rucantij & Cotuantij. Hestiones quoque Vindelicorum sunt, & Brigantij. urbes ipsorum Brigantium & Campodunum, & Licatiorum ueluti arx Damasia. De horum latronum in Italos sæuicia hoc memoratur, eos pago aut urbe positos, non modò puberes omnes mares necare, sed ne infans quidem masculis parcere. imò ne hic quidem subsistere, sed grauidas etiam mulieres occidere, quas eorum uates dicunt uirilem foetum utero ferre. Post hos uicini iam Adriatici sinus intimo, & locis ad Aquileiam habitant Noricorum quidam, & Carni: Noricorum sunt etiam Taurisci. Horum omnium crebris incursionibus finem imposuit Tiberius & eius frater Drusus unica ætate: & iam annus agitur tertius supra trigessimum, ex quo quiescentes

ραϊδίαν, Ῥωμαίων ἀπειρίαν· ὡς συνώπιασαν μὲν, φερούσαν εἶναι βουλευμένοι τοῖς Σαλασσοῖς. ὀλίγον δ' ἐκτίχον ἐδωκυπόσι αὐτόθι, ὡς ἀφαιδὶς τὸ ἐδίθη. Τῶν μὲν οὖν ἄλλων σωματίων τρεῖς μυριάδες δὲ καὶ τὰς δέσσαν ἐπὶ τοῖς ἑξακισχίλοις, τῶν δὲ μαχίμων αὐτῶν ἑκακισχίλοι. πάντας δ' ἐπώλησε Τροφίππῳ· οὐδέ τι μὲν ὑπὸ δόρυ καταστρεψάμεν· αὐτὸς στρατηγός. τρισχίλους δὲ Ῥωμαίων πέμψας, ἔκυσεν τὴν πόλιν ἀνταρῶσαν ὁ Κάισαρ, ὅτι ἐστρατοπεδούσε χαλεπῶς οὐδέ τι μὲν. καὶ νῦν ἐρῶν ἄγαν πᾶσι ἡ πλοιοχώρα, μίχον τῶν ἄκρων ἐπαρβολῶν παρόντων. Ἐξῆς δὲ τὰ πῆς ἰσχυρῶν τῶν ὄρων, καὶ τὰ ἐπιστρέφοντα πῆς νότον, Ῥαῖτοι καὶ οὐνδελικοί κατάρχουσι, συνάπτοντες ἑλευνησίους καὶ βοίους· ἐπικαύοντες γὰρ τοῖς ἐκείνων πεδίοις. οἱ μὲν οὖν Ῥαῖτοι μέχρι τῆς ἰταλικῆς καδμήσουσι, τῇ ὑπὲρ οὐνδελικῆς καὶ κόμου. καὶ ὁ γὰρ Ῥαιτικός οἶνος τῶν ἐν τῇ ἰταλικῇ ἐπαυνομελίῳ οὐκ ἀπολαύοντες δοκῶν, ὅτι ταῖς τούτων ὑπερβάσις γίνεται. διατίνουσι δὲ καὶ μέχρι τῶν χαλεπῶν δ' ἑρῶν ὁ ἑρῶν φέρηται. τοῦτον δ' εἰσι τῶν φύλων καὶ λευκόνιοι, καὶ καμύνιοι. οἱ δὲ οὐνδελικοί καὶ ναοικῶν τὴν ἐκτὸς παρωρίαν κατάρχουσι τὸ πλεονεκτήμα Βρυγίων καὶ Γεραιῶν, ἧς τῶν ἰλλυριῶν. ἀπαντὰς δ' οὗτοι, καὶ τῇ ἰταλικῇ τὰ γαστρίδεντα μὲν κατάρχοντες, καὶ τῆς ἑλευνησίῳ, καὶ Σικυονίων, καὶ βοίων, καὶ ἱερμαίων. ἰταμώταται δὲ τῶν μὲν οὐνδελικῶν ὕψιστον, λιπαίησι καὶ κλαυπινάποιοι, καὶ οὐνδελικῶν. τῶν δὲ Ῥαιτῶν, Ῥουκαῖνοι, καὶ Καπυαῖνοι. καὶ οἱ ἑσπέρων δὲ τῶν οὐνδελικῶν εἰσι, καὶ Βεργάνιοι· καὶ πόλεις αὐτῶν, Βεργάνιον καὶ Καμυπόλειον, καὶ ἡ τῶν λιπαίηων, ὡς πρὸς ἀκρόπολιν Δαμασία. τῆς δὲ πρὸς τοῖς ἰταλιώταις τῶν λευκῶν τούτων χαλεπότης, λίγυται πρὸς νότον, ὡς ἐπεδὲν ἔλυσεν ἡ πόλις, οὐ μόνον ἀβελὸν ἀνδροφρονειῶντας, ἀλλὰ καὶ μέχρι τῶν ἐκείνων πρὸς νότον τῶν ἀρξίων, καὶ μὲν ὅτι ταῦτα παυνομένους, ἀλλὰ καὶ τὰς ἐκείνων γυναικας ἐτένοντες, ὅπως φάσιν οἱ μὲν τὰς ἀρξίωνων. μετὰ δὲ τοῦτον, οἱ ἐγγύς τῶν οἰκιστῶν, ναοικῶν τὴν πόλιν καὶ Καρνοί. τῶν δὲ ναοικῶν εἰσι, καὶ τῶν ταυρίων. πάντας δ' ἐπώλησε τῶν ἀνδρῶν καταστρεψῶν Τιβέριος καὶ ὁ ἐκείνους αὐτῶν ἀρξίων· ὁ δὲ μὲν, ὡς τ' ἡδὲ τῶν τριτῶν, καὶ τῶν τετρατῶν ἐπὶ τῶν δὲ κατὰ ἰσχυρίαν

χίαν ἔντα, ἀπὸ τεκτοσιν τοὺς φόρους. κατὰ πᾶσαν ἢ πλὴν τῶν Ἀλπιῶν ὄρεσιν, ἔστι μὲν καὶ γινώσκειν χωρία, καλῶς γεω- γεῖσθαι δὲ μὴ μὲν, καὶ αὐτῶν δὲ οὐσιω- πισμῶσι. τὸ μὲν τοῖς πλείοσι καὶ μάλιστα παρὰ τὰς κορυφὰς, παρὰ δὲ ἢ καὶ σωίσαν- τοί τις τῶν, λυπρόν καὶ ἀκέραιον διὰ τὴν τὰς τήχας, καὶ τῶν τραχύτητα τῆ γῆς. κατὰ πάντων οὖν προφῶς τὴ καὶ ἄλλω, ἐ- φηδόντο ἑὸν ὅτι τῶν γὰρ τοῖς πεδίοις, ἵνα ἔχουσιν χορηγούς. αὐτὴ δὲ ὅσον δὲ ἐρηπίνω, πεισῶν, δ' αὖ δ' α, κυρτόν, μέλι, τυρόν· τού- των γὰρ ἀνέπυρρον. Ὑπὸ ἄρκαται δὲ τῶν Καρνῶν, τὸ Ἀπέννινον ὄρεθ, λίμνῳ ἔχον ὀξυῖσιν αἰς τὸν Ἰστρον ποταμόν. ὅς παρα- λαβὼν Ἀταγιν ἄλλον ποταμόν, αἰς τὸν Ἀ- δριακὸν ἐκβάλλει. Ἐκ δὲ τῆ αὐτῆς λίμνης καὶ ἄλλοι ποταμοὶ αἰς τὸ Ἰστρον ῥέει, καλού- μενον Ἀπεννίνος. Καὶ γὰρ ὁ Ἰστρος τὰς ἐρχὰς ἐκ τῶν τῶν λαμβάνει τῶν ὄρεων, πο- λυχρήμων ὄντων, καὶ πολυκρήλων. μέχρι μὲν γὰρ δ' ὄρεθ, ἐκ τῆς Λιγυστικῆς, σιω- χῆν τὰ ὑψέλα τῶν Ἀλπιῶν δ' αὖτε, καὶ ἑνὸς ὄρους φαντασίαν παρῆχεν. εἴτ' ἀν- δρόντα καὶ ταπεινὰ δρόντα δ' αὖτε περὶ πᾶν αἰς τῶν μὲν καὶ πλείους κορυφὰς. πρῶ- τος δὲ ὅστις τούτου ἢ τῶν ῥέων πείρα, καὶ τῆ λίμνης ἐκτετακμένης πῶς ἔω ῥάχης μετρίως ὑψέλα, ὅπου αἰ τῶν Ἰστρον πηγὰς πλε- σίστον εὐνοῖαν, καὶ τῶν Ἑρμιῶν ὄρεων. ἄλλαι δ' αὖτε ἐπιστρέφουσιν αἰς τὸν τῶν Ἰλλυριῶν καὶ τῶν Ἀδριακῶν, ὡς ὅτι τὸ, τὴ Ἀπέννινον ὄρεθ τὸ λιχρόν, ὅ τὸ τοῦ ἄλλου, καὶ οὐλυγὰδία, καὶ τὰ ἐπὶ ὀρεσίνω τῶν οὐν δὲ λιχρῶν, ὅς ὡς δ' αὖτε, καὶ ὁ Κλα- ρος, καὶ ἄλλοι πλείους χαρακτῶδες πο- ταμοὶ συμβαλλουσιν αἰς τὸν τῶν Ἰστρον ῥέ- δρον. καὶ οἱ ἰστροδῶν δὲ ῥέει ἢ δὲ ἐπὶ μι- α τῶν Ἰλλυριῶν καὶ Κελτοῖς ἰδνθ, παρὰ τὰ τοὺς οἰκοῦσι τοὺς τόπους, καὶ ἢ ἀκρα πλε- σίστον τούτων ὄρεθ. οἱ μὲν οὖν ἰστροδῶν πρό- τρον καὶ δὲ αὐτοῦ ὄρεθ, καὶ τοὺς ὄρους ἐφ' ἑκάτερον τῶν οἰκισμῶν ἔχοντα, καὶ τοῖς λιανέροις ἐπικρατεῖν τῶν, ἐκ πεπότην τῆς τῆς ὑπὸ τῶν Σιβαστοῦ Κασάρθ· κα- ταπολεμῶντα. πλείους δ' αὖ τῶν, Μί- πυλον, Ἀρούπανον, Μονήιον, Οὐγνόν, μὲν οὖν ἢ Σιγαστικὰ πόλεις γὰρ πεδία. πρὸ τῶν ὅτι ῥέει αὐτὸς τῶν ῥέων, ἐκ δὲ ὅς αἰς τὸ Ἰστρον. καὶ ἢ ἢ πόλεις δὲ αὐτῶν, πῶς τὸ ἢ τὸ δακῶν πόλεμον. ἢ ἢ ἀκρα ταπνόντα μέρους τῶν Ἀλπιῶν ὄρεθ, καὶ ὁ σιωαπῆσι τοῖς Κυρτοῖς, ὅ δὲ ἢ τὰ ἐκ τῶν ἀκλυῖας φορτία καμίσιν ἀρμαμάφαις, αἰς τὸν καλὸν ῥέει Πάμπορον, παρὶν δὲ ὅριον ἢ πλείων ἢ ἢ.

tributum legitimè persolunt. Per tota porro Alpium montana, tumuli sunt ter- restres, bonæ capaces culturæ, & conual- les bene conditæ. maior tamen pars maxi- mè circa uertices, ubi degebant latrones, sterilis est & infrugifera, ob artis colendi im- peritiam, & asperitatem terræ. Ob inopiam itaque alimentorum & aliarum rerum, pe- percerunt nonnunquam ijs qui campestria tenebant, ut haberent qui ijs suppeditarent necessaria. quibus ipsi uicissim dabant pi- cem, resinam, tædam, ceram, mel, caseum, quorum apud ipsos est copia. Supra Car- nos Apenninus mons situs est: is lacum ha- bet exeuntem 28 in Isaram. qui alium fluui- um Atagin recipiens, in Adriam effluit. Ex eodem lacu alius fluuius Atesinus in Istrum exit. Nam Ister ab his montibus initium ^{Ister.} sumit, in multas partes, multaque capita scis- sis. Hactenus enim à Liguria summitates Alpium continentes porriguntur, uniusque montis speciem præbent. deinde remissæ & humiliores factæ, rursus porro attolluntur in multas partes, multosque uertices. Pri- mus est trans Rhenum & paludem dorsum quoddam uersus oriëntem solem flexum, me- diocriter sublime, ubi fontes Istri sunt prope Sueuos & Hercyniam sylvam. alia sunt Illy- rico obuersa, & Adriæ, ut Apenninus, Tul- lum, Phlygadia, & montes supra Vindelici- am, ex quibus Duras, Claues, aliique plu- res torrentes in Istrum influunt. lapides quo- ^{lapides.} que, permixta nunc Illyrijs & Gallis gens, circa hæc loca habitant, & extremitas his ui- cina est. Hi cum aliquando florent, & su- am habitationem ad utrumque terminum extendissent, latrocinijque inualescerent, tandem ab Augusto Cæsare debellati confe- ctique sunt. Vrbes eos Metulum, Arupe- num, Monettium, Vendum. Post hos Se- gestica urbs in planicie, 29 quam Saus præ- ²⁹ terfluit fluuius, qui in Istrum exit. Vrbs ea ad Dacicū bellum opportunè est sita. Ocre autem pars est Alpiū humilima, quâ ad Car- nos accedunt, & per quam ab Aquileia cur- ribus portatur merces ad locum cui nomen Pamporum, iter stadiorum non ultra cccc.

hinc

hinc fluuijs ad Istrum & aditas ei regiones deuehuntur. Pamportum enim fluuiio alluitur nauigabili ex Illyrico decurrēte, & in Sasi exeunte. itaque facile Segefticam, in Pannoniam, & Tauriscos deuehuntur. Apud Segefticam Colapis quoque fluuius in Saum incidit. uterque est nauigabilis, & ab Alpibus defertur. Proferunt Alpes etiam equos syluestres, & boues. Polybius tradit peculiaris formæ animal ibi nasci, cerui specie, demtiscollo & pilis quibus aprum imitatur: id habere infra mentum quippiam metæ instar enatum dodrātis lōgitudine, crassicie caudæ pulli equini, in imo crinitum. Porro autem montanorum ex Italia in Galliam ulteriorem & septentrionalem traiectionum, qui per Salassos est Lugdunum ducit. est autem duplex, alter curribus etiam peruius, itinere longiore per Centrones. alter per Pœninas fauces breuior, sed idem accliuus & angustus. Lugdunum in medio Galliæ situm est, instar arcis, cum ob fluminum confluentes, tum quod omnib. partibus est propinquum. Itaque etiam Agrippa hinc uias aperuit, unam per Cemmones montes in Aquitaniam
 30 & ad 30 Santones usque: alteram ad Rhenum: tertiam ad Oceanum per Bellouacos & Ambianos: quartam in Narbonēsem Galliam, & ad litus Malsiliense. Potest etiam ad sinistram relinquens aliquis Lugdunum & superiacentem regionem in ipso Pœnino iugo diuertere Rhodano traiecto, aut lacu Lemanno, & per Heluetiorum plana, superato dehinc monte Iura, ad Sequanos, inde, quæ ad Lingonas peruenire. hinc biuium est ad Rhenum & ad Oceanum. Præterea Polybius autor est sua ætate apud Aquileiam, & in Tauriscis præcipuè in Noricis auri solum ita ferax fuisse repertum, ut exhausta duum pedom altitudine terra, statim occurreret aurum fossile. fossam autem xv pedes non excessisse. aurum partim statim purū extitisse, fabæ aut lupini quantitate, octaua tantum parte decocta. aliud maiori quidem diffusionē indiguisse, sed ea admodum utili. Cum autem Itali barbaros per duos menses adiu-

uissent,

δὲν. εἶναι δὲ τοῦ χρυσοῦ τὸν μὲν αὐτόθεν λαθρόν, κυνέου μίγδυν ἢ δέριον, τοῦ ὀγδοῦ μόνον ἀφ' ἡδυνήτου, τὸν δὲ δῖον μὲν χωνέας πλεονέου, σφόδρα δὲ λυσιτιλοῦς. Σιωρ-
 γασαμίων δὲ τοῖς βαρβάροις τῶν ἰκλιωτῶν γῆ δὲ μὲν, παραχρῆμα τὸ χρυσίον εὐαντότερον
 γηέου

ἐκθόν δὲ τοῖς ποταμοῖς ἀπὸ τῆς μέγας
 τῷ Ἰστρου καὶ τῶν ταύτης χωρίων. πα-
 ραχρῆμα γὰρ τὸ πάνπετον ποταμός, ἐκ τῆς
 ἰλλυρίδος φέρονται, πλωτός. ἐκβαλ-
 λει δ' εἰς τὸν Σάον· ὥς τε ὁμαρῶς εἰς τὴν
 Σιγοπηλὴν ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ πρὸς Παν-
 νόν, καὶ Ταυρίσκους. Συμβαλλόμενοι δ' εἰς
 τὸν Σάον ἀπὸ τῆς πλείων, καὶ ὁ Κολάπις.
 ἐκφόρτοι δ' αἰεὶ πλωτοί, εἰσὶν δ' ἀπὸ
 τῶν Ἀλπίων. ἔχουσι δ' ἄλλους, καὶ ἰπ-
 πους ἀγρίους, καὶ βοῆας. φησὶ δὲ Πολύβιος·
 εἰδὶ μορφὴν πῆδος γηράδα γῆ αὐταῖς,
 ἐλαφροῦς τὸ σῆμα, πλεονέου αὐχρῆ· καὶ
 προχρῆμα, ταῦτα δ' ἐκτρέφει καὶ πρὸς
 ἑαυτὸν δὲ τῶν γῆρας πυρρῶν ἰχθύων ὅσον ἀνι-
 σταμένων ἀκρόατον, πολλὰς κίρκων τὸ
 πᾶσι. τῶν δ' ὑποδύσεων τῶν ἐκ τῆς ἰ-
 ταλίας εἰς τὴν ἑξῆς Κιλικίαν, καὶ τὴν πε-
 σάρκον, ἡ δὲ Σαλασσὸν δὴν ἀγροῦς ἀπὸ
 Λούγδουμον. εἰσὶν δ' ἄλλαι ἡ μὲν ἀμφοτέρω-
 δα διωκόμεναι, ἡ δὲ μήκος πλεονέου· ἡ δὲ
 Κεντρῶνον· ἡ δὲ ὀρθία καὶ ἐξῆς, σὺν το-
 μῷ δὲ ἡ δὲ τῶν Ποινίνων. τὸ δὲ Λούγδου-
 μον γῆ μίση τῆς χώρας δὴν, ὥς πορ ἀκρόπο-
 λος, διὰ τὴν τὰς συμβολὰς τῶν ποταμῶν,
 ἡ δὲ καὶ τὸ ἐγγὺς εἶναι πᾶσι τοῖς μέρεσιν. Διό-
 πορ καὶ Ἀγρίππας γῆ δὲ τὴν τὰς ἰσθμῶν εἶ-
 με· τὴν δὲ τῶν Κεμελίων ὁρῶν μίχρην Σαν-
 τόνων καὶ τῆς Ἀκουιτανίας· καὶ τὴν ἐπὶ
 τὸν Ῥῆον· καὶ τρίτῃ τὴν ἐπὶ τὸν Ὀκεανόν,
 τὴν περὶ Βιλοκαρίας, καὶ Ἀμβιανῶν·
 τετάρτῃ δὲ τὴν ἐπὶ τὴν Ναρβονήτιν, καὶ
 τὴν Μακκαλιῶν παραλίαν. ἔστι δὲ καὶ
 γῆ ἀριστοτέρα ἀφ' ἑαυτῆς τὸ Λούγδουμον, καὶ
 τὴν ὑποκεμελίαν χῆραν γῆ αὐτῶν τῶν Ποι-
 νίνων πάλιν ἐκτροπὴν ἀβάνη τὸν Ῥόδα-
 νόν, ἡ τὴν λίμνην τὴν Λιμνίαν εἰς τὰ ἑ-
 λουκῆων πεδία, καὶ αὐτὸν εἰς Σιγοπ-
 ῶν ἐκτρέφεισιν ἡ δὲ τὸ ἰόρα ὄρους, καὶ εἰς
 Λίγρονας· διὰ τὴν τούτων ἐπ' ἑκμῶν καὶ
 ἐπὶ τὸν Ῥῆον καὶ ἐπὶ τὸν Ὀκεανόν διόδοι
 χρίζοντα. ἔπειτα φησὶ Πολύβιος· ἐφ' ἑαυ-
 τῷ κατ' Ἀκυλῆαν μάλιστα, γῆ τοῖς Τρω-
 εῖσι τοῖς Νωρῶν, ἐν τῇ δὲ χρυσῶν
 οὕτως εὐφρύνει, ὥς τ' ἐπὶ δ' ὅσοι πόδας ἀπο-
 σύραν τὴν ἐπιπολῆς γῆν, εὐθὺς ὀρεκτὸν
 εὐερίσκειν χρυσόν. τὸ δὲ ὄρυγμα δὲ μὲν
 πλείονον ὑπερῆκεν ἢ πρὸς τὴν ἀπὸ τῆς
 γῆς

γηίδωκε ἔσθ' ἡρίτω μὲν καὶ ὅλων τῶν ἰ-
 ταλίων· αἰδανομενέους δ' ἐπὶ τοὺς Ταυρίσ-
 τους, μονοπωλῆν ἐκβάλλοντες τοὺς συ-
 σθραζομένους. Ἀλλὰ νῦν ἅπαντα τὰ χυύ-
 σια, ὑπὸ Ῥωμαίοις δέσιν. Καὶ ταῦτα δ' ὥς
 πορλατὴ τῶν ἱβηρίων, φέρουσιν οἱ ποτα-
 μὶ χυσοῦ ψήγμα πῶς ἔσθ' ὀρυκτῶ, οὐ μὲν
 τοι ποσούτωρ. Ὁ δ' αὖτ' ὅς αὐτὸς ποδὶ τῶν
 γηίδους τῶν Ἀλπεων καὶ τοῦ ὕψους λίθου,
 παρὰ βάλας τὰ γ' ὧς ἔλλουσιν ὅρη τὰ μέ-
 γιστα, τὸ Ταύριον, τὸ Λύκαλον, Περνασ-
 σὸν, Ὀλυμπον, Πάριον, Ὅσαν, γ' ὅτι θρά-
 κος Αἴμον, Ῥοδόπιον, δουδακα. Καὶ φε-
 σὶν, ὅτι τοῦτων μὲν ἕκαστον μικροῦ δ' αὖν
 αὐδαμόρον δύζωνις αὐαβλῶναι δαυατὸν,
 αὐδαμόρον δ' ἐ, καὶ ποδελιδῶν τὰς δ' Ἀλ-
 πας, οὐδ' αὖ πεμπηῖα αἰαβαίης τὴν· τὸ
 δ' ἐ μῆκα δέσιν διχηλίωμ καὶ σφαρσίωμ ἐκ-
 δῶμ, τὸ παρῆκον παρὰ τὰ πεδία. Τέτ-
 ταρες δ' ὑπερβάσεις ὀνομαζέμενον. Ὡς
 Λιγύων μὲν τῶν ἔχιστα ἔσθ' Τυρρηνικῶν
 πελάγαι· ἔτε τῶν Ὡς Ταυρίων, τῶν Ἀν-
 ρίβας διήλθον. ἔτε τῶν Ὡς Σαλασσῶν.
 τεταρτίῳ δ' ἐ, τῶν Ὡς Ῥαιτῶν, ἐπέσας
 κρημνώσεις. Αἶμνας δ' εἶναι φεσὶν γ' ὅτι
 τοῖς ὄρεσι πλείους μὲν, ἡρώς δ' ἐ μεγάλας.
 Ὡς μὲν βλῶακ· ἔχε μῆκα· πρηπρησί-
 ον ἐκδῶμ, πλάτ· δ' ἐκατὸν πρηπρηκόν
 τα, ἔκρη δ' ἐ ποταμὸς Μίγκι· ἢ δ' ἐξῆς
 Οὐρβανός, τεπρηπρησίωμ, πλάτ· δ' ἐ
 σφροτόρα φη προτόρον. ἔξινσι δ' ἐ ποταμόν
 τὸν ἀπίκονον. τρίτῳ δ' ἐ Λαί· μῆκα· ἐγ-
 γὺς πρηπρησίωμ ἐκδῶμ, πλάτ· δ' ἐ
 πρηπρηκόντα, ποταμόν δ' ἐξινσι μίγαν Ἀ-
 δουαν. πάντας δ' ὥς τὸν Ῥάδον συρρίον-
 σι. Τεσσαῦτα καὶ
 γον·

uissent, statim auri precium fuisse per totam
Italiam triente deminutum. quod cum sen-
tirent Taurisci, electis eos operarum socijs
solos aurum coëmisse. Nunc omnia ista au-
ri metalla Romani possident. his autem in lo-
cis, ut in Hispania quoque præter fossile au-
rum, in fluuijs etiamamenta auri, tametsi
non tanta quantitate, inueniuntur. Idem Po-
lybius de Alpium magnitudine & altitudi-
ne uerba faciens, cum ijs maximos Græciæ
montes contendit, ut Taygetum, Lycæum,
Parnassum, Olympum, Pelium, Ossam, &
de Thraciæ montibus Aemum, Rhodopen,
Dunacem. atque horum quemque unius
diei spacio expeditum uiatorem ferè cōscen-
dere, tantodemque spacio ambire posse. at
Alpes ne intra quintum quidem diem con-
scendi à quoquam posse. & longitudinem
iuxta campestria porrectam esse $\text{C} \text{D} \text{C} \text{C}$ sta-
diorum. Quatuor etiam tantummodò ea-
rum transitus nominat. per Ligures, proxi-
mè Etruscum mare: per Taurinos, quo An-
nibal usus per Salastos: & quartum per Rhe-
tos. eosque omnes ait esse præcípites. Lacus
in Alpibus ait esse complures, tres tamen ma-
gnos. quorum Benacus in longum D stadia
occupet, in latum $\text{C} \text{L}$. ex hoc Mincius efflu-
it. Post hunc Verbanus, $\text{C} \text{C} \text{C} \text{C}$ stadio-
rum longitudine, angustior aliquanto prius
dicto. is amnem emittit Ticinum. Tertius
est Larius, longus ferè $\text{C} \text{C} \text{C}$, latus $\text{x} \text{x} \text{x}$. is
Adduam magnum flumē emittit. Hi autem
fluuij omnes in Padum confluunt. Atque hæc
habuimus, quæ de Alpibus diceremus mon-
tibus.

Alpinia magna.

Lacus in Alpib.

IN LIBRUM QVARTVM STRAB.

BONIS ANNOTATA, INTERPRETIS.

Rgumentum, quia Strabonis non est, omittendū potius quam corrigendum duxi. Ex fine precedentis libri satis apparet quid sit descripturus hoc libro: nempe Galliam, ἡνσομαλδῶν scriptor hunc librū tertium facit.

1. **Rhenum accolentes.**] In Greco est ἡγεῖταις Ἀλπεῖς. & Alpes, quod omisi, & expunctum uelim. nemo enim nescit quā procul ab Alpibus ab sint Belge septentrionem uersus Gallorum ultimi: cum illis Gallia nihil habeat meridionalius. Caesaris descriptio in manibus est. mox. auctis decem.] ἑπτάπαρ suspectum mihi est. fortē ἑπτά, septem. Consule historicos.

2. **Ut dictum est.**] Vbi malim ὡς ποῖον εἶρησεται. ut dicetur, sed & postea de Varo fluuiū ait ὡς εἶπον πρὸς τὸ ποῖον, cum tamen nulla eius in precedentibus, hodie quidem, aut nostro saltem in libro extet mentio.

3. **Rhoen Agatham.**] Ῥόην ἀγαθὴν. fortē Ῥόην, ut sit Boni fluxus. hæc Plinio & Stephano est Agatha, itemq; Ptolemæo Ἀγαθὴ πόλις. Timosthenes apud Stephanum Ἀγαθὴν τὴν χηρὴν uocat, bonam fortunam. ut fortassis hic quoque τὴν χηρὴν pro Ῥόην sit scribendum. Ridiculē hunc locum interpret corrupe-
rat, Agathe ignorance. Sextius porro, fuit C. Sextius Caluinus. circa annum V. C. DCXXV. Epit. Liuij 61. Velleius, alij.

4. **Mons Sigius.**] Σιγίον. Ptolemæus habet Σητίον, Setium. Ilybryris Plinio est Illiberis. 3. 4. apud Ptolemæum legitur Ἰλλήρις, corruptē puto. Apud Plinium porro Araris malē scribitur in fluuiorum Narbonensium censu, cum is fluuius procul inde per Sequanos & Heduos in Rhodanum influat. Caesar. 1. bell. Gall. Legendum est Arauris. Ptolemæus enim Ἀραύριον habet, ubi Strabo ῥαύραρις, incuria librarij, pro Ἀραύραρις, & quem nos Obrin habemus est Ptolemæo Ὀροβίον. pro κερταῖς noster habebat manum frūis:

Plinius corre-
ctus.

† Caesar & Plinius.

5. **Biltera.**] Nolui mutare. sed est legendum uel Blitera cum Plinio, uel Betira (aut pluraliter Blitera, Betira.) cum Ptolemæo. uide Stephanum in B A E T A R R A. post μετόν pro μέσον & ὕδατα pro ὕδατι ex epitoma, sensu suffragante. quid autem est μελεμβόριον; βόριον legi item κατακλῆδαε.
6. **Sed fragmenta.**] Ἀλλ' inserui ob sensum. locus habet aliquid uiliij: Versus autem qui sequuntur Aeschylei, desumpti sunt ex Prometheus soluto seu uin-

culis liberato, quod doctissimus uir & pulcerrimē de litteris meritis Henricus Stephanus in annotationibus suis Aeschyleis ingeniosissima coniectura docuit. Quamquam coniectura ne opus quidem est, cum Dionysius Halicarnassensis, tres primos horum uersuum nominatim citet ex Aeschilo ἐν Περικλέει δυνάμει: libro primo antiquitatum Romanarum. quos & inde emendauit. μεμψει secunda persona Atticē dici norunt eruditū. reliquos in Aldino luxatos, iam antē quidam metri leges secutus restituerat. Rarum est diuisio uocis compositae ἐν μεμβόριον in duos uersum. sed tamen etiam Horatius Sic 1. Sat. 2. — quid inter Est in matrona — &c. illud tamen quod de mollicie loci dicit, non satis assequor. & fortē legendum est ἐν ἐν μεμβόριον.

7. **Marius.**] In Greco erat Timeus inculcatus. uerū ex historijs notum est Ambrones Cimbrorum socios à Mario deuictos esse. & huius ipsius à Mario facti operis Plutarchus in eius uita meminit disertissimē. qui autem sint τῶν γενοί, nescio. Teutonum aut Tigurinorum nomen historie quadraret. nam Orosius horum quoque meminit in hac explicanda. Sed longē utrumque à scriptura abest. cogitauī aliquando legendum τῶν γενοί, Tugensium, zūger, qui sunt Tigurinorum uicini. Infra ἀπὸ τῶν γενοίς ἀπὸ μακρό.] Posterius ἀπὸ in ἀπὸ muta, & Masiliam quarto casu scribe. mox Taurentium scripsi, ut supra hic erat τῶν γενοίον, Tauroentium. ut & Ptolem. habet.

8. **Cauarum.**] Sic emendauī ex alijs geographis. sunt autem pleraque nomina ualdē corrupta, & suspecta. ut Iconij, Pedyli: qui infra non procul sine libri Siconij & Medoali leguntur. Infra Cn. Domitius.] Hunc locum correxi ex historia, quæ extat in Liuiana epitoma LX^a, & apud Orosium lib. 5. cap. 13. & alios. illi autem habent non Vndalum, sed Vindalum.

9. **Conualles.**] Αὐλῶνας, noster ἀλῶνας, Aldui ἀλῶνας.

Mox ab Alpibus.] Interpres pro ἀνω τῶν πόλεων legit aliquid de Alpibus. ipse puto scribendum ἀπὸ τῶν Ἀλπεῶν, ab Alpibus, Segusianos scripsi pro Σεγυσιανῶν. † Caesar lib. 1. de bello Gallico. Ab Allobrogibus in Segusianos (malē legunt qui Segusianos ibi legunt.) exercitum ducit. Hi sunt extra prouinciam trans Rhodanum primi &c. Σεγυσιανῶν sunt etiam apud Ptolemæum hoc ipso loco. Eosdem pro nescio quo Engosiaborum monstro reposui, secutus Plinium 4. 18. Vbi tamen Secusiani legitur quod non moror.

Linca

sextam Europe, & à nobis libro sequenti præfixam. Mox.

Galloligures.] Lego enim κελτολίγυρας, non κελτολίγυρας, quod credo facile probatum iri sententiam loci perpendentibus. Sed uox δουρίαν & haud dubiè praua est, neque satis uideo quid scribi debeat.

26 Ac munitos.] Sequitur ὅτι ἔχουσιν ἰκτινοί, quod quid sit non uideo, si non est πλεονασμός idem quod antè dictum. mox pro ἰππαρχὸς lege ἰππαρχὸς, uel ὕππαρχος. Siconij mihi suspecti sunt, supra Iconij legebatur, minus etiam, puto, rectè: & pro Medoalis Pedyli, mox μέδωνδας. sunt Medulli, quorum inter Alpinas gentes Plin. meminit. 3.20. & Ptolem. in Narbonensi iuxta Allobroges. ut ex eodem pro Siconijs, Segalauni intelligendi uideantur. Sed hic amplius. quod autem Medulli dicuntur supra confluentes Isare & Rhodani siti, intelligendum est eregionè, & ut sic dicam, eadem eleuatione poli in Alpibus, in qua Narbonensi Gallia procul inde isti confluentes. Sic etiam intelligendum est quod de Lemanno lacu dicitur, qui τελαμνία monstrousè dicitur. & paulo post λιμὴν λιμνία. De Ideonni & Cottij terra nihil inuenio.

27 Breunis & Genannis.] Erat βρεῦκων καὶ γενάνων. Cur βρεῦκων legam, ostendi in Stephano. Lego autem Genaunos, γενάνων, cum quis ita apud Horatium legitur 4. Od. 14. ubi coniunctim etiam horum mentio fit: tum quia apud Plinium libro tertio, cap. 20. legitur in Alpinarum recensione genti-

um, Breuni. Naunes, pro Genaunes puto. tum quia facile fuit γ in τ mutari à librario, & u pro vv scribi. qui errores passim occurrunt. Apud Ptolemeum quoque uel λεῖνοι uel γενεάνοι sunt mendosi. scribendumque crediderim pro priore Βελεάνοι. Velau- nas habet Plin. ibidem. pro posteriore, quod ex priore sit corruptum, γενεάνοι.

28 In Isaram.] Hic locus mirificè corruptus est, quod ad nomina fluuiorum attinet, que ex Apennino Sic in Adriam, fluētia, nullibi extāt. nam Atesis quidē in Istrum minime exit. Cogitauī Ἀτσανὸς fortassis esse Ticinum. & pro Istro Padum legendum. Sed hoc nihil sufficit ad totum sanandum morbum.

29 Quam Saus.] Ὅτι Πυρὸς αὐτὸς, falsissimum. de Szo quidem uerum. uide Plin. 4.25. Interpres Oceanum. Sanè Oeneus, Οἰνεύς, in Illyrico fluuius à Ptolemaeo nominatur. Colapin autem ex Plinio restitui, is Dionis. lib. 11. est Κόλαψ.

30 Santones usque.] Legebant μέγας αὐτῶν. Sunt & sequentia magis quam uellem mendosa, & ut puto mutila, quò enim refertur illud ἐπεί φησι τοῦδ. nisi ἔτι legas. & de itinere altero sententiam puto me expressisse, cum uerba corrigere non aude- rem. Vbi autem est mons Dunax? In extremo libro nomina Ticini & Addue erāt transposita, & cum non semel Strabo hoc ipso & sequenti libro Addue Larium tribuat, non trepidè mendum sustuli. Vide Plinium 3.19.

alibi, & alios.

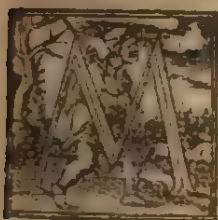
STRABO

F I N I S.

ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚὴν ΒΙΒΛίον
ΠΕΜΠΤΟΝ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Ἐν τῷ πέμπτῳ τὰ περιτταλίας ἀπὸ τῆς ὑπερῆς τῶν ἁλπίων, μέχρι τῆς Σικελικῆς πορθαῖα καὶ Ταραντίνου κόλπου, καὶ τῆς Ποσειδωνιάδος. ἐν οἷς Βενετία, Λιγουρία, Πίκουρον, Τυρρηνία, Ρώμη, Καμπανία, Λυκαονία, Ἀπουλία, καὶ ὅσαι νῆσοι τῇ ταύτης θαλάσῃ περιήκοντα ἀπὸ Γενναίων μέχρι Σικελίας.

Εἰς τὴν δὲ τὴν ὑπερῆς τῶν ἁλπίων, ἀρχὴ τῆς νῦν ἰταλίας. οἱ γὰρ παλαιοὶ τὴν Οἰνωτρίαν, ἡ καλεῖται ἰταλίαν, ἀπὸ τῆς Σικελικῆς πορθαῖα, μέχρι τῆς Ταραν-

τίνος κόλπου, καὶ τῆς Ποσειδωνιάδος διέκρινον. ὑπὸ Περσέως δὲ τὸν νόμον, καὶ μέχρι τῆς ὑπερῆς τῶν ἁλπίων περὶ τὸν πορθαῖα. περὶ τῆς Βενετίας καὶ τῆς Λιγουρίας, μέχρι οὐδένου πορθαῖα καὶ τῆς ταύτης θαλάσσης, ἀπὸ τῶν ὀρίων τῶν Τυρρηνικῶν καὶ τῆς Ἰσρίας μέχρι Ρώμης. Εἰκόσκει δ' αὖ τις διτύχησαντας τοὺς πρώτους ὀνομαζόντας ἰταλούς, μεταδιδῶναι καὶ τοῖς πλησιωκόσι, ἃ δ' οὕτως ἐπὶ δόσιν λαβόντες, καὶ τῶν Ῥωμαίων ὑπὸ Περσέως. ὅτι δὲ ποτε ἀφ' οὗ μετέδοσαν Ῥωμαῖοι τοῖς ἰταλιώταις τὴν ἰσοπολιτείαν, ἡ δὲ καὶ τῆς γῆς ἁλπίων Γαλατίας, καὶ Ἐνθρῆς, τὴν αὐτὴν ἀπονομαστέμεν, περὶ τὸν πορθαῖα καὶ ἰταλιώτας πάντας καὶ Ῥωμαίους. ἀποικίας τε πολλὰς ἐποιεῖσαι, τὰς μὲν πρότερον, τὰς δ' ὑστέρον, ὡς οὐ γὰρ ὁμοῦ ἀπὸ τῶν ἀμείνων ἐποίησε. Ἐνὶ μὲν οὖν γῆματι συμπάσαν τὴν νῦν ἰταλίαν, οὐ γὰρ ὁμοῦ πορθαῖα βάλαντος. καὶ βεβασιῶν ἄκραν εἶναι τρίγωνον ἐκ κεμενέλιου περὶ τὸν πορθαῖα καὶ χαμμενέας ἀνατολὰς, καὶ πορθαῖα δὲ περὶ τῆς Σικελικῆς πορθαῖα, βασιῶν δ' ἔχουσιν τὰς ἁλπίας, συγχωρεῖσαι δὲ καὶ τῶν πλεονέκτων, τὴν νῦν τὴν πορθαῖα τελευτῶσαν, ἐκ κεμενέλιου καὶ τῶν Τυρρηνικῶν περὶ τὸν πορθαῖα. Τρίγωνον δὲ ἰδίως τὸ ἀνδύρακμον καλεῖται γῆμα. γῆμα δὲ καὶ αἱ βασιῶν, καὶ αἱ πλεονέκτων. περὶ τὸν πορθαῖα εἰσιν, ὥστε αἱ φημι δὲ συγχωρεῖν, πορθαῖα γῆμα οὐ γὰρ γῆμα δὲ καὶ τὴν πλεονέκτων. τὴν νῦν τὰς ἀνατολὰς. Τ' ἄλλα δ' οὐχ ἱκανῶς εἰρηκα-

σιν, ὡς

STRABONIS RERVM
GEOGRAPHICARVM LI-
BER QVINTVS.

ARGVMENTVM.

Quinto volumine describuntur, quae ab Alpium radicibus sunt usque ad fretum Siculo, sinumque Tarentinum, ac Posidoniatem, atque Paestanum. In his haec regiones sunt, Venetia, Liguria, Picenum, Lucania, Thufcia, Roma, Campania, Apulia. Insulae etiam quotquot in Italico mari à Genua ad Siciliam sitae sunt, enumerantur.

Οἱ δὲ τὴν ὑπερῆς τῶν ἁλπίων, ἀρχὴ τῆς νῦν ἰταλίας. οἱ γὰρ παλαιοὶ τὴν Οἰνωτρίαν, ἡ καλεῖται ἰταλίαν, ἀπὸ τῆς Σικελικῆς πορθαῖα, μέχρι τῆς Ταραν-

Italia nomen.

tendit. quod nomen deinde ita obtinuit, ut usque ad Alpium radices proferretur. occupavit etiam Liguriam usque ad Varum flumen & mare quod à finibus Etruriae eo pertinet, & Istriam usque ad Polam. Probabile est, eos qui primum Itali sunt appellati, ob res secundas nomen cum finitimis communicasse, idque deinde ita augmentum, tantisper dum ad Romanos summa rerum peruenit. Tandem etiam, cum Romani Italos in societatem civitatis receperint, placuit eodem honore dignari Gallos cisalpinos, & Venetos, omnibusque Italorum & Romanorum nomen tribuere, & diuersis temporibus colonias concedere, quibus praestantiores alias haud facile dixeris. Non in proclivi est totam Italiam geometrica una aliqua figura describere. quam dicunt eam esse promontorium tri-

De forma eius Italia.

guli forma porrectum versus meridiem & orientem hybernium, cuius mucro sit ad Siculo fretum, Alpes pro basi. * i concedere autem etiam alterum latus quod Tyrrheno mari alluitur, & Siculo mari innititur. Atqui triangulum proprie dicitur figura tribus rectis lineis contenta. hic & basis, & latera circumferentias habent. itaque si concedendum est Italiam esse forma trianguli, addendum, eius cuius & basis & latera circumductis describantur lineis, concedenda est etiam lateris versus orientem incurvatio. Reliqua non fa-

tis apte dixerunt, unum latus ponentes à sinu Adriatici intimo usque ad fretum. Latus enim dicimus lineam absque ullo angulo. quod fit, cum partes inuicem aut omnino non inclinantur, aut leuiter admodum. At linea ab Arimino ad lapygium promontorium, & linea eodem à freto ducta, ad angulum non leuiter in se inuicem inclinantur. idemq̃ sentio de lineis ab intimo Adriæ & lapygio ductis, quæ circa Ariminum & Rauennam concurrentes, angulum faciunt, aut saltem circumferentiam minimè negligendam. Itaque litus ab Adriæ intimo ad lapygium si pro uno latere ponendum sit, recta linea non erit. Ab lapygio autem ad fretum aliud porro describetur latus, ne ipsum quidem rectilineum. At sic quadrilatera potius quàm triquetra erit figura, nullo modo triangula, nisi improprie loqui uelis. Præstat autem fieri, figurarum quæ geometricis figuris non respondent, non facile posse tradi circumscriptionem. singulatim autem ita licet dicere, Alpium radices circumferentiam habere sinuosam, cauitate Italix obuersa. sinus medium est apud Salassos. extrema flectuntur partim usque ad fines & intimum Adriatici sinus, partim in oram Liguriæ usque ad Genuam Liguriæ emporium. quo loco Apenninus Alpihus committitur. Subiacet autem statim planicies insignis, circ̃ circ̃ stadiorum longitudine & latitudine ferè æquali: cuius meridionale latus ora Venetorū & Apennini parte ad Ariminū & Anconē porrecta includitur. Apenninus enim à Liguria incipiens in Etruriam pergit, angustam oram maritimam excludens. inde paulatim in mediterranea recedens, ubi ad agrum Pisanum peruenit, ad orientem conuertitur, & Adriaticum mare, usque ad loca Arimino & Anconæ uicina, quæ Venetorum oræ maritimæ in eadem recta subiacent linea. His ergo finibus Gallia cisalpina includitur. Longitudo oræ maritimæ est 1000 circ̃ 000 stadiorum: cum montibus. latitudo paulo minus circ̃ 100. Reliqua Italia angusta est & in longum porrecta, inq̃ duos exit uertices, quorum alter ad fretum Siculum, alter ad lapygium est. stringitur autem ab una parte Adriatico, ab altera Tyrrheno mari. Similia autem forma

sunt
 δ' ἔλαττον τὸ πλάτος τῶν χιλιῶν. Ἡ λοιπὴ δ' Ἰταλία, ἐξ ἧς καὶ παραμύκης δὲ κορυφομενὴς διχῶς, τῇ μὲν πρὸς τὸν Σικελικὸν πορθμόν, τῇ δ' ἐπὶ πρὸς τὴν Ἰαπυγίαν. σφωλγγομένη δ' ἐκατέρωθεν, τῇ μὲν ὑπὸ τοῦ Ἀδρίου, τῇ δ' ὑπὸ τοῦ Τυρρηνικοῦ πελάγους. Ἔστι δ' ὁμοιοῦν τὸ σχῆμα τοῦ Ἀ-

σιμ, ὑποδιδέμενοι μίαν πλοῦσαν ἀπὸ τοῦ μυχὸς τοῦ Ἀδρίου μέχρι τοῦ πορθμοῦ. πλοῦσαν γὰρ λεγομένη τὴν ἀγώνιον γραμμὴν. ἀγώνιος δ' ὅστις ὅταν ἢ μὴ συνδύκῃ πρὸς τὰ ἄλλα λαμβάνῃ, ἢ μὴ ἐπὶ πολὺν. Ἡ δ' ἐκ τοῦ Ἀρμινοῦ ἐπὶ τὴν ἄκραν τὴν Ἰαπυγίαν, καὶ ἡ ἀπὸ τοῦ πορθμοῦ ἐπὶ τὴν αὐτὴν ἄκραν, πᾶν πολὺν τι συνδύσσιμ. ὁμοίως δ' ἔχον οἷομαι καὶ τὴν ἀπὸ τοῦ μυχὸς τοῦ Ἀδρίου, καὶ τὴν ἀπὸ τοῦ Ἰαπυγίας. συμπίπτουσαι γὰρ ἐπὶ τοὺς ποδὲς Ἀρμινοῦ καὶ Ραβένναν τοποῦς, γωνίαν ποιοῦσαι. εἰ δ' ἐκ γωνίαν, ποδὲς φέρειν γὰρ ἀξιολογεῖται. ὥς τ' εἰ ἀρα τὸ αὐτὸ εἰς μίαν πλοῦσαν ὁ παραπλοῦς, ὁ ἀπὸ τοῦ μυχὸς ἐπὶ τὴν Ἰαπυγίαν, οὐκ εὐθέως. τὸ δ' εἰς τοῦ πορθμοῦ ἐπὶ τὴν ἄκραν, ἄλλω αὖ ὑπογράφει πλοῦσαν, οὐδ' ἐκ ταύτης εὐθέως. οὕτως δ' ἐκ τῆς πλοῦς πλοῦσαν μάλιστ' ἢ τῆς πλοῦς φέρειν αὐτὴς τὸ σχῆμα. τῆς γωνίας δ' οὐδὲ πωδῶν, πλὴν ἐκ παραμύκης. Βίλπορ δ' ὁμολογεῖται, ὅτι τῶν ἀλπεῖν τῶν χιλιῶν, οὐκ ὀνομαζομένη ἢ ἀποδοῖς. Κατὰ μὲν δ' οὕτως αὐτῶν διωκτὸν, ὅτι τῶν μὲν Ἀλπεῶν ποδὲς φέρει ἢ ὑπὸ ῥα δὲ, καὶ κοιλώδης, τὰ κοιλὰ ἔχουσα ἐστραμμένα πρὸς τὴν Ἰταλίαν. τῶ δ' ἐκ κοίλου τὰ μὲν μίσα πρὸς τοὺς Σαλασσὸς δὲ. τὰ δ' ἄκρα ἐπιστροφῶν λαμβάνει, τὰ μὲν μέχρι τοῦ ἄκρας καὶ τοῦ μυχὸς τοῦ Ἀδρίου, τὰ δ' ἐκ τὴν Λιγυστικῶν παραλίαν μέχρι τοῦ Ἰαπυγίας, τῶ τῶν Λιγυῶν ἐμπορίῃ, ὅπου τὰ Ἀπέννινά ὄρη συνάπτει τοὺς Ἀλπεσίμ. ὑποκατατὴ δ' εὐθέως πεδίον ἀξιολογεῖται πᾶσι πᾶσι ἔχον τὸ πλάτος καὶ τὸ μήκος, πεδία μὲν ἐκαστὸν, καὶ διχίλιον. τὸ δ' ἐκ μισομυθιῶν αὐτῶν πλοῦσαν ἑλάντα τῇ τε τῶν ἑνὶ τῶν παραλίᾳ, καὶ τοὺς Ἀπέννινος ὄρεσι, τοὺς ποδὲς Ἀρμινοῦ, καὶ Ἀγκῶνα καὶ Ἀγκῶνα. ταῦτα γὰρ ἀρξάμεθα δὲ τοῦ Λιγυστικῆς ἐκ τὴν Τυρρηνίαν ἐμβάλλει, εὐθὺς παραλίαν ἀπελιπὸντα. ὅσα ἐκχωροῦντα εἰς τὴν μισογαίαν κατ' ὀλίγον, ἐπεὶ αὐτὴν γίνονται ἐπὶ τὴν Πισάτην, ἐπιστρέφει πρὸς εἰς, καὶ πρὸς τὸν Ἀδρίαν ὡς τῶν ποδὲς Ἀρμινοῦ καὶ Ἀγκῶνα τόποις, συνάπτουσα ἐπ' εὐθείας τῇ τῶν ἑνὶ τῶν παραλίᾳ. Ἡ μὲν οὖν γῆ τις Ἀλπεῶν Κελτικῆς, πύτοις ἑλάντα τοὺς ὄρεσι. καὶ ἐστὶ τὸ μὲν παραλίᾳ τὸ μήκος ὅσον τὸ πεδίων ὡς τοὺς ἑξαχιλίους, μετὰ τῶν ὄρων. μικρόν

τὸ Ἀδρίαν καὶ τὸ μέγιστον τῆς ἰταλίας τῆς τε ἀφορίζουσας τοὺς Ἀπηνίνους ὄρεσι, καὶ τῇ θαλάττῃ ἐκαστὰ, μέχρι τῆς ἰαπυγίας καὶ τοῦ ἰδμοῦ τοῦ κατὰ τὸν Ταραντῖνον καὶ τὸν ποσειδωνιατῶν κόλπον. τὸ, τι γὰρ πλά-
 τος τὸ μέγιστον ἀμφοῖν ὅτι πρὸς χιλίους καὶ τριακοσίους πεδίους. τὸ δὲ μέγιστον ἔλαττον, οὐ πολὺ τῶν ἑκαχιλίων. ἄλλοι πρὸς ὅτιν ὁσὺν κατέχουσι βρεῖτοι καὶ Λούκανοι. Θε-
 σι δὲ πολλοὶ βίβλιν, περὶ μὲν εἶναι τὴν παρα-
 λίαν τὴν ἀπὸ ἰαπυγίας μέχρι ποσειδωνίου καὶ τριχιλίων πεδίων. ἐκ τούτου δ' αὐτῶν τῶν Σικελικῶν πελάγει, πλείοντι δὲ καὶ πρὸς τε κοσίωμ δέουσαν. Τὰ δὲ Ἀπηνίνικα ὅρα συ-
 ναψαντα τοῖς πρὸς Ἀρμίνορον καὶ Ἀγκῶνα τόποις, καὶ ἀφορίζοντα τὸ ταῦτα πλά-
 τος τῆς ἰταλίας ἀπὸ θαλάττης ἐπὶ θάλατ-
 ταν, ὡς προφῶν λαμβάνει πάλιν, καὶ τέ-
 μνω τὴν χώραν ὅλῃν ὡς μέγιστον. μέχρι μὲν δὲ
 Ρούκετιων καὶ Λούκανων, ὃ πολὺν ἀφίστα-
 ται τὸ Ἀδρίαν. συναψαντα δὲ Λούκανοις,
 ἐπὶ τὴν ἐπὶ τὴν θάλατταν ἀποκλίνει μέλ-
 λον, καὶ λοιπὸν ὅρα μέσθιν τῶν Λούκανων
 καὶ Βρετῶν διεκρίοντα τελευτᾷ πρὸς τὴν
 Λούκου πετράν τῇ Ρηγίνης καλῶμενης. Τυ-
 πωδὸς μὲν ἐν ἑκτῇ πρὸς τῇ νῦν ἰταλίας
 ἀπέσις ταῦτα. περὶ αὐτὴν δὲ ἀναλαβόν-
 τας ἐπὶ τὴν πρὸς τῶν ἰαπυγίας. καὶ πρῶ-
 τῶν πρὸς τῶν ὑπὸ τοῖς Ἀλπεσίω. ἔστι δὲ πε-
 τρὶον ἐνθαλαμμοσφόρον, καὶ γνωσθῆναι
 εὐκέρπεις πεποικιλμένον. ἔστι δὲ αὐτὸ
 μέσθιν πρὸς Ρούκετιον. καὶ καλεῖται τὸ μὲν
 γῆρας τὸ Ρούκετιον, τὸ δὲ πέραν. γῆρας μὲν ὅσον
 ὅτι πρὸς τοῖς Ἀπηνίνους ὄρεσι, καὶ τῇ Λιγυ-
 ρικῇ. πέραν δὲ τὸ λοιπὸν. Οἰκᾷται δὲ τὸ
 μὲν ὑπὸ τῶν Λιγυρικῶν ἰδνῶν καὶ τῶν Κελ-
 τικῶν, τῶν μὲν ὑπὸ τοῖς ὄρεσι οἰκῶντων,
 τῶν δ' ἐν τοῖς πεδίοις. τὸ δ' ὑπὸ τῶν Κελ-
 τῶν καὶ ἑνὶ τῶν. Οἱ μὲν ἐν Κελτοῖς τοῖς ὑ-
 περαλπέσις ὁμοιόθεν ἦσι. Πρὸς τῶν ἑν-
 τῶν, διττὸς λόγος. οἱ μὲν γὰρ καὶ αὐτοὺς φε-
 σὶ Κελτῶν εἶναι ἀποίκους τῶν ὁμωνύμων
 Βαρβαρικῶν. Οἱ δ' ἐκ τῶν Τρωϊκῶν ὁμο-
 λήμου μὲν Ἀντιώρον σὺνδῶναι δ' ὄρεσιν φα-
 σὶ τῶν ἐκ τῆς Παφλαγονίας ἐν τῶν πινῶν.
 μαρτύριον δὲ τούτου περὶ φέροντα, τὴν
 πρὸς τῆς ἰπποτροφίας ἐπιμέλειαν. ἂν καὶ
 μὲν τελείως ἐκλείπει, πρὸ τούτου δὲ ἐπιμα-
 το παρ' αὐτοῖς ἀπὸ τοῦ παλαιῶ ἡλὸς τοῦ κα-
 τὰ τῆς ἡμονιπιδίας ἰππους. τούτου δὲ καὶ
 ὁμοῦ μίμνηται.

Ἐξ ἐν τούτοις, ὅτιν ἡμῶν γῆρας ἀχροφάτων.

Καὶ Διονύσιος δὲ τῆς Σικελίας τύραννος, γῆρας δὲ τὸ ἰπποτροφίον συνιστάσας τῶν ἐ-
 θλυντῶν ἰππων. ὥστε καὶ ὄνομα γῆρας τοῖς ἑλλασί γῆρας τῆς ἐν τῇ πινῶν, καὶ πολλῶν γῆ-
 ρον δὲ.

sunt Adriaticum mare, & Italia quæ monte Apennino, & utroque mari inclusa usque ad Iapygiam & isthmum Tarentino & Posidoniae sinubus interiecto protenditur. utriusque enim maxima latitudo est $\epsilon\iota\delta\ \epsilon\epsilon\epsilon$ cir- citer stadiorum, longitudo paulo minor $\iota\delta\delta$ $\epsilon\iota\delta$. Restat deinde ea Italiae pars, quam Brutii & Lucani tenent. Polybius scriptum reli- quit terrestre iter à Iapygio per oram ad fre- tum esse uel $\epsilon\iota\delta\ \epsilon\iota\delta\ \epsilon\iota\delta$ stadiorum, ac eam oram mari Siculo allui. navigationem autem ne $\iota\delta$ quidem implere stadia. Enim- uerò Apenninus ubi ad Ariminum & An- conam perrexit, ibique Italiae latitudinem ab uno mari ad alterum definiuit, rursum se con- uertit, & reliquam Italiam per longum secat. Donec Peucettos & Lucanos attingat, non procul ab Adria rescedit. apud Lucanos uel sum alterum mare incipit inclinare, ac dein- cept per Lucanos & Bruttios in Leucopetra- m (. uox album saxum norat.) agri Rhe- gini desinit. Hæc ergo Italiae esto uniuersa quædam delineatio. nunc ordine de singulis dicere aggrediemur, initio sumto ab ea regio-
 ne, quæ sub Alpibus est sita. Est ea planities admodum felix, & collibus terrestribus fru- giferis distincta. mediam ferè Padus diuidit, unde regionis pars Cispadana, quæ est ad Apenninum & Liguriam, reliqua Transpada- na dicitur. Illam Ligusticæ & Gallicæ gen- tes colunt, partim in montibus degentes, par- tim in campestribus: hanc Galli & Veneti. Ac Galli quidem Gallorum transalpinorum sunt gentiles. De Venetis duplex fertur sen- tentia. Quidam enim eos quoque Gallos fa- ciunt, Gallorum Venetorum qui ad Ocea-
 num habitant gentiles. Alij è bello Troiano cum Antenore eò locorum euasille tradunt Venetorum Paphlagonum quosdam. cui rei testimonium proferunt studium alendorum equorum. quod nunc quidem planè aboli- tum est, quondam apud eos in precio fuit imi- tatione priscorum qui procreandis mulis e- quas alebant. cuius etià Homerus meminit. E' Venetis, mulis ubi multus agrestib. ortus.

Gallia Cispalpi-
 na descriptio.

Venet.

Ilud. A. 852.

Dionysius quoque tyrannus Siciliae inde equorum ad certamina educandorum arma- ta instituit: ut etiam apud Græcos pullorum Venetorum fama innotuerit, eoq; nomine

Veneti

Venetilongo tempore claruerint. Vniuersa regio fluminibus abundat, ac paludibus, maxime Venetorum, cui & à mari aliquid accidit. Sola enim ferè ista pars nostri maris eodem quo Oceanus more afficitur, similesq; eius æstibus affluxus refluxusq; patitur. unde maior planiciei pars palus marina facta est, fossisq; & aggeribus actis, quemadmodum in inferiore sit Aegypto, aqua hinc inde deriuatur: alixq; partes siccate agriculturam experiuntur, alix nautigabiles sunt. Urbium alix insularum more cinguntur aquis, alix aluuntur mari aliqua à parte. quæ in mediterraneis supra paludes sitæ sunt, in has fluminibus aduersis mirificæ sunt subuectiones. maxime Pado, qui cum sit maximus, sæpenumero imbris & niuib; impletur, diffususq; apud ostia in multas partes, obscurum efficit ostium, intratuq; difficilis est. uerùm experientia etiam difficilima quæque superantur. Circa fluuium autem illum quondam, ut dixi, Galli habitabant plurimi: quorum maximæ gentes Boij & Insubres, & qui Romam aliquando subita incursione ceperunt Senones cum Gætatis. Hos quidem postea temporis deleuerunt Romani: Boios autem suis domicilijs eiecerunt, qui deinde ad Istrum cum commigrassent, apud Tauriscos habitarunt, bellumq; contra Dacos gesserunt, donec tota ipsorum gens funditus est excisa, & agrum qui ad Illyricum pertinet, desertum ac pecoribus pascuum uicinis reliquerunt. Insubres etiamnum extant, quorum fuit metropolis Mediolanum, pagus olim (. nam per pagos habitabāt ea tempestate uniuersi.) nunc urbs est præclara, trans Padum, & Alpibus ferè contigua. In propinquo est Verona, ipsa quoque urbs magna, & his minores Brixia, Mantua Regium, Comum. Fuit initio oppidum mediocre Comum. sed Pompeius Strabo Magni pater afflictam à suprâ accolentibus Rhætis instaurauit. deinde C. Scipio ad tria colonorum millia adiecit. quibus iterum Diuus Cæsar 155 addidit, de quibus 10 fuerunt Græcorum nobilissimi. his & ius ciuitatis dedit, & inter colonos eorum nomina retulit. qui tamen Græci ibi sedes non posuerunt, sed colonix isti nomen reliquerunt, ut Nouocomenses oppidani omnes appellarentur. Propè est Larius lacus, quem Addua fluuius

Common.
Larvae lacus.

[illegible]

co nomen exigua mutatione litterarum factum sit. Aquileia, quæ maximè sinus huius intimo in continentē recessui appropinquat, à Romanis condita est munitiois loco contra habitantes suprā barbaros. ad eam aduerso Natifone amne subuehuntur à mari plurimum LX stadia. patet hoc emporium Illyricis gentibus Istrum accolentibus. hi auferunt marinas merces, ac uinū in ligneis dolijs curribus impositum, ac oleum: illi mancipia, pecora, pelles. Sita est Aquileia extra Venetorum fines. pro limite est fluuius ab Alpibus delapsus, qui aduersus nauigari potest, & cccc stadijs ad Noreiam urbem, apud Cn. Carbo inani conatu cum Cimbris conflixit. Habet is locus auri lauacra & secturas ferri præclaras. In ipso autem intimo sinus Adriatici Timauum est, Diomedis templum memorabile. habet enim portum, & elegantem lucum, & fontes septem potabilis aquæ, statim in mare alto & lato excidentis amne. Polybius dicit uno demto reliquos fontes esse falsos: & quidem incolas locum hunc fontem & matrem maris appellare. Posidonius tradit flumen Timauum è montibus de latum uoragine terræ absorberi, sub qua ubi per cxxx stadia decurrerit, eum in mare effluere. Diomedem circa illud mare ditionem tenuisse, testantur insulæ Diomedæ, & quæ de Daunijs & Argo Hippios feruntur. De quibus dicemus, quantum ad historiam uidebitur conducere. Nam fabulosa illa multa & conficta alioquin omittenda sunt: ut de Phaëthonte & Heliadibus quæ in alnos fuerint mutata apud Eridanum, qui nullibi terrarum est, quanquam ab ijs uicinus Pado dicitur. item de insulis Electridibus ante Padum sitis, & Meleagridibus quæ in ijs sint. nihil enim horum ijs est in locis. Memoria autem proditum est, Diomedem apud Venetos esse aliquos honores decretos. nam & albus equus ei immolatur, & duo monstrantur luci, unus Iunonis Argiux, alter Dianæ Aetolicæ. additur, ut solet, fabula, ijs in lucis feras ita mansuescere, ut cerui lupis aggregentur, & ab hominibus accedentibus contrectari sustineant. & quæ à canibus agitantur feras, eas ubi eò confugerint, tutas persecutionis esse. Ferunt quendam eo nomine, quod libenter sponderet, celebrem atque dictarijs hominum

μικρὰν μεταβολὴν λαβόν. Ἀκυλνία δ' ἐπὶ τῷ μάλιστα τῷ μυχῷ πηλαιοῦ, ἐπίστανται δὲ Ῥωμαίων ἐπιτεχνισθὲν τοῖς ἰσχυροῖς βαρβαροῖς. ἀναπλάττει δ' ἐλκασσάμενα τὸν Νατίωνα ποταμὸν ἐπὶ πλάσσει ἐξήκοντα σταδίων. αὐτὸν δ' ἐμπιπὼν τοῖς ποταμῶν ἰσχυρῶν ἰλλυρίων ἐθνέσι. καὶ μίλυσσι δ' οὐτοὶ μὴ τὰ ἐκ θαλάσσης, καὶ οἱ ἐλκασσάμενα πιδῶν ἀρμάμασιν ἀναβήσονται, καὶ ἑλκασσάμενοι δ' αὐτὰ ἀποδίδωσι, καὶ βοσκήματα, καὶ δόματα. ἐξω δ' ἐστὶ τῶν ἐν ἐπὶ τῶν ὄρων ἢ Ἀκυλνία. διορίζονται δ' ἐπὶ ποταμῶν ἑξήκοντα ἀπὸ τῶν Ἀλπίων ὄρων, ἀναπλάττει ἑξήκοντα, καὶ ὁ σταδίων ἐπὶ τοῖς χελίοις εἰς Νωρήσιαν πόλιν, ποταμὸν γὰρ καὶ κάρβαρον συμβαλὼν Κιμβροῖς, ἐδὲν ἐπράξεν. ἔχει δ' ἐπὶ τὸν ποταμὸν ἑξήκοντα χερσὶν πλῆθος οὐρανὸν καὶ σιδῆρου ἔργα. ἐν αὐτῷ δ' ἐστὶ μυχῷ τῷ Ἀδρίου καὶ ἰσχυρὸν τῷ διομήδους ὄρει ἄβυσσον μνήμης, τὸ Τίμαον. ἡμεῖς γὰρ ἔχοντες, καὶ ἄλλοι δὲ ὑπὲρ τῆς, καὶ πηγὰς ποταμίου ὕδατος ὄντος εἰς τὴν θάλασσαν ἐκπύπτονται, πλατὺ καὶ βαθὺ ποταμῷ. πολὺν δ' ἔχει πλῆθος, τὰς ἄλλας ἐλκυσσάμενος ὕδατος. καὶ δὲ ἐπὶ ἐπὶ πηγῶν, πηγῶν καὶ μετὰ θάλασσης ὀνομαζόμενον τὸν ποταμὸν. ποσειδῶνι δ' ἐφίσει ποταμὸν τὸν Τίμαον ἐκ τῶν ὄρων ὀφρύων, κατὰ πύπτοντες εἰς βόρεον. ἐπὶ ὑπὸ γὰρ γῆς γινέσθαι ποταμὸν ἐκ τῶν καὶ σταδίων, ἐπὶ τῇ θαλάσσῃ τὴν ἐκβολὴν ποιῶν. τῆς δ' ἐπὶ τῷ διομήδους διωσσεῖας ποταμὸν τὴν θάλασσαν ταύτην, αὐτὴν διομήδους νῆσους μαρτύρια, καὶ τὰ ποταμῶν Δαυνίους, καὶ τὸ Ἄργον τὸ ἰππικὸν ἰσορῶν. περὶ ὧν ἐροῦμεν, ἐφ' ὅσον πῶς ἴσμεν αὐτοῖς χρῆσιμον. τὰ δ' ἐπὶ πολλὰ τῶν μυθολογούμενων ἢ κατεψυμένων ἄλλως ἔσθ' αἰ. οἷον τὰ ποταμῶν θάλασσαν, καὶ τὰς ἡλεκτρίδας τὰς ἀπαιγαρουμένης ποταμῶν ἡλεκτρίδας, τὸν μετὰ αὐτῶν γῆς ὄντα, πηλαιοῖον δ' ἐπὶ τῷ Ῥαδον λεγόμενον. καὶ τὰς ἡλεκτρίδας νῆσους τὰς πρὸ τῷ Ῥαδον, καὶ μελεαγρίδας ἐν αὐταῖς. οὐδ' ἔστι γὰρ οὐδὲν οὐδ' ἐστὶν ἐν τοῖς τοῖς. τῷ δ' διομήδους παρὰ τοῖς ἐκ τοῖς ἐπὶ ποταμῶν ἐλκυσσάμενοι ἰσορῶνται πηγῶν. ἐπὶ γὰρ οὐδὲν τοῦ δυνάμεις ἰππικῶν αὐτῶν. καὶ δὲ ἄλλοι, τὸ μὴ ἔχεις Ἀργείας δ' ἀκνύται, τὸ δ' Ἀρτίμις δ' αὐτῶν. πῶς μυθολογούσι δ' ὡς εἰκός τὸ ἐν τοῖς ἄλλοις τοῖς αὐτοῖς οὐδὲν τὰ θεία, καὶ λίαν ἐλκυσσάμενα συναμύλλονται. πῶς οὖν τῶν αὐτῶν ποταμῶν, καὶ κατὰ φανόντων, ἀνέχεται. τὰ δ' ἐπὶ διομήδους ὑπὸ τῶν ἡμετέρων, ἐπεὶ αὐτὰ κατὰ φύσιν δ' ὄντα, καὶ ἐπὶ διομήδους. φασὶ δ' ἐπὶ τῶν πάντων γινέσθαι ὡς ἐπὶ ἐλκυσσάμενα ὡς ἐπὶ ἐλκυσσάμενα ὡς ἐπὶ ἐλκυσσάμενα ὡς ἐπὶ ἐλκυσσάμενα

Diomedes Venetis cultus.

τα παρὰ τὴν ἡμῶν γένεσιν, λῦον ὃν τοῖς
 διατύοις χροσὶμ. ἐπὶ τῶν δ' ἐκ τῶν παλ
 διαύ, αἱ γὰρ ἔσται τὸν λῦον, ἐφ' ὅτι τὰς
 ζῆμιας αὐτὰς ἐργασται ἐκ τῶν αὐτῶν, ἀφ' οὗ
 ἐκ τῶν λῦων, ὁμοιοῦσιν αὐτῶν. ἀφ' οὗ τὰ
 λῦον, ἵππων ἀγέλλω ἀπελάσαντα ἀκαυ
 τεράτων ἱκανῶν πῶς ἀγαγὼν πῶς τὸν
 ὄφελος γένου ἐκ τῶν δ' ἀπολαβόντα τῶν
 χαίρειν ἐκ τῶν ἐκείνων, τὰς ἵππους λῦον,
 καὶ ἐκ τῶν λῦων λυκοφόρους, τὰς καὶ πολλοὺς
 καὶ πολλὰς ἀφ' οὗ τῶν λῦων, τοὺς δ' ἀπὸ τῶν
 διαφασμένους τὸ, τὸ καὶ τῶν λῦων φυλάξαι, καὶ
 τὸν τοῦ λῦων γένου τῶν ἵππων, ἐκ τῶν δ' ἐκ τῶν
 σαι, δὴ λῦον μὴ ἀλλοτρίου, ἵνα μὴ οὖν
 παρὰ μόνοις τὸ γένος τῶν λῦων, γένος γὰρ
 τοῦ λῦων γένος ἐκ τῶν λῦων. Νῦν δ' ἐκ τῶν
 ἱερῶν, πῶς ἐκ τῶν λῦων ἡ τοιαύτη ἀσκη
 σις. Μετὰ τὸ τῶν λῦων, ἡ τῶν ἱερῶν ὅτι πε
 ραλίστα μὴ πῶς ἀπὸ τῶν λῦων τῶν ἱερῶν
 μεταξὺ δ' ἐκ τῶν λῦων τῶν ἱερῶν, ἀκαυτῶν
 λῦον ὃν καὶ τῶν λῦων. ἡ δ' ἐκ τῶν λῦων τῶν
 μὴ γὰρ πῶς λῦον τῶν λῦων, ἐκ τῶν λῦων
 ὅτι οὐκ ἐκ τῶν λῦων, ἐκ τῶν λῦων δ' ὅτι ἐκ τῶν
 οὐκ ἐκ τῶν λῦων, ἐκ τῶν λῦων ἐκ τῶν λῦων
 τῶν, ἀκαυτῶν τῶν λῦων δ' ἐκ τῶν λῦων, καὶ ἐκ
 τῶν λῦων τῶν λῦων τῶν λῦων,

Γραικός (ὡς Καλπίμαχ. Θ. ἔρηκ γν.) ἀπὸ
πάντων γλῶσσ' ὀνόμειν Πόδας.

Τὰ μὲν δὲ πῶρα τῷ Παύλῳ χρεία, οἱ
 τε ἐν ἐρίῳ μενονταὶ καὶ οἱ μίχι πόλεως. Ὑ-
 περ δὲ τῶν ἐν τῶν Κάρνοι, καὶ Κρηνομάνοι,
 καὶ Μιδόσκοι, καὶ σύμβροι. ὧν οἱ μὲν πολέ-
 μοι πρὸς Ῥωμαίοις ὑπῆρξαν, Κρηνομαῖοι δὲ
 καὶ ἐν ἐρίῳ συνεμάχων, καὶ πρὸ τῆς Ἀντί-
 βατραπᾶς, ἄνικα Βοίους καὶ Συμβείους ἐ-
 πολέμοι, καὶ μετὰ ταῦτα. Οἱ δ' ἐν τῷ
 Γάδῳ, κατὰ χροσὶ μάπασαν, ὅσω ἐγ-
 κυκλωῖται τὰ Ἀπηνίνα ὅρα πρὸς τὰ Ἀλ-
 πα μίχι γηνούας, καὶ τῶν Σαββάτων. Κα-
 τὰ χερ δὲ Βοιοὶ καὶ Λίγυες, καὶ Σφινάδες.
 καὶ Γαισπᾶται τὸ πλεον. τῶν δὲ Βοίων ὅξε
 λαδρήτων, ἀφανιδρήτων δὲ καὶ τῶν Γαι-
 σπᾶτων, καὶ Σφινάτων, λέπεται τὰ Λιγυσι-
 κὰ φύλα, καὶ τῶν Ῥωμαίων ἐκ ἀποικίας.
 πρὸς δὲ Ῥωμαίοις ἀναμίμικται καὶ τὸ τῶν
 Συμβείων φύλον, ἔτι δ' ὅπου καὶ Τυρῆν-
 τῶν. ταῦτα γὰρ ἄμφο τέ ἴδις, πρὸ τοῦ τῶν
 Ῥωμαίων ἐπὶ πλεον αὐξήσεως, ἐχέ πνέ-
 πρὸς ἄλληλα πόρι πρωτέρω ἀμιλλαν, καὶ
 μιστὸν ἔχοντα τὸν Τιβέριν ποταμόν, ῥαδί-
 ως ὡς διδιδίβαινον ἀλλήλοις. καὶ εἰ ποσινὰς
 ἱστροῦσας ἐπισυνάξῃ ἄλλας οἰετοφοί, ὅτι

num obnoxium incidisse in uenatores, qui in
casisibus habebant lupum : qui cum perio-
cum dicerent, se lupum, si ipse fide iuberet
cum illa damna compensaturum, missum fa-
cturos hominem id in se recipisse, lupum ira
dimissum, armentum equarum nulla inusta
nota signatarum satis magnum abegisse, ad-
que sponsoris istius stabulum adduxisse. spon-
sorem recepta beneficii mercede, equas in-
usto lupi signo notasse, & Lupiferas appel-
lasse, uelociiores quam pulcriores. posteros
eius & notam & nomen equarum seruasse,
& quod id equarum genus apud solos ipsos
perduraret genuinum, consuetudinem hanc
introduxisse, ne equam ullam ab alienarent,
cum nobilitaretur ista equarum progenies.
Nostra, ut diximus, ætate ista plane nulla est
exercitatio. Post Timaum Istriorum est ma-
ritima ora usque ad Polam, quæ Italiæ adia-
cet. in medio oppidum Tergeste, ab Aquil-
leia distans cxxc stadia. Sitæ est Pola in si-
nu portuosæ, qui exiguas habet insulas sub-
ducendis nauibus aptas atque frugiferas an-
tiquum est opus Colchorum ad Medeam in-
sequendam missorum, qui re infecta exsili-
um sibi indixerant. itaque (ut est apud Calli-
machum.)

Nomen ab exulibus Graio sermone notatur:

Ast illam dixit Colchica lingua Polas.

Ergo quæ trans Padum sunt, Veneti incolunt, & Istri ad Polam usq̃. Super Venetos autem siti sunt Carni. Cenomani, Medoaci, Symbrij: quorum alij Romanorum hostes fuerunt, Cenomani autem ac Veneti & ante Annibalicum bellum auxilia Romanis tulerunt contra Boios & Symbrios, & deinde. Intra Padum continetur quicquid cingitur Apennino & Alpibus usque ad Genuam & *Cispadana Gal* Sabbatos. obtinuerunt quondam Boij, Ligu *lia.* res, Senones & Gætata maximam partem. Postea pulsus Boijs, & Senonibus Gætatisq̃ deletis, supersuerunt Ligusticæ gentes, & coloniarum Romanorum. Romanis Vmbrica etiam gens admixta est, & alicubi etiam Tyr- *Vmbri & Tyr-* rhena. Vmbri enim & Tyrrheni ante quam *rhena.* Romanorum aucta fuit potentia, diu de principatu inter se contenderunt, cumq̃ Tiberi fluuius diuiderentur, facile ultio citroq̃ue bellum inferebant. quod si alteri expeditionem in aliam gentem susciperent, curæ erat alteris, ut eodem tempore ipsi quoq̃ eoducerent.

Umbri & Tyr-
rheni.

cerent. itaque cum Tyrrheni in barbaros circa Padum habitantes exercitum misissent, ac re bene gesta ob luxuriam mox uice uersa efferentur, Umbri bellum ijs fecerunt qui Tyrrhenos expulerant. Deinde ex successione de locis disceptantes, inultas colonias Tyrrhenas, plures Umbricas fecerunt, quod Umbri propiores locis erant. Romani autem rerum potiti, cum colonos in maria loca emitterent, nomina tamen eorum qui prius ibi habitauerant conseruauerunt. ac nunc Romani cum sint omnes, nihilominus tamen quidam eorum Umbri, alij Tyrrheni, Veneti, Ligures, Insubres dicuntur. Urbes intra Padum & ad Padum illustres sunt, Placentia & Cremona proximę, media ferę regione. inter has & Ariminum Parma, Mutina, & Bononia iam Rauennę propior, tum alia oppida minora. In medio harum iter est Romam, in quę eo & Acerrę, Regium Lepidi, campi Macri, ubi solennis conuentus agitur, Claterna, forum Cornelium: tum Fauentia ac Cæsena ad Isapin fluiuium & Rubiconem, iam Arimino appropinquant. Ariminum Vmbro- rum est colonia, ut & Rauenna. utraque Romanos accepit colonos. portum habet Ariminum, & fluiuium cognominem a Placentia ad Ariminum sunt c. 130 stadia. Supra Placentiam ad fines Cottutę Ticinum urbs abest millibus passuum xxxvi, eiusdem nominis fluiuius præterfluens, qui Pado miscetur. tum Clastidium, Verthona, & Aquę Steltorum paulisper præter uiam. recta autem iuxta Padum, Duriam amnem, maiori ex parte uallibus concisa, & alios habens fluuios, unde ad Druentiam sunt millia passuum circiter lx. Hinc iam Alpes & Gallia. Cæterum ad montes supra Lunam sitos est Luca. Nonnulli per uicos habitant. Tamen populosa est regio, indeq; magnę militum atq; adeo equitum copię coguntur. ex quibus & Senatus legiones constituit. Est autem Derthon urbs insignis, sita medio inter Placentiam & Genuam itinere, cccc ab utraque distans stadijs. In eodem itinere sunt Diacuisa & Iellsa. Quantum sit inter Placentiam & Ariminum interualli, dictum est. A Placentia autem Rauennam secundo Pado nauigatur duobus diebus naturalibus. Multum etiam eius quę intra Padum est regionis palu-

δρόδου. καὶ δ' ἀπὸ τῶν Τυρρηνῶν ἐκλαβόντων στρατὸν εἰς τοὺς περὶ τὸν Ραδὸν βαρβάρους, καὶ πρᾶξαντων αὐτῶν, παχὺ δὲ πάλιν ἐκπέσαντων διὰ τὴν πρὸς αὐτῶν, ἐπιστάτουσαν οἱ ἱπποὶ εἰς ἐβαλόντιν. ὅτ' ἐκ δὲ δόχης τῶν τόπων ἀμφοτέρων ἦν. πολλὰς τῶν ἑσπερίων τὰς ἢ Τυρρηνικὰς ἐποίησαν, τὰς δ' Ὀμβρικὰς, πλεονεξίας δὲ τῶν Ὀμβρικῶν ἐγγυτέρω γὰρ ἦσαν. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι παραλαβόντες, καὶ πικρὰντα ἐποίησαν πολλὰ, σωτηρίαν καὶ τὰ τῶν περὶ τοὺς αὐτῶν γῆρας. καὶ νῦν Ῥωμαῖοι μὲν αἰσιν ἀπαστῶν. οὐδ' ἔτι δ' ἄλλοι Ὀμβρικοὶ τί πινόντες καὶ Τυρρηνικοὶ, καὶ ἀπὸ ἐν ἐνὶ, καὶ λίγυον, καὶ ἰσσυβροί. πόλεις δ' αἰσιν γίγτες τῶν Ραδόν, καὶ περὶ τὸν Ραδόν, ὑπερβαίνει. Πλακοντία ἢ καὶ Κριμάνος πλεονεξίαται κατὰ μίσην πρὸς τὴν χώραν. μεταξὺ δὲ τούτων ἡ καὶ Ἀεμίνα πόλις, καὶ κατὰ τὴν, καὶ Βαρυτία πλεονεξία δ' ἐν Ρακοντίῃ, ἢ μικρὰ πόλις ματα. ἀπὸ μίσην τούτων δ' ἔστιν αἰσιν Ραμνὴν δ' ὅς, Ἀκαρα, Ῥάγιον, Λίπιδον, διακροί καὶ ποί, ὅπου παρὰ γένεσι σωτηρίαν κατ' ἐπὶ, κλάτρεκα, πόρον Κορνήλιον, θαυοντία δὲ καὶ Κασίω κατὰ τὴν ἰσάπια ποταμῶ καὶ τῶν Ραδόνων ἢ ὅς σωτηρίαν σι τῶν Ἀεμίνων. Τὸ δὲ Ἀεμίνον Ὀμβρικῶν δὲ κατὰ τοὺς, καὶ ἀπὸ τῶν καὶ Ραδόνων. δὲ δὲ κατὰ τὴν ἐπὶ τοὺς Ῥωμαῖους ἐκαστῶν. ἔχον δὲ τὸ Ἀεμίνον λιμένα, καὶ ὁμώνυμον ποταμῶν. ἀπὸ δὲ Πλακοντίας εἰς Ἀεμίνον εἰσὶν αἰσιν. καὶ δὲ Πλακοντίας, ὑπὲρ ἢ καὶ ὅπου ἐν Κορνήτι, Τίκινον, ὅς ἢ μίσην πόλιν, καὶ ὁμώνυμον ὅς ἢ παρὰ τὴν ποταμῶν, συμβαλλόντων τῶν Ραδόν. καὶ κλάσιν, καὶ δὲ Ραδόν, καὶ Ἀκονοσιπτιλῶν, μικρόν ὅς παρὰ δὲ. ἢ δὲ δὲ δὲ εἰσὶν αἰσιν παρὰ τὸν Ραδόν τὸν Δουρίαν ποταμῶν βαρβαρῶν δὲ καὶ πολλὰ πλεονεξία καὶ ἄλλους ἔχοντα ποταμούς, ὅν καὶ τὸν Δουρίαν μίσην δὲ περὶ ἔχοντα. ὅς τὸν δὲ ἢ ὅς τὰ Ἀλπια ὅς καὶ ἢ Κελτικῶν. πλεονεξία δὲ τοὺς ὅς σι δὲ πόλιν τοὺς ἐπὶ τῶν κατὰ τὴν Λοῦνα. ὅς δὲ καὶ κατὰ τὸν οἰκονομῶν. δὲ κατὰ δὲ ὁμώνυμον, καὶ στρατὸν καὶ ὅς τὸν δὲ τὸ πλεονεξία, καὶ τὸ τῶν ἱπποδρόμων τῶν δὲ ὅς ὅν καὶ ὅς ὅς κατὰ τὴν, τὴν σωτηρίαν. ἐπὶ δὲ ἢ δὲ Ραδόν πόλιν ἀφίλογον κατὰ μίσην τὴν δὲ ὅς, κατὰ δὲ τῶν τῶν δὲ ὅς, καὶ δὲ Ραδόν, κατὰ τὸν δὲ ὅς ὅς ὅς καὶ νυκτῶν. πολλὴ δὲ καὶ τῶν γίγτες τῶν Ραδόν κατὰ τὴν

ὑπὲρ ἡλῶν, δι' ὧν Ἀντίβας χηλεπῶς δι' ἡλ
θε πειθόμεν ἐπὶ Τυρρῶνιαν. καὶ ἀνέψυξε Ἰά
πιδ' ἰὰ Σκαῦρον· δι' αὐρυγῆς πλωταῖ· ἀ
πὸ τοῦ Πάσδου μέχρι Παρκυδῶν. κατὰ γὰρ
Πλακωντίαν ὁ Τρεβίος συμβαδίων τῶν πω
δῶ, καὶ ἐπὶ πρότορον ἄλλοι πλείους πλω
ροῦσι περὶ τὸν μετρίον. οὗτο· δι' ὁ Σκαῦ
ρον· ὅθεν καὶ τὴν Λίμνιαν ὁδὸν σπώσας,
τὴν δ' Ἰα Πασῶν καὶ Λουίης μέχρι Σαββα
των, καὶ τοῦτον δ' Ἰα Δορδων· ἄλλοι δ'
ὅθεν Λίμνιαν Ἰα δ' ἐχρημὴν τὴν Φλαμινίαν.
συνπλάττονται γὰρ ἄλλοις Μάρκος Λί
πιδ'· καὶ Γαί· Φλαμινί· καὶ Λιλι
των δ' Ἀίγυας, ὁ μὲν τὴν Φλαμινίαν ἐσπώ
σεν ἐκ Ρώμης Ἰα Τυρρῶνων, καὶ Ἐλ Οὐβελ
κῆς, μέχρι τῶν πορὶ Ἀρμινον τόπων· ὁ δ'
τὴν ἐξ ἧς μέχρι Βενεντίας, καὶ ἐξ ἧς εἰς Ἀκν
λῆιαν παρὰ τὰς ῥίζας τὰς τῶν Ἀλπεων
ἐγκυκλιῶν· τὰ ἔλθ. Ὅθεν δ' Ἐλ χώρας
ταύτης, τὴν γῆν Κελικίαν καλεῖται, πῶς
τὴν λοιπὴν ἰταλίαν, τότε Ἀπρύνιον οὐρ
τὸ ὑπερ Ἐλ Τυρρῶνικας ἀπέδ' ἰδ' εἰκτο, καὶ ὁ
Λίσις ποταμὸς, ὅστωρον δ' ὁ Ὑδρὶκων, εἰς
τὸν Ἀδριακὸν ἐκδ' ἰδ' ὄντων ἀμφοτέρω. Ἐλ δ'
ἐρετῆς τῶν τόπων τεκμήριον, ἢ τ' ὕαν
δρῖα καὶ τὰ μεγέθη τῶν πόλεων, ὅτι πλῆ
το, οἷς πᾶσι ὑπερβέβλητο τὴν ἄλλην
ἰταλίαν οἱ ταῦτε Ρωμαῖοι. Καὶ γὰρ ἡ γη
οργονμὲν γῆ πολλὰς καὶ παντοίας ἐκτε
ρεῖ καὶ πού· καὶ αἱ ὕλαι τοσούτων ἔχουσι
βαλάνων, ὥς τ' ἐκ τῶν γῆτον δ' ὕφορβί
ων ὁ Ὑδρὶς τρέφεται το πλείον. ἔστι δ' καὶ
λεγχροφόρ· ὁσφορόντως, ὁ δ' ἔστι δυνά
μι. ὅθεν δ' ἐκ γένου λιμοῦ ὅθεν ἄκ· πῶς
ἅπαντες γὰρ χαμερὺς ἄδρων ἀντίχει, καὶ ὅ
δ' ἐποτε ἀπὸ λῆπειν διώκεται, καὶ τὸ ἄλ
λα σίτο θῆται ἀπ' αἰνῆς. ἔχει δ' καὶ περὶ
γῆν ἀμαματῆ. τὸ δ' οἶον τὸ πλῆθ'· μιν
ουσιμ οἱ πῶδοι. φύλινοι γὰρ μέγας οἶκων ἑ
σί. πῶς λαμβάνει δ' ἐπολύ ἢ Ἐλ πίπης δι
πρεία πῶς το δύνωντον. ἐρεμ δ' τὴν με
μαλακίαν, οἱ πορὶ μετρίων τόποι καὶ τὸν
στονταῖαν ποταμὸν φέρει· πασῶν πολ
λὴν καλίστην. τὴν δ' πρᾶξιαν ἢ λιγυσικὴν
καὶ ἢ τῶν σύμβρων, ὅθεν τὸ πλείον Ἐλ οἶκ
ας τῶν ἰταλιωτῶν ἀμπεχεται. τὴν δ' ἐκ
σῶν οἱ πορὶ πατατίον ὅθεν οἱ τῶν πῶδοι οἱ
πολυτελεῖς, καὶ γαῖα ποι, καὶ τὸ τοῖον
ἐδ'· πατῶν ἀμαματῆ τὴν καὶ ἐποτόμαλ
λον. τὰ δ' ἐκ μεταλλὰ νυκτὶ ἢ ἔχ' ὁμοίως τὰ
γῆτῶν ἀπ' αὐτῆς, ὁ δ' ἐκ λυσιτελεῖς
τῆ ἰβερίας. πρότορον δ' ἐκ αὐτοῦ δ' ἔλθ. ἐπ
πλεσίον ἰκτυμύλον καὶ ταύτης πῶς ἡ

dibus olim obtinebatur, per quas Etruriam petens Annibal difficulter transijt. sed explicauit eas paludes Scaurus, fossis nauigabilibus ductis à Placentia Parmam usque. nam apud Placentiam Trebia incidens Pado, eū, sicut & alij plures antè illapsi, ultra modum implet. Is est Scaurus qui uiam Aemiliam strauit, quæ per Pisas & Lunam usq; ad Sabatos, indeq; Derthonem ducit. alia est Aemilia, Flaminiam excipiens. Nam collegæ in consulatu fuerunt M. Lepidus & C. Flaminius. qui deuictis Liguribus, hic Flaminiam uiam strauit à Roma per Etruriam & Umbriam usque ad Ariminum: ille deinceps ad Bononiam usque; & inde usque ad Aquileiam iuxta radices Alpium, paludibus in gyrum circumuentis. Limes Galliæ huic, quam citeriorem uocamus, ad reliquam Italiam mons Apenninus quem ostendimus Etruriæ imminere, & fluuius Aesis, ac post eum Rubico, uterque in Adriam effluens. Quanta sit eius regionis præstantia, iudicari potest ex incolarum frequentia, urbium magnitudine ac opibus, quibus rebus Romani itthic habitantes omnibus alijs præstant Italici. Nam & quæ colitur terra, omnis generis copiosos præbet fructus: & sylux tantum glandis supeditant, ut ex porcorum gregibus qui ibi pascuntur, Roma ferè alatur. tum ob aquæ copiam, milij feracissima est, quod est præsentissimum famis remedium, cum quasuis aëris constitutiones sufferat, ac nunquam deficiat, etiam cum reliqui frumenti penuria incidit. Picis quoque opificia habet mirabilia. lam uini copiam dolia arguunt, quæ ex ligno ædibus maiora conficiuntur. ac picis copia multum conducit ad utilitatem precij. Lanam mollem, & omnium longe optimā producant loca circa Mutinam & Scutanam flumen. asperam Ligures & Symbri præbent, ex qua plerique Itali familiæ uestimenta conficiunt. mediocrem Patauium, ex qua fiunt preciosi tapetes, gausapa, aliaque id genus uel utraque uel unica superficie uillosa. Metalla eius regionis hodie non perinde magno studio tractantur, quia (puto) plus utilitatis ex Transalpinis Gallicis & Hispanicis percipitur. olim autem magnæ erant curæ. Nam & Vercellis auri fodina fuit, & Ictomuli, quæ uicina sunt Placentiæ oppida. Atque hæc-

Aemilia nia.

Gallie cisalpi-
næ præstantia.

υ ; πρώτος

nus quidem prima nobis descripta esto Italiae portio.

Liguria. Secunda pars explicetur Liguria, in ipsis Apenninis montibus inter Galliam nunc quæ etiam sita & Etruriâ. quæ nihil relatu dignum habet, nisi quod per pagos dissipati uiuunt Ligures, asperam terram arantes ac fodientes, aut potius saxa cadentes, ut ait Posidonius.

Tiberis. Tertiam habent his cõtigni Tyrrheni, campetria incolætes usque ad Tiberin fluuium, quo uersus ortum maxima ex parte alluuntur usque ad eius ostia. ab altera parte, Tyrrheni & Sardo mari. Tiberis ex Apennino defluit, multisque augetur fluminibus. parte quadam per ipsam fertur Tyrrheniam, deinde ab ea distinguit Vmbriam primo, deinde Sabinos, ac mox Latinos qui ad Romam usque ad litus maris habitant. Siti sunt fluuij & Tyrrhenorum respectu secundum latitudinem, & sursum tendunt usque ad Apennini partes Adriæ appropinquantes, primi Vmbri, ab his Sabini, & postremo loco Latini, omnes initio à flumine sumto. Latium ergo, (sic enim Latinorum appellatur regio.) inter oram maritimam ab Ostia urbem Sinuessam, & Sabinos situm est: (Ostia Romæ nauale est, iuxta quod Tiberis labens in mare exit.) & in longum porrigitur usque ad Campaniam, & Samniticos montes. Sabinorum regio interiecta Latinis & Vmbriis, ad eosdem & ipsa usque montes extenditur: magis tamen accedit ad Apennini eas partes, quæ sunt uicinae Vestinis, Pelignis, ac Marfis. Vmbri inter Sabinos & Tyrrhenos siti sunt, montes supergressi quæ Ariminum & Rauennam pergitur. Tyrrheni à suo mari & Tiberi orsi, ad montes terminantur quia Liguria ad Adriam circumducuntur. Ab his ipsis nunc repetito initio, singula persequamur. Tyrrheni ergo à Romanis Etrusci & Tusci nominantur. Græci sic appellantur à Tyrrheni Atys F. qui eò coloniam ex Lydia duxerit. Fame enim & sterilitate & coactus Atys, unus ex Hercule & Omphale prognatis, de duob. filijs alterum Lydum nomine sortito detinuit, alterum Tyrrhenum cum maiore populi parte amandauit. Is cum in Italiam uenisset, regionem à suo nomine

Latium. **Sabini.** **Vmbri.**

De Tyrrheni.

αὐτῶν τῶν Τυρρηνῶν τῶν Ἀτύνων, ὡς φασί, τῶν Σέλαντων ἐκ Λυδίας ἀποίκους δ' ὄντων. ἀπὸ γὰρ λιμῶν καὶ ἀφροδίας ὁ Ἀτὺς εἰς τὴν ἀπογόνων Ἡρακλείους, καὶ Ὀμφάλης. δυνὸν παλαιῶν ὄντων, ἐλθὼν Λυδὸν μὲν κατέχευε, τὸν δὲ Τυρρηνῶν τὸν πάλαι σκευάλας λαὸν διέσειλεν. ἐλθὼν δὲ, τὴν χώραν

πρῶτον μὲν τῆς ἰταλίας, μέχρι δ' ὄντων τῶν ἐκ τῶν ὀντων.

Διὸς τὰ δὲ λεγόμενα ἢ Λιγυσιὰ ἢ γὰρ αὐτοῖς τοῖς Ἀπεννίνοις ὄρεσι, μεταξὺ ἑσθῶν μὲν τῆς νῦν Λιγυρίας Κελτικῆς καὶ τῆς Τυρρηνίας, οὐδ' γὰρ ἔχουσιν ποταμῶν ὡς ἄλλοι, πλὴν ὅτι καμινδὸν ἔχουσι, τραχέαν γλῶσσοισι, καὶ σκαπόμεναι, μάλλον δὲ λατρεῖν, ὡς φασί Ποσειδώνιον.

Τεῖρεσι δ' εἰσι συνεχεῖς τούτοις οἱ Τυρρηνῶν, τὰ περὶ αὐτῶν ἔχοντες τὰ μέχρι τῶν περὶ τῶν Τιβεριδῶν, ἐκ τῶν ποταμῶν καὶ τῶν ἐκβολῶν αὐτῶν. κατὰ δὲ τὰ τέσσαρα, τῶν Τυρρηνικῶν καὶ Σαρδίων πελάγεσσι. Ἡ δὲ τῶν Ἀπεννίνων ὄρεων ὁ Τίβρις. πλεονέκτητα δ' ἐκ πολλῶν ποταμῶν. μίση μὲν δὲ αὐτῆς φερόμεναι τῶν Τυρρηνίας, τὸ δ' ἐφεξῆς διορίζοντα αὐτῆς, περὶ τὸν μὲν τῆς Ὀμβρικῆς, ὅπου τὸν Σαβίνους, καὶ λατρεῖς αὐτῆς τῆς Ῥώμης μέχρι παραλίας. παραβιβλῶνται δὲ πῶς τῶν ποταμῶν μὲν καὶ τοῖς Τυρρηνίοις κατὰ πλάτος, ἀλλήλοις ἢ κατὰ μήκος, ἀνέχουσι δὲ πῶς τὰ Ἀπεννίνα ὄρεα τὰ πλεονέκτετα τῶν ἡσθίων, πρῶτον μὲν Ὀμβρικοῖς, κατὰ δὲ τὸν πῶς Σαβίνοι, τελευτῶντες δ' οἱ τὴν Λατίνην ἔχοντες ἀρξάμενοι πάντων ἀπὸ τῶν ποταμῶν. Ἡ μὲν οὖν τῶν Λατίνων χώρα, μεταξὺ καὶ τῶν Τεῖρων τῶν εἰς τὴν παραλίαν, μέχρι πόλεως Σινυέσσης καὶ τῆς Σαβίνης. τὰ δ' ὅσα εἰς τὴν ἰππίον τῆς Ῥώμης, εἰς δὲ καὶ τῶν ὄρεων ὁ Τίβρις παρ' αὐτῶν ἔσθῃς ἐκτείνεται δὲ ἐπὶ μήκος μέχρι τῆς Καμπανίας καὶ τῆς Σαμνητικῆς ὄρεων. Ἡ δὲ Σαβίνων μεταξὺ τῶν Λατίνων καὶ τῶν Ὀμβρικῶν, ἐκτείνεται δὲ καὶ αὐτὴ πῶς τὰ Σαμνητικὰ ὄρεα, καὶ μάλλον συνάψῃ τοῖς Ἀπεννίνοις τῶν ἡσθίων οὐκ εἰς τὴν καὶ πελίκωνος, καὶ μαρσούς. οἱ δ' Ὀμβρικοὶ μίση μὲν καὶ τῶν Σαβίνων καὶ τῶν Τυρρηνίας μέχρι Ἀρμίνου καὶ Ῥαουγίνης πρὸς τὰς ὄρεας ἀλλήλους τὰ ὄρεα. Τυρρηνῶν δὲ πάντων τῶν αὐτῶν τοῖς ὄρεσι, τοῖς ποταμῶν καὶ τῶν ἐκ τῶν ὀντων εἰς τὸν ἡσθίον, ἀπὸ τῶν οἰκίας ἀρξάμενοι θαλάσσης, καὶ τῶν Τιβεριδῶν. τὰ κατὰ ἑκάστη δὲ διέμενον αὐτῶν τούτων ἀρξάμενοι. οἱ Τυρρηνῶν εἰς τὴν πῶς Ῥαμνίους ἔχουσιν καὶ τῶν πῶς πῶς ὄντων. οἱ δ' ἔκ τῶν ὄντων ὡς ὀνόμασαν αὐτοὺς

αὐτῶν

ἰαυτὴ Τυρρηνίαν ἐκάλεσεν, καὶ δ' ὠδεῖα
 πόλεις ἐκποίησεν, οἰκίσεν ἐπιστήσας Ταρκω-
 νας, ἀφ' οὗ Ταρκωνίας ἡ πόλις. ὅν σ' ἄν τιν
 ἐκ παλαιοῦ συνίστημι, πολλοὶ γὰρ γινώσκουσιν
 δύνουσι. Τότε μὲν οὖν ἔφ' ἐνὶ ἡγεμονίᾳ
 πατρίωνι, μίγα ἰχθυοῖ. Χρονοῖς δ' ὕστερον
 ἐκλυθῆναι τὸ σῶμα εἰς, καὶ ἦν πό-
 λεις ἐκαστὰ δύναι. Βίη τῶν πλησιοχώρων
 ἔφαυται, οὐ γὰρ αὐτὴν ἔχοντες ἀνδράσιμον ἀφ' ἑ-
 τέρῃ, τῇ παλαιᾷ ἱατρὴ λυσάν ἐπιδόρυτο,
 ἀλλὰ πῶς ἄλλα τριπόλωνι πελάγῃ. ἐπεὶ
 ὅπου γὰρ συμπνύσασθαι ἱκανοὶ ἦσαν ἐκ ἁ-
 μυνάσθαι μόνον τοὺς ἐπιχθονώτας αὐτοῖς,
 ἀλλὰ καὶ αὐτὴν πηχεῖν, καὶ μακρὰς στρα-
 τείας ποιεῖν. Μιτὰ δ' ἐπὶ τὴν Ἰ. Ρώμης ἐπὶ
 σιμ Διμήρατ' ἀφ' ἡνέτα, λαὸν ἄγων ἐκ
 Κορίνθου· καὶ δι' ἐκείνων αὐτῶν Ταρκω-
 νιτῶν, γῆν ἄ λουκόμενα δὲ ἐπὶ χείρας
 γαυαίους. γῆν δ' ἄν Ἀγῶν Μάρκω ἱερῷ
 βασιλεῖ τῶν Ῥωμαίων φίλῳ, ἐβασίλευ-
 σεν οὐτ' ἄν, ὅ μιν τὸν ἀδελφὸν Λόκιον Ταρ-
 κωνίῳ Πρίσκῳ. Ἐκείνη δ' ἔν τιν Τυρ-
 ρηνίαν καὶ αὐτὴν, καὶ ὁ πατὴρ πρότερον ὁ
 μὲν δὲ ποιεῖ δ' ἡμιουργῶν τῶν συμπελο-
 νησάντων οἰκοδομῶν δ' ἐπὶ ταῖς ἐκ Ἰ. Ρώμης
 ἀφορμαῖς. Λέγεται δ' ἐκ ὁ δεικνύμενος
 ἡσυχία καὶ ἡσυχία, καὶ ἀπλῶς ὁ τῶν ἀρ-
 χόντων, ἐκ Ταρκωνίῳ δ' ἔξο μιν τὸν ἀδελφόν
 ναί, καὶ ῥαβδῶν, καὶ πελίκας, καὶ σέλιγγας,
 καὶ ἰσθμῶν, καὶ μαντικῆ, καὶ μου-
 σικῆ ὅσα δ' ἡμῶς ἡσυχία Ῥωμαίων. τὴν
 του δ' ἡσυχία ὁ δ' ἄντ' ὅ Ταρκωνίῳ ὁ
 Σούπερ. ὅς περ καὶ τὸν ἀδελφόν βασι-
 λεύσας δὲ ἐπὶ ταῖς. Ποσειδῶν δ' ὁ τῶν κλον-
 σίων βασιλεὺς πόλιν Τυρρηνίαν ἱα-
 τῶν αὐτῶν ἐπὶ χείρας δ' ὁ πλάγῃ, οὐχ οἰ-
 ῶς τε τῇ, ἱατῶν ἀδελφῶν τῇ ἡσυχίᾳ, ἐ-
 πὶ τῇ φίλῳ, μιν τῇ πῆλιν καὶ δ' ὡς τῇ μιν
 γαυαίᾳ. πῶς μὲν τῇ ἐπὶ φανείας τῶν Τυρ-
 ρηνῶν ταῦτα. καὶ ἐπὶ ταῖς καί τῶν ἀνδρῶν
 πρὸς τῇ. καὶ γὰρ τοὺς ἐλόντας τὴν Ῥώ-
 μιν γαυαίᾳ ἱατῶν πόλιν, ἐπὶ οὖν
 ὑπὸ δ' ἡμῶν ἡσυχία Σαβίνους· καὶ ἀπὸ τῶν
 ἱατῶν Ῥωμαίων ἐκείνοι λαφύρας ἔκοντες
 ἀφ' αὐτοῦ. πῶς δ' ἐπὶ τοῖς τοῖς ἱατῶν
 γόντας παρ' αὐτοῦ ἐκ Ἰ. Ρώμης ἱσθμῶν καὶ
 τῇ ἀδελφῇ τῇ, καὶ τῇ Ἰ. Ἰσθμῶν.
 Οἱ μὲν οὖν Ῥωμαῖοι ἱσθμῶν τῇ, τῇ φάλαγξ
 διοικῶντας τὴν πόλιν, οὐχ ἱκανῶς ἐπο-
 μνημονύσαι τὴν χεῖρ αὐτοῖς δοκοῦσι. πο-
 λίσαν γὰρ δ' ὄντας, οὐκ ἀνέχοντες αἰς αὐ-
 πόλιν. ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ ἄλλους αὐτοὶ μὴ μετέ-
 χοντες Ἰ. ἱσθμῶν, ὅς τῇ δ' ἡσυχία τῇ καί τῇ
 παρ' ἡμῶν ἡσυχία τῇ καί τῇ

nomine Tyrreniam nuncupavit, & duode-
 cim urbes condidit, praefecto rei Tarconte,
 a quo Tarquinis urbi nomen est. hūc, quod
 a puero saperet, canum natum fabulantur.
 Ac ab initio quidem unius parētes imperio,
 magna erant potentia. Postmodō apparet
 dissolutum fuisse id corpus, ac Tyrrenos
 vicinorum diuisas singulas urbes tenuisse.
 nam absque id fuisset, non (puto.) regione fe-
 lici relicta latrocinis maritimis animum ad-
 iecissent, alij ad alia conuerſi maria. nam ubi
 conspirassent, satis ijs erat uirium non ad pro-
 fliganda dumtaxat, sed etiam ad inferenda ul-
 tro bella, longasq; suscipiendum expeditio-
 nes. Roma iam condita Demaratus Tarqui-
 nios uenit, hominum secum multitudinem
 a Corintho adducens: receptusq; ab oppida-
 nis, ē Tarquinienſi muliere Lucumonem ge-
 nerat. Hic Lucumo cum esset factus Anco
 Marcio Romanorū regi familiaris, regnum
 deinde consecutus, & mutato nomine L. Tar-
 quinius Priscus est appellatus. Cū hic, tum
 ante ipsum pater Etruriam exornarunt: hic,
 quod opificibus domo ipsum comitatus ab-
 undaret, ille quod Roma ad eam rem facul-
 tates suppeditaret. Traditum est ornatum
 triumphalem ac cōsularem, omniumq; adeo
 magistratuum, a Tarquinis Romam fuisse
 translatum: nec non fasces, secures, turbas,
 sacrificia, diuinationem, & musicam qua pu-
 blicē utuntur Romani. Huius filius fuit Tar-
 quinius posterior, Superb⁹ cognomine, qui
 ultimus Romanorum regum regno exci-
 dit. Porsena autem rex Clusij (quae Etrusca
 urbs est. armis eū restituere frustra conatus,
 composita re amicus Romanorum discessit
 cum honore & magnificis donis. Hec de E-
 truscorum claritate. Quibus adijci potest
 Caeretanorum facinus. Hi enim Gallos, qui
 Romam ceperant, debellauerunt, adorti eos
 in Sabinis: inuitisq; eam extorserunt prae-
 dam, quam illi uolentibus Romanis abstul-
 lerant. praeterea Romanos qui Caere confu-
 gerant, & aeternum ignem, ac Vestales uirgi-
 nes conseruauerunt. Ac uidentur mihi Ro-
 mani propter eos qui tum urbem male admi-
 nistrabant, non satis memores accepti bene-
 ficij se exhibuisse. cum enim eis ius ciuitatis
 darent, inter ciues tamē nomina eorum non
 retulerunt. quin & alios qui aequali iure cum
 ciuib⁹ reliquis non fruerentur, in Caeritum
 tabulas reiiciebant. Sed apud Graecos urbs

Caere
 Caeritum

ea nobilitata fuit ob iusticiā & fortitudinem.
nam & abstinuit latrocinij, quanquam pos-
set plurimum, & apud Delphos donarium.
quod Agyllaorum thesaurus uocatur, con-
secrauit. Olim enim Agylla usurpabatur,
quæ nunc Cære, ferturq; condita à Pelasgis
qui è Thessalia uenerant. quos cùm Lydi,
qui Tyrreni dicti sunt, bello petijissent, ac-
cessisse quēdam ad murum, & quod nomen
esset urbis interrogasse. & cum Thessalorum
quidam de muro loco responsi eum saluere
iussisset, (cære id Græcè dicitur.) omen ac-
cepisse Tyrrenos, atque urbi capte nomen
Cære fecisse. Hodie urbis tam splendida
quondam & claræ tantum restant rudera. ma-
gis frequentantur ab hominibus thermæ ui-
cinæ Cæretanæ, propter eos qui ualitudinis

Pelasgi qui. causa eò comméant . Cæterùm Pelasgos antiquam gentem per uniuersam Græciam extitisse, maximè inter Æcoles Thesaliæ incolas claram, apud omnes ferè in confesso est. Ephorus ait se arbitrari eos, cùm à prima stirpe Arcades essent militarem amplexos uitam: & in studiij eius nominisque societatem multis perductis, magnum sibi nomen cum apud Græcos parasse, tum apud alios, ad quos peruenissent. nã et in Creta coloni fuerunt, ut Homerus autor est, apud quem Vlis ses ita Penelopæ narrat.

Odyss. 7. 175. Diuersis illic linguis utuntur. Achæi
Magnanimiç Eteocretes, intusç Cydones,
Dorieesç habitant triplices, diuiç Pelasgi.

Et Pelasgicum Argos dicitur Thessalia,
quæ est inter ostia Penæ, et Thermopylas us
quæ ad montana Pindi: quod Pelasgi loca ea
obtinuerint. Iouemq; Dodonæum idem poë
ta Pelasgicum uocat:

Iliad. vi. 233. Ὁ rex Dodonæ, Pelasgice—.

Multi etiam Epiroticas gentes Pelasgicas nominant, quod eò usque suam Pelasgi ditio-
nem protulerint. multiqûe heroum Pelasgi
sunt dicti, à quibus deinde gentibus sunt no-
mina indita. Nam et Lesbium Pelasgiam ap-
pellarunt : et Homerus eos qui finitimi sunt
Cilicium in Troade, Pelasgos uocat.

Ilud 6.840. Pinguia Lariffæ ducebat culta tenentes
Hippothours hastas solitos tractare Pelasgos.

Ephoro, ut Pelasgos ex Arcadia esse dice-
ret, autor fuit Hesiodus.

πασι. ① γὰρ τῇ Λέλβωρ Πιλασγίαν ἑρέκασι, καὶ πῖς γὰ τῇ Τρωάδι Κίλιφι, Ὀμηρος ἔρηκε αὐτὸν ὁμό-
1 ππόσο ② δ' ἄγε φύλα Πιλασγῶν ἐγγισιμάρων, (ρὺς Πιλασγός.

Τῶμοι λείψαν ἐμβόλα καὶ τὰ σκορ.

Τῷ γ' Εφόρῳ ἔθ' Ἁρκαδίας εἶν' αὖ φύλον ὧν, ἤρεν ἡ σίος. φησὶ γάρ,

ἡ πόλις αὐτῇ διαστὰς αὐθροῖαν καὶ δικαιο-
συλίῳ. τῶν τε γὰρ ληστειῶν ἀπέχετο, καὶ
πὺρ θινωμένην πλεῖστον, καὶ πυδοὶ τὸν Ἀ-
γυλλαίων καταλύμενον αὐθροῖαν θησαυρόν.
Ἀγυλλὰ γὰρ ἐλογίζετο πρὸ πρότερον, ἡ νῦν
Καιρεία, καὶ λέγεται Πιλασγῶν ἐπίσμα
τῶν ἐκ Θιηθαλίας ἀφικνουμένων. τῶν δὲ Ἀν-
δρῶν οἱ πρὸ Τυρέων οὐ μετνομήθησαν, ἐ-
πιστρατεύσαντες τὰς Ἀγυλλαίοις, πρὸς
ὧν ἔφ' ἔχεται ὅτι ἐπυροῦσθαι τὸ ὄνομα ἐπὶ πό-
λει. τῶν δ' ἀπὸ τοῦ τέχους Θιηθαλῶν τε-
νός αὐτῇ τὸ ἀποκρίνασθαι, πρὸς τὸν ὄνομα
τὸ αὐτὸν χαίρει· διεφθάρη τὸν οἰωνόν οἱ
Τυρέων οὐδὲν, ἀλοῦσαν τὴν πόλιν μετ-
νόμασθαι. ἡ δὲ οὐτὴ λαμπρὰ καὶ ὑψηλὴ
πόλις, νῦν ἔχει σῶμα μόνον. Ὀνομα δὲ
αὐτῆς μάλλον τὰ πλησίον Δορμα, ἢ Καλεῦ-
σι Καίρειαν, ὅτι τοὺς φοιτῶντας Δορ-
πίας χεῖρ. Τὸν δὲ Πιλασγόν, ὅτι μὲν ἐρ-
χόμεν τὴ φύλον ἢ τὴν ἑλπίδα πᾶσαν ἐ-
πιπόλασε, καὶ κάλισα παρὰ τοῖς ἰοῦδοι-
σι τοῖς ἱατρὶ Θιηθαλίαν, ἐμολογοῦσιν ἅ-
παντες σχεδόν. νομίζω δὲ φησὶν ἔφο-
ρος, τὸ αὐτὸ καθ' ἑκάστης ὄντας ἐλ-
θεῖν στρατιωτικὸν βίον, ὡς δὲ τὴν αὐτὴν
ἀγῶν πρὸς τριπονητας πολλὰς, ἅπαντες τὸ
ὄνομα τὸ μεταδόναι, καὶ πολλὰ ὑψηλὰ
κεῖσθαι, καὶ πρὸς τοῖς ἑλλήσι, καὶ
πρὸς τοῖς ἄλλοις παρ' ὅσους ποτὶ ἀφικνου-
μεν τυχεύουσι. καὶ γὰρ ἐπὶ Κρήτης ἔπαινοι γα-
λόνασιν, ὡς φησὶν ὁ μὲν· λέγει δὲ ὁ δὲ συ-
σὺς πρὸς Πιλαλόπῳ.

Ἀλλὰ δ' ἄλλων γλῶσσαι μιγνύουσ' ὅτ' ἔμει-
 Ἀχαιοί,
 ἔρδ' ἔτιόκητον μεγαλήτορον, ὅτ' δ' ἔκυ-
 δ' ὦνεν.

Δωρεῖσθ' τε τριχάϊκον, οἷό τε Πελασγοί.

Καὶ τὸ Πελασγικὸν Ἄργος, ἡ Θετταλία
 λέγεται, τὸ μεταξὺ τῶν μεβολῶν τοῦ Περ-
 σεύς, καὶ τῶν Θερμοπυλῶν, ἕως ἑλὶ ὀρεῖνός
 ἔκατε Πίνδου, ὅσα τὸ ἐπὶ ἔξαι τῶν τόπων
 τόπων Πελασγός. τὸν τι Δία τὸν Δωδωνῆ
 οὐ αὐτὸς ὁ ποιητὴς ὀνομάζει Πελασγικόν·
 Ζεὺς αὖτα Δωδωνῆϊ Πελασγικῇ.

Πολλοί δ' ἐκ τῶν ἡπερρωτικῶν ἔθνη, Γε-
λασγικά ἀρῆκασιν. ὥς καὶ μέχρι τοῦ οὐ-
ρεθράντων, πελαγοῦς τε πολλοὺς καὶ τῶν
πρώων οὐνόματα ἱαλίσσαντο, οἱ ὕδατον ἀπ'
ἐκείνων πολλὰ τ' ἔθνη ἐπ' ὄνομα ποιή-
σαν.

Pisa. Liguriæ. Pisæ à Pisæis Peloponnesijs condita sunt, qui cum Nestore ad Troiam profecti, in reditu nauigantes eiekti sunt alij ad Metapontium, alij ad agrum Pisanum, cum uni uersi Pylj dicerentur. Pisæ sitæ sunt in medio amnium Arni & Aesaris, quæ illi cōcurrunt: alter ab Aretio copiosus descendens, sed in tres diuisus alueos, alter ab Apennino. & ubi confluunt, alter alterius uiolento incurfu, ita se inuicem attollunt, ut qui utrinque in ripa stant alius alium uidere non possit. ita que eò subuectionem à mari necesse est difficilem fieri, quæ est stadiorum circiter xx.

Fertur fabula, quo tempore primum illi amnes fuerint è montibus delati, incolis obfistentibus ne in unum confluentes alueum diluuiο agros uastarent, pollicitos fuisse amnes se eluuiοnem non facturos: ac sterisse promissis. Videtur urbs ea quondam floruisse, ac ne nunc quidem ignobilis est, ob fertilitatem, lapicidinas, & materiam naualem, qua olim usi sunt ad maritima proelia: nam Ligures Tyrrhenis erant bellicosiores, ac malos se uicinos præbebant à latere accolentes, & prouocantes ad certamina. hodie maior pars in Romana edificia insumitur, ubi etiam in uillis Perlicæ exstruuntur regię. Volaterranorum ager mari alluitur. urbs condita est in ualle profunda, supra collem celsum & undequaque præcipitem, plano uertice, in quo arx urbis sita est. ab imo ad summum adscensus est arduus atque difficilis, xv stadiorum. Eò confluxere aliquando quidam Etruscorum & à Sylla proscriptorum. qui quatuor cohortibus armatorum constitutis, per biennium tolerata oppugnatione, tandem publicam securi fidem loco isto cesserunt. Populonium situm est in promontorio sublimi, quod præruptum, in mare exit, ac peninsulam efficit. id quoque oppidum sub idem tempus obsidionem pertulit. nunc desertum plane est, si templa & domos paucas demseris. nauale melius frequentatur ad radices montium lacu non magno præditum, & domos recipiendis nauibus habens. itaque mihi sola de omnibus Tyrrhenis urbibus uetustis hæc ad ipsum mare condita fuisse uidetur: cum conditores omnibus modis mare fugerent, quod importuosa ea esset regio: aut

λιγυσικῆς ἐκίχλυντο τῶν συγγεφώνων πολλοί. ἡ δὲ πόσις, κτίσμα δὲ τῶν γὰρ τῇ Πελοποννήσῳ Πισαίων, οἱ μὲν Νέστορ ὡς ἰλίου στρατὸν ἀντὶ τοῦ αὐτοῦ πλοῦ ἐπλανήθησαν οἱ μὲν, εἰς τὸ Μεταπόντιον, οἱ δ' εἰς τὴν Πισαίην, ἐπ' αὐτῶν γὰρ οἱ καλὲς μύθοι. αὐτοὶ δὲ ποταμῶν ἑστῶται μεταξὺ κατ' αὐτῶν τὴν συμβολὴν, ἄρνηται, & λέγεται, ὅτι ὁ μὲν ἄλκιμονος φέρειται πάλιν, οὐχὶ πάλιν, ἀλλὰ πρὸς τὴν ἑσθίαν, ὁ δ' ἐκ τῶν Ἀργυρίων ἐρῶν. συμπίπτει δ' αὖτε γὰρ ἑσθίον, μεταμεινέουσιν ἀλλήλους ταῖς ἀντιοπταῖς ἐπὶ ποσὺτον, ὥστε τοὺς ἐπὶ τῶν νείων ἐσθίει ἀμοιρόντων, καὶ ἔτι πορὶν ὑπὸ θαλάσσης καθοράσθαι. ὥστε αὐτοὺς οὐδὲν ἀνάγκη ἐκ θαλάσσης εἶναι πείθειν, ὅτι ἐπὶ τῶν ἀνάλων, πρὸς κ. μυθολογία δ' ὅτι πρῶτον ἐκ τῶν ἐρῶν κατεφρόντο οἱ ποταμοὶ οὗτοι, καὶ λυομένην ὑπὸ τῶν ἐπιχωρίων μὴ συμπίπτειν ὥς γὰρ κατὰ κλίσεις τὴν χώραν, ὑποχέεται μὴ κατὰ κλίσεις, καὶ φυλάττει τὴν πόλιν. ἀπὸ δ' ἐπὶ πόλιν δὲ τυγχέει ποτὶ καὶ νῦν οἱ κἀκεῖ, διὰ τὴν δύναμιν, καὶ τὴν λιθουργίαν, καὶ τὴν ὕλην τὴν ναυπηγείων, ἢ τὸ μὲν παλαιὸν ἐχρῶτο πρὸς τοὺς ἡγεμόνας καὶ βασιλεῖς, καὶ γὰρ μαχημένοι Τυρρῆνων ὑπῆρχαν, καὶ παρῶντων αὐτῶν οἱ λιγυνοὶ, ποικροὶ γὰρ ποτὶ πλοῦντα ὄντας. καὶ δὲ τὸ πλεον ὥς τὰς οἰκιστοὺς αἰαλοσκιταὶ τὰς γὰρ Ῥώμης, καὶ ταῖς ἐπ' αὐλῆς βασιλείας κατασκευάζοντων ἐφάρκτα. τῶν δ' οὐολατικῶν, ἢ καὶ χώρα ἐκλύεται τῇ θαλάσσῃ. τὸ δὲ κτίσμα γὰρ ὅρα γὰρ βασιλεὺς λόφῳ δὴν ἔκλυος πόριον, καὶ αὐτῇ, τὴν κορυφὴν ἐπὶ πρὸς, ἐφ' ἣν ὁρῶνται τὸ τῆς πόλεως. ἐπὶ αὐτῇ τὴν ἀνάβασιν, πρὸς καὶ ἐκ τῆς πόλεως ὁρῶνται ἀπὸ τῆς βάσεως, ὅρα πᾶσα καὶ χαλεπὰ γινώσκοντα συνίστανται τινες. τῶν Τυρρῆνων καὶ τῶν περὶ γὰρ κλίσεων ὑπὸ Σύλλα. καὶ πρὸς τῶν δὲ τῆς πόλεως τὰ γινώσκοντα, δὲ τὴν γῆν ἐπολιόρκησαν, ὥστε ὑπὸ πονοδὶ παρὶν ὄντας τὸ πότον. τὸ δὲ ποτὶ πλεον ἐπὶ ἀκρῶν ὑψηλῆς ὁρῶνται, κατεφρόντας εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ χερρόνισσι λουσις, πολιορκίαν καὶ αὐτὸ δὲ δι' ἐκ μύθου ποτὶ τοὺς αἰσῶναιους. τὸ μὲν αὖ ποτὶ κλίσεων πρὸς ἐρῶν, καὶ τῶν κατὰ κλίσεων ὁρῶνται. τὸ δ' ἐπὶ πρὸς οἰκιστοὺς

Volaterra.

Populonium.

ταὶ βίλοι, πρὸς τῇ γῇ τὸ ὄρος λιμνὴν ἔχον, καὶ καθίσταται. διὸ καὶ δὴ μοι μόνον τῶν Τυρρῆνων τῶν παλαιῶν αὐτῇ πόλιν, ἐπ' αὐτῇ τῇ θαλάσσῃ ὁρῶνται. ἄπορ δ' ὅτι τὸ τῆς χώρας κλίμα. διὸ ποτὶ πρὸς πρὸς ἐφάρκον οἱ κτίσαι τὴν θάλασσαν, ἢ πρὸς βίλοισι ἐν γινώσκοντα πρὸς αὐτῇ, ὥστε

ὥστε μὴ λαφύρον ἔπιμεν ἐκκῆσαι τοῖς ἐ-
 πιπλοῦσασιν· ἐπεὶ δὲ καὶ θαυοσκόπησεν ὑ-
 πὸ τῇ ἄκρᾳ· ἀποπτόνεται δ' ἀπὸ φιλώ-
 λως πῶρρον φημι καὶ μόλις ἢ Σαρδῶν,
 ἰγγυτόν δ' ἢ Κύρνθ· πως δ' ἰέχουσα φη-
 Σαρδόνθ· σπείδους· πολὺ δὲ μέλλον τού-
 των, ἢ Αἰθαλία πῶσιχιστόφα τῇ ἡπείρῃ
 ὅτι, ὅσοι τ' ἰέχουσα σπείδους, ὄβους καὶ τ'
 Κόρινθον δ' ἰέχῃ· ἀριστον δ' ἀφειθέριον ἴσθαι
 τὸ χωρεῖν ὅτι ἐπὶ τὰς τρεῖς τὰς λεχθείας
 νόβους· ὁδομὴ δὲ καὶ ταύτας ἡμεῖς, ἀνα-
 βαίνοντες ἐπὶ τὸ Ποπλῶνιον, καὶ μετὰ μελὸν
 ἐκ γῆ τῇ χώρᾳ ἐκλελαμμένα· ὁδομὴ δὲ καὶ
 τοὺς ἐργαζομένους τὸν σίδηρον τὸν ἐκ τῆς
 Αἰθαλίας κομίζομενον· οὐ γὰρ διώκῃ συλ-
 λειπαινέται λαμινούμενθ· γῆ τῇ νῦν ὡς
 μίχεται δ' ὀνδύς ἐκ τῶν μετεκκλῶν ἐς τὴν
 ἡπείρον· Τὸτο δὲ δ' ἢ παράδοξον ἢ νῦ-
 σθ· ἔχει, καὶ τὸ τὰ ὀνύματα ἀναπληροῦ-
 ναι πάλιν ὅτι χροῖται μετὰ μελὸν ὀνύτα,
 ἀεὶ ἀπὸ τοὺς πλαταμῶνας φασὶ τοὺς γῆ
 Ρόδῳ, καὶ τὴν γῆ Ράῳ πείτταν τὴν μὲν
 μαρον, καὶ ὅτι γῆ ἰνδοῖς ἄλλας, οὐς φασὶ Κλέ-
 ταρχθ· Οὐτ' οὖν ἔραποδογῆς ὀρθῶς ὁ φῆ-
 λας μὴ λαθεῖσθαι, μήτε τὴν Κυρονίαν φη-
 ἡπείρον, μήτε τὴν Σαρδόναν· οὐτ' Ἀρτεμί-
 δοςθ, ὁ φῆλας γῆ χελίοις εἶναι καὶ ὁσπερ
 οἱ σπείδοις πελαγίας ἀμφοτέρως· καὶ γὰρ
 εἰ ποῖον, ἡμῖν γε οὐκ αὖ ὑπῆρξαν ὁραταίαι
 ἐπὶ τοῦτον, ἐφ' ὅσον ἁφῆς ἐωρῶντο, καὶ
 μάλιστα ἢ Κύρνθ· ἔστι δὲ ἀπὸ τῶν Αἰθα-
 λῶν λιμὴν Ἀργῶθ· ἀπὸ φη ἐργουός, ὡς φα-
 σὶν· ἐκῆσι γὰρ πλοῦσαι τὴν φη Κίρκης οἴ-
 κησιν λητοῦνται τὸν ἰάονα, φη Μινδῆας ἐ-
 θελούσης ἰδῆν τὴν θεῶν· καὶ δ' ἢ καὶ ἀπὸ
 τῶν ἀπειλεγγισμάτων παρῴτων, εἰ ἐ-
 ποῖον οἱ ἐργοναῦται, ὁσπερ ἐπὶ καὶ νῦν
 ὁσποικίλους τὰς ἐπὶ φη ἰόνθ· ψήφους·
 Αἱ δὲ ποῖνται μυθοποιῖαι, τιμῆμενα τῶν
 λεγομένων ὑφ' ἡμῶν εἰσιν, ὅτι οὐ πάντα
 ὁμοῖθ· αὐτὸς ἐπλάττειν ἀλλ' ἀκύνωμ θρυλ-
 λαμένων τῶν ποιούτων πολλῶν, αὐτὸς πῶ-
 σι πῆναι μὴ ἐν ὁσπερμάτων ἐκ τοῖς μῶν·
 καὶ ἀεὶ ἀπὸ τὸν Ὀδυσσεῖα ἐς τὸν ὁπικανόν
 ὁξέβαλε, παραπλησίως καὶ τὸν ἰάονα, γε-
 νομένης ἐκ τούτων πλάνης πινός, ἀκύνω, ἀε-
 θάπρ καὶ Μινδῆα· ποῖον μὲν οὖν φη Αἰθα-
 λίας ποῖνται· ἢ δὲ Κύρνθ· ὑπὸ τῶν Ἰω-
 μάων καλεῖται Κόρινθα· οἰκῆται δὲ φαί-
 λως τραχὺς ἢ οὐα, καὶ τοῖς πλείοσις μί-
 ρισι δύσβατθ· τελέως, ὥστε οὐκ ἀτίχον-
 τας τὰ ὄρη, ἐκ τῆς λησπεῖν ζῶντας, ἀχρῖ
 τραχηλοῖ, ἐκ πῶσι σόντες οἱς ἐρύμασι, πολ-

propugnacula saltem obicerent, ne præda-
tionibus appellentium essent expositi. est &
specula in promontorio, unde thyyni obser-
uantur. Ex urbe procul ac agrè conspicitur
Sardinia, propius Corsica, quæ à Sardinia di-
stat ferè LX stadijs. His multo uicinior conti-
nenti est, Aethalia, ad ccc stadia inde, toti-
demq; à Corsica distans. Optimè à Populo-
nio solunt tres illas insulas petituri. quas &
nos uidimus Populonio conscenso, & metal-
la quædam ibi locorum deserta. uidimus eti-
am qui ferrum ex Aethalia allatum elabora-
rent. non enim ea in insula fornacibus liqua-
ri potest, sed statim atque effusum est in con-
tinentem perfertur. Cum id rarum auditur
habet Aethalia, tum quod fosse, unde metal-
la sunt eruta, rursus tractu temporis imple-
tur: quod ipsum de salis fossis apud Rhodi-
os, marmore Pario fertur, & de Indicis sali-
bus Clitarchus tradit. Ergo neque Eratosthe-
nes rectè dixit è continenti neque Corsicam
posse conspici, neque Sardiniam: & falsum
est quod Artemidorus ait, in pelago utriusq;
iacere stadijs cccc à continente distanti.
nam si quis aliud id potuit, ipse certè tanto in-
teruallo non potuisset eas tam liquidò con-
spicere, quàm conspexi, & præcipue Corsi-
cam. Ad Aethalam portus est Argous, ab
Argo naui sic dictus, ut aiunt. Eò enim per-
hibent Iasonem nauigasse, Circes domicili-
um quærentem, quam Deam Medea cupie-
bat uisere. & à strigmentis concretis, quæ ar-
gonautæ ibi fecerint, adhuc durare uariega-
tos in litore scrupulos. Huiusmodi porro fa-
bulæ id confirmant, quod nos diximus, Ho-
merum non omnia finxisse, sed cum multa id
genus ferri rumoribus uulgi audiret, ipsum
de suo interuallorum longitudines, et remo-
tos ab hominibus situs addidisse: utq; Uli-
sem, ita etiam Iasonem in Oceanum eduxis-
se, cum eorum uterque uagatus fuerit, sicut
et Menelaus. Ac de Aethalia quidem satis.
Corsicam Romani nominant, quæ Cymus
est Græcis. malè ea habitat, aspera, ac ple-
risque locis planè inuia. quo fit ut montana
colentes, qui latrocinij uitam sustentant, ip-
sis sint inhumaniores bestijs. Itaque cum Ro-
mani duces in insulam hanc incursionem fa-
ciunt, ac munitiones adorti magnum manci-
piorum numerum afferunt, uidere Romæ
cum

γίδος λείπει τὰ τῶν ἄλλων ἢ Αἰθάλια. Ἀ τὸ
 τε εἰ λιβύνης ἔσθ' ἡγνυτάτω διάγραμμα φησὶν
 ὁ χωρογράφος, ὡς τὴν Σαρδίω μιλια τ. με
 τα δὲ Γεπλάνιον Κόσσε πώλις μικρὸν ὑ-
 πὲρ εἰ θαλάσσης. ἔστι δ' ἐν κόλπῳ Βουωὸς ὑ-
 ψυλὸς, ἐφ' οὗ τὸ ὑπίσμα. ὑπέκει δ' Ἡρακλῆ
 σς λιμνὴ καὶ πλησίον λιμνοθάλασσα, ἣ πα
 ρὰ τὴν ἄκραν τὴν ὑπὲρ τοῦ κόλπου θωνο-
 στροφῶν. ἀκολοθεῖ γὰρ ὁ θῶντος εἴς τιν βαλὰ
 νον μόνον, ἀλλὰ ἣ τὴ πορφύρεα πρὸς γλῶ, καὶ
 φορμύρα ἀπ' εἰς θαλάσσης, μέχρι καὶ Σικι-
 λίας. Ἀπὸ ἧς Κοσσῶν εἰς Ὡσίαν πρὸς ἀπὸ
 σι πολὺν διαστή, Γρατίσκιον, ἣ Πύργον, καὶ
 Ἄλποι, ἣ Φρυγίαν. ὡς καὶ δὴ Γρατίσκιον
 παῖδοι τ. ἐν δὲ τὸ μεταξὺ τῶν ὧν ἡ καλὴ
 μὲν εἰς Ῥιγυσιλλαν εἰσέρχεται δὲ γηινὴ ὡς
 βασιλεὺς Μαλακίων τοῦ Πιλασγῶ, ὅν φασὶ
 δωκεδύσαντα πρὸς τοῖς τόποις μετὰ τὴ σω-
 οίκων Πιλασγῶν, ἀπελθεῖν ἐνδὸς εἰς Ἀθή-
 νας. τὰτα δ' ἑοῖσι τοῖς φύλιν, ἣ οἱ τὴν Ἀγυλ-
 λαν κατεγχετόν. Ἀπὸ δὲ Γρατίσκων εἰς
 Πύργον, μικροῦ ἐλάττης τ. ρ. π. ἔστι δ' ἐπί-
 σκου τ. Καίριαν ὡν ἀπ' ἡ σκιδίων. ἔχει ἡ εἰ
 ληθὺς εἰς ὅρον Πιλασγῶν ἰδρυμα, πλεσίον
 ποτὶ γηρομῆν. ἐσὺ λησε δ' αὐτὸ διονύσιος
 ὁ τ. Σικελιωτῶν τύραννος. ἔστι τ. πλεον τὸν
 ὡν Κύνον. Ἀπὸ δὲ τ. Πύργου εἰς Ὡσίαν σ. φ.
 ἐν δὲ ἔσθ' μεταξὺ τὸ Ἄλποι καὶ ἣ Φρυγίαν.
 Περὶ καὶ τ. πρὸς Ἀλίας τ. Τυρρηνικῆς, ταῦτα.
 Ἐν δὲ τὴ μεθ' ἡμῶν πόλιν πρὸς ταῖς ἡρμι-
 ναις, Ἀρκιόρ τι καὶ Περσσία, καὶ Οὐλσινί,
 καὶ Σάπριον. πρὸς δὲ ταῦτοις πολὺναι συ-
 χναί, Βληρῶν καὶ Φορῶν ἰόνον, καὶ Φαλαρί,
 καὶ Φαλίσκον, ἣ Νέπτα, ἣ Στατωνία, καὶ
 ἄλλαι πλείους, αἵ καὶ ἔξ ἀρχῆς σινεσῶσαι, ἡ
 οἱς ἡ τ. Ῥωμαίων οἰκισάντων, ταπεινῶσαν
 τω, κατὰ τὴν αὐτὴν Οὐκίους πολεμήσαντας
 πολλοῖς, ἣ πᾶς Φιδίωας. ἔνιοι δ' εἰ Τυρ-
 ρῶν φασὶ αὐτὸ Φαλαρίαν, ἀλλὰ Φαλίσκον
 εἰς ὅρον εἶναι τινος, καὶ αὐτὸ Φαλίσκος πώλιν ἰ-
 διόγλωσσον. οἱ ἧ οἰκὸν συμβαλίσκον λίγα
 σιν ὡς τὴν Φλαμινίαν ὁ δὲ ἡμῶν μεταξὺ
 ὁ κλητῶν καὶ Ῥώμης. ὑπὸ δὲ ἔσθ' Ἰωρῶκτη
 ὅρει Φορωνία πώλις ὅτιν ὁ μόνον μὲν ὡς ἡ
 οἱ πρὸς δαίμονι πικρὸν σφόδρα ὑπὸ τ.
 Ῥοιοίκων, ἡς τίμηνος ὅτιν ἐν ἔσθ' ὅτιν
 μασι ὡς ὁ ποιοῖαν ἔχον. γυνόις γὰρ ποσὶ
 διηξίαν ἀνθρακίαν ἣ ἀποδιδὼν μεγάλῳ
 οἱ κατεχόμενοι ὑπὸ εἰς δαίμονος ταύτης
 ἀπαίτης, ἣ σωδρῆ καὶ πλεον ἀνθρώπων
 ἕκαστον τε πικρὸν καὶ ἡ σὺν ἡμῶν ἡ
 τὸ Ἀρρῶν πρὸς τοῖς ὅροις. ἀπὸ γὰρ εἰς Ῥ.
 ἡ τῶν ὅρων, ἣ ἡ Περσσία. πρὸς λαμβάνουσι

reliquis minor est Aethalia. Iam ab Africa in Sardiniam breuissimum traiectū chorographus tradit esse passuum millia ccc. Post Populonium Cossæ urbs est paulum supra mare, sita in sublimi colle, qui in sinu iacet. infra urbem Herculis portus est, & proxime lacus marinus, & ad promontorium quod sinus imminet, specula ad captandos thynnos comparata. Non enim glandes tantum sectatur thynnus, sed & purpuram prope terram, ab extero mari usque ad Siciliam. A' Cossâ nauigantibus Ostiam, oppida occurrunt Grauiscæ, Pyrgi, Alsiū, Fregenæ. distant Grauiscæ stadijs ccc à Cossâ. Inter hæc est Regia uilla, quam narrant olim fuisse regiam Melæoti Pelasgi, qui cum ibi cum accolentibus Pelasgis habitasset, inde Athenas migrauerit. Eiusdem gentis sunt etiam qui Agyllam tenuerunt. A' Grauiscis ad Pyrgos stadia sunt paulo minus cxxc. ab his ad L. stadia abest Cæreranorum nauale. id habet Lucinæ sanum à Pelasgis conditum, locuples quondam. spoliatum est à Dionysio Siciliæ tyranno in Corsicam nauigante. A' Pyrgis ad Ostiam stadia sunt cclx. interiacent Alsiū & Fregenæ. Tantum de ora Tyrrena maritima. At in mediterraneis præter iam dictas urbes sunt Arretium, Perusia, Volsinium, Sutrium. tū crebra oppida, Blerati, Ferentinum, Faleria, Falisca, Neper, Statonia, & alia plura, partim antiqua partim condita à Romanis, cum hi Fidenas, 12 ut & Veios, oppressissent sæpius rebellantes. Sunt qui Falerios negāt esse Tyrrenos, sed Faliscos gentem esse peculiarem dicant, urbemq; eodem nomine peculiari lingua uentem. Alij coniectant Faliscam urbem sitam esse in Flaminia inter Oriculum & Romam. Sub monte Soracte urbs est Feronia, cognominis indigenæ cuidam deæ, quam uicini studiosè uenerantur: atq; est ibi lucus Feroniæ, in quo sacrificium perpetratur mirabile. correpti enim eius numinis afflatu homines nudis pedib. prunarum ardentium struem illæsi perambulant. & quotannis eò turba hominum cum solennis conuentus, tum spectaculi eius causa confluit. Maxime in mediterranea recedit Arretium, mōtibus uicinum. abest à Roma stadijs cix. Clusium autem 10000. Propè hæc est etiam Perusia. Ad ubertatem soli conducunt etiam lacus, magni iijac
ἔτθ, & Πελυθείους θείας: μάλατε δ' ὅτι μετὰ αἶα
μιν ὅτι μετὰ αἶα χιλίους πεδύας. τὸ ἢ κλισίον ὡς ἔχον
πῶς τῇ δὲ δαίμονίαν τ' ἡρώας & λίμνα, μετὰ λατρίῃ
x πηλάα

[illegible]

hit. Sunt & alia oppida magis itineris causa frequentata, q̃ civilem ob constitutionem: Forum Flaminij, Nuceria, ubi lignea sũt uasa, Forum Sempronij. In itinere autem ab Oriculo Ariminum uersus ad dextram Interamna, Spoletum, Aesum, Camerta, in ipsis montibus qui 14 Picenum distinguunt. Et in 14 altera parte Ameria, & Tuder, & Ispellum, & Icorum, uicinum montis sublimibus traiectionibus. Tota ea felix est regio, aliquantum tamē montosior, Zea magis quàm tritico homines alit. Montosa etiam Sabinorum regio, huic contigua, iuxtaq̃ Vmbriam porrecta, ut hæc iuxta Etruriam. Quin & Latij partes his & Apennino propinquæ, asperiores sunt. Hæ igitur decem gentes incipiunt à Tiberi & Etruria, & extenduntur per obliquũ iuxta Apenninum uersus Adriam, Vmbria etiam ad mare usque declinans, ut docuimus. Ac de Vmbriis quidem dictum satis. *Sabin.* gustam incolunt regionem, in longum ad 15 stadia porrectam à Tiberi & Nomento oppido usque ad Vestinos. urbes habent paucas easq̃ continentibus bellis attritas, Amternum, Reate, cui uicinum est oppidum Interocrea, & aq̃ frigida 15 ad Cotiscolas, quas 15 bibunt, & ijs insidentes morbis medentur.

Sunt & Foruli Sabinorum, saxa ad rebellio-
nem quẽm habitationem aptiora. Cures nũc
uiculus est, quõdam urbs illustis, ex qua or-
ti sunt T. Tatiũs & Numa Pompilius Romę
regno potiti: unde qui populum Romanum
affantur, Quirites appellāt. Præterea Trebu-
la Eretũ, & alia id genus domicilia, pagis po-
tius quàm urbibus annumeranda. Tota Sabi-
norum regio egregie ferax est olearum ac ui-
tium, multumq; fert glandis, ac pecori pro-
ducendo opportuna est, præsertim uerò Rea-
tini multi laudantur mirum in modum. Ve-
autem uno dicam uerbo, tota Italia & peco-
re alendo & frugibus gignendo præstat: alia
tamen alijs in locis primam meretur laudem.
Antiquissima gens est Sabinorum, indigena
nimirum. ab his sunt Picentini & Samni-
tæ. ab his Lucani, ab his Brutiũ. Vetustatem
eorum licet sumere pro argumento fortitudi-
nis ac uirtutis eorũ, qua freti ad hoc usq; tem-
pus perdurarunt. Fabius historię scriptor in-
quit tunc demum Romanos sensisse diuiti-
as, cùm eam gentem sibi subiecissent. Strata
est per Sabinos uia Salaria non lōga, in quam

Salvia & No
mentum & Minc.

[illegible]

Romulo, Remo alteri fecisse. hos cum ad uirilem aetatem peruenissent, Amulium & prolem eius sustulisse: ac regno Numitori restituto, domum eos rediisse, urbemq; Romam condidisse, loco non tam delectu quā necessitate capto. nam neq; munitus natura erat, neq; solum habebat proprium, & quod urbi sufficeret, neq; homines qui incoherent. Nam qui tum circa ea loca erant, ij pro se quicq; seorsim habitabant, muros urbis Romae quæ tum condebatur attingentes, neq; Albanos admodum curabant. Erant Collatia, Antemna, Fidenæ, Lauinium, aliæq; id genus tunc oppida, nūc pagi, priuatorum domicilia, xxx aut xl à Roma stadijs. Sanè inter quintum & sextum à Roma lapidem locus est Festi: hūc tradunt eo tempore finem agri Romani fuisse, & hodieq; ibi alijsq; in locis qui limites sint, sacerdotes sacrificium peragunt, quod 16 Ambarualia dicitur. Porro inter condendum aiunt contentione orta Remum interfectum fuisse. Vrbe condita Romulus homines cōuenas colligit, aperto asylo in luco inter arcem & Capitolium, & qui eò de uicinis confugissent, ciues allegit. Quibus cum uxores non inueniret, equestre Neptuni certamen (quod etiamnum celebratur.) indixit: cumq; ad id multi mortales conuenissent, ijs qui uxoribus indigerent raptum uirginum mandauit. quam iniuriam armis persequens T. Tatius Quiritium rex, pactus cum Romulo regni societatem ab armis discessit. & per insidias occisus Lauinij, soli Romulo imperium in Quirites uolentes reliquit. Romulo successit Numa Pompilius, Tatij ciuis, oblato à subditis regno. Atq; hæc de Romae origine maximè credita est narratio. Alia antiquior est & fabulosa, quæ coloniam eam facit Arcadicam ab Euandro deductam. huius usum hospitio Herculem cū Geryonis boues ageret. & Euandrum, qui è matre sua Nicostrata (erat enim hæc uaticinandi perita.) cognouisset, Herculem confectis certaminibus facto in deorum numerum relatum iri, id Herculi indicasse, lucoq; dicato sacrificiū ei Græcicum fecisse, quod eodem ritu hodieq; uerueratur. Et Cecilius rerum Romanarū scriptor eo argumento colligit Romam à Græcis esse conditam, quod Romani Græco ritu antiquo instituto Herculi rem sacram faciūt.

Ma-

Enandri & Her
culis fabula.

149

banum, & Statanum. Sinuessæ in sinu Seti-
 non sita est, & à sinu nomen gerit. in proximo
 thermæ ad quosdam morbos pellendos effi-
 cacissimæ. Hæ ergo sunt Latij urbes mariti-
 mæ. In mediterraneis prima super Ostiam est
 Roma, quæ sola super Tiberi est sita. quam &
 docuimus non delectu sed necessitate oblato
 loco positam. Id addendum, eos quoque qui
 postmodò partes aliquas adiecerunt, non cō-
 moditatem locorum secutos fuisse, sed iam
 conditis partib. inseruivisse. Primi Capitoli-
 um, Palatium, & Quirinalem collem muni-
 uerunt, qui ab exteris ita facile conscendi po-
 tuit, ut T. Tatius, quo tempore raptarum uir-
 ginum iniuriam ulcisceretur, primo aggressu
 cepit. Ancus Marcius Cælium montem,
 & Aventinum, campumq. his interiectum,
 diuulsa hæc & à se inuicem & ab antiq. extru-
 ctis, necessitate compulsi adiecit. nam neq.
 colles ita natura munitos extra pomœrium
 relinquere uidebatur commodum, quos ho-
 stis facile occupare ac pro arce usui posset:
 neq. perducere murum usq. ad Quirinalem
 collem poterat. Quem defectum Serrius æ-
 guit, qui compleuit murum adiectis urbi Ex-
 quilino & Viminali collibus. q. omnia cum
 facile capi extrinsecus possent, fossam altam
 egerunt, terraq. intrò recepta, aggerē sex cir-
 citer stadiorum in interiore fossæ marginæ fe-
 cerunt, murosq. & turres in eo constituerunt
 à Collina porta usque ad Exquilinam. tertia
 porta Viminalis sub medio est aggere. Hu-
 iusmodi est Romæ munitio, alijs munitioni-
 bus indigens. Ac mihi uident̃ urbis eius prin-
 cipes de se & posteritate sua ita statuissē, Ro-
 manū esse non munitionibus, sed armis suaq.
 uirtute securitatem sibi & opes parare, neque
 uiros muris, sed muros uiris defendere. Inirio
 quidem cum in orbem circumdata Romæ re-
 gio, ampla ea & præstans, à Romanis esset a-
 lienæ, situs uerò Romæ is, qui expositus op-
 pugnantū iniuriæ eam facere uideretur, nul-
 lam certē locus urbis spem futuræ felicitatis
 faciebat. sed postquam uirtute ac labore eam
 regionem suæ potestatis fecerunt, concursus
 quidam bonorum Romæ apparuit, omnem
 exsuperans naturæ felicitatē. unde fit ut urba
 tantis aucta incremētis sufficiat cū alendis
 tot hominibus, tum ad ædificia lignis ac lapi-
 dibus. nam continentes Romæ substructio-
 nes fiunt ob crebras ruinas, incendia, alsidu-

Εὐνὴν ἔτι καὶ πένθος καὶ ὁμοθυμῶν. καὶ γὰρ τὸ
 μέγεθος τῆς πεδινῆς θαλάσσης ἄμα, ὡς καὶ ἐν
 μακρονομίᾳ, ὡς καὶ ἄλλω ἱππασίᾳ, ἀνι-
 λυτορὶ πρὸς τὸν ποταμὸν πλῆθος, τὸ σφαί-
 ρον, καὶ ἱερὸν, καὶ παλαιὰ γυμναζόμενον,
 καὶ τὰ περικείμενα ἔργα, καὶ τὸ ἴδιον πο-
 τὰν διείκτε, ὡς τὸ λόφον φαίνεται τὸ ὑπὲρ τῆς
 ποταμῶς μέχρι τῆς ῥόδου σκηνωζομένην ὁ-
 ψιν ὑπὸ δακρύματι, δυνάμει παλαιᾶν πρὸς
 χάριν τῆς διανοίας. πλοῖον δὲ ὅτι τῆς πεδινῆς τοῦ
 τῶν καὶ ἄλλο πεδίου, ὡς τοῦ ἀντικυ-
 πλῆθους, καὶ ἄλλο, καὶ διατρεφόμενα, καὶ ἐν
 οὐρανῷ, καὶ ναοὶ πολυτελεῖς, καὶ συνελθόντες
 ἀλλήλοις, ὡς πρὸς ἄλλοις αὐτῶν δέξασθαι ἀφαι-
 ρῶν τὴν ἀλλήλων πόλιν. διότι ἱεροπρεπὲς ἐστὶν
 τὸν νομίσαντες τὸ πόρον ὅσον, ὡς τῆς ὑπὸ
 φαντασμάτων μνήμας, ὅτι ταῦτα κατεσκεύα-
 σαν ἀνδρῶν, καὶ γυναικῶν. ἀφελογώτατ'
 δὲ τὸ μαυσόλειον καλεῖται, ὑπὸ ἱερῶν τῶν
 ὑψηλῶν λουκρήσιον τῶν ποταμῶν χάμα,
 ἔχει κρυφῶς τοῖς ἀσπαλίσιν τῶν δένδρων
 συνκρυφίς ἐπ' ἄκρῳ ἢ ἐν ἐκείνῳ δὲ χαλκῷ
 τῶν Σιδεῶν καὶ ἄλλων. ὑπὸ τῆς χάμας, ὅτι
 καὶ εἰσὶν αὐτῶν, καὶ τὸ συγγενὲς καὶ οἰκίαν.
 ἔπειτα ἡ μέγα ἄλσος, πρὸς πᾶσι τοῖς θαυμα-
 εῖς ἔχον, ὅτι μὲν τῆς πεδινῆς ὡς τῆς καύσεως
 αὐτῶν ποταμῶν, καὶ ὅτι λίθου λουκῆ, ἢ
 κλυμῶν περικείμενον ἔχον σιδερέων πορί-
 φραγμα, ὅτι τὸ ἀγέροισι κατέφυτον. Πα-
 λιν δ' ἡ περὶ τὴν ἀγορὰν πρὸς τὴν πόλιν ἔρ-
 χεται, ἄλλω δὲ ἄλλως ἰδοὶ πρὸς ἐκτελεσθέντων
 ταύτων, καὶ βασιλικὰς τοὰς καὶ γὰρ, ἰδοὶ δὲ
 καὶ τὸ καπιτώλιον, καὶ τὰ ταῦτα ἔργα καὶ τὰ
 ὅτι τῶν παλαιῶν, καὶ τῶν ἱερῶν πρὸς πᾶσι
 ταῖς ἀδελφῶν ἐκλήθει τ' αὐτῶν τῶν ποταμῶν
 ἢ ἄρ' ὅμως. τῶν δ' ἄλλων τὸ λατίνης πόλι-
 ον, τὰς ἢ τῶν ποταμῶν γυναικῶν, τὰς ἢ ταῖς
 ὁδοῖς ἀφορίζεται αὐτῶν ταῖς γυναικῶν ταῖς
 ὁδοῖς ὡς ἡ λατίνης ἔστω. ἢ γὰρ ὑπὸ ταύ-
 ταις, ἢ πρὸς ταύταις, ἢ μεταξὺ ἱερῶν. γυν-
 αῖκές τ' ἢ τῶν ποταμῶν, ἢ τῆς ἀπίας, καὶ ἡ λα-
 τίνης, καὶ ἡ οὐκαλίσια. ἢ τῆς πρὸς τὴν λατ-
 ταν ἀφορίζεται μὲν τὸ λατίνης, μέχρι Σιν-
 ισίου, ἢ τῆς πρὸς τὴν Σαβίνην μέχρι Μαρσῶν.
 μὲν δ' αὐτῶν ἡ λατίνης ἢ συμπίπτουσα τῇ
 ἀπία καὶ τῇ κασίον πόλιν, διὰ τὴν καπύ-
 ας ὅτι καὶ ἀπὸ τῆς πεδινῆς. ἀρχὴ δ' ἢ ἀπὸ τῆς ἀπ-
 πίας ὅτι ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἐκτροπῆς
 πλοῖον ῥόμης, ἢ τὰς τῶν τῶν λατίνης ὅτι
 ὑπερβαίνει, μεταξὺ τῶν σκηνῶν πόλεως, καὶ
 τοῦ Ἀλβανῶν ὅρου, κατέστιν ἐπὶ Ἀλγιδῶν πολίχνιον, καὶ πικτὰς παυδοχίαν. ἔτι συμπίπτει
 καὶ ἡ λαβικανή, ἀρχομένη μὲν ἀπὸ τῆς ἑσφυλίνης πύλης, ἀπ' ἧς καὶ ἡ πραινοστίνη. ὅτι ἀπὸ τῆς
 δ' ἀπὸ τῆς καὶ ταύτων, καὶ τὸ πεδίου τὸ ἑσφυλινόν, πρὸς τὴν αὐτὴν πλῆθος τῶν ῥῶν καὶ πρὸς τὴν πεδινῶν, καὶ
 πλοῖον

minum prudentia ornatus. nam & magnitu-
 do eius mirabilis est, & curruum equorumq[ue]
 decursionibus liberè patet, tantæq[ue] multitu-
 dinis pila, circo, ac palæstra se exercentiū. tum
 opera circumiecta, solumq[ue] toto anno herba
 uirens, tumulorumq[ue] coronæ supra amnem
 usque ad alueum, scenæ quandam ostendant
 speciem, à cuius spectaculo difficulter quis
 auellatur. Prope hunc campum alius est cam-
 pus, porticusq[ue] circum circa permultæ, tum
 luci, tria theatra, amphitheatrū, templa unum
 alteri subinde contiguū magnifica: quorum
 respectu ipsa urbs quasi additamentū quod-
 dam uideri possit. Itaq[ue] Romani hunc locum
 maximè sacrum ac uenerabilem rati, illustri-
 simorum uirorū monumenta ibi collocarunt,
 ac matronarum. quorum omnium præclati-
 simum est Mausoleum, agger ad amnem su-
 pra sublimem albi lapidis iornicē congestus,
 & ad uerticem usq[ue] semper uiuentibus arbori-
 bus coopertus. in fastigio statua Augusti Cæ-
 saris. sub aggere oculi eius, & cognatorum
 ac familiarium. à tergo lucus magnus, ambu-
 lationes habēs admirabiles. in medio autem
 campo busti eius ambitus ex albo saxo, in or-
 bem cinctus ferrea scæpe, intus alnis cōstitus.
 Rursum si quis in forū progressus antiquū,
 basilicas, porticus, templaq[ue] cōtueatur, una
 alteris identidem cōiuncta, tum Capitolium
 uideat, & quæ ibi sunt opera atq[ue] in Palatio,
 & in Liviæ ambulacro: is facile eorum quæ
 extra urbem sunt obliuiscatur. Reliquæ aut
 Latij urbes aliæ alijs notis, pleræq[ue] uis discer-
 nunt celeberrimis quæ per Latium ductæ sunt.
 aut enim in his, aut propè, aut in medio earū
 sitæ sunt. Nobilissimæ uiarum sunt Appia,
 Latina, & Valeria. de his Appia Latij partes
 maritimas pertransit usq[ue] ad Sinuessam: Va-
 leria est, quæ ad Sabinos pertinet usque ad
 Marfos. media est Latina, quæ in Appiam in-
 cidit ad Cassinum urbem, distātem à Capua
 xix stadijs. Incipit Latina à uia Appia ad sini-
 stram ab ea prope Romam deflectens, ac su-
 pra montem Tusculanum transit inter Tus-
 culum urbem ac montem Albanum, descen-
 ditq[ue] ad Algidum oppidum & Pictas diuer-
 sorium. Incidit deinde Lauicana, incipiens
 à porta Exquilina, unde & Prænestina. relin-
 quens autem ad læuam & campum Exqui-
 linum, procedit ad cxx & amplius stadia, &

Mausoleum.

Via Appia, La-
tina, Valeria,
Lauicana.

πλοῖον

appropinquans ueteri Lauico, quod oppidum in sublimi situm, nunc dirutum est, hoc & Tusculum ad dextram relinquit, & ad Pictas in Latinam uia definit. abest is locus Roma cccx stadiis. Deinceps in Latina uia sunt nobilia oppida ac urbes, Ferētinum, Frusinū, quod Cosa amni alluitur, Fabrateria, quam Trerus fluuius præterfluit, Aquinum urbs magna, iuxta quam Melpis fluuius magnus labitur. Interamna sita urbs ad confluentes Liris & Casini fluminum, ipsa quoque memorabilis, & Latinarum ultima. Teanum enim Sidicinum quod proximè sequitur, ipso cognomento ostendit se ad Sidicinos pertinere, qui sunt Ofci, gens Campanorum superstes, ita ut possit Campaniæ dici, ipsa quoque urbium in uia Latina sitarum maxima. Eam subsequitur Calenum, urbs ipsa quoque egregia, & Casilino contigua. Ab utraque Latinae uiae parte, ad dextram sunt inter hanc & Appiam sitæ Setia & Signia, feraces uini illa preciosi, hæc aluum optimè sustentis, quod Signinum uinum appellant. Ante hanc est Priuer-
 22 num & Cora, & 22 Sueffa, Trapontium, Velitra, Aletrium, & Fregellæ, quā urbem præterit Liris fluuius ad Minturnas se effundēs. Fregellæ nunc uicus est, olim urbs celebris, multarumque iam dictarum caput, quæ nunc eò fori frequentandi sacrificiorumque quorundam gratia conueniunt. excisa est à Romanis ob defectionem. Harum, aliarumque in uia Latina & ulterius urbium pleraque in agro Hernico, Aequo, Volscis sitæ, à Romanis sunt cōditæ. A sinistro autem Latinae uiae latere, inter eam & Valeriam iacent Gabij in uia Prænestina, quæ urbs latomias habet Romanis tanto quāto non aliæ usui. distat æquali à Roma & Præneste interuallo. Sequitur Præneste de quo deinde uerba faciemus. In montibus porro supra Præneste cum urbs Herminicorum sita est Capitulum, & Anagnia urbs illustris, tum Ceratæ, & Sora, apud quam Liris erumpēs Fregellas Minturnasque petit. deinde etiā alia sequuntur, tū Venafrū, unde oleū optimū. urbs ea in sublimi iacet colle, cuiusradicē alluit Vultur⁹ amnis, & iuxta Casilinū delapsus ad urbē sui cognominē in mare exit. cæterum Aesernia & Alifig iā Sanitico urbes sunt. quarū altera bello Samniticæ est deleta, altera etiā nūc durat. At Valeria uia à Tibure
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100

Valeria uia de-
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100

πλησιάζουσα τῷ παλαιῷ λαβικῷ, ὑπὸ τῷ
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100

ἔχει δ' ὑπὸ Μαρσῶς, καὶ Κορνήσιον τῇ τῶν
 Περγονῶν μητροπόλιν. εἰσὶ δ' ἐν αὐτῇ Λα-
 τίναι πόλεις οὐαλίαι τε, καὶ Καρσέοιοι,
 καὶ Ἀλβὰ. πλησίον δὲ καὶ πόλεις καὶ κελον.
 Ἐν ὧν δ' εἰσὶ τοῖς ἐν Ῥώμῃ Τίβρακι τε, καὶ
 Πράνιτι, καὶ Τῶσκλον. Τίβρακι μὲν, ἢ τὸ
 Ἡράκλειον, καὶ ὁ καταράνης, ὅν ποτ' ἠπλω-
 τὸς ὁ Ἀνίωρ, ἀφ' ὧν τοῦ μεγάλου καταπί-
 πτων ὡς φάραγμα βαθεῖαν, καὶ καταπίπτει
 πρὸς αὐτὴν τὴν πόλιν. ἐν τῷ δὲ διεξοίμῳ δὲ
 καρπότητι, πόδι τὰ μετακτα τῷ λίθῳ τῇ Τι-
 βερτίνῳ, ὅτῳ ἐν Γαβίοις, καὶ τῷ ἐρυθρῷ λι-
 γομύτι, ὡς τε τὸ ἐκ τῶν μεταλλῶν ὀξυγυλῶν
 καὶ τὸν πορφυρεῶν ὀμαρῇ τελείως εἶναι, τῶν
 πλείων ἔργων ἐν Ῥώμῃς ἐν τῷ δὲ κατα-
 σκαυασμῶν. ἐν ᾧ τῷ πεδίῳ τῷ τῷ ὁ Ἀνί-
 ωρ διεξοίμῳ, καὶ τὰ Ἀλβὰ καλεῖται ῥεῖ ὕ-
 δατα ψυχρά, ἐκ πολλῶν παγῶν πρὸς ποικί-
 λας νόσους, καὶ πίνουσι καὶ ἐγκαθημένους ὑ-
 γιαν. διὰ ταῦτα δὲ καὶ τὰ Λάβανα, ἐκ ἀπώθεν
 ἐν ταῖς, ἐν τῇ Νωμυτάνῃ καὶ οἷς πόδι Ἡρῶν
 τόποις. Πράνιτι δ' ὅτιν ὅπου τὸ ἐν τῇ
 ἰορῇ ἐπίσημον χρησμεύει. ἀμφοτέρω δ'
 αἱ πόλεις αὐτῇ, τῇ αὐτῇ πρὸς ἰσομύτιαι τῇ
 χαύσιον ὀρῇ. διεξοίμῳ δ' ἐκ τῶν ὀδῶν σε-
 δῖας ἑκάστην. ἐν δὲ Ῥώμῃς Πράνιτις, καὶ ἐν
 πλάσιον, Τίβρακι δ' ἑλᾶτον. Φασὶ δ' ἐλᾶ-
 νίδας ἀμφοτέρω. Πράνιτις γὰρ πολυτε-
 φανον καλεῖται πρότερον. Ἐρυθρὴν μὲν ὅτι κα-
 τὰ, πολὺ δ' ἐρυθροτόν Πράνιτις. ἄ-
 κρον γὰρ ἐκ τῶν μὲν πόλιν ὑπερῶν ὀρῶν
 ἐν ψυχρῶν, ὅπου δ' ἀπὸ τῶν σωεχέως ὀρῶν
 οὐδ' αὐχρῇ διεξοίμῳ, ὑπερῶν καὶ δὲ
 σὶ πεδίοις τοῦτον πρὸς ὀρῶν ἀνάβασιν.
 πρὸς δὲ τῇ ἐρυθροτόν καὶ διώρυγι ἐρυθρῶν
 ἡγετῆρον παύλαχρον, μέχρι τῶν πεδίων,
 ταῖς μὲν ὀρῶν χαύσι, ταῖς δ' ὀρῶν λα-
 θεῖαν. ὅν γὰρ μὲν, μακρῶν πολιορκημένων
 ἀπέθανε. Ταῖς μὲν ὅν ἄλλαις πόλινσι πλε-
 ον τὸ δὲ ἀρκῆς πρὸς ἀγαθὸν τίθει. Πράνι-
 τίνος ἡ συμφορὰ γιγνῆται ὅτι τὰς Ῥωμαί-
 ων εἰσεσι. καταφύγουσι γὰρ ἐκείναι εἰνε-
 τῶν τῶν ἐκ πολιορκηθέντων δὲ, πρὸς τῇ
 κακώσι ἐν πόλιν, καὶ τὸν χώρον ἀπὸ τοῦ
 ῥιπῶν συμβαίνει, ἐν αἰτίας μεταφθορῶν
 ὡς αὐτὸν αὐαπίας. ῥεῖ ἡ δὲ τῶν χώρων ὀρῶν
 ποταμός. πρὸς τῷ δὲ ἐν Ῥώμῃς εἰσὶν αἱ λεχ-
 θῆσαι πόλιν. Ἐν δὲ τῷ δὲ ἐν κατ' αὐτὰς
 ὀρῶν, ἄλλῃ ῥεῖ ὅτι, μεταξὺ αὐλῶν κα-
 ταλῆπτα τὸν ἐν Ἀλγιδῶν ὑψηλὴν μέχρι τῇ
 Ἀλβανῇ ὀρῇ. ὑπὸ ταύτης δ' ἢ τὸ Τῶσκλον ἰ-
 σθῶν. πόλιν ὁ φαῖν καὶ σκαυασμῶν. κα-
 τὰ σκαυῶν ταῖς ἀνὰ φουφίαις καὶ οἰκοδομί-
 ας, καὶ

incipit, ducitq; in Marfos & Corfinium Peli-
 gnorum urbem primariam. Sunt in ea urbes
 Latinae, Valeria, Carscoli, & Alba, & propē
 urbs Cuculum. In conspectu Romae sunt Ti-
 bur, Praeneste, & Tusculum. Tibure fanum
 est Herculis, & princeps aquae deiectus (cata-
 ractam uocat.) quem facit Anio nauigabilis
 ab excelso loco in conuallē deiiciens sese pro-
 fundam; lucisq; obsitam, ad ipsam urbem. 23
 Inde per loca fructuosissima perlabitur, iuxta
 secturas lapidis Tiburtini, & Gabini, & eius
 qd dicitur rube: ut educitio ex fodinis & nauib.
 defectio planē sit expedita, & pleraq; opa Ro-
 mae ex ea materia fiant. Planiciē eā, p qd delabi
 Anienē diximus, Albulae etiā perfluūt aquae
 frigidae multis ē fontibus prolapsae, ad uarios
 morbos potae aut pro balneo usurpatae reme-
 dium praebentes. tales sunt etiam non procul
 inde Labanae aquae in agro Nomentano & cir-
 ca Eretum. Apud Praeneste autem fanum &
 oraculum Fortunae celebre est. Ambae urbes
 sunt ad eam conditae montana, distantq; in-
 ter se stadiis c. à Roma Praeneste abest stadiis
 cc, Tibur Romae aliquāto est uicinius. utran-
 que urbem Graecanicam esse dicunt: & qui-
 dem Praenesti olim fuisse nomen Polystepha-
 nus, quo multitudo coronarum significatur.
 Vtraque loci natura munita est, Praeneste ta-
 men hac re excellit. Nam arcis loco supra ur-
 bem eam adiacet mons excelsus, qui à tergo
 imminentium montanorum continuitati an-
 gusto quodam transitu & quasi collo auellit-
 tur, recto adscensu duobus altior stadiis. Ac-
 cedit ad naturalem hanc munitionem, qd un-
 dique urbs est cuniculis occultis perforata,
 quorum alij aquae ducendae, alij claudestinis
 exitibus inferuiūt: in quorum uno obsessus
 Marius iunior periit. Enimuerò ut alijs ubi
 bus in parte felicitatis copia rerum ponitur,
 ita contra Praenestinis sua opulentia calami-
 tosa fuit ob Romanorum seditiones. nā qui
 nouas res moliebantur, eò cōfugiebant: qui-
 bus expugnatis cū alia damna urbi iniun-
 gebantur, tum ager adimebatur, culpa à fon-
 tibus in innoxios translata. Per hanc regio-
 nem Veresis amnis defertur. dictae urbes à
 Roma uersus ortū solis sunt sitae. Intra mon-
 tana ad quae ex sunt conditae, aliud porrigi-
 tur montanum & sublime dorsum, conual-
 lem relinquens inter Algidum & Albanum
 montem. Eo in dorso Tusculum collocatum
 est, urbs minimē contēnendo apparatu. nam
 circumquaque exornata est planis atq; adi-
 ficij,

σι, το ὅσα καταύνης ῥιεντῶ. ἰλλάπα γάρ
 ὡς πολλά ἐστ, καὶ πάλιν ῥέεικ δε φὶ οὐσί
 ρας εἰν τὰς πηγὰς ἰσοῦσι τοι Μαρκίε ὕδα
 τῶ, τοι τὴν ῥώμην ποτίζοντῶ καὶ πᾶς
 τῆλα δύσθικμνδτῶ ὕδατε. τῇ δὲ Ἀλβᾶ,
 ὅσα τὸ γῆ βάθει φὶ χώρας ἰδρύνδῃ, καὶ ὅσα τὸ
 δύαρκίς, ἀντὶ φρουρῆς ἐχρῆσ' αὐτο πολλὰς
 Ῥωμαῖοι, αὐτὸ φυλακῆς διομλίους γντὰς
 καθέρωντες. Ἐπὶ δ' ἀπ' τ' πῶς ἑλπέων ἰ
 θνῶν κρεάμενοι καὶ τῶν πῶς αὐτοῖς ὀρῶν τ'
 Ἀπηνινῶν, ἐπ' αὐτ' ἐπὶ ῥαύτ' αὐτῶν, τῇ
 γντὸς ἐπὶ ἄλλοις πᾶσι ὅσοι μεταξὺ ἑστῶν
 τοι Τυρρῶν καὶ πειλάγους, καὶ τῶν Ἀπηνι
 νῶν ὀρῶν τῶν κυκλιμένων πῶς τ' Ἀδρί
 αμ μέχρι Σαννιτῶν καὶ Καμπανῶν· νῦν ἰ
 πανιόντες, δ' ἄλλωσιν τὰ γντὸς ὀρεσι τ' ὁδοῖς
 οἰκῶντα καὶ ταῖς ἰσθμίοις φὶ τὴν ἐκτὸς, μί
 χρι φὶ πᾶσι καὶ τ' Ἀδριατικῆς, καὶ τ' γντὸς.
 Ἀρκτίον δὲ πάλιν ἀπὸ τ' Κελπικῶν ὀρῶν.
 ἔσ' δ' ἡ Πικεντίνος καὶ τὰς τῶν Ὀμβρικῶν
 πόλεις τὰς μεταξὺ ἡμεῖς καὶ Ἀγκῶν.
 Ὀρμύλου δὲ ἐκ φὶ Σαβίνης οἱ Πικεντῖνοι,
 ἰδρύνοντες τὴν τῶν ὁδῶν ἡγεμονίαν τοῖς ἀρ
 χηγίταις, ἀφ' ὅ καὶ πῶντομα. πῶντο γάρ τ'
 ὀρην πᾶσαν ἐνομάζουσι, καὶ νομίζουσιν Ἀριος
 ἰδρύν. Οἰκονοῖ δ' ἀπὸ τῶν ὀρῶν ἀρξάμε
 ναι, μέχρι τῶν πεδίων καὶ φὶ θαλάττης, ὡς
 μῆκ' ἔχοντες ἐν ἡμετέροις μάλλον, ἢ πᾶσι
 τῶν χωρῶν, ἀγαθῶν πῶς ἅπαντα, βελ
 τίω δὲ τοῖς φυλίοις καρποῖς, ἢ σιτικῶς. ἔσ'
 δ' ἔνθ' ὡς τὸ ἀπὸ τῶν ὀρῶν ὡς θαλάτ
 ταν. ἀνέμαλον τοῖς ὁδοῖς, μῆκ' δ'
 ἀπὸ Λίσιοις ποταμῶν μέχρι Κάστρον, πᾶσι πᾶσαν
 ἔχον πεδίων. Πόλις δ' Ἀγκῶν ἢ ἰσθμῶς
 Συρακυσίων κτίσμα, τῶν φυγόντων τ' Διο
 νυσίου τυραννίδος. ἑστῶν δ' ἔσ' ἄκρας Ἀ
 λιμῶνα ἡμποδισαυανούσης, τῇ πῶς τὰς
 ἀρξάμεν ὡς σφοδρῆ. σφοδρῶ δ' αὐτοῖς ὅτι, καὶ
 δύπυρροφον. Πλυσίον δ' αὐτῆς, αὐξου
 μον πόλις μικρὸν ὑπὲρ φὶ θαλάττης. ἔσ'
 Σιππὶς πεδία ὁ Πυδουγία, καὶ Πουγία,
 καὶ Φίμομον Πικλῶν· ἐπίγειον ἢ ταύτης, κα
 εὐλαον. ἰσθμῶς δὲ τὸ φὶ Κύνρας ἰδρύν, Τυρ
 ρῶν ἰδρύν καὶ ἑστῶν. τῶν δ' ἑστῶν ἰ
 κῶν τοῖς Κύνρας καλῶσιν. ἔσ' αὐτῶν Τυρρῶν
 ποταμός καὶ πόλις ἐπ' αὐτῶν. ἔσ' καὶ Τυρ
 ρῶν, καὶ ὁ Μαρίν· ποταμός, ῥέων ἀπὸ φὶ
 Ἀδριακῶν πόλεις, ἔχων ἐπίγειον φὶ Ἀδρί
 ας ἐπ' αὐτῶν ἑστῶν. ἔσ' δ' ὡς τῇ μεσογαίᾳ
 καὶ αὐτῇ, καὶ τὸ Ἀσκλον τὸ Πικλῶν, ἐρυ
 σότατον χωρίον, καὶ ἔσ' ὡς καὶ τὸ τῆρος,
 καὶ τὰ πᾶσι καλῶσιν ὅσοι στρατοπέδοις ὑβασίμ
 καὶ Φίλιγνοι, καὶ Μαρουκῖνοι, καὶ Φουγία

nire perhibent, per Catanam fluenti: qui per aliquot annos destitutus aq̃s, deinde iterum fluit. E' Fucino lacu promanare aiunt aquam Marciam, quæ Romam irrigat, gloriaq̃ reliquas aquas uincit. Alba porro, quod in pene- tralibus regionis sita, ac munita circum opti- mè esset, sæpenumerò loco custodiæ fuit à Romanis data, in quam dederent quos adser- uari captiuos uellent. Sed quoniam ab Alpi- bus uiciniam colentibus gentibus, & conti- guis montibus Apenninis orsi, ijs deinde su- peratis percurrimus quidquid est Italiæ me- diterianæ inter mare Tyrrhenum & Apen- nini montana uersus Adriam uergentia, usq̃ ad Samnitas & Campanos: nunc ad initium regressi, populos referamus, qui istis in mon- tibus degunt & eorum radicibus, siue extra ad Adriatici maris litus, siue in meditera- neis. Rursum ergo à Gallicis finib. sumetur exordium. Vmblicas urbes, quæ inter Arimi- num sunt & Anconam sitæ, Picenus ager se- quitur. Piceni ex agro Sabino in ea loca mi- grarunt, Pico aue iter ductoribus monstnan- te, unde nomen genti. auem Marti sacrâ cen- sent. incolunt à montibus uersus planities, & mare, estq̃ eorum regio in longum quàm la- tum porrectior, ad omnis uitæ usus commo- da, arborum tamen fructibus quàm frumen- to præstantior. Latitudinis à montibus ad ma- re inæqualia sunt diuersis locis spacia. Longi- tudo ab Aesi fluuiio usq̃ ad Castrum, nauiga- tur legendo litore stadijs 15000. In Piceno urbs Græca est Ancona, à Syracusanis condi- ta, qui Dionysij fugerant tyrannidem. Sitæ est in promontorio, quod suo uersus septen- triones reflexu portum includit. uino & triti- co abūdat. Proximè eam est Auximum urbs paululum supra mare. Deinde Septempeda, Pneucentia, Potentia, ac Firmum Picenum, eiusq̃ nauale castellū. Deinceps Cypræ sanū, conditum dedicatumq̃ ab Etruscis. qui Iu- nonem Cupram uocant. Tum Truentinus amnis, eiusdemq̃ nominis urbs. inde Matri- nus fluuius ab Adrianorum urbe profluens, & nauale Adriæ habens nomine secum con- ueniens. In mediterraneo sunt Adria & As- culum Piceni locus cum natura munitissi- mus, tum muro cinctus, & montibus qui- conscendi à nullo possunt exercitu. Supra Picennm sunt Vestini, Marli, Peligni, Maru- cini, Frentani Samnitica gens. Hi montana

Eorū descriptio
que ab Apenni-
no sunt uersus
mare Adriati-
cum.

Picnic

Ἰνδαυμονίῃ τῇ ἑπταπόλει. πόρισκενται
 δ' αὐτῷ γαλοπῆλαι τε δὴκαρποι, καὶ ὄρη
 τὰ τε τῶν σαυνιτῶν καὶ τὰ τῶν Ὀσκαῶν. Ἀντιο-
 χῶς ἢ ἔν φησι τῇ χώρᾳ ταύτῃ Ὀπικός
 οἰκῆσαι. οὗτος δὲ καὶ Αὐδωνας καλεῖται. πολὺ
 διότι ἐμφαίνει, δ' ὅτι ἐθνη νομίζω ταῦτα.
 Ὀπικούς γὰρ φησι καὶ Αὐδωνας οἰκῆν τὴν
 χώρᾳ ταύτῃ πρὸς τὸν Κρατῆρα. Ἄλλοι δὲ
 λέγουσιν, οἰκιστῶν Ὀπικῶν πρότερον, καὶ
 Αὐδωνῶν, οἳ δὲ ἱκάνους κατασχῆν ὕδωρα
 Ὀσκαῶν πρὸς τὸν, τούτους δ' ὑπὸ Κυμαί-
 ων, ἱκάνους δ' ὑπὸ Τυρρηνίων ἐκπείσῃ.
 εἴα γὰρ τὴν ἀρετὴν πολεμικῶν ἡγεῖσθαι
 τὸ πρῶτον. δ' ὅδεκα δὲ πόλεις ἐγκατακί-
 σαντες, τὴν οἰκὴν ἐκβαλὼν, ὀνομασαι κα-
 πύλιον. εἴα δὲ τὴν πρυφίαν εἰς μαλακίαν ἑα-
 πομύλους, καὶ ἀπὸ τῆς πόλεως τὸν παρὰ τὴν
 ῥαῖαν ἐξελθόν, οὗτος καὶ ταύτης παραχωρή-
 σαι Σαννίτας, τούτους δ' ὑπὸ Ῥωμαίων
 ἐκπείσῃ. τῆς δ' ὀνομασίας δὲ σμικρῶν, τὸ
 σίτον φησὶν γίνεσθαι τὸν κάλλιστον. λέγ-
 ομεν δὲ τὸν πύριον, ὅτι οὐ καὶ ὁ χρόνος ἑρ-
 τῶν ὡς παλαιὸς καὶ ἄνθρωπος καὶ ἐν ὀλίγῳ σι-
 τικῆς τροφῆς. ἰσορρεῖται δ' ἡ γῆ τῶν περὶ ἑ-
 ὤν περικύβηται δ' ἱετοὺς, δ' ἱς μὲν τῇ ῥαῖᾳ, τὸ
 δὲ τρίτον ἐλύμα, πρὸς δὲ καὶ λαχανόφυτα
 ἔχει τε ἀρταῖα ἀσπέρων. καὶ μὲν τὸν οἶνον τὸν
 ἐκβαλόντων φησὶν ἔχουσι Ῥωμαῖοι τὸν φέ-
 λον, καὶ τὸν Στατάνον, καὶ Κάλωνον.
 ὡς δὲ καὶ ὁ Σερρατῖνός φησὶν ἐκβαλόντων
 περὶ τούτοις, νεώτεροι περὶ παλαιῶν
 σιν δ' ἐκτετακται. ὡς δ' αὐτὸς διέλαος ἐστίν, καὶ
 περὶ τῆς πόλεως τὸ οὐκ ἀφρονόμορον τοῖς πε-
 ριστοῖς ἐστίν. πόλεις δ' ἐπὶ ἢ τῇ θαλάσσῃ με-
 τὰ τὴν Σινοπούσαν, Λιτόρον, ὅπου τὸ μνη-
 μα Σκηπίωνος. τῇ πρώτῃ περὶ τὸν περὶ τὸν
 τῶν Ἀφρικανῶν. διὰ τὴν γὰρ φησὶν αὐτὴν τὸ
 τελευτῶν, ἐφ' ἧς τὰς πολιτείας κατ' ἀ-
 πεχθίαν τὴν πρὸς πᾶς. παραρρῆ δ' ὁ μὲν
 νῦν τῇ πόλει ποταμός. ὡς δ' αὐτὸς καὶ
 οὐκ ἐπὶ τὸν, ὁ μὲν νῦν δὲ τῇ πρὸς αὐτὸν
 πόλει ἐφ' ἧς ἐκβαλόντων. ὡς δ' οὐτῶς εἴα οὐ
 νάφρον καὶ τῇ Καμπανίας μέσῃς. ταύτας
 δ' ἐφ' ἧς ἐστὶν Κύμη, Χαλκιδεῶν καὶ Κυμαί-
 ων παλαιότατον ἐτίσμεν. παλαιὸν γὰρ ἐστὶ
 πρὸς βυτῆν τῶν τε Σικελικῶν, καὶ τῶν
 ἰταλιωτῶν. οἳ δὲ τὸν σόλον ἄγοντες, ἰπ-
 ποκλῆς ὁ Κυμαῖός, καὶ Μεγακλῆς ὁ Χαλ-
 κιδεὺς, διαμολογήσαντες πρὸς φῶς αὐτῶν, τῇ
 ἢ ἀρρίκιαν ἐστίν, τῇ τῇ ἐπὶ πρυμνίαν, ὅθεν καὶ
 ἢ περὶ τὸν Κύμη, ἐτίσμεν δ' αὐτὴν
 Χαλκιδεῶν δὲ καὶ σιν. πρότερον ἢ ἐν πρυμνίᾳ καὶ
 τὸ φησὶν ἐκβαλόντων περὶ τὸν, ὡς τὰ πόλιν
 αὐτῶν

ma. circum eam iacent cum tumuli terræ fer-
 tiles, cum Samnitū Oscorumq; montes. An-
 tiochus ab Opicis habitatam fuisse eam re-
 gionem narrat, qui idem & Ausones appel-
 larentur. At Polybius significat se pro duab.
 diuersis gētibus eos habere. ait enim Opicos
 & Ausones terram quæ est circa Craterem
 incoluisse. Alij ferunt cum ea loca quondam
 Opici & Ausones tenuissent, fuisse ea de. 27
 inde ab Oſca gente occupata, quæ à Cuma-
 nis pulsa inde lit, quos rursus Etrusci eiece-
 rint. etenim ob præstātiā campos illos mul-
 tis fuisse certaminibus expetitos. Tyrrihenos
 cum xii urbes habitarent, quæ earum quasi
 caput esset, ea de causa Capuam nuncupasse.
 Eosdem cum per luxuriā ad molliciē se-
 se transdidissent, sicut & regione ad Padum
 sita pulsi fuerunt, ita Samnitibus Campania
 celsisse, quos Romani postmodò inde profligauerint.
 Fertilitatis indicium est, quod frumentum ibi nascitur præstantissimum. tritici-
 cum inquam, ex quo alica fit omni præstan-
 tior oryza, omniq; ferè alio frumentario ali-
 mento. Traditum memoriæ est, quædā Cam-
 panie arua toto anno conferi bis zea, tertium
 panico: quedam etiam quarto satū olera pro-
 ducere. Quin & uinum optimum hinc ha-
 bent Romani, Falernum, Statanum, Calenū.
 atq; hodie Surrentinum quoque his non ce-
 dit, quod atatem ferre nuper est exploratum.
 Nec minus olei ferax est toto Venafrano tractu qui planis est contiguus. Vibes
 Campanie ad mare sunt post Sinuessam Li-
 ternum, ubi sepulcrum est Scipionis, eius
 qui primus est Africanus usurpatus. ibi enim
 uitæ extrema tempora trāsegit, omissa ob ini-
 micicias cum quibusdam ipsi intercedenti-
 bus reipub. tractatione. urbem alluit eiusdē
 nominis fluiuius. Sequitur Vulturnus, urbs
 eiusdem nominis cum amne ipsam præterla-
 bente, qui per Venafrum & mediam Campa-
 niam fluit. Has subsequuntur Cumæ Chalcidensis
 & Cumæorū opus uetustissimum. est enim antiquissima hæc urbs omnium Si-
 cularum & Italicarum à Græcis deductarum
 coloniarum. Ductores clasſis Hippocles Cu-
 mæus & Megasthenes Chalcidensis inter
 se pepigerant, ut alterius colonia esset, alteri-
 us appellatio colonie. itaque urbs Cumæ no-
 men gerit, uidetur autem à Chalcidensibus
 condita. Atq; ab initio quidem urbs ea for-
 tunata fuit. & quæ de Phlegræis campis fa-
 bulantur ac re ibi cum gigantibus gesta, non
 y ; aliunde

Κατασκοπίας λατῶν ἔχοντες τὴν βαίαν·
 πλὴν ἢ τῶ πλείονι λιπομενίας. ἐκὰς γὰρ ἄλλοι
 πόλεις γίνονται συνηγοροῦντες βασιλέων
 ἄλλων ἐπὶ ἄλλοις ἐκ ἐλατῶν τῶ δικαιοκρα-
 τίας. ἐπιστάντες ἢ τῇ οὐκ ἐκαστῇ ἀναρχίᾳ
 τῇ ἐκλεικίᾳ, οἱ ἐκ τῆς Ῥώμης ἀναχωροῦντες
 δούρο, ἀσυχίας χάριν τῇ παλαιᾷ ἐρ-
 γασκευῇ, ἢ καὶ ἄλλῃ, ὅσα γὰρ ἔστιν ἡ ἀδελφεία
 ποθόντων οὐκ ἀνίσταται. καὶ τῶ Ῥωμαίων δ'
 οἱ οὐκ ἀπολείποντες βίαν τῶν ἀναχωρούντων τὸ
 πλεόν. τῇ ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἀγωγῆς ὑπὸ δούρων
 τῶν ἀνδρῶν, ἀσμενοὶ ἀναχωροῦσι καὶ ῥῶσιν
 αὐτοῖσι. Ἐχόντων ἢ φροῦρον ὅσον ἡρακλείου,
 ἐκλεικίᾳ αἰς τῇ δαλασσαν ἀκραιφνέως, κα-
 ταπνευμένῳ λιθὶ θαυμαστῶς, ὅσθ' ὑγιένῳ
 ποιῶν τῇ καθικίᾳ. Ὅσοι δὲ ἄχοντες καὶ ταύ-
 τῳ, ὅτ' ἐκ τῆς Πομπαίας, ὡς παρὰ τὸ
 Σάρον ποταμὸς. ἔτα Τυρρηνῶν καὶ Ριλασ-
 γοί. μεταπολεῖται ἡ Σαυνίτις, ὅτ' οἱ δ' ἐξ ἐπι-
 βρυῖα τῶ τῶν. Νώλης δὲ καὶ Νουκίᾳ καὶ
 Ἀρρῶν, ὁμωνύμῳ κατοικίας τῆς ποδὶ Κρέ-
 να, ἐπὶ τὸν ὅσον, ἢ ποιεῖ παρὰ τὸ Σάρον πο-
 ταμὸν καὶ δεξιμένῳ τὰ φορτία καὶ ἐκπέμπον
 ἡ ὑπὸ ῥῆμα ἢ τῇ τῶν τῶν ὅσον τὸ οὐκ ὄν-
 οῦσι, ἄχοντες ποδὶ καὶ ὑπὸ παγκράτοις, πλὴν
 τῆς πορφυρῆς. αὐτὸ δ' ἐπὶ πεδῶν ἢ πλὴν μί-
 ρον ὅσον, ἀκαρπῶν δ' ὅσον. ἐκ τῆς ποδὶ τῆς
 φροῦρας, καὶ ποδὶ ἀδῶς φαίνεται σφραγῶδες
 πρὸς αὐτὸν ἀδελφῶν καὶ τῇ γὰρ ὅσον, ὡς αὐτὸ ἐκ-
 διδραμενῶν ὑπὸ πυρός, ὡς ἡ καμάρου αὐ-
 τὸς τὸ χαλκὸν ὅσον, καὶ αὐτὸς πρὸς τὸν, ὅτ' ἐκ
 κρατῆρας πυρός, σφραγῶν δ' ὑπὸ λιπῶν
 τῇ ὕλης. Τὰ χαλκὸν καὶ τὸν ἀκαρπῶν τὸν κύν-
 τῶν αὐτῶν, ὡς παρὰ τῇ Καταίᾳ φασι τὸ κα-
 ταπνευμένῳ μέρῳ ἐκ τῆς ποδὶ τῆς αὐτῆς
 θείας ὑπὸ τῇ Αἰτναίᾳ πυρός, ὁ ἀμπελῶν
 τῇ γὰρ ἐπὶ οἶνον. ἐκ τῆς γὰρ τὸ λιπῶν καὶ
 τῇ ἐκ πυρραμένῳ βόλον, καὶ τῇ ἐκ φέρον
 αὐτῶν. πλεονάζουσα μὲν ἐν τῇ λίπῃ
 πρὸς ἐκ πύρρῳ ὑπὸ τῇ Αἰτναίᾳ, καὶ αὐτὸς παρὰ
 δὲ τῇ Αἰτναίᾳ ὅσον καὶ λαβὼν σβίσην
 ἐκ τῆς φέρον, αἰς ἀκαρπῶν καὶ μετὰ βαλῇ.
 Συνηγὸς δὲ ὅσον τῇ Πομπαίᾳ τὸ Σύραρον τῇ
 Καμπανῶν, ὅσον πρὸς τῇ τῇ Αἰτναίᾳ, ὁ π-
 νες πρὸς τὸν ἀκαρπῶν καλῶν. ἐστὶ δὲ
 ἐπὶ ἄκρῳ ἢ Αἰθναίᾳ ἱερὸν, ἱερὸν ὁ δὲ οὐκ
 οἶος. διὰ πλὴν δὲ ἐπὶ τῇ Αἰτναίᾳ αἰς Καπρῆ
 αἰνῶν. καὶ μετὰ αὐτὸ δὲ τῇ ἀκαρπῶν καὶ οἶος αἰ-
 σιν ἐκ μὲν πρὸς τῇ Αἰτναίᾳ, αἰς ἀκαρπῶν καὶ
 ἐκ τῇ πρὸς Σύραρον μέρους, ἱερὸν ἢ δὲ ἱερὸν
 τῇ Αἰτναίᾳ παλαιὰ λεγόντων τῇ πλ-
 Sirenuſas dicunt. Ea parte, quæ Surrento, est obiecta, templum quoddam mon-
 stratur, & donaria uetusta eorum qui locum uicinum sunt uenerati. Atque hic loci

aquarum scaturigines, & balneorum appa-
 ratus Baianis non deteriores, sed numero lō-
 ge pauciores. nā apud Baias noua urbs con-
 struitur, non minor Puteolis, alijs subinde su-
 pra alias regijs uillis ibi ædificatis. Vita autē
 Græcanicam rationem Neapoli augent qui
 eò Roma secedunt in locum, siue qui ab in-
 eunte ætate laborib. defuncti sunt, siue alio-
 quin ob imbecillitatem aut senectutem cupi-
 unt uitā faciliorem degere. & Romanorum
 nonnulli hoc uitæ genere gaudentes, ubi ui-
 dent multitudinem hominum qui eius insti-
 tuti causa ibi uersantur, lubentes locum eum
 amplectuntur, ibiq. uicitant. Neapolin Her-
 culanium insequitur, cuius extremitas in ma-
 re porrigitur, & Africo mirifice perspiratur,
 ut salutaris inde fiat ibi habitatio. Hoc, & q.
 proximè sequitur, & Sarno amne aluuitur,
 Pompeios, tenuerūt olim Osci, deinde Etru-
 sci ac Pelasgi, post hos Samnitæ, qui & ipsi
 inde sunt expulsi. Est autem hoc commune
 nauale Nolæ, Nuceriæ, & i. Acerrarum. (cu-
 ius nominis aliud quoq. oppidum Vmbriæ
 supra retulimus.) Campanarū nauale ad Sar-
 num fluuiū, qui & excipit & mittit merces.
 Supra hæc loca situs est Veluuius mons, a-
 gris cinctus optimis: demto uerice, qui ma-
 gna sui parte planus, totus sterilis est, adspe-
 ctu cinereus, cauernasq. ostendens hstula-
 rum plenas & lapidum colore fuliginoso, ut
 pote ab igni exesorum: ut coniecturam face-
 re possis, ista loca quondam arsisse, & crate-
 ras ignis habuisse, deinde materia deficiente
 restincta fuisse. Fortassis hæc etiam causa est
 fertilitatis locorum circumiacentium. quem
 admodum Catanæ perhibent partes quæ ci-
 neribus ab Aetnæo igne sursum egestis fue-
 runt inectæ, fuisse uini feraces redditas. Ha-
 bent enim pinguedinem, & glebæ quæ igni
 ardescunt, & quæ fructus profert. eaq. dum
 abundat pinguedine, apta est incendio, sicut
 omne quod sulfureum est. consumpta pingue-
 dine & gleba restincta ac in cinerem conuer-
 sa, ad fruges producendas redacta est com-
 modior. Pompeijs contiguū est Surrentum
 Campanorum: unde prominet Athenæū, seu
 Mineruæ promontorium, quod alij Pienus-
 sum uocant. Eo in promontorio sanum est
 Mineruæ ab Vlisse conditum. indeq. in Ca-
 preas insulam breuis traiectus. Vbi id circū-
 flexeris, insulæ occurrūt solæ, & saxosæ, quas

[illegible]

esse. Caprea antiquitus duo habebant oppi-
da, postmodò unicum. Nam cum Neapolita-
ni Capreas quoq; occupassent, belloq; ami-
sissēt Pitheciusas: has ijs Augustus Cæsar red-
didit, Capreas priuatim à se condidit ædificijs
quæ instruxit. Atq; hæ sunt Campaniæ urbes
maritimæ, & insulæ ante eas sitæ. At uerò
in mediterraneis est Capua, re uera id quod
nomine eius significatur. reliquas enim si ei
compares, oppida sunt, excepto Teano Si-
dicino, quæ urbs est magni nominis. Sita est
in uia Appia cū ipsa Capua, tum aliæ quæ
Brundisium inde ducūt, 33 Calatia, Clusium,
& Beneuentū. Romam uersus sitū est Casili-
num supra Vulturnum amnem. quo in oppi-
do obsessi Prænestini uiri 1071, aduersus An-
nibalem tūc maximè uigentem tamdiu obsi-
dionem tolerauerūt, dum medimno præ pe-
nuria ducentis denarijs uēdito, uenditor mor-
tuus est, emtore saluo. Cumq; eosdem uidis-
set Annibal rapas pròpe muros ferere, haud
iniuria miratus est eorū tolerantia, qui se tan-
tis per putarent obsidionem perferre posse, dū
rapæ perfectæ enascerentur. Et tamen obses-
sos omnes ferūt incolumes abisse paucis dē-
tis q̄s uel fames uel pugna absumsisset. Præ-
ter nominatas, hæ quoq; sunt Campanæ ur-
bes, quarū supra est à me facta mentio, Cales,
& Teanum Sidicinum, quas distinguūt duæ
Fortunæ, quarum templa sunt collocata ab
utraq; Latinae uia parte. Præterea Suessula,
Atella, Nola, Nuceria, Acerre, Abella, aliæq;
his etiam minora oppida, quorum nonnulla
Samnitibus adtribuūt. Enimuerò Samnites, cū
quondam in Latium & ad Ardeam usq; excur-
siones fecissent, deinde ipsam egissent tulis-
sentq; Campaniam, ad magnam peruenerāt
potentiam. quippe Campani, alioqui domi-
nis parere adsueti, faciliè imperata faciebant.
Ceterum hac tempestate omnino sunt conse-
cti cū ab alijs, tum postremo à Sylla, eo qui
solus remp. Romanam in sua habuit manu. Is
enim cū multis prælijs Italicam rebellionem
euertisset, Samnitas cernens solos propemo-
dum adhuc nondum dissipatos ita unanimi-
ter bellum gerere, ut etiam ad ipsam Romam
ducerent: ante urbis Romæ mœnia præliū
cum eis conferuit, partimq; in pugna eos de-
leuit, edicto ne quis Samnis uiuus caperet,
reliquos cū arma proiecissent. (ad quatuor
aut quinque millia uirorū fuisse traditur.) in
Ouille cāpi Martij deductos iclulit, triduoq;
post immisis militib; uniuersos trucidauit. p
scriptio-

Campania rotundifolia

Syllant.

σίαν, ἐπὶ Ἰούρι ἀγαθῶν ἀπολαύσαι καὶ λα-
κῶν. ἐπὶ ποσούτων γὰρ γινέσθηναι, ὥστ'
ἐπὶ δ' αἴπνον ἐκείλω πῶς ζούγῃ μονομα-
χῶν, οὐκ ἔχοντες ἀειδόμεν κατὰ τὴν τῶν δει-
πνῶν ἀξίαν. Ἀντιβα δ' ἔξ ὑπόθεως λαβόν-
τες αὐτοὺς, δεξιμένοι χεῖμασι τοῖς τῶν στρα-
τείαν, οὕτως ἐξεδήλωσαν ταῖς ἡδοναῖς, ὥς
δ' ὁ Ἀντιβας ἔφη, νικῶν λινδυνεύειν ὑπὸ
τοῖς ἐχθροῖς γινέσθαι, γυναικας αὐτ' ἀν-
δρῶν τοὺς στρατιώτας ἀπολαβόν. Ῥωμαῖοι
ἠερατήσαντο, πολλοὺς λαοὺς ἐσπερό-
νησαν αὐτοὺς. ὕστατα δ' ἐκείνην κατεκλήρου-
ν τὴν γῆν. Νυνὶ μὲν τοι μετ' οὐ πρᾶ-
γίας διαγρῶσι τοῖς ἐπὶ τοῖς ὁμονοήσαντο,
καὶ τὸ ἀξίωμα φυλάτθουσι τὸ ἀρχαῖον, καὶ
τὸ μέγεθος τῆς πόλεως, καὶ κατ' οὐραν-
οσίαν. Μετὰ δὲ τὴν Καμπανίαν καὶ τὴν
Σαννίτην μέχρι τῶν Θερυντανῶν, ἐπὶ μὲν τῇ
Τυρρηνικῇ θαλάσσῃ, τὸ τῶν Πικερντίνων ἔ-
στιν οἰκία, μικρὸν ἀπὸ πάσας τῶν γὰρ ἑλ-
λῶν Πικερντίνων ὑπὸ Ῥωμαίων μετω-
κισμῶν εἰς τὸν Ποσειδωνιάτην κήληρον,
ὅς νῦν Παισαύτι καλεῖται. καὶ ἡ πόλις ἡ
Ποσειδωνία, Παισαύτι γὰρ μετὰ ἑλ-
λῶν καμῖν. Συβαρίται μὲν οὖν ἐπὶ θαλάσσῃ
τῇ ἐσθρῇ, οἱ δ' οἰκιστὲς ἀνωτέρω
μετέστησαν. ὕψος δὲ Λοκκοῖ μὲν ἐκεί-
νους, Ῥωμαῖοι δὲ Λοκκοὺς ἀφείλοντο τῇ
πόλει. ποιεῖ δὲ αὐτὴν ἐπίτονον, ποταμὸς
Ποσειδωνίας εἰς ἑλ-λῶν ἀρχόμενος. Μετὰ γὰρ δὲ
τῶν Σερωνοῦσων καὶ τῆς Ποσειδωνίας,
Μαρκινία Τυρρηνῶν κτίσμα, οἰκούμενον
ὑπὸ Σαννιτῶν. γινέσθαι εἰς Ρομπηίαν ὁδὸν
Νουκίαν οὐ πλεονῶν ἐκατὸν καὶ εἴκοσι
ἐκδίδωκεν δὲ ἰδίους. Διήκουσι δ' οἱ Πικερ-
ντῆς μέχρι τοῦ Σιλαρίου ποταμοῦ, τὸ δὲ
ζοῦν ἀπὸ ταύτης τῆς χώρας τὴν ἀρχαίαν
Καμπανίαν. ἐφ' οὗ τὸ τ' ἰδίον ἰσχυροῦσιν
ἐπὶ τῷ ὑδάτι τὸ ὄντι τὸ ποταμοῦ
τοῦτον, τὸ καδίεμενον εἰς αὐτὸ φυτόν ἀπ-
λιδουότα, φυλάτθον τὴν χόαν καὶ τὴν μορ-
φήν. Τῶν δὲ Πικερντῶν ὑπάρχει μικρόπο-
λις Πικερντία. νυνὶ δὲ Κομινδὸν ζῶσιν ἀ-
πωδιγόντες ὑπὸ Ῥωμαίων ὁδὸν τὴν πρὸς Ἀν-
τιβαν κρινωσίαν. αὐτὴ δὲ στρατίας ἡμῶν
δρομὴν καὶ γραμματοφορὴν ἀπὸ δ' ἄρχον-

nit, ut equam secundarum aduersarumque re-
rum partem perciperent. Eo enim luxus pro-
gressi sunt, ut conuiuas ad cœnam promisso
gladiatorum in singulas personas pari uoca-
rent. Cumque Annibal deditiōe ijs in suâ po-
testatem receptis exercitum ibi in hybernis
haberet, ita eum Campani uoluptatibus effe-
minarunt, ut diceret Annibal, periculum sibi
esse ne uictor ab hostibus opprimeretur, qui
loco uirorum mulieres recepisset milites. Ro-
mani autem uictoriam consecuti Campanos
multis malis inflictiis castigauerunt, & ad ex-
tremum agros quoque eorū diuiserunt. Nunc
rebus utuntur prosperis, colentes concordiam
cum uicinis, ciuitatisque suæ uetustam di-
gnitatem amplitudinemque & uirtutem tuen-
tur. Post Campanos & Samnitas usque ad
Frentanos ad mare Tyrrhenum Picentina
gens habitat, Picenorum auulsa particula quæ-
dam eorum, qui ad Adriaticum mare inco-
lunt, à Romanis traducta ad sinum Posido-
niam seu Neptunium, cui nunc Paestano,
& urbi Posidonie Paestum nomen est, in me-
dio sinu sita. Murum Sybaritæ ac mare con-
diderant: habitatores autem sursum commi-
grauerunt, his Lucani postea, Lucanisque de-
inde Romani ademerunt urbem. morbosam
eam facit fluuius in proximo in paludes dif-
fusus. Inter Sirenusas & Posidoniam Marci-
na est à Tyrrhenis condita, à Samnitibus ha-
bitata. Hinc per Nuceriam Pompeios usque
isthmus est non longior cxx stadiis. Perin-
gunt Picentes usque ad Silarum, qui ab ea re-
gione ueterem Campaniam diuidit. De Sila-
ri aquis hoc peculiare traditur, planta si quæ
in aquam eius coniiciatur, eam in saxum mu-
tari, manente colore formaque ipsædem. Picen-
tum caput fuit urbs Picentia, sed nunc per pa-
gos habitant, à Romanis urbe expulsi quod
Annibali se coniunxissent. quo quidem re ip-
satu pro militia ijs iniunctum fuit, ut curso-
res ac tabellarii essent, sicut & eandem ob cau-
sam Lucanis atque Brutijs. & præsidij aduer-
sum eos loco munierunt non procul a mari
Salernum Romani. à Sirenusi ad Silarum
stadia sunt cclx.

ἄρχοντος γὰρ τότε δημοσίᾳ, καδὲ πρὸ καὶ Λοκκοῖ καὶ Βερίηιοι κατὰ τὰς αὐτὰς αἰτί-
ας. ἐπὶ τῇ γῇ δ' αὐτοῖς Σολοῦρον Ῥωμαῖοι φρουρὰς χεῖρ, μικρὸν
ὑπερ τῆς θαλάσσης. εἰσὶ δ' ἀπὸ Σερωνοῦσων ἐπὶ Σί-
λαριον εἰσὶ δὲ ἀπὸ δ' ἄρχοντος.

IN LIBRVM QVINTVM STRA

BONIS ANNOTATA, INTERPRETIS.

Oncedere.] Συγχωρήσαι, non coherent. disputat cōtra eos, qui trianguli formam accommo-
dant Italiae. Ex sequentibus appa-
ret aliquid excidisse, nimirum au-
tores huius sententiae curuitatem
quandam lateribus tribuisse. Porro autem linea vevd
dicitur, cuius partes angulum faciunt, non rectā inter
extrema porrecte. ut σινυένδρ, in se inuicem inclina-
re dicuntur lineae, quae concurrentes non in eadem recta
iacent lineae, sed ad angulum coeunt. ut

2 Cum montibus.] μετὰ τῶν ὄρων: si recte
legitur, intelligo spaciū ab initio Apennini usque ad
Anconem.

3 Thesaurus.] Verti, ut pleraque, quantum licuit
ad verbum. Dionysius lib. 1. ant. Rom. scribit eos decia-
mas Delphos misisse. Vide et Plin. 3. 16. infra ἀπὲρ
χρησ. scripsi et ἐπὶ οἰκισ. pro ἐπὶ χ. et ἀπ. de Adria
vide nostrum Onomasticon.

4 Et cis CC.] Locus non est integer, infra pro
ποταμὸς legi ποτίμω: cui sententia Polybii opponi-
tur. Deinde in mentione fabulae filiarum solis, quas Hel-
liadis vocat, ἀπαγορευομένης scripsi pro ἐπὶ ἀγρυ-
γομένης, nota est fabula.

5 Lupiferas.] Λυκοφόρος. nam Aldus habet
Λυκοφόρον, Locum de Pola ex primo libro correxi.

6 Aceræ, Regium Lepidi.] Ἀκαρά est in
Graeco. vide Onomasticon seu Stephanum de urbibus
nostrum. Quid autem putas esse Νάκκος? torsit me hic
locus non mediocriter, tandē ausus sum in μακροὶ con-
uertere, et Macros Campos intelligere, quos in Gallia
Cisalpina esse Linius me docuit libro XLI. in belli Ligu-
stici historia Q. Petillius Cos. ne absente se debellaretur
litteras ad C. Claudium misit, ut cū exercitu ad se in Gal-
liam ueniret, Campis Macris se cum expectaturum, et
lib. XLV. Profectus in Galliam circa Macros Campos
etc. Claternum habent Plin. et Ptolem. et Cicer. XII.
epist. famil. et pro Milone. Caesenam quoque restitui ex
Geographis flumē et locum poenē perditum sibi alijsque
refeci. Vide Plin. 3. 15. Sed sanē de Cotutta hoc tempo-
re nihil excogitare potui. Ticinum quidem ad fines In-
subrum est, Papiā hodie. ἀκούειστέ τινα recte obser-
uauit corrector id esse, quod ex Plin. 3. 5. reposui. legunt
autem Statyelli Ligures ibidem et aqua Statyellorum
Statellates hi constanter à Liniō dicuntur, lib. XLII.
quod cum Straboniana scriptura non malē conuenit, et
lego ἀκούειστέ τινα. quae autem sequuntur ἢ δὲ
εὐθείας usque ad ἀκελῶνα, demtis uocib. ὅρ. πᾶσι δὲ
omnino huc non pertinent, cum neque Ocelum neque Dru-
entia huius sint regionis, itaque sine codicis auxilio emen-
dare non possum. apparet sanē horum loco quaedam ex

cidisse, pro quibus librarium nobis hac tam ἀπερδιό-
τυστα reddiderit, ne lacuna facta scilicet obesset. Luno
prima est Etruria urbs cum portu. Plin. alij.

Legiones constituit.] λαμβάνει τὴν σὺν
τάξιν. ambiguam. potest stare. Ex illa Etruria parte se-
natum pensionem capere, tributum etc. Mox Diacuisa
et Lellia quid sint, nescio. inter Genuā quidem et Placen-
tiam adhuc nihil tale reperi.

7 Scutanā.] Videtur esse Plinij scultēna 9. 16. et
istomulū fortasse est Gaumellū Ptolemæi locus maris.

8 Coactus Atys.] In Graeco uerbum drest. autor
χρησόμενος habet, Maoniam his malis cōstitutam
ideoque eius regem Atyn compulsam etc. quanquam so-
let libere aliquando addere de suo, aut mutare etiam
Straboniana.

9 Volaterras.] οὐρανολιτῆρας. lego οὐρανολι-
τῆρας patet ex Etruria Pliniana, et aliorum descriptioni-
bus. et paulo post οὐρανολιτῆρας legitur pro οὐρανολι-
τῆρας.

10 Regionum descriptor.] ὁ χωρογραφῶν
φθ. quis autem nūm. Eratosthenes? an Polybius? aut
Artemidorus? supra aliquoties φθισί in φασί mutau-
i. Numeros ex epitoma correxi.

11 Grauiis.] Secutus sum Plinium, Ptolemaeum,
et alios. (ut ex Stephano nostro intelliges.) in his no-
minum portentis utcumque corrigendis.

12 Ut & Veios.] Hoc pro οἰκίστους ex coniectu-
ra substitui οὐνίους, adeoque ex historia. sed illa οἰκισ-
τὸν συμβάλλειν et ὁ χυκλῶν. planē sunt monstrosa. Le-
go autem οἰκιστοὶ βαλίσκον, et ὁ κυκλῶν. non
quod ausim affirmare, ita me rem attingisse. Sed quia uen-
que nimis aliena uidetur coniectura, et aliam hoc tem-
pore meliorem nondum inueni. Certē situm mirifice quo-
drat, et Dominicus Niger inter recentes geographos
facile princeps lib. VII. scribit contra Viterbum inter
Romam et Oriculum Palisca seu Paleriae urbis rudi-
ra ait esse. Graeca intacta reliqui, ut omnibus peritis et
acutis cō facilius esset uerum indagare. Soracte autem
legi debere notum est. Vide Plinium etiam 7. 2. qui id sa-
crificium Apollini adscribit: atque ante eū Virgilius. XI.
Aeneidos, in Aruntis ad Apollinem precatio.

Mox ἀπὲρ χλ. γὰρ τῆς Ῥώμης.] Aldus γὰρ τῆς
τῆς. noster γὰρ χλ. ὅ. utrumque uitiosum. quippe
& nauigantur.] πλῆθοντα, πῆφοντα, χλ. πῆ-
φοντα Aldus. πῆφοντα sustuli. ἀνθλῶν autem uerti
paniculam lucernariam nimirum cāne alicuius florem
in pappum qui efflaceffens, lucernarum usui suppedi-
tet. Pollux lib. 1. cap. 8. id mihi suggestit.

13 Trasymenus.] ἡ πᾶσι δὲ legebatur im-
signi mendo. Supra Aretium omnium maximē Etrusca-
rum urbium in mediterranea penetrare dixerat, adeoque
aliam

ultimam fecerat, itaq; hic etiam lacum describit, qui à mari & Roma longissime absit. Is autem est haud dubie Trasymenus lacus, inter Cortonam & Perusiam nobilis Romanorum clade. Vide XXXII^m Liuij. ἐμβολαὶς quoq; pro ἐκβολαὶς posui. sic enim loquuntur Graeci. & pro μάχης μάχας legendum μάχης μάχας, historia docet, cuius minime ignarus fuit Strabo. Senam porro Umbriae intellige Senogalliam Plin. 3. 14. Ptolemaeo est Sena Gallica. de Ginguino monte nihil habeo. Iguini leguntur in Umbria apud Lin. Portè Inguini ab hoc monte Inguino. Sed nihil affirmo. Ὀμβριπύριον κατ' ἐαυτὸν.] Legebatur καὶ ἄρ.

14 Picenum.] Τῆς Πικαντίας. Sed ad Picentinos nō potest referri. quid autem sit τῶς Πικαντίας, non possum dicere. Τῶς τε agnosco, quod τῶς Πικαντίας Plutar. in Crasso uocat. interim ἐν Πικαντίας omisi quod etiam de decem gentib. Latinorum dicitur mendā supit.

15 Ad Cotiscolias.] Forte Cutiliae lacum dicit de quo Plin. 3. 12. & 2. 95. Trebulam pro Trebura posui, unde Trebulani. cuius in Sabinis siti multa mentio apud Liuium lib. 3. Brutum infra scribitur. ab his sunt.] Ἀποικίαι. Valdè mihi hic locus suspectus est. situ quidem ita ferè ut hic referuntur à Sabinis uersus fretum iuxta Apenninum haec gentes ordine succedunt. à Sabinis autem propagatas, idque hoc ordine, uix credibile est.

16 Ambaruatia.] Ἀβαρουνίας ab ignaro rectorum scriptore pro ἀβαρουνίας aut tali aliqua uoce puto posui. Ne ego multa dicam. Vide Turneo aduers. lib. 18. cap. 17.

17 Appiolæ.] Ἀπιοῦλα, legebatur ἀπιοῦλα. Sed secutus sum Liuium.

18 Eius administratio.] Ἐπιμελῶν τῶν δὲ αὐτῶν αὐτὸς legi. Ceterum in numeris distantiae Antij & Circiorum dubium est. legit interpret σ' ἑ, quod & in ipse sum secutus. nos & Aldus habemus ὅς, quod est 76 stadia. quod tamen interuallum iusto minus esse cōstat, etsi maius debito esse 290. stadiorum spatium appareat. Sed propius tamen abesse à uero.

Mox Stura fluuius.] Sic Strabo Στόρας. apud Plin. 3. 5. est Astura. Sed dixi ea de re apud Stephanum ὁ φερεται vox est dubia. Niger fluuij proprium putat, qui sit Plinio Nymphaeum. Ego stationem nauium piratarum intelligo.

19 Vfsens dicitur.] In Graeco est Ἀψιδίος, Ausidus, de quo aliàs. Ex Plinio autè satis liquet, Vfsens legendum, ὁ φερεται fortasse Strabo scripserit. nam Ansidum hic querere nihil atinet. Palus, cuius mentionem facit, est Pontina.

20 Liris.] Haec nomina malè facta ex Plinio & alijs correxi. Vintum Statianum pro Στράτωνος posui, secutus Plinium 14. 6.

21 Clanis.] Alius hic est à Liri. Plinio lib. 3. cap. 5. Clanis dicitur hodie Chiana.

22 Sueffa, Trapontium.] Legebatur οὐίς

σαρπώνζον. Vnde interpret Syet & Pusillam praefecturam. scilicet Graecis hoc σαρπώνζον est.)ridiculè exstruxit. Trapontium quidem fateor me nullibi reperire, & uocem esse suspectam. de Sueffa, quam Liuius Auruncam & Pometiam nominat, dubium non est, legenti Plinium, Ptolemaeum, & alios. Sed & Σόφα maluissem quam κόφα ex eodem Plinio 3. 5. Soram proxime priuerno adiungenti. quia tamen etiam Coranorum isto in tractu meminit, nihil mutauit. Acuenum autè, ἀκύνον, esse Aquinum, satis liquet. Mox Capitulum.] Sic ex Plinio correxi, pro κατὰ τὸν λαόν infra. Cuculum Κάκρυλλ. Suspectum mihi.

23 Lucisq; obsitam.] Κατὰ λαόν, fortè κατὰ λαόν aut κατὰ λαόν. Sed locus uidetur alioquin etiam mutilus. ὁ ἀνίας δὲ ἐξείσσι, non ὁ. Algidum autem non Algium esse, notum est.

24 Lauinium.] Interpret habet Lanuium, legit enim non λαονόσιον, sed λαονόσιον. ut & Ptolemaeus habet ego Lanuium & Lauinium non puto esse unam urbem. & Lauinij nomen etiamnum extat, eo loco planè, qui hic notatur. Ceterum locus de sacerdote Dianae uiuatus est γυναικείας & ἰδὲ ἰσχυρὰ & ex coniectura restitui. Genium, cuius nomen omissum est, Egeriam fuisse aut potius Angetiam ex 7. Aeneidis & quae ibi annotantur, est probabile.

25 Locus Fucinus.] Legendum πᾶς γὰρ λίμνη δὲ φουκίνα πλουσίον & c. aut tale aliquid. Plin. 3. 12. Alba Albensium ad Fucinum lacum. Meminit Virgilius dicto loco. Sed locus de incrementis Fucini lacus eius denique decrementis uidetur esse non integer pro πῶς legerem ἔτι.

Post. munita circum optimè.] Est in Graeco εὐαρκίς sed εὐτερκίς legit interpret, ut apparet, quod & sensui est commodissimum. Ceterum aquas non Martias esse appellandas, quas in urbem duxit Q. Marcius Rex, uel ex Plinio liquet 36. 15. Ceterum post καὶ mater Campanos & Samnitas interieci, quod & legit interpret, & sensus flagitat.

Gallicis finibus.] ὁρῶν pro ὁρῶν legi. ad rem etiam hoc commodius est & uerius multo. Nam Ariminum Senonum, Boiorum Gallicae Rauennae etiam Ptolemaeus adscribit. Picenos autem hoc loco dixi, qui sunt Πικαντίας nostri, id est Picenum. hodie Marcam Anconitanam. Incolebant, ut ne confunderem cum Picentinis ad mare Tyrrhenū in diuersa Italiae regione habitantibus. nihil aut in uerbis auctoris mutādū fuisse, satis cōstat ex huius libri fine. Picenos Πικαντίας Ptolemaeus distinxit dixit: noster ad originem respexit. Id uocè μάλα non dubitavi tollere, & ἀνὸν μάλα substituire, rei ueritate hoc docete: & litterarū reliquis quasi manu ductib. ad emendationē: ne dicā sic legisse interpretē. Lacum porro nullum inuenio. Plinius 3. 13. Heluius fluuii hoc tribuit. Ego planè Castrum suspicor à Strabone scriptum fuisse, idq; reposui. Cōgruit enim ad Plinia nam etiam ac Ptolemaicam Piceni descriptionem, urbe

ultima & Pratucij proxima posita pro termino, eademq; maritima, cui Leaster arri let, amet eum sine rivali, quod ad me attinet. Pnucientiam reliqui, sed suspensam mihi. forte aliquid est deprauatū pro eis qui sunt Plenineses Plinio. pro κατιλλοι κασιλλοι reposui. castellum Firmanorum Plinius. Trunonum quoque ipsa scriptura ostendit esse uitiosam uocē pro qua aut Nouanam aut Numanam crederem ex Ptol. & Plin. reponendam. Frentanos ex iisdem posui.

25 Tcate.] Τιατια ex Ptol. reposui, pro τειτα ατην. Plin quoq; Testinos habet 3. 12. & restat adhuc oppidum Tieti, ut testatur Niger. alij citta de chietti magis corrupte dicūt. Maruuios Marrubios appellat Virgil. VII. Aeneidos. Sed & alia ut emendauerim, obscurum non est. Peuentinis autem hic prorsus nihil erat loci. reposui Picentinos, ut & paulo post. Nam Aternum flumen eorum limitem ipse etiam facit Plinius 3.

Ptolemei 13. ut uideantur omnino apud Ptolemaeum Aterni & locus. Matrini nomina esse transposita qui Aternum uersus Felignos, Matrinum uersus Picenum collocaret, reliqua ex Plinio correxi. de Ortio sum dubius, quod uideo nō nullos idem cum Ortone facere. εἰς pro οἷ requirit sensus.

27 Οἱ δ' ἐκείνους.] Corrupte forte, εἰ ἐκείνους. ut subaudiatur τῶντος. Σαννιταῖς dandi casu, sensus requirit. De alica et Campanie fertilitate confer huc quae habet Plinius 18. 11. Statantum uinum male in Setinum deprauauit interpres. uide Plin. huc 14. 6.

28 Κιτῆαι.] Hanc ego uocem neq; adsequor, neq; quid legerit interpres uideo, qui ostrea uertit, nisi si legit τῆβείαι, nam τῆβει esse ostrea uel ex Homero notum est.

29 Aquæ potabilis.] ποτάμιον, puto ποτίμιον. Sed & ἔγωγε reieci ἀντιότας Ἀχρεσίας & τοῦ λεύμ. pro τῆς restituui, ac ποσοικεῖον. quae menda leuius ridiculam interpreti uersionem extorserunt. Sed & Λαυγαῖον non potui tolerare. quis enim credat latrones nunquam interdum prodire ex latebris? aut quid hic cum oraculo? aut unde probabile sit? Cuueros fuisse praedones?

30 Ad Neapolim.] Locus in Graeco monstruose fuit corruptus. De Agrippae opere ad lacum Auernum, uide Dionem lib. 48. ferē extremo. φασιν. Innon φασιν, nisi forte ad Ephorum usq; referendum sit. Sed & συνεπισκεύασιν legendum fuit. Sicut & Miscenum.] Ταῖς Βαῖας cur in accusatiuum conuerterim,

& pro ἐν τῇς σοκῇ scripserim, satis liquet. Baium Vlsifis socium, unde Baijs nomē Seruius in 3um & 5um Aeneidos dicit. Τῶν μισονῶν.] Legendum τῶν μισονῶν. Sed exciderunt uerba, quibus ostendat unde Miseno promontorio nomen. Imo autem apparet magnam hic esse lacunam, & perisse quae de Laijs Strabo scripsit. nihil enim scripsisse quis credat? & in eclogis eramon Baiarum, & alia quaedam cum extant, quis dubitet locum hunc esse decuratum? De Miseno uide Virg. VI. Aeneid. & interpretes.

31 Acerrarum.] Ἀχέρων, scribi debuit ἀχέρων. Imo ἀκέρων. Sed uerba πῶδε λεγόμενα nescio quomodo corrigam tuto: mendosa esse, id uerò scio. itaq; in uertendo ueritate fretus liberum gessi me. De Aceris diximus in Stephano. De Vafunij autem montis appellatio nis uarietate, hic quoq; non libet repetere, quae suo diximus loco. Τομαῖον, σῦζαον, & passim alia nomina non correxi, gnarus quid Graeci scriptores in hoc genere haberent in uersione genuina reposui.

32 Inter sese.] ἡρόστρι ἀλλήλους. legebatur ἡλῶσας planē nullo sensu. coniecturam meam facile probabunt, qui uarios Graecarum litterarum ductus obserauerunt. Versus Pindari facile potui restituere, cum extant ferē sub initium τῶνθιον. & ut nihil dissimilem, corrupti cum integro comparatio mihi uidetur multis bonis coniecturis occasionem praebere ubi libri desunt, ἐπὶ μὲν λόφῳ. mihi ignotus est. Amplius. Simile ferē est, quod accidit apud Puteolos monti Barariae, ut historigae & picture docent, Anno salutis 1538.

33 Calatia.] In uertendo secutus sum Pliniū & Ptolemaeum, mirifice deprauatis hic uocibus ex historia belli Annibalici apud Liuium & Polybiū, satis nostra probabuntur Reliqui tamen Graeca, ut & infra λεῖλας: quod Cales esse non est obscurum. Quae de medunno Casilini uendito noster habet, Plinius ex annalibus muni attribuit, maiore miraculo, siquidem locum uisitat ne potest quidem esse. 3. 37, ut cum hic ὁσχεοσία pro ὁσχεοσίῃ fuerit scriptum, & παθεύτας pro παθεύτῃ: fieri facile potuisse credam, ut pro mure medunnum μεδῖνον pro μνός, indoctus et imperitus rerum παρολοῖν librarius substituerit. id modò memoret quod numos Plinius simplices, noster drachmas habet. & sic uideri possit Pliniana summa tantum qua drans esse Straboniana, itaque satis habui monuisse.

F I N I S.

T A B V L A

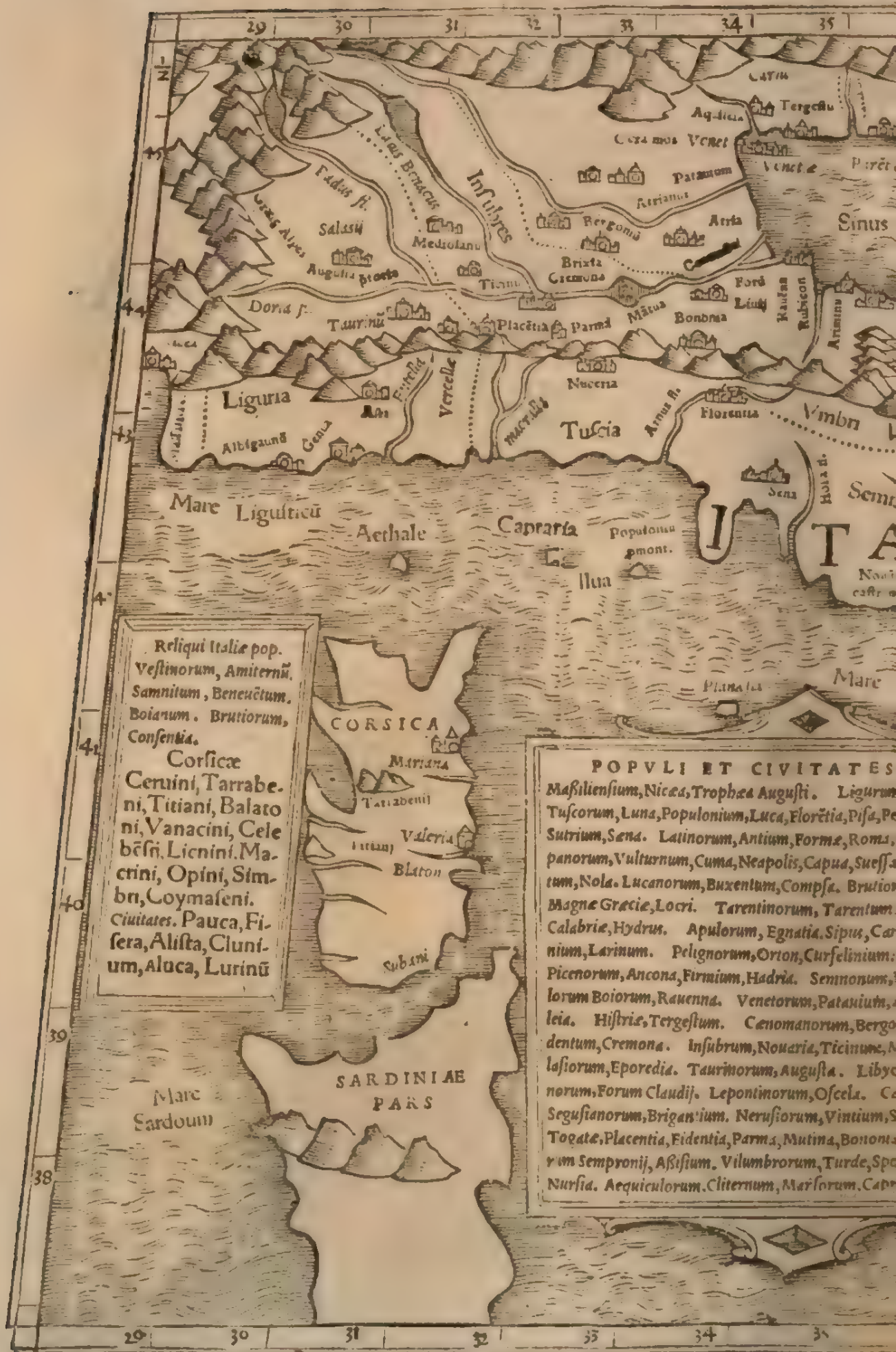
TABVLA ITALIA- LIAM ET CORSICAM

COMPLECTENS, LIBRO QVINTO
to & sexto Strab. inferuiens.

		H.	m.	H.	m.
Civitates insignes	Ualia	Roma regia	15	5	1 30
		Nicea Masiliensium	15	15	2 10
		Tarracina	15	4	1 30
		Neapolis	15	ferè	1 20
		Brundisium	14	50	1 10
		Ancon	15	20	1 36
		Ravenna	15	24	1 40
		Aquileia	15	30	1 45
		Beneuentus	15	5	1 15
		Capua	15	5	1 20
	Cirni insule	Valeria	15	ferè	2 ferè
		Mariana.	15	ferè	2 ferè

Habet diem maximum.

Distans ab Alexandria ad occasum

ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩ. STRABONIS RERVM
ΓΡΑΦΙΚΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ GEOGRAPHICARVM LI-
Β. ΕΚΤΟΝ. BER. SEXTVS.

Ἰ Ρ Ο Ξ Ι Σ .

Ἐν τῷ ἱερῷ τὰ ἴθ' ἔφευ τῆς ἑταρίας καὶ τὰ ἑνὶς
 τῷ Ἀδρίῳ, μέχρι Μανδυνίας. ἐν οἷς Ἀπυλία Κε-
 λαβρία, καὶ σκαπτά τῶν ἰόντων κ' ἀπορῶμα ταῖς
 παρασηφώνας θέσει ἀπὸ σκολίας, ὥς τῶν Κίρων
 σὺν κατὰ δ' ἄλλω μέρει ὡς Καρχηδόνος καὶ τῶν
 τῶν τὰ παρασηφόνων νοσίδων.

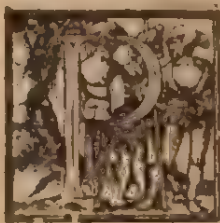

ΕΤΑ δὲ τὸ σῶμα τῷ
 Σιλαρείδῃ, Λευκανία,
 καὶ τῷ Ἡ. καὶ ἰδὼν τὴν
 Ἀρξονίαν, ἰάσθη· ἰ-
 σθουμα, καὶ πλησίον
 ἦν πρὸς τὸν ποταμὸν ἐπὶ ἰ-
 οῖς ἐκ Ρωσσίδων/α. οὐ-

τὸ ὕψος ἐκπλήνῃ τὸν πότον, νῆσος Ἰου-
 κωσία, μικρὸν ἔχουσα πῦρ τὴν ἡπειρον διὰ
 πλοῦν, ἐπὶ νῦν μὲν αἰῶς τῶν Σερρώνων, ἐκ-
 παύσας δ' ὕδωρ μετὰ τὴν μυθολογίαν ῥί-
 ψιν αὐτῶν, εἰς τὸν βυθόν. Ἐπὶ δὲ νῆτον πρό-
 κειται τὸ ἄκρωτήριον ταῖς Σερρώνουσαις
 καὶ ποιεῖν τὸν ποσειδωνιαστὴν κόλπον.
 Κάμψαντι δ' ἄλλοι σινηχὴς κόλπον, γῆ
 ἢ πόλις ἢ ῥί γὰρ κτίσαντο τοῦ θωκαίης ὕ-
 δαν, οἳ δὲ ἔκλιν ἀπὸ Κρήνης πρὸς, οἳ δὲ
 νῦν Ἐλείαν ὀνομαζοῦσιν, ὅς τις παρμηνίδης
 καὶ Ζώνων ἐξήγοντο αὐτῶν βυθαζοῦσιν.
 ὁμοῦ δὲ μοι καὶ δὲ ἐκείνους καὶ ἐπὶ πρότε-
 ρον ὀνομαζέσθαι, διό καὶ πῦρ Ἰουκωανούς
 αὐτίχως, ὅτι πῦρ ποσειδωνιαστῆς, καὶ κρείτ-
 τους ἀπὸ κλιν, καὶ πόρ γὰρ ἐξέροι καὶ χῶ-
 ρα, καὶ πλῆθει σωματέων ὄντων. ἀναγάζον-
 ται γοῦν δὴ τῇ λυπρότητα Ἐλ γῆς, τὰ πηλ-
 λὰ θαλαπυργῶν, καὶ περιχῆας σινηπέ-
 δας, καὶ ἄλλας τοιαύτας ἐργασίας τοῖσι δ'
 Ἀντιόχῳ θωκαίης ἐλεύσης, ὅφ' Ἀρπάγον
 τοῦ Κύρου στρατηγοῦ, εἰς δωδεκαμήτους ἐμ-
 βαύτας εἰς τὰ σκάφη παλαικίους, πλεῖν
 πρῶτον εἰς Κυρονὸν καὶ μασιλίαν μετὰ Κρι-
 στυάδην, ἀποκρουθῆντες δὲ τὴν Ἐλείαν
 ἐτίσαι. γῆνοι δὲ τὸν νομα ἀπὸ πεταμὸς ἐλίκ-
 τος. διέχευ δὲ Ἐλ ποσειδωνίας ὄβριος παρ-
 οὺς ἢ πόλις. μετὰ δὲ ταύτῃ ἄκρωτήριον
 Γαλίνουρῳ. πῦρ δὲ Ἐλ ἐκ παλαιῶν αἰ-
 νοπορίων νῆσοι δ' ὅς ἐφόρους ἔχουσαι. με-
 τὰ δὲ Γαλίνουρον ὕψους ἄκρα, καὶ λιμὴν,
 καὶ πεταμὸς. γῆ γὰρ τῶν τριῶν ὄνομα. ὡς
 οἱ δὲ μικρὸς ὁ Μιολύτης ἀρχὸν τῆς γῆς Σι-

ARGUMENTVM.

Sexto libro reliqua Italia pars, ab Adriatico ad Macedoniam usq; describitur, in quibus sunt Apulia, Calabria & quaecunque ad Ionium sinum una cū adiacentibus insulis usq; ad Ceramios montes sita sunt & rursum quæ ex altâ parte, quæ usq; ad Carthaginem, atq; interiacentis illis insulas, referuntur.

Ost Silari ostia, Lucania *Lucania.*
subsequitur, fanumq; i lu-
nonis Argiux ab salone
conditum, indeq; stadijs L
distat Praestum. Hinc in al-
tū nauiganti Leucosia in-
sula occurrit, breui a con-

tinente traiectu, nomine referens unam Sire
 num, quæ ibi locorum eiecta fuit, cum se ex
 (.ut in fabulis est.) in profundum mare præci
 pitassent. Eius insule promontorium Sirenu
 sis est obiectum, sinumq; efficit Posidoniaræ.
 Inde ubi cursum flexeris, alius est contiguus
 sinus, inq; eo urbs, quam Phocaenses cum
 conderent Hyclam, alij Ellam a fonte quodâ,
 nostro tempore Eleam appellant. hæc est pa *Elea.*
 tria Parmenidis & Zenonis Pythagoreorû. *Phila.*
 Videtur mihi cum propter hos viros, tû iam
 antè etiâ ea urbs bonis floruisse legibus. itaq;
 & Lucanis restiterunt Eleatæ, & Pæstani,
 superioresq; discesserunt, quanquam & regio
 nis amplitudine & hominum numero essent
 inferiores. ob agri sterilitatem coguntur ferè
 mare exercere, salsamentisq; & alijs id genus
 negotiationibus scelerè. Tradit Antiochus,
 quo tempore Harpagus Cyri copiarum dux
 Phocæam cepit, ciues quibuscunq; faculta
 tum tantû esset totis cum familijs naues con
 scendisse, primumq; cum Creontiade ad Cyr
 num ac Malsiliam appulisse, indeq; repulso
 Eleam condidisse. Alij nomen ab Llecte flu
 uio deducunt. distat urbs ea a Pæsto stadijs
 circiter cc. Subsequitur eam promontorium
 Palinurus. ante Eleam sitæ sunt duæ Oeno
 trides insulæ stationibus præditæ. Post Pali
 nurum Pyxûs (.Latini Buxentum uocant.)
 arx, eodemq; nomine portus & flumen. dux
 it eò coloniam Micythus Messanæ in Sicilia
 princeps: sed qui eò habitatum uenerat pau
 liæ, πάλιν δ' ἀπαγαγὼς ἐς ἰσουλὴν τὴν πάλιν ἐκί
 νησιν.

ἑκλήθησαν. ἄλλως τε ἄδφοι παυτάπεινον
 εἶσιν, αἱ δ' ἑκάστ' ἵκανα καὶ γὰρ μέρη κατοικίαι.
 Ἐρεῦμεν δὲ κρινῶς ἀπαλαίφαμεν, εὐδ' γὰρ
 παρὰ τῷ ποιοῦν μύθοι τοὺς τὴν μέσσην αὐ
 οἰκωῦντες, Λοκάνους τε τοὺς πεδοσχεῖς
 αὐτοῖς Σαννίτας. Πετλία μὲν οὖν μητρό-
 πολις νομίζεται τῶν Λοκάνων, καὶ συ-
 νοικῆται μέχρι νῦν ἱκανῶς. ἑπίσμα δ' ὅστις φι-
 λοκτῆτου, φησὶν ὅτι τὴν Μελίβοιαν ἑκα-
 τὰ πέποιθεν. ἱερὴ μὲν δ' ὅστις, ὥς τε καὶ Σαννί-
 ται ποτὶ φρουρίους ἐπιτεχνίσαν αὐτῶν. Φι-
 λοκτῆτου δ' ὅστις καὶ ἡ παλαιὰ Κριμισα πε-
 ρὶ αὐτοὺς τοὺς τόπους. Ἀπολλόδορος δ'
 γὰρ τοῖς ποταμῶν τῶν φιλοκτῆτου μυθεῖς,
 λέγειν πινῶς φησὶν ὥς εἰς τὴν Κροτωνιά-
 τῶν ἀφικόμενον, Κριμισαν ἀπ' αὐτοῦ οἰκῆσαι,
 καὶ Χόνιν πόλιν ὑπὲρ αὐτῆς, ἀφ' ἧς οἱ
 ταῦτα Χόνιν ἐκλήθησαν. παρ' αὐτοῖς δὲ πε-
 ρὶ σελήντας εἰς Σικελίαν ποτὶ Ἐρυκα με-
 τὰ λίγιστον τῷ Τρωὶς, Αἰγέαν τεχνίσαι.
 καὶ Γρουμνίον δὲ καὶ Οὐρπίναν, ἧς μεσο-
 γαίας εἰσὶ καὶ Καλασάρα, καὶ ἄλλαι μι-
 κραὶ κατοικίαι, μέχρι Οὐρουσίης πόλεως
 ἐξιολῶνται. ταύτῃ δ' οἶμαι καὶ τὰς ἐφεξῆς
 ὑπὸ Καμπανίας ἰόντι, Σαννιτίδας εἶναι. ὑ-
 πὲρ δὲ τῶν Θουρίων καὶ ἡ Ταυριανὴ χώρα
 λεγομένη ἴσθουται. οἱ δὲ Λοκάνοι τὸ Ἰγί-
 ρον εἰς Σαννίτου, ποσειδωνιατῶν δὲ καὶ
 τῶν συμμάχων ἀρεκτίσαντες πολέμῳ,
 κατέχον τὰς πόλεις αὐτῶν. Τὸν μὲν οὖν
 ἄλλον χρόνον, ἐσθμικρατοῦν. γὰρ δὲ τοῖς
 πολέμοις ἡρώτο βασιλεὺς, ὑπὸ τῶν νομο-
 μόνων ἀρχῆς, νῦν δ' εἰς Ῥωμαῖοι. Τὴν δ'
 ἐξῆς περὶ τὴν Βριτήναι μίχρη τῷ Σικελικῷ
 κατέχουσι πορθμοῦ, περὶ τῶν καὶ τ' ἐπὶ
 τοῖς χιλίοις. Φησὶ δ' Ἀντίοχος γὰρ ποτὶ
 Πιπλίας συγγραμμάτων, ταύτῃ ἰπλί-
 αμ ἐκλήθη, καὶ ποτὶ ταύτης συγγρά-
 φῃ, πρότερον δ' Οἰνωτρίαν πελοποννήσου
 ὀνομαζομένην. αὐτῆς ἀφ' αὐτῆς πῶς μὲν τῷ
 Τυρρηνικῷ πελάγει, τὸ αὐτὸ ὅπου καὶ τῆς
 Βριτηνίας ἵσθμου, τὸν ἄλλοι ποταμὸν πῶς
 δὲ τῷ Σικελικῷ, τὸ μεταπόντιον. τὴν δὲ
 Ταυρινίαν ἡ σικελὴς τῷ μεταποντίῳ ἐ-
 σθμῷ, ἑκτὸς Πιπλίας ὀνομαζομένη, ἰσθμὸς
 καλεῖται. ἐπὶ δ' αὐτῷ ποταμῷ, οἰνωτρίους τε καὶ
 ἰπλόνους μόνους ἔφη καλεῖσθαι, τοὺς γὰρ
 τῷ ἴσθμῳ πῶς τὸν Σικελικὸν ἐκκλιμένους
 ποταμὸν. ἐπὶ δ' αὐτὸς ὁ ἴσθμὸς ἐκ τῶν καὶ
 ἑσθμῶν, μεταξὺ δ' νοῖον κόλπον, τῷ τε
 ἰππωνιάτου, ὃν Ἀντίοχος Ναπιδίον ἐρη-
 κει, καὶ τῷ Σκυλλητικῷ. περὶ πλοῦς δ' ὅστις
 Πιπλίας ἀνομογῆς χώρας πῶς τὸν πορθ-
 μόν,

aliter id genus obsoleuerunt: quod accedit,
 quod singulae seorsim habitationes obscurae
 sunt & ignobiles. Nos quae tradita accepi-
 mus in commune proferemus, nullo facto
 hic inter Lucanos mediterraneos & ijs uici-
 nos Samnitas discrimine.

Petilia Lucanorum urbs primaria cen-
 setur, & hodieque satis est frequens hominibus.
 condidit eam Philoctetes, cum Meliboea ob
 seditionem profugisset. urbs est natura loci
 munita: itaque & Samnites aliquando castel-
 lis exstructis se contra eam tutari sunt. Philo-
 ctetes opus est etiam Crimisa uetus ipsidem in
 locis. Apollodorus in commentario de nauibus
 Graecorum ad Troiam, facta Philoctetis
 mentione, quosdam ait dicere eum cum in
 Crotoniatarum peruenisset agrum, Crimi-
 sam arcem condidisse, & urbem Chonin su-
 per ea, unde Chonibus in ea regione nomen.
 & missos ab eo quosdam in Siciliam; ad E-
 rycem cum Aegesto Troiano, Aegestā mu-
 ro cinxisse. Sunt & alia oppidula Lucano-
 rum exigua in mediterraneis, Grumentum,
 Vertinæ, Calafarna, usque ad Venusiam ur-
 bem præcipuam, quam ego ut & reliquas
 quae sunt in uia ad Campaniam, Samniticas
 esse iudico. Super Thurios est etiam sita re-
 gio, quae uocatur Tauriana. Lucani à Samni-
 tibus genus trahunt. & superatis bello Posi-
 doniatis atque eorum socijs, urbes illorum
 obtinuerunt. reliquo tempore popularis rei-
 pub. apud eos gerebatur administratio: sed in
 bellis rex ab ijs creabatur, quorum erat ma-
 gistratus designare. nunc Romani sunt.

Reliquam usque ad fretum Siculum oram Bruttij.
 maritimam stadiorum CXCCL, Bruttij te-
 nent. Antiochus in opere quod de Italia con-
 scripsit, hanc regionem ait Italiam appellatam
 fuisse, ac de ea se scribere: prius autem dictam
 fuisse Oenotriam. Terminum autem ei con-
 stituit, ad mare quidem Tyrrhenum, quem
 & nos Bruttij assignauimus, Laum flumen:
 ad Siculum autem fretum, Metapontium.
 Sed Tarentinam regionem quae continuo a-
 grum Metapontinum subsequitur, extra Ita-
 liam sub Iapygiæ nomine censet. Apud uetu-
 stiores autē ait eos tantum Oenotrios ac Ita-
 los fuisse habitos, qui intra isthmum sici uer-
 sus fretum uergerent Siculum. Is isthmus
 stadiorum CLX inter duos iacet sinus, Hippo-
 niatem (quem Napitinum nominauit An-
 tiochus.) atque Scyllerium seu Scylaceū. Lon-
 gitudine littoris quod intra fretum est & isth-
 mum,

num, est pœnē οὐδ' οὐδ' stadiorum. Successu autem temporis ait Italig nomē fuisse, & Oenotrig propagatum usq; ad Metaponticam & Sirenitidem regionem. habitasse enim ea loca Chonas, gentem Oenotricam satis compositam, territorioq; nomen Chonię fecisse. Atq; hic quidem more antiquorum simplicius dixit, nullo posito Lucanorum & Bruttiorū discrimine. Enimvero Lucania est inter oram maris Tyrrheni ac Siculi, illic à Sila ro usq; ad Laum, hīc à Metaponto usque ad Thurios. in continente autem à Samnitibus usq; ad isthmum, quia Thurijs ad Cerillum pertinet, prope Laum. isthmus stadia occupat ccc. Supra hos Bruttij peninsulam incolunt, quę aliam includit peninsulam, in qua est isthmus à sinu Scyllerio ad Hipponiatem sinum porrectus. Genti huic Lucani nomen dederunt, qui desertores seu defectores Bruttiorum uocabulo notant. nam Bruttij cum (ut aiunt.) pastores prius essent Lucanorum, ab ipsis desciverunt, indulgentia ipsorum libertatem adepti, quo tempore Dio bellum in Dionysium mouens, quosuis contra quos uis concitauit. Atq; hæc in uniuersum de Lucanis sint & Bruttij dicta. Cæterum prima à Lao urbs Bruttiorum est Temesa, quā Tempsam nunc dicunt, ab Ausonibus condita primum, deinde ab Aetolis qui Thoantem sequebantur. hos Bruttij expulerunt. ipsos autem Bruttios Annibal & Romani attriuerūt. Prope Temesam est facellum oleastris circumseptum, Politæ Vlissis lociorum uni dedicatum. quem per insidias à barbaris necatum, graues exercuisse iras ferunt, coactosq; oraculi monitu uicinos ei tributum pendere: indeq; prouerbiū esse, 4 Nemo Temesæum heroem aduersus se: cum autem Locri Epizephyrij Temesam cepissent, Euthymū ferunt pugilem contra istum genium in duellum descendisse, uictoriaq; potitum ab eo extorxisse, ut tributum uicinis remitteret. Atque huius Temeses aiunt Homerum mentionem fecisse, nō Tamalæ. (utroq; enim modo scribitur.) quæ Cypri est, his uerbis.

Odyss. a. 134. Aes nunc Allatū, Temesam proficiscor. —

& sanē in uicinia ostenduntur officinæ xararæ, quarum tamen hodie defecit usus. Temese propinqua est Terina, quā euerit Annibal, cum tutari non posset, quando in Bruttios confugerat. Sequitur Bruttiorum caput Consentia. Paulū supra hanc sita est Padosia, τὴν Βριττίαν. ἔτα Κανισγονία μητρόπολις Βριττίων. Μικροὶ δ' ὑπὲρ ταύτης Γανδοσία,

μὲν, γὰρ τὸς πάλαι διχίλιαι. μετὰ δ' ἐταύτη ἐπικτήνεται φησὶ τὸννομα καὶ τὸ ἴταλίας, καὶ τὸ τῶν Οἰνωτρῶν, μέχρι τῆς Μεταποντικῆς καὶ τῆς Σιρηνίδος. οἰκῆσαι γὰρ αὐτοὺς τοὺς Χῶνας, Οἰνωτρικοὶ ἐπὶ τῇ Κατακρομένῳ, καὶ τὴν γλῶσσαν ὀνομάσαι Χωνίαν. Οὐτὸ μὲν οὖν ἀπλοῦς ὁρῶς ἄρχει καὶ ἀρχαῖος, οὐδὲν διορίσας πρὸς τῶν Λοκαυῶν καὶ τῶν Βριττίων. ἔστι δ' ἡ μὲν Λοκαυία μετὰ τὴν τῆς παραλίας τῆς Τυρρηνικῆς καὶ τῆς Σικελικῆς, τῆς μὲν ἀπὸ τῆς Σιλαριδὸς μέχρι Λαου, τῆς δ' ἀπὸ Μεταποντίου μέχρι Θουρίων. κατὰ δὲ τὴν ἡπειρὸν ἀπὸ Σαννιτῶν μέχρι τῆς ἰδμου τῆς ἀπὸ Θουρίων ἕς Κκείλους, πλησίον Λαο. πάλαι δ' εἰσι τῆς ἰδμου, τ. Ὑπὲρ δὲ τούτων, Βριττίοι χερσὶν ὀνόμαζον τοὺς αὐτοὺς. τῆ δ' ἂν ἡ πρὸς αὐτοὺς χερσὶν ὀνόμαζον. ἡ τὴν ἰδμὸν ἔχοντα τὴν ἀπὸ Σκυλακτίου ἐπὶ τὴν ἰππωνιατὴν κόλπον. ὀνομάσκει δὲ τὴν ἰδμὸν ἔσθ' ἡ Λοκαυία Βριττίους γὰρ καλοῦσι τοὺς ἀποστάτας. ἀπέστησαν δ' ὡς φασὶ ποιεῖσθαι τοὺς αὐτοὺς πρότερον, ἔσθ' ἔσθ' ἀνίσταται ἐλδοδρίασαντὸν. ἡνίκα ἐπιστράτουν διὰ τὸν Διονυσίον, καὶ ἐτάραξαν ἅπαντας πρὸς ἅπαντας. Τὰ καδελου μὲν δὲ ταῦτα πρὸς Λοκαυῶν καὶ Βριττίων λέγεται. Ἀπὸ γὰρ Λαου πρώτη πόλις ἐστὶ τῆς Βριττίας Τιμισα, Τιμισα δ' οἰκῶν καλῶσι, Λύσανων ἡ πόλις. ὕστερον δὲ καὶ Αἰτωλῶν τῶν μετὰ Θόαντες, οὗς ὀξὺ βαλὼν Βριττίοι. Βριττίους δ' ἐπὶ τῇ Τιμισῇ Ἀννίβας καὶ Ρωμαῖοι. ἔστι δὲ πλησίον τῆς Τιμισῆς ἑρῶν, ἄγριαι αἰεὶ σιωπερφαί, Πολίτου τῶν ὀδυνάων ἐπὶ τῶν, ὅν ὀδυνάων ἐπὶ τῶν, ὅν ὀδυνάων ἐπὶ τῶν βαρβαρῶν, γνῶντα βαρύνειν, ὡς τὴν πρὸς τοὺς δασμολογοὺς αὐτῶν κατὰ τὴν λόγιον, καὶ παροικίαν εἶναι πρὸς αὐτοὺς, καὶ τὴν ἡρώα τὴν γὰρ Τιμισῇ. Λιγόντων ὡς καὶ αὐτοὺς. Λοκῶν δὲ τῶν ἐπὶ τῇ εἰρῇ ἐλόντων τὴν πόλιν. Εὐδυνον μὲν δὲ οὐσι τὴν πύκτην καταβαίτα ἐπ' αὐτοὺς, κρατῆσαι τῇ μάχῃ, καὶ βιάσασθαι παραλῶσαι τὸν δασμὸν τοὺς ἐπὶ πηχεύους. Ταύτης τὴν τῆς Τιμισῆς φασὶ μνησθῆναι τὸν ποιητὴν, ὃ τῆς γὰρ Κύπριος Ταμασοῦ (λέγεται γὰρ ἀμφότερως) ἔσθ' ἔς Τιμισῇ μετὰ χείλην, —

καὶ δ' ἐκινῶνται χαλκουργῶα πλησίον, ὃ νῦν ἐκλείπειται. Ταύτης δὲ σιωπῆς Τιμισῇ, ὡς Ἀννίβας καδελῶν, οὐδ' ὡς αὐτῶν φυλάττειν, ὅτι δὲ ὡς αὐτῶν καταφύγειν, φρῶνται

φρουρον ἐν μόνῳ, πρὶν δὲ Ἀλέξανδρον ὁ
Μολοπὴς διηφάγει. ὅτε παύεται δὲ καὶ αὐτὸν
ὁ γὰρ Δωδώνη χρησμός, φυλάττειται ἐκ δὲ
αὐτὸν Ἀχέρωντα καὶ τὴν Πανδοσίαν. δὲ
ἐν μόνῳ γὰρ γὰρ τῇ Θεσπρωτίᾳ ἐμὸν μόνον
τοῦ ποταμοῦ, ἐν τούτῳ ἐκτίσθη τὸν βίον. τρι
κόντος δὲ ἐν τῷ φερέειον, καὶ παραβῆναι πο
ταμός Ἀχέρων. πρὸς παύεται δὲ καὶ ἀλλοῦ
γίου,
Πανδοσία τριπλάσι, πολὺν ποταμὸν ἐ
λίπας.

ἴδμεν γὰρ πολιμίων φεραὶν οὐκ οἰκίαν
ἐκ δὲ οὐδὲ. θάσι δὲ καὶ βασιλεὺς ποταμὸν γι
νέειται τῶν οἰκηθῶν βασιλείῳ τὴν Παν
δοσίαν. μετὰ δὲ τὴν Κανσφοντίαν ἰππύ
ριον Λοκρῶν ἐπίστωμα. Πριπίους δὲ ἐκτίσθη
τὰς ἐφάλλοντο Ρωμαῖοι, καὶ μετὰ νόμασαν
Οὐβῶναν Οὐαλφοντίαν. Διὰ δὲ τὸ δὴ λένω
καὶ εἶναι τὰ ποταμὸν καὶ χωρία καὶ αὐτὰ,
τὴν Κέρην ἐκ Σικελίας πεπιπνύσασιν ἁ
πλῆναι δὲ δὴ ἀνδρὸς λογιστοῦσαν. ἐκ δὲ τῶ
που ταῖς γυναιξὶν γὰρ ἴδμεν γινώσκειν, αὐτολο
γῶν τι καὶ ἐφάλλοντο, ὥστε ταῖς ἐορ
ταῖς αὐτοῦ εἶναι ἐφάλλοντο αὐτοῦ φεραῖν.
ἔχον δὲ ἰππύριον ὁ ἐκτίσθη θάσι ποταμὸν Ἀγα
δοκλῆς ὁ τύραννος τῶν Σικελιωτῶν ἐρα
τῆρας ἐν πόλει. ἐν δὲ οὐδὲν δὲ αὐτὸν Πηρα
κίους λιμένας πλῆναι, ἀρχὴν τῶν ὡς ἐφί
φον τὰ ἄκρα ἐν Ἰταλίᾳ, τὰ πρὸς τῶν πορ
θμῶν πρὸς τὴν ἰσθμῶν. ἔν δὲ τῶν παρα
πλῆναι τὰ μετὰ πύλιν Λοκρῶν τὰ αὐτῶν
ἐμὸν καὶ ἐκτίσθη, πλῆναι ἰσθμῶν ἐκτίσθη
ἰππύριον ἐκτίσθη ἐμὸν ποταμὸν. ἔχον δὲ
καὶ μετὰ ποταμὸν, καὶ ὑφ' ὅριον ἐμὸν
τυμῶν. πρὸς παύεται δὲ ἐν αὐτῶν ταύτης αἰ
τῶν Λιπαρῶν νῆσοι, διέχουσαι τὸ πορθμῶ
ἐκτίσθη ἐφάλλοντο. οἱ δὲ αὐτοῦ φασί, ὅ
καὶ τὸν ποταμὸν μεμνῶνται ἐν τὴν ὁδὸν
σῶσαν. εἰ δὲ ἰππύριον καὶ ἐκτίσθη ἐν τῶν
ποταμῶν, καὶ τοῖς ἐκ τῆς Σικελίας, καὶ τοῖς ἐκ
τῆς ἰσθμῶν τοῖς ἐκ τῆς μετὰ πύλιν ἀφορῶσι, πε
ρὶ αὐτῶν ὁ μὲν, ὅταν πρὸς τῆς Σικελίας λί
γαν. Ἀπὸ δὲ τῶν Μεταύρου ποταμῶν, με
ταύρου ἐφάλλοντο. * ἐκτίσθη δὲ ἐν τῶν
δὴν, τὸ ἐκτίσθη πρὸς τὰ χεῖρῶν καὶ ἰσθμῶν
ἐκτίσθη, τὸν ἰσθμῶν ἐμὸν ποταμὸν καὶ παπα
ρίον ἐκτίσθη, ὅν Ἀναξίλας ὁ τύραννος τῶν
Ρηγινῶν ἐπετάχισεν τοῖς Τυρρηνίοις ἐκτίσθη
σκαυάσας ναυπηγεῖν, καὶ ἀφάλλοντο ἐκτίσθη
ἐκτίσθη τὸν δὴ τῶν πορθμῶν διὰ πλῆναι. πλῆναι
ον γὰρ δὴ καὶ ἐκτίσθη, διέχουσαι ἐκτίσθη
μετὰ τῶν ποταμῶν καὶ ἐκτίσθη, ἐκτίσθη τὰς
πρὸς τὴν ἐκ τῆς Σικελίας ἄκραν τὴν Πηρακίαν, ἴσπ δὲ αὐτῶν μία τῶν τριῶν τῶν ποταμῶν

castrum ualidum, ubi Alexander Molossus
perijt. Nam & huic oraculum Dodonæum
imposuit, quæ iussus erat Pandosiam Ache
rontemq; uirare. cum enim in Thesprotia id
nominis ei loca ostensa fuissent, ipse in Bruti
ijs ad idem gerentia nomen oppetijt. Ca
strum tres habet uertices Pandosia, ac præter
fluit Acheron fluuius. Sed alia quoq; acces
sit, quæ deciperetur, dictio:

Pandosia ingentem es populum extinctura
triuerter.

existimauit enim nō suorum, sed hostium
prædici cladem. Pandosiam ferunt aliquan
do regiam fuisse regum Oenotriæ. Consen
tiam sequitur Hipponium, à Locris condi
tum: quod Bruttijs ademtum Romani Vibo
nem Valentiam nuncupauerunt. Et quia cir
cumiacentia loca prata habent præclara, flo
ribusq; abundant, creditum fuit eò ex Sicilia
uenisse Proserpinam florum legendorū gra
tia: indeq; morem esse matronis receptum ut
flores ipsæ legant coronasq; nectant, turpeq;
ijs habeatur ad festos dies sarta gestare emti
cia. Nauale habet Vibo, quod olim ædifica
uit Agathocles Siculorum tyrannus, ea ur
be positus. Inde ad portum Herculis nau
gantibus, extrema Italiæ uersus fretum sita
incipiunt sese aduersus occidentem inflecte
re. Eo in litore est & Medama urbs Locrorum
eorundem, eiusdem nominis cum fonte ma
gno, habetq; uicinū nauale, cui Emporium
nomen. propè est etiam flumen Metaurus, &
eiusdem nominis statio nauium. Ante hoc li
tus sitæ sunt Liparensum insula, cc stadijs à
freto distantes. alij Aeoli insulas dicunt aūt
que earum poetam in Vhislea mentionem fe
cisse. septem numero sunt, in conspectu sitæ
omnib. uel ex Sicilia, uel ex continēte apud
Medamam prospicientibus. dicemus de ijs
in Sicilia. Cæterum iste Metaurus fluuius,
diuersus est ab eo * Inde subsequitur Scyl
lazum, sublime saxum & mari poenē ambi
tum, isthmo humili & utrinq; appulsui nau
ium apto, continenti iunctum. quæ isthmum
Anaxilaus Rheginorum Tyrannus aduer
sum Tyrrhenos muro muniuit nauiumq; sta
tionem redegit, prædonesq; freti traiectu
prohibuit. Propè enim Cenysetiam est, quæ
distat à Medama stadijs ccl, quæ ultima fau
ces freti coarctat eregione Pelori è Sicilia eò
porrecti promontorii. Pelorus enim unum

ἢ τὴν αὐτὴν ποιοῦσα τὰ ἄκρα στῆναι τοῦ πορθμῶ.

A

τριγων

ἐπὶ δὲ τῶν συμψηφιστῶν, καὶ τῶν κατ'
 ἑκά μύρου ἐν Σικελίας, καὶ τῶν κατὰ Λι-
 πύραν, καὶ τὰς πρὸς αὐτῶν νήσους, ἐπὶ δὲ
 τῶν κατὰ τὰς Πιδικονύκας, καὶ τῶν πρὸς
 ἡ πόρειαν ἄπασαν, οὐκ ἀπεκίς ὑπορχαίην
 καὶ ἄλλοι συμβιβώσαι. καὶ μὲν οὖν αὐτοὶ γέ-
 νων πύτων τῶν σωματῶν δὲ ὡς τὸ πῦρ ἐ-
 ναυροῦνται, καὶ μύδροι καὶ ὕδατα ἐκπί-
 πτω, ἀπαινόν τι σέειδαι φασὶ τὴν πρὸς τὴν
 πορθμὸν γλῶν. τότε δὲ πάντων ἱμπεραγ-
 γολίαν τῶν ἐς τὴν ὑπὸ φάνασιν πόρειον, ὑπὸ
 γὰρ σιανχέρμετον τὸ πῦρ καὶ τὸ πινδύμα,
 σπασμοὺς ἀπεργαζέσθαι σφοδρούς. μαχλυνό-
 μενοι δ' οἱ τοιοὶ πῦρ τὴν βίαν τῶν ἀνί-
 κων ὑπέφηνον. καὶ ἀναβραχύνοντες ἐδί-
 ξαντο τὴν ἐκαστοῦθεν θάλασσαν, καὶ ταύ-
 τῶν, ἐπὶ τὴν μεταξὺ τῶν ἄλλων νήσων τῶν
 ταύτων. καὶ γὰρ ἡ προχύτης, καὶ αἱ Πιδίκου
 σαι, ἀποσάσματα ἐν ἡπείρῳ, καὶ αἱ Κα-
 πρίαί, καὶ ἡ Λοδυκασία, καὶ Σαρῶν, καὶ
 αἱ Οἰνωπριίδου. αἱ δὲ καὶ ἐκ τοῦ πελαγονος
 αἰετῶσαν, καὶ ἀπὸρ καὶ νῦν πολλαχοῦ σφρα-
 βάνα. τὰς μὲν γὰρ πελαγίας ἐκ βυθῶ μάλ-
 λον ἀναβραχύνει πιδανόν, τὰς δὲ πρὸς αἰ-
 νας τῶν ἀκρωτηρίων καὶ πορθμῶ διηρημέ-
 τας, γνῶσθον ἀπὸ βραχύνου δεικνύοντο γό-
 τατον. ἢ γὰρ ἔτι δὲ ταύτων τὴν ἀπὸ πᾶν
 πύτωμα τῇ πόλει γέγονεν, ἔτι δὲ τὴν ἐ-
 πιφάνειαν ἐν πόλει, ὡς αὐτὸ βασιλεὺς τῇ
 λαβίῃ φανῇ πρὸς ἀγορεύσαντων Σαινισίων
 δὲ τὸ πρὸς ἀρχηγίας αὐτῶν κοινωπῆσαι Ῥω-
 μαίοις ἐν πολιτάς, καὶ ὑπὸ πολὺν χρῆσθαι
 τῇ λατρίᾳ δαλκίᾳ, πᾶσι σιστῶν ἐπο-
 τῶς ἔχει τὰ ληδῆς. ἡ ἐπιφανὴ δ' οὖν πό-
 λις οὖσαν, καὶ πολλὰς μὲν πόλεις οἰκίσ-
 σαν, πολλοὺς δ' ἀνδρας περιχρησάμεν ἀφί-
 σους λόγους, οὗ μὲν κατὰ πολὺ κλην ἀριτῶν,
 οὗ δὲ κατὰ πειθεῖαν, κατὰ σφέας Διο-
 σῶσιον, ἀπὸ σπέρματος, ὅτι αὐτὸν ἀνὴρ κώ-
 ρῳ πῦρ γέγονεν τὴν τοῦ δεικνύοντος θυγατῆρα
 πρὸς ταν. ὁ δ' ὅς αὐτὸ μὲν πῦρ τὸ ἐπὶ
 σματὶ ἀλάλαβων, φοιβίαν ἐλάλῃσιν ὑπὸ
 βύρρον. ἡ δὲ τῷ Καμπανῶν φρουρὰ παρα-
 πονησθέντας. διέφθαρτο οὗ πλάτους. μι-
 κρὸν δὲ πῦρ Μαρσικῶν, καὶ σπασμοὶ ἐκ
 τῶν πολὺν ἐν λαποικίας. Πομπήϊοι δ'
 ἐκβαλὼν ἐν Σικελίας Σιβατὸς Καίσαρ, ὁ-
 ρῶν λαπαροῦσαν τὴν πόλιν, σπασμοὺς
 ἐλάλῃσιν αὐτῇ τῶν ἐκ τοῦ σόλου πινέ, καὶ
 νῦν ἱκανὸς δὲ ἀνδρῶν. ἢ πῦρ δὲ τῷ Ῥηγίον
 πλάσσει πῦρ ἐν, Λοδυκίᾳ πῦρ ἐλάλῃσιν
 ἀκρὸν ἀπὸ ἐν χροῖς ἐν πρὸς τῇ κοινῇ πρὸς
 νῖς, ἐς τὴν τελευτῇ φασὶ τὴν Ἀπηνίαν ὄρεσιν.

est rumpi, deductum uideretur. Huius rei argumenta ducuntur ab ijs quæ Aernæ & alijs Siciliæ partibus accidunt, & Liparæ insulisq; circumiacentibus. Sed & Pithecusæ ac opposita continens habent, quibus probabile reddatur Siciliæ hoc euenisse. Aenunc quidam apertis oribus per quæ ignis efflatur, massæq; ignitæ & aquæ egeruntur, rarò aiunt terram freto uicinam motu cõcuti. Olim autem cum omnes essent exitus obthurati qui foras pertinerent, ignis ac uetus à terra cõtinenti, uehementes ediderunt motus, quibus loca illa concussa & uiuentorum quasi subruta tandè concesserunt, perruptaq; utrunq; mare admiserunt, cum hoc, tum quod ibi est inter reliquas insulas. Etenim Prochyta, Pithecusæ, Capreæ, Leucosia, Sirenusæ & Oenotrides, partes sunt continentis auulsæ, nō nullæ insulæ ex ipso mari emerferunt, sicut & nunc multis locis euenit. quæ enim in alto iacent mari, eas probabile est ex profundo sursum egestas esse: quæ autem ante promontoria sunt sitæ, aut freto à continente diuiduntur, maximè rationi consentaneum est ab ea esse abruptas. Verum enim uerò, hæc ne nominis causa sit, an uerò splendor eius, cuius gratia Samnites eam Regium quasi regiam appellarint (horum non principes Romanæ ciuitatis fuerunt participes, Latinoq; usi plurimum sermone) in medio dijudicandū alijs relinquo. Hanc sanè urbem illustrem, & quæ multas urbes ciuibus frequentasset, multosq; uiros præstantes ciuili uirtute, multos doctrina insignes protulisset, Dionysius solo equauit, id causatus qd sibi uirginē nuptū dari postulanti, filiam licitoris obtulissent Rhegini. Dionysius iunior partem urbis instaurauit, ac Phæbiam nominauit, sub ætatē Pyrrhi, sed Campanorum præsidium incolas uiolatis pactis circumuentos interfecit plerosq; Paulo ante Marsicum bellū terremotus magnam partem urbis prostrauerunt. Augustus Cæsar, eieccto Sicilia Pompeio, uidens Regium ciuium laborare penuria, supplementum ex classe sua largitus est: ut nunc satis frequentetur. A' Regio uersus ortum solis si nauigatur ad Istadia, peruenitur ad Leucopetram, id est album saxum, promontorium à colore sic denominatum, in quod desinere montem Apenninum aiunt. Inde sequitur Hercules promontorium, ultimum uersus

ἐν τοῖς ὅμοις· ἡ δὲ ἀκρότης, ἡ δὲ τελουσιότης ἀκρο-
 τισι.

ἀπὸ τῶν τὰς ἐνείκων τοῖς δικασταῖς ὑπὸ τῶν
 ψαύτων ὁρίζοντες ἐκαστοῖς τοῖς ἀδικήμα-
 σιν, ἐκ τῶν δὲ τοῖς νόμοις διὰ τοῦτον ἡγο-
 ῦμαι, τὰς μὲν γινώσκων τῶν δικαστῶν οὐχί
 τὰς αὐτὰς εἶναι ποδὶ τῶν αὐτῶν, δ' αὖν ἢ τὰς
 αὐτὰς * ἐπαυτῶν, καὶ τὸ ἀπλουσίως πε-
 ς τῶν αὐτῶν συμβολαίων διατάξαι. Οὐ
 εἰς δ' ὅσον ἀπειροῦ διόλοντας ποδὶ
 τῶν ἄκρων, γινώσκοντες μὲν γινώσκοντες, χεί-
 ροντας δὲ, δύνομεθα γὰρ, οὐ τοὺς γὰρ τοῖς νό-
 μοις ἀπαντα φυλαττομένους τὰ τῶν συνη-
 φαντῶν, ἀλλὰ τοὺς ἐμμένοντες τοῖς ἀπλῶς
 ἡσυχίοις. τὸ το δὲ καὶ πλεονάζοντες, ὅτι
 παρ' οἷς πλεονάζοντες νόμοι, καὶ δικαίω-
 ρα τῶν τοῖς, καὶ βίον μοχθηροὶ καὶ ἀδικῶν καὶ
 παρ' οἷς ἱατροὶ πολλοί, καὶ νόμους ἀπὸς τῶν
 πολλῶν. Τοῦ δὲ ἄλλου ποταμοῦ τοῦ
 διορίζοντος τὴν Ῥηγίνην ἀπὸ τῆς Λοκρί-
 δος, βαδίζον φάραγγα διεξίοντες, ἵδμεν
 τι συμβαίνει, τὸ ποδὶ τῶν τῆς γῆρας. οἱ μὲν
 γὰρ γὰρ τῆς τῶν Λοκρῶν πρὸς αὐτὴν φθιγγῶναι,
 τοῖς δ' ἀφ' αὐτοῖς εἶναι συμβαίνει. τὸ δ' αἰ-
 τιοῦν ἀνάλογον οἷον τοῖς μὲν παλαιοῖς ὅτι
 τὸ χωρίον, ὅς τ' ὁρῶντες ὄντας μὲν διατε-
 λῶν τῶν ὑμῶν. τοῖς δ' ἡλιαζόμενοις, ἔπ-
 ροντες καὶ ἡσυχίᾳς ἔχοντες, ὅς τ' ἀπ' αὐ-
 τῶν ὁρῶντες ἐκπύοντες τὸν φθόγγον. ἔ-
 δ' αὖν τοῦ δ' ἀφ' αὐτοῖς γὰρ τοῖς Λοκροῖς Εὐνό-
 μων τὸ λιθαριῶν, τῆς γῆρας ὑπὸ τῶν λιθῶν
 φάραγγα διέκοντες ἔχοντες. Οἱ δὲ Τίμαιος, πν-
 θίοις ποτὶ ἀγωνίζοντες, ὅσον τὴν καὶ Ἀ-
 ρίστωναν Ῥηγίνην εἶναι ποδὶ τῆς ἡλίου. τὴν
 μὲν δὲ Ἀρίστωναν εἶναι τῶν διελθῶν ἐαυ-
 τῶν συμπεπληγῶν ἰσορῶν γὰρ εἶναι τῆς τοῦ
 τοῖς πρὸς ἡμῶν αὐτῶν, καὶ τῶν ἀποικίων γῆ-
 ρας δὲ ἐκτελεῖν, τὸ δ' Εὐνόμου φάραγγα
 ἀπὸ τῶν μὲν μεταβαίνει ἐκαστοῖς αὐτοῖς τῶν πε-
 ς φανίῳ ἀγασσόμενων, παρ' οἷς καὶ οἱ τίτ
 πηγῶν εἶναι ἀφ' αὐτοῖς, τὰ ὁφθόγγοντα τῶν
 ἡσυχίᾳς ἀφ' αὐτοῖς μὲν καὶ τῶν ἡσυχίᾳς τῶν Ἀ-
 ρίστωναν καὶ γὰρ ἐκπύοντες τὸν φθόγγον. νικῶ-
 νται μὲν τοῖς τῶν Εὐνόμου, καὶ ἀναχθῶναι τῆς
 λιθῶν αὐτῶν ἀφ' αὐτοῖς τῶν πατρίδων, ἐπεὶ ἡ-
 τὰ τῶν ἀγῶν, μὲν τῶν χορδῶν ῥαγίσσης,
 ὡς τὰς τῆς ἐκπύοντες τὸν φθόγγον.
 Τῶν δ' ὑπὸ τῶν πόλεων τῶν τῶν μισθ-
 γαίων, ὅτι τῶν κατ' ἐχέουσι, καὶ πόλεως γῆ-
 τῶν δὲ μακίοντες, καὶ ὁ δ' οὐκ ὁφθόγγον
 τῶν ἡσυχίᾳς πηγῶν, μὲν βρὶ καίοντες οἱ καὶ
 λούσιν. ὁ δ' οὐκ ὁφθόγγον δὲ καὶ ὁ δ' οὐκ ὁφθόγγον,
 καὶ ὁ δ' οὐκ ὁφθόγγον καὶ τῶν. Μὲν δὲ Λοκρῶν,
 Σαφῶν, ὁ δ' οὐκ ὁφθόγγον ὁ δ' οὐκ ὁφθόγγον,
 αὐτοῖς τῶν, ποδὶ οὖν Λοκροὶ μὲν καὶ μὲν

esse tradit, quod cum priores singulis delictis
 poenae imponendae modum ac definitionem
 iudicibus permisissent, ipse in legibus poe-
 nas exprelsit, ratus sententias iudicum de re
 bus iisdem non esse easdem: oportere autem
 easdem * laudare, & quod simplicius de cō-
 mercijs constituit. Thurios autem, cum po-
 stea temporis subtilius extrema quaeq; sectari
 & describere conaretur, maiorem quidem
 reportasse gloriam, sed temp. habuisse uitio-
 siorem. Quippe bonis regi legibus, non eos
 qui in legibus omnem calumniarum locum vo-
 lunt precludere, sed qui simpliciter positae le-
 gibus insistent, atque hoc etiam Plato dixit,
 Apud quos plurimae sunt leges, apud hos etiam
 am lites esse & malos mores: sicut morbi so-
 lent esse multi, ubi multi sunt medici. Peculiare
 quippiam habet Alex fluvius, qui agrum
 Reginum à Locrensi diuidit per profundam
 labens conuallem. Cicadae enim quae in Lo-
 crorum sunt parte, uocales sunt, ab altera flu-
 minis parte mutae. Cuius rei hanc putant esse
 causam, quod haec in loco sunt umbrosi: itaque
 roris plenae non distendunt membranas, al-
 terae quia apricantur, membranas habent ar-
 das atque corneas, ut facile his sonus edatur.
 Monstrabatur apud Locros statua Eunomi
 citharcedi, cicadam habens citharae insiden-
 tem. Narrat Timaeus hunc Eunomum & Aris-
 tonem Reginum aliquando Pythiae canen-
 do concertasse de sortitione, ac Aristonem
 quidem à Delphis contendisse ut sibi faue-
 rent, quod suos maiores Apollini sacros di-
 ceret, indeq; deductam esse coloniam, at Eu-
 nomum contra dixisse, nihil prorsus certami-
 na de cātu ad Reginos pertinere, apud quos
 ipsae etiam cicadae, animal alioqui uocalissi-
 mum, uoce destituerentur, interim tamen ni-
 hilominus placuisse Aristonem ac uictoriam
 sperasse: sed uicisse Eunomum, statuatque qua
 diximus in patria & posuisse, quod citharista in
 ipso certamine fide cicada praestitit fuisse, so-
 numque nerui expleuerit. Quae supra urbem
 hanc sunt mediterranea, ea Bruttij tenent, ibi
 quae urbs est Namertium, & sylua picem fe-
 rens optimam. Sylua eam Bruttij Silam uo-
 cat, arboribus est preclare confita & aquae co-
 pia praedita, longitudine 1000 stadiorum.
 Post Locros sequitur Sagra fluvius, quem
 feminino genere effierunt, ad eum est tem-
 plum Castorum, ubi 2000 Locrenses cum
 Reginis, de 2000 millibus Cyroniatarum
 Ῥηγινῶν πρὸς διακτῶν κυνῶν Κροτωνιάτων

Ἐπεκτείνοντο δὲ ὑπὸ τῶν Κροτωνῶν,
συμπράξαντες καὶ τὸ Ἀρχιόν τῶν τῆς Συ
ρακούνων οἰκισαυτῶν, πτωχολύοντες
κατὰ τὴν ἰδίαν ὁρμήν τοις ἀντὶ τῶν
Συρακούνων οἰκισμοῖς. ὧν οὖν ἰσχυρὸν
ἦν τὸν Κροτωνῶνα πρότερον, ὥς ἔφορθε
εἰς Δοκῶν δ' ἡ πόλις τὰ τε πολέμια ἀσκή
σαι καὶ τὰ πᾶσι τῶν ἀθλησίων ἡμιᾶ γαυῶ
Ὀλυμπιάδι οἱ τῶν ἀνδρῶν πειθόμενοι
ἐκείνῳ ἦσαν αὐτῶν ἀπειροὶ ὑπάρξαν
Κροτωνιᾶται, ὥς τ' ἐκείνους ἀρῆσθαι Δοκῶν,
ὅσοι Κροτωνιᾶτῶν ὀλίγοι ἦσαν, πρῶτον
τῶν ἀνδρῶν ἑλπίων καὶ τῶν παραιμένων
ὑγιεινὸν Κροτωνῶν λιγυροῖν, φειδύον
ἐκείνους εἶναι, ὥς τῶν πέντε ὑγίαν καὶ
εὐφρανῶν ἔχοντες τι φορὸν ἴσταντο πλεονέ
των ἀθλητῶν. πλεονεξοῦν Ὀλυμπιονο
κας ἔχει, καὶ πόρ οὐ πολλὸν χρόνον οἰκιδέ
σθαι ἴσταντο φορὸν, τῶν ὡς Σάχηρα πειρό
μενοι αὐτῶν τοσούτων τὸ πλεονέξων. προσέ
λαβεν δὲ τῆς δόξης, καὶ τὸ τῶν πυθαγορείων
πλεονέξων καὶ μισῶν, ὑπερῆκεν ἑλπίων
τῶν ἀθλητῶν μεγάλως, ὁμιλητὴς δὲ πυθα
γόρου διατριβαντῶν ἢ τῆ πόλει πολλὸν
χρόνον. φασὶ δὲ ὅτι ἐπὶ συστάσει ποτὶ τῶν
φιλοσόφων περὶ ἔσαντο σύλον, τὸν μίλον
να ὑποβύτωτα σῶσαι ἀπαντας, ὑποπα
σκεῖν καὶ τὸν τῆ δ' αὐτῆς ῥάμης πεπαισθητῆς

ferunt
 ५००५
 ७०५५

ferunt enim cum quodam tempore per densam sylvam iter faceret, atque a via longius discessisset, offendisse magnum lignum cui inserti cunei essent, ibi hominem immisisis in fissuram manibus atque pedibus conatum fuisse lignum omnino dirumpere, idque modo consecutum, ut delapsis cuneis lignum in se coiret, ipsumque hoc modo captum, feris escā factum. Ducentis à Crotone stadiis est Sy-

Sybaris.

baris ab Achæis condita urbs in medio duorum fluuiorum Crathidis & Sybaridis. conditor eius Iseliceus. Tanta autem rerum prosperitate urbs ea excelluit, ut & quatuor vicinis gentibus imperaret, & xxv urbes dicto audientes habuerit, & ccc hominum millia in bellum contra Crotoniatis eduxerit, domicilijque supra Crathidem stadia l compleuerit. Sed luxu Sybaritarum ac petulantia factum est, ut 12 Lxx dierum spacio uniuersam eis istam felicitatem Crotoniatis eriperent, captam enim urbem immisso flumine aquis obruerunt. Qui cladi superfuerunt pauci, postea temporis habitatum eò redierunt. Sed & hi aliquanto post ab Atheniensibus, & alijs Græcis deleti sunt: qui cum uenissent ut ipsis se adiungerent, in societatem ciuitatis contemptos interfecerunt, urbemque in alium vicinum locum translata a fonte id nominis gerente Thurios denominauerunt. Sybaris potus, equi ut facile consternentur facit, ideoque armenta ab eo arcent. At Crathis hominum qui in eo lauant crines fuluos albosque reddit, & multis alijs malis medicina est. Thuri longo tempore fortuna usi secunda, tandem à Lucanis in seruitutem subacti sunt, Tarentinisque eos opprimentibus, ad Romanos confugerunt, hi Thurijs iam attritis colonos miserunt, Copiasque urbem nuncupauerunt. Post Thurios est Lagania oppidum, Epei & Phocensium colonia, unde uinum Lagaritanum dulce ac lenè magnique admodum apud medicos nominis. Sed & Thurinum uinum inter nobilia est. Sequitur Herculis urbs siue Heraclea, paululum supra mare: duoque omnes nauigabiles Aciris & Siris, superque eo urbs Troiana cognominis, quæ postmodò Heraclea ibi à Tarentinis condita, nauale Heracleotarum exstitit, distat ab Heraclea stadiis xxi v, à Thurijs circiter c cxx x. Troianæ porro colonie indicium ponunt Miner-

Thuri.

uæ illa.
 ραντίνων, ἐπὶ τῶν αὐτῶν τῶν Ἡρακλιδῶν ὑπῆρξε. διὰ γὰρ δ' Ἡρακλιδῶν μὲν τίθηται καὶ ἐκείνη σεδίους, θουρείων δὲ πόδι λ' καὶ τ'. τῆς δὲ τῶν Τρώων ἐκτικίας τεκμήριον ποιεῖται τὸ εἶναι Ἰλίου

τοβίου. λίγα τε γὰρ ἰδίῃ ποτὶ ποτὶ δὲ ὕλης βαθύας, παραβλῶναι τὴν ἐδ' ὅσον ἐπιπλίον· ὡς δ' ἐν τῶν φύλον μίγα ἀνδρῶν μόνον, ἐμβαλὼν χῆρας ἅμα καὶ ποδῶς εἰς τὴν διὰ σπασίον βιάζεσθαι πῆξ τὸ δὲ σπασίον τιλῆως. τοῦτο δ' ἔχουσιν μόνον, ὡς τ' ἐκ πῆξ ἡμῶν πῶς σφίλλας, αὐτὸ δὲ ὅσον συμπτῶν τῆς μίρῃ τοῦ φύλου, ἀπολαφθῆναι δ' αὐτὸν γὰρ βίαια πᾶσι θηρόβρωτον γηρίδια. ἐφ' ἧς δ' δὲ δὲ σπασίον σεδίους Ἀχαιῶν ἐπίστωμα ἡ σύβαρις δ' οὖν ποταμὸν μεταξὺ, ἑρμῆ δὲ καὶ συβάρι δὲ οἰκιστὴς δ' αὐτῆς οἰσελικίης. τοῦτο δ' ἐντυχία διδῶν γὰρ ἡ πόλις αὐτὴ τοπλίον, ὡς τὴν ἡμέραν μὲν ἐδ' ὡς τῶν πλῆσιον ὑπῆρξε, πῶς δὲ καὶ ἑκείνη πόλις ὑπῆρξε ἔχει, τριάκοντα δὲ μνηστῶν αὐτῶν ὑπὸ Κροτωνιάτας ἐσθῆτος, πῶς τῆς πόλεως δὲ σεδίου μὲν κλέμεν συντελήριον οἰκιστῶν ὑπὸ τὸ Κραδίον. ὑπὸ μὲν τοῖς τρυφῆς καὶ ὑβρίας τὴν δὲ δὲ αἰμασίαν ἀπῶσαν ἐφ' ἧς ἔδωσαν ὑπὸ Κροτωνιάτῶν, γὰρ ἡμέρας ἐβδμήκοντα ἐλόντες γὰρ τὴν πόλιν, ἐπ' ἡμέρας πέντε ποταμὸν, καὶ ἡ τὴν κλύσαν ὑπὸ τῶν δ' οἱ πόδι γηρίμιοι, συνελθόντες ἐπ' αὐτῶν ὀλίγοι. χρῆμα δὲ καὶ αὐτοὶ διεφθάρσαν ὑπὸ Ἀθλῶν αἰμασίαν, καὶ ἄλλων ἐκ τῶν. οἱ στωϊκοὶ κλέμεν μὲν ἐκείνοισι ἀφ' ἧς καὶ καταφρονήσαντες δὲ αὐτῶν, πῶς μὲν διχαρώσαντο, τὴν δὲ πόλιν ὡς ἐπ' ὅσον τὸ πορὶ μετ' ἡλικίαν πλῆσιον, καὶ θουρείους πῆσι γέρουσαν ἀπὸ ἑρμῆς ὁμῶν μου. οἱ μὲν αὖ συβαρις πῶς πίνοντες ἵππους ἀπ' αὐτῶν, τῆς τρυφῆς ποιεῖ. διὸ καὶ τῆς ἀγέλης ἀπ' ἐργονσι ἀπ' αὐτῶν. οἱ δὲ Κράδης πῶς αὐτῶν ποιεῖ φαυδοτριχῆν καὶ λουκοτριχῆν ποιεῖ λουκομῆνους, καὶ ἄλλα πολλὰ πῶς ἰσχύει. θουρείοι δ' ἐντυχίαν τῶν πολλῶν χρόνον, ὑπὸ Ἀθλῶν αἰμασίαν ποδίσαν. τῶν αὐτῶν δ' ἀφ' ἧς μὲν ἱκάνους, ὑπὸ Ῥωμαίων κατ' ἐργον. οἱ δὲ πῶς μὲν αὐτῶν στωϊκοὶ ὀλίγοι φαυδοσι, μετ' ὁμῶσαν Κοπίαν τὴν πόλιν. μετὰ δὲ θουρείους, Λαγαρία θουρείον, ἐπ' αὐτῶν καὶ φωκίων ἐπίστωμα, ὡς καὶ ὁ Λαγαρειανὸς οἶνος, γλυκύς καὶ ἀπαλός, καὶ παρὰ πῶς ἰατροῖς σφόδρα δὲ δὲ κίμων. καὶ δὲ θουρίνος δὲ, τῶν γὰρ ἐν ὁμῶσι οἶνον ὄσιν. εἰς Ἡρακλίδος πόλιν, μικρὸν ὑπὲρ τῆς δὲ δὲ αἰμασίαν. καὶ πῶς μοι δ' ὅσον πῶς τοῖς Ἀχαιῶν καὶ Σίρις, ἐφ' ὅσον πόλις ὑπὸ ὁμῶν καὶ Τρωϊκῆν. χρόνον δὲ τῆς Ἡρακλιδῆς γῆς ὅσον οἰκιστῶν ὑπὸ τῶν

Ἰλίου

ΠΙΛΙΑΔΕΣ ἦσαν, ἰδρυμῶν αὐτῶν, ὁ-
 πρὸς κατακλῦσαι μνησθέντων ἀποσωμῆ-
 ναι τῶν ἐκ τῶν ὑπὸ ἰλίων τῶν ἐλόντων
 τῶν πόλεων. πύτους γὰρ ἐπὶ Ἰλίου οἰκί-
 ρας τῶν Ἀνδρῶν ἀρχῶν, καὶ διὰ λαβῶν τῶν
 πόλεων αὐτοχθόνων οὖσαν, καλεῖται δὲ αὐ-
 τῶν πόλιν. δεικνύσκει δὲ καὶ νῦν κατα-
 κλῦναι τὸ ξόανον. ἱταμόν μὲν οὖν καὶ τὸ οὐ-
 πν μνησθέντες ἦσαν μὴ μόνον κατακλῦσαι
 φαινόμενον, καὶ δὲ πρὸς καὶ τὸ ἐν ἰλίου ἀπο-
 γραφῆναι κατὰ τὸν Κασάνδρας βιασμόν,
 ἀλλὰ καὶ κατακλῦναι δεικνύσκει. πολὺν δὲ ἱ-
 ταμόν τῶν τῶν ποταμῶν πρὸς ἰλίου κα-
 κομομένην ὅσα φασὶν οἱ συγγραφεῖς. καὶ
 γὰρ ὅτι Ῥώμης καὶ ὅτι Λαονινίης καὶ ὅτι Λου-
 κριῆς, καὶ ὅτι Σιριτίδος ἰλίας Ἀδελφῶν καλεῖ-
 ται, ὡς ἐκαστὸν κομιδῆς, καὶ τὸ τῶν Τρωά-
 δων δὲ πόλεμα, ποδὶ φέρεται ποταμοῦ,
 καὶ ἄπὸ τοῦ φαίνεται, καὶ πρὸς διωκτὸν ὄν.
 Τινὲς δὲ καὶ Ῥοδίων κτίσμα φασὶν, καὶ Σε-
 ρίτην, καὶ τῶν αὐτῶν Τόνδραντ. Σύβαριν.
 οἱ δὲ Ἀντίοχος τὸν Ταραντίνους, θο-
 εῖας καὶ Κλεανδρίαν ὅρῃ στρατηγῶν φυγά-
 δας ἐκ Λακιδαιμόνων πολιορκίᾳ ποδὶ
 ἢ Σερίπιδος συμβῆναι καὶ συνοικῆσαι
 μὲν κοινῇ, τῶν δὲ ἀποικίαν κερδῶναι Τα-
 ραντίνων ὕεσθον δὲ Ἡράκλειαν κληδῶναι,
 μεταβαλοῦσαν καὶ τὸν νομό, καὶ τὴν πό-
 λιν. Ἐξῆς δὲ δὴ μεταπόντιον, ὡς ἔω ἀπὸ
 τοῦ Ἀθηναίου ἢ Ἡρακλείας αἰσι σάδισι μ-
 πθες τοῖς ἐκαστῶν. Πυλίων δὲ λέγεται κτί-
 σμα τῶν ὅτι ἰλίου πλεονασάντων μετακί-
 σθον, οὗς οὕτως εὐτυχῆσαι ἀπὸ γωργί-
 ας φασὶν, ὥστε διέρχοντες χυλῶν ὅτι διελθοῖς
 ἀναδύναι. Σαμῆον δὲ ποιοῦνται ἢ ἀπὸ
 οὗ, τὸν τῶν Νηλεΐδων γένεσιν. ἀφάνι-
 δος δὲ ὑπὸ Σαννιτῶν. Ἀντίοχος δὲ φασὶν,
 ἐκλαθόντα τὸν τόπον, ἐποικῆσαι τῶν Ἀ-
 χαιῶν πύας. μετακτιμῶναι δὲ κατὰ μί-
 σον τὸ πρὸς Ταραντίνους τῶν Ἀχαιῶν, ὅ-
 τι ἐκπύοντων ἐκ τῆς Λακωνικῆς. ἵνα μὴ Τα-
 ραντῖνοι γατριῶντων ἐπιπυκνῶσαι ὅρῃ
 τὸ πῶ. δύο δὲ οὖν τῶν πόλεων τῶν
 μεταπόντιων ἐγγυτέρω τῷ Τάραντῳ,
 πλεονῶναι τοὺς ἀπὸ γωργίους ὑπὸ Συβαρι-
 τῶν, τὸ μεταπόντιον καταχῆν. αὐτὸ μὲν
 γὰρ ἔχοντας, ἔξω καὶ τῶν Σερίτην. αὐτὸ δὲ ὑπὸ
 τῶν Σερίτην τράποιντο, πλεονῶναι τοῖς
 Ταραντίνους τὸ μεταπόντιον ὅτι πλεον-
 ραῖς οὖσι. πολιορκίᾳ δὲ ὕεσθον πρὸς αὐ-
 τὰς Ταραντίνους καὶ τοὺς ὑπορκαμένους οἰ-
 νῶντες, ὅτι μὲν ἐκλαθῶναι τὸ γῆς, ὅπρῳ γὰρ
 δίδωκε τῆς τότε ἰταλίας ὅρῃν, καὶ τῆς ἰαπωνίας. Ἐνταῦθα δὲ καὶ τὸν μεταπόντιον μνησθέντες

bulantur, & Melanippam captivam, & huius filium Boeotum. Existimat autem Antiochus urbem olim Metabum dictam, postea Metapontium denominatam: Melanippamque non ad Metabum, sed ad Dium pervenisse. idē facello Metabi argui, & Asi poe-
ta testimonio, qui ait: Boeotum

In Dī formosa domo reperit Melanippe.
ad hunc nimirum adductam innuens Melanippam, non ad Metabum. Ephorus tradit, Metaponti autorem fuisse Daulium Crisae, eius quae prope Delphos est, tyrannum. Fertur & alia narratio. fuisse ab Achiuis ad eam coloniam deducendam missum Leucippum, qui cum locum istum ad diem & noctem precario à Tarentinis obtinuisset, noluerit reddere: interdiu reposcentibus respondens se etiam ad insequentem noctem petiisse ac impetrasse: noctu, ad imminensem diem. De inceptis Tarentum est, & Iapygia. de quibus dicemus, si prius, quod ratio nostri instituti requirit, praepositas Italiae insulas peragrauerimus. quia enim adhuc singulis gentibus iuxta vicinas insulas exposuimus: nunc Oenotria, quam solam Italiae nomine intellexit antiquitas, ad finem usque enarrata, par est eundem nos ordinem tenendo, Siciliam & quae circa sunt insulas persequi.

ἐπιπλεῖν θάμην τῶν οἰνωτρίων, αἰπερὶ γὰρ ἰταλίαν μόνῳ ὀνόματι οἱ πρότερον, δίκαιοι ὅτι μὲν φυλάττει τὴν αὐτὴν τάξιν, ἐπιπλέοντες τῶν Σικελίαν, καὶ τὰς πρὸς αὐτὴν νήσους.

καὶ τὴν μελανίππην τὴν δισμῶν, καὶ τὸν δὲ αὐτῆς βοιωτὸν. διὰ δ' ἀντίοχου τὴν πόλιν μετὰ πόντον ἀρῆσθαι πρότερον μετὰ βοῦν, παρονομασθῆναι δ' ὅτι τὸν τὴν μελανίππην οὐ πῶς ἴδεν, ἀλλὰ πῶς Δίον κομισθῆναι, ἐλέγχον ἡρώων τῷ μεταβῆναι, καὶ ἔοικεν τῇ ποικίλῃ φύσει ταύτης τῇ βοιωτῶν

Δίου γὰρ μεγαλοῖς τίκει θυαδὲς μελανίππην.

ὅς τις πῶς ἐκείνον ἀχθεῖσθαι τὴν μελανίππην, οὐ πῶς τὸν μετὰ βοῦν. Οἰκιστὴς δὲ τῆς μετὰ πόντου, δαυλίου ὁ κείσας τύραννος. γράσσεται γὰρ πρὸς διελφούς, ὡς φασιν Ἐφору. ἔστι δὲ περὶ καὶ τοιούτου λόγος, ὡς ὁ περὶ τὰς ἐπὶ τῶν ἰχθυῶν ἐπὶ τὸν σωματισμόν, Ἀδύκην δ' αὖτε χρυσάμην. δὲ παρὰ τῶν ταραντίνων τὸν τόπον ὡς ἡμέραν καὶ νύκτα μὴ ἀποδοῖν· μὴ δ' ἡμέραν μὲν λέγοντες πῶς τοὺς ἀπαιτούμεν, ὅτι καὶ ὡς τὴν ἐφεξῆς νύκτα ἀετῶσι καὶ λαβοῖν, νύκτωρ δ' ὅτι καὶ πῶς τὴν ἐφεξῆς ἡμέραν. Ἐφεξῆς δ' ὅτι ὁ Τάρας καὶ ἡ ἰαπυγία πρὸς ἡμεροῦμεν, ὅταν πρότερον τὰς πρὸς κομίναν νήσους τῆς ἰταλίας περὶ τοῦ ὀνόματος ἡμετέρας τὴν ἀρχαίαν πρόδοισιν. αἱ γὰρ τοῖς ἔθνεσιν ἐκείνου τὰς γαστριώδεις πρὸς καταλίγοντας νήσους, καὶ νῦν ἐπὶ τὴν μέγαν τελευτῶν

TABVLA PTO-

LEMAICA, SICILIAM

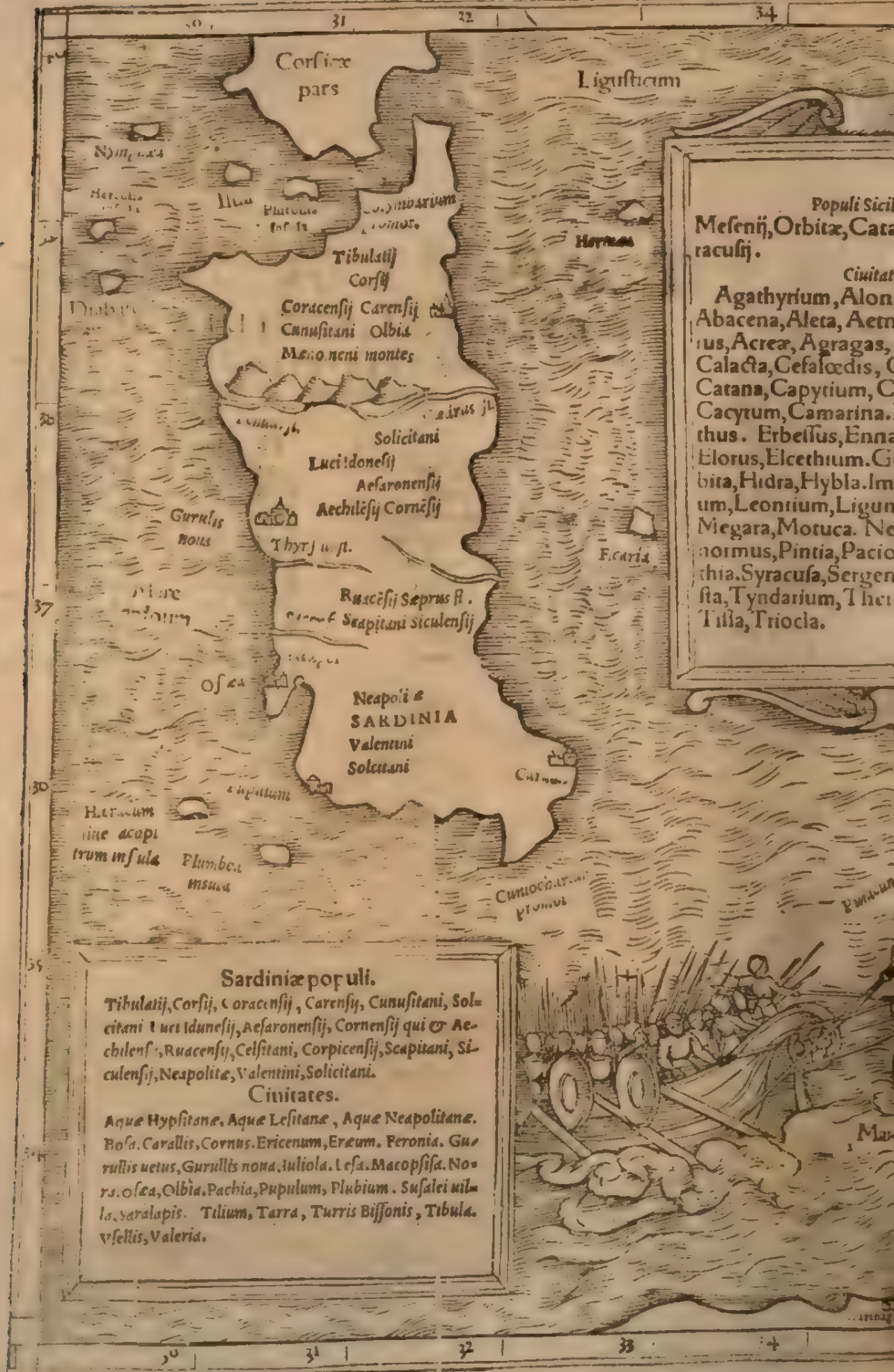
ET SARDINIAM

proponens.

		H.	m.	H.	m.
Civitates insignes	Sardinia	Sufaleos	14	35	1
		Carallis	14	30	1
		Turris Biffonis	14	30	2
		Gurullis noua	14	34	1
		Libybeum	14	30	1
	Sicilia	Syracusa	14	38	1
		Messena	14	45	1
		Segesta	14	30	1
		Catana	14	40	1
			14	40	1

Habet diem maximum.
Diffians ab Alexand. ad occasum

B e.

quo latere concurrat in eandem lineam: propter obliquitatem ea triangula climatibus nequaquam congruere. Sed tamen quando Sicilia Italix comparata ad Austrum est sita, Pelorum omnium angulorum eius maximè uersus Septentrionem spectare dici non malè potest: ut linea inde ad Pachynum ducta, uersum orientem posita respicere intelligatur septentrionem, cuius latus ad fretum pertingit. oportet autem eam nonnihil conueni ad hybernium ortum. sic enim litus inclinare deprahendes à Catana Syracusas & Pachynum proficiscens. Caterùm traiectus à Pachyno ad Alphei ostia est stadiorū IV CIO: Artemidorus autē à Pachyno ad Tænarum stadia numerans IV CIO IDC, ab Alpheo Amisum CIO CXXX. uidetur mihi ea dicere, quibus à priore sententia intelligatur dissentire. At linea ad Lilybæum ducta, magis quàm Pelorus occasum uersus sita, satis commodè uidetur dici à puncto meridiano uersus occasum pertinere: simulq; & ad auroram, & ad Austrum respicere, cum ab una parte Siculo alluatur mari, ab altera Africo, quod à Carthaginensium finibus ad Syrtes tendit. Breuissimus a Lilybæo in Africam traiectus ad Carthaginem est CIO CCCC stadiorum. tanto què interuallo dicitur quidā acle oculorum insigni præditus ē specula quadā numerum nauium Carthaginē soluentium obseruasse acijs qui Lilybæi aderant nunciassē. Latus quod à Lilybæo est ad Pelorum, necesse est incuruari uersus ortum, & respicere id quod est inter septentrionem atq; occasum: ut septentrionem uersus habeat Italiam obiectā, ad occasum autem mare Tyrrhenum & Aëoli insulas. Vrbes Siciliæ eo in latere quod fretum conficit, sunt Messina, Tauromenium, Catana, Syracusæ. Quæ inter Catanam ac Syracusas fuerunt urbes, perierunt, Naxus, Megara: ubi etiam ostia fluminum conueniunt, omnibus ex Aetna defluentibus, & exitus portibus commodos nanciscentibus ibi etiam Xiphoniæ est promontorium. Ephorus scribit has primas in Sicilia urbes Græcicas fuisse, etate post bellum Troianū. Priores enim Tyrrhenorum latrocinia & crudelitatem ibi incolentium barbarorum ita reformidasse, ut ne mercaturæ quidem faciundæ gratia eò nauigauerint. Theoclem uerò Atheniensē ab instituto cursu uentis eò delatū,

τῶν ἀναρμόσας ἔχει πρὸς τὰ ὁρίματα δὴ τὴν λοξωσίην. ὁμοίως δ' αὖτε γὰρ τοῖς ἐν Σικελίας τῇ ἰταλικῇ πρὸς νότον κειμένην, ἡ Πελορίας ἀρκτικωτάτη λέγεται αὐτὴ καλῶς τῶν τριῶν γωνιῶν, ὥς τι τὴν ὁδοῦ γονυμειλίαν ἀπ' αὐτῆς αὐτὴν τὸν Παχυνὸν, ἐκκεῖθεν πρὸς τὴν φαιήν πρὸς ἀρκτικὴν βλέπουσαν, ποιῶσαι δὲ τὴν πλοῦσαν καὶ πρὸς τὸν πορθμόν. δ' αὖ δ' ὁδοῦ φιλῶ μικρὴν λαμβάνειν ὡς καὶ μερὸς ἀνατολῆς. οὐ γὰρ ἡ νῆς παρακλινεῖ πρὸς τὸν ἀπὸ Κατάνης αὐτῆς Συρακούσας ἐπὶ τὸν Παχυνόν. Διάγραμμα δ' ἔστιν ἀπὸ Παχυνῶν, πρὸς τὸ σῶμα τοῦ Ἀλφειοῦ, πείθοι δ'. Ἀρτεμίδωρος δ' ἀπὸ Παχυνῶν φήσας αὐτὴν ταῖναρον ἐπὶ τετρακιχίλιους καὶ ἑξακοσίους, ἀπὸ δ' Ἀλφειοῦ ἐπὶ ἑμισοῦ ἀρ' ἅ, παραχρῆν αὐτὴν δεκά μοι λόγον μὴ οὐχ ὁμολογούμενα λέγειν ὅτι φήσιν τι τετρακιχίλιους εἶναι πύς ἐπὶ τὸν Ἀλφειὸν ἀπὸ Παχυνῶν. ἡ δ' ἀπὸ Παχυνῶν πρὸς Λιλυθαίον, ἐπιτελειώσα δὲ ἐν Πελορείᾳ δ', ἰκανῶς αὐτὴ καὶ αὐτὰ δόξαι τὸ ἀπὸ τοῦ μεσημβριοῦ σημείου πρὸς τὴν ἰσθμὸν βλέπειν δὲ αὐτὴν πρὸς τὴν ἰσθμὸν πρὸς νότον, τῇ μὲν ὑπὸ τοῦ Σικελικοῦ πελάγους ἐκλυζομένη, τῇ δ' ὑπὸ τῷ Λιβυκοῦ τὸ πρὸς τὰς Σύρτας διέκοντο ἀπὸ τῆς Καρχηδονίας. ἔστι δὲ καὶ ἀπὸ Λιλυθαίου σὺν ἀλγίστην διάγραμμα ὑπὸ Λιβύῃ χίλις καὶ πεντακοσίαι πρὸς Καρχηδονίαν, καδ' ὅδ' ἡ λέξις τοῖς τῶν ὁδοῦ δρομῶν ἀπὸ πνθ' σποπῆς ἐπαγγίλιν τὸν ἀειδὸν τῶν ἀγαθῶν ἐκ Καρχηδονίας σκαφῶν πῶς γὰρ Λιλυθαίῳ. Ἀπὸ δὲ τῆς Λιλυθαίου τῆς ἐπὶ Πελορείᾳ δ' αὖ πλοῦσαν ἀνάγκη λοφουῶσαι πρὸς τὴν καὶ βλέπειν πρὸς τὸ μεταξὺ τῆς ἰσθμῶς καὶ τῆς ἀρκτικῆς, πρὸς ἀρκτικὴν μὲν ἔχουσαν τὴν ἰταλίαν, πρὸς δύσιν δὲ τὸν Τυρρηνικὸν πέλαγον, καὶ τὰς Αἰόλου νήους. πόλις δ' αὖτε κατὰ μὲν τὸ πλοῦρον τὸ ποιοῦν τὸν πορθμόν, Μεσσήνη πρῶτον, ἐπὶ τὰ Ταυρομενίον, καὶ Κατάνη, καὶ συράκουσαι. αἱ δὲ μεταξὺ Κατάνης καὶ Συρακυσῶν ἐκτεταταὶ πασι, Νάξος καὶ Μεγάρα, ὅπου καὶ αἱ τῶν ποταμῶν ἐκβολαὶ συνελθοῦσαι πάντων. κατὰ τὸν ἔκτον ἐκ τῆς Αἰτῆς εἰς ὁρίωνας σώματα. γινώσκαι δὲ καὶ τὸ ἐν Σιφονίας ἀκρωτήριον. οἱ δὲ ταύτας ἔφορος πρῶτας ἐπιθεῖναι πόλιν ἐκ τῆς Σικελίας, καὶ τῇ γῆναι μετὰ τὰ Τρωϊκά. πύς γὰρ πρότερον Αἰθῶναι τὰ λείποντα τῶν Τυρρηνῶν, καὶ τὴν ὁδοῦ τῶν ταύτων βαρβαρῶν, ὥς τι

πολλὴ κατ' ἐμπορίαν πλῆν. Θουκλίας δ' Ἀδριατικὸν πελάγος γινώσκαι αἰετοῖς ἐν τῇ Σικελίᾳ, κατὰ νοτον

ὅποσαι τὴν τιμὴν ἔχουσιν τῶν ἀνδράπων, ἢ
 τῆς ἐκείνων ἐπὶ γῆς ἐπακλιθόντα δὲ ἀθῶναι
 οὐκ ἐν μὲν πᾶσι, Χαλκιδέας δὲ αὖτ' ἐν
 βοῖα συχνὸν παραλαβόντα, καὶ τῶν ἰώ-
 των πνῆες, ἐπὶ δὲ Δωρεῶν οἱ πλείους ἦσαν
 μεγαρεῖς, πλείους αὖτ' οὐκ Χαλκιδέ-
 ας ἐπίσταντες, οὓς δὲ Δωρεῖας μεγαρεῖς,
 τὴν ὕβλαν πρότερον καλουμένην. Αἱ μὲν
 οὖν πόλεις οὐκ ἐστὶν αἰσὶν δὲ τῇ ὕβλῃ ὄνο-
 μα σὺν μὲν ὅσα τὴν ἐκείνων τῇ ὕβλῃ
 μέλιτι. Τῶν δὲ συμμεθουσῶν ἐπὶ τὸ λι-
 χθὲν πλοῦτον πόλιν, ἢ μὲν Μιολωῖος τῆς
 Πελοποννήσου, ἢ ἐπὶ κρήνῃ καὶ τῇ, καμπε-
 ρὸς ἐπὶ πολὺν πρὸς ἴω, καὶ μαχαλίαν πνῆ
 ποιούσης. ἀπὲρ δὲ τῶν ἐν Ρηγίου δια-
 μα ἐκείνηται πόλιν, τῇ δὲ ἐκείνῃ πολὺ
 ἰσχυρὴν. ἐπίσταν δὲ Μιολωῖος τῶν ἐν
 Πελοποννήσῳ, παρ' ὧν τὸν ὄνομα μετὰ κα-
 ρί, Ζαγκλὸν πρότερον καλουμένην ὅσα τὴν
 σιελιόττα τῶν τόπων (Ζαγκλίον γὰρ ἰ-
 καλεῖτο τὸ σιελίον) καὶ τῶν ὅσα πρότερον
 ἐπίσταν τῶν πρὸς Κατάνην. ἐπὶ κρήνῃ δὲ
 ὕψος Μαμερτίνου καμπερὸν τὴν φῶλον.
 ἐκείνηται δὲ ὁρμητικὴ Ρωμαῖοι πρὸς τὸν
 Σικελικὸν πόλεμον τὸν πρὸς Καρχηδόνιους.
 καὶ μετὰ ταῦτα Ρωμαῖοι. Σίξτ' ἐπὶ ταῦ
 δεσποῦναι τὸ ναυτικόν, πολέμων πρὸς τὸν
 Σικελικὸν καὶ τῶν. ἐπὶ δὲ τῇ καὶ τὴν φῶ-
 λῃ ἐπὶ κρήνῃ, ἐκείνηται ἐπὶ τὴν πόλιν. Δέ-
 κνται δὲ καὶ ἡ Χαρυβδὸς μικρὸν πρὸ τῆς
 πόλεως, ἐν τῇ πύρρῳ, βαλὼν δὲ αἰσίων,
 εἰς ὃ αἱ πελιδνῶσαι τὰ πορρῶν καταλυν-
 σιν ὁφθαλμοὺς τὰ σκάφη τραχηλίζοντα με-
 τὰ συστροφῇ καὶ δίνῃς μεγάλης. καταπο-
 θήτων δὲ καὶ ἐκείνηται, τὰ ναυτικὰ
 παρασύρειται πρὸς αἶονα τῇ ταυρομενίᾳς,
 τὴν καλοῦσιν ἐπὶ τῇ συμψημῇ τὸν
 Κωπρίαν. Τοῦτον δὲ ἐπεκράτησαν οἱ
 Μαμερτῖνοι παρὰ τοῖς Μιολωῖοις, ὥστε ἐπὶ
 ἐκείνοις ὑπερῆναι τὴν πόλιν. καλῶσι δὲ Μαμερ-
 τίνους μετὰ ἀπαντὲς αὐτοὺς, ἢ Μιολωῖους. οὐ
 οἶνε τὰ σφόδρα τὴν χώρας οὐκ, ὃ Μιολωῖοι
 καλεῖται τὸν, ἀλλὰ Μαμερτίνον, τοῖς αἰσίοις
 ἐκείνῳ ὄντα τὴν ἰταλικὴν. οἱ αἰσὶν δὲ ἰα-
 σὺς ἡ πόλις, μετὰ τὸν δὲ κατάνην. ὅσα οἱ
 αἰσὶν δὲ τὴν Ρωμαῖους. ἢ τὸν δὲ αἰσὶν
 τοῦ ταυρομενίου. καὶ ἡ κατάνην δὲ τὴν κατάνην τὴν
 αὐτὴν ἐπίσταν. ταυρομενίαν δὲ τὴν ὕβλην Ζαγ-
 κλαίαν. ἐπὶ κατάνην δὲ αὐτοὺς οἱ αἰσὶν οὐκ ἐκεί-
 νῃς ἡ κατάνην, κατὰ τὴν αὐτὴν ἐπὶ τὴν ὕβλην
 τὴν Συρακυσίων τῶν αὐτῶν, ὅσα κατάνην τὴν
 τὴν αὐτὴν αὐτὴν κατάνην. ταύτης δὲ
 ἐπὶ τὴν αὐτὴν αὐτὴν αὐτὴν, ὅταν φῇ.

Ζακλίαν

tum, cum hominum ibi degentium utilitatem,
 tum insulae praestantiam explorasse. cumque
 domum reuersus Atheniensibus ut coloni-
 am eò deducerent non persuaderet, adscito
 magno Euboeam habitantium Chalciden-
 sium numero, ac Ionum, Doriensiumque quo-
 rum maior pars Megarenses erant, in Sicili-
 am nauigasse. ac Chalcidenses quidem Na-
 xum, Dorienses Megara condidisse, cui pri-
 us nomen fuit Hyblæ. Vrbes quidem illæ non
 superant: Hyblæ tamen nomen ob Hyblæ
 mellis praestantiam perdurauit. De urbibus
 uerò quæ in dicto latere adhuc exstant, Mes-
 sana in sinu est sita Pelori, ualde uersus orien-
 tem inflexi, & anfractum quendam axillæ si-
 milem nacli. Abest à Regio stadiorum trafe-
 ctu LX, multo propius à Columella. Condita
 est à Messenijs Peloponnesiacis, a quibus &
 nomen deduxit. cum ob locorum obliquita-
 tem Zancle prius diceretur, (. nā obliquum
 ijs Zancium appellabatur.) condita à Naxijs
 qui apud Catanam incolebant. Postea tem-
 poris Mamertini, gens Campana, Messanam
 inhabitauit. Vsi sunt ea pro receptaculo Ro-
 mani in bello Siciliensi contra Carthaginen-
 ses. ac inferioribus temporibus Sex. Pompe-
 ius bellum aduersus Augustum Cæsarem ge-
 rens classem ibi suam continuit, atque inde fu-
 gam fecit insula eieclus. Demonstratur pau-
 lo ante eam urbem in freto Charybdidis, pro-
 funditas quædam prodigiosa, in quam æstus
 freti ob naturam loci facile abripiunt nauigia
 inuersa, cum circummagitatione & fluctus pro-
 cella magna. quorum absorptorum & dissipa-
 torum fragmenta ad litus Tauromenitanum
 deuoluuntur. quod ab hoc euentu Copriam
 quasi sterquilinium, dicunt. Porro apud Mes-
 sanenses Mamertini adeò inualuerūt, ut sub
 suam potestatem redegerint urbem, ciuesque
 ab omnibus Mamertini potius appellentur,
 quam Messanij. Cumque admodum ferax uini
 sit ista regio, uinum non Messanium dicitur,
 sed Mamertinum, quod cum Italicorum ui-
 norum optimo quouis certet. Vrbs medio-
 criter frequens est, Catanæ tamen cedit, quæ
 colonos accepit Romanos. Viraque minus fre-
 quenteratur Tauromenium. Catana autem
 Naxiorum est colonia: Tauromenium Zan-
 clæorum qui Hyblæ erant. Pristinos autem
 incolas Catana amisit, deductis eò alijs ab Hi-
 eronæ Syracusanorum tyranno, & nomen
 Catanæ in Aetnam mutantis, cuius eum con-
 ditorem etiam Pindarus his uerbis facit:

C Diuorūm

Diutorum Hieron cognominis pater.

Conditor Aetnae.—

Sed sub mortem Hieronis Catanæ postliminio reuersi inquilinos expulerunt, sepulcrumque tyranni prouerunt. at Aetnæ cedentes loco, Innesam (hoc nomen est montanis Aetnæ.) domicilium sibi occuparunt, locoque nomen Aetnæ imposuerunt, distantia à Catana stadiis xxx, eiusque oppidi autorem Hieronem pronunciauerunt. Maximè Catanæ supernè imminet mons Aetna, & urbs ea partem eorum potissimum capit, quæ crateras Aetnæ efficiunt. Nam & ignis qui ex Aetna euomitur, fluxu suo proxime in Catanæ agrum deuoluitur: & facinus piorum filiorum Amphinomi & Anapiæ, qui ingruente isto malo parentes suos humeris suis sublatos eripuerunt, isti loco adsignatur. Cum mense Decembri montis incendium existit, profundis tum cineribus ager Catanæus obtegatur. qui cinis cum aliquanto tempore sit molestus, postea temporis regionem beneficio afficit. reddit enim eam uinetis latam, ac bonæ frugis feracem, cum reliquum agri non ita præstet uini productione. radicesque effrunt cinere sic oppleta loca, quibus adeo pingues reddi perhibent oues, ut rumpantur. itaque quadragesimo aut quinquagesimo circiter die sanguinem detrahunt ex auribus: quod etiam apud Erythræam fieri docuimus. Egellæ ex incendio Aetnæ materiæ fluxus ita concreuit, ut ad iustam altitudinem soli superficiem in lapidem conuertat: quam qui nudare uelint, opus habeant lapides scindere. etenim lapide in crateribus colliquato, ac deinde fursum egesto, humor uertici superfusus cænum est nigrum, per montem deorsum fluens: deinde ubi concreuit, lapis sit molaris, eodem retento quem fluens habebat colore. sed & cinis ita sit adustis lapidibus, ut sit crematis lignis. sicut ergo iusta cinere ligni alitur, ita similem esse Aetnæ cineri cum uitibus affinitatem credibile est.

Syracusa. Iam Syracusas condidit Archias nauibus à Corinthiis. aduectus sub idem tempus, quo Naxus & Megara sunt conditæ. Feruntque simul Delphos aduenisse Myscellum & Archiam consulendi oraculi gratia. interrogatosque à Deo, diuitias ne mallet, an sanitatem: Archiam diuitias sibi optasse, sanitatem Myscellum. deumque illi ut Syracusas, huic ut Crotonem conderet mandasse. Et quidem Cro-

τῶν μὴ δὲ Συρακούσας δοῦναι ἐπέστη, τῶν δὲ

Συρακῶν ὁρῶν ὁμώνυμοι παῖδες
κρίνοντες.

κατὰ δὲ τὴν τελευτὴν τοῦ ὁρῶντος καὶ
τελευτῶντος οἱ Καταναῖοι, τοὺς τι φοιῶντες
ἔββαλον, καὶ τὸν τάφον αὐτοῦ σκεπάζοντες
τυραννέον. οἱ δὲ Λιτναῖοι παρακαρῶσαν-
τόν, τὴν Ἰννεσσαν καλουμένην, ἣν Λιτνῆς
ὄρευντὴν ὠκισαν, καὶ περὶ σιγαλῶσαν τὸ χω-
ρίον Λιτνῆν, διὰ τὸν Καταναῖον παῖδα ἐκ
δύκοντα, καὶ τὸν Ἰερόναοις ἐκείνῳ ἐπιφα-
ναν. ὑπερχαίεται δὲ μαλίστᾳ ἢ Καταναῖος ἢ
Λιτνῆς, καὶ τὼν πόδων τὴν ἑκατέρωθεν παρῶν,
πλεονέκωνται. καὶ γὰρ οἱ ἑκάτεροι ἐς τὴν
Καταναίαν ἐγγυτάτῃ καταφύονται, καὶ
τὰ πόδων τὴν δύσβατον ἐκείνην διδρύνουσι τὴν
ἀμεινομον καὶ τὴν Ἀναπίαν, οἱ τοὺς γενέ-
ας αὐτῶν ὅμως ἀρᾶντες διέσωσαν αὐτοὺς
ρομύλου τὸν κακόν. * ὅταν τῶν ποσειδῶντος
φαίνεται τὰ πόδων τὸ ὄρεον, κατατιφροῦται
πολλὰ βάθος τὰ Καταναῖων χωρία. ἢ μὴ
οὐκ ἀποδοῖς λυπηρὰ καὶ πῶς καιρόν, οὐδὲ γὰρ
τῇ τῶν χωρίων χρόνους ὑπόρου. διὰ μπελοῦ
γὰρ παρῆχεται καὶ χρησάμενος, ἢ ἄλλως
οὐχ ὁμοίως οὐκ οὐκ οὐκ, τὰς τι γένεσιν αὐτῶν
ρετὴν κατατιφροῦντα χωρία. πάλιν δὲ
αὐτῶν ποσὶν τὰ πρὸ βατὰ φασιν, ὥστε
πινυμένα. διότι ἐκ τῶν αὐτῶν ἀφαιρέ-
σιν αἵμας δὲ ἡρόδοτος, ἢ τὴν, κατὰ πόδων
καὶ κατὰ τὴν ἑκατέρωθεν συμβαίνον ἐκείνῃ
μεν. οἱ δὲ ὁρῶντες ἐκείνῃ μετὰ βατὰν, ἀπὸ
λιδῶν τῶν αὐτῶν αἵμας ἢ γῆς ἐκείνῃ ἰκανόν βα-
θὺν, ὥστε λατομίας εἶναι χεῖρας, πῶς αἱ ἀνα-
λύονται βουλομένοις τὴν ἑκατέρωθεν αἵμα-
σαν. ταχέως γὰρ ἐν τοῖς ἑκατέρωθεν πῶ-
σιν, εἴτ' ἀναβληθείσης, τὸ πρὸ χυδῶντος
κορυφῆς ὑψὸν, πολλὸς ὅστις μέλας, γένεσιν
κατὰ τὴν ὄρεν. εἴτα πῆξιν λαβάν, γίνονται
λιδῶν μυλίας, τὴν αὐτὴν φυλάττοντες χε-
ρας, ἢ γένεσιν αὐτῶν. καὶ ἢ ἀποδοῖς δὲ λατομῶ-
νων τῶν λιδῶν ὥς ἀπὸ τῶν φύλων γίνονται.
κατὰ πόδων οὐκ ὁ πρὸ χυδῶντος τῇ φυλῇ ἀπο-
δοῖς πρὸφεται, πρὸς τὸν ἑκατέρωθεν αἵμα-
σαν πῶς τὴν ἀμπελον ὅπως τὴν Λιτναίαν
ἀποδοῖς.

Τὰς δὲ Συρακούσας, Ἀρχίας μὴ ἐκπο-
νῆς Κορινθίων πλοῦτος πόδι τὴν αὐτὴν χρό-
νους, οἷς ἐκείνῳ καὶ ἢ ἑκατέρωθεν, καὶ τὰ μὴ
γὰρ. αἵμα δὲ μὴ σκελετὸν τι φασιν ἐς διελ-
φῶς ἐλθεῖν, καὶ τὸν Ἀρχίαν χρησάμενον
τοῦ ἐκείνῳ τὸν διδοῖ, πρὸς τὸν αὐτὸν τοῦ
πλοῦτος, ἢ ὑγιαν τὸν ἢ Ἀρχίαν ἐλδοῦν
τὸν πλοῦτος ἢ ὑγιαν δὲ τὴν ὑγιαν
κρότων. καὶ δὲ συμβαίνει Κροτωνι-
τας

πρε μὴ οὕτως ὑγιαίνω οἰκῆσαι πόλιν, ὥς
 ὀρέα κρη. Συρακούσας δὲ ἐπὶ τοῦτο
 ἐκπύου πολῶσι, ὥς τε καὶ αὐτοὺς γὰρ πα
 ροίμῃ εἰσδεδωκυῖαι λεγόντων πῶς τοὺς ἄ
 γαν πολυτελεῖς, ὥς οὐκ αὐτὴν γὰρ αὐτοῖς
 ἡ Συρακούσων δὲ κατὰ. Πλεοντα δὲ τῶν
 Ἀρχίαν ὡς τὴν Σικελίαν, καταλιπεῖν με
 τα μίρους τῆς στρατίας τῶν τῶν Ἡρακλει
 δῶν γήρους Χερσικαρτίου συνοικισμῶν
 τῶν νῦν Κίερυναν κλονομένην, πρότορον
 δὲ Σιχελαν. Ἐκείνῳ μὲν οὖν ἐκβαλόντα λι
 βυρνὸς κατέχοντες, οἰκῆσαι τὴν νῆδον. τὸν
 δὲ Ἀρχίαν καταχόντα πῶς τὸ Ζεφύριον
 τῶν ἀσπίων, ἐνόντα πινὲς δὲ οὐρο ἀπὸ γυ
 μνῶν ἐκ τῆ Σικελίας παρὰ τῶν τὰ Μεγα
 ρα κλισίων, ἀναλαβὴν αὐτοῦ, καὶ πρὶν
 κτίσαι πᾶς Συρακούσας μετ' αὐτῶν ἐπὶ
 τα. Ἡμεῖς δὲ καὶ εἰς τὴν Πλάκας οὐδ' αὖ
 μοῖαν ἡ πόλις, καὶ εἰς τὴν τῶν λιμνῶν
 οὐφύϊαν, οἱ αὐτοὶ δὲ ἡγεμονικῶς κατέστη
 σαν, καὶ σιωπῶν Συρακούσας τυραννο
 κροῖς τὸ ἀσπάζον τῶν ἄλλων, καὶ ἐλδυ
 θροῦ θῆσι ἐλδύθρου τὸν πύον τῶν βαρ
 βάρων καταδωκεῖν οὐμον. ἡ δὲ γὰρ τῶν
 βαρβάρων οἱ μὲν γήρυσι, πινὲς δὲ ἐκ τῆ πε
 ραίας ἐπὶ ἡσαν. οὐδ' ἔτι δὲ τῆ παραλίας
 εἰς οἱ ἔκλειον ἀπὸ τῆς, τῆ δὲ μεγαλει
 ας ἐπὶ γὰρ παντὶ πασι οὐκ ἔχον. ἄλ
 λα δὲ τὴν λιμνὴν μίχρῃ δὲ οὐρο Σικελίοι, καὶ Σι
 κανοί, καὶ Μοργήτων, καὶ ἄλλοι πάντες τιμῶ
 μοι τῶν νῆδον, ἔρυσαν καὶ ἱβερὸν, οὐς
 πρὸ πρῶτον φασὶ τῶν βαρβάρων ἔφορ
 λεῖν καὶ τῆ Σικελίας οἰκιστῶν. καὶ τὴν Μορ
 γήτων δὲ, ὅπως τῶν Μοργήτων ἀπὸ
 δα. πόλις δὲ τὴν αὐτῇ, νῦν δὲ ἄκ' ἐστιν. ἡ
 πειλόντων δὲ Καρχηδόνιοι, καὶ πύον
 ἐκ τῆ παλαιοῦ κακοῦ τῶν, καὶ τοὺς ἔλκ
 νας. αὐτῶν δὲ ὅμως οἱ Συρακούσιοι. Ρω
 μαῖοι δὲ ὕψον καὶ οὐδὲ Καρχηδονίους ἐξέ
 βαλον, καὶ πᾶς Συρακούσας ἐκ πολιορκίας
 εἶλον. Ἐφ' ὧν δὲ πομπήν τας τι ἄλ
 λας κακῶν τῶν πόλεως, καὶ δὲ καὶ πᾶς Συ
 ρακούσας, πᾶσι ἀπὸ τῆς Σικελίας καὶ
 ἄλλοι, πολὺ μίχρῃ τῶν παλαιῶν κτίσματ
 ἀνέλαβι. Πρὸν τῶν πόλεως γὰρ τὴν ὀπαλαιόν,
 ἐκατέρῃ καὶ οὐδὲν ὅσον περὶ τῶν ἐχούσας τὸ
 τῆς. Ἄπαντα μὲν δὲ τὸ κύκλον ἐκ πύον
 ὅσον ἐφ' ὅτι δὲ, τὸ ὅσον οὐκ ἔχον τὸ πῶς
 τῆ νῦν τῆ ὀρίν γὰρ μίχρῃ, ὡς δὲ αἱ οἰκῆ
 σαι βίβλιν, ἀφιστογομὸν πόλεως ἔχον περὶ
 μίχρῃ. ἡ δὲ ὀρίν γὰρ σιωπῶν γὰρ πῶς
 τῶν ἡπατον οὐκ ἐκ τῶν δὲ ἐκ τῶν Ἀρε
 θουσας, ὅτι τῶν ποταμὸν οὐδὲν ὡς τῶν δα
 λατῶν.

toniatis euenisse, ut sic salubrem incolerent,
 sicut diximus, urbem Syracusanos autem eo
 opulentia progressos, ut de ipsis quoque vul
 gatum sit prouerbum, quod in nimis sum
 ptuosos diceretur, Eos non possidere deci
 mam Syracusanorum. Porro Archiam cum
 in Siciliam nauigaret, cum parte exercitus re
 liquisse Chersicartem genus ab Herculis po
 steritate ducentem, qui occuparet pro domi
 cilio suis Corcyram, quæ ante Scheria fuit no
 minata. atq; hos quidem expulsis qui tunc
 ibi habitabant Liburnis, insulam obtinuisse.
 Archiam, cum ad Zephyrium Dorienstem
 appulisset, & incidisset in quosdam, qui e Si
 cilia eo se contulerant ab his digressi qui Me
 gara condiderant, adiunxisse sibi eos, indeq;
 profectum communi cum eis opera Syracu
 las condidisse. Vrbs ea creuit, cum ob regio
 nis ubertatem, tum ob portuum opportuni
 tatem. q̄ factum est ut ciues uiri fierent prin
 cipes. usq; uenit Syracusanis ut & tyrannis
 ipsi parentes, aliorum essent domini: & libe
 ratii alios a barbarorum dominatione libera
 rent. Barbarorum enim alij tum erant incolæ,
 alij ex opposita terra inuadebant: & Græci
 non sinebant quenquam oram tangere mari
 timam, mediterraneis omnino eijcere nō ua
 lebant: sed manebant adhuc Siculi, Sicani,
 Morgetes, & alij nonnulli, qui insulam inco
 lerent: ex quibus fuerunt etiā Hispani, quos
 Ephorus primos de barbaris ait istam insu
 lam inhabitasse. ac probabile est Morgetibus
 Morgatium fuisse domicilium. quæ urbs ho
 die non exstat. Superuenientes autem Car
 thaginienfes, nullum neq; barbaros neque
 Græcos infestandi finem fecerunt. quanquā
 aduersum hos pdurauerunt Syracusani. Ro
 mani uerò & Carthaginienfes profligauē
 runt, & Syracusas obsidione in potestatem
 redegerunt. Nostra tempestate cum inter a
 lias urbes Pompeius Syracusas quoque malē
 tractasset, missa Augustus Cæsar colonia ma
 gnā ueteris structuræ partem restituit. O
 lim enim Syracusæ quinque urbibus consta
 bant, contentæ muro cxxx stadia longo. Ne
 que opus putauit esse Augustus totū istum
 complere circulum: sed eam quæ habitaba
 tur pars ad insulam Ortygiam, censuit maio
 ri habitatorum copia instruendā: cum ea pars
 ambitu suo urbis minime contemnendæ are
 am includeret. Ortygia continenti uicina,
 ponte cum ea coniungitur, ea insula fontem
 habet Arethusam, quæ fluuium rectā in ma
 re emittit.

re emittit. Hunc fluvium fabulantur esse Alpheum, qui ortus in Peloponneso, per mare elueo suo ductus infra terram usque ad Arethusam, rursus inde in mare effluat. Argumenta quæ rem aliter non habere indicent, hæc ab ijs afferuntur. Pateram quædam apud Olympiam in Alpheum prolapsam, ad fontem Arethusam fuisse delatam. tum fontem eum turbidum fieri quâdo Olympiæ boues sacrificantur. atque hæc secutus Pindarus, ita cecinit.

16 16 *Alphei requies ueneranda,*

Clararum Syracusarum germen Ortygia.

*Alpei fabulam
refellit.* Quin & ſcripſor hiſtoriæ Timæus Pin-
daro adſtipulatur. Enimuero ſi Alpheus priuſ-
quam mare attingit in uoraginem aliquam
decideret: ueri utcunque ſimile foret inde in-
fra terram fluuium ad Siciliam uſque perue-
nire, ita ut potabilem aquam marinæ imper-
mixtam ſeruaret. Nunc cum oſtium Alpei
manifeſto in mare exeat, neque in uicinia &
procul à mari ullæ fauces appareant quæ am-
nem abſorbeant: quanquam ne ſic quidem
totus permaneret dulcis, tamen maiore ſui
parte ſi in alueum ſubterraneum deſcendit,
omnino fieri non poteſt. contra enim teſtimo-
nium fert aqua Arethuſæ, quæ eſt potui. &
per tantum maris traiectum ita inter ſe cohæ-
rere amnem, ut nō miſceatur mari, donec in
ſiſticiū iſtum alueum incidat, planè fabulo-
ſum eſt. Aegre enim hoc de Rodano credi-
mus, qui per lacum fluens ſuo continetur al-
ueo, fluxu etiam oculis manifeſto. Sed &
ſpaciū id breue eſt, neq; fluctibus agitatur
lacus. Hic cum tempeſtatibus atrocibus,
undarumq; procellis mare crebrò fluctuet,
nihil habet narratio cum ueritatis ſpecie con-
ſiſtens. Aggrauat mendaciū etiam adle-
cta patet mentio. non enim ea facile flumi-
nis curſum ſequeretur nō qui tunc ſic & per
tantos montes delatis. Sanè infra terram la-
buntur multi amnes, idq; in diuerſis terræ par-
tibus: at non tanto ſpaciō. Quod ſi hoc fieri
poteſt: at certè impoſſibilia ſunt quæ antè re-
tulimus, ſimiliaq; fabulæ quæ de Inacho fêr-
tur. Fluſit enim iſ, ut ait Sophocles, ab extre-
mitate Pindî, & Lacmo ac Perrhæbis, in Am-
philochos & Acarnanes, ac miſcetur A-
cheloi aquis, indeq; ſub mare demerſus
undisq; penetratis ad Argos, peruenit-
q; ad Lycium populum. Huiusmodi
prodigiola cōmenta arguent, qui Inopum
in Nilo in Delum deriuant. Iam Zoilus ora-

λαβάν. μυθολογούσι δὲ τὸν Ἀλφειὸν ὡς
ἄσπερον, ἐρχόμενον μὲν ἀπὸ τῆς Πυλοποννήσου,
ἐπὶ δὲ τῶν πελάγους ὑπὸ γῆς τὸ ῥέθρον ἔ-
χοντα μέχρι πρὸς τὴν Ἀρεθούσαν, ἐδ' ἐκεί-
νην τε πάλιν ὡς τὴν θάλατταν. ταμαρι-
σκῶνται δὲ περὶ τοὺς ποταμούς. καὶ γὰρ Θιὰλλω
πινὲς ἐκπεσσοῦσιν εἰς τὸν ποταμὸν γόμμε-
σαν γὰρ Ὀλυμπία, δ' αὖτο αὐτὸν χέειναι εἰς τὴν
κερυνῶν καὶ θολοῦσθαι ἀπὸ τῶν γὰρ Ὀλυμπίης
βιβνυσιῶν. ὅ, τι γίνεσθαι ὅτι περὶ τοῦ θά-
λαττος ἔρκεται.

Ἀμπνύμα σε μὲν Ἀλφειῷ

Κλητῶν Συρακοσῶν θάλθ· Ὁρτυγίας

Σιωα πόρην ἔχει διὰ τῆς Πινδάρου τοῦ
 πα, καὶ τίμαι· ὁ συγγραφεὺς. Εἰ μὲν οὖν
 πῶς τὸ σιωαῖναι τῇ θαλάτῃ κατὰ πηλὴν
 ὁ ἄλφειος ὡς τι βάρανδρον, ὡς τῆς αὐτοῦ πα-
 νότης γένεσθαι δύναναι κατὰ γῆς ῥέανδρον
 μέχρι τῆς Σικελίας, ἀμειβόμεναι τῇ θαλάτῃ· ὡς
 σῶζον τὸ πόσιμον ὕδωρ. ἐπεὶ δὲ διὰ τὸ το-
 ποταμοῦ τόμα φαιερὸν ὄναι εἰς τὴν θάλατ-
 ταν ἐκδιδόν, ἔχοντες δὲ καὶ ὅτι τῇ περὶ τῆς
 τῆς θαλάττης φαινόμενον τόμα, τὸ καταπί-
 νομα τὸ ῥέονμα τοῦ ποταμοῦ, καὶ πόρῳ· ὅπως
 αὐτὸ συμμεῖναι γλυκύων, ὅμως τὸ γὰρ ὑπὸ πῆ-
 ον εἰς καταπόσιον αἰετὸς τῇ γῆς ῥέανδροι, παν-
 τὰ πίσιον ἀμειβόμεναι· τὸ τε γὰρ τῇ ἁρι-
 δέουσι ὕδωρ, αὐτομαστουρῶ πόσιμον ὄν. τί-
 τι δὲ τοῦτον πῶς συμμεῖναι τὸ ῥέονμα
 τοῦ ποταμοῦ, μὴ ἀσχετόμενον τῇ θαλάτῃ, μέ-
 χρις αὐτὸ εἰς τὸ πεπλάσμενον ῥέανδρον ἐπι-
 σκ, παντελῶς μυθῶν· ὅν. Μολις γὰρ ὡς τῇ
 ῥέονμα αὐτὸ πῶς ποσύνον, ὡς συμμεῖναι τὸ ῥέ-
 ομα, ὡς λίμνης ἰόν, ὅρα τὴν σῶζον τὴν ῥύ-
 σιν· ἀλλ' ἐκάνον μὲν βραχὺ διάστημα, καὶ θα-
 μανούσης τῇ λίμνης· γένεσθαι δὲ, ὅπου χα-
 μωνδαν ἀεὶ αἰοιοί, καὶ ἑλυσσόμεναι, πιδανότη-
 τ· ὡς μίαν οἰκίαν ὁ λόγ·. Ἐπιτάνει δὲ
 τὸ ψεύδης ἐκείνη πῶς κατεθεσθαι. ὅτι γὰρ αὐ-
 τοῦ ῥέονμα αὐτοῦ περὶ, ἐκ τῆς πόρ· οὐτὸ καὶ
 ὡς ποιόντων ὄντων φερόμενον· ὅρα τῇ
 δὲ ὑπογῶν ποταμοὶ πολλοί, καὶ πολλαχθὲν
 τῇ γῆς, ἀλλ' οὐκ αὐτὸ τοῦτον διάστημα. Εἰ-
 δι· ὡς δυνάτον, τὰ γὰρ περὶ τῆς ἀδύνα-
 τα, καὶ τὰ πῶς τῇ ἰσχυρὸν μύθῳ παραπλά-
 σια· ῥα γὰρ αὐτὸ ἀκράτος Πινδάρου φασί· ὁ Σοφο-
 κλῆς, Λάκκας τὲ. ἀπὸ Περσέων, εἰς Ἀμφι-
 λόχους καὶ Ἀκαρναῖας· μισοῖ δὲ ὕδασι τῇ
 Ἀχιλλῶν. ὡς ὑποβάς γένεσθαι δὲ Ἀργ· ὡς
 ἑνὸς τε μὲν, ἅπαντες δὲ δυνάτον τὸν
 Λυρικός. Ἐπιτάνει δὲ τὴν τοιαύτην τῶν
 πολλογών, οἱ τὸν ἰνὸν πόντον εἰς Ἀφροδίτην καὶ
 λατρεύοντες. Ἀφροδίτη δὲ Ζεὺς ὁ ἑρμῆς

TOP

πρὸ γὰρ τοῦ Τηκεδίωνος ἰγκυμίσθηται ἐν τῇ
 νήδῳ ξένῳ, ὃ τὸν Ὀμηρον φέροντες μυθογράφου.
 Ἰβυκὸς δὲ τὸν γὰρ Σικυῶνι Ἀποπὸν,
 ἢ Φρυγίας ξένῳ φησὶ. Βελτίων δ' Ἐκαταί-
 ος, ὃς φησὶ τὸν γὰρ τοῖς Ἀμφιλόχοις Ἰναχον,
 ἐκ τοῦ Λακμοῦ ῥέοντα, ὃς οὐ καὶ ὁ Αἴας ξένῳ,
 ἐτόρον εἶναι τοῦ Ἀργολικοῦ, ἀνομασθαι δ'
 ὑπὸ Ἀμφιλόχου, καὶ τὴν πόλιν Ἀργὸν
 Ἀμφιλοχικὸν καλεῖσθαι. αὐτὸν μὲν οὐτω
 φησὶν ἄς τὸν Ἀχελῷον ἐκβάλλειν, τὸν δὲ
 Λαῖνα ἄς Ἀπολλωνίαν πρὸς τῇ Δύσει ξένῳ.
 Ἐκαταίωθεν δὲ τῇ νήδῳ λιμὴν ὅθι μέγας,
 ὃν ὁ μέγας καὶ ὀρθόκοντα σταδίων ὄσιν.
 Ταύτῃ δὲ τὴν πόλιν ἀνέλαβεν ὁ Καί-
 σαρ, καὶ τὴν Κατάνην, ὥς δ' αὐτὸς Κρητό-
 ρειπα, συμβελλομένη πολλὰ πρὸς τῇ Ρομ-
 πηίου καταλύσει. Κέντα δ' ὑπὲρ Κατάν-
 ης τὰ Κρητόρειπα, σιναίησιν τοῖς Λίτναί-
 ος ὄρεσι, καὶ τοῦ Συμαίθου ποταμοῦ ῥέοντι
 εἰς τὴν Κατάνην. Τῶν δὲ λοιπῶν τῆς Σι-
 κελίας πόλεων, ἡ μὲν ἀπὸ τοῦ Παχύνου
 πρὸς τὸ Λιλυβαίον διήκουσα, ἐκλείπειται
 τελείως, ἔχουσα τινὰ σάροντα τῶν ἀρχαίων κα-
 τοικιών, ὃν ἡ καὶ Καμαρίνα ἀποικίῳ Συ-
 ρακουσίω. ἀκράγας δὲ ἰώνων οὐκ καὶ τὸ
 ἐπίνειον καὶ Λιλυβαίον, ἐπὶ συμμύει. τῇ
 γὰρ Καρχηδονία τούτων μέγιστε ὑποπι-
 πόντων τῶν πόλεων, μακροὶ καὶ συνεχεῖς
 οἱ πόλεμοι γηρόμενοι. τὰ πολλὰ κατεφθα-
 ραν. ἡ δὲ λοιπὴ καὶ μέγιστε πόλις καὶ πρὸ
 οὐδ' αὐτὴ πολυάνθρωπος οὐκ, ὅμως ἰκα-
 νὲς συνοικεῖται. καὶ γὰρ Ἀλαίρα, καὶ Τιμ-
 δαίς, καὶ τὸ τῶν Αἰγυπτίων ἐμπορίων καὶ
 κεφαλοῖδιον, πόλιν κατὰ ὅσα. Πάνορον δ'
 καὶ Ῥωμαίων ἐχθρὸν κατοικίαν. τὴν δὲ Αἰ-
 γυπτίαν ἐπὶ Διὶ φασὶν ὑπὸ τῶν μετὰ Φι-
 λκτίτου ὁρμυλίων ἄς τὴν Κροτωνιά-
 τιν, κατὰ πόρ γὰρ τοῖς Ἰταλικῶς ἔρητοι,
 παρ' αὐτῶν παλόντων ἄς τὴν Σικελίαν με-
 τὰ Αἰγύπτου τῶν πρώτων. ἔν δὲ τῇ μεσογαίᾳ,
 τὴν μὲν Ἐνναν, γὰρ τὸ ἱερὸν τῆς Δέμης
 τῆς, ἔχουσι οἱ ἱερεῖς, καὶ μὲν αὐτὴν λόφῳ,
 περικυκλωμένην πλεῖστον οὐρεσὶν ἀροσί-
 μοις παῖσαν. ἐκάνωσαν δ' αὐτὴν μέγιστε
 ἐμπολιορμηθέντες οἱ πόδ' Ἐννοῦ ὁρμη-
 ται, καὶ μόλις ὁρμηθέντες ὑπὸ Ῥωμαί-
 ον. ἐπαθον δὲ τὰ αὐτὰ καὶ Καταναῖοι, καὶ
 Ταυρομενίται, καὶ ἄλλοι πολλοί. οἱ καὶ
 δὲ καὶ ὁ Ἐρυφλόφῳ ὑψηλὸς, ἱερὸν ἔχων Ἀ-
 φροδίτης, πικρὸν ὁρμηθέντες ὁρμηθέν-
 τιν γυναικὶν πλεῖστον τοπαλαίον, ἄς αὐτὴ
 θησαν κατ' ὀλίγον οὐτ' ἐκ τῇ Σικελίας καὶ
 ἔφθον πολλοί. νυνὶ δ' ὥς πόρ αὐτῇ ἡ κατοικία,

tor, is qui Homerum tāquam fabularum scri-
 ptorem uituperat, in Tenediorum encomio
 scribit Alpheum e Tenedo fluere. Ibycus A-
 sopum qui Sicyone est, ex Phrygia fluere au-
 tumat. Melius Hecataeus, qui Inachum Am-
 philochorum e Lacmo profluentem, unde
 & Aeas labitur, diuersum ab Argolico esse af-
 firmat: eiq; hoc nominis ab Amphilocho im-
 positum, qui urbem quoque Argos Amphi-
 lochicum nominarit: eumq; in Acheloum in-
 cidere ait, Aeatem uersus occasum ad Apol-
 loniam labi. Ab utraque Ortygiae parte por-
 tus est magnus maior etiam xxc stadia am-
 plius. Syracusas ergo Augustus instaurauit,
 & Catanam, & Centoripa. quæ uibs ad Pō-
 peium debellandum ei multum tulit adiu-
 menti. Sita sunt Centoripa supra Catanam,
 montes Aetnaeos attingentia, & Symæthum
 flumen, quod in agrum Catanæum meat. De
 reliquis Siciliæ lateribus, id quod a Pachyno
 ad Lilybæum pertinet, profus desertum est.
 uestigia duntaxat antiquorum quædam op-
 pidorum restant. ut fuit Camarina Syracusa-
 norum colonia. Agrigentum Ionica colo-
 nia, & nauale eius, ac Lilybæum adhuc su-
 persunt. alioqui cum hoc Siciliæ latus maxi-
 me Carthaginensium ditioni esset obiectum,
 longis ac continentibus bellis pleræq; urbes
 eius sunt deletæ. Reliquum, idq; longissi-
 mum latus, quanquam & ipsum hominum
 multitudine nō abundat, mediocriter tamen
 incolitur. Aleæ enim & Tyndaris, & Aege-
 steorum emporium, & Cephalædium oppi-
 da exstant. Panormus etiam coloniam habet
 Romanam. Aegestam conditam ferunt ab
 ijs qui cum Philocteta in Crotoniatarum a-
 grum uenerunt, sicut in Italiæ descriptione
 dictum fuit, missis ab eo in Siciliam cum Ae-
 gesta Troiano. In mediterraneis Ennam, ubi
 templum est Cereris, pauci habitant, sitam in
 tumulo, cinctamq; latis montanis planicie
 bus quæ arari possunt omnes: nocuerunt ei
 plurimum fugitiui cum Euno ibi obsessi, ac
 magno labore a Romanis in potestatem reda-
 cti. quod idem usu uenit Catanæ etiam, Tau-
 romenio, alijsq; pluribus urbibus. Habitat
 etiam Eryx, tumulo sublimi, fanum habens
 Veneris quod præcipua colitur religione. an-
 tiquitus refertum mulieribus rei sacræ addi-
 ctis, quas ex uoto dedicabāt cum Siculi, tum
 alijs multi exteri. nunc ut oppidum id uiro-
 rum, ita templum quoque sacerdotum labo-

αὐτὸν πεδῖον τὸ ἐνναμ. καὶ ἀκούεται δὲ καὶ
 ἡ λεοντίνη πᾶσα ναξίων ὄρεα καὶ αὐτὴ τῶν
 αὐτῶν. τῶν μὲν γὰρ ἀτυχυμάτων ἐκείνων
 πῶς αὐτοὶ Συρακουσίοις, τῶν δ' οὐτυ-
 χυμάτων οὐκ αἶ. πλεονεξίᾳ δὲ τῶν Κρη-
 τῶν δὴ πόλις μακρὰ μικρὸν ἔμπεδον λε-
 γομένη αἶττο, τοὺς ἀναβαίνοντας ὑπὲρ τὸ
 ὄρεον ἀχρὺν, καὶ παραπύμπυρα. γὰρ οὐ-
 δὲν γὰρ ἀρχὴ τῆς ἀκρωτηρίας. ἐπὶ δὲ ψιλά-
 τα αὐὰ χωρία καὶ τεφρώδῃ, καὶ χιονο-
 μιτὰ τὸ χαμῶν. πᾶς γὰρ δὲ, σφουμοῖς καὶ
 φυντάξις διέλατται παντοδαπῶν. ἔοικε
 δὲ λαμβάνειν μεταβολὰς πολλὰς τὰ ἀ-
 κρωτῶν ὄρους δὲ τὴν νεμὴν τοῦ πυρός, το-
 τὴ μὲν εἰς γῆν κρατῆρα συμφορομένην, το-
 τὴ δὲ χιρμῶν καὶ τοτὴ μὲν ῥυακας ἀνα-
 πύμποντες, τοτὴ δὲ φλόγας καὶ λιγνῆς,
 ἄλλο τι δὲ καὶ μύδρους ἀναφύσσοντες. ἀ-
 νὰ γὰρ δὲ τοῖς παλαιοῖς τοῖς τοῖς τὴν ὑ-
 πογῶν πόρους συμμεταβαλλόμεν, καὶ τὰ
 σῶμα γῆστοι πλεῖον κατὰ τὴν ἐπιφανείαν
 τὴν περὶ. οἱ δ' οὐκ ὡς ἀναβαίνοντες, δι-
 οργῶντο ἡμῖν, ὅτι καταλειπόμεν αὐὰ πε-
 δῶν ὁμαλὸν ὁδὸν ἐκείνην ἐκείνην τὴν περὶ
 τροπὴν, κλειόμενοι ὁφρὺν τεφρώδῃ, τῆς ἰσ-
 τῆς ὑπὲρ ἔχοντες, ὥστε δὴ κατὰ μέτρον αὐὰ
 εἰς τὸ πεδῖον περὶ δὲ βουλομένων. ὁ-
 ρῶν τε τὸ μέγεθος βουνοῦ τεφρώδῃ τὴν χρο-
 ασι, οἷα πορὶ καὶ ὑπὲρ φαντα καθεῶν τοῦ
 πεδίου. ὑπὲρ δὲ τὸ βουνοῦ νειφ. ὁρῶν
 δὲ ἀντικρὺς εἰς ὑπὲρ, ὁδὸν δὲ ἀκρωτῶν πο-
 δῶν, ἀκρωτῶν, (εἶναι γὰρ καὶ νημεῖαν.) αἰ-
 κῶν δὲ καπνῶ. δύο δὲ πολὺν (ἀντας πε-
 σελθῶν εἰς τὸ πεδῖον. ἐπὶ δὲ ὁρμότηρας
 ἔβαινον τὴν ἀμμου καὶ βαθυτάρας, ἀναπύ-
 ψαι, μὲν γὰρ ἔχοντες ποδὶ τῶν πορὶ φαντα
 τῶν φαινομένων τοῖς πόρῶν ἀφορῶσι.
 νομίζου δ' ἐκ τῆς αὐτῆς ὁφρῶς, πολλὰ μὲν
 δόξαι, καὶ μάστιξ οἷα φασὶ πῶς ποδὶ
 ἔμπεδοκλῆους, ὅτι κατὰ μέτρον εἰς τὸν κρα-
 τῆρα, καὶ καταλείπει τὸ πάθος ἔχοντες,
 τῶν ἐμβάδων τὴν ἐπὶ τῶν, ὥς ἐφ' ὅτ' ἡλ-
 κας. ἀνὰ τὴν γὰρ ἔξω, μικρὸν ἀπὸ τῶν τοῦ
 χείλους τοῦ κρατῆρος, ὥς ἀνὰ ῥέμινον ὑ-
 πὲρ τῆς βίας τοῦ πυρός. οὐτὶ γὰρ περὶ τὸν
 εἶναι τὸν τόπον, οὐδ' ὁρῶν, εἰκάζου τὴν μ-
 δὲν κατὰ ῥέμινον αὐὰ δὲ ἀναδιδάσκου. ὑπὲρ
 τὴν ἀνὰ πνοίας τῶν ἐκ βάθους ἀνὰ μιν καὶ τὴν
 ὁρμότην, ὡς περὶ παντὶς ἀλλοτρίᾳ πόρ-
 ρῶν πῶν, ἡ τῶν τοῖς κρατῆρος περὶ
 λάττει. αἱ δὲ κατὰ ῥέμινον φαντα αὐὰ δὲ ἀνα-
 ρῶν πῶν ἀνὰ ῥέμινον πῶν, ὁ ποῖον πῶν
 λατῶν πρότον. Τὸ μὲν ὅν ἐκείνην πο-
 τὴ τὰ

has mediam sitam esse Ennam. Male multa-
 ta est etiam Leontinorum regio omnis. Leon-
 tini à Naxijs Siculis orti sunt: semper autem
 participes fuerunt rerum Syracusanis aduer-
 sarum, latarum non item. Propinquum Cen-
 toripis est oppidum Aetna, cuius supra me-
 minimus, excipiens & deducens eos, qui
 montem Aetnam uolunt conscendere. eò
 enim radices montis desinunt. Superiora lo-
 ca nuda sunt & cinerib. tecta, ac per hyemem
 niuis plena: inferiora nemoribus & omnis ge-
 neris plantis sunt confita. Apparet autem
 montis extremitates uariè mutari, ob ignis
 grassationem. qui aliàs in unam colligitur
 crateram, aliàs scinditur: & aliquando riuos
 liquoris igniti emittit, aliquando flammās &
 fuliginem, interdum etiam massas exsuffla-
 tu. quibus accidentibus necesse est comitari
 etiam mutationem meatuum qui sub terra
 sunt, & nonnunquam in circumiecta superfi-
 cie plura aperiri ora. Sanè qui nuper Aetnam
 conscenderunt, narrauerunt nobis in summo se
 inuenisse campum æquabilem, ambitu circi-
 ter xx stadiorum, inclusum supercilio cinero-
 so quod muri haberet altitudinem, ita ut desi-
 liendum esset inde progredi in campum uo-
 lentibus. ac uidisse ipsos collem in huius me-
 dio, cinericeo & ipsum colore, qualis & su-
 perfacies campi cernebatur. supra collem er-
 bem erectam stetisse, in altum ad cc pedes se
 efferentem, immotam. (tum enim malaciam
 fuisse.) & fumo similem. ac duos de ipsis au-
 sos in campum progredi, cum in calidiore ac
 profundiore arena uestigia posuissent, reuer-
 tisse, neque quicquam amplius ijs quæ emi-
 nus conspiciébantur habuisse quòd narrarent.
 hoc autem ex spectaculo ipsos censuisse mul-
 tas fabulas esse petitas, maximè qualis à non-
 nullis de Empedocle narratur: eum desiliisse
 in craterem, ac uestigium suū casus reliquis-
 se alterum calceorum, quos gestabat æreos.
 hunc enim foris fuisse repertum non procul
 à labro crateris, scilicet sursum ut ignis eie-
 ctum. etenim locum illum neque adiri pos-
 se, neque conspici, & coniecturam se facere,
 ne iniici quidem posse eò quicquam, ob ad-
 uersam uentorum ex profundo spirationem,
 & calorem, quem consentaneum sit procul
 occurrere, antequam ad os crateris appropin-
 quetur. quod si quid omnino iniiceretur, mul-
 to antè eius formam corruptum iri qua erat
 iniectum, quàm ipsum rursus eijceret. neq;
 uerò absurdum esse, deficiente aliquando ma-
 teria,

teria, spiritus quoque & ignem aliquandiu cessare: sed eam intermissione tantam non esse, ut contra istam uim homo aliquis accedere queat. Mons Aetna situs est supra oram quæ ad fretum pertinet, agrumque Catanæum, ita tamen, ut ei quoque imminere ex parte quæ est ad mare Tyrrhenum, & Liparatas insulas. noctu quidem clari à uertice fulgores eduntur: interdum fumo & caligine obtineat.

¹⁹ Aetnæ ex opposito se attollunt 19 Neruosi montes, humiliores quidem ijs, sed latitudine æquali. Tota insula est caua, & infra terram ignis fluuiorumque plena, sicut esse diximus Tyrrhenum mare usque ad Cumas. itaque multis locis ea in insula calidæ erumpunt aquæ, quarum Selinuntia apud Himeram salæ sunt, Aegestæ potabiles. Apud Agrigentum lacus sunt gustu marino, natura planè diuersa. nam & natandi insciji in ijs lignorum in morem supernatant. Italici crateres habent, qui aquas in rotundam exsufflant formam, suisque recipiunt cauernis. Specus qui est ad Metaurum intus habet iustæ magnitudinis alueum, flumenque per eum delabens occultè perfatis magnum spacium, deinde rursus se in superficiem exerentem. quemadmodum Orontes in Syria hiatus qui inter Apameam est & Antiochiam, ac dicitur Charybdis, absorptus, post xl stadia rursus emergit. idem Tigri in Mesopotamia, & in Africa Nilo non procul à fontib. accidit. & aqua apud Strymphen in agro Argiuo infra terram ad cc stadia labens, Erasimum edit amnem. rursusque aqua ad Abiam Arcadicam infra terram depulsa, longo post interuallo Eurotam atque Alpheum edit: adeo ut fabula fidem in uenerit, coronas quæ alterutri amnium nuncupata, in communem alueum iniiciuntur, quanquam in eo cui nuncupata fuerit amne emergere. de Timauo quid feratur, diximus suo loco. Hisce, & ijs quæ in Sicilia accidunt, germana sunt quæ in Liparæorum insulis, ipsaque monstrantur Lipara. Septem sunt numero insulæ, quarum maxima est Lipara Cnidiorum colonia, Siciliae proxima secundum Thermiham, antiquitus Meligunis dicta. Hæc & classem duxit, & longo tempore Tyrrhenorum incursionibus restitit, sub se habens reliquas Liparæorum, ut nunc dicuntur, quas Aeoli quidam appellant, insulas. quin & maxime, maximeque hæc Lipara Cnidiorum αποικισθῆναι γινώσκω, ὅτι Σικελίας λιμενὸς, μετὰ γὰρ τὴν Θέρμισσιν, ἐκατέρωθεν δὲ πρότερον Μελιγυνίς. ἡ γὰρ ἀπὸ τῆς Σόλης, καὶ πρὸς τὰς τῆς Τυρρηνίδος ἀποβολὰς πολλὰ ῥοὰν ἀνέχουσα, ὑποκρύνει ἑκάστη τὰς νῆας λιπομενίας. Λιπαράων νῆους, ὡς Λιόλις ἡνίοχος πρὸς τὸν ὀρεσὸν εὐνοῖται. δὲ καὶ τὴν

Lipara.

τὴν τὰ πονύματα καὶ τὸ πῦρ ἀδελφύσασθαι ποτὶ τὴν ὕλην ἀκαλόγητον. ὁ μὲν ἐπὶ τοῦ τοῦ γὰρ, ὡς τὸ αὐτὸ τὸ ποταμὸς βίαις, ἰσχυρὸν ἀνθρώπων γινώσκω τὸν πλοῦσιον. ὁ περικύπτει δὲ ἡ λίτρη, μέλλου μὲν τὴν κατὰ τὸν ποταμὸν καὶ τὴν Καταναίαν παραλίαν, ἀλλὰ καὶ τὴν κατὰ τὸ Τυρρηνικὸν πέλαγος καὶ τὰς Λιπαράων νήους. εὐκταρ μὲν ἐν καὶ φέγγει φαίνεται λαμπρὰ ἐκ τῆς κορυφῆς, μετὰ ἡμέραν δὲ καπνὸς καὶ ἀχνύς κατέχευται. Ἀνταρξὶ δὲ τῇ λίτρη, τὰ νύκτωρ δὲ ὅρα τὰ περὶ τὸν ποταμὸν, καὶ πλάττει δὲ παραλαβήσονται. Ἀπὸ τῆς δὲ ἡνίοχος καὶ τῆς κατὰ γῆς ὅτι ποταμῶν καὶ πυρὸς μέση, κατὰ πόρ τὸ Τυρρηνικὸν πέλαγος ὡς ἐρήκεται, μέχρι τὴν Κυμαίας. Θερμῶν γὰρ ὕδατων ἐκβολὰς κατὰ πολλὰς ἐκ τῶν τοῦ ποταμοῦ, ὡς τὰ Σελινούντια κατὰ ἡμέραν ἀλμυρὰ ὄντι, τὰ δὲ Λιγυαία πόσιμα. πρὸς Ἀκράγαντα δὲ λίμνη, τὴν μὲν γὰρ ὕδασι ἔχουσι θαλάσσης, τὴν δὲ φύσει διάφορον. εὐκαὶ γὰρ τοῖς ἀπολύμοις βαπτίζονται συμβαίνει, ἐν τῶν τῶν ποταμῶν ἀποβολαῖς. οἱ ἰταλικοὶ δὲ κρατῆρας ἔχουσι ἀναβαλλόντας ὕδατος ὡς θολοῦς ἀναφύσσει καὶ πάλιν ὡς τὸν δεξιμόνους μυκόν. τὸ δὲ πρὸς Μεταυρον ἀπὸ τῆς κορυφῆς ἐκ τῆς σφίγγας ἀδύα γινώσκω, καὶ ποταμὸν δὲ αὐτῆς ῥέοντα ἀφανῆ, μέχρι πολλὰς ἀσθενείας, εἰς ἀνακύψονται πρὸς τὴν ὑπὸ φαντασῶν κατὰ πόρ ὁρῶντες γὰρ τὴν Σελίαν, κατὰ τὸν ποταμὸν ἐκ τῆς χάσματος Ἀπαμίας καὶ Ἀντοχίας, ὁ καλῶσι Χάρυβδιν, ἀνατέλλει πάλιν γὰρ ἐκ τῆς οἰς. τὰ δὲ παραπλήσια καὶ ὁ Τίγρις γὰρ τὴν Μεσopotamίαν, καὶ ὁ Νεῖλος γὰρ τὴν Λιβύην, μετὰ πρὸ τῶν περὶ τὸν ποταμὸν. τὸ δὲ πρὸς Στῦμφιν ὕδατος ἐπὶ τῇ σφίγγας ὑπὸ γλῶσφιν ἔχουσα γὰρ τὴν Ἀργίαν, τὴν ἑρῶσιν ἐκδίδωσι ποταμὸν. καὶ πάλιν τὸ πρὸς τὴν Ἀρκαδικὴν Ἀβίαν ὑποβρύχιον ὡδὸν, ὅτι ποτὶ τὸν τὴν Εὐρώταν καὶ τὸν Ἀλφειὸν ἀναδίδωσιν ὡς τε καὶ περὶ τὴν Μελιγυνίαν, ὅτι τῶν ἐπισημοτέρων εἰσφάνων ἐκ τῶν ῥιφθῶντων ὡς τὸ κοινὸν ῥοῖμα, ἀναφαίνεται κατὰ τὸν ἀπορροισμὸν ἐκ τῶν ποταμῶν. εἰρηται δὲ καὶ τὸ λιγόμενον πρὸς τὴν Τιμαίαν. Συγγῆν δὲ καὶ τὸν ποταμὸν, καὶ τὴν κατὰ τὴν Σικελίαν πάλιν, τὰς πρὸς τῶν Λιπαράων νήους, καὶ αὐτῶν τὴν Λιπαράων δὲ ἀνέννυται. Εἰσι δὲ ἐπὶ τὴν μὲν τὸν ἀεὶ βρῶν δὲ ἀνέννυται. Εἰσι δὲ ἐπὶ τὴν μὲν τὸν ἀεὶ βρῶν δὲ ἀνέννυται. Εἰσι δὲ ἐπὶ τὴν μὲν τὸν ἀεὶ βρῶν δὲ ἀνέννυται.

309

[illegible]

nubis Delphicum Apollinis templum saepe
exornauit. agrum habet fertilem, & redditum
ex metallis aluminis, aquas calidas, & ignis
expirationes. Inter hanc & Siciliam ferè me-
dia iacet, quam nunc Vulcani templum no-
minant, saxosa tota & deserta atque ignita tri-
bus locis, ueluti è tribus crateribus, ignem ef-
flat, quorum maximì flammæ etiam massas ef-
ferunt, quæ iam bonam freti partem obtura-
uerunt. Observatio fidem fecit, expirationes
istas flammarum cum ibi tum in Aetna
uentis exasperari, hisq; desinentibus cessare.
Neque absurdum id est. nam & uenti nascun-
tur augescuntq; summo ex maris exhalatio-
nibus initio: ut ex cognata materia similiq;
euentu ignis accensus, admirationem his qui
aliàs ista uiderunt adimat. Polybius de tribus
crateribus unum aliqua sui parte collapsum
esse, reliquos restare ait, ac maximì orificium
rotundum esse, ambitu ferè v stadiorum, pau-
latimq; in arcum cotre eò usque, ut diame-
ter 20 L sit pedes longa. atque inde ad mare
usque spacium esse unius stadij, ut conspici
uentis non flantibus possit. Quæ si credibilia
sunt, fortasse ne fabulæ de Empedocle uulga-
ræ fides sit deroganda. Idem refert austro spi-
raturus insulam caliginosa nubecula obtegi,
ut ne Sicilia quidem eminus cernatur. at sub
Aquilonis flatum puras flammæ è cratere
in altum attolli, maioresq; edi fremitus.
Fauonium medium quoddam tenere. reli-
quos crateres eiusdem esse formæ, sed nò tan-
ta ui exsufflationis præditos. cæterùm ex fre-
mituum discrimine, initioque efflationum,
flammarum, atque fuliginum, prænosci eti-
am quis tertio post die spiraturus sit uentus,
& Liparensium quosdam facultate nauigan-
di negata, certò prædicere futuram. Eaquæ de
causâ id quod fabulosius uidetur à poetâ di-
ctum, apparere non frustra pronunciatum
fuisse: sed ueritatem per ambages cum signi-
ficasse, cum Acolum appellaret uentorum
primum. quorum & antea facta est mentio *
sufficit animaduersio perspicuitatis dici pos-
sit * ex quo enim utrumque adest, disposi-
tione & perspicuitate: uoluptas utrorumq;
communis. Nostra eò unde digressa est, refe-
rat se oratio. Dictum est de Lipara & Ther-
missa. Si róngyle à rotunditate figuræ sic di-

८६३,

πυφ^④;

sta, ignita ipsa quoque, uiolentia flāmarum minor, fulgore excellens. ibi habitasse Aeolum aiunt. Quarta est Didyme, quasi si gemi nam dicas, nomine itidem à forma imposito. De reliquis Ericusa & Phoenicusa à stirpibus erica & palma dictæ, pabulis sunt dicatæ. Septima est Euonymos, id est Sinistra, in alto maximè sita ac deserta. ita appellata, quod à Lipara in Siciliam nauigantibus maximè est ad læuam. Sæpenumero etiam in superficie maris quod est circa insulas istas, discurrere flāmas animaduersum est, cūm cauernarum quibus ignis in profundo continetur meatu aliquo recluso foràs ui prorupit. Posidonius scriptum reliquit, sua ætate circa solstitium æstiuum prima luce inter Hieram & Euonymum, à mare conspectum fuisse ad monstruosam elatum altitudinem, atq; aliquandiu sic constitisse continenti statu exaltatum, tandem subsedisse. eos qui nauigijs accedere ausi fuerant, cūm uiderent aquæ fluxu impelli pisces mortuos, calore & fœtore perculsos fugisse. nauigium, quod propiùs accesserat, uectoribus quibusdam amissis, egrè cum reliquis Liparam peruenisse, qui aliquando in morem comitali morbo correptorum mente abalienarentur, aliquādo ad se redirent. multis post diebus limum apparuisse qui superficiem aquæ innataret, multis quoque locis flammæ erupisse, & fumos, & fuligines. limum eum tandem concreuisse, & molaribus lapidibus similes fuisse concretas istas massas. qua de re senatum, cūm esset à T. Flaminio Siciliæ prætor certior factus, missis legatis rem sacram dijs manibus & marinis procurasse. cum in Hieratum Liparæ. Ab Ericusa ad Phoenicisam chorographus millia passuum x numerat, hinc ad Didymam xxx, inde ad Liparam utrius septentrionem xxix. hinc in Siciliam xix. à Strongyla autem xvi. Ante Pachynum iacet Melite, unde catelli Melitæi. & Gaudus, Lxxxviii ab utraque ambæ distantes stadijs. Cossura alia insula est ante Lilybæum sita, in medio inter id & Aspidem Carthaginiensium urbem, quam Clupeam dicunt, spacio, utrinque Lxxxviii stadijs distans. Sed & Aegimurus inter Siciliam atque Africam iacet, & alia exigua insulæ atque hæc de insulis.

Calabria. Sed quado ueterem Italiam descripsimus
usque ad Metapontium, nunc quæ continen-
ται. καὶ τὰ λίγιστον· διὰ πᾶσι Σικελίας καὶ τὰ λί-
γιστον τῶν ἡσάν.

Ἐπιπληθύσει δ' ἡμῶν πᾶσι πῶς ἐρχοῦνται ἰσχυροί, μέχρι Μεταπορείου, τῆς συνοχῆς λατρί-
ας. συνοχῆς.

πυρ^Θ, βία μὲν φλογὸς λαπόμεν^ς, τῷ δ' ἐ-
 φ' ἵγα πλοικετοῖα. ῥιπώσα δ' ἐν Ἀϊ-
 λομ οἰκῆσαι φασίμ. τιτάρτ^ς δ' ἐπ' αἰδύ-
 μῃ, καὶ αὐτ^ς δ' ἐπὶ τῷ γήματ^Θ ὠνόμα-
 σαι. τῶν δ' λοιπῶν ἐκποῦσα ᾤ, καὶ ποι-
 νικοῦσα ἀπὸ τῶν φυτῶν ἐκκλιπτα, ἐ-
 νῆνται δ' ἐς νομάς. ἐβόμα δ' ἔδμ Εὐώνυ-
 μ^Θ, πηλαγίκα μάλα καὶ ἔραμ^Θ. ὠνόμα-
 σαι δ' ὅτι μάλα π^ς εἰς ἐκ λιπάρης ἐς Σικ-
 λίαν πλίσσιμ δυνάμους ἔστι. πολλὰ κίς δ'
 καὶ φλόγα ἐς τὴν ὑπὸ φάναν τῷ πηλο-
 γους τῷ ποτὶ π^ς νύκτος ἄφθισαν ὑπὸ δρο-
 μῶσαι, τῶν κατὰ βράδας πηλὸν τῷ πυρὶ
 ἀναπομνηστέ^Θ πῶς ἔνός, καὶ διασφύλα-
 πῆς τὸ ἐκός. Ροσσιδώνι^Θ δ' ἐκ τῶν
 ἱαντῶ μιν μὲν φασί ποτὶ τροπὰς διευκ^ς,
 ἅμα τῇ ἐν, μεταξὺ ῥιπ^ς φῶς καὶ ῥι Εὐώνυ-
 μου πῆς ὑπ^Θ ἐρδῆσαν ἐξ αἰσίου τὴν ἐκ
 λαοσαν ὀραβλῶσαι, καὶ συμμῆται πικ^ς χέ-
 νομ ἀναφυσσόμελιν σιωχῆς, ὅτα παύσα-
 θαι. τοὺς δ' ἐπὶ τὴν μάλα πῶς πῶσ λῶν, ἰδὲ
 τας νικρὰς ἰχθύας ἐλατομῆδες ἐπὶ τῷ ῥ^ς
 αὐτ^ς δ' καὶ θίρμ^ς, καὶ δυνωδία πληγῆτες,
 φυγῆμ. ἐκ δ' ἐν τῶν πηλοισίμ τὸ μάλορ
 πηλοισίαν τοὺς ᾤ τῶν γόντων ἀποβα-
 λῆμ, αὐτ^ς δ' ἐς λιπάραν μόλις σῶσαι, τοτὶ
 ᾤ ἐκφρονας γηρομῆδες ὁμοίως τοῖς ὑπὸ δρο-
 μῆσι, τοτὶ δ' ἀναπρὶχοντες ἐς τοὺς οἰ-
 κείους λογισμῶς. πολλὰς δ' αἰμαίρας ὑπε-
 ρορῆσαι πηλὸν ἐπαυδῶντα τῇ θαλάτ-
 τη, πελαγῶ δ' καὶ φλόγας ἐκπῆσας,
 καὶ λαπνῶς, καὶ λιγνῶς ὑπερὸν δ' ἐκ
 γλῶσαι, καὶ γλῶσαι τοῖς μυλῆταις λιδοῖς
 ἐοικῶτα τὸν πῶγον. τὸν δ' ἐπὶ Σικελίας τρα-
 τηγὸν Τίτῳ φλαμίνιου, δυνῶσαι τῇ συγ-
 κλίτῳ. τὴν δ' ἐπὶ πῶσσαν ἐκδύσασθαι ῥ^ς
 τε τῷ νησιδῶ καὶ ῥ^ς λιπάραις, πῶς τε κα-
 ταχθονίοις θεοῖς, καὶ πῶς θαλαπῆσις. Ἀπὸ
 ᾤ οὖν ἐκείνους ἐς θεινικῶν, δ' ἐκ αἰ-
 λια φασίμ ὀκωροζαφ^Θ. ῥῶν δ' ἐς αἰ-
 δύνμω λ'. ῥῶν δ' ἐς λιπάραν πῶς ἀρ-
 κῶν δ', καὶ π'. ῥῶν δ' ἐς Σικελίαν δ', καὶ γ.
 ἐκπῶσαι δ' ἐκ ῥι Στρογγύλης. Πρὶκα-
 τῶν δ' ἐπὶ Πάχμω μιλίτῳ, ὅδον τῇ Κωί-
 σῃ, ἃ καλῶσι μιλίταια, καὶ γαῶν^Θ, π^ς
 καὶ π^ς μίλια ἐκπῶσαι ἀμφοτέρω δ' ἐχου-
 σαι. Κόσσορα δ' ἐπὶ τῇ λιλυβαίῃ, καὶ πῶ
 ῥι Ἀσπίδ^Θ Καρχηδονιακῶς πόλεως, ὑπὸ
 Κλυπείαν καλῶσι, μετὰ ἀμφοῖν καμῆς, καὶ
 τὸ λιχρὸν διασπῆμα ἐπ' ἐκπῶσαι ἀπὶ χου-
 νῆς ἔστι, καὶ ἄλλα μικρὰ νησιῶν. ταῦτα καὶ

[illegible]

ter sequuntur, persequi placet. Contingit Metapontium lapygia, quam & Messapiam Græci dixerunt. incolæ alios Salentinos dicunt, qui circa lapygium habitant promontorium, alios Calabros. supra hos uersus septentrionem sunt Peucetij, Græco sermone Audanij cognominati. Incolæ quicquid post Calabros est, Apuliam uocant. fuerunt etiam ibi qui Pediculi dicerentur, maxime Peucetij. Messapia peninsula formam obtinet, isthmo interclusa, qui à Brundisio Tarentum usque porrigitur, spacio cccx stadiorum. nauigatio circa lapygium promontorium stadiorum est circiter cccc. à Metaponto distat stadiis cc ferè Tarentum, ortum Solis uersus. Sinus Tarentinus cum maiore sui parte impotuosus sit, apud ipsam urbem pulcherrimus est ac maximus. ponte iunctus ingentissimo ambitu habet c stadia ab intimo recessu isthmus ad exterum mare porrigitur, ut & urbs in peninsula iaceat, & utrinque nauigia facillè pertrahantur, humili collo. Sed & ipsius urbis solum humile est, nisi quà apud alcem attollitur. Vetus murus circumulum contingit magnè: nunc autem maior urbis pars ad istmum sita, deserta est: ea constat, quæ ad portus fauces est condita, ubi etiam arx, & magnitudinem insignis urbis implet. Habet gymnasium elegantissimum, & forum iustæ amplitudinis, in quo Iouis est situs colossus, post Rodium facillè omnium maximus. Inter forum & fauces portus, arx est parua retinens uestigia ueteris ornatus donariorum. pleraque enim aut Carthaginenses urbe potiti perdidērunt, aut Romani rapuerunt, ut urbe capta. de quibus est Hercules colossus æreus in Capitolio, Lysippi opus, à Fabio Maximo, qui Tarentum recepit, dedicatus. Originem urbis huius Antiochus referens: ait Messeniaco bello cōftrato, eos qui Lacedæmoniorū castra non fuissent secuti, seruos lata sententia esse iudicatos, Helotesque dictos. qui uerò Spartanis nati essent durante bello liberi, eos Parthenias, quasi Virgineos diceret, appellatos ab his, & ignominia notatos fuisse. Hos iniquissimè rem ferentes, cum numero ualerent, insidiosos esse populo. quod cum populus sensisset, submisit quosdam, qui ficta cum illis amicitia, insidias patefacerent. Inter conspiratos fuit etiam Phalanthus, princeps reliquorum habitus, & qui omnino à senatu

Тестирование

701

κῶν, ὅτε τὸ πῦρ δ' αὖ ἐπὶ ὄντας συνελθόντες
τοῖς γὰρ ἑλικία. πρὸς ταῖς δὲ συγχοί-
δας ταῖς παρθένους ἀπὸ τῶν ἀπὸ τῶν, ἡ-
γούμενοι πολυτελείᾳ καὶ μάλλον. ἡγεμέ-
νων δὲ τούτων, οἳ μὲν πῦρ δ' αὖ ἀνομάδου-
σαν παρθένου, μισθὸν δὲ ἐσθλὴν πολέμου
δοῖε φησὶ καὶ δὴ καὶ ἐπὶ καὶ δὴ πόρ καὶ τυρ-
ταῖς φασιν.

Ἀμφὶ τὰ δ' ἑμάχοντ' ἑνὶ καὶ δὴ ἐπὶ
μισθὸν αἰεὶ τελευτῶντα θυμὸν ἔχον-
τες.

Λίχνη τοῦ πατρὸς ἀμειβόμενοι πατρίδας.
Εἰκοστὴ δ' οἳ μὲν κατὰ πῶνα ἔργα λήπον-
τες,

ὁ δὲ γὰρ ἰδομένην ἐκ μεγάλων ὀρίων.

Τὴν μὲν οὖν μισθὸν κατὰ πῶνα, ἡ-
παρθενοῦ δ' οἴκαδ', τοὺς παρθένους
οὐχ ὁμοίως τοῖς ἄλλοις ἐτίμων, ὥς οὐκ ἐκ
γὰρ γεγονότας. οἳ συνιστάμενοι κατὰ τῶν
εἰλωτῶν, ἐπεβούλευσαν τοῖς Λακιδαιμό-
νιοις, ὅτι συνιστάμενοι ἔργα σύστημα γὰρ τῆς
γοῖας πῶνα λακωνικόν, ἡπαρδ' αὖ ἐχέον-
σι. τῶν δὲ εἰλωτῶν πῶνα ἐξ ἀρχαίων τῶν
τὸ μὲν αὐτὸ πῶνα δίδαι, χαλκὸν ἔχοντα,
καὶ γὰρ πολλοὺς εἶναι, καὶ πᾶσι τοῖς ὁμοίω-
ναι, ὥς αὖ ἀλλήλων ἀλλήλους νομιζομένους,
τοὺς μάλιστα δ' αἶψα τὸ σύστημα ἐκ τῆς
ἀγορᾶς ἀπὸ τῶν πρὸς ταῖς οἰαῖς μὲν
συμμελῶν αἰδομένων τῶν τάξιν ἐπὶ γὰρ, οἳ
δὲ δὴ τῶν πατρῶν ἐπὶ τῶν αὐτῶν εἰς ἀ-
πειρίαν ἐξελθόντες, αὖ μὲν κατὰ γὰρ ἀρ-
κῶν τῶν τῶν τῶν, μάλιστα δὲ δὲ μὲν, ὅτι μισ-
θὸν τῶν τῶν κατὰ πῶνα δίδαι μὲν
ἐκαστοῖς. οἳ δὲ ἐκ τῶν κατὰ πῶνα
τοὺς ἄλλους, πολεμικῶν τοῖς βαρβα-
ροῖς. κατὰ γὰρ τῶν ἐκ τῶν ἐκ τῶν, ἐκ τῶν
σι τῶν τῶν τῶν. ἔχοντα δὲ οἳ τῶν τῶν
νοῖ, κατὰ τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν
κραπιδῶν. καὶ γὰρ ναυτικὸν ἐκ τῶν τῶν
γισμὸν τῶν τῶν τῶν, καὶ πᾶσι τοῖς τῶν
μυρίων, ἐκ τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν
χρῶν δὲ χελιδόνες. Ἀπὸ δὲ τῶν τῶν τῶν
πυθαγόρειον φιλοσοφίαν, ὅτι τῶν τῶν
ἀρχόντας, ὅς τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν
νομ. ἐξ ἑκτῶν δ' ὑπερὸν τῶν τῶν τῶν τῶν
δαμονίαν, ὥς τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν
πλῆθος ἀγῶναι κατ' ἐπὶ τῶν τῶν τῶν
τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν
ἐκ τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν
λιτῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν
μῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν
γῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν
δὲ τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν
λῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν
λῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν

uis quondam profecti, iureiurandi religione
non tenebantur: ipsi mandasse ut cum om-
nibus omnes uirginib. rem haberent, eò co-
piosiore rati inde subolem exstituram. atq;
eos qui hoc modo nati esset, Parthenias, hoc
est uirginum filios patribus incertis, appella-
tos. Messeniam anno demum decimo ac no-
no bello captam, sicut & Tyrtæus dicit.

Annis pugnatum est ter tribus, atque de-
cem.

Hoc ab uis nostris infracto pectore bellum,
Et res constanti gesta labore fuit.

Bis deno tandem uicti Messenia pubes,

Montis, Ithomæi deseruit tumulos.

Cæterum Spartanos diuiso agro Mes-
senio domum reuersos, Parthenias non eo quo
alios honore dignatos, utpote non ex coniu-
gio natos. itaque Parthenias re cum heloti-
bus communicata, insidias struxisse Sparta-
nis, data telsera faciendi impetus, eleuatio-
ne pilei Laconici in foro. sed rei indicio ab
helotibus quibusdam delato, Spartanos con-
tra insidiant Parthenijs, rem duxisse diffic-
ilem, quod ij & magno essent numero, & in-
ter se concordēs, ut qui se mutuò pro fratri-
bus haberent: edixisse tamen ut solum uerte-
rent qui pileum fuerant in foro sublati. ita
Parthenias, cum patefactum suū institutum
intelligerent, sese continuisse, & Spartanos
eis opera parentum ipsorum persuasisse ut
aliquò in coloniā abirent, ea conditione, ut
ne reuenterentur si regionem ipsis sufficien-
tem essent nacti: sin uerò, ut reuersi quintam
partem agri Messenij obtinerent. Sic profe-
ctos Parthenias incidisse in Achiuos bellum
gerentes contra barbaros: cumq; Achiuos
suppetias tulissent, Tarentum cōdidisse. Ta-
rentini cum 23 popularem reip. administra- 23
tionem tenerent, ingentem sunt adepti po-
tentiam. nam & classem habuerunt, quātam
ijs in locis nemo, & exercitum peditum xxx
millia, ac tria millia equitum, ac turmarum e-
questrium duces cix. Amplexi sunt etiā Py-
thagoricam philosophiā, præ reliquis Ar-
chyas, qui urbi ei per longum tempus præ-
fuit. Sed inferioribus temporibus luxus in-
ualuit ob res secundas: ita ut plures publicas
festiuitates per annum celebrarent Tarenti-
ni, quā diēs annus habet, quam ob rem et-
iam status reip. est factus deterior. Unum de
prauis eorum institutis est, quod peregrinis
in bello usi sunt ducibus. nā & aduersus Mes-

D ante Ar.

rentinus autem sinus non omnino immuni-
 à fluctibus est, quia patet, ac præterea in inti-
 mo recessu quadam uadosa habet. Præterea
 è Græcia & Asia rectus est Brundisium tra-
 iectus, omnesq; huc deferuntur, quibus inde
 Romam iter est. Sunt autem duæ uia, una
 26 quâ multi ire possunt per Peucetios qui Pe-
 diculi dicuntur, & Daunios, ac Samnites, Be-
 neuentum usque. quæ in uia urbes sunt Igna-
 tia, Celia, Nettum, Canusium, Herdonia. Via
 per Tarētum, paululum ad læuam deflectit.
 Vnius diei ambitu confecto in Appiam per-
 uenitur, quæ plaustris patet. in ea sunt Vria
 & Venusia, illa inter Tarentum & Brundu-
 sium, hæc in confinio Samnitum & Lucano-
 rum. Coeunt à Brundisio ambæ uia apud
 Beneuentum ad Campaniam. Inde Romam
 usque iā Appia uia ducit per Caudium, Ca-
 latiam, Cassinum, usque Venusiam. reliqua
 sunt iā dicta. Tota uia à Brundisio Romam
 est stadiorum cccx. Tertia uia est à Regio
 per Bruttios, Lucanos, & Samnium in Cam-
 paniam dicens, atque in Appiam per Apen-
 nini montana: tribus aut quatuor dieb. Brun-
 dusino itinere longior. Traiectus a Brundu-
 sio unus est ad montes Ceraunios & sequen-
 tem Epiri ac Græciæ orā. alter Epidamnum,
 maior, scilicet cccccc stadiorum: usitatus
 tamen & hic, propter urbis eius. opportunita-
 tem ad Illyricarum gentium & Macedonum
 commercia. A' Brundisio autem præterue-
 henti Adriatici maris oram, urbs occurrit
 Egnatia, quæ commune est diuersorium tam
 nauigantibus, quàm terra petentibus Bariū,
 nauigatur autem Noto. Atque huc usque
 iuxta mare Peucetiorum se regio profert, in
 mediterraneis, usq; ad Siluium. tota est mon-
 tosa & aspera, Apennini montis multas par-
 tes recipiens. incolæ ex Arcadia uidentur im-
 migrasse. A' Brundisio Bariū usque stadia
 sunt circiter iacc. ferè æquali ab utraque ha-
 rum intervallo abest Tarentum. Contigua
 est Dauniorum regio: insequuntur Appuli
 cum Frentanis. Necesse est autem eum non
 nisi priscis temporibus Peucetiorum & Dau-
 niorum nomina usurparint incolæ, sed omnis
 ista regio Apuliæ nomine fuerit compræhen-
 sa: ne nūc quidem fines istarum gentium cer-
 to posse describi. itaque neque nobis quid-
 quam est de his adseuerandum. A' Bario ad
 Aufidum flumen, super quem Canusium iā
 A' πολίτας ἀποκρίνεται, καὶ μὴ οὐδ' ὅπως ἐπ' ἀκριβὲς
 ἰσχυρεῖται πρὸς αὐτῶν. ἐκ δ' ὁ βαρεῖον πρὸς τὸν ποταμὸν

[illegible]

σι τῶν ὧν, ὁ δ' ἀπλὺς ἂν τὸ ἐμπορεῖον·
 πλοσίον δὲ καὶ Σαλαπία, τὸ τῶν Ἀργυρι-
 πλῶν ἐπίνειον. Οὐ πολὺ γάρ δ' ἢ τῇ θα-
 λάτῃς, ὑπορρέουσι δύο πόλεις ὅν γε τῶν
 περὶ αὐτὰς μέγιστα τῶν ἰταλικῶν γεγο-
 νῆαι πρότερον, ὥς ἐκ τῶν ποσειδώνων δ' ἄ-
 λων, τότε Κανύσιον καὶ ἡ Ἀργυρίπαι, ἀλλὰ
 νῦν ἐλάττω αἰσίν. ἰκαλῆτο δ' Ἐφαρχὴς Ἀρ-
 γυρίπαιον, ἔτ' Ἀργυρίπαι, ἔτα νῦν Ἀρ-
 γυρίπαι. λέγεται δ' ἀμφότερα Διομήδους ἐπί-
 σμα. καὶ τὸ περὶ αὐτῶν, καὶ ἄλλα πολλὰ δ' ἄ-
 κνυται τῇ Διομήδους ἐν τούτοις τοῖς τοποῖς
 διωκτικῇς σιμῇ. ἢ μὲν τῶν Ἀθηνῶν ἐκ-
 ρῆσι τῇ Ἰουλίᾳ, παλαιὰ ἀναθήματα, καὶ
 αὐτὸ δ' ὑπὸ τῇ πόλιν ἀρχαία Δαυνίων,
 νῦν δ' ἐτεταπένωται. Ἐν δ' ἐπὶ τῇ πλοσίον
 θαλάτῃς δύο νῆσοι Διομήδεοι περὶ αὐτῶν
 ῥυθμίζονται, ὧν ἡ μὲν οἰκῆται, ἡ δ' ἐρήμω
 φασίν ἂν αἰετὶ καὶ τῶν Διομήδων μυθολο-
 γοῖν ἀφανισθῆναι πνῦν, καὶ τοὺς ἰταίρους
 ἀπογενθίσθαι, καὶ δ' ἡ νῦν ἐσμὲν
 ἐκ μέρους, καὶ βίον πνῦν ἰσθμῶν πνῦν,
 τὰς τε δ' αἰτίας, καὶ τῇ πῶς ἀνδρώπων
 ἢ μὲν ῥοτῇ τοὺς ἐπὶ αὐτῇ· ἀπὸ δ' ἐπὶ τῶν ἰα-
 νοῦργων, καὶ μὲν πνῦν. Εἴρηται δ' ἐπὶ καὶ
 τὰ παρὰ τοῖς ἐν τῇ περὶ αὐτῶν περὶ
 ἐπὶ τῇ ἰσθμῶν, καὶ αὐτὸ νομιμῶσαι τι-
 μά. Δοκεῖ δ' ἐπὶ καὶ οὐ Σιπώντος Διομήδους εἶναι
 ἐπὶ σμα, δ' ἐπὶ τῇ Σαλαπίᾳ ὅσον μ' καὶ
 ῥ' περὶ αὐτῶν, καὶ ὡς νομιμῶσαι τῇ Σαλα-
 πίας, ἀπὸ τῶν ἐκκυματίζοντων σιπώνων.
 Μιτὰ δ' ἐπὶ τῇ Σαλαπίᾳ, καὶ τῇ Σιπών-
 τῃ, ποταμός τε πλωτός, καὶ τόμα λίμνης
 μεγάλῃς. δ' ἐπὶ αὐτῇ δ' ἐπὶ τῇ Σιπώντῃ
 ἰατρίαν, καὶ μέγιστος οὐσί. Δ' ἐπὶ
 τῇ δ' ἐπὶ τῇ Δαυνίας, περὶ λόφον ὡς ὄνομα
 Δαυνίων. τὸ μὲν Κάλχαντ' ἐπὶ ἄκρα
 τῇ ἰσθμῶν. ὅτι αἰετὶ δ' ἐπὶ αὐτῇ μέλανα
 λειὼν οἱ μανθόντες, ἐπὶ αὐτῇ μὲν οἱ ἐπὶ
 δ' ὄρεα. τὸ δ' ἐπὶ αὐτῇ καὶ τῇ πῶς τῇ ἰ-
 ζῇ, δ' ἐπὶ τῇ θαλάτῃς ὅσον περὶ αὐτῶν. ἔτ'
 δ' ἐπὶ αὐτῶν ποταμίον, πάντων πῶς τῇ
 τῶν θεμελιῶν νότος. Πρόκειται δ' ἐπὶ
 τῇ τῇ τῇ τῇ, περὶ αὐτῶν ἀκρωτήριον ὡς
 τ' αἰατῶν περὶ αὐτῶν, πῶς ἀνδρῶν τὸ γάρ
 γὰρ καὶ μὲν οἱ δ' ἐπὶ τῇ ἰσθμῶν, πλοσιμῶ-
 σιον οὐκ ἔστι. καὶ πῶς ἐπὶ ἄκρας αἰ Διομή-
 δεοι νῆσοι. ἔστι δ' ἐπὶ τῇ ἰσθμῶν αὐτῇ πῶς
 φορὴς τε καὶ πλοσιμῶσαι, ἐπὶ αὐτῇ τε καὶ
 περὶ αὐτῶν αἰετῶν. ἢ δ' ἐπὶ αὐτῇ καὶ τῇ
 ἢ τῇ Ταραντίνῃ δ' ἐπὶ, λαμπρὰ δ' ἐπὶ τῇ. ἢ
 δ' ἐπὶ αὐτῇ οὐδ' ἐπὶ. ἔτ' αὐτῇ καὶ τῇ τῇ τῇ
 Διομήδων μὲν τῇ θαλάτῃς ἰατρίαν δ' ἐπὶ
 ἢ μὲν τῇ καὶ τῇ τῇ, καὶ ἄλλας περὶ αὐτῶν, μὲν τῇ.

cet emporium, stadia cccc. ad ipsum empo-
 rium à mari aduerso amne stadiorum vi nauī
 gatiō. In propinquo est Salapia, 27 Argyri- 27
 pensium nauale. Etenim non procul à mari
 in planicie sitæ sunt duæ urbes, quæ, ut ambi-
 tus earum docent, quondam Italicarum fue-
 runt maximæ, Canusium & Argyripa. nunc
 eæ sunt minores. Quæ nunc Arpi, principiō
 Argos Hippium, deinde Argyripa nomina-
 ta fuit. Vtranque Diomedes fertur condidisse:
 campusque, & multa alia extant uestigia,
 quæ Diomedis in ea regione fuisse testentur
 dominationem. utpote Luceria. (quæ & ipsa
 antiqua Dauniorū urbs, hodie humilis est.)
 uetusta donaria in fano Mineræ. & in uici-
 no mari duæ sunt insulæ, Diomedæ appella-
 tæ, quarum colitur altera, alteram esse ferunt
 desertam. in hac nonnulli fabulantur Diome-
 dem è medio sublatum, eiusq; socios in aues
 mutatos, etiamnum quodammodo superesse,
 & uitam uiuere humanæ æmulam ratio-
 ne uictus, & comitate erga homines probos,
 fugæque flagitiosorum. De ijs, quæ apud Ve-
 netos hoc de heroë uulgò lactantur, honori-
 busq; ei decretis, dictum est suprâ. Videtur
 etiam Sipontum Diomedis esse opus, à Sa-
 lapia distans stadijs circiter cxi. Dicta est
 urbs Græcè Septijs, à septijs quæ fluctibus ibi
 eijciuntur. Inter Salapiam & Sipontum flu-
 uius est nauigabilis & magnæ paludis ostiū.
 utroque res à Siponto deuehuntur, præci-
 pue frumentum. Porro collis in Daunia est,
 Drium nomine. apud eum sacella monst-
 rantur, unum Calchantis in summo uertice: cui
 qui oraculum requirunt, arietem immolant
 nigrum, & indormiūt eius pelli. alterum Po-
 dalitij in imo ad radices collis, c ferè à mari di-
 stans stadijs. inde profluit riuus, omnis gene-
 ris morbos pecoris sanans. Ante hunc sinum
 est promontorium ad ccc stadia in mare pro-
 currens uersus ortum: Garganum appellant.
 quod ubi circumflexeris, oppidum inuenies
 Vrium. ante promontorium, insulæ Diome-
 dis sunt sitæ. Tota ista regio omnium rerum
 abunde est ferax, equos habet & oues præ-
 stantes. lanam habet Tarentinæ mollicie an-
 tecentem, cedentem splendore. est autem re-
 gio ob cavitatem camporum tepida. Sunt
 qui Diomedē dicunt instituisse fossam, quam
 ad mare usque perduceret: sed & hoc eius o-
 pus, & alia imperfecta mansisse, domum ipso
 D 3

ANNOTAT. IN VI:
IN LIBRVM SEXTVM INTER
PRETIS ANNOTATIONES.

Vnonis Argiux.] Sic Plinius 3. 5. Ἀργυίας enim uox ad Argo nauim potius uidebatur respicere. Ellam.] Ἑλλάς. B. lea eadem que Velia. Vide Virg. 6. Aeneid. — portuiq; requirere Velinos, et ibi annotata. Dio nys. ἁγχαροδ. γ. ἑρμ. ἁ paludib. dictam ait, digammate Acolico. Stephani Bύλας dictam habet, et ἑλᾶς etiam Plutar. in Bruto uocat.

Cyrum.] Κυρὸν. quid enim est κυρῶς;

1 Laus.] Sic ex Plinio et Ptolemaeo correxi, itaq; oraculum planè docet legendum: et paulo infra hic fluius disertè dicitur diuidere Bruttios à Lucanis.

Ταύτηρ Λαί.] Ἰστίε Λαί. Vix enim puto Laos Græcos in Italia fuisse.

Post Græcos autem *] Obscurum non est hunc locum esse mēdosum. itaq; asteriscum inieci: quem que sequuntur, ad Græcos pertinent. **Non procul Tarentino.**] Non procul addidi de meo, deest in Græco ἰγῶς, aut simile.

3 Ad Erycem.] περὶ ἔρυκα. Sic disertè Aldus, neq; diffucor locum esse mihi suspectum. Sed tamen et interpres habet ad Erycen. quamquam nescio qui Eryx tum adhuc uixerit, Aeneæ uerum, quem Hercules interfecit. Ergo de Eryce mōte accipietur, satis celebri ex historijs. **Grumentum.**] Non ὠρύμην. Ptolemaeus disertè habet γερύμην: et non longè à fine libri XXVII. apud Linium sic constanter legitur. de reliquis nihil habeo. Horatij uersus de Venusia sua patria, a. Satyr. 1. notij sunt, — sequor hūc, Lucanus an Appulus anceps.

Nam Venusinus arat partem sub utraq; colonus
Missus ad hoc pulsus. (si uera est fama.) Sabelis, etc. Porro Tauraniam habet etiam Ptolemaeus, et fortassis Taurocentum Plinianum est.

4 Nemo Temesæum.] Locum est mendosum, quod et in Chilliadibus suis Erasmus monuit. μὴ δὲ pro μὴ δὲ eis facile ausus sum reponere, cum ita in epitoma etiam manu scripta haberetur. Si legeres ἄλλος μὴ αὐτὸς πρὸς αὐτοὺς μὴ δὲ eis, etc. utiq; melius cohereret sententia. alijs et ad γερύμην deest φασί, aut aliquid tale: et λεγόντων ὑπὸν μὴ δὲ eis non concinnum est, atq; (ut puto) mutilum. ὅτι ἰτῆ etiam apud Διομόδεον μὴ δὲ eis habent eclogæ, quod planè Strabonianum credo esse, et hinc excidisse. Est enim apud Pausaniam Ἡλιακῶν β. in Euthymi huius historia idē. Vide de prouerbio hoc Galianū lib. 8. marie historie, cap. 18. ἑστὶς τε μέσων.] Sic legi et distinxī, rem et epitome indicium, aliorumq; scriptorum secutus.

5 Medama.] Plinio Medus. 3. 5. Sed in Græco τῶ αὐτοῦ, ut de Epizephyrijs Locris omnia accipiam,

ut vñ dandi casu scripsi, alijs non cohereret. post pro αὐτοῦ ἰ lego ἰπτοῦ.

Diuersus est ab eo.] Hic asteriscum attuli, neque enim duo sunt ibi Metaxi, sed unus fluius cum cognomine statione. Ego suspicor Strabonem hic Metaxum hunc noluisse distinguere à Metaxo Umbria, ad quem Asdrubal est à Linio et Nerone Cos. occisus. Linii lib. 27. extremo serc. Horat. 4. Odyss. 4. Memini in Umbria noster libro precedēte, et Plin. 3. 14. Cernys scribendum per diphthongum, ex Stephano liquet, noster scemmino genere usurpat, ut insula, sicut et Stephanus uidetur facere, promōtorij enim est Plinio. De Regio uerò à Messenij condito uidere licet Pausaniam Messenica. fol. Græco 89. et deinde.

In Limnis.] Id est paludibus. Expressius Pausanias, Limnatidi Diane eas uirgines uoluisse sacrificare. Discrimen inter Anaxilam et Anaxilaum Græca faciunt dialecti: quod in Latino sermone nihil moror.

6 Contentus.] συνεχομένον. legebatur σμυχόμενον, et in epitoma etiam scripta σμυχ. Sed uox illa buc non congruit. ὑπὸν μὴ δὲ eis ex epitoma restitui.

7 Conditas.] ἐκ τῶν. quidem sit ἀγίστας. Mutilato autem haud dubiè loco, asteriscum adieci.

8 Alterum sublime.] ὑψιλάον. legebatur ὕψι, que littera ypsilon cum dicatur, uocem ὕψιλον ita uoluit exprimere librarius. Epitome eam habet, et πρὸς δὲ ὕψιλον, non ὑπὸν δὲ ὕψιλον, locus non est integer, ut possit ἀνθεῖσθαι habet epitoma, quod ipsum quoq; malim quàm εὐλόγῳ. Sed et hoc potest tolerari πρὸς ὕψιλον pronubum esse uerti siue maius, aspiciem. Lucanus de Marcia à Catone recepta. — contentiq; auspice Bruto. Horum auspiciū Tullius meminit 1. de Dēuminatione. Et in Cluentiana, Nubit genero focum nullis auspicijs, nullis autoribus, funestis ominib. omnium. Preceptam nuptis fuisse à Dionysio uirginitatē nesciam an ex hoc uerbo colligi possit, et satis ὕψιλον fuit, in nuptias ita se ingerere, ac nudatam uirginum spectaculo se oblectare. Libidinem tamen cum in Locrensijs filijs exercuisse est etiam apud Aelianum lib. 9. Var. hist. cap. 8. ἑστὶς.] Sic loquuntur græci, non ἰπτοῦ, infra à κακίσταε scripsi à uerbo κακίστα. nam κακίστα nihil facit ad sensum. † **Laudare.**] ἐπακτινῶ. Excidit aliquid, ut puto non cuiquam, ante hæc uerba, ἀπὸ τῆς sensus poscit.

9 Posuisse.] Μὴ ἀναβάναι quā ἀναβάναι; huius historie meminit Clemens initio πρὸς τὴν ἑκτον.

Postquam Bruttij Silam.] Græca sunt corrupta βερτιάνου σίλας. Plinius 3. 5. Apemini silam Silam appellat. idem 14. 20. Brutie picis meminit. Sed et ὑπὸν μὴ δὲ eis scribi debuit. De Sagra est etiam apud Cic. 3. de Nat. deorum.

10 Tanta est etiam] *pro λέπαις* legi *λεπιδ.* sed locus est corruptus.

11 Gibbosa incassum.] *Varie* legitur hoc oraculum. nam *μαρτυρῶν* legendum, non *μαρτυρῶν*, & metrum & sensus & epitoma demonstrant. reliqua reliqui ut inueneram. *Πάρις σὺ θύ.*] Hoc quidē mendosum est. Epitoma scripta habet *παρὶς*, ut appareat *παρὶς σὺ θύ.* id est abs te alienum, legendū esse. Sed scripta habet *παρὶς* *λεπιδ.* quod nō male quadrat, ut cum indignans Apollo iubeat discedere, qui non contentus dono Crotonis, alia querat. Pro iisdem ex adagiorum collectione Brasimius in proverbio. Donum quodcūq; ostendit legi *παρὶς* *θύ.* quod est, praefer sententiam. *Dei* missu Dei: & *pro* *κλασμάτι* habet *ἐδλακ* uocem haud paulo concinniores, qua significari sterces & ea quae conuertuntur humi repurgamenta. quod Eustath. ex Callistrato docet in *Odyss.* 455. ut sit sententia, *Myxellum* frinola & sterces ueneri, qui praefer uoluntatem Dei aliam à Crotone urbem quereretur: cū fuerit ei acquiescendū dono diuinitus oblato. *δῶρον* enim & Brasimius legit *pro* *οὐδόν*, & sic est in scripto diserte, itaq; id sum in uertendo secutus, quanquā *οὐδόν* quoque non incommodam gignit sententiam. *οὐδόν* δὲ *ὁδὸς*, *ἐπεὶ* *ὁδὸς*, rectum seu uerum est laudare quod donatur: non curiosè aliud querere. Croton autem aliis foetissimo aliis masculino genere uix puto ab ipso auctore usurpari.

12 LXX dierum.] Eclogae etiam scriptae habent. hic est LXX & nota sunt affines: prior LXX, posterior IX designans.

Constementur.] *Ἰντροπικόν*. Sic epitomae habent. non *Ἰντροπικόν*, quod sternutantes crebrò significat. de his omnibus uide Plinium 31. 2.

Hos enim Lydos.] Locus est mendosus. *Ἰντροπικόν* pro *οὐκ ἔστι* non dubitavi reponere, & pro *τὸν* *λυδοῦν* *τὸν* *λυδοῦν* scribere. Sed (ut dixi) non satis assequor rem. *μόνον* ut inferret post *μὴ* ante *κατά*. sensus uisus. *τὸν* *ὕδατος* & scripsi, cum inuenissem *τὸν* *ὕδατος*, & in Aldino *τὸν* *ὕδατος*. Sed uirine Rhodij nomen, an loci sit, non facile dixerim. prius tamen puto. *Siris* seu (ut noster habet constanter.) *Syrus*, nomen est *Heracleae*. Plin. 3. 11.

Stadij CXL.] Epitoma tantum *μ'*, 40 habent includuntur.)

13 Ἀμφοτεριζοῦσιν.] Lego *ἀμφοτεριζοῦσιν*. Numquam autem quibus *millia* passuum designantur, à me sunt ita ut inueneram reliqui. multos enim falsos esse apparuit. Verbi gratia, fieri non potest ut non nisi *XXV*. m. p. sive inter *Messanā* & *Libycaum*, cum *CLXXVIII*. m. p. à *Pachyno* ad *Pelorum* ponuntur. infra. Italica comparata.] Legendum in Graeco uidebatur, *ἢ τὸν* *Σικελία*. Sed uideatur aliqua uox deesse. De eo qui è *Libyca* nauis Carthagine soluētes numerauit. à Plin. 7. 20. Sed habet 135. m. p. At 1400. stadia, efficiunt m. p. 175. ut uideatur *X* pro *L* in Plinij notis subrepsisse, & legendum *CLXXXV*, non *CXXXV*. Plutarch. de com-

muniis noticijs diei naturalis iter esse in medio ait.

14 Isti loco adsignantur.] *ἐκτεβρύλλαντες*. reposui *ἐκτεβρύλλαντες*. Meminit Lycurgus contra Leocratem, & Virgil. in Aetna. ego in nominibus nihil uolui mutare. Cum mense Decembri.] Locus deprauatus. Ego eam secutus sum coniecturam, ut *πρὸς αὐτῶν* legerem, et mensem intelligo Decēbrem, de qua re alias. nam & Aetnam hybernus temporibus niualet agnoscit Plinius, quae egestum cinerem pruinis operiat. & Pindarus prima Pythiorum Oda habet quae hinc non abluant. Si quis quid melius habet, sciat me non nimis magni facturum huius coniecturae iussurā. Neptunus quidem hic est Canis in balneo. Radices efferunt.] Non intelligo quae sint istae radices. *ἀποβέλλαντες* autem liberè expunxi, quod redundare & contextui officere quibus uidet.

15 Non possidere.] In ecloga aliter hoc adagium effertur, addita uoce *ἀμείβω*. ut sic sensus, si quis nimum suum ostentaret opes, ei dictum fuisse, Decimas Syracusanorum opulentia eius anteire.

16 Alphei requies.] Cur non ex Pindaro integro locum male à librarijs multatum restituere? quid hoc in tanta nostri correctoris oscitantia noue, quae hominem incescit, religionis initium est Nemeorum. uti nam tā facile corrigi alia possent: minus laboraremus. Sed sub hac uerba locus est ualde corruptus. Quanquā ne sic quidem & quae de patera disputat. & locus Sophocles de Inacho. quae res tamen libro sequenti plenius explicatur. Fabulam habet etiam Maro. 3. 1. *eneidos* de *Ortygia*, *Alpheo* & *Arethusa*.

17 Qui Inopum.] *τὸν* *Ἰντροπικόν*. legebatur *μδ*, *strosē* *οὐκ ἔστι* *πρό*. Sed epitomae recte habent, & Strabo Inopum Deli fluium enarrat sub finē decimi. Huc autē faciunt uerba Plinij 2. 103. Et in Delo insula Inopus fons eodem quo Nilus modo, pariter cum eo decreuit augeturq; Hinc scilicet fabula traxit originē, *πρὸς αὐτῶν* is scripsi ex analogia.

18 Camicus Cocali regia.] *οἱ* *Καμικοὶ* *καὶ* *Κωκῆες*. legebatur *σὺ* *οἱ* *Κωμικοὶ* *καὶ* *Κωκῆες*, quos Comicos etiam poenē tragicē secutus est interpret. Atqui uel ex Stephani reliquijs constat, Camicum Siciliae urbem, regiam fuisse Cocali. & paulo infra Strabo *τὸς* *Καμικὸς* dicit, quod & hic sequor. Cocalus hic, quod & octauo Metamorphaseos Ouidius notauit, Dedalum à Minos profugum hospitio excepisse defendit Minosq; ad Cocalum profectus, ut Dedalum abduceret, à filiabus Cocali dolo est necatus. quam historiam refert Pindari inter res oda quarta Nemeorum, nec non in sextam Pythiorum. Minos apud Camicum fuisse occisum, etiam Aristoteles scripsit 2. Polit. 8. Historia extat apud Diodorum Siculum, non procul fine quarti. Selurus.] Epitoma habent *σέρνυ* *ἐπὶ* *πρὸς*.

19 Neryosi montes.] *Νεῦροσι* *ὄρη*. Neurodes montes. Ptol. Crata habet. Italici in Sicilia qui sunt, non scio. Metaurum recte legitur, quanquā *Μαῦρ* *αὐ* *παρ*

Plinius.

Aldus

Aldum habet, & epitome. meminisse huius, ut Sicilia flumini, Plin. 3. 8. paulo post.

Abiam Arcadicam.] Ἀβία. non ausus sum hoc loco mouere. Sed certe Ἀστιά. legerim ex Stephan. pro Timaeo Timanum reposui. locus est non longe post principium quini. Thermisam nolui mutare cum repetatur & habeant epitome: sed Therasia est, quod liquet ex Plin. 3. 9.

20 Et sit pedes.] Epitome λ. id est XXX. Locum, quem asterisco notavi, sine codicis adiumento nemo emendabit.

21 Mare conspectu.] Ἀρβύσιον πλὴν θάλασσαν. hoc vocabuli ita flagitante sensu substituissem etiam in epitomis non inuenissem. post. Gaudus.] apud Stephanum est Gaulus, & apud Plinium. Sed non facile dixerim hinc an isthic sit mendum. neque res ex serie litterarum apud Stephanum potest iudicari, cum tam δ quam λ litteram γ subsequatur. itaque nihil mutare nolui. γαυδῖ. quidem liquidò legitur infra lib. VII. in Aldino, quod in κλαυδῖ. est ab imperio aliquo mutatum. Ἀιλύβος in Ἀιβύς nullo negotio conuertitur. de Audanijs nihil habeo. Pediculos reddidi Ποιδίον κλῆς, Pliniana fretus lectione.

22 Et qui omnino.] Hec diuinavi omnino. Historia copiose describitur à Iustino lib. III. & Eustath. in Dionysium. κόμης legi cum interprete. κελύος. ἄντις ex sensu & epitomis, in oraculo secutus sum easdē & sensum. lego autē ἱερὺ γέρας, κατ' ἱερὺς, ut uersus constet. Budaeos autē scripsi, non Βθγείος, ea secutus quae apud Eustathium extant in Iliad. π. 572. post primū Tyrtaei uersum ex metri ratione restitui, & ἀρχμῆται pro τὰς, ob sententiam. ubi narratio in Graeco mutila est, sensum secutus sum in uertendo.

23 Popularem reip. administrationem.] Epitoma habet, optimates in populari statu reip. praefuisse. idque Archyte exemplo uidetur comprobari.

24 Aratro scissus.] Σκενέζομυς. malo χιζομύς quod habent epitome. nam ἐν ἑστῷ & neque quaedam, & ἐν ἑστῷ & etiam Aldus ediderat.

25 Barin.] Hec est (.puto.) uaria Plinij 3. 11. qui idem Veretinos Salentinos eo extremo capite refert. caue ne cum Bario confundat. De Leucis Leuternijsq. nihil habeo.

Per Rodias.] Rudiae sunt Plinio 3. 11. & Melae 2. 4. & Ptolemeus habet Ραδία.

Vriam.] Ita habet & Plinius, & uacuo consummādi, alibi ostensum est & à nobis & ab alijs. Nam Hyria Υρία, hodie apud Herodotum legitur in Polymnia. in ijs quae sunt de Brundisio λέγοντες κρήτες scripsi, ut textus cohereret. alias λέγεται κρήτας lacunam ostenderet. Locus alioqui non est satis integer, et βασιλῶς μύς utcumque coniecit.

26 Quā mult.] ἡμῶν ἡμῶν legi, cum esset ἡμῶν. ὡς. opponitur enim ei quae curribus est peruisa. Sed Celia uidetur Plinij esse Colium. habet & Ptolemeus simplex. de Netio nihil habeo: nisi fortasse sit Aletium Plinij. Cerdoniam in Herdoniam mutavi. nam sic et Ptolemeus, & Plinius ubi tamen Herdoniensis pro Herdoniensibus uitio leguntur. Meminit huius urbis Livius initio XXVII. Ceteram post Κλαυδῖος & Γαλατίας in Caudium & Calatiam mutavi. de Calatia dictum apud Stephanum. & Caudinos hic habet Plinius 3. 11. Sed & Ἀπηννίον scripsi, cum nullos nossem Appianos montes. Locus suspectus. Porro ἰγνατίον & ἰγνατίον in Egnatiam uerti. Sic & Plinius, & Ptolemeus & alij. Gnatiam Horatius Poetice in itinere Brundisino uocat. 1. Sat. 5. μέγας δ' ἰγνατίον. Locus hic fuit confusus & corruptus. itaque & interpres monstrum prodidit. pro Πενκίλοις erat scriptum πινκτίον. Saluum non satis noui, nisi quod Syluinos esse puto, quos cum Venusinis Plinius nominat. 3. 11. ἑκατέρω τὰς δ' ἰγνατίον. Vox τὰς uidetur excidisse, ut geographica monstrant tabulae. Tarentum itaque reposui. τὰς fecit ut τὰς putaretur abundare. Caunios in Dannios cur mutarim, causa est euidentis.

27 Argyrupensium.] Ἀργυρῶν. Sic citat Stephanus. Sed & Maro Argyripam dixit Ribrum. itaque unico non male scribitur. Lycophron BI produxit. sic & Apuliam cum unico P inuenissem scriptam, non mutavi. cuius primam syllabam & corripit & producit Horatius. Ceteram Argos Hippium in Graeco erat ἀργυροπίον corrupte. testes Stephanus, Plinius, Virgilius — patri cognomine gentis: Scruum, alij.

28 Ceterum interualla.] uidetur aliquid aut corruptum, aut (.quod magis apparet.) mutuum, nam & reliqua sunt corrupta, & suo signo à me affecta.

28 Ad sanitatem.] ἡγῶν ὡς φούσιν legebatur. scripsi φούσιν. suspicor autem scribendam, ὡς γίμαρ φούσιν.

29 Initam f.] Locus corruptus, quod nel Gallo- rum omissum nomen indicet, cui respondet sequens reg- latium. neque uolui in uerbis supplendis laborare. cum Polybij locus in solij primi calce libro primo extat. Huiusmodi ex Lysandro & Agesilao & Pelopida & Antioche Plutarchi, Xenophonte, Diodoro Siculo, & alijs require.

30 Hinc regem petunt.] Lego βασιλῆος. locus est misere mutilatus. Voluit autem docere monarchiam hoc felicitatis reip. Romanae parasse, ponē dissipatē seditionibus imperium cum socio ambientium. Vide Horat. Oda 3. libri sexta. & historia.

GERMANIAM MA-

GNAM CONTINET HÆC EUROPÆ

TABVLA, CVM INSVLIS SIBI ADIACENTIBVS. PARALLE-
 lus ipsius medius proportionem habet ad meridianum, quam tria
 ad quinque. Terminatur tabula ipsa ab oriente Iazygibus Metana-
 stis & Sarmatia Europæ. A meridie, Rhætia, & Norico &
 duabus Pannonijs. Ab occasu, Gallia Belgica.

A septentrione, oceano Germanico.

	H.	m.		H.	m.
Amasia	6	30	Diffans ab Alexandria	2	serè
Lupia	16	45	versum occasum.	1	40
Germania Rhobodunum	15	50		1	20
Ciuitates Scandia insu- la.	18	0		1	0

Habet diem maximum.

E

TABVLAG

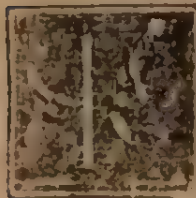
THE
AMERICAN
LIBRARY
OF THE
CONGRESS

ΣΤΡΑ'ΒΩΝΟΣ ΓΕΩ.

ΓΡΑΦΙΚὴν ΒΙΒΛίον
ἘΒΔΟΜΟΝ.

ἸΦΟΒΕΙΣ.

Εὐ τῷ ἰσχυρῷ λέγει τῆς Εὐρώπης τὰ λεγόμενα
 μέγα· ἰσχυρὸν γὰρ πρὸς τὸν ἑαυτοῦ πῆχυν τὸ φέρον μέχρι
 τοῦ Ταναΐδος, καὶ τὸ γινώσκον τῆς Μικτοῦδος ὁρίμα
 νος, καὶ ὅσα μεταξὺ τῶν Ἀδρίων, καὶ τῶν Ἀργεῖων τῆς
 Ρωτικῆς θαλάσσης μετὰ, ἀποκαλυφάντες πρὸς νό-
 τον, μέχρι τῆς Εὐλάδος, καὶ τῆς Προποντιδος ὁ ἰ-
 σχυρὸς· ἵνα δὲ καὶ Μακεδονία πάσα.

ἰρηνοῖσι δ' ἡμῖν πόδι τῆς
ἰσχυρίας, τῶν Κιλικῶν
ἐθνῶν, καὶ τῶν Ἰταλικῶν,
σὺν ταῖς πλησίον ἐκείναις,
ἐφ' ἑαυτῶν αὐτῶν λέγειν τὰ
λαμπρόμενα τῆς Εὐρώπης
μόρου, διηλῶσι τὸν ᾧ δέχόμενον τρόπον. Λα-
πειται δὲ τὰ πῦες ἐν μὲν τὰ πόδας τῶν Ῥή-
νων μέχρι τοῦ Ταναΐδος, καὶ τοῦ σώματος
ἐν Μακρόνδος λίμνης, καὶ ὅσα μεταξὺ τοῦ
Ἀσφρίου, καὶ τῶν ἀκρεθῶν ἐν ποταμῶν βα-
λάνης μόρων ἀπλάμβανον πῦες νότον, μι-
χρὶ ἐν ἑκάστῳ καὶ ἐν προποντιδῶν ὁρί-
σιν. Διαίρεται γὰρ ὅτι ἀπασαν ὡς ἐχου-
τάτω διχα πῶν λεχθῶσαν γλῶ, μίγνιν
τῶν καὶ τῆς Εὐρώπης ποταμῶν, ῥέων πῦες
σώτον καταρχάς, ὥτ' ὑδρεφῶν δύθους ἀπὸ
ἐν δύσεως ὑπὸ πῶν ἀνατολῶν καὶ τὸν πό-
τον. Ἀρχεται μὲν ἐν ἀπὸ τῶν Γορμανικῶν
ἄκρων τῶν ἰσχυρίων, πλησίον δὲ καὶ τοῦ
μυχῶ τοῦ Ἀσφριαζηνῶν. διέχων αὐτὸ πῶν
χίλιος πεδῶν. τλθὺντα δ' εἰς τὸν πότον,
ὅ πολλὸν ἀπώθεν τοῦ Τύρας, καὶ τῶν τοῦ Βο-
ρυνδῶν ἐκβολῶν, ἐκκλίνου πῶς πῦες
ἀκκῶν. Προσέρχεται μὲν δὲ ἐν τῇ Ἰστροῦ
πείρας τοῦ Ῥῶν, καὶ ἐν Κιλικίᾳ. ταῦτα
δ' ὅτι ταῖς Γαλαζικαῖς ἐθνοῖς, καὶ τὰς Γορμα-
νικαῖς μέχρι Βασκρονῶν, καὶ Τυρμητῶν, καὶ
τοῦ ποταμῶ τοῦ Βορυνδῶν, καὶ ὅσα μετα-
ξὺ πύκτον, καὶ Ταναΐδος, καὶ τοῦ σώματος
ἐν Μακρόνδος, ὅς τε πῶν μισόγαυρον ἀνα-
τάτω μέχρι τοῦ Ἰκσανῶ, καὶ τῆς ποταμῶν κλύ-
ζειται θαλάττης. μισομβρεῖν δὲ τὰ τε ἰλυ-
ταικά, καὶ τὰ θρασυκία, καὶ ὅσα πύκτον ἀνα-
μείμικται τῶν Κιλικῶν ἢ Ἰννων ἄλλων μέ-
χρι ἐν ἑκάστῳ. Λέγουσιν δὲ πρῶτον πῶν
τῶν ἐκτὸς τοῦ Ἰστροῦ πῶν γὰρ ἀπλὸς ὅρα

STRABONIS RERVVM

GEOGRAPHICARVM LIB-
BER SEPTIMVS.

ARGVMENTVM.

Septimus liber reliquas Europæ partes explicat: sunt autem hæc que orientem spectans ultra Rhenum usque Tanain, & Maoridis paludis ostium, quæq; inter sinum Adriaticum & sinistras maris Pontici partes Ister accipit, ad austrum usq; in Græciam atq; Propontidem, in quibus & tota Macedonia continetur.

Ispania, Gallicis & Italicis gentibus, uicinisq; insulis enarratis, sequitur ut reliquas Europæ partes persequamur, diuisione instituta qualẽ rei fert natura. Restant ergo ea, quæ uersus ortum Solis à Rheno usq; ad Tanain sunt & ostia Mæotidis paludis: & quæ inter Adriam & sinistra Pontici maris meridiem uersus ad Græciam usq; & Propontidem Ister intercipit. Is enim uniuersas istas regiones quàm proximè medias transit, maximus omnium Europæ fluuiorum. Ab initio uersus meridiem, inde conuersus ab occasu contra ortum ad Pontum labitur. fontes eius in Germaniæ extremis uersum occasum partibus, non procul à recessu intimo Adriatici sinus, à quo eis serè stadia abest. exit in Pontum, nō procul à Tyræ & Borysthenis ostijs, quodammodo uersus septentriones inflexus. Ab Istro septentrionem respiciunt quæ sita sunt ultra Rhenum & Celticam. ut sunt Gallicæ gentes, & Germanicæ, usq; ad Bastarnas, Tyrigetæ, ac Borysthenem fluuium, & quæ inter hunc ac Tanain atque ostia Mæotidis cū in mediam terram porriguntur usque ad Oceanum, tum Pontico alluuntur mari. meridiem uersus ab Istro sunt Illyricum, Thracia, & qui his permiscetur Celtici alijsue populi, ad Græciam usque. Dicemus autem principio de ijs quæ trans Istrum sunt gentibus: est enim earum multo simplicior, quàm ab altera parte degentium explicatio.

Statim ergo trans Rhenum post Celticos
populos orientem uersus sita loca, Germani
incolunt, à Gallis parum differentes, si ferita- Germani.
tis, corporum magnitudinis, & fului coloris

Εὐθύς ποίνω πὰ πέραν τοῦ ῥίλου μετὰ πύς κελπηούς πῆς πλῆρῃς ἀκκλημενίας ἑορμανοὶ ἐ-
 μόν, μικρὸν ἀσταλάσσοντα τὸ κελικὸ φύλον, ἔρ' τι πλεονασμῷ ἐλ' ἀχρίστηθ' ὁ μεγίθυς, ὁ τ'
 F φαυλό

ἑφήμερον ἔχουσι πρᾶσκαδύλιν. τροφή δ' ἀ-
πὸ τῶν θρίμματων ἡ πλέστη, καὶ ἀπὸ τοῦ
νομᾶσι, ὡς τ' ἐκένους μινύμηναι, τὰ οἰ-
κῆα ταῖς ἀρμαμύλαις ἐπάραντον, ὅποι αὖ
ἔβη τριπόρται μετὰ τῶν βοσπλημάτων.
Ἀλλὰ δ' ἐνδεῖς ὄρα δὴν ἰδὼν Γερμανικᾶ,
Χερουσκοί τε καὶ Χάηοι, καὶ Γαμβριό-
νοι, καὶ Χαθουαίοι. πῶς δὲ τῶν ὀκτανῶ
Σούγαμβροί τε, καὶ Χάυβοι, καὶ Βούκτοροι,
καὶ Κίμβροι, καὶ Κῆκοι τε Καοῦλλοι, καὶ Καμ-
ψιανοί, καὶ ἄλλοι πλείους. Ἐπὶ ταῦτα δὲ
τῶν Ἀμασιᾶ φέρονται, Βίσουρις τε, καὶ
Λουπίας ποταμός, διέχωρ Ρῶνον ποτὶ ἑξ-
ακσίους σαδίου, ῥέων δὲ Βουκτόρων τῶν
ἐλαττόνων. ἔστι δὲ καὶ Σάλας ποταμός, οὗ
μεταξὺ καὶ τοῦ Ρῶνου πολέμων, καὶ ἑσθ-
ρῶν ἀρσῶν ἐπιτελόντων ὁ Γερμανικός. ἔ-
χοντο δ' ὁ μόνον τῶν ἰδνῶν τὰ πλεί-
στα, ἀλλὰ καὶ τὰς ἐν τῶν παρὰ πλῆθιν ἡσους,
ὧν δὲ καὶ ἡ Βυρχανίς, ὡς ἐκ πολιορκίας ἔ-
λι. γινώσκοντα δὲ ταῦτα καὶ τὰς τὰ ἰδνῶν, πο-
λεμοῦντα πῶς Ρωμαῖες, ἐπ' ἐνδεῖς καὶ
πάλιν ἀφιστάμενα, ἢ καὶ καταλιπόντα
τὰς καταποικίας. ἑσθ' ὡς πλείονα δὲ γινώσκοντα ἡ-
πῆρξεν, ἢ ἐπὶ τριπλῆς πῶς στρατηγῶν ὁ Σε-
βάτος, Ἰαβαίαν τὸν Ἀλβιν, μετὰ σὺν
ἐκαστὸν ἐπανισχυμένους. καὶ δ' ὁ δύπορώτι-
στον ὑπὲρ λαβὴ στρατηγῶν τὸν ἐν χόρσι πόλι-
μον, ἢ τῶν ἑξ τῶν Ἀλβιν καὶ ἡσυχίαν
ὄντων ἀπὸ τοῦ, καὶ μὴ παρὰ φύσιν πῶς
τῶν κρινωνίαν ἢ ἑσθ' ἔχοντες. ἤρξαντο δὲ τῶν
πολέων Σούγαμβροι πλείονα οἰκιστῶν
τοῦ Ρῶνου, Μέλων ἐχόντων ἡγεμόνα. καὶ
καὶ δὲ τῶν διέχωρ ἄλλοι, ὅμοιοι, δυνάστες
τῶν καὶ καταλυόμενοι, πάλιν δ' ἀφιστά-
μενοι, πῶς δὲ τῶν, καὶ τὰ ὅμοια, καὶ τὰς
πίστας. πρὸς οὗς ἡ μὲν ἀπίστια, μετὰ ὅφελος·
οἱ δὲ πῶς δὲ τῶν, τὰ μέγιστα καὶ βλα-
ψαν, καὶ ἀπὸ οἱ Χερουσκοί, καὶ οἱ τούτων
ὑπὸντο, παρ' οἷς τὰ τρία τὰ γράμματα Ρω-
μαίων μετὰ τῶν στρατηγῶν οὐδὲν Κρίν-
τιλίου παρὰ πῶν ὁδῶν, ἀπὸ τῶν ἐν
ἐνδεῖς. ἔπειτα δὲ δίκας ἀπαντῶν, ἢ πα-
ρίχον τῶν ἰδνῶν Γερμανικῶν λαμπρότα-
τον δειξάμενον, ἐν ᾧ ἐδραμβόθη τῶν ὑπὸ
φαναστῶν αὐτῶν σώματα καὶ γυναι-
κῶν, Σεμιγυντός τε καὶ Σεγιέσον υἱός, Χερ-
ουσκῶν ἡγεμόν, καὶ ἀδελφὴ αὐτοῦ. γυνὴ
δ' Ἀρμενίου τῶν πολυμαρχήαντων ἐν τοῖς
Χερουσκοῖς ἐν τῇ πῶς οὐδὲν Κονίπλι-
ον πρᾶσκαδύλιν, ἢ καὶ ἐν σινέχοντι
πόλεμον, ὄνομα Θεονίλδα, ἢ υἱὸς Σεγιέσονος Λίγιμνος υἱὸς τῶν Χερουσκῶν ἡγε-
μόνος. ἢ γυνὴ οὐδὲν ἑσθ' ἢ Κρομύρος θυγάτηρ, ἢ γυνὴ Βακίδης, ἢ Δουδελί βασιλεὺς τῶν Μι-

unum diem constantibus, cibusei à pecore plurimus, ut & Nomadibus. quorum etiam imitatione rebus suis in currus impositis facile cum pecore suo abeunt quò uisum fuerit. Aliæ minores Germanorum sunt gentes Cherusci, Chatti, Gamabriuni, Chattuarij. ad Oceanum autem Sicambri, Chaubi, Bucteri, Cimbri, Cauti, Caulci, Campsiani, & aliæ plures. In eandem cum Amisia partem feruntur Visurgis & Lupias, qui per Bucteros minores fluit, à Rheno distans circiter 100 stadiis. Est & Sala fluvius, inter quem & Rhenum bellum felici successu gerens obiit Drusus Germanicus. Hic non gentes modò plures subegit, sed & insulas in legendo litore obulas. quarum est Byrchanis, ab eo expugnata. Innotuere istæ gentes, cum bellum contra Romanos gererent, deinde concederent, post uel rursus deficerent, uel suas habitationes desererent. Ac fuissent, ut apparet, plures etiam cognitæ, si Augustus militibus permisisset, ut transmissis Albi eò rebellantes perlequerentur. Sed promptus censuit Augustus se bellum quod erat præ manibus confecturum, si populos ultra Albim sitos ac nihil mouentes, missos faceret, neque irritatos maleficio ad societatem cum hostibus ineundam inuitaret. Belli initium fecere Sicambri Melone duce, Rheno vicini. atque huic alij post alios successerunt, positi imperio, eoque deturbati postea. rursusq; inde deficientes fide & obsidibus proditis. Aduersus hos plurimum utilitatis est in incredulitate. quibus fides habita est, ij maxima damna intulerunt. ut Cherusci & eorū subditi, apud quos tres Romanæ legiones cum duce Quintilio Varo contra datam fidem insidijs circumuentæ perierunt. Pœnastamen uniuerſi dederunt, ac Germanico iuniori pulcerrimam triumphi materiam, in quo is illustrissimos uiros

Triumphus Germanici.

ac feminas duxit. de quibus Semiguntus, & Segesti filius Cheruscorū dux sororq; eius. & uxor Armini, qui belli dux fuerat Cheruscis cum uiolatis pactis Varum Quintilium inuaderent, atque etiamnum bellum fouet, nomine Thusnelda, ac filius tres annos natus Thumelicus. necnon Sesithacus Aegimeri F. Cheruscorum ducis, eiusque uxor Rhamis, Vromeri filia Chattorum ducis, & Deudorix Betonitis filius, qui frater erat Me-

lonis,

Ἰστρον κατὰ νότιον μέρος, κατὰ Ἀπυ-
 τανπίον, τὴν περὶ τοῦ Ἑρκυνίου ὄρους,
 μέρος τὴν καὶ αὐτὴν τῶν ὄρων κατέχουσα, ὡ-
 τε πλατείῃ περὶ τὰς ἀρκτοὺς μέχρι τυ-
 ριγέτας. πῦρ δὲ ἀκείβητος ἔρους οὐκ ἔχο-
 μεν φράσαι. Διὰ δὲ τὴν ἀγνοίαν τῶν τό-
 πων τούτων, οἱ τὰ Ἑσπέρια ὄρη, καὶ τοὺς Ὑ-
 πόβωρος μινδοποιούσας, λόγον ἤφικον-
 ται· καὶ Πυθίας ὁ Μασσαλιώτης κατεψεύ-
 (ατο ποιῶντα) ἢ παρακλιανίτῃ, πειθὴ
 μεταχέμεν τὴν πόλιν τὰ οὐράνια καὶ μα-
 θηματικά ἰστοίει. Ἐκείνη μὲν ἐν ἐσθλοῦ.
 οὐδὲ γὰρ ἔτινα Σοφοκλῆς τραγῳδῇ πόλιν
 ἢ Πειθίαν λέγων, ὡς ἀναγκασθεὶς τὸ
 Βορέιον κρημίδειν.

Ὑπὲρ τι πόντον πάντ' ἐπ' ἔχεται χρο-
 νός,

Νυκτὸς τι πηγὰς οὐρανοῦ τι ἀναψυ-
 χέει,

Οὐδὲ τι πάλαιον ἠέπερ—

οὐδὲν αὖ ἐν περὶ τὰ νῦν, ἀλλ' ἑατέον· ὡς
 περ καὶ ἐν τῇ θαλάσσῃ ὁ Σωκράτης. Ἀ δὲ
 ἐκ τῆς παλαιᾶς ἰστορίας καὶ τῆς νῦν παρελ-
 φάμεν, ταῦτα λέγομεν. Οἱ πόινων ἔλ-
 ναν, αὐτὸν Γίγαντα, θεῶν καὶ ἡρώων. ὡ-
 κωμ δ' ἐφ' ἐκάτερα τοῦ Ἰστρον καὶ οὐπί,
 καὶ οἱ μυδοὶ, θεῶν καὶ ὄντων καὶ αὐτοὶ, καὶ
 ἐν οὖν μυσὸς καλούσιν· ἄφ' ὧν ὁρμήθη-
 σαν καὶ οἱ οὖν μεταξὺ Λυδῶν, Φρυγῶν
 καὶ Τρώων οἰκούντων μυδοὶ. καὶ αὐτοὶ δ'
 οἱ Φρυγίαι Βρύγαι ἄσι, θεῶν καὶ πῖθον,
 καὶ ἀπὸ καὶ οἱ μυθολογῶν, καὶ βιβρῶναι,
 καὶ μεμβριδιῶν, καὶ βιδιῶν, καὶ οὐνοί.
 Δοκῶ δὲ καὶ αὐτὸς μαριανδυνός. οὐδὲ μὲν
 ἐν τελείῳ ἐκλελοίπασιν πάντες τὴν Εὐρώ-
 πην, οἱ δὲ μυδοὶ συνήμηναν. Καὶ ὁ μῦθος
 δὲ ὁρῶν ἀνέλεμ μοι δοκῶ ποσειδῶνιον αὐ-
 τῷ τῇ Εὐρώπῃ μυσὸς καλεῖται. λέγω δ'
 αὐτὸν ἐν τῇ θεῶν, ὅταν φῇ.

αὐτὸς δὲ πάλιν βίβειν ὅσοι φαενά,

Νῆσθον ἰφ' ἵπποπόλων θεῶν καὶ
 ῥώμεν αἶαν,

Μυσὸν τ' ἀγχιμάχων—

Ἐπεὶ αἶαν αὐτὸν κατὰ τὴν Ἀσίαν μυσὸς
 δὲ χροίτῃς, ἀπὸ τῆς αὐτῆς αὐτῆς λόγῃ.
 τὸ γὰρ ἐν τῇ Τρώϊ ὅταν τὴν ὄρα-
 σιν αὐτὴν τῇ θεῶν γλῶ, συγκαταλέγων
 ταῦτα τὴν τῶν μυσῶν, τῶν οὖν νῆσθον ἰ-
 ἐντων, ἀλλ' ὁ μῦθος τῇ Τρώϊ, καὶ ὅτι οὐ
 αὐτῇ ἰστρομύχων, καὶ ἐκατέρωθεν, διαρ-
 χῶν δ' ἀπὸ τῆς θεῶν πλατὴν ἡλκασεν-
 ται, συγχέοντ' αὐτὸν τὰς ἀπείρους, καὶ
 ἐκ τῆς φράσεως οὐκ ἀνοῦντ'· τὸ γὰρ πάλιν τῇ τῶν μάλιστ' αὐτῶν ἐν τῇ τῶν δ' ἀπὸ τῆς

tem secundum Istrum protenditur, & eregi-
 one finibus Hercynia sylvarum, partem monti-
 tium ipsa quoque complectens: deinde uer-
 sus septentrionem dilatatur usque ad Tyri-
 getas. Atque ignoratione horum locorum
 factum est, ut audirentur, qui Riphæos mon-
 tes & Hyperboreos commenti sunt: taliaq̃
 de ora Oceani mendacia traderet Pytheas
 Massiliensis, præscriptione usus narrationis
 rerum cœlestium & mathematicarum. Eos i-
 gitur missos faciamus. Neque enim si qua tra-
 gicè Sophocles fabulatur, Orithyiam à Bo-
 rearaptam narrans fuisse perlatam

Superq̃ Pontum ad terræ fines extumos,
 Fontesq̃ue noctis, & cœli aduersam pla-
 gam,

Hortum ueteremq̃ Phœbi—:

quicquam hæc ad institutum nostrum faci-
 unt. Itaq̃ omittamus ista, ut & in Phœdro,
 Socrates. quæ autem ex ueteri ac recenti hi-
 storia accepimus, referamus. Proinde Græ-
 ci Getas existimauerunt esse Thracicam gen-
 tem. Hi Getæ ad utramque ripam Istrum ac-
 lebant, itemq̃ue Mysi, ipsi quoque Thraces,
 & quos nunc Mysos uocant, à quibus profe-
 cti sunt qui nunc inter Lydos, Phryges, ac
 Troas habitant Mysi. Quin & ipsi Phryges,
 Bryges sunt, gens Thracica, sicut & Mygdo-
 nes, Bebryces, Medobithyni, Bithyni, Thyni,
 & (ut arbitror.) Mariandyni. atq̃ hi quidem
 omnes Europam profus deseruerunt: Mysi
 in ea constitere. Et sanè Posidonij comprobo
 coniecturam, qui Europæos, id est Thraces,
 Mysos ab Homero nominari indicat his uer-
 bis:

Partem in diuersam retrò sua lumina tor-
 sit,

Thraces equum domitores, comminus at-
 que potentes

Pugna respiciens Mysos—

Nam si quis Asiæ populum Mysos intel-
 ligat, incongruus erit sermo. Qui enim dicēs
 Iouem à Troia uisum auertentem in Thra-
 cum terram, cum his comprehendat Mysos
 non in diuersa parte sitos, sed confines Troæ-
 di, & post eam incolentes atque ab utroque
 latere, à Thracia autem lato diuisos Helle-
 sponto: is & terræ continentes partes diuer-
 sas confuderit, neque Homeri uerba intelle-
 xerit. Nam rursus oculos conuertere, id
 maximè est retrorsum auertere. qui autem à

Troianis

ροὺς γυναικῶν οἰκῶν, οὐδ' αὖτις διὰ τῶν
ἐμφασιν ὑπογράφει, καὶ μάλιστα παρὰ
τοῖς Θραξί, καὶ τούτων τοῖς γέταις. Ὁ-
ρα δ' ἂν λέγει Μενάνδρῳ· ποδὶ αὐτῶν, ὃ
πλάσας, ὡς αἰνός, ἀλλ' ὃς ἰσορίας λαβὼν·

πάντων μὲν οἱ Θραξῶν, μάλιστα δ' οἱ γέ-
ται·

ἡμῶς ἐπάντων· (καὶ γὰρ αὐτὸς δύχομαι
ἐκείθεν εἶναι τὸ γένος·) οὐ σφόδρ' ἐγ-
χεατῶς

ἔσμι·

καὶ ὑποβάς μιν ὅτι ποδὶ τῶν γυναι-
κων ἀκρασίας τίθῃσι τὰ παραδείγματα·

— Γαμῶ γὰρ ἡμῶν ὃ δ' εἰς, οὐδέ κ' ἂν
ἐνδεῶς γυναικας, δ' ὡς κ' ἐκ τῶν πλείους

πρὸς.

Ἀντίθετος δ' ἂν πρὸς τὴν γυναικῶν τὴν
χει,

Καταστροφὴ τῆς ἀντιθέσεως,

Ἀδελφῶν, ἀννυφῶν, οὐτ' ὡς ἀδικαλῶν
ἐνδεῶς ἐκεί.

Τὰντα γὰρ ἐμολογῶντα μὴ καὶ παρὰ
τῶν ἄλλων. ἂν αἰνός δ' αὖτις αἰνός, ἅμα μὴ
ἐξ ἑλίου νομίζων βίον, τὸν μὴ μετὰ πολλῶν
γυναικῶν, ἅμα δ' ἐκαστοῦ καὶ δικαίου
τῶν τῶν γυναικῶν χῆρον. Τὸ δ' ἐκαστοῦ
βίον νομίζων, καὶ λαμπροβότας αὖτις ἐρήμους
γυναικῶν, σφόδρα φησὶν πῶς τὰς κοι-
νὰς ὑπολήψεις. ἐκαστὸν γὰρ ἐλπίσιν
δαμονίας ἀρχηγούς οἰσινταί τῶν γυναι-
κων. αὐτὰ δ' ἐκαστοῦ αὐτοῦ πῶς καλοῦν-
ται, πῶς τῶν ἀδικαλῶν θραξῶν τῶν δι-
κῶν, καὶ ἰερῶν, καὶ ποταμίων. ἀντι-
θετον δ' ἂν περὶ αὐτῶν ἡμῶν ἡμῶν ἐκαστοῦ
ἐκαστοῦ. Ὁρα δ' ἐκαστοῦ τὸν αὐτὸν ποιητὴν,
ἂν λέγει αὐτῶν τὸν ἀχρόμνον τῶν ποδῶν
δουσίας τῶν γυναικῶν ἀπάταις, καὶ λί-
γοιτα·

— Ἐπιτίβησι δ' ἡμῶς οἱ θεοὶ

μάλιστα αὖτις γήμαντας· αἰὲν γὰρ ἔνα

ἄγειν ἰερῶν ἐς' ἀνάγκην.

— Τὸν δ' ἐμολογῶν, αὐτὸς τῶν αἰ-
τιῶν.

Ἐξ ὅθεν δ' ἐκαστοῦ τῶν ἡμερῶν,

ἐκυμβαλίζον δ' ἐπὶ τῶν θραξῶν αἰ-
κλῶν,

ἂν δ' ὡλόλυζον·

Τὸ μὲν αὖτις αὖτις αὖτις τῶν γειτῶν
δουσίας νομίζοντα, παραλόγον τι ἐμφά-
σις. τὸ δ' ἐκαστοῦ ἐκαστοῦ ἐκαστοῦ τῶν ποδῶν
τὸ δ' αὖτις αὖτις αὖτις τῶν ποδῶν. Ποσειδώνι-
ος, οὐκ ἀπίστον, καὶ ἐμφύων ἀπὸ τῶν ποδῶν
πῶς τῶν γειτῶν, ὄνομα Ζαμόλξην, δουλοῦσαι πυθαγόρα, καὶ πῶς τῶν οὐρανίων παρ' ἐκείνους μα-
δαί,

autem absque uxoribus uiuerent, nullius ta-
lis rei indicium extat, maximè apud Thra-
ces, & de his Getas. Considera enim quæ de
hīs Menander, non ficta (.puto.) sed ex histo-
ria desumpta scribit.

Omnes enim Thraces, Getæ sed maximè
Nos omnium (.namq; inde gloriōr genus
Meum esse, continemus a mulieribus

Nos non satis—

pauloq; post effusæ in uxores libidinis ex-
emplaponit.

Nam nemo nostrū uxoribus potest de-
cem

Contentus esse: undecimam, quā duode-
cimam

Pleriq; ducunt. quattuor qui duxerit

Duntaxat, aut uel quinque, censetur miser

Nostratibus, mortemq; obiturus, nuptia-
rum expers—

Hæc quidem etiam alij confirmant.

Neque uerò probabile est eosdem simul
& uitam paucis contentam mulieribus mise-
ram deputare: & pro uirtute prædito iustoq;
ducere eum qui cōiugij sit exsors. Iam quod
religiosos putes, & Capnobatas eos qui u-
xoribus carent, id ualde repugnat receptæ a-
pud plerosque homines opiniononi. Supersti-
tionis enim autores esse mulieres nemo non
existimat. eaq; uiros inuitant ad curiosiores
cultus deorum, festos dies, ac supplicationes.
rarò uir seorsum uiuens qui ista curet inueni-
tur. Atque hic rursus eundem mihi audi poë-
tam, loquentem sub persona uiri impostu-
ras mulierum circa sacrificia adhibitas graui
us ferentis.

Nos maximè maritos enecant dij,

Festos dies qui semper agere cogimur.

Et inducit osorem mulierum, hæc ipsa cul-
pantem.

Rem quinquies die una fecimus sacram,

Septem ordine famulæ insonabāt cymbalis,

Alia ululabant.—

Enim uerò rationi aduersum uidentur, apud
Getas præcipuè religiosos haberi cælibes. su-
perstitiones, apud eam gentem uiuere, eosq;
animalibus abstinere, cum è Posidonij narra-
tione fidem meretur, tum ex reliqua historia.

Memoriæ enim proditū est, Getā quendā Za

molxin nomine, Pythagoræ famulum fuisse,

& cum ex eo quædā de rebus cœlestibus co-
gnouisse,

gnouisse,

λέγεται γὰρ
δῶν,

Mulieres super-
stitiosæ.

Zamolxis.

gnouisse, tum alta ex Aegyptijs, ad quos uagando deuenisset. Hunc Zamolxin in patriam reuersum, acceptum proceribus fuisse ac genti, quod ostentorum coelestium euenta præmonstraret. Tandemq; regi ab eo persuasum esse, ut eum, tanquam aptum ad ea quæ dijs placuissent enuncianda, collegam regni assumeret. itaq; hunc Zamolxin initiò sacerdotem creatum eius qui præcipue colitur apud Getas Dei: deinde nomen Dei eum accepisse, & loco quodam antroso, qui alijs esset inaccessus, se abdidisse, uitamq; ibi egisse, rarò cum externis, rege & famulis exceptis, congressum. usumq; ad hoc auxilio regis, qui sibi quàm antè multo audientiores dicto subditos sentiret, edicta scilicet sua consilio deorum promulganti. Is mos ad nostram usque durauit ætatem, semper aliquo reperto, qui ita esset animatus ut regi à consilijs esset, & à Getis Deus nominaretur. montem quodque putauerunt sacrum, itaq; ue appellabant. nomen ei, ut & flumini præterlabenti, Cogæonum. atque adeò quando Byrebitas Getis præfuit, in quem iam diuus Cæsar adornabat expeditionem, Decaneus eo honore fungebatur. Quin & per manus tradita ab animalibus abstinendi cōsuetudo Pythagorea, à Zamolxi instituta permansit. Atque hæc quidem & non malè disputantur de uerbis Homeri, quibus Mysos & præstantes Equimulgos indicat. Quæ autem Apollodorus in exordio libri secundi de nauibus adfert, nullo pacto quadrant. Laudat enim is sententiam Eratosthenis, qui Homerum aliosq; ueteres ait Græcarum rerum noticia præditos, remotiorum fuisse maiorem in modum ignaros. quippe & longorum itinerum imperitos, & nauigationis. Quibus uerbis ille patrocina's, Homerum ait Aulidi saxosæ titulum recte tribuisse, quia talis omnino sit. idemq; de Eteono callosa, & Thisba columbis abundante, herbosaq; Haliarto sentiendum esse. remotiora neque illi, neque reliquis nota fuisse. Nam cum in Pontum circiter quadraginta influat amnes, ne nobilissimorum quidem ullius mentionem eum facere: Istri puta, aut Tanaidis, Borysthenis, Hypanis, Phasidis, Thermodōtis, Halys. Tum Scytharum eum non meminisse: tantum in uniuersum quosdam præclaros Equimulgos, Lactiuoros, & Abios referre. Paphlagonas quoque mediterraneos eum cognouisse de relatu eorum qui terrestri itinere ad eos accessissent, mariti-

initio Catalogi.

θάρ, τὰ δὲ καὶ παρ' Αἰγυπτίων, πλαινὴν γὰρ καὶ μέχρι δούρεο, ἵπαι λθόντα δ' εἰς τῆς οἰκίαν, ἀπαδιδύαι παρὰ τοῖς ἑγκύμοσι, καὶ τῶν ἱερῶν, πθλίζοντα τὰς ὑπομασσίας. τὰ λόντωντα δὲ, πῶσαι τὸν βασιλῆα κοινοῦν τῆς ἀρχῆς λαβὴν αὐτὸν, ὥς τὰ παρὰ τῶν θεῶν δ' ἀγγέλλειν ἱκανόν. ἡπαρχὰς μὲν ἰορία καταδεῖναι τὸ μέγιστον πικρύνον παρ' αὐτοῖς θεῶν, μεταταύτη δὲ καὶ θεῶν πθλίζοντο βλῶναι, καὶ καταλαβόντα αὐτοὺς δ' οὐ τὴν χειρὸν ἀβασὺν τοῖς ἄλλοις, γὰρ ταῦτα διατὰ δα, ἀπὸ τοῦ γένου γαίνοντα τοῖς ἐκ τοῖς, πλῆν τοῦ βασιλῆως, καὶ τῶν θεοῖν. συμπαράτην δὲ τὸν βασιλῆα, ὄντων αὐτῶν πῶσαι πθλίζοντες ἑαυτῶν πολὺ πλείον ἢ πρότερον, ὥς ἐκφύοντα τὰ πθλίζματα συμβουλήν θείαν. Τὸ πο δὲ τὸ ἰδθ- δὲ ταιρὴν ἄχει καὶ εἰς ἡμᾶς, ἀπὸ τῶν ἐν εἰσοικισμῶν τοῖν- του τὸ ἰδθ-, ὥς τῶν μὲν βασιλῆα σύμβουλθ- ἰσπῆς, παρὰ δὲ τοῖς Γετοῖς ἀνομάζοντο θεοὶ. καὶ τὸ ὄρθ- ὑπὸ πλάθον ἰσθόν, καὶ πθλίζοντο σὺν οὐ- τως. ὄνομα δ' αὐτῶν Κωγαίονον, ὁμῶν νομῶν τῶν παρὰ τῶν ποταμῶν. Καὶ δ' ἔστι βο- ριβίς καὶ ἄρχη τῶν Γετῶν, ἵφ' ὧν ἄθ' παρ- σκευαὶ καὶ Καίσαρ ὁ θεὸς στρατόν, Δικαίη θ- εῖται ταύτην τὴν πλῆν. καὶ πῶς τὸ τῶν ἐμφύλων ἐπιχειρῶντα πυθαγόρεον, τὸ Ζαμόλξθ- ἔμειν παρὰ δ' ὄρθ-. τοῖντα μὲν οὐ κακῶς αὐτὸς δ' ἀποροῖς πῶσαι τῶν καμῖ- των παρὰ τῶν ποιητῶν πῶσαι τὴν μυθῶν καὶ ἀγαθῶν ἰππικολογῶν. Ἄ δ' ἂν ποτὶ δ' ὄρθ- ὦν τῶν δ' ὄρθ- πῶσαι τῶν πθλίζοντο ἑρκερ, ἡκιστὴ λίγιστ' αὐτῶν. ἐπαινῶ γὰρ ἑρατοδρόνους ἀποφασιστῶν οὐ φησὶν ἐκθ- νθ- καὶ ὁμῶν, καὶ ἄλλους αὐτῶν παλαιότες, τὰ μὲν ἐλλωικά ἀδύναι, τῶν δὲ πόρρω πολλῶν ἔχον ἀπείριαν· ἀπείρους μὲν μα- κρῶν ὁδῶν ὄντας, ἀπείρους δὲ τῶν ναυτῶν λιθῶν. Σικυνοχόρων δὲ τῶν, ὁμῶν φησὶ τὴν μὲν λυλιδά καλῶν πητρῶσαι, ὥς- πορ καὶ ἐστὶ. πολὺ κνημόν δὲ τὴν ἐτιμωτόν, πολυτρήμονα δὲ τὴν θίσβλιν, ποιήντα ἢ τὸν Ἀλίαςθον. τὰ δ' ἂν πῶσαι ὅτ' αὐτὸν ἐ- δύναι, ἔτι αὐτῶν ἄλλας. Ποταμῶν γὰρ πῶσαι τὴν ἡεράκοντα ῥιόντων ὥς τὸν Γόνθον, κα- δὲ τῶν γένετοτάτων μὲν φησὶ μεμνῶντα, οἷον Ἰστρον, Ταναΐδθ-, Βορυσθόνους, Ὑπᾶ- νιθ-, Θεσσιδθ-, Θερμῶνθ-, Ἀλυθ-. ἐπὶ τῇ Σκυθῶν μὲν μεμνῶντα, πάντας δ' ἀ- γαυῶς ἑνὰς ἰππικολογῶν, ὡς Γαλακτοφάγος, Ἀβίς τε Παφλαγόνος αὐτῶν γὰρ τῶν μετὰ τὰ ἰσ- ρακῶναι πῶσαι τὴν πῶσαι τοῖς πηλοσασάν- των τὴν

των τῶν παραλίαν ἡγενοῦν. καὶ ἐκότες
 γὰρ ἄλλων γὰρ εἶναι τότε τῆς θαλάσσης ταύ-
 τῆς, καὶ καταλίσσιν ἄξιον, ὅσα τὸ δ' οὐχ ἡμέ-
 ρου καὶ τῶν ἀγρίων τῶν ποταμῶν τῶν
 ἐν ὧν, καὶ καλίσσιν τῶν σκυθῶν ἐξοδουτέ-
 των, καὶ ἄλλων πρὸς τῶν, καὶ οἱς ἑραιοῖς
 ἐκπύμασι χροῦσι. οὐδ' ἐστὶν δ' οὐδ' ἐστὶν καὶ
 κλῆσι τῶν ἰώνων, ὅν τῇ παραλίᾳ πόλιν
 καταστάντων. ὁμοίως δ' ἀγνοῦν, καὶ τὰ πε-
 ρὶ λίγυπτον καὶ λιβύην, ὅσον τις ἀναβά-
 σσει. τὸ Νηλεὺς, καὶ πρὸς ὅσους τὸν πελάγους,
 ὅσον δ' ἀμὲν μνησθῆναι. ὅσον δ' ἰδίως τῶν με-
 ταξὺ τῶν ἐρυθραίων, καὶ τῶν λίγυπτίας παλά-
 τας, ὅσον δ' ἐστὶ τῶν ἀραβίων καὶ αἰθιοπῶν,
 καὶ τὸν ὠκεῖον, ὅσον δ' ἐστὶν τῶν ὠκεῖον
 φησὶ περὶ τὸν ἡγενοῦν.

Αἰθιοπίας δ' ὁνόμαζεν, καὶ Σιδονίους, Ἀρα-
 βίας τε.

Οὐδ' ἀναμάρτων δ' εἶναι περὶ ὁμῆρον καὶ
 γὰρ οὐκ ἐπὶ νεωτέρους ἐκείνους πολλὰ ἀγνοῦν
 καὶ τὰς ἀπολογίας. Ἡσιόδου μὲν ἡμῖν καὶ ἀ-
 γνοῦν, καὶ μεγαλοκρίτους, καὶ πυγμαί-
 ος. Ἀλκμαῶνα δ' ἐστὶν ἀνὸς ποδῶν. Αἰχὺλος
 δ' ἐκ κεφαλῆς, καὶ σφραγισμένους, καὶ
 μονομαχίας, ὅν τῶν ὁμοίων φησι, καὶ ἄλ-
 λα μνησθῆναι. Ἀπὸ δ' ἐκ τῶν ὠκείων συγγρα-
 φίας βαδίζοντες. Ἡ δ' ἐστὶν ὁρὴ λέγοντας, καὶ τὸ
 ὠκεῖον ὁρῶν, καὶ τῶν τῶν γοργόνων καὶ
 εἰσπορευομένων καὶ ἐκείνων, καὶ τῶν παρὰ τοῖς
 ποταμοῖς ποταμῶν γινώσκων, παρὰ ἐκαστὴν δ' ἐ-
 κκεῖν πόλιν, παρὰ εὐήμερον δ' ἐκ τῶν
 παρὰ τῶν γινώσκων, παρὰ ἀριστοτέλῃ δ' ἐκ ποτα-
 μῶν λίθους ὅσον ἀμῶν ἐκ τῶν ὁμοίων τήκε-
 σθαι, ὅν δ' ἐκ τῶν λιθῶν διονύσου πόλιν ἐστὶν,
 ταύτῃ δ' ἐκ τῶν ἐκείνων δ' ἐκ τῶν αὐτῶν ὅσον
 εὐήμερον. ὠκείων δ' ἐκ τῶν περὶ Σικελίαν
 τῶν πλάνων λέγοντες ἡμῖν δ' ὁμῆρον τῶν ὁ-
 δυσσίων. καὶ γὰρ αὐτὸν, γινώσκων τῶν μὲν πλάνων
 ἐκ τῶν ὁμοίων φησὶν. τὸν δ' ἐκ τῶν πλάνων ὅσον
 οὐκ ἀνιχνεύει μυθολογίας φησὶν. καὶ οἱς μὲν
 ἄλλοις συγγινώσκων εἶναι καλλιμαχῶν δ' ἐκ μὲν
 πάντων, μεταποικισθῶν γὰρ γινώσκων. ὅσον
 τῶν μὲν γινώσκων, καλυπθῶν γινώσκων τῶν ἡ-
 κερκυραν, Σχορίαν. ἄλλους δ' αὐτῶν τῶν ὁ-
 δυσσίων περὶ τῶν γινώσκων καὶ τῶν ἀκακισίων, καὶ
 δ' ἐκ τῶν ἰδίων, πελεθρονίον δ' ἐκ τῶν πελίων,
 γλαυκοπίον δ' ἐκ τῶν ἀδελφῶν. τῶν δ' ἐκ μὲν
 περὶ τῶν γινώσκων, πάντων τὰ πλάνων με-
 ταποικισθῶν, ὅσον τῶν ἐκ τῶν γινώσκων, ὅσον
 τῶν γινώσκων, ὅσον τῶν γινώσκων. τὰ μὲν
 γὰρ οὐκ ἐστὶν ἐκ τῶν γινώσκων γινώσκων τῶν
 πλάνων περὶ τὰ γινώσκων, καὶ ἐκ τῶν γινώσκων
 ταῦτα. Quippe & huic, & illi facile dederim posteriores antiquis in peritia rerū geo-

maritimam autem Paphlagoniam ignorasse.
 neque id iniuria. id enim mare tum nauigabi-
 le non fuisse: sed Axenum, id est, inhospitale
 appellatum, ob frigoris nimij difficultatem,
 & laeticiam ibi accolentium populorum, ma-
 xime Scytharum hospites immolantium, &
 carnibus eorum uescantium. ac caluarijs po-
 culorum loco utentium. postea temporis Eu-
 xinum, id est hospitale, ab Ionibus fuisse ap-
 pellatum, qui in ora eius urbem cōdidissent.
 Similiter eum fugisse res Aegypti & Africae,
 ut Nili exundationes, & aggerum in mare
 congestiones, quorum nullibi meminerit: si-
 cut neque isthmi inter rubrum & Aegypti-
 um mare, nec eorum quae in Arabia & Ae-
 thiopia sunt atque Oceano. nisi si Zenoni
 philosopho sit adsentiendum, sic scribenti Ho-
 mericum uersum:

Veni & ad Aethiopes, & Sidonios, Ara-
 besq.

Neque uerō id de Homero mirum esse.
 cum etiam multo posteriores multa & igno-
 rauerint, & prodigiose finxerint. ut Hesio-
 dus Semicanes, Capitones, Pygmaeos: Alc-
 man Steganopodes (. quasi pede praeditos,
 quo supini se regerent.): Aeschylus in Pro-
 metheo Canicipites, solidis oculis praeditos,
 unoculos, & alia infinita. Ab his se conuertit
 aduersum scriptores, qui Riphæos montes,
 & Ogygium montem, & Gorgonum ac
 Hesperidum domicilium tradiderunt: & ad
 Meropidem Theopompi terram, Cimmeri-
 dem Hecataei urbem, Euhemeri Panchæam
 terram, & Aristotelis lapides fluuiales areno-
 sos qui imbribus liquecant: urbemq; ab eo
 traditam Bacchi in Africa, quam unus quis-
 piam bis inuenire non possit. Quin & eos in-
 sectatur, qui de sententia Homeri Vlissem cir-
 ca Siciliam uagatum fuisse affirmant. nam si
 quid tale oportuerit, dicendum fuisse Vlissem
 quidem eo locorum errorib. actum, sed poë-
 tam fabularum inducendarum gratia in O-
 ceanum eos deportasse. Ac ceteros quidem
 uenia dignatur, de metro Callimacho: qui grā-
 maticum se professus, Gaudum tamen Caly-
 psus insulam faciat, & de Corcyra Scheriam.
 Alios item culpatur, qui de Gerenijs & Acace-
 sio, de Ithacæ pago seu curia, Pelethronio in
 Pelio, Glaucopio Athenis falsa scripserint.
 Atque alijs id genus paucis additis finem fa-
 cit, cum pleraque de Eratosthene transtule-
 rit, quae supra ostendimus parum esse consen-
 tanea. graphica-

graphitarum præstitisse: sed adeò ultra modum reprehendendò prouectos, maxime in Homerum, uidetur mihi meritò quilibet obiurgare posse: adeoque contrarium allerere, eos potèrè rerum ignorance exprobrare earum, quas ipsi nesciant. Ac reliqua quidem suis singula locis, quædam in uniuersali consideratione retulimus. Nunc de Thracibus nobis fuit sermo,

Med. initio. Acribus & Myſis, nec non clariſ equimul-
gis,

Lactiuorisq̃, Abijsq̃ue: hominum quis iu-
stior ulla

Gens extat nusquam.—

ut compararemus cum his ea quæ nostræ
tate traduntur, & quæ illi dixerunt. id præ
mum, quod ratiocinationem proposito suo
contrariam instituerunt. cum enim statui
sent ostendere ea quæ à Græcia longius di
stant uetustioribus minus fuisse quam recen
tioribus nota: contrarium ostenderunt, neq;
de remotis tantum, sed & in ipsa Græcia. Sed,
ut dixi, reliqua differamus: nunc propositum

Scythæ. persequamur. Scytharum aiunt Homerum fecisse mentionem, quippe sibi ignotorum: ita ut de eorum in hospites crudelitate, quos immolarent, deuorarent, & caluarijs eorum pro pœculis uterentur, ob quæ pontus fuerit dictus Axenus, nullum poneret uerbum. fingere autem eum egregios quosdã equimulgos, & lactiuoros atque Abios, hominum iustissimos, qui nusquam terrarum sint. Quo igitur pacto Axenum dixerunt, si ignorabãt scruiciam aut eos qui maximè eam exercerent, nimirum Scythas. An uerò tum temporis ij qui ultra Mysos, Thraces, Getasq; incolabant, equimulgi non erãt & lactiuori & Abij, qui etiam hodie in curribus degunt, & à uagando Numidæ dicuntur, è pecore, lacteque & caseo, maximè equino uictitant, neq; reponendi prouentus suos, aut cauionandi ullam norunt artem, tantùm mercibus merces permutare? Qui ergo Homerus Scythas ignorauit, qui equimulgos & lactiuoros quidam nominat? Hos enim ea tempestate equimulgos fuisse appellatos, uel Hesiod' testatur ijs 6 qui ab Eratosthene adducuntur uersibus. * —

Quid uerò miraculi est, si quia apud nos cō-
mercia & fraudes in ijs frequētes sunt, claros
iustissimosq; illos Home. uocauit, q; minimā
uię partē cōtractib. & pecunię tractādę im-
pēdūt, sed gladio poculoq; dētis reliqua om-
nia com-

ἴσθ' ὁτιοῦ. τί δ' ὅτε πῖραν τοῦ μητρίου
 πῦθαυαν, καὶ μάλιστα ἴφ' Ὀμήρου, διὰ μοι
 καὶ ὑπὸ πλάγαις διδάσας, καὶ τὸν ναυτίου
 ἡπῆμ, ὡς ποῦ ἐν ἀγνοοῖσι αὐτοί, πρὸς
 τοῦτον ἔειποι καὶ ποιητὴ πῦθαίρουσι. Τὰ μὲν οὖν
 ἄλλα γὰρ ὅτις κατ' ἑκάστη οἰκίᾳς μνάμης τυγ-
 χάνει, τί δ' οὐ τοῖς ἁπλοῦς. Νυνὶ δ' ἐπεὶ
 θρακῶν ἐλθὼμεν,

Μυσῶν τ' ἀγκυμάχων, ὃ ἀγαυῶν ἱπ-
πομολύδων,

Γλαυφώην, Ἀβίην τε Δικαιοτάτην
αἰδρώπων,

[illegible]

Αἰθιοπίας τε Λιγυαί δ' ἔ, Σκύθας ἱππο-
μολγούς.

Τὴ δὲ θάλασσαν, εἰς ἣν τὸ πλεονάζειν πρὸς
ἡμῖν τὰ συμβολαία καὶ τὴν πρὸς αὐτὰ ἀδ-
κίαν, δικαιωσάντες ἡμεῖς ἀγαθὸς αὐτῶν ἡπι-
στὰς ἐν τοῖς συμβολαίοις. Ὁ δὲ ἀργυρισμὸς
ζῶντας, ἀλλὰ καὶ κρινὰς ἀνιστημένους πάντας
πλὴν

cias & hospitij iungēdi causa Alexandrū con-
uenerunt. Quos rex comiter exceptos, inter
pocula interrogauit, ecquid nam esset, quod
maximē metuerent. expectabat enim hanc re-
sponzionem, se ab ipsis maximē timeri. iue-
rō responderunt, Nihil sanē, nisi ne fortē cœli
casu obruerentur. interim se tanti uiri amici-
ciam maximī pendere. Hæc quidem simplici-
tatis barbarorum sunt indicia: quorum ille
non passus Alexandrum in insulam uenire,
donatamen misit, amiciciamq; iunxit: hi nul-
lius semetu teneri, magnorum tamen uiro-
rum amiciciam plurimi facere responderunt.
Dromichætes porrō, qui atate successorum
Alexandri Magni Getarum rex fuit, Lysima-
chum cū in suam potestatem uiuum redē-
gisset, à quo bello erat impetitus, common-
strata ei cū sua tum gentis paupertate, si-
mulq; ut suis contenti fortunis uitam tole-
rarent, monuit ne bello tales persequeretur,
sed amicis ijs uteretur: hospitioq; exceptū,
composita amicicia dimisit. Sed & Plato in re
publica Marc. mare, ut magistrum malorum, quā
longissimē fugere debere eos præcipit, qui-
bus reip. forma bene constitutē sit cordi, ne-
que ad mare habitare. Iam Ephorus quarto
historiarum libro, qui inscribitur Europa, Eu-
ropæ partibus ad Scythiam usque explican-
do peragratis, ad finem inquit, cū aliorum
Scytharum, tum Sauromatarum non unum
esse uitæ institutum. quosdam enim eò im-
manitatis progredi, ut humanis etiam uescan-
tur carnibus: contra alios ab alijs etiam ani-
mantibus abstinere. Atque alij quidem (.ait.)
8 de crudelitate eorum uerba faciunt, 8 quodd
sciunt animos rerum atrocium ac terribilium
narratione percelli. cū tamē in alteram par-
tem neque quod dicatur desit, neque exem-
pla. Itaq; ipse (.inquit.) de ijs loquor, qui mo-
ribus utuntur probissimis. Sunt enim qui-
dam de uagis seu Nomadibus Scythis, qui
equorum lacte uescuntur, iusticia omnibus
hominibus superiores quorum & poëtæ me-
minerunt. Homerus enim louem ait respe-
xisse ad

Lactiuoros, Abiosq;: his non est iustior
ulla

Gens hominum. —

Et Hesiodus in poemate, quod circuitum
terræ inscripsit, ait Phineum ab Harpyis ab-
ductum in terram eorum, quibus

Pro domib. currus sunt, uiuere lacte suēnt.
Subiicit deinde causam, quod cū exili urant

as καὶ ξηρίας χεῖρ. Δι' αἰῶνα δὲ αὐτῶν φη-
σὶν ὡς τοῦ βασιλέως, ἐρίδι πρὸς τὸν πό-
τον τι μάστιγι ἐν ὁ φοβοῖντο, νομίζοντες αὐ-
τὸν ἐρεῖν. αὐτοὺς δ' ἀποκρίνεται, οὐδ' ἴσας,
εἰ μὴ ἄρα ὁ οὐρανὸς αὐτοῖς ἐπιπίσσει. Φιλί-
αν γὰρ αὐτοῖς ποῖτον ποτὶ πάντας τί-
θεσθαι. Ταῦτα δὲ ἀπλότῃ. Ἡ τῶν βαρ-
βάρων δὲ σημεῖα· τὸ τε μὴ συγχωρεῖν
τῷ ἡ τῶν ἀποβάσειν τῶν εἰς τὴν γῆσιν,
δ' ὡς δὲ τὸ μὴ αὐτῶν, καὶ σιωπῆν τοῦ
λίαν, καὶ τῶν φοβεῖσθαι μὴ μὴδ' ἴσας φαμέ-
ναι, Φιλίαν δὲ ποτὶ πάντας τίθεσθαι με-
γίστων ἀνθρώπων. ὅ, τι Διομυχίδης κατὰ
τοὺς Σκεδῶνους τῷ Ἀλεξάνδρῳ τῶν
βασιλέων. ἐκεῖν· πίνων λαβὼν ἡ γῆρας
Λυσίμαχον, ὡς τῶν ἀδούσαντα αὐτῷ, δι' ἑξας
τῶν πρὸς αὐτὸν τῶν αὐτῶν, καὶ τῶν ἰδίων, ὁ-
μοίως δὲ καὶ τῶν αὐτῶν ἀρκείων, ἐκείνους οἷς
ποῖτον μὴ πολιτεῖν, ἀλλὰ οἷσις χρῆσθαι.
ταῦτα δ' ἑπτῶν, ξηρίας, καὶ σιωπῆς καὶ
Φιλίαν, ἀπὸ τῶν αὐτῶν. Καὶ πλάττω γὰρ
τῇ πολιτείᾳ τῶν ἀλλοτρίων ὡς ποικίλῃ
δ' ἀσκαλὸν φόνον οἶται δεινὸν ὅτι πρὸς
φωτῶν τοὺς ἐν πολιτοδουμένους, καὶ τῶν
οἰκίῃ ἐπ' αὐτῇ. Ἐφορῶν δ' ὅτι τῇ τετάρτῃ
μὴ ἡ ἰσορίας, Εὐρώπῃ δ' ὡς τῶν ἀλλοτρίων
βίβλῳ, ποῖτον δ' ὡς τῇ Εὐρώπῃ μὴ Σκυ-
θῶν, ὡς τίλει φησὶν εἶναι τῶν τε ἄλλων
Σκυθῶν καὶ τῶν Σαυροματῶν τοὺς βίους ὁ-
μοίως. τοὺς μὴ γὰρ εἶναι χαλεπὸς, ὥστε
καὶ ἀνδρῶν ποταμίῳ τοὺς δὲ, καὶ τῶν ἄλ-
λων ζώων ἀπὸ τῶν αὐτῶν. οἱ μὴ οὖν ἄλλοι φησὶ
τὰ ποτὶ ἡ ἀκόμῃ αὐτῶν ἡ γούσι, πρὸς
τῶν δ' ἐνόν, καὶ τὸ θαυμαστόν, ἐκ τῶν αὐ-
τῶν ὅν· σκηνῶν δὲ ταῦτα, καὶ λίγαν καὶ
παρὰ δ' εἴματα ποικίλῃ. καὶ αὐτὸς οὖν
ποτὶ τῶν δικαιοτάτων ἡδὲ τοῖς χαλεπῶν πο-
ίεσθαι τοὺς λόγους. εἶναι γὰρ πᾶς τῶν νό-
μων δ' αὐτῶν γὰρ αὐτῶν πρὸς τοὺς ἰπ-
πων, τῇ δικαιοσύνῃ πάντων διαφόρῃ,
μνησθῆναι δ' αὐτῶν τοὺς ποικίλους. ὁμο-
ρον μὴ

Γλακτοφάγων Ἀβίων οἱ δικαιοτάτων
ἀνθρώπων φησὶντα τῶν γλῶσσοις καὶ

Τὸν ἡσίοδον δὲ, ὅτι τῇ καλομένην γῆς
ποικίλῃ, τὸν οἶον τὸν τῶν ἀπὸ τῶν ἀπὸ τῶν ἀπὸ

Γλακτοφάγων εἰς γαῖαν, ἐπὶ τῇ οἰκίᾳ
ἔχοντων.

Εἶτα αἰολογεί, διὰ τῆς διαίτης δὲ
τελείς οὐκ εἶναι, καὶ οὐκ ἔχοντες, πρὸς τὴν ἄλ-
λως

uictu, nec sint quæstui dediti, sed inui-
cem

λίλους ὄντο κοινὰ τὰ κτήνη πάντα ἔχοντες
τὰ τε ἀλλὰ καὶ γυναικας, καὶ τέκνα, καὶ
τὴν δὲ συγγένειαν. πρὸς τε αὐτοὺς ἐκτός, ἄ-
μαχοι εἰσι, καὶ ἀνίκητοι, οὐδ' ἐν ἔχοντες ἑ-
πὶ ὁδὸν λαλοῦσι. Καλὰ δὲ καὶ χοίρια
ἐπὶ πάντα τὰ τῆς βασιλείας, ὡς ἔχον-
τες ἀπὸ τοῦ

Μυλωνομοί τε Σάκαι, γηραιὰ Σκύθαι.

Λυτὴς γὰρ ἡ Ἀσία πᾶσι νομάδων.

Νομάδων γὰρ ἡ ἡσυχία αὐθιγαί, καὶ
καὶ νομίμων.

Καὶ τὸν Ἀναχάρσιον δὲ αὐθιγαί, καὶ τὸν
καλὸν δ' ἔχοντες, πύτον φησὶν εἶναι τὸν
γῆρας. τοιοῦτον δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων
τελευτᾶ σφαιρῶν καὶ σωτῆσι. ἐνρίματα
τε αὐτῶν λέγουσιν τὰ τε ζώοντα, καὶ τὴν ἑμ-
βόλον ἀγρυπνᾶν, καὶ τὸν κοράμην βο-
χόν. Τὰ τε δὲ λέγουσιν σφαιρῶν μὴ εἶδ' ὡς, οὐκ
ἐστὶν αὐτὸς οὐκ ἐκ τῆς βασιλείας λέγει πύ-
τον, καὶ δὲ καὶ τὸ τῶν Ἀναχάρσιος. ὡς
γὰρ τοιοῦτος ἐστὶν αὐτῶν, οὐκ οἶδ' ἐν ὁμοί-
ασι τῶν ἄλλων.

ὡς δ' ὅτι πῆς κοράμην τοιοῦτον ἀγρυπνᾶν
ἐν σφαιρῶν,

Καὶ πᾶσι ἐκ τῆς βασιλείας ἀγρυπνᾶν
λέγουσιν, οὐκ οἶδ' ἐν τῶν ἄλλων, καὶ τὸ τῶν
σφαιρῶν καὶ τὸ τῶν ἄλλων, περὶ τῶν
δὲ σωτῆσι τὸ τῶν Νομάδων τοὺς μὴ-
λιστα ἀπὸ τῶν ἀγρυπνᾶν ἀπὸ τῶν ἀγρυπνᾶν
τῶν ἄλλων, γαλακτοφάγους τε εἶναι καὶ
ἐβρίους καὶ ἀκατοῦτους, ἀλλ' οὐκ ὡς ὁ
μῆρος περὶ τῶν μυσῶν, δὲ
καὶ τῶν ἄλλων λέγουσιν τὸν τῶν ἄλλων ἐπὶ
σι λογιζόμεν Ἀπολλοδωρῶν, πύτον ἔχον-
ται, καὶ τὸν τοιοῦτον εἶναι πλάσμα τὸ ὅταν φῶ-
ς ὁ ποιητής,

Μυσῶν τ' ἀγρυπνᾶν, καὶ ἀγρυπνᾶν ἰπ-
πῶν γὰρ.

Ἡ ποιεῖ τῆς Ἀσίας δὲ γῆρας, περὶ
τῶν δὲ τῶν ποιητῶν, ὡς περὶ τῶν ποιητῶν, πλά-
σμα λέγουσιν ὡς μὴ ὄντων ἐν τῇ θρακίᾳ μυσ-
σῶν τῶν τῶν ὄντων. Ἐπὶ γὰρ τῶν ἡμῶν γοῦν
Ἀπὸ τοῦ Κατὰ τὸ μετὰ τὸν ἐκ τῆς πόλεως
τῆς ἰστροῦ περὶ τῶν μυσσῶν σφαιρῶν πα-
ρὰ τῶν γειτῶν, ὁμογενῶν τοῖς θρακίᾳ ἐθ-
νοῖς, καὶ τῶν θρακίᾳ καὶ καὶ οἰκοῦσιν αὐ-
τῶν, καὶ τῶν ἄλλων ἐκ τῶν μυσσῶν. ἡτοι καὶ τῶν προ-
τέρων οὕτω λελομένων, ἐν δὲ τῇ Ἀσίᾳ,
μυσσῶν ἐκ τῶν μακρόντων ἢ ὅταν οἰκῶ-
τάδων εἶναι τῆς ἰστροῦ τῶν ποιητῶν, καὶ τῆς ἀπο-
φάσεως τῶν καλομένων μυσσῶν πρότερον. περὶ
τῶν δὲ τῶν ἄλλων. ἐπὶ αὐτῶν ὡς ἔστι τῶν ἄλλων
τῶν ἄλλων. Τῶν δὲ τῶν τῶν παλαιὰ ἀφ' ὧν, καὶ ὡς ἡμῶν ὡς ἔστι τῶν ἄλλων. Βορέβιστες ἀ-

cem uitam degant iustam, omnia habentes
communia, uxoresq; adeo & liberos ac fami-
lias: tum aduersus externos inuicti sint atque
inexpugnabiles, quod nihil habeant, cuius
causa seruitutem sustinere uellent. Citatque
Choerilum, qui in transitu ratis, qua Darius
mare iunxit, hac posuerit.

Opiliones Scythica Sacæ origine,

Asiam incolabant tum feracem tritici,

A gente iusta hominum hinc illinc uagan-
tium

Missi in coloniam.—

Ephorus ponit Anacharsidem, cui sapien-
tis nomen tribuit, ea de gente fuisse scribit, ac
propter perfectionem, temperantiam ac sapi-
entiam unum de septem sapientibus habitū.
& esse eius inuenta fomites, ancipitem an-
chorā, ac rotam figuli. Hæc ego cōmemoro,
quanquam mihi constat eum non planè ue-
ra cū de alijs, tum de Anacharside dixisse.
Quomodo enim rota huius sit inuentū, Ho-
mero, qui eum ætate antecessit, nota.

Vt cum fortè rotam manibus solertibus a. illud. 2. 600.
ptam

Explorat figulus.—

Verum id uolui significare, communi qua-
dam & priscorum & posteriorum fama cre-
ditum fuisse, Nomadum eos qui maximè ab
alijs hominibus essent remoti, lacte uesci, o-
pibus carere & esse iustissimos, neque id fu-
isse ab Homero confictum. Caterum A-
pollodoro de Mysis etiam respondendum est,
hòsne itidem commentum Homeri existim-
et, dicentis

—comminus atq; potentes

Pugna respiciens Mysos—:

an uerò de Asianis Mysis accipiens, falsam
(ut doctum.) uerbis poetæ interpretatio-
nem ingerat, quasi scilicet nulli fuissent, nisi
ficti, in Thracia Mysi. Equidem nostra æ-
tate Aelius Catius ex trans Istrum sitis parti-
bus à Getis, quæ gens eodem cum Thraci-
bus sermone utitur, in Thraciam ἰδοὶ homi-
num traduxit: qui nunc ibi habitant, & My-
si appellantur. siue antea aliter appellati, My-
sorum nomen in Asia demum acceperunt: si
ue, (quod ad historiam poetæ melius facit) an-
tiquum ijs fuit Mysorum nomen. Ac de his
quidem satis conferamus nos ad eorum quæ
subsequuntur enarrationem.

Getarum antiquis historijs omisissis, nostri
temporis res exponamus. Borebistes na-

G 2. 143

tione Geta, cū imperiū in suam gētem suscepisset, eam crebris afflictam bellis refecit: tantumq; exercitatione, sobrietate, ac diligentia profecit, ut intra paucos annos magnum constituerit regnum, finitimasq; plerasque gentes Getarum imperio subiecerit. quin & Romanis iam cepit terrorem offerre, Istrum audacter transiens. Thraciamque ad Macedonium usque & Illyricum populans. idem Celtas Thracibus & Illyrijs permixtos euastavit, Boios qui sub Critasiro erant, prorsus deleuit, itemque Tauriscos, ut suæ genti tanto essent maiores facultates. Vsus est autem opera Cenei, præstigiatoris hominis, & qui per Aegyptium uagatus didicerat quasdam diuinationes, ex quibus deorum responsa simulabat. ac parum abfuit quin pro Deo haberetur, sicuti de Zamolxi narrauimus. Indicio est quā fuerint dicto eius audientes, quod suadenti ut uites exciderent, uiuerent que sine uino, paruerunt. Enimuerō Boerebistas seditione quorundam oppressus ante est, quā Romani exercitum aduersus eum mitterent. Successores eius regnum in plures diuiserunt partes. atque etiam nuper cū Augustus Cæsar exercitum aduersus eos mitteret, aliās per L, aliās per XL millia diuisi fuere. uerū istiusmodi diuisiones pro tempore aliās aliter fiunt. Est & alia regionis distributio quæ ab antiquo perdurauit, ut alij Daci, alij Getæ appellentur. Getæ, qui uersus Pontum & orientem inclinant: Daci qui in diuersum ad Germaniam & Istri fontes uergunt, quos puto antiquitus esse Dauos appellatos: unde etiam apud Atticos in usu fuerint seruorum nomina Getæ ac Dauī. id enim probabilius est, quā a Dais Scythis, procul apud Hyrcaniam disitis dictos fuisse: cū uerisimile non uideatur, inde in Atticam allata mancipia. nam seruis Attici nomina imponebant aut gentis unde fuerant allati, ut Lydum, Syrum: aut ea, quæ apud istas gentes essent usitatissima, ut Manen uel Midam qui ex Phrygiā, Tibium, qui ē Pa-phlagonia. Cæterum Getarum gentem a Boerebista in tantum potentia elatam, cū dissidia tum Romani omnino humilem rede gerunt. tamen etiam num XL hominum millia mittere ualent. Per Getas Marisus fluuius in Danubium labitur, quo Romani ad res ad bellum necessarias subuexerunt. Etenim flumi-

νήρ Γίτας, ὡς καὶ ἀπὸ τῶν τοῦ Ἰδνῶντος ὠκεῖαν, ἀνέλαβη λεκακμύλους αὐτῶν αἰδέσθους ὑπὸ συχνῶν πολέμων. καὶ τοσούτων ἐπ' ἑρμηνείᾳ ἀκούσας καὶ νῆψας, καὶ τὸ πρῶτον τοῖς πρᾶγμασι, ὥς τ' ὀλίγον ἑτῶν μεγάλῳ ἀρχῇ καταστῆκετο, καὶ τῶν ὁμοίων τοὺς πλεονεξοῦντας Γίτας. ὃς δὲ καὶ Ῥωμαίοις φοβερὸς ἦν, ὥς βαίνων ἀδελφῶς τὸν Ἰστρον, καὶ τὴν Θράκην λεκατῶν μέχρι Μακεδονίας ἐξ Ἰλνυρίδου. Τὸς τε κλητὸς αὐτῶν ἀναμιμνῆσθαι τοῖς τε Θρακίσι καὶ τοῖς Ἰλνυρίοις ὅτι ἐπὶ πόρῃσι, Βοίους καὶ ἀγέδῳ ὑφ' αὐτοῖς αὐτῶν Κεῖταισι, καὶ Τανείους πρὸς τὴν ὕπολευν τῶν Ἰδνῶντος. Σὺν ἀγωνιστῇ ἔχει δὲ Κρήτιον αὐτοῦ γόνυ, καὶ πεπλανημένον ἢ τὴν Αἴγυπτον, καὶ πρῶτον σημασίας ἐκμιμαδικῶς τα πνῆς, δι' ἧν ὑπὸ κρίνατο τὰ θῆα. καὶ διολίχου καταβίβας διόξ, καὶ ἀπὸ τῶν ἑαυτοῦ πρὸς τὴν Ζαμόλξιος ἀκροῦμενοι. Τὸς δ' οὐ πενθέας συμφορὰ ἐπαθίσαν γὰρ ἐκ τῶν αὐτῶν ἀμπελων, καὶ τῶν οἶνον χωρῖς. Ὁ μὲν ἐν Βοιρεβίσις, ἔφθον καταβίβας ἐπ' αὐτῶν αὐτῶν πνῆς, πνῆς ἢ Ῥωμαίους εἶλαι στρατεύαντες αὐτῶν. Ὁ δ' ἐξ ἀρχῆς τὴν ἀρχὴν, ὡς πλῆθος μὲν διέσταν. καὶ δ' αὖ καὶ νῦν ἔτι καὶ ἐπ' αὐτῶν αὐτῶν στρατεύαντες Σιβασιὸς Καίσις, ὡς πρὸς τὴν μυριάδας, τότε δ' εἰς τίτλους, δις ὅταν ἐτύγχανον. οἱ μὲν ἐν πνῆσι μορφοῖσι πρόσκαιροι, καὶ ἄλλοι ἄλλοι. Γίγονται δὲ ἢ ἄλλοι τ' ἡμέρας μορφοῖς συμμύων ἐκ πηλαιού. τοὺς μὲν γὰρ δαίμονες πρὸς ἀποδείξασιν, αὐτῶν Γίτας. Γίτας ἢ, αὐτῶν πρὸς τὴν ἑαυτοῦ λεκακμύλους, καὶ πρὸς τὴν ἑαυτοῦ δαίμονος διὰ τοὺς εἰς ταύαντία πρὸς ἑρμηνείας, καὶ τὰς τῶν Ἰστρον πηγὰς, οὓς οἶμαι δαίμονες καταβίβας τὸ παλαιόν. ἀφ' οὗ καὶ παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις ἐπὶ πόλιν καὶ τῶν οἰκτῶν ὀνόματα Γίτας καὶ αὐτοῖς. αὐτῶν γὰρ πρὸς ἀποδείξασιν ἢ ἀπὸ τῶν Σκυνδῶν, οὓς καταλοῦσι δαίμονας. πρὸς γὰρ ἐκείνοις πρὸς τὴν ὕψος, καὶ οὐκ αὐτοῖς ἐκείνων κομίζεσθαι αὐτοῦ ἀποδείξας τὴν Ἀθηναίων. ὅς ἑν γὰρ ἐκ μὲν τῶν τοῖς Ἰδνῶντος ἐκείνοις ὁμοιότητος ἐκείνων αὐτῶν οἰκίτας, ὡς Ἀνδρόν, καὶ Σύρον, ἢ τοῖς αὐτῶν πηλαίουσι καὶ ὀνόμασι πρὸς ἀποδείξασιν, ὡς μάλιν ἢ μίδαν, τὸν φέρει τὴν Βαφλαγόναν. ἔτι τοσούτων ὑπὸ τῶν Βοιρεβίσις τὸ Ἰδνῶντος ὕψος, ἐκ παλαιῶν τελεῶν ὑπὸ τῶν αὐτῶν, καὶ τῶν Ῥωμαίων. ἔκαστοι δ' ὁμοῦ αὐτῶν ἐν τῇ καὶ τῇ εἰλημνίτῃ παρας μυριάδας. ἔτι δὲ δι' αὐτῶν καὶ

ὡς ποταμὸς ὡς τὸ Δανύβιον, ὡς τὰς ἡδυσκόντας ἀνθρώπων οἱ Ῥωμαῖοι τὰς πρὸς τὸ πῶλην. καὶ γὰρ τὰ

SARMATIAM EV-

ROPÆAM CONTINET HÆC TABV-

LA, ET EST IN EA TAVRICA CHERRONESVS. PARAL-
 lelus ipsius medius proportionem habet ad meridianum, quam 11
 ad 20. Terminatur autem tabula ipsa ab oriente Bosphoro Cimmes-
 rico & Mæotide palude ac Tanai fluuio, iuxta Sarmatiā Asianam:

A meridie Pontico mari & parte Mysie inferioris & Dacia ac
 Iazygibus Metanastis. Ab occasu, montibus Sarmatia
 ac Germanica & Vistula flu. A septentrione,
 Venedico sinu & Sarmatico oceano
 ac terra incognita.

		H.	m.		H.	m.	
Civitates insignes.	Sarmatis	Tamyraca	16	0	Distant ab Alexandria ad occidum.	1	4
		Naubarum	16	16		1	8
		Olbia Boristhen.	16	0		1	12
	Taurica						
		Theodosia	15	50		1	15
	Panticapæa	1	15	15	52		

Habet diem maximum.

Distans ab Alexandria
ad occasum.

H

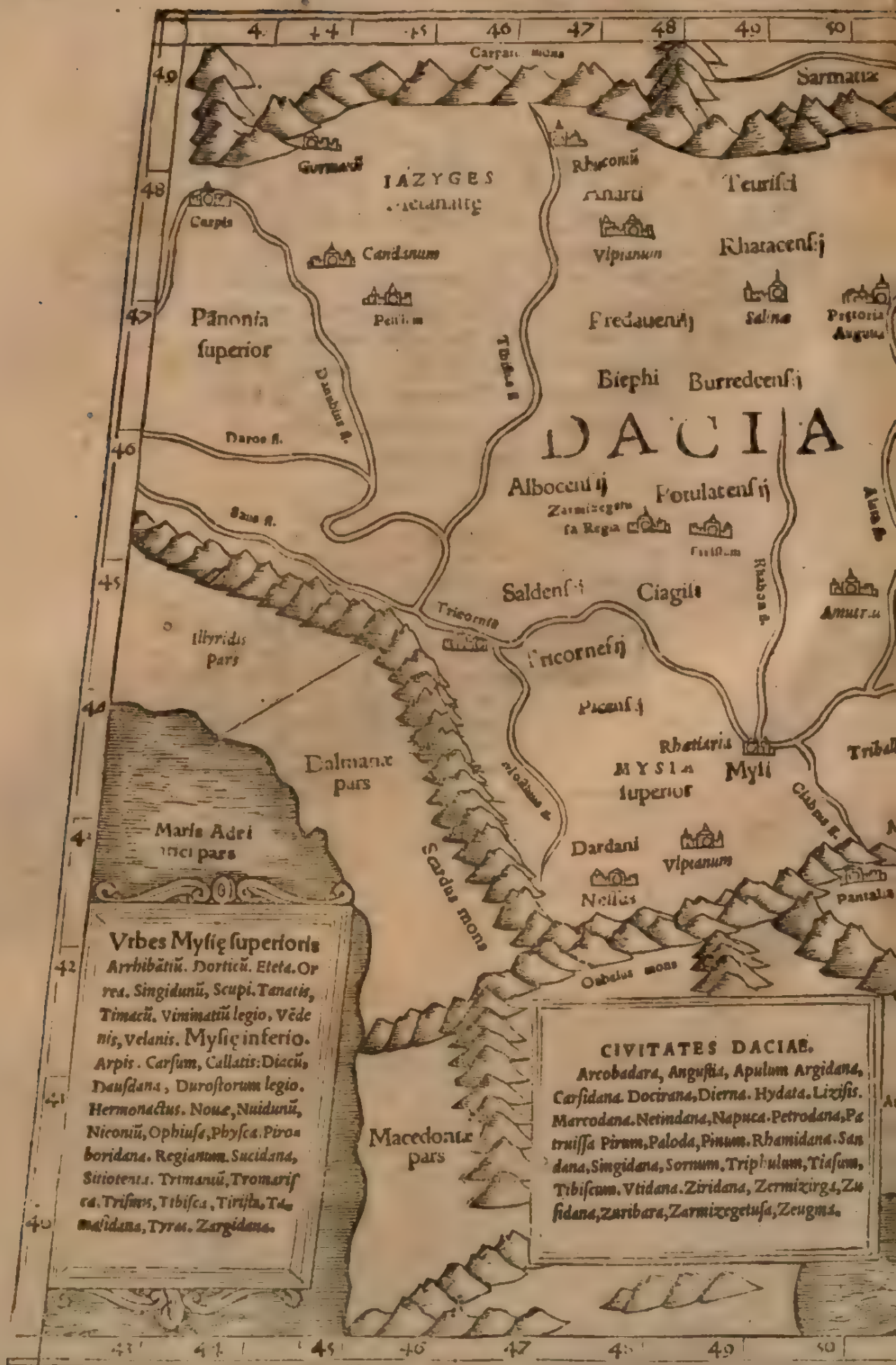
EVROPAE HAE C

TABVLA CONTINET IAZYGES ME-
TANASTAS DACIAM, VTRANQVE MISIAM, THRACIAM
& Cherfonesum. Parallelus ipsius medius proportionem habet ad
meridianum, quam 43 ad 60. Terminatur autem tabula ipsa ab ori-
ente Pontico mari & Thracio Bosphoro atque Propontide
& Hellesponto. A meridie Aegæo pelago & Mace-
donia. Ab occasu Pannonia inferiori ac Dal-
matia. A septentrione, Sarma-
tia Europea.

		H.	m.	H.	m.
Iazygum	Gormanum	16	0	1	6
	Saline	15	50	0	40
Dacie	Zarmizegetusa	15	30	1	ferè
	Rhettaria	15	15	0	45
Mysia superioris	Scupi	15	30	0	50
	Odessus	15	30	0	20
Mysia inferioris	Oescus	15	20	0	40
	Aenos	15	6	0	30
Ciuitates insignes.	Apollonia	15	20	0	20
	Byzantium	15	15	0	16
	Perinthus	15	10	0	20
Thracie	Nicopolis	15	12	0	36
	Lysimachia	15	6	0	26
	Proconesus	15	8	0	18
	Eleus	15	8	0	26
Cherfonesi	Seftus	15	8	0	20

Habet diem maximum.

Diffans ab Alexandria ad occasum.

ποταμὸν τὰ μὲν αὖτ' ἐπ' ἔτις ταῖς πηγαῖς
μῆτρον, μίχρη τῶν ἑκταρακτῶν, δακνύβιον
πυθιογρόδιον, ἃ καλίστα εἴη τῶν δάκνων
φέρεται. τὰ δὲ κἄτω μίχρη τῇ πεντῶν τὰ
πρὸς αὐτὸν γέτας, ἑλαυθίστην ἴστρον. ὁ μὲν ὅλως
τοῖς δ' ἐσὶν οἱ γέτας τοῖς δάκνοις. παρὰ μὲν
οὖν τοῖς ἑλλήσιν οἱ γέτας γνωρίζοντο μάλ-
λον, εἴη τὸ συνεκτὸς τὰς μεταναστεύσεις ἐφ'
ἐκαστῶν τῶν ἴστρον πεποιθῶτα, καὶ τοῖς θρα-
ξικοῖς τοῖς μυθίοις ἀναμειχθαι. καὶ τῇ τῶν
Τριβαλῶν δ' ἐθνῶν θρακικῶν ὅν τὸ αὐτὸ
πεποιθὲς ἔσθ'. μεταναστεύσεις γὰρ δι' ἐδαικτῶν
τῶν πλησιοχώρων ὡς αὐτὸ ἀδυνάτους ἔχον-
τας αὐτῶν, τῶν μὲν ἐκ τῇ πόλει τῶν Σκυ-
θῶν καὶ Βασκηνῶν, καὶ Σαυρομάτων ὑπὸ
κρατυῶν πολλοῖς, ὥστε καὶ ἀποστῆναι
καὶ τοῖς ἑλλήσιν, καὶ καταμύειν πνέας
αὐτῶν ἢ γὰρ ταῖς νήσιν, ἢ γὰρ τῇ θράκη. τῶν
δ' ἐκαστοῦ μέρους ἑσὶ ἱλλυριοὶ μάλιστα
καταχυσιμένω. ἀνέκθοντο δ' οὖν ὑπὸ πλη-
στον, οἱ τε γέτας, οἱ τε δάκνοι, ὥστε καὶ εἰκο-
σιμυριάδες ἐκπέμπων στρατίας, καὶ ὅν
ἐς δ' ὅσον μυριάδας συνιστάμενοι τυγχί-
νονσι. καὶ ἔχουσιν καὶ ἡκούσι τῇ ὑπακούειν
Ῥωμαίων ὅς πως δ' ἐσὶν ὑποχθῆνοι τελέ-
ως, εἴη τὰς ἐκ τῶν Γόρμανων ἐλπίδας, πε-
λειῶν ὄντων τοῖς Ῥωμαίοις. μεταξὺ δὲ
τῶν Ποντικῶν θαλάττης ἀπ' Ἰστροῦ ὑπὸ Τύραν,
καὶ ἡ τῶν Γετῶν ἐρημία πρόκειται περὶ τὰς
πέδας, καὶ αὐτὸς δὲ, γὰρ ἡ ἀρετὴ ἀρετῆς
ἑστὶς ὁ ὕψιστος κατ' ὅσον καὶ ὅσον διὰ τὸν ἴ-
στρον ὑπὸ Σκυθίας ἐκινδύνους πειρασ-
τὰς δι' ἑσὶν ἑλλανθῶναι. σωτῆρ δ' ὄφει, καὶ
ἀνέσπεφεν. λυσίμαχος δ' ὕδατον στρατό-
νους ὑπὸ γέτας, καὶ τὸν βασιλεῖα δρομική-
ται, οὐκ ἐκινδύνους μόνον, ἀλλὰ καὶ ἑλπί-
σιν ἔχουσιν. καὶ ὅσον τυχῶν ὁ γινώμο-
ν τῇ βαρβαρίᾳ, κατὰ πόρρον πρόπορρον.
πρὸς δὲ ταῖς ἐκβολαῖς, μέγας νῆσος ἐ-
στὶν ἡ Πόντος. κατὰ χόντον δ' αὐτῶν βασι-
ναι, Πόντιοι πειθιογρόδιον αὐτοῖς δὲ καὶ
ἄλλαι νῆσοι πολὺν ἐλάττην, αἱ μὲν ἀνωτ-
τω ταύτης, αἱ δὲ πρὸς τῇ θαλάττῃ. ἐπ' αὐτῇ
μὲν γὰρ ὅτι. μέγιστον δὲ τὸ ἴστρον σῶμα κα-
λούμενον, δι' οὐκ ἐστὶν ἀνὰ πλοῦς ὑπὸ τὴν
Πόντικῃ, ἐκαστὸν εἰκοσι. ἢ κατὰ τὸ κἄτω
μὲν ἐποίησε τὸ ἰσχυρὸν ἀρετῶν. διώκει
το δ' αὖ ἰσχυρῶν, καὶ κατὰ τὸ αὐτὸ. τῷ
δὲ καὶ πρὸς τὸν ὅτι σῶμα γὰρ αὐτῶν ἐστὶ
πλεονεχὲς τὸν Πόντον. τὰ δ' ἐξῆς, ὑπὸ τῇ
παρά πλῶν τῇ ὑπὸ Τύραν. δι' ἑσὶ δ' ἀπ' αὐ-
τῶν τὸ ἐβδόμενον σῶμα πρὸς τριακοντίους σα-
μὲν δὲ τρία σῶματα ἐφ' ἑξῆς τῇ ἰστροῦ σῶμα

fluminis superiores partes quæ uersus fontes sunt ad catarractas usque, Danubium dixerunt, quæ maximè per Dacos feruntur. in inferiores ad Pontum usque, quib. Getæ sunt uicini, Istrum appellant. Eadem utitur cum Dacis lingua Getæ. Atque apud Græcos quidem notiores sunt Getæ, ob crebras in utranque Istri ripam migrationes, & quod Thracibus sunt Mysisque permixti. Quod ipsum Triballis etiam, Thraciæ genti, usu uenit. Ostensum enim est, migrationes populis contingere, ubi finitimi in imbecilliores imperu faciunt. sicut qui sunt trans Istrum Scythæ, Bastarnæ, & Sauromatæ saepe preualuarunt, pulsisque alijs, in eorum loca immigrarunt, quidamque eorum uel in insulis, uel in Thracia substituerunt. at qui ab altera sunt parte, ab Illyrijs maximè opprimebantur. Sed Getæ & Daci, cum eo creuissent eorum uires, ut etiam ducenta millia hominum in bellum educerent: nunc eorum copiarum ad 900 millia redactæ sunt. ac tamen si parum abest quin Romanis se submittant, nondum tamen prorsus se dedunt, quod spei aliquid est ipsis in Romanorum hostibus Germanis. Inter mare Ponticum ab Istro Tyras uersus Getarum iacet solitudo, campestris tota & aqua carens. in qua Darius Hystaspis filius destitutus, quo tempore Istrum transgressus in Scythas duxit, in periculum uenit: Ixi cum toto exercitu pereundi: ac serò intellecta re, reuersus retro est. Postea autem temporis Lysimachus Getis, eorumque regi Dromichætæ bellum inferens, nondiscrimen duntaxat adiit, sed uiuus in hostis potestatem peruenit, salutemque barbari humanitate adeptus est, uti supra commemorauimus. Ad ostia Istri magna est insula Peuce, quam tenentes Bastarnæ, Peucini sunt cognominati. Sunt & aliæ insulæ multo minores, aliæ supra hanc, aliæ ad mare. Septem enim ostijs effunditur, quorum maximum est id quod Sacrum dicitur, à quo ad Peucen subuectio est stadiorum cxx. infra hanc ponte litora iunxit Darius: cum possit etiam supra idem fieri. Illud uero ostium primum est ad sinistram, Pontum intranti. reliqua sunt in litore, iuxta quod ad ostia Tyræ nauigatur. Abest ab eo septimum ostiū ccc circiter stadijs. Inter ostia autem exiguae existunt insulæ. ac tria ostia, quæ sacræ subsequuntur, parua sunt: reliqua his maiora, Sacro in multo mi-

χερσ, καὶ ἰφθ, καὶ πῆμον. τοῖον τοὶ δὲ καὶ
 τῶν ἄλλων οἱ πλείους. τῶν δὲ Νομάδων
 αἱ Σκλιαὶ, πικρὰ καὶ πενήγασιν ὑπὸ ταῖς
 ἐμάρφαις, γὰρ αἷς διατῶνται. πῶς δὲ πῆς
 Σκλιὰς τὰ βοσκήματα ἐφ' ὧν τρέφονται
 καὶ γάλακτι καὶ τυρῷ, καὶ κρέασι. ἀπο-
 λουδοῦσι δὲ ταῖς νομαῖς μεταλαμβάνον-
 τες τὸ πῦρ· ἐκ τούτων ἔχοντας πῶς, χαμῶ-
 νος μὲν γὰρ τοῖς ἐλασι τοῖς πῶς τὴν μακρῶ-
 σιν, θέρους δὲ καὶ γὰρ πῆς πῶς τοῖς. Ἀπὸ
 δ' ὁ χώρος δ' ὑπερβαίνει· ὅτι, μέχρι τῶν ὑπὸ
 λατῆς τῶν μετὰ τὸν βορρῶν καὶ
 τοῦ νότου· ἢ μακρῶς δὲ. αὐτῶν δὲ τῶν
 ὑπὸ λατῆς τὰ ἀρκυκώματα τὸ τε σῶμα
 ἢ μακρῶς δὲ, καὶ ἢ μακρῶς τὸ βορρῶν
 καὶ νότον, ὁ μὲν τὸ ταχυρῶς καὶ πῶς, καὶ
 καρκινίου, καὶ ὅν δ' ἰδιώτης ἢ μακρῶς
 χερσὶν ὁ δὲ πῶς τὰ ψυχρὰ, καὶ πῶς
 πῶς τοῖς οἰκιστῶν. ὅνους τὰ γὰρ οὐ τρέ-
 φονται· δ' ὑπερβαίνει γὰρ τὸ ζῶον. οἱ τε βοῦς οἱ
 μὲν ἀκέρως γινώσκονται, τῶν δ' ἀπορῶσι
 τὰ κρέατα· καὶ γὰρ ὅτι δ' ὑπερβαίνει τὸ μέ-
 ρος· οἱ τε ἴπποι μικροί, τὰ δὲ πρῶτα μα-
 γάλα γινώσκονται δὲ χαλκῶς ὑπερβαίνει, τὰ δ'
 γινώσκονται συμπίπτει. τῶν δὲ πῶς ἢ σφο-
 δρότης μάλιστα ἐκ τῶν συμβαινόντων πῶς
 οἱ τὸ σῶμα ἢ μακρῶς δὲ ἄλλος ὅστις. ἔμα-
 ρφῶνται γὰρ ὁ δὲ πῶς, ὁ αἷς θανατοῦσαν
 ἐκ τῶν θανατοῦσαν, ὅτι καὶ πῶς ἔστιν,
 καὶ ὅτι. ὅνους τοῖς ἐσὶν οἱ ἰδιώται οἱ ἀπο-
 λουδοῦσι τὸν γὰρ ὑπερβαίνει, τὴν πῶς
 ὁ δὲ πῶς τὰ γὰρ, ὁ μὲν οἱ ἀντακῶ-
 οι, δὲ πῶς πῶς τὸ μέγεθος. Νεοπτόλε-
 μος δὲ φασὶ τὸν τὸν μινδρῶν στρατηγόν,
 γὰρ ὅτι αὐτῶν πῶς, θέρους ἢ ναυμαχίᾳ τῶν
 εἰρηνιστῶν τῶν βαρβαρῶν, χαμῶν δ' ἢ
 πομαχίᾳ. φασὶ δὲ, ὅτι τὴν ἀμπελον γὰρ ὅτι
 βοσκόρως καὶ τῶν χαμῶν, ἢ πῶς
 τῶν πῶς ἢ γὰρ. λέγεται δὲ καὶ τὰ καὶ
 ματὰ σφοδρῶς γίνονται, τὰ καὶ τῶν σω-
 μάτων ἀνδρῶν, τὰ καὶ δὲ τῶν πῶς
 ὁ δὲ πῶς τῶν πῶς, ἢ καὶ τὸ πῶς
 τὸ αἷρ· ἐκ δὲ πῶς τῶν πῶς, καὶ δὲ
 πῶς γὰρ πῶς οἱ πῶς πῶς πῶς.
 Ἀτίας δὲ δὲ τῶν πῶς πῶς, τὰ καὶ
 τὰ καὶ πῶς πῶς, ὅτι πῶς πῶς πῶς.
 μῶς τὸν ἢ πῶς. μετὰ δὲ τὴν πῶς
 βορρῶν καὶ νότον, ἢ πῶς πῶς πῶς.
 λῶν, ὁ πῶς ὑπὸ ἀκρῶν τῶν ἢ πῶς
 καὶ, πῶς ἢ πῶς πῶς καὶ πῶς ἢ
 πῶς ἢ πῶς. ὅτι ὁ ἢ πῶς πῶς,
 αἷρ πῶς χερσὶν πῶς. ἔστι γὰρ τῶν
 πῶς, ὅτι πῶς πῶς πῶς πῶς πῶς
 πῶς πῶς πῶς πῶς πῶς πῶς πῶς

Na, gladius, arcus. Eorum similes sunt & reli-
 qui plerique. Scenæ Nomadum subcoacti-
 cio genere compactæ, infixæ sunt uehiculis
 in quibus ἢ degunt. circum eas uersantur pe-
 cora, quorū lacie, caseo, & carnibus uictum
 suppeditant. sequuntur autem ipsi pascua,
 subinde herbosa occupantes loca: hyeme in
 paludibus Maxotidi propinquis, æstate etiam
 in campis. Tota autem regio algida est usq[ue]
 ad maritima inter Borysthenem & ostia Me-
 otidis loca. de maritimis maxime ad septen-
 trionem inclinant os Maxotidis, magisq[ue] eti-
 am Borysthenis, tum recessus sinus Tamyra-
 ci & Carcinix, ubi isthmus est magnæ penin-
 sulæ. Quanquam autem planities habitent,
 tamen frigoris multa sunt illustria argumen-
 ta. Nam neque asinos alunt, quod id animal
 frigoris est impatiens: & boum alij natura cor-
 nibus carent, alijs lima ipsi abscindunt, quia
 & hæc pars facile à frigore læditur. Præterea
 equi apud eos sunt parui, oues magnæ. quin
 & arææ hydriæ rumpuntur, congelantibus
 quæ intus continentur. Gelu autem qua sit
 uehementia, maxime ex ἢ intelligi potest,
 quæ apud fauces Maxotidis sunt. Etenim tra-
 iectus qui inter Phanagoræam est & Panti-
 capæum, plaustra ita fert, ut & uia trita, & coe-
 num ibi sit. Et in glacie depiahesti apud Gan-
 gamam pisces effodiuntur, maxime antacæi,
 delphinos magnitudine æquantes. ac in eo-
 dem traiectu ferunt Neoptoleum Mithri-
 datis legatum æstate nauali prælio, hyeme e-
 questri pugna barbaris superiorem discessis-
 se. sed & uites aiunt in bosporo sub hyemem
 defodi, multa ingesta terra. Sed & æstus ibi
 accidere traditū est ingentes, siue id sit quod
 corporibus æstus est insolens, siue quod tunc
 campi uentis carent, siue quod crassus aer tā-
 to magis incalescit: quale est, quod in nubi-
 bus parelij efficiunt. Ateas, is qui contra Phi-
 lippum Amyntæ filius bellum gessit, uide-
 tur plurimis istorum locorum barbaris impe-
 rasse. Post insulam quæ ante Borysthenem
 iacet, deinceps uersus ortum solis nauigatur
 ad promontorium ἢ quod ad dromon (id est
 est cursum.) Achillis pertinet. locus est subli-
 mis habetq[ue] lucum qui Achilli facer dici-
 tur. Deinde est Achillis cursus, peninsula in
 mare porrecta. est enim instar fasciæ, longitu-
 dine stadiorū circiter cix uersus ortū solis ex-
 tenta: latitudo eius maxima, duorum stadio-
 rum,

[illegible]

Taurica.

Panicum.

Παντικαπαίων μέχρι Θεοδοσίας, τῶν βο-
 ποδίων τῶν κρημνισμένων. τὴν δὲ πλείω μέχρι
 τοῦ ἰσθμοῦ καὶ τοῦ κόλπου τοῦ Καρρινίου,
 Σκυθικοῦ ἰσθμοῦ. Ταῦτοι καὶ ἐκάλειτο ἡ κό-
 ρα αὐτῆς πᾶσα, ἡ δὲ οὐκ ἐξέειπε τοῦ
 ἰσθμοῦ μέχρι Βερυθρίωνος, μικρὰ Σκυθία.
 ὅσα δὲ τὸ πλεονάζον τῶν ἐνδοξῶν περὶ αὐτῶν
 τῶν τε Τύραν, καὶ τῶν Ἰστρον, καὶ τοῦ
 ποταμοῦ τῶν Γλίω, καὶ τῶν οὐκ ὀλίγων, με-
 κρὰ πρὸς τὸν ἰσθμὸν Σκυθία. τῶν θρακῶν
 τὰ μὲν τῆς βίης συγκατασπασμένων, τὰ δὲ τῆς
 κίβδου χωρῶν, ἐλαττωθέντες γὰρ ὅτι ἡ πόλις αὐ-
 τῆς. τῆς δὲ χειρὸς ἰσθμοῦ πλείω ἐλθόντες ἐλ-
 λήθαι θαλάσῃ καὶ Θεοδοσίας. ἡ γὰρ αὐτῆς πε-
 διὰς καὶ ὄψιμος ὅτι πᾶσα, σίτου δὲ καὶ
 σφόδρα εὐτυχῆς. τριακοντα γούρην ἀπὸ ἰ-
 σθμοῦ, ὅσα τῶν τυχόντων ὀρυκτῶν χρυσοῦ.
 ὅσον τὴν τελευτῶν, ὅτι καὶ δεκά μυριάδας
 μὲν ἰσθμῶν Μιδριδάτην, τὰ λαντα δὲ ἄρ-
 γυνεὶς ὁμοσῖα, σιτῶν τοῖς Ἀσικνοῖς χωρί-
 οις τοῖς ποταμῶν τῶν Σινδικῶν. καὶ τοῖς πρὸ
 ὁρίων ἰσθμοῦ ἐνδοξῶν τῶν τε σιτοπομπῶν
 τοῖς Ἕλλησι, καὶ ἀπὸ τῆς ἐλπίδος ἀπὸ τῆς
 χαλκῆς. Ἀδύκωνας δὲ φασὶν ἐκ τῆς Θεοδοσίας
 Ἀδινυκίους πέμψαι μυριάδας μὲν ἰσθμῶν
 ὁμοσῖα, καὶ δὲ καὶ οἱ δὲ αὐτοὶ οὐκ ἐπὶ, καὶ
 γινώσκοντες ἐκαστοὶ ἰδίως, ὅσα τὸ τοῦ ἐν-
 πόρου καὶ τῆς Ναμαδάς εἶναι, προφορῶν
 κίβδου, αὐτοῖς τὴν καὶ ἰσθμῶν, ἰσθμῶν δὲ
 καὶ τῶν, καὶ γὰρ λακτι, καὶ ἐν γὰρ λακτι.
 (ὅτι δὲ καὶ ὁ φησὶν αὐτοῖς καὶ τὰ καὶ
 αὐτοῖς τῶν.) διόπερ οἱ ποιητῆς ἀπαντες
 ἔγραψαν αὐτῶν γαλακτοφάγους. οἱ μὲν
 οὐκ ἐπὶ τῶν πολεμικῶν καὶ μάχων εἶναι, ἡ
 λεπτῶν. Πολεμικοὶ δὲ ἐπὶ τῶν πόρων.
 ὡς τῶν φαντῶν γὰρ ἔχον τὴν γλῶσσαν τοῖς ἐν-
 λουσι γινώσκοντες, αὐτῶν τῶν ἀγροῦσι φέ-
 ρουσ λαμβάνοντες τὸν σιτοπομπῶν, καὶ
 μεταρῶν πᾶσι οὐκ ἐπὶ πολεμικῶν, ἀλλ' ἐπὶ
 τῶν ἐν πόρῳ, καὶ ἀναγκαῖα τῶν βίου καὶ ἰ-
 σθμῶν δὲ αὐτοῖς πολεμικοῖς. οὐτῶν δὲ καὶ
 οἰκίους ἀμα, καὶ ἀβίους οἱ ποιητῆς ἔγραψαν
 αὐτοῖς τῶν αὐτῶν ἀνδρῶν. ἐπὶ τῶν γὰρ
 πόρων ἀπὸ τῶν τακτικῶν μὲν, εὐδὲ ἀν-
 δρῶν αὐτοῖς ἐπὶ πόλεμον. οὐκ ἀπὸ τῶν τακ-
 τικῶν δὲ, διωκτικῶν ἐπὶ τῶν πόρων, ὡς τῶν ἀμύν-
 οντων ἐπὶ τῶν πόρων, ἡ καὶ τῶν πόρων ἐπὶ
 τῶν πόρων. καὶ ἀπὸ τῶν πόρων ποιεῖσαι φασὶν
 ὅτι τῶν πόρων, ἀπὸ τῶν πόρων τὸν ἰσθμὸν ἐλ-
 λήθαι ἰσθμοῦ, τὸν πρὸς τῇ Μαυρίῳ, τρια-
 κοσίων ὄντα, ἐξ ἑκατὸν πεδίων, ὡς τῶν πόρων
 πύργους καὶ ἔκαστον πεδίων δέκα. οἱ δὲ γινώσκοντες
 τῶν πόρων εἶναι, ἡ καὶ τῶν πόρων δὲ ὄντα καὶ
 θαλάσσης ἀπὸ τῶν πόρων, ἡ καὶ τῶν πόρων
 πύργους.

Panticapæum usque ad Theodosiam. maxi-
 mam usque ad isthmum & sinum Carcinitem
 Tauri Scythica gens. ac tota illa regio, & ferè
 quidquid extra isthmum ad Borythenem us-
 que est, nuncupabatur parua Scythia. ob
 multitudinem autem eorum qui uersus nos
 Tyra ac Istro traiectis incolunt, portio terræ
 non exigua nomen Scythiæ paruæ accepit:
 Thracibus partim quia resistendo non erant
 concedentibus, partim ob soli incommodita-
 tem, quod maiori ex parte palustre est. Ac
 Cherionesi, exceptis montanis quæ iuxta
 mare sunt ad Theodosiam usque, reliqua alia
 omnia plana sunt & uberis glebæ, ac præci-
 pue frumentum copiose proferunt. nam a-
 get ibi quocunque flosore scissus, trigecur-
 plum reddit. Tributi nomine soluebant Mi-
 thridati cccc millia medimnorum, & 13 ta-
 lenta argenti cc cum Asianis locis quæ sunt
 apud Sindicen. Atque ex his locis olim in
 Græciam frumentum deportabatur, sicut &
 fassamenta è Maxotide. & ferunt Leuconem
 Theodosia misisse Atheniësisibus medimnos
 cccc cccc cccc. idem Cherronesij peculiari
 nomine Agricola dicebantur, quod qui su-
 pra eos habitabant, Numidæ essent, qui ue-
 scerentur cum alijs carnibus, tum equinis, ac
 caseo etiam & lacte equinis, & accido lacte,
 quo ij utuntur condimento, certa quadam ar-
 te parato. itaque omnes qui istas inhabitaret
 partes, poeta uno nomine Lactiuoros dixit. *Iliad* v. initio.
 Nomades bello magis quam latrocinij sunt
 dediti. bella gerunt 14 propter tributa. agros 14
 enim suos colendos ijs, quibus lubet, conce-
 dunt, contenti pro locatione certo stipendio,
 eoquæ non ad abundantiam, sed ad necessa-
 rios quotidianæ uitæ usus temperato: & non
 persoluentibus bellum inferunt. Ita simul &
 iustos, & minimo uiuentes. (Abios.) eos poë-
 ta appellauit. nam arma nunquam caperent
 pensione sibi persoluta. Quod autem stipen-
 dia non soluunt alteri, faciunt uirib. suis con-
 fisci, quia aut propulsare aduentantes, aut eti-
 am aditu arcere se posse sentiunt. id quod A-
 sandrum fecisse scribit Hypsicrates, qui isth-
 mum peninsulæ ad Maxotidem, cccclx stadia
 longum, muro ducto muniens, denis turri-
 bus in singula stadia constitutis. Sed Agrico-
 læ qui ibi sunt, etsi uidentur mansuetiores es-
 se ac ciuiliores: tamen lucro dediti, & mare
 tractantes, latrocinij non abstinent, alijsq; id
 faciunt.

RHAETIAM, VINDE-

LICIAM, ET NORICVM, &c. COM-

PLECTITVR HAEC EVROPAE TABVLA, DVAS PANNONI-
as, & totam Illyridem cum insulis adiacentibus. Parallelus ipsius
medius proportionem habet ad meridianum, quam 43 ad 60. Cir-

cumscribitur autem tabula ipsa ab oriente Iazygibus Metanastis

& Mysia superiori. A meridie parte Macedoniae & sinu Ae-

driatico & parte Italiae. Ab occasu, parte Galliae. A

septentrionibus, Germania per fluui-

um Danubium.

		H.	m.	H.	m.
Rhaetiae	Brigantium	15	40	2	0
Vindeliciae	Augusta Vindel.	15	54	1	50
	Aredate	15	50	1	40
Norici	Iulii Carnicum	15	30	1	40
	Pratouium	15	30	1	30
Ciuitates insignes	Pannoniae superi-	15	50	1	20
	oris Sacarbantia	15	30	1	30
	Emona	15	30	1	20
	Serbium	15	30	1	0
	Pannoniae inferi-	15	20	1	20
	oris Sirmium	15	26	1	10
	Iadera	15	15	1	0
	Sidrona	15	15	1	0
	Salone	15	20	1	20
Illyridis	Narbona	15	20	1	20
	Scardona insula	15	20	1	20

Habet diem maximum.

Diffans ab Alexandria ad occasum.

L

IT WINDMILL

THE
WINDMILL
1871

πῶς ἢ τῆς ἑσπερίας μέχρι Προποντιδὸς & ἑλ-
 λωνόντες, τὰ Θρακικὰ, & ἄλλα τῶν αὐτῶν ἀντιμέ-
 κηται Σκυθικὰ, ἢ Κελτικὰ. Δεῖ δ' ἀπὸ τοῦ ἱ-
 στροῦ ἀρχὴν ποιεῖσθαι τὰ ἐφεξῆς λέγον-
 τας τοῖς περὶ τὸν ὅρον τοῖς. ταῦτα δ' ὅτι,
 τὰ συνελθὼν τῇ ἰταλίᾳ τὴν ὁρίαν ἄλπεσι
 Ἑσπερίαις, Ἑσπερίαις, Ἑσπερίαις. διὸ καὶ δ' αὖ-
 τὴν τὴν ταῦτα διέλθοι. Τρόπον γὰρ πινά-
 ρει ἱστροῦ πρὸς ἑλληνὰς ὅτι τὰ τὴν ἰλλυρικὰ καὶ
 τὰ παυονικὰ & τὰ θρακικὰ ὅρα, μίαν πως
 γραμμὴν ἀποτελεῖν τε δὴ κινουμένη ἀπὸ τῆς Ἀ-
 φροδίτης, μέχρι πῶς τὸν ὅρον, ἢς περὶ ἑσπερίαν
 καὶ ὅτι μέρη, τὰ μεταξὺ τοῦ ἱστροῦ & τῶν ὁρίων.
 πῶς νοῦν δ' ἢ τὴν ἑλᾶς & ἢ συνελθὼν ἐσπερίαν
 ὁρίαν, μέχρι τῆς ὁρίαν. πρὸς μὲν δὲ τῆς ὁρίαν
 τῶν, τὸ Ἀιμόν δὲν ὁρίαν, μέγιστον τῶν ταύτων
 & ὑψηλότερον, μέγιστον πως διακρίνεται τῆς θρα-
 κικῆς. ἐφ' ὅφιν πολὺν ὁρίαν, ἀμφοτέρωθεν κα-
 θοράσσας τὰς θαλάσσιας, ὅτι ἀλλήλῃ λέγουσιν. καὶ
 γὰρ τὸ δὴ τὴν μέγα τὸ πῶς Ἀδριανὴν, ἢ τὴν
 ὑψιστοῦ τῶν πολλὰ. πρὸς ἢ τῶν Ἀδριανῶν, πᾶ-
 ρα ἢ Ἀδριανῶν ὁρίαν, μέγιστον δ' ἢ παυονία. καὶ
 αὐτὴν πᾶσα ὑψηλὴ. ἐφ' ἑκάτερα δ' αὐτῆς
 ὑπὸ τῇ τῆς θρακικῆς ὁρίαν ὁμοῦ ὑψηλότερον
 ὁρίαν μετὰ τὸ Ἀιμόν, ὑπὸ δὲ τὰ ὁρίαν πρὸς Ἀφ-
 ροδίτην τὴν ἰλλυρικὰ, ἢ τῶν λυτταϊατῶν
 χώρα, καὶ ἢ Ἀδριανικὴ. λέγουσιν δ' ἢ τὴν
 ἰλλυρικὰ πρὸς τὰ, συνελθόντα τῶν τῆς ἱστροῦ,
 & τοῖς ἄλπεσι, & καὶ τὴν μεταξὺ τῆς ἰτα-
 λίας καὶ τῆς Ἑσπερίας, ἐξ ἑσπερίας ἀπὸ τῆς
 λίμνης τῆς ὁρίαν οὐκ ὀνόματις & Ραιεῖς καὶ
 τοινοῖς. μέγιστον δ' ἢ τῆς τῆς χώρας ταύτης
 ἡρώων καὶ οἱ Ἀδριανὴν καὶ τὸν Ἀιμόν καὶ τὸν Βοῖ-
 ον & ταυρίσκον ἔθνη Κελτικὰ, τὰ ὑπὸ Κρε-
 τολοῖν φάσκοντι τῆς τῆς χώρας σφίγγειν, καὶ
 πρὸς ποταμὸν διέρχοντες τὸν Παρίον, ῥέον-
 τες ἀπὸ τῶν ὁρίων ὑπὸ τὸν ἱστρον καὶ οὐκ ὀνόματις
 δόσκοντες καλεῖσθαι Γαλάτας, καὶ γὰρ ὅτι
 τοῖς ἰλλυριοῖς ἔθνησι, καὶ τοῖς θρακίοις, ὁ-
 κισμὸν ἀναμίξαι. ἀλλ' ἑκάστης ἢ οἱ Ἀδριανὴν κα-
 τελευτᾷ, τῶν ἢ συμμάχοις ἐχρήσαντο πολ-
 λῆκας. τὸ δὲ λοιπὸν ἔχουσι παυονιοί, μέχρι
 Σεγιστικῆς & ἱστροῦ πῶς ἀρκῶν καὶ ἑω. πῶς
 δὲ τὰ ἄλλα μέρη ὑπὸ πλείονος ἀστένοισιν. ἢ δὲ
 Σεγιστικὴ πόλις ὅτι παυονίων ἢ συμβο-
 λῇ ποταμῶν πλείονων, ἀπὸ πάντων πλω-
 τῶν, ὁφθαλμοὶ ὁρμητικῶν τῶν πῶς Ἀδ-
 ρικῶν ποταμῶν. ὑπὸ πλείονος γὰρ ταῖς Ἀλ-
 πεσι δὲ ἀστένοισιν μέχρι τῶν ἰαπό-
 δων, Κελτικῶν τε ἄμα καὶ ἰλλυρικῶν
 ἔθνων. γινώσκον δὲ καὶ ποταμοὶ ῥέουσι
 πολλὰ καταφύγοντες εἰς αὐτῶν τὸν τε
 ἑλᾶν καὶ τὸν ἢ τῆς ἰταλίας ὁρίαν.

uersus alterum usque ad Propontidem & Hel-
 lespontum Thraciæ, & si quæ eis admixtæ
 sunt Scythicæ aut Celticæ. Est autem initi-
 um repetendum ab Istro, ac deinceps ordine
 recensenda, quæ enarratis iam locis sunt pro-
 xima. nimirum quæ confinia sunt Italiæ, Al-
 pibus, Germanis, Dacis, Getis. Verùm hæc
 quodq; in duas partes diducere licet. Etenim
 quodammodo æquabiliter ubique ab Istro
 distantem lineam conficiunt Illyrii, Panno-
 niæ, ac Thiaci montes, ab Adria ad Pontum
 usque pertinentem: à qua uersus septentrio-
 nem est quod inter montes & Istrum interia-
 cet regionis: uersus meridiem Græcia & huic
 contiguæ barbarorum sedes ad montes usq;. Atque ad Pōtum quidem pertingit Aemus Aemus.
 mons, maximus eorum qui in istis sunt parti-
 bus atque celsissimus, mediam ferè diuidēs
 Thraciam: ab hoc Polybius utrunque mare
 cerni falsò ait. nam & magnum est ad Adri-
 am usque interuallum, & quæ uisum impe-
 diant multa. At uerò ad Adriam, tota pœne
 est is Ardia, ac media Pannonia, ipsa quoq; is
 sublimis tota. In utramque inde partem, in
 Thracia mons est confinis Pannonibus Rho-
 dope post Aemum maximè altus: in altera
 parte uersus septentrionem Illyricum est, &
 Autariata, ac Dardanica gens. Primùm itaq;
 Illyrica exponamus. quæ & Istrum & Alpes
 attingunt, sita in medio Italiæ & Germaniæ,
 incipientia à lacu qui apud Vindelicos est &
 Rhetos & Tœnios. Huius regionis partem
 uastam desertamque reddiderunt Daci, de-
 bellatis Boijs & Tauriscis Gallicis gentibus
 Cretoliro subiectis, qui eam sibi uindicabat
 regionem quanquam amnis distingueret Pa-
 niscus, qui à montibus in Istrū defluit per Scor-
 discos Gallos. Hi enim permixti Illyricis ac
 Thracibus habitabant. Verùm illos Daci de-
 leuerunt, his sæpe usi sunt socijs. Reliqua uer-
 sus septentrionem & oriētem tenent Panno-
 niæ, usque ad Segesticam & Istrum: uersum
 reliquas plagas magis extenduntur. Urbis
 Pannoniæ est Segestica ad confluentes sita P. ntonia.
Segestica.
 multorum amnium, nauigabilium omnium,
 arx belli in Dacos opportuna. sita est enim
 sub Albibus quæ ad lapodes usq; porrigun-
 tur, gentem partim Gallicam, partim Illyri-
 cam: atque inde multi labuntur fluuij, defe-
 rentes ad urbem cum alias, tum Italicas mer-
 ces. Nam ab Aquileia trans Ocrum Naupōn-
 tum

Ναύποντον δὲ Ἀκυλίας ὑπερθεῖσι τῶν ὁρίων εἰ-
 M σοι

cum usque Tauriscorum oppidum, quo uehicula perueniunt, transitus est stadiorum ccccl, aut, ut alijs uidetur, c. Est autem Ocrapars Alpeum à Rhætis ad Iapode. porrectarum humilima. apud Iapodes rursum se attolunt montes & uocantur Albij. Similiter traiectus montis est à Tergesta uico Carnico ad lacum Lugeum. Vicinus autem Nauponto fluuius est Corcoras, qui merces excipit. atque hic in Sauum influit, Sauus in Draufu, hic in Noarum apud Segesticam. inde Noarus augetur, hausto Calapi amne. (qui ex Albio monte per Iapodas delabitur.) inque Danubium apud Scordiscos exit. Navigatio ferè est uersus septentrionem. Iter à Tergesta ad Danubium stadioru circiter c. Prope Segesticam sunt etiam Syscia oppidum, & Simium, in Italico itinere. Gentes Pannonum sunt Breuci, Andizetij, Diasnotes, Pautistæ, Mazæ, Dæsiatæ, quorum dux Bato, alijque minores & obscuriores conuentus. 16 Pertingit Pannonia etiam usque ad Dalmatiam, & ferè Sardaxos uersus meridiem si profiscata. Quidquid autem regionis ab intimo Adriæ sinu usque ad Sardaxos & Rizonicum sinum protenditur, montosum est, interpositum mari & Pannonibus. Atque hinc sane uidetur non incommodè initium nos tauros, continenti oratione ambitum istum totum descripturos: paucis modò repetitis eorum quæ suprà dicta fuerunt. Docuimus enim in Italiæ descriptione, primos in Illyrici ora maritima esse Istros, conterminos Italiæ & Carnis. principesque nostros hodie Italiæ fines ad Polam usque Istriæ urbem protulisse. Hi igitur fines circiter cccc stadia ab intimo sinus absunt. totidemque stadia sunt à primontorio quod est ante Polam situm ad Auconem Venetico agro ad dextram relicto. Tota ora Istriæ, stadiorum c. Sequitur Iapodum ora, stadiorum c. Siti sunt

Iapodes. Iapodes sub Albio monte, qui finis est Alpium, admodum alto: ac partim ad Pannonios & Istrum pertingunt, partim ad Adriam. bellicosa gens, sed ab Augusto Cæsare prorsus defatigata. Vrbes eorum, Metulam, Arupinus, Monetium, Vendum. regio est inops: Zea ferè & milio uictitant. armatura ijs Gallica. notis compuncti sunt corpora, in morem reliquorum Illyricorum & Thracum. Post

Liburni. Iapydum oram Liburnica succedit, longior

priorē
 δ' ὁμοίῳ καὶ τοῖς ἄλλοις Ἰλνυροῖς ἐθραφέ. μήτε γὰρ τῆς ἰαπόδων, ὁ λιβυρικός πῦρ πλὴτος δὲ μέλιτος τοῦ

ἑσσι παῖδοι τριακόντι περτέοντα, ἐς τὴν αἰμαμαβαί καταγίνονται, τῶν ταυροσίων οὐδὲν καθεκτικόν, οἷοι δ' ἐφασιν περτακόντας. ὁ δ' ὄκρας ταπανότορον μέγεθος ἁλπεων δὲ, τῶν διατῆνσων ἀπὸ τῆς πακῆς μέχρι ἰαπόδων. γινώσκον δὲ αἰετὶ τὰ ὄρε παλιν γὰρ τοῖς ἰάποσι, ἐκατέρω ἁλβία. ἑμοίως γὰρ τὸ γίγνης κόμης καρνικῆς ὑπερβείας δὲ, διατῆ ὄκρας ἐς ἑλὸς ἀγχιον καλὸν μὲν. πλησίον γὰρ ναυπόντα ποταμός δὲ κοκκώρας, ὁ δὲ χόμης τὰ φορτία. δὲ ἄν ἐν εἰς τὸν Σαύρον ἐμβάλλει, ἐκαστὸν δὲ εἰς τὸν ἀράδον ὅς ἐστι τὸν νόκρον, ἢ τῆς Σελισκίω. ἐντοῦθεν δ' ἡδὲ ὁ νόκρος πλεῖστον πλοσθαβὼν τὸ διατῆ ἰαπόδων εἰσόντα ἐκ τοῦ ἁλβίου ὄρεος κάλαπρον, συμβάλλει τῷ δαυαβίω ἢ τῷ Σιρδοίω. ὁ δὲ πλὴτος τὰ πλεῖστα τοῖς ποταμοῖς, καὶ τὰς ἀρκτους δὲν ὁδὸς, ἀπὸ τὸς γέγων ἢ τὸ δαυαβίον πεδῖον ὅθεν χιλιῶν καὶ διακοσίων. ἔχοντες τῆς Σελισκῆς δὲ καὶ τὴν Συσκία φρέγιον ἐς Σίριον γὰρ ὁδὸν ἐκείνην τῇ εἰς ἰταλίαν. ἔθνη δ' ἐστὶ τὰ πανονίων βυρλίων, ἐκ ἀνδρῶν, καὶ διασπονδίων, καὶ περὶ τῶν, ἐκ μαλίων, ἐκ αἰσινῶν, ὡν βάτων ἡγεμόνων, ἐκ ἀλλὰ ἀσκητόρων συστήματα μικρά. διατῆν μέγιστον ἐκ ἁλματίας, γινώσκον δὲ καὶ τὰν Σαρδιαίων, ἰόντων πρὸς νότον. ἀπὸ τῆς καὶ τὸν μυχὸν τοῦ ἁλβίου τῆς καὶ ὁρῶν καὶ τὸν περὶ τὸν Σαρδιαίων γῆς, μεταξὺ τῶν πῶν τῆς διαλατῆς ἐκ τὰν πανονίων ἐθνῶν. Σχεδὸν δὲ καὶ γινώσκον τῶν πῶν τῶν ἀρχῶν τῆς σιωνῆς περὶ ὁδὸς αἰαλαβῶσι μικρά τὰ ληχθῶν τῶν πρότερον. ἔφαρμεν δὲ γὰρ τῇ περὶ ὁδὸς ἐκ τῆς ἰταλίας, ἰστροὺς ἐπὶ πρῶτος τῆς ἰλνυρῆς πῶν αἰας, σιωνῆς τῇ ἰταλίᾳ, καὶ εἰς κάρνοισ. ἐκ δὲ μέγιστον πόλιν ἰσρικῆς πόλιν, πρὸς γαζον οἰκῶν ἡγεμόνων αὐτῶν τῆς ἰταλίας ὄρεος: ἔτσι ἢ ἐν πῶν ὁκτακόντας πεδῖος εἰσιν ἀπὸ τῆς μυχῶ. τοῦτον δ' εἰς καὶ ἀπὸ τῆς ἀκρας τῆς πῶν τῆς πόλιν ἢ τῆς ἀγχιῶν γὰρ εἰς ἑλὸν καὶ τῆς ἐκ τῆς καὶ τῆς ἰσρικῆς πῶν πλὴτος χιλιῶν πεδῖων. ἰστροὺς γὰρ οἱ ἰαπόδοι καὶ τῆς ἁλβίας ὄρεος τελευταίᾳ τῶν ἁλπεων ὄντων, ἡνελῶ σφόδρα, ἢ καὶ αὐτὸν πανονίους ἐκ τῆς ἰσρὸς καθεκτικόν, τῇ δ' ἐπὶ τῆς ἁλβίας, ἀρμαῖοι ἢ, ἐκ πεπονημένοι δὲ καὶ τῆς περὶ τῆς καὶ τῆς. τῆς δὲ αὐτῶν μετὰ, ἀρεπνός, μονή, οὐκ ὄντων. λυπρὰ δὲ τὰ περὶ τῆς, ἐκ τῆς καὶ τῆς πῶν τῆς καὶ τῆς φέρων. ὁ δὲ ὁπλισμός κελεύκος. καὶ τὰ σιωνῆς

πρὸ τῆς πελάγους ποντικῆς οἰκίαις. ὅν δ' ἐστὶ
 πρὸ ἀπὸ πλάτος ποταμὸς φορτίοις ἀνὰ πλοῦν ἔχων
 μέχρι ἀλματιῶν καὶ Σκάρδιων, καὶ Λιβυρῶν
 πόλεις. Παρ' ὧν δ' ἰὼν ἔπειτα πρὸς Ἀλβαν, καὶ
 οἱ μὲν αὖτε Ἀλβυρῶν δὲ, καὶ ὅς ἐστι καὶ ἡ Μιδία λέγει
 τοῦ ὅτι φθῆραι τὸ ἐκτελεῖν Ἀλβυρῶν δὲ αὐτῶν
 ταύτῃ. ἔπειτα καὶ Κυρακτικὴ καὶ ἡ ἰσὶ πο
 δας. ἔδ' αὖτε Λιβυρῶν δὲ καὶ τετταρακοντάρ
 τ' αὐτῶν. καὶ ἄλλαι νῆσοι, γνωριμώταται δ'
 Ἰόσα, Τραγυρίου, Ἰσθίων ἑπίσημα. Θάρσος, καὶ
 πρότερον Παρῶν, Παρῶν ἑπίσημα δ' ἡς ἀν
 κιστὶς ὁ φάρσος, καὶ ἡ δ' ἀλματιῶν πρὸς
 Ἀλβαν, καὶ ὁ ἐπὶ τὴν αὐτῶν Σάλων. ἔστι δ' αὖτε
 πολλὴν χρόνον περικυκλωμένων πρὸς Ῥωμαί
 ον τὸ ἐθνὸς ὡς καὶ τοιαύτης δ' ἔχον ἀφιστό
 γος εἰς πρὸς ἡμεῖς, ὡς ἡνείκεν καὶ πόλεις Σά
 λων τε καὶ Περαιῶνα, καὶ Νινίαν, καὶ Σινώ
 ζον. τὸ τε νῆσον καὶ τὸ παλαιόν, ὡς καὶ πρὸς
 ὁ Σεβαστὸς. ἔστι καὶ ἡ Ἀνδρῶν ἰσθμὸν καὶ
 ἑλίου. Δαλμίου καὶ μεγάλῃ πόλεις, καὶ ἐπὶ τὴν
 μου τὸ ἐθνὸς. μικρὰ δ' ἐπὶ τὴν Νασικῆς,
 καὶ τὸ πεδίου μελοδοῦν ὅτι τῇ πλεονεξίᾳ
 τῶν ἀνθρώπων. Ἰσθμὸν καὶ τὴν δ' ἀλματιῶν, τὸ ὅτι
 ἐκτελεῖται δ' ὁ χώρος ἀναδασμὸν περὶ αὐτῶν.
 τὸ δ' ἐπὶ τῇ νομισμασί πρὸς μὲν αὐτῶν καὶ τῇ
 ἱταλῶν ταύτην, ἰσθμὸν, πρὸς ἀλλήλους δὲ τῶν
 βαρβάρων πολλοὺς κοινόν. Ἀρδιῶν καὶ ὅρος δ' ἐστὶ
 μέγας τῆς αὐτῆς ἀλματιῶν τῇ μὲν ὡς δ' αὐ
 λάτῃον, τῇ δ' ὡς δ' αὐτῶν. ἔδ' ὁ Νάρον πο
 ταμὸς καὶ οἱ πρὸς αὐτῶν ἀρδιῶν, καὶ Ἀρδιῶν,
 καὶ Πληρῶν καὶ ὡς μὲν πλεονεξία καὶ ἡ Μι
 λαίνα, Κορκυρα καὶ ἀλματιῶν, καὶ πόλεις Κινδι
 ῶν ἑπίσημα. τοῖς καὶ Ἀρδιῶν καὶ ὁ φάρσος, Πα
 ρος λεγομένη πρότερον. Παρῶν γὰρ ὅτι ἐπὶ
 σμα, ὅτι καὶ αὐτῶν δ' οἱ ὑπόρου καὶ ἀλματιῶν
 Ἀρδιῶν. ἀπὸ τῆς αὐτῆς αὐτῶν εἰς τῇ μετὰ γὰρ
 αὐτῶν ἐπὶ τῇ δ' αὐτῶν Ῥωμαῖοι, λυμαιομέ
 νος αὐτῶν ὅτι τῶν λυμαιοῶν, καὶ ὡς γὰρ αὐτῶν
 γεωργίαν. φαχίαν δὲ χώρα καὶ λυμαιοῶν, καὶ γὰρ
 ὡς γὰρ ἀνθρώπων ὡς τ' ὅτι φάρσος τελέως,
 μικρὰ δὲ καὶ ἐκτελεῖται. τὸ δὲ καὶ τοῖς ἀλ
 λοῖς ἐδρῶν τοῖς ταύτην σιμῶν. οἱ γὰρ πλε
 σον διωκόμενοι πρότερον, τελέως ἐταπαι
 νώθησαν καὶ ἐξέλιπον. Γαλατῶν μὲν βοῖοι
 καὶ Σκάρδιον, ἱλυνεῶν καὶ Ἀνταρῶν
 καὶ Ἀρδιῶν καὶ Δαρδανίων, Θρακῶν καὶ Τρι
 βάλιοι, καὶ ἀλλήλων μὲν ἐξ αὐτῶν, ὑπόρου καὶ
 καὶ Μακεδόνων καὶ Ῥωμαίων ἐκ πολλοῦ
 μέντοι. μετὰ δ' ἐπὶ τῇ τῶν Ἀρδιῶν καὶ Πλη
 ρῶν πρὸς Ἀλβαν, ὅτι καὶ αὐτῶν καὶ Πλη
 ρῶν πόλεις, καὶ ἄλλα πόλιν, καὶ Δαρ
 δανίων ποταμὸς ἀνὰ πλοῦν ἔχων πρὸς ἑω, με
 χρι τ' ἀρδιανικῶν. Σιμῶν καὶ τῇ καὶ Μακεδόν
 ον

priore stadiis 15. Est in ea ora fluvius, quo ad
 uerso subuehuntur merces usque ad Dal
 matas. & urbes, Scardon, & Liburna. Iuxta
 totam, quam explicavi, orā, insulae sunt Ab
 syrtides: ubi Medea dicitur fratrem suum Ab
 syrtum interfecisse, qui ipsam persequēba
 tur. Deinceps est Cyraetica pontis lapodas. se
 quuntur Liburnicae, numero ad xl. tum aliq
 quarum nobilissima lissa: Tragurium ab lisen
 sibus condita: Pharus, quae olim Parus, Paro
 rum colonia, patria Demetrii Pharij. tum o
 ra maritima Dalmatarum, & nauale eorum *Dalmatia.*
 Salona. Est haec gens ex earum numero, quae
 diuturnum cum Romanis bellum gesserūt.
 habuit oppida memoratu digna ad l. de quib
 us & urbes nonnullae Salona, Priamo, Ni
 nia, Sinotium novum ac vetus. ab Augusto
 ista sunt combusta. Est & Andretium castel
 lum probe munitum. & Dalminium magna
 urbs, unde nomen genti. eam urbem Natica
 exiguam redēgit agrumque pecori pascuum,
 ob incolarum auariciam. Proprium hoc ha
 bet Dalmatae quod singulis octenniis agros
 denuo diuidunt. nam quod nulla utuntur,
 id respectu vicinorum Italorum eis est pecu
 liare: alioqui id cum multis alijs barbaris ha
 bente comune, quod nominate inter se non
 utuntur. Porro mons 17 cui nomen Ardiū, 17
 Dalmatiam mediam secāt, ut altera eius pars
 ad mare spectet, altera in diuersum. sequitur
 Naro amnis, & qui apud eum sunt Daorizi,
 Ardiari, Plerari. quorum his propinqua est Me
 lana insula, Corcyra appellata, & urbs, a Cin
 dijs condita. Ardiaris uicinia est Pharos, ante
 Paros dicta: est enim a Parijs condita. Vario
 lios autem posterius dixerunt Ardiarios. Sed
 hos a mari in mediterranea abegerunt Ro
 mani, coegeruntque agriculturam uacare. Est
 autem regio ea sterilis atque aspera, neque
 agricolis conueniens. itaque ea gens tantum
 non funditus perijt. Quod quidem alijs
 quoque eo in tractu gentibus usuuenit. quo
 rum enim summa olim fuit potentia, nunc
 uel omnino nulli sunt, uel ad imam redacti
 conditionem. ut de Gallis Boij & Scordisci,
 de Illyricia Autariatae, Ardiari, Dardanijs, de
 Thracibus Triballij: primum a se inuicem at
 triti, deinde a Macedonibus & Romanis
 prorsus oppressi. Post Ardiarum & Ple
 rarum oram Rhiztorum sinus & urbs, a
 l. quae oppida, & Drilo fluvius, quo ad
 iterfo nauigatur orientem uersus usque ad
 Dardanicam. Attingit autem Macedo
 M 2 nicas

nicas & Pannonicas gentes uersus meridiem: sicut & Autariatae & Dasaretij, alijque populi alijs partibus se & Autariatas attingunt. Dardanicarum sunt etiam Galabrii, apud quos urbs est antiqua: & Thunatae, Medis Thraciae genti orientem uersus con-

Dardani

termini. Enim uero Dardani quamquam essent oppido agrestes, adeo ut etiam subter sterquilinijs effossas speluncas inhabitaret: Musice tamen operam dederunt, semperque usi sunt Musicis fistulis, & instrumentis quae fidibus intenduntur. Atque hi quidem sunt in mediterraneos, quorum postea quoque faciemus memoriam. Post sinum Rhizicum Lissus est, & Acrolissus, & Epidanus a Corcyrae condita, quae nunc a peninsula cui imposita est, nomen Dyrrachij tenet. Inde Apollonia, & Aous fluiuij, atque propè hunc Apollonia urbs legibus optimis temperata, condita à Corinthijs & Corcyraeis, disita à flumine stadijs x, à mari lx. Hecataeus Aoum Aeantis nomine afficit, autumatque ex eodem apud Lacmum loco, atque adeo ex iisdem penetralibus Inachum ad Argos deferri uersus meridiem & Aeantem ad occasum, & Adriam. In Apolloniatorum finib. Nymphæum appellatur saxum quoddam ignem egerens, sub quo fontes sunt tepido fluentes bitumine, gleba (ut apparet.) bituminose terra ardente ibi. propè in tumulto metalli est sectura, & quidquid excinditur, id restituitur, successu temporis terra, quae in fossas ingeritur, in bitumen uertente. autor Posidonius. Idem refert ampeliten terram bituminosam, quae in Pieriae effoditur Seleucia. remedium esse aduersus uitis pediculos. illatam enim cum oleo, extinguere uermem priusquam à radice ad gerimen perueniat. sed & in Rhodo talem esse repertam, se magistratu ibi Prytanis gerente, quae tamen plus olei

■

requireret. Post Apolloniam is Balliace est, & Oreū, eiusque nauale Panormus, & montes Ceraunij, initium faucium sinus Ionij & Adriatici. Fauces enim utrique sunt communes: eoque tantum differunt, quod prima maris seu exteriori parti nomen Ionij tribuitur, Adriam autem interiori usque ad intimum sinus recessum. quamquam hodie totum mare hoc nomen gerit. Theopompus ait prius nomen esse ortum à uiro qui in ista loca deduxerit lones: Adriam cognomentum à lumine esse deductum. Stadia sunt à Liburnis

αὐτοῖς ἔθνεσι, καὶ τοῖς Παιονίοις πρὸς μεταβολὰς. καὶ ἀπὸ καὶ οἱ Λυτρεῖάται καὶ Δασαρήνιοι, ἄλλοι κατ' ἄλλα μέρη συνιχθεῖς ἀλλήλοις ὄντων, καὶ τοῖς Λυτρεῖάταις τῶν δὲ Δαρδανικῶν εἰσι καὶ οἱ Γαλαβριοί, καὶ οἱ πύλις ἀρχαῖα. καὶ οἱ Θυνάτη, Μεδίσις ἑβραϊστικῶς πρὸς τὴν συνάτησιν. Ἀχαιοὶ δ' ὄντων οἱ Δαρδάνιοι τελευτῶντες, καὶ τὰς καπρίαις ὀρύξαντες ἀσπίδα, καὶ ταῦτα δὲ αἰτίας ποιεῖται, Μισσηκὺς δ' ὁμοῦς ἐπεμελῆσθαι, Μισσηκὺς αἰετὶ χρώμενοι καὶ αὐλοῖς καὶ τοῖς φῦτα τοῖς ὀργάνοις. ὅποι μὲν ἐν τῇ τῆς γαίᾳ, μεταδιδόμενα δ' αὐτῶν καὶ ὑπό. Μετὰ δὲ τὸν Ριζικὸν κόλπον, Λισσὸς ἐστὶ πόλις καὶ Ἀκρόλιος, καὶ ἐπὶ δ' αὐτῶν Κορυφαίαν ὑπὸ σμα, ὅντι Δυρράχιον ὁμωνύμως τῇ Χερσονήσῳ λεγομένη, ἐφ' ἧς ἰσθμύται. ἔστι δ' Ἀψιδὸς ποταμός, καὶ ὁ Ἄω, ἐφ' ᾧ Ἀπολλωνία πόλις ὀνομαζέται, ὑπὸ σμα Κορινθίων καὶ Κορυφαίων, τῷ ποταμῷ μὲν ἀπὸ χερσὶν ἐκείνης δὲ καὶ, καὶ θαλάσσης ἢ ἐξ ἰσθμοῦ. Τὸν δ' Ἄωρ λίαντα καλεῖται ἑκαταῖς, καὶ φησὶν ἀπὸ τῶ αὐτῷ τόπου, τῷ ποταμῷ Ἀσπίδος, καὶ τοῦ αὐτοῦ μυχοῦ, τὸν τε Ἰναχὺν εἶναι εἰς Ἀργὸν πρὸς νότον, καὶ τὸν λίαντα, πρὸς ἰσθμὸν καὶ πρὸς τὸν Ἀσπίαν. Ἐν τῇ χώρᾳ τῶν Ἀπολλωνιαστῶν καλεῖται ἡ Νυμφαῖον. περὶ δ' ἐστὶ πῦρ ἀναδιδέει. ἐπ' αὐτῇ ἡ λεγόμενη σελήνη ἀσφαλθόν, καὶ αμύνης ὡς εἰκός τ' βῶλες τῆς ἀσφαλθῆς. μεταλλορ δ' ἐστὶν αὐτῆς πλεονίον ὑπὸ λαφύ. ὅ ἐστι τμὴν ἐκ πληροῦν τοῦ πάλιν, τῷ χρόνῳ τῆς ἐχθροσύνης εἰς τὴν ὀρύγματι γῆς μεταβαλλόμενης εἰς ἀσφαλτον, ὡς φησὶν Ὀρειδάνιος. Ἀγρὸς δ' ἐκείνῳ καὶ τὴν ἀμπέλιν γῆν γῆν ἀσφαλτῶν, τὴν γὰρ Σελωνία τῇ Ριζικῇ μεταλλορμύλῳ, ἀπὸ τῆς φθορῆς αὐτῆς ἀμπέλης. χρυσοῦσαν δ' ἐκείνῳ ἑλαιοφθόρον τὸ δικαίον πρὸς αὐτὴν βλαστῶν τῆς εἰς ἀναβλῆσαι. ἑαυτὴν δ' ἐν ἐκείνῳ καὶ ἐν τῷ δ' ὡ, πρὸς αὐτὸν αὐτῷ, πλεονίον δ' ἐλαιο δ' ἐστὶ. Μετὰ δ' Ἀπολλωνίαν βαλῖα καὶ καὶ ἡρεῖον, καὶ τὸ ἐπὶ τὸν αὐτὸν Πάνερμον, καὶ τὰ Κοραῖνα ὅρα ἢ ἀρχὴ τῶ σόματος τῶ ἰονίος κόλπου καὶ τῶ Ἀσπίαν. Τὸ μὲν δ' ὡς καὶ τὸν ἀμφοῖν ἐστὶ, ὡς φησὶ ὁ ἰσθμὸς, διότι τὸ πρῶτον μέρος τῆς θαλάσσης τῶν τῆς ἑσπέριας τῶν δ' ἑστὶ, ὅ δ' Ἀσπίαν τὸ γὰρ τῆς μετὰ τὴν μυχὸν, καὶ δὲ καὶ τῆς συμπίπτουσ. φησὶ δὲ ὁ Θεόπομπος τῶν ὀνομαζομένων τῇ μὲν ἀπὸ τῶ αὐτοῦ, ἡ γὰρ αὐτῆς τῶν τῶν αὐτῶν ἐστὶν τὸ γῆν τῶν Ἀσπίαν δ' ἐπὶ ποταμῷ ἐπὶ τὸν νοτον γὰρ γῆν. Σταδιοὶ δ' ἀπὸ τῶν Λιβυρῶν

τὸ πλεον τοῦ ἐπίστατο· ἰσοθυμῶν ἐχον-
 τας γὰρ ἐστὶν, ὅπου ἰσὸν τὸ Ἀπολλωνίου,
 ὃς οὐ μάρκα· Ἀδύσῳ, τὸν κοροσὸν ἦ-
 ρε, καὶ αὐθιχὴν γὰρ ἐπὶ Καπητωλῶν τὸν Ἔ-
 Ἀπολλωνίου, καὶ ἀμείβοντο. ἐπὶ με-
 ταφύ δ' ἐστὶν ἑκατέρωθεν, ἐπὶ ἀπὸ Καλαυδίου· εἰς
 Ἀπολλωνίαν, Βιζώντι δ' ἐστὶν, ἥς ἐκτεπόμε-
 νον μὲν· ὑπὸ σιμισίων, καὶ Κρόντι, καὶ
 Ὀδρεῶσι μιλησίωρ ἄποικα· καὶ Ναύα-
 ρ· Μισσηβριανῶν πολίτην. Εἰτα τὸ Λι-
 μνὸν ὅρ· μετὰ ἐπὶ δ' ὕψος θαλάσσης διήκει.
 εἰτα Μισσηβρία Μεγαρίων ἄποικα, πρό-
 τερὸν δ' ἐκ Μισσηβρίας, οἷον Μεγάπολις· τὰ κτί-
 σαντο· μετὰ ἑκατέρωθεν, ἐπὶ δ' ἐκ πολέως βεί-
 ας ἐκτεπόμενος ὁρακίσι, ὡς καὶ ἡ Ἔ Σήλως
 πόλις Σηλυβεία πεποιημένηται, ἥτις Αἰ-
 νου· Πολυβοεία ποτὶ ὠνομάζετο. εἰτ' Ἀγ-
 χιάλῃ πολίτην Ἀπολλωνιατῶν, καὶ αὐ-
 τὴ ἡ Ἀπολλωνία. Ἐν δ' ἐκ ταύτῃ τῇ παρα-
 λία ἐστὶν, Κηπίου ἐστὶν ἄκρα, καὶ ἐκτεπόμενος, ὅ-
 ποτε καὶ λυσίμαχ· ἐκ τῆς γὰρ φυλα-
 κίας. πάλιν δ' ἀπὸ ἐπὶ Ἀπολλωνίας ὠδὸν Κυ-
 ανίας, ἐκτεπόμενος ποτὶ χιλίους καὶ πενητακ-
 σίους. γὰρ δ' ἐπὶ μεταφύ ἐστὶν ὠνομάς τῶν Ἀ-
 πολλωνιατῶν χώρα, Ἀγχιάλῃ, καὶ αὐτὴ Ἀ-
 πολλωνιατῶν, καὶ οἰνοπόλις καὶ Ἀνδριολ-
 κη, σιμισίων· ἐπὶ Σαλμυδνοῦ. ἐστὶ δ' ὁ-
 ρ· ἐρημ· ἀγχιάλῃ καὶ λιθόδης, ἀλίμε-
 ν· ἀναπτεπόμενος πολλὸν πῶς ἐκτεπόμε-
 νος, ἐκτεπόμενος ὅσον ἐκτεπόμενος μετὰ Κυανίων
 τὸ μὲν· πῶς ὅρ οἱ ἐκτεπόμενος ὑπὸ τῶν
 Ἀσίων διαρπάζοντ' αὐτῶν ὑπερκεκλήμενος, ὁρα-
 κίσι δ' ἐστὶν. Αἱ δ' ἐκτεπόμενος πῶς ἐπὶ σύματι
 τῷ πάντῃ ἐστὶν δ' ὅσον νησίον, τὸ μὲν τῇ Εὐρώ-
 πῃ πῶς ἐστὶν, τὸ δ' ἐπὶ Ἀσία, ποδὶ δ' ἐκτεπόμε-
 νος ὅσον ἐκτεπόμενος. πῶς ἐπὶ δ' ἐκτεπόμε-
 νος καὶ τῷ ἰσὸν τῷ Βυζαντίῳ, καὶ τῷ ἰσὸν τῷ
 Χαλκιδονίῳ, ὅπου δ' ἐπὶ τῷ σύματι· τῷ Εὐ-
 ξείνῃ τὸ ἐκτεπόμενος. πῶς ἐστὶν γὰρ δ' ἐκτεπόμε-
 νος, ἥκα δ' ἐπὶ πενητακτίῳ ποιεῖσθαι τὸν
 πορθόμενος, εἰτα διίσταται ὠδὸν πλεον, καὶ ποι-
 εῖν ἀρχεται τῷ προπονητῷ· ἀπὸ μὲν ἐν τῷ
 ἀκρας ἐπὶ τὸ πενητακτίῳ ποιεῖσθαι, ὠδὸν τῇ
 ὑπὸ τῇ συνκῇ ἐκτεπόμενος λιμένας, ἐκτεπόμε-
 νος καὶ ποιεῖσθαι. γὰρ δ' ἐπὶ δ' ἐκτεπόμενος τὸ
 ὠδὸν τὸ Βυζαντίῳ πῶς ἐστὶν. ἐστὶ δ' ἐκτεπόμε-
 νος πῶς ἐπὶ Βυζαντίῳ τέκε, κολπ· αἱ
 χωρὶς πῶς δ' ὅσον ὠδὸν ἐκτεπόμενος ἐκτεπόμενος,
 εἰς ὡς ἐκτεπόμενος ἐκτεπόμενος. εἰς γὰρ πλεονος χι-
 λίται κολπὸς ὡς αὐτὸς κλαυδίας ὡς, εἰς οὗς
 ἐκτεπόμενος ἡ πύλας, ἐκτεπόμενος τὰ ἐκτεπόμε-
 νος, δ' ἐκτεπόμενος τὸ πλεονος αὐτῆς, ὡς τῇ βίαν ἔστι
 εἰν. ἐκτεπόμενος δ' ἐκτεπόμενος τῷ πορθόμενος. ἡμεῖς

urbs maiore sui parte cōdita est in parua que
dam insula, ubi sanē est Apollinis. unde M.
Lucullus colossū Apollinis, opus Calamē
dis, sublatum in Capitollō dedicauit. Inter
Calatin & Apolloniam, Bizona est, cuius
magna pars terramotibus hausta est: & Cru
ni, & Odessus Milesiorum colonia, & Nau
lochus Mesembrianorum oppidum. inde
Aemus monis, ad istud usque mare pertin
gens. Sequitur Mesembria Megarensium
colonia, antē Menebria, id est, Mene urbs di
cta: quōd conditori eius Mene esset nomen.
Bria autem urbs Thracum lingua urbem si
gnificat: sicut & Selys urbs Selybria appel
latur, & Aenus aliquando Poltrobria dicta
fuit. Deinceps est Anchiale Apolloniatarū
oppidum, atque ipsa Apollonia. In hac ora
est etiam Ceterizis promonto-riū, castellum
habens munitum, ubi aliquando suos the
saures adseruauit Lysimachus. Rursum ab
Apollonia ad Cyaneas, stadia sunt circiter
19 c. 10. Medio spacio continentur Thyni- 19
as Apolloniatarum, ut Anchiale. deinde
Phinopolis, & Andriaca Salmydeisō conti
gua. Litus hoc desertum est ac saxosum, im
portuosum, uersus Aquilones latē apertū,
longitudine usque ad Cyaneas stadiorum
10 cc. qui ad hoc litus excidunt, nō ab Astis
Thracia gente supernē accolentē spoliātur.
Cyaneæ sunt duæ exiguæ insulæ ad fauces
Ponti, altera Europæ, altera Asia adiuncta,
stadiorum circiter xx sieto disiunctæ. Tan
tum etiam est interuallum iater templū By
zantiij & templum Chalcedonis: ex quē sunt
summæ Euxini Poti angustię. decem enim
stadia progressus, ad promontorium perue
nies, quod fretum quinque stadia latum effi
cit, deinde diducitur ampliūs, incipitq; Pro
pontidem conficere. à promontorio itaque,
quōd quinque stadiorum fretum facit, ad
portū qui sub Ficū dicitur, stadia sunt xxv.
inde ad Cornu Byzantiorum, v. Est autem
id cornu Bizantio muro coniunctum, sinus
uersus occidentem ad lx stadia penetrans, si
milis cornui ceruino, quōd in multos sinus,
quasi in ramos finditur, in quos incidens Pe- Pelamys
lamys, facilē capitur, cum ob copiam, tum ob
uim fluctus intrō compellentis, & angusti
am sinuum, ob quam etiam manibus potest
comprehendi. Nasclitur hoc animal in palu
dib. Maotidis. cumq; aliquid uinum cepit,

grege facto erumpunt per ostium, ac ad litus Asianum deferuntur usque ad Trapezuntem & Pharnaciam. atque ibi primum capiuntur. sed ea piscatio copiosa non est, quia iustam magnitudinem Pelamydes nondum sunt adhuc assecutæ. Ad Sinopen usque prouectæ, iam & captu meliores sunt, & ad salsamentum commodiores. Postquam ad Cyaneas appulere, easque præteriuere, à litore Chalcedonis alba quædam petra procurrit in mare, qua ita perterrentur Pelamydes, ut illico in aduersam partem se conferant. quas corripientis fluctus, maximè locis natura ita factis ut maris fluctus ad Byzantium & Cornu eius ultrò conuertatur, eò compellit, Byzantiisque & Romano populo redditum memorabilem præbet. At Chalcedonijs, qui in uicinia ab altera faucium parte habitant, huius copiarum non sunt participes: quòd ad eorum portus pelamus non appellit. Itaque ergo Apollinem ferunt ijs qui condita iam Chalcedone à Megarensibus, Byzantium condiderunt, oraculum sciscitantibus. mandauisse, ut eregionè cæcorum urbi locum caperent: cæcorum nomine norantem Megarenses, quod cum priores ad ista loca nauigassent, omissa in ulterius litus nauigatione in quo tanta esset commoditas, deteriora loca occupauerint. Atque nos quidem describenda Ponti ora ad Byzantium usque peruenimus, quæ illustis urbs, faucibus Ponti proxima, efficit ut finis descriptæ ab Istri ostio ora sic notior. Supra Byzantium est Astorum gens, in qua est urbs Calybe, in qua Philippus Amyntæ filius pessimos homines collocauit.

Enumerauimus ergo eas gentes, quæ quidem mentione dignæ iudicantur, Istro & Illyricis ac Thracicis motibus circumscriptæ, Adriæ uniuersam oram accolunt à sinu intimo recessu: tum læuam Ponti Euxini oram ab Istro usque ad Byzantium. Super sunt partes ad meridiem uergentes ad dictis montibus, & quæ infra sunt regiones, in quibus est Græcia, & barbarorum supra eam ad montes usque domicilia. De Peloponneso Hecataeus Milesius tradit, eam ante Græcosuisse habitatam à barbaris. Et quidem ferè tota Græcia antiquitus barbarorum fuit sedes, quod ex his ratiocinari licet, quæ memoriæ prodita sunt. Nam & Pelops à Phrygia secum adduxit populū in denominatam ab ipso Peloponnesus. *Πελοποννησιακὸν ἡμεῖς τῆς Θερυίας ἐπὶ*

[illegible]

Τὰ μὲν αὖν ἀφοσιζόμενα ἔθνη ἔειπεν τῷ
 Ἰσραὴ καὶ τοῖς Ἰσραηλεῦσι ὄρεσι καὶ ὄρε-
 κείοις, ταῦτ' ἐστὶν ὅν ἄξιον μνησθῆναι.
 ἑατὶχόντα τὴν Ἀφοριαπκίαν παραλίαν
 πᾶσαν, ἀπὸ τοῦ μυχοῦ ἀρξάμεθα, καὶ
 τὴν ἡῤ' ἀεισὸρά τ' ὀνότου λιγομῶν ἀπὸ
 Ἰσραὴ ποταμὸς μέχρι Βυζαντίου. Λαίπα δ' ἐ-
 ἔειπεν τὰ νότια μέρη τ' λιγυάσης ὀρεῶν, καὶ ἐ-
 ἔειπεν τὰ ὕψος πῆχοντα χεῖρα, ὅς οἱ ἔειπεν ἡ Ἐλ-
 λὰς καὶ ἡ πεισιχὺς βαρβαροί, μέχρι τῶν
 ὀρεῶν. ἑαταὶ μὲν ἐν ὁμιλίᾳ πόρι τῇ
 Πελοποννήσῳ φασίμ, οὗ πρὸ τῶν ἑλλήνων
 ὤκησαν αὐτῶν βαρβαροί. ἡ δ' ἐμ δ' ἐπὶ καὶ
 ἡ σύμπαρξ Ἑλλὰς ἱατοικία βαρβαρῶν ὑ-
 πᾶρξεν τοπαλαίον, ἀπ' αὐτῶν λογιζομένοις
 γομῶν λαόν ὡς τῆς ἀπ' αὐτοῦ ἡλυσθῆσαν Πελο-
 πόννησον.

πόντην, Δαναὸν δὲ Αἰγύπτου· Δρύπων
 ἔτι καὶ Καυκόνων καὶ Πελασγῶν, καὶ Λελέ-
 γων, καὶ ἄλλων τοιούτων, κατανεμνύνων τὰ
 γένεσις ἰδιῶν, καὶ τὰ ἐκτός δέ. τὴν μὲν γὰρ
 Ἀθηναίωσι κατὰ Εὐμόλπου Θράκες ἔχον· ἢ
 δὲ Φωκίδῃ τὴν Δαυλίδαν, Τηρόν. τὴν δὲ
 Κάδμειαν, οἱ μετὰ Κάδμου Φοινίκων· αὐ-
 τὴν δὲ τὴν Βοιωτίαν, Ἀόνων καὶ Τεμβίκων,
 καὶ ὕψαντον, ὅς δὲ Πινδαρος φησὶν·

Ἦν ὅτε ὕψαντος Βοιωτῶν ἔδοντο γένετον.

Καὶ ἀπὸ τῶν ὀνομάτων δὲ γινώσκοντες τὸ βαρ-
 βαρον ἐμφαίνονται, Κίκροψ, καὶ Κόδρου,
 καὶ Αἰκλῶ, καὶ Κόδρῳ, καὶ Δρύμας, καὶ Κρι-
 νανός. οἱ δὲ Θράκες καὶ ἱλλυριοὶ, καὶ ἡπα-
 ρῶται, καὶ μέγιστον γὰρ πλὴθος εἰσὶν. ἔτι
 μὲν οἱ μάλλον πρότερον, ἢ νῦν· ὅπου γὰρ καὶ
 ἢ γὰρ πρὸν ἑλπίδι αὐτὸν ἡλικίαν ἔ-
 στες, τὴν πολλὴν οἱ βαρβαροὶ ἔχουσιν. Μακε-
 δονίαν μὲν Θράκην καὶ πινυμένην ἢ οὐκ ἔ-
 λίας. Ἀκαρνανίαν δὲ αὐτῶν Αἰτωλίας αὐτῶν, Θε-
 σσαλῶν, καὶ Κασσωπῶν, καὶ Ἀμφιλοχῶν,
 καὶ Μολοσσῶν, καὶ Ἀθαμανῶν ἡπειρωτικῶν ἰδ-
 ου. περὶ μὲν ἐν Πελασγῶν ἔριτος. Τὸς δὲ
 Λελέγας ὡς μὲν οὐδὲν κατὰ τὴν ἀρχὴν
 σιν· οἱ δὲ συνοικεῖς μόνον καὶ συστρατιώτας.
 Διόπερ γὰρ τῇ Μιλικίᾳ, Λελέγων ἡλικίας
 λεγόμενα πινυ. Ρομαχῶν δὲ ἢ κατὰ τὰ
 φερε Λελέγων καὶ ἐρυθματῶν ἔρμα, Λελέγια
 καλουμένη. ἢ τε νῦν ἰωνία λεγομένη παλαιά
 ὑπὸ Κερῶν ὡς καὶ καὶ Λελέγων· ἐκβαλόν-
 τας δὲ τὰς οἱ ἰωνοὶ αὐτοὶ τὴν χῆραν κα-
 τέχον· ἔτι δὲ πρότερον οἱ τὴν Τροίαν ἐλόν-
 τας, ὅς ἡλίκων οὐδὲν Λελέγας ἐκ τῶν πόδων τῇ
 Σιδῶνι τῶν τῶν κατὰ Ριόδου καὶ τὸν
 Σατνιόντα ποταμόν. ὅπ μὲν ἐν βαρβαροὶ
 ἦσαν ὅτι, καὶ αὐτὸ τὸ κοινὸν τοῖς Καρ-
 σινομένοις αὐτοῖς σημεῖον· ὅτι δὲ πλάκων
 καὶ μετ' ἐκείνων καὶ χερσὶν, καὶ ἐκ παλαιῶν,
 ὅς αὐτοὶ πολὺν πολιτικὴν ἐκείνων· γὰρ
 μὲν γὰρ τῇ Ἀκαρνανίᾳ φησὶ, τὸ ἔχον αὐ-
 τῆς Κερῆτας, τὸ δὲ πρὸς τὴν Λελέγας,
 ἦτα Τηλεβοῶν. γὰρ δὲ τῇ Αἰτωλίᾳ, πῶς νῦν
 Λοκρῶν, Λελέγας καλεῖ· καταρχὴν δὲ τὴν
 Βοιωτίαν αὐτῶν φησὶν· ὁμοίως δὲ καὶ γὰρ τῇ
 Ὀπουντίᾳ καὶ Μεγαρίᾳ. γὰρ δὲ τῇ Λοκκα-
 δίᾳ καὶ αὐτὸν ὅσον ἡνὶ Λελέγια ὀνομάζει,
 τὸν ποῦ δὲ θυγατρὶν αὐτῆς Τηλεβοῶν, τῇ δὲ
 παλαιᾷ δὲ οὐ καὶ εἰς Τηλεβοῶν. ὅν π-
 νας οἰκῆσαι τὴν Λοκκάδα, μάλιστα δὲ αὐ-
 τῆς ἱστορίας πειθύνειν οὕτως πόδων αὐτῶν
 ἐπὶ τῇ.

Ἡ τοι γὰρ Λοκρὸς Λελέγων ἡγήσασθαι λαόν.

Namque fuit Locrus Lelegum ductor populorum,

ponesum, & Danaus ex Aegypto. & Dryo-
 pes, Caucones, Pelasgi, Leleges, alijsque eo-
 rum similes intra Isthmum sita obtinuerunt.
 quinimò & ea quæ sunt extra isthmum. Atti-
 cam enim Thraces qui cum Eumolpo uene-
 rant possederunt: Daulidem Phocidis Te-
 rens: Cadmeam Phœnices Cadmi comites:
 ipsamq; Boeotiam Aones, Tembices, atque
 Hyantes. atque ut ait 20 Pindarus,

Tempus erat, porcos (Hyas.) cum dicerēt
 gentem Boeoticam

Quin & nomina quædam barbariem præ-
 se ferūt, ut Cecrops, ut Codrus, Aecus, Co-
 thus, Drymas, Crimanus. Tum Thraces, &
 Illyrii & Epirotæ etiamnum Græciæ cingūt
 latera. Quod ipsum quondam magis fuisse
 quàm nunc liquet. quando hodie eius pro-
 uinciæ, quæ citra controuersiam est Græcia,
 multas partes barbari obtinent. Macedoni-
 am nimirum Thraces, & quædam Thessaliæ
 partes. supra Acarnaniam & Aetoliam sita
 Thesproti, Cassopæi, Amphilochi, Molossi,
 & Athamanes, nationes Epiroticæ. Ac de Pe-
 lasgis quidem Alibi. Lelegas uerò alij cum
 Caribus faciunt eosdem, alij tantum eorum
 inquilinos & commilitones. itaque & in Mi-
 lesiorum territorio quædam Lelegum domi-
 cilia ostenduntur, & multis in Carie locis se-
 pulcra Lelegum, ac inanes tumuli, Lelegia
 appellantur. & quæ nunc Ionia dicitur, uni-
 uersa fuit olim à Lelegibus ac Caribus habi-
 tata, quam illis pulsas Iones occupauerunt.
 sed & antè qui Troiam ceperunt, Lelegēs
 eiecerant e locis Sidæ uicinis, iuxta Pedasum
 & Satnioentem fluuium. Fuisse autem Lele-
 gas barbaros, uel eo signo potest conijci,
 quod Carum fuerunt loci. Sed eas uel cum
 Caribus, uel seorsim hinc inde fuisse uaga-
 tos, idem antiquitus, etiam Aristotelis Respu-
 blica demonstrant. nam in Acarnanum re-
 publ. ait, eius regionis partem teneri à Cure-
 tibus, partem occidentem à Lelegibus, cæte-
 ra à Telebois. in Aetolorum republica, eos
 qui nunc Locri dicuntur, Lelegas uocat, eos-
 demq; Boeotiam occupasse testatur. idemq;
 ait in Opuntiorum & Megarensium repub-
 lica. in Leucadiorum autem republ. quen-
 dam indigenam Lelegem ponit, cuius ex fi-
 lia nepos fuerit Teleboas, atque huius xxii
 filij Teleboæ. Atque horum quosdam Leu-
 cadem inhabitasse, maxime Hesiodo qui spi-
 am crediderit, sic de illis scribenti

Quos

Θαλονικίας. μιλιὰ δ' ἔτι, φησὶ Πολύβιος, ταῦτα διακρίσει ἐκείνοντα ἐπ' αὐτῶν δὲ τῶν ἐδ' ὅν ἐκ τῶν ποδὶ τῶν ἐπιδ' αὐτοῦ καὶ τῶν Ἀπωλλωνίου τόπων ἴσους, γὰρ δεξιά μ' εἰσι τὰ Ἡπερβολικά ἐδ' ἐν, ἐκτετακμένα ἐστὶ Σικελικῶν πελάγους, μέχρι τοῦ Ἀμβρακικῶν κόλπου. γὰρ ἀριστερά ἢ τὰ ἐστὶ τὰ τῶν Ἰλλυρίων, ἃ περικυβηθῶν, καὶ τὰ ἐδ' ἐν τὰ πρὸ οὐκ ὄντα μέχρι Μακεδονίας καὶ Γαιόνων. Εἰτα ἀπὸ τοῦ Ἀμβρακικῶν κόλπου τὰ ἐκείντα ἐφεξῆς πρὸς τὴν, τὰ ἀνὰ τὴν ὄντα τῇ Πελοποννήσῳ, ἐπὶ Ἑλλάδι δ' ἔστιν. ἔτι ἐκ πίπτει τὸ Αἰγαῖον πελάγος, ἀπὸ πίπτει γὰρ δεξιά τῶν Πελοποννησίων ὁλῶν. Ἀπὸ δὲ τῶν ἀρκῆς τῶν Μακεδονικῶν ἐθνῶν, ἐπὶ τῶν Παιονικῶν μέχρι Στυμόντος ποταμοῦ, Μακεδόνων τὴν οἰκῆσιν καὶ Παιονῶν, καὶ πινὸν τῶν ὀρεων ὀρεακῶν. τὰ ἢ περὶ Στυμόντος ἔδ' ἐν, μέχρι τοῦ Ρονικῶν σώματος καὶ τοῦ Αἰμα, πάντα ὀρεακῶν ἐστὶ, πλὴν τῶν Πηγαίων. αὐτὴ δ' ὑφ' Ἑλλάνων οἰκᾶται, τῶν μ' αὐτῇ τῇ προποντιᾷ ἐστὺν ἐκείνων, τῶν δὲ αὐτῇ ἐστὶν Αἰδῶν τὸ δ' Αἰγαῖον πελάγος, δύο κλύζει πλοῦρας ἐπὶ Ἑλλάδι δ' ἐστὶν, τῶν μ' πρὸς τὴν βλίσπετον, τένοντα ἢ ἀπὸ τοῦ Σουαίου πρὸς τὴν ἀρκῆν μέχρι τοῦ Ὀρμαίου κόλπου καὶ τοῦ Ὀρεαλονικίας Μακεδονίας πόλεως, ἢ καὶ μάλιστα τῶν Ἑλλάνων δύνασθαι. τῶν δὲ πρὸς τὴν τῶν Μακεδονικῶν ἀπὸ Ὀρεαλονικίας μέχρι Στυμόντος. ἔστι δὲ καὶ τῶν ἀπὸ Στυμόντος μέχρι τοῦ τῆ Μακεδονίας πρὸς τὴν μυσίαν. ἐπεὶ δ' ἡ Θάλασσα ἐκ τῶν δ' αὐτῶν διακρίσθαι ποδὶ ταῦτα τὰ χωρία, ὥστε ἴδιον ἵσθμῶν, καὶ σινεῖαν πρὸς τὴν μεγίστην ἐκ τῶν μετὰ ἄλλων καὶ ἐπὶ ἄλλης οὐφύας τῶν τόπων. Ἀπὸ δὲ Σουαίου μέχρι Πελοποννήσου, τὸ μυρτίων ἐστὶ καὶ Κρητικὸν πελάγος καὶ λιβυκόν, σὺν τοῖς κόλποις μέχρι τοῦ Σικελικῶν. ἔστι δ' ἢ καὶ τὸν Ἀμβρακικόν καὶ Κορινθιακόν καὶ Κερασίων ἐκ πληροῦ κόλπον. τῶν μ' ἐν Ἡπείρω τῶν ἐδ' ἐν φησὶν ἐπὶ τοῖς ποταμοῖς τεταρσικαί τεκα. τόπων δὲ γινώσκονται, καὶ ὄντα, ἐπὶ Μολοσσῶν, εἰς τὸ ἀρξάιν ποτὶ πᾶσις ἐπὶ ἡπείρω δ' ἐστὶν, πρὸ τούτου μ' Χάονας, ὅτε φησὶ ἢ Μολοσσῶν, οἱ καὶ εἰς τὴν συγγένειαν τῶν βασιλείων ἐπιπλῆον ἐνέχουσιν. (τῶν γὰρ Αἰακιδῶν ἦσαν.) καὶ εἰς τὸ πρὸς τούτους ἐστὶ τὸ γὰρ ἀπὸ τῶν μαντιῶν, παλαιῶν τε καὶ ὀνομασίων. Χάονες μ' ἐν καὶ τοῖς ὀρεατοῖς, καὶ μετὰ τούτους ἐφεξῆς Κασσωπῶνται, καὶ οὗτοι δ' ἐστὶν τοῖς ὀρεατοῖς, τῶν ἀπὸ τῶν Κερασίων ὄρεων, μέχρι τοῦ Ἀμβρακικῶν κόλπου. ὁ δὲ πλοῦς ἐκ τῶν Χάωνων ἀρξάινται.

salonicam usque. Sunt autem hæc Millitaria, ut ait Polybius, CCLXVII. Atque hæc iter facientibus ab Epidamno & Apolloniæ uicinis locis, ad dextram sunt gentes Epiroticæ, quæ Siculæ alluntur mari, usque ad sinum Ambracium. ad sinistram autem Illyrici montes, quos antè enarrauimus, usque ad Macedoniam & Pannoniam. Porro quæ deinceps ab Ambracioso sinu orientem uersus inclinant, ac iuxta Peloponnesum porriguntur, Græciæ sunt, atque relicta ad dextram tota Peloponneso, in Aegæum mare desinunt. At ab initio Macedonicarum & Pannonicarum gentium usque ad Strymonem fluuium, Macedones habitant, ac Præones seu Pannonij, & quidem montanorum Thracum. quæ ulteriora iam Strymone sunt, usque ad Aemum & Ponti fauces, omnia Thracum sunt, excepta ora maritima. hanc enim Græci accolunt partim ad Aegæum mare. Aegæum autem mare duo alluit Græciæ latera, unum ad ortum solis spectant, quod à Sunio uersus septentrionem tenditur ad Thermaicum usque sinum & Thessaloniceam Macedonicam urbem, quæ hodie præ alijs hominum copia floret. alterum meridiei oppositum Macedonicum, à Thessalonica usque ad Strymonem. quidam ea etiam, quæ à Strymone ad Nestum usque sunt, Macedoniæ attribuunt. Nam Philippus plurimum in ea loca contulit operæ, suæ eaditionis faceret: reditusque construxit amplissimos è metallis alijsque eorum locorum commoditatibus. A Sunio ad Peloponnesum usque, Myrronum est, & Creticum mare, & Africum, cum sinibus usque ad Siculum pelagus. quod quidem & Ambracium, & Corinthiacum, & Crissæum implet sinus. Epiroticas gentes Theopompus ait esse xiv. earum nobilissimæ sunt Chaones & Molossi, propterea quod olim toti Epiro imperauerunt prius Chaones, post hos Molotti, qui & ob cognationem regum magnam fecerunt incrementa, (. erat enim ex Aeacidarum familia.) & ob Dodonæum apud ipsos oraculum uetustum ac celebre. Chaones ergo, & Thesproti, & Cassopæi post hos, qui ipsi quoque Thesproti sunt, oram maritimam tenent quæ à Ceraunijs montibus est ad sinum usque Ambracium, regionem sanè felicem. Nauigatio à Chaonibus facta initio uersus orientem solem ad sinum Ambracium
που παραλίαν ὁμοῦται, χώραν εὐδαίμονα ἔχουσαν αἰετοὺς ἄλιον, καὶ πρὸς τὸν Ἀμβρακικὸν κόλπον

Epidescription

um & Corinthiacum, ad dextram Ausonio mari, ad sinistram Epiro relicta, stadiis constat cix ccc, à Ceraunijs montibus usque ad os Ambracij sinus. In hoc intervallo Parnormus est 22 portus magnus, in medijs Ceraunijs montibus, & mox alius Onchimus, cui occiduae extremitates Corcyrae opponuntur. rursusque alius Calsiope, à quo ad Brundisium stadia sunt cix dccc. totidemque ad Tarentum ab alio promotorio, quod magis quam Calsiope ad austrum uergens, Phalacrum dicitur. Post Onchimum, sequitur Posidium, & Buthrotum, in ingressu portus Pelodis, hoc est coenosi, situm in peninsula referente loco, quod habet coloniam Romanorum. iuxta sunt Sybota, quae sunt paruae insulae paululum ab Epiro distantes, sitae pone orientale Corcyrae promontorium Leucimmam. Sunt & aliae minutae insulae iuxta ora istam, memoratu indignae. Sequitur Chamerium, quasi si hybernum dicas, promontorium, & Glycys, id est, dulcis portus, in quem influit Acheron fluvius ex Acherusia palude, aliisque complures, ita ut dulcis aquae sinus fiat. prope etiam Thymiatidis labitur. Super hunc sinum sita est Cichyrus, quae olim Ephyras dicta fuit, Thesprotorum urbs. * Prope Buthrotum est Phoenice. Vicinū est Cichyro oppidum Cassopaeorum Buchætiū, paululum supra mare, tum in mediterraneis Elatria, Pandosia, Batia. Cassopaeorum regio ad sinum usque dulcem pertinet. Post sinum dulcem alij sequuntur duo, unus propior, idemque minor, qui ad sinum Ambracium & ab Augusto Caesare conditam Nicopolin conficit isthmum lx stadiorum, nomine Comarus. alter & maior & melior, sed remotior, aperi sinus propinquus, xii circiter à Nicopoli distans stadiis. Subsequitur ostium sinus Ambracij, non multo maius iv stadiis. cum ipsius sinus circulus uel octo stadia contineat, bonis undique apti portibus. Sinum ingresso, ad dextram Acarnanes habitant Graeci, atque ibi est Actij (qua si litoralem diceret). Apollinis templum tumulo faucibus. sinus propinquo impositum, infraque campus cum luco & naualibus, in quibus Caesar de praeda ex hostibus capta dedicauit decem naues, ab uno remorum ordine acta ad decem naues, usque igni aut & naualia absumpta ferunt, & naues. Ad sinistram Nicopolis est, & Cassopaei Epirotes usque ad Ambracis fines. εὐρυτὴ δὲ ἡ Νικόπολις, καὶ τῶν ἡπαιρωτῶν οἱ

κοινὸν κόλπον καὶ τὸν Κορίνθιον, οἱ δὲ εἰς ἔχοντες τὸν Αὐσονίον πέλαγον, οἱ δὲ εἰς ἑσφῆζιν ἡ ἡπείρου εἰς ἡλίους καὶ ῥιανθοσίους πεδούς. ἀπὸ τῶν Κοραυνίων, ὡς τὸ σῶμα τοῦ Ἀμβρακικοῦ κόλπου. οἱ τῶν δὲ ὡς τοῦ Ὠχίμου ἄλλου, καὶ ὅν τὰ δυσμικὰ ἄκρα τῆς Κορυναίας ἀντικεῖται. καὶ πάλιν ἄλλος, Κασσιόπη, ἧς δὲ ὡς Βρεγνέσιον ἡλίους ἐπὶ ῥιανθοσίους πεδούς. οἱ δὲ ὡς καὶ ὡς Τάραντα ἀπὸ ἄλλου ἀκρωτηρίου τοῦ ὡς τῆς Κασσιόπης, ὁ καλεῖται Φαλακρόν. μετὰ δὲ Ὠχίμου, ποσσίδιον, ὃ Βαθρων, ὡς τοῦ σῶματος τοῦ καλεῖται Πυλώδες λιμὴν, ἰσθμὸν οὖν οἱ τῶν χειρόνων οἰκοῦνται, ἐποίκους ἔχοντες Ῥωμαίους, καὶ τὰ Σύβοτα. εἰς δὲ νησίδος τὰ Σύβοτα, τῆς ἡπείρου μικρὸν ἐπέχουσα, ἡ τῆς τοῦ ὡς ἄκρου τῆς Κορυναίας τῆς Λοῦκίμω καὶ μινωαί. καὶ ἄλλαι δὲ οἱ τῆς ἡπείρου νησίδος εἰσὶν, ἃς ἄξιον μνήμης. Ἐπατα ἄκρα Χαμίριον, καὶ γλυκὺς λιμὴν, εἰς ὃν ἐμβάλλει ὁ Ἀχέρων ποταμὸς ῥιανθὸν ἐκ τῆς Ἀχέρουσας λίμνης, καὶ διερχόμενος πλείους ποταμούς, ὥς τῆς γλυκαίνου τὸν κόλπον. ῥιανθὸς δὲ ὁ οὐμιάδης πλεσίον. Ὑπὲρκειται δὲ τοῦ ὡς ἡ τῶν κόλπου Κίχυρος ἡ πρότερον Ἐφύρα πόλις Θεσπρωτῶν. τὸ δὲ ἡπείρου Βαθρων καὶ οὐμίνης. ἐγγὺς δὲ τῆς Κίχυρος πολίχνιον Βαχίλιον Κασσωπείων, μικρὸν ὑπὲρ τῆς θαλάσσης ὅν. καὶ ἑλαιοτρία, καὶ Πανδοσία, καὶ Βατία οἱ μινωαί. καθίκεται δὲ αὐτῶν ἡ ἄρα μίχρη τῶν κόλπου. μετὰ δὲ γλυκὺς λιμὴν, ἡ φεῖται εἰς δύο ἄλλοις λιμῶν, ὁ μὲν ἐγγυτέρω καὶ ἑλαιοτρίων Κόμαρος, ἰσθμὸν πλεόντων ἐξέκοντα πεδίον πρὸς τὴν Ἀμβρακικὸν κόλπον, καὶ τὸ τῶν Σιβάς καὶ Κασσιόπης κτίσμα, τὸν νησὶ πόλιν. ὁ δὲ ἄπωτέρω καὶ μείζων καὶ ἁμείνων, πλεσίον τῶν σῶμα τῶν κόλπου, διέχων τῆς Νικηπόλεως, ὅσον δὲ ὡς ἑκατὸ πεδίοις. Ἐφεῖται δὲ τὸ σῶμα τοῦ Ἀμβρακικοῦ κόλπου. τῶν δὲ τῶν κόλπου τὸ μὲν σῶμα, μικρὸν τῶν τετραπείδιον μείζων δὲ τὸ κύκλον καὶ ῥιανθοσίον πεδίον, δὴ λίμνη δὲ τῆς οἰκῶντες ἡ δὲ οἱ δὲ εἰς ἡσπείρουσι τῶν ἡλίων ἀκαρναῶν, καὶ ἰσθμὸν τῶν Ἀκτιῶν ἐπὶ ὡς ἡσπείρουσι τῶν πλεσίον τῶν σῶμα τῶν κόλπου. ὡς τῆς οἰκῶντες, καὶ τὰ αὐτῶν πεδίον ἄλλοι ἔχον, καὶ νησεία, οἱ δὲ αὐτῶν καὶ Κασσιόπης δὴ καὶ νησείων, ἀπὸ μονοκρέτου μίχρη δὴ καὶ νησείων. ἀπὸ πύργου δὲ ἡφανίσθη καὶ οἱ νησείων λείπονται καὶ τὰ πλείστα. Ἐν ἡ Κασσωπῶνι μίχρη τοῦ κατὰ Ἀμβρακίαν ὑπὲρκειται

ἰσθμῶς δ' αὖτε τὸ μυχὸν μικρὸν, τὸ λῶγον
 ἔκφυε λακτίσμα. Πραχτὴ δ' αὖτ' ὁ Ἀ-
 ραχθὺ ποταμὸς, ἀνὰ πλὴν ἔχων ἐκ θαλάτ-
 τος εἰς αὐτὴν, ἐλθὼν σαδ' ἰών, ἀρχόμενος ἐκ
 εὐμφοῖς ὅρ' ὅς, καὶ ἔλ' ἡρώρεας. Νυτὺ δ' ἂν
 ὦ πρότορον ἢ πόλις αὐτὴ διαφύροντος· τῇ
 γὰρ ἐπαυνομίαν ἔντα δ' ὄφ' ἔχοντο ὁ κόλπος.
 μάλιστα δ' ἐκόςμωσεν αὐτὴν ὁ ῥέξ' ὦ, βασι-
 λῆω χρυσάων· τὸ πῶ. Μακεδόνες δ' ὕψι-
 ρον καὶ ῥωμαῖοι, ὦ ταύτῃ, καὶ τὰς ἄλλας κα-
 τίοντες σινηχίσι πολέμοις, ὅσα τ' ἀπέ-
 θαν, ὥς τε ὅτι δὲ ταῖον ὁ Σεβαστος ὅρ' ὄν ἐκ-
 λελέμεν τειλὸς τὰς πόλεις, εἰς μίαν
 σινηχίσι τ' ἰσθμῶς αὐτὴ κληθεῖσαν Νικόπολιν
 ὅν τ' ἐκ κόλπου τῆς ἐκείνης δ' ἐπαυνομον
 ἔλ' ἰσθμῶς, ὅν ἡ κατασκευάσεν Ἀντώνιον
 πρὸ τῶ σμάτος· τὸ κόλπος, καὶ τὴν λίγυ-
 πῆων βασιλίσσαν κλειοπάραν, πρὸ δ' ἔχον
 τὸ ἀγῶνι καὶ αὐτὴν. Ἡ μὲν δ' Νικόπολις
 διὰ δ' ὄν, καὶ λαμβάνει καὶ ἡμέραν ἐπὶ δ' ὄν
 σινηχίσι καὶ ἐχοντα πολλὰ, καὶ τὸν ἐκ τ'
 λαφύρων κόσμον, τότε κατασκευάσεν τὴν
 μὲν ὦν τὸν πρὸς τὴν καὶ τὸν ἀγῶνα τ'
 πρὸς τὴν πρὸς, ὅν ἔχοντα γυμνάσιον
 τε καὶ σάδον, τὸ δ' ὅν τὸν πρὸς ἰσθμῶς
 ἄλλος ἰσθμῶς ὁ ἰσθμῶς. ἀπὸ δ' ὄν
 καὶ δ' ὁ ἀγῶν ὁ λυμπὸς τὰ Ἀκλῆα, ἰσθμῶς
 Ἀκλῆα Ἀπὸ λυμπῶν. τῇ δ' ὡν μὲν ἔχοντα
 αὐτὴ λακτίσμα ὄν. αὐτὴ ἄλλαι καὶ ἰσθμῶς
 ποταμοῖσι τῇ Νικόπολιν ὄν. ἡ γὰρ δ' ὄν
 καὶ πρότορον τὰ Ἀκλῆα, τὸν δ' ὄν σινηχίσι
 ἀγῶν ὡν τὸν ποταμόν, καὶ δ' ὄν μὲν ὄν
 ἰσθμῶς ὄν καὶ Ἀκλῆα. μετὰ τῇ Ἀμβρακίαν
 τὸ ἄρ' ὄν τὸ Ἀμφιλοχικόν, ἰσθμῶς Ἀλ-
 μαῖων· καὶ τὸν πρὸς ὄν. ἔφ' ὄν ἂν φη-
 σὶ τὸ Ἀλμαῖων μετὰ τῇ ὡν ὄν ὄν τὰς
 ὄν σινηχίσι, πρὸς Ἀκλῆα τὸν ὄν δ' ὄν
 ὄν, σινηχίσι εἰς Αἰτωλίαν αὐτὴν, ὦ συ-
 κτακτὴ καὶ ταύτῃ καὶ τὴν Ἀκαρνα-
 νίαν, καλὴν δ' αὐτὴν ὡν τὸν τρωϊκόν πό-
 λεμον Ἀλμαῖων, τὸ δ' ὄν δ' ὄν πορὸν
 ὄν, τὸν δ' Ἀλμαῖων μένοντα ὡν τῇ
 Ἀκαρνανίᾳ, τὸ ἄρ' ὄν ἰσθμῶς. καλὴ δ'
 Ἀμφιλοχικόν ἐπαυνομον τὸν ἀδελφόν. Ἰνα-
 χον ὡν τὸν ὄν ὄν ὄν ποταμόν εἰς
 τὸν κόλπον, ἀπὸ τῶ κατὰ τὴν Ἀργίαν
 πρὸς ὄν. Θουκυδίδης δ' ὄν φησιν
 αὐτὸν Ἀμφιλοχον, μετὰ τὴν ἐκ τρωϊας ἐ-
 π' ὄν, ὄν σινηχίσι εἰς ὄν Ἀργίαν, πα-
 ρελθὼν εἰς τὴν Ἀκαρνανίαν. ὄν δ' ὄν
 καὶ τὴν τὸν ἀδελφόν ὄν σινηχίσι, ἰσθμῶς
 αὐτὴν τὴν πόλιν ἐπαυνομον ὄν. Ἡ-
 ὄν τὸν δ' ὄν καὶ Ἀμφιλοχοι, καὶ οἱ ὄν σινηχίσι τοῖς ὄν

Sita est Ambracia aliquantulum supra sinus
 intimum recessum, condita a Tolgo Cy-
 pseli fluuius eā praterlabitur Arachthus flu-
 uius, (quo aduerso ad eam urbē paucorum
 stadiorum est subuectio.) profluens ē Strym-
 pha monte & Patoræis. Hęc urbs antiquitus
 fortuna est usa prosperrima, adeoq; sinu no-
 men dedit. maximē autem eam exornauit
 Pyrrhus, regia hac usus. Posteriorib. autem
 temporibus Macedones, atq; inde Romani,
 & hanc & uicinas urbes continentibus bel-
 lis propter rebellionem cōfecerunt: adeo ut
 tandem Augustus sentiens planē deserī has
 urbes, in unam omnes à se in sinu isto uoca-
 tam Nicopolin contraxerit. nomen Nicopo-
 li indidit à uictoria (id est Nice Græcis.) qua
 positus est deuictō ad fauces sinus nauali pu-
 gna Antonio, & Cleopatra Aegypti regina,
 quæ ipsa etiam certamini interfuit. Viget
 autem multitudine hominum Nicopolis, &
 augetur indies, agrum habens amplum, &
 ornāmēta ē manubijs. In suburbio lucus est
 adornatus ad quinquennale certamē, in quo
 luco gymnasium est & stadium: & in tumu-
 lo qui luco imminet, templum est Apolli-
 nis. Actia, certamen sunt Olympicum, in A-
 ctij Apollinis honorem. procurant Lacedæ-
 monij. Reliqua oppida & uici sub Nicopoli
 sunt. Quondam quoq; Actia coronarium
 certamen Deo à uicinis celebrabantur: sed
 & eius dignitatem auxit Cēsar. Post Ambra-
 ciam Argos sequitur Amphiloichicum, urbs
 ab Alcmaone eiusq; liberis condita. Epho-
 rus scribit, post Epigonorum (sic uocaban-
 tur eorum posterī, qui cum Adraisto & Poly-
 nice Thebas oppugnauerāt) ad Thebas ex-
 peditionem, Alcmaonem à Diomede inui-
 tatum, ad eum in Atoliam concessisse, inq;
 ea & Acarnania occupandis socium se ei prę-
 buisse. cumq; ad Troianum bellum ab Aga-
 memnone uocarentur, Diomede profectō
 Alcmaonem in Acarnania mansisse, Argos-
 que condidisse & de fratris sui nomine Am-
 philochium nūcupasse: & Inachum amnem
 qui per eam fluit regionem, ab Argino ame-
 ne Inacho denominasse. Thucydides autem
 affirmat ipsum Amphilochum cum à Troia
 domum redisset, Argisq; res parum arride-
 rent, in Acarnaniam abiisse, & fraternæ ditio-
 nis hæreditate potitū, urbē hanc sibi cogno-
 minē cōdidisse. Cæterum & Amphilochi in-
 ter Epirotas censent, & q; supra eos siti Illyri-

os attingunt montes, aspera incolentes loca, Molossi, Athamanes, Aethices, Tymphaei, Oreitae, Parorae, atque Atintanēs, alij Macedonibus, alij Ionico mari propinquiores. Fertur. Orestiad i regionem nomē fecisse Orestes, cum ob matris caedem profugus eam tenuisset ac condidisse ibi etiam urbem Argos Oresticum. His porro Epirotis admixtae sunt Illyriae gentes quae sunt ad montium partes meridiei obuersas, & supra Ionicum sinum accolunt. Circa enim Dyrrachium & Apolloniam usque ad Ceraunios montes habitant Bulliones, Gaulanti, Parthini, Phrygi: & prope sunt argenti metalla Damastij. Ibi quoque & 24 Perisadyes suam constituerunt ditionem, & quos Euechelyes uocant, ac Sefarastios. tum Lyncistae, Deuriopus, Tripolitis, Pelagonia, Eordi, Elymia, Eratyrā. Hac omnia suis quondam singula paruerunt principibus. de quibus Euechelyes regebantur a Cadmi & Harmoniae posteris. ibique ea commonstrantur, quae fabulae de ijs prodiderunt. hi ergo regebantur a genuinis. Lyncistae sub Arrabæo fuerunt, qui a Bacchadis genus duxit. Huius ex filia neptis fuit Eurydice, mater Philippi, Amyntae uxor. & Irra filia. De Epirotis etiam Molossi Pyrrho Neoptolemo Achillis filius, eiusque posteris Theffalis natione subditi fuerunt. Reliqui a genuinis sunt gubernati, ac subinde alijs alijsque in ualescentibus, ad extremum omnia sub Macedonum regnum sunt redacta, paucis earum regionum demtis, quae supra Ionium sinum sunt sitae. Quinetiam Lyncestidem, Pelagoniam, Orestidem, ac Elymiam, Macedoniae superioris, posteriores etiam liberae nomine intellexerunt. neque defunt qui omne id, quod ad Corcyram usque est regionis, Macedoniae appellant, eam afferentes causam, quod & tonsura, & lingua, & chlamyde, alijsque id genus Macedonicis utuntur: nonnulli etiam duplici sermone. Sed euerso Macedonum regno, omnia ista in Romanorum uenerunt potestatem. Per has gentes uia ducit Ignatia, ex Epidamno & Apollonia. & in itinere quod est ad Candauiam, lacus sunt circa Lychniduntem, qui ad salsamenta piscium abunde suppeditant. Sunt & flumina, quorum alia in Ionium sinum exeunt, uersus meridiem alia, ut Inachus, Arachthus, Achelous Euenus, qui olim Lycormas fuit usurpatus, quorum Arachthus in Ambracium sinum se exonerat, Inachus in Achelou-

μῶς ὄρεσι, Ἰαχῆαν οἰκόντων χάραν, Μολοσ-
τοὶ τε καὶ Ἀθαμανῶν καὶ Αἰθικῶν, καὶ Τυμ-
φαῖοι, ὅρεται, Παρωραῖοι τε καὶ Ἀντα-
νῶν, οἱ μὲν πλησιάζοντες τοῖς Μακεδόσι καὶ Ἰ-
ωνοῖς, οἱ δὲ Ἰονικῷ κόλπῳ. Λέγεται δὲ τῇ ὀ-
ρεσίᾳ δακαταχῆν ποτὶ ὄρεσις, φόνον τὴν
τὴν μητρὸς φόνον, καὶ καταλιπεῖν ἐπὶ τὸν νομὸν
ἐαυτὴν τῇ χωρᾷ ἐτίσαι. ὅτι πόλιν, καλεῖται
δὲ αὐτῶν Ἀργὸς ὄρεσκον. Ἀναμεικτὴ δὲ
τῶν τε ἰλλυρικῶν ἔθνη, τὰ πῶς ἔχει νοτίᾳ
μορφῇ τὴν ὀρεάνης καὶ τὰ ὑπὲρ τῶν ἰονικῶν κόλπων.
Ἡ γὰρ ἐπὶ δαμνα καὶ τὴν Ἀπολλωνίας, μέ-
χρι τὴν Κόραυνίῳ ποταμῶν, βυλῖονες τε
καὶ Ταυλαῖνοι, καὶ Παρθῖνοι, καὶ Φρύγιοι, πλη-
σίον δὲ πρὸς τὰ ἀργύρεα τὰ καὶ ἀμασίην.
Πορσιὰ δὲ ἐστὶ σωσιήσας αὐτὴν τὴν διωσέσαν,
καὶ ἐχέλιος καὶ Σιλαραῖος καλεῖται. πῶς δὲ
τῶν τε Λυγκιστῶν τε καὶ ἡ Δουρίοι, καὶ ἡ
Τριπολίτις, Πιλαγονία, καὶ Λεορδί, καὶ Λέ-
μια, καὶ Ἐράτυρα. Τὰντα δὲ πρότερον μὲν
καλεῖται διωσέσαν ὅτι ἐκαστα, ὡς καὶ τοῖς ἐγγε-
λοις, οἱ καὶ μὲν ὁ Ἀρμονίας ἀπόγονοι ἦσαν,
καὶ τὰ μὲν δούμνα ποτὶ αὐτῶν ἐκείνη δὲ αὐτῶν.
ἔπειτα μὲν ὅν ὑπὸ ἰθαγγῶν ἤρχοντο. οἱ δὲ λυγ-
κιστῶν ὑπὸ Ἀρραβαίων ἡγεμόνων, τὴν Βακχιάδων
ἡγεμόνων. τὸ τε δὲ ὑπὸ θυγατρὶσιν ἡ φιλιπ-
πικῶν Ἀμύντων, τῶν θυρυδικῶν. ἡ γὰρ δὲ
θυγατρὶς. Καὶ τὴν ἡγεμονίαν δὲ, Μολοσσοὶ
ὑπὸ πύρρῳ καὶ Νεοπτολέμῳ τῶν Ἀχιλλέως,
καὶ τοῖς ἀργείοις αὐτῶν Θετταλοῖς ὅσι γαγονό-
ταν. οἱ λοιποὶ δὲ ὑπὸ ἰθαγγῶν ἤρχοντο.
ἂν τὴν ὑπερβαλόντων αἰπῶν καὶ τῶν
ἐπὶ τὰ εἰς τὴν Μακεδονίαν ἀρχῶν, πάλιν ὁ-
λίγων τὴν ὑπὲρ τῶν ἰονικῶν κόλπων. καὶ δὲ καὶ
τὰ ποτὶ λυγκιστῶν, Πιλαγονίαν, καὶ ὄρε-
σιὰ δα, καὶ ἡμίαν τῇ αὐτῇ Μακεδονίαν ἐκα-
λεῖται οἱ δὲ ὕσσορον καὶ ἐλευθερίαν, οἱ δὲ καὶ
σύμπασαν τὴν μέχρι Κορκύρας, Μακεδονίαν
περιλαβόντων, αἰολογούσων ἀμασθίαν καὶ
λερᾶν, καὶ στελείκτων, καὶ χλαμύδων, καὶ ἄλλοις τοῖς
οὐ τοῖς χερόντων πᾶσι πλησίον. οἱ δὲ καὶ τὴν δι-
γλωττοῖς αἰσι. Καταλυθείσας δὲ τὴν Μακεδονί-
αν ἀρχῆς, ὑπὸ Ῥωμαίοις ἐπέστη. Διὰ δὲ τῶν
τῶν δὲ τῶν ἐθνῶν ἡ Ἱγνατία ὁδός, ὅς ἐστι
δαμνα καὶ Ἀπολλωνίας ποτὶ τὴν ὑπὸ Κανδα-
ουίας ὁδόν, αἰτεῖ λίμναι αἰσιν αἰ ποτὶ λυγ-
κιστῶντα, περιχέας ἐχθρῶν αὐτῶν ἀρκῆσαι
καὶ ποταμοί, οἷον ἐστὶν ἰόνιον κόλπον
ἐκπύοντων, καὶ οἱ ὑπὸ τὰν οὐρανὸν, ὅς ἐστι
ναχὸς καὶ ὁ Ρατῶν, καὶ ὁ Ἀχιλλέως, καὶ
ὁ Εὐλύς, ὁ λυκόρμας πρότερον καλού-
μενος, ὁ μὲν ἐς τὸν κόλπον τὸν Ἀμβρα-
κικόν ἐμβαλόν, ὁ δὲ ἐς τὸν Ἀχιλλέ-
ων.

ορ. αὐτὸς δὲ ὁ Ἀχελῷος εἰς τὴν θάλασσαν καὶ
 ἢ εὐλύθη. οὐ μὲν τὴν Ἀκαρνανίαν διεξιών,
 ὁ δὲ τὴν Λιπυρίαν. ὁ δὲ Εὐρυγῶν πολλὰ δε-
 ξάμενος ῥέοντα ἐκ τῶν Ἰλνυρικῶν ὄρεων,
 καὶ Λυγκιστῶν, καὶ Βρυγῶν, καὶ δ' οὐρεόπων,
 καὶ πλεόνων, εἰς τὸν Ἀχελῷον ἐκδίδωσι. Πρὸ
 τῶν μὲν οὖν καὶ πόλεις ἦσαν γὰρ τοῖς ἐθνε-
 σιν ταῖσι. Τριπολίτις γὰρ ἡ Πελαγονία
 ἐγγύς, ἢ καὶ Ἀζορῶν, καὶ ὑπὸ τῶν Εὐ-
 γῶνι πασαι αἱ τῶν Δουριοπῶν πόλεις ἑ-
 κλην, ὡς τὸ Βρυανίον καὶ Ἀλακομενῆ καὶ
 Στύμβαρα. Κυδρία δὲ Βυρσῶν, Αἰγίνιον
 δὲ Τυμφαίων ὁμορον, Αἰθικία καὶ Τείκη,
 Πλευσίον δ' ἡδὲ καὶ τὰ Μακεδονίας καὶ καὶ
 Θεσσαλίας πόλιν τὸ τοῖον ὄρεα καὶ τὸν Πίν-
 δον, Αἰθικίς τε καὶ τὰ Πινυῶν πελάγαι. ὡς
 ἀμφοτέρωθεν Τυμφαίων τε καὶ ὑπὸ τῇ Πίν-
 δῳ Θεσσαλοί, καὶ πόλεις ὀξύνεα παρὰ τὸν
 Ἰονα ποταμόν, ἀπέχοντα Ἀζορον καὶ Τρι-
 πολίτιδος, σταδίους ἑκατοὶ καὶ ἑκατόν. Πλε-
 σίον δὲ καὶ Ἀλακομενῆ καὶ Αἰγίνιον, καὶ
 Εὐρωπῶν, καὶ αἱ τὰ Ἰόνον εἰς τὸν Πλευσὶν
 συμβολαί. Τότε μὲν οὖν, ὡς ἔποιν, καὶ πόρ-
 ούντα προαῖα καὶ ὄρεων πλήρης, Ταμῶν
 καὶ Πολυάνης, καὶ ἄλλων πλεόνων, ὁμοῦ δὲ
 αὐτοῖς ἦν ἡ πᾶσι. ὅτε πασαι καὶ ἡ Ἰλνυρίς.
 οὖν δὲ τὰ πολλὰ ἢ ἐρημία λατρεῖται, τὰ δ'
 οἰκονομῶντα ἡμιόδορον καὶ γὰρ ἐρητίοις λαίπε-
 ται. Ἐκλείπει δὲ πᾶσι καὶ τὸ μαυροῦν τὸ
 γὰρ Δωδώνη καὶ τὰ πόρτα ἄλλα ἐστὶ δὲ, ὡς φη-
 σιν Ἐφωρῶν, Πελαγογῶν ἰσχυρὰ. οἱ δὲ Πε-
 λαγοὶ τῶν πόλεων ἑκάστα διακρίνουσάν-
 των, ἀρχαῖοι τὰ λεγόντες. καὶ ὁ ποικίλος
 φασὶν οὕτως.

Ζεὺς αὖτα Δωδωνῆν Πελαγογική. —

ὁ δ' Ἡσιόδῳ,

Δωδωνίην φησὶν τε Πελαγογὴν ἰσχυ-
 ρον ἦν.

Περὶ μὲν τῶν Πελαγογῶν, γὰρ τοῖς Τυρ-
 ρῶν τοῖς ἔρητοις. Περὶ δὲ Δωδωνῆς, αὐτὸ μὲν
 ποσειδωνεύτης τὸ ἱερόν διδόν βαρβαροὶ, ὅτε
 ἱερὰ καὶ ὁ ὅμαρ ἐκ τῆς διακρίσεως, ἀνιπτό-
 ποδίας, χαμαιδύνες λέγων. τὸ τῶν δ' ἡ χερῶν
 λέγων, ἑλκούς ὡς Πίνδαρον, ἢ Σελίους ὡς
 ὑπονοῦσι παρ' ὁμάριον ἑλκῶν, ἢ γραφὴν
 ἐμπίβολον οὐκ ἐκ δ' ἀνακρίσεως. οἱ
 λόχοι δὲ φασὶν καὶ τὸν ποταμὸν Δωδωνίην τὸ-
 πον ὡς πρὸ τῆς Εὐβοίας ἑλκῶντα ἑλκῶν-
 ται. καὶ γὰρ Ἡσιόδῳ ἔτω λέγων.

Εἰς τις ἑλκῶν, πολυήϊος ἡδ' οὐλέμων.
 Ἐνθάδε Δωδωνῆς τις ἐπ' ἐχατὴν πεπό-
 λισται.

ὁ δὲ φασὶν ὁ Ἀπολλοδωρῶν ἐπὶ
 τῶν

um, Achelous & Euenus in mare, ille Aca-
 rnaniam hic Aetoliam permeans. at Erigon,
 multis quide Illyricis montibus, Lyncesti-
 de, Brygis, Deuriopis, atque aliunde influunt
 receptis amnibus, in Axiū sese effundit. O-
 lim urbes erant ijs in regionibus. Nam Pela-
 gonia cognomentum tulit Tripolitidis, hoc
 est tribus constantis urbibus, quarum una fu-
 it Azorus. & ad Erigonem fluuium omnes
 urbes Deuriopum fuerunt frequenteratae, de
 quibus erat Bryanium, Alalcomenae, Stym-
 bara. Cydriae Byrforum, Aeginium Tym-
 phaeis confine, Aethicia, & Tricca, & Aethi-
 ces ac Penei fontes iam Macedoniae ac Thes-
 saliae uicini ad montes Paeum & Pindum.
 De Penei fontibus controuersia est Tym-
 phaeis & qui sub Pindo sunt Thessalis. &
 urbs est Oxynsea ad Ionem fluuium, ab A-
 zoro Tripolitidis distat stadys cxx. In pro-
 ximo sunt Alalcomenae, & Aegimium, &
 Europus, & Ionis in Peneum effluxus. Ac
 priscis quidem temporibus, sicuti monui,
 quanquam & aspera esset & montium ple-
 na, ut Tamaro, Polyano, & alijs complurib.
 tamen hominum copia florebat & Epirus u-
 niuersa, & Illyricum. nunc pleraque cultori-
 bus carent, & quae habitantur, in uicis & ru-
 deribus supersunt. Sed & oraculum Dodo-
 nae defecit: quemadmodum & reliqua. Dodona.
 Ephorus ait à Pelasgis fuisse fundatū. quos
 fama fert eorum qui in Graecia dominati sint
 fuisse antiquissimos. Homeri est hoc.

Dodonae, Pelasgice Iuppiter. —

Ilia. π. 233.

Hesiodus autem sic.

Dodonam, fagumque, Pelasgorum utro-
 te sedes.

Ac de Pelasgis quidē diximus, cū de Tyr-
 rhenis uerba faceremus. Quod autem ad
 Dodonam attinet, eos qui circa fanum illud
 habitauerunt, barbaros fuisse. Homerus quo-
 que describenda eorum uictus ratione de-
 monstrat, qui illotis eos pedibus degere, &
 humi cubare dicit. Qui an sint Helli appel-
 landi, ut Pindarus facit, an uerò Selli, sicut
 ab Homero fuisse scriptum iudicant, ambi-
 guitas scripturae non finit ut contendamus.
 Philochori sententia locus circa Dodonam
 itidem ut Euboea, Hellenopia dicitur. ait enim
 sic canere Hesiodum.

Hellenopia est quaedam, pratisque agrisque lo-
 cuples,

Cuius in extremo Dodona est aedificata.

Censent autem (inquit Apollodorus.) a
 N 2 paludi-

Σουίδας δὲ τοῖς Θεσσαλοῖς μυθόδοος λόγους
παραχρῆσθαι, ἐκ τῶν τι φησὶν εἶναι τὸ ἰ-
σχυρὸν μεταφωτισμὸν ἐκ τῆς πόρεως τοῦ
Πελασγίας. ἐστὶ δ' ἡ Σωκράτους Πελασ-
γιστὴς Θεσσαλίας. συνακολουθεῖται δὲ
ἡμεῖς τὰς πλάσας, ὡς ἀπὸ ῥήματος ἵνα
τὰς νῦν πεφωτισθῶσιν. ἀπὸ δὲ τοῦτου καὶ
Πελασγιστὴς δὲ καλεῖται. Κινίας δ' ἐπὶ
μυθῶν ἐσθόρ.

At Suidas in Thessalicis, ut Thessalis fabula-
rum additamento gratificaretur, ex ea quæ
apud Scotusam Thessaliæ est Pelasgia, in E-
pirum translatum id fanum ait. (Est autem
Scotusa Pelasgiotidis Thessaliæ.) comitata
quæ fuisse mulierum pleraque: à quibus ge-
nus ducerent etiam fatidicæ eius ætatis mu-
lieres: atque hinc etiam Ioui Pelasgico esse
nomen. Magis etiam fabulosa sunt, quæ re-
fert Cineas.

IN LIBRVM SEPTIMVM INTER

PRETIS ANNOTATIONES.

Ermunduri & Lango-
bardi.] Ἐρμούνδουροι καὶ
λαγγόβαρδοι. Hec correctio
non est obscura. Ceterum cum
tam deprauata sint Germanie
populorum urbiumq; nomina
apud Strabonem, ut ex Plinio,

Tacito, Ptolemæo alijsq; uix, aut ne uix quidem corrigi
possint: et hæc de his corrigendis, exponendis, atque
ad nostram Germaniam accommodandis opera pluri-
mos summos uiros nos nimis magno aut saltem certo
cum fructu defatigabit: statui non nisi ubi facillimè cau-
sa appareat, quicquam nominum propriorum corrige-
re, idque ferè Grecis ut habent relictis, inuersione os-
tendere. Emendavi et alia, ut initio ἴσα pro ἴσα, πῶς
νῦν pro τῶ νῦν &c. quorum non est necesse rationem
reddere.

2 In Phædro Socrates.] Propè initium dialo-
gi Mysorum mox repetitio mihi est suspecta. Post ὁμο-
λογῶν δὲ interposui à Posidonio amotum, ita sensus
est clarus.

Mox ὅτι διὰ αὐτῶν, ἀλλ' ἐκ πλαγίως?]
ἀλλ' inserui sententia et uerbis poscentibus. καὶ τὸ
ὑποφωτισμὸν. Id est aliquid.

3 Vultq; in decimo.] Locus corruptus. Me-
nandri uersus correxi ex metrica ratione, antè. Ad-
mitti non uidetur posse.] Nihil sum ausus in
textu mutare. Sed profectò euident est refelli opinio-
nem ælious per χήρους explicantis, ideoque legerim
hic πῶς δ' ἐφατ' ἄν τις.

4 Non malè.] οὐ κακῶς. legebatur οὐ, planè
aduersa sententia uerò, nisi οὐ post id addas. Σα Ex-
punxi καὶ antè τὰ μὲν ἔλεγον. euidenter superfluum
nisi deesse alia dixeris. Libri Apollodori de nauibus,
sunt in Catalogum Homeri commentarius.

Nam cum in Pontum.] Non metuo ne
quisquam sit improbatum τὸν τέντον pro τόπον re-
stitutum. Sed et locus de Paphlagonibus est mutilatus.
sententiam ego retuli.

5 Ogygium.] Ἰνὺγιον pro ὠγιον legi, de

Panchæ Eubemeri Plutar. lib. de Iside et Osiride, et
Eusebium lib. B. προπαράσκει. ex sexto Diodori libro
uide. Mox γὰρ δὲ restitui, quod et Albius habet,
cum hic malè sit in Κλαυδίῳ mutatum. Etiamnum
Gozo ea insula dicitur, Malte uicina, infra ἐξέσται
pro ἐξέσται restitui: et οὐ ante μεμνηδαι inserui,
sensu flagitante, sicut et supra habebatur. et rursum
infra ἰππομολχοῖ οὐκ ἔσται.

6 Ab Eratosthene.] Ἰν' Ἐρατοσθένους lego,
non Ἰν' Ἐρ. notum. Versus Hesiodi quin sit prauè scri-
ptus, non dubito. De Scytharum integritate uel Horatio
ui doceat Homerum non malè pronūciasse. Oda XXIV,
libri III.

7 Leucone.] Erat Σαλύνκων. Sed Leucon Bospo-
ri fuit rex. id et infra rectè habetur: et notum est etiam
è Plutarchi de repugnantijs Stoicis libro, ubi uerba Chry-
sippi de hoc ipso Leucone inuenies. De Scythis uide
Herodoti musam quartam.

8 Quod sciunt animos.] Legebatur corru-
ptè λέγουσιν ἐσθότες, τὸ δ' αὐτὸν δὲ &c. et inter-
pretem misere fefellit. ego autem ἐσθότες distinxī, et
hoc δὲ remouī ut obturbans uero, quanquam posteri-
us quoque δ' αὐτὸν suspectū est. in Hesiodi uersu ἀπ' ἡ-
ρας pro ἀπ' ἡνῆς, quod planè alienum est, reposui.

9 XX millia.] Δύω μυριάδες, non puto rectè,
cū paulo antè solis Getis 40000 tribuerit. in nota nu-
meri error. forte u. legit pro n. et sunt ὅκτωι scribingda.
80000 quæ est proportio ad priores uires sesquiter-
tia, hic minore intellectu termino infra.

In litore, iuxta quod.] In Greco ἔω quæ
uox orientem significat. sed hic locum non habet, cum
non orientem sed septentrionem uersus à Sacro reliqua
sint ostia. Itaque ἔω legi, et mox ἀπ' αὐτῶν non
ἔω. Est autem ambiguum ad Tyrannem αὐτῶν an ad
Sacrum referatur. hoc uerius et fatentur epitome.

Mox 150000.] Epitome à Pence ad Tyrannem
habet 1500 stadia.

10 Roxolani.] Ροξολάνους habebat Ροξο-
νοί, Sed diserte lib. II. est Ροξολάνοι, de his ipsis. et
in epitoma est Ροξοάνοι. sed et Σαλύνκων legi, non

Σκιά, ὅπου, cuius rei rationem non multo post in Strabone inuenies. mox ubi asteriscum signavi, est in Greco $\sigma\kappa\iota\alpha$, $\sigma\kappa\iota\alpha$, $\sigma\kappa\iota\alpha$, quo numerus debuit exprimi ex eorum Diophantici: Sed corruptum est locum. Ego diuinare nolui, ut uel $\tau\epsilon\gamma\mu\alpha\tau\alpha$, uel aliquid aliud subicerem. Nam interpres LX millia uerterat, nescio quid secutus, inep̄e quidem. Quid enim memorabile est aut qui ad rem propositam facit, a LX millibus uinci millia L? itaque codex melior consulendus. Quod autem si hunc Carcinitem post reposui, pro monstro $\kappa\alpha\tau\alpha\pi\alpha\nu\iota\sigma\tau\alpha\iota$ uel ex epitomis est euidens quale sit.

11 Quod ad dromon.] Greca sunt corrupta. res ex Ptolemaeo & Plinio liquet. & commodius habet epitoma.

Nudus $\gamma\upsilon\lambda\omicron\upsilon\varsigma$, qui ergo lucum habet. forte $\psi\lambda\omicron\upsilon\varsigma$, elsus, sublimis.

* Dicuntur autem Taphij.] Quid hoc sit, non assequor.

12 Qui olim in Bosphor.] Greca sunt corrupta. $\alpha\lambda\omicron$ o δ $\nu\nu\alpha\sigma\tau\epsilon\upsilon\sigma\kappa\iota\omega\upsilon$ legi pro δ $\nu\nu\alpha\sigma\tau\epsilon\upsilon\sigma\alpha\upsilon$.

13 Talenta argenti CC.] Locum in Greco corruptum. legi $\alpha\gamma\gamma\upsilon\pi\iota\omicron\upsilon$ $\delta\iota\chi\omicron$ - $\iota\epsilon$. notas puto non eo quo debuit genere extulisse librum. Sicut & in Leuconis modis aberratum apparet. Epitoma habent 150000: quas secutus sum.

14 Propter tributa.] Non est dubium quin res sic emendauerim. $\delta\epsilon\omega\upsilon$ enim & $\epsilon\pi\epsilon\lambda\alpha\sigma\tau\epsilon\varsigma$ sententiae aduersantur, pro quibus $\phi\omicron\delta\omega\upsilon$ & $\omega\delta\iota\beta\epsilon\lambda\alpha\upsilon\tau\epsilon\varsigma$ restitui. & mox $\epsilon\pi\epsilon\iota$ $\tau\omega$ $\gamma\epsilon\phi\omicron\delta\omega\upsilon$ pro $\omega\delta\iota$. ac $\omicron\upsilon$ ante $\delta\omega\nu\epsilon$ $\mu\alpha\delta$ expunxi. sententia corruptelam.

Præter enumerata.] Diuinaui de sensu. $\pi\epsilon\omicron\varsigma$ $\delta\epsilon$ $\tau\omega$ $\kappa\alpha\tau\alpha\gamma\epsilon\iota\theta\mu\epsilon\nu\iota\upsilon$.

15 Ardia.] Hunc locum non assequor. idem est in epitomis. Certè quidem infra $\alpha\rho\delta\iota\alpha\upsilon$ $\omicron\varsigma$ θ , mons Ardius ponitur mediam secans Dalmatiam. Autariate legendum ex Stephano & alijs, ipsaq; epitoma. $\pi\alpha\nu\iota\omicron\upsilon\varsigma$ non intelligo. Critosirus supra Critasitus, & Parisus Marisus appellabatur: ego nihil mutauit. Ocrā quidem pro $\alpha\kappa\gamma\epsilon\alpha$ reponere & Geographiae ratio iussit, & epitomarum fides.

16 Pertingit.] Hec quoque sunt confusa.

Mox, Higitur fines.] Hic epitoma nos expedierunt, & pro $\tau\omega$ $\omega\lambda\epsilon\omega\varsigma$, τ $\omega\lambda\epsilon\omega\varsigma$ scribere docuerunt. & $\omega\epsilon\nu\tau\alpha\kappa\omicron\sigma\iota\omicron\varsigma$ quod exciderat in ore Liburniae mensura, ex iisdem reposui.

17 Cui nomen Ardium.] $\alpha\rho\delta\iota\alpha\upsilon$ lego, non $\alpha\delta\iota\pi\iota\alpha\upsilon$, ut cum superioribus & Ardiais congruat.

Mox Varalios.] Fortè $\omega\alpha\rho\alpha\lambda\iota\omicron\upsilon\varsigma$, maritimos. & Ardieos, non Sardieos. Sed tamen & ante nomenclatum hi non semel sunt positi, & Sardiotas habet Ptolemaeus.

18 Balliace & Oreum.] Nihil sum ausus mu-

tare. puto tamen Bullidem dici & Oricum. curq; ita ptolem, facile ex historien & geographis eruditi intelligunt.

19 CIO.] Malo enim sequi epitomas quàm Grecum codicum qui habeat $\sigma\iota\chi\iota\lambda\iota\omicron\upsilon\varsigma$, tria millia. Ptolemaeus habent Stephanus. Plinius, & Ptolemaeus & Plinio apparet dictam. Aliquantulum ante pro Crulys Crupos reposui. Vide Plinium 4. 11. immo nostrum lege Onomasticum Geographicum in Cruni & Dionysopolis.

20 Pindarus.] In disthyrambis, ut quidem citatur in scholijs in sextam Olympicorum eius odam. & legitur $\sigma\upsilon\alpha\varsigma$ ibi, quod non probo. cum $\upsilon\varsigma$ non minus quam $\sigma\upsilon\varsigma$ Grecis sit notus. Vide quae ibi annotauit Triclinius. Ceterum Daulidem, $\delta\alpha\upsilon\lambda\iota\delta\iota\alpha$, non Aulidem esse legendum notum est uel ex Latinis Poetis, de quo alijs: sicut & de Cassopis, qui hic Aslopei perperam dicuntur. Paulò post ubi de cenotaphijs Lelegum dicitur, $\sigma\eta\mu\alpha\tau\alpha$ aut $\mu\upsilon\eta\mu\alpha\tau\alpha$ potius quàm $\epsilon\varsigma$ $\upsilon\mu\alpha\tau\alpha$ legendum potè affirmare ausim.

21 Dimensum.] In Greco est $\iota\gamma\upsilon\alpha\tau\iota\alpha$, quod plane non satis assequor. Sed & inferius perspicue sic aliquoties uocatur. ante erat $\pi\epsilon\gamma\omicron\sigma\omega\upsilon$ pro Persaeo rege. Numeros stadiorum palam falsos, ex ipsa re correxi, ne quae tamen nisum fuit haec nimis argute ratiocinari.

22 Portus magnus.] $\lambda\iota\mu\epsilon\upsilon$ $\mu\epsilon\gamma\alpha\varsigma$, $\kappa\epsilon\iota$ $\iota\theta$ $\epsilon\varsigma$ ι mutauit, notarum adfinitate decepto librario. spreto Panormi enim proprium est nomen, ab opportunitate factum.

23 Tolgo.] Epitoma, quae quidem hic multa ex Ptolemaeo habent inserta, multa alio congesta ordine, legunt $\tau\omicron\gamma\gamma\upsilon\upsilon$, Gorgo. Sed & supra multa susulimus menda. interpres $\delta\epsilon\kappa\alpha\upsilon\epsilon\alpha\upsilon$, quod decem nauium significat donarium, XIX nauium ineptè uerterat. Ceterum $\alpha\gamma\alpha\chi\theta$ legendum & ex Ptolemaeo constat, & ex Liuiio & Plinio, ut ad Stephanum docui. itaque etiam infra cum pro monstroso restitui Rato. iam quae supra Thymiathis legitur in Strabone, in Ptolemaeo est Thyamis uoce baud paulo concinniore.

24 Perysadyes.] Vide quomodo locus sit integer certè paulò post ubi Cadmi posteriorum situmenio, $\omicron\upsilon\chi$ ante $\iota\beta\alpha\gamma\epsilon\tau\omega\upsilon$ non metui delere, secutus fidem fabulose de Cadmo historiae. Europus pro Euporo reposui ex Ptolemaeo, & antiqua lectione. Post $\epsilon\pi$ $\delta\epsilon$ $\theta\epsilon\alpha\tau\epsilon\iota\phi\upsilon\varsigma$.] Deest negatiua particula. Ceterum qui $\chi\epsilon\tau\omicron\sigma\mu\alpha\delta\iota\alpha\varsigma$, quam epitomen Strabonis uulgo usurpant, attentè legerit, facillimè intelliget librum hinc bona sui parte decurtatum esse. quod mouere possum, corrigere non possum. Apparet quidem totius

Thessalicae, totius ad Cherronesum usque Thraciae descriptio nem perisse.

GRÆCIAE EVRO-

PÆ TABVLA, CONTINET MACE-
DONIAM, EPIRVN, ACHAIAM, ET PELOPONNESVM, IN-
fulasq̃ Cretam & Eubœam cum reliquis adiacentibus insulis. Pa-
rallelus eius medius rationem habet ad meridianum, quam septem
ad nouem. Terminatur autem tabula ipsa ab oriente Ægæo pelago
go, Myrtooq̃ & Carpathio. A meridie Adriatico pelago &
Libyco. Ab occasu, Ionio pelago & Adriatico. A
septentrione, Dalmatia, Thracia &
Mysia superiori.

		H.	m.	H.	m.
	Dirrachium	15	0	1	0
	Thessalonica.	14	56	0	40
	Amphipolis	15	6	0	40
	Heraclea	15	0	0	50
Macedonia	Aedessa	14	56	0	45
	Pella	14	56	0	40
	Larissa	14	50	0	40
	Casandria	14	56	0	38
	Lemnos insula	15	0	0	32
Epiri	Nicopolis	14	38	0	18
	Ambracia	14	38	0	47
	Corcyra insula	14	36	0	56
	Cephalenia insula	14	36	0	50
	Thebe Bœotie	14	38	0	30
Ciuitates insignes	Megara	14	38	0	34
	Athens	14	36	0	30
	Mefena	14	26	0	40
	Corinthus	14	36	0	38
Peloponnesi	Tegea	14	30	0	40
	Argos	14	30	0	38
	Lacedemon	14	26	0	40
Eubœa	Chalcis	14	39	0	26
	Carystus	14	39	0	24
Creta	Gortina	14	20	0	26
	Cnosus	14	29	0	22

Habet diem maximum.

Distant ab Alexandria ad occasum.

1911

1870

Græci gentes
Dialecti.

ματιζουσα τε ἴσθμῳ, καὶ χρηματιζομένη ὑπὸ
αὐτῶν, καὶ τὰ δὲ Μακεδονίαν, Θεσσαλοὶ μὲν
Μαλιέων, καὶ τῶν ἄλλων τῶν ἐκ τῆς ἰδμῆς,
καὶ αὐτῶν τῶν γένεσις. ὑπὸ τοῦτοισι μὲν οὖν
πολλὰ ἴθνη γινώσκονται. τὰ δ' αὐτὰ τοιαῦ-
τα, ὅσας καὶ ὁ Σελίκοις παρελήφαμεν τὰς
Ἑλληνίδας. τῶν τῶν δ' αὐτῶν τριῶν ἀνδρῶν ἔ-
σῳ, καὶ τὴν μὲν ἰσθμῶ τῇ παλαιᾷ Ἀττικῇ
δι τὴν αὐτὴν φωνήν, καὶ γὰρ ἰωνοὶ ἐκαλεῖν
τοιοῦτοι Ἀττικοί, καὶ ἐκείνων εἰσὶν οἱ τὴν
Ἀσίαν ἐποικίσαντες Ἴωνες, καὶ χρησάμενοι
τῇ νῦν λεγομένη γλῶσσῃ ἰσθμῶ τῇ ἡρωεί-
δῃ τῇ ἰσθμῶ. πάντες γὰρ οἱ ἐκ τῆς ἰδμῆς,
πλὴν Ἀθηναιῶν καὶ Μεγαρέων, καὶ τῶν
πρὸ Παρνασσὸς Δωριέων, καὶ νῦν ἐπὶ ἰσθ-
μῶς ἑκαλεῖνται. καὶ τοὺς Δωριέας δὲ ὀλίγους
ὄντας, καὶ πραχυντάτω οἰκονύτας χώραν,
ἐκὼς δὲ τῆς ἀντιπικτικῆς παραπρυφῆται τῇ
γλῶσσῃ, ὅτι ἄλλα ἴθνη πρὸς τὸ ὁμογενεῖς,
ὁμογενεῖς πρότερον ὄντας. τὸ δ' αὐτὸ καὶ
τοῖς Ἀθηναιῶσι συνίβει, λεπτὴν τε καὶ πρα-
χυντὴν οἰκονύτας χώραν, ἀπορρίθους μὲν εἶναι,
καὶ αὐτὸν χθονας νομιδύσαι. ὅσα ἴθνη φησὶν
ὁ Θουκυδίδης, κατέχοντες τὴν αὐτὴν καὶ
μειδόντες ἐξελάνοντο αὐτοὺς, μὲν δ' ὑπὸ
θυμῶν ἐχέον τὴν ἐκείνων. ὅσοι τοίνυν
αὐτὸ καὶ τὸ ἐπὶ τὸ γλῶσσον καὶ τῇ ἐπὶ τὸν ὀλί-
γους, ἀπὸ τοῦ, ὡς εἰπὼς, ὑπὸ τῆς, καὶ πρὸ ὀλί-
γοις οὖσι. Οὕτω δὲ τὸ ἰσθμῶν ἔθνος ἐ-
πικρατοῦντο ὅτι τοῖς ἐκ τῆς ἰδμῆς, καὶ οἱ
γένεσις ἰσθμῶς πρότερον ἦσαν, ἔπ' ἐμείχθη-
σαν, ἰωνῶν μὲν ἐκ τῆς Ἀττικῆς τὸν Αἰγιάλον
κατασχόντων, τῶν δ' Ἡρακλειδῶν οὖν Δω-
ριέας καταπαγκρότων, ὅφ' ὧν τὰ τε Μεγα-
ρα ἐκίδουσιν, καὶ πολλὰ τῶν ἐν τῇ Πελο-
ποννήσῃ πόλεις. οἱ μὲν οὖν Ἴωνες ἐξ ἐπι-
βου πάλιν παχίως ὑπὸ Ἀχαιῶν ἰσθμῶς ἐβ-
ντες. ἐκ δὲ τῶν δ' ἐν τῇ Πελοποννήσῃ τὰ δ' ὕ-
θνη, τὸ τε ἰσθμῶν, καὶ τὸ Δωριέων. ὅσοι
μὲν οὖν ἦσαν τοῖς Δωριέων ἐπιπλήκοντο
καθὰ πρὸς συνίβει τοῖς τε Ἀρχαίοι καὶ Ἠλεί-
οις, τοῖς Ἰερενοῖς τελέως οὖσι, καὶ ἐκ ἐκ-
πεπρωκόσι τὸν ἑλῆρον, τοῖς δ' ἰσθμῶς
νομιδύσαι τὸ Ὀλυμπιον δίος, καὶ καθ' αὐ-
τοὺς ἐρπύλιον ἄγουσι πολλὴν χρόνον, ἄλλας
τε καὶ τὸ ἰσθμῶν γένους οὖσι, καὶ διὰ γ-
μῶν τοῖς τὴν ὀφύλα συγκατελέθσαν στρα-
τῶν πρὸ τῶν τῶν Ἡρακλειδῶν κἀδοδόν, οὐ-
τοι αἰολιστὶ διελίχθησαν. οἱ δ' ἄλλοι μικτῇ
πνι ἐχέοντο ἐξ ἀμφοῖν, οἱ ἢ μᾶλλον, οἱ
δ' ἦσαν ἰσθμῶν. καὶ ὅτι δ' ἐπὶ καὶ νῦν
ἢ πῶλας, ἄλλοι ἄλλως διαλέγοντο. δὲ οὐ-
σι δὲ Δωριέων ἅπαντες ὅσα τὴν συμβῆσαν ἐπικρατοῦσαν. Τοιαῦτα μὲν οὖν τὰ τῶν Ἑλλή-
νων

eo figuram accipiens. Post Macedoniam
Thessali sunt usque ad Malienses, & alios
qui extra atq; intra Isthmum accolunt. Mul-
ta autem cum sint gentes Græciæ, præcipue
tot sunt, quot & sermonis Græci varietates
seu dialecti: nimirum quatuor. De his I-
onicam cum antiqua Attica eandem esse dici-
mus. nam & Ionum nomen gesserunt præci
Attici, & inde sunt orti qui colonias in Asi-
am deduxerunt Iones, ac ea usi lingua quam
Ionicam nunc appellamus. Dorica etiam ea-
dem est quæ Aolica. Omnes enim Græci
qui extra Isthmum degunt, Atheniensibus,
Megarensibus, & Doriensibus qui circa Par-
nassum sunt exceptis, hodieq; Aeolenses di-
cuntur. ac probabile est Dorienses, cum pau-
ci essent ac solum asperrimum colerent, co-
quod alijs non permiscerentur linguam su-
am retinuisse, ad eius societatem alios quo-
quo cognatos suos populos pertraxisse.
Quod idem Atheniensibus quoque usu ve-
nit. qui cum agrum tenerent tenuem atque
asperum, a nemine sunt oppugnati, sed pro
indigenis habitum cum (ut ait Thucydides.)
nemo eos pelleret, neq; ipsorum quicquam
agrum affectaret. hæc igitur, ut apparet, cau-
sa fuit, cur quanquam exigua, gens tamen
essent peculiaris, & suo sermone uterentur.
Cum autem Aeolica gens extra Isthmum
inualuisset, etiam qui intra Isthmum erant,
olim Aeoles fuerunt, deinde mixti sunt, cum
Iones ex Attica profecti litus obtinerent, &
ab Heraclidis Dorienses reducerentur, qui
& Megaram, & multas in Peloponneso ur-
bes condiderunt. Iones quidem mox ab A-
cheis expulsi sunt, Aeolica gente: & reliquæ
fuere in Peloponneso nationes duæ, Aolica
atque Dorica. Quibus itaque minus fuit
cum Doriensibus commercij, ut Arcadibus
& Elcis, quorum illi prius montani fuerunt,
neque sub sortem uenerunt, hi sacri Ioui.
Olympio crediti, seorsim in pace diu uixe-
runt, maxime quia & genere Aeolici essent,
& exercitum recipissent qui sub reditum He-
raclidarum cum Oxylo uenerat: hi Aeoli-
co utebantur sermone. reliqui mixtum ex
utraq; dialecto sermonem usurpabant, alij
magis, alij minus ad Aeolicam accedentes.
Ac ferè etiam num urbium aliæ aliter loquū-
tur: uidetur autem Doricè loqui omnes, ob
Doriensium eminentiam. Tot igitur sunt Græco-
rum

qualibus. stadiorum circiter cix cccc. scilicet ab occidente uersus orientem à Chelonnata per Olympiam & Megapolitidem ad isthmum. à meridie autem uersus septentriones à Malea per Arcadium ad Aegium. Ambitus est, siquidē sinus non intres, iuxta stadiorum, Polybio autore: Artemidorus cccc adijcit. sin uerò sinus intres, iuxta cix & amplius. Isthmum, quā naues per sulcum quendam terra ab uno mari ad alterum traducuntur, stadiorum esse l. dictum est. Huius peninsulæ partem occidentalem tenent Eleiac Messenij, & Siculo mari alluuntur. sed & utrinque in alteram oram porriguntur hi. nam Elis uersus septentrionem fleclitur & initium Corinthiaci sinus usque ad Araxum promontorium. cui in maris opponuntur altera parte Acarnania & ante eā sitæ insulæ Zacynthus, Cephalenia, Ithaca, atque Echinades quarum una est etiam Dulichium. Messeniæ maior pars uersus austrum patet ac mare Africum, usque ad Thyrides Tenaro uicinas. Deinceps post Elidem Achæorum incolit gens, septentrioni obuersa, & propter Corinthiacum sinum usque ad Sicyoniam porrecta. Sequitur Sicyon & Corinthus usque ad isthmum. Post Messeniam est Laconica, inde Argolica usque ad isthmum & hæc. Sinus porro sunt Messeniacus, Laconicus, Argolicus tertius, quartus Hermionicus, tum Saronicus, quem alij Salaminicum dicunt. horum alios Africum, alios Creticum & Myrtoum maria implent. sunt qui Saronico etiam maris nomen tribuant. In medio est Arcadia, omnibus imminens & propinqua reliquis gentibus. Corinthiacus sinus incipit ab Eueni ostijs (uel ut alij uolunt, ab Acheloi, qui Acarnanas ab Aetolis diuidit.) & Araxo. ibi enim utrinque litora ad senotabiliter inuicem inflectuntur, ac magis inde magisque coeunt, donec eadem apud Rium & Antirrium adeo concurrunt, ut quinque duntaxat stadiorum freto diuidantur. Rium Achæi est promontorium in mare prominens introrsum falcis in morem reflexum, unde & Drepanum dicitur, quæ uox Græcis falcem notat. situm est Patras inter & Aegium, templo Neptuni insigne. Antirrium in confinio Aetoliæ & Locridis iacet, diciturque

πρότερον πᾶσι τῶν ἀρχαίων πορθμός. ἔστι δὲ τὸ μὲν ῥεῖον, τῶν Ἀχαιῶν ἀλιτγῆς ἀκρὴ δρεπανοειδὴς ἡνα ὑδροφῶν εἰς τὸ γένος ἔχουσα, καὶ δὴ λεγέται δρεπανον. ἔσται δὲ μεταξὺ πατρῶν καὶ λιγύς, ποσειδάωνος ἰσθμὸν ἔχουσα. τὸ δὲ ἀντίρριον, γῆ καθορείς Αἰτωλίας, καὶ Λοκίδος ἰσθμὸν ταύτης

πλάτῃ, ὅσον χιλίων τετρακισίων πᾶσι, καὶ ἂν ἀπὸ τῆς αὐτῆς ὡς τὴν ἰσθμὸν, τὸ δὲ ὅτι τὸ ἀπὸ τοῦ Χελωνάτα δὲ Ὀλυμπίας καὶ τῆς Μεγαλοπολίτιδος ὡς τὴν ἰσθμὸν. τὸ δὲ ἀπὸ τοῦ νότου πᾶσι τῶν ἀρχαίων, ὅτι τὸ ἀπὸ Μαλειῶν δὲ Ἀρκαδίας ὡς Λίγιον. ἡ δὲ περιέδρομος μὴ κατακλινέσθῃ, τετρακισχιλίων πᾶσι, ὡς πολὺν βίον. Ἀρτεμίδωρος δὲ καὶ τετρακισίους πᾶσι πῆχυντι. κατακλινέσθῃ δὲ πᾶσι τῶν ἑξακισίων, ὡς τοῖς πεντακισχίλοις. ὁ δὲ ἰσθμὸς ἡλὶ τὸν διολκόν, δὲ ὅτι τὰ πορθμῶν αὐτοῦ οὐκ οὐκ ἀπὸ τῆς ἰσθμῶς εἰς τὴν ἰσθμὸν εἰς λατῆαν, ἔραται, ὅτι πεντακισίους πᾶσι τῶν ὁρίων. ἔχουσι δὲ τῆς χερσονήσου ταύτης τὸ ἂν ἰσθμὸν μέρους, ἡλῶν καὶ μεσσηνίων, ἡλῶν ῥομῶν καὶ Σικελικῶν πᾶσι. πᾶσι λαμβάνουσι δὲ καὶ τῆς ἰσθμῶς παρὰ τῆς, ὅτι ἡλῶν πᾶσι ἀρχαίων ὡς περὶ φουλά, ὅτι ἀρχὴν τῶν Κορινθιακῶν ὡς περὶ ἀκρὴς Ἀρᾶν, καὶ δὲ τῶν ἀντίπορθμῶν ὅτι ἡτὶς Ἀκαρνανίας, καὶ αὐτὴν πᾶσι λαμβάνουσι, Ζάκυνθον καὶ Κεφαλληνίαν καὶ Ἰθάκην, καὶ Ἐχινάδων, ὡς ὅτι καὶ τὸ Δουλίχιον. τῆς δὲ μεσσηνίας τὸ πᾶσι, ἀντιπορθμῶν πᾶσι νότον, καὶ τὸ λιβυκόν πᾶσι, μέρους τῶν λαμβάνουσι περὶ τῶν πᾶσι τῶν ταύρων. ἔστι δὲ μετὰ τῶν ἡλῶν, ὅτι τὸ τῶν Ἀχαιῶν ἰσθμῶν πᾶσι Ἀρχαίων βλεπόν, καὶ τῶν Κορινθιακῶν κόλπον πᾶσι τῶν, τῶν δὲ τῶν Σικελικῶν. ἔστι δὲ τῶν Σικελικῶν καὶ Κορινθιακῶν ἐκ δὲ τῶν μέρους. μετὰ τῶν μεσσηνίων ἡ λακωνικὴ, καὶ ἡ ἀργαία, μέρους τῶν ἰσθμῶν καὶ αὐτῆς. Κόλποι δὲ γένεσθαι ὅτι μεσσηνιακός, καὶ ὁ λακωνικός, καὶ ἰσθμῶν ὁ ἀργολικός. τί τῶν δὲ ἑρμιονιακός, καὶ σαρωνικός, οἱ δὲ σαλαμινιακὸν λαμβάνουσι. ὡς ὅτι ἡ λιβυκὴ, ὅτι δὲ ἡ κρητικὴ θάλασσα πᾶσι, καὶ τὸ μυρτῶν πᾶσι. πᾶσι δὲ καὶ τὸν σαρωνικόν πόρον πᾶσι λαμβάνουσι. μεσσηνίας δὲ ὅτι ἡ ἀρκαδία, πᾶσι ὡς περὶ τῶν, καὶ γὰρ τῶν πᾶσι ἄλλοις ἔστιν. ὁ δὲ Κορινθιακὸς κόλπος ἀρχεται ἂν ἀπὸ τῶν ἐκβολῶν τῶν ἐν τῇ, (ὡς δὲ φασὶν Ἀχελῶν τῶν ὁρίων) Ἀκαρνανίας, καὶ Αἰτωλίας καὶ Ἀρᾶν. γένεσθαι γὰρ πᾶσι ἀντιπορθμῶν σιναλγῶν λαμβάνουσι πᾶσι ἀλλήλας, αὐτὴν ἰσθμῶν ἀπᾶσι. πᾶσι δὲ πᾶσι, τῶν δὲ συμπίπτουσι ἡλὶ τὸ ῥεῖον, καὶ ἀντίρριον, ὅσον δὲ

λῦσι δὲ Μολύκρου ἔσθ'· ὅτε γὰρ τὸν δῖον
 πατρὶς παλιν ἢ παραλία μετρίως ἐκατέ-
 ρωδον· πρὶς οὖν δὲ ὡς τὸν Κερασίου κόλ-
 πον, γὰρ ταῦτα τέλ' αὐτῆς, λελομένη τοῖς πῶ-
 τε πατρίσις ἐν Βοιωτίας καὶ ἐν Μεγαρικῆς
 τόρμασιν· ἔχει δὲ πόριμτρον ὁ Κερυνθια-
 κὸς κόλπος, ἀπὸ μὲν τῷ Εὐλύῳ μέχρι τοῦ Ἀ-
 ραξὸς πεδίων διχλίων δ' ἀκροσίων τισα-
 ράκοντα· αὐτὸς ἀπὸ τοῦ Ἀχιλῶος, πλεονάζει
 αὐτὸς ἐκατὸν πεδίοις· ἀπὸ δὲ Ἀχιλῶος ὡς
 τὸν Εὐλύον Ἀκαρνανθὸς ἐστίν· αὐτὸς ἔξῃς ἐπὶ
 τὸ Ἀντιρρῖον, Ἀίτωλοι· τὸ δὲ λοιπὸν μέχρι
 ἰδμεῦ, Θωκίων δὲ, καὶ Βοιωτῶν, καὶ ἐν Με-
 γαρὶδ'· σέδιον χίλιοι ἐκατὸν ἄνθρωποι, δύ-
 οισι δ' ἰοῦντο· αὐτὸς ἀπὸ Ἀντιρρῖος μέχρι ἰδμεῦ
 θάλαττα, Ἀλκυονίδες καλεῖται, μέγ'· ὅθεν ἔ-
 Κερασίου κόλπος, διχσθὰ ἀπὸ τοῦ ἰδμεῦ μέ-
 χρι τοῦ Ἀράξου, πεδῖες τριάκοντα ὡς τοῖς.
 ὡς μὲν ἐν τῷ πῶτε ἔην, τοιαῦτα ἢ Πελοπον-
 νήσου διείσθ'· ἐν τῷ ἀντιρρῖῳ, ἐν μέγ'· τοῦ
 μυχῷ· τοῖς δὲ ἐν τῷ ἐν μέγ'· ἀμφοῖν κόλ-
 πῳ· μετὰ δὲ ταῦτα τὰ κατὰ ἑκάστη ἐροῦ-
 μεν τῶν ἀρχῶν ἀπὸ τῆς Ἡλέας ποιοῦσάμενοι.
 νῦν γὰρ δὲ ἡ πᾶσαν Ἡλέαν ὀνομάζουσι, τῶν
 μεταξὺ Ἀχαιῶν τε καὶ Μυσηίων παρα-
 λίαν, ἔχουσιν αὖς τῶν μισόγαϊων τῶν πρὸς
 Ἀρκαδίας τῇ κατὰ Θολόω, καὶ Ἀζάνας, καὶ
 παρρησίους· τὸ δὲ παλαιόν, αὖς πλεῖστος δύ-
 ρακας διήρητο· αὐτὸς ὡς δύο, τῶν τε τῶν Ε-
 πεῶν, καὶ τῶν ὑπὸ Νέστορι τῶν Νηλεῶς· κα-
 θ' ἑκάστη καὶ Ὀμφρ'· ἑρκεῖ, τῶν γὰρ Ε-
 πεῶν ὀνομαζομένων πόλιν·

ἢ αὖς Ἡλιδ'· αὐτὸν ὀνομαζομένους ἱπποῖς.

τῶν δὲ ὑπὸ Νέστορι Πύλον, δὲ ὡς τὸ

Ἀλφειὸν ἔην φησιν,

Ἀλφειὸς, ὅς τ' ὀρὺν ῥέει Πυλίων δ' ἄ γαίης.

Πύλον γὰρ ἐν τῇ πόλιν οἱ δὲ οὐ ποικίλεις.

οἱ δὲ Πύλον νηλεῶς ἐκτίμωρον πρὸς ἑλίδος

ἔσθ'·

οὐ δὲ ἐν τῇ πόλιν αὐτῶν ῥέει

ὁ Ἀλφειός· ἀλλὰ παρὰ αὐτῶν γὰρ ἐστὶν, ὅν

οἱ γὰρ Πάμισον, οἱ γὰρ Ἀμαθον καλεῖσιν, ἀφ' ὧν

καὶ ἡ Πύλος ἡ Ἀμαθὸς ἐστὶν ὀνομαζομένη· ὅθεν ἡ

χώρος τῆς Ἡλέας ὁ Ἀλφειός· Ἡλιδ' ἢ νῦν πό-

λιν ὡς πῶτε ἐκλετο κατ' Ὀμφρ', ἀλλ' ὁ χώρος κα-

μὲν ὡς κατὰ, ἐκαλεῖτο ἢ κατὰ Ἡλιδ' ἀπὸ τοῦ

συμβεβηκότος· τοιαῦτα γὰρ ὅτιν ἢ πλεῖστος καὶ

αὐτῶν· ὅθεν δὲ ποτὶ συνηθροῦν ὡς τῇ νῦν πό-

λιν τῇ Ἡλιν, μετὰ τὰ Περσικὰ, ἐκ πολλῶν

δήμων· ἡ δὲ κατὰ τὴν αὐτὴν ἄλλας πόλεις αὐτῶν ἢ

Πελοπόννησον πάλιν ὀλίγων, οὗς κατέλειπον

ὁ ποιητής, οὐ πόλιν, ἀλλὰ χώρας ὀνομαζομένης,

συτάμας δὲ ἡμῶν ἔχουσαν ἐκείνην πλεῖστον, ὅ-

ν γὰρ

turq Rium Molycrium. Inde rursus litora
 à seinuicem mediocriter diducuntur: donec
 in Crissaum sinum mare definit, inclusum
 occiduus Boeotiae & Megaridis finibus. Si-
 nus Corinthiaci ambitus est ab Eueno usq;
 ad Araxum stadiorum cix cix cix. Si ab
 Acheloo ordiare, accedent stadia circiter c.
 Ab Acheloo usque ad Euenum, sunt Acar-
 nanes. deinde ad Antirrhium Aetoli. reliqua
 ad isthmum usq; Phocenses habent, & Boeo-
 ti & Megarēses, stadia cix cix. Mare quod
 ab Anthurrio usque ad isthmum est, Alcyo-
 nium uocatur, & est pars Crissae sinus. ac di-
 stat ab isthmo usque ad Araxum stadiis xxx
 & *. Ergo delineata iam à nobis est Pelo-
 ponnesus, quatenus usque ad intimum Co-
 rinthiaci sinus recessum opponitur Aetolix
 alijsq; ab altera eius parte sitis regionibus.
 exinde singula enarrabimus, facto ab Elea
 initio.

ELIDIS seu Eleæ regionis nomine ho-
 die tota intelligitur ora maritima quæ Achai-
 am inter & Messeniam est: & in Mediterra-
 neis Arcadiam ad Pholoen sitam attingit,
 Azanesq; & Parrhasios. Antiquitus in plu-
 res fuit diuisa ditiones: postmodò in duas,
 Epeorum scilicet, & Nestoris, qui fuit Nelei
 filius: id quod etiam Homerus expressit, ur-
 bem Epeorum sic nominans.

Aut magnam Elida, ubi sortes dominantur. *Odyss. 2. 275.*

Epei.

Pylum autem uocat eam, quæ subest Ne-
 stori, per quam ait fluere Alpheum:

Alpheum, rectà Pylis qui perfluit agros. *Iliad. 1. 545.*

& Pylum urbem notauit idem poeta.

Peruenere Pylum, Neleus cui præsuit urbi
 Extructæ pulchrè. — *initio. Odyss. 7.*

Neque uerò uel perfluit, uel alluit Polum
 Alpheus. sed præterlabitur eam alius fluui-

us, Pamissus à quibusdam, ab alijs Amathus *Odyss. 2. 257.*

dictus, unde & Pylo nomen Emathos indi- *alibi scribit.*

tum uidetur. per ipsam autem regionem Ele-

am Alpheius manat. Atque Elis, quæ nunc

urbis est, Homeri ætate nondum fuit condi-

ta, sed per pagos regio incolebatur. uocaba-

turq; Caua, (Cœle) ab euentu. quod maxi-

ma eius & optima pars situ esset cauo. Serò

tandem in eam conuenerunt urbē quæ nunc

Elis dicitur, post bellum Persicum. Et qui-

dem paucis exceptis omnia ferè loca Home-

rus, quæ recenset in Peloponneso sita, non

urbes nominat sed regiones. quod quauis

plurium pagorum conuentu constaret, ex

quibus

7. bei pagis
condite

quibus postea temporis nobiles urbes fuerunt conditæ atque frequentatæ. Verbi gratia, Arcadiæ Mantineam Argiui ex quinque pagis composuerunt, Tegeam ex nouem. atque extotidem condita est & Heræa à Cleombroto aut Cleonymo. sic & Aegiū urbs ex septem uel octo pagis conflata est, Patræ ex septem, Dime ex octo. atque eodem modo circumiacentium pagorum cultores in unam urbem Elidem confluxerunt. Per urbem Peneus amnis defluit iuxta gymnasiū quod Elei exstruxerunt multo post tempore, quam in ipsorum uenerunt potestatem ea quæ Nestori paruerunt. ea autem fuerunt ager Pisæus, cuius pars Olympia: & Triphylia, & Cauconia. Triphylia ab euentu nomen habent, quod in unum corpus tria Phylla, id est tres gentes conuerint: nimirum qui ab initio fuerant Epei, Minyæ qui eodē comigrauerunt, & qui postremo præualuerūt Elei. sunt qui Minyarum loco Arcades ponant, qui diu de regione ista certauerint, unde & Arcadio Pylo nomen, qui idē est cum Triphylia. Homerus totam regionem ad Messenam usque Pylum uocat, urbi cognominem. Cæterum Elidem cauam diuisam fuisse ab ijs quæ Nestori parebant, nauium recensio docet ducum atque domiciliorum recensendis nominibus. Atque hæc ego dico, comparans præsentem statū cum ijs quæ Homerus scripsit. Hæc enim inter se conferri necesse est, propter existimationem poetæ, & familiaritatem quæ ei nobiscum ea est, ut tum denique in proposito argumento se de xtro uersatum quisque putet, cum nihil traderit repugnans ante de eadem re summa cum omnium assensione pronūciatis. ergo & quomodo nunc quæque habeant, & quid Homerus de ijs perhibuerit, proferendum est atque considerandum. Initium Eleæ regionis, quæ in ora est maritima, ponemus Araxum Eleæ promōtorium uersus septentrionem, distans à Dyma Achaia urbe stadiis LX. Inde uersus occasum Cyllene est Eleorum nauale, a quo ad urbem quæ nunc est, adscensus est stadiorum CXX. Huius Cyllene meminit etiam Homerus, ibi:

Iliad. 6. 518.

Ductor Epeorum cecidit Cyllenius Otus.

non enim Epeorum ducem dicturus fuit natum in monte Arcadiæ Cyllena. Est ibidem & pagus mediocris, ubi Colotæ Aesculapius dedicatus est, eburneum simulacrum admirabile. Post Cyllenem sequitur promōtorium

ὡς ὑσφον αἰ γνωρίζονται πόλεις σωστικῆς
διὰ τὸν ὅσον τῇ Ἀρκადίᾳ Μαντίνειαν μὲν, ἐκ
πέντε δ' ἡμῶν τὰ Ἀργεῖον σωστικὴν, τὴν
γὰρ δ' ἐξ ἑνὸς, ἐκ τοῦ τῶν δ' ἐκ τῆς Ἡραίας
ὑπὸ Κλεομβρότου, ἢ ὑπὸ Κλεονύμου. ὡς δ'
αὐτὸς Αἰγίου ἐξ ἑπτὰ ἢ ἑκτὸς δ' ἡμῶν σωστικὴν
πολίτην. Γάτραι δ' ἐξ ἑπτὰ, Δύμη δ' ἐξ ἑκ-
τῶ. οὕτω δ' καὶ ἡ Ἥλις ἐκ τῶν πόδιοι κί-
δων σωστικὴ πόλις μία τοῦ τῶν. Ἡ δ' ἐξ ἑπτὰ
τῇ πόλει ὁ Πλωκὸς ποταμὸς πρὸς τὸ γυμ-
νασίον αὐτῆς. ἐπράξαν δ' αὐτὸν Ἥλαιοι χρο-
νοῖς ὑσφον πολλοῖς τῇ αὐτῇ μετὰ πεί-
σεως τῶν χαίρων τῶν ὑπὸ τῆς Νέστορι. ὡς
δὲ ταῦτα ἦτε Ρισάτης ἢ ἡ Ὀλυμπία με-
ρὸς, καὶ ἡ Τριφυλία, καὶ ἡ τῶν Καυκόνων.
Τριφυλίοι δ' ἐκλήθησαν ἀπὸ τοῦ συμβεβη-
κότος, ἀπὸ τοῦ τρία φύλα σωστικῶν δι-
να, τό, τε τῶν ἀπ' ἀρχῆς Ἡπείρου, ἐκ τῶν
ἐποικισαμένων ὑσφον Μινυῶν, καὶ τῶν ὑ-
στατα ὑδικρατησάντων Ἠλείων. οἱ δ' αὐτοὶ
τῶν Μινυῶν, Ἀρχάδας φησὶν ἀμειψισ-
τήσαντας τῇ χώρᾳ πολλὰς, ἐφ' οὗ καὶ
Ἀρκάδιος πύλος ἐκλήθη ὁ αὐτὸς καὶ Τρι-
φυλικός. ὁ μὲν δὲ ταύτῃ ἀπασαν τὴν
χωρὰν μέχρι Μισσηνῆς καλεῖ πύλον, ὁ μὲν ὡς
τῇ πόλει. ὅτι δὲ διώρισεν ἡ Ἥλις ἡλίας
ἀπὸ τῶν ὑπὸ τῆς Νέστορι τόπων, ὁ τῶν ἡ-
λίων καταλογὸς δηλοῖ τοῖς τῶν ἡγεμόνων,
καὶ τῶν κατὰ κινῶν ὀνόμασι. λέγει δὲ ταύ-
τα, συμβάλλων τὰς τε νῦν, καὶ τὰς ὑφ' ὀ-
μήρου λεγόμενα. ἀνάγκη γὰρ ἀντιφθέγγε-
σθαι ταῦτα ἐκείνοις, ὅσα τῶν τῶν ποικίλων δι-
ξαν, καὶ σωτροφίαν πῶς ἡμεῖς, τότε νομί-
ζοντες, ἐκείνου καταπορεύσθαι τῶν παλαιῶν
πρόθεσιν, ὅταν ἡ μὲν ὅν αὐτὴν πύλον τοῖς ὑ-
τω σφόδρα πισθῶσιν πρὸς τῶν αὐτῶν λό-
γους. δὲ δὲ τὰ τε ὅντα λέγειν, καὶ τὰ τῶν
ποικίλων, παραπορεύσθαι ἐφ' ὅσον πρὸς κιν-
ησικὸν πῶν. ἔστι δ' ἄκρα ὡς τῇ Ἥλις πρὸς
βορρῶ ἀπὸ ἐξήκοντα σταδίων δύμης Ἀχα-
κῆς πόλεως Ἀργεῖον. ταύτῃ μὲν οὖν Ἀρ-
χὴν πύλον τῇ τῶν Ἠλείων παραλίᾳ. καὶ
τὰ δὲ ταύτῃ δὴν ὑπὸ ἱσπερίαν πρὸς οὖσι,
τὸ τῶν Ἠλείων ἐπὶ νῆσον ἢ Κυλλῆνην, ἀνα-
βασιν ἔχουσα ὑπὸ τῶν νῦν πόλιν ἐκατόν ἢ
ἑκατὸν σταδίων. μεμνηται δὲ τῇ Κυλλῆνης
ταύτης καὶ ὁ μὲν λέγων,

— ὅτ' ἐν Κυλλῆνι ἀρχὸν ἔπλεον.

Οὐ γὰρ ἀπὸ τοῦ ἀρκάδιου ὄρους ὄντα ἔ-
μελλεν ἡγεμόνα τῶν Ἑπείρων ἀποφῶναι. ἔ-
στι δὲ καὶ ἡμῶν μετρία τὸν Ἀσκληπιὸν ἔ-
χουσα τὸν Κολώδον, θαυμαστὸν ἰδὲ ἄνθρωπον
ἐλεφαντίνον. μετὰ δὲ Κυλλῆνι ἀκρωτή-
ριον

αὐτὸν δὲ Χελωνάτας, δυσμικῶτατον τὴν Πε-
λοποννήσου σμικρὸν, πρόκειται δ' αὐτῷ το-
σία βραχέα, γὰρ μεθορείαι τὴν Κυλλήνης καὶ
ἑλιδίδος, καὶ τὴν Πισατῶν, ὅθεν εἰς Κι-
φαλλωίαν πλεοντὶ ἐκ Κυλλήνης σάδοι ὄγ-
δοῖσιν ἔχουσιν. αὐτῷ δὲ παρὰ καὶ δὲ ἑλίσσων, ἢ ἑ-
λίσσας ἔστι ποταμὸς γὰρ τῇ λεχθεῖσι μεθορεία.
Μεταξὺ δὲ τῇ Χελωνάτα, καὶ τὴν Κυλλή-
νης, ὅ, τι Πλωσιὸς ἐκδίδωσι ποταμὸς, καὶ ὁ
Σελήνης ὑπὸ τῷ ποταμῷ λεγόμενος ἔστι
ἐκ τῆς Φολέως, ἐφ' ᾧ ἑφύρα πόλις, ἐπὶ τῇ
Θεσπρωτικῇ καὶ Θεσσαλικῇ, καὶ τὴν Κορίνθου,
τὴν αὐτὴν τῇ οὐδ' ἡ Κερυνίῃ τῇ αὐτῇ
λασιῶν, ἢ τῇ ἡ αὐτῇ οὐδ' ἡ τῇ βοιωτῶν (τῇ
γὰρ οἰνίῳ οὐτῷ καλεῖται αἰῶνας) ἢ πλη-
σιον ἐκείνης, δι' ἧς τὴν ἡλίων πόλιν εἰς
δύω ἐκαστὸν αἰῶνας, ὅς τις ἡ Τληπόλεως ἢ
Ἡρακλῆος ἐκείνη λεγόμενα μήτηρ. ἐκείνη γὰρ
μετὰ αὐτὴν τὴν Ἡρακλῆος στρατῶν.
Τὴν αὖγετ' ὅς ἐφύρης ποταμὸς ἀπὸ Σελή-
νης.

Ἐρὸς ἐκείνας τε, ὅς εἰς ποταμὸς Σελή-
νης, καὶ ὁ τὸν Μίγαντος.

— Τὸν ποταμὸν Φυλῆος,

Ἡ γὰρ γὰρ δὲ ἐφύρης ποταμὸς ἀπὸ Σελή-
νης.

Καὶ ἐφ' ἧς τὰ φάρμακα τὰ αὐτοφύρεα.
εἰς ἐφύραν γὰρ ἀφίχθαι φασὶ τὸ δ' οὐσία,
φάρμακον αὐτοφύρεον δι' ἡμῶν.

Καὶ τὸν Τηλέμαχον οἱ μνηστῆρες.

Ἡ καὶ εἰς ἐφύραν — φασὶν,

— ὅς ἐφ' ἧς δυσμεθόρα φάρμακα γένηται.

Καὶ γὰρ αὐτῷ λυγρὸς θυγατὴρ ἢ τῶν
ἐπὶ βασιλείᾳ, ὅνιστος γὰρ τῇ διγνήσει
τῷ πῶς αὐτοὺς πολέμου φαρμακίδας ἐ-
στί.

πρῶτος ἢ γὰρ ἐλόν αὐτοῖς, — φη-
σὶν αὐτοῖς

Μάλα μιν ἀχμυτῶν γὰρ μὲν δ' ἢ λυγρὸς,
Προβυτάτιον δὲ θυγατὴρ ἔχον.

Ἡ πόσα φάρμακα ἢ δὲ ὅσα τρέφει οὐρεῖα
φθῶν.

Ἐστὶ δὲ καὶ πόδι Σικυθῶνα Σελήνης ποτα-
μὸς, καὶ ἐφύρα πλεοντὶ ἐκείνη. καὶ γὰρ τῇ
Ἀργεῖ τὴν Αἰτωλίας, ἐφύρα ἐκείνη. οἱ δ'
αὖ τῇ, ἐφύροι. καὶ ἄλλοι οἱ περὶ ἑρμῶν
πῶς Μακεδονία. οἱ δὲ ἑρμῶνιοι, καὶ οἱ Θε-
σπρωτικοί, οἱ ἐκ Κιχύρεος τὴν πρόπορον ἐφύ-
ρης. Ἀπολλοδῶρος δὲ δίδασκον ὅτι πρό-
πορον ὁ ποταμὸς ἔστι Σελήνης τῇ δὲ οὐ-
ρῇ, οἱ δὲ οὐρῇ, τὸν μὲν Ἀρκαδὶ-
κὸν πολὺ μᾶλλον καλεῖται, τὸν δὲ βοιωτικὸν
Μινύον, καὶ Σάμον Θεσπρωτικῶν σιωπιδῆς
μίσ-

torium Chelonates, punctum uersus occi-
dentem Peloponnesi extremum. Ante cum
sitae sunt paruae insulae in confinio Cyllenae,
Elidis, ac Pisatidis. Nauigatio à Cyllena Ce-
phalleniam usque stadiorum est xxc. In di-
cto confinio etiam Helisson seu Helissa am-
nis fluit. Inter Chelonatam & Cyllenam Pe-
nei amnis ostia sunt, & eius qui a Poeta Sel-
leis dicitur atque à Pholoe labitur. Super
hunc sita est urbs Ephyra, diuersa ab Ephy-
ris Thesprotica, Thessalica, & Corintho,
quartaq; eo nomine praeditarum, sita in iti-
nere quā ad mare itur. siue ea eadē est cum
Oenoa, quam Boconoam uocant, siue ei ui-
cina distat ab Elide stadiis cxx. Hinc uide-
tur dicta fuisse orta mater Tlepolemi ex Her-
cule. plures enim in his locis Herculis fue-
runt expeditiones.

Duxerat ex Ephyra quam à flumine Selle-
ente: *Iliad β. 659.*

cum apud reliquas Ephyras nullus eo no-
mine sit fluuius. Atque inde etiam thorax
Megetis

— quodam quam tempore Phyleus *Iliad. ε. 530.*

Ex Ephyra attulerat de flumine Selcente.

Atque inde etiam lethalia uenena pete-
bant, ait enim poeta Vliffem Ephyrā iuisse

— quarentem lethale uenenum. *Odyss. α. 261.*

Et de Telemacho proci:

Aut Ephyres praepingue solum fortassis a-
dibit *Odyss. β. 328.*

Inde petiturus lethalia pharmaca nobis.

Nam & ipsam Augē Ep̄orum regis fi-
liam Nestor ueneficam facit, in narratione
belli contra eos gesti

Primus ibi cecidit nostra tum Mulius hasta, *Iliad λ. 737.*

Mulius Augē sumtis gener inclytus ar-
mis.

Maxima natarum fuit huic coniunx Aga-
mede

Quae nōrat, quotquot producit terra, ue-
nena.

Est etiam apud Sicyonem Selleis fluuius,
eius uicinus pagus Ephyra. & alius eodem
nomine in Agraea Aetoliae, cuius incolae E-
phyri. Sunt & alij Ephyri in Perthæbis Ma-
cedoniae: & Cranonij: & Thesprotici Cichy-
ro urbe oriundi, quae olim dicta fuit Ephy-
ra. Caeterum Apollodor' docēs qua ratione
Homer' soleat ambigua uocabula distingue-
re, ut cum Orchomenū Arcadiae pecoris di-
uitē, Boeotiae eiusdē nois urbē Minyā appel-
lat: & Samū Thraciā appposito adiectiuo di-
cit, uel sic: *Iliad. β. 605.*
ο. 511.
Iliad γ. 12.
Iliad. δ. 78.
O Samo

—Samo inter & Imbrum, ut ab Ionica insula distinguit: sic ait etiam Thesproticam Ephyram distingui ab alijs uoce. Procul— &— à flumine Selleente. Atqui hæc non conueniunt cum his, quæ Demetrius Scepius dicit, a quo iste pleraque transfert. Hic enim non in Thesprotis, sed in Elea apud Ephyram tradit flumen esse Selleentem, ut ipsi quoque docuimus. Neque hoc tantum animaduertendum est ab Apollodoro: sed & id, quod cum sit non unica Oechalia, ipse unicam facit, eam scilicet, quæ Euryto Oechaliensi paruerit. Ergo liquet Thessalicam ab eo intelligi:

iliad. β. 730. Et quæ iura dabat rex Eurytus, Oechalienses.

Quæ ergo est Oechalia, unde profecto

iliad. β. 595. Vim Thamyraæ Thraci Musæ eripuerē candi:

addit enim:

Ibat ab Oechalia quando Euryto ab Oechaliensi.

Nam siue ea Thessalica fuit, malè Scepius Arcadicam quandam protulit Oechaliam, quæ nunc & Andania dicitur: siue rectè Scepius, utique Arcadica etiam urbs Eurytidicta fuit, ut non una fuerit duntaxat Oechalia, sicut uisum Apollodoro. Inter Penæi & Selleentis ostia Pylus habitabatur iuxta Scollim. non ea Nestoris urbs. alia enim est, Pylus ad Alpheum, cui nihil commune est neque cum Alpheo, neque cum Pamiso flumine, siue is est Amathus. Nonnulli tamen, ut Nestori gloriam atque nobilitatem tanto maiorem arrogant, uiolenter ista torquent. Cum enim in Peloponneso tres Pylī commemorentur, unde & uersus iste factus,

Est Pylus ante Pylum, tamen usq; alius Pylus exstat:

nimirum hic Pylus de quo loquimur, Lepreaticus alius in Triphylia, tertius Messeniacus apud Coryphasium: singulos horum Emathoentem demonstrare conantur esse, & patriam Nestori adsignant. Ac plerique sanè scriptorum ac poetarum, eum qui ad ipsorum usque ætatem perdurauit Pylum amplectentes, Messenium faciunt Nestorem. Qui uerò Homero sunt addictiores, ij uersus eius secuti eum Nestorius pronunciant esse Pylum, cuius regionem Alpheius percurrit. perlabitur autem Pisatidem & Triphyliam. Qui cauæ Elidi Nestorem uindicant, studiosè suum ij ornant Pylum,

Μεσσηγύς τε Σάμοιο καὶ Ἰμβρου—, ἵνα χυεῖται ἀπὸ Πιόνικης· ὅτω φησὶ καὶ τὸν Θιασρωτικὸν Ἐφύραν διατελλέσθαι τῷ Τηλόδῳ—, καὶ τῷ—, ποταμοῦ ἀπὸ Σελήεντος. ταῦτα δ' οὐχ ὁμοιοῦσι τοῖς ἐπὶ τῷ Σκεπίῳ ἀμνηστῶν λεγομένοις, παρ' οὐ μεταφέρει τὰ πλεῖστα. ἔκιν' γὰρ ἔφησιν εἰν Σελήεντα γινώσκοντο τοῖς ποταμοῖς, ἀλλ' ἐν τῇ Ἠλέῳ παρὰ τὴν ἐκτὸς Ἐφύραν, ὡς πρὸς ποταμὸν. τὸ τοῦ οὐκ ἔστιν οὐκ ἔστιν δὲ ὁμοῖον, καὶ πᾶσι τοῖς οἰχάλιας, οὐ φησὶν ἔμμεν ὅστις, μὲν εἰν πόλιν Εὐρύτου οἰχάλιας. δὴλον οὖν, ὅτι τὴν Θεσσαλικὴν, ἢ φησὶν.

οἷτ' ἔχον οἰχάλιν πόλιν Εὐρύτου οἰχάλιας.

Τίς ἐν ὅσῳ, ὅς ἡς δρμηδόντα ἀμύσαι ἀντόμηναι θαμνεῖν τὸν δρμήνα παύσας αἰοῖδ' ἡς,

φησὶ γὰρ, οἰχάλιας γινώσκοντα παρ' Εὐρύτου οἰχάλιας.

Εἰ μὲν γὰρ τὴν Θεσσαλικήν, οὐκ ἔστι πόλιν δὲ Σκεπίου Ἀρχαδικὴν πηγάδα, τὴν οὖν ἀνδανίαν καλεῖσιν. αἱ δ' οὐτ' εἰν, καὶ ἡ Ἀρχαδικὴ πόλις Εὐρύτου ἔστιν, ὡς τὸν μία μόνον ἔκιν' δὲ μίαν φησὶ. μεταξὺ δὲ τῷ Πύλῳ καὶ τῷ Σελήεντος ἐκβολῆς πύλ' ὡκεῖτο, ἡ δὲ τὸν Σκόλιν, οὐκ ἔστι Νέστορος πόλις, ἀλλ' ἐπὶ τῇ πύλῳ τῇ Ἀλφειῷ, ἡς οὐδὲν κοινόν ἔστι, οὐδὲ τῇ πύλῳ τῇ Παιμισίῳ, ἢ τῇ Ἀμαθίῳ καὶ καλεῖται. βίβλ' ὅριται δὲ γῆσι μεσσηνίου τὴν Νέστον δόξαν καὶ τὴν οὐρανίαν. Τελὸν γὰρ τῶν ἰσχυρῶν καὶ τῶν πελοποννήσιον, ἡ δὲ τῇ καὶ τῷ ἐπὶ ἔστιν ὅτι.

(ἔστι πύλ' πρὸς πύλιν. πύλ' γὰρ μὲν καὶ ἄλλ'.)

τὸν τὴν καὶ τὴν Λεπρεατικὴν τὴν γῆν φυλὴν, τριῶν δὲ τῶν Μεσσηνίου καὶ Κορυφαίου, ἕκαστον τὴν παρὰ σφίσιν ἡμαδόντα παρῶνται διακινῶναι, καὶ τὴν τῇ Νέστορος παρὶ δ' αὐτῶν ἀπεφαίνουσιν. οἱ μὲν οὖν πολλοὶ τῶν ἐπὶ τῶν συγγραφέων καὶ ποιητῶν Μεσσηνίου φασὶ τὸν Νέστορα, τῷ σελήεντι καὶ εἰς αὐτὸν πρὸς διέμνησι. οἱ δ' οὐ μετρίως τοῖς ἐπὶ σιν ἀκολοθουμένων, ὅτι εἶναι φασὶ τὸν Νέστορος πύλιν, ὅτι τὴν γῆν διέφασιν ὁ Ἀλφειὸς διέφασιν ἢ τῇ Πισατικῇ Τριφυλίᾳ, οἱ δὲ ἔκιν' πόλιν Ἠλίδος, ὅτι τὴν οὐρανίαν πρὸς αὐτὴν πύλιν,

καὶ
indicia

καὶ γνωσόμενα δ' αὖν ὠτὸν, γέροντα ποταμόν, καὶ ἄλλον Γερωνίον, εἴτ' ἀπὸ τούτων ὠιδίθετος Γερωνίον εἰρήδαι πιστέμενοι τὸν Νέστορα. ὧν δὲ τούτων καὶ οἱ Μυσηῖοι πεποιήκασιν, καὶ πῶς αὐτῶν γὰρ φαίνονται· μάλλον γὰρ γνώριμα φασὶν εἶναι τὰ παρ' ἐκείνοις Γέλωα σιωποῦντα ποτὲ ἐν τοιαῦτα μὲν τὰ πρὸς τὴν κοίλῃ ἤλιμ ὑπάρχουσι νηῖ. ὁ δ' ἐποικτὴς εἰς τίσασα μέρη διελώντιν διὰ τῆς χώραν, τίς περὶ τὴν καὶ οὐ γινόμενος ἐπ' αὐτῶν, εἰς ἅφ' ὧς εἰρηκῶν.

Οἱ δ' ἄρα Βουπράσιον τε καὶ Ἠλιδ' ἀδίασιν

ῥυαίον,

καὶ ἔξω, ἔως τῶν,

— πολέους δ' ἐμβαίον ἔπειοι.

Τὸ μὲν γὰρ ἔπειος ἀμφοτέρως περὶ τὸν ῥυαίον τὸν τε Βουπράσιον, καὶ τὸν Ἠλεόν, Ἠλεόν δ' ἐμπίπτει καλῶς τὸν Βουπράσιον, οὐ τὴν Ἠλείαν ὁρᾶν αὐτὸς τίσασα μέρη διαιρῶν, ἀλλὰ τὴν τῶν ἔπειων, ἢ εἰς δύο μέρη διῶν πρὸ τούτου· ὅθεν αὐτὸς μέρος ἑστὶ Ἠλιδ' ὅτι τὸ Βουπράσιον, ἀλλὰ τῶν ἔπειων μᾶλλον· ὅτι γὰρ ἔπειος καλῶς οὐ Βουπράσιον, δ' ἦλον.

ὡς ὅποτε ἰστέοντ' Ἀμαρυγκία θάπτοιν ἔπειοι

Βουπράσιον—.

Τὸ δ' ἔπειος ἀνὰ πῶς χώραν Ἠλιδίαν καπτικίαν ἔχουσαν ὁμώνυμον. νυνὶ γὰρ φαίνεται Ἠλιδ' ὅθεν μέρθ' ἢ ὧν, πάλιν δὲ τῶν συγκαταριθμῶν Βουπράσιον καὶ Ἠλιδ' ἀδίασιν λέγοντα, εἴτ' εἰς τίσασα μέρη διαιρῶν μείδ' αὐτῶν, ὡς αὐτὸς κοινῶς ὁρᾶν τὴν Βουπράσιον, καὶ τὴν Ἠλιδ' αὐτῶν τίσασα μέρη διαιρῶν μείδ' αὐτῶν, ὡς αὐτὸς κοινῶς καπτικία Ἠλιδίαν τὸ Βουπράσιον ἀφ' ὧν λογῶν, ἢ καὶ οὐκέτι ὅθεν. ἢ δὲ χώρα καλῶς τὸ μόνον οὕτως ἢ ὡς Ἠλιδ' ὅθεν, Ἠλιδ' ὅθεν μὲν ἢ Ἠλιδ' ὅθεν ἢ καὶ πάλιν. Ὑπολάβοι δ' αὐτὸς καὶ ὑποφύλιν πῶς ἔχον τότε τὸ Βουπράσιον παρὰ τὴν Ἠλιδ' ὡς καὶ οἱ ἔπειοι παρὰ τὸν ποταμόν· αὐτὸς ἔπειος Ἠλιδίαν ἐκλήθησαν. καὶ τὸ Βουπράσιον μὲν δὴ μέρθ' ἢ Ἠλιδ' ὅθεν. ποικίλῃ δ' ἐπὶ πῶς ὁρᾶν συγκαταλέγειν τὸ μέρθ' ὅθεν ὅθεν φασὶν τὸν ὁμοῖον, ὡς τὸ,

— αὐτὸς ἔπειος καὶ μέθ' Ἄργον. καὶ,

— αὐτὸς ἔπειος τε φθίλῃ τε. καὶ,

Κορῆτον τ' ἐμάχοντο καὶ Αἰτωλοί. καὶ,

Οἱ δ' ἐκ Δουλικήσιν, Ἐχινάδων δ' ἰδράων.

Καὶ γὰρ τὸ Δουλικίον, τὸ Ἐχινάδιον. καὶ

ταῦτα καὶ οἱ ἑταῖροι. ἢ πῶς αὐτῶν.

Κυπρίων βίβος φασὶν καὶ Ἀμαθυσίων πυρὸν.

Indicia etiam quaedam demonstrantes: ut Geranum locum, & Gerontem fluuium, alium quē Gerenium: ut fidem faciant Nestorem ab his Gerenium fuisse cognominatum. Fecerunt idem Messenij, & quidem probabiliora uidentur dicere. magis enim constat de eorum Gerenis, qui locus quondam benè fuit habitatus. & talia sunt hodie caue Elidis Gerena. Cæterum poeta cum istam regionem in quatuor tribuisset partes, & principes enumerasset quatuor, obscure hoc dixit: Tum qui Buprasium coluere, atque Elida

clarum, *Iliad. β. 615.*

& quæ deinceps sequuntur usque adhuc, — multi quæ uetabantur Epeii.

Quod enim & Buprasientes & Eleos Epeorum afficit nomine, Eleos autem nō uocat qui erant Buprasientes: non Eleam uide ri potest in quatuor diuissæ partes, sed Epeorum ditione quā prius bipartitam fecerat: neque pars fuerit Elidis Buprasium, sed Epeorum potius, nā quod Buprasientes inter Epeos numeret, hinc liquet.

Quando ad Buprasium tristes Amarynceæ Epei

Mandabant terræ—

Buprasium autem esse Eleæ regionis locum cum eiusdem nominis uico: qui nunc uidet urbis Elidis esse portio. Rursus dum connumerat Buprasium atque Elidem, deinde in quatuor diuidit partes, uidetur communiter hæc ipsas Buprasio Elidicæ subijcere. Et fuit ut apparet, Buprasium Eleæ regionis pagus memorabilis, qui nunc non extat: locus duntaxat nomen retinet, qui in uia est ab Elide urbe nostra ætate Dymen uersus. Ac suspicari licet prisca temporibus Buprasium fuisse Elide præstantius, ut & Epeos Eleis: postmodo pro Epeis fuisse Eleos dictos Et Buprasium quidem Elidis pars erat. poetica autem quadam figura aiunt Homerum cum toto partem ponere, ut in his:

— per Helladæ & medium Argos. & *Odyss. α. 544.*

— per Helladæ Phthiam. item *Odyss. λ. 496.*

Curetes pugnabat, Aetolicæ—. & *Iliad. ε. 525.*

Quique ab Echinadibus uenerunt, Dulichioque. *Iliad. β. 625.*

nam una ex Echinadibus est Dulichium.

Vtuntur hac figura etiam recentiores. ut

Hipponax.

Panem Cyprium edunt, Amathusiumque tritium.

πρότερον δ' ἢ πόλις Πισατίδης, ἀλλο-
τε ἄλλως τῶν ὄρων ἐπελαττόντων, ὅσα
τὰς τῶν ἡγεμόνων μεταβολὰς. τὸ δ' Ἀλκί-
σιον καὶ Ἀλφείου κολῶντις ὁ ποιητὴς ἑα-
λεῖ, ὅταν φη·

Ὅφρ' ὤβου πρᾶσιον πολυπύρου βέσα-
μιν ἵππους,
Γέτρης τι Ὠλφίνης, καὶ Ἀλφείου γῆρα κο-
λῶντι

Κέκλυται—

Ἐπὶ βατῶς γὰρ αἱ δὲ φαῖται ἵον ἔσθ',
καὶ γῆρα Ἀλφείου κολῶντις Κέκλυται. φησὶ
δὲ καὶ ποταμὸν δ' ἡγεμόσιν Ἀλφείσιον. Ἀλ-
γομένην δὲ πινωρὴν τῇ τριφυλίᾳ Καυκώ-
νων πρὸς τῇ Μίαιᾳ, λεγομένης δὲ καὶ Π
Δύμης Καυκωνίδος ὑπὸ πινωρ, ὅτι δὲ
καὶ ποταμὸς γὰρ τῇ Δυμαίᾳ μεταξὺ Δύμης
καὶ Τριφυλίας, ὅς ἐστι καλῶν καὶ Καύκων δη-
λῶς. ἡρώσι ποδὶ τῶν Καυκῶνων, ὡς καὶ
διηοί λεγόνται, οἱ γὰρ ποδὶ τῇ Τριφυλίᾳ,
οἱ δὲ ποδὶ Δύμῃ καὶ Ἡλίῃ, καὶ τὸν Καύκω-
να. ἐμβολὴ δ' ὅτι εἰς ἑτέρον ὅς ἐστι Τρι-
ας Ἀρκτικῶς ἑλεῖται, ὁ μὲν μὲν πολί-
την ἐν τῶν ἐς τὴν Δύμῃ συνωκισμένων
πλήν ἐπιχωρεῖ τὸς Τριφυλίας λέγεται δη-
λῶς αὐτῇ, ἐκτείνοντων τὴν ἀρχαίαν
συλλαβὴν, ὅπου τὸ Π Νιμιδίας Ἀρτίμιδος
ἰσχύει. ὁ δὲ Τριφυλίας ἐς τὸν Ἀχιλλῶν ἐμ-
βολὴ τὸν ἥλ Δύμῃ ἔχοντα, ὁ μὲν μὲν τὸ
ἥλ τὴν Ἀκαρνανίαν καὶ Γεῖον. τὸ δ' ἡσίο
δου ἐπὶ τῷ,

ἔπειτα δ' Ὠλφίνῃ πύρῳ ποταμοῦ παρ'
ὄχθας

Εὐρύτῳ πύρῳ—

μεταγρᾶφουσι πύρῳ πύρῳ, οὐκ ἐν. πύ-
ρῳ δὲ τῶν Καυκῶνων ἡρώσι πύρῳ, ὅτι Π
Ἀδελφῶν Πύρῳ Μήντις ὁμοιωμένης, ἐπὶ τῷ
πύρῳ Νέστορα·

Νῦν, ἔπειτα πύρῳ μετὰ Καύκωνας μεγαθύ-
μους

Εἰμ', ὅταν χρεῖσθαι μοι ὀφείλεται—

ἀλλ' ὁ σημαίνει δὲ χώρα τις γὰρ τῇ τῶν ἑ-
πὶ τῶν, ἢ οἱ Καύκωνας ἔχον, ἑτέροι ὄντες
τῶν γὰρ τῇ Τριφυλίᾳ, ἐκτείνοντων καὶ μὲν
καὶ Δυμαίᾳ τυχόν. οὐτὲ δὲ τὴν Δύμῃ ὅ-
ποδον Καυκωνίδας ἐξῆδαι συμβέβηκε, πα-
ραπρᾶξ ἄξιον, οὐτὲ τὸν ποταμὸν ὅποδον
Καύκων ἐρεῖται, ὅτι τὸ πύρῳ Καύκωνας πα-
ρεῖται ἡρώσι, οἱ πύρῳ ποτὶ εἰσιν, ὅπου φη-
σιν ὅτι Ἀδελφῶν βαδίζον, κατὰ τὴν τῷ χρεῖσθαι
τομῶν. Εἰ γὰρ μὴ ἀχρεῖς μὲν αὐτῶν τῇ Τρι-
φυλίᾳ λέγεται ὅς ποδὶ Λέπριον· οὐκ οἶδ'
ὅπως Γεῖον ἐστὶ ὁ λόγος. διὸ καὶ γρᾶφουσι πύρῳ.

Antiquitus urbs fuit Pisatidis, ob mutatio-
nes imperiorum finibus quoque regionum
subinde uariantibus. Aleisium Homerus e-
tiam Aleis colonam (.id est tumulum, col-
lem.) appellat.

Donec equos in Bupratii nos fertilis aruam *Ilia l. 755.*

Ad saxum Oleniumque adduximus, atque
colonam.

Vicinam, fecit cui nomen Aleisius—

traiectis enim uocabulis intelligendum
est carmen Homeri. Sunt qui fluuium quo-
que Aleisium indicent. Cum autem in Tri-
phylia ad Messeniam quidam perhibeantur
Caucones, & Dymen nonnulli Cauconida
appellēt, sitq; etiam fluuius in agro Dymæo
inter Dymen & Tritæam, qui foeminino ge-
nere Caucon uocatur: de Cauconibus que-
runt, an non bifariam dicantur, alijq; sint in
Triphylia, alij circa Dymam, Elidē, & Cau-
conem. Is fluuius in alium effluit, qui Teu-
theas masculino genere appellatur, nomine
conueniens cum oppido quod in urbē Dy-
men assumtu, foeminino genere Teuthea di-
citur, ultima syllaba producta, ubi Nemidiæ
Dianæ est sacellum. Teutheas autem in A-
cheloum exit, qui cognominis Acarnaniæ
fluuiο Acheloo, præter Dymam fluit, & alio.
que nomine Porus dicitur. Nam cum dixe-
rit Hesiodus,

Olenium incoluit saxum, fluuij prope ri-
pam

Vndosi Pori—. quidam Pori in Pori, id
est meatus, perperam mutauerunt. Præ-
terea cum Minetua sub Mentoris forma Ne-
stori dicat,

Sub lucem cras magnanimos Cauconas a- *Odys. l. 366.*
dibo;

Namque ibi debetur mihi magna pecunia
pridem:

uidetur nonnullis rēgio quædam Epeo-
rum significari, quam Caucones tenuerint,
diuerſi ab ijs qui in Triphylia sunt, & fortas-
is usque ad agrum etiam Dymæum porre-
cti. Sed neq; id omitti par est, undē nomen
Cauconidis Dymæ obtigerit, & unde fluuiο
Cauconi: quādo quæstio mouetur qui nam
fuerint Caucones, ad quos se debiti exigen-
di gratia proficisci Mentor dicit. Si enim nō
intelligamus eos, qui in Triphylia apud Le-
preum sunt, non uideo qua ratione fidem
conciliare uerbis possimus. Icoq; nonnul-
li scribunt,

Namq̄ ibi debetur mihi in Elide —

Hoc autem fiet manifestius, quando Pisatram regionem atque deinceps Triphyliam usque ad fines Messeniam exponemus. Chelonaram sequitur ora Pisatidis longo tractu, inde Phea promontorium cum oppido.

Iliad 4. 135.

Pheæ menia ponē, tuas & lardane ripas.

Est enim in propinquo exiguus amnis. Quidam Pisatidis initium Pheam constitunt. Parua ante eam sita est insula, & portus. unde Olympiam mari breuissima nauigatio stadiorum cxx. Aliud deinde est promontorium uersus occalum instar Chelonatæ longè procurrens, unde ad Cephalleniam itidem cxx stadia. Post Alphei ostia, cccxxc stadiis à Chelonata, ab Araxo ιϞϞϞ. Fluit Alpheus ex iisdē locis, è quibus Eurotas: nimirum ab Asea Megalopolitidis uico, ubi duorum horum fluuiorū fontes uicini sunt. qui cum per complura stadia infra terrā subeant, rursus erumpunt, atque Laconicam hic, Pisatram ille petunt. Et Eurotas quidem initio 9 Bembinatidis regionis suum exerens meatum, præter ipsam Spartam labitur, & exigua apud Helos (cuius poëta etiam meminit.) conualle peragrata, inter Gythiū Spartæ nauale & Acrias in mare effluit. Alpheus autem receptis Celadonte, & Erymātho, alijsq̄ obscurioribus fluminibus, per Phrixam, Pisatidem, Triphyliamq̄ delapsus, inter Pheam & Pitanem in mare iuxta ipsam Olympiam euoluitur. ad ostia eius, lucus est Dianæ siue Alpheoniæ siue Alphiussæ (utroque enim modo dicitur.) ab Olympia disitis stadiis ad xxc. Huius deæ in honorem quot annis Olympiæ festus conuentus agitur, ut & Elaphiæ, & Daphniæ. Refertum est solum istud totum in lucis donarium. Dianæ, Veneri, ac Nymphis consecratorum, maximè propter aquarum copiam. Crebra sunt etiam Mercurij in uis, Neptuni in ripis donaria. In Alpheoniæ autem templo picturæ sunt Cleanthis & Aregontis, Corinthiorum. quorum alter Troiæ excidium pinxit, & Mineræ natiuitatem, alter Dianam gryphe præclarè effictō subuectam farsum. Sequitur mons, qui Macistiæ Triphyliam à Pisatide distinguit. Tum amnis Chalcis, & fons Cruni, & pagus Chalcis, ac Samicum deinde, ubi

Τροίας ἄλωσις καὶ Ἀθῶναις γοναί, τῷ δ' Ἄρτεμις ἀναφορομένη ἐπὶ γρυπὶς σφόδρα δύσ-
κλινον. Εἶτα τὸ δῆργον ὄρε' ἢ Τειφυλίας τὴν μακιστίαν ἀπὸ τῆς Πισατίας. ἂν' ἄλ-
λ' ὠποταμὸς Χαλκίς, καὶ κρήνη Κρουνοί, καὶ λατινία Χαλκίς, καὶ τὸ Σαμικὸν μεταταύ-
τα, ὅπου

— γῆθα χεῖ' ὅ μοι δέρεται ἡ λῆδι δῖν,
οὐκ ὀλιγον. — δῆλον δ' ἐμᾶλλον τὸ εἶ-
σαι ἐπὶ δ' αὖ τὴν Πισατίην καὶ τὴν ἐξῆς Τει-
φυλίαν διεξιόντων μέχρι τῶν Μεσσηνίων
μεθορίας. Μικτὰ δ' ἐν τῷ Χιλωνάτῳ τῶν
Πισατῶν ἀγριαὶ ποταμοί. εἴτ' ἄκρα Θασαί-
ων δὲ καὶ πολίχνη,
Θασῆς πᾶρ τέχνοισιν, ἰρδ' αὖτον ἀμφὶ ῥέι-
δρα.

Εἰσι γὰρ καὶ ποταμοὶ πλησίον. γῆνοι δ'
ἄρχῳ τῇ Πισατίας, τὴν Θασίαν φασὶν πρό-
κειται δ' ἐν ταύτης νοτίῳ καὶ λιμνῇ, γῆθεν εἰς
Ὀλυμπίαν τὸ ἐχέμεντα τοῖα θαλάσσης, πε-
λοῖ κατὰ τὸν ἔκροτον. εἴτ' ἄλλο ἄκρα ὑπὸ πολὺ
πρὸ ἔχουσιν ὑπὸ δύσιν, λαδὰ πρὸ Χιλωνά-
τας, ἀφ' ἧς πάλιν ὑπὸ Κεφαλληνίων πελοῖ
κατὰ τὸν ἔκροτον. εἴδ' ὁ Ἀλφειὸς ἐκ δ' ὧσι, δι-
χῶν τὸ Χιλωνάτα πᾶσα ὁρμήσια ὀγδοή-
κοντα, ἄρδου δ' ἐν περὶ ταύτης τρισεσάκον-
τα πόντι. ῥᾶ δ' ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ, ὅθι
ἄρ καὶ ὁ Εὐρώτας λαδᾶται δ' Ἀσία καὶ με-
τὰ Μεγαλοπολίδ' ὅ. πλησίον ἀλλήλων ἔ-
χουσιν δύο πηγᾶς, ὅθι ἄρ ῥέουσιν οἱ λεχθροί
τῶν ποταμῶν. δὴ τῶν δ' ὑπὸ γῆν ὑπὸ σιγῇ
νῆς πεδίοις, αὐτὰ τέλλουσι πάλιν, εἴδ' ὁ μὲν
εἰς τὴν Λακωνικὴν, ὁ δ' εἰς τὴν Πισατίην λα-
τάνται. ὁ μὲν οὖν Εὐρώτας καὶ τὴν ἀρχὴν
τῇ Βλεμινάδ' ὅ. ἀναδ' ἔχας τὸ ῥέθρον, πρὸ
αὐτῷ σπέρτῳ ῥέει, καὶ διεξιὼν αὐλῶνα
πρὸ μικρὸν καὶ τὸ ἔλος, οὐ μένεται ὁ ποτα-
μός, ἐκ δ' ὧσι μεταξὺ Γυθίου τῇ τῇ Σπέρ-
της ὑπὸ τῶν, ὅ. Ἀκραιῶν. ὁ δ' Ἀλφειὸς πα-
ραλαβὼν τὸν τι Κελαδόντα, καὶ τὸν Εὐρύ-
μαλλον, ὅ. ἄλλους ἀσσυμότηρους, ὅθι τῇ πε-
λῆς, καὶ τῇ Πισατίας, ὅ. Τειφυλίας γῆ-
χθᾶς, πρὸ αὐτῷ τὴν Ὀλυμπίαν, ὑπὸ θα-
λάσῃ τὴν Σικελικὴν ἐκπίπτει, μεταξὺ Θασ-
ῆς τε ὅ. Πισατίας. πρὸς δ' ἐν τῇ ἐκδοῇ τῇ
Ἀλφειονίας Ἀρτίμ. δ' ὅ. Ἀλφειοῦσις, ἄλ-
λ' ὅ. ὅθι. λέγεται γὰρ ἀμφοτέρως, ἀπὸ τῶν
τῇ Ὀλυμπίας εἰς ὀγδοήκοντα πεδίοις. ταύ-
τη δ' ἐν τῇ θεῇ καὶ γὰρ Ὀλυμπία κατ' ἐπὶ
σωτελεῖται πανήγυρις, λαδὰ καὶ τῇ ἑλα-
θία, καὶ τῇ Δαφνίᾳ, μετὰ δ' ὅθι ἡ γῆ πε-
λά Ἀρτεμισίων καὶ Ἀφροδισίων, καὶ Νυμ-
φαίων γὰρ ἄλτοισιν αὐδαίαν, ὡς το πολὺν ὅθι
τῇ Ὀλυμπίας. συχὰ δ' ἐν τῇ Εὐρώτῃ τῇ ταῖς
ὁδῶν, τοσούτῃ δ' ὑπὸ ταῖς ἀκταῖς. Εἰ δ' ἐν
τῇ τῇ Ἀλφειονίας ἰσθμῷ, γραφαὶ Κλειάνθους
καὶ Ἀρήγαντος, αὐτῶν Κορινθίων, τὸ μὲν
ἀναφορομένη ἐπὶ γρυπὶς σφόδρα δύσ-
κλινον, Εἶτα τὸ δῆργον ὄρε' ἢ Τειφυλίας τὴν
μακιστίαν ἀπὸ τῆς Πισατίας. ἂν' ἄλ-
λ' ὠποταμὸς Χαλκίς, καὶ κρήνη Κρουνοί, καὶ
λατινία Χαλκίς, καὶ τὸ Σαμικὸν μεταταύ-
τα, ὅπου

hoc est illud, in quo Pylíos sacris operantes Telemachus apud poëtam ostendisse scribitur.

Ennio Odyss. 7.

Peruenere Pylum, Neleí quæ regiapulcrè Condita erat. Pylíj sacris tum fortè peractis Mactabant nigros Neptuno in litore tauros.

Licuit sanè Homero etiam fingere quæ nusquam essent. quando autem licet ijs quæ sunt applicare eius uersus, ac narrationem tueri * tunc potius abstinendum est. Lepreatarum ager felix fuit. confines his Cyparissenses. Vtrunque Caucones tenuerunt, atq; etiam Macistum, qui ab alijs Platanistis dicitur. oppidum habet idem cum regione nomen. In agro Lepreatarum monumentum quoque aiunt esse Cauconis, siue is princeps illius gentis fuit, siue alioqui cognominis.

Caucones

Varia de Cauconibus feruntur. nam Arcadicam fuisse gentem perhibent, ut & Pelasgos, & similiter uagam. Homerus eos auxilio uenisse Troianis scribit, non autem addit unde. uidentur autem profecti è Paphlagonia. ibi enim nominantur Cauconiatæ quidam Mariandynorū finitimi, qui & ipsi sunt Paphlagones. atque horum copiosiore faciã mentionem, cum ad eius loci descriptionem peruenero. nunc de Cauconibus in Triphylia aliqua adijciam. Quidam totam quæ nunc Elea dicitur regionem à Messenia Dymam usque, Cauconiam appellatam fuisse affirmant. itaque Antimachus incolas uniuersos Epeos & Cauconas nominat. Alij negant totam eos occupasse regionem: in duas autem partes diuisos Caucones habitasse alteros in Triphylia apud Messeniã, alteros apud Dymen in agro Buprasio & caua Elide. Et Aristoteles quoque hîc potissimum eos sedes habuisse fatetur: atque posterior hæc sententia magis cum uerbis Homeri congruit, & prius adductam quæstionem soluit. Ponitur enim, Nestorem Pylum Triphylia inhabitasse, & quæ uersus meridiem atque orientem spectant. nimirum iam ad Messeniam tendentia & Laconicam subsequuntur, quæ Caucones incoherent. itaque iter Pylo Spartam facturum necesse fuit ut per Caucones iret. iam fanum Neptuni Samij, & nauium ibi statio, in quam Telemachus subiit, uersus occasum & septentrionem spectant. Quod si ibi tantum Caucones habitassent,

καί τινες Τηλέμαχος, πῶς δ' ὄντι καὶ πῶς ἀρχὸν ἔκαστον. Εἰ δὲ βίωσι οἱ Καυκωνεῖς ἐν ταῦτα μόνον οἰκονοῦσιν,

ὅσοι δ' ἐστὶν ἰσθμὸς ἐν τῇ καταληφθῶναι φασὶν ὁ ποικίλος ὑπὸ Τηλέμαχου τὴν δυσίαν συντελόντας οὗς πυλίους.

Οἱ δὲ Πύλον καλεῖται ὑπὸ Τηλέμαχου πῶς ἔστιν.

Ἰσθμὸς τοῦ δ' ὑπὸ Τηλέμαχου ἰσθμὸς ἰσθμὸς τῶν παρὰ τὸν Πύλον ἰσθμὸς τῶν παρὰ τὸν Πύλον.

Παρὰ τὸν Πύλον γὰρ τῶν ποικίλων καὶ πλάττειν τὰ μὴ ὄντα. ὅταν δὲ διωκτῶν ἐφαρμόσῃ τῶν τοῖς οὖσι τὰ ἔπη, καὶ σάξον τὴν διήγησιν, τὸ δ' ἀπὸ τῆς πῶς ἔστι καὶ μάλλον. καὶ ἔστιν ὅσοι δ' ἔστιν οἱ Τηλέμαχοι. τοῦτο δ' ὁμοῖον Κυπριαστικῶν. ἀμφὶ δὲ τὰ καὶ εἰς ταῦτα Καυκωνῶν καταλήγει, ὅτι τὸν μὲν κισσὸν δ' ἐν τῶν πλατανισσῶντα καλοῦσιν. ὁ μὲν γὰρ τῶν χώρων δ' ἐστὶν ὁ πόλις μακρὰ δ' ἐν τῇ Λιπιδασπιδὶ καὶ Καυκωνῶν εἶναι μὴ μόνον, ἀλλ' ἀρχὴν τοῦ πόντος, ὅτι ἄλλως δὲ μὲν τῶν τῶν Πλάτωνος δ' εἰς λόγους ποδὶ Καυκωνῶν. καὶ γὰρ Ἀρκαδικῶν ἔστιν ὅσοι καὶ ἐν τῇ Πηλοποννησίᾳ, καὶ πάλιν καὶ ἄλλως, ὅτι πόλις ἐστὶν. ἰσθμὸς γοῦν ὁ ποικίλος καὶ τοῖς Τρωσὶν ἐπιβλητοῖς συμμάχους. πόλις δ' οὐ λήγει. ὅσοι δ' ἐν τῇ Πηλοποννησίᾳ, ἐκ τῆς γὰρ ὁνομαζομένης Καυκωνίας τινὰς Μακεδονίᾳ δὲ ὁμοῖον, οἱ καὶ αὐτοὶ Πηλοποννησίᾳ εἰσι. μὴ δὲ ποικίλος δ' αὐτῶν ὑπὸ Πλάτωνος, ὅτι ἐκ τῶν πόλεων τῶν πόποι καὶ ἄλλων. καὶ δὲ πόλις τῶν γὰρ Τρωσὶν καὶ Καυκωνῶν ἐστὶν καὶ ταῦτα πῶς ἔστιν ὅσοι οἱ μὲν γὰρ καὶ ἄλλω τὴν νῦν Ἡλείαν, ἐπὶ Μιολίᾳς μέχρι Δύμης, Καυκωνίαν λεγούσιν. Ἀντίμαχος δ' οὗν ἐπὶ τῶν καὶ Καυκωνῶν ἐπ' αὐτὰς πῶς ἔστιν ὅσοι, πῶς δὲ ὅλλω μὴ καταλήγει αὐτοὺς, διὰ δὲ μακροῦς οἰκίᾳ, πῶς μὴ πῶς τῇ Μιολίᾳ καὶ τῇ Τριφυλίᾳ, πῶς δὲ πῶς τῇ Δύμῃ καὶ τῇ Βουπρασίδῃ, καὶ τῇ καὶ ἄλλω Ἡλίᾳ. Ἀριστοτέλης δ' ἐν ταῦτα μάλιστα οἰδῶν ἰσθμὸν αὐτοὺς. καὶ δὲ πῶς ὑπὸ ὁμοῖον λεγομένοις ὁμοῖον καὶ μάλλον ὅτι ὑπὸ ἀπόφασις, τὸ, τὴν τῶν μὲν πῶς ἔστιν, λαμβανόμενον. ὅτι γὰρ Νέστωρ ὑπὸ καί τῶν Τριφυλικῶν οἰκίᾳ Πύλον, τὸ πῶς ἐν τῶν καὶ τῇ ἐκ τῶν. ταῦτα δ' ἐστὶν τὰ συγκυρῶντα πῶς τὴν Μιολίαν καὶ τὴν Λακωνικὴν, ὅτι ἐκ τῶν τῶν ἔστιν. ἔστι δ' οἱ Καυκωνῶν, ὅτι τοῖς ἀπὸ Πύλου βαδίζουσιν εἰς Λακωνικὴν. αὐτὰς δὲ καὶ Καυκωνῶν εἶναι ὅτι τὸ δ' ἰσθμὸν τῇ Σαμῷ ποσὶ δ' αὐτοῦ, ὅτι κατ' αὐτὸ ὅμοιο, εἰς ὅσον ὅσον.

Arenen propter—

Nam ad antrum Anigriadum nympharum fons est, qui subiectum locū palustrem facit ac typhis abundantem. aquæ maximam partem excipit Anigrus fluuius profundus atque subinus, ita ut etiam stagnet. Et locus cum sit arenosus, profundam ripam xx stadiorum longitudine porrigit, piscesque esui incommodos facit. Fabulantur quidam id fieri ideo, quod nonnulli Centaurorum ab Hercule, uulneratorum ibi hydræ uenenum abluerint: alij, quod Melampus ad lustrandas Proetides ea fuerit aqua usus. Lauacrū eius aquæ alphas, uittilignes albas, & impetigines sanat. quin & Alpheum à sanatione alphorum sic nominatum sunt qui asserant. Quoniam uerò antri supinitas, ac à mari relictio aquam stabilem potius quàm fluidam reddunt, fluuium primò Minyeium dictum autumant, quæ uox deinde in Minterium de generauerit. Sed uocis ratio etiam aliunde peti potest. ut nimirum nomen hoc acceperit à Minyis qui ab Orchomeno Minyeio cū Chluride Nestoris mare uenerunt. hi enim cum essent Argonautarum posterij, Lemno expulsi Lacedæmonem, indeq; in Triphiliam uenerunt, habitauerunt circa Arenam in ea regione, quæ nunc Hypesia dicitur, neq; à Minyæis condita etiamnum retinet. Horum Minyarum nonnulli cum Thera u. Autestionis H. (qui fuit ex posteritate Polynicis.) nauigauerunt ad insulam quæ inter Cyrenaicam & Cretam iacet

Calliste quondam, sed postmodo nomine Thera,

ut ait Callimachus: condiderunt Theram Cyrenes urbem primariam. idemq; etiam in sulæ nomen indiderunt. Inter Anigrum porrò & montem ex quo Iardanus effluit, pratum ostenditur, & sepulcrum insigne, & Achæa saxa montis eius prærupta, super quæ fuit, uti diximus, Samus urbs. cuius nullam ferè mentionem faciunt qui circumnauigationes descripserunt, siue quod iam pridem excisa fuit, siue quod obscuro in loco sita est. Possedum porrò, id est Neptunium, lucus ad mare est cui Samicum occurrit, montis uertex celsus, ut quidem hodie uocatur, ubi Samus fuit, ita ut è mari cerni non potuerit. ibidemq; campus est Samicus. unde maximè coniecerit quispiam urbem olim fuisse Samum. Est & Radina, in quam carmen uirgilio

ἔγγυθον Ἀρλίης.—

πρὸς γὰρ δὴ τὸ αὐτὸ τῶν Ἀνιγριαδῶν νυμφῶν, ἐστὶ πηγὴ, ὑφ' ἧς ἔλθον καὶ τυφῶδες τὸ ὑποπίπτον γίνεται χλωρόν. ὑποδέχεται δὲ τὸ πλεῖστον τῶ ὕδατος δ' Ἀνιγρῶ βαθεύς, καὶ ὑψηλῶς ὤρ, ὥστε λιμνοῦν. δινωδὴς δ' ὤρ δ' τόπος, ὃς ἔκδοσι παλαιοῦ βαθέως ὄχθῃ παρὲς, ἐπὶ τοὺς ἰχθύας Ἀβρώτους ποιεῖ. μυθολογοῦσι δ', οἱ μὲν ἀπὸ τοῦ τῶν τετραμύλων Κενταύρων πινῶς γνῶσθ' ἀπονηφάσθαι τὸν ἐκ τοῦ ὕδατος ἰόν. οἱ δ' ἀπὸ τοῦ Μελάμπο δα τοῖς ὕδασι τὸν τοῖς χρίσασθαι πῶς τὸν τῶν Προίτιδων Λαδαμόν. ἀλφὸς ἢ καὶ λούκας καὶ λεχλῶας ἔσται τὸ γνῶσθ' ἐκ τῶν λουτρῶν. φασὶ δὲ καὶ τὸ Ἀλφειὸν ἀπὸ τοῦ τῶν ἀλφῶν θοραπείας οὐτω παρωνομῶσθαι. Ἐπεὶ οὖν ἦτε ἰσχυρῶς τῶ αὐτρου καὶ αἰ ἀνακαταί τ' θαλάσσης μολὼν μακρόν, ἢ ῥόδιον παρὲς χροῦσι τοῖς ὕδασι, Μινυήιον φασὶν ἐρῆσθαι πρότερον, παρὰ τοῖς αἰετὶ πινῶς τοῦτομα, καὶ αὐτ' αὐτῶ ποιεῖσαι Μινυήιον. ἔχει δ' ἡ ἐτυμότης ἑτέρας ἀφορμὰς. εἴ τ' ἀπὸ τῶν μετὰ Χλωρίδῃ τοῦ Νεσσοῦ ὃς ὄρχομενὸς τοῦ Μινυῶν ἐλδόντων Μινυῶν, οἱ τῶν Ἀργεναίων ἀπόγονοι ὄντων, ἐκ Λήμνου μὲν εἰς Λακιδάμονα ὃς ἐπίτομον, γνῶσθ' ἐκ τοῦ Τριφυλίου, καὶ ὤκησαν πρὸς τὴν Ἀρλίην ἐν τῇ χώρᾳ τῇ νῦν ὑπαίτια ἱερομυθία, οὐκ ἐχθροὶ οὐκ ἐπὶ τὰ τῶν Μινυῶν ἱστορήματα. ὤρ ἔτις μετὰ Θήρα τοῦ Ἀντισίωνος (ὡς δ' οὐτῶ τοῦ Πολυαίονος ἀπόγονος) πλούσαντες εἰς τὴν μετὰ Κυρηναιῶν, καὶ Κρήτης νῆσον,

Καλλίστην τὸ παλαιόν, τὸ δ' ὕδατος οὐνομα Θήρην

ὡς φασὶ Καλλίμαχος, ἐκλῶσαν τὴν μετὰ πόλιν τοῦ Κυρηνῶν Θήραν, ὁμῶν μορ δ' ἀπὸ τοῦ αἵματος τῶν πόλεων καὶ τῶν νήσων. μετὰ δ' Ἀνιγρῶν καὶ τοῦ ὄρους, ἀφ' οὗ οἱ ἀρδῶν ῥῆ, λαμῶν δ' ἐκινῶνται καὶ τὰ φῶς ὑψηλῶς, καὶ Ἀχαιῶν πῶς ἀπότομοι τῶν καὶ τοῦ ὄρους, ὑπὲρ ὧν ἡ Σάμος, ὡς ἔφαμεν, γέγονε πόλις. ἡ δὲ οὐ πάντων ὑπὸ τῶν τοῖς περὶ πλοῦς γραφάντων μνημονεύεται. τὰ χαμῶν δὲ τὸ παλαιὸν ἱερομυθία, τὰ χαμῶν καὶ δὲ τὴν διόσιν, ἐπὶ γὰρ φανερὸν ἔσται. τὸ δὲ προσέδομον ἄλλος δὲ ὡς ἔρηται, πῶς τῇ θαλάσῃ. τὸ δὲ ἐκρυφὴν ὑψηλῶν ὑψηλῶν τὸ Σαμικόν, οὐτω γὰρ νῦν ἱερομυθία, ὅπου ἡ Σάμος ὡς, ὥστε ἐκ θαλάσσης μὲν ἔσθαι. γνῶσθ' ἐκ τοῦ περὶ Σαμικόν ὄνομα. ὑπὸ τῶν παλαιῶν Σάμων. ἐστὶ καὶ Ῥαδίη, εἰς τὴν

Στυσίχρον

Στρεσίχορ· ὃ πῆμα μηχανήσασθαι δοκῶ,
οὐδ' ἔρχομαι.

Ἄγε Μῦσα λιγυρὰ ἄρξαι κοιδᾶς ἱερᾶν
ἕμους Σαμίων πόδι παίδων
ἔρατ᾽ ἀδελφῶν ἡμετέρων.

Ἐνταῦθα λίγυρ' ἔως πῦδας ἐκδιδῶσαν
ζῶντι τῷ Πάριδι ὡς Κόρινθον τυράννῳ φη-
σιν ἐκ Πύλου πλοῖσαι, πένοντο Ζε-
φύρου, οὐδ' ἔπειτα Πύλον ἱερὴν Σάμα. Ἐξ
αὐτῶ ἀνέμῳ καὶ ἀρχιδίωρον ἐς Δελφὸς
ὄντα ἀδελφὸν αὐτῶς ἐλθέμεν καὶ τὸν ἀνέμῳ
ἐν ἱερῶντα αὐτῶς ἄρματι ἐς Κόρινθον ὁρ-
μήσαι παρ' αὐτῶν, ὃ, τι τυράννῳ πένοντο
ἀμφοτέρως, ἄρματι ἀποπέμψῃ τὰ σῶματα,
μεταγνοῦς δ' ἀνακαλῶ καὶ δάμνη. Ἀπὸ δὲ
τῷ Πύλῳ πύλου, καὶ τῷ Λεπρέῳ, τισα-
ρασίῳ πον ἐπιδίωμι δαδύμα, ἐπὶ τῷ
Μεσσηνιακῷ πύλῳ καὶ τῷ Κορυθασίῳ, ἐ-
πὶ θαλάτῃ καὶ μὲν ἀφ' ὧν ἐστὶν, καὶ τῷ παρα-
κρημνίσῳ Σφαγίαν νῆσον. ἀπὸ δὲ Ἀλφειοῦ
ἡμετέρων πηγῶν ἔκκονται. ἀπὸ δὲ τῷ Χιλω-
νιάτῃ χιλίων πρὸς ἔκκονται. Ἐν δὲ τῷ μετα-
ξὺν τῷ, τι, τῷ Μακίσῳ Ἡρακλείους ἰσθμῷ ὄντι,
ὃ ὁ Ἀκιδῶν ποταμὸς γὰρ παρὰ τὰς ἰσθμῶν ἱερῶν
δαδύου καὶ Χάαν πόλιν ποτὶ τὰς ἰσθμῶν
πλησίον Λεπρέου, ὅπου τὸ πεδίον τὸ Αἰ-
πασίου. πρὸς ταύτης τῆς Χάας γηραιὰ φα-
σιν οἶκοι τὸν πόλεμον τοῖς Ἀρκάσι πρὸς Πυ-
λίαν, ὅν ἔφραστον ὁ Μυρῶν, καὶ δὲ οἶοντα
γῆρας.

ἢ βῶμ' ὡς ὅτ' ἐπ' ἄκρῳ Κελάδοντι μά-
χοντο.

Ἀχαιοὶ δὲ πύλοι τε καὶ Ἀρκάδ' οὐ ἐχ-
σίμαρτο.

ὅς τις περ τέλειον.

Οὐ Κελάδοντι, οὐδὲ ὅς τις, αὐτῇ τῷ δι-
αίῃ, καὶ τὰς πᾶσι τέλεισι. Ἐξ γὰρ τὰς ἰσθμῶν ἱερῶν
δαδύου πρὸς πλησίον καὶ τοῖς Ἀρκάσι τὸ
πόπον μάλλον, ἢ ἐκείνῳ, Κυπαρισίαν τε
ἔστιν ἐπὶ τῇ θαλάτῃ τῇ Τριφυλιακῇ καὶ
πύργοι, καὶ ὁ Ἀκιδῶν ποταμὸς καὶ Νεδα-
νῶν μὲν οὐκ ἐπὶ Τριφυλίᾳ πρὸς τῇ Μεσση-
νίαν ὅραον δὲ τὸ τ' Νεδαὸς ῥέοντα λαβὼν ἐκ
τῇ Λυκαίων λατῶν Ἀρκάδ' οὐδ' ὄρους ἐκ πε-
γῆς, ἢ ἀναβῆναι τινος ὕδατος τὸν Δία μὲν οὐ
ἐπὶ Νεδαίῳ πρὸς χεῖμα. γὰρ δὲ παρὰ οι-
γαλίαν, καδ' ὁ γυντιῶσι πυργίται Τρι-
φυλίων ἐχέει Κυπαρισίαν πρὸς Μεσ-
σηνίαν. Τὸ δὲ πελάγιον ἄλλως δίδωμι, ὡς καὶ πρὸς τῶν πόλεων Πύλου καὶ Νεδαὸς ἐπὶ τῷ Νεσορῷ ἔστι, τὸν
τε Κυπαρισίαν, ὃ ἄλλα ἢ ἐπὶ πύλῳ, καδ' ἀπὸ τῆς τῆς θαλάττης τῆς Πυλίας ὁ ποταμὸς ἐπὶ πύλῳ
τε μίχῃ τῶν ἐπὶ πόλεων, ὅν ἐπὶ τῇ Ἀγαμέμνων τῷ Ἀχιλλῷ.

ῥέει δὲ ἔχῃς ἀλός νεῖσθ' οὐλοῦ ἀμαθῶντος.

Ἐφίπῃς δὲ τῷ Κυπαρισίῳ τὸν Μεσσηνιακὸν πύλον παραπλέοντι τὸ Κορυθασίον,
ἢ τι ἔρα-

detur condidisse Stesichorus, quod sic in-
cipit.

Age Musa arguta, præcine carmen
In laudem Samiorum puerorum
Dulcisona resonans lyra.

hinc nimirum fuisse ait eos pueros. Radi-
nam enim Corinthi tyranno nuptum tradi-
tam à Samo nauigasse ait flante Fauonio:
quod accipi de Ionix Samo non potest. eo-
demq̃ uento fratrem eius, qui legationis prin-
ceps erat, Delphos nauigasse. & sobrium Ra-
dinx, quam deperibat, curru ad eam Corin-
thum iuisse, fuisseq̃ unà cum ea à tyranno in-
terfectum, & cadauera eorum currui impo-
sita exportari iussa, post ab eo factum mutan-
te reuocata atque humata. Ab hac Pylo &
Lepreo cccc circiter stadiis distat Pyls Mes-
senix, & Coryphasium ad mare sita castra,
& Sphagia adiacēs insula ab Alpheo cccc.
à Chelonata cxx. Eo in interuallo Maci-
sti Herculis templum est, & Acidon fluminis
preterfluit lardani sepulcrum & Chaam, quæ
urbs quondam uicina fuit Lepreo, ubi & cā-
pus Aepasitus est. De hac Choa sunt qui in-
ter Arcades & Pylios fuisse bellum dicant,
quod Homerus recenset. putantq̃ ibi neq̃
Celadontem amnem neq̃ Phiam urbem, *Iliad. v. 153.*
sed pro hac Chaani esse legēdum. eum enim
locum lardani sepulcro: & Arcadibus esse
quàm illum propinquiores. Porro in ora
Triphylia manitima sunt Cyparissina, & Pyr-
gi, & Acidon ac Neda flum. 14. Atque nūc
quidem Triphylia à Messenia distinguit
amnis Neda copiosus ē Lycæo Arcadiae mō-
te defluens: cuius fontem Rea Iouem pari-
ens lauacrorum causa dicitur aperuisse. præ-
terit Phigaleam, atque ad eum Pyrgiæ ulti-
mi Triphylionum Cyparissēs primos Mes-
seniorum attingunt. Antiquitus uerò alij
fuerunt limites, ita ut Nestori paquerint eti-
am trans Nedam quædam, ut Cyparissæus, et
alia nonnulla in isto tracto. sicut & mare Py-
lium Homerus extendit usque ad septem
urbes quas Agamemnon Achilli promit-
tit:

Omnes uicinæ Pylis sunt deniq̃ ponto. *Iliad. v. 155.*

Deinceps à Cyparissente nauiganti ad
Pylum Messeniacū occurrit Coryphasium,
Pylum Messeniacū occurrit Coryphasium,
Pylum Messeniacū occurrit Coryphasium,
Pylum Messeniacū occurrit Coryphasium,
Pylum Messeniacū occurrit Coryphasium,
Pylum Messeniacū occurrit Coryphasium,
Pylum Messeniacū occurrit Coryphasium,
Pylum Messeniacū occurrit Coryphasium,
Pylum Messeniacū occurrit Coryphasium,
Pylum Messeniacū occurrit Coryphasium,

Τοῦτο γὰρ ἴσθ' ἐχέει ἀλός Πυ-
λίας. Ἐφίπῃς δὲ τῷ Κυπαρισίῳ τὸν Μεσσηνιακὸν πύλον παραπλέοντι τὸ Κορυθασίον,
ἢ τι ἔρα-

& Erana, quam quidam falsò opinant quon-
dam Pyliacæ Arenæ fuillē cognominem.
Est & Platamodes, à qua ad Coryphasium
& quæ nunc Pylus dicitur, stadia sunt cxx.
Est & monimētum ibi cadaueris expers, seu
cumulum honorarium dicere mauis. Græcè
Cenerium dicitur, hocq̃ ibidem est oppidu-
lum eodem nomine. Enimuerò non eramus
fortassis tanto studio antiqua examinaturi,
sed contenti fuissetus singulis ut nuncha-
bent recēsendis: nisi de his à puericia famam
quandam traditam meminissetus. cum ita-
que alij alia dicant, disceptandum nobis est.
plerunque autem fidei plurimum habetur
ijs, qui gloria, ætate, atque experientia alijs
præstant. quibus omnibus cum reliquos om-
nes superauerit Homerus, necesse est di-
cta eius considerare, ac cum præsentī statu
comparare, sicut paulò antè diximus. Ac de
caua quidem Elide & Buprasio uerba Ho-
meri iam antè perpendimus. De Nestoris
autem ditione sic loquitur idem.

Iliad β, 591. Quiq̃ Pylum tenuere, & Arenæ moenia a-
mœnæ,

Traiectum Alphæiç Thryum: quiç Aepy
superbum,

Et Cyparissente, & muros Amphigenæ,
Qui Pteleumq̃ue, & Helos, qui Dorion, hîc
ubi Musæ,

& quæ sequuntur. Pylus est, de qua con-
trouersia est, quam mox tractabimus. De A-
rena dictum est. Quam autem hîc Thryum
uocat, alibi Thryoëssam nominauit.

Iliad λ, 710. Vrbs quædam Thryoëssa leues adsurgit in
auras

Imposita Alpheo.—

Alphæi autem traiectionem uocat, quod ibi
locorum fluuius iste pedibus potest transiri.
nunc Epitalium nuncupatur, Macistia op-
pidulum. Quod ad eucistum (.id bene con-
ditum significat.) Aepy attinet, querunt non
nulli utrum uocabulorum propriū, utrum
adiectiuum alterius sit, (. Aepy enim subli-
me notat.) & an sint, quæ nūc in Amphipoli
appellantur Margalæ. sed hæ non sunt natu-
ræ munitæ: naturalis alia munitio monstra-
tur in Macistia. qui hoc probat, is Aepy no-
men urbis intelligit, impositum à loci natu-
ra: sicut Helos & Aegialus propria sunt ur-
bium uocabula, quorum alterum paludem,
alterum litus communiter notat. suntque
complura huiusmodi alia. Thryon autē seu Thryoëssam appellauit Epitalium, quod
toia ista regio, maxime amnes, alga abundant, (. quæ Thryon est Græcis.) præsertim

ἢ τε Ἔρανα, ἢν πινὼν Ἀρλίω κοιλίῳσι
οὐκ ἐν κεκλιῶται πρότερον ὁμωνύμως τῇ
Πυλιακῇ. ἔστι δὲ καὶ Πλαταμῶδης, ἐφ' ἧς
ὑπὲρ τὸ Κορυφάσιον καὶ τὴν νῦν καλουμένην
Πύλον σάδοι ἐκαστὸν ἄνθρωποι. ἔστι δὲ καὶ κρη-
νὴ καὶ ὑπὸ αὐτῷ πολυχρόν τὸ ὁμωνύμως
καλεῖσθαι. οὐκ αὖ δ' ὀξυτάτοισι τῶν ὕδα-
τος τοῦτον τὰ παλαιὰ, ἀλλ' ἤρκει λίγυμις
ἔχειν νῦν ἑκάστη, ἐν μὲν τῇ ὕδατος αἰδῶν ἡμῶν
φύσιν παραθεσθῆναι πρὸς τοῦτον. ἄλλων
δ' ἄλλο ἐπὶ πόντων, ἀνὰ κρηναὶ διατὰρ. πιστέ-
ονται δ' ὡς ὑπὸ πολλοῖς οἱ γνώσκοντες, καὶ
προσβύτατοι καὶ ἱατ' ἐμπειρίαν πρῶτοι.
Ὀμήρου δ' εἰς ταῦτα ὑπερβλημῶν πάν-
τας, αἰετὸς σιωπῆς ποιεῖται, καὶ τὰ ὑπὲρ
κένου λεχθέντα, καὶ συγκρίναντες τὰ
νῦν, κατὰ πόρον καὶ μικρῶ πρόδον ἰφάρκῃ
πρὸς μὲν οὖν τῇ κοίλῃς ἡλιδ' ὅτι καὶ τὸ βα-
πτασίον τὰ ὑπὸ Ὀμήρου λεχθέντα πρὸς πι-
στικῇ ἡμῶν. πρὸς δὲ τῆς ὑπὲρ Νέστορα
οὕτω φασίν·

οἱ δὲ Πύλον τ' ὀνομαζομένην καὶ Ἀρλίω ἐρα-
ταίνῳ,

καὶ Θρόνον Ἀλφειοῖο πόρον, ἐν ἡλικίῳ λίπῳ
καὶ κυπρίσσειον, καὶ Ἀμφιγυῖαν ἑ-
ναίον,

καὶ Πτελίον, καὶ Ἑλῶ, καὶ Δάριον· ὧν δὲ
τι Μοῦσαι

ἀντόμηναι— καὶ ἄλλες. Πύλον μὲν οὕτω
δὲ, πρὸς ἧς ἡ ζήτησις. αὐτὰνα δ' ὑπὸ σκα-
λύμεθα πρὸς αὐτῆς. πρὸς δὲ Ἀρλίῳς ἐρη-
ται. ἢν δὲ νῦν λέγουσιν ὅτι ὀνομαζομένην Ἀρλίῳ
Θρυόεσσαν·

ἔστι δὲ τῆς Θρυόεσσης πόλις αἰπὴ καλὴν,
Τηλὸς ὑπὲρ Ἀλφειῶ.

Ἀλφειοῦ δὲ πόρον φασίν, ὅτι περὶ τῆς
ἐκείνης ἐστὶν ὁ κατὰ πόρον τὸν πόρον. κα-
λεῖται δὲ νῦν Ἐπιτάλιον τῇ Μακιστίας χα-
ρίον. τὸ δὲ καλεῖται δ' λίπῳ γῆσι μὲν ζήτησις
πρότερον ἐπὶ πόρον, καὶ τῆς ὑπὸ πόλις, καὶ ἡ αἰ-
νῶν μαργάλας τῇ Ἀμφιπόλει. αὐτὰ μὲν
οὕτω οὐ φυσικὸν ἔργον, ἔσθον δὲ δεικνύ-
ται φυσικὸν γὰρ τῇ Μακιστίᾳ. ὁ μὲν οὖν πρὸς
ὑπερνοῶν φράζεσθαι, ὄνομα φασὶν τῇ πόλει
τὸ λίπῳ, ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος φυσικῶς.
ὡς Ἑλῶ καὶ Λίγυλον, καὶ ἄλλα πλείονα. ὁ
δὲ τῶν μαργάλας, τὸ ὑμπαλιν' ἴσως. Θρόνον
δὲ καὶ Θρυόεσσαν τὸ Ἐπιτάλιον φασίν, ὅτι
πάντα μὲν αὐτῇ χάρα θρυόεσσης, μάλιστα
δ' οἱ ποταμοί. ὑπὲρ πόλιν δὲ διαφάνηται
ἡ πόλις καὶ τὸν ποταμὸν τὸν εἰδὲν τὸν ποταμὸν.
ubi

χα δὲ φασὶ Θρύον μὲν ἔρῃσθαι τὸν πό-
ρον, Ὀκπερον δ' Αἶπυ, τὸν Ἐπιτάλιον·
εἰσι γὰρ ἱερὸν φῦσι. Ὁ γὰρ γ' ἄλλοις ἀ-
πῶαν κολῶνιν λέγει·

—Θρύονα πέλις ἀπῶαν κολῶνιν

Ὁ δὲ Κυπαρισίης δὴ ἢ ποδὶ τῷ πρό-
πορον Μακισίαν, νῦν καὶ πόρον τῆς Νέ-
δας ὑπὶ τῷ Μακισίᾳ· ἀλλ' οὐκ οἰκᾷται, ὡς δ'
δὲ τὸ Μακιστον. ἀλλ' δ' ὅθι μὲν Μισσηνικὴ
Κυπαρισσία, ὁμωνύμως μὲν οὖν, ὁμοίως δὲ
νῦν ἑκάντη λέγεται Κυπαρισσία, ἰνικῶς
καὶ θυλικῶς. ὁ δὲ ποταμὸς Κυπαρισίης.
καὶ Ἀμφιγηνία δὲ τῆς Μακισίας δὴ πε-
ρὶ τὸν Ὑψοντα, ὅπου τὸ τῆς Λητὸς ἱερὸν.
Τὸ δὲ Πτελιὸν ἱστία γίγνεται τῶν ἐκ Πτε-
λιῶν τοῦ Θεσσαλικοῦ ἱπποκιστῶν. λέγε-
ται ἑκάντη·

Ἀγχίκαλον τ' Ἀντροῶνα, ἰδὲ Πτελιὸν λιχι-
ποῖον.

Εἰσι δὲ καὶ δονυμῶδ' ἀχωρίον ἀοικητον,
Πτελικῶσιμον ἑκατόμυλον. ΕΛΘ· δ' οἱ μὲν
περὶ τὸν Ἀλφειόν, χάραξ πνέει φασί, οἱ δὲ
καὶ πόλιν ὡς τῷ Λακωνικῷ·
ΕΛΘ· τ' ἑφαλον πόλιν ἱερὸν—

οἱ δὲ περὶ τὸ Ἀλφειὸν ΕΛΘ, οὐδ' ἢ ἡλῆ-
ας Ἀρτέμιδ' ἱερὸν τ' ὑπὸ ποῖς Ἀρκασί-
ν. ἑκάντη γὰρ ἔχον τῷ ἱερῷ στυλῷ. Ἀλφειὸν δὲ
οἱ μὲν ὅςθι, οἱ δὲ περὶ τὸν φασί. οὐδ' ἔνθ' δὲ
νῦν δ' ἐκνύται, ὁμοίως δὲ γίγνεται τῷ νῦν Ὀλου-
ον, ὃ Ὀλουρον, γὰρ τῷ ἑκατόμυλῳ Ἀνδάν-
τῳ Μισσηνικῶς ἑκατόμυλον, Ἀλφειὸν λέγουσιν.
Λύτω δὲ πον καὶ ἡ Οἰχελία ἡ τῷ Εὐρύτῳ,
ἡ νῦν Ἀνδάνια πολυχνιον Ἀρκαδικόν, ὁμῶς
νῦν τῷ Θεσσαλικῷ καὶ τῷ Εὐβοικῷ. δ-
δον φασί, ὁ ποταμὸς, ὅν τὸ Ἀλφειὸν ἑκατό-
μυλον ὁμῶς τὸν Ὀρῆα, ὑπὸ Μισσηνικῷ ἑ-
κατόμυλῳ τῷ μουσικῷ. Ἐκ δὲ τούτων
Ἀλφειον, ὡς ἐφ' ἑκατόμυλον ἢ Ἀλφειὸν ὑπὸ Νέ-
στορα ἑκατόμυλον, ὡς πᾶσι ἀνομάζει Πυλίων
γῆν. οὐδ' αὖ μὲν δὲ ὁ Ἀλφειὸς οὐτὶ ἐν Μισ-
σηνικῇ ἱερᾷ πηται, οὐτὶ ἐν κοίλῃς Ἠλίδος.
γὰρ τῶν τε γὰρ τῇ χάραξ δὴν ἡ πατρίς τῶ Νέ-
στορος, ὡς φασὶ Τριφυλικόν Πύλον, καὶ
Ἀρκαδικόν, καὶ Λακωνικόν. καὶ γὰρ δ' ἡ
οἱ μὲν ἄλλοι Πύλοι ὑπὸ θαλάττῃ ἐκνύονται·
οὐτὸ δὲ πλῆθος τριακόντα ἐπιδίους ὑ-
πὲρ αὐτῆς, ὅπου καὶ ἐκ τῶν ἐπὶ τῷ δ' ἡλῳ.
ἐπὶ τῇ γὰρ πύλῃ Τυλμαχῶν ἐπαύρους ἄγ-
γελ· πῶς περὶ πῶς τὸ πλοῖον, ἑκατόμυλον
ἐπὶ φησὶν· ὁ, τῇ Τυλμαχῶν ἑκατόμυλον ἐκ
Σπάρτης ἐπ' αὐτοὺς τὸν Πεισιστράτην ἐκ τῆς πύ-
λῃς τῷ πόλιν ἑλάνται, καὶ ἀπαρτίσαντα ὑπὸ τῷ
τῶν αὐτῶν, ὡς οὐ τῇ αὐτῇ οὐτῶν, ὡς τῷ πόλιν καὶ τὸν ὅρμον. ὁ, τῇ ἀπὸ πλοῦς τῷ Τυλμα-
χῶν οὕτως αὐτοὶ οἰκῶς λέγουσι·

ubi uada sunt. Fortassis etiam, aiunt, Thry-
on uocauerit uadum, Epitalium ipsum no-
mine bene exstructi Aepyos affecerit, quod
loci natura sit munitum. sicut alibi Thryoef
sam dixit sublimem collem. Caterum Cypa-
rissus est in prisca Macistia, quæ etiam trans
Nedam porrigebatur: sed non habitatur, ut
usque Macistum. Alia est Messeniacæ Cyparissia.
Sed nunc communi nomine Cyparissia
dicitur feminino genere, numero singulari:
fluuius autem Cyparissus. Amphigenæa e-
tiam Macistia est apud Hypsuntem, ubi fa-
num Latonæ. Ptoleon conditum est ab his
qui eὐὰ Thessalia Pteleo coloniam deduxe-
runt. nam in Thessalia Ptelei est mentio.
Herbosam Pteleum, pontoq; Antrona pro-
pinquam.

est & locus sylvestris atque inhabitabilis,
nomine Pteleasimum. Helos alij locum
quendam circa Alpheum accipiunt, alij ur-
bem itidem, ut & Laconica alia fuit

—Helosq; salo utcinum.

Alij Helos intelligunt iuxta Halorium,
ubi fanum est Eleæ Dianæ, cuius sacerdoti-
um fuit penes Arcades. Dorium sunt qui
montem, sunt qui campum interpretantur,
neutrum hodie monstratur. nonnulli tamen
Oluridem siue Oluram sitam in Aulone,
quem uocant, Messeniacæ, Dorium appellant.
circa id loci etiam Oechalia fuit Euryti, quæ
nunc Andania est, Arcadicum oppidum, e-
iusdem cum Thessalico & Euboico nomi-
nis. inde Homerus ait Thamyrim Thracem
peruenisse Dorium, & à Musis ibi arte canen-
di fuisse spoliatum. Ex his constat, Nestoris
dictionē ab utraq; Alpei parte fuisse, quam
uniuersam terræ Pylorum nomine poëta ex-
primit. nuspiam autem Alpheus Messeniam
aut cauam Elidem attingit. Est enim patria
Nestoris ea in regione, quam Triphyliacum
dicimus Pylum, & Arcadicum, & Lepreati-
cum. Etenim reliqui Pyli ad mare siti mon-
strantur, hic xxx amplius supræ mare stadiis:
quod & uersus Homeri declarant. Nam &
nuncius ad nauim Telemachi mittitur ad ho-
spitium inuitans eius socios: & à Sparta re-
uertēs Telemach' Pisistratū nō sinit ad urbē
ire, sed auerso itinere iubet ad nauim ppetare
q nō eadē ad urbē esset & nauim uia. Deniq;
huc facit reditus Telemachi, sic descriptus.

15 15 Prætereunt Crunos, & amœnam ChalcidalympHis.

Odyss. d. 294.

Sol cadit, & tenebris tegit omnia compita in nigris

Illa Pheras uento subit à Ioue pulsa secundo,

Elida præter, ubi fortes dominantur Epei.

Eò enim usque uersus septentrionem nauigabat. Hinc uersus ortum auertitur cursus, omiſſa recta & initio instituta navigatione Ithacam uersus, quia ibi insidias teterant proci,

Odyss. d. 671. Quà Samon atque Ithacam mare fluxu diuidit arcto.

Porro autem

Odyss. d. 297. Hinc terris nauim properans admisit acutis Quæ mare cinguntur.—

Acuræ autem istæ insulæ (.thoàs ipse uocat.) ex Echinadibus sunt, initio Corinthiaci sinus & Acheloi ostijs propinquæ. Ergo præterita Ithaca, ut eam iam uersus meridiem haberet, rursus ad institutum cursum reflectit, interquæ Acarnaniam & Ithacam uectus, ab altera insulæ parte nauim applicat: non quâ fretum est Cephallenium, quod proci insidijs occuparant. Quod si quis Eleæ Pylum Nestori uellet attribueret, non iam conuenienter dictum fuisset, nauim inde auctam usque ad occasum solis præter Crunos & Chalcidem, noctu Pheras appulisse, atque deinde Eleam præternauigasse. Hæc enim loca ab Elea uersus meridiem sunt sita, primum Pheræ, tum Chalcis, post Cruni, denique Pylus Triphylizæ & Samicum: atque sic nauigaret, qui ab Elea Pylo uersus meridiem tenderet.

At qui iret uersus septentrionem, in quam partem Ithaca est sita, ei omnia hæc sunt à tergo, præterquam ipsam fuit Eleam nauigandum, ante occasum quidem hoc solis. quod Homerus post eum ait factum esse.

Rursum si quis initium navigationis à Nestore ponat Pylum Messeniæ ac Coryphasiū, maius fiet interuallum, ac plus requireret temporis. nam inde ad Triphylia Pylum, & Samicum ac fanū Neptuni stadia sunt cccc.

16 & circumnauigatio 16 præter Crunos, Chalcidem & Pheam, quæ sunt ignobilium nomina amnium, aut potius riuorum: sed præter Nedam primum, inde Cydonam, deinde Alpheum, ista quæ loca, & istas regiones quæ interiacent: postea demum illorum fuit faciendamentio, nam & præter illos erat eundem. Et uerò narratio Nestoris, qua Patro-

κλων ἀπὲρ Κρουνοὺς καὶ χαλκίδα ἑκάλεσεν ἰθὺν.

Δύσιν τὸν ἡλίου, σκιάωντό τι πᾶσαι ἑγχαί.

Ἡ δὲ θοῖρας ἐπιβαλὼν ἀγαλλομένη διὸς ἔρω.

Ἡ δὲ παρὲς Ἠλίδος διὰν ἰδίᾳ κρατύνουσιν ἑπαισί.

Μέχρι μὲν γὰρ δὴ δὴ οὐροῦ πῦρ τὴν ἀφ᾽ ἑνὸς ὁ πλοῦς φέρεται, δὲ αὐτὴ τὸ πῦρ ἐν μέρει αὐτοῦ φέρεται. παρὲς οὖν τὸν οὐρανὸν πλοῦς ἡ ναῦς, καὶ τὸν οὐρανὸν καὶ τὸν ἐν ἰθάκῃ, ὅτε τὸ εὖς μνηστῆρας ἐκὼν τὴν φέρεται διότι, ἐν πορδῶν ἰθάκης τὴν Σαμουίᾳ τε.— Ἐνθὺν δὲ αὐτὴν ἡσίοισιν αὐτὴν πᾶσι δοῦσι.

Θοῖρας δὲ ἡρκαί τὰς θείας. τῶν ἐκινάδων δὲ ἡσίοισιν αὐταί, πλησιάζουσαι τῇ ἀρχῇ τῆς Κορινθιακῆς ὑψώσεως, καὶ ταῖς ἐκβολαῖς τῆς Ἀχελώου. παραπλάσιος δὲ τὴν ἰθάκην, ὡς τι κατὰ νότον γρηθεῖται, καὶ μὴ τὴν πάλιν πῦρ τὸν οὐρανὸν ἀφ᾽ ὅπου τὸν μεταξὺ Ἀκαρνανίας καὶ ἰθάκης, καὶ ἡτὶ θάλασσαν μέρει τῆς νήσου ποιεῖται τὴν ἐκ τῆς γαλῆς, οὐ ἡτὶ τὸν πορδῶν τὸν Κεφαλληνιακὸν, οὐ φερούμεν οἱ μνηστῆρες. Εἰ γὰρ τὸν Ἠλιδικὸν εὐλὸν εἶναι περὶ τὸν Νέστορα αὐτὸν νοοῖται, οὐκ αὐτοῖς καὶ λέγοιτο φέρεται αὐτὴν ἀναθῆναι τῶν πᾶς Κρουνοὺς φέρεται καὶ Χαλκίδα μέχρι δύσεως, ὅτε θοῖρας αὐτὴν βαλὼν νύκτωρ, καὶ πᾶσι τὴν Ἠλίδαν παραπλάσιον. δὲ γὰρ οἱ τὸ πᾶσι πῦρ νότον τῆς Ἠλίδας αἰσί. πρῶτον αἰθροῖαι, ὅδ' ἡ Χαλκίς, ὅδ' οἱ Κερννοί, ὅδ' ὁ Πύλλος ὁ Τριφυλιακός, καὶ τὸ Σαμικόν. ἡτὶ μὲν οὖν πῦρ νότον πλέοντι ἐκ τῆς Ἠλιδικῆς εὐλὸν οὐτὸν αὐτὸν πλοῦς ἔσθ. τῶν δὲ πῦρ ἀφ᾽ ἑνὸς ὅπου δὴν ἡ ἰθάκη, ταῦτα μὲν πάντα ὅπως λέγεται, αὐτὰ δὲ ἡ Ἠλὶς παραπλάσιος ἐκ τῆς καὶ πῦρ δύσεως γὰρ, ὁ δὲ φησὶ μεταξὺ δύσιν. καὶ μὲν ὁ καὶ πάλιν ὑποθαλάσσης τὸν Μισσηνικὸν εὐλὸν, καὶ τὸ Κορινθιακὸν ἀρχὴν τῶν παρὰ Νέστορα πλοῦν, πολὺ αὐτὸ ἐν τῷ διάστημα, καὶ πλέοντος ἔσθ. αὐτὸ γοῦν τὸ αὐτὸ τὸν Τριφυλιακὸν εὐλὸν, καὶ τὸ Σαμικὸν ποσειδῶντος τρισεπτασίων δὴ καδίων. καὶ ὁ ποσειδῶν οὐ ποσειδῶν Κρουνοὺς καὶ Χαλκίδα, καὶ θανά ἀδελφῶν ποταμῶν ὀνόματα. μέλλον δὲ ὀχλητῶν. ἀλλὰ παρὰ τὴν Νέδα ὑπὸ τῶν, ὅτε Κυνδώνιον, ἔπειτα Ἀλφειὸν καὶ αὐτὸς τόπους τῶν αὐτῶν μεταξὺ, ὅτε μεταξὺ χώρας. ὑπερδὲ ἡ ἀφ᾽ ἑκείνων ἐκ τῆς μνηστῆρας, καὶ γὰρ πᾶσι ἐκείνους ὑπερθεῖν ὁ πλέον. καὶ μὲν ἡ γὰρ Νέστωρ δὴ γησις καὶ ἀπὸ τῆς πῦρ παρὰ τὸν

αλογ

κλον πῶρ τῷ γηρομύῳ πῶς πυλίοις πῶς
 ἡλίοις πολέμον, στυγερῇ τοῖς ὕφ' ἡμῶν
 ὠπληρουμένοις, ἐὰν σινηπὶ περὶ τὰ ἔπη. Θη-
 σὶ γὰρ γ' αὐτοῖς ὅπ' προδίδαντο· Ἡρακλέ-
 ος τὴν Πύλον, ὥς τε τὴν νεότητά ἐκλφ-
 φθίῃαι πᾶσαν, δῶδεκα δὲ παῖδ' αὖν ὄν-
 των Νηλεῆ, μόνον αὐτῷ ποδὶ γρηῖδά τὸν Νέ-
 σора, γίον τελέως. ἱαπαφρονήσαντ' οἱ οἱ
 ἔπφοι τῷ Νηλεῶς δὲ γῆρας καὶ ἐρημίαν,
 ἱποφραύως καὶ ὑβρισικῶς ἐχθρῶν τοῖς Πυ-
 λίοις. αὐτὶ δ' αὖτ' ὄντων ὁ Νέστωρ σιωπαγαγὼν οὐ
 οἰκίους ὄσους οἶός τε λῶ, ἐπελθεῖν φησὶν
 ὠδὴ τὴν ἡλείαν, καὶ ποδὶ ἐλάσαι παμπόλ-
 λῳ λείαν,
 φησὶν ἡρώτα βοῶν ἀγέλας, τόσα πῶτα
 οἶδ'.

Τόσα συνὼν συμβόλα, — ποσῶτα δὲ καὶ
 ἀπὸ λείας ἱπποὺς δὲ φανθὰς φησὶν ἡρώτα καὶ
 ἱκατόν, ὑποπῶτας τὰς πελίστας.

Καὶ τὰ μὲν ἡλασάμεν δα Πύλον (φησὶ) Νη-
 λίου ἔστω,

Ἐννύχιον πῶτ' ἔστω. — ὥς μὲν δ' ἡμῶν ἢ
 ἢ λευκασίας γηρομύῳ, καὶ ἢ τροπῆς
 τῶν ἐκβοήσαντων, ὅτι κτανεῖν λέγει τ
 ἱτυμονία. νύκτωρ δὲ, ἢ ἐφ' ὅδ' ἡρομύῳ,
 ὥς τ' ἐννύχιους πῶς τὸ ἔστω γηρομύῳ. πῶρ ἢ
 τὴν διανομίαν, καὶ δυσίαν ὄντων, οἱ ἔπφοι
 τῷ τρίτῳ τῶν ἡμῶν ἢ πλῆθος ἀβροῖδ' ὄν-
 τας, πῶρ τε καὶ ἱππῆς ἀντιπεπληθῶν, καὶ
 τὸ θύον ὡς ἔστω ἡλφῶν ἡμῶν ποδὶ
 στρατοπέδ' ὄσαν. ἀδόμενοι δ' οὐθὺς οἱ Πύ-
 λιοι βοῶν ὥρμησαν. νυκτοφύσαντ' αὖ
 δὲ πῶρ τὸν Μινύδον ποταμὸν ἐγγύθεν Ἀ-
 ρίνης, φησὶν ὄντων γ' ὄντων πῶς τὸν ἡλφῶν ἡ-
 φησὶν ὄντων. ὡς δ' ὅτι ἡμῶν μεσημβρίαν.
 δύσαντ' αὖ δὲ τοῖς θεοῖς, καὶ νυκτοφύσαν-
 τ' αὖ πῶρ ποταμῷ, συμβαλλουσιν ὥς
 μᾶλλον οὐθὺς ἔστω. λαμπρὰς δὲ τῆς τρο-
 πῆς γηρομύῳ, οὐκ ἐπαύσαντο διάνοντες
 τε καὶ ἐπὶ νύκτι, πῶρ βοῶν ποταμῷ ἐπὶ-
 θύσαν.

Ἐπὶ τῶν τ' ὀλγίνης, καὶ Ἀλφειοῦ γ' ὄντων Κο-
 λῶν.

Κεκληται, ὄντων αὖτ' ἐπὶ τῶν λαόν Ἀ-
 δίν.

Καὶ ὑποβάς,

— Ἀντὶρ Ἀχαιοί

Ἀφ' ἀπὸ βοῶν ποταμῷ Πύλον δ' ἔχον ὠκίας ἱπποὺς.

Ἐκ τῶν δ' ἡ πῶς αὖ τὸν ἡλφῶν Πύλον ὑποβάς τοῖς, ἢ τὸν μεσσημβρίαν λέγειν τὸν
 ἢ ἡλφῶν, ὅπ' τῶν ποδὶ ποδὶ, σιωπαγαγὼν καὶ ἢ τῶν ἔπφω ὕφ' Ἡρακλίου. αὐτῶν δ' ὅτι ἢ
 ἡλφῶν. πῶς αὖτ' ἡμῶν οἱ συμπεπληθῶν καὶ ὁμόφυλοι, τοιαύτην ὑποφραύωσαν καὶ ὑβρίαν ἐπὶ
 σπῶν ἢ τῶν σιωπαγαγὼν τῶν πῶς δ' αὖ τὴν οἰκίαν ἡμῶν τῶν καὶ ἡλφῶν, πῶς δ' αὖ ἡ-
 κα καὶ λυγίας ἡρῆ τῶν αὐτῶν καὶ Νηλεῶς ἐχθροὶ ὄντων ἡλφῶν. ὡς,

clo refert bellum Pylorum contra Eleos, pa-
 trocinatur nostris argumentis, si quis uersus
 Homeri consideret. Ait enim ab Hercule *Iliad. l. 670.*
 Pylum fuisse uastatam, omnemq; iuuentu-
 tem deletam, ita ut de duodecim qui fuerāt *inde.*
 Neleo filij, solus ipse ei superfuerit admodū
 adolescens. Itaque Epeos contempto ob sene-
 cutem & orbitatem Neleo, superbe & con-
 contumeliosē Pylijs insultasse. se ut has iniu-
 rias defenderet, contracta suorum quantam
 licuisset manu in Eleam impressionem fecit
 se, maximamq; auertisse prædam. nimirum
 quinquaginta armenta boū, totidem greges
 ouium, totidem suum, totidem & caprarum:
 & clfuluas equas, quarum plerasque pulli
 sequerentur. Atq; hæc ait se Pylum Nele-
 am compulisse, noctuq; in urbem rediisse. ut
 ostenderet interdū prædam abactam fuisse,
 fusosq; qui defensum uenerant, quando e-
 tiam occisum à se Itymonem ait: noctu au-
 tem se cum suis rediisse. Porro se ac suis in
 prædæ diuisione & sacrificijs occupatis, ter-
 tia die Epeos multitudine cōducta peditum
 equitumq; exercitum eduxisse, ac circa
 Thryum super Alpheum positū castra loca-
 uisse. Pylios re statim intellecta, ad proflig-
 andum hostem profectos, prope Arenam
 ad Minyæum flumen pernoctasse, inde sub
 meridiem ad Alpheum peruenisse. opera-
 tosque sacris, cum ad amnem ibi pernoctas-
 sent, sub aurorā præliū cōmisisse: fusisq; ho-
 stibus, occidēdi & psequendi finē nō ante fe-
 cisse, quā Buprasium peruenissent, & ad
 Oleniam petram, atque Alesij tumulum: in-
 de enim Minervam Pylios retrō auertisse: ita-
 que Achæos à Buprasio equos Pylum uer-
 sus flexisse. Quibus omnibus docetur, Py-
 lum neque Eliacum, neque Messeniæcum
 intelligi posse. Nam si Eliacum dicas, utiq;
 eo ab Hercule uastata, simul Epeorum di-
 tio, id est Elea, uastata fuit. at quonam pacto
 unā euastati ac populares tantum superbiz
 atque iniuriarum in suæ calamitatis socios
 sibi sumisissent: aut quī suam ipsorum ditio-
 nem incurfarent ac deprædarentur? Et quo-
 modo iisdem imperassent Augæas ac Nele-
 us, cum essent inimici?

- Iliad.* λ. 697. Siquidem Neleo dedebatur magnum Elide debitum, quatuor equi qui præmia ē certaminibus retulissent. & cætera. Iam ubi Neleus habitauit, ibi etiam Nestor. Quomodo igitur Eleorum quidem & Buprasiorū quatuor fuerunt duces, quorum quenq; decem naues sequabantur, multis onustæ Epeis?
- Iliad.* β. 618 & in quatuor partes diuisa regione, nulli earum præfuit Nestor: sed ijs potius
- ibid.* 591. Qui coluere Pylum atque Arenæ moenia amœnæ,

& quæ deinceps sunt usque ad Messeniam. Iam Epei aduersum Pylios in bellū exeuntes, quomodo ad Alpheum & Thyrum contendunt: quomodo ibi commissa pugna pulsi ad Buprasium fugiunt: Rursus si Pylum Messeniacum Hercules uastauit, quomodo qui tanto ab hoc erant interuallo dissi ti iniuriam ijs contumeliose intulerunt: quomodo cum ijs multa agitarunt commercia, & nouis tabulis factis eos defraudauerunt, causamq; bello præbuerunt: quomodo Nestor tam magna præda ouium & porcorum potitus, quæ neque celeriter neque procul ire possunt animalia, iter cito stadijs longius confecit usque ad Pylum Coryphasio uicinam? Epei autem tertio post die uniuersa ad Alpheum ueniunt castellū Thyroessam oppugnaturi: quomodo ea loca fuerunt iuris principum Messeniæ, cum ea obtinerent Caucones, Triphylj, Pisatæ? Nam fieri potest ut Gerenia siue Gereniam aliquis dedica opera sic nominauerit: etsi potuit hoc etiam fortē fortuna fieri. Deniq; Messenia itidē ut Laconica Menenelao subiecta, (quod postea planum faciemus.) & per hanc fluente. Pamiso ac Medone, Alpheone quaquā, qui latē per Pyliorum fluit agros, qui paruerunt Nestori: qua ratione hunc probabili in alienam dominationem transferemus? aut urbes quæ ei tribuuntur in Catalogo adimementes, alia omnia ipsi subiiciemus? Superest ut de Olympiā dicamus, & quomodo summa rerum ad Eleos sit deuoluta. In Piseo agro templum est, stadijs non omnino 300 ab Elide situm. ante id iacet lucus oleastris constitutus, in quo est stadiū. Præterfluit autem Alpheus ex Arcadia in mare Triphylia-cum inter occasum & meridiem se effludēs.

Illu-

μπριάσεως. ἔστι δ' ἐν τῇ πεσάπιδι τὸ ἱερὸν παδούς τῆς Ἡλιδος ἐλάττους ἢ τριακοσί-
 νε διέχον. πρὸ κείνου δ' ἄλλοθ' ἀγριλαίων ἐν τῷ σταδίου. παρὰ δ' ὁ Ἀλφειὸς ἐκ τῆς
 Ἀρκადίας ῥέων ἐς τὴν Τριφυλιακὴν θάλασσαν μεταξὺ δύνουτος, καὶ μουμβελίας.

τῷ Νηλεῖ χρεῖσθαι μὴ ὁρᾷται ὅτι Ἡλιδος
 διὰ

τίσασαν ἀθλοφόροι ἵπποι.

καὶ ἐξῆς. εἰδ' ὅτι ταῦτα ὡς ὁ Νηλεὺς, γὰρ
 ταῦτα καὶ ὁ Νέστωρ ὑπάρχει· πῶς ἐν τῶν Ἡ-
 λείων καὶ Βουπρασίων

τίσασαν ἀρχοὶ ἴσαν, δέκα δ' αὐτοῖσι
 κἄσθ

Νῆστορ ἵπποισι δεκά, πολέων δ' ἑμβαινον ἑ-
 πταίσι;

Εἰς τίσασα δὲ τὰ χεῖρα διήρπτο, ὅν τ'
 δ' ὅς ὑπάρχει ὁ Νέστωρ.

Οἱ δὲ Πύλον τ' ἐτίμοντο καὶ Ἀρλίω ἱε-
 τεύον,

καὶ τὰ ἐξῆς τὰ μέχρι Μισσηνίας. οἱ δὲ δὴ
 ἀντιπεφύοντο ἐπεὶ τοῖς Πυλίοις, πῶς
 ὡς τὸν Ἀλφειὸν ὀρμηθεὶς, καὶ τὸ θρόνον;
 πῶς δ' ἐκείνῳ μάχης γηρομῆνης, τριφθῆ-
 ναι, ὡς Βουπρασίου φεύγουσι; πάλιν δ'
 αὖ τὸν Μισσηνιακὸν Πύλον ἐπέθουσαν ὁ Ἡ-
 ρακλῆς, πῶς οἱ τὸ ὕδρ' ἀφισώθαι, ὕβρι-
 ζον ἐς αὐτὸν, καὶ ἐν συμβολαίοις ἔσαν πελ-
 λοῖς, καὶ ταῦτ' ἐπισείρουσι χερσὶ κοπιῶντων,
 ὥς τε σταυρὰ συμβιβῶναι τὸν πόλεμον;
 πῶς δ' ὡς τὴν Λακωνίαν διεξίον Νέστωρ,
 ποσά τινι πόλεμάσας λάβει συνδρῆ, καὶ
 πρὸ βάτων, ὅν τ' ἐν ἑκαστοῖς, ὅς μὴ μακρο-
 πορεῖν δύναται, πλεόντων ἢ χιλιῶν σταδίων
 ὁδὸν διώκοντες ἐς τὴν πρὸς τῷ Κορυφα-
 σίῳ Πύλῳ; οἱ δὲ τρίτῳ ἤματι πάντων, ἐπὶ
 τὴν θρονόσαν καὶ τὸν ποταμὸν τὸν Ἀλφει-
 ον ἤκουσι πολιορκήσαντες τὸ φρεῖον; πῶς
 δὲ ταῦτα τὰ χεῖρα πρὸς κινεῖται τὴν πρὸς
 Μισσηνίαν διώκοντες, ἐχόντων Καυκά-
 νων, καὶ Τριφυλίων καὶ Πισαίων; τὰ δὲ
 Γέλιωα, ἢ τὴν Ἰσθμίαν (ἀμφοτέρους γὰρ λέ-
 γεται) τάχα ἢ ἐπὶ τῇ δὴ ἀνόμενῳ πρὸς.
 διώκται δὲ καὶ κατὰ τὴν οὐτὴν ἀνομο-
 δία τὸ χεῖρον. τὸ δὲ ὅλον τὴν Μισσηνίαν ὑ-
 πὸ Μηνελάου τεταγμένης, ὅς ἐστι καὶ ἡ Λακωνί-
 κη ἐπέτακτο, (ὡς δ' ὅλον ἔσται καὶ ἐκ τῶν
 ὑσάρων.) καὶ τὸ μὲν Γαμβρὺ φέρονται ὅτι
 ταῦτης, καὶ τὸ Μιδανθ, Ἀλφειὸς δ' οὐδὲ
 μῶς, ὅς τ' αὖ τὸν Πύλον ὅτι γαίης, ἐς ὃν
 πᾶρχει ὁ Νέστωρ, τίς αὖ γάρ τοι πιδανὸς λό-
 γος ἐς τὴν ἄλλοτριαν ἀρχὴν ἐκβιβάζων
 τὸν αὐτὸν ἀφαιρῶν δὲ τὰς συγκατα-
 λεγὰς αὐτῷ πόλεις, καὶ πάντ' ὡς ἐκεί-
 νη ποιῶν; λοιπὸν δ' ἔτιμ' ἐπὶ τὴν πρὸς τὸ
 Λυμπίαν καὶ τὴν πρὸς τὴν Ἡλιδος ἀπ' αὐτῶν

τὴν

τὴν δ' ὠπλίσαντα ἔχον δ' ἀρχὴς ἦν, ὅτε τὸ
μαυτῶν τὸ Ὀλυμπίου Διὸς ἱεῖον δ' ἐκ-
λαβὼν ἔειπεν, οὐδ' ἔτι ἦν σιωπῆσαντι δ' ἔφα-
το ἱερόν· καὶ τὴν αὐξήσειν ὅσω ἰσμεν ἔλα-
βε δ' αὖτε τὴν πανηγυρίαν, καὶ τὸν ἀγῶνα
τὸν Ὀλυμπιον, ἐφ' αὐτῷ τε, καὶ ἱερόν
τομίδοντα μέγιστον τῶν ἀπάντων, ἱεροσμή-
θε δ' ἐκ τῶν πλῦθους τῶν ἀνὰ θεῶν, ἀ-
πὸρ ἐκ πάσης αἰετὶς ἔρ' ἔλαβ' ὅτε. ὦν
τω καὶ ὁ χρυσοῦς σφραγίσθ' ἔειπεν, ἀνὰ θε-
μα Κνύειον τὸ Κορινθίων τυράννου. μέ-
γιστον ἢ τούτων ὑπάρχει τὸ τῷ Διὶ ἱερόν,
ὃ ἐπὶ τοῖς Φαίδας Χαλμίνου Ἀθηνῶν ἔλε-
φάντιον, τῆλιν ὅτε τὸ μέγιστον, ὥς καὶ
πρὸς μέγιστον ὄντ' ὅτε τῷ νῦν, δὲ καὶ ἀσκή-
σαι ἔρ' συμμετρίας τὸν τεχνίτην, λαβὼν
τοιοῦτα· ἀπὸ μὲν δ' ἐχέοντα τῇ
κορυφῇ ἔρ' ὁμοῦ, ὥς τ' ἐμφασιν ποιεῖν, ἐ-
κὼν ὁρδὸς γλήται διανασσεῖς, ἀρετὴν γὰρ
τὸν νῦν. Ἀνὴρ γὰρ δ' ἐπὶ πᾶσι τὰ μέτρα
τῷ φοῶν, καὶ Καλλιμάχ' ἔρ' ἱάμβῳ πνί-
δ' ἔειπε. Πολλὰ δ' ἐσωεπράξε' ἔρ' ὁ δ' ἔρ' αὖ
θαυνοῦ δ' ὡς γὰρ ἔρ' ἀδελφῶν δ' ὦν αὐτῷ,
καὶ σωδὸν γὰρ ἔρ', πρὸς τὴν τῷ φοῶν
ἐκτασκόβω, ὅτε τὴν τῶν χρωμάτων ἡσ-
μισμὸν, καὶ μέγιστον ἔρ' ἔειπεν. δ' ἐκ νῦν
δ' ἐκ γὰρ αὖτε τὴν πολλὰ τε καὶ θαυμαστά
πᾶσι τὸ ἱερόν, ἱεῖον ἔργα. ἀπομνημονό-
ουσι δ' ἐπὶ τῷ Φαίδῳ, ὅτι πᾶσι τὸν Πανδα-
νον ἐπὶ πᾶσι θαυνοῦν, πρὸς τὴν παρὰ
δ' ἔργα μέγιστον ποιεῖν τὴν αὐτῶν τῷ Δι-
ῶν, ὅτι πᾶσι τὴν ὁμοῦ, δ' ἐπὶ πᾶσι ἐκτεθε-
σαν τῶν.

Ἡ δ' ἑλάνεισιν ἐπ' ὀφρύσι νύσσι λεοντίων.
Ἀμβρόσιαι δ' ἄρα χαῖται ἐπεξέρωσαντο ἄ-
νακτ'.

Κρατὸς ἄπ' ἀθανάτοιο, μέγαν δ' ἐλίσσιν
Ὀλυμπον.

Εἰρήνη γὰρ μέλα δὲ καὶ λευκὰ, ἐκ τῇ
ἄλῳ, καὶ τῶν ὀφρύων, ὅτι πᾶσι τὴν
διάνοιαν ὁ ποιητὴς ἀναγὰρ αὖτε μέγαν ἔ-
ρ' αὖτε, καὶ μέγιστον διάνοιαν τῷ Διὶ, κα-
δ' αὖτε ὡς ἔρ' αὖτε, ἔρ' αὖτε τὴν ὀφρ' ἔ-
κτασκόβω, πρὸς τὴν γὰρ,

Εἶτα δ' ἐπὶ θρόνῳ, ἐλίσσιν δ' ἐκ μακρόν Ὀ-
λυμπον.

Τὸ δ' ἐπὶ ἱεῖον συμβαῖν ὅλην ἑλάνει-
σιν, πᾶσι τὴν τῷ Διὶ ἀπαντῆσαι ταῖς ὀ-
φρύσι μόνον νύσσι, συνεπαδούσης δ'
ἐπὶ καὶ ἔρ' αὖτε. καὶ ὡς δ' ἐρ' αὖτε καὶ τὸ
ὅτε τῶν θεῶν αὖτε, καὶ μόνον ὀφρ' αὖτε, καὶ
τῷ δ' ἔρ' αὖτε. Ἀλλοι δ' ἐκ μέγιστον τὴν αὖτε αὖτε
ἐρ' αὖτε τὸ Ὀλυμπιον ἱερόν, μέγαλο-
πρὶ-

Illustres primū facta est Olympia oraculis
quæ ibi Olympius edebat Iupiter. quæ post-
quàm desierunt, nihilominus tamen sua tem-
plo mansit gloria, & ad id quod notum est in
crementi peruenit propter solennem cōuen-
tum, & Olympicum certamen, quo & coro-
nantur uictores, & sacrum habetur, omniū-
quæ est maximum. Ornatum autem est tem-
plum donarijs ex uniuersa Græcia ibi dedica-
tis. Inter hæc est etiā Iupiter ex auro ductus,
donum Cypseli Corinthiorum tyranni. Ma-
ximum in his fuit Eburnum Iouis simula-
crum, quod Phidias Charmini F. Athenien-
sis fecit tantæ magnitudinis, ut quanquam
templum est maximum, tamen uideatur 17
bonam proportionis rationē duxisse, quod
sedentem finxit, ita ut uertice culmen prope
modum tangat, & ex ipsa specie appareat e-
um si surgeret seque eiigeret, tecto tēplum
nudaturum esse. Mensuram huius simulacri
cū alij descriperūt, tum Iambico quodam
carmine Callimachus. Magnum adiumen-
tum attulit Phidix Pandæus consobrinus
eius & in conductione operis serinus, pictor,
cū ad simulacri adorationem, tum ad co-
lorum & maximè uestis ornamenta. Multæ
picturæ ex æ admiratione dignæ circa illud
templum demonstrantur, ipsius opera. Me-
morix prōditum est Phidiam à Pandæno in-
terrogatum, quodnam exemplar imitari in
immagine Iouis exprimēda statuisset, Respon-
disse id, quod Homericis his uersibus esset
propositum.

Dixit, cæruleisquæ supercilij superūm rex *liad. a. 528.*
Annuat, ambrosiosq; æterno in uertice cri-
nes

Concussit, nutuque alium tremefecit, O-
lympum.

Videntur enim hæc admodum præclare
dicta maximè quod ad supercilia attinet, qui-
bus intellectum nostrum poeta monet ut si-
bi imaginetur magnam quandam speciem
magnamq; uim Iouis. sicut & de Iunone fe-
cit, utrobique seruat decoro. ait enim.

18 Mouit se in solio, & longum concussit O- *liad. b. 199*
lympum.

Nam quod sui totius motu Iuno effecit,
id ipsum Iupiter pontitur consecutus solo su-
perciliorū motu, cæsarie etiā affectionē istam
imitante simul eodē modo affecta. Scitè etiā
dictū est de Homero solū hūc deorū formas
aut uidisse, aut ostendisse. Enim uero Eleis
maximè accepta est ferenda Olympici tēpli

P 3 & ma-

καί τι τίς πάλιν ἤρ' αὐτοὺς καὶ ἡ ἀγνοο-
σια. Συνέπραξαν δὲ καὶ Λακεδαιμόνιοι κα-
τὰ τὴν ἐχθρῶν καταλύσειν τῶν μισολωί-
ων, συμμαχῆσαι αὐτοῖς, τὰν αὐτῶν τῶν
Κισσῶν ἀπογόνων, ἃ τῶν Ἀργείων, συμ-
πολεμιστῶν τοῖς μισολωίοις. καὶ ὑπὸ
τοῦ τῶν μισολωίων συνέπραξαν, ὥστε τὴν χώραν ἁ-
πακτὴν ἤ μὲν μισολωίας ἤσαν ἐκβλήσαι
καὶ διαμέναι μὲν καὶ νῦν· Ρισσιτῶν δὲ, καὶ
Τριφυλιῶν καὶ Καυκωνῶν μὲν δ' ὄνομα λη-
φθῆναι. Καὶ αὐτῶν δὲ τὸν πύλον τὸν ἡμα-
δοῦντα, πρὸς τὸ Λεπριον συνώκησαν, χειρὶ-
μῖνοι τοῖς Λεπριᾶταις Ἀρατῆσσι πολί-
ταις, καὶ ἄλλας πολλὰς τῶν λατοικῶν λατί-
σασαν, ὅσας θ' ἑτέρων αὐτοπραγῶν ἐβλή-
θαι, καὶ φόρους ἐπράξαντο. Διωνομάδην δὲ
πλεῖστον ἡ Ρισσιτῆς, τότε μὲν πρῶτον, ὅτε
αὐτὸν ἀγόμενος διωκομένης πλεῖστον, Οἰνόμα-
ον τι καὶ Πύλοισι τὸν ἐκείνου διαδεξάμε-
νον, καὶ ὁ Σαλμωνίδης δὲ τὸ ταῦτα βασιλεύ-
σαι λέγεται. ἔς γε νῦν ὅκτω πόλεις μερί-
μνας ἔτι Ρισσιτῆς, μία τούτων λέγεται
καὶ ἡ Σαλμωνίς. Διὰ ταῦτα δ' ἡ καὶ τὸ ἰδίον
τὸ Ὀλύμπουσι, διατεθρύλλεται σφοδρὰ
ἡ χώρα. Δὲ δὲ τῶν παλαιῶν ἱστοιῶν ἀκού-
ου οὕτως. Ὡς μὲν ὁμολογεῖν μὲν σφοδρὰ.
οἱ γὰρ νῦν τῶν πολλὰ καὶ νομίζουσιν, ὥστε
καὶ ταῦτα πάλαιον· οἷον τὸν μὲν εὐχάσας
ἔτι Ρισσιτῆς αἰεὶ, τὸν δ' Οἰνόμαον καὶ
τὸν Σαλμωνίδα ἔτι ἦλθας. γῆσι δ' ὡς ταυ-
τὸ συνάγουσι καὶ ἴδον. Δὲ δὲ τοῖς ὁμολογε-
μένοις ἢ ὑπὸ τοῦ πολὺ ἐκπλαθῆν· ἐπεὶ οὐδὲ
τοῦτον καὶ τὴν Ρισσιτῆν ἐτυμολογεῖσιν ὁμο-
ως. οἱ μὲν γὰρ ἀπὸ Ρίσις ὁμωνύμου τῆς Ἀρά-
της πόλεως τὴν δὲ Ἀρμῶν, Ρίσιον ἐρῆντα, οἷ-
ον πείσαν, ἐπ' ὅτι ποτίσαν. τὴν δὲ πό-
λιν ἰδὸν μὲν ἔφ' ὕψους, δ' ἀκτύουσι με-
ταξὺ δυοῖν ὁρῶν, ὅσους, καὶ Ὀλύμπου, ῥε-
ματὶ μὲν τοῖς γῆν ἐπ' ἡλίας· πῆνις δὲ πόλιν
μὲν οὐδεμίαν γενομένην Ρίσιον φασίν. εἶναι
γὰρ αὐτὴν μίαν τῶν ὁκτώ. Ἀρμῶν δὲ μόνην,
ὑπὸ νῦν Ἀκαλῆδα Βίβαν, Κυνεσίου πλεῖστον
πείλεις μεγίστης τῶν ὁκτώ. Στισίχρη δ' ἢ
Ἀκαλῆ πόλιν τὴν χώραν Ρίσιον λεγομένην.
ἔς ὁποιοῦν τὴν Λεσβον, μάκαρ δ' πό-
λιν. Εὐρεπίδης δ' οἱ ἴωνι
Εὐβοῖα Ἀθῶνας ἔστι τις γὰρ τῶν πόλεις.

Καὶ οὐ γὰρ ἀμαίνθῃ·

Οὐ γὰρ ἔχουσ' Εὐβοίῃα πρόγνωσιν πόλεως.

Σοφοκλῆς δ' ἐν Μυθῶις·

Ἀσία μετ' ἐσὺ παρὰ λήξει τοῦ χρόνου.

Πόλη δ' ἔμυσον μυσία πρὸς ἡμέτερον.

Asia ista tota regio nomen obtinet,

redijisset, ad eisdem & certaminis illius redij
procuratio. adiuueruntq; hos Lacedæmonij
Messenijs ultimò oppressis, quòd Spartanis
Elei opem tulissent: diuerso à Nestoris po-
steritate & Arcadibus instituto, qui Messe-
nios in bello adiutarant. & quidem eò usq;
Spartani Eleos iuuerunt, ut omnis quæ ad
Messenem usque est ditio, Elea appellata fir-
erit, idq; nomen hodieq; obtineat: cum Pi-
satorum, Cauconum, & Triphylorū ne no-
mina quidem supersint. quin & Emathoen-
tem Pylum Lepreo condendo inseruerunt,
ingratiam Lepreatarum qui bello uictores
dicerentur: & multa alia oppida deleuerūt
quæ uidebant proprio ductu rempub. uelle
administrare, easq; imposuerunt tributa. Pi-
satorum famæ celebritas primū originem
duxit à principibus ipsorum, qui potentissi-
mi fuerunt, Oenomaus, & successor eius Pe-
lops, huiusq; multi filij. quin & Salmoneus
ibi regnasse dicitur: & cum Pisatis regio in
octo distribuatur urbes, una de his Salmone
appellatur, quæ, & templum Olympicum,
nomen regioni amplissimum pepererunt.
Sed ueteres historiarum ramen ita sunt cogno-
scendæ, ut non admodum indubitatae fidei:
quando & recentiorum opiniones multis
de rebus discrepant. Verbi gratia Augæam
alii Pisatidi imperasse, Oenomaum & Salmo-
neum Eleæ asserunt: alij gentes eas in unam
constant. Oportet autem ea sequi, quæ maio-
ri ex parte in confesso sunt. cum ne Pisatidis
quidam regionis nomen omnes ab eadem
origine atcessant. Alij deducunt à Pisa urbe
quæ nomen hoc cum fonte habeat commu-
ne. & fontem quasi Pisram, id est Potisram
(intelligepotum suggerentum.) dictam
sunt urbem ostendant inter duos mōtes Os-
sam & Olympū, quo nomine alij sunt duo
montes Thessaliæ. Quidam fuisse negant ul-
lam urbem Pisam: nam debuisse ex octo istis
unam esse. fontem duntaxat fuisse, quæ nunc
Bisa dicatur, propinqua Cycesio maximæ oc-
to illarum urbium. Stesichorus regionem
Pisram, urbis uocabulo notat. quomodo
poeta Lesbium appellat Macaris urbē & Eu-
ripides Ione.

Propinqua Athenis urbs Euboea cernitur.
ac in Radamantho.

Vrbem propinquam Eubœæ qui tenent so-
lum.

Act in Myfis Sophocles

Sed Myfia urbs Mysorum patria dicitur.

Salmonem autem uicina est fonti cognomi-
ni, ex quo Enipeus profluit, qui in Alpheum
exit, & hodie Barnichius nominatur. Huius
fluij amore captam fuisse Tyronem aiunt,
Odys. λ. 237. Quæ fluuium flagrans adamauit Enipea di-
uum.

ibi enim regnasse patrem eius Salmonem:
quod etiam Euripides in Aetolo testatur. A-
lium in Thessalia ponunt Enipeum, qui ab
Othry Delabeus, recipit à Pharsalo decurren-
tem Apidanum. Prope Salmonem Heraclea
est, una & ipsa de octo Pisatidis urbibus, xl
circiter stadijs ad Olympia distans, sita ad Cy-
therium fluuium. ibi est sacellum nympharum
Goniadum, quas creditum fuit aquis
morbos depellere. Iuxta Olympiam est eti-
am Epina, & ipsa in octo urbiu numero, per
quam labitur Parthenias fluuius, quæ itur ad
Pheram Arcadiæ urbem, quæ sita est supra
Dymæam, Buprasium, & Elidem uersus se-
ptentrionem à Pisatide sitas. Ex dictis octo
urbibus est etiam Cycesium, & Dyspontium,
situm in uia quæ Elide Olympiam ducit,
in planicie. uerum ea deserta est, eiusq; inco-
læ plerique Epidamnum & Apolloniâ com-
migrauerunt. Proximè super Olympiam
Pholoë iacet, mons Arcadicus, cuius imi
procursus in Pisatæ sunt regione. Omnino
enim & hæc tota, & Triphylia plurimæ par-
tes Arcadiam confinio attingunt. Quæ eti-
am causa est quod eorum locorum quæ Ho-
merus in Catalogo Pylia regioni adscribit,
pleraque uidentur esse Arcadiæ. tamen si pe-
riti hoc negant, qui Arcadiam Amaryntho
amne finiri aiunt, uno ex ijs qui in Alpheum
illabuntur: loca autem ista extra Amaryn-
thum esse sita. Quam subiiciam, Ephori est
19 narratio. Aetolus à Salmonem 19 Epeorum
atque Pisgorum rege ex Elea eiectus, in Ae-
toliam abiit, eiq; hoc à se nomen fecit, & quæ
ibi sunt urbes condidit. Ab hoc genus duxit
Oxylus, amicitia iunctus Temeno Heracli-
dæ & eius comitatui his ille reuertentibus in
Peloponnesum itinerum ductor fuit, & ho-
stium agros distribuit, Ialiaq; subiecit consilia
ad potiundum ea regione pertinentia. pro
qua ei opera id relatum est gratiæ, ut Eli-
dem postliminio reduceretur, maiorum suo-
rum iure ad se pertinentem. Rediit ergo
contracta aduersum Epeos Elidem tunc te-
nentes exercitu Aetolorum. Cumq; armati
occurrissent Epei, & par esset utriq; exercitui
iobur, ue-

ἡ δὲ Σαλμώνη πηλοσίῳ Ἰομανίμῳ Κρή-
νης, ὃς ἦν ῥεῖ ὁ Εὐπειδὴς. ἐμβάλλει δ' ὡς τὸν
Ἀλφειὸν, καλεῖται δὲ νῦν Βαρνίχιος. τὸν-
τον ἐραδύναι τὴν Τυρὸν φασιν.
Ἡ ποταμὸς ἤρξατο Ἐνιπῆος δέσιον.

Ἐνταῦθα γὰρ βασιλεύσαι τὸν πατέρα
αὐτῆς Σαλμώνη, κατὰ πόρ' Εὐπειδῆς
ῥεῖ Αἰόλῳ φησί. τὸν δ' ὡς τῇ Θεσσαλίᾳ Εὐ-
πείᾳ χάφουσιν, ὅς ἐπο' Ἰ. Ὄβρυος ῥεῖν,
δέχεται τὸν Ἀπιδανὸν κατασχεθῆντα ἐκ
Φαρσάλου. ἔγχε δὲ Σαλμώνης Ἡράκλεια,
καὶ αὐτὴ μία τῶν ὀκτώ, διέχουσα πόδι τὸ
σάρακοντα σάδιον Ἰ. Ὀλυμπίας, ἡμεῖς
παρὰ τὸν Κυθήριον ποταμὸν, οὗ τὸ τῶν Γα-
νιάδων νυμφῶν ἴδιον, τῶν πεπιδυμέ-
νων θοραπδῶν νόσους τοῖς ὕδασι. παρὰ ἧ
τῶν Ὀλυμπίας ἐστὶ καὶ ἡ Ἐπίνα, καὶ αὐτὴ
τῶν ὀκτώ, δὲ ἡς ῥεῖ ποταμὸς Παρθενίας, ὡς
ἐκ Φερῶν ἰόντων. ἡ δὲ Φερῶν δὲ Ἰ. Ἀρ-
καδίας. ὑποβάλλεται δὲ Δυμῆας Βουπρά-
σίῳ καὶ Ἡλιδ' ὅ, ἃ δὲ πρὸς ἄρκτον τῇ Γε-
σπείῃ. αὐτὴ δὲ ὅ, καὶ τὸ Κυκλίσιον τῶν ὀκ-
τώ, καὶ τὸ Δυσπόντιον κατὰ τὴν ὁδὸν τῶν
Ἰ. Ἡλιδ' ὅς Ὀλυμπίαν, ὡς περὶ δὲ ἡμε-
ρον. ὃς καὶ ἡ δὲ, καὶ ἡ πῆραν οἱ πλείους
ἐκ Ἐπιδάμου καὶ Ἀπολλωνίας. καὶ ἡ Φο-
λόος δ' ὑποβάλλεται Ἰ. Ὀλυμπίας ἐγγυτέρω,
ὅ, ὅ, Ἀρκαδικῶν, ὡς τὰς ὑπερῆας Ἰ.
Πισατῶν ὅ, ὅ, καὶ πᾶσα δ' ἡ Πισατὶς καὶ
Ἰ. Τριφυλίας τὰ πλείεστε ὁμοῦ τῇ Ἀρκα-
δίᾳ. ὅ, ὅ, δὲ καὶ Ἀρκαδικὰ ὅ, ὅ, δὲ καὶ τὰ
πλείεστε τῶν πεντακτῶν ὡς καταλόγῳ φε-
ρομένων χωρίων. οὐ μὲν τοι φασιν ἑκτε-
ροι. τὸν γὰρ Ἀμάρυνθον ὅ, ὅ, ὅ, τὴν
Ἀρκαδίαν, τῶν ὅ, τὸν Ἀλφειὸν ἐμπιπτόν-
των ποταμῶν ἔξω δ' ἐκείνου τὰ χωρία ἰ-
σθύνει ταῦτα. Ἐφορ' δὲ φησιν, αἰτω-
λὸν ἐκπύοντα ὑπὸ Σαλμώνης τὸ βασι-
λεῖας Ἐπειῶν τε καὶ Πισατῶν ἐκ Ἰ. Ἡλίας
ὡς τῶν Αἰτωλίων, ὀνομάσαι τὴν ἀφ' αὐτῶν
τῇ χάραν, καὶ σιωπεῖσαι τὰς αὐτοὺς πό-
λεις. τὸν δ' ἀπόγονον ὑποβάλλεται ὅ, ὅ,
τοῖς ὅ, ὅ, τὸν Ἰ. Ἡλίου καὶ τὸν Ἡρακλείδου,
ἐγγυτέρω τε τῶν ὀκτῶν καποῦσιν ὡς Πι-
λοπότην, καὶ μόριον τῶν πολέμων αὐ-
τοῖς χάραν, καὶ τ' ἄλλα ὑποβάλλεται τὰ πόδι
τῶν κατακτείνων Ἰ. χάρας. αὐτὴ δὲ τῶν
λαβείν χάραν, τῶν ὅ, τῶν Ἡλιδ' ἀκά-
δοτον περὶ τὴν οὐσαν. κατακτείνων δὲ ἄ-
θεοῖσιν τὰς στρατίας ὅ, ὅ, Αἰτωλίας ὑπὸ τοῖς
κατέχοντες Ἐπειὸν τῶν Ἡλιν. ἀπαντι-
σάντων δὲ τῶν Ἐπειῶν μετ' ὅπλων, ἐπὶ
δὲ ἀντίπαλοι ἦσαν αἱ δυνάμεις, ὡς μοι μα-
χίαν

[illegible]

robur, uetusta quadam Græcorum consue-
tudinē ad singulare certamen progressi sunt,
Pyræchma Aetolus, & Degmenus Epeus:
hic leui armatura fretus, soloq; instructus ar-
cu, quod eminus sagittis se facile uictoriam
à grauis armaturæ aduersario speraret repor-
taturum: ille funda, marsupioq; lapidum ple-
no, (. recens tum bono calu inuento ab Ae-
tolis fundæ usu.) ubi dolum animaduertit.
Quia uerò fundæ longiùs quàm arcus per-
ferrentur iactus cecidit Degmenus, & ex-
pulsis Epeis Actoli eam obtinuerunt regio-
nem. Idemq; templi etiam tum Olympici su-
sceperunt procurationem (. antè ab Achæis
obitam.) propter Oxyli cum Heraclidis ami-
ciciam: & nullo negotio impetratum ab u-
niuersis fuit, ut iureiurando interpolito pro-
fiterentur Eleorum ditionem loui esse sacrā:
qui eam armata ui incesset, nefarium ha-
bendum: eodemq; ue loco, qui id scelus non
pro uirili ulcisceretur. Vnde consecutum
est, ut qui urbem Elidem postea tēporis con-
diderunt, nullis eam cingerent muris: & qui
exercitu, per Eleam iret, arma Eleis traderet,
egressusq; eorum fines reciperet: & Iphitus
Olympicum certamen institueret, consecra-
tis ad hunc modum Eleis. Istā in causa fue-
runt, ut Elei crescerent. reliquis enim conti-
nēter inter se bella gerentibus, solis Eleis per-
petua fuit pax: neque ipsis modò, sed & eo-
rum hospitis. qua occasione maxima ibi
hominum copia exstitit. At uerò Phædo Ar-
gius, decimus ab Hercule, & omnibus suæ
tempestatis principibus potentia præstans
(. qua usus & totam Temeni successionem
in plures diuisam partes ad se recepit, &
mensuras inuenit quæ Phædonæ dicuntur,
atque pondera, & monetam cum aliam, tum
argenteam procudit.) is ergo Phædo præter
alia facinora, adortus est etiā eas urbes, quas
quondam Hercules ceperat, sibiq; hoc uin-
dicauit, ut ea ipse certamina procuraret, quæ
ab Hercule fuerant instituta. de quorum nu-
mero fuit etiam Olympicum. Et quidem in
Olympiam profectus obtinuit, ut ipse certa-
mini isti præesset: cum neq; Eleis ad propul-
sandum arma essent, ist diuturna uersatis pa-
ce, neque alijs, quos ille sua potentia oppres-
serat. Elei autem non retulerunt in tabulas
istam certaminis inscriptionem: sed armis pa-
ratis defendere sese ceperunt, usi ad hoc au-
xilium Lacedæmoniorum: siue hi Eleorum se-
horum subsidio se Phædonem sperabant de-
fecturos.

iecturos, qui ipsis pristinum in Peloponnesios principatum ademerat. Sanè & ope usi Eleorum Spartani Phadonem euerterunt. & Eleis ad obrinendam Pisatidem ac Triphyliam adiumento fuerunt. Tota, quanta nunc est, Elea circūitur nauigatione, si quis sinus non intret, stadiorum cīd cc. Hactenus de Elea.

Messenia descriptio.

Continuò post Eleam est Messenia, maiore sui parte ad Austrum uergens ac mare Libycum. Hæc Troiani belli tempore Menelao paruit, cum esset pars Laconicæ. nomen regioni fuit Messene. quæ enim nunc dicitur urbs Messena, cuius arx fuit Ithoma, tū nondum fuerat condita. Post obitum Menelai, cum eius successores uires amississent, in Nedarum potestatem uenit Messenia. Et uerò sub reditum Heraclidarum & quæ tum facta est ditionum distributionem, Messeniorum rex fuit Melanthus, peculiare regnum habentium, cum oliam fuissent subditi Menelao. Cuius rei argumentū est, quod à Messeniaco sinu & eo qui à Messeniæ Asina Asinæus dicitur, septem urbes sitæ fuerunt illæ, quas se Achilli daturū Agamemnon pollicebatur:

Ibid. 17. 150.

Cardamylen, Enopenq̃, herbosæ mœniacq̃ Hiræ,
Diuinæ Pherasq̃, sitam inter prata Anthæam,
Pulcræq̃ Acpean, & palmitē Pedason aptam.

neque enim promitteret quæ neq̃ ipsius essent neq̃ fratris. Quinetiam recenset Homerus qui cum Menelao ad bellum iuerint
20 Pheris nati: 20 alterum in Laconico catalogo inferens, alterum in Messeniaco sinu. Est autem Messenæ post Triphyliam. & est ambabus commune promontorium, postquod Coryphasium est & Cyparissia. Inde & à mari septem stadiis situs est mons, Aegaleum nomine, sub quo antiqua Pylus Messeniaca sita fuit. qua diruta Pyliorum nonnulli sub Coryphasio sedes posuerunt. Occuparunt autem Athenienses secundo in Siciliam nauigantes, Eurymedonte & Stratocle ducibus, ea q̃ usi sunt aduersus Spartanos munitione. Ibi est etiam Cyparissia Messeniaca, & insula Sphagia seu Sphacteria propè ante Pylum sita, apud quam insulam Lacedæmonij ccc sui corporis uiros amiserunt ab Athenien-

Thucyd. lib. quarto.

min, πρὸς ἣν ἐπέβαλον ῥοχρεὺς Λακεδαιμόνιοι

αὐτοὺς τὴν ἡγεμονίαν τῶν Πελοποννησίων, ὡς ἱκανοὶ πεικνέονται. καὶ δὴ καὶ συγκαταλύσαι τὸν θείον αὐτοῦ δὲ συγκατασκυδῶσαι τοῖς ἡλείοις τὴν τε Πισάσιν, καὶ τὴν Τριφυλίαν. Ὁ δὲ παράπλους ἅπας ὁ Πύλῳ ἡλείας, μὴ κατακολιζομένη, χιλιῶν ὁμοῦ ἑξ ὀκτωσίων δὲ πεδίων. ταῦτα μὲν πρὸς τὴν ἡλείαν. Ἡ δὲ Μεσσηνία συνήκης δὲ τῇ ἡλείᾳ, πρὸς τὸν ὠκεόν τε τὸ πλεον ὑπὸ τὸν νότον, καὶ τὸ Λιβυκόν πελάγος. αὐτὴ δ' ὑπὸ μὲν τῶν Τρωϊκῶν ὑπὸ Μεγαλῶν ἐτίταπτο, μετὰ οὖσα τὴν Λακωνικὴν, ἐκαλεῖτο δ' ἡ χώρα Μεσσηνία. τὴν δὲ νῦν ὀνομαζομένην πόλιν Μεσσηνίαν, ἥς ἐκ πρόπολις ἡ ἰθάκη ἐπαρξεν, οὐκ ὡς σιμῶναι νομίζονται. μετὰ δὲ τὴν Μεγαλὸν τελευτῶν, ὅτε ἀδελφεοὶ αὐτῶν τῶν δεσφαιμένων τὴν ἀρχὴν, οἱ Νηλεῖδαι τὴν Μεσσηνίαν ἐπαρξεν. καὶ δὴ κατὰ τὴν τῶν Ἡρακλιδῶν κἀδοδὸν καὶ τὸν τότε γηινὴν τε μερισμὸν τὴν χώραν, ὡς Μελαμβόλου βασιλεὺς τῶν Μεσσηνίων, κατὰ αὐτοῦ παρομοσίαν, πρότερον δ' ὑπὸ Νηλεὺς ἦσαν τῶν Μεγαλῶν, Σμείων δ' ἐκ γὰρ τῶν Μεσσηνιακῶν κόλπων, καὶ τῶν συνήκους Ἀσινάϊον λιγομένων, ἀπὸ τὴν Μεσσηνιακῆς Ἀσίνης, αἱ ἐπὶ ἡσσαν πόλεις αἱ ὑπὸ τῶν δ' ὡς τῶν Ἀγαμέμνων Ἀχιλλεὺς Καρδαμύλιν, Ἐνοπίαν τε καὶ ἰλὴν ποιεῖν.

Θηράς τε χιλιῶν ἑξ ὁ Ἀνθήαν βαθύλιμον καλεῖν τὴν Λίπτιαν, καὶ τὴν Ἰάσσον ἐμπλοῖν.

Ὅτι αὐτὰς γὰρ πρὸς τὴν ἡλείαν μετὰ αὐτῶν τῶν ἐκ τῆς ἀλλοφῶν ὑποχώρησαν. Ἐκ δὲ τῶν Θηρῶν, καὶ συνπρατόντων αὐτῶν Μεγαλῶν δ' ἄλλοι ὁ ποιητὴς τὸν μὲν καὶ συγκαταλέγειν τῶν Λακωνικῶν καταλόγῳ, τὸν δὲ γὰρ τῶν Μεσσηνιακῶν κόλπῳ. Ἔστι δὲ ἡ Μεσσηνία, μετὰ Τριφυλίαν. κοινὴ δ' ὅσιν ἐμφορὶν ἄκρα, μετὰ τὴν τὸ Κορυφασίον, καὶ ἡ Κυπαρισσία. ὑπορρήτη δ' ὅρθον ὅτι ἐπὶ τῆς πεδίοις τὸ Αἰγαλεὺν ὄντον τὴν καὶ τὴν θαλάττης. ἡ μὲν οὖν πελαγία πύλη ἡ Μεσσηνιακὴ, ὑπὸ τῶν Λιγαλίων πόλιν ὡς καταπασσμένης δὲ ταύτης ὑπὸ τῶν Κορυφασίων ἡντιν αὐτῶν ἠκασαν. πρὸς αὐτὴν τὸ δ' αὐτῶν Ἀθιναῖοι ἐδ' ὄντων ὑπὸ Σικελίαν πλοῦν τὸν μετὰ Εὐρυμέδοντος, καὶ Στρατοκλῆς, ὑπὸ τῆς χιλιῶν τοῖς Λακεδαιμόνιοις. αὐτῶν δ' ὅτι καὶ ἡ Κυπαρισσία ἡ Μεσσηνιακὴ, καὶ ἡ πρὸς αὐτὴν πλοῦν τὸν πύλου Σφαγία ἡσσαν; ἡ δ' αὐτὴ καὶ Σφακτηρία λεγομένη, τριακισίους δὲ ἰαντῶν αὐθρας ὑπὸ Ἀθιναίων.

θλωαίων ἡ πολιτοκρησθέντες. Κατὰ δὲ τὴν
 παραλίαν ταύτην, αὐτῶν Κυπαρισίων
 πηλαγαίαι πρόκονται δύο νῆσοι πελαγο-
 ροῦόμεναι Σπρεφάδου, τετραποσίους ἀ-
 πεχουσαί· καὶ πῶς ῥη ἡ παρὸν ἐκείνης,
 γὰρ ἔστι Λιβυκῶ, καὶ μεσημβρινῶ πηλαγαί.
 ὅσοι δὲ Θουκυδίδης, νῆσους αὐτῶν ὑπερβαίνει
 τῶν Μισσηίων ταύτην τὴν φύλον. Διέχει
 δὲ Σπάρτης ἐκείνους τετραποσίους. ἔστι
 δὲ ὅτι Μιδών. ταύτην δ' εἶναι φασὶ τὴν
 ὑπὸ τοῖς ποικτοὶς ῥαλαβὸν πελαγοροῦμέ-
 νην μίαν τῶν ἐπ' αὐτῶν ὑπερχοῦσα Ἰγυλ-
 λῆ Ἀγαμέμνων. γνῶντα Ἀχρεῖ πᾶς τὸν
 τῶν Μαυρουσίων βασιλεῖα ῥη Ἀντωνίου σέ-
 σως ὄντα Βόχορ, κατὰ τὸν πόλεμον τὸν Ἀ-
 κλαπικὸν ἡφθαρῆ, λαβὼν δὲ ἐκίπλου τὸ
 χωρίον. Τῇ δὲ Μιδῶν ὑπερχέσθην ὁ Ἀκρε-
 τας, ἀρχὴ τοῦ Μεσσηνιακοῦ κόλπου. καλοῦ-
 σι δ' αὐτὸν καὶ Ἀσινάϊον, ἀπὸ Ἀσίνης πο-
 λίτης πρώτης γὰρ ἔστι κόλπου, ὁμωνύμου τῇ
 Ἑρμιονικῇ. αὐτὸ μὲν οὖν ἡ ἀρχὴ πῶς δύ-
 σιμ τὸ κόλπου ὅτι. πῶς ἔω' αἱ ἐκαλούμεναι
 Θουρίδου, ὅμοροι τῇ νῦν Λακωνικῇ τῇ κα-
 τὰ Κινάειον καὶ Τάιναρρον. μετὰ γὰρ δ' ἀ-
 πό τῶν Θουρίδων ἀρφαμένους, ὁ Τύλος ὅτι
 καλῶται δ' ὑπὸ πιναν οὐτυλ. ἔτα Λού-
 κρον, τῶν γὰρ Βοιωτῶν Λούκρων ἀποικ. ὅ-
 τ' ὑπὸ πιναν ἐρυμνῆς ἰδρυται Κάρδα-
 μύλην. ἔτα Φορῆ, ὁμορ. Θουρία, καὶ Γόρ-
 νίοις, ἀφ' οὗ τόπον Γορνώιον τὸν Νέστορα
 ἐκαλῶσαι φασὶ, ὅτι τὸ γνῶντα σπιδύσαι
 αὐτὸν ὡς πηρὶ ἀκαμν. δ' ἀκιντὰ δ' γὰρ
 τῇ Γορνίᾳ Τεικκῶν ἰσθμὸν Ἀσκληπιοῦ,
 ἀπὸ ἰσθμοῦ τῶν γὰρ τῇ Οἰθηλικῇ Τεικκῇ. οἰ-
 σιστὰ δὲ λειχτοῦ Πέλου· τότε Λούκτρον,
 καὶ Χαρεδδον, καὶ Θαλάμους αὐτῶν Βοιω-
 τῶν καλουμένων, τὴν ἀδελφὴν Νιόβην ἐκ-
 δόντες Ἀμφίοι, καὶ ἐκ Βοιωτίας ἀρμεν-
 τινὰς. πόρι δὲ Φορῆς Νέδων ἐκβάλλει, ῥέων
 εἰς ῥη Λακωνικῆς, ἐπὶ ὧν ῥη Νέδας. ἔ-
 χασι δ' ἰσθμὸν ἐπίσημον Ἀθλῶας Νιδυσίας.
 καὶ γὰρ ποιεῖσιν δ' ὅτι Ἀθλῶας Νιδυσίας ἰ-
 σθμὸν, ἐπάνω μου τόπον ἵσθμὸς Νέδων. ὅ-
 τ' οὐ φασιν οἰκίσαι Τάικκλον ποιεῖσιν, καὶ
 ἔχαστες, καὶ Τεάχιον. τῶν δὲ περὶ ταυτῶν
 ἐπὶ πλείων ἔστι Ἀχιλλεῖ, ποδὶ μὲν Καρδα-
 μύλης, καὶ Φορῶν ἐπὶ ἀκαμν, καὶ Πηλοῦ.
 ἔτι πλείων δ' οἱ μὲν τὰ Πέλαγον φασιν, οἱ δὲ
 τόπον πᾶν ποδὶ Καρδαμύλλην. οἱ δὲ τὴν
 Γερνώϊαν, τὴν δὲ ἰσθμὸν κατὰ τὸ ὄρ.
 δ' ἀκιντῶσι τὸ κατὰ τὴν Μεγαλόπολιν
 ῥη Ἀρκαδίας ὡς ἐπὶ Ἀνδανίαν ἰόντι, ὡς
 τὴν νῦν Μισόλαν οὕτω καλεῖσθαι φασί,

Atheniensibus expugnatos. In hac maris ora Cyparissiorum sitæ sunt duæ insulæ, quæ Strophades dicuntur, in mari Africo & meridiano, cccc ferè à continente stadijs. Pylum hæc Messenijs fuisse nauium stationem Thucydides inquit. Deinceps est Methone. hanc aiunt ab Homero Pedasum dictâ esse, unam de septem urbibus Achilli ab Agamemnone promissis. Ibi Agrippa in bello Actiaco, urbe primo nauium appulsu potitus, Bocchum Maurusiorum regem, qui Antonij partes sequebatur, interfecit. Continuus est Methonæ Acritas, initium Messeniaci sinus, qui & Asinæus dicitur ab Asine, quod primum est in eo sinu oppidum, eiusdem cum Hermionica Asina nominis. Hoc sinus initium est uersus occasum: uersus ortum autem Thyrides quæ dicuntur, confines ei quæ nunc est Laconicæ iuxta Cinæthium & Tænarum. Medio loco, si à Thyridibus initium sumas, Tylus est, quam nonnulli Oetylum uocant. inde Leuctrum, Bœotiarum Leuctrorum colonia. post Cardamyla in saxo natura munita sita, inde Pheræ, Thuriæ confines & Gerenijs, à quo loco Nestorem aiunt Gerenij nomen habere, quod sit ibi, ut diximus, seruatus. In Gerenia sanum Aesculapij Tricæum monstratur, positum imitatione eius quod est Tricæ in Thessalia. Dicitur autem Pelops condidisse Leuctrum, Charadram, & Thalamos, qui nunc Bœotij appellantur, cum sororem Nioben Amphionis in matrimonium collocaret, eoq; ex Bœotia quosdam acciuisse. Apud Pheras Nedo fluius in mare exit, lapsus per Laconicam, alius à Neda amne. habet autem nobile templum Nedusiarum Minervæ. sed & Pœcessa habet Mineruæ Nedusiarum templum, nomen habens à Nedonte loco quodam, in quo aiunt Teleclum condidisse Pœcessam, Echdas, & Tragium. Quod ad septem illas Achilli oblatas urbes attinet, de Cardamyla, Pheris, ac Pedaso dictum est. Enopen esse putant alij Pelana, alij locum quendam Cardamylæ uicinum, alij Gereniam, Hieram siue Hiram ostendunt ad montem, qui situs est in uia quæ à Megalopoli Arcadiæ urbe ad Andaniam ducit, quam Oechaliam à poëta dici monuimus. alij eā quæ nunc Mesola est ab Homero Hiram dictam uolunt, quæ pertingit ad sinum qui est inter

Tayge-

ကဗျ

τῶν λεγόντων γὰρ ἀμφὸν, ἔφθ, κρατῆρας,
καθίξας τὴν βοῦν, καθάπερ ἢ λέγων τὴν ἰ-
θάμην, καὶ τὸν Ἀκροκορινθόν, βοῦν δὲ τὴν
Πελοπόννησον. Καὶ δὴ δὴ τὴν δυνάμειαν
ταύτην ἀμφόροις γένεσιν αἱ πόλεις αὐ-
ταί. Κόρινθον μὲν οὐκ ἔστι σκαψάν, ὡς ἄ-
ντισσαν πάλιν Ῥωμαῖοι, Μισσώων ἢ ἀντι-
λογ ἢ Λακιδαιμόνιοι, πάλιν δ' αὐτὰ λα-
βόν Θηβαῖοι, καὶ μετὰ ταῦτα Φίλιππος Ἀ-
μύντου. αἱ δ' ἀκροπόλεις ἀοίκητοι διέμεναν.
Τὸ δ' ἐν Λίμναις Πῆλτιμιδ' ἰδὸν Λιμ-
ναῖον, ἐφ' ᾧ Μισσώων πόρῃ τὰς παρθένους
ὑβρίσαι θεοῦσι τὰς Ἀργιμυλίας ὑπὸ τὴν
θεοσίαν, ἐν μεθορείοις δὲ Πῆλτιμικῆς καὶ
Πῆλτιμίας, ὅπου Κοινὴν συντέλειον
πανηγύριν, καὶ θεοσίαν ἀμφόποροι. μετὰ ἣν
τὴν ὑβρίν οὐ διδόντων δίκας τῶν Μισση-
νίων, συσπῶναι φασὶ τὸν πόλεμον. Ἀπὸ δὲ
τῶν Λιμνῶν τούτων, ὡς τὸ ἐν Σπάρτῃ Λιμ-
ναῖον εἴρηται Πῆλτιμιδ' ἰδὸν. Πλειονὰ
κὺς δ' ἐπολέμησαν δὴ τὰς ἀπειστας τῶν
Μισσώων. Τὴν ἢ οὐκ πρῶτον κατὰ κῆ-
ρην αὐτῶν φησι Τυρταῖος ἐν ποίῳ μα-
σι κατὰ τὸν πόλεμον πατρίων πατρίδας γη-
νῶν. τῇ δὲ δυνάμει καὶ ἢ ἐλόμενοι συμ-
μολχῶνς Ἡλείους καὶ Ἀργείους καὶ Πισάτας
ἐπέπνευσαν, Ἀρκάδων ἢ Ἀρκετοκράτη τὸν
Ὀρχομενὸν βασιλεῖα Πέριχμοιων στρατηγόν,
Πισάτων ἢ Πανταλίωντα τὸν Ὀμφαλίωνος·
ἄντικα φησὶν αὐτὸς στρατηγῶσαι τὸν πόλε-
μον τοῖς Λακιδαιμόνιοις. ὡς γὰρ ἐν φησὶν
ἐκείνην ἐν τῇ ποίῳ ἐλεγεῖα, ὡς ὑπὸ γράφ-
σιν δυνάμειαν.

Αὐτὸς γὰρ Κρονίων καλλιπάρης πόσις ἦ-
ρκε

Ζεὺς Ἡρακλῆδ' αὖς τὴν δὲ δ' ἔδωκε πό-
λιν.

Οἷσιν ἅμα πελοπόντον εἰρηνὸν ὠνέμο-
ντα.

Εὐρεῖαν Πελοπόννησον ἀποκρίμεθα.

Ὡς τε ἢ ταῦτα ἠκύνωται ὄντα ἐλεγεῖα,
ἢ Φιλοχόρῳ ἀπεικτιόμ, καὶ Καλλιδογῆ, καὶ
ἄλλοις πλείοσι ἐπιποῦσι, ὡς Ἀθλῶν καὶ
Ἀπολλωνίου ἀποκρίμεθα δὲ κενόντων Λακιδαι-
μόνιων κατὰ χρῆσμον, ὅς ἐπέτατῃ παρ' Ἀ-
θλῶν λαβὴν ἠγέμενα. ὡς ἢ ἐν τῷ Τυρ-
ταῖου ὁ δ' ὅτι τῷ ὡς ἔφθ πόλεμον. Τρί-
τον δὲ καὶ τέτατον συσπῶναι φασὶν, ἐν ᾧ
κατελύθησαν οἱ Μισσώων. ὁ δὲ πᾶς πα-
ράπλους ὁ Μισσώωνος σπῆδοι ἐκτακῶσι-
οἱ πᾶς, κατὰ κληπίον. Ἀλλὰ γὰρ εἰς πλείω
λόγον τὸ μετρίον προῖμν, ἀκολουθοῦν-
τὸν ὅτι πλήθος τῶν ἰσθμοῦν, πρὸς χάρας ἐκλεγεμῶν Πῆλτιμικῆς, ὅπου γὰρ καὶ ἢ Λακω-
νικῆς

Eum, si utroque cornu apprehendisset, bo-
uem obtenturum. bouem nimirū Pelopon-
nesum, cornua Ithomam & Acrocorinthum
appellans. Certē ob situs opportunitatem
urbes istae multis praeberunt causam certa-
minibus. ac Corinthum quidem & diruerūt,
& instaurare deinde Romani: Messenam
euerterunt Lacedaemonij, renouauerūt The-
bani, ac postea temporis Philippus Amyn-
tae filius. sed arces inhabitantium uacuae per-
manserunt. Fanum porro Limnis (uox ea la-
cus significat.) Dianae consecratum Limnae-
um, in quo Messenij putantur uiolasse uirgi-
nes quae ad sacrificium eo se contulerant, in
confinio est Laconicae & Messeniae: & uter-
que ibi populus solebat solennem conuen-
tum ac sacrificium frequentare. cum autem
Messenij de illata iniuria non satisfacerent,
bellum auit coortum. Ab his Limnis etiam
Limnae, Dianae templo, quod est Lacedae-
mone, nomen factum fuit. Saepe autem ges-
serunt bellum Spartani propter defectiones
Messeniorum. Primò hos subactos à Lace-
daemonijs ait in suis poematis Tyrtaeus auo-
rum tempestate. Secundò, quando adscitis
in societatem Eleis, Argiuis, ac Pisatis rebel-
lauerunt, Arcadibus ducem eis praebentibus
Aristocratem Orchomeni regē, Pisatis Pan-
taleonem Omphalionis filius. quo quidem
tempore se ait belli ducem Lacedaemonijs
fuisse. inde enim aiunt esse elegos uersus in
poemate, quod Eunomia inscribitur, id est,
bona legum constitutio.

Ipsae Heraclidis tribuit nam Iuppiter urbem

Hanc, qui Iunonis coniugio fruitur:

Quis cum uentosam nos linquentes Eri-
nēum

In Peloponnesi uenimus ampla sola.

Proinde aut his uersibus elegis autoritas
derogata fuit, aut fides Philochoro, Calli-
stheni, alijsq; compluribus habenda non est,
qui eum ab Athenis atque Aphidna tradi-
derunt uenisse Lacedaemoniorum rogatu,
oraculo iussorū ducem ab Atheniensibus
sumere. Enim uero secundum bellum fuit
Tyrtaei aetate. Tertium & quartum ferunt
commissa, quibus debellati sunt Messenij.
Circuitus totius Messeniace orae, 23 si quis 23
nō intret sinus, est stad. circiter 10000. At n.
mediocritatē in dicēdo egressi sumus, multi-
tudinē secuti eorū q; narrant de regione ma-
iore sui parte deserta: cum ipsam etiam Laco-
νικῆς

reliquas urbes dimisisse reges, qui ciuib. permitterent ut quosuis peregrinos inquilinorum loco reciperent, motos penuria hominum incolentium. ufos autem fuisse

*

*

Heliotas

ut tuta esset ab ijs qui intus erant. atq; ita obtemperasse Spartanis omnes qui circum accolebant uicinos, & in societatem æqualitatemq; legum, reipub. & curiæ ab ijs admissos fuisse, heliotasq; appellatos. Verum ab Agide Eurysthenis filius id iuris eis ademtum. iussuq; fuisse Lacedæmonij tributum pendere. Helios qui urbē Helos tenebāt, reliquis parentibus mandato solos rebellasse, debellatosq; seruituti addictos fuisse certis quibusdam conditionibus, ut talem seruum neque libertate donare liceret domino, neq; extra fines uteretur. Ei bello nomen fuit bellum contra Helotas. Sed profectō totum fera helotum statum qui deinceps perdurauit usq; ad id tempus quo rerum potiti sunt Romani, Agis instituit: quos Lacedæmonij publicos quodammodo seruos habuerunt, domicilia ijs designantes peculiaria, & operas iniungentes certas. Enimuerō de Laconum reipub. & quæ eis obrigerūt mutationes, plera p, utpote nota, omiti possunt. quorūdam tamen uidetur faciunda mentio. Memoria traditum est, Achæos Phthiotas cum Pelope in Peloponnesum profectos, Laconicam inhabitasse. hos uigute ita excelluisse, ut Peloponnesus, quæ ab antiquo iam tempore Argos appellabatur, ab ijs Argos Achaicum denominaretur: neq; Peloponnesus modo, sed & peculiariter Laconica id nominis gereret. itaq; illud poetæ,

Odyss. 25. An non tunc Argis aderat Menelaus Achinis?

sic interpretantur, An non erat in Laconica? Sub reditum uetō Heraclidarum, cum Philonomus Dorienfibus Laconicam prodidisset, inde in lonum ditionem migrauerunt, quæ hodieq; Achaia dicitur. de quibus in Achaicarum rerum expositione dicemus. At qui Laconicam occupauerant, iam inde ab initio uitam honestam degebant. sed ubi Lycurgo rempubl. constituendam permiserūt, tanto exinde post se alios reliquerunt interuallo, ut soli Græcorū terra mariq; imperium obtinuerint, principatumq; Græcorū continēter gesserūt, donec à Thebanis estis eis, ac statim his à Macedonibus ereptus. Neq; tñ

ἀπὸς ἄλλας πείψαι βασιλίας, ὡς προΐ-
ψαντας εἶχεθαι συνοίκους αὐτῷ βουλευ-
νοὺς τῶν ξένων, ὅς τε τὴν λαπαυδρίαν. χα-
ρίαι δὲ λαίρην—

ἐν λειμῶνι αὐτοὶ δὲ πῶς αὐτῷ πολέμῳ—

γὰρ ὁμορῆν τοῖς ἐν κλάφρῳ αἰετῶν—

ἀπὸ τῶν γὰρ τοῦ ἀσφάλλου ἐχέουσι. ὑποκα-
ντὰς δὲ ἀπαιτὰς αὐτῷ ποταμικοὺς Σπαρτιά-
τῶν, ὅπως ἰδονόμους εἶναι μετέχοντες, καὶ πο-
λιτείας, καὶ ἀρχαίαν, καλεῖσθαι δὲ εἰλωτας.
Ἄγιον δὲ τὴν Εὐρυδρόνους, ἀφελῖσθαι τὴν ἱ-
στορίαν, καὶ συντελεῖν πρὸς τὴν Σπάρ-
την. αὐτῷ μὲν οὐκ ἄλλους ὑποκαταστήσει, τοὺς δὲ
εἰλωτοὺς αὐτῷ ἐχέοντες τὸ εἶδος, περικρατίζοντες
ἀπόστασιν κατακράτῳ ἀλῶναι πολέμῳ,
καὶ κραδύνειν τοὺς αὐτοὺς τῶν ποταμῶν ποιοῦν, ὡς
τε τὴν ἐχόντων, καὶ ἐλδοβορῶν ἔχεται, μά-
τι πωλεῖν ἐξω τῶν ὄρων τοῦτον. αὐτῷ δὲ
λεχθῆναι τὴν πῶς τοὺς εἰλωτας πώλεμον.
Σχιδόν δὲ τι, καὶ τὴν εἰλωτῶν τὴν ὑπε-
ρον συμμείνασθαι μέχρι τοῦ Εὐκαίαν ὑπε-
κρατίας, οἱ ποτὶ Ἄγιον αἰσιν οἱ καταδείξασ-
θαι. πρότερον γὰρ πᾶσι δημοσίοις θελοῦν-
τες οἱ λακιδαιμόνιοι τοῦτον, κατακρίνας
πᾶσι αὐτοῖς ἀποδείξαντες, καὶ λατρεῖν γί-
ναι δίδας. πρὸς δὲ τοῖς λακωνικῶν πολιτείας,
ὅς τε τὴν δημοκρατίαν παρὰ αὐτοῖς μεταβολῶν,
τὰ μὲν πολλὰ παρὶς τοῦ αὐτοῦ ὅς τε τὸ γινώ-
σκον. πᾶσι δὲ ἀξιοῖσθαι μνηστῆρας. ἀρχαίως
γὰρ τοὺς φθιώτας φασὶ συγκατελδοῦντας
εἰλωτοὺς εἰς τὴν Πελοπόννησον, οἰκῆσαι τῇ
λακωνικῇ. τοῦτον δὲ ἀρετὴν διφραγῆναι,
ὥς τε τὴν Πελοπόννησον ἐκ πολλῶν πόλεων
ἔργῳ λεγόμεναι, τότε Ἀχαικῶν ἔργῳ
λεχθῆναι, καὶ οὐ μόνον γὰρ τὴν Πελο-
πόννησον, ἀλλὰ καὶ ἰδίως τὴν λακωνικὴν
ἐπὶ πρὸς τὸν οὐρανὸν. τὸ γὰρ τὸ πᾶσι,
πρὸς μνηστῆρας εἶναι—

ἢ οὐκ ἄρχῳ ἢ ἄρχῳ—

διέχονται οὕτως, ἢ οὐκ ἔστι τῇ λακωνί-
κῃ; κατὰ δὲ τὴν τῶν Ἡρακλεῶν καθε-
δρῶν, φιλονόμου πρὸς τὸν τὴν χώραν τοῖς
Δωριεῦσι, μετακίεσαν ἐκ τοῦ λακωνικῆς
εἰς τὴν τῶν Ἰώνων, τὴν καὶ νῦν Ἀχαιῶν κα-
λουμένην, ἐροῦμεν δὲ πρὸς αὐτῶν γὰρ τοῖς
Ἀχαιοῖς. οἱ δὲ κατασχόντες τὴν λακωνί-
κην, καὶ καταρχὰς μὲν ἰσχυρόντων. ἐπὶ δὲ
Λυκούργῳ τῇ πολιτείαν ἐπέθηκεν, το-
ῦτον ὑπὸ βαλλοῦντος αὐτῷ ἄλλος, ὥς τε μόνος
τῶν ἑλλήνων ἐπὶ γῆς ἐθαλάσσης ἱσχυρῶν,
διετίλισαν τε ἀρχόντες τῶν ἑλλήνων, ὡς
ἀφελῶντος αὐτοῦ τῇ ἡγεμονίαν οὐβαῖος,
καὶ μὲν ἡγεῖντες οὐκ ἔστι μακροδύναν. οὐ μὲν
τιλίας

τιλίως γὰρ δὲ ἑὸν πρὸς ἔξεν, ἀλλὰ φυλάττει
 ὄντα τῇ αὐτονομίᾳ, ὅτιν ἔχον πρὸς προΐί-
 ων ἀπὸ πρὸς τῶν ἄλλων ἑλπίων, ὅτι πρὸς
 αὐτῶν μακροδύναμις βασιλείας. κατὰ τὴν φύ-
 σιν ἡ ἰσχύς ὑπὸ Ῥωμαίων, μικρὰ μὲν ἵνα
 πρὸς ἑαυτοὺς ὡς πεμπτοῖς ὑπὸ Ῥωμαί-
 ων στρατηγῶν, τυραννέμενοι τότε, ὅτι πρὸς
 τὸν αὐτὸν ἰσχυρῶς. ἀναλαμβάνουσιν ἡ σφῆς,
 ἐπιμένουσιν ἀσφαρόντως, ὅτι ἐμφανὲς ὄν-
 ται πάλιν τῇ φιλικῇ λατρυγίᾳ, ἄλλοι σω-
 τεῖσθαι τὸν ὅλον. Νικασί δὲ Εὐρυκλῆς αὐτῶν
 ἐτάραξε, ὅτις ἀρχὴν ἔχον τῇ καὶ ἑαυτοῦ φι-
 λία πρὸς τὸν μῦθον, πρὸς τῇ ὑποστασίᾳ αὐ-
 τῶν ἐπαύρατο δὲ ἡ ἀρχὴ ταχίας, ἐκίνοτο μὲν
 πρὸς ἀρχὴν ἑαυτοῦ ὡς τὸν γένος, τῇ δὲ ὑπὸ τῇ φι-
 λία ἐπιπραμμένῃ τῇ βασιλείᾳ πᾶσαν. Εὐ-
 ρύβη δὲ ἡ αὐτὴ ἐλθὼν ὁλοκαύτως λαβὼν ἵνα
 ταῖς πολιτείαις ἐπὶ τῇ Ῥωμαίοις πρὸς
 ὅλον πρῶτον οἱ περὶ τὴν τυραννίαν τῇ
 Σπάρτῃ, οἱ τῇ ἄλλοι, ὅτι οἱ ἑλθόντες. ἑλθόν-
 τες μὲν Εὐρυδίδης, καὶ Παροκλίας φη-
 σὶν ἀσφαρίαι τῇ πολιτείᾳ. ἔφορον δὲ ἀπ-
 ἔμα φῆκας, λυκέρου μὲν αὐτῶν ἀμὲν με-
 μῆται, τὰ δὲ ἐκίνοτο ἔργα, ὅτις μὲν πρὸς οἰκισ-
 τὰς αὐτῶν. μόνον γὰρ λυκούργου ὁρὸν ἰσχύ-
 οντα, ὅτιν ἑαυτὸν ἐπὶ τῇ ἐκίνοτο ἡ καὶ πρὸς
 οἰκιστὰς γνησιότητος, μὲν δὲ ὅσον δὲ ὄντα, ὡς τῇ
 αὐτῇ αὐτῶν, αὐτῶν μὲν Εὐρυδίδης, αὐτῶν δὲ
 Παροκλίδης καλεῖται. ὅτι ἀρχηγίτας νο-
 μιῶναι, ὅτι πρὸς πᾶσι ἀρδιδόται ὡς οἰκ-
 ιστὰς.* Καὶ αἰτίαν τοῦτον λέγει, ὅτι ἐπὶ ἡ-
 νίας αὐτῶν πρὸς δὲ αὐτῶν δὲ ἐκίνοτο ἑδὲ
 νάουσι. Πρὸς ἡ τῇ φύσεως τῶν τύπων καὶ
 τύπων, ὅτι τῶν Μισσησιακῶν, ταῦτα μὲν ἡ
 ἀποδεκτικὸν λέγοντες Εὐρυπιδίου. τῇ γὰρ Λα-
 κωνικῇ φησὶν ἔχον πολλῶν μὲν ἀρδον, ἐκ-
 ποτῶν δὲ ὅτι ἑλθόν, καὶ ἡ γὰρ ὅτι περὶ
 ὅσον μὲν ἑλθόντα τῇ δὲ ὅσον τῇ πολιτείᾳ.
 τῇ ἡ Μισσησιακῇ καὶ ἡ ἑλθόντα, κατὰ ἑρ-
 τῶν τε, μνησὶς ἑρμασι, ὅτι ὅσον, ὅτι πρὸς
 ὅσον τῇ.

Οὐτ' ὀπταῖσι χεῖμας δυσχεῖρον,
 Οὐτ' αὖτε θείοις ἡλύθ' ἄλκιον ἄγαν.
 καὶ ὑποβάς τ' πάλιν φησὶν ὅρ' οἱ Ἡρα-
 κλῆς δαιμόδι' Ἠλέρας ἐποίησάν, τ' ἢ πρό-
 ττον γηϊότα
 Γαῖης λακκαίνης ἑύριον, φύλ' ἡ χθονὶ·
 τὸν δ' ὀνότορον μεσσηνίης,
 Ἀργεῖω ἰχθυόσις μείζον', ἢ λόγῳ φράσαι.
 Οἷαν καὶ ὁ Τυρταῖος φράζει. Τῶν δ' Ἀε-
 κωνιῶν, καὶ τῆς μεσσηνιαῖαν δεξιῶν αὐτ' φέ-
 ραντο· Παμίσιον εἰς Θύλασσαν θοορμαίνε
 pidi dandū nō est, qd Laconicā a Meß

his usquequaque sum miserunt sese: sed suarum legum usum sibi seruantes, de principatu & cum reliquis Græcis, & cum Macedonum regibus semper contenderunt. Hos cum Romani subegissent, offenderunt quidem paruis quibuidam in rebus Spartani missos à Romanis præfectos: quippe sub tyrannis & statu reip. prauo degentes. uerum ubi pristinam reip. formam inlaurauere, in eximio habiti sunt honore, libertatemq; retinuerunt, præter socias operas nihil quicq; Romanis pendentes. Nuper aliquid turbæ apud eos excitauit Eurycles, cum in ijs gubernandis uideretur amicitia Cæsaris ultra modum abuti. sed is tumultus mox cõsedit Eurycle uita defuncto, & filio eius omnem id genus amicitiam auersante. Sed & Eleuthero lacones (id est, liberi Lacones.) quandam reip. constitutionem adepti sunt, quo tẽpore Sparta tyrannis seruiente uicini cum alij tũ helotes Romanis se applicuerunt. Proinde Hellanicus Eurysthenem & Proclẽm autores facit reipub. Spartanæ. Quem Ephorus increpans, ait eum præterita Lycurgi mẽtione, facta ipsius alienis adscripsisse. nam soli Lycurgo templum esse dicarum, & quotannis sacrificari. illis, quamuis Spartam condiderint, ne hoc quidem concessum esse, ut qui ab ijs ppagati sunt Eurysthenidæ ac Proclidæ nuncuparentur: neque eos principes autores uel ciuitatis dici, quod omnibus tamen urbium conditoribus desertur. * 25 cau 25
samq; huius reddit, quod allecctis aduenis hominibus, eorum ope imperium obtinuerit. Denatura porro locorũ cum Laconicæ tum Messeniacæ, Euripidi credi par est. Is ait Laconicæ soli multum esse ad arandum, sed difficile elaboratu. esse enim regionem cauam, mōribus cinctam, & alitu in bellis difficilem. Messeniacam contrā bonæ frugis feracem, irriguam, multis curruum, boumq; millibus & pascuis aptam,

Et nec sub hybernos flatus nimis algidam,
Nec æstibus quam Titan nîmîjs urgeat.

Ac paulo inferius de sorte loquens qua
si sunt in ditionis diuisione Heraclida, prio-
rem ait exiuisse

Terra Lacenæ dominum, non boni soli:
posteriorem de Messena
Aequare uerbis cuius bonitatem haud
queas.

qualē etiā Tyrtæus affirmat. Cæterum Eur-
niaca distingui ait Pamili amnis in mare efflu-

σημαίων ἔνταυθα, ἢ καὶ Ἀχαιοὶ δῖος
ἀνομαζόντες οἱ Πελοποννήσιοι κατ' ἄλλω
σημασίαν. Ἰάβω τ' Ἄργῳ τῇ Πελοπόννη-
σος λίγα.

Ἐπ' αὐτὰν αἰ ἰδὼν ἐν Ἰάβω Ἄργῳ Ἀ-
χαιοί.

Τὴν Πηλεΐδην, ὃν πλεῖους ἀνὰ δόξαι
μνησθήσας. ὃ γὰρ αὖθις ἔλπετο ἢ ἔλασσε
ἐκὸν ἰα, ἀλλ' αὖθις γὰρ. ἰ. πρὸς ὅδον ἢ καὶ ἰπ-
ποδῶν ἄρκεα. Πρὶν ἢ ἔλασσε καὶ
ἔλινον, καὶ Πανηλλήνων ἀνελίγειται. ὅτι
ἀνδρὸς μὲν γὰρ τὸν ποικίλῃ μὲν ἀμύδαρ-
βάρους ἐπ' αὐτῶν φασί, ὅτι τὸ μὲν ἔλινον πω-
τὸ αὐτὸ πικρὸν αἶς ἐν ὀνόματι ἀρκικεῖται. Ἀ-
πολλοδῶρος δὲ μόνος αὖθις ἐν Θεσσαλίᾳ κα-
λεῖται φησὶν ἔλινον.

Μυρμιδόνων δ' ἐκαλοῦντο καὶ ἔλινον.

Ἡσιόδου μὲν τοι, καὶ Ἀρχιλόχου, ἡδ' αἰδὶ
ταῖς ἑλάναις λεγομένης αὖθις σύμπαντας
καὶ Πανηλλήνας. τὸν γὰρ πρὸς τὴν προσιδῶν λέ-
γοντα, ὡς Πανηλλήνων ἐμνήσθην αὐτὰς, τὴν
ἢ ὡς Πανηλλήνων οἰζὺς ἐν ὀνόματι συνίσταται
μὲν. Ἄλλοι δ' ἀντιδίσσιν ὅτι καὶ βαρβάρους ἄ-
ρκων, ὡς γὰρ βαρβαροφώνους αὖθις Κάρας.
Ἐλινον αὖθις πάντας.

Ἀνδρὸς τὸ ἐλινὸν οὐρὸν, καὶ ἔλινον, καὶ
μίσρον Ἄργῳ.

Ἡ γὰρ αὖ πόλις ἡ τ' Ἀργεῖον ἐν ἡγελοῖς ἐ-
πιπίθεις ἰδὼν τὸ πικρὸν. ἄκρα δ' ἐξ ἑλινὸν
καλὸν μὲν ἡ λείονα. λόφον οὐρὸν μὲν
ὡς, ἔχοντα ἰσθμὸν Διὸς. ἢ δ' αὐτὴς πλεῖστον
ὁ Ἰνάχος, χαρκαδῶντος ποταμός, ἔχων τὰς
πηγὰς ἐκ Λυρκίᾳ τῇ καὶ τῇ Κυνουρίᾳ ὄρεος
τ' Ἀρκαδίας. Πρὶν ἢ τὸ μνησθὲν πηγῶν
ἔρηται, ὅτι πλάσματα τὴν ποικίλῃν ὄρεα. πλά-
σμα δὲ τὸ Ἄργῳ αὐτόθι.

—Οἱ δ' αὖθις Ἄργῳ αὐτόθι.

Τῆς τε χώρας καὶ τῆς ὄρεος, ἢ ποταμοῖς
ἢ ἑλινὸν, ἢ ἐλινὸν καὶ λείονα πρὸς ἡγελοῖς,
καὶ τὴν πόλιν οὐ ποταμῶν ὕδασι φρεσίν-
των πολλῶν, καὶ ὑπὸ πλάται. Ἀνελίγειται δ' ἡ
τὴν ἀπάτης τὸ,

Καὶ κατ' ἐλινὸν πολυδίψιον Ἄργῳ ἡ-
γελοῖν.

Τὸ δ' ἡτοι αὐτὴ τὸ πολυπόθινον κα-
τα, ἢ χαλκὸς τὸ δ', αὐτὴ πολυδίψιον, ὡς
πολυπόθινον τὸ δ' ὅμα Πελοπίδων τὸ δ'
ὅποις Σοφοκλῆς. τὸ γὰρ πρὸς αὐτὴν καὶ τὸ
ἰσθμὸν, καὶ τὸ ἰσθμὸν φρεσίν πικρὸν, καὶ βλά-
βην σημαίνει.

Νῦν

translatione poetica sita: aut litera D
sicut & Sophocles ait

indicans, peculiari significatione omnes Pe-
loponnesios fuisse Achæos dictos. Iasum
quoque Argos dicit, Peloponnesum notans.
ubi quidam Penelopæ ait, plures etiam habi-
tura eras procos

—si cunctis conspicerere,

Odyss. 249

Tā formasa uiris, quos educat Iason Argos.

non enim innuit eos qui per uniuersam ef-
sent Græciā, sed propinquos. Hippobotum
porro & Hippium, id est equorum alumnus,
& equestre communiter dixit. De Græcia
autem, & Græcis, ac Panhellenibus siue uni-
uersis Græcis, res habet cōtrouerſiam. Nam
Thucydides dicit Homerum barbaros nul-

Initio lib.

hbi nominalle, quia tum Græci quoque non-
dum uno omnes uocabulo notarētur quod
barbaris opponeretur. Apollodorus solos
eos qui in Thessalia erant, Græcos. (sic enim
Hellenas exprimo.) appellari ab Homer. ait:

Iliad 6. 684.

Hesiodum tamen, & Archilochum sciuis-
se eam uocem etiam de uniuersis Græcis u-
surpari. quorum alter de Proctidibus dixe-
rit, uniuersos Græcos earum coniugia ambi-
uisse. alter Panhellenium seu uniuersorum Gre-
corum robur Thasum concurrisse. Alij his
opponunt, barbarorum factam ab Homero
mentionem, quippe qui Caribus barbaram
uocem tribuat. & Græcos uniuersos Hella-

Iliad. 877

de, id est Græcia, ab eo includi.

Odyss. 344.

Incluta cuius fama per Hellada, & medi-
um Argos.
Vrbs Argos maiore sui parte sita est locis
planis. arcem habet Larissā, collem medio-
criter munitum, in quo est Iouis templum.
Prope urbem fluit Inachus, amnis per mul-
tas delabens conualles, cuius fontes sunt in
Lyrcio apud Cynuriam Arcadiæ montem.
Ante docuimus, figmenta esse poetarū quæ
de commenticijs eius fontibus narrantur. Fi-
gmentum est hoc etiam, Argos aquis carere
Lympharum expertes Argos super posu-
erunt.

nam & regio cauo est situ, & fluminibus
irrigatur, & lacus habet ac paludes, & copiā
aquæ urbi est puteis frequentibus, & in sum-
mo aquam habentibus. Causam erroris uer-
sui Homericæ adscribunt, quo is Argos ap-
pellauit Polydipsion. Atqui ea uox (quam
illi siticulosam sunt interpretati.) aut magno-
pere desideratum significat, siti pro desiderio

Iliad. 4. 171.

Et

27 Et 27 passa multas clades Pelopidum dom⁹.
 ipse isth⁹ enim & iactant lacerare, damnoq⁹
 afficere significat. Adde quod, illo uersu
 non urbem Argos nominat, quod rediturus
 Agamemno non erat: sed Peloponesum no-
 tat, non protecto ipsam quoque siticulofam.
 Sunt qui litteram D inter Poly & Ipson in-
 sertam esse, quomodo particula coniuncti-
 ua orationis est. Enimvero amnium Argiam
 perfluentium unus est Inachus. Alius Ar-
 gie fluius est Erasinus. is oritur e Stymp-
 halo Arcadiae & Stympthalide quae ibi est palu-
 de, ubi fuisse fabulantur Stympthalidas uo-
 lucres, ijs Hercules sagittis & tympanis ex-
 pulerit. Hunc fluium ferunt infra terram se-
 se abdere, & in Argia erumpere, planiciemq⁹
 eam rigare. appellant eum etiam Arsinum.
 Fluit etiam alius Erasinus ex Arcadia ad li-
 tus Bure uicinum. alius est Eretricus, & alius
 in Attica ad Brauronem. Monstratur etiam
 Amymonae fons prope Lernam. Lerna pa-
 lus est Argiui & Mycenae agri, in qua hydra
 fabulantur fuisse. ob piacula autem in ea fa-
 cta, prouerbiū extitit, Lerna malorum. Ce-
 terum regionem aquae esse diuitem fatentur,
 urbem in loco aquae experte sitam dicunt,
 puteorum tamen copia instructam, quorum
 Danai filiabus acceptam ferunt inuentionē.
 atq⁹ hinc esse uersiculum natum aiunt
 Experts Argos aquae, lymphis Danae dita-
 runt.

quin & de puteis his quatuor esse conse-
 cratos, ac summo honore cultos. Hi ergo a-
 quarum inopiam eo introducunt, ubi sum-
 ma earum est copia. Arcem Argiuorum con-
 didisse perhibetur Danais, qui tantum pra-
 stitisse ijs qui ante ipsum istis in locis princi-
 patum gesserant uidetur, ut, quod est apud
 Euripidem

Pelasgiotas nuncupatos antea
 Danaos uocari lege lata iusserit
 Per Graeciam.—

Est & sepulcrum eius in medio foro Argi-
 uo, ac dicitur Palinthus. Existimo autem
 huius urbis gloria in causa fuisse, ut reliqui
 Graeci ab ea Pelasgiotae, Danaei, Argiuiq⁹ no-
 minarentur. Sic & lasidas, lasum Argos, A-
 piam, & Apidones recentiores dicunt. Ho-
 merus Apidonas non nominat: Apiam autē
 remotiorem regionem. Porro aut uocabulo

Argos

αὐτὸ αὐτὸ ὅτι ἄλλως ἔκλειπας καλεῖται πρὸς κοινότητα. ὅτι καὶ ἰασιδᾶς, καὶ ἰατρὸν Ἄργος ὡς Ἀπί-
 αιν, ὡς Ἀπιδόνας οἱ νεώτεροι φασί. Ὀμῆρος δὲ Ἀπιδόνας μὲν ἐλίζει, Ἀπίαν δὲ πρὸς ῥῶ μᾶλλον. ὅθεν δὲ

καὶ μὲν πρὸς ταῦτα, τὰ ἔχοντα ἴσμεν ὡς Ἄ-
 ργος. καὶ τὸ
 Ἄργος καλὸν ἰατρῶν. καὶ
 Ἄργος πρὸς ἰατρῶν.

Ἄργος τὸ ἐπὶ τῇ πόλει λέγεται ὡς Ἄργος. οὐ
 καὶ ἐκείνους ἐμὴν ἀναφύσσει, ἀλλὰ τῇ πε-
 λοπόννησος, ὅθεν καὶ τῶν διψαλίων οὐ-
 ραν. καὶ οὐκ ἔστι δὲ. δὲ ὑποβαλὼς δὲ χρο-
 νῶν σωμαλοφίῳ μετὰ τὴν σωμαλίσμῳ τὴν δὲ
 ἴν' αὐτῶν.

καὶ ἰατρῶν ἐλίζετο. πολλὸν δὲ ἴσμεν Ἄργος
 ἰατρῶν.

αὐτὸ τὸ, ὡς Ἄργος. Εἰς μὲν δὲ ἴνα ἔχοντα
 ὁ Ἄργος τῇ Ἀργείᾳ. Ἄργος ὅτι ποταμὸς ἔ-
 ρασιν. ὅτι τῇ Ἀργείᾳ ὅτι. ὅτι τὰς Ἄρ-
 γας ἐκ στυμφαλίδος Ἀργείας λαμβάνει,
 καὶ Ἀργείας λίμνης Ἀργείας στυμφαλίδος
 δὲ, ὅτι τὰς Ἄργας μυθολογῶσι τὰς Ἄργας
 Ἡρακλῆος ἐξόμασι καὶ τυμπαίοις ἐξελ-
 θήσας, καὶ αὐτὰς καλεῖται στυμφαλίδας. διὸ
 ταῦτα δὲ ὑποφῶς φασί ὅτι τὸ ποταμὸν, ἐκπέ-
 πην ὡς τῇ Ἀργείᾳ, ὅτι ποταμὸν ἐπὶ ἔργῳ τὸ
 ποταμὸν. ὅτι Ἐρασινὸν καλεῖται, καὶ Ἀρσι-
 νον. ὅτι καὶ Ἄργος ὁμώνυμος ἐκ τῇ Ἀρκα-
 δίας ὡς τὸν Ἄργον ἀργαλόν. Ἄργος δὲ
 ὅτι Ἐρετρικός, καὶ ὅτι τῇ Ἀθήνῃ, καὶ Βρα-
 ρῶν. ἀκνὴ δὲ καὶ Ἀμυμώνης τῆς Ἐρμῆος, καὶ
 Λορῶν. ὅθεν Ἀργείας τῇ Ἀργείᾳ δὲ, καὶ
 Ἀμυκλῶν, ὅτι τὴν Ἄργον ἰσορροῦσι.
 Ἄργος δὲ τὸν γημοφύλον καὶ θαρμῶς ὅτι αὐτῇ,
 πρὸς οἰκίαν τῆς Ἄργας, Ἀργείας καλεῖται. τὴν μὲν
 ἐν χώρῳ συγχροῦσιν ὀνόματι. αὐτὴν δὲ
 τὴν πόλιν ὅτι ἀνδρῶν χωρίον καλεῖται. φρεσ-
 των δὲ ὀνόματι, ὅτι τὰς Δαναῖς ἀνδρῶν
 σιν, ὡς ἐκείνων δὲ ὀνόματι, ὅτι ὅ, καὶ τὸ ἴ-
 πος ὀνόματι.

Ἄργος αὐτὸν ὅτι Δαναῖς θίσει Ἄργος
 ὀνόματι.

τὸν δὲ φρεστων τὴν Ἄργον, καὶ ὀνόματι
 ὀνόματι, ὅτι καὶ ὀνόματι ὀνόματι. ὅτι ὀνόματι
 ὀνόματι, ὀνόματι ὀνόματι. τὴν δὲ ὀνόματι
 ὀνόματι Ἀργείων οἰκίαν λέγει Δαναῖς, ὅτι
 ὀνόματι ὀνόματι αὐτῶν ὀνόματι ὀνόματι ὅτι
 τῶν ὀνόματι ὀνόματι ὀνόματι, ὡς τὸ κατ' ἐνεί-
 πιδον.

Πελαγονίαν ὀνόματι ὀνόματι τὸ πρῶτον,
 Δαναῖς καλεῖται ὀνόματι ὀνόματι αὐτῶν ὀνόματι.

Ἔστι καὶ τὰ ὀνόματι αὐτῶν, καὶ ὀνόματι τὴν
 Ἀργείαν ὀνόματι, καλεῖται δὲ πρὸς ὀνόματι. οἰ-
 μαί δὲ ὅτι καὶ Πελαγονίαν, καὶ Δαναῖς, ὡς
 πρὸς Ἀργείας, ὅτι ὀνόματι τὴν πόλιν, αὐτῶν,
 πρὸς Ἀργείας, ὅτι ὀνόματι τὴν πόλιν, αὐτῶν,
 πρὸς Ἀργείας, ὅτι ὀνόματι τὴν πόλιν, αὐτῶν.

Ἀργος

Eionas, Troezenem, uitifera[m]q[ue] Epidaurū Aeginam, & Maseta, bonorum proles Achiuium.

Dic[tu]m est de Argis: etiā de reliquis iam uerda facienda. Receptaculi atq[ue] arcis loco Tiryntem habuisse uidetur Proetus, operaq[ue] Cyclopu[m] muniuisse. quos aiunt numero fuisse septem, cherogasteres appellatos, quasi si Manuuentres diceres, quod sua arte uictum sibi uquerent: uenisse autem ac citos ē Lycia. ac fieri potuit, ut quę apud Naupliam sunt speluncę, & opera in ijs, nomina ab his Cyclopi[bu]s habeant. Arx est Lycimna, Lycimnij de nomine distat a Nauplia xii circiter stadijs. Verū[m] & illa deserta est, & quę in propinquo est Midea, accentu in media syllaba collocato. (Midea enim Bęotica tonum in Mi syllaba habet.) Prope hanc est Profymna, quę templum habet Iunonis. Pleasq[ue] earum Argiui ob rebellionem habitatoribus nudarunt. Incolarum alij a Tirynthe Epidaurum uenerunt, alij ab Hermonia ad eos qui Halięs (.id est, si uerbum uerbo reddas piscatores.) dicebātur, alij ab Asine (.qui & ipse uicinus est Argię propinqu[us] Nauplię) Lacedęmoniorum in Messeniam sunt deportati, & oppidum Asine, eiusdem cum Argolica nominis. Etenim Lacedęmonij, ut ait Theopompus, ampla ditione potiti quam alijs eripuissent, in ea collocauerunt quos ab se confugientes reciperent: eoq[ue] Nauplienses recesserunt. Hermione una est de non obscuris urbibus, cuius marginem maritimam incolunt qui quod ē mari quęstum faciunt Halięs siue piscatores dicuntur. Breuis ad inferos descensus esse dicunt apud Hermionenses: itaq[ue] ibi mortuis portorium. (Gręci nauum appellant.) non imponitur. Porro Asinen Dryopum fuisse domicilium perhibet. siue eos. (quod Aristoteles ait.) Dryops Arcas eo transtulit, cū ante circa Spercheum habitarent: siue ab Hercule fuerunt ē Doride quę iuxta Parnasium est eieci. Iam Scyllaeum quod est 29 Hermionę uicinum, nomen habere aiunt a Scilla Nisi filia: quam a Minoę, quod ei amore ipsius impulsā, Nisęam p[er]didisset, in mare demersam, fluctibusq[ue] eo eiectam sepulturę compotem factam ferunt. Eiones (.uox litus significat.) pagus fuit, quem hominib[us] uiduatum Mycenę nauale sibi fecerunt. postea temporis delicta, ne nauale quidē iā est. Troezen Neptuno sacra est, unde & Posadonia (.id est Neptunia.) olim dicta fuit: urbs non ignobilis, a mari ad xv stadia distans. Ante portum eius,

Τροϊζήν, Ηϊόνας τε, καὶ ἀμπιλόγυτ' ἐπιδάουρον,

Οἷτ' ἐχ' Ἀγίναν, Μάσητά τε ἑσσοὶ Ἀχαιῶν.

Ταῦτα δὲ πρὸς μὲν τῷ Ἀργεὶ ἔρη. πρὸς εἰ δὲ τ' ἄλλων λιπτόν. Τη μὲν ἔν Τίρυνθι ὀρμητικῶς χηναὶ δὲ παρὰ Προῖτος, ἐπὶ χηναὶ δὲ Κυκλώπων, ὅς ἐστιν ἡ πρὸς ἑλπίδα, καλεῖται δὲ γαστροχέρας, ἡ φορμύρας ἐκ τ' τέχνης. ἡ δὲ μετὰ πέμπτῃς ἐκ Λυκίας. καὶ ἴσως τὰ ἀπὸ λαλα τὰ πρὸς τὴν Ναυπλίαν, ἐπὶ τὰ γὰρ αὐτῶς ἐργαζόμενοι ἐπὶ ὠνυμάδην. ἡ δὲ ἀκρόπολις Λυκίμνα ἐπὶ ὠνυμάδην Λυκίμνιν. διέχει δὲ τ' Ναυπλίας πρὸς δ' ὠδεκα σταδία. ἔρημ' δ' ὅστις Ἀχαιῶν, ἐπὶ πλησίον Μιδείας, ἐπὶ ὅρα ὅπου ἐλ βουαῖνης. ἐκείνη γὰρ ὅστις Μιδείας, ὡς πρόνοια. αὐτὴ δὲ Μιδείας ὡς Τεγείας, αὐτὴ δ' ὁμορ' προσύμνα, καὶ αὐτὴ ἰσορ' ἐχέουσα Ἡρας. ἡρῆμισαν δὲ τὰς πλείους οἱ Ἀργεῖοι ἀπέθυσαν. οἱ δ' οἰκιστὰς οἱ μὲν ἐκ Τίρυνθ' εἰς ἐπιδάουρον ἀφίγοντο, οἱ δὲ ἐκ ἐρμιόνης εἰς αὐτὴν Ἀλκίης καλεσμένους, οἱ δ' ἐκ ἐλπίδης. καὶ αὐτὴ δὲ ἐκείνη ἐλπίδης Ἀργείας πλησίον Ναυπλίας Λακιδαιμονίων, εἰς τὴν Μεσσηνίαν μετωκίσθησαν. καὶ ἡ ὁμώνυμος τῇ Ἀργολικῇ ἐλπίδης πόλιν. Οἱ γὰρ Λακιδαιμόνιοι, ὡς φησὶν ὁ θεόπομπος, πολλὰ κατὰ κτησάμενοι ἐλπίδης, εἰς ταύτην κατέκτισον. ὅς αὖ ὑποδείξαντες τὸ φύλλον τῶν αὐτῶν. καὶ οἱ ἐκ τ' Ναυπλίας ἐκείνην ἀνέχοντες. ἔρμιον δ' ὅστις τ' ἐκ ἀσπίων πόλεως, ὡς τῇ παραλίαν ἐχέουσι Ἀλκίης λεγόμενοι θαλαττῶρος ὅς ἔχοντες αὐτοὺς. τῶν ἔρμιονδ' οἱ τὸ τε δούλην τὴν εἰς αὐτὴν κατὰ βασιρ' αὐτοπομοίαν. Διόπερ ἐκ γῆρας αὐτῶν εἰς νεκροὺς ναύλου. Δρυόπων δ' οἰκιστῶν φασὶν ἐκ ἐλπίδης. αὐτὴ ἐκ τῶν πρὸς Σπερχέον πόλιν ὅπου τὰς αὐτῶν δρυόπων τῶν Ἀρκιδ' ἐκείνην σάουτ' ἐκ ταύτης, ὡς Ἀριστοτέλης φησὶν. ὅς Ἡρακλῆς ἐκ ἐλπίδης τὸν παρνησέον Δωρίδης ἐξελάσαντες αὐτοὺς. Τὸ δὲ Σκύλας τὸ πρὸς ἐρμιόνη, ὡνομάσθη φασὶν ἀπὸ Σκύλας ἐλπίδης Νισσθυγατρός, καὶ ἐξ ἐρωτὸς πρὸς τὴν Μίνω τῇ Νισαίαν κατὰ ποταμὸν καὶ φασὶν ὅτι αὐτῶν δ' οἱ δ' ἐκκυμαθῆσαν, ταφῆς τυχεῖν. Ηϊόνες δὲ ἐκείνη τῆς καὶ ἐρμιόνης αὐτῶν Μυκηνῶν ναύσταθμον ἐπέστησαν. ἀφανισθεῖσα δ' ὕσσορον οὐδὲ ναύσταθμον ὅστις. Τροϊζήν δὲ ἑρὰ ὅστις ποσειδωνίαν, ἀφ' ἧς καὶ ποσειδωνία ποτὶ ἐλπίδης. ἐπὶ ὅρα τῆς θαλάττης εἰς πρυτανικὰς ἐκείνη, ὅς αὐτὴν ἄσπετον πόλιν. Πρυτανίαν τ' ἡ λιμὴν αὐ-

cui Po-

τῆς πόλεως τοῦτομα Καλαυρία τοῖς ἰδοῦν
 ὅσον τριακονταεπίδες ἔχον τὸν κύκλον. φη-
 τοῦτο δὲ ὡς αὐτὸς εὐσεβὲς δὲν ἰδὼν. Ὁ φα-
 σὶ τὸν θεὸν ὁδὸν ἀλλὰ φασὶ πῶς μὲν Λα-
 τῶν Καλαυρίαν ἀντιδόντα Δῆλον, πῶς
 ἐπὶ Ὀλλυα ἢ Ταίναρον ἀντιδόντα εὐθὺς. Ἐ-
 φορ δὲ καὶ τὸν χρησμόν λέγει·

Ἰὼν βίη Δῆλον τι Καλαυρίαν τι νείμεις.
 εὐθὺς τ' ἠγαθὶ λυ, ὅ Τάιναν ὡς μόνητα.

Ἡ ἢ καὶ Ἀμφικτυονία τις, πῶς τὸ ἰδὼν
 ὁδὸν, ἐπὶ τὴν πόλιν, αἰματῶν φθυσίας.
 ἔσαν δὲ, Ἑρμιῶν, Ἐπίδωρον, Ἀΐγινα, Ἀἰ-
 γίνα, Πρασιῆς, Ναυπλίας, Ὀρχομενὸς ὁ Μινύ-
 κος. ὡς μὲν δὲ τὴν Ναυπλίαν Ἀργεῖοι συ-
 νιτίλιν, ὡς Πρασιῶν ἢ Λακιδαιμόνιοι.
 οὕτω δ' ἐπικράτησεν ἡ ἑμὴ τῶν θεῶν
 πρὸς τοὺς Ἕλλησι, ὥς καὶ Μακεδόνες διω-
 κόμενοι ἀπὸ τοῦ μίχου δόξω ἐφύλακτῶν πως
 τῆς ἀστυλίας, καὶ τοῦ ἐκείνης ἀκρωτῆρος ἐδόντο
 αὐτοῖς Καλαυρίαν καταφυγόντας. ὅπου γὰρ
 εὐδὲ Δημοδοκὸν ἐδάξαντο Ἀρχίας Βιάσεως
 ἐραλῶντες ἔχον, ὅς περ ἐτίτακτο ὑπὸ Λύ-
 ππῆρος δόντα ἄγαθον ἐκκένον, ὅ τῶν ἑλ-
 λων ῥητόρων ὅν ἐν τοῖς τῶν φθυσίας ὄντων
 ταῖς πρὸς πλοῖσις ἀλλὰ πᾶσι ἐπὶ τῶν
 μὴ ἔπασι γὰρ, ἀλλ' ἐφθον φαρμάκων πρὸς ἁλ-
 ῶς ἰατρὸν τὸν ἑλῶν. Τροίλῳ ἢ καὶ Πιθηῶν,
 οἱ Πίλοπος, ὁρμηθέντες ἐκ Πιπιδῶν, ὁ
 ἢ τῆς πόλεως ὁμώνυμον ἑαυτῶν κατέλιπον,
 ὁ ἢ Πιπιδῶν βασιλεύοντι, ἐκένον ὁρμηθέν-
 τας. Ἀἰθῶν δ' ὁ πῶς κατέλιπον πλοῖσις Ἀ-
 λικαρνασσὸν ἐκένον. ἐρδῶν δ' ὅς τοις Κα-
 ρεῖοις, ὅς τοις Τραϊκοῖς. Ἡ Ἐπίδωρον δ' ἐκα-
 λῶν Ἐπίδωρον. φησὶ γὰρ Ἀριστοτέλης, κα-
 ταχῶν αὐτῶν Κάρας, ὡς πρὸς ἢ Ἑρμιῶν. τ'
 δ' Ἡρακλῆος ἑλθόντων, ἰώνας αὐτοῖς
 σιωποῦσθαι αὐτοῖς ἐκ Πιπιδῶν τετραπόλεως
 σιωποῦσθαι αὐτοῖς Ἀργεῖοι. καὶ αὐτοῖς δ' ἐκ Ἀ-
 ργῶν ἢ πόλεως, ὅς μάλιστα ὁρμηθέντων ὑπὸ
 αὐτοῖς Ἀσκλαπιοῦ δόρατος ἀντιδόντος παρὰ
 Λαπίνας περὶ τοῦ μίχου, καὶ τὸ ἰδὼν πᾶσι
 ἔχοντες αὐτοῖς τῶν τε λαμνόντων, καὶ τὴν αἰμα-
 τῶν πινάκων, ὅς οἱ ἀναγκασμένους
 τυγχάνουσιν, ἀντιδόντας, καὶ τῶν φθυσίας
 τῶν Τραϊκῶν. καὶ τῶν δ' ἢ πόλεως ὅς μὴ καὶ
 Σαρωνικὸν κόλπον, καὶ τὸν πόρρον ἔχοντα
 δ' ἰατρὸν κατέλιπον, ἐπὶ τῶν πῶς ἀνατο-
 λὰς διεκίνας. πῶς καὶ τῶν δ' ὁρμηθέντων ὑπὸ
 μίχου πῶς τῶν δ' Ἀσκλαπιοῦ, ὡς τῶν ἑρμι-
 ῶν τε καὶ φθυσίας πᾶσι κατέλιπον. μετὰ τὴν ἢ
 Τροίλῳ καὶ ἢ Ἐπίδωρον, καὶ τῶν ἑρμι-
 ῶν τε καὶ φθυσίας ὁμώνυμον τῶν. Πα-
 ρὰ τοῖς ἰδὼν ἢ ὅς ποσιν αὐτοῖς κατέλιπον, μετὰ

cui Pogoni, id est barbæ, nomen, facit Calau-
 ria, insula parua, circulo xxx circiter stadio-
 rum contenta. ibi fuit asyllum Neptuni, quo-
 niam ferunt permutatione contracta Calau-
 riam pro Delo recepisse à Latona, ab Apollī
 ne pro Pythia Tanarum. Et oraculum quo-
 que refert Ephorus:

Par ratio est Deli uel Calauriæ uel tenendæ:
 Pythia idem tibi sit, quod in auras Tanar-
 us altus.

Fuit & Amphictyonum conuentus qui-
 dam ad hoc templum, ciuitatum septē. qua-
 rum nomina Hermione, Epidaurus, Aegina,
 Athenæ, Prasiz, Nauplia, Orchomenus Mi-
 nyæus. ac pro Nauplia contribuebant Argi-
 ui, pro Prasiz Lacedæmonij. Adeo autem
 ueneratio istius Dei apud Græcos inualuit,
 ut & Macedones Græcia in suam redacta po-
 testatem adhuc ius asyli illesum seruauerint,
 ac qui supplices in Calauriam confugissent,
 inde auellere sint ueriti. quādo Archias etiā
 armata stipatæ manu Demostheni uim ibi in-
 ferre non fuit ausus, cū ei ab Antipatro in-
 iunctū esset, ut & huius, & alios qui simili in-
 crimine essent oratores uiuos sibi adduce-
 ret: sed uerbis eū ex asylo abstrahere frustra
 est conatus, cum haustū ueneno se uita exsol-
 uere Demosthenes occupasset. Præterea
 Troezen & Pittheus Pelopis FF. ἐ Πισατιδε
 profecti sunt: quorum ille urbem sibi cognō-
 minem reliquit, hic ei succedens ibi regna-
 uit. Anthes uerò qui antè ista loca obtinue-
 rat, nauibus auctus Halicarnassum condi-
 dit. quā rem in Cariz & Troiz rebus expō-
 nemus. Epidaurus, antè Epitaurus dicta fu-
 it. Aristoteles enim & hanc, & Hermionem
 ait Cares tenuisse: reuersis autem postlimi-
 nio Heraclidis, Ionas se ijs socios eius habi-
 tandæ adiecisse, qui ex Attica tetrapoli eos
 ad Argos comitati fuerant. hæc quoque urbs
 obscura non est maximè propter Aesculapi-
 um, qui ibi claret, crediturque omnis generis
 morbos depellere, semperque templum refer-
 tū habet ægrotantibus, ac tabellis dedicati-
 cis, in quibus quo quisque morbo liberatus
 fuerit consignatū extat, sicut & in Co, & Trio-
 cæ. Sita est Epidaurus in intimo secessu sinus
 Saronici, xv stad. circumitione nauali, æstiuo
 ortui opposita. ad mare usque montib. altis in-
 cludit, ut natura loci undiquaque sit pbe mu-
 nita. Troezenem inter ac Epidaurū locus fuit
 munitus Methana, eiusdem nominis penin-
 sula: apud Thucydidē qdā codices Metho-
 nem

νῆαυ, ἐπιδόσαν τοῖς ἀρχαῖοις οἰκίτοισιν.
 Ἀποίκους δ' ἐσταλὼν Αἰγινῆται, ἔς τε Κυ-
 δωνίαν τ' ἢ Κρήτην, καὶ ἄς Ὀμβρίκας. Εφο-
 ρὸν δ' ἐν Αἰγίνῃ ἀργυροῦ προῶν κοπιῶσαι
 φασὶν ὑπὸ οὐδ' ἄλλου. ἐμπόει δ' ἄρ' ἡγεῖσθαι,
 ὅσα τ' ἐλπεύοντο ἐν χώραις, τ' αὐθρόων
 θαλάσσης γέντων ἐμπορικῶς. ἀφ' οὗ τὸν ῥῶ-
 π' Αἰγινάϊον ἐμπολὴν λέγουσι. ὃ δ' ἡ ποιητὴς
 γνῶσθαι μὲν χώρας λέγει σιωπῶν, ὥς περ καὶ
 ἡμεῖς.

Οἷδ' ὕμνῳ γνέμοντο, καὶ Ἀνλίδας, —
 Οἷδ' Ἀργος τ' ἔχον, Τίρυνθ' αἶψ' ἐκείνοισιν.
 Ἑρμιόνην, Ἀσίνην τε βαδῶν ἤν' ἡλόπορ-
 χέας

Τραζίν', Εἰόνας τε —
 Ἄλλοι τε δ' ἔχ' ὡς ἐστὶ τῇ τάξει,
 Σχοῖνον τε Σκωλόν τε θείσσαν Γραῖάν τε —
 Τὰ τ' ἐν ἡμέραις ταῖς νύκτις συμφράζα,
 Οἷρ' ἰθάκην ἔχον, —
 Καὶ Κροκύλῃ γνέμοντο. —

τὰ γὰρ Κροκύλῃ ἐν τοῖς Ἀκαρνασίων.
 οὕτω δὲ καὶ νῦν τῇ Αἰγίνῃ τὸν Μάσσητα συ-
 νήσαν, ὅντα ἐν Ἀργολικῇς ἡμέραις θύρας ἢ
 Ὀμφρον ἢ ἐκ ὠνομασθῆναι. οἱ δ' ἄλλοι δευ-
 λῶσι ποδὶ ὡς Ἀργείοις καὶ Λακεδαιμονίοις
 συνῆσαν ἐγὼν, τριακοσίοις πῶς ἦσαν οἷος.
 γνῶσθαι ἢ Λακεδαιμόνιοι, στρατηγὸν δ' ὅθεν
 αἰδῶν. ἔν δ' ἐφασὶ τὸ χωρίον ὡς ὁ Θεοκυδίδης
 ἐν τῇ Κωνσταντίνῃ τῇ μὲν μεθεοῖαν ἐν Ἀργεί-
 ας, ἐν τῇ Λακωνικῇ. εἰσὶ δ' ὅτι οὐαὶ, τὸ πο-
 γνώμεν. ἐν Ἀργολικῇ καὶ Κιχναίᾳ, αἱ
 ἡμεῖς τῇ τῇ ὁδῷ τῇ ἐκ Τηγίας ἔς Ἀργος,
 ὅσα τ' Παρθενίᾳ ὄρεας, ἐν τῇ Κρεοπέλῃ. ὁ μα-
 ρος δ' αὐτὰς ἐκ οὐδ' ἐν, ἐπὶ τὸ Λυκαργίον,
 ἐπὶ Ὀρενίας. αὐτὰς δ' εἰσὶ ἐν Ἀργείας, ἢ ἢ
 ὁ μόνοντος ἐπὶ ὄρεα, αἱ δ' ταῖς Ὀρενίας, ταῖς
 μετὰ τὸν Κορίνθον, ἐν Σικυνῶντος ἰσθμῷ.
 τῶν δ' ἢ ἐν Πελοπόννησιν πόλιν γνῶσθαι
 ταῖς γέγονασι, καὶ μετὰ νῦν ἔστιν Ἀργος τε
 Σπάρτην τε. ὅσα δ' τὸ πολυθρόνον, ἢ καὶ
 δὲ μακρολογεῖν πόρι αὐτῶν. τὰ γὰρ ὑπὸ
 πάντων ἡμεῖς λέγειν ὁφείμεν. τὸ πα-
 λαῖον μὲν ἐν ἡμεῖς τὸ Ἀργος μᾶλλον,
 ὑστέρων δὲ καὶ μετὰ πάντος ὑπερβάλλοντο
 Λακεδαιμόνιοι, ἐν δὲ τῇ ἐκείνῃ τῇ αὐτονομί-
 ας φυλάττοντες. πάλιν αἱ δ' ἐν μικρὸν πῶς
 πηλαίαν αὐτῶν συνήλθον. Ἀργεῖοι δ' ἐν ῥῶ-
 ν ἢ ἐκ οὐδ' ἐφ' αὐτῶν, ἀλλὰ πῶς τῇ τέχῃ ἐπίσσε,
 γράφει δὲ ἡμεῖς ὡς οἱ κεραμίδας ἀφ' ὧν ἄ-
 νωθεν αὐτῇ κεφαλῇ. ὑπὸ ἄλλοις δ' ἐγγύον
 ἐν βασιλείᾳ. μεταχρόνους δὲ τ' Ἀχαιῶν
 συνημάτων, σὺν ἐκείνοις ὡς τ' ἢ ῥωμαίων
 τὸν: cumque in Achaicum se corpus inseruissent, unā cum eo in Romanorum

pristinis reddiderunt incolis. Colonos mi-
 serunt Aeginetæ & in Cydoniam Crætæ, &
 in Vmbricos. Ephorus in Aegina primò ar-
 gētum à Phadone cufum fuisse scribit: cum
 ea insula esset facta emporium, insulans ob
 terræ sterilitatem in mari negotiantibus. un-
 de & dici ceptum, Aliquem uiles Aegineta-
 rum merces tractare. Iā Homerus aliquan-
 do regiones continenter describit ut & sitæ
 sunt. ut in his.

Quicq̃ Hyriam coluere, atq̃ Aulida — & *Iliad. β. 496.*
 Argos qui tenuere, & q̃ Tiryinthia claustra, *ibid. 559.*

Hermionemq̃, Asinemq̃, sinus quā stringi-
 tur altus,

Troæcenum, Eionasq̃ —

Alicubi ordinem conturbat: ut

Schoenumq̃, Scolumq̃ —.

Thespeam, Gramq̃ —

Et insulis ea annumerat, quæ sunt in con-
 tinente.

Qui tenuere Ithacam —

Quas sedes Crocylæa —: est enim Ithaca *ib. 632.*

insula: Corcylæa autē sunt in Acarnania. *ib. 633.*

Eodem modo hic cum Aegina Masetem cōiun-

xit, qui in Argolica situs est continente. Thy-

ream autē Homerus non nominauit, de qua

apud alios trito sermone traditur trecentos

Argiosos cum totidem Lacedæmonijs pu-

gna decreuisse, ac uictoriam Spartanis astu

Othryadæ fuisse partam. Siram esse ait Thu-

cidides in Cynuria, ubi fines Argiæ & Laco-

nicæ cōeunt. Sunt & Hysia locus Argolicæ

nobilis: & Cenchreæ sitæ in uia quæ Tegea

Argos ducit per montem Partheniū & Cre-

opolium. Homerus ista loca non nouit, sicut

neq̃ Lycurgium, neq̃ Orneas, pagos Argiæ:

quorum ille idem cum monte gerit nomen,

hic cum Orneis inter Corinthum & Sicyo-

nem situs. Sed omnium quæ in Peloponne-

so sunt urbium, illustrissimæ fuerunt, suntq̃

etiamnum Argos ac Sparta: ut propter ea-

rum celebritatem uulgatam non sit nobis, p-

lixior de ijs sermo instituendus, ne ab omni-

bus dicta repetere uideamur. Antiquitus q-

dem fama Argos superabat: sed inferioribus

temporibus Spartani omnibus modis supe-

riores fuerunt, libertatem suam perpetuò ser-

uantes: nisi quod exiguis quibusdam in re-

bus offenderunt. Argiui sanè Pyrrhum

non admiserunt, sed is ante muros cecidit,

coniecta in caput eius à uetula (ut aiunt)

quadam tegula. sub alijs tamen regibus fue-

uenerunt potestatem. atque etiamnum constat urbs, secunda à Lacedaemone dignitate. Deinceps iam dicamus de ijs locis quæ Mycenis & Agamemnoni subdita in recensione natiuium his uersibus memorantur:

Mad β. 369. Tum qui turrigeris sedes tenuere Mycenis,
Quiq; amplam coluere Corinthum, altasq;
Cleonas,

Orneasq; & Arethyræq; moenia amcenæ,
Et Sicyonem, erat Adraștiq; regia primū,
Quiq; Hypereſiam, qui sublimem Gonoëſſam,

Et qui Pellenen, quiq; Aegion incoluerunt,
Litus & Aegiali totū, ſpaciōſam Helicenq;.

Mycenæ. Mycenæ quidē hodie non superſunt. Cōdidit autem eam urbem Perſeus: ei Sthenelus, huic Eurystheus ſucceſſit. iſdem Argis, quoq; imperabant. Eurystheus ad Marathonē facta aduerſus Herculis filios & Iolaum expeditione, quibus auxilio Athenienſes uenerunt, in pugna fertur cecidiſſe. corpusq; eius in Gargetto eſſe ſepultum, caput ab Iolaopreciſum ſeorſim humatum Corinthi iuxta fontem: i Acariam, propter uia qua curſus incedunt: locoq; nomen eſt Eurysthei caput. Cæterū Mycenæ tranſierunt in potestatem Pelopidarū ex Piſatide proſectorum: deinde Heraclidarum, & eorum qui Argos obtinebant. Poſt naualem autem pugna Salaminiam Argiui cumq; his Cleonei & Tegeatæ illato bello Mycenæ funditus deleuerunt, agrumq; inter ſe partiti ſunt. Cæterū Argos & Mycenæ ob uicinītatē poëtę tragici uelutī unam promiſcuē appellant. & Euripides in una eademq; fabula eandem iam Argos, mox Mycenæ appellat. ut in Iphigenia & Oreſta. Cleonæ urbs eſt ſita in uia quæ Argis Corinthum petit, in tumulto domicilio undiquaq; cincto, & pulcrē muris ornatō: ut uideatur Homerus appoſitē eas bene conditas appellāſſe. Ibi & Nemea eſt inter Cleonæ ac Phliūtem: & lucus in quo Nemea Argiui pro more celebrant: & ibi fabulantur fuiſſe Nemeæum illum leonem, eſtq; ibi Bembina uicus Cleonæ ab Argis abſunt ſtadia cxx, à Corintho xxc. & nos de Acro-

Corinthus. Corintho urbem proſpeximus. Corinthus autem locuples dicitur ob emporium in iſthmo ſitum, quod portus duos habet, unum Italiae, alterum Aſiæ obuerſum: quo ſit ut tantillo à ſe interuallo diſſiti, facile inter ſe inuicem commutare merces poſſint. Porro ſicut

ἡ βοτάνη ἄλλοι. καὶ τῶν σωτήριον ἢ πείλην
δουτὸν ὄντα τῇ τοῦδε κατὰ τὴν Σπάρτην.
ἔστι δὲ λίγιστον πόρι τῷ ὑπὸ Μυκλήναις καὶ
τῷ Ἀγαμέμνονι τεταγμένῳ τόπων ἐν τῷ
καταλόγῳ τῶν νῶν. ἐκεῖ δ' ὅπως τὰ ἴσα
οἱ δὲ Μυκλήναις ἔχον ὑπερβαλόντων πρὸς τὴν
Ἀργεῖον τὴν Κόρινθον, ἐκ Μυκλήναις τὴν Κλειωνάδα,
ὄρνθας τὴν γέμον, Ἀραυθρίων τὴν Ἰραδίον,
καὶ Σικυῶν δ' ἄρ' Ἀδριατικῶν πρὸς τὴν ἑλλικὴν
σίλῳγον.

οἱ δ' ὑπερβαλόντων τῇ ἀπὸ τῶν Γονοῦσας,
Παλιῶν τ' ἔχον, καὶ Ἀργὶ ἀμφὸς ἑκαστοῦ,
Ἀργεῖον τ' ἀπὸ πάντων, καὶ ἀπὸ ἑλλικῆν
δύρεαν.

Αἱ δὲ Μυκλήναις καὶ ἐκ τῶν ἰσθμίων ἐκείνων
δ' αὐτὰς πελοποννησίων. διὰ τὸ εἶναι δὲ Σπάρτην.
ἂν τὸν Εὐρυπιδῆ. οἱ δ' αὐτοὶ, καὶ τὸν Ἀργεῖον ἔρ
ξαν. Εὐρυπιδῆς δὲ ἐν Σπάρτῃ αἰς μαρτυρίαν
καὶ αὐτὸν Ἡρακλῆος πύλιν, καὶ ἰσθμίου, ἐκ
δυσάντων Ἀθηναιῶν, ἰσχυρῶς περὶ τὸν
τῇ μάχῃ. καὶ τὸ ἅλῳ σῶμα, τὰ γὰρ τῶν ἰσθμίων
φύλαξι. τὴν δὲ Κλειωνάδα χωρὶς τῇ Κόρινθῳ
δω, ἀρκύσαντος αὐτῶν ἰσθμίου πόρι τῇ ἑλλικῇ
νῶν τὴν Ἀκαρεῖαν, ὑπὸ ἀμαφίτην, καὶ ὁ τό
πος Κλειωνάδα Εὐρυπιδῆος Κλειωνάδα. Αἱ δὲ Μυκλή
ναις κατὰ πελοποννησίων πελοποννησίων, ὁρμηθῆ
ναις ἀπὸ τῶν Πισατῶν, ἂν τὸν αἰς αὐτὸν Ἡρακλῆ
δας, καὶ αὐτὸν Ἄργεον ἔχοντας. Μετὰ τὴν τὴν
ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχίαν, Ἀργεῖοι μετὰ Κλειων
αἶων, καὶ Τεγεατῶν ἐπιβάντων ἀπὸ τῶν
τῆς Μυκλήναις αἰετῶν, καὶ τὴν χερσὶν διεί
μαντο. διὰ δὲ τῇ γένεσιν τῆς δύο πόλεως
ὡς μίαν οἱ Ἄργεοι σιωπῶντες πελοποννησίων
δοσι. Εὐρυπιδῆς δὲ καὶ ἐν τῷ αὐτῷ ὁρ
ματῇ, ὅτι δὲ Μυκλήναις Κλειωνάδα, ποτὶ δ' Ἀργ
γῶν τὴν αὐτῶν πόλιν, κατὰ πρὸς τὴν ἑλλικ
νῶν καὶ ὄρεσιν. Κλειωνάδα δ' αἰς πόλιν μα
κρὰ τῇ ὁδῷ Κλειωνάδα τῇ Ἄργεος αἰς Κόριν
θον ὑπὸ λόφῳ πελοποννησίων πανταχόθεν,
καὶ τεταγμένως καλῶς ὡς τὸ οἰκίαις ἀρ
δά μιν δοκῶν τὸ ὑπερβαλόντων Κλειωνάδα. καὶ τὰ
δὲ καὶ ἡ Νεμεῖα μετὰ τὴν Κλειωνάδα, καὶ ὁλε
ντῶν, καὶ τὸ ἄλλος ἐν τῇ καὶ τὰ Νεμεῖα σω
λῶν ἐν τῷ αἰς Ἀργεῖοις, καὶ τὰ πόρι τὸν Νε
μεῖον λίοντα μετὰ δύρεαν, καὶ ἡ Βεμβίνα
λίοντα διέχουσι δ' αἰς Κλειωνάδα τὴν Ἀργε
σας διέχουσι καὶ ἐκ τῶν Κόρινθῳ δὲ ἑλλικ
κοντα. καὶ ἡμῶς ἐκ τῶν Ἀκροκορινθίων κατα
πύλων τὸν ἰσθμίου. ὁ δὲ Κόρινθῳ ἔχον
ὁρμηθῆς λέγει δὲ τὸν ὑπερβαλόντων ὑπὸ τῷ ἰσθμ
κλειωνάδα, καὶ δύρεαν λιμνῶν ἐν τῷ αἰς
μὲν τῇ Ἀσίας, ὁ δὲ τῇ ἰταλίας ἐχόντες δὲ, καὶ
ἐκ τῶν

[illegible]

ὅπρ κατ' ἄνοιαν πῆς πῆσπρ πῆσπρ,
ἐγὼ δ' ἄν τε γαστρὶς. λέγει δ' ἄν τῷ
ἐκδρεψαι πόλυν θ- ἄν οἱ δ' ἴππων. Δοκῇ
συγγράμματος τῶν Τριτάτων πῆς τῶν
πῆς τῶν Κύων, κατὰ τῆς ἄλλης
τέλῃς. καὶ τῆς Ἀπόλων θ- ἡ μὲν πῆς
φοιτῶν οἰκῶν, δ' ἴδωσιν ὅ μὲν σμῆνα. Κο
ἐνδοιο δ' ὑπὸ οὐλίπῳ ὄντ' ἐκένω
συνεπιμένεσκον, καὶ ἴδ' ἴα πῆς Ῥώμης
ὑποπῆχως ἔχον, ὥστε ἴδ' καὶ τῆς
δωρ πῆς ὄντων τῶν οἰκῶν αὐτῶν, ἔδ' ἔρ
σαν κατὰ τῶν βόρβορον. καὶ τῆς τῶν
μὲν οὐ καὶ ἄλλων ὅν δ' ἡμῶν, ἔλσαν δ' ἴ
τῆς κατὰ τῶν ὑπὸ Λούκιον Μομμίου.

crurū instar muri ad stadia circiter XII. Hinc porrectum litus usq; ad Pagas Megaridis, aluitur sinu Corinthiaco. sed introrsum flectitur, ita ut ad oppositū lit^o quod est ad Schœnuntē, Cenchreis uicinum per terram traduci naues possint. Inter Lechæum & Pāgas antiquitus oraculum fuit ꝑꝑ Iunonis Acreg. ꝑꝑ Sunt & Olmīx promontorium quod sinum cōfiscit, in quo Oenoa est Corinthiorum, & Pagæ Megarēsium oppidum. A' Cenchreis Schœnūs sequitur, ubi isthmus nauibus terra traducendis est arctissimus, inde Cromyonia. Ante hoc litus siti sunt sinus Saronicus & Eleusinius, qui idem est quodammodo, contiguus Hermionico. In isthmo etiam templum Neptuni est, lupo pinuum opacū, ubi Corinthij certamen Isthmīum solebant celebrare. Cromyon pagus est agri Corinthij, olim Megarici: ubi fabulatur suem fuisse Cromyoniam matrem apri Calydonij, culus suis cades inter ærumnas Thesei numeratur. Est & Tenea Corinthij agri pagus, ibiq; Apollinis Teneatæ templum. Ferunt Archiam qui Syracusas coloniam deduxit plerosq; inde secutos comites: istumq; pagum postea temporis præ alijs floruisse, & ad extremum peculiarem constituisse sibi rempublicam, ac à Corinthijs ad Romanos defecisse, Corinthioq; excisæ superfuisse. & cuidam ex Asia profecto, cum sciscitaretur oraculum an migrare Corinthum expediret, responsum fuisse

Fortunata Corinthus: ego autem sim Te-
heates.

ultimam iracundiam quidam per inscitiam in Tegeates mutarunt. Ibi narrant fuisse à Polybo educatum Oedipum. Videtur etiam cognatio quædam cum Teneatis esse Tenediorum à Tene Cycni filio, ut Aristoteles tradidit. magnumq; eius rei argumentum Apollinis cultus apud utrosq; similis præbet. Corinthij porro cum Philippo parerent, non illius modò contendendi studio acti conatus adiuuerunt, sed & pro se priuatim ita Romanos despexerunt, ut quidam in legatos eorum domum suam prætereuntes ausi sint eorum defunderè. pro quo peccato, alijsq; flagitijs mox pœnas dederunt. missò enim à Romanis iusto exercitu, Corinthus à L. Mummiò est eversa, & reliqua usq; ad Macedoniã omnia in potestatem Romanorũ uenerunt, *καὶ αὐτὴ. περικυβήσους γὰρ ἀφισιλόγου σπαρτιάς, αὐτὰ τ' ἄλλα μὲν Μακεδονίας ὑπὸ Ῥωμαίοις ἐπὶ Ἰσο*

alijs in alias partes missis ducibus. agri aut Corinthij maximam partem obtinuerunt Sicyonij. Polybius quæ in excidio Corinthie uenerunt narrando deplorans, militarē contemtum artificiorum ac donariorum inter alia commemorat. Ait enim se præsentem uidisse tabulas in solum proiectas, ac milites super ijs talis ludentes. nominatq̃ eas, Bacchū ab Aristida pictum: de quo nonnulli dictum illud putāt, Nihil ad Bacchum & Herculem Deianiræ tunica excruciatum. Hæc quidem ego non uidi, Bacchum autem illum Romæ in Cereris dedicatum inspexi, opus pulcherrimum. quæ pictura nuper unā cum tēplo conflagrauit incendio. Sed & ferè pleraq̃ & præstātissima donariorum quæ Romæ sunt, Corintho allata fuerunt: quædam etiam circum uicinæ urbes adeptæ sunt. nam Mummius homo (. ut traditur.) magnanimitatis quàm artificiorum studiosior facilè petentibus ea largiebatur. Et Lucullus cum Bonæ Fortunæ templum, porticumq̃ adornaret quandā, Mummiū rogauit ut tabulas, quas haberet, sibi utendas daret ad ornatum templi, donec illud dedicaret, pollicitus se à dedicatione redditurum. quod promissum postea non impleuit, sed templo dedicata Mummiū auferre inde, si liberet, suas tabulas iussit. Quod cum Mummius æquo animo ferret, neq̃ iacturam tabularum factam quicquàm curaret, maiorem dedicatore laudem tulit. Sed Corinthus cum diu deserta iacuisset, instaurata est à Diuo Cæsare propter loci opportunitatem, missis eò in coloniam libertinīs plurimis. Hi cum rudera cepissent moliri, simulq̃ sepulcra effodissent, testacea opera plurima, atq̃ etiam ærea multa inuenerūt. quorum admirati artificium, nullum sepulcrum non effoderunt, magnaq̃ id genus rerum copia potiti, ijsq̃ magno diuēditis, Romam impleuerūt. Necrocorinthijs: sic enim appellabant quæ è sepulcris erant ablata opera, maximè testacea. quæ cum initio in magno precio, neq̃ æreis Corinthijs operibus haberentur uiliora, tandem studium ijs impendi desitum est, cū deficerent testæ, & pleraq̃ figlina nō pbarent. Fuit Corinthi urbs magna, semperq̃ diues, copiamq̃ tulit uiroři & ad res ciuiles tractandas idoneorū, & ad artificia exercēda. maximè. n. Corinthi ac Sicyone pingēdi ac fingendi aliaq̃ id genus artes auctæ sunt. Solū habuerūt nō admodum gleba terre felix, sed obliquū & asperū: unde uulgò

γ' ἄλλοις ἄλλων πεμπομένων πρακτῶν. τὴν δὲ χώραν ἔχον Σικυνῶνιοι τὴν πλεῖσιν ἐν Κορινθίᾳ. πολὺ βίθ' δὲ τὰ συμβαίνοντα ποδὶ τῶν ἁλῶσιν γ' οἰκόν μορῆ λιβαν, πῶσιθ' οἰκῶν τὴν στρατιωτικὴν ἀλιφείαν τὴν ποδὶ τὰ τῶν τεχνῶν ἔργα, & τὰ αναθήματα. οἱ γὰρ ἰδὲν πρὸς ἑξήμιλλους πίνακας ἐπ' ἐδάφους, πετρώδεις δὲ οὗ στρατιώτας αὐτὴν τῶν. ὄνομα δ' αὐτῆς, ἀρκεῖ δ' ἡ γράφω τῶ Διονύσου· ἐφ' ἧς πρὸς ἐρηθὰ φασὶ τὸ, δ' ὅτι πρὸς τὸν Διόνυσον, & τὸν Ἡρακλέα τὸν ἱαταπνεύμενον τῶ τ' ἀνιάντασχετῶν. τὸ τὸν μὲν ἐν ἑωράκαμν ἡμεις, τὸν δ' Διόνυσον ἀνακείμενον γ' ἔσθ' ἀμφοτέρω ἔσθ' ὅτι Ρώμῃ καλίσσον ἔργον ἑωράμεν. ἔμπροσθεν γ' ἡ τῶν νεώ, συνφανίδος καὶ ἡ γράφῃ νεώσι. Σχεδὸν δ' ἐπὶ τὰ τῶν ἁλῶν ἀναθημάτων τῶν γ' Ρώμῃ, τὰ πλεῖστα, καὶ ἀρκεῖ γ' ὅτι δὲ γ' ἀφ' ἑξῆς πινὰ δὲ καὶ δὲ ἐν κλητῶ τ' Ρώμης πόλεις ἔχον. Μεγαλόφρων γὰρ ὅν μᾶλλον ἢ φιλότεχνον· ὁ Μόμμιος, ὡς φασί, μετεδίδ' ὅτι ἐδάφους πρὸς ἀνθρώποις. ἀδύνατος δὲ ἱαταπνεύμενος τὸ ἐν τυχεῖς ἰδὲν, καὶ σοὶ πινὰ, χρῆσιμ' ἡ τῆς αὐτῶν ὡς ἐχον αἰσθητῶν τῶν ὁ Μόμμιος, ὡς κομῆσιν τὸ ἰδὲν μετὰ ἀναδ' ἑξῆς, ἥτ' ἀφ' ἑξῆς. ἐν ἀπ' ἑξῆς, καὶ αὐτῶν, ἐν κλητῶν αἰσθητῶν. πρὸς ὡς δ' ἡ τῶν γ' ἐκείνος, ὅτι φροντίζας τὸ γ' ὡς τ' ἀνδρὶ καὶ τῶ ἀναθῆναι μᾶλλον. Πολὺν δὲ χρόνον ἐρήμῳ μένασθ' ὁ Κορινθίος, ἀνελθὼν πάλιν ὑπὸ Καίσαρος τῶ διδ' ὅτι δ' ὅτι φροντίζας πρὸς πλεῖστα, οἱ τὰ ἐρείπια κινουμένων, & οὗ τὰ φῶς συνανασκάζοντες, ἐν εἰσὸν ὁ στρατιῶν ὁ δὲ δύναται πλεῖστον, πολλὰ δὲ καὶ χαλκώματα. θαυμάζοντες δὲ τῶ ἱαταπνεύμενον, οὐδ' ὅτι τὰ φῶς ἀσπιδώμενον εἶσθ' ἡ, ὡς τὸ δὲ τῶν τοιούτων. καὶ ὁ ἀσπιδώμενος πολλὰ, Νικητορείων ἐπὶ πλεῖστον τὴν Ρώμῃ. ὅτι γὰρ ἡ κάλῃ τὰ ἐκ τῶν τοιούτων ληφθέντα, καὶ μάλιστα τὰ ἐστρατιῶνα. ἱαταρχῆς ἡ ἐν ἐκείνῳ σφῆδρα ὁμοῦ ὡς ὅτι χαλκώμασι ὡς Κορινθίῳ ἔσθ' ὅτι ἐπαύσαντο ἐπὶ αὐτῆς ἐκλιπόντων τῶν ἐστρατιῶν, & δὲ ἐκ τῶν πολεμίων τῶν πλεῖστον. ἡ μὲν ἐν πόλιν τῶν Κορινθίων μεγάλο τι, καὶ πλεῖστα ὅτι αὐτῶν ὡς ἐξῆς, καὶ ὅτι τὸ ἀνὸς ἐν ἀγαθῶν τε τὰ πολυπλά, καὶ ὡς τὰς τεχνὰς τὰς δημιουργίας. καλίστη γὰρ, & γ' ταῦτα, καὶ γ' Σικυνῶνι καὶ ἑξῆς γράφῃ τε, καὶ πλεῖστα, καὶ πλεῖστα ἡ τοιαῦτα δημιουργία. Χάραν δ' ἔχον ἐκ δὲ γὰρ σφῆδρα, ἀλλὰ σφῆδρα, καὶ τραχέα. ἀφ' οὗ πάντες

πάντες ἐφύοντα κρίαντες ἑκάστωι καὶ
προμύζοντες,

Κοιμῶ ὄφρα τι, καὶ φιλάειντα.

[illegible]

uulgo superciliosa Corinthus dicta fuit: ac
prouerbum,

Colles Corinthus, atq; cavitates habet. 34

Orneæ nomen habent idem cum fluuiò prætereunte, hodie deserta, olim frequen-
tæ satis. ibi erant templum Pnapî cultû. hinc
Euphronius Priapæorum scriptor deum is-
tum appellat Orneatam. Sitæ fuerunt supra
campum Sicyoniorum, sed agrum Argiui
possederunt. Arathyrea est, quæ nunc dici-
tur Phliasia: urbs fuit regioni cognominata
ad montem Cœlossiam. postea migratum in
de est, & xxx ultrâ stadijs urbs cõdita, quam
appellauerunt Phliuntem. Pars porro Cœ-
lossæ est Carneates, unde nascitur Asopus,
qui præter Sicyoniam labens, Asopiam re-
gionem Sicyoniæ portionem distinguit. Al-
lius est Asopus qui Thebas, Plataeas, ac Ta-
nagram præterfluit. alius item Heracleæ Tra-
chinia præter pagum fluens cuius incolæ Pa-
rasopij dicuntur. quartus in Paro est Asopus
Philiis iacet in medio Sicyoniæ Argiæ, Cle-
onarum, ac Stympthali, circulo inclusa. Col-
tur Phliunte ac Sicyone templum Diæ. sic
enim Heben seu luuentatem nominant. Si-
cyon prius Meconè fuit dicta, & antè Aegia-
liæ. ædificata xx, aut ut alijs placet xii ferè sta-
dijs à mari in colle munito natura, Cereri sa-
cro uetus structura nauale est cum portu. Si-
cyoniam & Corinthiam Nemea fluuius dis-
cernit. Plurimum temporis sub tyrânis fuit
Sicyon: sed semper tyrannis usa est uiris mo-
deratis: quorû illustrissimus Aratus urbem
libertate donauit, idemq; Achaici corporis
imperator fuit, ultrò imperium deferentis, id
quæ auxit adiecta sua patria, & alijs uicinis
urbibus. Hyperesiam, aliasq; deinceps ur-
bes, quas recenset Homerus, & Aegialon, id
est litus, Achæorum nunc contingit esse usq;
ad Dymen & Eleæ fines. Regionem istam
quondam Iones possederunt, genere Athe-
nienfes. & nominabatur priscis temporibus
Aegialeæ, incolæ Aegialenses. postea ab ijs
lonia dicta est, sicut & Attica, ab Ione Xuthi
F. Traditum est Hellenem fuisse Deucalionis
filium: eum regioni circa Phthiam impe-
rasse quæ inter Peneum est & Asopum, ac
imperium filiorum natu maximè reliquisse,
reliquos emisisse extra patriam, ut sibi quis-
que sedes quærent. Ex his Dorus ijs qui
circa Parnasum habitabant in ciuitatem cõ-
positis, à se nomen Doriensium fecit. Xu-

20-1

ἐν ἡμέρᾳ παύσαι καὶ ἄνθρωποι περὶ πόλιν
 βασιλῆος τῶν δ' ἄλλων, πάλιν ὁλοῦνται, καὶ
 ἑλίκης· ἢ μὴ οὐ σωτηρίους, ἢ δ' ἔφα-
 νιδικούς· ὑπὸ λύμασι. ὁ δ' ἀνθρώπος γὰρ ὑπὸ
 σπασμοῦ τὸ πῖλιν, κατεκλυσται καὶ αὐ-
 τῷ, καὶ τὸ ἴδιον τῷ ἑλικωνίου ποταμοῦ
 ὅ, καὶ νῦν ἐπὶ πᾶσι ἰωνοῖς, καὶ θύ-
 ουσιν ἐκ τῆς Πανωνίας. Μνησκται δ' ὡς
 ὑπονοοῦσι ἡμεῖς, ταύτης ἢ θυσίας ὁμη-
 ροῦ· ὅταν φῇ·

ἀντὶς ὁ θυμὸς ἔειπεν καὶ ἥρυγρον ὡς ὅτι ταῦ
 ρ·

ἥρυγρον ἑλκόμεν· ἑλικωνίον ἀμφὶ αἶα-
 κται.

Τεκμαίρονται τε, καὶ τὸν ἐπὶ ἰωνικῆς
 ἐπικρίας τὸν ποικίλιν, μνησκόμενον γὰρ Παν-
 νωνικῆς θυσίας, ὡς γὰρ τῆς περὶ τὴν χώραν
 σωτηρίους ἰωνοῖς ἔφ' ἑλικωνίου ποτα-
 μῶν· ἐπὶ αὐτοῖς ὁ περὶ τὴν χώραν ἑλίκης
 ἐπὶ λέγονται. καὶ δὲ πῶς τὴν θυσίαν ταύ-
 τιν βασιλεὺς καθίσταται ἀνδρῶν πρὸς Παν-
 νωνίαν, τὸν τῶν ἰδίων ἀνελπιστόμενον. Τεκμα-
 ριῶνται δ' ἐπὶ μέλλον τὸ πῶς κέμενον, ἐκ
 τῶν πρὸ τῆς ταύτης περὶ τῶν περὶ τὴν χώραν
 γὰρ νομίζουσι καθίσταται πρὸς τὴν θυσίαν
 ταύτην ἰωνοῖς, ὅταν θυμὸς· ὁ ταῦρ·
 μυκίσταται οἱ δ' ἀντιλέγοντες μεταφορᾷ
 σιν ὡς τὴν ἑλίκην τὴν λεγόμεναι τεκμαίρεται
 πρὸς τὴν ταύτην, καὶ ἢ θυσίας ὡς ἐκ τῆς νο-
 μασιμῶν τούτων, καὶ τῶν ποικίλων πρὸς ἀλ-
 λαντ· τὰ ἐκ τῆς σωτηρίους. κατεκλύν-
 θη δ' ἑλίκην θύσιν ἐτίσι πρὸ τῶν λουκί-
 κων. Ἐρατοδωρὸς δ' ἐκ αὐτῶν ἰδιῶν φησὶ
 τὸν τόπον, καὶ τοὺς πορθίας λίγας, ὡς γὰρ
 ἔφ' ἡμέρᾳ ὁ δὲ ἐκ τῆς ποταμῶν χαλκί-
 ῃ καὶ ἰπποκάμπον γὰρ τῆς χαλκί, κίνδυνον φέ-
 ροντα τοῖς δικτυόσι. Ἡρακλῆδης δ' ἐφ' ἡ
 σι κατ' αὐτὸν γράφει τὸ πρὸς τὸν νύκτωρ,
 δ' ὡς κατεκλύνθη διελούσης ἢ πόλιν ἀπὸ
 θαλάσσης, ὅθεν τοῦ τοῦ χαλκίου παντὸς σὺν
 τῇ πόλει κατεκλύνθη. διελούσης δ' ἡμέρᾳ
 τῶν Ἀχαιῶν περὶ τὴν πόλιν, ἀνελίθη ἢ αὐτὸν
 νεκρὸς μὴ διώκει· ὡς δ' ὁμοίους νεῖμαι τῇ
 χώραν. Συμβλῖναι δ' ἐπὶ τῇ πόλει καὶ μὴ
 ποταμῶν. αὐτὸς γὰρ ἐκ τῆς ἑλίκης ἐκ τῶν
 τῆς ἰωνίας, αὐτὸν περὶ τῶν πρὸς τῶν ἑ-
 λικίων, καὶ τῶν πρὸς τῶν ποταμῶν
 ὅ, ἐπὶ τῇ πόλει τῶν ἑλίκων. ὁ δ' ἔφ' ἡ
 ὅθεν τῶν δ' ἐπὶ τῇ πόλει τῶν ἑλίκων. ὁ δ' ἔφ' ἡ
 παύσαι. ἔφ' ἡ ἑλίκης χεῖρας συμβῆ-
 ναι τὸ πρὸς τῇ πόλει. τοὺς δ' Ἀχαιῶν ὑπόρου δ' οὐ
 ναι τοῖς ἰωνοῖς τῶν ἑλίκων. Ἡσιόδ· ὁ δ' ἐκ
 ἑλλης ἑλίκης μνησκται θεῶν καὶ ἑλίκης·

ἐ quibus fuerunt Dyme & Patræ. tum reli-
 quas de xii istis urbibus ad se receperit, O-
 leno atq; Helice exceptis: quarum illa se no-
 luit adiungere, hæc diluvio est deleta. terræ-
 motu enim elatum mare & Helicen obruit,
 & templum Neptuni Heliconij, quod eri-
 amnum uenerantur lones, ibiq; Panionia sa-
 crificant. Sunt qui huius sacrificij facere men-
 tionem putent Homerum his uersibus.

Efflans ille animam, mugitum sustulit altè: *Ilia. v. 409.*
 Qualem mugitum, trahitur cum taurus ad
 aras.

Cum rex placandus fortè est Heliconius, e-
 dit.

coniecturâq; colligunt posteriorem dedu-
 ctione Ionicæ coloniz fuisse poetam, utpote
 qui Panionici sacrificij faciat mentionem,
 quod in agro Prienensi lones Neptuno con-
 ficiunt. quando & Prienenses ab Helica se
 ortos aiunt, & isti sacrificio rex sacrorū pro-
 curaturus id negocij creatur iuuenis Prie-
 nensis. Augetq; ijs cōiecturæ fidem id, quod
 de tauro dicitur. tum enim se perlitare eo sa-
 crificio lones putant, cum taurus inter ope-
 randum mugit. Qui impugnant, illud de
 tauro argumentum ad Helicen transferunt,
 ac de sacrificio: ibi ista ita fuisse statuta, inde-
 que petitam à poetâ comparisonem dicen-
 tes. Sanè biennio ante Leuctricam pugnam
 absorpta est Helice. Eratosthenes se locum
 uidisse affirmat, ac nautas pro certo dixisse;
 eo in traiectu stetit Neptunum æreum re-
 ctum, manu 35 hippocampum tenentem, pe-
 riculosum piscatoribus. Heraclides sua ætate
 ait eam accidisse calamitatem noctu, urbe
 xii stadjijs à mari disita, & loco eo toto cum
 ipsa urbe aquis obruto. ac eio eio hominum
 ab Achæis missa, cadauera recuperare non
 potuisse, finitimis uerò agrum diuississe. Eue-
 nisse Helicenses ob iram Neptuni. Nam
 lones, qui Helica exciderant, missis legatis
 petijisse ab Helicenses, præcipue quidem
 simulacrum Neptuni: sin uerò id non impe-
 trarent, saltem formam tēplī ad imitationem
 Helicensis condendi. cumq; nihil obtinerēt,
 idem à tota republica Achæorum petiuisse.
 quæ cum petitionem eorū Decreto suo pro-
 basset, Helicenses ne sic quidem obsequē-
 tes, insequentī cōtinuò hyeme ira fuisse mul-
 ctatos: Achæos postmodò Ionibus tēplī
 cōdendi formam tradidisse. Hesiodus etiam
 alius meminit Helices Thessalicæ. Enim-

uerò Achæi per xx continenter annos communem habuere scribant, & duos quotannis prætores, senatusq; eorum cōmunis unum in locum coibat qui locus † Arnarium dicebatur, ubi publicis de negocijs deliberabāt, sicut & Iones antè. postea placuit unico uti prætore. Quem magistratum cum gereret Aratus, Antigono Acrocorinthum ademit, Corinthumq; sicut & patriam suam, Achæis adiecit, adiunctis etiam Megarenlibus. & per urbes destructis tyrannidibus, liberatos Achaico inseruit corpori. paulo post Peloponnesum quoq; tyrānis liberauit, ita ut Achæis se coniungerēt Argos, Hermion, Philius, & maxima Arcadiæ urbium Megalopolis. eoq; tempore maxima fecit incrementa fœdus Achaicum. Fuit hoc ea tempestate, qua Romani eiectis è Sicilia Carthaginienlibus expeditionem fecerunt in Gallos circa Padum degentes. Sed Achæorum corpus usque ad Philopœmenis præturam cum cohaesisset, paulatim inde dissipatum est, Romanis iam tota Græcia potitis, neq; eodem modo omnes tractantibus, cum alias respublicas conseruare, alias disijcere studerent. Adidit deinde causā, cur latius de Achæis sibi disserendum putauerit. nimirum quod obscuri primo, eo potentia gloriæq; peruenerint, ut etiam Lacedæmonijs antecellerent. Ordo locorum, quos Achæi habitabant, hic est. Post Sicyonem Pallene est sita, deinde secunda Aegira, tertia Aegæ, quæ templum habent Neptuni, quarta Bura. post hanc est Helice, quò Iones confugerunt pugna ab Achæis uicti, indeq; tandem sunt eiecti. Post Helicem est Aegium, Rhypenses, Patrenses, Pharenenses. tum Olenus, & ad eam Melas fluuius magnus. post Dyme & Tritæenses. Ac Iones quidem per uicos habitauerunt: Achæi urbes condiderunt, in quarum quasdā postmodo traduxerūt aliarum partium incolæ. sicut Aegæ Aegiram sunt translata, ciuibz Aegæis appellatis, & Olenus Dymam. & quidē inter Patras ac Dymen uestigia monstrantur antiquæ Oleniorum habitationis. ibidemq; nobile Aesculapij templum, Dyme XL, Patris xxc stadijs distans. Harum Aegarum cognomines sunt in Eubœa Aegæ. & idem cum Oleno nomen gessit in Aetolia conditum oppidum, cuius tantum rudera supersunt. Homerus Achaicæ Oleni non meminit, sicut & aliorum ad litus (. Aegia-
 6 O A πικτὴς τῷ ᾧ γ' Ἀχαιοὶ Ὀλγίου ἐμίμνητ' ὡς παρ' οὐδ' ἄλλων πλεόνων τῶν ποδὶ τὸν Αἰγία-
 λῶν

σι. ᾧ δ' ἡ τῇ δι' ἡλίου, χρηματῖα κινῆν
 ἔχοντες, & στρατῶν δ' ὅσους ἔχουσιν οἱ
 Ἀχαιοί, καὶ κοινοβούλιον ὡς ὅσα τόπων συν-
 ἡγέσθω αὐτοῖς, ἐκαλῶτο δὲ ἀρκαδίον, γὰρ
 τὰ κοινὰ ἐχρημάτισον καὶ οὗτοι, καὶ οἱ ἄλλοι
 πρότερον. αὐτὰ ἔδωκεν γὰρ χαροποιῆσαι στρα-
 τηγόν. Ἀρατὸς δὲ στρατηγὴς, ἀφ' ἧς
 ἀντιπύρου τὸν ἀκροκόρινθον, καὶ τὴν πό-
 λιν τοῖς Ἀχαιοῖς πρὸς θῆκε, καὶ ἀπὸρ καὶ τῇ
 πατρίδι. πρὸς ἡλίου δὲ καὶ μεγαρίης
 καὶ τὰς παρ' ἡμέσιν τυραννίδας καταλύ-
 ων, Ἀχαιοὺς ἐποίησεν ἡλυσθαι θήκας. καὶ
 κατ' ὀλίγα τὴν Πελοπόννησον ἡλυσθαι
 τῶν τυραννίδων, ὥς τε καὶ Ἀργεῶν, καὶ Ἐρ-
 μίων, καὶ Φλιόν, καὶ Μεγαλοπολὶς ἡ μεγάλη
 ἐν τῶν γ' Ἀρκαδίας πεσίδει ὡς Ἀχαιοῖς,
 ὅτι δὲ καὶ πλεόνων κύβητες. ὡς δ' ὁ κακός,
 ἵνα Ῥωμαῖοι Καρχηδόνιους ἐκ τῆς Σικελί-
 ας ἐκβαλόντες, ἱσπράδοντες ὡς τοὺς ποδὶ
 τὸν Πάδον Γαλάτας. Μὴ καὶ δὲ τῇ Φιλιπ-
 πῶν στρατηγίας συμμαχάντων ἰκανῶς οἱ
 Ἀχαιοί, διελύθυσαν κατ' ὀλίγον, ὥς ὅτι Ῥω-
 μαῖων ἐχόντων τὴν Ἑλλάδα σύμπασαν, καὶ
 ἐν τῶν αὐτῶν πρόπον ἡμέσιν χωρῶν, ἄλ-
 λ' ὡς τοὺς μὲν σωίχαί, τοὺς δὲ καταλύειν
 βουλομένων. Εἶτα λίγα αὐτίαν τῇ ἐκπλα-
 τύνειν τοῖς ποδὶ Ἀχαιῶν λόγοις, τὸ ὡς τὸ
 σὺν τῶν αὐτῶν θήκας, ὡς καὶ Λακωνικοῖς
 ὑπερβαλεῖν καὶ ἀφ' ὧν γενομένη. ἡ δὲ
 τάξις τὸν τόπον, οὗς κατασκευα, ὡς δὲ ὁ
 κακὸς διερμύν, ποιεῖται τις ἐστὶ. Μὴ καὶ
 Σικυνῶν παλιν ἡσθαι. ἔτα Αἰγίρα δὲ
 τῶν. τριτὴ Αἰγὰ, ποσὶ δ' αὐτῶν ἰσθμὸν ἔχου-
 σα. τετάρτη, Βούρα. κατ' αὐτὴν Ἑλίκα, ὡς
 ὡς καταπεφύγασαν ἰωνῶν, μὴ καὶ κατα-
 θήκας τῶν Ἀχαιῶν, τοὺς ἀντιπύρου ἐξέπι-
 σσον γένεθαι. κατὰ δὲ Ἑλίκῃ Αἰγίον, καὶ ἔν-
 τῳ, καὶ Πατρῆς, καὶ Θαρῆς. ἔτ' Ἠλγῶν,
 καὶ ὅν ποταμὸς μέγας Μίλας. ἔτα δὲ ὡς
 καὶ Τριτανῆς. οἱ δ' ἡ ἰωνῶν ὡς καὶ ὅν
 καὶ οἱ δ' Ἀχαιοὶ πόλεις ἐκπῶν, ὡς ὡς ἡ
 καὶ ὡς σὺν σὺν σὺν, καὶ ἐκ τῶν ἄλλων καὶ
 ἐκ τῶν γ' ὡς καὶ ἀπὸρ τὰς Αἰγῆς ἐκ Αἰγι-
 ρας, Αἰγῶσι δ' ἐλίσσονται οἱ γ' οἱ κατὰ τὸν Ὀ-
 λγίου δὲ ὡς δὲ ὡς. δ' αὖν τῶν δ' ἔχον
 κατὰ τὸν Πάδον, καὶ δὲ ὡς τὸν Πάδον
 τῶν Ἠλγῶν κατὰ τὸν Πάδον. αὐτὸ δὲ, καὶ τὸ
 ἡσθαι τὸ ἰσθμὸν ἐκ τῶν δὲ ὡς καὶ ὡς
 τῶν ἀντιπύρου ἐκ τῶν, Πατρῶν δὲ ὡς ὡς
 τῶν. ὡς ὡς οἱ δ' ὡς τῶν μὲν Αἰγῶν
 τῶν, ὡς ὡς ὡς. τῶν δὲ Ἠλγῶν, τὸ γ'
 Αἰγῶν κατὰ τὸν Πάδον, καὶ αὐτὸ ἔχον τὸν
 Πάδον

ἀλὲν οἰκωῦν τῶν. ἀλλὰ κοινότερον λέγουσιν
Αἰγιάλου τ' αὐτὰ πάντα, καὶ ἄμφ' ἑλίκην
δὴρ ἔσαν.

Τὸ δ' Αἰτωλοῦ μίμνηται, ὅτι αὖτ'
οἱ Πλοῦτον γῆμοντο, καὶ Ὀλῆον.

Τὰς Αἰγὰς δὲ ἀμφοτέρωθεν λέγουσιν, τὴν μὲν
Ἀχαικῶν.

οἱ δὲ τοὶ εἰς ἑλίκην τῆ, καὶ Αἰγὰς δ' ὧς ἀ-
νέχουσι. ὅταν δὲ φῶ,

Αἰγὰς, γῆδε δὲ οἱ ἑλκυστὶς δ' ὅματα βρόν-
τοι λίμνης.

Ἐν δ' ἱπποῦς ἱκανὰ ποσσὶ δ' αὖτ'.

Βελῶν δ' ἑλκυστὶς τὰς γῆν Εὐβοίαν· ἀφ' ὧν
αἰὲς καὶ τὸ πηλαγόν· Αἰγῶν ἐλασθῶναι.
ἱκανὰ δὲ καὶ τὰ ποσσὶ δ' αὖτ' ἡ πραγματεία πε-
ποιήθη, ἡ πόδι τὸν Τρωϊκὸν πόλεμον. Πρὸς
δὲ ταῦς Ἀχαικάς ὁ Κροθῆς ῥῆ ποταμός, ἐκ
δουῖν ποταμῶν ἀνέβηκεν, ἀπὸ τῶ ἱέρ-
νασσα τὴν ὀνομασίαν ἔχων· ἀφ' οὗ καὶ ὁ γῆν
ἱταλὶα κράθις. Εἰκάζει δὲ τῶν δ' ὅλας με-
ρίδων ἐκ δ' ἡμῶν σιωπῆς καὶ ἡγήσεται ὁ πᾶς.
ποσσὶ τὸν δύανδρον τὴν χώραν σιωπῆσαι-
ναι. ἔστι δ' ἡ πελῶνις ἐκ δ' ἡ ἐλκυστὶς τῆ δ' αὖτ'
λατῆς ἱερῶν καὶ μὲν, φρονεῖν ἐνυμνόν. ἔστι
δὲ καὶ ἡμῶν πελῶνις, ὅθεν δὲ αὖτ' ἡ πελῶνις.
καὶ χλαῖναι, ἃς καὶ ἄλλα ἐτίθεισαν γῆν τοῖς
ἀγῶσι. καὶ ταῦτα δὲ μεταξὺ Αἰγῶν, καὶ πελ-
λῶνις. τὰ δὲ πελῶνις ἐπὶ τὸν δ' αὖτ' ἡ λα-
κωνικὸν χωρίον, ὡς πῶς τὴν Μεγαλοπολί-
την πόλιν. Αἰγῶν δὲ ἀπὸ βοιωτῶν καὶ ταῦτα.
Βοῦρα δ' ἱερῶν καὶ τῆ δ' αὖτ' ἡ λατῆς γῆν τῆ-
ταρῶν καὶ τὸν πᾶν τοῖς, ἡμῶν ὅσα σιωπῶν
καταποθῶναι σιωπῆσαι. Ἀπὸ δὲ τῆ γῆν ταῦτα
καὶ τὴν Συβαρὶν δ' αὖτ' ἡ λατῆς τὴν ἱταλίαν
ποταμόν ὀνομασθῶναι φασί. ἢ δ' Αἰγὰς,
καὶ γὰρ οὕτω λέγουσι τὰς Αἰγὰς, νῦν μὲν
οὐκ οἰκᾶται. τῆ δὲ πόλιν ἔχουσι Αἰγῶν.
Αἰγῶν δὲ ἱκανὰς οἰκᾶται. ἱστροῦσι δ' ὅτι
ταῦτα καὶ τὸν δ' αὖτ' Αἰγῶν πρᾶξιαν,
καὶ τὰ πρᾶξιαν καὶ Ἄρατ'.

Αἰγῶν δὲ τὴν μὲν τὸν λόγον· αὖτ' ἡμῶν ἀπὸ
χῆν.

Ἐπὶ λέγουσιν δὲ καὶ οὕτως,

Ὀλῆν δὲ μὲν αἰγὰς διὸς καλίουσ' ὅτι
φῶται.

Ἐλκυστὶς τὸν τόπον, διὸς πλεονάζον Ὀλῆν.
αὐτῶν καὶ ἡ Κόραυνια, ἀπὸ πῆρας ὕψυ-
λῆς ἱερῶν μὲν. Αἰγῶν δ' ὅτι καὶ ταῦτα, καὶ
ἑλίαν, καὶ τὸ τῶ δ' αὖτ' ἡ λατῆς τὸν Αἰναεῖον,
ὅπου σιωπῶν οἱ Αἰχαιοὶ βουλομένης ποιοῦσι
πόδι τῶν κοινῶν. ἔστι δὲ ἡ λατῆς Αἰγῶν πᾶσι
λατῆς ποταμός Σιλωνοῦς, ὁ μὲν τὸν τῶν
γῆν ἐφίση παρὰ τὸν Ἄρτυμον ῥέοντι, καὶ τῶν γῆν τῆ νῦν ἡλίαν τῶν παραρρίοντι τὸν χωρίον,
S δ' ὅτι

lum inde regioni nomen fecerunt.) habitan-
tium. Sed communi hoc omnes dicto com-
plectitur,

Litus & Aegiali totum, spaciosam Helicen-
que.

Aetolici autem Oleni mentionem facit.

Qui Pleuronem habuere, atq; Olenon. — *Iliad. B. 639.*

Aegas ambas refert. Achaicam urbē hic,

Qui tibi dona Helicenq; & ad Aegas mune *Iliad. I. 203.*
ra portant.

Cum uerò dicit,

Aegas, quā stagni domus illi condita in imo *Iliad. I. 21.*
est.

Hæc Neptunus equos statuit:

præstat Euboicas intelligere, à quib. pro-

babile est Aegæum mare fuisse appellatum.

atq; ibi fingit rē gessisse bello Troiano Ne-

ptunū. Ad Achaicas porro Aegas fluiū est

Crathis, qui ex duobus fluminibus auctus,

à permixtione seu temperatione nomen ha-

bet. ut & Italice Crathis. Quævis autem de

Achaicæ duodecim portionibus, curijs seu

populis constitit vii, aut etiam iix. adeò con-

tigit abundare uiris eam regionem. Pellene

stadijs à mari lx distat, castellum munitum:

Est & pagus Pellene inter Aegas & Pelle-

nem, unde nomen Pellenicis chlænis, quas

in certaminibus præmij loco proponebant.

Pelana autem Lacónicæ locus est uersus Me-

galopolitidem uergens. Aegira in colle est

sita. Bura supra mare ad xl circiter stadia:

quæ terræmotibus absorberi contigit. à fon-

te qui ibi est, Sybarin Italiæ fluiū denomina-

tum aiunt. Porro Aega (. nam sic quoq; Ae-

gas appellant.) nunc quidem non habitatur:

urbem autem habent Aeginenses. Aegium

incolis satis frequentatur. Ibi narrant louem

fuisse à capra nutritum, ut & Arátus dicit.

Sacra capella, suo quæ dicitur ubere sum. *Phænomen. 163.*
mum

Nutruisse louem. —

& addit

Oleniam louis hanc uates dixere capel-
lam:

significans id prope Olenum euenisse. Est

ibi etiam Ceraunia sublimi in petra condita:

Ethæc Aegienſium sunt, & Helice, Aenart-

umq; louis lucus, Achæorum destinatus co-

mitijs. Aegium urbem perfluit amnis Sel-

nitjs. eiusdem nominis cum Selinunte qui E-

phesi præter Dianæ templum labitur: & alio

qui in ea quæ nunc est Elide præterit locum,

quem

S δ' ὅτι

submersum isthmus qui dicantur Zerethra. quibus obliuratis, aliquando aquas in campos eluuiem fecisse: rursus apertis, aquam e campis confertim dilapsam in Ladonem & Alpheum delabi, ita ut & Olympiæ terra quæ circa templum est fuerit aquis inundata, & palus facta arctior. Additur, Erasinum præter Stympalum labentem subire montem in Argæa, rursusque erumpere ideoque Iphicratem, cum in obsidione Stymphalis nihil proficeret, multis paratis spongijs conatum fuisse prohibere eam infra terram fluminis demersionem: sed cepto destitisse, signo cœlitus oblato. Propter Pheneum est etiam ea quæ Strygis dicitur aqua, stillicidium aque perniciosæ, quam faciam habent. Tantum de Arcadia dictum esto. Proinde Polybium a Maleis uersus septentrionem ad Istrum usque interuallum circiter CCICV stadiorum numerantem, non ineptè corrigit Artemidorus, qui id spacium definit ICV CIO ICV stadijs. causam errori præbuit, quod non breuissimum interstitium Polybius fuit dimensus, sed annotauit qualiscunque itineris à copiarum ductore aliquo facti quantitatē. Fortassis haud absurdè eos commemorauero hic qui conditores autoresque ciuitatum fuerunt in Peloponneso post reditum Heraclidarum si fuerunt, Corinthi Aletes, Sicyonis Phalces, Achaiæ Tisamenus, Elidis Oxylus, Messenæ Chresphontes, Lacedæmonis Eurysthenes, ac Procles, Argorum Temenus, in litore sitæ regionis Aegæus & Deiphontes.

ὅς πρὸς ἰσθμὸν, οὗ καλεῖται Ζήρεθρα. ὅθεν τῶν δ' ἐμφραχθέντων, ἵδ' ὅτι ἐσφραχθῆσθαι τὸ ὕδωρ εἰς τὰ πεδία. πάλιν δ' ἀναστῆναι μὲν, ἀδρουῖν ἐκ τῶν πεδίων ἐκπεσοῖν, εἰς περὶ Λαδωνα καὶ εἰς τὸν Ἀλφειὸν ἐμβάλλειν, ὥστε καὶ εἰς Ὀλυμπίαν ποτὶ ἑλῦσθαι τὴν πρὸς τὸ ἱερὸν γῆν, ἣ δὲ λίμνην συσπλάσσει. Τὸν ἔρασινον δὲ πρὸς Στυμφαλὸν ῥέοντα ὑπερβαίνει ὑπὸ τοῦ ὄρους τῆς Ἀργείας, πάλιν ἀναβαίνει. διό δ' ἡ καὶ Ἰφικράτης πολιορκουῖτα τὸ Στυμφαλὸν, καὶ μὴ δὲ πόρνευστα, ἀδικοῦσθαι τὴν κατὰ δόσιν ἀποφράξαι, ἀπὸ γόνυ ποσειδάμονος πολεῖν, παύσασθαι δὲ διουσμίας γενομένης. Περὶ στήθων δ' ὅτι καὶ τὸ καλονόμενον Στυγὸς ὕδωρ, λιβερόδιον ἀλεθρίον ὕδατος τοιοῦτον ἐστίν. Τεσσάρτα καὶ περὶ Ἀρκαδίας εἰρηδῶ. Πολυβίου δ' ἐρικέτης τὸ ἀπὸ Μαλίων ὑπὸ τὰς ἀρκτοὺς μετρητὸν Ἰστρου διάστημα πρὸς μυρίου πεδίων, διδάσκει ὅτι Ἀρτεμίδωρος ἀπὸ πωλεῖ κατ' ἐκάνον γὰρ συμβαίνειν, ἑξακιχίλιον πενητακσίω. αἱ τὸν δὲ πύον, τὸ μὴ τὴν σὺν τομοῖς κατὰ μετρίαν, ἀλλὰ τὴν τεχούσαν, ὡς ἐπορεύθη τῶν στρατιωτῶν. Οἷα ἀποπνέει δ' ἴσως καὶ πῦρ οἰκιστὴς πεδελίνας, τῶν τὴν Πελοπόννησον οἰκουμένων, οὗς ἀπὸν ἄφορος τοὺς μετὰ τὴν Ἡρακλεδῶν καὶ Δοδῶν. Κορίνθου μὲν Ἀλάτῳ, Σικυνῶτος δὲ Θάλατῳ, Ἀχαιῶν δὲ Τισαμνῶν, Ἡλιδῶν δὲ Ὀξυλόω, Μισσηνῶν δὲ Κρεσφόντῳ, Λακεδαιμόνων δὲ Εὐρυσθένει, καὶ Προκλῷ, Ἀργεῶν δὲ Τεμένει καὶ πρὸς τὴν Ἀττικὴν Λιγύων, καὶ Ἀνιφόντῳ.

FINIS.

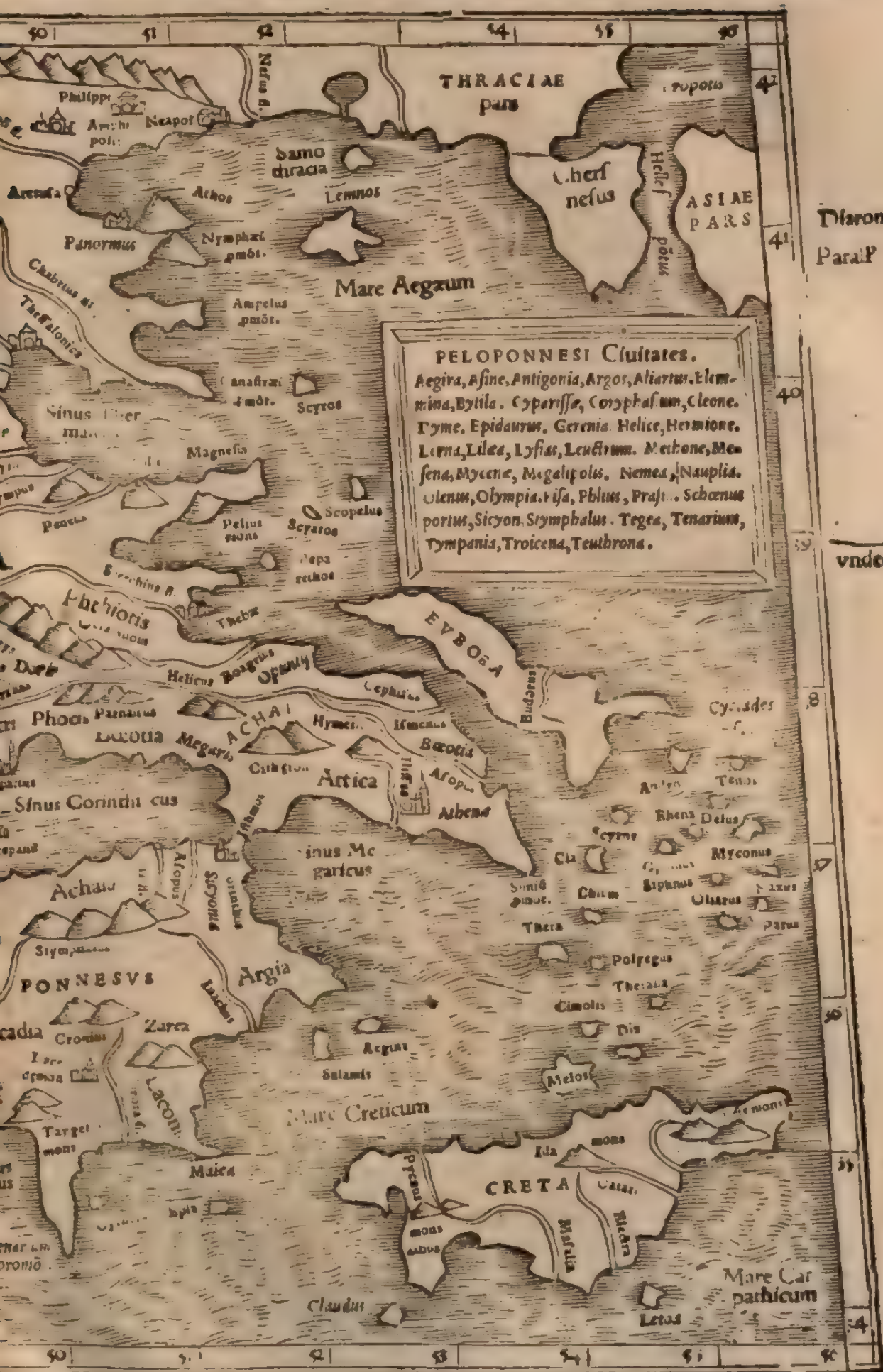
G R AE

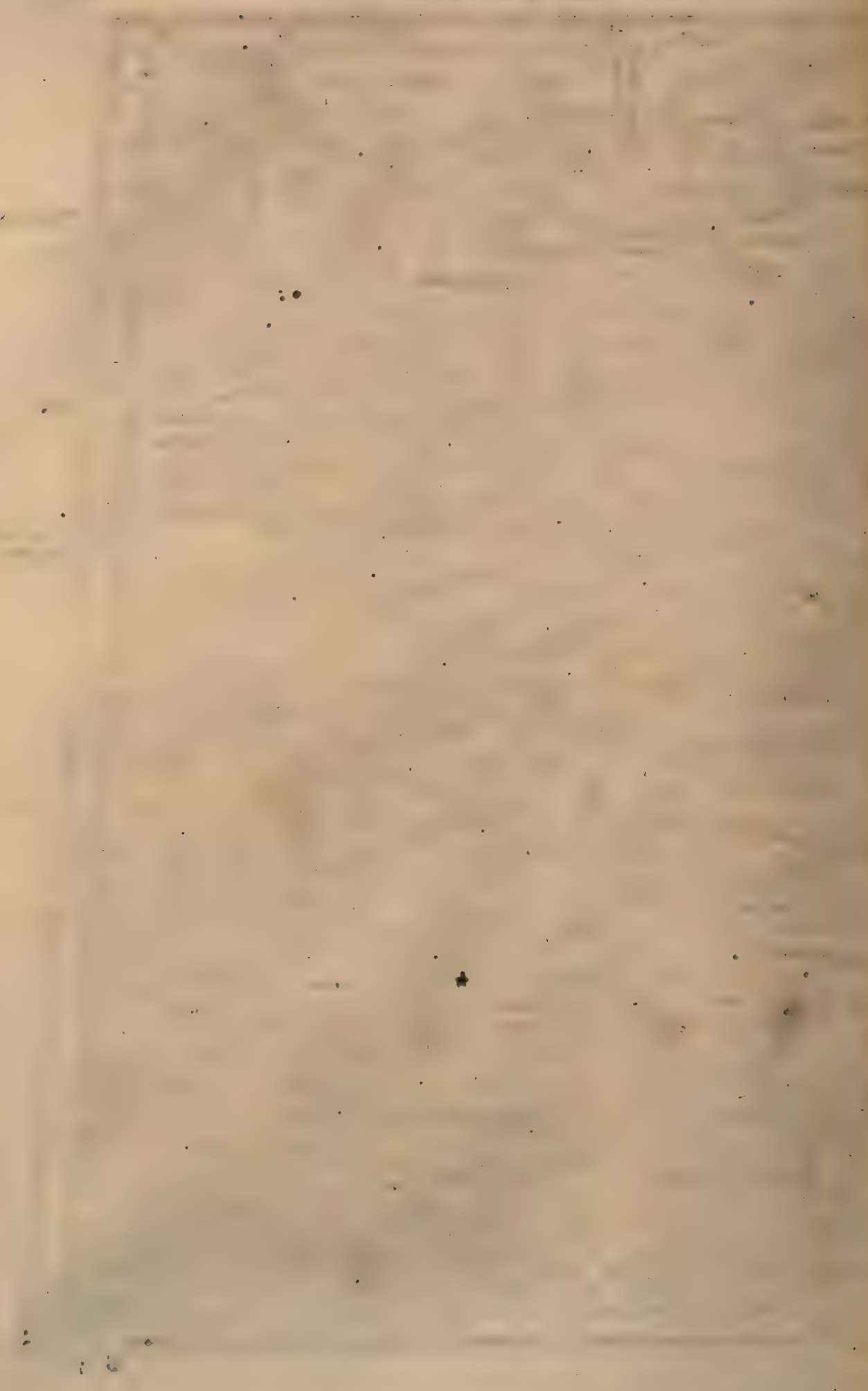
GRAECIAE EVRO:

PAE TABVLA, CONTINET MACE-
DONIAM, EPIRVN, ACHAIAM, ET PELOPONNESVM, IN-
sulasq; Cretam & Eubœam cum reliquis adiacentibus insulis. Pa-
rallelus eius medius rationem habet ad meridianum quam septem
ad nouem. Terminatur autem tabula ipsa ab oriente Ægæo pelag-
go, Myrtoōq; & Carpathio. A meridie Adriatico pelago &
Libyco. Ab occasu, Ionio pelago & Adriatico. A
septentrione, Dalmatia, Thracia &
Mysia superiori.

		H.	m.	H.	m.
	Durrachium	15	0	1	0
	Thessalonica	14	56	0	40
	Amphipolis	15	6	0	40
	Heraclea	15	0	0	50
Maccedonia	Aedeffa	14	56	0	45
	Pella	14	56	0	40
	Larissa	14	50	0	40
	Casandria	14	56	0	38
	Lemnos insula	15	0	0	32
	Nicopolis	14	38	0	48
Epiri	Ambracia	14	38	0	47
	Corcyra insula	14	36	0	56
	Cephalenia insula	14	36	0	50
	Theba Beotia	14	38	0	30
Ciuitates insignes	Megara	14	38	0	34
	Athens	14	36	0	30
	Mesena	14	26	0	40
	Corinthus	14	36	0	38
Peloponnesi	Tegæa	14	30	0	40
	Argos	14	30	0	38
	Lacedæmon	14	26	0	40
Eubœa	Chalcis	14	39	0	26
	Carystus	14	39	0	24
Creta	Gortina	14	20	0	26
	Cnosus	14	29	0	22

EC non exiguam.] Ante
οὐ πολὺ insererem καὶ . non
tum est multas Illyricas, Epiro-
ticas, etiamq; Thracicas partes
ad Macedoniam referri solitas,
neq; ignoratur causa.

2 A Pagis.] Sanè multa

sunt quæ non satis commodè habere videntur: sed quæ
attingere nolui, cum non ita urgeret necessitas, & mo-
lestum foret omnia persequi. Hic autem fœdū erat men-
tū πάντων τῶν μεγαρικῶν, quod interpretē sefellit.
Esse autem legendum μεγαρῶν liquet. nam tametsi Pa-
gus Phinius Bocotie tribuit, tamen profilire inde cerni-
cem Peloponnesi addit 4.3. Megarica etiam Pausanias
in Atticis, ac Plutarchus in Pericle Pagas has ipsas ad-
scribit, ubi in Greco mendose μεγαρῶν est pro μεγαρῶν.
Sed & infra hoc ipse in libro in Corinthi descriptione
Παγὰς τὰς μεγαρικὰς inuenies. Meminit & Thucy-
dides libro primo, & alibi, ubi Valla iniegit. & Pro-
lemeus 3.15. in tabula Asiae X. urbs est ad Corinthia-
cum sinum. Paulo antè τὸ ἐκ τῆς ἀπὸ Γυλῶν &c. &
πὸ cur inseruerim non est obscurum.

Et Megalopolitidem ad isthmum.] Ni-
hil ausus sum mutare. Sed profectò isthmus hic non fa-
cit, nam linea à Chelonata (quod est Elidis promonto-
rium Zacyntho propinquum.) per Megalopolin uer-
sus orientem linea ducta, nō debet neq; potest in isthmū
desinere, sed ad Traczenem potius uel Scyllaeum Argo-
licæ promontorium exidet. aut omnino ad Inachii ostia.
ut aliquando cogitauerim Ἰναχὸν pro ἰσθμὸν debe-
re legi.

3 Et Araxo.] Verba Ζεὺς . . . ἀτρωλὺς πα-
renthesi inclusi. notam est Acheloum Acarnanes ab Ae-
tolis dirimere. Araxi autem nulli sunt: sed cum Corin-
thiacus sinus inter Aetoliam eiq; uersus ortum succe-
dentes regiones, interq; Peloponnesi partes ad Aquilo-
nem spectantes recipiatur, utrinque terminus ei fuit ad-
signandus. is, quod ad continentem pertinet, est Eueni-
ostia: ad peninsulam Peloponnesum, Araxus Elidis pro-
montorium. de quo paulo antè dixerat, ac mox plura
dicit. itaque Ἀράξος in Ἀράξῳ mutato, & distincto re-
ctè loco, non mendam modò sustuli, sed lucem restitui si-
mul interpretis enim nihil uidit hoc loco. eademq; de cau-
sa ὁ ἄλλος deinde post Ἀράξον expunxi, quod cum
eὐνὸς fuerat aliàs coniungendum. deinde asteriscum
signaui, ubi stadiorum numerus exciderat. Neq; multo
post Homericam more meo ex ipso scriptore emendavi,
& οὐδ' ὅτι τὰς &c. scripsi pro ὁ δ' ὅτι &c.

4 Heræa.] Quod Heræa pro Ἡρᾶν reposui, non
opus habet causæ dictione. Sed & Μυρῶν in Πυρῶν
mutavi, secutus Ptolemeum, 3. 16. & Sophianum: atq;
sic etiam infra legitur, etiam in Aldino, qui hic μινῶς

huic. Ἡρᾶν uidetur aut uitiosum esse, aut aliquid ex-
cidisse. ego tamen uerti, Extruxerunt.] Sed mo-
nendum duxi.

5 Ad mare litur.] Pro θαλασσίαν legi θαλάσ-
σας. & ἐφ' ὧν scripsi pro ἐφ' ὧν. Vide Eustathium in
Iliad. B. 603. post μέγαν & uidetur uox θωραξ exci-
disse. & pro ἱστῶς lego ὅτι αὐτὰς. apud Eustathium ὅ-
τι τὰ &c. Locus autem de Nestore fœdè erat corru-
ptus, & interpretem sefellat: ex ipso Homero resti-
tui de Agreæ dixi in Stephano. πρὸ τῆς προ πρὸ τῆς
πας sensus requirit, & sic est apud Eustathium.

6 Andaniam.] Ἀνδανίαν. legebatur Ἀκαδῶ-
ν. Sed ego non tam Stephanum secutus sum (nā Mefo-
sonios Arcadibus finitimos esse, iam ante Strabo docu-
it.) quàm Eustathium, qui disertè hoc habet in Iliad.
17. 150.

Iuxta Scollim.] Σκολιδόν certum carminis ge-
nus significat, sed nihil hoc ad rem. Montem arbutorū
dici, quem Eleorum & Ὀνυμῶν κοινὸν esse
apud Eustathium legitur in Iliad. B. 617. uoce paulu-
lum diuersa Σκόλις. & sic noster paulo post. & ad li-
bri huius finem ferè, reliqua ita uerti ut sententiam con-
fusam illustrarem, & paulo aliter quædam legit Eusta-
thius.

7 Dissitus.] οἱ ambiguum ad Scollim ne an ad
Lampacum pertineat, illud pertuli. Τριτάτην scriben-
dum uel ex Stephano liquet. ante τῶς ἰσθμὸς deest καὶ
ἀνδρῶν, ut apparet.

8 Alioq; nomine.] Ante καὶ τῶν ex Hesio-
di testimonio desideratur καλῶς δὲ aut finitū quip-
piam. Ceterum Mente nomen hec nescio quomodo
pro Mentore obrepit. paulo post Cum oppi-
do.] Ἦν ὃ καὶ πολὺ χῶν scripsi, nam in hunc sensum
citat Eustathius hæc in uersum hunc Homeri.

9 Bembinatidis.] In Greco ἱστῶν μιν ἀντι-
σθῶ, quod nusquam inuenio. Sed Bembinam inuenio,
quæ hic quadrat non malè. Actris posui ex Pausania
& Ptolomeo. & ἀκρίων lego pro ἀκράων. pro ἀνδρῶ-
ν, uide ne quid aliud sit legendum, fortè ἀναδῶν
τῶν δῶν. Fertis.] ἐκτελεσθῶν. pro Samij ad-
tem malim Samium uel Samicum.

10 In Elidem.] Ἠλῆν reposui, cum ὕλην legere
tur malè, quod & interpretis sensus. Mox & Anni-
um.] Nihil sum ausus mutare. Sed profectò ex Pausa-
niæ Eliacōn priore pro Ἀννίς hoc aut Samicū Pagum,
aut Anigrum fluium suspicor subiiciendum: hoc est,
Σαμικὸν uel Ἀνιγρὸν legendum. paulo post Nympha
Anigriades nominatur, & ipse Anigrus annis. Ex eo-
dem & alijs locis Λεπτεῖν sine diphthongo scripsi.
Post locum mutilum significauī asterisco, cisi non multa
desint, & fortassis nihil, si ἐπ' ἐχθρῶν legas. ut hoc dixe-
rū, cum attentione animi considerandam rem, non sta-
tim fa-

tim fabulosum pronunciandum id quod dixit poeta. &
pro Τετράται nisi legas Λιγνείας, quod ego feti,
neccesse fuerit ualde multa perisſe de hoc loco.

11 Secundum Sotadem.] Κατὰ τὸν Σωτᾶ-
 ῥην. uerbis mihi ualde suspectis, et ab interprete om-
 nino praeiudicatis. non uideo qui hic Sotades citetur?

12 **Luci quoque**] Ἄλλος legitur. quod alpes uer-
tit Guarimus. Ego autem sic lego ἄλλος τό τε Διανῶ-
ος, καὶ τὸ Εὐρυδικῶος. Dione satis nota est, ut con-
iectura non possit uideri nimis audax. Eurydice autem
filia fuit Endymionis. Vnde initium ἄλλιακῶος Pan-
sonis. Ceterum ἡ ante ἐν ἑφ κατὰ λόγῳ abunda-
bat. Paulo post ἐρῶν αὐτῇ pro ἀρῶναι τῇ mali fu-
it scriptum, quod et interpres sensit.

Nestoris matre.] *Mypos* in *Græco* videtur ex-
cidisse. est quidem apud *Eustathium* hæc adducentem in
Iliad. *λ.* 721.

13 Autellonis.] *Ἀυτελλίων* & scripsi, pro *Ἀυτ.*
nam & alibi sic legere me hoc nomen uideor meminisse, & Apollodorum si legas libro bibliotheca secundo,
facile meam emendationem laudabis. Porro Callimachi de Thera insula siue Callista uersum uno v expuncto
restitui: & iunioris Callimachi fuisse puto de quo meminit Suidas. Pro *ἱαγ' ἄνους* forte *ἱαγ' ἄν* & legendum de Achæis saxis dubito.

14 Ατρωπύς.] Ὁ ζωνὴ μὲν ἐπὶ εἰεὶ, quia turba
bat, neq. habebat quicūq. cohereret. Ἐξ αὐτῆς αὐτῆς scripti,
ut ὁ supra ὁ ποστ, ὁ sic Pausanias sine Μιανθινικῶν,
Platamodes propr. ὡς uidetur esse uocabulū, à planiciē.
τῆ νῦν καλῶμεθα Πύλιν.] Legerem τῶν νῦν καλῶ
μεθα Πύλιν : nisi fortè scriptum fuit πρὸς τῶν ν. κ.
Πύλιν. nam Coryphasium Pylo esse uicinum, etiam ex
Thucydide constat lib. V. mox pro συγκαταρ repos
ui συγκαταρ. ὁ ἔξενα legi, pro ἔξενα. uide anno
141. 22.

15 Prætereunt.] versus Βάψ δὲ ποδὶ κρηνοῦς
 &c. neque in Homeri ullo est codice, neque tamen omit-
 ti debuit, cum Crunorum & Chalcidis deinde Strabo
 meminerit.

16 Non præter crunos. Jov̄ inferui, manife-
stè id flagitante sensu.

17 Bonam proportionis rationem du-
xisse.] Ασο χῆσας pugnat cum sensu . itaque uel οὐκ
preponendum , uel εἰς ο χῆσας legendum . Pandenum
reliqui , quanquam Pausanias qui eum fratrem Phidie
facit , Pandenum dicat lib. V. & Plinius , apud quem ui-
tiose legitur Panæus lib. 35. cap. 8 .

18 **Monit se.]** *Ἰσῆατο*, quod non ausus sum mutare, cum Græci interpretes in hunc sensum explicent vocem, nostri Homerici codices *σῆατο* habent, quod est cōcussit: atque sic etiā scripta epitoma, cui verba subiacta adstipulantur, impressa *ἰσῆατο* habet. Solent autem irati sedilia sua moto ob indignationem corpore agitare. Cætera quæ sequuntur, non sunt integra ego sententiam tradidi verba commodius leguntur apud Eu

19 Aetolorum atq.] Legebatur ἡλιὰν τὴν καὶ
 τὴν ἀντὶς. ego facile uidi quid reponere. Sed uerbum
 post uelantē eis τὴν Αἰτωλῶν deest, quod migrare
 aut abire significat, ego de meo subieci in uersione.

20 Alterum in Laconico.] Locus suspectus.
cerie hodie in Menclii catalogo nulla mentio Phera-
rum est, & de sinu Messeniaco uidem non quadrat. Quod
per legitur Iliad. B. 583. τὰς τε μὲν scripsi pro τὰς αὖ
μὲν. perspicuum.

21 **Cinxthium.**] Sic lego, non **Cinadium**, puta
autem fuisse in finibus Arcadiae & Laconica: uide Ste-
phanum in Cynetha. Mox pro **Pylo** Τύλῳ, pro **Bety-
lo** Οἶτυλῳ scripsi, facta mendo abfolito. Causam e-
mendationis habes ex Homeri Iliad. 6. 586. Οἷ τε Λα-
σπὲ ἤ χορὸν ἄλ' Οἶτυλον ἄμφω κ' ἔμελλεν. ubi Eustathius
aliam lectionem οἷ Τύλον, ostendit accuratis im-
probari, sicut & ex eo Varinus, & ante hunc Stepha-
nus. Octylum habet in Atticis Pausanias. Porro Tricetā
duobus κκ scribi notum est.

22 Inter Asinam.] Deest aliquid. Mox Me-
dia Erana.] Supra legebatur *ἑρῶνα*, hic *ἑρῶνα*,
quod pratuli. nam scholiastes Apollonij ἀρῶνα &
19. ἐ Πισάνδρῳ refert Arenam postmodo dictam Hiera-
na. *ἑρῶνα* ubi ego i abundare, & *ἑρῶνα* legendum et
bituror. Sed & Ἀρῶνυ hic in ἀρῶνυ erat detorsum.
Denique Phaleri Demetrii dictum ex epitoma emen-
davi. cui non dissimile est illud philippi eiusdem qui De-
metriadem, Chalcidem ac Corinthum compedes Gre-
cia vocabat: ut legati Græcorum in senatu Romano
retulerunt. Polybius libro XVII, & ex eo Livius libro
XXXII. Corinthum à Romanis excisam & postmodò
renovatam loquuntur historici. itaque Πυρραῖος post
τῶν Ἀλφ' ausus sum reponere.

23 Si quis non intret.] Lego enim οὐ πατα-
κολλησιντ. quod sic debere legi, ratio & comparatio
ostendunt. Sicq; legi etiam infra ubi intervallam inter
Tenarum & Maleam describitur quaquam οὐ etiam
abest ab epitomis. ubi etiam Κόρυκος pro Κόρυβος
restitui ex Ptolemaeo & Stephano. De Αἰθίοχης nihil ha-
beo: Actria optime quadraret.

24 Mesopotam.] Fortè μεσότηα legendum hīc, Me
sotam, ut paulo ante: aut etiam ibi μεσότηα. quae non
est.

Plinij locus.

etiam apud Pausaniam Laconici extat. Apocopes porro exempla ex Homero & metri ratione correxi: quae hic explicare non est mei institui. Vide Eustathium in Iliad. B. 385. pro $\omega\omega\pi$ est $\tau\omega\pi$, ubi etiam $\Delta\mu\chi\beta\omicron\varsigma\tau\omicron\varsigma$ $\epsilon\lambda\epsilon\upsilon\sigma\iota\upsilon\varsigma$ legitur rectius in Epitoma. Locus de Augas in Aegeæ mutatis est suspectus. Locridis Augas refert Homerus Catalogo 532. Mox ubi asteriscum signavi, in Græco est, $\chi\epsilon\tau\omega\lambda\upsilon\sigma\alpha\alpha\tau\iota\omega\chi\epsilon\tau\omega\chi\pi$, quod non intelligo. interpres reddidit indutis inquilinis per ciuitates ordinasse: nescio quid sciuui. Memini autem Proclein Eurysthenis fratrem non Patroclein me legere apud Pausaniam: Proclesq; disertè legitur in ipso huius libri fine, etiam in Epitoma. mutare non habui necesse. Et sequitur monstruosè corrupta narratio, quam omittere satius duxi, quam ineptè aut saltem incertè coniectari, ac mea pro alienis ingerere. Vide Laconica Pausaniae.

25 **Causamq;**] Locus est mutilus, quod uel ex subito à duali in singularem numerum transiui sentiri potest: nisi disceptatos legas, & $\epsilon\delta\upsilon\upsilon\delta\epsilon\sigma\iota\upsilon\sigma\alpha\mu$. interpres nescio quid secutus habet præter ea quæ in Græco uiam Agidas reges non habere nomen ab Agide: uirysthenis E. quod nescio quam sit uerum, aut huc ut faciat. Certe Agidas & Eurypontidas reges Sparte diu ab Agide isto & Euryponte Procleus N. Pausanius scribit. Si pluralis ista loco singularium recipias, nil uidebitur deesse. In Euripideis uersibus $\phi\upsilon\lambda\varsigma\chi\epsilon\omicron\nu$ & nescio quid sit: legi $\phi\chi\upsilon\lambda\varsigma$. uicè.

26 **Quod non uideretur.**] Sensum sectatus sum nam uerba $\sigma\upsilon\mu\pi\iota\tau\eta\sigma\omega\upsilon\epsilon\delta\epsilon\tau\omega\tau\omicron\iota\varsigma$ sunt uitiata. Aldus $\sigma\omega\mu\epsilon\tau\eta\tau\eta\sigma\omega\upsilon$, male. in frâ de Nauplia. quod nauis impleatur.] pro $\sigma\omega\lambda\iota\alpha\delta$ legi $\pi\epsilon\pi\lambda\eta\delta\alpha\epsilon$. $\pi\epsilon\lambda\delta\omega$ etiam accedo significat poetis, ut alibi notauit. sed $\pi\epsilon\delta\omicron\varsigma$ omnino huc non facit, & augmentum præteriti deest.

27 **Paisa multas clades.**] $\pi\omicron\lambda\upsilon\phi\theta\omicron\gamma\omicron\upsilon$ enim legi debet. & sic est apud Eustath. Iliad. B. 171. Cetera loca sunt Iliad. B. 193. Odys. B. 176. & Iliad. A. initio, quæ interpretari nihil augebat.

28 **Argolicam adiunxit.**] In Græco $\Lambda\alpha\kappa\omega\gamma\iota\kappa\eta\upsilon$ perspicue falsum, cum neque fratri quicquam eripuerit, & is statim Laconica possessor dicatur. Noli mutare: sed Cleone & alia in Catalogo faciunt, ut hoc $\Lambda\alpha\kappa\omega\gamma\iota\kappa\eta\upsilon$ pro $\Lambda\gamma\gamma\epsilon\iota\upsilon$ aut $\Lambda\gamma\beta\omicron\lambda\iota\kappa\eta\upsilon$ incuria librarij obrepisse putem. Argie enim sunt Cleone & alia sursum Achaicam uersus, quæ paruerunt Agamemnoni.

29 **Hermionæ uicinum.**] $\epsilon\pi\tau\epsilon\epsilon\gamma\mu\iota\omicron\nu$ erat perspicue falsum, quod ex superioribus liquet. itaque ipse in uerbo mutauit. Sic & infra de Methona. Nisum autem per $\iota\omega\tau\alpha$ scribendum nemo ferè ignorat.

30 **Oenone.**] Sic disertè etiam habet Eustathius locum eundem quem hic Strabo, explicans, & Stephanus Oenonem Acacidarum insulam faciens, scripturam hanc uidetur profectio iucti, apud suadum Oiyon legio

tur, & explicatur adagium, & Oenonem ab Euboea distinguere Atticam, obseruauimus apud Thucydem libro secundo. itaque hic nihil mutauit. cum quæ apud Pausaniam sunt, aubi annotassem, nihil huc pertinetis. aliàs cum ut honorarium arbitrum iussissem medium ferire. Paulo post $\epsilon\omega\pi\tau\omicron\upsilon\alpha\epsilon\gamma\iota\upsilon\alpha\omicron\gamma$ scripsi, quod ipsum quoque est prouerbum: de quo aliàs, & pro $\epsilon\omega\pi\tau\omicron\upsilon\alpha\epsilon\gamma\iota\upsilon\alpha\omicron\gamma$ scripsi $\epsilon\omega\pi\tau\omicron\upsilon$: opponitur enim $\alpha\lambda\lambda\omicron\tau\omicron\iota$. Mox ubi scripsi $\tau\alpha\tau'$ ipse $\eta\tau\epsilon\gamma\omega\tau\alpha\iota\varsigma$ uisus confusè legebatur & nullo sensu $\tau\alpha\tau'$ ipse $\eta\tau\epsilon\gamma\omega\tau\alpha\iota\varsigma$ uisus, quod interpreti imposuerat. me rectè emendasse constat ex eo ipso de quo disputatur. $\iota\alpha\theta\upsilon\pi\epsilon\alpha\varsigma$ sine diptibongo scribi debere notum est ex consensu auctorum & edicum. miror Strabonem. (si tamen non librarius hoc fecit) plurali numero ponere. Locus Thucydides est libro IV. Ex quo & Stephano $\kappa\upsilon\upsilon\upsilon$ ix reposui. Historis Oihrydis est apud Herodotum lib. 1, & alios. Ceterum Homerus Thyrea non meminit: quod uult & Strabo. itaq; inserui $\iota\upsilon\alpha$.

31 **Ataria n.**] Qui Macarie fontis historiam legit apud Pausaniam Aticus, si suspicari possit Macariam hic legendum: abiq; hoc esset, quod Corinthi hic fuisse fontem dicitur, Macaris in Marathone fuit. nolui ego mutare, contentus iudicare. $\Omega\varsigma\mu\epsilon\tau\alpha\gamma$.] Erat $\alpha\varsigma\mu\epsilon\tau\alpha\gamma$. Paulo post Bembina.] Legebatur Belbina quæ insula huc nil facit, sed Nemeum Leonem meminisse apud Græcos $\beta\epsilon\mu\beta\iota\upsilon\eta\kappa\upsilon$ dici poetæ. Vide Stephanum.

32 **Antiqua urbis.**] $\tau\alpha\chi\alpha\iota\varsigma\epsilon\gamma\pi\iota\alpha$ quid sint, nescio. neque enim Schœnus huc facit, portus supra Cenchreas, cuius infra fit mentio. $\Lambda\upsilon\alpha\tau\iota\tau\epsilon\tau\alpha\iota$.] Erat $\alpha\upsilon\alpha\tau\iota\tau\epsilon\tau\alpha\iota$. sed & alia sunt mendosa, ut $\alpha\upsilon\alpha\tau\alpha\lambda\delta\upsilon\tau\epsilon\tau\alpha\iota$, $\pi\epsilon\pi\lambda\eta\sigma\omega\mu\epsilon\tau$.

33 **Inonis Acrææ.**] $\Lambda\kappa\pi\alpha\iota\varsigma$ reposui pro $\alpha\kappa\pi\alpha\varsigma$. Sic & Pausanias uocat Corinthiacas, & Euripidis scholiastes in Medeam, & Liuius libro XXXII. Promontorium est (inquit) aduersus Sicyonem Iunonis quam uocant Acræam, in altum excurrent: traiectus inde Corinthum v. 1 C1) ferè passuum. De Cromyonis scriptura dixi ad Theseum Plutarchi Tenentes (quæ de menda Strabo queritur.) etiam in Epitoma in Tegeatem fuit mutatus.

34 **Colles Corinthus.**] $\omicron\phi\upsilon\upsilon\alpha\tau\iota$ scripsi, epitoma & rationem trimetri secutus pro $\omicron\phi\upsilon\upsilon\tau\alpha\iota$. Si erectilia autem colliculi sunt, etiam apud Maronem: — Ecce supercilio cliuosi tramitis undam

Elicui. — Inequalem ergo & asperum situm Corinthi. collibus elatum & cauis conuallibus depressum, prouerbum notat. Mox pro $\pi\epsilon\gamma\sigma\alpha\tau\iota\varsigma$ legi $\omega\alpha\gamma\alpha\omega\tau\iota\varsigma$, uel eiyimo hoc monente.

35 **Hippocampum.**] Animal marinum. sunt qui scuticam interpretentur apud Pausaniam Achaicis, de hac ipsa re: quos non probō. frantum mallem. si uertere uocem libeat: à flectendo scilicet equo quod scuticane fiat anfractu, quibus inducet. Sed pro $\kappa\alpha\tau'$ $\alpha\upsilon\tau\omega$ legi

legi κατ' αὐτόν, aut potius κατ' αὐτόν, neque enim puto tum Helice fuit Heraclides, sed tum uixit cum ea periret. post Arnarium. Ἀρνάριον. post Αἰνάριον scribitur, nescio utrum rectius. post Addit deinde causam. Ἰακέρειον. Quis enim est ille, qui addit causam?

36 Rhypenses.] ῥυπᾶς. Pausanias habet ῥίπης. Ripes. Sed paulo post cum γ scriptum uocabulum hoc inculcatur apud nostrum uidetur autem μεγας δ μίλας esse inculcatum, uixq; puto magnam fuisse aut

nobilem flumini. Eustathius omisit prorsus citans hunc locum Iliad. B. 570.

37 Alex.] Sic legi ex Herodoti Calliope et alijs scriptoribus. Graecum tamen reliqui ob contentiosos.

38 In litore sita.] ῥοφί τῶν ἀκτῶν. intelligo αἰγιαλόν. Litus Achaiae. Epitome aliter habent. nam et Temeno Cissum addunt, et pro Aegeo habent, circa Aegeon, forte Aegion, ego amplius censeo.

F I N I S.

STRABONIS RERVM ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩ.

GEOGRAPHICARVM LIBER NONVS.

ΓΡΑΦΙΚῆν ΒΙΒΛίον

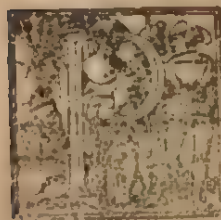
ἑννᾶτον.

ARGVMENTVM.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Nonus liber circa praecipuam Graeciae partem, Athenarumq; laudes uersatur. Ad haec Boeotiam Thessaliamq; cum ora maritima complectitur.

Ἐν τῷ ἐννᾷστῳ περὶ τῆς Ἑλλάδος, Ἀθηνῶν μάλιστα πανηγυρικῶν ἱστορίων, καὶ Βοιωτίαν, καὶ Θρᾷν, ἀρμυρὰ τῆς παραλίου αὐτῆς.

Rimam, eamq; minimam earum peninsularum quae Graecia conficiunt, esse Peloponesum diximus. Eius nunc descriptione perfunctis restat, ut reliquas quoque persequamur. Secun-

dam ergo eam facimus, quae Peloponneso Megaridem adiungit, tertiam, quae hinc Atticā adponit, Boeotiamq; & Phocidis quandam partem, ac Locrorum Epicnemidiorū. ita ut Megarensium sit Crommyon, nō Corinthiorum. De his itaque nunc dicendum. Eudoxus tradit, si quis à montibus Ceraunij lineam imaginetur ad Sunium Atticae promontorium in directum porrectam uersus orientem: eam à dextrolatere uersus meridiem totam Peloponnesum separaturam, à sinistro uersus septentriones oram maritimam continuam usque ad Crissæum sinum, totiusq; Megaridis & Atticae. & existimare se, litus quod à Sunio est usque ad * * non habiturum fuisse flexum, nisi continentia ad * * fuissent isthmo loca, Hermionicum, & Aetnam. Eodem modo * * proficiscens ad Corinthiacum sinum, habere quandam talē * * occupauit. ita ut ibi in sinū curuet, ubi est Rion & Antirion ad arcū conducta, ut talem

ΕΡΙΩΔΕΥΚΟΣ ἱδὲ τὴν Πελοπόννησον, ἢ πρὸ τῶν ἱερῶν καὶ ἑλαχίστων τῶν συνιπτασῶν τῶν ἑλλοδ' ἀχρῆσιν ἵσταται, ἐφ' ἧς αὐτὸς εἰς τὰς συνιπτεῖς ἐπιλάθῃ. Ἡ δ' αὐτοῦρα μὲν, ἢ πρὸς τὴν πελοποννήσου τὴν μεγαλειότητα, τρίτο δ' ἢ πρὸς ταύτης πρὸς λαμβάνουσα τὴν Ἀθηναίων, καὶ τὴν Βοιωτίαν, καὶ τῆς Θωκίδος, τὴν μὲν, καὶ τῶν ἑπικνημιδίων Λοκρῶν, ὥστε τὸν Κρομμύονα τῶν μεγαρίων εἶναι, ὅτι καὶ Κορινθίων. πρὸς τὸ τῶν ἐν Λακτικῶν νῶν. Θασί δ' εὐδ' ὥστε εἰς τὴν σπονδὴν ἀπὸ τῆς Κόραντιον ὁρῶν πρὸς Σοῦνιον τὸ τ' Ἀθηναίων ἀπὸ τῆς πρὸς τὴν μὲν τὴν μεγαλίαν δύθειαν. γὰρ ἀπὸ τῆς ἀπὸ τῆς πελοποννήσου ὅλῃ πρὸς νότον, γὰρ ἀπὸ τῆς ἀπὸ τῆς πρὸς τὴν ἀρκτον τὴν ἀπὸ τῆς Κόραντιον ὁρῶν συνιπτεῖς πρὸς τὴν μεγαλίαν μετὰ τὸ Κρομμύον καὶ τὴν μεγαλειότητα τῆς πρὸς τὴν μεγαλίαν νομίζουσι δ' αὐτὸν — — τῆς αἰῶνος τῆς ἀπὸ τῆς Σοῦνιαν μετὰ — — ἔχον ὑποστροφῶν, ἢ μὲν πρὸς τὴν — — τὰ συνιπτεῖς τῶν ἱδμῶν χωρὶς τὸ ἑρματικόν, καὶ τὴν ἀκτὴν. ὥς δ' αὐτῶς — — * ἵον πρὸς τὸν Κορινθιακὸν κόλπον ἔχον πρὸς τὸ σάϊον — — * ἵον. ὥστε κοιλία τῶν

τῶν ἡμετέρων ταύτων. ομοίως δὲ καὶ τὰ πε-
 ρὶ τοῦ μεγάρου εἰς δ' ἑκτακλίον συμβαίνει τῇ
 θάλασσῃ. οὗτω δ' ἄριστόν ἐστ' εὐδῆμον μα-
 θεματικῶν ἀνδρῶν, καὶ χημάτων ὑπερέου
 καὶ ἡλιμάτων, καὶ οὗς τόπους τούτους ἀ-
 δότ' ἐστ' ἐν τῇ πλοῦράν τ' Ἀθηναίων σὺν
 τῇ μεγαρίδ' ἰσθμῷ ἀπὸ Σουνίου μέχρι ἰδμῶ
 κρήνου μὲν, ἀλλ' ἐπίμακτον. ἐνταῦθα δ' ἐστὶ
 ἡλιμισίω πόν τὴν λεγόμεσαν γραμμὴν ὁ
 περαιῶνς τὸ τῶν Ἀθηναιῶν ἰσθμῶν. δι-
 κη γὰρ τῷ ἡ Σχαινοῦς τ' ἡ τὸν ἰδμόν,
 περὶ τριακοσίους καὶ πεντήκοντα σταδί-
 ούς· τὸ δὲ Σουνίου τριακόντα καὶ τριακο-
 σίους. τούτων πᾶσι διέσπασμα καὶ τὸ ἐπὶ
 Πηγῆς. ἀπὸ τῶν περαιῶν, ὅσον πρὸς καὶ ὑπὸ
 Σχαινοῦ παρ' ἑκάστη δ' ὁμοῦς σταδίους πλῆν
 ζευφασί. Καμψαλὴ δὲ τὸ Σουνίον, πρὸς
 ἀρκτον μὲν ὁ πλοῦς ἐκκλίνει πρὸς δ' ὕσιν.
 ἀκτὴ δὲ ἀμυδάλας τ' ἐστὶν τὸ πρῶτον,
 αὐτ' ὅς τινος μισογάμου πλατύνεται. μίσησι
 δ' ὁ οὐδ' ἐν τῇ πρὸς ἡμετέραν λαμβάνει
 πρὸς ὁριζὸν τῇ βοιωτίας, τὸ κυρτόν ἔχου-
 σα πρὸς θαλάσσην. τὸ ποτ' ὅτι τὸ δ' ἄνθρωπον
 πλοῦτον ἴσμεν τῇ Ἀθηναίων. τὸ δὲ λοιπὸν ἡ-
 δ' ἐν τῷ περαιῶν δὲ πλοῦτον, ἀπὸ τῇ ὁ-
 ρωπείας ὑπὸ δ' ὕσιν παρατῆνον μέχρι τῇ με-
 γαρίδ' ἐστ' ἡ Ἀθηναίων ὁριζὸν, πολυάνυμος τις,
 διέρχεται τὴν βοιωτίαν ἀπὸ τῇ Ἀθηναίων. ὡς
 δ' ὁ ποτ' ἔσται πρὸς τὸν ἰσθμῶν γίνε-
 σθαι τὴν βοιωτίαν, ἀμυδάλας τ' οὐκ ἐστὶν
 τρίτης χεῖρτος ὅσον τῇ λεγόμενης, ἀπολαμβάν-
 οντα γῆτες τὰ πρὸς τῇ Πελοποννήσῳ, τὴν
 τῇ μεγαρίδ' καὶ τὴν Ἀθηναίων. διὰ δ' ἡ ὁριζὸν
 καὶ ἀκτὴν φασὶν λεγόμεναι τὸ παλαιόν, καὶ
 ἡ ἀκτὴ τὴν νῦν Ἀθηναίων ὁριζόμεναι, ὅτι
 τοῖς ὁριζοῖς ὑπὸ τῇ πρὸς τὸν πλοῦτον μί-
 ρ' αὐτῆς ἀκτὴν καὶ ἐστὶν, μήκη δ' ἄξιον
 λόγῳ λεγόμεναι, πρὸς τῇ πρὸς καὶ τὴν
 Σουνίου. ταύτας οὖν διέμελλε ἀναλαβόν-
 ταν τὰς περαιῶν ἐφ' ἧς παρ' ἡμετέραν.
 μετὰ δὲ Κρομμύων ἐπὶ ὁριζοῖς τῇ Ἀθη-
 ναίων αἰ. Σκαρωνίδ' ἐστὶν πέτρα, πρὸς ἡμετέραν οὐκ
 ἀρλιπύσαι πρὸς θαλάσσην. ὑπὲρ αὐτῶν δ'
 ὁριζὸν ὁ δ' ὅς, ἡ αὐτὴ μεγαρίων καὶ τῇ Ἀθη-
 ναίων ἐπὶ τῷ ἰσθμῷ. οὗτω δὲ σφόδρα πλεονάζει
 ταῖς πέτραις ἡ ὁριζὸν, ὡς τε πολλὰ καὶ
 παρακρημνός ἐστι, ὅσα τὸ ὑποκείμενον ὁ-
 ρ' ὁ ὑποβάτον τε καὶ ὑψιλόμ. ἐνταῦθα ἡ
 μνησθῆναι τε περὶ τῇ Σκαρωνίδ' καὶ τῇ
 πετρῶν καὶ τῇ τῶν λεγόμενων τὴν λεγόμε-
 σαν ὁριζὸν, οὗς καὶ ἡμετέροις ὁριζοῖς. ἀπὸ δὲ
 τῶν ἄκρων τούτων κατακλίνονται Σκαρόν τὸν Ἀργεῖον, Σκαρῶνα πρὸς τῇ ὁριζοῖς Ἀθηνῶν.
 μετὰ δὲ τὰς Σκαρωνίδ' ἐστὶν πέτρας, ἑκτα πρὸς τῇ μινῶα, ποιοῦσα τὸν γὰρ τῇ Νισαίᾳ λιμένα.

præ se ferat figuram. eademq̃ de intimo re-
 cessu, in quem ait mare desinere. Hac
 cum Eudoxus tradiderit, mathematicus ho-
 mo, & figurarum inclinationisque locorum
 peritus, ac qui loca ea perlustrauerit: imagi-
 nari oportet latus Atticæ cum Megaridē à *Attica deseri-*
 Sunio usque ad isthmum cauum quidem es-
 se, uerum promiscue. Est ibi in medio ferme
 dictæ lineæ Patreus Atheniensium naua-
 le: distans à Schœnunte, qui est ad isthmum,
 ad ccccl stadia, à Sunio cccxxx ac tantum
 circiter est interuallum ad Pagas à Patreo,
 quantum ad Schœnuntē: decem tamen
 stadijs excedere aiunt. Vbi Sunium flexeris
 uersus sententriōnem nauigatio est ad occi-
 dentem. acta autem est binaris, primum an-
 gusta, quæ tamen dilatatur deinde in medi-
 terranea, nihiloq̃ minus lunæ formam imi-
 tatur flexu uersus Oropum Bœotia, conue-
 xa parte mari obuersa. hoc est alterum orien-
 tale Atticæ latus. Reliquum est septentrio-
 nem spectans latus Atticus ab Oropio agro
 pertinens occasum uersus usque ad Megari-
 dem, Attica montana, & multis affecta nomi-
 nibus, quæ Bœotiam ab Attica diuidit. Itaq̃
 sicuti suprà dixi, Bœotia isthmus fit tertiæ ea-
 rum quæ commemoratæ sunt peninsulæ, u-
 trinque mari alluta, intusq̃ coërcet partes
 ad Peloponnesum sitas, Megaridem atq̃ At-
 ticam. Eamq̃ ob causam aiunt antiquitus
 Actam & Acticam fuisse appellatam, quæ
 nunc Attica dicitur, quod maxima eius pars
 sublacet montibus, ad mare uergens & an-
 gusta, in longitudinem porrecta iustam, us-
 que ad Sunium. Verum ordine nunc mariti-
 mas explicemus oras, sumto unde eram. di-
 gressi initio. Post Crommyonem ergo suprà
 Atticam sitæ sunt Scironides petrae, præter
 quam mare uersus non patet transitus. suprà
 ipsas autem uia est, ab isthmo Megaram & in
 Atticam ducēs. adeo autem prope ad petras
 accedit uia, ut multis etiam locis præcipitia
 propter eam sint ob mōtem suprà situm, qui
 inuius est & altus. Ibi ferunt Scironem, &
 qui à primum curuatione Pityocampes di-
 ctus fuit, consedisse, montanamq̃ regionem
 latrocinij infestam habuisse: quos Theseus
 interfecit. Ab extremis his saxis obliquè flā-
 tē pcellasq̃ cientē Caurū Atheniēses Sciro-
 nē dicūt. Post Scironides petras excurrit p-
 mōtorij Minoa, quod Nisææ portū cōficet.

Est autem Nisæa Megarensium nauale, distans ab urbe stadiis xlix, & longo utrinque muro ei connexum. idēq; etiam Minoæ appellatur. Antiquitus hanc regionem Iones habitabant, ut & Atticam, nondū conditis Megaris. Ideoq; Homerus horum locorū mentionem seorsim non facit, sed cū Athenienses uocat omnes Atticæ incolæ, eo nomine hos quoq; complectitur atq; censet. ut cum in Catalogo ait,

546. Quicūq; urbem pulcræ tenuerunt molis Athenas:

intelligendi sunt etiam qui nunc Megarenses dicuntur, unā ipsi quoq; tum ad bellum profecti. Cuius rei signum est, quod priscis temporibus dicta fuit Ionia & Ias. & cū Homerus ait,

Μαδν. 685. Illic Boeotici & Iæones—,

Athenienses significat. Huius autem Ioniæ pars fuit etiam Megaris. Et quidem Peloponnesij & Iones, cum diu multumq; definitibus disceptassent, in quib. & Crommyonia fuit, conuenerunt aliquando, & in loco de quo utrinque constabat columnam posuerunt apud ipsum isthmum, quæ in parte Peloponnesum spectante habebat hanc inscriptionem,

Hæc iam Peloponnesus sunt, non Ionia:

in parte autem Megaris obuersa,

Hæc non Peloponnesus iam sunt, sed Ionia.

Et qui Anthida seu res Atticas scripserūt, quanquam in multis dissentiūt, in eo tamen omnes, qui quidem alicuius sunt nominis, consentiunt, quod cū Pandionide fuissent quatuor, Aegeus, Lycus, Pallas, & Nisus, Atticaque diuisa fuisset in quatuor portiones, Nisus Megaridem sorte obtinuerit, Nisæam quæ condiderit. Philochorus ab Isthmo ad Pythium usque regnum eius pertigisse scribit. Andron usque ad Eleusinem & campum Thriasium. Iam cum diuisionem illam in quatuor partes tactam alij aliter exponāt, sufficiant nobis uersus ea de re Sophoclis. apud quem sic loquitur Aegeus.

Megenitor Actas occupare iubet, soli Primariam mihi portionem destinans.

Lycos sed agrorum Eubœæ oppositum Iatus:

Niso sed oram ad saxa Scironis sitam.

Tellurem ad austrum sorte Pallas obtinet

Quæ spectat, asper & gigantes educans.

His

Ἡ δὲ Νισαία δὴν ἰππίον τῶν Μεγαρίων, δῖκα καὶ οὐκ ἐπὶ τοῖς ποταμοῖς διχόν, σκίλων ἐκατέρωθεν συναπόμενον πρὸς αὐτῶν. ἐκαλεῖτο δὲ καὶ ἔσθ' Ἰωνία. Τὸ παλαιὸν μὲν οὖν Ἰωνοὶ ἔχον τὴν χώραν ταύτην, οἱ ποῖοι καὶ τὴν Ἀθηναίαν, οὐκ αὖ τῶν Μεγαρίων ἐκισμενίων. διό ποῖοι οὖν ὁ ποικίλος μέμνηται τῶν τόπων τούτων ἰδίως, ἀλλ' Ἀθωαίους καλῶν τοὺς γὰρ τῇ Ἀθηνῇ πάντας, συμπεριέλαβεν καὶ τοὺς τοῦ Ἰωνίου ὀνόματι Ἀθωαίους νομίζον. ὥς ὅταν φῇ γὰρ ἔσθ' Ἰαταλόγῳ· οἱ δ' ἄρ' Ἀθωαίους ἔχον ἐκπύμενον πόλιν ἄσπον.

Διχιδαι δ' αὖ καὶ ἐσθ' καὶ Μεγαρίας, ὥς καὶ αὐτοὶ μεταφέροντες ἐλίσσαντες. Σημῶν δ' ἡ γὰρ Ἀθηναία τὸ παλαιὸν Ἰωνία καὶ Ἰᾶς ἐκαλεῖτο, καὶ ὁ ποικίλος ὅταν φῇ, ἔσθ' Ἀθωαίους καὶ Ἰᾶς—.

ἐσθ' Ἀθωαίους λέγει. ταύτης δ' ἡ καὶ ἡ Μεγαρίς μόρος. Καὶ δ' αὖ καὶ ποῖοι τῶν οὐρανῶν ἀμφισβητοῦντες πολλὰ καὶ οἷτις Πιλοποννήσιοι καὶ οἱ Ἰωνοὶ, γὰρ οἱς ἡ καὶ ἡ Κρομμυνία, συνέβησαν, καὶ ἐπὶ τῇ ἐπείσαν ὑπὸ τῷ σωματολογηθέντι τῷ τόπῳ ποῖοι αὐτῶν τὸν ἰσθμόν, ὑπὸ γὰρ αὐτῶν ἔχονσαν ὑπὸ μὲν τῷ πρὸς τὴν Πιλοποννήσον μέρος.

Τὰ δ' ἔσθ' Πιλοπόννησος, ἐκ Ἰωνίας

ὑπὸ δὲ τῷ πρὸς τὰ Μεγαρά.

Τὰ δ' ἔσθ' Πιλοπόννησος, ἀλλ' Ἰωνία.

οἷτις δὲ τὴν Ἀττικὴν ἀσυνήρουν, πολλὰ διαφωνοῦντες, ἐσθ' γὰρ ὁμολογοῦσιν, οἱ γὰρ λέγουσιν, ὅτι τῶν Πανδονίδων τεσσάρων ὄντων, λίγες τι, καὶ Λύκου, καὶ Πάλατος, καὶ τεσσάρων ἑτέρων καὶ ἡ Ἀθηναίς ἐς τίς τῶν μερῶν διαμερίσθης, ὁ Νισὸς τὴν Μεγαρίδα λαχοί, καὶ ἑτίσαι τὴν Νισαίαν. φιλόχορος μὲν οὖν ἀπὸ ἰσθμοῦ μέχρι Πυθίου διήκειν αὐτῷ φασὶ τὴν ἀρχὴν. Ἀνδρῶν δὲ μέχρι Ἐλευσίνος καὶ τῷ θεῷ Ἀσίου πεδίου. Τὴν εἰς τίς τῶν μερῶν διαμερίσθης, ἄλλων ἄλλως ἀκούσαν, ἀρκῆ ταῦτα παρὰ Σοφοκλέους λαβόν. φασὶ δ' ὁ Λύκος.

ὅτι ὁ πατὴρ εἰσὶν ἐμοὶ μὲν ἀπὸ τῶν ἐκ τῆς,

Τῆς δὲ γῆς, πρὸς βίαν νόμας.

Τῶ δ' ἡ Λύκος τὸν αὐτὸν πλῆθος ἑλποῦν Εὐβοίας νόμον.

Νισὸς δὲ τὴν ὁμαλὴν ἐξ αἰῶνα χρόνον ἑκέρωντο ἀκτῆς, ἡ δὲ γῆς τὸ πρὸς νότον ὁ σκληρὸς ἐστὶ καὶ γίγαντες ἐκ τῶν ἐκ τῆς Πάλας.

ὅτι

ὅτι μὲν αὖ Μεγαροὶς ἦ Ἀθηναῖς μίϑω-
 λῶ, πύποις χρεῖνται περικλείει. μετὰ δὲ
 τῶν τῶν Ἡρακλειδῶν κἀδοσθὲν καὶ τῶν τῆς
 χάρας μῦθισμός, ὅτ' αὐτῶν καὶ τῶν συγκα-
 τελεθόντων αὐτοῖς Δωρείων, ἐκπύσαι τῆς
 οἰκίας συνίβη πολλοὺς ἕως ἢν Ἀθηναῖς, ὅν-
 λῶ δὲ ὁ Πρωκλῆς βασιλεὺς μέλανθ'.
 οὗτ' αὖ καὶ τῶν Ἀθηνῶν βασιλῶν σφ' ἰσχύοντων,
 νικῶντας ἐκ μονομαχίας τὸν Βοιω-
 τῶν βασιλεὺς Ξάνθου. Εὐανδρῶντος δὲ τῆς
 Ἀθηναῖς σφ' αὐτοὺς φυγάδας, φοβηθέντες οἱ
 Ἡρακλειδῶν προφύγων αὐτοὺς μολισσε
 τῶν γὰρ Κορίνθων, καὶ τῶν γὰρ Μελανθῶν, τῶν
 μὲν σφ' αὐτῶν γατρίαισι, τῶν δὲ ὅτι Κόδρος
 βασιλεὺς ἦν Ἀθηναῖς τότε ὁ τῶν Μελανθῶν
 παῖς, ἐστράτευσαν ὑπὲρ τῶν Ἀθηναίων. ἡττηθέν-
 τας δὲ μάχη, Πρῶκλῆς ἄλλας ὄψεσθαι γῆς,
 τῆς Μεγαρικῆς δὲ κατέσχον, τῆς τῶν πό-
 λιν ἐκείνην τὰ Μεγαρα, καὶ τοὺς ἀνδράπας,
 Δωρείας αὐτῶν ἰόντων ἐποίησαν. ἀφάνισαν
 δὲ καὶ τὴν εὐλήν τῆς οὐρεῖας τοὺς τε Ἴω-
 νας, καὶ οὗτοι Πελοποννησίους. Πολλὰς δὲ
 λείπονται μεταβολαῖς ἡ τῶν Μεγαρίων πό-
 λιν. συμμεινῆ δ' ὅμως μέχρι νῦν. ἔχει δὲ πο-
 τι καὶ φιλοσόφων σφ' αὐτοῖς τῶν πελάγους
 ῥυθμίζοντων Μεγαρικῶν, Εὐκλείπῳ σφ' αὐ-
 τῶν Σωκρατικῶν αὐτοῖς Μεγαρία τὸ γί-
 ν' αὖ. κατὰ πόρ καὶ θαλάσσιον μὲν τὸν Ἠλῶ-
 ον, οἱ Ἠλιακοὶ δὲ δὲ ξαντοὶ, καὶ οὗτοι Σωκρα-
 τικῶν. ὅν λῶ καὶ πύργον. Μεγνέδ' ἡμον δὲ
 τὸν Ἐρετριῶν οἱ Ἐρετριῶν. ἔστι δὲ ἡ χάρα
 τῶν Μεγαρίων παράλυσος, κατὰ πόρ καὶ
 ἡ Ἀθηναῖς, καὶ τὸ πλεον αὐτῆς, ἐπὶ τῇ τὰ κα-
 λούμεθα Ὀρεῶν, ῥαχίς τις μακρομυκῆς
 μὲν ἀπὸ τῶν Σκαρωνίδων πετρῶν ὑπὲρ τῆς
 Βοιωτίας καὶ τὸν Κιθαίρωνα, διέρχουσα δὲ
 τῶν κατὰ Νίσαιαν θάλασσαν ἀπὸ τῆς κατὰ
 Κρίσαν, Ἀλκυονίδος πελάγους οὐμῆς.
 Ἐρετριῶν δὲ ἀπὸ Νισαίας πλεονῶν ὑπὲρ τῶν
 Ἀθηναίων, πρὸς τὴν νῆσιν. ὅτι Σαλαμῖς, ἐβδ-
 μύκοντα πόντος σφ' αὐτῶν οὐκ ἔστι τὸ μῆκος, οἱ δὲ
 ἐγδοήκοντα φασίν. ἔχει δὲ ὁμώνυμον πο-
 λιν, τῶν μὲν ἀρχαίων ἔρημον πῶς Ἀλγιναν
 τετραμυλῶν, καὶ πῶς νότον, κατὰ πόρ καὶ
 Αἰγυλῶν Ἐρετριῶν.

Ἀλγιναν δὲ αὐτῶν πῶς νότον κατὰ πόρ πῶς.
 τῶν δὲ νῦν γὰρ κόλπον καμυλῶν ὑπὲρ τῆς
 σφ' αὐτοῖς τόπον συνάπτοντο πῶς τῶν
 Ἀθηναίων. Ἐκαλῶτο δὲ ἑσθλῶς ὀνόμασι τὸ
 παλαιόν. καὶ γὰρ Σκίρας, καὶ Κυχρία, ἀπὸ
 τῶν ἡρώων, ἐφ' ὃν Ἀθηνῶν τελεῖται Σκι-
 ρας, καὶ τὸ πῶς Σκίρας γὰρ Ἀθηναῖς, ὅτι ἐπισκίρωσι ἰσοποσίαν τις, ὅτι μὲν ὁ Σκίροφονος. ἀφ' ὃ δὲ
 ὁ Κυχρίωνος ὅτι, ὅν φασίν ἡσίοδος φασίν τε ὑπὸ Κυχρίωνος, ὅτι λαβῶναι ὑπὸ Εὐρήκην λυμάνον

His ergo argumentis docent Megaridem
 Atticæ fuisse partem. Post Heraclidarum re-
 ditum & regionis partitionem usu venit, ut
 multi ab ijs & Doriensibus unâ cū ijs reuer-
 sis, suis sedibus pulsi in Atticam migrarent.
 è quibus fuit etiam Melanthus Messenæ rex.
 qui cum singulari pugna Xanthum uicisset
 Boeotorum regem, ultrò ab Atheniensibus
 rex est creatus. Cum autem exsulum fre-
 quentia faceret, ut copia uiroꝝ floureret At-
 tica, metuentes sibi Heraclidæ, instiganti-
 bus eos maximè Corinthijs & Messenijs, il-
 lis ob uicinitatē, his quod tum Codrus Me-
 lantihi F. regnum Atticæ tenebat, bellum At-
 ticæ intulerunt. uictiq; prælio, & ex Attica
 profligati, Megaricam tamen occupauerūt,
 & Megaris urbe condita, incolas ex Ionibus
 fecerunt Dorienses. aboleuerunt etiam co-
 lumnā, quæ Iones à Peloponneso distin-
 guebat. Vrbs Megarensium, quanquā mul-
 tas est passa mutationes, tamē etiamnum du-
 rat. Habuit aliquando etiam scholam philo-
 sophorum, qui Megarici dicebantur, succes-
 sores Euclidis Socratici, patria Megarensis.
 quomodo Phædoni Eleo Eleaci successerunt,
 ipsi quoq; Socratico: de quibus Pyrrho
 fuit: & Menedemo Eretrienſi Eretriaci. Est
 autem regio Megarēſium subaspera, sicut &
 Attica: & maiorem eius partem occupant
 Onſi mōtes, (quasi Asininos diceret.) Dor-
 sum è Scironijs saxis porrectum uersum Boe-
 otiam & Citharonem, & mare quod ad Ni-
 ſæam est à Crisſæo distinguens, quod Alcyo-
 nium dicitur. Nauiganti à Nisæa uersus Ar-
 ticam, quinque exiguæ insulæ occurrunt. In-
 de est Salamin, longitudine LXX ferè, aut ut
 alij uolunt xxc stadiorum. urbem habet co-
 gnominem. & prisca quidem Aeginæ & au-
 ſtro obuersa, deserta est. situm etiam Aeschyl-
 lus notauit.

Aegina uersus Austri flatus est sita.

noua autem in sinu sita est in loco penin-
 sulam referente, & Atticam attingente. An-
 tiquitus alia habuit nomina. dicebatur enim
 Sciras, & Cychræa, à quibusdam heroibus.
 unde & Minerua Sciras, & Scira locus Atti-
 cæ, & Episcirosis sacrificium quoddam, &
 mensis Scirophorion. hinc & Cychriodes
 serpens, quem alitum à Cychreo, Hesiodus
 ait ab Euryclo profligatum fuisse cū insu-
 lam

Iam infestaret, receptumque Eleusine à Cere-
re in locum administri. Pityussa etiam à pi-
nu, quæ Græcis est pitys, dicta fuit. Claruit
autem insula hæc cum propter Aeacidas, qui
eam tenuerunt, præsertim Aiace[m] Tela-
monis F: tum quod ibi uictus nauali prælio
à Græcis Xerxes, fuga domum contendit.
Quin & Aeginctæ in partem gloriæ eo præ-
lio partæ euenerunt, uicini & qui memorabi-
lem præbuerunt classem. Amnis est insulæ
Salamina Bocarus, qui nunc Bocalias appel-
latur. Nunc Athenienses possident insulam,
quondam cum Megarensibus de ea conten-
derunt. feruntque Pisistratum, aut (. ut alii
uolunt .) Solonem, post uersum Boeotia
hunc

557. A' Salamine aderat cum bis sex nauibus
Ajax,
insetto per fallaciam hoc,
Quas statuit, ubi Athenarum stabat cita clas-
sis:

Homeri testimonio docuisse insulam anti-
quitus Atheniensium fuisse. Verum critici
id non admittunt, quod multi alij uersus con-
tra testimonium præbeant. Cur enim Aiace
nauium statio ultimo fuit loco, non iuxta A-
thenienses, sed Thessalos qui cum Prote-
silao uenerant?

Iliad. 2. 686. Hic nautes Aiaceis erant, & Protefilai.

Et Agamemno exercitum obiens,
Repperit hic Petei fortemque Menesthea na-
tū,

Circum & Erechidas pugnaci robore stan-
tes

Pone Cephallenis cinctusque cohortibus a-
cer

Adstabat Laertiades.—

de Aiace autem & Salaminis alibi,

573. Venit ad Afaces—

& iuxta illos,

Illic Idomeneus—

non Menestheus. Athenienses ergo pu-
tantur huiusmodi ab Homero testimonium
peruissse. Megarenses autem illis sic occi-
uissse:

A' Salamine aderat cum bis sex nauibus A-
iax,

—et Polichna.

Et Aegirusa, Nisea, Tripodis.

quæ sunt Megarica loca. & Tripodi Tri-
podiscium dicuntur, ubi nunc situm est fo-
rum

αὐτὰ χωρία Μεγαρικά, ὅν οἱ Τρίποδος Τριποδίσκιον λέγονται, ἡ δ' ὁ νῦν ἀγορὴ τῶν
Μεγα-

μῶνον τῶν νῆων, ὑποδείξασθαι δὲ αὐτὸν τῆς
Δήμητρον ὡς ἑλδυσίνα, καὶ γινώσκει τὰν-
τας ἀμφιπολὸν. ἀνομάσθαι δὲ καὶ Πιτυύσα-
σα ἀπὸ τοῦ φητο. Ἐπιφανὴς δὲ ἡ νῆος ὁ-
πλήρει δὴ τὶ τοὺς Λιακιδᾶς ὑπάρξαντας
αὐτῆς, καὶ μάλιστα δὲ ἡ ἰακὸν τὸν Τηλαμῶ-
ν, καὶ ὅτι τὸ πᾶν τῶν νῆων τὰν τῶν ἑλ-
ταναυμαχῶν ἐξ ὅρων ὑπὸ τῶν ἑλ-
των, καὶ φυγεῖν εἰς τὴν οἰκίαν. συναπεί-
λαυσαν δὲ καὶ λίγινῃται ἐν πᾶσι τῶν ἀγῶ-
να ὅσον δόξας, γὰρ τοῖς τὶ ὄντων καὶ ναυτε-
κῶν ἀξιόλογον παραχρῆμα. Βάπερ δὲ
ὅτι καὶ Σαλαμῖνι ποταμός, ὁ νῦν Βοκαλίας
καλεῖται. Καὶ νῦν ἡ χερσὶν Ἀθηνῶν
τῶν νῆων, τὸ δὲ πάλαιον πᾶς Μεγαρί-
ας ὑπάρχει αὐτοῖς ὅτις πᾶσι αὐτῆς. καὶ φασὶν
οἱ μὲν Πεισιστράτη, οἱ δὲ Σόλωνα παραχρῆ-
μα τὰ νῦν ἡμῶν καταλόγῳ μετὰ τὸ
πᾶν ὅτι,

Αἴας δ' ἐκ Σαλαμῖν' ἄγχι δυνεαὶ δὴ καὶ
νῆας,

ἱστῶντες,

Στάσι δ' ἄγχι τῶν Ἀθηνῶν ἱστῶντες φά-
λαγγας.

μάρτυρι χρῆσθαι τῶν ποιητῶν, τὸ τῶν νῆ-
ων ὅτι καὶ Ἀθηνῶν ὑπάρχει. οὐ παρα-
δίδονται δὲ τῶν οἱ κελεύει, ὅτι τὸ πᾶν
τῶν νῆων ἀντιμαρτυρῶν αὐτοῖς. Διὰ τὴν γὰρ
παυλοχῶν ἔχεται φάνηται ὁ Αἴας, ὁ μὲν
Ἀθηνῶν, ἀλλὰ μετὰ τῶν ὑπὸ Πρωτισ-
λάου τεταλῶν.

Ἐν δ' ἴσαν αὐτοῖς τὴν νῆον καὶ Πρωτισλάου.

Καὶ γὰρ τὴν ἀπὸ πώλησαι Ἀγαμέμνων.

Εὐρὺ γὰρ Πρωτισλάου Μνηστῆκα Πλάσιππον.

Ἐπὶ τῶν, ἀμφὶ δ' Ἀθηνῶν μετὰ τῶν αὐτῶν.

Αὐτὰρ ὁ πλησίον εἰς ἀπὸ τὸν ὄντος ὁ δὲ
αὐτοῖς,

Πὰρ δὲ Κεφαλληνῶν ἀμφὶ σῆμα.—

Ἐπὶ δὲ τῶν Αἰάντων καὶ τοὺς Σαλαμῖ-
νους πάλιν.

Ἡλθον δ' ἐπ' Αἰάντας—

Καὶ παρ' αὐτοῖς.

Ἰδμενὺς δ' ἐπὶ τῶν.

οὐ μνηστῆκα. οἱ μὲν οὖν Ἀθηνῶν πᾶ-
ν τῶν πᾶν σκῆψασθαι μαρτυρεῖται παρ' ὁ-
μήρου δὲ τῶν οἱ. οἱ δὲ Μεγαρί-
ας αὐτοῖς ὄντας.

Αἴας δ' ἐκ Σαλαμῖν' ἄγχι δυνεαὶ δὴ καὶ
νῆας.

—Ἐπὶ Πολίχνης,

Ἐκ τ' Αἰγίρουσας, Νισαῖας τε, Τριποδῶν
τε.

[illegible]

rum Megarenſium. Alienam autem ab Attica eſſe Salaminem, quidam eo argumento uolunt docere, quod antiſtita Mineruz Poſſiadis cū recentem caſeum Atticum non tangat, ſolo peregrino uelſcatur, ea etiam Salaminio utatur. nam & ab alijs inſulis, quas ad Atticam pertinere in conſeſſo eſt, allato utitur: quia nimirum huius conſuetudinis autores pro peregrino duxerunt quidquid trans mare aſſerretur. Videtur autem quæ nūc eſt Salamis antiquitus peculiaris fuiſſe reſpublica, Megara autem pars fuiſſe Atticæ. In ora porro mariitima iuxta Salaminam ſines ſunt Megaricam ab Attica dirimentes, montes duo qui Cerata, id eſt cornua, nominantur. Sequitur urbs Eleuſin, in qua templum eſt Eleuſiniæ Cereris, & myſticum delubrum, turbæ quanta in theatro ſolet eſſe capax. opus Ictiui, qui etiam parthenonem (domicilium uirginis intellige.) Mineruz in arce fecit, Pericle operum procuratorem ſuſtinente urbs in demis, id eſt pagis ſeu curijs Atticis numeratur. Deinceps campus eſt Thiaſius, eiſdemq; nominis litus & pagus ſiue curia. Tum Amphiale promontorium, & ſuperincumbens lapicidina, ac traiectus in Salaminam: quem cū aggere ingeſto complanare Xerxes conaret, nauali pralio, ſuorumq; fuga prouentus fuit. Ibi & duæ parue ſunt inſulæ Pharmacuſæ, in quarum maiore oſtenditur ſepulcrum Circes. Supra actam hanc mons eſt Corydalus, & Corydalentes curia Attica. Inde Furum portus, & Pſyttalia, inſula ſaxoſa ac deſerta, quam quidam Peræum portum appellauerunt. Vicina eſt Atalanta, Euboicæ Locrenſiq; cognominis: & alia parua inſula Pſyttaliæ ſimilis. tum Peræus, qui & ipſe in curijs cenſetur. Inde Munychia tumulus peninſulæ forma, cauus & magna ex parte cuniculis ſubrutus partim natura, partim induſtria, ita ut habitationibus ſit aptus. Intratur in eam anguſtaſper fauces, & infra ſunt tres portus. Antiquitus muro cincta atq; habitata fuit Munychia, ſerè quo modo Rhodiſi urbs, complexa mænib. Peræum & portus naualium plenos, in quibus & Philonis opus fuit armamentarium. fuitq; nauale cccc nauibus recipiendis ſufficiens: neque paucioribus conſtabat Athenienſium claſſis. Hunc murum attingebant longi muri, nunc diruti, qui crurum inſtar ab urbe quadraginta ſtadiorum longitudine producti, aſtu cum Peræo

χεραφεύρηται δ' ἀπὸ πᾶσι τοῦτον. καὶ
 φασὶ δὲ τὴν ἡλ. τὸ Σουίριον ἄκραν, ἀξίολο
 γ. δ' ἡμ. Σουίριον. ἔπαθό τοις, ἔπαθ' οὖν
 ταμὸς δ' ἡμ. οὐτως ἐκαλούμεθα, ὡς οὐ οὐ
 αὐτὸς ποταμοί. ἔπαθ' οὖν, Σταγία,
 Βράχυν, ὅπου τὸ ἐν Βραχωνίᾳ ἀρτίμ.
 δ' ἰσθμ. — —

ἐν ᾧ ὁ πᾶς τὸ εἶ ταυροπόλου

— — ἔπευ Μερρίνοῦς, Προβαλινῶ, μα-
ραθῶν, ἔπευ Μιλτιάδους τὰς μετὰ Δαίηθ
τῷ Πέρσῃ δυνάμεις ἀφ' ὧν διέφθερν, οὐ
πυδμήνας ὑποδίζοντας Λακιδαιμονίους
ἦν τῶν παροσίων. Ἐν ταῦτα μινυδὸν
κασικὸν τὸν Μαθαίνιον ταῦρον, ὃν αὐτῶ
λιθοκῶν. Μετὰ δὲ Μαραθῶνα Τεικῶν-
θ, ἔπευ Ῥαμνοῦς, τὶ Ῥι Νεκίσις ἰοφόν.
ἔπευ Γαρίης ἡ Ῥήρωπιον. Ἐν ταῦτα δὲ πρ,
καὶ τὸ ἑμμετρίον ὅτι τελεμμελίον ποτὶ
μινυδῶν, ὅπου φυγόντα τὸν ἑμμετρίον,
ὡς φασὶ Σοφοκλῆς·

Ἐδ' ἔφατο ῥα γὰρ ὁ Θεὸς αὐτῷ κόνις,

Αὐτοῖσι μὲν ὅπλοισι, καὶ τετραβίσω δίφρῳ.

Ἰσχυρὸς δ' ἡγάμενος βυπτοσίμῳ γιγνή-
ται πολλάκις. ἴδονται γάρ ῥ' ἐμδοσίῳ ῥι-
τι Ἀττικῆς καὶ ῥι Βοιωτίας. Πρόκειται δὲ
ῥι παραλίας ταύτης, πῶ ᾧ τῷ θουρίῳ,
καὶ τῷ Σουρίῳ, νῆες ἑλγῶς, τραχεῖα καὶ
ἔρημος, πῆραμάκις, ὅθ' ἐξήκοντα σκίδις τὸ
τὸ μῆκ' ὅς φασὶ μιν ἡδὲ τὸν ποιητὴν, ῥ' ὅς
Ἀλέξανδρος ὁ λίγος πῆς τῶν ἑλγῶν.
Οὐδ' ὅτι σε πρῶτον Λακκιδάιμον ὅς ἐ-
ρατῆν

Ἐπλοῦμα ῥά παῖδας ἐν ποντὰ περὶ οἰσιν εἶναι,
 Νῆσῳ δ' ἐν ἑσπερίῃ ἐμὴν ἔλπεσσι καὶ
 δύνῃ.

Ταύτων γὰρ λίγα Κρανκίω, τὴν καὶ ἑ-
λγίω, ἀπὸ τοῦ ἐκὼ γγέσθαι τὴν μίξιν. Μι-
τι δὲ τὴν ἑλγίω, ἡ εὐβοία πρὸς τοῦ τῆς
ἐξῆς παρὰ λίας, ὁμοίως εἶναι, καὶ μακρὰ, καὶ
ἤϊ μὴ καὶ τῇ ἡμέρῳ παραβλημένη, ἡ α-
δὲ κέρη ἑλγόν. Ἐστὶ δὲ ἀπὸ Σουμίου πῦθ
τὸ νότον ἐλ εὐβοίας ἄκρον, ὃ καλεῖται λου-
κίω ἐκ τῶν πεδίων τριακισίων πλὺς. Ἐλ-
λαὶ πορὶ εὐβοίας ἢ ἀρύσεται ὕσθρον. Τὸς
δ' ὅν τῇ μεσογαίᾳ δ' αἰμούς ἐλ Ἀθικῆς μα-
κρόν ἐπ' αὐμ δ' ἡ τὸ πλῆθος. Τῶν δ' ὀρῶν ἡ
γὺνὸν καὶ μαλιστα ἔστιν, ὃ, τε ὕμνητος, καὶ
βελικιστός, καὶ λυκαβητῆς, ἐπ' ἣ παρῆκε,
καὶ κορυδαλλός. μακάρου δ' ἔστι ἐλ τι ὕ-
μνητος καὶ ἐλ φρυγικῆς κάλλιπτα μέταλ-
λα πωλίσιον ἐλ πόλιος. ὃ δ' ὕμνητος ἡ μί-
λι ἀρίστου ποιῶ. τὰ δ' ἀργύρεα τὰ ὅν τῇ Ἀτ-
τικῇ ἡ Ἰατρικῇ ἢ ἡ ἀφίο λογα νωμὶ δ' ἐκλείπ

lum. Vbi promontorium circumflexoris, quòd ad Sunium est, offertur Sunium memorabilis pagus siue curia, tum Thoricus inde Potamus pagus, cuius curiales Potamij. Sequuntur Prasia, Starea, Brauron, ubi Dianæ Brauroniæ templum est * uides, ubi taupoli * tum Myrrinûs, Probalinthus, Marathon. Hic Miltiades Datis Persæ copias internecione deleuit, non expectatis Lacedæmonijs, ob plenilunij observationem aduentum differentibus, ibidem fabulatur fuisse taurum Marathonium quem Theseus interfecit. Marathonem subsequitur Tricorythus inde Ramnûs, ubi Nemesis templum habet. post Psaphis Oropiorum, circa quem locum oraculum fuit Amphiarai, olim cultum: ubi fugiẽtem Amphiaraum, ut ait Sophocles

Thebanus hausit pulvis hiati prae pete,
Arma & quadrigas absorbens simul & ui-
rum.

Oropusape in controuersiam uenit. si-
ta est enim urbs in confinio Atticæ & Bœo-
tiæ. Ante oram hanc & Thurium ac Sunium
iacet insula Helena, aspera & deserta, in lon-
gum porrecta spacio circiter LX stadiorum.
Eius aiunt meminisse Homerum in his Ale-
xandri ad Helenam uerbis,

Nec cum te primùm abreptam Lacedæmo-
ne amœna,

Nauibus impostam uexi per caerulea Ponti,
Insula & in Cranaa mihi gaudia prima dedi-
sti.

Cranaam enim, id est asperam appellari, quæ à concubitu eorum deinde sit Helena dicta. Post Helenam, reliquo litori Atticæ obiecta est Eubœa, itidem arcta & in lōgum iuxta continentem porrecta, ut & Helena. A' Sunio ad austrinum Eubœæ promontorium, quod albam actam (Leucen acten) appellant, navigatio est stadiorum ccc. Sed de Eubœa postea dicetur. Cæterum mediterraneos pagos siue oppida Atticæ ob eorū multitudinem longum fuerit recensere. Montes quorum nomina maximè sunt nobilia, sunt Hymettus, Brilessus, Lycabettus, Parnes, Corydallus. Prope urbem marmor Hymettium pulcerrimum effoditur, 3 ut & Pentelicum. quin & optimum mel fit in Hymetto. Sectiones argentariæ in Attica initio fuerunt uberes, nunc defecerunt. Sanè operarij, cū metalla malignè labori respondeant.

λῆσαν τῇ Α τὴν κατὰ Μακεδόνas, καὶ τῇ
 Προποντίδα, καὶ τὸν Ἑλλάσποντον. Προσι-
 θησι ἡ καὶ ἐπὶ τὴν Εὐβοίαν τρόπον πῶς μᾶ-
 ρθ' αὐτῆς πεποιήκον ὁ Εὐριπθ', οὕτω ἐκ-
 νός ὦν, καὶ γὰρ οὐρα συνελθούμεν πῶς
 αὐτὴν διπλεθρῇ. Τὴν Ἄου χάραν ἵπαι
 νῆ δ' αὖ τοῦτα, καὶ φησὶ πῶς ἡγεμονίαν δι-
 φυῶς ἔχειν ἀργῶν ἡ καὶ παιδέας μὴ χρυσ-
 μέλους (ἐπεὶ μὲν αὐτὸν αἰ πῶς ἐκμελούς αὐ-
 τῆς ἐκ καὶ ποτὶ κατέρθωσαν) ὑπὸ μικρὸν τῇ
 χρόνον συμμῆναι κατὰ τῇ Ἑπαμένωνδας
 εἰδεῖται. Τελουτῆσαντ' γὰρ ἐκένον τὴν ἡ-
 γεμονίαν ἐποβαλὼν δύδους τοὺς θαλαίους
 σιωῆβη, γούλαμένους αὐτῆς μόνον. Ἄτιον
 δὲ εἶναι, τὸ λογιμὸν καὶ ὁμιλίας τῇ πῶς αὐ-
 θρώπους ὀλιγορῆσαι, μόνος δ' ὑπὸ μελῆθ-
 ναι τῆς ἡττῇ πολέμου ἀρετῆς. Ἐδ' αὖ δὲ πῶ-
 δῆναι, ἐπὶ αὐτῇ πῶς ἡλῶας μολίσι καὶ χῆ-
 σιμὸν δὴν ἐπὶ πρὸς γὰρ αὐτὸν βαρβάρους εἰς
 λόγον ἑρῆσθαι ὅτι. Καὶ Ἐρακλῆος δὲ το πα-
 λαίον μὲν, ἀχρῆστοίς ἐθεσι πολέμοι-
 ταν, οὐδ' ἐν εἰδόντο τῶν τοιούτων παιδέ-
 μάτων. ἀφ' οὗ δὲ ἔφην το πῶς ἡμῶν τῶν
 ἔδου καὶ φύλα τῇ πραγματείᾳ ἔχαι, ἐπὶ-
 θῆντο καὶ ταῦτα τῇ ἀργῶν, καὶ κατέσπασ-
 πάντων ἡνέοι. Ἡ δὲ οὐκ ὀλιγορῆσαι, πρὸς
 ρον μὲν ὑπὸ βαρβάρων ἡκῆτο ἄντων καὶ
 Τιμῆκων ἐκ το Σομίου πεπλανημένων,
 καὶ Ἀλῆγον, καὶ Ὑάντων. Εἴτα Φοίνικας ἔ-
 χον οἱ μετὰ Κάδμου, ὅς τῶν τε Κάδμειαν
 ἐτάχισε, καὶ τὴν ἀρχὴν τοῖς ἐαχόντοισι ἀπὲλ-
 πον. Ἐκῆνοι ἡ τὰς Θάβας τῇ Κάδμειαν πῶ-
 σῆσαν, καὶ σινεφύλαξαν τῇ ἀρχῇ, ἡγού-
 μνοι τῶν πλείων Βιωτῶν, ἕως τῇ τῶν Ἑ-
 πιγόνων στρατείᾳ. Κατὰ δὲ τούτους ὀλι-
 γον χρόνον ἐκλιπόντων τὰς Θάβας, ἔπαυλ-
 θον πάλιν. ὥς δ' αὐτῶς ὑπὸ Θερακῶν, καὶ
 Πελασγῶν ἐκπεσόντων, ἡ Θερακίᾳ σινε-
 εῖσαντο τῇ ἀρχῇ μετὰ Ἀργαίων ὑπὸ πο-
 λῶν χρόνον, ὥστε καὶ Βιωτοὺς Ἀλκιδῶας
 ἀπαντας. Εἴτ' αὐτῶν ἔφην αἰς τὴν οἰκίαν,
 ἡ δὲ τῇ Αἰολικῇ δόλῳ παρεσκόνασμένον
 παρὶ Λυλίδας τῇ Βιωτίας, ὅν ἐπὶ λαὸν εἰς τῇ
 Ἀσίαν οἱ τῇ Ὀρίστῳ παῖδαν. Προδῆντο ἡ
 τῇ Βιωτίᾳ τῇ Ὀρχομενίαν (οὐ γὰρ ἦσαν κοι-
 νῇ πρόπορον, οὐδ' Ὀρχομενίαν μετὰ Βιωτῶν
 αὐτοὺς κατέλειπον, ἀλλ' ἰδίᾳ Μινύας πῶς
 γορῶνας) μετ' ἐκένων δὲ βαλὼν τοὺς μὲν
 πελασγούς ὡς Ἀλκιδῶας, ἀφ' ὧν ἐκλῆθαι
 ροτῇ τῇ πόλεως Πελασγικῇ, ἡκῆσαν δὲ
 ὑπὸ τῇ Ὑμῆτῳ. τοὺς δὲ Θερακας αἰς τὸν
 Πάριον ὕψος δὲ τ' ὀλίγον ὑπὸ τῇ Ἀμφο-
 λῇ.

re habeat Macedonico, propontidi, & Helle
sponto continuum. Adjicit & hoc, quodam-
modo Eubœam Bœotia: partem effici, adeo
angusto Euripo, qui possit ponte duorum
interni iugum. His ille nominibus eam re-
gionem laudat, atq; eam ad imperium obti-
nendum optimè fuisse paratam: sed quod in-
colæ non uterentur institutione ac discipli-
na. (quando ne duces quidem singulis tem-
poribus suos tolerare potuerunt, reb. quan-
tumvis præclare ab his gestis.) ideo non du-
rare eorum potuisse potentiam. quod exem-
plo Epaminondæ satis apparuerit, quo mor-
tuo statim amiserint Thebani imperium, cu-
ius gustum duntaxat percepissent. Causam
autem huius rei hanc adducit, quod litteras,
& cum hominibus consuescere neglexerint,
soliis bellicæ virtutis studiosi. Fuit uerò ad-
dendū, litteras & consuetudinem hominum
apud Græcos maximè potuisse prodesse. nā
apud barbaros quidē uī quā facundia plus
efficitur. Sanè Romani antiquitus contra
gentes agrestiores belligerantes, nihil id ge-
nus disciplinis opus habuerunt. postquam
cum mansuetioribus gentibus ac populis ce-
pit esse res ipsis, istis quoque institutionibus
animum adiecerunt, itaq; in suam omnia po-
testatem redegerunt. Enimuerò Bœotiam
initio barbari tenuerunt, Aones & Temim-
ces à Sunio euagati, & Leleges ac Hyantes.
Deinde cum Cadmo è Phœnicia profecti
Phœnices occuparunt: & Cadmus munita
muris Cadmea, regnum posteris reliquit.
Hi Thebas adiecerunt Cadmea: à se condi-
tas, ac plerisq; Bœotis imperantes, regnum
usque ad Epigonorum bellum propagarūt.
Ea autem tempestate paulisper relictis The-
bis, postea eò rediuerunt. Eodemq; modo à
Thracibus expulsi & Pelasgis, in Thessalia
cum Arneis rempub. cōstituerunt quæ diu
durauit, ita ut uniuersi dicerētur Bœoti. De-
inde dōmum suam postliminio repetitērūt,
iam Aeolica classe apud Aulidem Bœotia:
collecta, qua in Asiam proficiscerentur Ore-
stis filij. Ibi tum Orchomeniam cū Bœotig
adiecessent (non enim unum fuit antiquitus
corpus, neq; Orchomenios cum Bœotis re-
censet Hōmerus, sed seorsim sub Minyarum
nomine.) iunctis uiribus Pelasgos eiectos
Athenas compulerunt, è quibus & urbis
quædam pars Pelasgicum est dicta, & habi-
tauerunt sub Hymetto: Thraces autem in
Parnassum exegerunt: Hyantes Hyampo-

Ilid. p. 50

lin Phocidis condiderunt. Refert Ephorus Thraces pactis cum Boeotis inducijs, noctu eos, ut qui pace facta castra negligentius tuerentur, adortos fuisse. profligatosq; ab ijs, simulq; quod inducias uisolassent, culpantos, id abs se factū negasse. pactos enim dierum inducias, noctu adortos esse. atque inde natum prouerbiū, Thracicum commētum. Pelasgos durante adhuc bello abijsse ut oraculum consulere: idem Boeotos etiam fecisse. Ac Pelasgis quidem quid responsum fuerit, faretur sibi non constare. Boeotis aut antistitam respondisse, rebus usuros secundis, si impiē agerent. Qui uerō misī erant scitatum, suspicatos uatem in gratiam Pelasgorum, qui eius gentiles essent (. nam ab initio templum id Pelasgicum fuit.) sic respōdisse, correptam in rogam coniecisse: quod sic ratiocinarentur, siue iure id facimus siue iniuria perpetrasse ipsos s iudicatum fuisset, utroq; rem modo bene habituram. nimirum ea, siquidem oraculum mala fide edidisset, supplicio affecta: sin uerō nihil fraudis commisset, a se id factum fore, quod iussi erant. Enim uerō eos quibus templum curae erant, autores huius facinoris indicta causa, idque in templo, necandos non censuisse: rem ad iudicium detulisse, quod facerent mulierum Sacerdotum, quae eadem erant fatidicae reliquae duae: solebant enim tres esse. Boeotis autem causantibus nullibi leges mulieribus iudicium permittere, totidem eis uiros fuisse adiunctos. Porro uiros absoluisse, mulieres damnasse, cumq; essent aequales numero sententia, absolutes uicisse. ex eo receptum, ut apud Dodonam solis Boeotis uiri oracula redderent. Ceterum fatidicas istas mulieres oraculo in diuersam sententiam explicato Boeotis deum praecipere dixisse, ut suos tripodes colligentes quotannis Dodonam mitterent. Idq; Boeotos fecisse. semper enim unum aliquem dedicatum apud se tripodum noctu auferentes & uestibus occultantes, ita clam Dodonam deportare. Postea Boeoti Penthilum in Aeolica colonia deducenda adiuerunt, misis cum eo suorū plurimis: ita ut Boeotica ea colonia fuerit cognominata. Multo post tempore bellum Persicum apud Plataeas, regionem eorum afflixit. Ita tamen postmodō reparauerunt suas res, ut etiam de principatu inter Graecos Thebani certarent, cum Lacedaemonios duo-

λιν ἦσαν. οὗτοι δ' ἔφησαν, πύς μὴ θεά-
 κας, ποικιλομήτους ἀποδίδας πῶς ὄντος Βοιω-
 τῆς, ὡς διδόναι νύκτωρ στρατοπέδον οὐσί-
 ῳ λιγυρότερον, ὥς ἐρῶντος γε γονέας. εἰς αὐτὴν
 λαμῶν αὐτοὺς, αὐτομηλίων τι ἄμα, ὅ-
 τι τὰς ἀποδίδας περὶ βασιον μὴ παραβῆ-
 ναι· φάσκοντες ἰκάνους· σιωπῶντες γὰρ ἡμι-
 ρας, νύκτωρ δ' ὡς διδόναι. ἔφ' οὗ δὲ καὶ τῆς
 πρῶταις ἐρῶντας, θεακία πρὸς ἰρίσις. Τότε
 δὲ πελασγὸς, μέντοι δ' ἐπὶ τῷ πολέμῳ,
 χερσὶν ἐλαμῶντες ἀπελθόντες, ἀπελθόντες δὲ καὶ
 οὗ Βοιωτῶν. Τὸν μὲν οὖν τοῖς πελασγοῖς
 εὐδοκίαν χρισμόν, ἔφ' οὗ μὴ ἔχοντες ἐπ' αὐτῶν. τοῖς
 δὲ Βοιωτοῖς ἀνελθόντων περὶ τὴν, ἀσθί-
 λαντας ἐν πρῶταις. οὗ δὲ διωκόντες ὑπονοή-
 σαντας χειρὶν ἐλθόντων τοῖς πελασγοῖς τὴν
 περὶ τὴν ἡβὴν τὴν συγγῆν, (ἐπὶ καὶ τὸ ἡ-
 ρὸν πελασγικὸν ὅθεν καὶ ὑπὸ τῶν) οὕτως
 ἀνελθόντες, ἐρῶντας τῆς αὐτοῦ πρὸς τὴν
 ῥαὶ ἐμβαλόντες ἐν θυμῷ τῶν, ἐπὶ καὶ τὴν
 γὰρ τὴν περὶ τῶν μυσηκῶν δικαστῶν, ἐπὶ
 μὴ, πῶς ἀμφοτέρω ὁρῶντες ἔχοντες· αὐτὸν περὶ
 χερσὶν ἐλθόντες, καὶ λαοὺς αὐτῶν· αὐτὸν οὐδ' ἐν
 ἐκατόν ἐχοντες, τὸ περὶ τὴν αὐτῶν πρῶταις
 τῶν. Τότε δὲ περὶ τὸ ἡρὸν, τὸ μὲν ἀκρίτους
 ἐκείνων ἐν πρῶταις, καὶ ταῦτα ἐν ἡρῶν,
 μὴ δοκίμασαι, λαοὺς ἐλθόντες δ' ἐν ἡρῶν. λα-
 λῶν δ' ὡς τὰς ἡρῶν, ταύτας δὲ ἐπὶ τὰς
 περὶ τὴν πρῶταις. αὐτὸν γὰρ λοιπὰ τριῶν ὑπὸν πε-
 ρὶ τὴν. λεγόντων δ' ὡς οὐδ' αὐτοῦ νόμον· ὅς
 δικαστῶν μυσηκῶν, περὶ τὴν πρῶταις καὶ αὐτῶν
 ἴσους τὰς μυσηκῶν τὸν ἀκρίτους. οὗ μὲν οὖν
 αὐτῶν ἀκρίτους, τὰς δὲ μυσηκῶν κατὰ
 γὰρ τὴν. ἴσους δὲ τῶν ἡρῶν ὑπομῶν, τὰς
 ἀπολυνούσας νικῶσαι. ἐκ δὲ τούτων Βοιω-
 τῶν μόνοις αὐτῶν περὶ τὴν πρῶταις ἐν ἡρῶν
 οὐ. Τὰς μὲν τοῖς περὶ τὴν πρῶταις ὅθεν καὶ τὴν
 Βοιωτοῖς, οὗ περὶ αὐτοῖς τριῶν πρῶταις συν-
 γοντας, ἐν ἡρῶν περὶ τὴν κατ' ἐπὶ τῶν.
 καὶ δὲ τοῖς πρῶταις. ἐκ γὰρ τῶν τῶν ἀνακα-
 μέων τριῶν πρῶταις, νύκτωρ λαοὺς ἐλθόντες,
 καὶ κατακαλὺν ἡρῶντες ἡματίοις, ὡς αὐτὸν λα-
 οὺς τριῶν πρῶταις ἐν ἡρῶν. μετὰ τῶν
 τῶν τῶν Αἰολικῶν ἡρῶν σιωπῶντες πρῶταις
 τοῖς περὶ τῶν πρῶταις, πρῶταις δὲ αὐτῶν συμ-
 πύκναις, ὡς καὶ Βοιωτικῶν περὶ τὴν
 ῥα τῶν. ὅθεν καὶ τῶν πολλοῖς ὁ ἡρ-
 σικὸς πρῶταις περὶ τῶν πρῶταις ἡρῶν,
 διελθόντων τὴν χώραν. εἰτ' ἀνελθόντες
 σφῶν πάλιν ὡς τὸ ἡρῶν, ὡς καὶ ἐπὶ τῶν
 ἐλθόντων ἀρχῆς ἀμφοτέρωθεν οὐβαίους,
 ἐν οὗ μάλιστα ἐκείνους αὐτοὺς λαοὺς αὐτοῖς
 οὐς:

ους. ὁ πρῶτος δὲ ἐπὶ τῷ ὄρει τῇ μα-
 χῇ, ταύτης δὲ ἐπὶ ἐλπίδι δὲ δις φάλαγγ.
 οὗτοι δὲ τῶν Ἑλλήνων ὅμως ἐπολέμισαν
 πρὸς Φοκίους αὐτὸ τὸ ἴδιον συλλήσαντες τὸ
 πρῶτον. Κακοῦ γένους δὲ ὑπὸ τῇ τούτου τῷ
 πολέμῳ, καὶ τῶν Μακεδόνων ἀνδιμελῶν
 τοῖς ἑλλήσι, ὑπὸ τῶν αὐτῶν τούτων καὶ
 ἐπιβαλόντων τὴν πόλιν κατασκαφῆσαν, καὶ
 ἀνιλαβὸν ἀνακλιθεῖσαν. Ἐξέκλινον δὲ ἡδὴ
 πρὸς τὸν πόλεμον αἰετὶς ὡς ἡμᾶς, ὅ-
 τε ἡμῶς ἀφιστόμενον τύπον σῶζουσι. Καὶ
 ἄλλα δὲ πόλεις ἀνάλογον, πλὴν Τανα-
 γρας καὶ Θερσπιδῶν. αὐταὶ δὲ ἰκανῶς συμμέ-
 νουσι πρὸς ἐκείνας λεγόμεναι. Ἐξῆς δὲ τῶν
 πόλεων οἱ ἐπὶ χῶρας ποιεῖται, ἀρξαμένης
 ἐπὶ τῇ πρὸς Εὐβοίαν παραλίᾳ, ἐπὶ συνι-
 χούς τῇ Ἀττικῇ. Ἀρχὴ δὲ ὁ Ὠρωπὸς, καὶ ὁ ἱε-
 ρὸς λιμὴν, ὃν καλοῦσι Δελφίνιον, καὶ ὃν ἡ
 πελαγὶς ἐρετρία γὰρ τῇ Εὐβοίᾳ, διὰ πλοῦν ἔ-
 χουσα ἐφῆκοντα πεδίων. Μικτὰ δὲ τὸ Δελφί-
 νιον ἐστὶν ὁ Ὠρωπὸς γὰρ ἄκρῳ πεδίοις. ἢ δὲ
 ὡς ἐστὶν ἡ νῦν ἐρετρία, διὰ πλοῦς δὲ ἐπὶ
 αὐτῶν πεδίοις τισι ἀνέκοντα. Ἐπὶ τῇ Ἀλίου
 τὸ ἴδιον τῷ Ἀπόλλωνι ἐκ Ἀλίου ἐκείνου
 μύριον, Ταναγραίων πολίχνιον, Ἀυλίδῃ δὲ
 διέχον πεδίοις τριῶντα. ὅπου μάλιστα
 διεφθύνθη Ἀθωνάιοι πωτροπαλίων ἐφυ-
 γον. γὰρ δὲ τῇ φυγῇ πεισθέντα ἀπὸ ἱπποῦ Σι-
 νοφῶντα τὸν Γρύλλον ἰδὼν ἑαμένον Σα-
 κράτης ὁ Φιλόσοφος ἐρατὸν ὄντα περὶ, τῷ
 ἱπποῦ γιγνόμενῳ ἐκπεδῶν, ἀνιλαβὴ τοῖς
 ὁμοῖς αὐτῷ, καὶ ἐσώσθη αὐτὸν πολλοὺς πεδί-
 ον, ὡς ἐπαύσατο ἡ φυγή. Ἐπὶ τῇ λιμὴν μί-
 γας, ὃν καλοῦσι Βαδύλινον. Ἐπὶ δὲ Ἀυ-
 λίδις πετρῶδες χωρίον, καὶ ἡμῶς Τανα-
 γραίων. λιμὴν δὲ διὰ πρὸς τὴν πλοῖοις.
 ὡς τὸ ἑκὸς τὸν ναυσταθμὸν τῶν Ἑλλήνων γὰρ
 ὡς μεγάλῃ ὑπάρχει λιμῶν. Καὶ ὁ Εὐεί-
 πος δὲ διὰ πλοῖον ὁ Χαλκιδεύς, ὡς ὁ ἀπὸ
 Σουμίου πεδίοις βεβηκέντα. ἐπὶ δὲ ἐπὶ αὐ-
 τῷ Γεφύρᾳ διπλῆς, ὡς ἄρκα. πύργος
 δὲ ἐκαστὸς ἐν ἐφῆκοντα, ὁ μὲν ἐκ τῇ Χαλ-
 κιδῇ, ὁ δὲ ἐκ τῇ Βοιωτίᾳ, διωκόμενον δὲ
 πρὸς αὐτοὺς σύειρε. Πρὸς δὲ τῇ παλιγγόρᾳ
 τῷ Εὐείπῳ, τοῦτον μόνον ἡπείμ ἰκανόν,
 ὅτι ἐπὶ αἰῶνις μεταβάλλει φασὶ καὶ ἡμῶν
 ἐκείνῳ καὶ τῷ. πλὴν δὲ αὐτίκα γὰρ ἑλλοῖς
 σκεπήν. Πλησίον δὲ διὰ τῇ ὑψοῦς ἑαμέ-
 νοι χωρίον Σαλγανὺς, ἐπὶ νηυσὶ τῷ πα-
 ρόντι ἐπὶ αὐτῷ Σαλγανὶ ἀνδρὸς Βοιωτῆς,
 καθύπερθε τοῖς πρὸς αἰῶνις ἀσπίδων ἐς τὴν
 διὰ πλοῦν ὡς ἐκ τῇ Μαλιακῇ κόλπῳ. ὃν φασὶν ἀναστρέφειν πρὶν ἢ τῷ Εὐείπῳ σκεπήν ὑπὸ τῇ
 ναυαρχῇ Μεγακλῆ, νομιζόμενος κενεργεῖν, ὡς δὲ ἐκείνης ἐμβαλόντα τὸν στόλον ἐς τυφλὸν τὸ θα-
 λῶδες

os duobus uicissent praeliis. Sed cum in po-
 steriore cecidisset Epaminondas, spe imperij
 deiecti, tamen pro Græcis bellum gesserunt
 in Phoces, qui commune templum de-
 præditi erant. Quo bello attriti, & à Mace-
 donibus Græcos infestantibus, & amiserunt
 urbem suam à Macedonibus dirutam, & ab
 iisdem instauratam receperunt. Atq; ex illo
 tempore Thebæ reb. subinde in deterius sub-
 labentibus usque ad nostra tempora, uix pa-
 gi memorabilis formam retinet. Quod idem
 alijs etiam Bæotiæ accidit urbibus, Tanagra
 & Thespis exceptis, quæ cum Thebis com-
 paratæ, satis adhuc constare uidentur.

Deinceps Bæotiæ nobis descriptio est p-
 ponenda, sumto initio ab ora maritima, quæ
 Eubœæ opposita Atticam attingit. Princi-
 pium est Oropus, & sacer portus qui Delphi-
 nium dicitur, cuius eregionē est antiqua Eu-
 bœæ Eretria, traiectu lx stadiorum distans.
 A' Delphinio Oropus abest xx stadiis. huic
 Eretria nostra opponitur, traiectu xl stadio-
 rum. Inde est Delium Apollinis templum ad
 eius quod in Delo est exemplar conditum,
 oppidum Tanagæorum ab Aulidæ distans
 xxx stadiis. Ibi prælio uicti Athenienses cum
 effusè fugerent, delapsum in fuga ab equo
 Xenophontem Grylli F. iacere uidens So-
 crates philosophus, qui amisso equo pedes
 pugnabat, in humeros suos receptum per
 multa stadia portauit atque eripuit, dum fu-
 ga sisteret. Sequitur portus magnus, quem
 profundum uocant. Post Aulis locus saxo-
 sus, Tanagæorum pagus, cum portu l na-
 uium capace: ut appareat naues Græcorum
 in magno stetisse portu. Est & in propinquo
 Euripus Chalcidis, ad quem à Sunio stadia
 sunt lxx. is Euripus est, ut diximus, pōte iun-
 ctus duum iugerū. turris utrinq; ad eum ex-
 tat, una à Chalcide, altera à Bæotia: & ab una
 ad alteram canal is est exstructus. De recipro-
 catione Euripi sufficiat dixisse id, quod cum
 septies quauis die ac nocte mutari aiunt. cau-
 sa alibi est indaganda. Ponē est in sublimi Sal-
 ganeus. habet autem locus nomen à Salga-
 neo uiro Bæoto ibi sepulto, qui Persis à Ma-
 liaco sinu in traiectum hunc nauigantibus
 ductor cum fuisset, à clasis Persicæ præfe-
 cto Megabaton interfectus dicitur priusquam
 ad Euripum peruenissent: mala eum fide age-
 re opinato, qui dolose classem in cæcas ma-

ris angustias coniecisset. aiuntque barbarum postea errore suo cognito, poenitentia correptum sepulcro dignatum esse, quem inson-tem occiderat. Est & Græa locus Orôpo uicinus, & fanum Amphiarai, & Narcissi Eretrien- sis monimētum, quod Sigelum dicitur à silentio, prætereuntes enim tacent. 6 Nonnulli Græam eādem cum Tanagra esse cen- sent, cæterum Pæmandria est eadem cum Tanagra. Gephyrai quoque, id est pontanæ, uocantur Tanagrai. Fanum Amphiarai imi- tatione eius quod est ad Cnopiā Thebaicam fuit dedicatum. Est & Mycalessus Tanagri- cus pagus in iria quæ Thebis Chalcidem tē- dit: Bœoticè Mycalettum appellant. Est & Harma iuxta Mycalettum Tanagricæ uicus desertus, nomen habens à curru. (hoc harma notat Græcis.) Amphiarai. aliud est Harma Atticæ apud Phylen pagum, finitimum Ta- nagricæ. Ab hoc Harmate tractum est pro- uerbiū: Quando per Harma fulgurauerit, nam qui Pythiastæ uocabantur, oraculi cu- iusdam iussu ad Harma cōuerso uisu fulgur quodpiam obseruabant, quo fulgure con- specto sacrificium Delphos mitterent. obser- uabāt aut per tres mēses, quouis mēse per tri- duum toridemq; noctes, stantes ipsi ad fo- cum Iouis Fulgurantis, qui est intra muros inter Pythium & Olympium. Sed quod ad Harma Bœoticum spectat, sunt qui dicant Amphiarao in pugna ē curru prolapso ibi, ubi nunc eius est sacellum, currum uacuum delatum esse ad locum, qui ab eo Harma uo- catur. alij Adraſti fugientis currum ibi con- fractum aiunt, ipsumq; Arionis equi ope e- ualisse. Philochorus à pagi eius incolis ait seruatum fuisse: ideoq; eis ius ciuitatis apud Argiuos esse. Cæterum à Thebis Argos eun- ti ad sinistram habetur Tanagra, ad dextram Hyria, ipsa quoque Tanagrarum nunc, o- lim Thebanorum. Ibi ut fabulæ perhibent Hyrieus fuit, Orionq; est editus, eo modo quem in dithyambis Pindarus describit, est propinqua Aulidi. Nonnulli Hylias Hyri- am aiunt dici, quæ ad Afopum sitæ sub Ci- thærone sit regionis in continenti prope E- rythras, colonia Hyriensium, condita a Ny- cteo Antiopæ patre. Sunt & in Argia Hy- sia, cuius incolæ Hysiatæ dicuntur. Erythra- rum autem Bœoticæ colonia est Erythræ lo- nix urs. Est & Eleon pagus Tanagricus, à pa-

Iudibus

δεῦν τούτων ἄπειται αἱ γὰρ ἰωνίδι Ἐρυθραί. Καὶ

λαοὺς ἐργασίαν. αἱ δὲ μὲν οὖν διὰ τὸν βαρβα-
ρον τὴν πόλιν αὐτὸν ἀπὸ τῆς μεταγενέστε-
ται, καὶ παρὶς ἀφίσταται τὸν ἀνακτὴν ἐκβα-
λόντα. καὶ ἡ γὰρ αἰὶ δὲ δὴ, τὸ πᾶν. ἀπὸ τοῦ
πλησίον, καὶ τὸ ἴσον τὸ Ἀμφιαραίου, καὶ
τὸ Ναρκισσοῦ τὸ Ερετριεύς μνήμα, ὃ καλεῖ-
ται σιγελόν. ἐπὶ δὲ αἱ σιγῶσι παριόντες. π-
νεις δὲ τὴν Ταναγραν τὴν αὐτὴν φασίν. ἡ
ροίμανδρις δ' ὅθι ἡ αὐτὴ τῇ Ταναγραίᾳ.
καλοῦνται ἡ καὶ Γεφυραῖοι οἱ Ταναγραῖοι.
ἐκ Κνωπίας δὲ Περσβαίικης μεδιθουμένην
δ' ὄρου τὸ Ἀμφιαραίου. καὶ ὁ Μυκαλησὸς δὲ
ἡ ὡς τῇ Ταναγραίᾳ. καὶ ταῦτα δὲ παρ' ὁδὸν
Θηβαίων εἰς Χαλκίδα. καλοῦσι δὲ Βοιωτῶν
καὶ Μυκαλητῶν. ὡς δ' αὐτὸς Εὐ τὸ Ἄρμα,
τῇ Ταναγραίᾳ καὶ ὄρου ὄρου. καὶ Μυκα-
λητῶν, ἀπὸ τοῦ Ἀμφιαραίου ἄρματ' ἡ λα-
βοῦσα τὸν ὄρου, ἵσταται οὖσα τὸ ἄρματ' Ε-
κ τῇ τῇ Ἀθηναίᾳ, ὃ δὲ πόλιν οὐκ ἔστιν ὁμοῦ.
Ἀθηναίᾳ, ὅμοι' τῇ Ταναγραίᾳ. γὰρ ταῦτα δὲ ἡ
παροιμία τὴν ἀρχὴν ἔχει, ἡ λογιζομένη ὅτι
τε δὲ ἄρματ' ἡ ἀρματῆ. ἀρματῆ τὴν ὄρου
μουμένην κατὰ χρῆσιν τῶν λεγομένων
πυθαίων, ἐλεπόντων ὡς ἔστι τὸ Ἄρμα, καὶ
τότε πυθόντων τὴν θυσίαν εἰς Δελφούς,
ὅταν ἀρματῆ ταῦτα ἴδωσιν. ἐπὶ τούτῳ δ' ἐπὶ
τῶν κλῶας, καὶ ἡ κατὰ μὲν ἡ κατὰ τῶν ἡ-
μοφας καὶ νύκτας, ἀπὸ τ' ἐκείνης τῇ Ἀρμα-
ταίου διός. ἐστὶ δ' αὐτὴ γὰρ τῇ τέχα μετα-
τῇ τῇ πυθίου, καὶ τῇ Ὀλυμπίου. παρὶ δὲ
τῇ ἄρματ' τῇ Βοιωτικῇ, οἱ μὲν φασίν
ἐκπλέοντ' ἐκ τῇ ἄρματ' γὰρ τῇ κατὰ τῇ
Ἀμφιαραίου κατὰ τὸν τόπον οὗ καὶ ὅτι τὸ
ἴσον αὐτῶν, τὸ Ἄρμα ὁμοῦ γὰρ ἔχουσιν τα-
εἰ τὴν ὁμῶν μὲν τὸν τόπον. οἱ δὲ τῇ Ἀρματῆ
σωφελῶς τὸ Ἄρμα φέροντ' ὅτι φασίν γὰρ
ταῦτα, τὸν δὲ ὅτι τῇ Ἀρματῆ σὺν ἡμῶν. οἱ
λόγους δ' ὅτι τῇ κατὰ τῇ σὺν ἡμῶν φε-
σίν αὐτῶν, ὅτι ὅτι ὅτι πολιτείας αὐτοῖς πε-
ρὰ τῇ Ἀρματῆ ὡς ἔστι. ἐστὶ δὲ τῇ ἐκ τῇ
ἡμῶν εἰς ἔργ' ἀπὸ τῇ γὰρ ἡμῶν ἡ τῇ αἰ-
χρῆ, γὰρ δὲ καὶ ἡμῶν, καὶ ἡ ὡς δὲ τῇ Τανα-
γραίᾳ καὶ ὅτι, πρότερον δὲ τῇ Θηβαίᾳ.
ὅπου ὁ ὡς μὲν μεμύθηται, καὶ ἡ τῇ ὡς ὡς
τῇ γὰρ, ἡμῶν τῇ γὰρ τῇ γὰρ τῇ γὰρ τῇ γὰρ
θυραμβοῖς. καὶ ταῦτα δ' ἐκ τῇ Αὐλίδος. γὰρ
δὲ τῇ ὡς ὡς, καὶ ἡμῶν ἡμῶν φασίν, τῇ Πα-
ραστωπίας οὖσαν ὡς τῇ καὶ καὶ τῇ, πλε-
σίον Ἐρυθρῶν γὰρ τῇ καὶ γὰρ, ἀπὸ τῇ ὡς ὡς
αὐτῶν, καὶ τῇ δὲ Νυκτίας, τῇ Ἀπτόπης πα-
τῆς. εἰσὶ δὲ καὶ γὰρ τῇ Ἀρματῆ ὡς ὡς, οἱ δ'
ὅτι αὐτῶν ὡς ὡς τῇ λεγόνται. τῇ δ' Ἐρυ-
θαίᾳ δὲ καὶ τῇ Ταναγραίᾳ, ἀπὸ τῇ ὡς ὡς
ἡμῶν

λῶν ἀνταστράς. Μὲτ' δὲ Σαλγανία Ἀν-
θηδὼν πόλις λιμένα ἔχουσα, ἔχαστο τὴν βο-
ιωτικὴν ἡγεμονίαν τὴν πρὸς Εὐβοίαν. κατὰ τὴν
καὶ ὁ περὶ τῆς ἐρηκτοῦ
Ἀνθηδὼνα τ' ἔχαστόσαν.

Εἰσὶ μὲν τοὶ ἐπὶ καὶ περὶ ὄντι μικροὶ, πο-
λίηναι δύο τῶν βοιωτῶν, Λαρυμναί τε,
παρὰ τῷ ὁ Κηφισὸς ἐκδιδῶσι καὶ ἐπὶ ἐπι-
κυνεῖα καὶ ὁ μὲν νομοὶ τῆς Ἀθηναίων ἀντι-
κατὰ δὲ τῶν παραλίαν ταύτην καὶ ἄλλα φα-
σὶν Αἰγὰς πρὸς τὴν Εὐβοίαν, ὅτι αἰεὶ τὸ τὸ πο-
ταμὸν ὁ ἰσθμὸς τῶν Αἰγῶν. ἐμνήσθημεν δὲ
αὐτῶν καὶ πρότερον. Διάρμα δ' ὅστις ἀπὸ μὲν
τὴν Ἀνθηδὼν πρὸς Αἰγὰς, ἑκατέρωθεν ἐκ-
δοῖται ἀπὸ δὲ τῶν ἄλλων τόπων, πολὺ ἐλάτ-
τους. καὶ ταῦτα δ' ὑπὸ ὄρους ὑψηλοῦ τὸ ἰσθμὸν.
τῷ δὲ ποτὶ καὶ πόλιν. Ἐγγὺς δὲ τῶν Αἰ-
γῶν, καὶ ὁ ὁρὸς Αἰγῶν. Ἐν δὲ τῇ Ἀνθηδὼνίᾳ Μι-
σσηνίον ὄρεα ὅστις ἀπὸ Μισσηνίου, ὅς ἐστι τῇ
ἰαπωνίαν ἐλθὼν, Μισσηνίαν τῶν ἑσπερίων ἐ-
κείνη σφ. Ἐν ταύτῃ δὲ καὶ τὰ ποτὶ τὸν ἑσπε-
ρίων μὲν δὲ τῶν Ἀνθηδωνίων, ὅν φασι πρὸς
καὶ τὴν μεταβαλεῖν. Πλησίον δ' ὅστις Ἀνθη-
δὼν πρὸς ἰσθμὸν πρὸς τὴν βοιωτίας, ἔχου-
σιν ὅστις ἔχου ὁ καλούμενος ἰσθμὸς, συνε-
λόντι τῶν πρώτων συλλαβῶν. οἰοῦνται δὲ
ἔσθαι δ' ἂν γράφειν.

Ἰσθμὸς τε καὶ τῶν, Ἀνθηδὼνα τ' ἔχαστόσαν.
ἐκ τῆς οὐσίας τῶν πρώτων συλλαβῶν πο-
τιτικῶς ὅστις τὸ μίτρον, αὐτὸ τὸ
Νίσαν τε καὶ τῶν. Ἡ γὰρ Νίσαν οὐδ' α-
ποῦ φαίνεται τὴν βοιωτίας, ὅς φασι μὲν Ἀπελ-
λῶν δὲ τῶν ὅτι τῶν ποτὶ τῶν. ὅς τ' οὐκ αὐτὸς
ἐμὲ τῶν Νίσαν οὕτως ἔρεκεν. τῷ γὰρ ὁ ἰ-
σθμὸς πόλις ὅτι τῇ μεγαλειᾷ, ἐκείνη ἀπὸ κισ-
μῶν πρὸς — ὁ δὲ τῶν ἐκείνη πρὸς δὲ
τῶν. τινὲς δὲ γράφουσιν,
Κρεῦσαν τε καὶ τῶν.

τῶν τῶν Κρεῦσαν δὲ χεῖρ, τὸ τῶν θε-
σιπῶν ἐπὶ τῶν καὶ τῶν Κρεῦσαν καὶ τῶν ἰ-
σθμῶν. Ἄλλοι δὲ
ὁρὸς τε καὶ τῶν. Ἐστὶ δὲ τὴν τετρακώ-
μις τὴν ποτὶ τῶν, ἑλίων, ἑρμάδος,
μυκαλκοῦ, ὁρῶν. γὰρ φασι δὲ καὶ τῶν,
Νύσαν τε καὶ τῶν. ἑλίων δ' ὅτι τὸ
ἑλίων, ἡ Νύσα. Ἡ μὲν οὖν παραλία τοι-
αύτη τῆς ἡ πρὸς Εὐβοίαν. τὰ δ' ἑστὶς ὅτι τῇ
μεγαλειᾷ πρὸς δὲ καὶ τῶν πάντων ἐκ τῶν
ἄλλων μετὰ ὅστις ποτὶ καὶ τῶν, τοῖς Ἀτ-
τικῶν τῇ πρὸς νότον, πρὸς ἀρκτὸν δὲ τῶν θε-
σιπῶν. ἀπὸ δὲ τῆς ἑσπερίας ὁ Κεῖσαν καὶ το-
ῖς ἐμὲ τῇ μικροῦ τῶν τῇ Κεῖσαν καὶ το-
λαίης, ἔχου τῶν ἀρκτὸν σιων τῶν τοῖς μεγα-
λειᾷς

Iudibus nominatus. Post Salganeum An-
thodon urbs est portum habens, ultima in
Bœotico quod Eubœæ oppositum est lito-
re. quod & Homerus expressit, extremitate
pitheto eam ornans. Quamquam adhuc pau-
lulum progrediens ad oppidula duo perue-
nies Bœotica, & Larymnam, ad quam sunt
ostia Cephissi: aliâq; ulterius nominib. cum
curijs Atticis conuenientia. Ex aduerso au-
tem huius oræ sitas aiunt Aegæ Euboicas,
ubi Neptuni Aegæi templum est. harum su-
pra quoque facta est à nobis mentio. eò traie-
ctus est ab Anthedone stadiorum cxx. aliun-
de multo minor. templum in monte situm
est sublimi. adfuit olim etiam urbs. Aegis ui-
cinæ fuerunt etiam 7 Otobîæ. In Anthedo-
nia regione est etiam Messapius mons à Mes-
sapo dictus, qui cum lapygiam uenisset, no-
men regioni Messapiæ indidit. Ad hac loca
etiam fabula refertur Glauci Anthedonij,
quem in cetum fuisse transformatum perhi-
bent. Prope Anthedonem locus est Bœotiæ
uenerando adspectu, uestigia urbis continens,
qui Ifsus appellatur, correpta priore syllaba.
Sunt qui apud Homerum sic putent scri-
bendum.

Ifsum siue sacram — cum legatur uulgo:

Catal. uet. su
508.

Nisam siue sacram —
atque hi priorem in Ifsus syllabam poëtica
licentia producunt. quia nullibi in Bœotica
inuenitur Nisa, sicut docet Apollodorus in
commentario nauium Homericæ recensio-
nis. Itaque non locum habet, nisi Ifsum fortas-
sis Nisæ nomine expresserit. Fuit enim Nisa
Megaridis urbs, & alia in Bœotiam inde du-
cta colonia ab * drone. nunc desijt ef-
se. Alij scribunt,
Creusam siue sacram. —

Creusam intelligentes, quæ etiam nunc est
nauale Thespiensium in sinu Crissæo. Alij sic,
Pheras siue sacras — sunt autem Phere
cuius de quatuor Tanagricæ pagis, quorum
nomina, Eleon, Harma, Mycaleffus, Pheræ.
Sunt & qui scribant:

Nysam siue sacram. — Est autem Ny-
sa Heliconis uicus. Atq; ora quidem Bœo-
tiæ maritima, quæ Eubœæ opponitur, talis
est. Quæ sequuntur in continente, planities
sunt undiquaque reliquis sui partibus mon-
tibus inclusa, Atticis uersus austrum, Phoci-
cis uersus septentrionem. ab occasu Cithæ-
ron obliquus incidit paulum supra Crissæ-
um mare, initium habens Atticis ac Mega-

πικρὴ, ἢ πρὸς βίαν Ρωμαῖσι τὴν αἰών.) ἡ-
λατται δ' ὁ τόπος ἀγχοῦ. ἐστὶ δὲ λίμνη ὁμώνυμος. ἢ τὸ δὲ ὄνομα δ' ἢ δ' ὁ Κηφισσὸς ἐκδι-
δωσιν ὑπὸ τῇ θάλασσῃ. τότε μὲν οὖν παλαιῶν
ἐκείνης τῇ πλημμυρίδι, παλαιὰ καὶ τῶν
ἐκείνου τοῖς ἄλλοις ὕδασι παρῆναι, πάλιν
τῶν ἡδὲ καταποδίστων πόλεων. παλαιὰ
δ' ἐγγυμνίων τῶν πόρων, ὁ μετακλιεὺς
τῇ κρήνης αἰῶς Χαλκιδεὺς ἀνακαθάρσιν
τῆ ἐμφορῶν ματαίως αἰῶς, παλαιὰ αὖ τῶν
τῶν Βοιωτῶν. καὶ πόρ ὡς αὐτὸς ἢ τῇ πρὸς
Ἀλφειοῦ ὕδασι φησὶν, αἰῶς ὑγμνίων
ἡδὲ πολλῶν, ὡς οἱ μὲν ὄρχομεν οἰ-
κῆσθαι τὸν ἀρχαῖον ἐπιλαμβανόν. οἱ δ' ἑ-
λδυσίνα, καὶ Ἀδύνας παρὰ τὸν Τεῖτωνα
ποταμὸν, λέγεται καὶ ἡλίκροπα, ἡνικα
τῇ Βοιωτίας παρῆναι ἐκείνης τότε ἡγε-
γίας, ἀφανισθῆναι αὐτὰς ἀπὸ κλυδίσ-
σας ὑπὸ φθόρου. ἡγεγίας δ' ἡ φασὶ καὶ ἡλίκρο-
μεν χεῖμα, καὶ δ' ἡ φασὶ τὸν μελανα πο-
ταμὸν τὸν φθόρον δ' ἡλίκροπας, ἢ ποι-
όντα ἢ τῶν δ' ἡλίκροπας τὸ φθόρον τὸ ἀνελκύν
κέλαμον. ἀλλ' οὐτ' ἡφανισθῆναι τελίως. εἴ-
τε τὸ χεῖμα τ' ἡφανισθῆναι αὐτὸν ὡς ἡ-
δύλους πόρους, εἴτε τῶν πόρ ἡλίκροπας
ἐλκύν καὶ λιμνῶν πρὸς ἀνελκύντων αὐ-
τῶν, ἢ ὡς ἡ ποιεῖται καλῶς τὸν τόπον ὁ
ποικίλος.

—Καὶ ποιεῖται Ἀλίκροπον λέγον.

Οὗτοι μὲν ἐκ τῶν θωακίων ὄρων οἱ πο-
ταμοὶ καταφθόρονται, ὡς ὁ Κηφισσὸς ἐκ Λι-
λαίας θωακίης πόλεως τὴν ἀρχὴν λαμβά-
νει, καὶ δ' ἡ πόρ καὶ ὁ μεν φησὶν.

Οἱ τε Λίλαϊαν ἔχον πηγὴς ὑπὸ Κηφισσοῖο.

Δι' ἑλκιδίας δ' ἢ φθόρος καὶ γίγνεται τῶν ὡς θω-
ακίῳ πόλεων, καὶ δ' ἡ παραποταμίων, ἢ
θωακίῳ ὁμοίως θωακίῳ πολισμάτων,
ὡς Χαίρωναν τῇ Βοιωτίας πρὸς αἰῶν. εἴτα
δ' ἡλίκροπος, καὶ τῇ Κορωνιακῇ ὡς
τὴν Κοπαίδ' ἀλμυρὴν ὕδασι. καὶ ὁ φθό-
ρος δ' ἡ καὶ ὁ Ὀλμπός ἐκ τῶν ἑλκιδίων
συμβάλλονται ἀλλήλοις, ὡς τὴν αὐτὴν ἐμ-
πίπρουν λίμνῃ τὴν Κοπαίδ' αὐτῇ Ἀλι-
κρόντων πόλεων. καὶ τὰ τοῦτου δ' ἡ δύμα-
τα, ὡς αὐτὴν ἐμβάλλει. ἐστὶ μὲν οὖν μέγα, καὶ
τὴν πόρ μετ' ὅσον ἔχουσα, ὡς δ' ἡ φασὶ
ποσὶν πεδίον. αἱ δ' ἐκρύπτει οὐδ' αὖ φά-
νεται πάλιν τῇ δεξιᾷ τὸν Κηφισσοῦ
χεῖμα τ' καὶ τῶν ἐλκύν, μεταξὺ καὶ γένων
λημνῶν, εἰς ἢ τε τριφυλία, καὶ ἡ Κοπα-
ίδ' ἐκείνη καὶ ὁ μεν φησὶ.

Ὅς δ' ἢ ὡς ἡ φασὶ μέγα πλόντοιο μετακλιεὺς,

λίμνη ἐκείνη δ' ἡ Κηφισσοῖο.

Ὁν γὰρ λίμνῃ τὴν Κοπαίδ' ἀνελκύντα λέγον, ὡς οἱ φασὶ πρὸς, ἀλλὰ τὴν ὕδασι τῇ.

V

αὐτοῦ.

tica Larymna, de qua diximus, ad mare sita:
ideoq; Romani superiorem adposuerunt.)
Loco nomen est Anchoë, eodemq; nomine
lacus. ibiq; demum Cephissus in mare exit.
Tunc itaque eluuiē desinente, accolæ etiam
periculo sunt liberati: demtis ijs urbibus quæ
iam erant absorptæ. Cum autem meatus de-
nuò obstruerentur, uir Chalcidensis qui cre-
tam effodiebat, desijt repurgare obstructio-
nes, quia Bœotis seditio inciderat: quanquā,
ut ipse in epistola ad Alexandrū scribit mul-
taq; iam resiccata essent loca. Hæc nonnulli
situm fuisse putant antiquum Orchomenū.
alii Eleusinem & Athenas ad Tritonem flu-
uium, ætate Cecropis, cū is Bœotix præ-
esset tunc Ogygix dictæ. Sed has aiunt ur-
bes deinde diluuiō abolitas. Ferunt etiam
apud Orchomenum terram hiati diductam
recepisse Melanem fluuium qui per agrum
Haliartium fluens, paludem. ibi facit, quæ ca-
lamum tibijs aptum producit. Cæterum is
fluuius omnino periit: siue eū hiatus in mea-
tus distudit obscuros, siue lacus eum & palus
des circa Haliartum absorberunt, ob quas
herbosum Haliartum Homerus appellat.

Hi fluuij ē montibus promanant Phocicis. *Iliad. 6. 502.*
interq; eos Cephissus ē Lilaæ oritur Phocica
unbe: quod & Homerus notauit:

Quicq; Lilaam habent Cephissi fontibus a. *ibid. 523*
pram.

Is per Elateam fluens Phocicarū urbium
maximam, ac per Parapotamios & Phanore-
os, ipsa quoque Phocidis oppida, ad Chæro-
neam Bœotix pergit: deinde per agrum Or-
chomeni & Coronæ in Copaidem exit la-
cum. Permessus quoque & Olmaus fluuij
ex Helicōne confluentes in eandem Copai-
dem paludem prope Haliartum incidunt.

* Sed & huius aquæ eodem incidit. 9
Est itaque locus magnus, ambitu cccxxc
stadiorum. exitus eius nusquam apparent,
demto hiatu qui Cephysum excipit ac pa-
ludibus, quas prata interiacent. Est autem
Hylæ seu Hylica palus diuersa à Copaide:
Meminit Homerus.

Ille habitabat Hylam, Cephissida ponē pa- *Iliad. 1. 706.*
ludem

Prædices—

non enim, quod placuit quibusdam, lacum
Copaidem uoluit innuere, sed Hylicam de-
riuato

ῥῆ Ἀσωπὸς ποταμός, ἔπει γὰρ Σικυῶνι ἄλ-
 λῳ ἔτι ποταμός Ἀσωπὸς, καὶ ἡ χώρα Ἀσω-
 πία, δὲ ἄς ῥέουσι καὶ οἱ ἄλλοι ποταμοὶ ὁμώνυμοι τῷ ποταμῷ τούτῳ. ὁ Ἐτεωνός δ' ἔ-
 σκαρφη μετανομέει, καὶ αὐτὴν δὲ Παρα-
 σωπίαν. ὁ γὰρ Ἀσωπὸς καὶ ὁ Ἰσμενὸς εἰς
 τὴν πεδίου ῥέουσι τῷ πρὸ τῶν Θιβῶν. εἰς ἣν
 καὶ ἡ Δίρκη ἱερὴν, καὶ Πότνια, ἐφ' ᾧν μυ-
 θοῦνται τὰ πρὸ τοῦ Ποτνιαίου Γλαυκὸν τὸν
 εἰσακαλέσκει τὸν τῶν Ποτνιαδῶν ἱπ-
 πων ῥι πολὺς πλησίον. καὶ ὁ Κιθαῖρων
 δὲ οὐκ ἀπὸ τῶν Θιβῶν τελευτᾷ, πρὸ
 αὐτῶν δὲ ὁ Ἀσωπὸς ῥῆ, τὴν ὑπερβαίνει αὐτὸν
 κλύων, καὶ ποιεῖ τοὺς Παρασωπίους εἰς
 κατασκευὰς πλείους διερμύλους, ἀπαντὰς
 δ' αὖτ' ὁ Θεβαῖος ὄντας, ἑτῆροι δ' ὅτι τῇ Πλα-
 ταίῳ φασὶ τὸν τε Σκῶλον, καὶ τὸν Ἐτῆ-
 νόν, καὶ τὰς Ἐρυθρὰς. καὶ γὰρ παρὰ Πλα-
 ταίας, καὶ παρὰ Τανάγραν ἐκδίδωσιν. γὰρ
 δὲ τῇ Θεβαίῳ ἐστὶ, καὶ αἱ Θράκαι, καὶ ὁ
 Πόλυμος, ὃν ἰσχυροῦσιν Ἀντίμαχος. εἰς
 πολλῶν ἱπῶν, τὰς μὲν πεδούρας ἀριστε-
 ραὶ ἐκδιδόμεναι.

ἔτι τις λιμὸς ὀλγῷ λόφῳ.

Γινώσκω δὲ τὰ ἐπεὶ Θεσπίας δὲ πλείον,
 τὰς νῦν Θεσπίας πολλῶν ὀνομάτων, τῶν
 μὲν ἀφορτῶς λεγομένων καὶ ἐνικῶς καὶ
 πληθυντικῶς, καὶ ἀπὸ καὶ ἀφ' ἐνικῶς καὶ
 θηλυκῶς, τῶν δ' ὀπορτῶς. εἰς δὲ πόλιν
 πρὸς τῷ Ἐλικῶνι, νοσητόρα αὐτῷ, ὠδικα-
 μόν δὲ τῷ Κρισαίῳ πόλιν καὶ αὐτῇ, καὶ
 ὁ Ἐλικῶν. ἐπὶ τῶν δ' ἔχουσιν αἱ Θεσπίαί
 Κρίουσαν, ἢ καὶ Κριουσίαν καλοῦσιν. γὰρ
 δὲ τῇ τῶν Θεσπιῶν εἰς καὶ ἡ Ἀσκρα κατὰ
 τὸ πρὸς Ἐλικὸν μόρῳ, ἢ τῷ Ἡσιόδῳ πα-
 τρίς. γὰρ λέγει γὰρ ὅτι ῥ' Ἐλικῶν, ἐφ' ᾧ
 λεῖψα καὶ τραχεῖ τόπον ἡμῶν, ἀπὸ τῶν
 τῶν Θεσπιῶν ὅσον τὴν παρακοντα σπείρας,
 ἢ καὶ ἡμῶν ἡμῶν αὐτὸς ἡμῶν πόρ-
 τῷ πατρός λέγει, ὅτι ἐκ Κύμης τῆς Λί-
 λιδος.

Νόστας δ' ἄγχι Ἐλικῶν οἰζυρὴ γὰρ ἡμῶν.

Ἀσκρα καὶ μακαρὶ, βίβρα γαλῆ, ὅτε ποτ' ἰδῶ.

Ὁ δὲ Ἐλικῶν συνιγὴς ὅτι τῇ Θεσπιδί ἐκ
 τῶν πρὸς Ἀσκραν αὐτῆς μόρῳ. μικρὰ δὲ καὶ
 ἐκ τῶν πρὸς Ἰασπίαν καὶ τὸν ὑπερὸν λιμ-
 να ῥι Θεσπιδί, ὃν καλοῦσιν ἐπὶ τῷ συμ-
 βιβυκῷ. Μυχόν. ὑπερβαίνει γὰρ ἡ Πλα-
 ταία καὶ τὸν λιμνὰ τῷ Κρισαίῳ πόλιν, ὁ δὲ Ἐλικῶν ἢ Ἀσκρα, καὶ ἐπὶ αἱ Θεσπίαί, καὶ τὸ ἐπὶ
 ὅσον αὐτῆς ἢ Κρίουσαν. ὅσον ἢ καὶ ὑπερβαίνει νομίζω τὸ μίρον. ῥ' Κρισαίῳ πόλιν, καὶ ἄλλως ῥ' Κρι-
 σαίῳ. σπείρας δ' αὖτ' ἐπὶ τῷ μυχῷ ῥ' λιμνῶς ὅς Κρίουσαν γὰρ, — γὰρ ὅθεν ἢ καὶ τὸν ἐκδοῦν.

quem Asopus allueret fluuius, itemq; apud
 Sicyonem alium Asopum fluxisse & regio-
 nem Asopiam, quam & alij amnes huic co-
 gnomines permearent. Eteonus postmodò
 in Scarphe cepit appellari, situs ipse etiam
 in Paraspia. Nam Asopus & Ilmenus per
 planiciem feruntur quæ est ante Thebas. Est
 ibi etiam fons Dirce, & Potnia: ad quas fe-
 runt Glaucum Potniensem à Potniadibus
 equabus fuisse discriptum, prope ipsam ur-
 bem. Caterum & Cithæron mons huc pro-
 cul Thebis definit, ipsiusque radices alluens
 Asopus Paraspios facit in plures diuisos
 pagos, omnes Thebanis subiectos. Alij Pla-
 taicæ regioni adscribunt Scolum, Eteonum,
 Erythias. iuxta Platæas enim & Tanagram
 exit Asopus. In Thebana sunt etiam Thera-
 pna, & Teumessus, quem Antimachus mul-
 tis uersibus exornauit, uanis laudibus cele-
 brans:

Exit uentosas non magnus collis in auras,

& reliqua. notum enim est carmen. The-
 spia, quam etiam Thespias uocant (. multa
 enim nomina & singulari & plurali numero
 usurpantur, itemq; masculino aut foemini-
 no, aut etiam neutro genere.) urbs est ad He-
 liconem sita, uersus Austrum. incumbit & i-
 psa, & mons Helicon sinui Crisæo. Nauale
 habent Thespiæ Creusam, quod etiam Creu-
 siam dicunt. In Thespiensi regione est etiam
 Ascræ Hesiodi patria, ad dextram Heliconis
 loco sublimi & aspero sita, circiter XL Thes-
 spia stadiis. Hanc ipse poëta traducit de pa-
 tre suo scribens, eum Cuma Aeolica profe-
 ctum

In misero pago sedes, Helicone sub alto
 Ascræ delegisse sibi, quæ tempore nullo
 Commoda difficiles hyemes, faciatque mo-
 lestas

Aestates. —

Helicon autem Phocidis partibus septen-
 trionem spectantibus est contiguus ac non-
 nihil etiam occiduis & ultimo portui Phoci-
 dis, quæ ab euentu Mychum quasi intimum
 secessum dicunt. nam iuxta illud maximè por-
 tum Crisæo sinui imminent Helicon, Ascræ,
 Thespiæ, & earum nauale Creusa. atque hæc
 existimatur cauiissima pars Crisæi, omninoq;
 Corinthiaci esse sinus. Stadia sunt à Mycho
 Creusam usque

† atque hinc cxx, us-
 que ad portum Mychum cxxx, ut ait Strabo.

Operibus.
637.

que ad promontorium quod † dicitur. In cauiſſima huius ſinus parte ſita ſunt Pagæ & Oenoa, de quibus diximus. Helicon uerò haud longè à Parnaffo diſſitus, altitudine & ambitu ei reſpondet uterq; mons eſt ſaxoſus, neque niualis, & ſpacio non amplo circūſcribitur. In Helicone ſunt ſanum Muſarum, & Hippucrene qui eſt ſons ab e quo factus, & antrum Libethridum nympharum. unde coniecturam facere quis poſſit, Thraces fuiſſe qui Heliconem. Muſis conſecrauerunt: qui Pieriam quoq; , Libethrum, & Pimplæam iſſdem deabus dedicauerunt. ſi fuerunt Pieres dicti: qui cūm defeciſſent, Macedones loca iſta obtinuerunt. Id quoq; traditum eſt, Thraces quondā, & Pelafgos, alioſq; barbaros ui Bœotia facta Bœotiam iſtam inhabitariſſe. Theſpiæ antiquitus nobilitati ſunt cupidina Praxitelis, quem is à ſe ſculptum Glyceræ meretrici dono dedit, eaque in patria ſua. (nam Theſpienſis fuit.) dedicauit. Theſpiæ ergo proficiſcebantur initio cupidinis ſpectandi gratia, cūm aliàs ibi nihil admodum eſſet ſpectatu dignū. Nunc ea urbs, & Tanagra ſolæ omnium Bœoticarum conſtant urbium: cæterarum rudera & nomina ſuperſunt. Theſpij Homerus accenſet Gram, & Mycaleſſum, de quib. dictum eſt. itidem & de reliquis.

Med. β. 500. Qui circum Harma habitant, atque Hyleſium, uel Erythras

Quiq; Eleona tenent, quiq; Hylen, qui Peteonem

Ocaleam, Medeonaq; pulcris oppida muris.

Peteon uicus eſt agrj Thebani prope uiam quæ Anthedonem ducit. Ocalea medio loco iacet inter Haliartū & Alalcomenium, xxx ſtadijs. utrinque diſtans præterfluit eam amnis non magnus, eiufdem nominis. Medeon Phocidis urbs in Criſæo ſinu à Bœotica abeſt ſtadijs clx: Bœoticus Medeon nomē ab illa habet, Oncheſto uicinis ſub Phœnicio monte, unde & Phœnicis appellatur. Mons iſte Thebanæ regioni adſcribitur. Peteon autem Haliartia, & Medeon, & Ocalea. Subiungit porro Homerus.

Copas, Eutrefin, Thisben ditemq; columbis.

De Copis dictum eſt. iacet uerſus ſeptentriones ad lacum Copaidem. reliquæ urbes in orbē ſunt circa eūdē ſita. Acraphia, Phœ-

σάκητι δ' ἐστὶν ἐπὶ τῇ Κοπιίδι λίμνῃ. αἱ δ'

ὡς *Ἰλ. ἄκρας* *ῥω* — *καλοῦσιν*. γὰρ δὲ *Ἰλ.* κοίλοισιν τῷ κῶλον πόντον, συμβιβῆσαι τὰς ἐκ τῆς ἑσθίας καὶ τὴν οἰνόν, ποτὶ τὴν ἑσθίαν. ὁ μὲν οὖν ἑλίκων ἡ πολὺν *Ἰσχυρῶς* τῷ παρνασσῷ γῆρα μὲν δὲ ἡμῶν, κατὰ τὴν ἑσθίαν καὶ περὶ τὴν ἑσθίαν. αἱ φωνὰς ἀκρονόλα τὰ ὄρη, καὶ περὶ τὴν ποταμὸν ἀφ' οὗ πολλὰ γένηται. γῆτα δ' ἐστὶν πότι τῶν μουσῶν ἰδὸν, καὶ ἡ ἑσθίαν ἑλίκων, καὶ τῶν ἀλβανῶν νυμφῶν ἀφ' οὗ τὴν καμάρουτ' αὐτῆς, ὅρα καὶ τὴν πόντος τὸν ἑλίκων τὰς μούσας καὶ ἰδὸν σάουτας. οἱ καὶ τὴν γῆρα καὶ τὸν ἀλβανόν, καὶ τὴν Πίμπληαν τὰς αὐτὰς θιάς αὐτῶν. ἑκαλοῦτο δὲ Πίμπλην, καὶ ἰδὸν τῶν δ' ἑλίκων, μακρὸν δὲ νῦν ἔχουσι τὰ χωρία ταῦτα. Εἴρηται δ' ὅτι τὴν Βοιωτίαν ταῦτα ἑλίκων ποτὶ ὅρα καὶ, βιασάμενοι τὸν Βοιωτὸν, καὶ Πέλαγον, καὶ ἄλλοι βάρβαροι. αἱ δὲ θιασάαι, πρότερον μὲν ἰγνῶσκοντο δὲ τὸν ἑσθίαν πρὸς Πέλαγον, ὅν ἐγλυφὶ μὲν ἑλίκων, αὐτὸν δὲ Γλυκίαν ἡ τῶν θιασάδων ἐκείνην οὐσιν τὸ γῆρα, λαβοῦσα δ' ὄρα παρὰ τῷ τῇ γῆρα. πρότερον μὲν οὖν ὅρα καὶ πόντος ἑσθίαν αὐτῶν ὅρα τὴν θιά, ἑλίκων οὐκ οὐσαν ἀφ' οὗ τῶν. νῦν δὲ μόνον σάουτας τῶν Βοιωτικῶν πόλεων, καὶ Ταννῶν. τῶν δ' ἄλλων ἐσθίαν, καὶ ὀνόματα λελήσθαι. τὰς δὲ θιασάας ὁ ποιητὴς καταλείψας τῶν καὶ Μυκαλῶν, ποτὶ τὴν ἑσθίαν. ὡς δ' αὐτῶν καὶ ποτὶ τῶν ἄλλων. οἱ δ' ἀμφ' Ἀρμ' ὄρα καὶ, καὶ Εἰλείσιον, καὶ Εὐδελῶν, οἱ τ' ἑλίκων ἔχον, καὶ ἑλίκων, καὶ Πέλαγον. ἑκαλὶ καὶ, καὶ ἑλίκων τ' —

Πετιῶν δὲ καὶ ἡ *Ἰλ.* ἑλίκων ἡ γῆρα τ' ἐπ' Ἀνθιδῶν ὁδοῦ. ἡ δὲ ἑκαλὶς μὲν ἑλίκων καὶ Ἀλαλκομηνίου, ἐκατὸν τριῶντα ἐκείνην ἀπὸ τῆς πόλεως. παρὰ ἑσθίαν δ' αὐτῶν ποταμὸν ὁ μόνον. καὶ ἡ δὲ μὲν Φωκίος γὰρ τῷ Κεῖσῳ κόλπῳ, δὲ καὶ Βοιωτίας ἐκείνην ἐκατὸν ἐξήκοντα. ὁ δὲ Βοιωτικός ἐπ' ἑλίκων ἐκείνην. πλεονάζον δ' ἐστὶν ὁ γῆρα τῷ ποταμῷ ὁ ποτὶ Φοινικίαν ὁδοῦ, ἀφ' οὗ καὶ μετωνόμασται Φοινικίς. τῆς δὲ ἑλίκων, καὶ ἑσθίαν, καὶ Πέλαγον δὲ ἡ Ἀλφειὸς, καὶ Μυκαλῶν, καὶ ἑκαλὶς. εἴτα φησὶ ὁ μὲν.

Κάπας, Εὐτρεσίη τε, πολυτρήμων τε θίσιον.

Ποτὶ μὲν οὖν Κωπῶν ἔρηται. καὶ ἄλλαι ἐκείνην ποτὶ αἱ δὲ Ἀκραφία, Φοινικίς,

νικίς, Ὀρχηστὸς, Ἀλῖαρτος, Ὀκάλας, Ἀλα-
κομένης, Τιλφούσιον, Κορώνεια. καὶ τὸ γε
παλαιὸν οὐκ ἔστι λίμνης κοινὸν ὄνομα, ἀλ-
λά καὶ ἐκείνη πρὸς αὐτὴν λατοικίαν ἐκεί-
νης ἐπ' αὐτὴν μὲν ἐλέγχετο, Κοπαῖς μὲν τῶν
Κοπαίων, Ἀλῖαρτος δὲ Ἀλῖαρτων, καὶ οὕτως
ὡς τῶν ἄλλων. ὤσπερ δ' ἡ πᾶσι Κοπαῖς
ἐλέγχετο, καὶ ὡς κρέτασαν. κοινότερον γὰρ
ἴσμεν τὸ χωλεῖν, φησὶ Πίνδαρος, καὶ Κεχρὶς
σίδα καλεῖται τὴν. παραπίθησι γοῦν τὴν
Τιλφώσαν ἑρμῶν ὑπὸ τοῦ Τιλφωσίου
ὄρεϊ ῥέουσιν πλησίον Ἀλῖαρτον καὶ Ἀλα-
κομένην, ἐφ' ἣν τὸ Τηρσίσιον μῦθος. αὐτὸ
δὲ καὶ τὸ Τιλφωσίου Ἀπόλλωνος ἐν-
ρόν. ὅ δὲ ποικίλεις ἐφίξας ταῖς Κόπαις, εὐ-
πρὸς πῆνσι λάμνον θιασιῶν. γνῶντα
φασὶ Ζῆδιν, καὶ Ἀμφίονα οἰκῆσαι, πρὶν βα-
σιλεύσαι θειῶν. ἡ δὲ θίσβη, θίσβαιναι
λέγονται. οἰκῆται δὲ μικρὸν ὑπὲρ τοῦ θα-
λάσσης ὁμορον θιασιδίοι τὸ χωλεῖν, καὶ τῇ
Κορωνίᾳ, ὑποπληθύνει ἐκ τῆς νοτίου μέ-
ρους τοῦ ἑλίκωνος καὶ αὐτὸ. ἐπὶ τὸν δ' ἐχέ-
τω τῶν δὲ πρὸς τὸν μετὸν, ἀφ' οὗ φησὶν
ὁ ποιητής, πολυήρην ὅτι θίσβην. πλὴν
δ' εἰς γνῶντα εἰς Σικωνία ἐκδιδόντα τὸν
ἐξήκοντα. Εἰς δὲ Κορώνειαν καταλέγεται
καὶ Ἀλῖαρτον, καὶ Πλαταιάς, καὶ Γλισάν-
τα. ἡ γοῦν Κορώνεια, ἐγγὺς τοῦ ἑλίκωνος
εἰς τὸν ὕψους ἰσομελὴν. καταλάβοντο δ'
αὐτὴν ἰπταίνοντες ἐκ τοῦ Θηβαίου Ἄρην
οἱ Βοιωτοὶ μετὰ τὰ Τρωϊκά, ὅτι πρὸς τὸν
Ὀρχομενὸν ἔχον. ἀρτήσαντο δὲ τὴν Κορω-
νίαν γνῶντα πρὸς αὐτῆς πεδίον, τὸ τὴν ἰωνί-
ας Ἀθηνᾶς ἰσομελὴν ἰσούσαντο, ὁμώνυμον τοῦ
Θηβαίου. καὶ τὸν παραρρέοντα ποταμὸν
Κεχρὶον πρὸς τὸν ὄρεον, ὁμοφώνως τοῦ ἑ-
κά. Ἀλκαῖος δὲ καλεῖται Κορῶνιον, λέγον·
ἔσθ' ἀθάνατον ἀπὸ Κορωνίαν ὡς δὲ — —
ἔσθ' ἀθάνατον ἀπὸ Κορωνίαν ὡς δὲ — —
Γαλροῖδιν ἀμφὶ Κορῶνιαν ποταμῷ παρ' ὀ-
χθαίης.

Ἐνταῦθα δὲ καὶ τὰ Γαμβοιῶν πασι-
τάτων. συγκαθίσθονται δὲ τῇ Ἀθηνᾶς ὁ Ἄ-
ρης. κατὰ πῖνα ὡς φασὶ μυθολογία αἰτία. οἱ
γὰρ οὐ γνῶντα Κορωνίαν Κορωνίαν λέγονται,
οἱ δ' ὅτι τῇ Μεσσηνιακῇ Κορωνίᾳ Ἀλῖαρτος
δὲ καὶ ἐκείνη ἐκτασκαφῆσα γνῶντα πρὸς
Περσέα πολέμῳ. τῇ γοῦν δ' ἔχουσι Ἀθη-
ναῖοι δόντων Ρωμαίων. ἐκ τῶν δὲ γνῶντων
χωλεῖν μετὰ τὴν ὑποπληθύνει ὄρεον, καὶ τὴν
Κοπαῖδος λίμνης πλησίον τῶν Ρωμαίων,
καὶ τὸ Ὀλμίου, καὶ τὸ ἑλίου τὸ γνῶντα τὸν
Ἀντικὸν κάλαμον. Πλαταιὰς δὲ, ὡς ἐνικῶς ἔ-
πην ὁ ποιητής, ὡς τὸν Κεχρὶν εἰς μετὰ τὴν αὐτὴν, καὶ θειῶν, καὶ τῇ δὲ ὄρεϊ τῇ Ἀθηνᾶς καὶ Μεγάρᾳ
ὡς τὸν

nicis, Onchestus, Haliartus, Ocalea, Alalco-
menae, Tilphusium, Coronea. Antiquitus
quidem paludi nullum fuit commune no-
men, sed à quavis adiacentium orbiuntur
appellationem sortita, dicta fuit Copais à Co-
pis, Haliartia ab Haliarto, eodemque modo à
reliquis. Tandem Copaidis nomen obtinu-
it. ad eam enim urbem est caulsima paludis
pars. ii Pindarus etiam Cephissidem hanc pa-
ludem uocat: apponitque Tilphosium fontem
qui profluit sub monte Tilphosio prope Ha-
liartum & Alalcomenas: iuxta quem Tere-
fix sepulcrum: ibidemque templum Tilphosij
Apoillinis. Copis poeta subiicit Eutresin, pa-
gum Thespiensium exiguum Ibi ferunt Ze-
rthum & Amphionem habitasse antequam
Thebis regnarent. Thisben nunc Thisbas
nominat. habitatur id oppidum paulum su-
pra mare finitimum Thespiensibus & Coro-
neae agro, ab australi parte ipsum quoque sub-
iectum Heliconi: nauale habet saxosum, co-
lumbis refertum: inde epitheto nomen. inde
Sicyonem nauigatio est stadium clix. Dein-
ceps Coroneam refert Homerus, & Haliar-
tum, & Plataas, & Glifantem. Coronea sita
est edito loco prope Heliconem. Eam occu-
pauerunt Boeotii post bellum Troianum re-
uerentes ab Arna Thessalica, quando etiam
Orchomenum obtinuerunt. & potius Coro-
nea, in campo ante ipsam Ioniae Mineruae fa-
num eiusdem cum Thessalico nominis con-
diderunt, fluuiumque à Thessalico Cuiarium
nominauerunt. Alceus Corallium uocat, his
uerbis.

Quæ Minerua †

A' Coronea in sec- †

Ante, in ripa Corallij fluminis.

Ibi Pambocotia agebantur, solennis uni-
uerforum Boeotorum festiuitas. Vnà cum
Minerua Pluto dedicatus est ob quandam;
ut aiunt, mysticam causam. Huius Coronea
ciuites Coronij, Messeniace Coronenses uo-
cantur. Haliartus non exstat hodie, euerfa in
bello contra Perseum: agrum permissu Ro-
manorum Athenienses habent. sita fuit in ar-
cto loco, inter montem imminens & Co-
paidem paludem, prope Permessum, Olmi-
um, & lacum qui tibij aptum calamum edic.
Plataea, quas singulari numero poeta extul-
lit, infra Cithæronem sunt, inter hunc & The-
bas, ponē uiam quæ Athenas & Megaram

ducit, in finibus Atticæ & Magaricæ. Vicinæ enim sunt Eleutheræ, quas alij Platæis, alij Boeotiae adscribunt. diximus Asopum præter Platæas fluere. Hæc Mardonium & trecenta Persarum millia Græcus exercitus occisione deleuit. & Græci templo Iouis Eleutherij à libertate parta dicti cōdito, certamen gymnicum instituerunt, quo victor coronaretur. & sepultura ibi ostēditur publica, qua affecti sunt qui in pugna ceciderunt. Etiam in Sicyona regione pagus est Platææ, patria Mnafalcæ poetæ: ut inscriptio docet:

Mnafalcis hoc est monumentum Platæadæ.

Glifantem porrò Homerus dicit vicum in monte Hypato: qui in regione Thebana est uicinus 12 Teumēssō & Cadmeæ. tumuli terrefres uocantur + + incidit campus qui Ionius dicit, ab Hypato porrectus monte. Quod autem Homerus de Subthebis dixit, id alij intelligunt de quodam oppidulo sic appellato, quidam de Potnijs. Thebas enim desertas fuisse ob Epigonorum expeditionem, itaq; non fuisse in societate Troiani belli. Alij interfuisse Thebanos ei bello a iunt, sed tunc in planis habitasse locis infra Cadmeam, cum post Epigonorum impressionem non ualerent eam reficere. & quia Cadmeæ nomen est Thebæ, Thebanos qui tunc erāt sub Thebas dixisse Homerum, pro eo quod erat sub Cadmea habitantes. Onchestus est, ubi Amphictionum cætus solet cōuenire, in Haliartia regione ad Copaidem paludem & Tenericum cāpum, in sublimi sita urbs loco, arboribus nudato: habetque templum Neptuni ipsum quoque nudum. Poetæ tamen ornandi gratia omnia templa lucos appellant, etiam arboribus carctia. Tale est illud Pindari de Apolline dictum:

Motus obiuit terram & mare,
Montiumq; speculis ingentibus institit,
Atque antra lustrauit, lucorum fundamenta iaciens.

Malē Alcæus, qui sicut paulò antè diximus, Cuiarj amnis nomen cum mutauisset, etiam de Onchesto mētitus est, in extremis eum ponens Heliconis partibus: cum satis magno absit ab hoc monte spacio. Tenerico campo nomen est à Tenero, quem fabulæ Apollinis è Melia filium, oraculo eius quod in Ptoō monte est præesse uatem perhibent. cur monti idem poetæ tres uertices adscribit:

Olim

ὡς τῶν ὄρων τῶν τριῶν Ἀθικῆς, καὶ τῆς Μιγα-
ελίδος. οἱ γὰρ ἑλάνθοσαν πλησίον, ὥς οἱ
μὲν τῶν πλαταίων, οἱ δὲ τῆς βοιωτίας φα-
σίμ. ἄρματα δ' ὅτι περὶ τῆς πλαταίας
ὁ ἄσπερος. ἐν ταῦτα μαρτυροῦντες τὰς τρια-
κοντα μυριάδας προσῶν αἱ τῶν ἑλλήνων
δυναμεις ἀρδ' ἰω ἀφάνισαν. ἰσθ' οὐσαν τὸ τι
ἑλάνθοριον διὸς ἰσθ' ὅσον, καὶ ἀγῶνα γυμνι-
κὸν διεκάνειν ἐπιδείξαν, ἑλάνθοντα πῶς
σπερδύσαντων. ταῦτα δὲ ἀκνυται δημο-
σια τῶν τελευτησάντων γὰρ τῇ μάχῃ. ἔτι
δὲ καὶ γὰρ τῇ Σικωνίᾳ δ' ἄμ' ὅτι πλαταίαι, δ-
δον περὶ τῶν Μνασάλκῃς ὁ ποιητής. Μνασάλ-
κῃς τὸ μνημα τῶν πλαταίων δ' αἱ. ἑλάνθοντα
δὲ λίγα καθύπευθε γὰρ ἰσθ' ὡς αὐτὸς ὅρει, δ' ὅσον
γὰρ τῇ θειβαίᾳ πλησίον τῶν Μνασάλκῃς, καὶ τῇ
Καδμείᾳς. γὰρ ὅσα καθύπευθε ὅρι—

πίπτει τὸ ἰόνιον καλούμενον πεδίον,
ὁ δὲ σταίνα ἀπὸ τῶν ὑπ' αὐτοῦ ὄρους. τὸ δ' ὅ-
τι ἐνδον,
οἱ δὲ ὡς ὁ ὄριος ἔχει, — οἱ μὲν δ' ἔχον-
ται πολὺ ὅσον τῇ ὑπὸ τῆς καθύπευθε καλούμενον, οἱ
ἢ τὰς ποτιῆς. τὰς γὰρ ὁ ὄριος ἐκτετακται
δὲ τῶν τῶν ἐπιγόνων στρατείαι, καὶ μὴ με-
ταχθῆναι τῶν πολέμων τῶν Τραϊκῶν. οἱ δὲ με-
ταχθῆναι μὲν, οἱ κεῖν δὲ ὡς τῇ καθύπευθε τὸ-
τι γὰρ τοῖς ὑπὸ τῆς καθύπευθε χωρίοις, μετὰ τῶν τῶν
ἐπιγόνων ἔφοδον, τῶν καθύπευθε ἀδυνα-
τωῦτας ἀνακτίσαι. ἐπεὶ δ' ἡ καθύπευθε ἰσθ' αἱ
λατὶ θῆβαι, ὡς ὁ ὄριος ἔπειν αὐτὴ τῶν ὑ-
πὸ τῇ καθύπευθε ἀδυνατῶν, τὸν ποικίλῶν αἰ-
τῶν τε θειβαίων. ὁ γὰρ ὁ δ' ὅσον ὅπου τὸ
ἀμφικτυονικὸν σωκίγ' ὅτι τῇ Ἀλιαερίᾳ
πῶς τῇ Κωπαίδι λίμνῃ, καὶ τῇ τῶν ὄριων
πεδίῳ, γὰρ ὡς αἱ μὲν ὅτι φιλοῦς, ἔχοντες ποτι-
δ' ὡς ἰσθ' ὅσον καὶ αὐτὸ φιλόν. οἱ δὲ ποιη-
ταὶ κοσμοῦσιν, ἄλλοις καλεῖσθαι τὰ ἰσθ' αἱ
πάντα καὶ ἡ φιλοῦς τοῖς ὅτι καὶ τὸ τῶν
πινδάρου ποτὶ τὴν Ἀπολλωνίου λεγόμενον
Κιτιδαίς ἰπταί γὰρ τῇ καὶ δάλασαν,
καὶ σὺν παῖσι μεγάλας ὄριων ὑπὸ ἰσθ',
καὶ μυχρὸς δινάσαν βαλόμενον ὡς πιν-
δαίς ἄλλοιαν.

οὐκ ἐν δὲ Ἀλλοῖαν ὡς περὶ τὸ τῶν ποτι-
μοῦ ὄνομα ἰσθ' μικρὸν ἀνωτέρω ἔχεται, πε-
ρὶ τῆς τῇ Κουαρίῳ ὅτι καὶ τῇ ὄριων
σὺν κατὰ φύσιν πῶς ταῖς ἐχάλας τῶν ἑ-
λλήνων αὐτὸν πιδίς. ὁ δ' ὅσον ἄνωθεν ἰ-
κανὸς τῶν τῶν ὄρους. τὸ δὲ τῶν ὄριων
πεδίον, ἀπὸ τῶν ὄριων πῶς σπερδύται. με-
ταχθῆναι δ' Ἀπολλωνίου ὅς ἐκ Μελίας, πῶς
φῆται τῶν μαντείων, καὶ τὸ τῶν ὄριων, ὁ φη-
σιν εἶναι τῶν τῶν ὄριων ὁ αὐτὸς ποιητής.

καὶ

blica demonstratur, sepultura eorum qui in acie ceciderant. Circa eadem loca Romani Mithridatis copias numerosissimas ita debellauerunt, ut paucis ad mare fuga elapsis & nauibus auctis reliqui omnes Mithridatici aut perierint aut capti fuerint. Apud Lebadiam Iouis Trophonij oraculū est. id qui consulit, ipse in hiatum terræ cuniculumque descendit. sita est inter Heliconem & Chæroneam, prope Coroneam. Leuctra sunt, ubi Epidaminondas superatis magna pugna Lacedæmoniis, eorum potentia eneruandæ ex ordium reperit. nunquam enim ab eo tempore Spartani recuperare principatum potuerunt, quem in Græcos habuerant: maximè cum in altero etiam ad Mantineam cōflictu malè essent accepti. nec alijs subessent, quamquam rebus ita afflictis, obtinuerunt usque dum Romanorum dominationi fuere subiecti: à quibus ipsis tamen in honore sunt perpetuo ob reip. formæ præstantiam. Ostenduntur Leuctra in uia quæ Platæis Thespias ducit.

Orchomenus.

Sequitur apud Homerū Orchomeniorum recensio, quos ille à Bæotica gēte segregat. Minyeium autem appellat Orchomenum à gente Minyarum. atque inde quosdam coloniam in Iolcum deduxisse ferunt, unde Argonautis sit Minyarum factum nomen. Apparet hanc urbem antiquitus opibus ac potentia floruisse. de opibus etiam Homerus testimonium fert. nam enumerās loca in quibus copiosa esset pecunia, sic ait:

Iliad. vi. 381. Nec quanta Orchomenū cumulat, quantā uē Thebas

Aegypti.—

Potentia argumentum est, quod Thebani tributum Orchomeniis persoluerunt, eorumque tyranno Ergino, quem ab Hercule aiunt fuisse interemptum. Eteocles etiam, unus de ijs qui Orchomeni regnauerunt, Gratiarum templo dedicato primus utrumque ostentauit, diuitias inquam & potentiam: siue accipiendis ille, siue dandis beneficijs probè defunctus, deas istas ueneratus fuerit. Oportet enim ad liberalitatē factum à natura fuisse, qui ad honorem habendum istis duabus se conferret, ut iam ea facultate sit præditus. Sed eodem requirebantur etiam opes. Neque enim uel dare multa potest qui habeat pauca, neque multa accipere quisquam quin habeat multa. sed si utrumque

coniun-

θα παρὰ τῶν πειόντων γὰρ τῇ μάχῃ δυνάμει. ποῦ δὲ αὐτὸς πόπυς οὗτος αὐτὸς καὶ Ρωμαῖοι τὰς Μιθριδάτου δυνάμεις πολλῶν μυριάδων καταγονίσαντο, ὥστ' ἐλίγους ἐπὶ θάλασσαν σπέναντες φονεῖν γὰρ ταῖς ναυσὶ, αὐτὸ δ' ἄλλους αὐτὸ μὲν ἀπὸ λείδων, αὐτὸ δὲ καὶ ἀλῶναι. Λιβαδία δ' ὅτι, ὅπου Διὸς Τροφονίου μαντεῖον ἰδρυται, χάσμα τ' ὑπὸ νόμον καταβάσις ἔχει. καταβαίνει δ' αὐτὸς ὁ χρησθεὶς ὁ μὲν τ'. καὶ τοῦ δὲ μεταξὺ τῶν ἑλικῶν καὶ τῆς Χαϊρωνέας, Κορωνέας πλησίον. τὰ δὲ Λοκίτρα δὲ, ὅπου Λακιδαιμονίους μεγάλῃ μάχῃ νικήσας Ἐπαμεινώνδας, ἀρχὴν ὑπερὶ τὴν ἀπαλυσὶν αὐτῶν. οὐκ ἔτι γὰρ ὅζ' ἰκάνον τὴν τῶν ἑλλήνων ἡγεμονίαν ἀναλαβὴν ἔχουσιν, ὡς ἄρχον πρότερον. καὶ μάλιστα ἐπὶ δὲ καὶ τῇ δόξῃ τῶν συμβολῶν τῇ ποδὶ Μαντίνειαν ἑλκῶς ἔπραξαν. τὸ μὲν τοι μὴ ὑφ' ἑτέροις εἶναι, καὶ πρὸ ὅτων ἐπὶ αὐτοῖς, συνίμεναι μέχρι τῶν Ῥωμαίων ὑποκρατίας. καὶ παρὰ τοῖς τῇ πικρῶν τοῖς Ἰσχυροῖς ὅτι τὴν τῇ πολίτῃς ἀριτιῶν. ἀπὸν τοῦ δὲ ὅτι τῇ οὐτ' ἑλκῶς τὴν ἐκ θλαστικῶν εἰς θλαστικὴν ὁδὸν. ἔξως δ' ὅτι ποικίλως κίμνηται τῇ τῶν Ὀρχομενίων καταλόγου, καὶ τῶν αὐτῶν ἀπὸ τῶν Βοιωτικῶν ἔθνων. καὶ δὲ Μινυῶν τῶν Ὀρχομενίων ἀπὸ ἔθνων τῶν Μινυῶν γὰρ δὲ ὅτι ἡ ἀρχὴ πᾶσι τῶν Μινυῶν εἰς ἑλκῶν φασί, ὅτι αὐτὸ Ἀργεαῖους Μινύας ἑλκῶναι. φαίνεται γὰρ τὸ παλαιὸν καὶ πλεονεξίας τῆς γεγονέναι πόλιν, καὶ ἀναμύνει γὰρ. τὸ μὲν ὅτι πλεονεξίας καὶ ὁ μὲν τ'. Ἰσχυρὸς μὲν τ' ὅτι αὐτὸς πόπυς αὐτὸς πολυχρηματίσταντες φασί.

οὐδ' ὅτι ὁ Ὀρχομενίων ποπνίσσεται, ὅτι ὅτι θάλασσαν

λίγυπτιας.—

τῆς δυνάμεως δὲ, ὅτι θεαῖσι δυνάμει ἐπὶ λαῶν τοῖς Ὀρχομενίοις καὶ Ἐργίνο τῶν τυφάνων αὐτῶν, ὅτι ὑφ' ἡρακλίου καταλυθῆναι φασί. Ἐπὶ τοῖς δὲ τῶν βασιλευσάντων γὰρ Ὀρχομενίων τῆς χρεῖται ἰσχυρὸν ἰδρυσάμεν τ' πρῶτον ἀμφοτέρω ἐμφαίνει, καὶ πλεονεξίας καὶ δυνάμει. ὅτι ὅτι τῶν λαμβάνειν χάριτας, ὅτι ὅτι τῶν δίδιναι καταργῶν, ὅτι καὶ ἀμφοτέρω, τὰς διακρίσεις ταύτας. ἀνάγκη γὰρ πῶς δύσχεσθαι ὑφ' ἡγεμονίαν ἰκάνον πῶς τὴν τῶν θεῶν πούτων ἐμῆσαι πικρῶν, ὥστε ταύτων μὲν ἐκίπνηται ὅτι τὴν δυνάμει. ἀλλὰ πῶς ταύτων καὶ χρημάτων ὅτι. οὐτὶ γὰρ μὴ ἑλκῶς

De liberalitate,
& potentia.

καὶ τῆς πολλῆς δόξης αὐτὸς πολλὰ, οὐτὶ λαμβάνειν πολλὰ, οὐκ αὐτὸς πολλὰ. ὅτι ὅτι ἀμφοτέρω

esse Orchomenorum qui post bellum Trojanum eo sint duce Ialmeno euagati. Fuit etiam iuxta Carystum Orchomenus. Huiusmodi enim materiam probe nobis suggesserunt qui in Catalogum Homeri scribere: quos sequimur ubi nostro argumento accommodata tradiderunt.

De Phocide. Post Boeotiam & Orchomenum Phocis est: uersus septentriones iuxta Boeotiam porrecto à mari ad mare antiquitus. Daphnūs enim tunc erat Locridis, eam utrinque diuidens, mediusq; iacens inter sinum Opuntium & oram Epicnemidiorum. nunc Locrorum ea est regio, urbs solo æquata. Itaq; non iam ad Euboeū mare pertingit Phocis, sed Crissa sinui annexitur. Phocidis enim sunt ad ipsum mare cōdita Crissa, & Cirra, & Anticirra, & quæ continenter supra mediterraneæ ad Parnassum iacent urbes, Delphi, Cirphis, Daulis: atque ipse Parnassus Phocidis est, eiusq; occiduum determinat latus. Quo autē modo Phocis Boeotiae adiacet, eodem Locris utraque Phocidi. Duplex est enim Locris, diuisa bifariam à Parnasso. una uersus occasum attingens Parnassum, eiusq; partem occupans, ad Crissēum sinum usque pertinet. altera uersus ortum protenditur, & ad mare Euboicum desinit. Occidui Locri etiam Ozolæ dicuntur, & in publico sigillo habent insculptum Hesperum. Reliqui in duas inidem partes diuiduntur: quorum alij à primaria urbe Opuntij dicuntur, Phocen-sibus & Boeotis contermini: alteri Epicnemidij a monte Cnemide, Oetaris & Malien-sibus contigui. In medio occiduorum & reli-quorum Locrorum Parnassus est, in lōgum uersus septentriones extensus à Delphis uicina regione usq; ad concursum Oetæ montiumque Aetolicorum, & Dorien-sium in medio litorum. Rursum enim sicut Locris gemina protenditur iuxta Phocidem: sic post Actoliam & quosdam alios in medio Doricæ tetrapolis, Locridi utrique, Parnasso, & Dorien-sibus. supra hos Aetolorum nō sunt qui uersus septentrionem incolunt, & Athamanes, alijq; Epiroticæ & Macedoniae gentes. de quibus ante diximus, ab occalu ductis uersus septentriones qui in Euseijs quibusdā in æquali intervallo iuxta se extensis, descriptionem illarum regio-

σων ἔτι τοῖς Δωριεῦσιν. ὑπερ τούτων δὲ καὶ τῶν Αἰτωλῶν οἱ Πησάρχοι, καὶ Ἀθαμάνειοι ἐκ τῶν ἡγεμενικῶν ἔθνεσιν καὶ τῶν Μακεδονικῶν, ὅπου ἔφαμεν καὶ πρότερον, παραλλήλους ὡς πρὸ τῆς τεταγμένης ἀπὸ τῆς ἰσθμῆς ἐπὶ τῆς ἄρκτους ταυρίας ὑπεκταθῆσαι τῆς λιχθα-

ὀρχομενίων εἶναι τῶν μετὰ Ἰαλμῶν πλεονάζοντων ἰκῶσι, μετὰ τὴν ἐν Τροίᾳ αλωσιν, καὶ πρὸς Καρύστου δ' ὡς πρὸς Ὀρχομενούς. Ἐν γὰρ τῇ περὶ αὐτῶν ὕλῃ ὑποβιβλήκασι μὴ οἱ τὰ πρὸς τῶν νῦν συγγραψάντων, οἱ ἀκολουθοῦμεν, ὅταν εἰκόνα λιγυροῦς πρὸς τὴν ἡμετέραν ὑποθέσωμεν. μετὰ δὲ τῇ Βιωτίᾳ ἐστὶ Ὀρχομενός, ἡ θοάκῃς ὅτι πρὸς ἀρχὴν πρὸς ἐβλημένης τῇ Βιωτίᾳ πρὸς ἀπὸ σίως ἀπὸ θαλάσσης εἰς θάλασσαν τὸ γὰρ πελαγὸν. ὁ γὰρ Δαρφύς ὡς τότε τῇ Λοκρίδι, χιζὼν ἐφ' ἐκάτερα τῇ Λοκρίδι, καὶ μίσησεν τὰ πρὸς τὴν ὀπίσθιον κόλπον, καὶ ἐν τῶν ἐπικνημιδίων παραλιας. νῦν ἡ Λοκρὸν ὅστις ἐστὶν ἡ χώρα. τὸ δὲ πολιτισμὸν κατέσκαπται, ὡς τ' οὐδ' ἐκὼ καθήκει οὐκ ἐπὶ μίσησεν πρὸς Εὐβοίᾳ θαλάσσης ἡ θοάκῃς. Ἰσθμὸς δὲ Κερασίου κόλπου συνωπῆται. αὐτὴ γὰρ ἡ Κερασία ἐν θοάκῃς ὅστις ἐστὶν αὐτῆς ἰσθμὸς. μέγας ἐν θαλάσσει, καὶ Κεράς, καὶ Αἰτῆς ἰσθμὸς, καὶ τὰ ὑπερ αὐτῶν ἐν τῇ μεσογαίᾳ συνελθὼν ἡμετέρα χώρα πρὸς Ἰσθμὸν Περνασσῶ. Δελφοὶ τε, καὶ Κίρως, καὶ Δαυλὶς, καὶ αὐτοὶ ὁ Περνασσὸς ἐν τῇ θοάκῃς ὅστις, καὶ ἀφ' ὧν τῶν τοῖς ἰσθμοῖς πλεονάζον. ὅν πρότερον δ' ἡ θοάκῃς τῇ Βιωτίᾳ παρακίηται, ἵσθμὸς καὶ ἡ Λοκρὸς τῇ θοάκῃς ἐκαστὸν. διττὴ γὰρ ἔστι διαιρεμένη ὑπὸ τῇ Περνασσῶ διχῆς ἡ μέγας ἐν τοῖς ἰσθμοῖς μέρους παρακίηται Ἰσθμὸς Περνασσῶ, καὶ μέρους αὐτῶν ἐν μεσολίᾳ, καθήκειν (καὶ δ' ὑπὸ τὸν Κερασίου κόλπον ἡ δ' ἐκ τῶν πρὸς τὴν τελευτῶν ὕδατι τῇ πρὸς Εὐβοίᾳ θάλασσῃ. καλεῖται δ' οἱ μὲν ἰσθμοῖς Λοκροὶ καὶ Ὀζολαί, ἔχονσι τε ὑπὸ τῇ διμεσισθῇ σφραγίδι τῶν ἰσθμοῖς ἀσφραγὶς ἀγκυραχρῆς γυμνῶν. οἱ δ' ἐπὶ τῶν διχῶν πρὸς ἡ αὐτοὶ διμερῆναι οἱ μὲν ὁ ποιῶντοι ἀπὸ τῇ μετὰ τὸν ποταμὸν, ὁμοιοὶ θοάκῃς καὶ Βιωτίᾳ οἱ δ' ἐπικνημιδοὶ, ἀπὸ ὅρου Κνημίδος πρὸς ἡς οἱ τῶν τοῖς, καὶ μακιστοῖς. Ἐν μίσησεν δὲ ἀμφοῖν τῶν τοῖς ἰσθμοῖς καὶ τῶν ἐπὶ τῶν Περνασσῶ, πρὸς ἀμῆκας εἰς τὸ πρὸς ἀρκτὸν μέρους ἐκταθῆναι, ἀπὸ τῶν πρὸς Δελφούς τόπων, μέχρι τῇ συμβολῇ τῶν τοῖς οἱ τῶν ἐξ ἡ καὶ τῶν Αἰτωλικῶν, καὶ τῶν ἀνὰ μέσον Δωριῶν. πάλιν γὰρ ὡς πρὸς ἡ Λοκρὸς — οὐδὲ τοῖς θοάκῃς παραβίβηται, ἔτι — μετὰ τῇ Αἰτωλικῇ καὶ τῇ ἀνὰ μέσον — Δωρικῇς τῇ τῇ ἀπὸ Λίως τῇ Λοκρίδι ἐκαστὸν καὶ Ἰσθμὸς Περνασσῶ.

της ἀρχαίας. Τῶν δὲ τὸν μὲν πρῶτον,
 αἷς αὖ μύθους τακτικόν. τὸν δὲ δ' οὐτόν,
 Τροφονίου καὶ Ἀγαμέδνους ὄργου φασί. ἃ
 δὲ νῦν Ἀμφικτύονος ἱατρικὴν ἔχουσιν. Δεί-
 κνυται δ' ἐν τῷ τελευτῇ τὰς θύρας πρὸς τὸν
 μου ἱατρικὴν χρυσόν, γυμνασίον, μαχαίρας
 Διελφὸν αὐτοῖς ἀνελόντ' αὐτόν. ὡς μὲν
 δ' ἐν τῷ Δίκασι αὐτοῦ τὸν θεὸν τὸ πα-
 τέρων φόνου. ὡς δὲ τὸ αἶμα ὑπὸ δέκνυτον τῷ
 ἱερῷ. Τὰ δὲ μαχαίρας ἀπογονοὺ φασί
 Εὐρυχρὸν τὸν πρῶτον αὐτῶν τὸν ἐν Διδύ-
 μοις ἱερῷ. Ἀγῶν δ' ἐν τῷ ἀρχαίῳ ἐν Δελ-
 φοῖς λιπαρῶν ἐν τῷ ἱερῷ, παλαιὰ ἔστιν
 τῶν αἰσ τὸν θεόν. ἔδνηκαν δὲ Διελφοὶ μετὰ τῷ
 Κλεισίου πώλεμον. οἱ δ' Ἀμφικτύονος
 ἱππικόν καὶ γυμνασίον ἐν Εὐρυλόχῳ δέ-
 κνυται ἐνφανίτη, καὶ πύθια ἐκάλισαν. πῶς
 σέθενται δὲ τοῖς λιπαρῶν αὐλῆτας τῷ
 λιπαρῶν χῶρις ἑσθῆς, ἀπὸ δ' ὠσοντάς τι με-
 λῶν, ὃ καλεῖται νόμος πυθικός. πρὶν δ'
 αὐτῷ μίση δὲν, ἀνὰ κραυγῇ, ἀμπαρὰ, ἱατρικὴ
 ἀλδυσμός, ἱαμβοὶ καὶ δάκτυλοι σύριγγες.
 Εὐμελοποιῖν μὲν οὖν Τιμοσθένης ὁ καὶ ἀρ-
 χὸν τὸ δ' οὐτόν ἐν τῷ ἱερῷ, ὃ καὶ αὖ λι-
 μένας σιωπῆτας ἐν δ' ἐκαβίβοις. Βούλεται
 δὲ τὸν ἀγῶνα τὸ ἀπὸ τῶν τὸν πῶς τὸν
 εὐακρόντα δὲ τὸν μέλους ὑμῶν ἀνὰ κραυ-
 σιν ἢ τὸ πρῶτον δ' ἡλῶν. ἀμπαρὰ δὲ
 τὴν πρῶτον ἱατρικὴν τὸν ἀγῶνα. ἱα-
 τρικὴν δὲ τὸν ἀγῶνα ἱαμβοὶ δὲ καὶ
 δάκτυλον τὸν ἱππικὸν τὸν πῶς τὸν
 εἰς μετὰ τοῦτον ἐν τῷ ἱερῷ, ὃ καὶ μὲν ὕμνος,
 οἰκῶν δὲν, ὃ δὲ ἱαμβοὶ καὶ κισμοῖς καὶ τῷ
 ἱαμβίζῃ. σύριγγες δὲ τὴν ἐκ τῆς τῷ θε-
 οῦ μίμου ἡλῶν, ὡς αὐτὴν ἱατρικὴν φασί. αἷς
 ἐχάτους τινὰς συριγγόν. Εὐφῶν δ' ἐν
 τῷ πλεονάζοντι ἡλῶν δὲ τὴν πῶς τὸν
 μέλῶν, (κατὰ τὸν καὶ πολὺν βίον μαρτυ-
 ρῶν τυγχάνει, ἀνὰ ἀφελόγῳ.) ὅθεν μοι
 ταύτην ποιῶν ἐν τῷ πῶς τὸν καὶ
 ταῖς ἑκατέρωθεν ὑποχρίσειν. Ἐπιμύθε-
 γοῦν τοῖς ἐν τῷ μύθῳ αὐτοῖς ἐν τῷ τῷ ἱστορίας
 χρῆσιν, καὶ τὴν ἀληθείαν ἐπαινέσας, πρὸς τῷ
 θεῷ τῷ πῶς τὸν μαντικόν τὸν πῶς λόγῳ,
 ἀμυνῶν τινὰ ὑποχρίσειν, ὡς πανταχού μὲν
 ἀφελόμενός τ' ἀληθὲς, μάλιστα δὲ κατὰ
 τὴν ὑπόθεσιν ταύτην. Ἀποπρὸς γὰρ ἐν τῷ
 ἢ τῷ ἡλῶν καὶ τὸν τοιοῦτον τρόπον δὲ
 ἡμῶν φασί. πρὶν δὲ τῷ μαντικῷ λέγοντες,
 ὃ πάντων δὲν ἀφελόμενός τ' ἀληθὲς, τοῖς οὕτως
 ἀπὸ τοῖς καὶ φασί. χρῆσιν λόγῳ.
 Ταῦτα εἰπὼν, ὑπὸ φέροι παραχρῆμα, ὅτι ὑ-
 πόλαμβάνουσι ἱατρικὴν τὸ μαντικόν ἀπὸ τῶν μετὰ θεῶν,
 ἀφελόμενός τ' ἀληθὲς, ἀφελόμενός τ' ἀληθὲς.

mili conatu fuisse deterritos. De altaribus, id
 quod ē pennis constituisse dicitur, inter fabu-
 las reponi par est. Secundum, opus Agame-
 dis & Trophonij esse aiunt. In luco sepulcrū
 uisitur Neoptolemi, Achillis F. oraculi iussu
 factum, interfecti à Machæreo Delpho uiro
 id factum fabulæ ferunt, quod Pyrrhus pœ-
 nas à deo paternæ cædis posceret: est autem
 probabile, cum opes templi cū inuaderet,
 necatum. Huius Machærei de stirpe postea
 natum ferunt Branchium, qui templo apud
 Didyma præfuit. Certamen apud Delphos
 antiquitus fuit citharcedorum, pœanem in
 laudem dei canentium. institutum à Del-
 phis post Crisæum bellum. Sub Eurylo, ho
 autem Amphictyones equestrem & gymni-
 cam concertationem instituerunt, corona ui-
 ctori præmij loco proposita: & Pythia nomi-
 nauerunt. Adiecerunt autem citharcedis ti-
 bicines, & qui cithara luderent siue cantu,
 modula enturq; carmen, quod nomos siue
 modus Pythius dicebatur. Quinque sunt
 ei partes: anacrusis, ampara, karakeleusmus,
 iambi & dactyli, syringes seu fistulæ sibilæ.
 Carmen cōposuit Timosthenes secundi Pto-
 lemæi clasi præfectus, qui de portubus uo-
 lumen composuit decē libris constans. Vult
 autem Apollinis aduersus draconem certa-
 men celebrari eo carmine. & anacrusin signi-
 ficare præludium, amparan certaminis initium,
 cataceleusmon ipsam pugnam, iambum
 & dactylum pœanem qui uictoriæ accinitur,
 talibus modis siue rythmis, quorū hymnus
 quidem proprius sit, iambus autem + 17 & 17
 iambizare. fistulas autem mortem imitatas
 serpentis, uitam cum sibilis quibusdam fini-
 entis. Ephorus, quo plurimum utimur ob di-
 ligentiam in talibus rebus (quod & Polybi-
 us testatur, uir magnæ autoritatis.) uidetur
 mihi nonnunquam contrarium eius facere,
 quod ab initio instituerat ac p̄miserat. Cum
 enim infectatus esset eos, qui in scripture hi-
 storiarum fabulis gaudent admiscendis, uerita-
 temq; laudibus uexisset: sermoni de hoc ora-
 culo promissum adiecit grauitatis plenum: se
 cū aliās ueritatem maximi facere, tum uel
 apprimè in hoc argumēto. Absurdum enim
 est (inquit.) si ueritatem alijs in rebus se-
 ctātes, de oraculo dicturi omnium ueracissi-
 mo, ita incredibilib. & falsis utamur narratio-
 nib. His statim subiicit opinionē receptā esse,
 Apollinē cū Themide oraculū istud condi-

ὅθεν κατὰ Δελφοὺς ἕς πῶς τὴν ἐν Δαυ-
λίδι πολίχνην, ὅπου Τηρεῖα τὸν Θράκα φα-
σὶ δαυασθῆσαι, καὶ τὰ περὶ Φιλομήλαν καὶ
Πρόκνην ἐκ μινθόλουσι. Οὐκ ἐν δὲ ἴδους δ'
ὅν μεγάλους φασὶ πύργους αὐτῶν τόπου γε-
γενῆσθαι ἀπὸ τοῦ Δαύλου· Δαυλοὺς γὰρ Δαυ-
λοῦσι τὰ δ' ἄσπ. Ὁμῆρ. ἢ οὐκ Δαυλίδ' αὖ
ἔπειν, οἱ δ' ὕστερον Δαυλίαν. Καὶ τὸ
οἱ Κυπαρίσσου ἔχον—

Διχονται δὴ τῶς· οἱ ἢ ὁμωνύμως ἐστὶ
φυτῶν, οἱ δὲ πῶν ὁμωνύμως ἐκ μινθῶν τῇ Λυ-
κωρείᾳ. Πανοπίους δ' ὁ νῦν Φανότευς, ὁμο-
ρ. τοῖς περὶ Λεβαδίαν τόποις, ἢ τῇ Ἐ-
πειῶν πατρίδι, καὶ τὰ περὶ Τιτυὸν ἦν τοῦ
δα μινθόλουσι. Ὁμῆρ. δ' ἐφιστῇ, ὅτι οἱ
φαίνεσθαι τὸν γὰρ δ' ἀμυνθῶν εἰς Εὐβοίαν ἦγα-
γον, ἐφ' ὅμοιον Τιτυὸν γαίχιον ἦν καὶ Ἐ-
λαιοῖον πῶν λαοῦ ἀπὸ τῇ Τιτυοῦ μινθῶς
ἔλασσε, δ' ἀκνυται κατὰ τὴν νῆσον, καὶ ἡ-
ρῶν Τιτυοῦ, καὶ τιμὰ πινθῶν. Πλυσίον δ' ἐ
Λεβαδίας, καὶ ἡ Τραχίη, ὁμωνύμως τῇ οἰ-
κίᾳ Φωκίᾳ πολίχνη. οἱ δ' ἐφ' ὅμοιον τῶν
Τραχινίους λεγόντες. ἢ δ' ἀνέμωρεα ὠνό-
μασται ἀπὸ τοῦ συμβαίνοντος πᾶσι. Κα-
ταγίγῃ γὰρ εἰς αὐτὴν ὁ καλούμενος Κατο-
πῆναι ὁ ἡρῶν, ἡρμῶνός τις, ἀπὸ Παρνασσ-
οῦ δὴ ἡκων. ὅμοιον δ' ἡ δ' ὁ τόπος οὗτος Δελ-
φῶν καὶ Φωκίῶν, ἡνίκα ἐπέστησαν οὗτοι Δελ-
φοὺς ἀπὸ τοῦ πινθῶν συστήματος τῶν Φω-
κίῶν Λακεδαιμόνιοι, καὶ ἐπὶ τῇ Φωκίᾳ
αὐτοὶ πολιτεύεσθαι. πινθῶν δὲ Ἀνιμώλῃαν
καλεῖσιν. Εἰδ' ὅμοιον μετὰ ταῦτα ἐκ-
λῆθ, εἰς τὴν ἐν Βοιωτίας ἐκπύσῃ οὗτος ὕψος
ἐφ' ὅμοιον. ἐστὶ δ' ὅν τῇ μεγάλᾳ μέλει
καὶ αὐτῇ πλυσίον τῶν Παραποταμίων, ἐ-
πὶ τῇ ἐν Παρνασσῷ ὕψος μέλει. καὶ Ἐ-
λάτεια, ἡ μεγίστη πόλις τῶν Φωκίῶν, ἡ
Ὁμῆρ. μὲν οὐκ οἶδε, περὶ τῇ γὰρ ἔστι τῆς
ἡλικίας ἐκείνου· ὡς καλεῖται δ' ἰσχυρῶς
πῶς τῆς ἐκ τῇ Θεσσαλίας ἐμβολῆς. δὴ οὐ
δὲ τὴν δὴ οὐκ ἔστιν καὶ Διμοσθένους,
φράζων τὸν δόρυβον τὸν γέννησθαι Ἀθή-
νας ἀφ' ἡνίκα, ἐπειδὴ ἡ τις ἀπαγγέ-
λων ὡς οὗτος πρυτάνης, ὡς ἐλάτεια κατελε-
πται. Παραποτάμιοι δ' εἰσὶν ἐκ τῆς πό-
λεως καὶ Κηφισοῦ ἰσχυρῶς πλυσίον Φω-
κοτάμοι, καὶ Χαίρωνες, καὶ Ἀλατῆα. Φω-
κίᾳ δὲ Θεόπομπ. τὸν τόπον οὗτον διέχον,
τῇ ἢ Χαίρωνας, ὅσον περὶ τὴν Πισσαρῶν-
τα, διορίζον δὲ Ἀμβρουσίας καὶ Πανοπίας
καὶ Δαυλίας. ἐκ τῆς δ' ἐπὶ τῇ ἐμβολῇ τῇ
Βοιωτίας ἕς Φωκίας ὅν λόφον ματρίως ὕψος
ἢ μετὰ τὴν τῇ Παραποσσῶν καὶ τὸν ὄρους
πρυτάνηδον

mediterraneis ferme iuxta ortum Solis à
Delphis oppidulum est Daulis: ubi ferunt
Tereum illum Thracem dominatum fuisse,
eodemq; fabulam de Procne & Philomela
referunt: 18 Thucydides Megaram locum
rei quæ narratur assignat. Loci nomen uide-
tur ductum à densitate: quod Daulos uoca-
rent olim loca stirpibus consita. Porro quam
Homerus Daulidē uocat, posteriores Dau-
liam dixerunt. Illud uero
Qui Cyparisson habent—

Catal 519.

duplicitèr exponit. sunt enim qui uocem
à cupresso deducant: alij à Cyparisso quodam
pagum dictum malunt sub Lycorea situm.
Panopeus, qui Phanoteus nunc usurpatur,
uicinus est locis circum Lebadiam sitis: pa-
tria Epei. Ibi fabulæ etiam Tityum collocat.
Homerus autē dicit Rhadamanthum à Phē
acibus in Eubœam fuisse deductum, ut uise-
ret Tityum terræ filium. inq; ea insula osten-
ditur spelunca Elaria, ab Elara nomen habēs
Tityi matre: & Sacellum Tityi, eiusq; cul-
tus nonnulli. Prope Lebadiam Trachin est,
Phocicum oppidulum, eiusdem cum Oe-
tara Trachine nominis. incolæ Trachini di-
cuntur. Anemorea nomen habet ab euentu.
nam dies noctesq; procellæ uentorū in eam
decumbunt à Catopterio: quod est præcipi-
tium à Parnasso pertingens eo. Is locus finis
fuit Phocenium & Delphorum quo tempo-
re Lacedæmonij Delphos à corpore Phocē-
sium separauerunt, & seorsim remp. habere
suam iusserunt. sunt qui Anemoliam appel-
lent. postea Hyampolis nominata est, eiectis
in eam è Bœotia Hyantibus, sicut dictum est.
Sita est in maximè mediterraneis, propin-
qua Parapotamijs. alia est ad Parnassum Hy-
ampolis. Elatea uerò maxima Phocidis ur-
bium est, Homero ignorata: nam post eius
demum ætatem condita fuit opportunè ad-
modum sita est aduersus impressiones quæ
fieri è Thessalia possent. quam situs commo-
ditatem etiam Demosthenes expressit, nar-
rans tumultum subito Athenis ortum, cum
ad Prytanes nuncius uenisset, captam esse
Elateam referens. Parapotamij uicinus est in
ripa Cephissi, uicin⁹ Phanoteæ, Chæroneæ,
& Eleateæ. Theopompus hunc locum dista-
re ait à Chæroneā stadjs circiter xl, & fines
sibi esse Amphrysensium, Panopensium, ac-
que Dauliensium. Situm esse in mediocri-
ter sublimi colle ad ipsum è Bœotia in Pho-
cidem aditu, inter Parnassum & montem,
quinq;

quinq; ferè stadijs à limitibus : quos Cephissus dirimat, angustum utrinq; præbens transitum, ortus è Lilæa Phocidis urbe, quod & Homerus ostendit,

Iliad. β. 523. Quiq; Lilæan habent Cephissi fontibus aptam :

& in lacum Copaidem se effundit. præter

+ Daulium autem extendi ait ad LX stadia, ad Hyphantæum usque, super quo iacet Orchomenus. Hesiodus quoque de Cephisso amne copiosè scribit, eiusq; alueo: per totè eum fluere monstrans Phocidem, obliquè & anguis in morem.

+ Qui præter Panopen, & turrigeram Glechonem

Repit, & Orchomenem, gyrís torti æmulus anguis.

Angustia porrò circū flumina, seu regionem Parapotamiam, semper cōtentionibus materiā præbuerunt, cum is unus esset istam in regionē ingressus Cephissus præter Phocicum est Athenis, & alius in Salamina, nec non Sicyone & in Scyro, atque etiam Argis, cuius fontes sunt in Lyceo. denique Apolloniæ Epidamno uicinæ fons est apud gymnasium, quem Cephissum nominant. Daphnūs nūc diruta iacet : quondā Phocidis urbs fuit Euboicum tangens mare, Locrosq; Epicnemidios diuidens, ut alij eorum ad Bœotiam, ad mare pertinentem ad Phocidem alij pertinerent. Argumento est sacrarium Schedieum quod ibi fuit, & sepulcrum Schedij perhibetur. Dictum satis iam puto de Phoci deinceps Locris est, de qua dicendum.

De Locride.

Locris in duas distinguitur partes. Vnam habent Locri Eubœæ oppositi, qui à Daphnunte, in duas rursus portiones secantur. Nā Locri Opuntij ab Opunte principe urbe dicuntur: reliqui Locri Epicnemidij, urpote ad montem Cnemidem accolētes. Alteram partem Locri occidentales habitāt, qui ijdem Ozolæ usurpantur. Hos ab Opuntijs & Epicnemidij distinguunt cum Parnassus mons in medio situs, tum Dorienſium quæ uocatur à quatuor orbium communitate Tetrapolis: Nos ab Opuntijs urdiemur. Sinus Opuntius continenter iacet post oram eā, in quam Bœotiæ partes ad Eubœam spectantes desinunt. Opūs primaria urbs est, quod etiam in scriptio ostendit primæ de quinque columnis quæ apud Thermopylas iuxta publicum sepulcrum (. polyandrium uocant.) sitæ sunt.

ποταμὸν χερδὶν π' ἀπολείπον τῶν ἀδελφῶν, διαρῆν δὲ τὸν Κηφισὸν, σφ' ὧν ἑκατόμβην δίδντα πᾶροδον, τὰς μὲν ἀρχαῖς ἐκ Λιλαίας ἔχοντα Θωκικῆς πόλεως, καὶ ἄρ' καὶ ὁμηροφάνειον· οἳ τὴν Λίλαιαν ἔχον, πηγῆς αὐτῇ Κηφισοῖο.

ἃς ἢ τὴν Κωπιδά λίμνῃ, ἐκδιδόντα. Τὸ δὲ Δαυλίον παρατείναντες ἐξήκοντα στάδια μέχρι τοῦ Ὑφαντεύου, ἐφ' ᾧ ἡ πόλις Ὀρχομενός. καὶ Ἡσίοδος δ' ὠνπιον ποτὶ τὸ ποταμὸν λέγει, καὶ τὴν ῥύσιν, ὥς δ' ὅλην ῥέει τὴν Θωκίδα, σκολιῶς καὶ δροκοντοειδῶς.

Ὅς παρὰ Γαυοπιδὰ Γλάκωνά τ' ἐρυμνῷ. καὶ δ' ἢ δὲ Ὀρχομενοῦ ἐλιγμένῳ· εἰσι δ' ὁρᾷ κωπῶς.

Τὰ δὲ σφ' αὐτὰ πόρι αὐτὸν ποταμοῦς ἢ τὴν περαποταμίαν, λέγεται γὰρ ἀμφοτέρως, πόρι μὲν ἔχοντα ὡς ἔργον γνῶναι.

μῖαν ἔχοντων ταύτῃ ἐκβολῇ. Ἔστι ἢ Κηφισός, ὅτι Θωκικός, καὶ ὅ γι' Ἀθῶναι, καὶ ὅ γι' Σαλαμίνοι, τί τερτῶν ἢ καὶ περὶ τῆς πόλεως, ὅ γι' Σικυῶνι, καὶ ὅ γι' Σκύροι. ἐκτῶν δὲ, ὅ γι' Ἄργει, τὰς πηγὰς ἔχοντα Λυκρέου. γνῶναι Ἀπολωνία δὲ τῇ πῶς ἐπιδάμνω πηγῇ ὅσα καὶ τὸ γυμνάσιον, ὧν καλοῦσι Κηφισόν. Δαφνὺς δ' ἐν νῦν μὲν κατεσκαπῆται. ὧν δ' ἐποτρὶ τὴν Θωκίδα πόλις ἀπορροῖα τὴν Εὐβοικῆς θαλάσσης, διαρῆντα αὐτὴ ἐπικνημίδιους Λοκρούς, αὐτὴ μὲν, αὐτὴ δὲ πῶς Βριωτίαν, ἡκάνους δὲ εἰς Θωκίδα τῇ ἀποθαλάσσης καὶ ἡκάνους. Τεκμήριον δὲ τὸ γνῶναι τὴν Σχεδίου, ὅ φασιν εἶναι τὰ φον Σχεδίου. πόρι ἢ δ' ἢ τὴν Θωκίδα ἀπόρροια. Ἐφεξῆς δ' ἔστιν ἢ Λοκρεῖς· ὥς τε πόρι ταύτης λεκτέον. Διήρηται δὲ διχα, τὸ μὴ γὰρ, αὐτῆς δὴν, ὅς πῶς Εὐβοίαν Λοκρεῖς, οἳ χιζόνται ἐφ' ἑκάτερα τὴν Δαφνουῖτος. ἐπικαλοῦντο δ' οἳ μὴ Ὀπουῖται ἀπὸ τὴν μικροπόλεως, οἳ δ' ἐπικνημίδου, ἀπὸ ὅρους πρὸς Κνημίδα. τὸ δ' ἐλοιπὸν, οἳ ἐσπάρτοι εἰσι Λοκροί, οἳ δ' αὐτοὶ καὶ ὀζολαὶ καλοῦνται. καὶ εἰς δ' αὐτοὺς ἀπὸ τῶν Ὀπουῖται καὶ τῶν ἐπικνημίδου, ὅτι παρνασσὸς μεταξὺ ἰσθμῶν, καὶ ἢ τῶν Δωριέων τετράπολις. Ἀρχαῖον δ' ἀπὸ τῶν Ὀπουῖται. Ἐφεξῆς τοίνυν ταῖς ἄλλαις ὥς εἰς κατέληγον ἢ Βοιωτικὴν παραλία ἢ πῶς Εὐβοία, τὸν Ὀπουῖται καὶ λωπον συμβαίνει ἡσθαι. ὅ δ' Ὀπουῖς ἐστὶ μικροπόλις, καὶ ἄρ' καὶ τὸ ἐπὶ γράμμα δηλοῖ, τὸ γνῶναι τὰ πρῶτα τῶν πηγῶν ἐκ τῶν, τῶν περὶ Θερμοπύλας, ὡς γὰρ αὐτῶν πῶς ἐστὶ πολυανδρίαν.

dibus possit: interdum uero duorum iuge-
 rum spacium latitudine occupet. Sequitur
 Scarphe, à mari x, à Thronio xxx stadijs dissi-
 ra. Deinceps Nicæa est, & Thermopylæ. Re-
 liqua oppida memoratu nō sunt digna. Qua-
 rum uero Homerus meminit, Calliartus habi-
 tari desijt. Deinceps autem Bessa est planici-
 es, sic à natura loci nominata. est enim dumō-
 sa. & hæc quidem duobus SS scribenda est,
 cum à dumis & saltu sit nomen deductum: si-
 cut & Napæ in Methymnæo campo, quam
 Hellanicus ignoratione lapsus Lapen uo-
 cat. curia autem Attica, unde Besæenses di-
 cti, unico S scribitur. Scarphe in sublimitia-
 ret, stadijs distans xx, agrum habet frugum
 20 arborumq; feracem (. 20 nam & hæc à densi-
 tate nomē habet.) Hodie dicitur Pharygæ. i-
 biq; lunonis est templum Pharygæ, sic ab
 Argiuis dictæ Pharygis. nam colonos se Ar-
 giuorum profitentur. Hesperiorum, id est oc-
 ciduorum Locrorum Homerus non memi-
 nit: aut saltem non expresse, sed eo tantum,
 quod distinguere eos uidetur à,

Idem *β. 535.* Locris, qui contra diuinam habitant Euboe-
am:

innuens nimirum alios etiam esse Locros. Horum urbes fuerunt Amphissa & Naupactus. de quibus Naupactus restat, Antirrhio uicina, à nauibus ibi compactis appellatorem sortita. siue ibi classem Heraclidæ sunt fabricati, siue ijs priores Locri, quod Ephorus putat. nunc Aetolorum est, à Philippo ijs adiudicata. Ibidem est etiam Chalcis, cuius ibid 640. Homerus in Aetolorum recensione meminit, infra Calydonem. & collis Taphossus, in quo sepulcrum Neefsi & reliquorum Centauro-
rum: quorum de cadaueribus putrefactis aiunt sub radicem collis fluere foetidam & grumofam aquam: atque inde gētem Ozolas, quasi foetidos, dictam. Est & Molycria ibi, iuxta Antirrhium, oppidulum Aetolicū. Amphissa in extremitate campi Crissæi sita fuit: euerfa, ut diximus, est ab Amphictyoni-
bus. Circumnavigatio totius Locridis, paulum excedit octo stadia. Alopen & hæc. & in Epicnemidijs nominant, & in Phthiotide. hi autem sunt Epicnemidiorum, horumque Epizephyrij coloni.

Asolia *Dorus.* Locis occidentis continenter adjacent Ae-
toli, ut Epicnemidij Aenfaenes, medij sunt
ἐπὶ κνέμι. Ἀλοπλι δὲ καὶ ἐν ταῦτα, καὶ ἐν τοῖς Ἐπικνημ-
ιδῶν ἄπικνη τῶν Ἐπικνημιδῶν, οἱ δὲ ἐπιζήφουσι, π-
ερίοις, σωτηχῆς ὡσιν λῆτωλοι' τοῖς δὲ Ἐπικνημιδῶσι

ἰμβαίνουσιν τοῖς ποσὶν· ἄλλοτε δὲ, καὶ διήλθο
 ὁρὸν ἔχουσιν πλοῆται· μετὰ δὲ ταῦτα, Σπάρ
 φη, περὶ τοῖς ὑπορκαμελῶν ἐπὶ θαλάσσης, διέ
 κει, διέχευσε δὲ τῷ ὀρειοῦ τριάνοντα· ἔ
 πασσε νικαῖα καὶ αἰεθροποῦλαι. Τῶν δὲ
 λοιπῶν πύλων, τῶν μὲν ἄλλων οὐκ ἔβριον
 μέμνηται· ὅν δ' Ὀμηρὸς μέμνηται, Καλλι
 κρὸς μὲν οὐκ ἐπὶ οἰκίσται· ἐξῆς δὲ βῆσσε πύ
 λω διόρου· ἱαλοῦσι δ' οὕτως ἀπὸ τοῦ συμβε
 βηκότος· ἔρξιν τόπων, δρυμνέδους γὰρ ἔτι.
 ταῦτ' αὖ μὲν οὖν πύλῳ βῆσαν· ὅν τοῖς δυσὶ
 χρηστέον· ἀπὸ γὰρ τοῦ δρυμνέδους ὀνό
 ματος ὀνομάζουσιν· ὡς περὶ καὶ Νάπυ· ὅν ἔρξιν
 μεθύνουσιν πύλῳ, ἢ ἑλλάνει· ἀγνοῦν
 λάπῳ ὀνομάζει· καὶ δὲ ὅν τῇ Ἀθηναίᾳ ἄμφο
 ρὸν δ' ὁ βῆσσαις οἱ δ' ἡμέτεροι λέγονται ἔρξιν ἐν
 ὁ κάφουσι· ἢ δὲ Σπάρφης ἑσται ἐφ' ὑ
 ψους, διέχουσα περὶ τοῖς ἄκροις, χέρας δ' οὐ
 καρπῶν, καὶ διὸ καὶ Σπάρφης ἔχει ἡδὴ γὰρ, καὶ
 αὖτε ἀπὸ τοῦ διὸ τοῖς ὀνόμασι· καλεῖται ἢ
 νύλῳ ἀργυγαί· ἰδρυται δ' αὐτῷ δι' ἑφας θα
 ρυγαίαις ἰδρῶν, ἀπὸ ἐπὶ ἐφ' ὀφρυγαίαις ἐπὶ ἀργυ
 γαίαις· καὶ διὸ καὶ ἄποποι φασὶν ἐπὶ Ἀργεῖον.
 Τῶν γὰρ μὲν ἑσφάριον Λοκρῶν Ὀμηρὸς οὐ
 μέμνηται, ἢ οὐ βεβαίως γὰρ, ἀλλὰ μόνον ἔρξιν δὲ
 καὶ αὖτε ἑσφάριον ταῖς τοῖς ἐκείνους, πύλῳ
 ὅν ἑρξιν καμῶν

Λοκρῶν, οἱ ναίουσι περὶ τὴν ἰσθμὸν Εὐβοίης,
 οἷς καὶ ἑτοῖον ὄντων. Πόλις δ' ἔχον, Ἀμ-
 φισαῖ τε καὶ Ναυπακτοῦ. ὧν ἡ Ναυπακτος
 συμβαίνει τῷ Ἀντιφρίου πλοσίῳ, ἐνόμεσται
 δ' ἀπὸ τῆς ναυπηγίας τῇ ἐκ τῆς γημομένης· αἱ
 τε τῶν Ἡρακλιδῶν ἐκ τῆς ναυπηγικῆς μὲν
 τὴν πόλιν, εἰδ' (ὡς φησὶν Ἐφορος) Λοκρῶν
 ἐπὶ πρότερον παρασκευασίντων. ἐστὶ δὲ
 καὶ λίττωλῶν, Φιλίππου πεσοκρίαντων.
 αὐτοὶ δὲ καὶ ἡ Χαλκίς, ἥς μέμνηται Ἐὐριπί-
 δης ἐν τῷ Λίτωλικῷ καταλόγῳ, ὑπεκά-
 τω Καλυδῶν. αὐτὴ δὲ καὶ ὁ Τάφρος
 λόφος, ἐν ᾧ τὸ τῷ Νίεσσον μῆμα ἔστι τῶν ἁλ-
 λαν ἱερῶν ταύρων· ὧν ἀπὸ τῆς οὐρανίας φα-
 σὶ τὸ ὑπὸ τῇ εἰζῇ τῷ λόφῳ πεποιημένον
 δυσώδους, καὶ δρόμβρους ἔχειν ὑδωρ ξερ-
 οῦσα δὲ τῶν καὶ Ὀζολας ἀλλήθως τὸ ἔθνος.
 καὶ ἡ μολύβρεα δ' ὅστις καὶ τὸ Ἀντιφρίον, Ἀν-
 τωλικῶν πολίτην. ἡ δ' Ἀμφισα ὑπὸ πύ-
 ακροισι ἰσθμῷ τῷ Κεισαίου πεδίου· Κα-
 τίωσσαν δ' αὐτῶν Ἀμφικτύονος ἀδελ-
 φὸν ἑρρίκαμιν. ὁ δὲ παρὰ πλους πᾶς ὁ Λο-
 κρῶν, μικρὸν ὑπερέβαλλε τῶν Ἀστυνοῶν
 τοῖς ὀνομάζουσιν, καὶ ἐν τῇ Φιδίῳ πεδίῳ. ἔστι δὲ
 ἕντων. Τοῖς δὲ Λοκροῖς τοῖς μὲν ἑσπε-
 ρίνων ἐστὶν ὁμιλῆς οἱ ταῦτ' ἔχοντες, ἔτι μὲν
 Δωρεῖς

Δωριεῖς. οὐ γὰρ οὐδὲν εἰσὶν οἱ τῶν τετρα-
πολιν οἰκίσαντες, ἢν φασιν εἶναι μητρόπο-
λιν τῶν Ἀπεινῶν Δωριέων. πόλεις δ' ἐ-
χον, Ἐρινεόν, Βοίον, Πίνδον, Κυτίνιον. ὑπὸ
κεῖται δὲ ὁ Πίνδος τῷ Ἐρινεῷ. παραρρεῖ
δ' αὐτῷ ὁ μὲν νῦν ποταμός, ἐμβαλὼν
ὡς τὸν Κηφισὸν οὐ πολὺ πρὸ Λιλαίας ἄνω-
θεν. πῆλξ δ' Ἀκύφαντα λεγούσι τὴν Πίν-
δον. ταύτων ὁ βασιλεὺς Λιπάλιος ἐκπε-
σὼν πρὸ Ἀρχῆς, κατήχθη πῶλιν, ὡς ἰσοροῦ-
σιν, ὑφ' Ἡρακλείους. ἀπὸ μνημόνεον οὖν αὐ-
τῷ τὴν χεῖρ τελευτήσαντι πόλιν τῇ οἰ-
τῶν. ἄλλοι γὰρ εἰσι ποιεῖσθαι τὸν πρεσβύ-
τατόν τῶν ἱκανῶν πατέρων, καὶ διδόναι
ἐκείνῳ τὴν ἀρχὴν καὶ οἱ ἀπὸ γονοί. γινώ-
σκον ὁμοθυμαδὸν τοὺς Ἡρακλείδας, ὡς ἦρξεν ὁ
εἰς Πελοπόννησον καὶ δόξεν. Τίς μὲν οὖν
ἔβην ἐν ἀξιώματι αἰετὸς, καὶ πρὸς ὅσας
μικρὰς καὶ λυπρὰς πόλεις, ἐπεί δ' ὠλισγὸς ἦν
(αὐτῷ δὲ ἔρξεν) θαλικῶς πολέμῳ, καὶ τῇ μακρῇ
δύσῳ ἀνδραγαθίας, καὶ Λιτωλῶν καὶ Ἀθαμά-
νων θαυμαστῶν, αἱ καὶ ἔχοντο αὐτῶν εἰς Ρα-
μαίους ἡλθον. τὰ δ' αὐτῶν πεπρόντα καὶ οἱ
Λιναῖοι, καὶ γὰρ τούτους ὀξείφθησαν. Λι-
τωλοί, καὶ Ἀθαμαῖοι, Λιτωλοί μὲν κατὰ Ἀ-
καρνανῶν πολιμαῖον, καὶ μετὰ διωσμέν-
ται. Ἀθαμαῖοι δ' ὑπ᾽ αὐτοὺς τῶν ἡπειρωτῶν
εἰς ἀξίωμα πεσόντες, ἦσαν τῶν ἄλλων ἀ-
παρνηστῶν, καὶ μετ' Ἀμύντου βασιλέως
διωκτῶν κατὰ σκευὴν ἀμύνοντο. οὐτοὶ δὲ, τῇ
οἰκίᾳ ἐλαττωμένοι, τὸ δ' ὅρξεν ἐλάττειν ἀ-
πὸ Θερμοπύλων, ὅτι αὐτῶν μὲν καὶ πρὸς
τὸν κόλπον τῶν Ἀμβρακικῶν καὶ τὴν ἐπι-
ραν. πρότερον δὲ ἵνα καὶ πρὸς ὁρδὰς τίμνω-
νται ἀπὸ τοῦ Παρνασσοῦ μὲν καὶ Πίνδου, καὶ τῇ
ὑπερκαυλῶν βαρβαρῶν ὁρῶν τὸ ὅρξεν
ἔσθαι. τούτου δ' ἡ τὸ μὲν πρὸς Θερμοπύλας
γενόμενος μίση. οὗτο καλεῖται σκευὴν ἀμύν-
οντων τὸ μῆκος, πρᾶξον, καὶ ὑψηλὸν, ὑψη-
λότερον δὲ κατὰ Θερμοπύλας. κορυφουῖ-
ται γὰρ ἐν ταύτῃ, καὶ τελευτᾷ πρὸς ὅσας, καὶ
ἐκ τῶν μὲν καὶ θαλάσσης ἱερμῶν, ὁλί-
γῳ δ' ἀρλεῖται πᾶσι τοῖς ἀπὸ πρὸ πα-
ραλίας ἐμβαλόντων εἰς τὸν Λοκρῶν ἐκ πρὸ
Θεσσαλίας. τῶν μὲν ἐν πᾶσι τοῖς, πύλας κα-
λοῦσι, καὶ σκευὴν, καὶ Θερμοπύλας. ἔτι γὰρ
καὶ θορὰ πηκσίον ὑδάτα ὑμῶν ὡς Ἡ-
ρακλείους ἱερὰ. τὸ δὲ ὑπερκαυλῶν ὅρξεν
καλλίστομον. ἕντες δὲ, καὶ τὸ ἀπὸ πρὸ τῶν
Λιτωλῶν καὶ Ἀκαρνανίας διώκον μὲν τῷ
Ἀμβρακικῷ κόλπῳ καλλίστομον πρὸς
γενόμενοι. πρὸς δὲ ταῖς Θερμοπύλαις ἐστὶ
Λοκρῶν. Τίχες γὰρ Ἡρακλῆα ὑπερ αὐτῆς, ἡ

Dorienteses. Hi regionem à quatuor urbibus
tetrapolin dictam incoluerunt, quæ omnium
Dorienſium mater fuiſſe dicitur. nomina ur-
bium, Erineus, Boium, Pindus, Cytinium.
Pindus ſupra Erineum ſita eſt, præterfluitq;
eam eiufdem nominis fluuius, qui in Cephif-
ſum exit non procul Lilæa. urbem hanc ſunt
qui Acyphantem appellant. Horum rex Ae-
palius regno eiectus eſt (ut narraç.) ab Her-
cule in integrum reſtitutus. eiq; ad Oetam
mortuo gratiam retulit, Hyllō filiorum Her-
culis natu maximo adoptato. qui regni hæ-
res, poſteris ſuis id reliquit deinceps geren-
dum. Atque hinc proſecti Heraclidæ ſunt,
cū in Peloponneſum redirent. Aliquan-
diu urbes hæc in aliqua fuerunt exiſtimatio-
ne, quanquam exiguæ & incommodo ſolo
prædita. deinde ita ſunt attritæ Phocico bel-
lo, & Macedonum, Aetolorumq; & Atha-
manum impreſſionibus, ut mirum ſit aliq̃ue
earum veſtigium ad Romanos perueniſſe.
Idem Aenſanibus uſuuenit. Hoſ enim Ae-
toli & Athamanes deleuerunt: Aetoli qui-
dem cum Acarnanibus belligerantes, & au-
cti potentia: Athamanes autem ultimi Epiro-
tarum euecti ad aliquam dignitatem (reli-
quis iam deſatigatis) exercitu cum rege A-
mynta collecto. Aenſanes Oetam accolue-
runt. Is mons à Thermopylis & ortu porrigi-
tur uſq; ad ſinum Ambracicum & occaſum:
& quodammodo ad rectos angulos ſecat
mons iſte montana quæ à Parnallo ad Pin-
dum & ſupernè degentes barbaros exten-
duntur. Pais quæ ad Thermopylas inclinat,
Oeta uocatur, longitudine cc ſtadiorum, a-
ſper mons & excellſus, excelliſſimus autem
iuxta Thermopylas, ubi in uerticem aſſur-
git, deſinitq; in acutos & præruptos uſq; ad
mare ſcopulos exiguum tranſeundi ſpaciū
relinquēs ijs qui ab ora maritima ἐς Theſſalia
Locros petunt. Is aditus Pylæ uocatur, id eſt
portæ, & Stena ſiue anguſtiæ, ac Thermopy-
læ, à calidis lauacris q̃ in uicina ſunt, & Her-
culi ſacra habentur. Huic imminentem mon-
tem Callidromum uocant. reliqui reliquum
quod per Aetoliam & Acarnaniā uſq; ad
ſinum Ambracicum producit, eo nomine
intelligunt. Ad Thermopylas intra fauces
caſtellum eſt Nicæa ad mare Locrorum: Ti-
chiſ autem, & Heraclea ſuper eam, quæ pri-
us Trachin dicta fuit, Spartanorum opus.
φρονέον γινώσκον τῶν σκευῶν, Νίκαια μὲν ὑπὲρ θαλάσσης
Τραχίην καλεῖται πρότερον, Λακιοδαιμονίων ὑπόμα.

Aetolians.

Oeta.

b. vii

Heraclea distat ab antiqua Trachine stadijs fere sex. Sequitur Roduntia, loco natura munito. Difficilia aditu hæc loca facit cum asperitas, tum multitudo aquarum cauitates efficientium quas permeant. Nam præter Sperchium qui Anticirrhâ præterfluit, Dyrras etiam est, quem conatum ferunt Herculis rogam extinguere: & alius Melas à Trachine distans quinque stadijs. A' Trachine uerfus meridiem Herodotus ait amplam esse inter saxa fissuram, quam Asopus eiusdē cum alijs Asopis nominis perlabēs, in mare quod intra Pylas est exeat: recepto prius Phoenice, qui in eum à meridie defluit, cognominis Phoenici heroi, cuius etiam sepulcrum ibi ostenditur. abest Asopus a Thermopylis stadia xv. Thermopylas circumiacentia oppida tantisper celeberrima fuerunt, quandiu claustra angustiarum incolæ in sua habuerunt potestate: certaminaq; fuerunt inter extra & intra fauces habitantes de principatu. sicut & Philippus Chalcidē ac Corinthum compedes Græciæ uocabat, ad opportunitatem e Macedonia eam occupandi respiciens. quas urbes & Demetriadem præterea posteriores uincula appellauerunt. hæc enim transitu circa Tempe obtinebat, Pelium Ossa-que sub se habens. Postea temporis omnibus sub unius dominationem redactis, apertis transitibus locorum istorum existimatio cecidit. Apud istas fauces Leonidas cum paucis angustiarum uicinis tam ingentes Persarum copias sustinuit: donec barbari ambitis per calles montibus eum cum suis confecerunt. Etiamnum polyandrium eorum exstat, ac columnæ, & inscriptio columnæ Lacedæmoniorū illa omnium ore decantata: Hospes Spartanis dic nos hęc esse sepultos, Præstato illorum legibus obsequio.

Ibidem portus est magnus, & fanum Cereris, ubi singulis Pylæis conuentibus Amphictyones sacrificabant. A' portu Heracleam Trachiniam terrestre iter est stadiorum xli: nauigatio ad Cenæum lxx. Extra portas statim sunt ostia Sperchidi. Ad Pylas ab Euripo stadia 10xxx. Atque Locris iam finem habet. Quæ extra portas uersus ortum sunt & Maliacum sinum, Thessalorum sunt: quæ uersus occasum, Aetolorum & Acarnanum. Athamanes ipsi quoque nulli iam sunt. Maximum & antiquissimum corpus est Thessa-

lorum:

ων. Ἀθάμανός δ' ἔτι καὶ αὐτοὶ ἐκλινοῦσιν. μίγιστον δ' ἔτι καὶ παλαιότατον τὸ τῶν Θετταλῶν

λίχον δὲ τῆς Ἀρχαίας Τραχίνος ποδὶ ἔστι καὶ οὗτος ἡ Ἡράκλεια. ἔστι δὲ ἡ Ροδουντία χωρίον ἱερὸν μόνον. Ποιᾶ δὲ δυσεῖς βολὰ πὰς χεῖρας ταῦτα ἂν τι τραχύτης καὶ τὸ πλεῖστον τῶν ὑδάτων φάρυγγας ποιοῦντων ὥς διεξέειπεν. πῶς γὰρ ἔστι Σπερχιδίῳ ἔστι πρὸς ἑξήκοντα τῆς Ἀντικίρραν, καὶ ὁ Δυρρεὺς δὲ τῶν φασιν ὑδάτων χεῖρας τῶν Ἡρακλίουσιν οὖσιν αὐτῶν. καὶ ἄλλοι μίλλας δὲ τῶν Τραχινίων ὥς πρὸς τὰς ἐξήκοντας. Πρὸς δὲ μισομυριάδων τῆς Τραχίνος φασιν Ἡρόδοτος εἶναι λαβὴν ὁμοειδή, ὅτι ὡς Ἀσώπος ἡμῶν μόνον εἰς ἑκατέρωθεν Ἀσώποιν, ὥς τὴν θάλασσαν ἐκπίπτει τὴν γὰρ τὸς πυλῶν παραλαβὴν καὶ τὸν ποταμὸν ἐκ τῆς μισομυριάδος συμβαίνοντα αὐτῶν, ὁμῶν μισομυριάδων ἔστι, καὶ τὰς δὲ δέκοντα. εἰδότες δ' εἰσὶν ὑπὸ Θερμοπύλας ἐκ τῆς Ἀσώπης πρὸς τὰς καὶ δέκα. Τότε μὲν οὖν ὡς γινώσκοντα τὰς χεῖρας ταῦτα, ἡνίκα τῶν ἐκείνων ἐκτείνοντο τῶν ποδῶν τὰς ἐξήκοντας καὶ τοῖς ἑξὼ τῶν ἐκτῶν πῶς αὐτὸς γένος ἄλλων ἐγγύθεν πρὸς αὐτῶν. κατὰ πόρον καὶ πρὸς τὰς ἐκείνας οἰκίαν τῆς Ἑλλάδος τὴν Χαλκίδαν, καὶ τὴν Κόρινθον, πῶς τὰς ἐκ τῆς Μακεδονίας ἀφορμὰς Βλήπων. ὑπὸ δὲ τῶν ποδῶν οἱ ὑπερόντες πρὸς τὸν ποταμὸν ταύτας τὴν καὶ τὴν Δημητριάδα. καὶ γὰρ αὐτὸς πρὸς τὸν ποταμὸν τῶν ποδῶν τὰς τεμπερῆς, τὴν γὰρ ἡμῶν ἔχοντα καὶ τὴν Ὀσσαν. ὑπερόντες δὲ πάντων τῶν μίαν ὄρεον εἶναι ὑπερῶν, ἀπέναντα τὴν δὲ τῶν ποδῶν καὶ ἀντιπρὸς. Πρὸς δὲ τὰς ἐξήκοντας οἱ ποδῶν Λιωνίδας καὶ τὰς ἐξήκοντας τῶν ὁμῶν τοῖς ποταμοῖς αὐτῶν πῶς τὰς ποταμὸν τῶν ποδῶν ὁμῶν δυνάμεις, μέχρι ποταμῶν δὲ ἀπὸ τῶν ποδῶν τὰς ἐξήκοντας αὐτῶν οἱ βάρβαροι. καὶ καὶ τὸ πολὺ ἀνδρῶν ἐκείνων δὲ, καὶ ἐκείνων, καὶ ἡ θρυλομένη ἀντὶ τῆς τῆς Λακεδαιμονίας ἐκείνων, ἔχοντα οὕτως.

Ἐξ ὧν ἀπὸ τῆς γῆς Λακεδαιμονίους, ὅτι τῆς καὶ δέκα τοῖς ἐκείνων ποταμῶν τοῖς ποταμοῖς.

Ἔστι δὲ καὶ λιμὴν μίγας αὐτῶν, καὶ ἡ Δημητριάς ἰσθμὸς, γὰρ ἡ καὶ τῶν ποταμῶν πρὸς αὐτῶν οἱ ἐκείνων οἱ ἐκείνων. Ἐκ τῆς τοῦ λιμῶνος ὥς Ἡράκλειον τὴν Τραχίνα πρὸς τὴν ποταμῶν ἀφ' ὧν πλοῦς δ' αὐτῶν κίνασιν ἰσοδυναμῶντα. Ἐξ ὧν δὲ πυλῶν οὐδὲς δὲ Σπερχιδίῳ ἐκ τῆς ὁμῶν. Ἐπὶ δὲ τῆς ὁμῶν ἀπὸ ἐκείνων πρὸς τὴν ποταμῶν οἱ πρὸς τὴν ποταμῶν. καὶ ἡ Λοκίς, τὴν δὲ τῶν ποδῶν. τὰ δ' ἑξὼ τῆς Ἑλλάδος δὲ τὰς πῶς ἔστι, καὶ τὸν Μαλιακὸν κόλπον, τὰ δὲ πῶς δὲ τῶν ποταμῶν, καὶ ἡ καὶ τῶν ποταμῶν.

λδρ σύστημα, ὡς τὰ ῥ, ὅμοιοι ἔρηκε, τὰ
 δ' ἄλλοι πλεονεξ. Αἰτωλούς δ' ὅμοιοι ῥ
 αἰνὶ ὀνόματι λέγει, πόλεις οὐκ ἔδωκεν τὰ τ-
 τωρ ὡς αὐτοῖς. πλὴν εἰς αὐτοὺς κυριότητες, ὅς
 γὰρ μέρη τακτικῶν Αἰτωλικῶν. Ἀποθεῖα-
 λῶν δ' ἀρκτέον, τὰ ῥ σφόδρα παλαιὰ καὶ
 μυθώδης, καὶ οὐκ ὁμολογούμενα τὰ πολλὰ,
 ἰωντῶν. καὶ δὲ πρὸς καὶ γὰρ τοῖς ἄλλοις ἐποι-
 σαμένη, τὰ δὲ φαινόμενα ἡμῖν ἱστορία, λέγον
 τόν. Ἐστὶ δ' αὐτῆς πρὸς θάλασσαν ῥ, ἢ ἀπὸ
 Θερμοπυλῶν μέχρι Πηλίου καὶ Πύλου,
 καὶ τῶν ἀκρῶν τοῦ Πηλίου παραλία βλί-
 πουσα πρὸς ἑω, καὶ πρὸς τὰ ἄκρα Πηλίου
 καὶ Βόρεια. ἔχουσι δὲ τὰ ῥ πρὸς Εὐβοίαν,
 καὶ Θερμοπύλαις Μαλιῖς, καὶ οἱ ἐθιώται
 ἄχαιοι. τὰ δὲ πρὸς τὸ Πηλίου Μαγνητῶν.
 λὺται ῥ οὖν ἡ πλοῦς τῆς Θεσσαλίας, ἑὼς λι-
 γέθου καὶ παραλία. Ἐκαστὸν ὧν δ' ἀπὸ ῥ
 Πηλίου καὶ Πύλου πρὸς τὴν μεσσηνίαν,
 Μακεδόνων παράκεινται μέχρι Παριορίας καὶ
 τῶν ἡπαιρωτικῶν ἔδνων. Ἀπὸ δὲ τῶν Θερ-
 μοπυλῶν τὰ παραλλήλα ὧς Μακεδόνων ὄ-
 ρον τὰ οἰκίαι καὶ Αἰτωλικὰ τοῖς Δωριεῦσι
 καὶ τῶν Παρνασσῶ συνάγοντα. καλέσθαι ἡ
 τὸ μὲν πρὸς τοῖς Μακεδόσι πλοῦτον, ἀρκτε-
 κόν. τὸ δ' ὑπόρον, νότον. Λοιπὸν δ' ὅτι τὸ ἰ-
 σσέιον, ὃ ποδολέισιν Αἰτωλοῖς, καὶ Ἀκαρ-
 ναῶν, καὶ Ἀμφιλοχοῖ, καὶ τῶν ἡπαιρωτῶν
 Ἀθαμανῶν, καὶ Μολοσσοῖ, καὶ ἡ τῶν Αἰθί-
 κων ποτὶς λιγυρὴ γὰρ, καὶ ἀπὸ τῶν ἡπαι-
 ρίνων, πλὴν τοῦ Πηλίου, καὶ Πηλίου. Ταῦ-
 τα δ' ὅλα μὲν ἰκανῶς. οὐ μὲν γὰρ πολ-
 λὴν πόδα λαμβάνει ἐν κωχάραν, ἀλλ' εἰς τὰ
 πεδία τε λύνται. Ταῦτα δ' ὅτι τὰ μέγα Πη-
 λίου καὶ Εὐβοίας, ὅθεν αἰμοσύνη χωρὰ, πλὴν ὅ-
 σι ποταμόν κλυτὸς ὄρεσιν. Ὁ γὰρ Πηνειὸς ὅσα
 μέγας ῥέων καὶ πολλοὺς ἀρχαῖον πετα-
 μόνους, ὑπερβαίνει πολλὰς. τὸ δὲ παλαι-
 ὄν, καὶ ἐλινάξ, ὅς λόγος, τὸ πεδίου, ἐκ-
 τε τῶν ἄλλων μόνων ὄρεσι ποδεργόμενον,
 καὶ Πηλίου καὶ Εὐβοίας μετὰ ὁρότα τῶν πεδ-
 ῶν ἐχούσης τὰ χωρία. Ὑπὸ δὲ σεισμῶν ῥή-
 γματ' ἡρμομένη (τὰ νῦν καλούμενα Τέμ-
 πε) καὶ τὴν ὄσαν ἐρχόμενον ἀπὸ τοῦ ὀ-
 λύμπου, διεκρίσει ταύτη πρὸς θάλασ-
 σαν ὁ Πηνειὸς καὶ ἀνέψυξε τὴν χώραν ταύ-
 τῃ. σωλείνεται δ' ὁμοῖον ἢ τὴν Νισσηνίαν
 λίμνη μεγάλη, ἡ βοιωτὶς, ἐλαφὴν ἐκάτης,
 καὶ πλεονεξία τῇ παραλίᾳ. Τοιαῦτα δ'
 οὐκ εἰς τίς αἰσάρας μέτρον διέκετο. καλεῖται δ'
 τὸ ῥ ἐθιώτης, τὸ δ' ἐσιαῶτης, τὸ δὲ Θεσα-
 λιῶτης, τὸ ῥ Πελαγονίτης. Ἐκαστὸν ἡ ῥ ἐθιώ-
 τες τὰ νοτία τὰ περὶ τὸν Πηλίου, ἀπὸ τῆς Μαλιακῆς κόλπου, καὶ Πυλαϊκῆς, μέχρι Πηλίου καὶ Πύλου

lorum: de quibus partim Homerus docuit,
 partim alij complures. Aetolos Homerus
 semper uno nomine dicit, urbes eis non gen-
 tes subiiciens, Curetibus exceptis, qui pars
 sunt Aetolorum habendi. Ceterum à Thes-
 salis descriptionem incipiemus, nimis uetu-
 sta & fabulosa, & de quibus plerumque non
 constat, omitētes, (. quod & alias fecimus.)
 ea autem dicentes, quæ tempestiua nobis ui-
 debuntur.

Ora Thessaliae maritima à Thermopylis
 usque ad ostia Penei & extrema Pelij orien-
 tem spectat, & promontoria Euboeae septen-
 trionalia. quæ ad Euboeam uergunt ac Ther-
 mopylas, Malienium sunt & Phthiotarum
 Achaorum: quæ ad Pelium, Magnetes ha-
 bent. Hoc ergo latus Thessaliae dicatur or-
 tium & maritimum. Ab altera parte à Pe-
 lio & Peneo uersus mediterranea Macedo-
 nes adiacent usque ad Pæoniam Epiroticae
 que gentes. A' Thermopylis sunt æqualiter
 undique à Macedonibus distantes Oetæi &
 Aetolici montes, usque ad Dorientes & Par-
 nassum pertingentes. Apelletur ergo latus
 contiguum Macedonibus septentrionale, au-
 strinum alterum. Restat occiduum, quod in-
 cludunt Aetoli, Acamanes, Amphilochoi, &
 de Epirotis Athamanes, Molossi, ac regio
 quondam Æthicum dicta, denique Pindo
 quæ adiacet: præter Pindum atque Ossa:
 qui montes mediocriter alti, non multum lo-
 ci occupant, sed in planicies desinunt. Atq;
 hæc est medium Thessaliae, fertilissima regio,
 his locis demtis quæ fluminibus illuuntur.
 Etenim Peneus per mediam fluens Thessa-
 liam, multosq; excipiens amnes, sæpenume-
 rò effunditur in agros. atque antiquitus pla-
 niciem istam stagno aiunt tectam fuisse: cum
 & montibus undique includeretur, & loca
 oræ maritimæ editiora essent campestribus.
 Cum autem terræ motus hiatus fecisset (.q;
 nunc Tempe fecisset.) abrupta ab Olympo
 Ossa, per eum hiatus Peneus in mare se e-
 uoluens siccandam planiciem præbuit. Re-
 stant tamen paludes: Nesonis una magna, al-
 tera Boæbeis aliquanto minor, & oræ mariti-
 mæ uicinior. Thessalia uniuersa in quatuor
 diuiditur partes, Phthiotidem, Estiaotidem,
 Thessaliotidem, & Pelasgiotidem. Phthio-
 tis austrina habet iuxta Oetam, à Maliaco si-
 nu & Pylaico usque ad Dolopiam ac Pin-
 dum

Iliad 8 6.
 Iliad. xx. 3.
 inae.

Thess.
 scripti

dum pertinentia, & se dilatantia usque ad Pharfalium & campos Thessalicos. Estiaotis occidua, & quæ sunt inter Pindum atq; superiorem Macedoniam. Reliqua obtinet Pelasgiotæ, campos infra Estiaotidem incolentes, tam inferioribus contigui Macedonibus, & qui deinceps loca implent usque ad Magneticam oram. Hæc quoque nobilium nominum offertur enumeratio, præsertim ob Homeri poësin. urbium uerò pauca autam seruât dignitatem: maximè Larissa. Homerus porrò in decem partes atque dominationes diuidens eam omnem terram, quam nunc Thessaliam dicimus, Oetææ etiam & Locricæ regionis quædam adsumens & eius quæ nunc subest Macedonibus: quidpiam proponit cōmune omnibusq; obtingens regionibus: nempe & totas & singulas partes mutari pro imperio eius quis rerū potit. Primos eos recenset qui Achilli parebant Thessalos, & austrinum latus tenebant, uicini Oetæ & Locris qui ad Cnemidem habitabant:

ibid. l. 681. — quicq; Pelasgicon Argos habebant, Quicq; Alon, atque Alopen, tum qui Trachina colebant,

Et Phthiam, claram formosisque Hellada nymphis.

Myrmidones, Graiique, & Achæi dicebantur.

His adiungit etiam eos qui Phœnicæi parebant, communemq; omnium facit classem. Atque Homerus quidem in pugnis apud Ilium pugnatiss nullibi mentionem facit Dolopiceæ cohortis: non enim ut Nestorem, ita Phœnicem quoque in prælium educit. Alij autem faciunt. ut Pindarus mentione Phœnicis illata,

Qui Dolopum duxit audaces funda catheruas

Equitum Danaorum telis utiles.

Atqui hoc etiam apud Homerum est per reticentiam, quam uacant grammatici, intelligendum fuisse notatum. Ridiculum enim sit regem expeditioni interesse, qui sic dicit *ibid. l. 480.* Extremis Phthiæ Dolopum rex imperito oris:

subditos autem non adesse. Non enim socius militiæ Achilli uidebitur fuisse, sed paucorum duntaxat præceptor, oratorque cum fuisse comitatus, adeoq; consiliarius. Atque hoc uersus uolunt. est enim tale hoc,

ibid. 443. Ut bene dicere te, bñ rē gerere atq; docerē.

τα καὶ ὡς δὴ λέγουσι. οὐδὲν γὰρ τὸ,

μήνουν τι γινώσκ᾽ ἐμμέναι πρακτῆρα τὲ ὄντων.

δὸν διατίθενται, πληθύνοντα ἢ μίχῃ. ὁ ἀρσπλίον, καὶ τῶν πεδίων τῶν θησαλικῶν. ἢ δ' ἐστὶ αὐτῶν, τὰ ἰσθμια, καὶ τὰ μεταξὺ Πίνδου, καὶ τῆς αὐτῆς Μακεδονίας. τὰ δὲ λοιπὰ, οἳ τὴν ὑπὸ τῇ ἐστιαώπιδι κρήνην τὰ πεδία, καλούμενοι δὲ, Πελασγῶνται, σιωνῆς ἦσαν τοῖς κατὰ Μακεδόνισι, καὶ οἱ ἐφίξῃς τὰ μίχῃ Μαγνητικῆς παραλίας ἐκ πληρωμάτων χωρία. καὶ αὐτὰ δ' ἐνδὲν ἐνομάτων ἴσται ἀειδμοῖς, καὶ ἄλλως δὲ τῶν ὁμῆρον ποίεσιν. τῶν δὲ πόλεων ἐλίζαμιν οὖν τὸ παλαιὸν ἄξιμα. καὶ ἡμεῖς ἢ λέγομεν. ὁ δὲ ποιητὴς ἐς Δίκα μὲν, καὶ θωακίας θηλῶν τῶν σύμπασι γλῶσσῃ θησαλικῶν πεδίων γένεσιν, πεδία βίων ἡμεῖς οἰσθίας καὶ τῆς Λοκρικῆς, ὡς δ' αὐτῶν ὁ δὲ ὑπὸ Μακεδόνισιν νῦν τιταγμένης. ὑπογράφει τὸ κοινόν καὶ πᾶσι χωρίοις συμβᾶν, τὸ μεταβάλλεσθαι, καὶ τὰ ὅλα καὶ τὰ ἑκάστῃ ἐκαστὸν περὶ τῶν ἀντικρατιῶν των δυνάμεων. πρῶτους δὲ καταλείποντας τὸν Ἀχιλλῆα, αὐτὸν τὸν ὄντων πλεονέχον κατέχοντες, καὶ παρακαμίνους τῇ τῇ οἴτῃ καὶ εἰς ὑπὸ Κρημίδι Λοκροῖς,

— ὅσοι τὸν πελασγικόν ἄρσπ-ῶναι.

οἳ τ' Ἄλῳ, οἳ τ' Ἀλῶν, οἳ τὴν Τραχινῆν.

οἳ τ' εἶχον ἐδίω ἡδ' ἐμάδα καλὴν ὑνακα.

Μυρμιδόνων δ' ἐκαστῶν, καὶ ἑλῶν, καὶ Ἀχαιοί.

Συλλέγουσι δὲ τοῦτο καὶ αὐτὸ ὑπὸ τοῦ θοίνικι, καὶ κοινόν ἀμφὸς ποιεῖ τὸν σόλον. ὁ μὲν οὖν ποιητὴς οὐδ' αὖτε μίσηται Δολοπικῆς στρατίας, κατὰ αὐτὸν περὶ ἱλίου ἐγὼ νας οὐδ' ἐγὼ αὐτῶν τὸν ἡγεμόνα θοίνικα πεποιτικῶν ἐς αὐτὸν λιπιδίους θιόντα κατὰ πρὸ τὸν Νέστορα. ἄλλοι δ' ἐρήκασιν, κατὰ πρὸ Πίνδαρον ὁ μὲν δὲ τὸν θοίνικον.

ὁ δὲ Δολόπων ἄγαθὸν δεσπῶν ὁμιλον σφηνδύσσει.

ἰπποδάμῳ δ' ἀνὰ βίῃσι πρόσφορον.

Τοῦτο δ' ἐκ τῆς παρὰ τοῦ ποιητῆς ἡλὶ τὸ σποδόμενον, ὡς αὐτῶν λίγαν οἱ γραμματικῶν, σιωνῆς παρὸν τὸν. Γελοῖον γὰρ τὸ τὸν βασιλέα μετὰ τὴν στρατίαν, καὶ τὸν Νέστορα δ' ἐχάτῃ ὁδῇ Δολόποισι κατὰ σῶν.

αὐτὸ δ' ἐκ τῶν μὴ παρὰ τὴν. οὐδ' ἐγὼ συστρατεύειν τοῦ Ἀχιλλῆος δέξασθαι, ἀλλὰ μόνον ὁλίγων δὴν ἀντιπῆρας, καὶ ῥήτωρ ἐπεται, ὡς δ' ἄρα σύμβολον. τὰ δ' ἐπὶ ὁ βύλλαι.

ὑπὸ τοῦ Ἀχιλλεύου λεχθέντων ὅτι ἀνπλα-
γία — τότε λέγει τὸ Πελασγι-
κὸν καὶ πάλιν διχρηταί πρὸς Θεσσαλονί-
κην, ποδὶ λαλοῦσαν ἰσονομίῃν ποτὶ καὶ
δ' οὐκ ἔστ' οὐσαν, οὐδὲ πολλὰ, ἀλλὰ τὸ τῶν
Θεσσαλῶν πεδίων ὅπως ἰσομετρικῶς λιγύ-
μενον, διμύον τὸν ὄμα ἄβαντον, ὃς Ἀρ-
γους δ' οὐδ' Ἀποικίαν αὐτῆς. Θέβαν τε, οἱ, ἢ τῇ
αὐτῇ τῇ ἑλλάδι καὶ Ἀχαιῇ, ταύτας δ'
τῇ ὁμοτιμωμένῃς Περσέας Θεσσαλίας
ἢ τῇ δαίμονι μέρει, τὸ νόμον, οἱ δὲ, διακρί-
σις. Εἰκοὶ δ' ὁ ποιητὴς δύο ποιῇ, τὴν τε
Θέβαν, καὶ τὴν ἑλλάδα. ὅταν ὅταν φῇ
οἱ τ' ἄχρον ὀδύην ἢ δ' ἑλλάδα καλὴν γυναι-
κα. ὡς δ' οὐκ ἔστιν. καὶ
ἔπειτ' ἀπάνθυει δ' ἑλλάδας ἑνὶν χερσὶ
ὀδύην δ' ὀδύμεν, — καὶ,
— αὐτὴν ἑλλάδα τε ὀδύην τε.

Ὁ μὲν οὖν ποιητὴς δύο ποιῇ, πόλιν
ἢ πόλιν ἢ χώρας, οὐδὲ πολλοί. οἱ δ' ὕστερον
τὴν ἑλλάδα οἱ μὲν, ἐπὶ τῇ χώρῃ, ὅταν
τις φασὶ τὰς Θέβας τὰς ὀδύμενας, ἢ
ποτὶ πάλαι φασὶ τὸν. ἔν τῇ χώρῃ ταύ-
τῃ καὶ τὸ πεδίων ἢ πεδίων τῶν φασὶ
λαὸν ἀμφοῖν, ἢ τε παλαιὰς καὶ ἢ νῦν, ἢ
ἐκ τῶν ὀδύμενων τιμωμένους ἢ ὑπὸ τοῦ
Ἀχιλλεύου μέρει. ἢ καὶ τὴν δὲ τὴν χώραν. οἱ
δ' ἐπὶ τῇ πόλιν, φασὶ τοῖς ἢ διακρί-
σις ἀπὸ ἐξήκοντα σάβων ἢ ἑαυτῶν πόλιν
ὡς ἑαυτῶν πεδίων πόλιν, ἢ πεδίων
στῆναι τὴν ἑλλάδα καὶ οὐδὲν ἑρμῆας πα-
σίον, μισοῖ δ' αὖ, καὶ ὑπὸ φαν. μελὶ ταῦτα
δ' ἀποθνήσκουσιν ὅταν δ' ἑαυτοὺς οἰκί-
σται τὴν ἑλλάδα πέραν τῇ ἑνίπτεας, ἢ
καὶ αὐτῶν πόλιν πύργον ὀνομαζέτω. ἐκ δ' ἢ
ἢ ἑλλάδα ὅτι ταπεινὰ χωρία ἑρμῆας, ὡς
τὴν ἑαυτῶν μετρίως αὐτὴν ἑρμῆας. μαρ-
τύριον δ' ἢ τὸν ὅτι τῇ Ἀργεῖ τῇ σφαιτέρῃ
τάφῃ τῇ ἑρμῆας, τῇ δ' οὐκαλίων ἢ
καὶ πύργον. ἰσομετρικῶς γὰρ δ' οὐκαλίων ἢ
ὀδύμενων ἢ ἀφ' αὐτῶν ἢ Θεσσαλίας.
ὃ δ' ἑνίπτεας ἀπὸ τῇ ἑρμῆας πέραν φασὶ
λαὸν ἑρμῆας, ὡς τὸν Ἀπιδανόν πέραν φασὶ, ὃ δ'
ὡς τὸν Περσέον. ποδὶ ἢ ἑρμῆας ταῦτα.
ὀδύοι δὲ καλοῦνται, οἱ τε ὑπὸ Ἀχιλλεύου, καὶ ὑ-
πὸ Περσέας σιλάω, ὃ φιλοκρίτης. ὃ ποιητὴς
τῇ τῶν μάρτυς. εἰπὼν γὰρ ὅτι ἑρμῆας κατὰ
γὰρ τῶν ὑπὸ Ἀχιλλεύου, —
οἱ τ' ἄχρον ὀδύην. —

ὅτι τῇ αὐτῇ ναυσὶ μάχη, ποτὶ τὸν ἢ ὑπὸ-
μνήσκοντες ὅτι ταῖς ναυσὶν ποτὶ ποτὶ μετὰ τῇ
Ἀχιλλεύου καὶ κατὰ ἢ πύργον ὅταν. ὃ δ' ὑπὸ φιλοκρίτην μαχεμένους, καὶ αὐτὸν ὑπὸ Περσέας
πρότερον, ὅταν ποτὶ ἑρμῆας Μηνὸς ἢ ἑρμῆας, ποτὶ ὡς καὶ ἢ ὅταν φασὶν,

* ab Achille in responsione dictis. *
tunc Argos Pelasgicum. Rursumque alij
Thessalonicam intelligunt, olim iuxta Laris-
sam sitam quæ hodie non exstat: neque ur-
bem, sed campum Thessalorum sic denomi-
natum Abante autore, qui ex Argis eò colo-
niam duxerit. Phthiam quidam eadem cum
Hellade siue Græcia faciunt & Achaia: scilicet
partem esse totius Thessaliæ austrinam,
in duas diuisa portiones. Alij distinguūt. E-
quidē Homerus diuersa uidet facere Phthi-
am & Hellada, sic dicens:
Et Phthiam, clarā formosisq; Hellada nym-
phis. Item,
Inde fuga solus peruasq; Hellada latam,
Et Phthiam ueni. — & alibi
— per Helladaq; Phthiamq;.

Iliad. r. 475.

Odyss. l. 496.

Ergo duo facit Homerus: oppida, an aliās
loca incertū. Posteriores qui Græciam pro
loco accipiūt, distingui aiunt Thebas Phthi-
otidis ab antiqua Pharsalo. In hac regione e-
tiam Thetidis sacellum est Pharsalo & noue
& ueteri propinquum. & ex hoc Thetidio
coniiciunt eam partem fuisse Achilleæ ditio-
nis. Qui urbem intelligunt, de his Pharsali
lx stadiis a sua urbe rudera monstrant diruti
oppidi, quod Helladem fuisse putent: pro-
peq; fontes duos, Messidem atque Hypera-
am. Melitæenses uerò circiter x a sua urbe sta-
diis fuisse Helladem urbem autumant trans
Enipeum, quo tempore ipsorum urbs Pyr-
rhæ nomen gesserit atq; Hellenes, siue Græ-
cos ex Hellade humili loco sita in ipsorum
urbem commigrasse. testari hoc sepulcrum
Hellenis, Deucalionis & Pyrrhæ F. quod in
ipsorum est foro. nā Deucalion Phthiodi, &
simpliciter Thessaliæ imperasse dicitur. Eni-
peus autem ab Erythra Pharsalum præterla-
bens in Apidanum, atque hic in Peneum in-
fluit. Hæc de Hellenibus. Phthij porro uo-
cantur & qui sub Achille, & qui sub Prote-
silaο, & qui sub Philocteta erant. idq; testatum
facit Homerus. Nam cū in recensione eo-
rum qui Achilli parebant, posuisset eos qui
Phthiam habitarent: in pugna apud naues e-
os cum Achille manētes in nauibus & a pu-
gna uacantes facit: pugnātes uerò alios, qui
Philoctetæ suberant, & quos prius Prote-
silaus, deinde Podarces ducebat. De quibus
communiter sic loquitur:

Ille

Y 3

Εἰς

cina est Pindo & circumiacētibus locis, quo-
rum maximam partem Thessalię sibi uindi-
cat Quippe gloria & potentia Thessalorum
atque Macedonum effecit, ut his uicini, ma-
ximē in continente siti, uel ultrō uel inuiti e-
tiam se partem Thessalorum aut Macedo-
num facerent. sicut Athamanes, Aethices, et
Talares Thessalorum: Orestæ, Pelagones, &
Elimfotæ Macedonum. Pindus uerō mons
est magnus, cui uersus septentrionem Mace-
dones, adiacent, uersus occasum Perithibi
homines inquilini, ad meridē Dolopes. ipse
quē Thessalię est. Ad ipsum Pindū Talares
habitauere, gens Molossica, auulsa portio ab
ijs qui circa Ismarum degunt. & Aethices,
ad quos à Perithoo eiectos fuisse Cētauros
Homerus tradit. nunc intercuisse ea gens di-
citur. Cū dicitur gens aliqua defecisse, bifa-
riam hoc intelligi potest. uel quia hominib.
prorsus deletis deserta sit regio: uel quia no-
men gentis non superfit, neque tale corpus
perdurauit. Quando igitur prorsus obscu-
rum est collegium quod nostro tempore su-
perest: neq; ipsum nos, neque nomen quod
accepit mentione dignamur. si memorandi
iusta sit causa, necesse est etiam mutationem
explicari. Restat ut ordine maritimam oram
enarremus, quæ Achillem dominum habu-
it: facta à Thermopylis initio. nam de Locri-
dis ora alijsq; iam ante dictum est. Thermo-
pylæ à Cenæo promontorio disiunguntur sta-
diorum LXX freto. Inde ubi à Pylis nauigaue-
ris ad ostia Sperchei, decem sunt stadia: hinc
ad Phalara, xx. a Phalaris supra mare stadijs
1 est Quindecim urbium * Inde si
nauigaueris stadia c, ad Echinum peruenies.
Deinceps uersus oram in mediterraneis sita
est ad xx stadia Cremaste, id est pensilis, La-
rissa: quæ eadem Pelasgia dicitur, & Larissa.
Sequitur Myonnesus parua insula: murum
insula. deinde Antron, quæ Protefilaum ha-
buit dominum. Proximē post Achilleos Ho-
merus eos recenset, qui sub Protefilao fue-
runt. ij autem erant deinceps siti in ora mari-
tima secundum Achillis ditionem, usque ad
Antronem. Proinde Phylace Thebis Phthi-
oticis propinqua est, quæ & ipsæ suberāt Pro-
tefilao: ut Alos quoque, & Larissa Crema-
ste, & Demetriū, uersus ortū ab Othry. De-
metere Græcis est Ceres: ita ꝑ Demetriū Ce-
reris uocauit fanū, & appellauit Pyrasum. fu-

it Py-
Piræum. Tò δὲ Δημήτριον, Δημήτρον ἔρκει τιμῶν, καὶ ἐκάλει Πύρασον. ἢ δὲ πύ-
λας

ἢ τῇ Πίνδῳ καὶ δις πρὸς αὐτὴν χυλοῖς, οἱ τ-
παλαιοὶ ὅσοι τοῖς πλείστοις. Διὰ γὰρ τὸ πλὴν
ὑπερφάνειαν, καὶ τὴν ὑπεκρέταυν τῶν εἰς τ-
παλῶν, καὶ τῶν Μακεδόνων, οἱ Πηλοπονη-
σῶν αὐτοῖς μάλιστα τῶν ἡπαρωτῶν, οἱ μὲν
ἰσχυρότεροι, οἱ δ' ἀκονιστοὶ, μίση καδὲ κινεοὶ εἰς
παλῶν ἢ καὶ Μακεδόνων. καὶ ἀδελφοὶ Ἀθα-
μανεῖς, καὶ Αἰθίαις, & Τάλαρις οἱ ἡγαλῆρ-
οῦνται δὲ, καὶ Πηλαγονεῖς καὶ Ἐλμιῶν Μα-
κεδόνων. ἢ δὲ Πινδὸν ὄρεσιν, καὶ πρὸς αὐ-
τὴν μὲν τὴν Μακεδονίαν, πρὸς τὴν ἰσθμὸν
Περσέων καὶ μετανοσῶν πεδίωνους ἔχον-
τα, πρὸς δὲ μισσημερίαν δόλοπα, αὐτὴ δ'
ὄρεσιν οἱ ἡγαλῆες. ἢ αὐτὴ δὲ τῇ Πίνδῳ ἡ-
κουσ Τάλαρις, Μολοθικὸν φύλον, τῶν πε-
ρὶ τὸν Ἰσθμὸν ἀπώσασμα. καὶ Αἰθίαις,
πρὸς οὓς ὁξυλαβῶναι φασιν ὑπὸ Περσέων
αὐτὸν Κρηταῖους ὁ περικτὴς. ἐκλειομένη
δὲ καὶ ἰσορροῦται. Τὴν δὲ ἐκλεῖψιν διτ-
τῶς ἀκουσίου. ἢ γὰρ ἀφανισθέντων τῶν ἀδ-
ελφῶν, & οἱ ἡγῶντες τελίως ἀρημωμένοι,
ἢ τὸ ὄνομα τὸ ἰδιόμοτον μνηστῆρι ὄντι,
μνηστῆρι καὶ τῷ ἀσπλύνοντι τοιοῦτον.
Ὅταν οὖν ἀσπλύνῃ τελίως ἢ τὸ ἀσπλύνον
καὶ σῆμα, οὐκ ἄξιον μνηστῆρι τίθεται,
οὐτ' αὐτὸ, οὐτὶ τὸ ὄνομα τὸ μεταλαβόν.
ὅταν δ' ἔχῃ τὸ μνηστῆρι δικαίαν πρόφα-
σιν λεγόντων ἀναγκάων τὴν μεταβολήν. Λο-
πὸν δ' ἀπὸ τῇ Πηλοπονησίᾳ τὴν τῶν Πη-
λοπονησῶν Ἀχιλλῆα, ἢ τὸν ὄρεσιν ἀρξά-
μενους: τὴν γὰρ Λοκρίαν & τὰς Ἀχαιῶν
φυλάκων. Αἱ τὸν ὄρεσιν ἀρξάμενους, ἢ μὲν Κε-
ραῖον δις ἡμεῖς ἐβδμήκοντα σταδίων πο-
ρῶν. παραπλῆον δ' ἔξω Πυλῶν τὸ Σπερ-
χεῖος ὡς σταδίων δεκά, ἢ ὅτε δ' εἰς ὅλας
εἰσοσι. Φαλαρεῶν δ' ἀπὸ Φαλαρεῶν ὑπερῆ-
ται πρὸς τὴν ἐκλεῖψιν ἢ τῶν ἀπὸ τῆς
τῶν ὀλίγων. ὅδ' ἔξω παραπλῆοντα στα-
δίων ἑκατὸν, ἢ ἔξω τῶν ὑπερῆται, Πη-
λοπονησίᾳ παραπλῆοντα ἢ μὲν ἀπὸ τῆς
Λαέριας εἰσοσι σταδίων αὐτῆς δις χίλια. ἢ
δ' αὐτὴ μὲν Πηλοπονησίᾳ λεγομένη, καὶ Λα-
έριας. ὅταν μνηστῆρι ἐκλεῖψιν. ἢ τῇ Ἀν-
τρον. ἢ δ' αὐτὴ ὑπὸ Πρωτῆσιλαῶν. Κα-
ταλεῖψιν δ' ὁ ποικίλος ἢ ἔξω τῶν ὀλίγων
Ἀχιλλῆα, αὐτὸ ὑπὸ Πρωτῆσιλαῶν. ἢ τῇ
οἱ καὶ ἢ ἔξω ὄντες τῇ ὑπὸ τῆς Ἀχιλλῆα
παραπλῆοντα, μὲν Ἀντρον. ἢ μὲν οὖν
Λαέρια, ἢ ἡμῶν ὅδ' αὐτῶν ὅδ' αὐτῶν ὅδ' αὐτῶν
πρὸς οἱ καὶ αὐτῶν ὑπὸ τῆς Πρωτῆσιλαῶν.
καὶ Ἀλφειοῦ δὲ, καὶ Λαέριας ἢ Κερμαῖα καὶ
τὸ Δημήτριον, ὑπὸ ἑκατὸν πᾶσαι, πρὸς τὴν
λας

λης δὲ λίμενος ἢ Πύραστον· γὰρ δὲ νοσὶ πεδίοις,
 ἔχοντα δὴ μνηστῆρας ἄλλοι, καὶ ἰσθμὸν ἄγιον,
 διέχοντα θηβῶν πεδίοις αἰκροί. ὑποβρεχέ-
 νται δὲ Πυρρῶντος θηβῶν. θηβῶν δ' ὅτι τῇ με-
 λυγείᾳ τὸ Κρόκιον πεδίου περὶ ἑλκῶν ἀπα-
 ληγομένη ἐπὶ ὄθρυν, δῖον δ' Ἀμβροστον· ἔτι
 ποταμούς. Τούτου δ' ὑποβρεχέται οἱ ἴων,
 ὅπου τὸ ἐπὶ ἰππικῆς ἰσθμὸν, ἀφ' οὗ καὶ τὸ γὰρ τῇ
 βοιωτικῇ καὶ ὁ Κονάρειος ποταμός. ἔρητη
 δὲ πρὸς τούτου γὰρ τοῖς πρὸς ἐπὶ Ἀρνης βοιω-
 τικῆς. ταῦτα δ' ὅτι ἐπὶ θεῶν ἀλιωπιδό-
 μιαις τῶν τεσσάρων μερίδων τ' ὅλης θε-
 ταλίας ἡς καὶ ἐπ' Εὐρυπύλου καὶ οὐλοῖται
 γὰρ ἀπὸ μνηστῆρας τοῦ θουλαίου ἰσθμῶν. καὶ
 ἔχοντα, ὅπου ἡ θεῖα ἰχναία τιμᾶται. Κατὰ
 τὸν Ἀντρωνα ὄφρυμα ὑφαλον γὰρ ἔστι περὶ
 Εὐβοίᾳ δὴ πέρα, καλοῦν μνηστῆρας ὅρ· Ἀφρω-
 στον· ἔτα Πτελιόν, καὶ ὁ ἄλλος, ἔτα τὸ τῆς
 δὴ μνηστῆρας ἰσθμῶν, καὶ ὁ Πύραστον· κατιστομα-
 μνός. ὑπὲρ αὐτῶν δὲ ἀεθῶνται. ἔτα ἔκρα
 Πύρρα, καὶ δὲ νοσὶ δὲ πλησίον, ὅπου τὸ μὲν
 Πύρρα, τὸ δὲ ἀδυναλίων καλεῖται. γὰρ ταῦ-
 τα δὲ, καὶ ἡ οὐδιώτης πᾶσι τελευτᾷ. ἔτι δὲ
 οὐδ' ὑπὸ Εὐμύλου καταλείψει σιωπῇ πα-
 ραλίαν, ἐπὶ σπυρῶν Μαγνησίας, καὶ ἐπὶ πε-
 λασιγίωτι δὲ γῆς. ὁφθαλμοὶ οὐδ' αὖτις πε-
 ρας τῶν Πελασιγικῶν πεδίων περὶ τὴν Μα-
 γνησίαν, ἀπὸ παλαιῶν μέχρι Πηλίου πεδί-
 ον ἐκαστὸν ἐξήκοντα. ἐπὶ τὸν δὲ τὸ φθῶν,
 Παγασαί, διέχον γινώσκοντα πεδίοις αὐ-
 τῶν, ἰωλκῶν δὲ αἰκροί. ἡ δὲ ἰωλκίς ἀπὸ
 σκαπῆς μὲν ἐκ παλαιού. γὰρ οὐδ' ὅτι δὲ ἐξ-
 λείπον ἰάσσοι, καὶ τὴν Ἀργὴν Πελλίαν. ἀπὸ
 δὲ ἐπὶ ναύπηγίᾳ ἐπὶ Ἀργεῶν καὶ Παγασαί
 λέγονται μυθολογοῦσι τὸν τόπον· οἱ δὲ, πᾶσι
 πᾶσι τὸν ἡγεῖται τοῦτομα ἔστι πόλις πε-
 ποῖται ὅτι ἀπὸ τῶν πελῶν, αἱ πολλὰ τι
 καὶ δ' ἀφ' ἑλκῶν βίουσι. πλησίον δ' Ἀφίτου,
 ὅς αὖ ἀφ' ἐπὶ τὸν πᾶσι Ἀργοναυτῶν. ἐπὶ δὲ
 Λημντοῖα δὲ ἐπὶ πεδίοις ὑπὲρ καται-
 ἐπὶ πελάγους ἰωλκῶν. ἔτι δὲ Λημντοῖος
 ὁ πολιορκητὴς ἐπὶ νημεῶν αὐτῶν τὴν Λημ-
 ντοῖα δὲ, μεταξὺ Νηλίας καὶ Παγασῶν ὑπὸ
 πελάγους, τὰς πλησίον πολέμας ὅς αὐτῇ
 σιωπῇ, Νηλίας τὰ καὶ Παγασαί· ὅρ-
 μῶν δὲ ἐπὶ δ' ἰζωῶντα, Σηπιδόα, ὀλίγω-
 να, βοιβίαν, ἰωλκῶν. αἱ δὲ σιωπῇ καὶ ἐπὶ
 Λημντοῖα δὲ. καὶ δὴ καὶ ναύπατος μὲν
 ὅτι καὶ βασιλείαν μέχρι πολλοῦ τοῖς βασι-
 λείοις τῶν μακεδόνων, ἐπὶ πᾶσι δὲ καὶ τῇ
 Τιμῶν, καὶ τῶν ὅρων ἀμφοῖν, τῶν τε Πηλίου
 Μαγνησίας πασσῶν ὅμως ἀφ' ἑλκῶν. ἡ δὲ βοιβί-
 ας ἐπὶ Ἀργεῶν τῶν Πηλίου πελάγους, ἐπὶ τῇ

It Pyrasus urbs commodo portu pradita , & duobus stadijs habens lucum Cereri sacræ, eiusdemq; templum, infra Thebas xx stadijs iacebat Pyrasus. Ad Thebas in mediterraneis est Crocius cāpus ad fines Othrys montis: per eum fluit Amphryssus fluuius. Suprà est Iton, ibiq; Itoniæ templum Mineræ: unde etiam Iton in Boeotia nomē habet: & fluuius Cuarius, de quo diximus in Arna Boeotiae. Hæc uerò pertinent ad Thessaliotidem, unam de quatuor Thessaliæ partibus, sub qua etiam Eurypyli fuit ditio. Tum Phyllus: * ubi Phyllæi Apollinis templum. & Ichneæ, ubi Themis Ichneæ colitur. Iuxta Antronem ad fretum Euboicum, castellū est quod mari alluitur, & uocatur 22 Antronis asinus. Sequitur Pteleum, & Alos. inde Cereris templum, & Pyrasus dirutus. supra hunc Thebæ, post Pyrrha promontorium, & duæ exiguæ insulæ, quarum una Pyrrha, altera Deucalion nominatur. atq; ibi ferè finis est Phthiotidis. Deinceps eos refert, qui sub Eumelo erant: quæ continens prioris ora maritima iam Magnesiæ est, & Pelasgiotidis proprio. Pheræ terminus sunt Pelasgici campi ad Magnesiā, qui ad Pelium usque montem porrigitur stadijs CLX. Nauale Pherarū sunt Pagasæ, inde xc stadijs dissitæ, ab Iolco xx. Iolcus pridem deleta est. Hinc Iason & Argo nauis à Pelia sunt dimissi, & fabulatur Pagasas nomen habere ab Argo navi ibi compacta. alij probabilius nomen loco à pagis, id est fontibus, factum sentiunt, qui frequētes ibi largiq; fluunt. In propinquo sunt Aphetæ, quasi carceres: quòd hinc emissi fuerint Argonautæ. Supra Demetriadē septem stadijs mari Iolcus sita est. Demetrius polior, cetera condidit, & à se denominauit Demetriadē ad mare, inter Neliā & Pagasas: in eamq; cōduxit uicina oppida, Neliā, Pagasas, Ormenium, Rhizūtem, Sepiadem, Olizonem, Boëhen, Iolcum: qui nunc sunt pagi Demetriadis. Vrbis ea longo tempore fuit nauale regibus Macedoniæ: & sub se habuit cum Tempe. tum ambos montes Pelium & Ossa. Nunc quanquam deminuta potentia, tamen omnibus Magnesiæ urbibus præstat. Boëbeis palus Pheris uicina est, & contigua extremitatibus Pelij atque Magnesiæ. Boëbe oppidulum est paludi imminens. Ε-
καὶ τὸ ὄνομα. Νῦν δὲ συνίσταται ἡ πόλις ἐν τῇ λίμνῃ πλησιάζει τὰς πόλεις, συνίστη δὲ καὶ γυνάσις. Βοῖβο δὲ χωρίον ὑπὸ τῇ λίμνῃ ἐσμένον. καὶ

nimuerò sicut Iolcum ualdè elatam deiecerunt seditiones: ita & Pheræ unā cum tyrannīs & creuerunt & conciderunt. Prope Demetriadem Naurus fluit. Litus continuum Iolcus uocatur. Hæc etiam Pylaicum solennem conuentum celebrabant. Artemidorus sinum Pagasæum longius à Demetriade ponit, in loca Philoctetæ dominum agnoscens. in cæpo sinu ait Cicyneathum esse insulam, & oppidulum eiusdem nominis. Deinceps

Iliad β. 716.

urbes recensentur ab Homero, quæ Philoctetæ parebant. De his Methone alia est à Tracica illa quam Philippus euerit. de Peloponnesiaca suo loco intulimus mentionē. Ante Magnetæ sitæ sunt complures insulæ. de quib. nobiles sunt Sciathus, Peparethus, Icus, Aloneſus, Scyrus, urbibus cognominibus præditæ. Maximè celebratur Scyrus ob Lycomedis cum Achille affinitatem, ibique natum & educatum Neoptolemum Achilles F. Postea temporis Philippus uiribus auctus, cum uideret Athenienses mare obtinere, & insulis cum his, tum alijs imperare, fecit ut ipsi propinquæ fierent quam maximè celebres. Nam de principatu contēdens bello, semper proxima quæq; adortus est. & ut Magnesiæ ac Thraciæ aliarumq; circumiacentium multas partes Macedoniæ adiecit: ita & sita ante Magnesiā insulas ad se rapuit, priusq; ignotæ & obscuræ quæ erant, fecit ut certatim appeterentur, essentq; notæ. Scyrum præcipue antiquitatis memoria commendat. sed tamen alia quoque sunt, quæ eius famam latè uulgant. De his est Scyriarum capellarum præstantia, & metalla uarij Scyrij lapidis: sicut & Carystij, & Deucalij, Synnadicij, Hierapoliticij. nam è uario marmore columnas tabulasq; unico lapide constantes uidere possis Romæ, quibus publicè priuatimq; urbs exornatur. fecitq; ex albo lapide, non magni precij. Cæterum Homerus eò usque ora Magnesiæ progressus, redit ad superiorem Thessaliā, à Dolopia & Pindo principium petens.

Iliad β. 729.

Qui Triccamque habuere, salebrosamque Ithomam.

Hæc sunt Estiæotidis, quæ olim fuit Doris appellata. sed Perrhæbi cum eam occupassent, qui & Eubœæ Estiæā euerterant, hominesq;

οἱ δ' ἔχον Τελχίῳ καὶ Ἰθάμῳ ἑλωμακόσαν.

Τὰυτὰ τὰ χωρία ἐστὶ μὲν ἢ ἑστιαῖον. ἐκαλεῖτο δ' ὡς φασι πρότερον Δωρίς. ὑπάρχοντων δὲ τῶν Περραιβῶν αὐτῶν, οἱ καὶ τῆς Εὐβοίας τὴν ἑστιαῖον ἑκατέρωθεν ἔχοντες, καὶ τοὺς αὐτοὺς

θάπρον δ' ἐπὶ τὴν ἰωλκὸν αὐτὴν δῆσαν αὐτὴν πλὴν, κατέλυσαν αἱ εἰσεις, καὶ αἱ τυραννίδες. οὕτω καὶ τῆς Θοράς σιωπῶσαν ἔσφαρδίζας ποτὶ συγκαταλυθείας τοῖς τυραννοῖς. Πλησίον δ' ἐπὶ Δαμπτριάδ' ἐπὶ Νάυρ' ἐστὶ. ἐκαλεῖται δ' ἐπὶ σιωπῆς αἰγιαλὸς ἰωλκός. καὶ ταῦτα δ' ἐπὶ τὴν πηλαιοκλίαν πενήγυριν σιωπῆσαι. ὁ δ' Ἀρτεμίδωρος ἐπὶ τῷ τῷ Δαμπτριάδ' ἐπὶ πῆλκισι τὸν παρασηπικὸν κόλπον ὡς αὐτὸς ὑπὸ φιλοκτῆτου τόπου. καὶ δ' ἐπὶ τῷ κόλπῳ φησὶν ἐπὶ τὴν Κικλῶνδον νῆσον, καὶ πολὺν δὲ ὁμῶν νηυσὶν. ἐπὶ δ' ὑπὸ φιλοκτῆτου πόλεως κατακλιζομένη. ἡ μὲν οὖν Μιδών ἐπὶ τῷ ὄρει ἐπὶ Θρακίας Μιδώνης, ἢ κατὰ σκαψὶ φιλοπῶ. ἐπὶ μὲν δὲ καὶ πρότερον ἐπὶ τῷ πελοποννήσῳ. Πρὸς δὲ τῶν Μαγνήτων νῆσοι συχναὶ ἢ αἱ δ' ἐπὶ ὀνόματι Σκιαθός τε καὶ πεπερήθ' ἐπὶ ἰκός, Ἀλόνος τε ἐπὶ Σκύρ' ἐπὶ ὀνόματι Σκύρ' ἐπὶ τὴν Λυκομάδους πῆλκιν οἰκίζοντες, καὶ τὴν Νεοπόλειον τῷ Ἀχιλλέως ἐπὶ ταῦτα γῆρας ἐπὶ καὶ ἐκτροπῶν. ὕστερον δ' ἐπὶ φιλοπῶ αὐτοὺς, ὅρων Ἀθηναιοὺς ὑπερακῶντας τῆς θαλάσσης καὶ τῶν νήσων ἄρχοντας καὶ ὕψων καὶ τῶν ἄλλων, ἐποίησι τῆς πλησίον αὐτῶν Μάλισα γῆρας. Πολιμῶν γὰρ πόλις ἐπὶ Ἀγμονίας, ἐπὶ χερσὶ πρώτης αἰτίας ἐπὶ γῆρας. καὶ κατὰ πόρ αὐτῆς ἐπὶ Μαγνήτιδ' ἐπὶ πολλὰ μέρη τὴν Μακεδονίαν ἐποίησι, ἐπὶ Θρακίας καὶ ἐπὶ ἄλλης ἐπὶ Ἀκλαγῆς. ἐπὶ καὶ τῆς πῆλκιν Μαγνησίας νήσους ἀφῆρτο, καὶ τῆς ὑπὸ οὐδὲν γινώσκουσας πρότερον, πῶμαχίτους, καὶ γνωρίτους ἐπὶ οἱ. τὴν δ' οὖν Σκύρον Μάλισα ἢ αἱ ἐπὶ χρωλογίαι σιωπῶσι. ἀλλὰ καὶ τὰ τοιαῦτα θρυλεῖται ποιεῖν, οἷον αἱ τῶν ἀγῶν ἐπὶ τῶν Σκυρίων, καὶ τὰ μεταλλὰ τῆς ποικίλης λίθου ἐπὶ Σκυρίας, κατὰ πόρ τῆς Καρυτίας, καὶ ἐπὶ Δουπαλίας, καὶ ἐπὶ Συναδικίας καὶ ἰσραπολιτικῆς. μονολίδους γὰρ λίθους καὶ πλάκας ὅρων δὲ ἐπὶ τῇ Ρωμῇ ἐπὶ ποικίλης λίθους, ὅφ' ἂν ἐπὶ πῆλκιν κοσμήται δημοσίαι τε καὶ ἰδίαι. πεποιτικῆ τε τὰ λῶν κόλιν, οὐ πολλοῦ ἄξια. ὁ δ' οὖν ποικίλης μέχρι δ' ὕψος πῆλκιν ἐπὶ Μαγνητικῆς παραλίας, ἐπὶ αἰνίσιν ἐπὶ τὴν αὐτὴν Θησάλιαν ἀρξάμενος ἀπὸ τῆς Δολοπίας, καὶ ἐπὶ Πίνδου.

δράπους ὅς τινι ὑπαίκοι ἀνίστασαν, ὅς
τὸ πλεῖθ' τῶν ὑποικισαμένων ἐπαιών, ὃ
χώραν ἄπ' ἐκείνων οὕτως ἐκέλευεν. Ἐστὶ
δ' ἡ μὲν Τείκερ ὅπου τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀσκλη-
πιοῦ τὸ ἐρχώτατον, καὶ ὑπεφανέστατον, ὁ-
μορον τοῖς τε δόλοψιν, καὶ τοῖς ποταμῶν τινι
πείνδον τόποις. Τινι ἰθὺς μὲν ὁμωνύμους τῇ
Μεσσηνιακῇ Λιγυριῶν, οὐ φασὶ δ' αὖ οὐ-
τως ἐκφέρειν, ἀλλὰ τινι πρώτῳ συλλα-
βῶν ἀφαιρῶν, ὅτε γὰρ καλεῖσθαι πρότερον.
τινι δ' ἰθὺς μετ' ὀνομαστικῶν ἐρυμνῶν
καὶ τοῦ ὄντι λεωμακῶν, ἰδουμνῶν μετ' ἑ-
ξὺ τισσῶν φρουρίων ὡς περὶ τὴν τετρα-
πλόην καμμένων, Τείκερς τε καὶ Μητρο-
πόλις, καὶ Περινναίου καὶ Γόμφου. Τῆς
δὲ Μητροπολιτῶν ὅσα χώρας ἡ ἰθὺς. ἡ δὲ
Μητροπόλις πρότερον μὲν ἐκ τριῶν συνή-
κτο πολικῶν ἀσπίων, ὅτε φασὶ δὲ καὶ πλεί-
ους πεπλησθῆσαν, ὡς καὶ ἡ ἰθὺς.
Καλλιμαχὸς μὲν οὖν φασιν ὅτι τοῖς ἰαμ-
βοῖς,

Τῆς Ἀφροδίτης, ἡ θεὸς γὰρ ἡ μία,
Τινι καὶ νῦν τινι ὑπερβαλόντα πάσας τὸ
φρονῶν.

ὅτι μόνον παραδίχεται τινι τῶν ὑμῶν
οἶον, καὶ μὲν πολλοὺς ὥς ἐστιν, καὶ
πάντα τ' ἴσον ὡς αὐτὸς ἔφακεν, ὁ ταῦτα μὲν
θεῖσθαι βουλόμενος. οἱ δ' ὑπερὸν ἤλεγξαν
ὅτι μία Ἀφροδίτη μόνον, ἀλλὰ καὶ πλείους
ἐκ τῶν ἰαμβῶν τὸ ἰδὲν ἔφακεν. ὡς αὖ καὶ τινι
τῇ Μητροπόλει ταῦτα οὐδ' αὖ τῶν συ-
νέκιδιστον ὡς αὐτῶν πόλιν, παραδύ-
νακ' τὸ ἰδὲν ὁμῖον. ἔστι δὲ καὶ φαρνακ-
είων ὅτι τῇ ἑσπέρῳ πῶς, ὅτε δὲ αὐτῶν ὁ πε-
ννός, καὶ ὁ Κουράλιος. ὡς ὁ Κουράλιος ἔν-
αυτῇ τὸ πῶς ἰθὺς Ἀθῶνας ἰερὸν ὡς τὸν
πῶς ὅτε ἰθὺς. Αὐτὸς δ' ὁ πῶς ἀρχι-
ται μὲν ἐκ πείνδον καὶ περὶ ἔφακεν. ὅτι αὖ
εἰς δ' ἔφακεν Τείκερς τε, καὶ Περινναίου
καὶ φαρνακείων, φέρειται περὶ τὴν Ἀτρα-
κίαν, καὶ Λακωνίαν καὶ αὖ τῇ Θεσσαλίᾳ
δι' Ἀφῶν ποταμούς, πρότεσι ὅτε τῶν
Τεμπῶν ὡς τῶν ἰαμβῶν. Τινι δ' οἱ χαλ-
κῶν πόλιν Εὐρύτου Λιγυριῶν, ὅτι τῶν τοῖς
ποῖς τούτοις ἰσχυροῦσι, καὶ ὅτι Εὐβοίᾳ, καὶ ὅτι
Ἀρκαδίᾳ, καὶ Μεσσηνιακῶν ἄλλως, ὅτι καὶ
ἐφακεν ὅτι τοῖς Πελοποννησιακοῖς. Περὶ δὲ
πύτων ζήτησι, καὶ μάλα τις τινι ὡς ἰθὺς
ἑσπέρους ἀλφειᾶς, καὶ ποταμῶν πῶς σαρπη-
φῶς ὅτι ποταμῶν τινι Οἰχαλίας ἄλλως. ταῦ-
τα μὲν δ' ἡ πῶς χεῖρα τοῖς Ἀσκληπιδάει
ὑπερβαλόν. Ἐστὶ δὲ λίγα τινι ὡς Εὐρυπύλῳ.

οἱ δ' ἔφακεν ὅτι τινι ἰθὺς ὑπερβαλόν.

minesque in continentem pertraxerant, ob
multitudinem Estiaorum qui eò commigra-
uerant, ab his nomen regioni indiderunt. Apud
Triccam Aesculapī templum est nobi-
lissimum & antiquissimum, confine Dolopi-
bus & locis ad Pindum sitis. Ithomen, quæ
idem cum Messeniaca nomen habet, aiunt
prima syllaba adempta Thomam debere ap-
pellari, si uetustum nomen ei reddere ueli-
mus. Oppidum est natura munitum, & ue-
re id quod dicitur asperis ac saxosis adscen-
suum difficultatibus præditum. iacet inter
quatuor oppida quasi in quadrilateri figu-
ram disposita: Triccam, Metropolin, Pelin-
nam, Gomphos. Metropolitaram regionis
est Ithome. Metropolis autem primū e tri-
bus obscuris fuit conflata oppidulis: postea
plures sunt adsumptæ, de quibus etiam Itho-
ma. Callimachus quidem in iambis ait.

Veneres, Dea est non una quoniam hæc, cæ-
teras

Sapientia omnes Castinæa tricerit.

quia scilicet sola porci sacrificium admit-
tit. Sanè qui hoc dixit, uideri uoluit plurimā
rum rerum peritus, in id quæ se toto uite tem-
pore incubuisse profitetur. Posteriores autē
demonstrauerunt non unam modo Vene-
rem, sed complures hunc ritum usurpasse:
de quibus sit etiam quæ in hac colitur Me-
tropoli. quæ nulli urbium, quas in se condu-
xit, eum tradiderit morem. Est etiam Phary-
cadon oppidum Estiaotidis, per quod Pe-
neus fluit & Curalius. hic quidem Ithomiæ
Mineræ templum præterlapsus in Peneum
se effundit. Peneus e Pindo, ut diximus, or-
tus, ad lauam relictis Tricca, Pelinnæo, Pha-
rycadone, præter Atracem ac Larissam fer-
tur: & receptis e Thessalioride amnibus per
Tempe ad ostia meat. Oechaliā, quæ urbs
Euryti dicitur, cum in his ponunt locis, tum
in Eubœa, & in Arcadia, aliterque denomi-
nant: sicut in descriptione etiam Peloponne-
si diximus. De his & alia in disputationem
ueniunt, & hoc maximè, quæ nam sit quam
cepit Hercules, & de qua scripserit autor car-
minis, cui titulus Oechaliæ exscidium. Hæc
ergo loca Aesculapio natis parebant. Dein-
ceps Eurypyli ditionem describit.

Tum quos Ormentium misit, quos fons Hy-
peræa

Et

Et quos Asteriū, Titani iuga candida quos-
que.

23. Ormenium 23 hodie Orminium dicitur. pagus est sub Pelio pone Pagasæum sinum, in Demetriadem una cum alijs contractus, ut docuimus. Necesse est autem Boæbeidem quoque paludem in propinquo esse, cum ut Ormenium, ita Boæbe quoque fuerit de circumiacentibus Demetriadem Pagis. Abest Ormeniū a Demetriade terrestri itinere stadia xxvii. in quo Iolci locus situs a Demetria de vii stadia, reliqua xx ab Ormenio abest. Scephius Ormenium Phœnicis patriam facit, eumq; inde profugisse ait a patre Amyntore Ormenida Phthiam ad regem Peleum. Nam oppidū isthmo ab Ormeno fuisse conditum, Cercaphi F. Acoli N. & filios Ormeni fuisse Amyntorem atq; Euemonem: quorum ille Phœnicis fuerit, hic Eurypyli pater. & quia Phœnix ē familia sua abscellerit, communem hereditatem ad Eurypylum rediisse. itaque pro his uerbis

Iliad. it. 447. — λίπον Ἐλλάδα καλλιγύναικα

scribendum — λίπον Ὀρμενίον πολύνκλον.

Craces Phœnicem Phocensem facit: coniecturam sumens ē Megetis galea, qua Vlisses usus est cum noctu exploratum castra hostia iret. de qua poëta sic.

Iliad. n. 662. Hanc Eleone, domum tacita cum fraude forasset

Ormenidæ uersutus Amyntoris abstulit olim

Autolycus. —

nam Eleonem oppidulum esse in Parnasso: & Amyntorem Ormeni F. alium nullum dici quā Phœnicis patrem: atq; Autolycum Parnassī incolam more furum uicinorū parietes perfodere, non procijs disitorum con-
fucuisse. Scephius neque illum in Parnasso Eleonem esse locum ait: sed Neonem, & qui dem post bellum demum Troianum conditam: neque uicinorum modò ædes a furib. perfodi. dunt & alia quæ dici possent. me im morari piget. Alij ex Eleone scribunt, qui est uicus Tanagricus: absurdè id dictum ostendunt hæc:

Iliad. it. 475. Inde fuga solus peruasq; Hellada latam,
Et Phthiam ueni. —

Hypereæ fons est in media Phætorum urbe * Titanus, id est calx, ab accidente τόπως αὐτὸ λεγόμενον τὸ, φούρον ἔπειτ' ἀπαύδουσι δὲ Ἐλλάδι

φθίω δὲ θηκόμην. —

ἢ δ' ὕπερθε ἑρπύνης δὲν γὰρ μέσθ' τῆς φθόρας πόλιν μεταλαίουσθ'. τίτανος δ' ἀπὸ τοῦ συμβεβηκός

οἱ τ' ἔχον Ἀσείον, τίτανός τ' Ἀδρυκά κάρωα.

Τὸ μὲν αὖν Ὀρμενίον καλεῖται νῦν Ὀρ-
μίνιον. ἐστὶ δ' ὑπὸ τῷ Πηλίου λόφῳ ἡ τῶν
Παγασσῶν κόλπον τῶν συνοικισμένων
ὡς τῶν Δημητριάδων πόλιν ὡς ἔρηται.
Αἰάγης δὲ καὶ τῶν Βοιβιδῶν λίμνην εἶναι
πλησίον, ἔπειθ' ἡ καὶ ἡ Βοιβή τῶν ποταμῶν
δουρὶν ἢ τῶν Δημητριάδων, καὶ αὐτὸ τὸ Ὀρ-
μενίον. τὸ μὲν αὖν Ὀρμενίον ἔπειθ' ἡ Δη-
μητριάς περὶ τὸν ποταμὸν ἔστι, καὶ εὐροί.
ὁ δὲ Πηλίου ὕψος ἐστὶν ὅσον ἡ λίμνη, καὶ
ἡ Δημητριάς περὶ τὸν ποταμὸν ἔστι, καὶ
τὸ Ὀρμενίον αὖν λοιπὸν εὐροί περὶ τὸν ποταμὸν.
σὶ δ' ὁ Σκῆψις ἐκ τοῦ Ὀρμενίου τὸν φοί-
νικα εἶναι, καὶ φούρον αὐτὸν γινώσκει παρὰ
τοῦ πατρὸς Ἀμύντορος Ὀρμενίδας, ὡς τῶν
φθίων ἐν πηλείᾳ αὐακτα. ἐκτίδεται γὰρ ὑπὸ
Ὀρμενίου τὸ χωρίον ὅπου, τὸ Κόρκας φου, τὸ
Λιόλον. πᾶσι δ' ἡ τῶν Ὀρμενίων γινώσκται τὸν
τε Ἀμύντορα, καὶ Εὐάμονα αὐτὸν τὸν μὲν, εἶναι
φοίνικα, τὸ δ' Εὐρύπυλον. φουλαχὶν ὡς δὲ
τῷ Εὐρύπυλῳ τῶν στρατηγῶν κοινῶν, ὡς αὐτὸν
ἀπελθόντα τὸν φοίνικα ἐκ τῆς οἰκίας καὶ
δὲν γράφειν ἔπαυσε.

οἶον ὅτι πρῶτον λίπον Ὀρμενίον πολύνκ-
λον. αὐτὸ τὸ

— λίπον Ἐλλάδα καλλιγύναικα.

Κράτης ὁ Φωκίας ποιεῖ τὸν φοίνικα, τι-
μαροῦν μὲν ἐκ τοῦ Κράτους τοῦ Μιγανῆς,
ὡς γινώσκται ὁ δὲ νοστέος ἢ τῶν νυκτεγροῦσαν,
ποδὶ δ' φασὶν ὁ Φωκίας. οὗ

τῶν ἔραπος δὲ ἐλεῶν Ἀμύντορος Ὀρ-
μενίδας

Ἐφίλειτ' Αὐτόλυκος πυκνὸν δρυὸς αὐτὸν
πορῆας.

Τὸν τε γὰρ ἐλεῶνα γὰρ τῷ Παρνασσῷ πο-
λίτιον εἶναι, τὸν τε Ὀρμενίδην Ἀμύντορα
οὐκ ἄλλοι τινα λέγουσι, ἢ τὸν τὸν φοίνικα
πατῆρα. καὶ τὸν Αὐτόλυκον οἰκιστὴν γὰρ τῷ
Παρνασσῷ τοῦ Κόρκας καὶ τῶν γετόνων, ὅ
περ' αὐτὸν δὲ τοῦ Κόρκας καὶ τῶν γετόνων, οὐ τὰ
πρότερον. ὁ δὲ Σκῆψις φησὶ μὲν ἐλεῶ-
να μὲν γὰρ τὸν ποταμὸν τῷ Παρνασσῷ δὲ ἐκρυδῆ,
ἀλλὰ Νεῶνα καὶ ταύτην οἰκιστὴν εἶναι καὶ
τὰ Τρωϊκά. μὲν τ' ἐκ γετόνων τῆς Κόρκας
χίτας γινώσκται μόνον. καὶ ἄλλα δὲ εἶναι ἀ-
λλοι τῆς αὐτῆς οὐκ ὀκνῶ στρατῶν ὡς πλε-
ον. Ἀλλοι δὲ γράφουσιν δὲ ἐλεῶνα Τανα-
χρὴν δὲ εἶναι αὐτὴν καὶ μάλλον ἐλεῶνα

Βιβλ. 10

Διδοῖτο· ἑκατάδῃ· λυγρόν γάρ ἐστι
τὸ χωρίον Ἀργεῖς πλοῖον· καὶ τὸ Ἀστειον
δ' οὐκ ἔπωθεν πύτων δὴ· Σιωχῆς τῇ
μερίδι ταῦτα λίγονται οἱ ὑπὸ τῶν πολυ-
ποῖτον.

οἱ δ' Ἀργεῖσιν ἔχον καὶ Γυρτώνων ἰδιον-
τι.

Ὀρθλῶν, ἡλάνλῳ τὲ, πόλιν τ' ὀλοοσάνα
λαυκίῳ.

Ταῦτ' αὖ τὴν χώραν πρότερον μὲν ἄκρον
Περραιβοῖ, τὸ πῶς τῇ θαλάσσῃ μίεθ'· τιμὴ
μοῖσι, καὶ τῶν Πρωτῶν μίχῃ τῇ ἐκβολῇ αὐ-
τῶν καὶ Γυρτώνων· πόλιν Περραιβίδος· ἔ-
τε πεπνύσαντο ἐκείνους ὡς τὴν γῆν τῇ με-
σογαίᾳ ποταμίων, Λαπίδαι κατέχον αὐ-
τὰ τὰ χωρία, ἱεῖον, καὶ ὁ ἕως περὶ δόντος, ἐν
καὶ τὸ Πάριον κατεκτείναν, Βιασάμενον
οὐδ' ἀπαχόντες Κενταύρους ἐχρίον περὶ
δόντος· τὸν δ' ἔν

ἔκ τῶν Πυλίων ὄρε, καὶ Αἰθίοκσι πύλας,
τοῖς δ' ἑκατάδαις τὰ περὶ ἱεῖον κατέδωκε· π-
τε δ' αὐτῶν, καὶ οἱ Περραιβοὶ κατέχον τὰ
πῶς τῶν ὀλοοσάνα· ἐστὶ δ' ὅσον, καὶ ὅσοι ἐ-
ναμίη τοῖς Λαπίδαις ἦσαν· ἢ μὴ οὖν Ἀρ-
γίονα ἐν τῷ Ἀργεῖσι αὐτῶν τῶν Πρωτῶν κα-
τεκτείναν· ἢ πρὸς τὴν δ' αὐτῶν Ἀπρᾶς γῆν τινα
ἐκείνην περὶ τοῖς τῶν ποταμῶν πλοῖον ὀλοο-
σαν καὶ αὐτὰ· τὴν δ' αὖ μὲν ποταμίων
ἐχον Περραιβοὶ· Ὀρθλῶν δ' ἐπὶ τὴν τὴν ἀκρό-
πολιν τῶν Φαλαγγαίων ἀρπάσαν· ἢ ἡ δ' ἑ-
κατάδαις Περραιβικῇ πόλιν πῶς τῶν Πρωτῶν
πλοῖον τῶν Τιμπῶν· οἱ μὲν αὖ Περραι-
βοὶ κατεκτείναν οὐδ' ἐπὶ τὴν Λαπίδαι, ὡς
τὴν Ὀρθλῶν ἀπαχόντες, οἱ πλοῖον τὴν πε-
ρὶ τὴν δόντος, καὶ Ἀθαμᾶς καὶ Δολοπάς, τὴν
δὲ χώραν καὶ οὐδ' ὑπολὶ φθόντος τῶν Περ-
ραιβῶν, κατέχον Λαπίδαι, πλοῖον μὲν
οὐδ' αὐτῶν τῶν Πρωτῶν, γαστρίων τῶν δ' ἐκ
νοῖς, τιμὴ μοῖσι δὲ τὰ διδοῖσιν αὐτῶν μίση
τῶν περὶ τῶν, πλοῖον ἢ σφάρα καὶ πῶς
τῇ λιμνῇ τῇ Νεοσπίδι, ὡς τὴν ὑπολὶ τῶν ὀ-
λοοσάνα· ἐστὶ δ' ὅσον παραχρᾶσι μὲν ἡ πε-
ρὶ τῶν Λαπίδαι· οὐτοὶ δὲ κατέχον
τῶς τὴν Περραιβίαν, καὶ φέρους ἐπρατ-
τον, ὡς ἐπὶ τῶν κατέχον τὴν τὴν
πῶν· Λαπίδαι δ' ἐπὶ τῶν τῶν χωρίον·
καὶ ἡ Κριμασία, ὑπὸ τῶν δὲ Πιλασγίᾳ λε-
γόμενην, καὶ γῆν Κρήτη πόλιν ἐν τῷ ἐπὶ τῶν
γίαν σιωοικιδῆα, ἔφ' ἧς καὶ τὸ ὑποκείμε-
νον περὶ τῶν κατεκτείναν κατέχον, καὶ γῆν
Πελοποννήσου, ἢ τῶν Ἀργεῖων ἀκρὰ καὶ
τὴν ἡλάνλῳ ἀπὸ δύνους Δολοπάς Λαπίδαι ποτα-
μός· οὐτοὶ μὲν δ' ἐπὶ τὴν πόλιν λίγη γῆ τῇ κῆντῃ μὲν δὲ καὶ μὲν Λαπίδαι κατεκτείναν· ἐπὶ γῆν τῇ δ-

nomen habet. albicat enim locus ille, haud
procul Arna. & Asterium quoque non pro-
cul inde abest. Post hanc Thessaliae partem
continenter recensentur quos Polypoëta du-
xit:

Argissam quicumque, & Gyrtonen colue-
runt,

Orthamque, Elonemque, albisque Oloosso-
na muris.

Hanc regionem principiō tenuerunt Per-
rhaibi, partem quæ ad mare est & Peneum
usque ad ostia huius & Gyrtone Perrhæbi-
cam urbem. Hos deinde oppresserunt, & in
regionem fluuiio uicinam ac mediterraneam
compulerunt, eorumque agros obtinuerunt
Lapithæ: Ixion, ac filius eius Larithous, qui
etiam Pelium montem occupauit, uī expul-
sis Centauris, gente fera. Hos ergo ille Pelio
electos compulit eō, ut cum Aethicibus ha-

liad. β. 741.

bitarent: & campos Lapithis tradidit. qual-
dam ad Olympum partes etiā Perrhæbi ob-
tinuerunt. altcubi etiam toti illis permixti in-
coluerunt. Proinde Argissa, quæ nunc Ar-
gura, ad Peneum sita est. Super eam ad xl
stadia sita est Atrax, ipsa quoque Peneo uici-
na. fluuiio adiacentem reliquam in medio re-
gionem obtinuerunt Perrhæbi. Orthen qui-
dam pro Phalanaxorum arce accipiunt. est
autem Phalanx urbs Perrhæbica ad Pene-
um, prope Tempe. Sed Perrhæbi à Lapithis
oppressi, in montana recesserunt, plerique
ad Pindum, Athamānas, & Dolopas, regio-
nem & Perrhæborum reliquias Larissæi oc-
cupauerunt, prope Peneum habitantes, il-
lisque uicini, & fertilissimam planiciem co-
lentes, nisi ubi quid nimis depressum accedit
ad Nessonidem paludem, ubi sese effundens
non nihil orationi apte telluris abscindit. eī ta-
men malo Larissæi situatis aggeribus reme-
dium fecerunt. Atque hi quidem eō usque
Perrhæbiam obtinuerunt, & stipendia exe-
gerunt, donec Philippus ista loca in suam re-
degit potestatem. Larissa autem est etiam ad
Ossam oppidum. & pensilis illa Cremaste,
quæ Pelasgia etiam dicitur. & in Creta rur-
sum alia, quæ nunc in Iapygiam est cōtracta:
à qua & subiectus campus nunc Larissium
dicitur. est & in Peloponneso Argiuorum
arx Larissa: & Larissus fluuius Eleam à Dy-
ma diuidens, Theopompus urbem quoque
in illo ipso confinio ponit Larissam. & in A-

sia est Larissa Phryconis Cumænicina, & ad
 Hamaxitum Trpædis alia. sed & Ephesia est
 Larissa: & ad Sinam Myrtilensis sunt Larissæ
 saxa, in itinere quod Methymnam ducit. est
 etiam Larissa in Auitica: & alia in campo Cay
 strio super Sardes Itadh xxx, terrestri itine
 re propter Matris Isodromæ templum eius
 dem situs & naturæ cum pensili illa Larissâ,
 quia & aquis & vitib. abundat. fortasse hinc
 nomen est Ioui Larissio. sed & in læua parte
 Ponti Larissa est pagus, propinquus Aemi
 extremitatibus. Oloosion quoque, quam
 ob albedinem argillæ candidam uocat poë
 ta, & Elone, Perhæbica sunt urbes. itemq;
 Gonnos. Elone mutato nomine dicta fuit
 Lymone: est autem diruta. ambæ iacent sub
 Olympo, nō procul ab Eurota fluuio, quem
 Homerus Titaresium uocat. De his, & Per
 rhæbis idem statim hæc subiungit.

Iliad A. 748. Viginti atque duo, Guneô ducente, cari-
nac.

Ibant his Enenienses, & acris turma Peræ-
būm,

Algida quæ Dodona domus, quique arua
fatigant

Hic ubi iucundo repit Tiraresius amne. 1.5.1.

Hæc ergo loca Perihæbis tribuit, qui par-
tem Estioidis etiam occupauerunt. erant
autem etiam sub Polypoeta quidam Perihæ-
borum pars. assignauit autem Lapithis, pro-
pterea quod promiscuè habitabant: & Lapi-
thæ planiciem, citioremque occupabant Per-
rhæbicam maiore ex parte: Perihæbi autem
montana ad Olympum & Tempe sita: ut
Cynhum. Dodonam, & Titaresio adiacen-
tia. Hic est Titaro monte, Olympum finibus
suis attingente, ortus, in uicina Tempibus
loca in Perihæbia fluens, ibidem ferè in Pe-
neum se euoluit. Eoimucro Penei aqua pu-
ra est: Titaresij pingue quadam ex materia.
itaque Homerus ait cum non misceri Peneo,
sed aquis eius olei in morem supernatare.
Quia uerò promiscuè habitabant Perihæbi
& Lapithæ, uno nomine eos Pelasgiotas uo-
cat Simonides qui uersus orientem habitant
Solem, intellige accolæ ostiorum Penei, Gyr-
tonem, Oflam, Pelium, Demetriadem, cam-
pestria, Larissam, Scorussam, Cranonem
Mopli-

Ἀλλὰ τε μὲν καὶ δύ' ἄρα καὶ ὡς πρὶν οὐδ' ἔλασσε.

εἰ δὲ τὸ ἀναμῆ οἶκον Σιμωνίδης Περραιβὸς, καὶ λατρίδας ἑκατὶ πύς Πιλασγιάδας ἀ-
 ταινας πύς τὰ ἑωὰ ἑατέχοντες τὰ πύς Γυρτώνη καὶ τὰς ἑκατοὺς πύς Πινακού, καὶ Ὀ-
 σσην καὶ Πάλιον, καὶ τὰ πύς Διμητριάδα, καὶ τὰ πύς Πιπίου, Λαλαίαν, Κραυρῶνα, Σαυτοῦσαν,
 μέγα

Dorium apud campumq̄, feracē Amyrum-
que Lycari
Virgo intacta, pedes Boxbeide quæ lauit
unda.

Enimuero Athamanes plerique à Lapi-
this in Octam sunt eiekti: ibique obtinue-
runt, cum & Dorienſibus & Malienſibus
quædam eripuiffent loca, uſque ad Heracle-
am & Echinum. quidã apud Cyphum man-
ſerunt, montem Perrhæbicum cum pago e-
iuſdem nominis. At Perrhæbōrum quidam
coacti ad occiduas Olympi partes, hñitimi
Macedonibus ibi permanſerunt. maior pars
in montes ad Athamaniam Pindumque ela-
pſa eſt. nunc aut nihil de ijs, aut exiguum ſu-
per eſt ueſtigium. Qui uero ab Homero in
Theſſalorum recenſione ultimi nominan-
tur Magnetes, ij ſunt intelligendi, qui intra
Tempe à Peneo & Oſſa uſque ad Pelium
ſunt, Pierioris Macedonibus contermini,
qui trans Peneum uſque ad mare accolunt.
atque ijs adſcribendum eſt Homolium, ſiue
Homolis: nam utroque modo enunciatur.
Dictum eſt autem in Macedonia deſcriptio-
ne eſſe ipſum ad Oſſam ſub initium Penei
ubi iſ per Tempeſe euoluĩt. quod ſi uſque
ad oram maritimam ſit progrediendum quæ
Homolio eſt proxima, id conſentaneum eſt:
ut Rizontem quoque attribuamus & Ery-
mnas, in ora Philoctetæ & Eumelo ſubdita
ſitas. Id ergo dubium relinquamus. Sed &
ordo reliquorum uſq̄ ad Peneum locorum,
obſcurè eſt propoſitus. tamen non multum
refert hoc, cum ipſa loca ſint obſcura. Ve-
rũ Sepias acta & in tragœdijs celebratur,
& poſtea temporis fama eius increbuit, de-
leta ibi Perſica claſſe. litus eſt Sepias acta ſa-
xoſum. inter Sepiadem uero & Caſthanæ-
am pagum ſub Pelio ſitum litus eſt, ubi cum
Xerxis claſſis ſtationem haberet: Subſola-
nus urehemeter flans nauium alias in aridam
ſubito eiecit atq̄ confregit: aliæ ad Hypnum-
tem, aſperum locum pone Pelium, aliæ ad
Caſthanæam delatæ perierunt. Tota circa
Peneum nauigatio aſpera eſt, circiter xxc
ſtadiorum. talisque & tanta etiam Oſſæ. In-
teriacet ſinus cc ſtadiorum atque ampliũ.
in eo ſita eſt Melibœa. Tota uero nauigatio
à Demetriade ad Peneum, ſi quis ſinus in-
tret, cis eſt ſtadijs prolixior. ab Euripo au-
tem cis cis idccc, Hieronymus campe-
ſtris Theſſaliæ & Magnetiæ circulum tria
ẽνελπε διχιλίων ὀκτακοσίων. ἰφρώνυμος ἡ τ' πεδιάδης θηηάλλας, ἢ μαγνήϊδος τ' ἐνέκλου, ἢ-
χιλίω

Δωτὴν γ' πεδίοις πολυβότρου· αὐτ' ἡ-
μύροιο
Νίψατο βοιβιάδ'· λίμνης πόδα παρθε-
ν· ἑδ' αὖ μιν.

Οἱ μὲν Ἀθαμανοὶ οἱ πλείους εἰς τὴν
οὐτὴν ἐξελθόντες ἀπὸ Λαπιθῶν. καὶ τὰ
θαλῆς ἐδωκένους ἀφελόμενοι τῶν τε ἀ-
ετῶν πᾶσι μέρος, καὶ τῶν Μαλιῶν, μέχρι ἡ-
ρακλέους καὶ ἐχίνου. ἕντες δ' αὐτῶν ἕφικαν
πρὸς Κύνφορ, Περρῆαι βικῶν ὄρη, ὁμώνυμον
κατοικίαν ἔχον. οἱ δὲ Περρῆαιοι πᾶσι μὲν
συγκαθόντες πρὸς τὰ ἱστυρία τῶ Ὀλύμπου
μόρε, κατεμνησθὲν αὐτοῖσι, πρὸς ἑαυτοὺς ὄντας
Μακεδόνσι. τὸ δὲ πολὺ μέρος, εἰς τὰ πρὸς
Ἀθαμανίαν ὄρη, καὶ τὴν Πίνδον ἐξέπεσε. νυν-
νὶ δὲ μικρόν, ἢ οὐδ' ἐν αὐτῶν ἔχον· οὐδέ τι.
Τὰς δ' οὖν ὑπὸ τῷ ποταμῷ λεχθέντας Μα-
γνητὰς ὑστέρους γὰρ ὅτι θηηάλλας κατεπό-
λε, νομισθέντες εἰς τὴν τῶν Τιμπεῶν ἀπὸ τῆς
Πλωσιῦ, καὶ τῆς Ὀσσης ἵως Πηλίου, Μακεδόν-
ων πρὸς τὴν ἰσχυρίαν ἐμόρους, τοῖς ἔχουσιν
τῶν τε Πλωσιῦ περὶ αὐτὴν μέχρι θαλάσσης.
Τὸ μὲν οὖν ὁμόλιον, ἢ ἔρμολιον, λεχθέν-
τος ἀμφότερον, ἀσφατέον αὐτοῖς. ἔφαται
δ' ἐν τοῖς Μακεδονικοῖς, ὅτι εἰς πᾶσι τῇ Ὀσσει
κατὰ τὴν ἀρχὴν τῆς Πλωσιῦ εἴτα τῆς Τιμ-
πεῶν διαβολῆς. εἰ δὲ εἰς μίχρη Περρῆας
πρὸς τὴν ἰσχυρίαν τῆς Ὀμολίαν, λόγον
ἔχει, ὅτι τὸν Περρῆα ἔπεισε πρὸς τὴν ἐν-
ρυμνῆς γὰρ τῇ ὑπὸ οὐλοκτῆτι παραλίᾳ ἐ-
μῆας, εἰς τὴν ἐνέκλου. τοῦτο μὲν οὖν γὰρ
σφατὴν λέγει. καὶ ἡ τῆς δὲ τῶν ἐφεξῆς τό-
πων μίχρη Πλωσιῦ, οὐ σαφανεῖς λέγεται.
ἐδοξεν δ' ὅτι τῶν τόπων, οὐδ' ἂν μὲν
πρὸς πολλοῦ διέτιον. ἢ μὲν τοῖς Στυπῆας ἐκ-
τὰ καὶ τὴν παραλίαν, εἰς τὰ ταῦτα ἐξ-
μνησθῆναι εἴτα τὸν γὰρ ταῦτα ἀφανισμένον τῆς
σφατῆς σόλου. εἰς δ' αὐτὸ μὲν ἐκτὴν περὶ
δης, μεταξὺ δὲ καὶ τῆς Καδαναίας, ἡμῶν
ὑπὸ τῆς Πηλίου ἡμεῶν ἀγχιαλὸς ὄρει, γὰρ
ὅτι εἰρῆς σόλου· καὶ τῶν, ἀπὸ τῆς Πλω-
σιῦ πολλοῦ περὶ αὐτὴν, ὅτι μὲν, ὅτι αὐτοῖς
πρὸς τὸν ἐκτὸν ἐξέκλει, καὶ δὲ ἐκτὸς παρα-
χρῆμα. ὅ δ' εἰς ὑπὸ τῶν τόπων ἔφαται πε-
ρὶ Πηλίου παραχρῆμα, ὅ δ' εἰς Μελιβοίαν,
ὅ δ' εἰς τὴν Καδαναίαν διαφάρεται Τραχύν-
δ' ὄρει ὁ παράπλους πρὸς τὸν Πλωσιῦ, ὅ-
τι περὶ αὐτὸν ὁ γὰρ ὄρει. εἰ δὲ τῶν, ὅ-
τι οὐτὸ καὶ ὅτι ὄρει. μεταξὺ δὲ καὶ τῆς
Πλωσιῦ, ἢ σαφὲς περὶ αὐτὴν, γὰρ ὅτι Με-
βοία. ὅ δὲ πρὸς ἀπὸ τῆς Πλωσιῦ εἰς τὴν
Πηλίου καὶ τῆς Πλωσιῦ, μέγιστον τῆς χιλίας. ἀπὸ
χιλίας

χιλίῳ πεδίῳ ἀποφαίνει τὰ ἑκατὸν δ' ὑπὸ τῶν Πελασγῶν. ὁρμηλαδίῳ δὲ πύ-
τους εἰς Αἰτωλίαν ὑπὸ Λαπίδων. εἶναι δ' ἐ-
πὶ τοῦ καλὸν πελασγικὸν πεδίον γὰρ
Λαρίον, καὶ Γυρτόν, καὶ Φόρβας. καὶ
Μόψιον καὶ Βοιβίης, καὶ Ὀσσα, καὶ Ὀμο-
λὴ, καὶ Γαλίου, καὶ Μαγνήτης. Μόψιον δ'
ἠνομασθαι οὐκ ἀπὸ Μόψου τοῦ μάντιος
τῷ Ταρτίου, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ Λαπίδου τῷ
συμπλοῦσαντος τοῖς Ἀργοναύταις. ἄλ-
λ' οὐδ' ἂν Μόψ' ἀφ' οὗ ἂν ἤλικα Μόψο-
πία. Καθ' ἑκάστη μὲν ταῦτα περὶ Θεσσαλί-
ας. Καθόλου δ', ὅτι πρότερον ἐκαλεῖτο
Πυρραία ἀπὸ Πύρρας ἢ Δουκαλίοντος γυ-
ναῖκος. Αἰμονία δ' ἐκ τοῦ Αἰμονος. Θεσα-
λία δ' ἐκ τοῦ Θεσσαλοῦ τῷ Αἰμονος. ἔτι οἱ
δὲ διελόντες διίχθη, τὴν μὲν πρὸς νότον λα-
χόν φασὶ Δουκαλίοντι, καὶ καλεῖσθαι Παν-
δώραν ἀπὸ τῆς μητρὸς. τὴν δ' ἐτόξαν Αἰ-
μονι, ἀφ' οὗ Αἰμονίαν λεχθῆναι. μετ' ἠνο-
μασθαι δὲ τὴν μὲν Ἑλλάδα ἀπὸ Ἑλλήων
τῷ Δουκαλίοντος, τὴν δὲ Θεσσαλίαν ἀπὸ
τοῦ ἰοῦ Αἰμονος. τοὺς δὲ ἀπὸ Ἑφύρας ἢ
Θεσπρωτίδος ἀπογόνους Ἀντίφου, καὶ Θι-
λίππου τῶν γὰρ Θεσσαλῶν τῷ Ἡρακλείδῳ ἐ-
πιλόοντων, ἀπὸ δὲ Θεσσαλοῦ τῷ ἑαυτῶν
πρωτόγονῳ τὴν χώραν ἠνομάσαι. Καὶ Νεσ-
φίς δὲ ἠνομασθῆναι ποτὶ ἀπὸ Νέσφου
τῷ Θεσσαλοῦ, καθάπερ
καὶ Αἰμον.

stadiorum millia continere affirmat. habita-
tam primò à Pelasgis, quos Lapithæ in Ae-
toliam expulerint. qui nunc uocatur Pelas-
gicus campus, in eo esse Larissam, Gyrto. *
nem, Pheras, Mopsium, Boæbeidem lacum,
Ossam, Homolen, Pelium, & Magneti-
dem. porrò Mopsium nomen habere non à
Mopso Tiresiæ F. uate, sed à Mopso Lapi-
thæ, qui Argonautis socius expeditionis fue-
rit. alium esse Mopsum, à quo Attica Mop-
sopiæ appellationem acceperit. Hæc ergo
singulatim de Thessalia dicta sunt. In uni-
uersum uerò, scias olim eam fuisse Pyrrhæ-
am nuncupatam à Pyrrha Deucalionis u-
xore: Aemoniam ab Aemonæ: Thessaliam
à Thessalo Aemonis F. Quidam in duas par-
tes diuidunt. quarum altera uersus meridi-
em sita obtigerit sorte Deucalioni, & is eam
à matre sua Pandoram denominauerit: alte-
ra Aemoni, unde dicta sit Aemonia. Anti-
phi porrò posteros ab Ephyra Thesprotica
profectos & Philippi in Thessalia † Her-
culis posteritas redux, à Thessalo sui gene-
ris autore regioni nomen Thessaliæ imposu-
it. Quinetiam Nesonis aliquando fuit uo-
cata, à Nefone Thessali filio. à quo etiam
Nesonis palus nomen
habet.

FINIS.

Z ; IN LI

PSIVS sub initium libri recitatur Eudoxi quaedam mutilata descriptio: cuius sensus ex tabulis geographicis locorumq; intelligi potest descriptione: uerba nisi ex codice restitui non possunt. Sicut et Sophoclis de Attica diuisione uersus, quos malui qualesquales relinquere, quam meas coniecturas obtrudenda temeritatis me obligare.

1 Etiam potui esset.] ἦν τε καὶ ποταμός. legabatur ποταμός, fluium, ualde inepte, ut et paulo ante φιλόδημος pro φιλόδημος. neque sum nesciui Eridanum inter Attica amnes recenseri à Pausania. Sed huc illud, et ad refellendum Callimachum nihil admodum facit. Brauronem etiam et Cephissiam restitui, ab anne Cephisso sumpta coniectura.

2 Post Thoreas.] Θορέας. atqui horum nulla praefuit mentio forte ὁ πέλας. Panem Pausanias ait stabulum fuisse in specu quodam, ibiq; caprarum laura et saxa earum similia. et Θορέας Stephano est ἑρφύια. De Brauronia Diana Pausanias disputat in Atticis, et accuratius Laconicis. Locus autem est mutilus. Sensus hic uidetur esse. Non procul Braurone esse Hylas Araphenides. (uides adhuc super est in textu.) ubi Taurica Diana fuerit simulacrum ab Orestea positum. Vide responsum Minervae sub finem Iphigeniae Tauricae apud Euripidem: dices me non male coniecisse. De Psaphide et τῆς ὁρίων dubitare. (puto.) licet, et Thurio. quod in Epitoma omissum est: forte pro Thorico positum.

3 Ut & Pentellicum.] καὶ τοῖς πεντελικῶς. sic ausus sum corrigere, cum mutilata uox ἐλάκας me moneret. neque est ut à me expectes Pentelici lapidis commendationem cuius etiā in Policola Plutarchi mentio est, ne de Pausania dicam Gephyra proprium esse putari aliās pontem significat.

4 Usque ad isthmum.] Locus miserè mutilatus. Videtur autem indicasse Strabo lineam, quae à Creusa seu Creuside. (sic enim Stephanus.) porrecta per obliquum ab occasu ortum uersus et Oropum, Citharonis montis etiam in eam alicubi incidente portione, Atticam. (cuius pars Megaris.) à Boeotia disiungat, quam lineam in Sophiani Graeciae accuratissima tabula, mirifice ad hos libros Strabonis utili, facile obseruabis. Sed et mox post λατῶν ποταμῶν deest aliquid sententiae, quod suppleri in uersione.

5 Indicatum fuisset.] Verba haec κακουργῶν ποταμῶν καὶ τῶν γυναικῶν δολικῶν, nullum sensum gignunt: forte αἱ κακουργῶν ποταμοὶ τῆς γυναικῶς οἱ δολικοί. Sed et reliqua non satis cohererent ubique.

6 Nonnulli Graecam.] τινὲς δὲ τὴν ταγῆ γράφ τὴν αὐτὴν φασί. Eustathius haec citans in principium Boeotiae sic legit. τινὲς δὲ τὴν αὐτὴν φασί τὴν ταγῆ γράφ τὴν Γραῖαν. id sum secutus, et ποταμῶν δολικῶν habet pro ποταμῶν δολικῶν. Ex eodem ὁμοῦ pro ὁμοῖον restitui, et pro ταγῆ γράφ ταγῆ γράφ mox.

Ad dextram Hyria.] sic legi, ἐν δεξιᾷ δὲ ἑστῆται ἡ Ὑρία, καὶ ἡ Ὑρία δὲ. nam ex Eustathio liquet ἐν ἀριστερᾷ ad Tanagram pertinere. Hyria unico p, omnino scribenda. Mox, Eleon.] legabatur ἀεὶ λέων corrupte ego uocem ex Homero restitui initio Catalogi et pro ἐλαίῳ ἐλαῖον reposui ex Eustathio.

7 Orobia.] ὁρῶναι hic mendosè. Ad initium de cimi et hic in epitomis rectè ὁρῶναι. quod et repositui. Qui de Iso et Nisa sequitur locus, à me emendari non potuit. quid tamen sentirem, ex uersione intelliges. Vide Eustathium etiam: quem secutus hic quaedam sustulimenda.

8 Eilelion.] εἰλεῖσιον. Sic restitui fidem Homeri secutus. Iliad. B. 499. Nam Helenis nomen nusquam reperi. de Larymnis locus non uidetur uitiis expers. Infrā phanoeos scripsi Stephanum et alios secutus.

9 Sed & huius.] Deest aliquid, ad alicuius fluminis pertinentem descriptionem. Triphylia porro etiam huc facit, quam canis in balneum. Et totus locus est laceratus miserè.

10 Scarphe.] legabatur σκαφλας. Sed Eustathius qui in principium Boeotiae Homericæ haec poemata omnia adducit, σκαρφε habet, itemq; epitome Stephani, ex utrisque etiam locum de Potnijs emendauit.

11 Pindarus etiam.] lego enim χωρίον φῦσα πινδαρῶ καὶ. alijs locus etiam mancus. uox Cuius ualde mihi suspecta est, forte Curalius, κυράλιος. Sed tamen infrā rursum legitur ita: etiam in Thebalis descriptione.

12 Teumesso.] ut suprā, et Stephanus. Temisum enim nullum noui. infrā de Tarna in Homero non legitur τέκτων, sed μένων, quod magis quadrat ad ostendendum ubi fuerit Tarna. nolui tamen mutare in Greco.

13 Incolis.] Ex Eustathio Greca correxi. Mox in descriptione Phocidis ὁ γὰρ Δαφνίδης ἢ πῶτα ἢ Δαφνίδης uide ne Phocidis, φακίδης, cum sequatur nunc esse Locrorum. Locus est, ut permulta huius libri, mancus.

14 Quod ortum.] sic emendauit ex epitoma et sensu, et λεωρῶν ποταμῶν scripsi cum eadem Stephano, alijs. Infrā ubi locus mutilatus est, ex ipsa re ἀκτὶς lego, pro ἀκτὶς. et post μέγιστον ἀδίο δὲ πῶτα δὲ. Sed reliqua non coherenti.

15 **Circaprius à Crissæis.]** Lego enim ἡ μὲν ἰστορεῖται ὑπὸ Κρίσσαιων, αὐτὰ δὲ ἡ Κρίσσαι ὕδατος. Sunt et alia mutilata, sensu interim utrunque liquente: quem conatus sum in uersione exprimere, pro χείρην, χεῖρα legi.

16 **Aphetoris lîmen.]** Cùm correxissem sic è cōiectura, inueni deinde apud Eustathium in uerba Homeri citata sic legi. Reliqua sine libro emendare non licet. Τῶν δὲ ῥῶν.] Fortasse τῶν δὲ βωμῶν. τῶν μὲν, de Delphici pecunijs et opibus uide Diodorum Siculum lib. 16. et alios. Machereum alibi Macarium legi, nisi memoria labor.

17 **Κακὶ μοῖς καὶ ῥῶν.]** Locus lacet, uidetur de κακὶ μοῖς scriptum fuisse, et sensus hic esse: dactylum laudando Apollini, iambum insectando serpenti Pythoni inseruuisse: nam ad maledicta et conuitia iambum esse aptissimum, unde ἰαμβίζειν sit proscindere maledictis. nota est Archilochi historia. Vide etiam Suidam in ἰαμβῶν.

18 **Thucydides Megaram.]** Hec liquidò falsa intelliges, si 2. lib. Thucydidis intuearis. Ego monere possum, corrigere uel non possum, uel non audeo. De Ambryso et Amphryso diximus alibi. De Daulide et alijs, uide Eustathij in Boeotiam. maxime de Cyparisso. Ego in uersione sum secutus, quod uidebar mihi ineri posse. Quod infra in Elatee descriptione Thessaliam pro mari (Θεσσαλίαν ἀντὶ θαλάσσης.) posui, nemo reprehendet, qui superiora legi, et situm Elatee considerauit.

19 Hoc epigramma sic corrigendum duxi, unica cantum syllaba de meo adiecta. Locus de Eleis Opuntijs non coheret.

20 **Nam & hzc à densitate.]** Inclusi hæc Parenthesi. Nam Eustathius quidem non ad Scarphen, sed ad Tarphen, quæ alia Homero est à Scarpha, disertè refert, et uox Τάρπη non huic sed illi concinit. tamen

idem Pharyga ait postmodo dictas, quæ olim fuerit Scarphe. In Stephani epitoma Pharyga cum Tarpha, eadem habentur. idque bis in Τάρπη, et in Φάρυγας planè contra quàm Eustathius habet.

21 **Inter Trachinem.]** Μεταξὺ αὐτῶν pro αὐτῷ scripsi, et ad Trachinem retuli. situs quidem congruit, et ἡ ἐκείνη de Achille accepi. hæ sunt coniecturæ de locis non integris, nam Θεργαπύδων quidem facile fuit mutare, et rectè legitur apud Eustathium. Infra μελίτραια scripsi, quia supra μελίτραις fuerunt nominati, et sic Stephanum habet. Hoc semel dictum uolo atque intellectum: quoties non coherbat oratio, aut diuinare pigebat, me asteriscum uersioni adiunxisse.

22 **Antronis asinus.]** Pro ὅς ἐν ἐν legit etiam inuertes. Antronij asini proverbium explicant et Eustathius, et Suidas, et Diogenidum: atque hic quidem de magnis feris, ignauisq; accipit, quod Antrone magni asini nascerentur. Alij de iisdem, et ad uidendum aptis: quod molares lapides qui asini dicuntur, ibi commodè reperirentur. Notum est sacrarum litterarum ἐν ἐν μυλῶν Matib. 18. et Alibi. Fieri potest, ut Strabo mentionem proverbij fecerit, aliterq; id explicauerit. Sed nescio quid hæc ad ἐργα ὑφαιλάσθαι: aut quid hoc ipsum sibi uelit. Διονυσίου in δῶο νουρίσσει mutare libuit, cùm id etiam interpreter fecisset. In sequentibus etiam uerba non coherant. Totum hic liber miserrime est adfectus.

23 **Hodie Ominium.]** Sic interpreter etiam legit. Ego ex Eustathio restitui quod Græco defuit. Infra legitur galea Μέρων, cùm sit Merione. Lapsus memoria, aut librarij, uersus ex Homero impleni. Inferius è consensu Strabonis et Stephani codicum Ἀγυρῶν pro Ἀγυρῶν reposui.

FINIS.

Z 4 STRA

καὶ οὐ μάλιστα ὠνομάσθω. Σιωπῆται δὲ τῇ
ἐπιφάνῃ ἢ Χαλκιδεῖα μέλισσα, κυρτῶτι
σσιπῆσθαι πῶς οὐ ἢ τῶν Ἀνελιδεῖα τόπων
ἐν βοιωτίας, καὶ ποιεῖται ὁρμυρίον, πῶς
δ' οὐκ ἀπαιτῶν ὁρμυρίων. χρὸν δὲ π, καὶ
περὶ τῶν ἀντιπόρθων ἀλλοις τόπων ἵα-
τάμεν τῶν ἡπείρου καὶ ἢ τῶν ἡδὺν ἐφ' ἐ-
καστῶν τοῦ Εὐρείου τὰ τε γῆρας καὶ τὰ ἐκ-
τός· εἰ δὲ πὲρ Ἀλκίπαια, καὶ πῶς δὲ ἀφ' ἑ-
σπέρων. Καὶ πρῶτον, ὅτι ἐν βοιωτίας τὰ κοί-
λα λεγούσι τὰ μεταξὺ Ἀνελιδεῖα καὶ ὁρμυ-
ρίων γόραιοις τόποις. κοιλποῦται γὰρ ἡ παρὰ
λαίαν, πηλοῖα ἐξέχεται δὲ τῇ Χαλκιδεῖ. κυρτῶται
πάλιν πῶς τῶν ἡπείρου. δ' ὁ μόνον ἢ μάστις
ἐκλίνου ἢ πῶς, ἀλλὰ καὶ Ἀβαντες. Εὐβοί-
α καὶ ἐπὶ τῶν δ' ποικιλῶν, οὐκ ἀπ' αὐτῆς Εὐ-
βοίας οὐδ' ἐπὶ τῇ ἑρκαρῇ, ἀλλ' Ἀβαντες αἱ.
Οἱ δ' Εὐβοίαν ἔχον μέγιστα πινύοντες Ἀ-
βαντες.

τῷ δ' αὖ ἄβαντος ἔπειτα.

οἱ δ' Ἀρκεσίτας δὲ Ἀβας τὴν Οὐα-
 κίαν θράσκει ἐμβαδόντας ἐποικῆσαι τὴν
 νῆσον, καὶ ἐπονομάσαι Ἀβαντες τοὺς ἑ-
 γρητες αὐτῶν. οἱ δ' ἀπὸ ἡρώθ' φασί. ἡ-
 δάπορ καὶ Εὐβοία ἀπὸ ἡρώϊνης. τὰ γὰρ δὲ
 ἡρώπορ βοός αὐλὴ λέγεται. τὴν αὐτοῦ γὰρ τῆ
 πῆς λίγα ὄν τετραμμένη παραλίᾳ, ὅπου
 τὴν ἰωτικὴν φασιν ἔπαφον, καὶ ἡ νῆσος
 ἐπὶ τῇ αὐτῆς ἀπίας ἔχει ὅσον τὸνομα, καὶ
 ὄχι δὲ ἐκαλῆτο ἡ νῆσος. καὶ ἐστὶν ὁ μόνυ-
 μον αὐτῇ τὸ μέγιστον τῶν νήσων δὲ ὡν. Καὶ
 Ἰλλοπία δ' ὠνομάδου ἀπὸ Ἑλλοπῶ τῶν ἰ-
 ων. οἱ δὲ Αἰάκων καὶ Κόδων ἀδελφὸν φα-
 σιν, ὅς καὶ τὴν Ἑλλοπίαν ἵπσαι λίγεται
 χροῖον γὰρ τῇ θείᾳ καλῶν. τῇ Ἰσιαιών-
 τῃ πῆς τῇ Τελιδείᾳ ὄρεα, καὶ τὴν Ἰσιαι-
 ῶν πῆς σκίαν καὶ τὴν Πριάδ' αὐ καὶ Κά-
 ρενθον, καὶ Αἰδελφὸν καὶ Ὀροβίαν, γὰρ ὡς μαν-
 τῶν ἡν ἀφ' οὗ ἐστὶν ὡν. ἡ δὲ μαντῶν καὶ
 τῇ Σελινουσιῶν Ἀπόλλων. κατὰ κλισίαν
 δὲ τὴν Ἰσιαιῶν οἱ Ἑλλοπῆς, καὶ ἠνέστησαν τῇ
 πόλιν Φιλισίδου τῇ τυράννον διαβάντες
 μετὰ τὰ Λαυκτικὰ. Δημοδοκίης δ' ἔσθ'
 Φιλίππου κατὰ τὴν Ἰσιαιῶν τυράννον φασί καὶ
 τῶν ἑρετριῶν τὸν Φιλισίδην. ἔτι γὰρ ὠνο-
 μάδου ἔσθ' οἱ Ἰσιαιῆς, καὶ ἡ πόλις αὐ-
 τῇ Ἰσιαιῆς ὀρεός. οἷοι δ' ἔσθ' Ἀθωαίων ἀ-
 ποικισθῆναι φασί τὴν Ἰσιαιῶν ἀπὸ τῇ δ' ἡ-
 μου τῶν Ἰσιαιῶν, ὡς καὶ ἀπὸ τῇ ἑρετριῶν
 τὴν ἑρετρίαν. Θεόπομπος δὲ φασί Πρί-
 κλεους χερουκίου τὴν Εὐβοίαν, ὅτι Ἰσιαι-
 ῶς καὶ ὁμολογίας ἐς Μακεδονίαν μεταστῆ-
 ναι, διὰ χιλίους δ' ἄθωαίων ἐλθόντας τὴν ἑρετριῶν οἰκῆσαι, δ' ἡμὲν ὄντα πρότερον τῇ Ἰσιαιῶν. καὶ τῇ ἑ-
 ρετριῶν.

κατὰ τὰ Χαλκιδίαι· ἐπεὶ δ' ἡ Χαλκίς μητρόπο-
 λιν ἔσθ' ἐν τῷ τρόπῳ τινὲς, ἐπ' αὐτῇ ἔσθ' ἐν
 εἰπω ἰσομενέας. ἀμφότεραι δὲ πρὸ τῆς Τρωϊ-
 κῆς ἐπ' Ἀθηνάων ἐκτίσθαι λέγονται· καὶ
 κατὰ τὰ Τρωϊκὰ Λιανός, καὶ Κόδρος δ' Ἀ-
 θηνῶν ἱερουργόντων, ὁ μὲν, τὴν ἑξέτηριαν ἡ-
 κησι, Κόδρος δὲ τὴν Χαλκίδα. καὶ τῶν Λι-
 ἀων δὲ πρὸς ἐπὶ τῇ Πρωθίου στρατιᾷ κα-
 τίμενα ἠντιμενέσθαι, τὸ δὲ πάλαιον καὶ Ἀ-
 ραβδὸς οἱ Κάδμος συνεισβαίνοντες. Αἱ δ' οὖν
 πόλεις αὐτὰς διαφρόντως αὐξήσασθαι, καὶ
 ἐκτελείας ἔσθαι ἀφισιλόγους αἰς Μακεδονί-
 ας. Ἐξέτηρία μὲν γὰρ σιωπῆσι τὰς πόδας
 Παλλήων, καὶ τὸν Ἀἰῶν πόλιν. ἡ δὲ Χαλ-
 κίς τὰς ἐπὶ Ὀλυμῶν, αἰς Φίλιππος δὲ Λυ-
 μῶνατο. Καὶ τῇ Ἰταλίας δὲ καὶ Σικελίας
 ποταχωρεῖ Χαλκιδέων ὄριον. Ἐπελὶς αὖ
 αἱ ἀφικαίαι αὐταὶ καθάπερ ἑρῆκην Ἀρσο-
 τέλης, ἡνίκα ὁ τῶν ἱπποβοτῶν βαλουμένον
 ἐπικερύσει πολέτεια. πείσθαι γὰρ αὐτῆς
 ἐποπτικῶν, αἰσθητικῶν ἀφροντῶν.
 καὶ δὲ τὴν Ἀλεξάνδρου διαβόσκον, καὶ τὸν
 ποταχόν τ' ὀλίγας πύξιναι, γινώσκοντες
 λαβόντες τὸν τε Κανόνον, καὶ τὸν Εὐει-
 πον, ὡς ἔσαν τῶν τῆς γαλῶν πύξιναι, καὶ
 τῆς καὶ πύλας. ὡς ἔκαστος δὲ τῶν
 Χαλκιδέων πόλιν τὸν Ἀλάντων βαλου-
 μένον πεδίον. γὰρ δὲ τὸν τῶν δόμων ὡς
 αὐτῶν εἰσὶν ἐκβολαὶ πρὸς θοράκην νύσων
 θυφῶν, οἱ ἐξήγατο καὶ Σύλας Κορήλιος
 ὁ τῶν Ρωμαίων ἡγεμὼν. καὶ μέγαλον δὲ
 ὑπᾶρχε θαυμαστὸν Χαλκιδέων, καὶ οἱ δὲ τοῦ
 οὐνοῦ, ὁ πρὸς ὅχον ἰσοπύξιν αἰμαχῶν, συμβα-
 λον. καὶ μὲν τοὶ ἀμφότεροι ἐκτελείοντες. ἔστι
 δὲ καὶ ἄλλα ἡ Εὐβοία οὕτως, καὶ καὶ
 δ' ἡ πόλις τὸν ποταχόν, καὶ δὲ τοῦ ποτα-
 χῶν ὑποφορὰς, καθάπερ καὶ ὡς οὐκ αἰ-
 ῶνι τοῖσι, πόλις ὡς ἐμνήσθην ὡς πλὴν
 ὄντων πρόφορον. ὑπὸ τοῖον δὲ πᾶν καὶ
 ἡμῶν καὶ τῆς νύσων πόλιν καταποδῶναι
 ἀρχαῖα, ὡς ἐμνήσθην καὶ ἀρχαῖα γὰρ
 ποταχῶν Γαλακῶν.

Εὐβοῖδα καμπὴν ἐμφὶ κλυαίου Διὸς
 Ἀχτῶν, ἵατ' αὐτὴν τύμβον ἀθλοῦ Λίχα.
 Καλὴς δ' ἐομνύμεος λίσσεται καὶ γὰρ Λίτα
 Λία.

Καλὴ δ' αὖτ' ἐγγύχαιον, Καλοῖσιν αὖτε πι-
πτόσιν,
καὶ οὐ τῇ γὰρ ἡλῆα.

Βαν δ' ἐπὶ παρὰ Κροκίους καὶ Χαλκίδα πει-
ρήσαν,

*οὐκ ἔστι Τυλίμαχον ἀπὸ τῶν παρὰ Νίσσοις πλὴν οἰκίαν· Εἰρηρίας δ' οἱ μὲν, ἀπὸ Μακρί-
του γι Τελφυθίας ἐπισημειώσασιν ὅτι Εἰρηρίας· οἳ δ' ἀπὸ τῆς Αδώνουσι εἰρηρίας, ᾧ νυν*

demta Chalcide, maxima. Tum Chalcis metropolis ac caput insulæ quodammodo, supra ipsum sita Euripum. ambæ ante bellum troianum conditæ ab Atheniensibus dicuntur. Post bellum Troianum Aælus & Cœthus Athenis profecti, ille Eretriā, hic Chalcidem incolis frequentauerant. Sed & Aëolensium quidam ab expeditione Penthesi in insula ista manserunt: antiquitus etiam Arabes qui cum Cadmo traiecerunt. Hæ urbes maiorem in modum auctæ, colonias etiam insignes in Macedoniam miserunt. nam Eretria urbes circa Pallenam & Atho condidit, Chalcis Olyntho uicinas, quas Philippus deleuit. Quin & in Italia & in Sicilia multa sunt Chalcidensium domicilia. Colonias istas deductas fuisse Aristoteles dicit, quo tempore Hippobetæ qui dicebatur temp. tenebant, hi enim Chalcide summam rerum optimatum imperio gerebant, censu lecti. Quo tempore Alexander in Asiam transiit, moenia etiam Chalcidis ciues auxerunt, intra ea Canethum & Euripum recipientes, ac ponti tures imponentes, murumq; & portas. Supra Chalcidem situs est campus: Lelantus, in quo aquæ calidæ erumpunt ad sanandos morbos aptæ, quibus etiam Cornelius Sylla Romanorum imperator est usus. mirabile etiam metallum æris & ferri commune ibi fuit, quale negant alibi existisse. nunc utrumque intercidit. Vniuersa Libœa terræ motibus est obnoxia, maxime apud fretum: ac recipit uentos subterraneos, sicut & Boeotia, & alia loca, quorum supra copiosa est factio mentio. Tali quidem casu urbem insulæ cognominem ferunt absorptam fuisse, cuius meminit in Pontio Glauco etiam Aeschylus:

Euboida flexum circa Cenat' Iouis
Actam, sepulcrum ponè infelicis Lichæ.

Est & in Aetolia Chalcis:
Chalcidali toreamque, & saxosam Calydo. *lib. 8. 64. 2.*
nem.

& in Elea quæ nunc dicitur regione: Odyss. non
Tum præter Crunos, Iaxosam Chalcidaque citat.
ibant,

Telemachus cum suis, nimirum cum Ne-
store domum euntes. Eretriam sunt qui de-
ductam aiunt coloniam à Macisto Tiphylie
ab Eretria. alij ab Atheniensi Eretria, quæ nunc
est

Θ- ὅς τιν' οἶκισιν. Ἐριτρίας δ' οἱ μὲν, ἀπὸ Μακί-
 ριτρίας. οἱ δ' ἀπὸ τῆς Ἀδώνισιν Ἐριτρίας, ἢ συν-
 ὄντων

καὶ ὁ κόντος ἀμφοτέρω παρ' ἑσέας ἐποδὶ
δ' αἰσι. καὶ γὰρ συστὰς ἰὼν χροῖμα δα, καὶ κόν-
βολουῦτα. ὁ πέρ κ' αἰσπερὶσα δ' αἰσπερ, καὶ
ὁ υἱός. οἱ δ' εὐβοῆς ἀγαθοὶ ὑπερβαῖν πρὸς
μάχῃ τὴν πεδίων, ἢ καὶ συστὰς ἰὼν λίγυτ'
καὶ ἐκχερός. δ' ὁρασι δ' ἑλόντων δ' ὀρεκτοῖς,
ὡς φησὶν ὁ ποιητής.

Λιχματὰι μεμαῶντων ὀρεκτοῖσι μελίσσει

Θωρηκας ῥήσας αἰν.—

ἀλλοίωμ' ἴσως ὄντων τῶν παλῶν, οἷαν
ἐκός αἰν τὴν πεδία δ' αἰσπερ, ὡς φησὶν ὁ
ποιητής, οἱ δ' ἐπὶ πεδίοις πᾶσαι ἀχλὺς,
καὶ ὁ πᾶν,

Δονεὶ δ' ὠπτιζοῦσθαι οὐκ ἔλαθ' οἱ
εἶναι.

Ὡς παλῶν λίγυτ' ὀρεκτοῖσι καὶ οἱ μοτομα-
χρῶνται τῶν πεδίων χροῖμα δα, ὀρεκτοῖσι
σκηνοῦνται πρότερον. ἔτα αἰν τὴν πεδία δ' αἰσπερ
ὀρεκτοῖσι. ἐγχερός δ' αἰσπερ οὐκ οἱ ἐπὶ χροῖ-
μα δα, ἀλλὰ καὶ δ' ὀρεκτοῖσι ἐκχερός ὡς
φησὶν.

Οὕτως ἔαυ' χαλκίης, λύσι δ' ἑλόντων.

Τοὺς μὲν οὖν εὐβοῆς τούτῳ ὧς πρό-
π' αἰσπερ ὀρεκτοῖσι. καὶ δ' αἰσπερ τῶν
καὶ πᾶσι λίγυτ', ὡς

Ὁ γὰρ σφῆν πεδίων ὑσμίνης ὄρεκτοῖσι με-
λίσσει.

Ἄλ' ἀρὰ πόροισι καὶ ἐπὶ πεδίοις αἰν τῶν
ἴλιον δ' αἰν τῶν πεδίων.—

Παραφύεται δ' αἰσπερ ὀρεκτοῖσι ἀλ-
γιδύσι.

Ἰπποὺς θησαυρίζον, λακταλαμνοῖσι δ' αἰν τῶν
καὶ πᾶσι,

Ἀνδρῶν δ' οἱ πίνουσιν ὕδαρ ἰσθμῶν ἀριδύ-
σας.

Τοὺς χαλκίης λίγυτ' ὡς ἐλόντων, ἐκ
γὰρ ὀρεκτοῖσι. αἰσπερ δ' αἰν τῶν εὐβοῆς πο-
ταμοὶ Κίριος, καὶ Νίλιος, ὡς αἰν τῶν πεδίων
πίνοντα πρέβατα λακταλ γίνονται, αἰν τῶν
δ' ἐλόντων. καὶ πόρι τῶν Κράθιν δ' αἰν τῶν
ποιοῦντων π' αἰσπερ αἰν τῶν. τῶν δ' ἐκ Τροίας
ἰπποῖντων εὐβοῆς πᾶσι, ὡς ἰπποῖντων
ἐκ πεδίων αἰν τῶν. οἱ καὶ δ' αἰν τῶν μακί-
δονας πόρι τῶν αἰν τῶν, συμπολεμί-
σαντες πᾶσι ὑποδεδωμένοις, καὶ ἐκίσαν πᾶσι
λίγυτ' εὐβοῆς. καὶ δ' αἰν τῶν Σικελίας εὐβοῆς,
χαλκίης τῶν ἐκ αἰσπερ, καὶ γέλωτ' αἰν τῶν
αἰσπερ, καὶ ἐγχερός φρονέον Σαρανθοσί-
ων. καὶ γὰρ Κόρυθα δ' αἰν τῶν Λάμνη τόπος
καὶ εὐβοῆς. καὶ γὰρ τῶν Ἀργεία λόφ' αἰν τῶν.

Ἐπὶ δ' αἰν τῶν Θεσσαλῶν, καὶ ἰσθμῶν,
τὰ πᾶσι αἰσπερ αἰν τῶν, καὶ ἀκαρναῶν

Iam cum post Theffalos & Histiores uersus occasum sint Aetoli, Acarnanes,

Aa ac Atha-

& contus utrique inseruit usui, quæ & com-
minus, & missili res geritur. idemque sarissa
præstat & pilum. Euboenses autem ualebant
stataria pugna, quæ conferto pede & com-
minus peragitur. hastis enim utebantur por-
rectis, ut Homerus ait.

Pugnaces, hastis intentis qui cupiebant
Rumpere thoraces—

Iliad. A. 43.

cum, ut apparet, missiles alterius generis
fuerint hastæ, qualis Achillea fraxinus Pel-
ias, quam uibrare & conijcere solus Achilles
poterat. & qui dicit,

Tantum hasta iaculor, quantum haud æqua
re sagitta

Odys. A. 119.

Quisquam alius ualeat:

missilem hastam intelligit. & qui singula-
ri certamine congregiuntur, primum hastis
missilibus rem gerere scribuntur, deinde ad
gladios uentre. Comminus autem pugna-
ces dicuntur, non modò qui gladio utuntur,
sed & qui collato pede hastam manu tenen-
tes pugnant. ut de illo dictum est,

Aerato ferijt conto, missitq; sub umbras.

Iliad. A. 469.

Hunc ergo pugnandi morem Homerus
Euboensibus tribuit. De Locris autem con-
traria scribit:

Nam non comminus hi pugnam fixo pede
inibant:

Iliad. I. 713.

Arcubus & fundæ freti sed tortili habena

Ad Troiam fuerant & proelia dura profecti.
circumfertur etiam datum Aegienibus o-
raculum:

Theffalicus præcellit equus, mulierq; La-
cæna,

Virq; bibens sacrae liquidos latices Are-
thusæ.

quo Chalcidenses optimi prædicantur,
quorum est Arethusa. Eubœæ porro flumi-
na sunt Cirenæ & Neleus, è quorum altero
bibentes oues albæ fiant, ex altero nigræ. quæ
le aliquid etiam apud Crathin euenire mo-
nuimus. Caterum Euboensium è Troia re-
deuntium quidam cum in Illyricum excidisset,
& inde per Macedoniam domum con-
tenderent, apud Edessam subsederunt, naua-
tæ hospitibus in bello opera urbem Eubœæ
am condiderunt. Fuit etiam in Sicilia Eu-
bœa, à Chalcidenfibus ibi degentibus condi-
ta, quæ à Gelone ciuib; eiectis facta est ca-
stellum Syracusarum. Sed & in Corcyra, &
in Lemno locus fuit Eubœa, & collis quidam
in Argiua ditione.

[illegible]

ubi Stratus est, & Trachinium optimo solo. acquisita, quæ Locris est contigua, Naupactum uersus & Eupalium, asperiore solo & steriliore, usque ad Oetram & Athamanes; reliquosque & montes & gentes uersus septentrionem circumpositas. Aetoliæ maximus mons est Corax, Oetæ conterminus. de reliquis in medio † Aracynthus, iuxta quem recentiore cōdidere Pleuronem incolæ, antiqua omiſſa, quæ Calydoni uicina solo ubere & plano iacebat, cūm regionem eam uastaret Demetrius cognomento Aetolicus. Supra Molycriam Taphiassus est & Chalcis, montes non exigui sanè, quibus impositæ sunt urbes Macynia & Chalcis monti cognominis, quā alij Hypothalcidem appellāt. est & Curium antiquæ uiciniū Pleuronī, unde Pleuronios Curetas fuisse nominatos quidam sunt opinati. Euenus autem fluiuius oritur è Boixis, qui sunt in Ophiensibus Aetolica natio, ut & Eurytanes, & Agræi, & Curetes, atque alij. fuit autem initio non per Cureticam, quæ cum Pleuroniam est eadem: sed per orientalem potiùs regionem præter Chalcidem ac Calydonem. deinde in campeſtria antiquæ Pleuronis reflexus, cursu uersum occasum mutato ad ostia & meridiem se conuertit. antè Lycormas fuit nominatus. ibi Nessus portitor loci constitutus, ab Hercule fuisse occisus fertur, cū in transuehendo uiolare Deianiram esset conatus. Olenum quoque & Pylenam Homerus nominat urbes Aetolicas. de his Olenum Achaicæ cognominem Aeolenses diruerunt; recentiori propinquam Pleuronī. de loco Acarnanes litem mouerunt. Pylenen autem transtulerunt in superiora loca, mutato & etiam nomine Proschium dixerunt. Hellanicus harum quoque historiæ ignarus, ita eas commemorat, ac si in pristino statu existerent. idem postmodò, & post reditum etiam Heraclidarum conditas Macynium & Molycriam inter uetustas refert: plurimum in tota ferè descriptione usurpans; leuitatis. Vniuersè ergo hæc dicta sint de Acarnanum regione, & Aetolorum. addenda sunt autem hæc de ora maritima, & insulis ante eam sitis. Si à faucibus initium sumas, & Ambracio sinu; primū Acarnaniæ oppidum est Actiū. idem autem nomen gerunt Apollinis Actij tem-

Ἀλυσέην καὶ Λευκάδιον. διώκεσθαι δ' οὐ
τῇ Ἀκαρνανίᾳ πάντους μετὰ τῷ πατρί.
τοῦτο αὖ ἐπανύμους τὰς πόλεις Ἐφορος
λεγεῖν δοκεῖ. Κεφαλληνίας δ' ἐνὶ νῦν, αὖ ἐν
Ῥινίου Ῥι κεφαλληνίας λεγούσιν. Ὀμηρος
δ' πάντας αὖ ἐπὶ τῷ ὄδῳ ὄδῳ, ὡς αὖ ἐν
οἱ Ἀκαρνανίδων ἀπὸ γὰρ.
ἀντάρ ὄδῳ αὖ ἐν Κεφαλληνίας.
οἱ δ' ἰθάκην ἔχον καὶ Νηριτον ἀνοσίφυλ
λον.

τοῦ τῶν ὄδῳ ἀπὸ γὰρ. ὡς καὶ
οἱ δ' ἐκ Δουλικίου Ἐχινάδων ὄδῳ
καὶ αὐτῷ τῷ Δουλικίου τῶν Ἐχινάδων
ὄντῳ. καὶ

οἱ δ' ἀπὸ Βαπρασίου τῆ καὶ Ἠλίδος
τῷ Βαπρασίου ὄντῳ.

οἱ δ' Εὐβοίαν ἔχον καὶ Χαλκίδα τ' Εἰρε
τρίαν τῆ.

καὶ τέτατον Εὐβοίᾳ ὄντῳ. ὡς
Τρῶες, καὶ Λύκιοι, καὶ Δαρδάνιοι—

ὡς καὶ ἐκ τῶν Τρῶων ὄντῳ. Ἡλὼ μ
τὰ γὰρ Νηριτον φησὶ,

καὶ Κροκύλην φημιοντο, καὶ Αἰγίλιπα τῆ
χῆαν.

οἱ τῆ Ζακύνθου ἔχον, καὶ ὅς Σάμον ἀμφ'
φῆμιοντο.

οἱ τ' Ἠπείρου ἔχον, καὶ ἀντιπείρας φῆ
μιοντο.

Ἠπείρου ἡ αὖ τῆ ἀντιπείρας τῶν νῆ
σων βυλίου λίγων, ὅμα τῆ Λευκάδος καὶ

τῶν ἡλίων Ἀκαρνανίαν συμπελαβῶν βῆ
λόμην, πρὶν ἢ ἐν τῇ λίγῃ.

Δωδεκὰ φῆ Ἠπείρου ἀγίλας, πῶς πῶς ἀμ
λων.

τάχα Ῥι Ἠπείρου τῆ Ἐπάλαιον μέχρι
δ' αὖ ὁ δ' ἔστιν ὅτι, ὅτι ὁ δ' ἔστιν ὅτι ὁ δ' ἔστιν ὅτι

Ῥι λεγομένης. Σάμον δ' ἐν τῇ νῦν Κεφαλα
νίαν, ὡς καὶ ὅταν φῆ.

Ἐν πορθμῷ τ' ἰθάκης τῆ Σάμοιό τῆ πα
λαιότατος.

τῷ γὰρ ὁ δ' ἔστιν ὅτι τῶν ὁμωνυμῶν διέστα
ται, ὡς οὐκ ἀπὸ Ῥι πόλεως, ἀλλ' ἀπὸ Ῥι νῆ
σων πῶς τοῦτομα. τετραπόλις γὰρ οὐ
σης τῆς ὁμοῦ, μία τῶν τετάρων ὅτι ἡ καὶ

Σάμον καὶ Σάμον λεγομένην λεδοκῆτορον
τοῦτομα ὁμωνυμοῦσε τῇ νῆσῳ. ὅταν δ' αἰ
πρ.

ὅταν γὰρ ὁ δ' ἔστιν ὅτι ἀνταρτίσιν ἀρῖσι
Δουλικίῳ τῆ Σάμον τῆ καὶ ὕλην Ζακύν
θου.

τῶν νῆσων ἀνταρτίσιν ἀνταρτίσιν ἀρῖσι
δ' αὖ, ὅτι Σάμον λεγομένην τῇ νῆσῳ, ὡς πρὶν.

non obscurum est quin recensionem insularū instituat, ac Samen appellet quā a
Aa 3 liās

dit fuisse Alyzeum & Leucadium, qui in A-
carnania cum patre imperauerint: unde E-
phorus urbes horū cognomines censet. Ho-
die Cephallenes eos dicunt, qui ex insula
sunt Cephallenia. at Homerus id nominis tri-
buit omnib. Vlissi subditis, inter quos sunt
etiam Acarnanes. Sic enim loquitur.

Ipse Cephallenas fortes ducebat Vlisses,
Qui coluere Ithacen, & Syluis Neriton a-
ptam.

liqd β. 631.

montem notans in ea insula insignem. ut
cum ait,

Quique ē Dulichio censentur, Echinadibus. *ibid. 633.*

quae:
cum de Echinadibus insulis una sit ipsum
Dulichium. item.

Tum qui Buprasium, quiq; Elida:— *635.*

cum sit in Elide Buprasium. rursum

Euboeae ciues, & Chalcidis, Eiretriaeq; *536.*

cum sint in Euboea hae urbes. sic etiam

Troës, ac Lycij, tum Dardani:— *Iliad. 9. 486.*

qui & ipsi Troës sunt. Caterum post Ne-
ritum ait:

Et Crocyaea tenebant, Aegilipisq; salebras.

Quiq; Zacynthon habebant, qui coluere Sa-
mumq;

Epirumq;, uel oppositas ad litora partes:

Epirum hic uocat oppositam insulis con-
tinentem, ut una cum Leucade reliquā com-
plecteretur Acarnaniam. de qua etiam sic
scribit.

Iam bis sex armenta, greges totidemque te- *Odys. 8. 100.*

nebat

Epirus.—

fortē, quia Epirotica regio antiquitus eo
usque pertingeret, communique uocabulo

Epirus diceretur. Samum porro eam appel-
lat, quae hodie est Cephallenia, ut cum in-
quit:

Qua Samon, atque Ithacam spacio mare di- *Odys. 4. 671.*

uidit arcio.

ibi enim Samon asperam atq; salebrosam
nominans, eo adiectiuo ambiguitatem di-
stinxit, ut intelligeres non urbem ab eo, sed
insulam notari. Nam cum quatuor sint ur-
bes insulae, harum una est quae Samus ac Sa-
me promiscue dicitur, utrobique idem cum in
sula nomen gerens. Cum uero ait:

Nam quicunque tenent ambitas a quore *Odys. 11. 246*

terras

Dulichiumq;, Samenq;, aptam syluisq; Za-
cynthum,

non obscurum est quin recensionem insularū instituat, ac Samen appellet quā a

Aa 3 liās

τοῦ σημαίνου Κραναιῶν καλῶν. καὶ τὴν ἰ-
δὲν τὴν ἐκ τοῦ λιμενίου.

— Τρηχῆαν ἀπαρτῆρ

Κῶρον αὖ ὀλίγοντι.

οὐ γάρ τις τῶσθ' ἀνσίλειθ', οὐ δ' ἀνσί-
κουμ

Ἄϊθ' ἀνσίλεικται, ἰθάκε δὲ τι καὶ πρὸς
ἐπὶ πασίων. ἔχῃ μὲν οὖν ἀπὸ μέρους τοιαύ-
της ὁ φράσει. ἔφη γοῦνται δὲ οὐ κακῶς.
οὐτὶ γὰρ χαμαλῶν δ' ἐχόντ' ἀπὸ πρὸς τῶν
ταῦτα, ἀλλὰ πρὸς τὸν πᾶν ἐχόντ' ἐχόντ'
τοῦσιν αὐτοῖς. οὐτὶ παντοφράτῳ ὑ-
φαλοτάτῳ, ἀλλὰ παντοφράτῳ πρὸς ῥέ-
φον, οἷον ἐπὶ πᾶσι ἐχόντῳ τῆς πρὸς
ἡλίου πρὸς ἀρκῆν. ὅσοι γὰρ βούλονται λίγα
τὸ πρὸς ῥέφον, τὸ δ' ὅσον πρὸς νότον.
— Ἄϊθ' αὖ ἀνσίλεικται πρὸς αὐτὸν ἀνσίλεικται.

τὸ γὰρ αὐτὸν, πρὸς τὸν καὶ χροὶς ὅσον. ὅσον
τῶν μὲν αὐτῶν πρὸς νότον ἀνσίλεικται, καὶ
ἐπὶ τῶν πρὸς ἀρκῆν, ἔλθ' ἰθάκε ἐχόντ'
ὅσον πρὸς ἀρκῆν. ὅσον δ' ὅσον λίγα τὸ νότον.
οἷον μέρους, καὶ γὰρ τῶν δὲ φανερῶν.
ἔλθ' αὖ δ' ἔλθ' ἰθακῆς πρὸς αὐτὸν ἀνσίλεικται.
ἔλθ' αὖ δ' ἀνσίλεικται πρὸς αὐτὸν ῥέφον ἀρκῆ-
ν.

καὶ ἐπὶ μέλλοντι τῶν δὲ.

Ἄϊθ' οὐ γάρ τις ἰθακῆς ἐπὶ ῥέφον, ἔλθ'
ἐπὶ αὐτῶν,

οὐ δ' ἐπὶ αὐτῶν φανερῶν ὅσον αὐ-
τῶν γὰρ,

οὐ δ' ἐπὶ αὐτῶν.

ἔλθ' αὖ γὰρ δ' ἐφάκει τὰ πᾶσα καλῶν-
τα, τὴν αὖ δὲ χροὶς τὸ νότον μέρους. ἔλθ'
δὲ πρὸς τὸν ἑαυτοῦ. ἀλλὰ βέλῳ τὴν κα-
τὰ τὴν πρὸς τὸν ἑλίου νότον αὐτῶν ἐφά-
κει τὸν ἀρκῆν μέρους. ὅσον αὖ γὰρ πρὸς
τῶν οὐρανίων πολλῶν βούλονται σημαίνου
ὁ λόγος, οὐκ ἐφίλῳ ἐπὶ τῶν πρὸς
μέλλοντι. δ' αὖ γὰρ πρὸς πᾶσι συναφῇ καὶ
αὐτῶν ἡμέρας, αὐτῶν γὰρ συμβαίνει, παρα-
νοῦνται, τὰ δ' οὐρανία ἀλλὰ πρὸς αὐτῶν πρὸς
ἐν, πρὸς μὲν αὐτῶν μέλλον, ἢ ἄλλον παρα-
νοῦνται ἡμέρας, ἢ ὅσον τὸν νότον. ὅσον δὲ οὐ δ' αὐ-
τῶν καὶ ἀνατολῆς ἐγκαταλήψῃς ποιεῖν (ὅσον
γὰρ ἀνδρείας οὐκ ἐν συμβαίνει) ἀλλὰ μὲν αὐ-
τῶν καὶ ἀρκῆν. μὲν γὰρ ἀρκῆν ἐ-
πὶ ὁ νότος. τὸν δὲ ἀνσίλεικται, ὅσον
τὴν κατὰ κορυφὴν ἡμῶν γινόμενον, πο-
τε δὲ ὑπὸ γῆς ὄντ', καὶ οἱ ἀρκῆν συμ-
βαίνει βαλῶνται. ποτε δὲ συμβαίνει πο-
τε κατὰ πᾶσι τοιαύτης παρανοῦνται, ὅσον
κατὰ

aliquando supra uerticem nostrum sit, aliquando infra terram, mutantur simul etiam

pluribus eam locis innuit, Kranaën, id est a-
speram nominans: & uiam a portu,

Quæ per frondosum fert semita callem: Odyss. x. 248.

& rursum, Odyss. f. Initio.

Non est aptus equis locus insula, sed neque Odyss. d. 604.

pratis,
Quam mare circumdat, præ cunctis uerò Itha-
ca ipsa.

Ac uerba quidem hoc præ se ferunt: probè
autem interpretantur ea. Non enim humi-
lem hæc accipiunt depressam, sed continentì
uicinam atq; proximam: & supremam non
intelligunt cellissimam, sed ultimam uersus
caliginem, hoc est ultra omnes alias uersam
ad septentriones. id enim uoce caliginis in-
nuit, reliquas uersus meridiem sitas. sic indi-
cam.

Sed reliquæ procul auroram, Solemque tu-
entur:

scilicet longè à continēte uersus Austrum
reliquis iacentibus, Ithaca in propinquo uer-
sus Septentriones. Sic autem ab Homero
meridionalem plagam notari, etiam hi uer-
sus docent.

Siue illæ ad dextram uolitant, quæ lucida So-
lis Iliad. p. 239.

Exoritur lampas: seu la uam, quæ nebulosa
Obducit caligo polum. —

claris etiam hi,

O' focij, neque enim noctis qua parte tene-
bræ Odyss. n. 191.

Nascantur, neque qua roseis aurora quadri-
gis

Vecta diē referat, præceps ubi lampada con-
dat

Titan, quæ curru terram superet ne supino
Nouimus. —

Licet sanè accipere quatuor mundi pla-
gas, si per auroram intelligatur meridiona-
lis: idq; habet quandam speciem. sed præstat
intelligi eam plagam quæ Sol transit, oppo-
sitam septentrionali. Vult enim hac oratione
magnam cœlestium mutationem significa-
re, non nudam plagarum occultationem. O-
portet quippe quouis continuo tempore, si-
ue noctu, siue interdiu, id consequi, cœlestia
autem magis mutantur pro eo atque ad me-
ridiem magis minusue accedimus. eoq; non
ortus & occasus Solis cōprehendunt (cum
fiat etiam sudo cœlo.) sed meridiæ & septen-
trionis mutationes. Nam polus septentrioni
est proximus: qui polus cū moueatur, &

am arctici circuli, & nonnunquam deficiūt
in huiusmodi migrationibus, ut ubi sit plaga
septentrionalis nescias, aut eorum initium.
unde etiam oppositam plagam ignorari ne-
cesse est. Circulus autem lithacæ est stadio-
rum circiter xxc. Atque hæc de lithacæ. Ce-
phallenia autem cum habeat quatuor urbes,
ne illam quidem suo adfecit nomine, quod
nunc habet, neque ullam urbium, Samo si-
ue Same excepta.

curius hodie tātūm
uestigia exstant ad
medium uersus I-
thacam traiectum.
ciues Samæi dicun-
tur. Superlunalia
eius exigua oppi-
da, Proneſus & Cra-
nij. Noſtra ætate
C. Antoni, M. An-
tonij patru⁹, aliam
urbem ibi exſtru-
xit, cū poſt geſtū
Cicerone collega
cōſulatum exſul in
Cephallenia dege-
ret, totamq; ſub ſe
inſulam tanquā ſu-
am poſſeſſionē ha-
beret. non abſoluit
tamen eam, ſed re-
ditū impetrato ma-
iores agitans res, ui-
tam cum morte cō-
mutauit. Non ſunt
ueriti quidam hāc
inſulam eandem cū
Dulichio affirma-

re: alij cum Tapho, & Taphios esse Cephal-
lenios, eisdemq; Teleboas. & Amphitro-
nem dixerunt eo fecisse expeditionem, adsci-
to Cephalo Deionei F. Athenis exfulante:
occupatamq; insulam Cephalo tradidisse: à
quo ea nomen acceperit, urbes autem à filijs
eius sint denominatæ: Atqui hæc non sunt
Homericæ. nam Cephallenæ poëta sub V-
lisse & Laërta ponit, Taphum sub Menta.
Mentes Anchiali sinu filius armipotentis,
Remigio claros Taphios qui tempero iure.

Hodie Taphus Taphiussa appellatur. Hel-
lanicus quoque Homericus non est, Duli-
chium

Καλὴν τι καὶ τοῦτον ἡ Τέρεθ. οὐδ' ἡλλάνικθ' ὁμοεικός, δουλι-

οὐκ αὖ εἰδένος ὅπου ὅτι τὸ ἀρετῆς κέρδιον
οὐδ' εἰς ἀρετὴν ὅτι οὐδ' εἰς ἀρετὴν, οὐδ' εἰς ἀρετὴν
αὐτοῦ γινώσκου. Κύνελος δ' εἰς ἰδέας ὅτι, ὡς
ὁμοῦ ἐστὶν ἐκείνου. πρὸς ἡμῶν ἰδέας τοῦ
τοῦ. Τὸν δὲ κεφαλῶν τὴν τὴν ἀρετὴν
σαν, οὐτ' αὐτῶν ἔρκει τὸν νῦν ὀνόματι, οὐ
τῶν πόλεως οὐδ' αὐτοῦ, πλὴν μὲν ἐστὶν Σά-
μης ἐστὶν Σάμου. ὁ νῦν ἡ οὐκ ἐστὶν ὅτι, ἔχου
δ' αὐτῶν δ' ἀκούει, κατὰ μέτρον τὴν πρὸς

ἰδανυ πρεθμορ.
 οἱ δ' ἀπ' αὐτῆς
 Σαμαῖοι καλῶν-
 ται. αἱ δ' ἄλλαι
 καὶ νῦν εἰσὶν ἐν
 μικραῖ πόλεσι ἡ
 νῆς, πρῶτος θ,
 καὶ Κρανίσι. ἐφ'
 ἡμῶν δὲ καὶ ἄλ-
 λω πθίσκονται
 Γαίθ· Ἀτάνι-
 ος, ὁ δὲ θ· Μαφ-
 κε Ἀττωνίου, ἡ
 νῆκε φυγὰς μ-
 νόμνος κατὰ τῆς
 ὑπατάτου ἡ ἡρ-
 φῆ Κισφρῶσι τοῦ
 ῥήτορος, γ' τῇ Κι-
 φαλλῶσι δι· ῥι-
 ψι, καὶ τῶν ὅλων
 οἴσων ὑπὸ τοῦ ἑ-
 σχου, ὡς ἰδοιμ πε-
 μα, ἐκ ἑφθοσὶ καί-
 τι σιωοικῆσαι,
 ἀλλὰ καὶ ὁσὺ τῶ
 χολμ, πθς ἄλλοις
 μέλοσιν ὄν, κα-
 τί λυσι τοῦ Βι-
 ον. Οὐκ ἔκκεται

δὲ πᾶσι τῶν Κεφαλαιῶν, τῶν αὐτῶν τῶν
 Δουλικῶν φᾶναι. οἱ δὲ, τῇ Τέττῃ, καὶ Τασί
 ονς αὖν Κεφαλαιῶν. αὖν δ' αἰσὼν καὶ Τε
 λιβάας. καὶ τῶν Αἰμωτρύνα δ' ὀφείσκει
 τῶσαι κατὰ Κεφαλῶν τῶ Διόνειος, ὅς Α
 ιδιωῶν φυγάδιθ παραλαβόντιθ. κατε
 χόντα δὲ τῶν ἡθῶν, περὶ αὐτῶν τῶν Κεφα
 λῶν, καὶ ταύτῃ μὲν ἐπὶ πᾶσι μοι ἐκείνου γηο
 ῖσαι; πῶς δὲ πῶς, τῶν παῖδ' αὐτῶν.
 Ταῦτα δ' οὐκ ὀμνεία. οἱ μὲν γὰρ Κεφα
 λῶν τῶν ὀδυσσῆ καὶ Λαέρτῃ, ἢ δὲ Τέ
 ττῃ ὑπὸ τῶν μόνων.

ἡγῶντες Ἀρχιερεῖς ὁσίων ὄντων ἑαυτοῦ ἰσχυροῦ
 υἱοῦ, ἅπας ταπεινοὶ φιληρεμίταις ἐ-
 νίκη· ὁμοεικός, δου- (ἐκείνου)
 χισιν

οὐδ' Εὐρυσυχίης Καλυδωνίῳ δὲ ποιμῆνι.
ἐκ δὲ Σαρδίων ἀπ' ἄκρας.

Κατὰ δὲ τὴν Λιτωλίαν ἢ Ὀλυνθον, ὡς
ἦν τῶν Λιτωλικῶν καταλόγων μνησκται ὁ μὲν
ἐστίν. ἔχον δ' αὐτῆς λαπιταί μόνον ἐγγὺς
τῇ Πλευρῶνι καὶ τῇ Ἀρακύνθῳ. ἡ δὲ
καὶ Λυσίμαχία πλείον ἡφανισμένη. αὐτὴ
τῇ ἑφελῶν πρὸς τὴν λίμνην τῇ νῦν ἢ Λυσίμα-
χία, πρότερον δ' ὕψος. μεταξὺ Πλευρῶ-
νι καὶ Ἀρσινόης πόλεως, ἢ ἡμῶν ἢ τῇ
πρότερον Καλυμῶνι Κονόπῃ, ἡ πόλις δ'
ὑπερῆεν Ἀρσινόης τῇ Πλευρῶνι καὶ τῇ
πρότερον μωακός, ἅμα καὶ ἀλλήλῃς, διφύες
ὑπὸ ἑφελῶν πρὸς τὴν τῇ Ἀχελῷου διαβάσει.
Παραπλήσιον δὲ πρὸς ἡμῶν τῇ Ὀλυν-
θῳ πίπονδον. ὅταν δὲ καὶ τὴν Καλυδωνίαν
ἀπὸ τῆς καὶ πρὸς τῆς, ἀπὸ τῆς ἑφελῶν
δικτῶν. ἔρχεται γὰρ ὅτι τὴν χώραν διέχε-
σθαι δύνανται, τὴν ἢ ἐφελῶν, καὶ ἐπὶ πτόνῳ, τῇ
Καλυδωνίᾳ πρὸς τῆς, τῇ πρὸς τῆς ἑφελῶν
Πλευρῶνι. Νῦν ἢ οὐκ ἐπὶ πτόνῳ, καὶ ἐ-
πὶ πτόνῳ ἐκ τῶν σιωνικῶν πολέμων, ἢ
Ἀκαρνανίαν, καὶ Αἰτωλοί, καὶ ἀπὸ τῆς καὶ πολ-
λὰ τῶν ἀλλῶν ἰδιῶν. πλείον μὲν τοι καὶ
νομὸν σιωνικῶν Αἰτωλοὶ καὶ τῶν Ἀκαρναν-
των πρὸς τὴν αὐτὴν μακεδονίαν καὶ αὐτὴν
ἑφελῶν, ὡς καὶ αὐτὴν πρὸς τῆς ἑφελῶν πτόνῳ
τῇ αὐτονομίας ἀγνοήσαντες. ἐπὶ τῇ καὶ ὁ
μὲν αὐτῶν ὑπὸ πτόνῳ μνησκται, καὶ οἱ ἄλ-
λοι ποικίλοι, καὶ συγγράφαις, καὶ μὲν, δι-
σέμῳς τῇ καὶ δημολογίᾳ μὲν, καὶ δὲ ἢ τῶν
γνωρίμων, καὶ ἀπὸ τῆς πτόνῳ καὶ τῇ
αὐτῇ λεχθῶσι πτόνῳ αὐτῶν ὑπὸ τῆς δὲ αὐτῇ
πρὸς τῆς καὶ τῶν παλαιότερων πτόνῳ
τῶν ἀρχαίων ἐχόντων τῆς, ἢ ὡς πορεύμε-
νων. Εὐδὺς ὡς τῇ Ἀκαρνανίᾳ, ὅτι ἢ αὐ-
τῇ ὁ λαοῦ καὶ οἱ Κιφαλλῶν κατὰ τῆς
σπῆτι, ἔρχεται ἡμῖν. πτόνῳ δὲ κατὰ τῶν
πρότερον, πτόνῳ μὲν ἀρχαίων. οὐκ ἐμολο-
γούμεθα δὲ ἐπὶ πτόνῳ, ὑπὸ τῆς δὲ ἀπὸ τῆς
ταῖς ἡμῖν λέγουσι. Παιονίαν καὶ αὐτῶν.
Θασι γὰρ αὐτὴν Ταφίους καὶ Τυλιθῶν Λι-
γυῶν οἰκῶν τὴν Ἀκαρνανίαν πρότερον,
καὶ τὸν ἡγεμόνα αὐτῶν Κιφαλὸν κατὰ τῆς
δύναται ὑπὸ Ἀμφιτρούνῳ ἐνέον πτόνῳ τῇ
Ταφίῳ νήσῳ, Κυριόσαι καὶ ταύτης τῆς
χώρας. γὰρ δὲ αὐτῇ, καὶ τὸ ἀπὸ τῆς Λυγί-
ται νομιζόμενον ἄλμα τότε πτόνῳ πτόνῳ
δύναται ὡς πτόνῳ. ὁ δὲ ποικίλος ἐπὶ
μὲν ἔρχεται οἱ Ταφίῳ τῶν Ἀκαρνανίων πτόνῳ
ἢ αὐτὴν Κιφαλλῶν καὶ τὸν Λαίρτιον ἐπὶ
δύναται, οὐκ ἐπὶ δὲ ἢ ὡς αὐτὴν τοῖς ἰθακ-
σίῳς λέγουσι, ὡς τῇ δὲ ἢ ὡς αὐτὴν τῇ πτόνῳ καὶ
αὐτῇ, ἢ ὡς αὐτὴν τῇ πτόνῳ, ἢ ὡς αὐτὴν τῇ πτόνῳ.

Non Euryticheis aut Calydonius pastor,
Sed ab extremis Sardibus.

Ad Aetoliam pertinuit etiam Olenus, cu-
ius in Aetolica recensione meminit Home-
rus. nunc uestigia duntaxat eius restant pro-
pe Pleuronem sub Aracyntho. Fuit etiam
Lysimachia in uicinia, ipsa quoque deleta, si-
ta ad paludem quae nunc Lysimachia, olim
Hydra dicebatur. Inter Pleuronem & Arsi-
noes urbem pagus est, qui quondam diceba-
tur Conopa, conditus ab Arsinoe Ptolemaei
secundi uxore eadem & sorore, comode ad-
modum impositus traiectioni Acheloi. Pyle-
nae idem prope usque uenit, quod Oleno. Iam
cum Calydonem saxosam dicit & sublimem
id de regione intelligendum est. Monuimus
enim ditione Aetolica in duas partes diuisa,
montanam & Epicteton (hoc est adquisi-
tam.) Calydoni fuisse assignatam, campe-
stem Pleuroni. Nunc quidem ob continen-
tia bella Acarnanes, Aetoli, ut & aliae gentes,
confectae exhaustaeque animis ceciderunt. plu-
rimum tamen temporis coniuncti cum Ae-
tolis Acarnanes aduersus Macedonas & alios
Graecos, denique etiam contra Romanos
bellum pro libertate sustinuerunt. Sed quo-
niam eorum & Homerus mentionem facit
frequentem, & alii poetae scriptoresque, par-
tim aperte & confessio, partim obscurius;
(quemadmodum iam nunc de nostris sermo-
nibus potest intelligi esse demonstratum.)
adsumamus quaedam de uetustioribus, quae
uel pro principijs usurpare possumus, uel
pro disquirendi occasione. Iniriō iam a nobis
dictum est Acarnaniam fuisse a Laerta & Ce-
phallenibus occupatam. Qui uero ante a te-
nuerint; cum multi dixerint parum inter se
consonantia; satis alioquin aperta relinquitur
nobis quasi arbitrium quoddam de his
ferendi facultas. Aiunt Taphios, & eos qui
Teleboae sunt dicti, principio Acarnaniam
tenuisse: atque principem ab Amphitruone
constitutum Cephalum insularum quae Ta-
pho sunt propinque, etiam Acarnaniam ob-
tinuisse. huic & saltum a Leucata (qui credi-
tus fuit.) hinc primo tribuere, ut dixi. At ue-
ro Homerus Taphios Acarnanibus impe-
rasse, antequam eo Cephallos Laertaue
ueniret, non dicit. amicos Ithacensium fuisse
affirmat. ut aut omnino Homeri aetate non
obtinuerint ista loca, aut ultrò cesserint, uel
in societatem habitationis eos admiserint.

lib. 6. 639.

De Acarnania,
& eius uicinia.

Odyss. 11. 133.
Odyss. 11. 426.

αὐτοῦ ὡς τὴν τῶ Ἄργους ἀπολυσιν, καὶ
 τὴν κοινωνίαν τῶ πολέμου. τὸν μὲν οὖν
 Διομήδης πειθόντα μεταχῆν ἢ στρατέ-
 ας. τὸν δὲ Ἀλκαίον ἄγωνα ποιῶντα μὴ
 φροντίσαι· ἵνα δὲ ἴδῃ μηδὲ κοινωνῆσαι τῆς
 στρατίας μόνους αὐτὸν Ἀκαρναῖας τοῖς Ἑλλη-
 σι. τοῦτο δὲ ὡς ἑκὸς τοῖς λόγοις ἐπακροῦν
 δεύσαντων οἱ Ἀκαρναῖοι, σὺν ἱσθῶντι λέγον-
 τας Ῥωμαίοις, καὶ τὴν αὐτονομίαν παρ' αὐ-
 τῶν ὀφεισάμενα· λέγοντες, ὡς οὐ μετα-
 χοίρει μόνον ἢ ὡς αὐτὸν πηρόντας αὐτὸν ἐκείνων
 στρατίας. οὐ γὰρ ἐν Αἰτωλικῷ καταλόγῳ
 φράζονται, οὐτὶ ἵστα. οὐδὲ γὰρ ὅπως τοῦ-
 τομα τῶτ' ἐμφορῶτο ἐν τοῖς ἐπιστομῇ. ὁ μὲν
 οὖν ἔφορος πρὸ τῶν Τρωϊκῶν ἦδ' οὐ τὴν Ἀ-
 καρνανίαν ὑπὸ τοῦ Ἑλίου Ἀλκαίῳ ποιήσας,
 τὸ, ἵνα Ἄργος τὸ Ἀμφιλοχικὸν ἐκείνῳ ὑπόμα-
 κται· ὅτι Ἀκαρνανίαν ὠνομάδι φησὶν
 ἀπὸ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Ἀκαρναῖος, Ἀμφιλόχου
 ἢ ἀπὸ τοῦ ἀδελφοῦ Ἀμφιλόχου. ὡς ἵνα ἐκ τῆς
 πρὸς τὴν Ὀμφιλοχίαν ἰσοπέδου λεγόμενα. ὅθεν
 κυδίδης δὲ τὸν Ἀμφιλόχον, καὶ ἄλλοι, ἀπὸ
 ἢ στρατίας ἢ Τρωϊκῆς ἐπικρίνοντα; οὐχ ἁ-
 ριστόμενον τοῖς ἐν Ἄργει, ταύτῃ οἰκῆσαι
 φησὶ τὴν χώραν, οἱ μὲν κατὰ δασυλὴν ἤ-
 κωντα τὴν ἀδελφῶν διασέας, οἱ τ' ἄλλως.
 Καὶ ἵδια μὲν πρὸς Ἀκαρνανῶν ταῦτα λέ-
 γοντες αὐτὸν κοινὸν δὲ ὅσα καὶ τοῖς Αἰτωλοῖς
 ὡς πλείοντα καὶ ἐροῦμεν, τὰ Αἰτωλικὰ λέ-
 γοντες ἐφ' ἑξῆς ὅσα πρὸς λαβῆν τοῖς ἀρ-
 ροῖς ἔγνωμεν. τοὺς δὲ Κουρήτας τῶν μὲν
 Ἀκαρναῖων, τὸ δὲ Αἰτωλοῖς πρὸς ἐκείνων,
 καὶ τῶν Ἰωνικῶν, τῶν δὲ Ἐββοῖας
 τὸ γὰρ ἐπὶ φασκόντων· ἐπιδόμῃ, καὶ ὁμο-
 ρῶν αὐτῶν μέμνηται, τὰ παρ' ἐκείνων πρὸς
 τοῦ ὡς πλείοντα. Οἶοντα δὲ αὐτὸν λέγειν
 Αἰτωλοῖς μάλιστ' Ἀκαρναῖας, ἅπαρ οἱ
 Παρθονίδαι ἦσαν,
 Ἀχαιοὶ δὲ μέλας, τρίτα δὲ ὡς ἰππο-
 τα οἰονόμῃ.
 ἔκτο δὲ ἐν Πλευρώνι καὶ ἀπὸ τῆς Καλυ-
 δονί.

αὐτὰ δὲ εἰσὶν Αἰτωλικὰ πόλεις ἀμφο-
 τέραι, καὶ φέρονται ἐν τοῖς Αἰτωλικῷ κα-
 τὰ λόγῳ. ὡς τε ἐπὶ τῇ Πλευρῶνι οἰκισ-
 τὰν φαίνονται κατ' αὐτὸν οἱ Κουρήται Αἰ-
 τωλοὶ αὐτοῖν. οἱ δὲ αὐτὸν λέγοντες ἔχοντες τὸ
 πρὸς φράσεως πρὸς ἄλλους. ὅταν φῇ.
 Κουρήται τ' ἐμάχοντο, καὶ Αἰτωλοὶ μὲν-
 χεῖραι

Ἀμφὶ πόλιν Καλυδῶνα.—

ἔστιν γὰρ αὐτὸν ἔστιν ὅτι, ἐμάχοντο βο-
 οῖσι ἢ οὐβαῖοι πρὸς ἄλλους, ὅδ' Ἀργεῖοι
 καὶ Π-

gamemnonem, eos ad Argos recipiendum,
 & belli societatem uocauisse. proinde Dio-
 medem passum sibi hoc persuaderi, ac belli
 in societatem uenisse: Alcmaonem indigna-
 tione motum, contemni rem habuisse. ideo
 solos Acarnanes cum Grecis in nullam eius
 expeditionis partem uenisse. Verisimile est
 Acarnanes hanc secutos narrationem, calli-
 de eo perduxisse Romanos, ut ab ijs obtine-
 rent liberum patrisarum legum usum: quod
 se solos non interfuisse bello contra Roma-
 norum maiores gesto dicerent. ut qui neq;
 in Aetolico censu, neque seorsim, neque o-
 mnino in uersibus Homericis commemora-
 rentur. At enim Ephorus Acarnaniam iam
 ante bellum Troianum Alemeoni adsignās,
 cum Argos Amphiloichicū ab eo dicit con-
 ditum, cum Acarnaniam nominatam à filio
 eius Acarnane, Amphilochosq; à fratre Am-
 philochō. itaq; excidit in ea, quæ secus nar-
 rantur quàm Homericæ fert historia. Thu-
 cydides, alijq; Amphiloichum aiunt à bel-
 lo Troiano reuersum, cum res Argis è non
 probarentur, istam incoluisse regionem: siue
 quod fratris in possessionem succederet, si-
 ue aliter. Atque hæc sunt quæ peculiariter
 de Acarnania dici poterant. Nunc proinde
 communiter ea referemus quæ cum Aetoli-
 cis implicantur, Aetolica ordine narrantes,
 quæ uisum fuit dictis adiungere. Quoniam
 uerò Curetes alij Acarnanibus, alij Aetolis

Aetoli.
Curetes.

adscribunt, alij è Creta, alij ex Eubœa genus
 eorum deducunt: Homerus autem quoque
 eorum meminit: primum ea cōsiderabimus,
 quæ apud hunc habentur. Sunt qui putant
 Aetolos potius quam Acarnanes eos pehi-
 beri, siquidem ἰο Parthaonidæ erant

io

Agrius, atq; Melas, & equester tertius Oe-
 neus,

Ilad. f. 119.

Atque hi Pleuronem & celsam Calydonia te-
 nebant:

quæ quidem urbes sunt Aetolicæ ambæ,
 & referuntur in catalogo Aetolico. ut cum
 Pleuronij ab Homero Curetes dicuntur, ap-
 pareat de eius sententia Curetas fuisse Ae-
 tolos. Qui huic opinioni repugnant, mo-
 do loquendi abducuntur, cum Homerus di-
 cat:

Ilad. f. 639.

Pugnabant Curetes, & Aetoli armipotē-
 tes

Ilad. r. 52.

Iuxta urbem Calydonia.—

quasi propriè hoc non dicatur, pugna-
 bant inter se Boeoti & Thebani, aut Argiui
 Bb 2 & Pe-

bimur: contentique sint lectores, si pleraque melius quam ab alijs factū explicamus, aut præcetera ignoratione aliorum ipsi apponimus. Porro autem de Curenibus etiam ea dicuntur, quæ Aetolorum & Acarnanum historiae alia magis, alia minus conveniant. Viciniora ei sunt, qualia antè retulimus, Curetes eam regionem quæ nunc Aetolia dicitur inhabitasse: Aetolos autem duce Aetolo superuenisse, eosque in Acarnaniam expulisse. Item hæc, Pleuroniam à Curenibus habitam fuisse, & Curetidem dictam: Acolenfes uerò superuenientes eam pulsos incolis obtinuisse. Archemacus Euboënsis Curetas aut Chalcidiam incoluisse, cumque continenter de Lelanto campo dimicaret, anteriore quæ eos coma hostes apprehenderent & prosterneret, omnem alere in occipite, raderie sinciput instituisse: atque ideo Curetas à Kura, quæ est tonsura, dictos imigrauisse autem in Aetoliam, & loca circa Pleuronem obtinuisse. Eos autem qui trans Acheloum habitabant, quia caput non tonderent, Acarnanas dictos fuisse. Alij utranque gentem suam ab heroe aliquo nomen habuisse putant. Sunt qui è Curio monte Curetas appellatos sentiunt, qui est supra Pleuronem situs: & esse eos Aetolicam gentem, ut sunt etiam Sophienses, Agiæi, Eurytanes, plures. Diuisa autem, ut docuimus, Aetolia in duas partes, quæ circa Calydonem erant, Oeneum tenuisse aiunt. Pleuroniam quoque partem Parthaonidas & Agrium cum suis habuisse, qui quidem

ibid. f. 115. Urbem Pleuronem, & celsam Calydonem tenebant.

tamen Pleuroniam occupatam fuisse à Thestio Oenei socero, Althææ patre, duce Curetum. Cum autem incidisset Thestiadis bellum contra Oeneum & Meleagrum de parte ut apparet regionis: (poëta causam belli fuisse caput aprî & exuium dicit, ad Calydonem aprî fabulam alludens.) ita scribit:

ibid. f. 125. Pugnant Curetes & Aetoli armipotentes,

Hæc ergo sunt uiciniora. Remotiora ab instituto sunt ea, quæ ob uocis ambiguitatem huc referuntur Curetica & de Curetibus: quasi uerò ad hos pertineant, qui Aetoliam & Acarnaniam incolebant: cum ab ijs aliena,

τῶν λέγεται, ομοίως, ὥς περ ἐπὶ τὰ περὶ τῆς Αἰτωλίας καὶ τῆς Ἀκαρνανίας ἐκτετατῶν ἐκείνων ἢ

αὐτῶν, ἀλλ' ἐγαπᾶται, καὶ τὰ πλείω τῶν ἄλλων μελῶν ἰσχυρῶς ἀμεινον λέγουσιν, ἢ τὰ παραληφθέντα κατ' ἀγνοίαν πρὸς ἰδὼμεν. Περὶ δὲ Κουρήτων ἔπιν, καὶ τὰ τοιαῦτα λέγεται, τὰ μὲν ἐγγυτέρω ὄντα ἐπὶ πρὸς Αἰτωλῶν, καὶ Ἀκαρνανῶν ἰστορίας, τὰ δ' ἀπαιτέρω ἐγγυτέρω ἢ τὰ τοιαῦτα οἷα πρὸς ἔργον, ὅτι τὴν χώραν ἢ νῦν Αἰτωλία καλεῖται, Κουρήτων ἐποικίω. ἰδόντων δ' οἱ Αἰτωλοὶ κατὰ Αἰτωλῶν, τὸν τοῦ δὲ βαλὼν ὡς τῆς Ἀκαρνανίας. καὶ ἐπὶ τὰ τοιαῦτα, ὅτι τὴν Πλευρωνίαν ὑπὸ Κουρήτων οἰκουμένην, ὡς Κουρήτων τὸ ἱερόν οἰκουμένην, Αἰτωλῶς ἐπὶ ἰδόντων ἀφελόντο, οὗτο δὲ κατέχοντες δὲ βαλὼν. Ἀρχεμάχῳ δ' ὁ εὐβοῖος φησὶ οὗτο Κουρήτας ἐπὶ Χαλκίδι σιωοικῆσαι. σιωοῖος δὲ πρὸς τὰ Ἀλλανίου περὶ οἷον πολιμῶντας, ἰσχυρῶς οἱ πολιμῶν ἐπὶ κόμης ἐστὶν ὁ πρὸς ἐμπεδόν, καὶ αὐτὸς κατὰ πᾶν, ὅτι πρὸς κόμης ἡ γῆ ἰδὼν, τὰ δ' ἐμπεδόν κεραιδῶν. Διὸ καὶ Κουρήτας ἀπὸ τῆς Κουρῆς ἐκτετατῶν. μὲν κῆσαι δ' ὡς τὴν Αἰτωλίαν, καὶ καταχροντας τὰ πρὸς Πλευρονίαν χώραν. τοὺς δὲ πῆραν οἰκουμένης τὴν Ἀχελῷου, ὅσα τὰ ἐκείνους φυλάττω τὰς Κεφαλῆς, Ἀκαρνανίας καλεῖται. ἔνιοι δ' ἀπὸ ἡρᾶς τοῦτομαχῶν ἰκατέρωθεν τὸ φύλον. οἱ δ' ἀπὸ τοῦ οὐρου πρὸς Κουρήτων οὗτο Κουρήτας ὀνομαζόμενοι, τὸ ὑπὸ πρὸς μελῶν ἐπὶ Πλευρονίᾳ. ὅτι τὸ φύλον ἐπὶ Αἰτωλικὸν ὄντα, ὡς Σωθῆς, ὡς Ἀχελῷος, καὶ Εὐρυταίας, καὶ ἄλλα πλείω. ὡς δ' ἔργον ἐπὶ Αἰτωλίας διχῶς διερμηνεύει, τὰ μὲν περὶ Καλυδῶνα τὸν οἶον ἔχον φασι. ἐπὶ δὲ Πλευρονίᾳ μὲν πρὸς μὲν πρὸς, καὶ τοὺς Παρθαονίδας ἔχον τοὺς περὶ τὸν Ἀχελῷον, οἱ πρὸς ἑκείνῳ ἐπὶ Πλευρονίᾳ καὶ ἐπὶ τὴν Καλυδῶνιν.

Ἐπικρατῶν μὲν τοῖς οἰσιν ἐπὶ Πλευρονίας, τὸν πρὸς τὸν οἶον, Αἰδαίας τῆς πατρῆας, ἡγούμενον τῶν Κουρήτων. πολιμῶν δ' ἐμπεδόν τῶν οἰσιν Αἰτωλίας πρὸς οἶον, καὶ μελῶν, ὅτι μὲν ποικίλως ἀμφὶ σὺν Κεφαλῇ, καὶ γόμφῳ, καὶ τὴν πρὸς τὸν ἑκείνου μυθολογίαν, ὡς δὲ τὸ εἶδος πρὸς μὲν πρὸς τὴν χώραν ὅτω δὲ λέγεται. Κουρήτας τ' ἡμῶν, καὶ Αἰτωλοὶ κεραιδοί.

Ταῦτα ἢ τὰ ἐγγυτέρω. τὰ δ' ἀπαιτέρω ἐπὶ ὑποδείξει τῶν ἄλλων, ὡς δὲ ὅσα τῆς ἡμῶν ὑμῶν ἐς ταῦτα τὸν ὑπὸ τῶν ἰστορικῶν ἐγδημον, ἀπὸ Κουρήτων ἢ καὶ πρὸς Κουρήτων.

Curetes Corybantes.

ὁμοῖα, ὡς καὶ πολλοὶ τῶν πατρῴων
 ἡρώων καὶ βασιλέων καὶ Τυτῶν
 λόγῳ. τοιοῦτους γὰρ πινὰς δαίμονας ἢ
 πῦρ ἀπολοῦν διὰ τὸν αὐτὸν Κουρήτας φασί. οἳ ἂν
 παραδιδόνται τὰ κρητικά, καὶ τὰ φρυγία
 ἱερουργίας ποιεῖν ἐμπιπλεγμένοι, ταῖς ἡ-
 μυκαῖς, ταῖς δ' ἄλλαις, πορὶ τὴν τῶν Δι-
 ὸς παιδὶ τροφίαν τῶν γὰρ τῆ ἱερῆς, καὶ αὐτὸν
 ἢ μητρὸς τῶν θεῶν ὀργισμούς, γὰρ τῆ φρυ-
 γίας καὶ τοῖς περὶ τῆς ἰδίας τῆς Τρωϊκῆς τό-
 πους. ποσά τ' ὅτι τῶν γὰρ τοῖς λόγοις τοῦδε
 περικλίας τῶν μὲν, αὐτὸν αὐτὸν τοῖς Κουρήταις
 αὐτὸν Κορύβαντας καὶ Καβείρους καὶ Ἰδαίους
 Δακτύλους, καὶ Τελχίνας ἀφαιρόντων,
 τῶν δὲ, συγγενῆς ἀλλήλων καὶ μικρὰς πι-
 νὰς αὐτῶν πῦρ ἀλλήλους ὁμοφροῦς ὁμο-
 τιλλόντων. ὡς δὲ Τύπῳ ἡπείρ, καὶ ἡτ' ἐπὶ τῷ
 πλείον ἅπαντας γίνουσι αἰσχυροὺς πινὰς καὶ
 Βακχικοὺς, καὶ ἐνὸς πλείονος κινήσει, μετὰ
 δορυβου, καὶ φόρου, καὶ κυμβάλων, καὶ
 τυμπάνων, καὶ ὀπλῶν, ἐπὶ δ' αὐλοῦ, καὶ βο-
 ῆς ἐκπλήθοντες κατὰ τὰς ἱερουργίας γὰρ
 χῆματι ὁμοφροῦν τε, καὶ τὰ ἰσθὰ πρόπῃ
 πινὰ ποῖον ποιῆσαι ταῦτά τε, καὶ τῶν Σα-
 μοθρακῶν, ὅτι τὰ γὰρ Λέμνῳ, ὅτι ἄλλα πλείον.
 ὅτι τὸ αὐτὸ πῦρ ἀπολοῦν λέγειν αὐτὸν αὐτὸν.
 ἔτι ἡ οὐδὲ θεολογικὴ πᾶς ὁ τοιοῦτος ὁμο-
 πῶς ἢ ὑποκρίνεται, καὶ οὐκ ἀλλότριον
 ἢ τὸ φιλοσόφου θεωρίας. Ἐπεὶ δὲ ὁμο-
 νμία τῶν Κουρήτων καὶ οἱ ἰσοεισὶ συνή-
 χασιν αἰς γὰρ τὰ αὐτομοῖα, οὐδ' αὐτὸς ἐκνή-
 σαιμ' αὐτὸν ἡπείρ πορὶ αὐτῶν ὑποπλήθον γὰρ
 παραβάσει, πῦρ αὐτὸν τὸν οἰκῶν τῆ ἰσοείας
 φυσικὸν λόγον. καὶ τοῖς πινὰ καὶ σωοικῇ
 οὐδὲ βούλονται ταῦτ' ἐκείνοις· καὶ τυχόν ἰ-
 σως ἔχοντα πινὰ πινὰ. θεολογικῶν
 τὰς γὰρ ὡς αἰ κῶραι, τὸν νομα γὰρ ἔσθ' ὅτι, τοῖς
 περὶ τῆς Λιτωλίας φασί. ἔτι γὰρ καὶ πινὰ
 τοῖς δὲ ἡλῶν γὰρ τοῖς Ἑλλήσι, καὶ ἰσῶν ἐλ-
 κηρίωνος ἀρῶσαι, καὶ αὐτὸν πορὶ Λιωνίδαν
 περὶ τοῖς μόνους, ὅτι ὁμοφροῦς ὡς τῆς μάχης, κα-
 ταφρονήσῃαι λέγουσιν ὑπὸ τῶν πόρῳ, γὰρ
 γὰρ τῆς μάχης θαυμαδίῳ. ἔπλεως δ' ἡ πε-
 ρὶ τὰς κόμας φιλοφροῖα σωοικῇ πορὶ τὴν
 δορυβου, καὶ κουραὶ τοῖς. ἀμφὶ δὲ, καὶ κό-
 ραις καὶ κόροις δὲ οἰκῶν. ὡς τε πλεονα-
 χῶς τὸ ἐτυμολογῆν αὐτὸν Κουρήτας γὰρ οὐ-
 πόρῳ καὶ τῶν. ἔπος δὲ, καὶ τῆς γὰρ πλείον ὀργη-
 σιν ὑπὸ τῶν ὁσκημένων ἔσθ' ὅτι πορὶ κόμῳ,
 καὶ πολλῶν προῦτον ἡ ἀρχαῖα ἐκείνων κα-
 ταφρονήσῃαι, παραφροῖα προφασιν,
 ὅτι τοῖς ἀρχαῖοις ἐπὶ τῶν τῶν βίον γὰρ
 πλείον ἔχουσιν. ὡδ' ὁμοφροῦς, καὶ αὐτὸν Κουρήτας λέγειν αὐτὸν, τοῖς γὰρ εὐβοίᾳ λίγῳ, καὶ Λι-

aliena, similliora sint eorum quæ de Satyris,
 Silenis, Bacchis, & Tityris feruntur. tales
 quosdā genios administratos uel deorum Cu-
 retes faciunt. Qui uerò Cretenses res tra-
 dunt, Phrygiarum quibusdam sacris ministe-
 rijs implicant Curetes cum aicanis, tum a-
 lias Iouis in Creta educationi puerili, & Ma-
 tris Deum sacrificijs in Phrygia ac locis circa
 Idam Troiae montem. Ingens est diuersitas
 istarum narrationum. alij eisdem cum Cure-
 tibus ponunt Corybantas, Cabiros, Idæos
 Dactylos, Telchines. alij cognatos inter se,
 & exilibus distinctos differentijs. Ut in sum-
 ma dicam, ab omnibus furore quodam diui-
 no correpti & bacchantes describuntur, qui
 armata saltatione cum tumultu & strepitu,
 tintinnabulis, tympanis, armis, tibia, & cla-
 more in sacrificijs perterreant homines sub
 administratorum specie. atque hæc sacra quo-
 dammodo communia habere pleraque cen-
 sentur cum Samothracijs, Lemnijs, alijsque
 compluribus: idem quod idem omnium sa-
 muli perhibentur. Tota ista consideratio ad
 theologiam pertinet, neque a contemplatio-
 ne philosophica est aliena. Quoniam autem
 ob ambiguitatem uocabuli Curetum histo-
 tici etiam in unum conduxerunt, quæ discre-
 pantia sunt: ipse quoque haud gratior per
 digressionem plura de ijs dicere, rationem
 naturalem, utpote congruentem huic, histo-
 riæ adiciens. Equidem non desunt qui hæc
 illis accommodanda opinentur: ac fortassis
 sequuntur quidpiam probabile. Atque enim
 Aetolicos Curetas hoc nomine adfectos,
 quod puellarum (quæ Kuræ appellarentur
 Græcè.) in morem muliebres uestes gere-
 rent. tale nimirum quoddam uiguisse studi-
 um apud Græcos, indeque Iones dictos stoli-
 trahos: & Leonidam cum suis, quia in pu-
 gnam exeuntes se pectere, contemptos fu-
 isse à Persis, admirationi aut habitos in proe-
 lio. Simpliciter autem comæ artificiosa tra-
 ctatio in alenda ea & condenda hæret: quæ
 pueris & puellis sunt propria: itaque in prom-
 ptu est uarias uocis Curetum origines adfer-
 re. Probabile est etiam armatam saltationem
 ab ita comitis & uestitis initio introductam,
 qui Curetes dicerentur, ansam præbuisse a-
 lijs qui uitam in armis degerent bellicosio-
 res, ut communi uoce Curetes & ipsi dice-
 rentur. de ijs loquor Eubœa fuerunt, in Ae-

Iliad. 689

tolia,

Bb 4 τάλις,

to'ia, in Acarnania. Quin & Homerus iuvenes milites sic notat.

lib. 7. 193.

Dilige præstantes reliquis Curetas Achiuis, Splendida qui nostra de naui munera portetur,

Quæ luce hesternâ promissi gratus Achilli. & rursus

lib. 149. — munera portebant Curetes Achiui.

11. Hæc de origine Curetum. Illa autem in armis saltatio militaris, Pyrriche etiam dicitur, autorisque Pyrrichij nomen refert, qui hanc adolescentum ad res bellicas exercitationem instituerit. Iam ista nomina eodem redire, & quæ in eorum cognitione insit theologia, consideremus. Commune hoc Græcis cum barbaris est, ut sacrificia inter ferandum celebrent: alia cum furore, alia sine eo: alia cum, alia sine musica: alia in arcano, alia palam. id quod natura sic dictante. Nam feriarum nimum ab humanis occupationibus abstrahunt, mentemque ociosam ad deum conuertunt. & furor instinctum inspirationemque diuinam quandam habet, atque ad fatidicum genus accedit. & mystica sacrorum occultatio maiestatem numini conciliat, imitans eius naturam effugientem nostros sensus. tum musica in saltatione, rhythmo, canticis uersans, uoluptate artisque uarietate nos ea de causa coniungit cum deo. Bene quidem dictum est, Homines tum maxime deum imitari, cum beneficia conferunt. rectius autem diceretur, cum numina recte colunt. id autem sit gaudendo, dies festos agitando, philosophando, musicam tractando. Neque enim si in uitium res excidit, musicis artificia ad oblectationem accommodantibus in conuiuijs, scenis, atque theatris: ideo culpanda res ipsa est: sed natura disciplinarum examinanda, quarum hinc est principium. Itaque & Plato, & eo priores Pythagorei philosophie nomen musicæ imposuerunt, mundumque secundum harmoniam constare tradiderunt, omne quod musicum est opus dei censentes. Sic & morum informationem musicæ tribuunt, omne quod mentem corrigit, dijs uicinum statuentes. Græci sane plerique Baccho & Apollini & Hecate Musas deas apposuerunt: & Apollo ijs est Musarum ductor Musagetes, totaque poetica laudes deorum decantans ei adscripta. Eodem modo

ταλία, καὶ Ἀκαρνανία. Καὶ Ὅμηρος δὲ αὖ
τις τραπῳτάς ἐτα πύσσι γόρδους.

Κοινὸν μὲν Κουρήτας ἀεικίας παναχαιῶν.

Δῶρα θοῆς παρὰ νηὸς ἱερχέμεν ὥς Ἀχιλλῷ

Χθιζοὶ ὑπὲρ μῦθον. —

καὶ πάλιν,

— Δῶρα φέρον Κουρήτων Ἀχαιοί.

περὶ μὲν οὖν τῶν Κουρητῶν ἐτυμολογίας ταῦτα. Ἡ δὲ γένεσις ὀρχασίης τραπῳτικῆς, καὶ πυρρίχης. διὰ τοῦτο καὶ ὁ πυρρίχης ὀρχασίης ἐν τῇ νηὶ εἶναι τὴν ποικίλην ἀσκήσιν τῶν νηὶν ὡς τὰ τραπῳτικά. Τὸ δ' ὅτι συμφορίζεται τὰ ποικίλα ὀνόματα, καὶ τὴν γένεσιν θεολογίαν ἐν τῇ περὶ αὐτῶν ἰσορίᾳ, νῦν ἀποδείκνυμι. Κοινὸν δὲ αὖτῶν καὶ τῶν ἐλλήνων, καὶ τῶν βαρβάρων ἐστὶ τὸ τὰς ὀρχασίης μετὰ αἰσίας ἱερτικῆς ποιῆσαι, τὰς μὲν, οὖν γένουσι αἰσίας, τὰς δὲ χορῆς. καὶ τὰς μὲν, μετὰ μουσικῆς, τὰς δὲ, καὶ τὰς μὴ μουσικῆς, τὰς δὲ, γὰρ φανερῶς, καὶ τοῦτο ἡ φύσις οὕτως ἰσχυροῦσα. Ἡ γὰρ αἰσίς τὸν νοῦν ἀπάγει ἀπὸ τῶν ἀνθρωπικῶν ἀχολημάτων, τὸν δὲ οὕτως νοῦν τρέπει πρὸς τὸ θεῖον, ὅτι γένουσι αἰσίς ἐπὶ πνεύσιν τινα θεῖαν ἔχειν δεῖν, καὶ τοῦτο μαντικῶς γένεσις πηλοποιῶν. Ἡ γὰρ φύσις ἡ μουσικὴ τῶν ἱερῶν σιμνοποιεῖ τὸ θεῖον, μίμου μὲν τὴν φύσιν αὐτῶν ἐκφράζουσαν ἡμῶν τὴν αἰσίαν. Ἡ γὰρ μουσικὴ περὶ τὴν ὀρχασίαν οὖσα, καὶ θυμὸν, καὶ μίλον, ἡ δὲ τὴν αἰσίαν, καὶ πολυτεχνίαν πρὸς τὸ θεῖον ἡμᾶς συνωστίζει πρὸς τὴν αἰσίαν. Εὐ μὲν γὰρ ἔρετα καὶ αὖτῶν, αὖτῶν αὐδράποινος καλλιμαχίαν αὖτῶν θεῶν, ὅταν εὐδράποινος αἰσίαν δ' αὖτῶν τίς ὅταν εὐδράποινος. τοιοῦτον δὲ τὸ χοῖρον, καὶ τὸ ἱερτικόν, καὶ τὸ φιλοσοφικόν, καὶ μουσικῆς ἀφιδαι. καὶ γὰρ ἡ πρὸς ἐκπῶσιν πρὸς τὸ χοῖρον γένεσιν, τῶν μουσικῶν ὡς ἡδὲ υπαδείας τρεπόντων τὰς τέχνας ἐν τοῖς συμποσίοις, καὶ θυμικαῖς, καὶ σκληραῖς, καὶ ἄλλοις ποιότησι, δὲ βαλῆσαι τὸ πρᾶγμα. ἡ μὲν γὰρ φύσις ἡ τῶν αἰσίων δυνάμεων ὁρμητικῶς τὴν ἀρχὴν ἐνθουσίαν ἔχει. καὶ δὲ αὖτῶν μουσικῶν ἐκφράζει τὸ πλάτων, καὶ ἐπὶ πρότερον, οἱ πυθαγόρειοι τὴν φιλοσοφίαν, καὶ κατὰ ἁρμονίαν τὸ κόσμον συντάττειν φασί, καὶ τὸ μουσικὸν θεῶν ὄργον ὑπολαμβάνουσιν.

De sacrificijs, & musicæ.

Μῦσαι

ibi cum mentionem fecisset hymnorum de Baccho & ueterum & recentiorum, digressus inde inquit:

Apud te mater ineunt
Magni rombi, cymbalorumq; *
Crepitacula, & fax ardens fluluxepinus.

ubi poeta Bacchicorum apud Græcos rituum, & Magnæ matris apud Phryges communionem inter se componit. Euripides quoque in Bacchis similia facit, cum Phrygijs simul Lydia coniungens de Homeri sententia.

O mulieres, arcem quæ Tmolus Lydiæ
Liquistis, ô thiasus meus *
Iuuenta nostra—.

& rursum:

O beatus, quicumq; felix sacra deum
Cognita habens, religiose uiuit
Matrisq; magnæ
Orgia Cybeles celebrans,
Thyrsumq; sursum quatiens,
Edere redimitusq; Bacchum colit.
Ite Bacchæ
Bromium dei natum deum
Bacchum deducetes
Phrygijs de montibus
In Græciæ compita lata.

Rursum deinde Cretensia cum his implerat.

O thalami Curetum
Diuinique Cretes
Iouis genitores, tibijs
Tribusq; galeis instructi in antris
Globum hunc contentum pellibus
Mihî Corybantes inuenerunt.
Bacchicumq; intento
Temperantes Phrygiarum.
Tibiarum flamine, matris Rheæ in
Manum posuere pulcre strepēs euasina baccharum.

Iuxta autem furentes Satyri.
Matri famulabantur Rheæ.

Et choreas

Instituerunt trieterica
Quibus gaudet Bacchus.

In Palameda etiam chorus inquit,
Cum Baccho comensans,
Qui apud Idam oblectatur
Cum matre cara tympanorum iacchis.

Iam Silenum, Marfyam, & Olympū coniungentes, eosq; tibiarum inuectores facientes, rursum Bacchi & Phrygiæ decres in unū

per συναγωγῆς εἰς ἑνὴν ἐνὶ τῇ αὐτῇ ἰσορρυθμῇ, πάλιν καὶ ὅπως τῇ Διονύσειᾳ, καὶ τῇ Φρυγίᾳ εἰς ἑνὴν συναγωγῇ.

Μηδῆς ἢ τῶν πόδι τὸν Διόνυσον ὕμνων τῶν τετραμετῶν, καὶ τῶν ὑσέρον ματρίδος ἀπὸ τούτων φησὶ.

Σοὶ μὲν κατάρχῃ μετὰ τὴν πάρα
Μεγῆλοι ῥόμβοι κύμβαλων ῥυθμῶν ἄλλων δῶν.

Κρέταλ', ἀδομμένα τι δαῖς ὑπὸ φαυδοῖσι πόδικαις.

Τὴν κοινότητα τῶν πόδι τὸν Διόνυσον ἀποδείχόντων νομίμων παρὰ τοῖς Ἕλλησι, καὶ τῶν παρὰ τοῖς Φρυγί πόδι τὴν ματρίδα τῶν θεῶν σωκοικῶν ἀλλήλοις. Εὐειπίδης τὴν ἐν ταῖς Βάκχαις τὴν ἀπλάσια ποιῶν, τὴν Φρυγίᾳ ἀμα καὶ τῇ Λυδίᾳ συμφορῶν καὶ τὸν Ὀμηρον,

Ἄλλ' ὠλεπῶσαι Τμῶλον ὄβρυμα Λυδίας
Θιάσῳ· ἐμὸς γυναικῶν, ἐμὰ δ' ἰνὴρ ματρί.
Ὡς μὰ καρδὸς τῆς Διὸς αἵμων τελευτῆς διῶν
Εἰδὼς βοιτῆρ ἀγισθῆναι.

Τὰ τε ματρός μεγάλας
Ὀργια Κυβέλης θεμισθῶν
Ἀνὰ θύρῳ τῇ πινάσων,
Κισσῶ τε σιφανοθῆς
Διόνυσον δόρα πύσῃ.

Ἰτε Βάκχαι
Βρόμον πᾶσι δαδὶόν διῶ
Διόνυσον κατάρχουσαι
Φρυγίῳ καὶ Ὀρίῳ,
Ἐλᾶσθ' ὅτ' οὐρεὺς ἄγχι εἰς,

Ῥά λιμνὴν ἢ ῥοῖς ἱεῖς τῇ Κρυλικῇ συναγωγῇ τούτοις.

Ὡς θαλάμῳ Κουρήτων
Ζάδνοι τῇ Κρήτις
Διοχρητῆρις ῥυθμῶν
Τειρόνθης τ' ὅτ' αὐτοῖς
Βυροῦνον κύκλωμα
Μοιτῶν Κορύβαντες ὕμνον.

Ἀνὰ δὲ Βακχίᾳ σωπίνῃ
Κορῶν ἡδύβια Φρυγίῳ
Αὐλῶν πινύμαζ, ματρός τῇ Ῥίᾳ ὅς
Χορὰ δᾶκων καλὴ κτυποῦν δῶσκα Βακχῶν.

Παρὰ δὲ μαινόμενοι Σάτυροι
Ματρίδ' ὀδυνάσαντο Ῥίᾳ.
Εἰς δὲ χοροδύματα
Προσῆλθον τριηπειδῶν
Αἰετῶν Διόνυσον.

Καὶ ἐν παλαμίδῃ φησὶν ὁ χορὸς.
Οὐ σὺ Διονύση Λωκῶν,
Ὅς ἀν' Ἰδαν τέρπεται σὺν ματρὶ Φίλῃ.
Τυμπῶν ἰαχῶν.

Καὶ Σαλλωῶν, καὶ Μαρσύαν, καὶ Ὀλυμπίαν, καὶ Φρυγίαν εἰς ἑνὴν συναγωγῇ.

συμφέρονσι. τίς τε ἰδὼν καὶ τὸν Ὀλυμ-
πον συγκιχυνόμενος πολλὰ κίς ὡς τὸ αὐτὸ ὄ-
ρεθ' ἐτυπύσθη. Εἰσὶ μὲν οὖν λόφοι τέσσα-
ρες Ὀλυμποῖ καλούμενοι. Πρὶ δ' ἴδης καὶ τὴν
Ἀντικαυδοῖαν, ἣς δὲ καὶ ὁ Μυσοῦς Ὀλυμπος,
ἔμορθη μὲν οὐχ ὁ αὐτὸς δὲ τῇ ἰδέῃ. ὁ δ' οὖν
Σοφοκλῆς ποιῶν τὴν Μηδείαν ἐκ τῆς Τροί-
ας ἀπαίρειν αὐτὸν δύναντα ἐν τῇ Πολυξέῃ, τὸν
δ' Ἀγαμέμνονα μικρὸν ὑπολειφθῆναι βε-
λόμενον τῷ Ὀφελείῳ καὶ τῷ Ἀθλῶναι χρεῖν,
ἐσάγαγε λέγοντα τὸν Μηδείαν
Σὺ δ' αὖθις μένων κατ' ἰδαιάν, ἴδονα
Γοῖνας Ὀλύμπου σωαγαγὼν θυνηπλά.

Τῇ δ' αὖθις, καὶ ἐτυπώκετο ἅλων τε
καὶ κυμβάλων, καὶ τυμπάνων, καὶ ταῖς ἐ-
πιβοήσοις καὶ δάσμοις καὶ ποδῶν κρουσί-
αις, οἰκῆα. ὅς δ' ὄντο καὶ πᾶσι τῶν ὀνομα-
των αὐτῶν πεσώδους καὶ χοροῦ τῆς, καὶ δι-
ραπὸν τῶν ἰσθμῶν καὶ κάλων, καὶ βῆρας καὶ
Κορύβαντας, καὶ Παῖδας, καὶ Σατύρους καὶ
Τιτύρους, καὶ τὸν θεὸν Βακχὸν καὶ τὴν Πέ-
αν Κυβέλλην, καὶ Κύβην, καὶ Δινδυμνίην,
καὶ αὐτὸν τόπον αὐτῶν. Καὶ ὁ Σαβαλῆς δὲ
τῶν φρυγιάων θεῶν, καὶ πρόπον ἵνα τῇ μη-
τρί τὸν πατέρα παραδιδόμενος εἴς Δι-
όνυσον καὶ αὐτὸς. Τούτοις δ' ὅμοιοι, καὶ πα-
ρὰ τοῖς Θραξὶ τὰ τε Κοτύηια, καὶ τὰ βου-
δίσια παρ' οἷς καὶ τὰ ὀρεῖα τὴν καταρ-
χὴν ἔχου. Τῆς μὲν οὖν Κότυς τῇ γὰρ ποῖς ἡ-
δονοῖς Αἰχὺλῶ μέμνηται, ἀπὸν γὰρ,
Σιμνὰ Κότυς γὰρ τοῖς ἡδονοῖς, ὅρα δ' ὄρ-
γαν' ἔχοντα, αὐτὸν πρὸς τὸν Διόνυσον ὁμοίως
ἀποφύει.

ὁ δ' ἡ γὰρ φρεσὶ βόμβηνας ἔχων τέρνου καμα-
ρον δακτυλὸς εἶδος.

Πῆλησι μίλῳ, μανίας ἐπαγωγὸν ὁμο-
κλῶν.

ὁ δὲ χαλκοῖς ἐκτύλαις ὁμοῖα.

καὶ πάλιν,

Υαλμός δ' ἀλαλάζει.

Ταυρόφθογοι δὲ ὑπομήκωνται ποθῶν

ὅς ἀφανοῦς φοβέοι μίμοι τυμπάνου
δ' ἡχώ. ὅδ' ὑπερβαίνει βροντῆς φέρεται βα-
ρυταρβής. ταῦτα γὰρ εἰσὶ τοῖς φρυγίοις
καὶ οὐκ ἀπαικὲς γὰρ, ὡς πρὸς αὐτῶν οἱ φρυγῶν
Θρακῶν ἀποικητῶν, οὕτω καὶ τὰ ἰσθμῶν ἐ-
κδομένη τε γινώσκονται. Καὶ τὸν Διόνυσον δὲ,
καὶ τὸν ἡδονοῦν Λυκουργοῦ σωωπῶνται
ἐν τῇ, τῶν ἰσθμῶν τὴν ὁμοιοτροπίαν ἀνι-
στάνται. Ἀπὸ δὲ τῶν μέλους, καὶ τῶν θυμῶν,
καὶ τῶν ὀργάνων, καὶ ἡ μουσικὴ πᾶσα Θρα-
κία, καὶ Ἀσιακὴς γινώσκονται. ὁ δὲ πρὸς δ' ἔκ τε
τῶν τόπων, γὰρ οἷς αὐτοῖς μοῦσαι τετιμῶνται.

Περὶ αὐτῶν

confundunt. Idam quoque & Olympum
promiscuè tanquam eundem montem so-
nant. Quatuor autem sunt colles, Olympi
nomine. Vnus ad Idam, iuxta 1: Antan-
drum. alius Mysia, conterminus Idæ, non
tamen idem. Sophocles Polyxena Mene-
laum faciens festināterē Troia discedere, A-
gamemnonem autem cupientem aliquam-
lum morari placandæ Minervæ gratia, Me-
nelao hæc uerba tribuit:

Hæc tu manens in Idæo uerum solo
Greges Olympi conducens fac rem sacram.

tibia, & strepitui crepitaculorum ac tin-
nabulorum, acclamationibusq; & euas-
mis ac pedum pulsationibus propria. Exco-
gitata sunt etiam uocabula, quibus admini-
stros, chorearum ductores, & famulos sacro-
rum adficerent, Cabires, Corybantes, Panes,
Satyri, Tityri, & deum Bacchum, & Rheam
Cybelam, Cyben, atque Dindymenen, ipsos-
que locos. Sabazius quoque de Phrygiis
est, & quodammodo puerulus Matris, ipse
quoque Bacchicis adiunctus. Horum simi-
lia sunt etiam apud Thraces quæ usurpan-
tur sacra Cotytia, & Bendidia: à quibus eti-
am Orphica sunt profecta. Cotyos deæ apud
Edonos cultæ Aeschyl' meminit. cum enim
dixisset

Veneranda Cotys in Edonis,

Montana instrumenta habentem:

statim eos qui Baccho inseruiunt subiicit:

Hi manibus tenebant bombos torno ela-
boratos,

Implebantque melos quod furorem alli-
ceret.

Alius autem ætatis strepit crepitaculis.
ac rursus:

Psalmus autem resonat.

Boumque mugitus æmula uoces rebo-
ant aliunde

Ex operto, terribiliter. tympaniq; echo

Tanquam subterranei tonitrus tertur tur-
bulenta.

hæc enim Phrygiis sacris conueniunt. Ne-
que uerò absurdum est, quemadmodum ipsi
Phryges Thracum sunt coloni, ita eos sacra
sua quoque inde transfuisse. Bacchum eti-
am cum Edono Lycurgo coniungentes, sa-
crorum inter se similitudinem innuunt. A-
cantilena autem, numeris, instrumentisq; e-
tiam musica omnis Thracia & Asiatica cen-
setur. Atque hoc de locis intelligi potest, ubi
Musæ cultæ fuerunt.

Nam

Nam Pieria, Olympus, Pimpla, Libethrum antiquitus Thracica fuere loca & montes: nunc Macedones obtinent. & Heliconem Musis consecrauerunt Thraces Boeotiae inquilini, ut & antrum Libethridum Nympharum. Iam qui antiquam procurauerunt musicam, Thraces perhibentur, Orpheus, Musaeus, Thamyras: & Eumolpo nomen inde factum fuit. Et cum Baccho totam Asiam ad Indiam usque consecrauerint, magnam quoque musicae partem inde transferunt. atque alius dicit Citharam pulsans Asiatida: alius Bercynthiam uocat fistulam aut Phrygiam. Instrumentis quoque plerisque nomina sunt barbara, nablū, sambuca, quae & barbitos, magades, alia. Athenienses quemadmodum alias morem suum peregrina addiscendi, ita etiam quod ad deos attinet tenuerunt, multa enim sacra peregrina receperunt, quo nomine etiam in comœdijs exagitati sunt:

1. reperit sine.
pro corona.

interque haec Thracia & Phrygia. Benididiorum enim mentio est apud Platonem, Phrygiorum apud Demosthenem: ubi Aeschinis matrem uituperat, atque ipsum qui matri sacrificanti adfuerit, unaque thiasos duxerit, & acclamauerit Eux, Sabox, Hyes, Attes, Attes Hyes. haec enim Sabazij & magnae Matris sacrorum sunt. Porro autem cum haec de genijs istis & nominum eorum uarietate reperiat aliquis: tum non administratos modo eos deorum, sed ipsos quoque deos appellari. Hesiodus enim 14 Hecataei & Phoro-

noei filiae quinque ait fuisse filias Vnde deae nymphae progenerae Oreades existant,

Vanorumque genus Satyrorum & inania tractans,

Curetesque dii lufiores, saltatores.

Is qui Phoronidem scripsit, tibicines Phrygios facit Curetas, alij terrigenas, & xreis scutis armatos. Ille autem non Curetas facit Phryges, sed Corybantes: illos autem Curetes arma uero aenea sumisse primum in Euboea, indeque Chalcidenses ab are (quod est chalcos) dictos. Alij a Titanibus Rheæ datos famulos armatos Corybantes, & Baetrianæ (alij & Colchis aiunt) profectos. In Cretensi historia Curetes Iouis alumni dicuntur & custodes in Cretam & Phrygia exciti a Rheæ. Alij cum nouem in Rhodo essent Telchines, eos Rheæ in Cretam fuisse comites aiunt, ibique Iouem enutruisse, & Curetas didicisse gignere autem, & iam euuapla θάλασσης ως Κρήνην, & τὴν Δία ἀνδροφροσύνης, Κουρήτας ὀνομα-

παιδιά γὰρ καὶ Ὀλύμπῳ, καὶ Ρίμπτῳ, καὶ Λαβυθροῦ τὸ παλαιὸν ἢν Θράκη καλεῖται καὶ ὄρεσιν αὐτῶν δὲ ἔχουσι μακροὺς. τὴν τε ἐλευθερίαν καὶ διδασκασάν τὰς Μούσας Θράκας οἱ τὴν Βοιωτίαν ἐποικίοντες, οἱ πόρ καὶ τῶν Λαβυθροῦ Νυμφῶν αὐτοὶ καλεῖσθαι. οἱ τ' ὑψηλὸν γένος εἰς ἀρχαῖας μυσικὰς, Θράκας λίσσονται, ὄρεσιν τε καὶ κρηταῖς, καὶ Θάμυρι, καὶ τῷ Εὐμόλπῳ δὲ πύθονα γένεσθαι. καὶ τῷ Διονύσῳ τὴν Ἀσίαν ὅλῃν καθιερῶσιντες μίχθαι εἰς Ἰνδικὰς, καὶ ἰδού καὶ τὴν πολλὴν μουσικὴν μεταφύρουσι. καὶ ὁ μὲν τις φησὶν, Κιθάρην Ἀσιᾶς τῆς ῥέσσης, ὁ δὲ, αὐτοὺς Βοιωτικῶν ἡλικῶν καὶ θυγίους. καὶ τῶν ἑργαίων ἦσαν βαρβάρως ὀνομασθαι, τὰ βλα, καὶ λαμβύκη, ἢ καὶ βαλβιτῶ, καὶ μαζαῖς, καὶ ἄλλα πλείω. Ἀδύωνοι δ' ὡς πόρ πόρ τὰ ἄλλα θεολογικῶς διατελοῦσιν, οὕτως καὶ πλεονεχίζουσιν. πλείω γὰρ τῶν ἑργαίων ἰδού καὶ περὶ δὲ φησὶν, ὡς τε καὶ ἡ κομὸς δὴ δασαν. καὶ δὴ καὶ τὰ Θράκη καὶ τὰ Θρύγεα, τῶν μὲν γὰρ Βενιδιδίων πλάτων μίμνηται, τῶν δὲ Θρυγίων Διμοδῆνης, διαβαλῶν τὴν Λιχίνου ματῆρα καὶ αὐτὸν, ὡς τελευτῶν τῇ μητρὶ συνόντα, καὶ συνδιασπόντα, καὶ ὑποφθιγγόμενον οὐοῖ, ὡς αἰεὶ, ἢ αἰεὶ ὡς αἰεὶ. ταῦτα γὰρ εἰς Σαβαζίαν καὶ ματῆρα. ἐπὶ δ' αὐτῆς καὶ ταῦτα εἶναι περὶ τῶν δαμόνων τέτων, καὶ εἰ τῶν ὀνομαστικῶν ποιητῶν, ὅτι οὐ πρόσωποι θιόντων μόνον, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ θεοὶ πρὸς τὴν ὀνομασίαν. Ἡσιόδῳ γὰρ ἑκαταίου, ὅτι Φορωνίως θυγατρὸς ὡς τε γένεσθαι θυγατρὸς φησὶν, εἰ μὴ ὅραται νύμφαι διὰ τὴν ἰσχυρότητα. καὶ γὰρ οὐκ ἀνὴρ, Σατύρων, καὶ ἀνδροφροσύνην

Κουρήτας τε θεοὶ φιλοπαίγμονες ὀνομασθαι,

ὁ δὲ τὴν Φορωνίδα εἰς τὰς αὐλατάς, καὶ Θρύγας αὐτὸν Κουρήτας λέγει. ἄλλοι δὲ γινώσκουσιν, καὶ καλεῖσθαι τὰς. ὁ δ' οὐκ αὐτὸν Κουρήτας λέγει, ἀλλὰ αὐτὸν Κορύβαντας Θρύγας, ἰκάνους δὲ Κουρήτας. περὶ δὲ αὐτῶν δ' ὅπλα χαλκὰ πρῶτος γὰρ Εὐβοίαν διὸ καὶ Χαλκιδίαν αὐτὸν ἀνδρῶν. οἱ δ' ὑπὸ Τηλέωνος εἰς δὴ δὴ βακτριανὸς ἀφ' ὧν μόνον οἱ εἰς Κρήνην φασιν. ἐν δὲ τοῖς Κρητικῶς λόγοις οἱ Κουρήτας διὸς τροφῆς λίσσονται, καὶ φύλακας, ὡς Κρήνην ἐκ Θρύγας μεταπεμφθῆναι τῇ τῆς εἰς. οἱ δὲ Τελχίνων γὰρ εἰς Δία ἀνδροφροσύνης, Κουρήτας ὀνομασθαι.

Διῶνι. Κορύβαντες δὲ ζῦντο ἰτόρου ἰφρία
 Ρούτης ὄντα Ἀπίσω, παρὰ τοῖς Ροδίοις
 παραχρῆν πρόφασιν τοῖς Πρασίσις, ὥς τε
 λίγαν ὡς ἄν Κορύβαντες δαίμονες πῆν
 Ἀδωᾶς, καὶ Ἡλίον πᾶσι. ἔπ' δὲ Κρόνου
 πῆνς αὖ Κορύβαντες. οἱ δὲ τῷ Διὶ καὶ Καλ
 λίοπης φασί, αὖ αὐτοὺς τοῖς Καβείροις ὄν
 τας. ἀπὸ δὲ τῶν αὐτῶν ἄς Σαμοθράκῃ
 ἑκατέρωθεν πρόφασιν Μιλίτῃ. τὰς ἡ πρᾶ
 φας αὐτῶν μυθικὰς εἶν. Ταῦτα δ' εὖ ἀπο
 στειλόμεν· ὁ Σκῆψις, ὁ αὖ μᾶλλον συν
 αγωγῶν τούτους, ὡς μὲν φησὶν Σαμοθρά
 κῃ μυθικῶν λόγων ποδὶ Καβείρων λιγυρῶν
 παρατίθουσιν ὁμοίως καὶ Σπείριμβροῦ το
 θασίᾳ ὄφιν, ὡς τε φησὶ Σαμοθράκῃ ἰδρὰ τοῖς
 Καβείροις ἐπιτιλῶτο. ἑκατέρωθεν δὲ φασιν
 αὐτοὺς ἑκάστους, ἐπὶ τῷ ὄρει τῷ φησὶ τῷ βορέ
 κωντία Καβείρων. οἱ δ' ἑκάστης πεσώλους
 νομίζουσι αὖ Κορύβαντες αὖ αὐτοὺς τοῖς Κο
 ρύβαντες ὄντας. φασὶ δὲ πάλιν ὁ Σκῆψις
 φησὶ τῇ Κρήτῃ τὰς Φίριας πῆνς μὲν νομίζ
 οντα, μὲν ὡς χωρὶς ἑκάστου, ὡς φησὶν ὁ μὲν
 τῷ τῷ Διὶ ἐπιδοῦ λόγῳ· ἄλλ' ὅτι τῇ Φρυγίᾳ
 μόνον, καὶ τῇ Τρωάδι. αὖ δὲ λίγοντας μυ
 θολογῶν μᾶλλον ἡ ἱστορίᾳ. πρὸς αὐτῶν δὲ, καὶ
 τῶν τῶν τόπων ὁμοθυμῶν συμπράξαι τῷ
 χὲρ ἰσως αὐτοῖς. ἰδρὰ γὰρ τὸ ὄρος ποτὶ Τρωί
 κόμ, καὶ τὸ Κρητικόν, καὶ Δίκτη τὸ πῶν φησὶ
 τῇ σκῆψι, καὶ ὄρ' ὅτι Κρήτη. τῆς δὲ ἱ
 δρὸς λόγῳ· πύτνα, ἄφ' ὅ ἰδρὰ πύτνα ἡ πό
 λις. ἰπποκράτους δὲ Φίριαν ἀφ' ἡμῶν, καὶ
 ἰπποκράτους φησὶ Κρήτη. Σαμῶνιόν τε τὸ
 ἰωδιόν ἀκρωτήριον Φίριον, καὶ πύτνον
 φησὶ τῇ Νιανθοῖδ, καὶ τῇ Ἀλεξανθοῖδ. Ἀ
 ποσυλά· δ' ὁ Ἀργεῖος ἐκ Καβείρων καὶ
 Ἡφαίστου Κάμιλον λέγει. πῶ δὲ, τρῶς Καβεί
 ρους, ὡς μύθους Καβείρων. φησὶ δὲ
 δ' Ἀπὸ λῶν καὶ πύτνας Κορύβαντες
 φησὶ· οἱ αὖ αὐτοὺς φησὶ Σαμοθράκῃ. ἐκ
 δὲ Καβείρων τῆς Πρωτίας, καὶ Ἡφαίστου, Κα
 βείρους τρῶς, καὶ νύμφας τρῶς Καβεί
 ρας. ἑκατέρωθεν δ' ἰδρὰ φησὶ. μάλιστα ἡ
 οὐὶ φησὶ Λήμνῳ, καὶ Ἰμβρῷ αὖ Καβείρους τι
 μάδου συμβιβῆσαι, ἄλλ' ὅτι τῇ Τρωίᾳ ἑκα
 τὰ πόλεις. τὰ δ' ὀνόματα αὐτῶν ὡς μυθ
 ικά. Ἡρόδοτος δὲ καὶ φησὶ μύθους λέγει τῶν
 Καβείρων ἰδρὰ, ἑκατέρωθεν καὶ τῷ Ἡφαίστῳ.
 φησὶ δὲ αὐτὰ Καμβύσιον. ἔστι δ' ἑοί
 κηται τὰ χωρία Φί τῶν δαιμόνων τούτων
 πῆνς, ποτὶ Κορύβαντες τὸ φησὶ τῇ Ἀμαξι
 τίας τῆς νῦν Ἀλεξανθοῖδ ἡώρας ἐγγὺς τῷ Σμινθίῳ, καὶ ὁ Κορύβαντες φησὶ τῇ Σκῆψι ποδὶ ποταμῶν
 Εὐρύφοντα, καὶ Ἀμῶν ὁμοθυμῶν. ἔπ' ἡμῶν δὲ φασιν ὁ Σκῆψις Κορύβαντες
 ἡ καὶ Κορύβαντες εἶν αὖ αὐτοὺς, ὁ ποδὶ τὰς Φίριαν φησὶ τῇ ἀγίας πῆνς φησὶ τῷ ὄρει ὄρεσι μύθους
 C c ὁ ποδὶ

ctos. eorum socium Corybantē Pydnæ con
 ditorem apud Rhodios Prasij occasionem
 dedisse dicendi, Corybantes esse genios Mi
 neruæ & Solis filios. alij Saturni prolem eos
 faciunt. Sunt qui Ioue & Calliopa natos au
 tument, eosdem cum Cabiris: eosquē uenisse
 in Samothracen, quæ antè Melita diceba
 tur. eorum actiones esse mysticas. Hæc non
 probans Scepſius qui fabulas istas conscrip
 sit, quia in Samothrace nulla de Cabiris my
 stica feratur: tamen Stesimbroti Thasij re
 fert opinionem, quæ sacrificia Samothracica
 Cabiris adscribit. nomenquē eorum deducit
 à monte Berecynthiæ Cabiros. Alij censent
 Hecates administros fuisse Curetas, eosdem
 cum Corybantibus. Rursus autem Scepſi
 us ait in Creta honores Rheæ non esse in u
 su, neque receptos ibi ritus eius: sed in Phry
 giā tantum ac Troade. qui aliter affirmant,
 eos fabulam potius quàm historiam trade
 re. Ad quam rem eos fortassis nomina locō
 rum ambigua induxerunt. Ida enim mons
 est & Troiæ & Cretæ: itemq; Dicte in Sce
 psia locus, & mons in Creta. & Pytna Idæ col
 lis, unde urbs Hieropytna. & in Hippocoro
 na Adramyttenæ, in quæ Creta Hippocoro
 nium. tum Samonium Cretæ orientālē pro
 montorium, & planicies in Neandride & A
 lexandreorum solo. Acusilaus Argius Cab
 ira & Vulcano natū ait Camilum: hoc tres
 Caberos, ex his nymphas Caberadas. Pherē
 cydes ex Apolline & Rytia nouem Cory
 bātes, qui habitauerint in Samothrace. & Ca
 bira Protei filia & Vulcano Cabiros tres, &
 nymphas Cabiridas. utrisquē sua sacra fuisse.
 maximè autem in Lemno & Imbro Cab
 iros cultos, sed & secundum urbes Troiæ.
 nomina eorum sunt mystica. Herodotus
 autor est etiam apud Memphim templa fu
 isse ut Vulcani ita etiam Cabirorum, sed esse
 à Cambyse deleta. Loca honoribus istorum
 geniorum consecrata deserta sunt, Coryban
 tium in Hamaxitia, quæ nunc Alexandreo
 rum ad territorium pertinet, prope Sminthi
 um: & Corybissa in Scepsia ad fluuium Eur
 ryentem, uicūquē eiusdem nominis, & tor
 rentem Aethaloenta. Scepſius perhibet ue
 risimile esse Curetas & Corybantras fuisse e
 osdem, qui ad cultum Matris deūm adsciti a
 dolescen

Thalad.

dolēscētes & pueri in armis saltarent . dictosq; Corybantas , quia Korypntes bān-
nēn, quia cum saltatione intederent . quos
etiam betarmones Homerus appellat:

Odyss. l. 250. Huc age Phæacum betarmones excellen-
tes .

Quando autem Corybantes saltare & in-
stinctu diuino concitari solebant : etiam hos
Corybantes uocamus, qui furiosè mouen-
Dactyl. l. d. i. tur. Dactylos autem Idæos sunt qui dicant
uocatos primos cultores radicū Idæ mon-
tis. nam imas montium partes uocari pedes,
ut summas uertices . singulæ autem monti-
um Idæorum extremitates magnæ Matri fue-
runt consecrati. Sophocles censet, quinque
primos mares fuisse, qui primi ferrum inue-
nerint atque cuderint, multaque alia ad ui-
tam utilia repperint . quinque etiam his fu-
isse sorores. a numero autem Dactylos, id est
digitos, nomen accepisse. Alij aliter fabulan-
tur, incertis incerta annectentes, diuersos &
numeros & nomina ponentes, Salaminum,
Damnaneum, Herculem, & Acmonem in-
ter hos referentes . alij indigenas Idæ, alij in-
quilinos faciunt. In hoc consentiūt, primū
ab ijs sub Ida ferrum fabricatum . ab omnib.
etiam impostores creditos esse, famulos ma-
gnæ Matris, & in Phrygia apud Idam habi-
tasse . cū quidem Phrygiæ nomine Troa-
dem, quia Phryges uicini eam occupauerūt
Troia euastata, intelligerēt. Suspiciantur eti-
am Idæorum Dactylorum posteros esse Cu-
retas & Corybantes. primos c uiros in Cre-
ta natos, Dactylos Idæos cognominatos . ab
his progenitos ix Curetas, quorum quiuis x
filios genuerit, qui Idæi Dactyli sint appella-
ti. Quāquam minimè delector fabulis, ta-
men ut copiosius de his dicere me istud mo-
uit, quia ad theologiam res istæ pertinent.
Omnis autē de dijs disputatio antiquas per-
pendit opiniones ac fabulas: priscis sub inuo-
lucro quas habebant de rebus naturalibus
sententias proponentibus, semperque fabu-
lam eis annectentibus. Sanè omnia ænigma-
ta dissoluere & explicare penitus, non est in
proclui: multitudine autem fabularum in
medium collata, quarum aliæ consentiunt in-
ter se, aliæ discrepant, facile est eas inter se
comparare, uerumq; cōficiendo elicere. Ver-
bi gratia, quod in montibus uagari cū ad-
ministris deorum, tū ipsi dij pehibētur, ac in-
uocantur ἀλλήλοις, τῶν δ' ὑπονομιῶν, ὑπονώμενον αἰνιδύμεναι, τὸ δὲ αὐτῶν ἐκείνων
τ' ἀλνυδῖς. οἷον τὰς ὀρεβάσις τῶν περὶ τὸ δῶρον ἀπονομῶν καὶ αὐτῶν τῶν θεῶν, καὶ τοὺς ὑ-

καὶ πόροι τυγχάνονσι παρὰ λαμψέσι .
Κορύβαντες δὲ ἀπὸ τοῦ Κορύβαντος βαί-
ναν ὀρχησικῶς . οὗς καὶ Βηταρμόνας λέγει ὁ
ποιητής.

Δότι δ' ἔχῃ θαλάκῃ Βηταρμόνις ὅσοι
ἀρίστοι.

Τῶν δὲ Κορυβάντων ὀρχησικῶν καὶ γὰρ
δουσιαστικῶν ὄντων, καὶ αὐτὸ μανικῶς λίνου
μύλους, Κορύβαντας φασί. Δακτύλους
δ' ἰδαιούς φασί πρὸς ἐκκληθῆναι αὐτὸν πρῶ-
τους οἰκιστοὺς τῆς ἡπείρου ἰδίου ὑπονομιῶν
πόδας μὲν γὰρ λέγεσθαι τὰς ὑπονομιῶν, κο-
ρυβὰς δὲ, τὰς ἄκρα τῶν ὄρεων. δι οὗ ἡπείρου
ῥῶ-ἰσταλὰ καὶ πᾶσαι τῆς μητρὸς τῶν θε-
ῶν ἰσθμὸς ποδὶ τῶν ἰδίων. Σοφοκλῆς δὲ οἷο-
ται, πρῶτον αὐτὸν πρῶτους ἀρσενας χροῖσθαι,
οἱ σίδυρον τε ἔξ ὑπὸν καὶ ἀργάσαντο πρὸ
τοῦ, καὶ ἄλλα πολλὰ τῶν περὶ τὴν βίον χρη-
σίμων. πρῶτον δὲ καὶ ἀδελφὰς τοῦτοισιν ἀπὸ
τῆς τοῦ ἡμῶν δακτύλους ἐκκληθῆναι. ἄλ-
λοι δ' ἄλλως μυθολογοῦσιν, ἀπὸ τοῦ ἀπὸ τοῦ
σύνωπτον. ἀφ' ὧν δὲ, καὶ τοῖς ὀνόμα-
σι, καὶ τοῖς ἀριθμοῖς χροῖνται, ὅς τε Σαλα-
ρινὸν ὀνομάζονσι πρῶτον, καὶ Δαμναῖαν, καὶ Ἡ-
ρακλίαν, καὶ Ἀκμονα. καὶ οἱ μὲν, ὑδωχρεῖς
τῆς ἰδίας, οἱ δὲ, ἰπείρους. πάντων δὲ σίδυ-
ρον ἀργάσαντα ὑπὸ τούτων γὰρ ἰδίων πρῶ-
τον φασί. πάντων δὲ καὶ γόντας ὑπονομι-
φασί, καὶ πρὸς τῶν μητρὸς τῶν θεῶν, καὶ γὰρ
Φρυγίαν ἐκκῶντας πρὸς τῶν ἰδίων, Φρυγίαν
τῶν πρῶτων ἐκκληθῆναι ὅτι τὸ αὐτὸ ὅ-
ντας ὑπονομιῶν τῶν πρῶτων ὄντας, τῆς
Τροίας ἐκπεπρημένους. ὑπονομιῶν δὲ τῶν
ἰδίων δακτύλων ἐκκῶντας εἶναι πρῶτον τῶν
Κορυβάντων καὶ αὐτὸν Κορύβαντας. αὐτὸν γὰρ πρῶ-
τους γέννησθαι γὰρ Κρήτην ἐκ τῶν αἰδίων
ἰδαιούς δακτύλους ἐκκληθῆναι. πάντων δ'
ἀπογόνους φασί Κορυβάντας γένεσθαι γένεσθαι
τούτων δ' ἑκάστον δὲ καὶ πᾶσιν ἐκκῶντας
πρῶτον ἰδαιούς ἐκκληθῆναι δακτύλους,
πρῶτον δὲ ὅτι πρῶτων ἐκκῶντας πρὸς
τούτων καὶ πρὸς ἑκάστον ἐκκῶντας ἐκκῶντας
τὸ διολογιῶν γένεσθαι ἐκκῶντας τὰ πρῶ-
τα ταῦτα. πρῶτον δὲ ὅτι πρὸς τῶν θεῶν λό-
γῳ ἀρχαίως δὲ ἐκκῶντας, καὶ μύθους, αἰ-
νιδιῶν τῶν παλαιῶν, ἐκκῶντας γένεσθαι
φυσικῶς περὶ τῶν πραγμάτων, καὶ πρῶτον
δὲ τῶν αἰνιδιῶν τῶν μύθων. Ἀπὸ ταῦ-
των οὖν τὰ αἰνιδιῶν λύνειν τὸ ἀκριβὲς ἐ-
κείνων τὸ δὲ πρῶτον τῶν μυθολογῶν
ἐκκῶντας ὅτι τὸ μῖθον, τῶν μὲν ὁμολο-
γῶν, τῶν δ' ὑπονομιῶν, αἰνιδιῶν, τὸ δὲ αὐτῶν ἐκκῶντας
τ' ἀλνυδῖς. οἷον τὰς ὀρεβάσις τῶν περὶ τὸ δῶρον ἀπονομῶν καὶ αὐτῶν τῶν θεῶν, καὶ τοὺς ὑ-

δουσκομούς, ἐκόντες μυθολογεῖν ἢ τῶν αὐτῶν αἰτίαν, καὶ ὡς ἢ οὐρανίους νομίζαντες θεοὺς. πῦθον δὲ καὶ τῶν τι ἀλλων, καὶ τῶν πεσομμεσίων. τῇ μὲν οὖν ὀρεβασίᾳ τὸ μεταλλοπικόν, καὶ τὸ θηροπικόν, ἐξήκτιπκόν τῶν πῶς τὸν βίον χησιμῶν ἐφαίνε συγγένει. τῶν δ' ἐνδοσιασμῶν, καὶ θρησκείας, ἐμνηστικῶς τὸ ἀγυρπικόν, καὶ γαστέρας ἐγγύς. τοιοῦτον δὲ, ἐπὶ φιλοτιχόντων μαλιστα τὸ περὶ διονυσιακῶν τίχνας, ἐπὶ τὰς ὀρεβασίας. ἅλ' ἀπόχρη περὶ αὐτῶν.

Ἐπεὶ δὲ πρότερον περὶ τῆς Πελοποννήσου, τῶν τι ἀλλων ἐνάστη διὰ τοιοῦτον, τῶν γὰρ ἐν Κορινθιακῷ κόλπῳ καὶ τῶν πῶς αὐτῶν, περὶ Κρήτης ἐφίηται ῥητίον. ἐπεὶ αὐτῆς τῆς Πελοποννήσου ὅτι, ἐπὶ αὐτῆς τῶν πῶς ἐν ἐνάστη τῶν περὶ Κρήτῳ. γὰρ δὲ ταύτους αὐτὴ Κνωσσὸν δὲ αἰετὶ, ἐπὶ αἰ Σποράδες αἰ μὲν, ἔξισαι μνήμης, αἰ δ' αἰ

stinctibus citari, probabiliter fabulantur eadem de causa, ob quam etiam cœlestes deos censemus ac prouidos cūm aliarum rerum, tum signorum cœlestium. Montanæ porro uagationi uenatio & indagatio rerum ad uitam utilium uidebatur cognata. furoribus, cultui, & diuinationi præstigiæ sunt adfines. talis est etiam curiositas histrionum & Orphicarum artium. Sed de his satis.

Quoniam uerò primum de Peloponneso diximus & insulis q̄ in Corinthiaco sunt sinu, aut ante eum: deinceps de Creta disse- ramus, Peloponneso uicina, alijsq; inde uer- sus orientem Solem insulis circa Cretam. in quibus Cyclades etiam sunt & Sporades, alix nobiliores, obscuriores alix. Nunc de

Creta desai-
prio.

σημότεραι. τῶν δὲ περὶ τῆς Κρήτης λέγονται. Εὐδοξὸς μὲν οὖν γὰρ λέγει αἰετὶ ῥητίον αὐτῶν ἐφίηται. αἰ δὲ μὲν οὐτως. ἀλλὰ καὶ δὲ καὶ περὶ τῆς Κνωσσίας, ἐπὶ ἐλλὰ δὲ ἐπὶ ἀπὸ Σουνίου μέχρι Λακωνικῆς, αὐτῶν μὲν ταύτους τῶν χωρῶν παρὰ τοιοῦτον ἀπὸ τῆς ὀρεβασίας αὐτῶν τῶν. λευκὸν δὲ ἀπὸ τῆς τῶν ἀρκτῶν ἐπὶ Αἰγαίου πελάγους. ἐπὶ Κρητικῶν, ἀπὸ δὲ νότου ἐπὶ Λιβυκῶν ἐπὶ σινοπῶν πῶς τὸ Αἰγύπτῳ πελάγους. τῶν δὲ ἀρκτῶν τὸ μὲν ἑσπερίον ἐπὶ τὸ περὶ οὐρανῶν, πλάττει ἔχον ὁρεβασίαν περὶ τῶν, καὶ ἐπὶ ὅς ἀκρωτήρια μετὰ τοιοῦτον, ὡς τὸ μὲν νοτιον ἑσπερίον κελεύει μετὰ τοιοῦτον. τὸ δὲ ἀρκτικόν Κιμαρῶν. τὸ δὲ ἑσπερίον Σαμωνίον δὲ, ὑπερπῆγον τῶν Σουνίου οὐ πῶς αὐτῶν. μετὰ δὲ Σουσιαν τῶν μὲν, ὁρεβασίαν ἀπὸ τοιοῦτον τῶν περὶ τῆς νῆος, ἀφορμὴ μὲν καὶ πῶς αὐτῶν ἢ διὰ τοιοῦτον περὶ τῶν, ἔξισαι μνήμης, αἰ δ' αἰ

Creta dicamus. Eudoxus eam in Aegeo mari sitam ait: nō recte. Iacet inter Cyrenaicam & Græciam quæ à Sunio usque ad Laonicam est, in longum æquali interuallo iuxta has regiones ab occasu uersus ortum porrecta. Alluitur à septentrionibus mari Aegæo atque Cretico, à meridie Libyco, quod contiguum est Aegypcio. De extremitatibus occidua est circa Phalarna, lata ccc stadia, scilicet in duo promontoria: de quibus meridionale Cretum metopon (id est arietis frons.) uocatur, septentrionale Cimarum. Orientalis autem est Samonium promontorium, Sunium non procul excedens uersus ortum. Magnitudinem insulae Socrates, quem res huius insulae exquisitè tradidisse Apollodorus ait, in longitudinem definit stadiis ccc ccc

Cc 2 ἑσπερίαν:

κατὸν οἰκίζοντα Δωριεῖς, ἔκτισαν τὴν
 τε Εὐρυόρην καὶ Βοίον καὶ Κυπνίον, ἐφ' οὗ
 καὶ Τριχάϊκες ὕπὸ τοῖς ποικίλοις λεγόνται. ὅ
 πάντες δὲ τὸν τῷ Ἀνδρονίδῃ λόγον ἀποδέ-
 χεται, τὴν μὲν τριπόλιν Δωριεῖς, τρι-
 πόλιν ἀποφάνοντες, τὴν δὲ μητρόπολιν
 τῶν Δωριέων ἀποικὸν τῶν Θετταλῶν, τρι-
 χάϊκας δὲ διέχοντα, ἥτοι ἀπὸ τῆς τριλοφί-
 ας, ἢ ἀπὸ τοῦ τριχίνους εἶναι αὐτὸν λόφους ἐφα-
 μίλους. πόλιν δ' ἄσιν γὰρ τῇ κρήνῃ πλά-
 ους ἦν, μέγιστα δὲ καὶ ὑψηλότερα τὰ τῆς,
 Κνωσός, Γόρτυνα, Κυδωνία. ὁμοφρόντως
 δὲ τὴν Κνωσὸν καὶ Ὀμηρὸς ὕμνῃ, μεγα-
 λύνει, καὶ βασιλεὺς τῷ Μίνῳ. καὶ οἱ
 ὑστέρον. καὶ δὴ καὶ διὰ τὴν μέγαν πολλοῦ
 φερόμεν τὰ πρῶτα, εἴτα ἱταπεινῶς, καὶ
 πολλὰ τῶν νομίμων ἀφ' ἑρῆς. μέγιστον δὲ τὸ
 εἶναι αὐτὴν ὡς τὴν Γόρτυνα, καὶ Λύκτον. ὕστε-
 ρον δ' αὖτε λαβὴ πάλιν τὸ παλαιὸν γῆμα
 τὸ τῇ μητροπόλει. καὶ τοῦ δ' γὰρ πεδίου ἐν
 κλονίῃ ἔχουσα ἡ Κνωσός τὸν ἀρχαῖον τριπο-
 λιντα πεδίου μεταξὺ τῆς Λυκτίας καὶ τῆς
 Γόρτυναιας πεδίου ὁμοφρόντως, τῇ δὲ Λύ-
 κτου, ὡς οἱ ποικίλῃς Λύκτου ὀνόμασιν, ἑκα-
 τὸν εἰκοσι. τῇ δὲ θαλάσσης Κνωσός ἦν τῇ
 βορείῳ πόντῳ καὶ Γόρτυνα δὲ λιβυκῆς γῆς
 ὑψηλότερα. Λυκτὸς δὲ καὶ αὐτὸς τῇ λιβυ-
 κῆς ὁμοφρόντως: ἔχει δ' ἐπὶ τὸν τὸν ἱερὰ
 κλονίαν ἡ Κνωσός. Μίνῳ δὲ φασὶν ὑψηλῶς
 ἡμετέρας τῆς Ἀκαιοῦ, ὅπου τῇ Εἰληθῆς ἐ-
 φρόντο καλῶς τὸ ἡ Κνωσός κρύπτει πρὸ
 τῶν ὁμώνυμος τῆς ἡφαιρέοντι ποταμῷ.
 ἰσχυρὸν δ' ὁ Μίνως νομοθέτης γῆρας αὐτῶν
 δ' αὖτε, θαλάσσης κρατῆσαι τὴν πρῶτον. τρι-
 χὰ δὲ διελὼν τὴν νῆσον, γὰρ ἐκαστὸν μὲν ἐπί-
 σαι πόλιν, τὴν μὲν Κνωσὸν γὰρ τῇ κατα-
 πύρῃ τῇ Πελοποννήσου. αὐτὰ δ' ὅτι πῶς
 ὁρᾷται. ὡς δ' ἔργον ἔφορος, Ζηλωτὴς ὁ
 Μίνως ἀρχαῖον τῆς Ραδάμανθυος δικαιο-
 στάτου ἀνδρός ὁμωνύμου τοῦ ἀδελφοῦ αὐ-
 τοῦ, ὅς πρῶτον τὴν νῆσον ὕψις μὲν ὁδο-
 καὶ νομίμοις καὶ σωσικισμοῖς πείλει, καὶ
 πολιτείας, σκηλῶν τῶν παρὰ Διὸς φέ-
 ρειν ἑκάστη τῶν ὑπερμένων δυνάμεων εἰς μέ-
 γαν. ὅθεν δὲ μιμούμενος καὶ ὁ Μίνως δ' γὰρ
 οἷα ἐπὶ ὅς ἐσοικὴν ἀναβαίνων ὡς τὸ τοῦ Δι-
 οῦ αὐτοῦ, καὶ ἀπὸ τῆς γῆς ὡς δὲ, ἀπὸ τῆς
 σιντε ταχυμῆα ἔχων παραγέματα ὑ-
 νά, ἡ φασὶν εἶναι τὸ Διὸς πῶς γέματα.
 ἐφ' ἧς αἰτίας καὶ τὸν ποικίλῳ οὕτως ἀρ-
 κῆσαι.

—ὡς δὲ Μίνως

Ἐννίω τῷ βασιλῶν Διὸς μεγάλῃ δαίμονι.

Τοιαῦτα δ' ἐπὶ τῷ οἱ ἀρχαῖοι περὶ αὐτοῦ παλιν ἄλλους ἀρῆκας λόγους ἐπαγαγί-
 CC 3 ους

rienses Parnasso vicini profecti sunt, & con-
 diderunt Erineum, Bœum, ac Cytinium, un-
 de etiam à poëta Trichaices, quasi tripartiti,
 dicuntur. Non admodum autem Andronis
 hic sermo probatur, Doridem quæ urbibus
 quatuor constat, tribus urbibus circumscri-
 bentis, & primariam Dorienſium urbē Theſ-
 ſalorum facientis coloniam. Trichaicas au-
 tem intelligunt uel à triplice crista, uel quod
 ē crinibus eas haberent ✱. Vrbes in Cre-
 ta sunt complures: maximæ autem & nobi-
 lissimæ tres, Cnossus, Gortyna, Cydonia.
 Cnossus Homerus quoque insigniter præ-
 dicat, magnam uocans, & Minois regiam. si-
 cut & posteriores. Diu sanè primas tulit: post
 modò depressa est, multisq; spoliata priuile-
 gijs, dignitate in Gortynam & Lycium trās-
 lata. recuperauit tamen deinde ueterem me-
 tropolis speciem. Sitā est Cnossus in plani-
 cie, ambitu antiquo stadiorum xxx, inter Ly-
 ctiā & Gortyniā, stadijs cc. à Lycio. q̃ poëta
 Lyciū uocauit, cxx. Cnossus à septentrionali
 mari abest stad. v & †, à Libyco xc. Lycios †
 q̃ à Libyco mari xxc. Habet nauali Hera-
 cleū Cnossus. Minoem autē ferunt nauali u-
 sum Amniso, ubi fanum est Lucinæ. Cno-
 sus olim Ceratus uocata fuit à flumine præ-
 terlabente. Memorij proditum est Minoem
 fuisse bonum legumlatorem, primumq; in
 mari imperium obtinuisse, insulaque in tres
 partes diuisa, in quauis parte urbem condi-
 disse. de quibus Cnossus eregionē Pelopō-
 nesi, & uersus septentrionem. Ephorus ait
 Minoem fuisse imitatore cujusdam pris-
 ci Rhadamanthys iustissimi uiri, cognominis
 fratri ipsius, qui primus insulam uisus sit ci-
 curasse legibus condendis & iuribus ac re-
 bus publicis: cū fingeret se à loue adferre
 singula quæ promulgabat decreta. Illum er-
 go æmulatum Minoem, cū per annos ix
 in antro louis esset commoratus, conscripta
 quædam præcepta attulisse, quorum auto-
 rem louem faceret. itaque & Homerum de
 eo sic scripsisse.

—ibi Minos

Regnauit, ter tres qui discipulus fuit annos
 Supremi louis.—

Hæc ille. Antiqui uerò de Minoë contrā
 dicunt, tyrannum fuisse & uiolentum, & tri-
 buto-

Odyss. τ. 172.

butorum exactorem: tragicè decantâtes Ml-
notaurum, ac Labyrinthum, & quæ Theseo
atque Dædalo euenerunt. Difficile dictu
est, utra sententiarum uera sit. Sed & de hoc
non convenientia inter se traduntur, indige-
na insulæ uel, an uerò inquilinus fuerit. Ho-
merus quidem posteriori opinioni uidetur
adstipulari, cum inquit:

lib. 4. 50 Primus Minoem Creta genuit custodem.

De Creta in confesso hoc est, p̄scis eam temporibus legibus optimis fuisse compositam, ideoq̄ ad sui imitationem pertraxisse Græcorum præstantissimos, inq̄ primis Lacedæmonios. quod & Plato in Legibus docet, & Ephorus in descriptione rerump. Europe. Postea temporis in deterius abiit admodum. post tyrannos enim qui maxime infestum nostrum mare habuerunt, & Cetes in latrocinia successerunt. Eos deinde Cithices oppresserunt. Romani autem uniuersos deleuerunt, bello captis cum Creta etiam Cilicum castellis piraticis. Cnossus nunc etiam habet coloniam Romanorum. Ac de Cnossio quidem hæc, uibe à nobis haud aliena, propter res humanas & earum mutationes atque euenta abolitis quæ nobis cum ea erant commercijs. Dorylaeus enim uir ducendi exercitus gnarus, unus de amicis Mithridatis Euergetæ, iussus ob rei bellicę peritiam peregrinos cōducere milites, crebro in Græcia erat atque Thracia, & ijs qui Cretam petebant: cū Romani nondum eam tenerēt insulam, magna q̄ ibi esset militum stipendia merentium copia: unde etiam prædonum exercitus fuerunt impleti. Cū in Creta esset Dorylaeus, forte fortuna bellum obortum est Cnossijs aduersus Gortynios: Dorylaeus à Cnossijs dux creatus, bellum celeriter & feliciter confecit, summisq̄ est adfectus honoribus. Cumq̄ paulo post cognouisset, Sinope Euergetem dolo familiarium necatum, ei q̄ uxorem & liberas successisse: de rebus illis abiecta omni spe Cnossi subsedit.

† Ibi ē Macetide muliere, nomine Stercora, duos procreauit filios, Lagetam & Strataarcham (. de quibus Strataarcham uidi iam extrema senectute adfectum.) filiamq; unam. De duobus autem Euergete filijs, Mithridates cognomento Eupator in regnū successit, annos natus xi. cū q̄ enutritus fuit Dorylaus Phil-
 γίται, καὶ Στρατάρχαν, ὡς τὸν Στρατάρχαν ἐχα-
 μίαν. Αὐτοὶ δὲ ὄντων ἤντων τοῦ Εὐργέτου, διὰ
 χορδῶς Εὐπάτωρ, ῥῆδικαί τε μηχανάς. τοῦτε

ους τούτους· ὡς τυραννικὰς τὴν ἡρώτησιν καὶ
βίαν, καὶ δ' αἰσμηλόγους, πραγματευόμενοι
τὰ πρὸς τὸν Μινώταυρον, καὶ τὸν λαβεῖναι-
δομ, καὶ τὰ θεῶν συμβάντα, καὶ αἰεὶ ἀ-
λλο. ταῦτα μὲν οὖν ὁποτέρως ἔχει, χαλεπὴν
ἔδειν ἐπ' αὐτ. ἔπει δὲ καὶ ἄλλοι λογ. οὐχ ὁ-
μολογούμενοι, τῶν μὲν ἑξ ὅμων ἔλθουσιν πρὸς
Μίνωα λυγρόντων, τῶν δ' ὠδὴ χῶσιον. Ὁ μὲν
τοὶ ποιητικῆς τῇ δ' εὐτοφείᾳ δεκάς μάλισθ' ἐν-
νηγοῦσθαι ἐπιφάνουσι, ὅταν φῶσι ὅτι
Ὡς πρῶτον Μίνωα τίθει Κράτης ἐπίταυρον.

ῥοφί δι' ἣν κράτης ἀμολογᾶται ὅτι ἤν
 αὐτὸ καλαίους χρόνους ἐτύγχευεν δύτομον
 μέγ, καὶ ζηλωτὰς ἑαυτῆς αὐτὸν αἰέτους τῶν
 ἐκλήνων ἀπέφηνεν, γὰρ δὲ τοῖς πρώτοις λα
 κιδαιμονίους, καὶ ἀπὸρ Πλατῶν τε φῖδις
 νόμοις δικαί, ἔ' ε' φορῶ γὰρ τῇ εὐρώπης πε
 λιτάφ' αὐαγί' γαφρ. ὕς φορὸν δὲ πῶς τοῦ
 ρου μετὰ βαλὼν ὑπὸ πλεῖστον. μετὰ γὰρ αὐτὸ
 τυράννους, οἱ μολιστὰ ἐδῶσαν τὴν καδ'
 ἡμῶς θάλατταν, οὐ τοῖς οἰσιν οἱ εἰς ἀξίον
 τὰ λυδία. τοῦτους δ' ἐπὶ ῥησαν ὅσοι
 οἱ Κίλικον, κατ' ἐλυσαν ἢ πάντας Ῥωμαῖοι,
 τὴν τε Κράτῳ ἐκπολεμήσαντων, καὶ τὰ
 παρὰ πᾶσι τῶν Κιλικίων φρονεῖα. καὶ δὲ
 Κνωσὸς καὶ Ῥωμαῖον ἀποικισαν ἔχον. Ῥο
 φί μὲν αὖ Κνωσὸν ταῦτα, πόλιν οὐκ ἐκ
 τρίας ἡμῶν, εἰς δὲ τ' αἰθρῶν πνευ, καὶ τὰς γὰρ
 αὐτοῖς μεταβολὰς, καὶ στυγρίας, ἐκ
 λαμψύων συμβολαίω, καὶ τῶν ἐπαρξάν
 των ἡμῶν πῶς τὴν πόλιν. Δορυλὰς γὰρ
 ὡς αὐτὸς παλῆκος, τῶν Μιδειδῶν τοῦ ἐν
 ὀργίῳ ὀφίλων, οὗτο' εἰς τὴν γὰρ τοῖς πο
 λιτικοῖς ἐμπειρίαν ἐφ' ὅλογοι ἀφ' ἀρχαῖς,
 πολὺς ὡς γὰρ τῇ ἐκαστῇ τῇ ἐρεσῇ, πο
 λὺς δὲ καὶ τοῖς παρὰ τῇ Κράτῳ ἰούσιν, ὅ
 πο τὴν νῦν Ῥωμαῖον ἐχόντων, σὺν τοῖς δὲ
 ὄντο' γὰρ αὐτῇ τῇ μιδιοφορεῖν ἐκαστὸν
 πλάθοντες, ὅς οὐ καὶ τὰ λυδία πληροῦ
 στω βαίνον. Ἐπὶ δ' ἡμῶν τοῦτο δὲ τοῦ δορυ
 λᾶον, ἤν τὴν τὴν αἰεσὶ πόλεμ' οἱ
 Κνωσίοις, πῶς αὐτὸν Γορτυνίους. ἀριδὲς δ'
 στρατηγός, καὶ ἀπορδῶς εἰς ταχέως, ἡρα
 το ἡμῶς τὰς μεγίστας, καὶ ἐπὶ δ' ἡμῶν ὅ
 σορον δὲ ὑπὸ βουλῆς διλοφονηθῆναι ἔγνω
 τὸν ὀργίῳ ὑπὸ τῶν ὀφίλων γὰρ σινάπα, τῇ
 εἰς δὲ τὴν δὲ εἰς γυναικας, καὶ τὰ παῖδια ἐ
 κενον, ἀργοντες τῶν ἐκτὴ, κατ' ἐμειν γὰρ
 τῇ Κνωσῶ. τεκνοποιᾶται δ' ἐκ μακροῦ
 γυναικος ἐφότος ἀνδρα, δὲ μὲν εἴς, λα
 τῶν γὰρ καὶ ἡμῶς ἡδ' ἐπὶ δὲ μὲν, θυγατὶς δὲ
 εἶπα τὴν βασιλείαν Μιδειδῶντος, ὅτι σα
 στωτῶρο' εἰς τὴν γὰρ ὅτι οὐ φιλιτῶρον ε
 ρύλας.

[illegible]

— Γόρτινα τε ταχίοντα.

ὕψιστον δ' ἀποβαλοῦσα τὸ ταῖμα ἐκ δι-
 μιλίστου, καὶ πάλιν τὸν χρόνον μένασα ἐτεί-
 χισθεῖ. ἡ γὰρ ὁ φιλοπάτωρ βῆλμαϊθε ἐρ-
 ξάμενθε ταχίζου, ὅσοι ὑπὸ θυγερῶντα πε-
 δίουσιν παρῆλθε μοῖον. ἐξίστολτον δ' οὐκ ὕ-
 σπλήρου πρὸς τὴν ἐν κλομῇ οἰκισίς, ὅσοι περ-
 τήσαντα παλίστω. διέχεθ' ὅτι λαβυκῆς θα-
 λατῆς καὶ λιβῶνθε τὸ ἐμπορεύον αὐτῆς,
 γνήσιοντα. ἔχει δὲ ἡ καὶ ἄλλοι ἐπίσιον τὸ
 μεταλλόν. διέχεθ' αὐτῆς ἐκ τὸν τριακον-
 τα. ἀγρῆθ' αὐτῶν ἄλλω δ' Ἀνθαῖθε ποτα-
 μὸς. ἐκ δὲ λιβῶνθε ἰὺ Ἀνκοκῶμας τὴν καὶ
 θέραις αὐτῶν Εὐφαιῶνθε, οὓς ἰσορῆσιό-
 φραθε γὰρ ὅτι πρὸς ἔρωτῶ λόγῳ ἄθλων
 ὡς ὁ Ἀνκοκῶμας ὅτι Εὐφαιῶνθε πρὸς τα-
 ξιν, ἥτις φησὶν ὅτι αὐτῶν, τὸν γὰρ πρὸς ὧ καὶ
 ἀναγκαῖον αὐτῶν. ὁμοιοι δ' αἰσιν αὐτοῖς οἱ
 πρᾶσιον, ὅτι μὲν θαλατῆς, Γόρῶνθε δὲ δι-
 χοντῶν ἐκ τὸν καὶ θυγερῶντα μεταφῶν. Εἰ-
 ρητῶν δ' ὅτι τῶν ἑτοιματῶν ὑπὸ ἥρχῳ ἡ ἀρῶ-
 σθε, καὶ ὅτι γνῶντα τὸ τὸ δικταῖον Διὸς
 ἰδρὸν. καὶ γὰρ ἡ Δικτῶ πηλοῖον, οὐχ ὡς Ἀ-
 ρατῶν θεῶν ὅτι ἰδῶν. καὶ γὰρ χιλίς
 ἡ Δικτῶ δ' ἰδῶν ἀπίχα, πρὸς αὐτῶντα ἄλλοι

lenxi F. eius qui frater fuit Dorylai istius du-
cloris. Rex uerò ut ad uirilē ætatē peruenit,
adeò minoris Dorylai conuictus consuetu-
dine fuit delectatus, ut non ipsum modò ad
summos promoueret honores, sed etiam co-
gnatos eius curæ haberet, Cnossocq; ad se e-
uocaret. erant autem Lagetas & frater, iam
uiri facti, patre uita defuncto. ijq; Cnosso re-
lictæ ad Mithridatem se contulerunt. Lage-
ta huius filia, meæ matris mater fuit. Rebus
proinde eius florentibus, istorum quoque
fortunata fuit conditio. Deiecto autem illo
(cum depræhensum esset cum regnum ad
defectionem à Romanis sollicitare, & impe-
rium adfectare.) istorum quoque res affli-
ctæ sunt atq; fractæ. commercia etiam cum
Cnossijs negligi ceperunt, ipsis item pluri-
mas perpelsis mutationes. Hæc ergo de
Cnosso. Secundum hanc potestas maxima
fuisse Gortyniorum uidetur. Hæ enim ciui-
tates duæ dum consentirent, reliquas urbes
omnes sub se habuerunt: discordantes, dissen-
sionibus totam exagitrauerunt insulam. utri
autē parti Cydonia accederet, ei maximum
adferebat momentum. Gortyna in campo
fuit sita, muris fortasse olim munita, ut Ho-
merus ait:

—cinctam Cortynæq; muris.

Illud 5.646.

postea muris funditus dirutis, exinde absque incenibus permansit. nam Ptolemæus Philopator aggressus eam muris circumdare, duntaxat ad xxc stadia perduxit opus. Aliquando illud memorabilem habuit ambitum, ad l stadia. Distat ab Africo mari & Lebene nauale suo ad stadia xc . Habet & aliud emporium Metallum: ab ea cxxx stadijs remotum. Totam ipsam perfluit Lethæus fluuius. Lebenij fuerunt Leucocomas, & amator eius Euxynthetus, quorum meminit in oratione de amore Theophrastus: aitque unum de laboribus huic ab illo impositis fuisse, ut canem Prasos ei adduceret. Finitimi autem fuerunt Prasij Lebenij iuxta mare, & Gortyne distantes interim stadia cxxx . Diximus supra, Prasos Eteocretum fuisse urbem, ibique fuisse Dictari Iouis templum. Propè enim Dicta fuit: non (ut Aratus ait.)

— Id eum prope montem.

Ph. 5.001: 32.

Dicte enim ab Ida uersus ortum Solis di-
 stat c. 10 stadia, à Samonio abest c. Inter Sa-
 monium
 π' αὐτ' ἑξῆς. Ἡ Σαμωνία ἐκείνη. Μετὰ δὲ Ἡ Σα

πρόσφρατος. αὐτὸ δ' ἐμὴ ἰππικρατῆρ. πῦρ
ἔφορος ἢ τὰ αὐτὰ βίς φη Κρήτη Κοσμῆσι
διοκωῦτας, ἑσθλὰς ὑπομῖδαι. τῶν δ' εὐσ-
στῖαν αὐθόρῃαν, πρὶν ἢ βίς κρησὶν ἔλ, καὶ
κῶν λαλῆσαι, παρὰ δ' βίς Σπαρτιάταις μὴ
δραμῆναι λαλονμῶν πρότορον. παρ' ἄλλ-
μαὶ δὲ ὅτι λαλῶν
Θοίνας δὲ, καὶ φη διαβόισιν αὐθόρῃαν πρὶν
δαυτομόνοισι.

πρὶν πᾶσι λατάρχαμ ὑπὸ τῶν Κρη-
τῶν, ὡς καὶ παρ' αὐτῶν ἀφικεῖτο Λυκούργος,
λατὶ τοιαύτῳ αἰτίαν. ἀδελφοὶ δὲ πρὶς-
βύτῳ τῶν Λυκούργου πολυδέκτης, ὅτος
τελευτῶν ἔγνω λατὶ λατὶ τῶν μῶναι.
τῶν δ' οὐκ ἐβασίλευσεν ὁ Λυκούργος αὐ-
τῷ τῷ ἀδελφῷ. γηρομῶν δὲ παιδὲς, ἐπι-
πρόπῳ ἐκῶν, ὡς ὅτι ἀρχὴ λατὶ λατὶ ἐ-
τύχα. λατὶ λατὶ δὲ πρὶς αὐτῷ, σα-
φῶς ἔπρ. ἐδ' οὐκ ὅτι βασιλῆος. λατὶ
δὲ ὑπονοῖαι ἐκῶν ὡς ἐκ τοῦ τῶν λόγ-
δραβαίτοις ὑδὲ βούλῃ δὲ αὐτῷ τῷ πατρός,
δ' αἶψα μὴ ἐκ τῆς ἐποδαυοῦ. αἰτίαν αὐ-
τὸς ἔκ. παρὰ τῶν ἐκῶν, ἀπ' ὅτι ἐκ Κρή-
τῳ. ταύτῳ δὲ λατὶ λατὶ ἀποδῆμι-
ας αἰτίαν. ἐλθόντα δὲ πρὶς αἰτίαν ὅτι πρὶς
μειλοποιῶν αὐθόρῃ καὶ νομοδῆμι. ἰσθῆσαν-
τὰ δὲ παρ' αὐτῷ τῶν πρότορον, ὅτι παρ' αὐτῷ
δὲ πρὶς πρότορον καὶ ὑσθῶν μίνας, ὡς πρὶς
τῷ Διὶ οὐκ ὅτι νομῶν ἐκῶν ὡς αὐθόρῃ
πρὶς γηρομῶν δὲ καὶ φη Αἰγύπτῳ, καὶ κα-
ταμαδόντα καὶ τὰ ἐκῶν νόμῳ. φητὶ λατὶ
δὲ ὡς φασὶ πρὶς, καὶ οὐκ ὅτι λατὶ λατὶ
φη Χίῳ, λατὶ λατὶ πρὶς αἰτίαν τῶν οἰκίαν. λα-
ταλαβῆν δὲ καὶ τῶν τῷ ἀδελφῷ ὅτι τῶν
πολυδέκτου Χαρίλαου βασιλῆος. ἐδ'
ἐρμῆσαι λατὶ λατὶ τῶν νόμῳ, φητὶ λατὶ ὡς
τῶν διὸν τῶν φη Διὶ λατὶ, λατὶ λατὶ νομῶν
τὰ τὰ πρὶς λατὶ, λατὶ λατὶ πρὶς μί-
ναι ἐκ τῷ αὐτῷ τῷ Διὶ λατὶ λατὶ λατὶ
τῶν, τὰ πρὶς τῶν Κρητῶν, τὰ λατὶ λατὶ
τὰ τῶν λατὶ ἐκῶν τοιαύτα ἐρμῆ. Γαμῶν
μὴ αἶμα παρὰ τῷ ἀναγκάζονται παρ' αὐτοῖς
οἱ φη τῶν αὐτῶν γῶν ἐκ τῶν παίδων
ἐγῶν ἐκῶν. οὐκ ὅτι δὲ αἶονται
παρ' αὐτοῖς τὰς γαμῶν παίδας, ἀλλ'
ἐπ' αὐτῷ ὅτι ὅτι αἶονται τὰ πρὶς τῶν
οἶονται. φητὶ δὲ ὅτι αὐτῶν αἶονται, τὸ ὅτι
μῶν φη τῷ ἀδελφῷ μῶν. παίδας δὲ
γῶν τὰ τῶν μῶν, καὶ τὰς ἐκ τῶν
νομῶν αἶονται, καὶ πρὶς αἶονται φη μῶν.
ὅτι μὴ οὐκ ὅτι αἶονται ὡς τὰ εὐσθῖα αἶ-
ονται τὰ αὐθόρῃ. καὶ μὴ δὲ λατὶ λατὶ
αὐτῶν τὰ μὴ αἶονται φη αἶονται τῶν
οἶονται,

nis servat, Lacedaemonijs equitibus equos
non habentibus in sua potestate. Porro E-
phori cum eadem agant, quæ Cosmij Cre-
tensium, nomine duntaxat differunt Sylsitia
Laconum, qui est convicius in publico, Cre-
tensibus etiamnum Andrea à uiris dicitur,
ut & olim Lacedaemonijs, qui tamen nomen
mutauerunt. Alcman quidem sic cecinit.
is In cœnis & choris apud andrearum con-
uiuas.

pxanem quoque à Cretenfibus fuisse de-
sumtum, & uenisse ad hos Lycurgum tali de
causa. Rex Sparta fuit Polydectes, frater
Lycurgi, natuq; eo maior. is moriens uxo-
rem reliquit pregnantem. Aliquandiu fra-
tris loco regnum gessit Lycurgus: natoque
filio, tutor eius fuit, ad quem regnum per-
tinebat. cum autem quidam ipsi conuician-
di causa obieciſſet, certo se scire eum regem
fore: sentient sibi calumniam intentari de in-
sidijs puero à te structis, ac ueritus ne si quid
huic humanitus accideret, inimici culpam
in ipsum conferrent, in Cretā abiit. Hæc (ait.)
peregrinationis eius causa fertur. Lycurgus
ut in Cretam uenit, adiunxit se ad Thaletem
qui lyrica carmina & leges condebat. cumq;
ex eo didicisset modum, quem Rhadaman-
thus prius, deinde Minos usurpauerunt, ut
leges se à loue acceptas promulgare diceret
atque in Aegypto etiam fuisset, & eius quo-
que gentis instituta percepisset: & cum Ho-
mero quoque (. . . nonnulli autumant . . .) in
Chio degente collocutus esset: domum est
reuerſus. cumq; ibi Charilaum Polydectæ
fratris sui F. regnantem inuenisset, ad con-
dendum leges se cōtulit, ad deum qui apud
Delphos est commeans, indeq; mandata ap-
portans, sicut Minos ex antro Iouis se adfer-
re prætendit. Sunt autem Lycurgi instituta
Cretensium similima: de quibus ille quæ præ-
cipua retulit, commemorabimus. Vniuersi
apud Cretenses cogebantur uxores ducere,
qui eodem tempore è puerorum cœtu, (A-
gelam ipsi uocant.) essent excreti. nō autem
confestim nuptas domum deducebant, sed
cum iam ad rem familiarem administrandam
eæ essent redditæ idoneæ. Doç est, siquidem
soror fratri nubit, dimidium portionis frater-
næ. Pueri litteras discebant, & è legibus car-
mina, quosdamq; modos musicos. Iuniores
in sylsitia adducunt, quæ andrea uocantur:
ibi desidentes humi una cibum capiunt, ue-
stitu uili, qui idem est hyeme atque æſtate mi-
nistrant

παλῆτας. ὅτι γὰρ τοῖς δρόμοις, καὶ τοῖς
δρόμοις ἔχουσι τὰς γῆμοταστας χάρας. τῇ
τὴν σελήν κωσμεῖται διαφρόντως ἐφίσταται
τῶν ἄλλων τῇ δὲ δέσσει παρὰ τῶν ἑρασῶν.
καὶ οὐ τὸ τε μόνον, ἀλλὰ καὶ τέλφοι γηρόμενοι
διαδοχῆμον ἐδῆτα φέρονται, ἀφ' ἧς γυναικὶ
σεται ἑκαστὸν ἑλάνος γηρόμενον. τὸν μὲν
γὰρ ἐρώμενον ἑλάνουσι ἑλάνον, τὸν δ' ἑρα-
σίῳ φιλήτορα. ταῦτα μὲν τὰ πόδι αὐτῶν ἑρα-
ρας νόμιμα. ἀρχοντας δὲ δέκα ἀειροῦνται.
πόδι δὲ τῶν μεγίστων, συμβούλοις χρῶνται
τοῖς γέρονσι ἑλάνουμένοις. καδίσανται δ'
ὡς ὅτε τὸ σὺνέδριον, αἱ δὲ Κοσμίῳ ἀρ-
ρῆς ἡφισμένοι, καὶ τὰ ἄλλα δίκαιοι ἑλάνοι
τοί. Ἀξίαν δ' ἀναρχαφῆς τῶν τῶν Κρητῶν
πολιτείαν ἐπιλαβὼν διατετὴν ἰδιότητα
καὶ τῶν δόξαν. οὐ πολλὰ δὲ ἑσμεύει τού-
των τῶν νομίμων, ἀλλὰ τοῖς Ῥωμαίων δια-
τάγμασι τὰ πλεῖστα διοικεῖται. καὶ δὲ πόρ
καὶ γὰρ ταῖς ἄλλαις ἐπαρχίαις συμβαίνει.

Περὶ δὲ τῶν Κρήτων αἰσιν νῆσι, Θήρα μὲν
ἡ τῶν Κυρήναιων μητρόπολις, ἁποικὸς Λα-
κεδαίμονιων, καὶ πλησίον ταύτης Ἀνάφη,
γὰρ ἡ τὸ τῶν Αἰγυλίων Ἀπόλλωνος ἱερόν. λί-
γεται δὲ Καλὶμαχὸς τὸ τε μὲν οὕτως.
Αἰγυλίῳ τῶν Ἀναφίων τε Λακωνίδι γὰρ ποτα-

Θήρα

Τὸ τε Θήρας κωσμεῖται,
Μήτηρ οὐίππου πατρίδ' ἡμῶν,
Ἔστι δὲ μήτρα ἡ Θήρα διαδοχῆμον ἔστα τῶν
πόριμντον σαδίων, ἑλάνος δὲ ἡ τῶν ἰάν
νῆτον τῶν πῶς ἡρακλῆος τῶν Κνωσίων. δι-
χα δὲ τῶν Κρήτης ὡς ἐπακροσίους σαδίων.
πλησίον δ' αὐτῆς ἡ τε Ἀνάφη, ἡ Θερρασία.
τούτων δ' ἱερὸν ἑκάστη ἀπὲρ καὶ νοτίον ἱόν,
γὰρ ἡ ἑλάνος διδοῖται φασὶν ἑλάνον τὸν ποικιλῶν
ὄμβρον ἀπὸ δὲ τῶν ἰόν πῶς ἑσπερίαν ἰόντι,
Σίκιν, καὶ Λάγου, καὶ Φολέγανδρον,
τῶν Ἀρατῶν σιδνέλλω ὀνομάζει ἑστὰ τῶν τρα-
χύντα. ἐγγὺς δὲ τούτων Κίμων, ὅθεν ἡ
γὰρ ἡ Κίμωνία. γὰρ ὅθεν ἡ Σίφν' ὅθεν ὅθεν ἡ
ἐφ' ἡ λέγουσι Σίφνιον ἀπὸ ἀγαλὸν ἑστὰ τῶν
δύτιλαιον. ἐπὶ δ' ἐγγυτέρω καὶ τῶν Κίμων
καὶ τῶν Κρήτης ἡ μὲν ἀξιολογώτατα τῶν
των, διέχουσα τῶν ἑρμαονικῶν ἀκρωτηρίων τῶν
Σκυλλαίων σαδίων ἐπακροσίους, τούτους
δὲ χερδὸν πὶ καὶ τῶν Δικτυωνάων. Ἀδωνάιοι
δὲ ποτὶ πῶς αὐτῶν στρατεῖαν, ἡ ἐκ δ' ὅθεν κα-
τίσφαξαν αὐτὸν πλείους. αὐτῶν μὲν ὅθεν τῶν
Κρητικῶν πηλῶν. γὰρ δὲ τῶν Αἰγυλίων μάλ-
λον, αὐτῶν τε ἡ Διὸς, ἡ αἱ πόδι αὐτῶν Κυ-
κλάδων, καὶ αἱ ταύτους πῶς αὐτῶν Σποράδων. ὅθεν αἱ καὶ αἱ λιχθεῖσαι πόδι τῶν Κρήτων. ἡ
μὲν οὖν Διὸς γὰρ πῶς αὐτῶν ἑλάνος ἔχει τῶν πόλιν, καὶ τὸ ἱερόν τῶν Ἀπόλλωνος καὶ τὸ αὐτῶν.

putatur. Honor porrò habetur raptis. nam
& in cursu, & in confessu locus hīs primarius
attribuitur. & ueste permittum est ut eximia
utantur ab amatore dono data. neque tum
modò, sed adulti etiam uestem gerunt in si-
gnem, qua agnoscuntur klani fuisse. ama-
tum enim sic uocant, quasi clarum: amato-
rem philetorem. Hæ sunt amoris leges. Prin-
cipes diligunt decem. de summis rebus con-
siliarios adhibent, qui Seniores uocantur.
cooptantur autem in illud collegium, qui
Kosmiorum magistratu digni habiti sunt, ac
aliàs probi censentur. Dignam ego descri-
ptione Cretensium duxi rem publicam, cum
quia singularis est, tum ob gloriam. Haud
multa uerò istorum institutorum perman-
serunt, cum (.ut & in reliquis sit prouincijs.)
pleraque Romanis constitutionibus guber-
nentur.

Circa Cretam insulæ sunt, Thera Cyrenæ-
orum metropolis, Lacedæmoniorum colo-
nia: & uicina huic Anaphe, in qua Aegletæ
Apollinis est templum. De hac sic canit Cal-
limachus:

Atque Aegleta Anaphe, Spartanæ proximâ
Theræ:

Et de Theræ:

Nostæ insignis equis mater ea est patriæ.
Longa est Thera, ambitu stadiorum cc,
sita iuxta Diam insulam quæ est ad Heracle-
um Cnosiorum. abest à Creta ad lxx stadia.
Propinqua ei sunt Anaphe & Therasia. Ab
utraq; æquali interuallo abest Ios, parua in-
sula, ubi quidam funeratum aiunt Home-
rum. Ab Ios occasum uersus nauiges, Sici-
nus est, & Lagusa, & Pholegandrus, quam
ob asperitatem Aratus ferream uocat. Ponè
has Cimolus, unde Cimolia terra. Hinc Si-
phnius conspicitur, unde ob uilitatē Siphni-
us taxillus prouerbio locum dedit. Vicinior
Cimolo ac Cretæ iacet Melos, insula alijs me-
morabilior, distans à Scyllæo Hermionica
promontorio stadijs dcc, totidemq; ferè à
Dictynnao. Athenienses aliquando misso
exercitu Melios puberes omnes trucidau-
runt. Hæ sunt in Cretico mari insulæ. In Ae-
gæo autem magis Delus, & circa eam Cyclades,
ac sitæ ante eas Sporades, de quibus in
Creta diximus. Delus urbem habet in pla-
nicie sitam, & fana Apollinis atque Latonæ.

supra

Dd ἑσπερίαν

supra urbem est mons excelsus atque asper Cynthus. perfluit insulam Inopus fluvius non magnus, cum insula quoque sit parva. Antiquitus, iam inde à Saturni temporibus in magno fuit hæc insula honore. fabulæ enim perhibent ibi Latonam partus doloribus solutam in lucem edidisse Apollinem & Dianam. Nam ut Pindarus ait:

Antærat intolerabilis
Conditio insulæ
Ob fluctus, omnigenumq;
Ventorum procellas.
Sed postquam dea sacris
Doloribus acta eam adiit,
Continuò quatuor columnæ
Adamantinis comis decoræ
Iuxta asperum scopulum è solo
Telluris se exeruerunt,
Rectis caudicibus intentes.
Ibi diua lata partu
Prolem uidit beatam.

Cyclades. Celebrem eam fecerunt circumpositæ in sulæ Cyclades, honoris causa publicè mittentes qui sacra frequentarent, tum uictimas, chores uirginum: & solennes ibi magnas agitantés conuentus. Ab initio xii numerabantur: sed accesserunt plures. Artemidorus eas enumerat, cum de Helena insula loquens, A' Thorico, inquit, ea usque ad Sunium iuxta porrigitur, longitudine lx circiter stadiorum. ab hic incipiunt Cyclades. Nominat deinde Ceon, uicinissimā Helenæ. post hanc Cythnum, Seriphū Melum, Siphnū, Cimoium, Prepesinthus, Olearum: item Naxū, Parum, Syrum, Myconum, Tenum, Andrum, Gyarum. De his reliquas ego in numero xii istarum pono: Prepesinthus, Olearum, & Gyarum non perinde. Ipse cum ad Gyarum appulisset, depræhēdi uicum exiguum esse, a piscatoribus habitatum. Inde cum discederemus, accepimus legatum isthinc ad Cæsarem missum, unum de piscatoribus (erat tunc Corinthi Cæsar, ad triumphum proficiscens Asiaticum.) Is ergo legatus uia nauigans percunctantibus dicebat, semissum esse petendæ tributî diminutionis gratia. nam pendere ipsos cl denarios, cum æ præ possint ē. Paupertatem eorum etiam Aratus sic innuit in minutis:

Te Latona tenet, puto, ferrea nunc Pholegandrus,
Aut Gyarum nihilo meliorem fortè subisti.

Delum

ἰαφρόκεται δὲ τὴν πόλιν οὐκ ἐν ἡλῶν δὲ
Κυθῶν καὶ πρὸς τὴν περὶ τὸν δὲ τὴν
ἐπὶ τὴν ἰνῶν, οὐ μέγας, καὶ γὰρ ἡ πόλις
καὶ τὴν πρὸς τὴν δὲ τὴν παλαιὴν δὲ τὴν
ἐπὶ τὴν κρονικῶν χρόνων δὲ τὴν
ἐπὶ τὴν γὰρ τὴν ἀπὸ τὴν ἀπὸ τὴν
ἐπὶ τὴν ἀπὸ τὴν ἀπὸ τὴν ἀπὸ τὴν
ἐπὶ τὴν ἀπὸ τὴν ἀπὸ τὴν ἀπὸ τὴν

ἡ γὰρ τὴν παρὸν, ἢ φορετὰ φησὶν ὁ γὰρ
δὲ τὴν

Κύμασι τε, παντοδαπῶν ἀνέμων ἢ πᾶσι
σιν

ἀλλὰ ὁ γὰρ ὁ πῶς ὁ δὲ τὴν δὲ τὴν
δὲ τὴν

ἀπὸ τὴν τὴν τὴν τὴν τὴν τὴν τὴν
τὴν τὴν

ἂν δὲ τὴν ἀπὸ τὴν ἀπὸ τὴν ἀπὸ τὴν
τὴν τὴν

ἐπὶ τὴν τὴν τὴν τὴν τὴν τὴν τὴν

ἐπὶ τὴν τὴν τὴν τὴν τὴν τὴν τὴν

δὲ τὴν τὴν τὴν τὴν τὴν τὴν τὴν

τὴν τὴν τὴν τὴν τὴν τὴν τὴν

τὴν τὴν τὴν τὴν τὴν τὴν τὴν

τὴν τὴν τὴν τὴν τὴν τὴν τὴν

τὴν τὴν τὴν τὴν τὴν τὴν τὴν

τὴν τὴν τὴν τὴν τὴν τὴν τὴν

τὴν τὴν τὴν τὴν τὴν τὴν τὴν

τὴν τὴν τὴν τὴν τὴν τὴν τὴν

τὴν τὴν τὴν τὴν τὴν τὴν τὴν

τὴν τὴν τὴν τὴν τὴν τὴν τὴν

τὴν τὴν τὴν τὴν τὴν τὴν τὴν

τὴν τὴν τὴν τὴν τὴν τὴν τὴν

τὴν τὴν τὴν τὴν τὴν τὴν τὴν

τὴν τὴν τὴν τὴν τὴν τὴν τὴν

τὴν τὴν τὴν τὴν τὴν τὴν τὴν

τὴν τὴν τὴν τὴν τὴν τὴν τὴν

τὴν τὴν τὴν τὴν τὴν τὴν τὴν

τὴν

Τὴν μὲν οὖν δῆλον γόρξον γρομνίῳ
 εὐτὺς, ἐπὶ μᾶλλον κῆρυσι λατρεσκασθε
 ἔκαστος Ῥωμαίων Κόρινθος. ἐκείσε γὰρ μετε-
 χώρισαν οἱ ἔμποροι, καὶ Ῥι ἀτιλίας τῷ ἰ-
 στροῦ πῶσκαλουμλῆς αὐτῶν, καὶ Ῥι θυκα-
 ερίας τῷ λιμνίῳ. ὃν καλῶ γὰρ κῆρυσις ἐκ
 Ῥι ἰταλίας, καὶ Ῥι ἑλλάδος. εἰς τὴν ἡσί-
 μω πλείουσι. ἢ τι πανήγυρις ἔμπορικόν
 τι πρᾶγμα ὅτι καὶ, σωήθεις ἔσονται αὐτῇ, καὶ
 Ῥωμαῖοι τῶν ἄλλων μάλιστα. καὶ ὅτι σω-
 εῖται ἡ Κόρινθος, Ἀθῶναισι τε λαβόντων
 τὴν νῆσον, καὶ τῶν ἰσθμῶν ἅμα καὶ τῶν ἔμ-
 πορικῶν ἐπιμελουμένων ἰκανῶς ἐπελθόντων
 δ' οἱ τῷ Μιθριδάτου στρατηγῷ, καὶ ἀποσέ-
 λας τύραννον αὐτῶν διελυμνῶντο πάν-
 τα, καὶ παρὶ λαβὸν ἰρήμην τὴν νῆσον πα-
 λιν οἱ Ῥωμαῖοι, ἀναχωρήσαντες εἰς τὴν οἰ-
 κίαν τῷ βασιλεῶς, καὶ διεντίλεις μέχρι νῦν
 γνέσθεις πράττουσα. ἔχουσι δ' αὐτῶν Ἀθη-
 ναῖσι. Ῥιὼν δ' ὄρεον νησιδίου ὅτι γνέ-
 τραςι τῆς Ἀῆλου πεδίοις, ὅπου τῇ μνήμα-
 τα τοῖς ἀκρίοις ὄντι. οὐ γὰρ ἔστιν ὃν αὐτῇ
 τῇ Ἀῆλῳ θάψαι, οὐδὲ λαίαν νηρόν. οὐκ
 ἔστιν δὲ οὐδὲ λαίαν γνέ Ἀῆλῳ τρέφει. ὠνο-
 μαλ' ὅρα δὲ καὶ Ὀρτυγία πρότερον. Κίως δὲ
 τιτρωπῶν ἢ ἰσθμῶν. λυπονται δὲ δ' ὅτι
 ἢ τι ἰουλῆς καὶ ἡ Καρδαία, εἰς ἧς σωεπολί-
 δικον αἰ λαίπα. ἢ μὲν ποιήσας εἰς τὴν
 Καρδαίαν, ἢ δὲ Κοροσία εἰς τὴν ἰουλίδα.
 Ἐκ δὲ Ῥι ἰουλίδος, ὃ, τῇ Σιμωνίδης ἡ ὁ μὲ
 λοποιός, καὶ Βακχυλίδης ἀδελφιδὸς ἐκεί-
 νου. Ὁ μὲν τὰ ταῦτα ἔρασι στρατῷ δ' ἰσθμῶς,
 καὶ τῶν ἐκ τῷ πόλεμῳ τοῦ φιλοσόφου Ἀρί-
 στου, ὃ τῷ Βορυδῶνι τῷ Βίανθ' ἡλῶν. Ἦα
 ῤα τοῦδ' εἰ δὲ καὶ τι δῆναί ποτε νόμος, ἢ
 μέμνηται ἢ μὲν αὐδῶν.

Καλὸν τὸ Κίωρ νόμον δὲ θανία
 ὃ μὲν διωκόμεν' ἡλῶν καλῶς, οὐ γὰρ κακῶς.

Προσέτι γὰρ ὡς ἴσμεν ὁ νόμος αὐτῶν
 πρὸς ἐξήκοντα ἔτη γεγονότας κηρύττει
 καὶ τῷ θάρκῳ τοῖς ἄλλοις τῶν προφῶν, καὶ
 πολιορκουμένους δὲ ποτε ὑπ' Ἀθῶναιων,
 ἡλῶν δὲ φασὶ αὐτῶν πρὸς βυτάτους ὅτι αὐ-
 τῶν ἀποθανόντων, ὅτι δὲ τῶν πλείονος ἐτῶν.
 αὐτῶν δὲ πάλιν αὐτῶν πολιορκουμένους. καὶ τῶν
 δ' ὃν ὅρα Ῥι θαλάσσης διέχουσα ἢ πόλις ὁ-
 λον πρὸς καὶ ἔσονται πεδίοις. ἐπὶ νησον δ'
 ἔστιν αὐτῆς τὸ χωρίον, ὃν ὅτι ἰσθμῶν ἢ
 Κοροσία, λατοικίαν οὐδὲ καὶ ἔχουσα. ἔ-
 σι δὲ καὶ πρὸς τῇ Κοροσίᾳ Σμινθίου Ἀπόλ-
 λωνος ἰσθμῶν, καὶ πρὸς τῇ Ποικίᾳ. μετα-
 ξὺν δὲ τῷ ἰσθμῷ, καὶ τῶν Ῥι Ποικίᾳ ἐξ ἰππῶν, τὸ Ῥι Νεδυσίας Ἀθῶν ἰσθμῶν, ἰσθμῶν
 τῶν Νεδυσίας κατὰ τὴν ἐκ Τροίας ἐπαρσῶν. εἰ δὲ καὶ ἑλῶν ποταμὸς περὶ τὴν Κο-
 ροσίαν.

Delum ergo sic celebrem, auxit euerfa à
 Romanis Corinthus. eò enim mercatores
 transfuerunt, inuitante eos immunitate tem-
 pli, & commoditate portus. opportunè enim
 sita est nauigantibus ex Italia & Gracia in
 Asiam. & solennis conuentus habet quippi-
 am mercatui adfine: frequentabantque cum
 cum alijs, tum maximè Romani. Et Corintho
 instaurata, Athenienses insula potiti, sacra, &
 negociationes diligenter procurauerunt. su-
 peruenientes autem Mithridatis duces, &
 tyrannus eam ad defectionem pertrahens, ^t
 omnia deuastauerunt: rursusque Romani
 insulam occupauerunt desertam, cum rex
 domum se recepisset. exinde in hunc usque
 diem inops permanfit. Tenent Athenienses.
 Rhēza insula est exigua & deserta, intra
 quartum a Delo stadium, ubi monumenta
 sunt Deliorum. nam mortuum in Delo sepe
 lire non est fas, neque cremare. canem quo-
 que in Delo esse non licet. Olim dicta fuit
 Ortygia. Ceos urbes habuit olim quatuor.
 nunc duæ restant, Iulis & Carthæa, in quas
 reliquæ sunt translatae: Pœcessa in Carthæā,
 19 Caressus in Iulidem. Iulis patria fuit Simo
 19
 nidis poëtæ Lyrici, & Bacchylidis, qui fuit
 eius consobrinus. præterea Erasistratus me-
 dicus, & de Peripateticis philosophis Ari-
 sto, Bionis Borysthenitæ imitator ibi sunt na-
 ti. Apud hos uidetur lex fuisse posita, cuius
 Menander meminit etiam.

Bellum hoc Cianorum institutum est Pha-
 nia:

Qui non potest uiuere bene, non malè mo-
 ritur.

mandato enim, ut apparet legis qui LX an-
 nos excessissent, e uita tollebantur, ut reli-
 quis uictus sufficeret. Obsidione etiam ali-
 quando pressos ab Atheniēsis decretum
 edidisse aiūt, quo maximos natu de ciuibz
 iuberent interfici, certo annorum numero
 definito. eam ob rem Athenienses obsidio-
 nem soluisse. Sita est urbs in mōte à mari sta-
 dijs xxv. nauale eius est locus, in quo iacet
 Caressus, domicilium uix pago alicui com-
 parandum. Est iuxta Caressum etiam Apol-
 linis Sminthij templum & ad Pœcessā. In-
 ter templum & rudera Pœcessæ, Nedusæ
 Mineræ fanum est, dedicatum à Nestore e
 Troia reuertente. Est & Elixus flu. apud Ca-
 rellum.

ressum. Post Ceon (siue malis Ciam.) Na-
xus est, & Andros, memoratu dignæ, atque
Paros Inde fuit Archilochus poeta. Parij
Thasum condiderunt, & Parium urbem in
Propontide. Ibi fertur ara spectabiles esse,
cuius latera stadij longitudinem impleant.
In Paro autem lapis Parius est fratuarijs ap-
primè idoneus. Sequitur Syrus, priore sylla-
ba producta: patria Pherecydis, Badyis F.
Aetate posterior illo est Pherecydes Athe-
nienlis. Videtur sub Syriæ nomine mentio-
nem facere Homerus, his quidem uerbis

Odys. 405.

Ortygiam supra Syria est quædam insula.—

Myconus est, sub qua fabulantur iacere ultimos Centaurorum ab Hercule interfectos. unde adagium est: omnia sub unâ Myconum: de his qui sub unam descriptionem cogunt ea, quæ natura seiunxit. Caluos etiam Myconios quidam uocant, ideo quod istud uirium ea in insula est nimis quam frequens. Seriphus est, in qua, si fabulis credendum esset, Diætes retribus extraxit cistam, cui inclusus fuit Perseus, materque eius Danaë: cum Acrisius pater eos in altum mare abiiecisset. Ibi enim aiunt nutritum fuisse Perseum, & allato Gorgonis capite, ac Seriphijis ut uiderent obiecto, uniuersos in lapideam naturam conuertisse. atque hoc eum egisse, ut matrem ulcisceretur, quam rex Polydectes inuitam uxorem ducere uoluerat, adiutantibus Seriphijis. Usque adeo autem saxosa est insula, ut comice ludētes, ei dicant hoc à Gorgone accidisse. Tenuis urbem habet non magnam. sed extra urbem in luco est fanum Neptuni, dignum quod spectetur. in quo & cœnacula magnifica sunt ædificata: magnum argumentum, per multos ad illud sacrificium communicandum confluere de propinquis, ut unâ Neptunia celebrent. Est & Amorgus una de Sporadibus, patria Simonidis iamborum scriptoris. & Lebinthus: & Leria.

Hoc quoque Phocylidis: *Lerius malus omnis, & unus,*

Excepto Patrocle. sed Patrocles Lenius
'ft.

Lerij enim ob maliciam male audiebant.
 Propè est Patmos, & Corasira, ab Icaria ver-
 sus occasum sita: ut & Icaria respectu Sa-
 mi. Ipsa quidem Icaria deserta est: pascua ha-
 bet, quibus Samij utuntur. Nihilominus
 Ἰκαρία ἀντὶ τοῦ Σάμου, ἡ μὲν οὖν Ἰκαρία ἱερὸς ὄρος, καὶ

ρησιᾶν. μετὰ δὲ τῶν τῶν Νᾶξ^α, καὶ ἁν-
 θ^α ἀφίολοι, καὶ παρ^α· φησὶ δὲ φησὶ ἡ
 χιλιχ^α· ὁ ποιητής. ὅτι δὲ παρ^α ἐκ πᾶ-
 θ^α· καὶ παρ^α φησὶ τῇ προποσίτῃ πο-
 λισ. φησὶ τῶν τῶν ἡ οὐκ ἐκ τῶν ὅσων θῆκε
 ἀφί^α, παρ^α δὲ ἔχει τὰς πλῆθους· φησὶ δὲ
 τῇ παρ^α· ἡ παρ^α λίθ^α· λιγυρῶν, ἀεί-
 π^α τῶν μαρμαρογλυφῶν. Σὺρ^α δὲ δὲ
 μνησκύονσι τῶν πρώτων συλλαβῶν, ὅτι
 οὐρανὸς ὁ βαβί^α ἡ. καὶ τῶν δὲ δὲ
 ὁ ἄδωναι^α· ἡ ἀνόν. Τῶν τῶν δὲ δὲ
 ὁ δὲ πᾶν τῶν συλλῶν.

Νησὶς πρὸς Συερίῳ ἐκκλίσκειται, ἔπειν ἀκού-
σας

Ὁρτυγίης παθύ πορθε.—

Μικροῖς δ' ἔτι ὑφ' ἡ μολόουσι βῆ-
 ῥα τῶν γιγάντων αὖ ὑσάτους ὑφ' Ἡρα-
 κλείους καταλυθῆντας. ἀφ' ὧν ἡ παροιμία,
 πάνθ' ὑπὸ μίαν Μικροῖν· ὡδὲ τῶν ὑπομί-
 αν γραφῶν ἐχόντων τὰ Διερρηθῆα τῇ φύ-
 σι, καὶ αὖ φαλακροὺς δ' ἐπὶ τοῖς Μικροῖς
 ἐκαλοῦσιν ἀπὸ τοῦ ὅτι παῖδες ὡς ἡ χεὶρ
 λαμβάνει τὴν ἡσφ. Στεριφθ' δ' ἔτι ὧν ἡ πύ-
 λος ἀίττω μιν δύνουσι, τὸν αἰληνύσαν-
 τα τῶν λαζνακα τοῖς δαιτύοις, τὴν πύ-
 λον αἰττωσαν τὸν Ἰθρία, καὶ τὴν μητέρα αἰ-
 λω, καταπτεποντωμένους ὑπὸ Ἀκροῖον τοῦ
 πατρὸς Ἀνάκτος. τραφῆναι τε γὰρ ἔτι τῶν
 Ἰθρία φασι, καὶ κομίζαντα τὴν Ἰθρίαν
 γόνθ' ἐκφαλῶν, δέξαντα τοῖς Στεριφθῶν
 ἀπολιθῶσαι πάντας. Τοῦτο δ' ἀπὸ τοῦ
 μωροῦντα τῇ μητρὶ, ὅτι αὐτῇ πολυδιδῆκε
 ὁ βασιλεὺς ἀκούσαν ἀγῆχιδαι πῶς ἔ-
 πῃς γάμον, συμτραπῆντων αὐτῷ ἐκ-
 τῶν. οὕτω δ' ἔτι πετρώδης ἡ ἡσφ· ἄς το
 ὑπὸ Ἰθρίαν ὡς παθεῖν αὐτῶν φα-
 σιν οἱ κομωδωτῆς. Τὴν δ' ἀπὸ τοῦ
 μεγάλῳ ἔχει το δ' ἰσθίον τοῖς Ἰσθίον
 μέγα γὰρ ἄλσει Ἰθρίαν ὡς ἔφω, διὰς αἰ. σφ.
 ὧν ἡ καὶ ἰσθαρία πεπληται μέγαλα σφ
 μέγα τοῖς σφῆχιδαι πῶς ἔφω ἰκαίον τῶν
 σφῆχιδαι αὐτοῖς ἀνυπαρῆντα τὰ Ἰσθίον
 δῶντα. ὡς δ' ἡ καὶ ἡσφῶν τῶν αὐτῶν
 ὡς ἡ καὶ ἡσφῶν τῶν αὐτῶν πῶς ἔφω
 καὶ ἡσφῶν καὶ ἡσφῶν.

καὶ τὸς Φωκυλισίω. Λίγροι βακοί· οὐχ' ὅ
 Ἄ. ὅς δ' αὖ.

πάντων, πλὴν πατροκλειῶς. καὶ Γ. 30
- κληῖς λίριθ.

Διβεβλήτω γάρ ἐκ βασιλείας οἱ υἱοὶ
 τοῦ ἀνθρώπου. πλησίου δ' ὅτι καὶ ἡ ἀτμος,
 καὶ Κορασίαι, πῆς δ' ὅσον βέλεια τῶν
 καὶ δ' ἔχει, ὡς χῆται αὐτὰς Σάμοι. Ζεῦτο
 δ' ὅσον

δ' οὐδ' αὖ γινώσκουσιν ὅμως ὅτι, καὶ ἀπ' αὐτῆς ἰ-
κταίον ἱκαλῆται τὸ πλοκάμνον πύλαγρον.
ἢ ἢ καὶ Σάμῳ αὐτὴ καὶ Κῶς ὄντι, καὶ αἱ
ἐξ ἡλικιῶσαι Κορασῖαι, καὶ Πάτμος, καὶ
Λόρδος. γινώσκον δὲ καὶ τὸ γινώσκον ὅτι ὁ
Κορκετιὺς μάλλον τὸ ἀμπέλου. αὐτὴ δ' ὕ-
πικαται ἐν Σαμίων πάλαις. Συναπῆ δὲ
τῷ ἱκαλῆ τὸ Καρπάθιον πύλαγρον πῶς
νότον. πούτῃ δὲ τὸ Αἰγυπτιον. πῶς δὲ δ' ὕ-
σιν, τὸ τε Κρητικόν, καὶ τὸ Λιβυκόν. καὶ γινώ-
σκον Καρπάθιον δ' αἰσὶ πολλὰ τῶν Σποράδ-
δ' ὡς μεταξὺ ἐν Κῶ καὶ Λέσῳ, καὶ Ρόδῳ, καὶ
Κρήτῃ. ὅν τις αἰσὶν Ἀστυπάλαια τι καὶ Τή-
λον καὶ Χαλκίαν, καὶ ἄς ὁ μὲν ὀνομάζει γινώ-
σκον ἱκαλῆτα.

Οἱ δ' ἀρκῆσι νοῦν τ' ἔχον, Κράπαδον τι,
Κάσσην τι

καὶ Κῶς Εὐρυπύλοιο πόλιν, ἐν ᾧ τις κα-
λύδνας.

Ἐξ αὖ γὰρ ἐν Κῶ καὶ ἐν Ρόδῳ, ποδὶ ὡς ἔσ-
μεν ὕσιν, τὰς τε ἄλλας γινώσκον Σποράσι
πίπτοντες, δ' ἢ ὅτι γινώσκον μετὰ μετὰ αὐτῶν,
καὶ ποδὶ ἐν Ἀσίας οὐ τὴν Εὐρώπην ἐχόντες
οὐδ' ὡς ἐπὶ τῇ Κρήτῃ καὶ ταῖς Κυκλα-
σιν καὶ ταῖς Σποράδ' ἀς συμποδισθῶν ἐπα-
γινώσκον ὁ λόγος. γινώσκον δὲ τῇ Ἀσίας ποδὶ
δ' ἔσ, τὰς πῶς αὐτῇ τῶν ἀξιολόγων ἐν
σὺν πῶς ὁρίσθ' ὀνομάζοντες, Κύπρον, καὶ Ρό-
δον, καὶ Κῶ καὶ τὰς γινώσκον τῇ φησὶ πάλαι ἱκα-
λῆτας, Σάμον, Χίον, Λέσβον, Τήνον. καὶ
δὲ τὰς Σποράδ' ἀς, ὡς αἰσὶν μετὰ μετὰ, λοι-
πὸν ἐπαιδόν. ἢ μετὰ οὐδ' Ἀστυπάλαιαν ἱκα-
λῆτας ὄντι πύλαγια πόλιν ἔχοντες. ἢ δὲ Τήλος
ἐκτέταται παρὰ τὴν Κνιδίαν μακρὰ ὕψι
λῆ, ἐξ ἧς, τὴν περὶ μετὰ ὅσον ἱκαλῆτα καὶ
τις περὶ μετὰ τὰς δ' ὡς, ἔχοντες ὕσιν. ἢ
δὲ Χαλκίαν ἐν Τήλῳ διχασθῆς ὁ γινώσκον
ποντα, Καρπάθον δὲ τὰς ἀρκῆσι, Ἀ-
στυπάλαιαν δὲ, διπλοσίνους. ἔσ δὲ καὶ ἱκα-
λῆτας ἐμὸν μόνον, καὶ ἱσθμὸν Ἀπόλλωνος,
καὶ λιμένα. Νίσυρον δὲ πῶς ἀρκῆσι μετὰ
δὲ Τήλῳ, διχασθῆς αὐτῇ, ὅσον ἔσ ἱσθμὸν
δ' ὡς, ὅσον καὶ Κῶ διχασθῆς. ἐξ ἧς ὅσον, καὶ
ὕψι, καὶ περὶ μετὰ τῶν μετὰ τὸν λιμένα
ὕσιν. πῶς γινώσκον Ἀστυπάλαιαν ἐχόντες
δ' ὡς τῶν μετὰ τὸν λιμένα, ἔσ δὲ καὶ πο-
λιν ὁ μόνον, καὶ λιμένα, καὶ θόρον, ἐν πο-
σὶ δ' ὡς ὅσον, πορὶ μετὰ δὲ αὐτῆς ὅσον
δ' ὡς ποντα δ' ὡς. ἔσ δὲ καὶ νησίον πῶς
αὐτῇ Νισυρίῳ λεγόμενα. φασὶ δὲ τὴν Νί-
συρον ἐπὶ ὁρίσθ' ἐν Κῶ. πῶς δ' ὡς

καὶ μόνον, ὅτι ποσὶ δ' ὡς δ' ὡς τῶν γινώσκον Πολυβότῳ, ἀποθνήσκοντες τῇ πρὶν τὴν ἱσθμὸν
ἐν Κῶ ἐπ' αὐτὸν βάλλοι, καὶ γινώσκον τὸ βλαπθῆν ἐν Νίσυρον, ὡς μετὰ μετὰ ἔχοντες γινώσκον τὴν γί-
γαντα.

tamen est celebris, & ab ea nomen habet ma-
re ante ipsam situm: in quo iacent Samus, &
Cos, ac modò dictæ Corasix, Patmus, & Le-
rus. 20 In Samo mons est Cerceteus nobilis. 20
nobilior Ampelus, imminens urbi Samio-
rum. Versus meridiem Carpathium mare ad
Icarium est, & ad illud Aegyptium. uersus
occasum, mare Creticum & Africum. In ma-
ri Carpathio multæ sunt de Sporadibus in-
sulæ, maxime inter Cōn, Rodum, & Cre-
tam. ex his sunt Astypalæa, Telus, Chalcia,
& quas Homerus in Catalogo recenset.

Et qui Nisyrum, Crapathumq̃, Casumq̃ te-
nebant,

Eurypyliq̃ urbem Cōn, æquoreasq̃ Ca-
lydnas.

Nā extra Coam & Rodum, de quibus po-
stea loquemur, reliquas Sporadam in censu
ponimus, & hic mentionem eorum fecimus,
quanquam Asiæ sint quàm Europæ propin-
quiores: quādoquidem ipsa oratio nos quo-
dammodo eò adduxit, ut cum Creta & Cy-
cladibus Sporades quoq̃ complecteremur.
In Asiæ autem descriptione eas etiam descri-
bemus, quæ memoratu dignæ ei adiacent,
Cyprum, Rodum, Coam, & deinceps in ora
sitas Samum, Chium, Lesbum, Tenedum.
hunc reliquas Sporadas, quæ mentione di-
gnæ sunt, percurramus. Astypalæa sic satis
in alto iacet mari, & urbem habet. Telus pro-
pter Cnidiam porrigitur in longum, alta &
angusta, ambitu circiter cxi stadiorum, ha-
betq̃ stationem nauium. Chalcia à Telo
abest stadia xxc, à Carpatho cccc, ab Astypa-
læa bis tantum pagum habet eiusdem nomi-
nis, & Apollinis fanum ac portum. Nisyros
à Telo uersus septentriones sita est, distans
ab ea stadijs circiter lx, totidemq̃ à Coa. ce-
res est, & sublimis, ac saxosa, & molaris lapi-
dis copia prædita, quem uicinis affatim sup-
peditat. urbem habet eiusdem nominis, por-
tum, thermas, ac Neptuni templum. ambi-
tus eius est stadiorum xxc. Circa eam sunt
& exiguæ aliquot insulæ, Nisyriorum dictæ.
Aiunt Nisyrum fragmentum esse ab insula
Coa auulsum. adduntq̃ fabulam: Neptunū,
cū quendam de Gigantibus Polybotem
persequeretur, frustum insulæ Coæ triden-
te defractum in eum coniecisse, idq̃ insulam
Nisyron esse factum, sub qua situs ille sit Gi-
gas.

555
IN LIBRVM DECIMVM INTER
PRETIS ANNOTATIONES.

H Petalita.] Quid hoc sibi uelit, non satis uideo, neque tu-
men mutandum duxi. Plinius
4. 12. Petalias insulam quatuor
ponit in Euripi Euboici pri-
mo introitu: uique procul
a Sunio distantes, & a Gera-

stio. mox. [Inter Aulidem & Gerastum.]
Epitome etiam scripta pro Aulide Caphareum ha-
bent.

2. **Ellopia.**] Sic omnino scribendum, non ἐλλω-
πίδια. o paruum alij autores omnes faciunt. Vide Eu-
stathium in catalogo, ad uersum 538. Αἰκλᾶς etiam re-
posui ex ipso Strabone, qui & libro septimo finiente,
& hoc ipso libro paulo post sic eum uocat. Xuthi fuit
filius Corbi frater. apud Plutarchum quest. Græc. xxij.
Ardus uitiore hætenus legebatur. de Aedepso dictum
alibi. Μαντείον καὶ τὸν Σολ.] καὶ abundat. No-
men Telethrij montis etiā Stephanus habet, quod apud
Eustathium deest.

Τὸ αὐτὸ Καῦνον.] Quid hic rel Cauno Carie urbi? Ce-
neum lego. Porro Ocham montem pro Ochitha, quod
ripam interpret ineptè uertit, restitui, ex ipso autore et
Eustathio. & Hale Araphenides sunt etiam apud Ste-
phanum. De Carystio lapide ociosa uerba sustuli. Epi-
tome τῶν πλῶσιν τῶν λίανον habent. Quod bellum
Maliacum dicat, non succurrit Eustathius omisit.

3. **Lelantos**] Ληλάντορ.] Sic suprâ lib. 1. & epi-
tome etiam scripta, idq; constanter. Plinius flumen eon-
dem nomine tribuit huic insule. 4. 12. apud Eustathiū
Λι per ἰωτᾶ legitur. mox Tamynæ.] Græca
sic lego. Ἐν δὲ τῇ ἑφεξικῇ, πόλιν ἢ τὰ μυνναί,
καὶ ἰσθμὸν, &c. Quis enim Tampia nouit? Stephanus
autem τὰ μυννα habet, ex hoc ipso libro. Meminit Ta-
mynarum etiam Plutarchus in uita Aesebimii. Μελα-
νίς est apud Stephanum, & perspicuè uerum, in Ere-
tria.

4. **Ἐπερόντες ἀβάντες.**] Ἀναβάντες puto. quā-
quam apud Stephanum Εὐβοίᾳ etiam Ἀβάν in hac
re fiat mentio. Κερεὺς & Κελεύς ex Eustathio re-
posui.

5. **Leuitatis.**] Εὐκαίρεται, uox sanè haud quic-
quam ὑπερβαίνει. ἀκαίρεται mallet, uel ὑπερβαίνει.
de Nerico & Nerito disputauimus alibi. de Leucata eo-
tiam suo loco. Infra, Pterelam ego scripsi, cum lege-
retur Πτερόλα. Vide 2. & 3. libros Apollodori biblio-
theca: coniecturam nostram probabis, & pro κοπὺς
lego σκοπὺς, specule. Virgilius ad hoc allusisse mihi
uidetur, aut simile aliquid, in Damone suo.

Præcepti aerij specula de montis in altum

Deserat: extremum hoc morientis munus habeto.

quanquam, id non animaduertierint scholiastæ.

6. **Incertum est.**] ἄδ. ἀν. reposui pro δῆλον,
Eustathij fidem secutus, qui ad uersum 22. Odys. 1. pro
Nerito Neium a Cratete et Philoxeno scribi annotauit.
Vide & in primum librum aduersum 187. annotata.
Ceterum in uersu Homeri ἰππὶ λατὶ & pro εὐδὲν
λατὶ legitur: longè quidem rectius, idq; in uertendo se-
cutus sum, imitatum prius Horatio 1. Epist. 7.

7. **Palæas autem.**] Locus non integer. Sanè apud
Stephanum in Κεράνιον, urbs Cephallenie Πάλαιος re-
fertur. Paulo post ὅς ἐστι αὐτῇ Ἀλ. &] Pro Aea-
no inculcarant librarij ἐν αὐτῇ. ego locum refeci ex
interprete Apollonij, qui in librum secundum numero
14. sic scribit: Ἐστὶ καὶ αὐτῇ ὁ ποταμὸς ὁ λεγόμενος
Πάλαιος, ὅτε ἀντιπρὸς τοῖς ἰσθμοῖς ἐστὶ, ὃ μνημονεύει Ἀ-
λ. ἐν τῇ ἐπιπλάτῃ, καὶ διὰ μὲν οὖν ἐν τῇ: Ἀλ. μὲν οὖν
citatur etiam uersum Hesiodi de Ioue Aeneisio, in quo ἀ-
ντιπρὸς puto malè posuimus pro Αἰνείας, quanquam es-
ymologia Aeneisio probat. Hic autem σέβος τὰ τῇ re-
linquens, legi tamen in uertendo σέβος τῇ.

8. **Nunc aliquis.**] Citatur a Plutarcho in Laco-
nicis institutis hoc epigramma, non tamen planè inter-
grum. Inde correxi quædam. Σαπᾶς apud Stepha-
num leges Σάπας etiam. In superioribus de Samo di-
uinari. Quæ de Zacyntho sequuntur, mædosa sunt, &
mutila. Peloponneso propior & meridionalior quam
Cephallenia ponitur, ab alijs geographis Zacynthus.
Quid autem sibi hæc nolunt, οὐκ ἔστιν αὐτῇ;

9. **De Chaëide locus est confusus,** quid autem est
αὐτῇ? quid Patrensibus Romanis in Actolia?

10. **Parthæonidæ fuerunt.**] Parthæonem Oe-
nei patrem facit, ut & alij, & Ouidius 1X. Metamor.
Homerus autem Parthæum facit Iliad. 5. 115. & sic le-
gitur etiam in epitoma. Quæ etiam decimam post eta-
te Oxylum ponit, ut uideatur legisse τῇ δὲ δὲ κατὰ
ὅσον γένεσθαι idq; omnino confirmat δὲ κατὰ πο-
ρὸν in epigrammate, itaque δὲ κατὰ inserui.

11. **Hic locus si cum epitomis comparatur,** & con-
sideretur penitus, uidebitur non esse integer: & ex-
disse de saltatione Merionis in armis mentio, quæ est
apud Homerum in Iliade lib. π. uersu 617.

12. **Agestin.**] Ἀγέστις sic epitome, etiam scripta,
nos Ἀγέστις habemus, quod tollere nolui, interpretes ve-
stem reddiderat, quæ autem Vestæ conueniat cum Cy-
bela, nihil hæc disputato: norunt litterati: Κυμινῶν
quodq; Cumenen, Rheam post τῇ Ἀλ. habent epi-
to-
mæ: quam uocem excidisse hinc apparet. Pleraq; uidentur
in hac disputatione detrimentum passa, res non est
summi momenti, minuta quædam errata correximur,
quorum rationem reddere erat ociosum. In uertendis
diithyrambis & similibus usus sum numeris lege solu-
tis, quod de ipso Pindaro Horatius pronunciauit 4.
Carm. 2. Sunt autem pleraq; uitiosa, quid enim est ἐν

λίγῃ ἀπομένει, καὶ ὑπεροχὴν ἔμμεσαι ἔλ-
λυν.

προστίθει δὲ πύλιν, ὅτι καὶ τὴν ἰσοπέ-
αν συνίσταται τὴν πορὶ αὐτῶν. ὅσα δ' ἂν ταῦ
παλαιῶν φροντίσαι τὰ λαθεύς πλείον ἔδου-
τόν τε δ' αὖ αἰμίει, τὸ ὑπερ ἢ ὑπερκαί-
πε δαλάτης τὴν κασιαν καλοῦμαι μέχρι
τῶν κατ' ἰνδὸν Σκυθῶν. πρὶν δὲ μίρει
τὸ συνήκει ἔσ' λιθόγῃ ἰδμεῶ, καὶ αἰ τὰ ἐ-
φῆς πύλιν, καὶ ταῖς κασιαν πύλιν τῶν
γῆτος τῶ Ταύρου καὶ ἢ Εὐρώπης ἐγγυτά-
ται. ταῦτα δ' ἔστι Μελίδια καὶ Ἀρμενία, καὶ
Καππαδοκία καὶ τὰ μεταξὺ. τέταρτον δ'
ἢ γῆτος Ἄλνθ' γῆ, καὶ τὰ γῆ αὐτῶ ἔσ' Ταύ-
ρα, καὶ ἐκτός, ὅσα ἢς τὴν χερσόνησον ἐκπύ-
σσει, τὴν ποιεῖ ὁ διαγῶν ἰδιόμοι τὴν τε πο-
πύλιν, καὶ τὴν Κιλικίαν θάλασσαν. τῶν δὲ
ἄλλων τῶν ἔξω τῶ Ταύρου, τὴν τε ἰνδι-
κίαν πίθμεν καὶ τὴν Ἀσιασίαν, μέχρι τῶν ἐθ-
νῶν τῶν λαθόντων πρὸς τε τὴν κατὰ
Περσέας θάλασσαν καὶ τὴν Ἀραβίαν κόλπον
καὶ τὴν Νεῖλον καὶ πῆς τὸ λίγυπτιον πε-
λαγῶ, καὶ τὸ ἰσικόν. οὕτω δὲ διακρί-
νται, τὸ πρῶτον μίρει οἰνοῦσιν, ἐκ δὲ τῶν
πῆς ἀρκτον μόριον, καὶ τὴν Ὀκεανόν, Σκυ-
θῶν πρὸς Νομάδων, καὶ Ἀμαθίων. γῆτος
δὲ τούτων, Σαρμάται, καὶ οὗτοι Σκύ-
θαι, Ἀρβῆ καὶ Σιρακοί, μέχρι τῶν Καυκα-
σίαν ὄρεων ὑπὸ μεσημβρίαν τέτονται. οἱ
μὲν, Νομάδες, οἱ δὲ, καὶ Σκυθῆται καὶ γαρ-
γοί. πορὶ δὲ τὴν λιμενίαν μαίεται, πῆς δὲ
τῆς θαλάσσης τῶ βοσπόρου τὰ κατὰ τὴν Ἀ-
σίαν δὲ, καὶ ἢ Σινδίκην. κατὰ δὲ ταῦτ' ἂν Ἀ-
χαιοὶ καὶ Ζύγοι, καὶ Ἠνίοχοι. Κόρτιται, τὰ
καὶ μακροπύγωνται. ὑπερκαίνται δὲ πύ-
λων καὶ τὰ τῶν οὐρανοφάγων ἐγγά. κατὰ δ'
αὖς Ἠνίοχους, ἢ Κολχίς ὑπὸ τοῖς Καυκασί-
οις ὄρεσι καὶ τοῖς Μοχικίς. ἐπὶ δ' ὄρειον
ὑποκαίνται ἢ Εὐρώπης καὶ ἢ Ἀσίας ὁ τὰ
ταῖς ποταμοῖς, γῆτος δὲ ἀρβῆμενοι τὰ κα-
θίσταται ὑπογράφου.

Φέρεται μὲν οὖν ἀπὸ τῶν ἀρκτικῶν μι-
ρίων, οὐ μὲν ὡς αὐτὰ κατὰ διαμετρον αὐτῶν-
ξους ἔσ' Νεῖλῶν κατὰ πορὶ νομίζουσιν οἱ πολ-
λοι, ἀλλὰ ἐσθινώτῃ ἐκείνου παρὰ πλε-
σίως ἐκείνῳ πῆς ἀρχὰς ἀσκήλους ἔχον. ἀλλὰ
τὸ μὲν, πολλὸν τὸ φανερὸν, χῶραν διεφύ-
τῃ παρὰ πλεονεχίαν, καὶ μακροῦς ἀ-
νάπλους ἔχοντῃ. τὸ δὲ Ταναΐδ' ὅτις ἢ
ἐκβολὰς ἴσμεν. (δύο δ' αἰσιν ἢς τὰ ἀρκτι-
κώτατα μίρει ἢ Μαίωπιδ', ἐφ' ἣν ὅτι ἐπὶ
δύο ἀλλήλων διεχούσαι.) τὸ δ' ὑπερ τῶν
ἐκβολῶν, ὁλίγον τὸ γινώσκον, ὅσα τὰ

Rem gere praeclarè, atque alijs praeferre me-
mento.

Adiecit autem his, quòd etiam historiam
rerum eius gestarum conscripserit. Itaque
oportebat eum uerè maiorem habere ratio-
nem. Secunda Asia pars cēseri potest, quòd
supra Hyrcanum siue Caspium mare est us-
que ad Indis propinquos Scythas. Tertia,
quòd dicto est contiguum, ac semper dein-
de ei & Caspijs portis succedentia, proxima
intra Taurum sita regioni & Europæ huius
sunt Media, Armenia, Cappadocia, & his in-
teriectæ regiones. Quarta, quæ intra Halyn
flumen iacent, inque ipso Tauro, & extra e-
um sunt, & excidunt in peninsulam, quam
isthmus facit Ponticum mare à Cilicio diri-
mens. In reliquis extra Taurum sitis, Indiam
ponimus, & Arianam, usque ad gentes quæ
pertinent ad mare Persicum, Arabicum si-
num, Nilum, pelagus Aegyptium & Iisicū.
Hac dispositione facta, primam partem inco-
lunt septentrionem uersus & Oceanū, Scy-
thæ quidam uagi. (Nomades Græci appel-
lant.) & in plaustris degentes uitam. circa
hos Sarmatæ, ipsi quoque Scythæ, Aorsi &
Siraci usque ad Caucasios montes ad meri-
diem pertinentes: quorum alij incertis ua-
gantur sedibus, alij in tentoribus degunt, ac
agricolæ sunt. Circa paludem Maotidem
sunt Maotæ, & ad mare Bosporanum, & A-
sia est, & Sindica. Sequuntur Achæi, Zy-
gi, Heniochi, Certetæ, & Macropogones, id
est longibaibi. supra hos sunt Phthanopha-
gorum, id est pediculos uorantium gens. Post
Heniochos Colchis est, sub Caucasijs &
Moschicis montibus. Quoniam uerò limi-
tem Europæ & Asiæ posuimus Tanain fluui-
um, inde sumto principio singula iam nunc
describemus.

TANAIΣ à partibus defertur septentrio-
nalibus quidem: non tamen ita, ut e regione
ad lineam contra Nilum fluat, quæ fuit quo-
rundam opinio. Tanais quàm Nilus magis
est orientalis, itidem incognitos habens fon-
tes. Sed Nili magna pars nota est, cùm regio
per quàm labitur, tota sit accessu facilis, &
longas ipse habeat subuectiones. Tanaidis
uerò ostia quidem nouimus: (duo autem
sunt, quibus is in partes Maotidis maximè
septentrionales sese exonerat, stadijs LX inter
se distantia.) quòd autem supra ostia est, eius
pars exigua est cognita. sit hoc ob frigus &
incom-

liad. f. 202.

Asia partem
quingue.

8

Tanais

incommoditates regionis: quas indigenæ possunt tolerare, carnibus & lacte uiuentes Nomadum more: exteri sustinere non possunt. Alias etiam Nomades isti, a commercijs aliarum nationum alieni, multitudine ac uiribus præpotentes, occluserunt itinera regionum, ubi ambulari poterat, & subuectiones si quas fluuius habuit. Hac de causa quidem censuerunt eum è Caucasij montibus ortum magno alueo aduersus septentriones ferri, indeq; retrò labentem in Mæotin exire. his Theophanes quoque Mitylenæus adsentitur. Alij à superioribus Istri partibus ferri existimant, neq; ullum adferunt signum tam longinqui & ex diuersis climatibus defluxus: quasi potuerit è uicina & a septentrione delabi. Supra flumen & ad paludem Mæotidem urbs sita est, Tanais ipsa quoque appellata, condita à Græcis Bosporum incolentibus. Hanc iussa facere detrectantem rex Polemo nuper euastauit. commune fuit emporium Europæorum Asianorumq; Nomadum, & ijs qui è Bosporo per paludem nauigabant: alteris mancipia & pelles adferentibus, & quæ aliæ sunt Nomadum merces, alteris uestem, uinum, aliaque ad cicurem uitam pertinentia permutantibus. Ante emporiū ad c stadia sita est Alopecia insula, quam conueniunt homines habitant. Sunt & aliæ parue insulæ ponè in palude. Tanais à faucibus Mæotidis paludis abest recta aduersus septentrionem nauigatione stadijs CC CC. neque multa plura sunt, si quis oram legat. Nauiganti ponè terram a Tanai intra 1000 stadia fluuij occurrit, qui magnus Rombites dicitur, ubi plurimi pisces ad fassamenta capiuntur, deinde ad alia 1000 Rombites paruius, promontorium quod & ipsum capturas habet piscium, sed minores. Priores pro receptaculis usurpant minutas insulas: in minore Rombite ipsi Mæotæ opus faciunt, ubique enim ea in ora Mæotæ accolunt, agricolæ quidem, sed non minùs quàm Nomades bellicosi. Diuiduntur in gentes complures, quarum propiores Tanaidi, feriores sunt, Bosporo uiciniores magis mansuetæ. A Rombite minore 100 stadia ad Tyramben, & fluuium Anticeitam. deinde cxx ad pagum Cimbricum: ubi naues soluunt qui paludem nauigant. In ora hac etiam speculæ

Bospori Cimmerici
et uicinarum
insularum descriptio.

ψύχας καὶ τὰς ἀπορίας τῆς χώρας· ἃς οἱ μὲν αὐτὶχθονόθεν δυνάμει φέρειν, ἡ δὲ καὶ γὰρ λακὴ τριφόμιλοι νομαδικῶς· οἱ δ' ἀπολιθῶντες οὐκ ὑπομένουσιν. Ἄλλως δὲ οἱ Νομαδοὶ δυνάμει φέρειν τοῖς ἄλλοις ὄντων, καὶ πλῆθος, καὶ διὰ δὲ φέρειν, ἀπὸ κακίας σιμὲν καὶ πὸρδύσιμον τῆς χώρας ἔστιν, ἢ εἰ πῶς τιτύχησιν ἀνάπλους ἔχον ὁ ποταμός. ἀπὸ δὲ τῆς αἰτίας ταύτης οἱ Ἕλληες, ἡ δὲ βαρὺ τὰς πηγὰς ἔχον αὐτὸν γὰρ τοῖς Κασπασίοις ἔστι. πολλοὶ δ' ἐγγυθὲν πᾶσι τὰς ἀρκτοὺς, ἔτα ἀναστρέφονται ἀνβαλῶν ἀντὶ τῶν μακρῶν. τούτοις δὲ ὁμοδοξίαι καὶ θεωφαίης ὁ Μιτυληναῖος. οἱ δ' ἀπὸ τῶν αὐτῶν μὲν τὸ ἴσον φέρειν, σιμῶν δὲ φέρειν οὐδ' ἐν τῇ πόρῳ οὐτὶν ὅσως, καὶ ἐπ' ἄλλων ἑλισσάμεν, ὡς πορὸν δυνάμεν, ὅν καὶ ἐγγυθὲν καὶ ἀπὸ τῶν ἀρκτοῦ. Ἐπὶ δὲ τῇ ποταμῷ, καὶ τῇ λίμνῃ, πόλεις ὁμοθυμῶν οἰκᾶται Τανάις, ἡ πόλις τῶν τὸν Βόσπορον ἔχοντων Ἑλλήων, καὶ ἡ αὖθις πόρῳ αὐτῶν Ρολίμων ὁ βασιλεὺς ἀπειθοῦσαν. ἡ δ' ἐμπροσθεν κοινὸν τῶν τῆς Ἀσιανῶν καὶ τῶν Εὐρωπαϊῶν Νομαδῶν, καὶ τῶν ἐκ Βοσπόρου τῶν λίμνῃ πληόντων, τῶν Ἕ, ἀνδρῶν ἀπὸ δ' ἀγόντων καὶ δῖρματα, καὶ ἐπὶ ἄλλοις τῶν Νομαδικῶν, τῶν δ' ἐδῶτα καὶ οἶνον, καὶ τ' ἄλλα ὅσα τῇ ἡμέρῃ διαίτης οἰκᾶ αὐτοφθορίσμων. Πρόκειται δ' ἐν ἑκάστῳ ἐκδοῖς τῷ ἐμπροσθεν νῆσῳ Ἀλωπικία, ἡ δὲ καὶ μαγὰ δὲ ἀνδρῶν. Ἔστι δὲ καὶ ἄλλα νησὶς πλησίον γὰρ τῇ λίμνῃ. διέχει δὲ τὸ σῶμα τῆς Μακρῆς δὲ δύνῃ πλοῦσι ὑπὸ τὰ βόρεια, διημελίου καὶ ἡμερῶν ἐκδοῖς ὁ Τανάις. οὐ πολὺ δὲ πλείους εἰσὶ παραλιμενίῳ τῇ γῇ. γὰρ δὲ τῇ παράπλῳ τῇ παρά γῇ, πρῶτον μὲν ἔστιν ἀπὸ τῆς Τανάιδος πρῶτον οὐσίμ γὰρ ἐκτακτοῖς ἐκδοῖς, ὁ μὲν γὰρ ἡ δύνῃ τῶν ἐκτακτοῖς ἡ δύνῃ. ἔπειτα γὰρ ἄλλοις ἐκτακτοῖς ὁ ἑλασσὼν Ρομβίτης, ἅκρῃ ἔχοντα καὶ αὐτὰ ἀλιεῖας ἐλάττους. ἔχουσιν δὲ ἡ πρότερον νησὶς ὁρματῆρια, οἱ δ' ἐν τῇ μικρῇ Ρομβίτῃ αὐτοῖς οἰσιν οἱ Μακρῶν ἐργαζόμενοι. οἰκοῦσι γὰρ γὰρ τῇ παρὰ πλῶ πάντων πάντων οἱ Μακρῶν, καὶ γὰρ ἡ οὐκ ἔστιν δὲ τῶν Νομαδῶν πολέμια. διήρῳται δὲ εἰς ἑθνη πλείω, τὰ ἡ πλείον ὁ τῆς Τανάιδος ἀγριώτερα, τὰ δὲ σωαπῶντα τῇ Βοσπόρου χαροῦντα μάλλον. ἀπὸ

γὰρ τῶν μικρῶν Ρομβίτων ἐκδοῖς εἰσὶν ἐκτακτοὶ αὐτῇ Τυράμβλῳ, καὶ τῇ Ἀντικετῇ ποταμῶν. ἔδ' ἐκτακτοὶ καὶ εἰσὶν, αὐτῇ τῇ πλείω τῇ Κεμερικῇ, ἢ ἔστιν ἀφ' ἧς τῇ τῇ λίμνῃ πλείον. γὰρ τῇ τῇ πλείω

ASIAE πλεον

ASIAE II. TAB V.

LA, CONTINET SARMATIAM ASIATICAM. PARALLELVS IPSIVS MEDIVS RATIONEM habet ad meridianum, quam 7 ad 12. Terminatur autem tabula ab ortu Scythica & parte Caspij maris. Ab austro Albania & Iberia & Colchide & parte Euxini ponti: Ab occasu palude Maeotide atque Sarmatia Europe. Ab arctis, terra incognita.

	H.	m.	H.	m.
Hermoneſſa	15	50	Dijabala	26
Oemantbia	15	45	Dijabala	38
Tanais	17	10	Dijabala	29
Tyranbe	16	6	Dijabala	39
Nauark	17	15	Dijabala	40

Insigniores Sarmatiae ciuitates.

Et TA

11 3A 12

[illegible]

culæ sunt, quæ Clazomeniorum dicuntur. Cimmericum urbs fuit quondam, in peninsula iacens, isthmum fossâ & aggere claudens. Fuit quodam tempore magna Cimmeriorum in Bosporo potentia, qui & Cimmerius ab ijs dictus fuit. Hi sunt qui regiones continentis à dextra Ponti sitas usque ad Ioniam incursionibus vexauerunt. Atque hos quidem Scythæ istis e locis expulerunt: Scythas Græci, qui Panticapæum & alias in Bosporo urbes condiderunt. Deinceps ad Achilleum pagum stadia xx, ubi fanum est Achillis. Ibi angustissimus est tractus oris Mæotice paludis, xx circiter aut amplius stadiorum, in altera continente opponitur Myrmecium pagus & uicinum Herculeo. Parthenium deinceps ab Achilleo sequitur. Inde ad Satyri monumentum stadia xc. id est agger in quodam promontorio, factus ob memoriam uiri cuiusdam qui in Bosporo potentia claruit. Propè pagus est Patriæus. inde ad pagum Corocondamen cxxx. Hic est finis Bospori Cimmerici. Sic autem fauces appellantur in ore Mæotidis, ab angustijs quæ iuxta Achilleum & Myrmecium sunt pertinentes usque ad Corocondamen, & huic oppositum uicum Pantiræorum terræ, qui Acra dicitur, freto stadiorum lxx interceptis. eò enim usque etiam glacies peruenit, Mæotide per hyemem congelante interdum, ita ut ambulari pedibus possit. Totæ illæ angustię portus habent bonos. Supra Corocondamen lacus est iustæ magnitudinis, quem ab ea uocant Corocondametin. is ad x à pago stadia in mare effluit in lacum hunc etiam pars Anticeitæ fluuij, insulamq; efficit ambitam palude hac, & Mæotide, & fluuiio. Sunt qui fluuium hunc Hypanin appellât, ut eum qui est apud Borysthenem. Vbi intra Corocondamitem nauigaueris, Phanagoria est memorabilis urbs, & Cepi, & Hermonassa, & Apaturû Veneris fanum. De his Phanagoria & Cepi sicæ sunt in introitu ad læuam insulæ: reliqua ad dextram, trās Hypanim in Sindica. In hac etiā Gorgippia est, & Sindicorû regia uicina mari, & Aborace. Quia autem regulis Bospori hi parent, uniuersi Bosporani dicuntur. Caput Europæorum Bosporanorum est Panticapæum,

Ff Λεττη Ραυ.

[illegible]

uas portant in quibus etiam habitant, parum
fertilem arantes tellurem. rursum ad mare
eas deportant, ubi nauigandi tempus adue-
nit. Idem faciunt etiam in alieno solo, cogni-
ta habentes syluestria loca, in quibus abscon-
dentes camaras, ipsi pedites noctu uagan-
tur atque interdium plagij causa faciundi. fac-
ile autem homines abductos patiuntur redi-
mi, ijs qui amiserunt homines rem postquam
auecti fuerint significantes. his sane in regio-
nibus, quibus princeps aliquis praest, iniuri-
am affectis praesidium in magistratu est ali-
quod. saepe enim praedones uicissim adoriun-
tur, camarasque una cum uectoribus abdu-
cunt. quae Romanis subsunt, minus habent
auxilij, ob negligentiam eorum qui mittun-
tur. Talis est istarum uita gentium. Sed &
istae reguntur ab ijs, quos Sceptirigeros appel-
lant: qui ipsi regibus aut tyrannis parent. E-
quidem Heniochi quatuor reges habuerunt,
quo tempore Mithridates fugiens ex auita
ditione in Bosporum, per ipsorum regionem
transiuit. nam haec ei peruia fuit. De Zygio-
rum autem transitu speim abijciens ob loco-
rum difficultates istorum & feritatem homi-
num, aegre per oram incelsit, plerumque ma-
re conscendens, donec ad Achaos uenit. a
quibus admissus, iter perfecit e Phalide fa-
ctum ad stadiorum poene quatuor millia.

Statim itaque a Coröcondama uersus orientem nauigatio est. Stadijs cxxc inde Sindia^{Oræ Bosporiæ ne descriptio.} cus est portus, & urbs: Deinde post cccc Bata quæ uocantur, & pagus & portus, quæ, maxime huic oræ uersus meridiem opposita uidetur esse Sinope, sicut Carambin diximus Crü metropoli obiectam. A' Batis Artemidorus Cercetorum oram recenset, stationes habentem & pagos, portectam ad stadia ferè 1000 L. Tum Achæorum, ad stadia 10 inde Heniochorum ad 100. post Pityunta magnum, cccclx; usque ad Dioscuriadem. Qui res Mithridatis conscripserunt. (quibus maior est adhibenda fides.) primos Achæos dicunt, deinceps Zygos, Heniochos, Cercetas, Moschos, Calchos: & supra hos sitos Philerophagos, Thoanes, aliasque exiguas gentes circa Caucasum. Inirið ora (-ut dixi.) uersus ortum tendit, & in austrum respicit. a Batis autem inflectitur, & obuertitur occasui paulatim, desinitq; ad Pityuntem & Dioscuriadem. quæ Colchidis loca dictam oram

ASIAE III. TAB V.

LA, CONTINET COLCHIDEM, L
BERIAM, ALBANIAM ET ARMENIAM MAIOREM. PARAL
lelus ipsius medius rationē habet ad meridianum, quam undecim
ad 15. Terminatur autem tabula ipsa ab ortu parte Caspij maris
& parte Mediae, à meridie, Assyria & Mesopotamia. Ab oc
casu, Cappadocia & parte Euxini ponti. Ab arctis,
Sarmatia Asiatica.

			H.	m.	H.	m.
Civitates insignes.	Colchidis	Dioscuria	15	45	0	43
		Phasis	15	29	0	50
		Artanissa	15	40	1	0
	Iberis	Armaçica	15	29	1	0
		Getara	15	30	1	19
		Albana	15	30	1	26
	Albanis	Artaxata	15	10	1	20
		Armauria	15	14	1	6
		Tbospia	14	52	1	ferè
	Armenia maioris	Artemita	14	50	1	14

Habet diem maximum.

Distans ab Alexandr. ad occasum

Ff, T A

δ' αὐτῶν ὁ φάσις μέγας ποταμός, δὲ Ἀρμε-
 νίας τῆς ἀρχῆς ἔχων διέχοντο· τὸν τε Γαλῶ-
 νων, καὶ τὸν Ἰππορικῶν πελάγων ὁρῶν
 ἐκπύθοντες. ἀναπλεῖται δ' ἐμὲν Σαρκε-
 πάντων, ἱρύματι δ' οὐκ ἐκφυγόντων· ἀπὸ
 πάλαιος σωωτοῖς μορ, ὅθεν παλαιότατον αὐ-
 τὸν Κύρον ἡμέραις τίσσασιν δ' ἐμφαίνω.
 ἔπικαται δ' ἐξ ὁφείδ' ὁμώνυμοι πάλαι,
 ἐμπορεύον τῶν Κόλχων, τῇ μὲν, περὶ Βιβλη-
 μίῳ τὸν ποταμὸν, τῇ δὲ, λίμνῳ, τῇ δὲ θά-
 λαῃ· αὐτὸς δ' ἐκ πλοῦς ἐπ' Ἀρμεσὺν, καὶ
 Σινωπὴν, τριῶν ἐμὲν ἢ δύο, ὁμοῦ τοὺς
 αἰγιαλοὺς μαλακοὺς εἶναι, καὶ τῆς τῶν πο-
 ταμῶν ἐκβολῆς. Ἀγαθὴ δ' ἔστιν ἡ χώρα, καὶ
 καρποῖς, (πλήν τῳ μίλιτι· περικαλλεῖς
 τὸ πλεον) καὶ τοῖς πῶς ναυπηγίᾳ πᾶσι
 πολλὴν τε γὰρ καὶ φίλῃ, καὶ ποταμούς κα-
 ταρμίζει, λίαν τε ποιεῖ πολὺ, καὶ καὶνα-
 βιν, καὶ ἀγρόν, καὶ σίτην. ἡ δὲ λινοῦργία
 καὶ τεθρύληται. ὅτι γὰρ ἐς αὐτὸν ἔξω τόπος
 ἐπικόμενον καὶ πρὸς βουλόμενοι συγχρη-
 σάμενα τοῖς Κόλχοις πῶς αὐτὸν αἰζυπῆσαν
 ἐμφανίσαν, ἀπὸ τούτων πιστεύεται· ὑπάρ-
 κεται δ' ἐκ τῶν λεχθέντων πεταμῶν καὶ τῇ
 μοχλῇ τοῦ Ἰλίου καὶ τῆς ἰσθμῆς, φεῖσαν ἰ-
 σθμῶν, καὶ κατὰ τὸν ἰκόνον ὅπου ἡμεῖς οὐ
 δύνανται, πλουσίαν ποτὶ ὑμᾶς, συληθῆναι
 δ' ἐκ τῶν φερνῶν καὶ ἡμᾶς, καὶ μικρὸν ὑ-
 σθρὸν ὑπὸ μιδριδάτῳ τῷ Πάργαμνονι.
 ἐκπεσθῆναι γὰρ χώρας

Νοστὴ τὰ τῶν θεῶν, οὐ δὲ τιμᾶσαι θεῶν,
φροσὶν δὲ ἐπιδίδες. τὸ μὲν γὰρ παλαιὸν
ὄστω ὑποφάσαιαν ἔχειν ἡ χώρα αὐτῆς, διηλυ-
τοισιν οἱ μῦθοι, τὴν ἰστέον στρατείαν ἀνιπτό-
μενοι, περὶ λόντον· μέχρι καὶ μαδίας. ἐπὶ
δὲ πρόπορον τῆς φείδου. μετὰ δὲ ταῦτα δε-
δεκαμενοὶ βασιλεὺς εἰς σκυτθονυχίας διηρ-
μένω ἔχοντα τῆς χώρας μίσητος πως ἱππασ-
τον. αὐξήσθην· δὲ ὡς πολὺν μισοειδίου
τοῦ εὐπτόρου, εἰς ἐκάνον ἡ χώρα πεδίοις.
ἐπὶ τῆς δ' ἀάτις τῶν φίλων ὑπαρχῶν
καὶ διοικητῶν τῆς χώρας. τούτων δὲ ἡ καὶ
μοσφορνης, ὁ δὲ πατὴρ ἡμῶν θᾶτον· πῦρ
πατὴρ. ἡ δὲ γῆ ἡ πᾶσις τοῦ βασιλεῦς
πῦρ τὰς ναυτικὰς δυνάμεις ὑπὲρρυγία. κα-
ταλυνθέντων δὲ μισοειδίου συγκατελ-
θῶ καὶ ἡ ὑπὸ αὐτῶν πᾶσις, καὶ διηλυτοῖς
πολλοῖς. ὑπάρτα σὶ πολέμων ἔχει τὴν Κολα-
χίδα, κακάνου τιλόντάναντων, ἡ μὲν πυ-
δοῦναις ἱππαστῶν, βασιλίδου καὶ Κόλκων
καὶ Τραπτιζοῦντων, καὶ φερέγκας, ἐπὶ τῶν
ὑποδρυμμένων βαρβάρων, ποδὶ ὁμῆρου μῶν
γὲν τοῖς ὑπέρτορον. ἡ δὲ οὐκ ἔστι μὲν γὰρ τοῖς ὁφρῶν.

ροὶ γεωργικῆ τέτι καὶ πῶς ἐρῶντι γῆ
 δύκολα οἰκοῦσιν, Ἀρμενίῃ τε, καὶ Ἰνδὶ-
 εῖ σκεδασμένῳ τῷ δ' ὄρεινῳ οἱ πλείους,
 ἑμᾶχιμοι κατέχουσι Σκυθῶν δ' ἅλῳ ζῶν
 τῶν, καὶ Σαρμάτων, ὧν πῶρ καὶ ὁμοιοί, καὶ
 συγγενεῖς ἑσὶν. ἀπὸνται δ' ὁμοίως καὶ γεω-
 γίας, πολλὰς τε μυριάδας σκεδάζουσιν ἐξ
 αὐτῶν, καὶ ἐξ ἐκείνων, ἐπαθλὴν τι συμπί-
 σσιν. Δορυβῶδες δ'. Τίτος αὖτ' ὅς ἐστιν ὡς τῷ
 χώρῳ ἰσβολαί. μία μὲν ἔστι Σαραπανῶν
 φρουρίου Χολχικῶν, καὶ τῶν κατ' αὐτὸ ἐ-
 νδρ, δ' ὧν ὁ οὐσίς γε φύσας ἐκαστὸν καὶ ἄ-
 ποσι πῶρτος γηρόμενός ἐστι, τῷ σκολιότη-
 τα, κατὰ ῥέει τραχύς, καὶ βίαιός ἐστι τῷ
 Κολχίδῃ, πολλοὺς χιμαῖρος ἔχει τὰς ἐπομ-
 βείας ἐκ χερσὶν οὐμνῶν τῶν πόων. γη-
 ρατῆ δ' ἐκ τῶν ὑπορκεμνῶν ὄρων πολ-
 λαὶς συμπόρου μὲν ὡς πηγᾶς. γῆ δὲ τοῖς
 πεδίοις καὶ ἄλλοις πῶσλα μῆλα ποτα-
 μούς, ὧν δὲ, ὅ, τε Γλαυκός, καὶ ὁ Ἰππός.
 πληροὺς δὲ, καὶ γηρόμενός πλεῖστος ἐξ ἰ-
 σίμης ἐκ τῶν πόων. καὶ ἔχει πόλιν ὀμνῶν μόν
 ἐπ' αὐτῷ, καὶ λίμνῳ πλεσίον. ἢ ἢ οὖν
 ἐκ τῆ Κολχίδος ὡς τῷ Ἰβηρίῳ ἰσβολὴν
 ποιᾷτο, πεπρωται, καὶ ἐρύμασι, καὶ ποτα-
 μοῖς χερσὶν οὐμνῶν ὡς σκεδασμένῳ. ἐκ δὲ
 τῶν πῶς ἀρκτὸν νομάδων ὡς πρὸς ἡμέ-
 ρας, ἀνέβασιν χαλεπῆ. καὶ μετὰ ταύτῃ
 ποταμίᾳς ἐστὶν ὡς τῷ Ἀράγῳ ποταμοῦ
 τι πῶρ ὡς ἡμῶν ὅδ' ὡς ἐχούσας ἐφ' ἧς φρε-
 ρῇ δὲ τὸ πῶρ ἐκ τῶν τῶν δ' ὡς μαχρῶν.
 ἀπὸ δὲ τῆ Ἀλβανίας ὡς πῶρ, πρῶτῃ
 λαοματῇ ἐστὶν, ὡς δὲ τῶν τέλει, ὅ
 ποιεῖ ὁ ποταμός ἐκ τῆ Κανκῶν καταπί-
 πῳν. Ἀπὸ δὲ τῆ Ἀρμενίας τῇ ὡς τῆ Κύρῳ
 ἐστὶν, καὶ τῇ ὡς τῆ Ἀράγῳ. καὶ γὰρ πρὶν
 εἰς ἄλλοις συμπίσιν ἐχούσιν ὡς ἡμῶν
 νας πόλιν ἐρυμνῆς ὡς πῶρ, διελούσας
 ἐκείνων ὅδ' ἐκκαίδεκα πῶρ. ὡς μὲν
 τῆ Κύρῳ, τῷ Ἀρμενίῳ, ὡς δὲ τῶν πῶρ
 Σόμαρα. Ταύτας δὲ ἐχούσας τῶν ἐσ-
 βολαῖς πρῶτον Πομπῆος, ἐκ τῶν Ἀρ-
 νίων ὀρμῆς. καὶ μετὰ ταῦτα Κανίθῳ.
 Τῇ πῶρ, τῷ δὲ καὶ γῆς τῶν ἀνθρώπων οἰ-
 κῇ καὶ χώρῳ, γῆ ἢ, καὶ πρῶτον, ἐξ οὗτος
 βασιλείας ἱερεῖσι, κατ' ἀγχιεῖαν τε, καὶ
 ἡλικίαν τῶν πρὶν ὡς τῶν. ὁ δὲ δ' ὡς τῶν
 δικαιοσύνη, καὶ σφαταλατῇ. δ' ὡς τῶν
 τῶν ὡς τῶν, ὁ ὡς τῶν καὶ τῶν πῶς
 ὡς ὁμοίους δικαίω. τρίτον δὲ τὸ τῶν σφα-
 τῶν καὶ γεωργῶν. τέταρτον δὲ τὸ τῶν λαῶν, οἱ βασιλεῖς δ' ὡς τῶν πῶντα ὡς τῶν
 ὡς τῶν πῶντα τῶν πῶν. καὶ δ' ὡς τῶν αὐτῶν αὐτῶν καὶ τῶν συγγενῶν. ἀφ' ἧς δὲ καὶ ταμῖς ἐ-
 ὡς τῶν ὡς τῶν πῶντα. ἐκ τῶν ἢ οἱ Ἰβηροί, καὶ ἡ χώρα αὐτῶν.

roꝝ agricultura & pacis studiosissimi fa-
 cile habitāt Armenio & Medico cultu. Mo-
 tana plures & bellicosi habent, Scytharum
 more ac Sarmatarum uiuentes, quorum eti-
 am finitimi sunt atque cognati. agriculturam
 tamen hi quoque attingunt: multaꝝ homi-
 num millia è suo corpore & illis cogunt, si
 quis incidat tumultus. Quatuor sunt in Ibe-
 riam adiutus. Vnus per Sarapana Colchi-
 cum castellum & angustias quæ ponè sunt,
 per quas Phasis pontibus cxx iunctus pro-
 pter obliquitatem, asper & uiolentus in Col-
 chidem defluit, locis istis per imbres multis
 torrentibus exesis & in conuallem redactis.
 Oritur Phasis ex superiacentibus mōtibus,
 è multis confluens scaturiginibus. in campis
 autem alios in se recipit fluuios, quorū sunt
 Glaucus & Hippius. ita completus. ac nau-
 gabilis factus, in Pontum exit. Vrbs ei impo-
 sita est, eiusdem nominis, & lacus in uicinia.
 In Iberiam ergo è Colchide talis est aditus. sa-
 xis, castellis, & fluuijs conualles facientibus
 interceptus. E nomadibus autem uersus se-
 ptentrionem degentibus tridui est adscensus
 difficilis. post hunc angustia per quas fluui-
 us labitur Aragus, quatuor dierum iter ad
 unum. munit autem extrema huius uia mu-
 rus haud facile expugnabilis. Ab Albania
 per saxa principio excisa est uia. deinde per
 paludem, quam fluuius è Caucaso decidēs
 efficit. Ab Armenia angustie sunt ad fluuios
 Cyrum & Aragam. qui antequam conflua-
 nt, urbes habent munitas, saxis impositas,
 ad xvi stadia inter se distantes: Cyro Har-
 mozica imminet, Arago Seumara. His aditi-
 bus primū Pompeius, deinde Canidius usi
 sunt. 7 Quatuor hominum genera Iberiam
 incolunt. Primum è quo reges deligunt, æ-
 tate semper maximum de regis prioris co-
 gnatis. proximè minor natus ius dicit, exer-
 citusꝝ ducit. Secundum est sacerdotum,
 qui & iura eum finitimis communia procu-
 rant. Tertium est militum & agricolarum.
 Quartum est plebs, qui sunt serui regij, & o-
 mnia ad usus uitæ necessaria obeunt ministe-
 ria. Communes eis sunt possessiones secun-
 dum familias. imperat & gubernat quamuis
 earum nati maximus. Tales sunt Iberes &
 eorum solum.

Albaní

Αλβανοί

λοι μὲν οὖν οἱ δὲ τέλους, τιμωρόμενοι δὲ πονη-
 ται τελευτῶσι, οἱ δὲ δὲ τῶν ἐκφύροντων
 ἡδὲ καὶ τῶν, ἡλικίας δὲ ἀποδιδάσκειν οὐ-
 τὸν, ὡς τε ἀφαιρῶσι γὰρ τοῖς ἐλάμασι πολὺν
 μέρθ. ὁ δὲ οὐκ ἔστι καὶ τὰ βοσκόμενα πρὸς
 αὐτοῖς, τὰ τε ἡμέρα, καὶ τὰ ἄγρια, καὶ οἱ αὐ-
 θρωποι ἡλικίας, καὶ μεγάλῃ δὲ ἀφαιρῶσι, ἀ-
 πλοὶ δὲ καὶ οἱ λαπυλικοί. οὐ δὲ γὰρ νομισ-
 ματι τὰ πολλὰ χρῶνται, οὐ δὲ ἀειμονί-
 ῃσι μὲν τῶν ἐκαστῶν· ἀλλὰ φορτίοις τὰς
 ἐμοιβὰς πρὸς αὐτοῖς. καὶ πῶς τὰ λαδὲ τὰ
 τῶν βίων ῥαθυμῶς ἔχουσιν. ἄπυροι δὲ ὥσιν
 καὶ μέτρον τῶν ἐπὶ ἀκρίβει, καὶ παρὰ μὲν,
 καὶ πολέμου δὲ καὶ πολιτείας καὶ χειρὸς
 ἀφαιρῶντες ἔχουσιν. ὅμως δὲ καὶ πελοί,
 καὶ ἀφ' ἱππῶν ἀγωνίζονται, φίλοι τε καὶ
 καταφράκτοι καὶ ἀπὸ Ἀρμενίων. ἐκ μόνου
 σι δὲ μὲν οὐκ ἔστι βίῃσι στρατῶν. ὁπλίζουσι
 γὰρ καὶ ἐφ' ἐμμενῶν ἀνδρῶν· ἱππίας δὲ
 δισμυκέους, καὶ διχιλίους, ὅθις πῶς ῥομ-
 πῆιον κινδυνώδους. καὶ τοῖς δὲ συμ-
 πολέμοισιν οἱ νομάδων πῶς αὐτῶν ἐξωδῶν,
 ὡς πρὸς τοῖς ἱβηροῖς καὶ τὰς αὐτὰς αἰτίας.
 ἄλλως δὲ ὡς χερσὶ τοῖς ἀνδράποισι πολ-
 λάκις, ὡς τε καὶ χειρὶν ἐκλύουσιν. ἀκον-
 τιστὰ δὲ εἰσι καὶ τόξοι, θωράκας ἔχοντες
 καὶ θυρεοὺς, πορὶ κρῖνα δὲ θύρα παρὰ πη-
 σίως τοῖς ἱβηροῖς. ἔστι δὲ ἡ Ἀλβανῶν χώρας,
 καὶ ἡ Κασσιανὴ τῇ Κασσιῶν ἔθνος ὁμο-
 νυμθ. οὐ πρὸς καὶ ἡ θάλαττα, ἀφανοῦς ὄν-
 τθ. νυνί. ἡ δὲ ἐκ τῇ ἱβηρίας εἰς τὴν Ἀλβα-
 νίαν εἰσβολὴ δὲ τῇ καμυθιστῶν ἀνδρῶν
 τε καὶ τραχέας ὡς τὸν Ἀλαζώνων ποτα-
 μόν. Θερσῆτινι δὲ καὶ αὐτοὶ καὶ οἱ ἐκλύουσιν
 αὐτῶν εἰς τὸν ὄρβωλιν, οὐ τῆς καμῆλον, ἢ
 αὐτοῦ δὲ τῇ πρὸς αὐτοῖς. ἀφαιρῶσι δὲ καὶ οἱ
 βασιλεῖς. νυνί μὲν οὐκ εἰς ἀπάντων ἀρχαί.
 πρὸ τῶν δὲ τῇ καδ' ἐκαστῶν γλῶτταν ἱβη-
 ῖ βασιλῶν οὐκ ἔστιν. γλῶτταν δὲ εἰς ἑξ, καὶ
 εἰκοσι αὐτοῖς, δὲ τὸ μὴ δύεπικτον πῶς
 ἀλλήλους. εἶρε δὲ ἡ γὰρ καὶ τῶν ἐρπετῶν
 ῥῖνα τῶν θανάσιμων, καὶ σκερπίους, ὅφρα
 λάγρια. τῶν δὲ φαλαγγίων τὰ μὲν, ποιεῖ
 γαλόντας ἀπὸ θήσκειν, τὰ δὲ, ἐλαίοντας
 πόδα τῶν οἰκάνων. θεῖους δὲ πιδόσι, ἡλιον
 ὅφρα καὶ σιλήων, ἀφαιρῶντες δὲ τῇ σι-
 λῶν. ἔστι δὲ αὐτῆς τὸ ἰσθμὸν τῆς ἱβηρίας
 πλησίον. ἰσθμῶν δὲ αὐτῶν γὰρ πρὸς τῇ με-
 τὰ τὴν βασιλίαν, πρὸς τῇ ἰσθμῶν χῶ-
 ρας, πολλὰς καὶ δύανδρον, καὶ αὐτῆς, ὅφρα
 ἰσθμῶν, ὡς ὅθι οὐκ εἰσι πολλοί. καὶ πῶς
 φησὶν οὐκ εἰσι. ὅς δὲ αὐτῶν ὡς πρὸς κα-
 τὰ χερσὶ γὰρ μὲν οὐκ εἰσι κατὰ τὰς ὕλας μόνθ, ὡς
 συναβῶν ὁ ἰσθμῶν, ἐκλύουσιν δὲ ἡλικίας ἱ-
 βηροῖς.

quam omnino fodiuntur, quinquennio ex-
 actio demum putantur. nouella secundo iam
 apno statim fructum ferunt: adultæ tantum,
 ut magna pars in palmitib. relinquatur. Ve-
 geta sunt etiam apud eos animalia tam man-
 lucta quam fera. Ipsi forma & magnitudine
 alijs præstât hominibus, moribus simplices,
 & a cauponando alieni: ut qui ne nomisma-
 te quidem utantur plerunque, neque ultra
 centenarium numerare nouerit, ac permuta-
 tione mercium utantur. Cætera quoque ad
 uitæ usum pertinentia negligenter tractant,
 imperiti ponderum & mensurarum exacta-
 rum. quin & bellum, ac rem ciuilem, & agri-
 culturam improvide obeunt. Tamen & pe-
 dites, & ex equis pugnant, leui grauiq; arma-
 tura, ut Armenij. Maiorem quàm Iberi exer-
 citum ducunt. armant enim etiam LX millia
 uirorum, equitumq; XXII millia. quantis co-
 pijs aduersus Pompeium decertauerūt. His
 quoque in bello auxiliatur Nomades aduer-
 sum exteros, ut & Iberis eadẽ de causâ. ali-
 às sæpe ad- iuntur homines, adeoque agri-
 cultura prohibent. Albani iaculis utuntur &
 sagittis: thoraces gestant ac clypeos, & gale-
 as ferinas itidem ut Iberi. Ad Albaniam per-
 tinet etiam Caspiana. nomen à Caspia gente
 gerens, unde & mari appellatio ea gens nunc
 obscura prorsus est. Ex Iberia in Albaniam
 aditus per Cambyse nam aqua cæ. entem &
 asperam est ad fluuium Alazonium. Excel-
 lunt uenatione cùm Albani tum eorum ca-
 nes, non autem magis quàm studio quod ei rei
 impendunt. Præstant etiam alijs reges. Nunc
 quidem unus uniuersis imperat: quondam
 singuli eadem utentes lingua populi, suum
 quisque habuerunt regem. linguæ sunt hys
 xxvi, quia non multis inter se commercijs de-
 uincuntur. Fert ea regio lethalia animalia que
 dam scorpiones etiam & phalangia. Phalangio-
 rum alia cum risu necant, alia hentes suorum
 ob desiderium. Deos colunt, Solem, Iouem,
 Lunam atque hanc quidem præcipuè. tem-
 plum huius est Iberiæ uicinum. ei præficitur
 sacerdos, primo secundum regem honore,
 præestq; amplæ & uiris abundantis ditioni,
 cùm quæ ad sacerdotium, tum quæ ad sacros
 ministris pertinet. horum multi diuino in-
 stinctu correpti uaticinatur. qui uerò eorum
 furore uehementiore agitata solus per syl-
 uas uagatur, hunc comprehensum sacerdos
 sacra

Religio Albano-
rum.

ἔχον τὰ ἱερὰ, καὶ οὐκ ἀναβαίνουσι, ὡς
 τὸ πλεονάζον ὄρεον· τὸ διορίζον αὐτάς τε, καὶ
 αὐτὰς Γαργαρίας. ἀναβαίνουσι δὲ ὑπὸ καπνοῖς
 κατὰ ἰδὸν τὴν παλαιάν, συνδιδόντες τε, καὶ
 συνιστάμενοι ταῖς γυναιξί, τεκνοποιῖας χά-
 ρειν, ἀφανῶς τε καὶ ὅτι σκοταῖς τυχαῖν τῇ τυ-
 χούσῃ. ἐγκύμονας δὲ ποιεῖσάντων ἀποπύμ-
 πουσιν, αἱ δ' ὅτι μὲν αὐτὰν τέκωσι κα-
 τέχουσιν αὐτὰς, τὰ δ' ἄρρητα κομίζουσιν
 ἐκείναις ἐκπρίψαν. ὡκιστοὶ δ' ἕκαστος
 πῶς ἑκάστην νομίζων ἦεν ὁρᾷ τὴν ἄγνοιαν.
 Οἱ δὲ Μερμώδες κατὰ ῥέαν ἀπὸ τῶν ἑ-
 ρῶν ὁρᾷ τὴν Ἀμαζόνων, καὶ τὴν Σιρακί-
 νης, καὶ ὅσην μὲν τὸν ὄρεον, ὡς τὴν Μαλι-
 ππὴν ἐκδίδωσι. Τούτους δὲ Γαργαρίας συναισ-
 θῆναι ἢ ἢ ἐν Θημισκυρᾷ φασὶ ταῖς Ἀμα-
 ζόσιν ὡς πούτῃ αὐτὰς πόλιν. αὐτὰς ἀπεσκέψας
 αὐτῶν, πολέμῳ μετὰ Θρακῶν, καὶ Εὐβοί-
 ων πᾶν πλεονάζοντων μέχρι δ' ὕψος πῶς
 αὐτὰς. ὤσπερ δὲ κατὰ λυκαμῆνας τὸν πῶς
 αὐτὰς πολέμῳ ὡς τοῖς λιχθῶσι ποιεῖσ-
 ῶν συμβάσεις, ὡς τε τέκων συγκοι-
 νῶν μόνον, ἢ δὲ καὶ αὐτὸν ἐκείνους.
 Ἰδοὺ δὲ ἡ συμβέβηκε τῶν λόγων πᾶσι τῶν
 Ἀμαζόνων. Οἱ ἢ γὰρ ἄλλοι τὸ μυθῶδες, καὶ
 τὸ ἱστορικόν διωροσμένον ἔχουσιν. τὰ γὰρ πα-
 λαῖα, καὶ ψευδῆ, καὶ ὑπερβολῆς, μύθοι κα-
 λεῶνται. ἢ δ' ἱστορία βούλεται τὰ ληθῆς αὐ-
 τὰ παλαιὰ αὐτὴν εἶναι, καὶ τὸ τῶν παλαιῶν,
 ἢ οὐκ ἔχει, ἢ ἀσπίον. Περὶ δὲ τῶν Ἀμαζό-
 νων τὰ αὐτὰ λέγεται, καὶ νῦν, καὶ παλαι,
 τῶν παλαιῶν, ὅντα, ὡς πρὸς πᾶσι. Τίς
 γὰρ αὐτὸν πεισύνει, ὡς γυναικῶν στρατός, ἢ
 πόλις, ἢ ἔθνος· οὐδαμῶς αὐτοὶ χεῖρας αὐ-
 θύει· ἢ μόνον γυναικῶν, ἀλλὰ καὶ ἐφόδῳ
 ποιεῖσιν αὐτὰς ἡλικίαν, ὡς κατὰ τὴν
 τῶν ἐχθρῶν μόνον, ὡς τε, καὶ μέχρι τῆς νῦν ἰ-
 στίας πειλιδῶν ἀλλὰ καὶ ὁρᾷ πᾶν εἶλαι
 στρατὸν μέχρι τῆς Ἀθήνης. ὅσον γὰρ ὁμοίον
 ὡς αὐτὰς περὶ λέγει, αὐτὸ μὲν αὐτὰς γυναικῶν
 γινόμενον αὐτὸν τὸ τε, τὰς δὲ γυναικῶν αὐ-
 θύει. ἀλλὰ μὲν ταῦτά γε αὐτὰ καὶ νῦν λέ-
 γεται πᾶσι αὐτῶν. αὐτὰν δὲ τὴν ἰστίαν
 τα, καὶ τὸ πεισύνει τὰ παλαιὰ μάλλον,
 ἢ τὰ νῦν. Κτίσεις γοῦν πόλεων, καὶ πόλιν
 μίαι λέγονται, καὶ ἀπὸ τῶν ἑρῶν, καὶ Σμύρ-
 νης, καὶ Κύμης, καὶ Μυρῆνης, καὶ Πάφου, καὶ
 ἄλλα ἱστορικά. τὴν δὲ Θημισκυραν καὶ
 τὰ πᾶσι τὸν ὄρεον δέοντα περὶ αὐτὰ, καὶ τὰ
 πόλιν καὶ ὄρεον, ἀπαντῶν Ἀμαζόνων καλε-
 σι, καὶ φασὶν ἐκείναις αὐτὰς εἶναι. ὅπου
 δὲ νῦν αἰσιν, ὁλίγοι τε καὶ ἀναπεσκέψ-
 τες, καὶ ἀπίως ἀποφαίνονται. καὶ ἀπὸ
 τῶν

habere eximios, quibus adscendant in mon-
 tem vicinum eas à Gargarensibus diuiden-
 tem. Hos quoque adscendere tum, uetere
 quodam instituto. ibique una peractis sacrifi-
 cii cum Amazonibus corpora eos miscere
 prolis procreandi causa: idque in occulto, &
 promiscue quemuis cum quauis ut casus ob-
 tulit. postquam pręgnantes fecerunt, domum
 eas dimittere. has si femellam pariunt, ipsas
 enutrire. si marem, illis educandum mittere.
 quemuis Gargarensium puero oblato se fa-
 miliarem prębere, quem nimirum ob igno-
 rantiam suam deputer filium. Mermodas
 autem ē montibus per Amazones se præci-
 pitans ē montibus, & Siracenam, ac defensa
 in medio sita, in Mæotidem effluit. Memo-
 riæ proditum est Gargarenses ē Themiscyra
 in ista loca cum Amazonibus commigrasse.
 inde ab ijs defecisse, adiutosq; à Thracibus
 & Euboenibus quibusdam qui eò usq; ua-
 gati essent, bellum ijs intulisse. postea com-
 posito bello pactos esse communitatem de
 qua diximus liberorum duntaxat, uita cęte-
 ra seorsim transigenda. Peculiare aliquid nar-
 rationi de Amazonibus accidit. Reliquę
 enim fabulas à uera historia separatas habēt.
 etenim antiqua, falsa, & portentosa, fabulę
 uocantur: historia ueritatem requirit, siue
 prisca ea, siue noua sit: monstrosa aut nulla
 admittit, aut raro. De Amazonibus uerò ea-
 dem & nunc, & antiquitus traduntur, prodi-
 giosa quidem, & à fide procul remota. Quis
 enim crediderit mulierum exercitum, aut ci-
 uitatem, aut gentem consistere absque uiris
 posset: ac non constare modò, sed expeditio-
 nes etiam fecisse in aliorum ditionem ac non
 uiciniam modo subegisse & usque ad eam
 quę nunc est Ionia progressum: sed & trans-
 mare ad Atticam usque copias emisisset: per-
 inde enim hoc est, ac si quis diceret uiros ea
 tempestate mulieres uiros fuisse: Enimuero
 isthęc etiamnum de ijs prædicantur: auget-
 que rei singularis admirationem, quòd anti-
 quis quam recentibus fides facilius adhibe-
 tur. Vrbes quidam ab ijs conditę denomina-
 tęq; feruntur Ephesus, Smyrna, Cuma, My-
 rina, Paphus: aliaq; existant monumēta. The-
 miscyram uerò & campos iuxta termodon-
 tem, montesq; supra positos, omnes Amazo-
 nibus adscribunt: aiuntque inde eas expul-
 sas fuisse: ubi nunc sunt, pauca de ijs & sine
 demonstratione feruntur. Quale est etiā de

Thalestria, quam Amazonibus imperatam cum Alexandro ferunt proles concipiendæ causa in Hyrcania coluisse. non enim in confesso hoc est: sed è tanto scriptorum numero qui maxime ueritatis habuerunt rationem, nihil ea de re dicunt, nullaq; sit mentio eius ab his quibus plurimum fidei habetur. qui tradiderunt, non consentiunt. Clitarchus ait Thalestria à Caspijs portis & Thermodon te profectam ad Alexandrum uenisse. sunt autem à Caspijs portis ad Thermodontem stadia amplius 100000. Quæ autem probabiliter uulgata sunt, etsi in ijs consentiant omnes, tamen qui confinxere, adulandi quàm ueritatis fuerunt studiosiores. Quale est, quod Caucasum in montes Indicos, eisq; uicinum mare orientale transtulerunt à montibus qui supra Colchidem & Euxinum mare siti sunt, quos Græci Caucasum nominant, amplius xxx stadiorum millibus ab India distantes: ibiq; Promethum uinctum fabulose tradunt, cum nihil ulterius uersus ortum solis cognouissent. Bacchi enim & Herculis in Indos expeditio postèrius tempore commetum præ se ferunt: quippe cum Herculis Prometheum mille post annis dicatur soluisse. Fuit sanè gloriosius, Alexandrum usq; ad Indicos montes, quam usque ad intimum Euxini sinum & caucasm subegisse Asiam. sed gloria montis, nomenq; & quod Iason cum suis longissimam creditus est expeditionem fecisse progressus usque ad Caucasum uicina loca, quodq; traditum fuit Prometheum in extremis terræ finibus ad Caucasum fuisse alligatum: hæc inquam fecerunt ut gratiam regis se inituros putarent, si nomen Caucafi in Indiam transportassent. Porro autem eius qui re uera est Caucafi excelsissimæ partes, sunt quæ maxime uersus meridiem tendunt ad Albaniam, Iberiam, Colchos, & Heniochos. Habitatantur ab ijs, quos Dioscuriadem conuenire dixi. conueniunt autē fere salis causa. Horum alij summa montium incolunt, alij in saltibus degunt. uiuunt potissimum carnibus ferinis, frugibus syluestribus, & lacte. Vertices hyeme conscendi non possunt. Aestate scandunt, pedibus subligantes calceos aculeatos è tergo bouis crudo confectos, latos instar tympanorum, propter niues & glaciem. Delabuntur pelli insidentes una cum falciculis suis. quod idem fit etiam in Atropatia Media, & Ma-

Caucasus.

καὶ πρὸς Θαλασσίας, ὡς Ἀλῆξαιδῶς συμμίσγει φασὶν ἐν τῇ Ὑρκανίᾳ, καὶ συγγινώσκουσι τὴν κατασκευὴν αὐτῶν τῶν Ἀμαζόνων. ὃ γὰρ ὁμολογεῖται ἴσως, ἀλλὰ τῶν συγγραφέων ὁρῶντων ἐν τούτοις, οἱ μάλιστα Πλάτωνος φροντίζοντες οὐκ ἐρήκασιν, οὐδ' οἱ Πισιδεύοντες μάλιστα οὐδ' ὅπως μίμνηται τούτων, οὐδ' ἐπὶ πάντων τὰ αὐτὰ ἐρήκασιν. Κλάττερηται οἱ τὴν Θαλασσίαν ἀπὸ Κασπίων πύλων, καὶ ὁρμώδην τὴν μεθ' ὅσον ἰλθῆναι πρὸς Ἀλῆξανδρον. αἱ δ' ἀπὸ Κασπίων εἰς ὁρμώδην τὰ πάλαι οὖς θάλακχίλων. καὶ τὰ πρὸς τὸ γινώσκον δρυμνισθέντα ἑαυτὸν ὁμολογεῖται παρὰ πάντων, οἱ δὲ πλεονάτων ὄντων, οἱ ἑσλακίαν μάλιστα, ἢ ἑλληνάς φροντίζοντες, ὅσον ὅσων τὸν Κανάκον μετ' ἐν γὰρ αἰς τὰ Ἰνδικὰ ὄρη, καὶ τὴν πλησιάζοντα ἰκάνους ἰσάν θάλασσαν, ἀπὸ τῶν ὑποκειμένων ἐν Κολχίδι, καὶ τῶν εὐφάνων ὄρων. ταῦτα γὰρ οἱ ἐμὲν Κανάκον ἠνομαζον, διχοχρεῖται ἐν Ἰνδικῇ πλάσσει, ἢ τρισμυρίδας πεδῶν. καὶ γινώσκουσι ἐμὲν οὖν αὐτὸ τὰ πρὸς Προμηθεῖας, καὶ τῶν δισμῶν αὐτῶν. ταῦτα γὰρ τὰ ὑπὸ πρὸς τὴν ἰσάν θάλασσαν οἱ τότε. ἢ δὲ αὐτὸ ἰσάν θάλασσαν Διονύσου, καὶ Ἡρακλείους, ὑποδοχὴν τὴν μυθοποιῶν ἐμφάνει ἢ τὴν Ἡρακλείους· καὶ τὸν Προμηθεῖαν λύσαι λιγομένον χιλιάσιν ἐτῶν ὑστέρον. καὶ ὡς μὲν γινώσκουσι τὸ τὸν Ἀλῆξανδρον μέχρι τῶν Ἰνδικῶν ὄρων καταστρέφασθαι τὴν Ἀσίαν, ἢ μέχρι τῶν μυθῶν τῶν εὐφάνων, καὶ τὴν Κανάκον. ἢ δὲ ὅσα τὰ ὄρους ἐπὶ τὸν ἠνομα, ἐπὶ τὸ πρὸς ἰσάν θάλασσαν δεκάων μακροτάτω στρατῶν τελεῖται ἢ μέχρι τῆς πλησίον Κανάκον, ἐπὶ τὴν Προμηθεῖαν ἠρακλείους δὲ Ἀμίδι ὡς τοῖς ἰσάν θάλασσαν ἐν γὰρ γινώσκουσι Κανάκον, χειρὶ δὲ πρὸς βασιλῆα ὑπολαβεῖν, ἠνομα τὸ ὄρους μετ' ἐν γὰρ αὐτῶν ἐν Ἰνδικῇ. τὰ μὲν οὖν ὑψηλότερα τῶν οὐρανῶν Κανάκον, τὰ νοτιώτατα δὲ τὰ πρὸς Ἀλβανίαν, καὶ ἰβηρίαν, καὶ Κολχίαν, καὶ Ἡνιόχους. οἱ πρὸς δὲ οὖς ἀπὸ τῶν σαρματιανῶν εἰς τὴν Διοσκουριαν, σαρματιανῶν ἢ τὸ πλεονάζον αὐτῶν χεῖρ. τούτων δ' οἱ μὲν, τὰς ἀκροτάτας καταχεύουσιν. οἱ δὲ, γινώσκουσι αὐτὴν καταχεύουσι. καὶ ὡς ἀπὸ θηρίων σαρματιανῶν τὸ πλεονάζον, ἐκ τῶν ἀγρίων, καὶ γαλακτῶν. αἱ δὲ κορυφαί, χαλκῶν μὲν ἄβατοι. δέους δὲ πρὸς βαίνουσιν, ὑποδοχὴν οὖν ἐκ τῶν πρὸς ἰσάν θάλασσαν διελθόντων πλεονάζοντων χεῖρας, καὶ τὰς κρυψάλας, κατὰ βαίνουσιν δ' αὐτὴν καὶ ἡ τῆς ἠνομα πλεονάζοντων καὶ τῶν μα-

ASIAE

σιον

ASIAE VII. TAB V:

LA, CONTINET MARGIANAM, BACTRIANAM, SOGDIANAM, SACAS ET SCYTHIAM IN- tra Imaum montem. Annumeratur & Hyrcania, quę tamen in quin- ta Asię tabula locum habet. Parallelus ipsius medius, rationem ha- bet ad meridianum, quam duo ad tria. Terminatur autem tabula ip- sa ab ortu Schythia quę intra Imaum montē est, ab austro, monte I- maio qui supra Indos est, qui intra & extra Gangem sunt. Pręterea Paropanisdibus & Aria ac Parthia & parte Hyrcani maris.

Ab occasu parte Medię & Hyrcani pelagi & Sarmatia

A. siatica. Ab arctis, terra inco gnita,

		H.	m.	H.	m.
Civitates insignes.	Hyrcanie	Hyrcania	14	56	2 34
		Amarusa	14	56	2 20
		Antiochia	15	ferē	3 4
	Margiane	Niges	15	0	3 0
		Characharta	15	20	3 24
	Bactriane	Zarissa	15	23	3 40
		Bactra	15	0	3 44
		Maracanda	14	50	3 29
		Oxiana	15	29	3 49
	Sogdiane	Naraca	15	20	3 49
		Drepse	15	30	4 0
		Alexandria	15	0	4 7
	Scythie	Aspabota	15	20	3 49
		Dauaba	15	30	2 59

Habet diem maximum.

Distant ab Alexandria versus orientem

Gg 1

TA

183

183

θινὸν ὅτι καὶ ἡ Ἀρμενία συμβαίνει. καὶ ταύ-
 τε Ἀρκὴ προχέουσι βύλησι λεγόμενοι τοῖς
 Περσῶν ὑποτίθενται. Τὸν γὰρ Κανκά-
 θον τὰ μὲν ἄκρα, τοιαῦτα. καταβαίνοντα
 δ' εἰς τὰς ἐπαράκτας ἀρκηκὰ ποταμὸν δὴ
 ἐκίμαται, ἡμὲν τὰ δὲ ἡμεῖς γὰρ σινάπη
 τοῖς περὶ τοὺς τῶν Σιρακῶν. Εἰσι δὲ καὶ ἡ
 γλοδύται πνέουσι, καὶ φασὶν οἰκιστὴς εἶναι
 τὰ φύλα. παρ' οἷς ἄλλοι καὶ ἐλαιοτῶν δὴν οὐ
 ποιεῖ. καὶ τὰς Ἀρκὰς τρωγλοδύτας, καὶ καὶ
 ἀνοῖται καὶ πολυφάγοι πνέουσι καλούμε-
 νοι, καὶ αἱ τῶν εἰσεδικῶν ἡμῶν δυναμί-
 των μαρτυροῦν, εἰς τὸ μὴ παντὶ λόγῳ ὑποπι-
 πῆ. καὶ αἱ ταῖς ἀρκηκίαι. οἱ δ' ἐφεξῆς ἄλλοι νο-
 μάδες, οἱ μεταξὺ Μαυρίων, καὶ ἡ Κασ-
 πίαι, καὶ ἡ Χροὶ καὶ Ραφανοί. καὶ ἄλλοι τὰ
 τῶν Σιρακῶν, καὶ Ἀορσῶν φύλα. Διόγουσι
 δ' οἱ Ἀορβοί, καὶ οἱ Σιρακῆς φυγάδες εἶναι
 τῶν αὐτῶν, καὶ πρὸς ἀρκηκίαι καὶ Ἀορ-
 σῶν. Ἀρκηκῶν μὲν δὲ τῶν Σιρακῶν βασι-
 λεύς, ἦν ἱκανὸς φερνακὶς τὸν Βόσπονρον ἔχει δὲ
 κρυπτοῦσιν ἐπὶ τῶν ἰσθμῶν. Σπερδίνης δ' ὁ
 τῶν Ἀορσῶν, καὶ ἄλλοι. οἱ δὲ αὖτ' Ἀορβοί,
 καὶ πλείους. καὶ γὰρ ἐπὶ τῶν περὶ τὸν
 γῆν καὶ περὶ τὴν ἡμετέραν παραλίαν δ'
 πλείους ἔχουσιν ὅστις καὶ γὰρ πορδύοντο, κα-
 μάλοις τὸν ἰνδικὸν φέρουσιν, καὶ τὸν βαβυλώ-
 νιον. καὶ τὴν Ἀρμενίαν, καὶ μάλιστα εἰσερχό-
 μενοι. ἰχθυοφάρμακον δὲ εἰς τὸν οὐρανὸν.
 Οἱ μὲν οὖν Ἀορβοί τὸν Τανναῖον ποταμὸν
 σινοῦσι. οἱ Σιρακῆς δὲ τὸν Ἀχαρδῶν. ὅς ἐστι τὸ
 Κανκάθον ἕως, ἐκδιδόντες εἰς τὸν Μαυρί-
 ον. καὶ δὲ αὐτὰ καὶ ἀρκηκίαι καὶ ἀπὸ
 ἡμετέρας θαλάσσης. εἰς τὸν κατὰ πικρὸν ἢ
 πρὸς τὸν ἀρκηκίαν δὲ αὐτὴν θαλάσσην ὅτι ὕψ-
 κινία. οἱ δὲ πρὸς ἡμετέραν θαλάσσην ἀπὸ τῶν πρὸς
 τὸν ταύτην, καὶ τῶν πρὸς τὸν οὐρανὸν. εἰσι
 δ' ὁ Κελτῶν ἀρκηκίαι ἐκ τῶν οὐρανῶν πρὸς
 μεσημβρίαν. κατὰ τὸν καὶ ἰκανὸς εἶναι. καὶ
 ὁ δὲ πρὸς τὴν πικρὴν πρὸς τὸν καὶ μάλιστα
 ἡμετέραν μυχόν, καὶ πρὸς τὸν καὶ πρὸς τὸν
 χιλιούς. οἱ δὲ ἄλλοι μὲν τὸν μυχόν, με-
 κρὰ πλείων αὖτ' εἰσι. σινάπη πρὸς τὸν καὶ τὴν
 εἰσάγει. Οἱ δὲ ἔρατοδίνης τὸν καὶ τὸν
 τῶν ἡμετέρων γινώσκον πορδύοντι ἡμετέ-
 ρης ταύτης. τὸν καὶ πρὸς τὸν Ἀρκα-
 σίους, καὶ τὸν καὶ Κασπίους, εἶναι πρὸς τὸν
 πικρὸν, ὅτι τῶν πρὸς τὸν καὶ τὸν καὶ τὸν
 τῶν Ἀρκηκῶν καὶ Μαυρίων, καὶ ὕψκινων,
 μὲν τὸν καὶ τὸν καὶ τὸν καὶ τὸν καὶ τὸν
 πρὸς τὸν καὶ τὸν καὶ τὸν καὶ τὸν καὶ τὸν
 τῶν ἡμετέρων γινώσκον πορδύοντι ἡμετέ-
 ρης ταύτης. τὸν καὶ πρὸς τὸν Ἀρκα-
 σίους, καὶ τὸν καὶ Κασπίους, εἶναι πρὸς τὸν
 πικρὸν, ὅτι τῶν πρὸς τὸν καὶ τὸν καὶ τὸν
 τῶν Ἀρκηκῶν καὶ Μαυρίων, καὶ ὕψκινων,
 μὲν τὸν καὶ τὸν καὶ τὸν καὶ τὸν καὶ τὸν

sio Armentæ montes ibi etiam rotulæ lignæ
 aculeatæ plantis pedum subduntur. Summa
 ergo Cantasi sic sunt. Cum descendit ad radi-
 ces montium, magis uersus septentrionem
 iam loca inclinant: sed lentiora sunt, iam cam-
 pis Siracorum appropinquantia. Troglody-
 tæ etiam ibi quidam sunt, in speluncis habi-
 tantes frigoris causa: apud quos etiam fari-
 næ tam est copia. Post Troglodytas sunt
 Chæancetæ & Polyphagi, quasi uoraces di-
 cti, & Eisadicorum pagi, agriculturæ gna-
 rum, quia non omnino subiacent septentrio-
 nibus. Hos sequuntur Nomades deinceps
 usque ad Mæotidem, Nabiani & Panxani,
 ac Siracum iam nunc & Aorsorum nationes.
 Videntur Siraces & Aorfi patria superiore
 eieci, Siracesq; magis quam Aorfi ad septē-
 trionem accedunt. Equidem Abeacus Sir-
 cum rex, cum Pharnaces Bosporum tene-
 ret, xx equitum millia mittebat: Spadines A-
 ororum rex etiam ducenta. plures his Aor-
 fi superius habitantes, ut qui terræ plus obti-
 nerent, ac se iuxta maximam partem oræ maris
 Caspij: itaque negociabantur etiam, camelis
 Indicas & Babylonicas merces à Medis &
 Armenijs excipientes. aurum quoque obdi-
 uitias gestabant. Aorfi Tanain accolunt, Si-
 races Achardeum. is è Caucaulo fluēs in Mæ-
 otin exit.

Secunda Asiæ pars à Caspio mari incipit,
 in quod prior desinebat. Mare hoc etiam *Mare Caspium*
 Hyrcanum nominatur. Est autem de eo prius. *seu Hyrcanum*
 us dicendum, & accolentibus gentibus.
 Sinus est mare illud, ab Oceano uer-
 sus meridiem editus: ab initio satis angu-
 stus. intus autem dum progreditur, in la-
 tum se pandit, maxime in intimo ad stadia e-
 tiam alicubi 100. Introitus usque ad inti-
 mum recessum fortasse aliquanto est maior,
 iam quodammodo terram habitatoribus ca-
 rentem attingens. Eratosthenes profiteretur
 maris huius circumnavigationem, ut Græ-
 cis nota est. apud Albanos & Cadusios, sta-
 diorum 1000000. iuxta Anarsicam, Mar-
 dos, & Hyrcanos usque ad ostia Oxi flumi-
 nis, 1000000. hinc ad laxartem 1000000.
 Verum de his quæ in hac parte sita
 sunt, & tam longè à nobis remota, cautè ad-
 hibenda est fides, maxime ubi distantia locorū
 recitantur. Cum ad dextram intrò navi-
 gatur,

καὶ δὲ τὴν παρρησίαν ταύτην μέχρι τῶν ἁ-
κρῶν ἀπὸ θαλάσσης ἀρξαμένοις, ὡς μικρὸν
μὲν τῶν Ἀλβανῶν τι μέρθ, καὶ τῶν Ἀρμενί-
ων. τὸ δὲ πλεον γέλαε, καὶ ἀκούουσιν οἱ, καὶ
Ἀμάρεθι καὶ Κονίντοι, καὶ Ἀναρείαι καὶ . φα-
σί δὲ Παρράσιων πινὰς στυοικῆσαι τοῖς,
Ἀναρείαις, οὗς καλεῖσθαι νῦν Παρράσιος
Λιναῖνας δὲ γὰρ τῇ Οὐτίγ᾽ τεχίσαι πόλιν
ἢ νῦν Λιναῖνα καλεῖται· καὶ δέκνυται ὁ
πλάτῃ ἐκλίτικα γὰρ ταῦτα, καὶ σκού᾽ χαλ-
κῇ, καὶ παφί. γὰρ ταῦτα δὲ καὶ πόλιν να-
βάρεκιν. γὰρ ἡ φησὶ δέκνυται μαντιῶν γὰρ
ποιμωμένων, καὶ ἅλα πινὰ ἔδνη ληρρίκα καὶ
μαλῖμα μάλλον, ἢ λωργικά. ποιεῖ δὲ ἴσθῃ
ἢ τραχύτης τῶν τόπων. Τὸ μὲν τοι πλεον
ἐν ποδὶ τῶν ὀρεων παραλίαν Κασίου οἱσι
τίμονται. χεῖρόν δ' ἐπὶ ὡτὶ πρὸτακχιλίος
παδίους ὡς φασὶ Πατροκλῆς. ὅς καὶ Παρε-
τρὶ γὰρ τὰ πείλας ἴσθῃ ἴσθῃ ποταμῷ.
ταῦτα μὲν οὖν τὰ χωρία λυπρὰ. ἡ δ' Ὑρ-
κανία σφόδρα δύσαιμων καὶ πολλή, καὶ
τὸ πλεον πεδίας, πόλιν τε ἀξιολόγοις δι-
αλημμένη. ὧν ὅτι Ταλαβρέας, καὶ Σαμαει-
σὴν, καὶ Κάρτα, καὶ τὸ βασίλειον Τάππ· ὁ
φασὶ μικρὸν ὑπερὶ θαλάσσης ἰσθμῶν,
διεχὼν τῶν Κασίου πνυλῶν παδίους χι-
λίους τιτραποσίους. καὶ ὅσα τὸ μὲν ἐδ' ἔ-
στι δύσαιμονίας. σμῖται ἢ ὑγῶντο. ἢ μὴ γὰρ
ἄμπελθ, μέτρον τῶν οἶνου φέρει. ἡ δὲ σὺν
κεδιδόμουρέκοντα. ὁ δὲ σίτθ· ἐκ τῶν ἐκ-
πιόσθθ· καρποῦ ἐκ καλομας φέται. γὰρ
ἢ τοῖς δ' ἰσθμοῖσι σμῖν γὰρ ἢ. καὶ τὸ φύλλον
ἐκρῆν κίλι. ἴσθῃ ἢ γίγνῃ καὶ τὸ μῦθος γὰρ τῇ
Μαλιανῇ ἔτ' Ἀρμενίας γὰρ Σακασιῶν, καὶ
τῇ Ἀραβίῳ. τὸ μὲν οὖν πρὸτακίους ὑπὸ μῖ-
ας ἐκείνην, ὅτι αὐτῇ, ὅτι ἢ ἐπὶ ὀνυμος αὐτῇ
θάλαττα. ἄλλους τὲ οὐσιν καὶ ἀργός. νῦν δὲ
εἰσιν, οἰκῆσαι δυναμένοι, ὡς δ' ἑρμῆας
ἵππων καὶ χρυσίον ἔχουσιν. Ἀπὸ τῶν δ'
ὅτι καὶ οἱ ἡγεμόνες οἱ τ' ἄραρχες ἐτύχα-
τον βαρβαροὶ ὄντων οἱ τῶν Ὑρκανῶν, μῆ-
δος τε καὶ Πέρσαι, καὶ οἱ ὑσῆτοι Παρθυσῶι,
χέρους ἐκένων ὄντων. καὶ ἡ γέντων ἅπασι
χώρα λεγῶν, καὶ νομάδων μετῶν. καὶ ἐρμῆ-
ας. Μακεδόνων δ' ὀλίγον ὑπερῶν, καὶ γὰρ
πολλέμοις ὄντων, καὶ τὰ πρὸς σκοπῶν οὐ
δυνατοί. φησὶ δ' Ἀρσιβούλθ· ὅλως δὲ
οὐταν τῶν Ὑρκανίαν, ὅλως ἔχων. πόντικιν
δὲ καὶ ἐλάττω καὶ ποτὶ μὴ φέρον, τῶν δ'
ἰνδίων πλεονάζον τούτοις. Τῆς δὲ Ὑρκα-
σίας δὲ ἔστι ἡ Νησιῖα. πινὲς δὲ ἔστι αὐτῶν π
αἰρία ἴσθῃ τε ὀλῶν, ἔστι ὀλῶν, μέχρι τ' εἰς θάλα-
σσαν ὡς τ' ὀλῶν ἐκείνην φασιν. Ἀρσιβούλως ἢ ἔστι

Hanc autem ad ima montium porrectam regionem, si ab extremis mare uersus pergas, non ita multum pars Albanorum & Armeniorum. maiorem partem Gelæ, & Docusini, Amardi, ac Quintij, & Anariacæ. Ferunt quosdam de Pharrhalijs habitasse cum Anariacis, & nunc eos Parrhasios uocari. Aendanes autem in Vitiâ muniuisse urbem, quæ nunc dicatur Aeniana. ubi Græcanica ostenduntur arma, & uasa ærea, ac sepulcra. Est & in Anariaca urbs, ubi aiunt monstrari oraculum dormientium. Sunt & aliæ gentes ibi latrocinij & militiæ magis deditæ quàm agriculturæ. In causa est locorum asperitas. Maiorem partem oræ montosæ Cadulij tenent, fere ad 100 stadia: ut ait Patrocles, qui etiam putat hoc mare ab Euxino æquale esse. Atque hæc quidem loca sterilia sunt. Hyrcania ampla admodum est & ampla, urbibus quæ memorabilibus prædita. de quibus sunt Talabroca Samaritana, Carta, & regia Tape, quam paululû supra mare sitam, abesse aiunt, a Caspijs portis stadia c100000. & propter felicitatis speciem, ostenta existimant. Nam uitis metretam uini fert, ficus medimnos LX. frumentum è semine quòd ex arista excidit nascitur. in arboribus apiaria exstant, & mel de folijs defluit. Idem hic in Matiana Mediæ, & in Armeniæ Sacasena & Araxena. Tamen neque Hyrcania, neque mare Caspium eo modo coluntur, quo par erat. mare enim non nauigatur, neque exercetur. & insulas habet, quæ habitari poterant. sunt qui dicant etiam auriferam eas habere terram. Culpa est penes primos qui eò uenerunt ductores barbari: utpote Hyrcani, Medi, Persæ, & ultimi istis deteriores Parthi. tum uicinia prædonum fuit plena, ac solitudinum. Macedones eam non diu tenuerunt, & bellis occupatæ, & qui longè disita non possent inspicere. Aristobulus ait Hyrcaniam syluosam esse: & quercum ferre, picea, abiete, ac pinu carere: quibus tamen India abundet. Pars Hyrcaniæ etiam Nesra est: quam tamen alij ab ea separant. Fluminibus quoque diuiditur Hyrcania, Ocho, & Oxo, usque ad ostia eorum quibus in mare exeunt. de his Ochus per Nelsam fluit. quidam Ochum in Oxum illabi affirmant. Aristobulus scribit nullum sibi in

Hyrcania

Ἀσίου,

ASIAE V. TAB V.

LA, CONTINET ASSYRIAM, SV-
SIANAM, MEDIAM, PERSIDEM, PARTHIAM, ET CARMA-
niam desertam. Parallelus ipsius medius, rationem habet ad meri-
dianum, quam quatuor ad quinque. Terminatur autem tabula ip-
sa ab ortu Aria, ab austro, Carmania & sinu Persico. Ab occasu

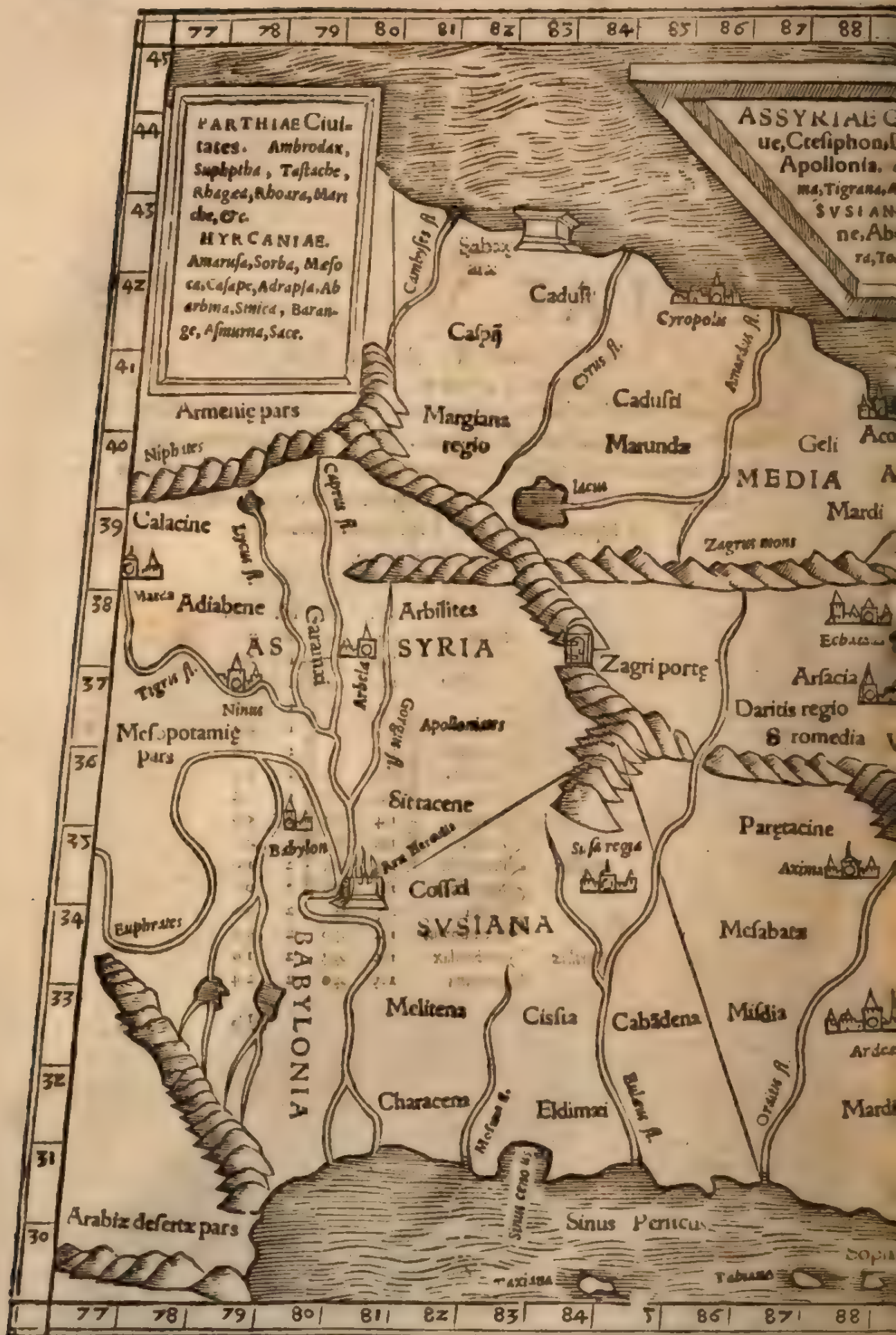
Babylonia ac Mesopotamia & parte maioris Armeniae.

A septentrionibus, Hyrcani maris & re-
gione Hyrcaniae.

		H.	m.	H.	m.
	Ninus	14	36	1	7
Assyria	Arbela	14	37	1	20
	Ctesiphon	14	25	1	20
Susiana	Susa	14	20	1	35
	Tarshis	14	12	1	29
	Cyropolis	15	0	1	40
Media	Ecbatana	14	40	1	50
Civitates	Arfacia	14	30	1	14
insignes.	Europut	14	35	2	50
	Axina	14	19	1	4
Persidis	Persopolis	14	15	2	10
	Mavassium	14	20	2	0
	Taoca	14	0	2	20
	Hecatoëpysa	14	40	2	59
Parthia	Ambrodax	14	44	2	19
	Aracana	14	40	2	24

Hb

T A

τίξουσιν τὸ υἱὸς αἰς τὴν θάλασσαν, ἀφ' ἑκτον
 φυλάσσοντες τὸν αἰγιαλόν, ὡς τι καὶ στρα-
 τοπέδους ἐδ' ὀύσιμον εἶναι, σκεπάζουσιν
 ὑπ' ῥέθυματι. οἱ δ' ὑπὸ ῥέθυμοι καταποντοῦνται
 πολλαίς δύσχειας καὶ θυσίας χεῖρ' ὡς τὸν
 τόπον καὶ ποτὶ μὲν ὑπὸ τοῖς ἀνθρώποις κατα-
 κλίνονται, ποτὶ δ' ὑπὸ ὑπ' ῥέθυματι ἐ-
 λαιόμυροι. ἀλλ' οἱ δ' ἄλλοι τῶν περὶ τῆς θαλάσσης
 ἀμα καὶ τῆς θαλάσσης ἐκ τῶν ὁρίων, καὶ
 οἱ αἰὶν' ὅτι πῶς οὖν, καὶ ἀνδραῖς οὐσιν ὁρίων
 τῶν ἰκμάδων. Ἀπὸ δὲ τῆς Ὑγκανίας θαλάσσης
 πρὸς τὴν ὑπὸ τῶν ἰσθμῶν, οἱ δὲ μὲν οἱ τὰ
 ὅρια μέχρι οἱ ἰσθμῶς θαλάσσης παρά τινον
 τα, ἔπειτα οἱ ἑλλήνων ὀνομαζόντων τῶν
 ἀφ' ἑκτον ἀπὸ οἱ Παμφυλίας, καὶ οἱ Κι-
 λικίας, καὶ μέχρι οἱ ὀύρου πρὸς τὴν ἀπὸ οἱ ἰ-
 σθμῶν συνήκῃ, καὶ τυγχάνοντα ἄλλων καὶ
 ἄλλων ὀνομάτων. προσποιεῖται δ' αὐτοὶ καὶ
 τὰ πρὸς τὴν κίον, πρῶτοι μὲν οἱ Γάλας,
 καὶ Καδούσιοι, καὶ Ἀμαρῶν καὶ Ἀπὸ τῶν ἑ-
 ρων, καὶ τῶν Ὑγκανῶν τινες. ἔπειτα τὸ
 τῶν Παρθυνῶν ἐνδὸν, καὶ τὸ τῶν Παρθυ-
 αίων ἐνδὸν, καὶ τὸ τῶν Μαργιανῶν, καὶ τῶν
 Ἀρῶν, καὶ ἡ ὀρήμῃ, ὡς ἀπὸ τῆς Ὑγκανίας
 δεῖξαι ὁ Σάρενα ὡς ταμῶς, πρὸς τὴν βαδίζου-
 σιν, καὶ ὑπὸ τὸν ὄχρον. ἀλλὰ τὸ δὲ τὸ
 καὶ οἱ ὀύρου ἀπὸ οἱ Ἀρμενίας ὁρίων, ἡ μι-
 κρὸν ἀπολάττον. παραχρᾶτος. ἔστι δὲ ἀπὸ
 οἱ Ὑγκανίας θαλάσσης εἰς τὴν Ἀρῶν, πρὸς
 ἑκατονχιλίους πεδίους, ἐπὶ ἡ βακτηριανὴ δὲ,
 καὶ ἡ Σογδιανή. τῶν ταῦτα δὲ Σκύθαι νο-
 μάδων. τὰ δ' ὅρα Μακιδόνων μὲν ἀπαν-
 τα τὰ ἐφ' ἑκτον ἀπὸ Ἀρῶν, καὶ καὶ οὐκ ἐκ
 ἑκτον. πρὸς τὸν βαρβαρῶν, τὰ τὴν ἑκτον
 τὸν παρὰ τὴν τὴν τὴν τὴν τὴν τὴν τὴν τὴν
 ὀρίων, καὶ τὸ ἰσθμῶν. καὶ ἄλλα τοιαῦτα ὀνό-
 ματα ἐκάστοις μέρουσιν ἐπέκειτο. ἐν Ἀρῶν
 δὲ τοῦτοισι ἀντιπαρῶντα Σκυδικὰ
 ἐκτον, καὶ τὰ νομαδικὰ, ἔπειτα ἐκ πληρῶν
 τα τὴν ὀρίων πλῆθυσιν. οἱ μὲν δ' ἡ πλῆθυσιν
 τῶν Σκυδῶν ἀπὸ τῆς Κασπίας θαλάσσης ἀφ'
 ἑκτον, ἀπὸ τῆς πρὸς τὸν ὀρίων. τοὺς δὲ
 πρὸς τὸν τὸν τὸν τὸν τὸν τὸν τὸν τὸν
 καὶ Σάκας ὀνομαζόντων. τὸν δ' ἄλλους κο-
 νῶς μὲν Σκύθας ὀνομαζόντων, ἰδίᾳ δ' ὡς ἐ-
 κῆτους. Ἀπαντῶν δ' ὡς ὑπὸ τὸν τὸν τὸν
 δὲ μάλιστα δὲ γυναικῶν γυνάσιν τῶν νο-
 μάδων οἱ τὸν ἑκτον ἀφ' ἑκτον τῆς βακ-
 τριανῶν, ἥσιν καὶ Πασιανῶν καὶ Γάλας
 καὶ Σακάρων. καὶ ὁρμηδόντων ἀπὸ τῆς
 ὀρίων τῆς ἑκτον οἱ καὶ τῆς Σάκας τῆς Σογδιανῆς
 Ἀρῶν, οἱ δὲ, καὶ τὸν τὸν τὸν τὸν τὸν τὸν τὸν
 τὴν θαλάσσης οἱ δὲ τοῖς ὀρίων τῆς μίχῃ τῆς

ei aculentur in mare, ne consperso quidem li-
tore. itaq; id etiam exercitiis est peritum,
flumine quasi contextum. & incolæ sapius
sacrificandi aut conuiuia agitando gratia eò
se conferunt, aliquando sub specubus istis
discumbentes, aliquando sub flumine apri-
cantes, aliq; aliter sese oblectantes, simul
mari ab utraque parte conspicuo, & litore
ob humorem herboſo atque florido.

Ab Hyrcano mari si quis uersus orientem
progrediatur, ad dextram sunt montes usq[ue]
ad Indiam pertinentes, quos Taurum Græci
uocant. ij à Pamphilia & Cilicia orti ab occa-
su continenter porriguntur, & alijs alijsq[ue]
subinde nominibus adficiuntur. Huius se-
ptentrionalia accolunt Gelæ, Cadusi, & A-
mardi, (ut diximus.) atque Hyrcanorum.
Deinde Parthorum natio, & Margianorum,
& Ariorum. tum solitudo quam ab Hyrcan-
ia diuidit Sarnaus fluuius, quâ iter uersus
ortum Solis est & Ochum. Mons qui ab Ar-
menia eò usque protenditur, aut non procul
inde desinit, 10 Parachoatras appellatur. A 10
mari Hyrcano ad Arios sunt stadiorum circi-
ter sex millia. Deinceps Bactriana est, &
Sogdiana: ultimi sunt Scythæ Nomades. Vi
Montes qui porrò ab Arijs excurrunt, Ma-
cedones uniuersos Caucaſi nomine notaue-
runt. Apud barbaros autem extrema Paro-
pamisi, & ad septentriones uergentes partes
Eodaa, Himaonum, aliasq[ue] gerunt singula
appellationes. In læua parte his opponuntur
Scythicæ gentes ac Nomadicæ, totum com-
plentes boreale latus. plerique Scytharum
qui à Caspio mari incipiunt, Dæ appellantur.
orienti uiciniores Massagetæ & Sacæ. re-
liquos communi nomine Scythas dicunt,
quanquam singuli populi etiam sua nomina
habent. Plerique omnes uagam degunt ui-
tam, id est Nomades sunt. De his maximè
innotuerunt, qui Græcis Bactrianam ademe-
runt Alji, Palsani, & Tachari, ac Sacarauli.
& profecti à regione quæ trans Iaxartum est
uersus Sacas & Sogdianos, quam tenebant
Sacæ, & de Dais alij Aparni dicti sunt, alij
Xanthij, quidam Piscuri. Aparni Hyrcaniæ
proximæ adjacent, mariq[ue] Caspio. reliqui
pertingunt etiam usq[ue] ad loca quæ e regione
Ariæ porriguntur. Inter hos, Hyrcaniam;

Passer domesticus

Vide septimā et
bulam Asiae.

Synthes.

Parthi-

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

θῶρον νομίζας τὸ δ' ἄντικτα, τὴν ἡμέραν ἐκεί-
 νην αὐτοφώτως τῇ πατρίᾳ θεῶν τε ἱεροῦ δὲ
 ἱερῶν Σακράει. ὅπου δ' αὖ ἢ τῇ θεῶν τιμῆς
 ἰσὺν, ὅτι ταῦτα νομίζεται καὶ ἡ τῶν Σακρά-
 ων ἰσὺς βακχία τῇ μὲν ἡμέρᾳ, καὶ νύκ-
 τει διησκανασμῶν Σκυθισί, πινόντων
 ἑμα, καὶ πλεμπλημένων πῶς ἀλλήλους, ἄ-
 μα τι καὶ τὰς συμπινοῦσας γυναικας. Μασ-
 σαγίται δ' ἐδύλασαν τὴν σφιστῶν ἀρι-
 τῶν τῷ τῷ πῶς Κύρου πολέμῳ. πῶς ὡν
 θρυλλοῦσι πολλοί. τὴν δ' αὖ πινυμένην
 παρ' ἱκανῶν. λίγεται δ' καὶ τοιαῦτα πῶς
 τῶν Μασσαγῶν, ὅτι καποκῶσι οἱ μὲν,
 ἔρῃ, πῆνις δ' αὐτῶν πῶς δ' αὖ οἱ δ' ἔλθῃ ἂ ποι-
 οῦσι οἱ ποταμοί. οἱ δ' αὖ, τὰς γὰρ τοῖς ἔλθῃ
 ὅς, μάλιστα δ' αὖ φασι τὸν Ἀραξὸν ποταμὸν
 κατακλύζειν τὴν χώραν πανταχῇ χυλόμε-
 νον, ἐκπίνοντα δ' αὖ τοῖς μὲν ἄλλοις σῶμα
 σιν ὅς τὴν ἄλλαν τὴν πῶς ἀρκτοῖς θάλασ-
 σαν, ἐν δ' αὖ μόνῳ πῶς τὸν κόλπον τὸν ὕδα-
 ριον. θεῶν δ' αὖ ἄλιον μόνον ἐργαῖται. πῶς
 δ' αὖ ἱπποδυτοῖσι. γαμῶ δ' ἑκάστῳ μίαν.
 χῶνται καὶ ταῖς ἀλλήλων οὐκ ἀρῶν. ὅς
 μὲν γὰρ τῷ τῷ πῶς ἀλλοτρίᾳ, τὴν φάρμακον
 ἔχοντα ἐκ τῇ ἀμφοτέρῳ φανερῶς μίγνυ-
 νται. θάνατον δ' αὖ νομίζεται παρ' αὐτοῖς ἄ-
 ρει, ὅταν γὰρ ἀσπῆδον κατακῶσι οἱ μὲν
 τὰ πῶς ἀσπῆδον ἑρῶν, καὶ ἀναμῆ βροδῶ-
 σι. ὅς δ' αὖ τὸς ἀσπῆδον ἑρῶν ὅς ἀσπῆ-
 δῶν, καὶ ἀφ' ἑαυτοῦ οὐκ ἀσπῆδον βιβρῶν. ἄ-
 γαθοί δ' αὖ ἱπποδῶν, καὶ πῶς. τοῖς δ' αὖ χῶν-
 ται, καὶ μαχόμεναι, καὶ θύρασι, καὶ ἀγῶν-
 σι χαλκῶν. ζῶνται δ' αὖ τοῖς ἐπὶ χρυσῶν, καὶ
 ἀσπῆδων γὰρ ταῖς μάχαις. οἱ δ' αὖ ἱπποδῶν
 ὅς ἀσπῆδον, μαχόμεναι δ' αὖ χρυσοῦ. ἀργυροῦ
 δ' οὐ γίνονται παρ' αὐτοῖς, σιδηροῦ δ' αὖ ὀλί-
 γον. χαλκῶν δ' αὖ χρυσοῦ ἀσπῆδον. οἱ δ' αὖ
 οὐ γὰρ τὰς νύκτας οὐκ ἔχοντα ἀσπῆδον, ἑρ-
 ῶν γὰρ οἱ, καὶ ἀργῶν χῶνται καρποῖς.
 ἀμπνῶνται δ' αὖ πῶς τῶν δ' αὖ φλοιῶν. οὐ
 δ' αὖ γὰρ βοσκήματα ἔχουσι. πίνουσι δ' αὖ
 τῶν ἐκ τῶν δ' αὖ φλοιῶν καρπῶν ἐκ θλίβοντα.
 οἱ δ' αὖ γὰρ τοῖς ἐλπίσιν ἑρῶν φανερῶν. ἀμπ-
 νῶνται δ' αὖ τὰ τῶν φλοιῶν δ' αὖ τῶν ἐκ
 θαλάσσης ἀνατρεχουσῶν. οἱ δ' αὖ ὅς τοῖς
 ἐρῶν πῶς φανερῶν καὶ αὐτοῖς καρποῖς. ἔχου-
 σι δ' αὖ καὶ πῶς ἀσπῆδον ὀλίγα. ὅς οὐδ' αὖ κατα-
 κῶνται φανερῶν, τῶν ἐλπίσιν χῶνται καὶ
 τῶ γάλακτι. τὴν δ' αὖ ἑρῶν πῶς φανερῶν
 σιν ὅς φανερῶν φανερῶν, δ' αὖ φανερῶν ἔχου-
 σι τὸ αὐτῶν. οἱ δ' αὖ πῶς φανερῶν καὶ πῶς φανερῶν
 χῶνται, οὐ γὰρ φανερῶν. ἀλλὰ ἀπὸ πῶς φανερῶν,
 καὶ ἔχουσι ζῶσι Νομαδικῶς, καὶ Σκυθικῶς. ἔστι γὰρ πῶς καὶ πῶς ἡ δ' αὖ πῶς πάντων
 τῶν

nitus oblatam sibi hanc uictoriam arbitra-
 tus, diem istam deæ, quam patrio more co-
 lebat, consecrauit, & Sacra appellauit. ubi-
 cunque autem fanum eius deæ est, ibidem
 statutum est celebrari Sacra festum bacchi-
 cum, per diem & noctem, Scythico habitu,
 potantibus uiris ac mulieribus, atque in ui-
 no inuicem per ioca & lasciuiam concertan-
 tibus. Massagetæ suam fortitudinem de-
 monstrauerunt in bello aduersus Cyrum. de
 quo multi narrationes inuulgauerunt, quos
 audire licet. Hæc quoque de ijs dicuntur. a-
 lios habitare in montibus, alios in campis,
 quosdam paludes quas fluuij faciunt, non
 nullos insulas in paludibus sitas. Maxime
 inundari regionem eorum ab Araxo flumi-
 ne perhibent, undiquaque diuiso, & reli-
 quis ostijs in mare septentrionale, unico in
 sinum Hyrcanium effluente. Solem unicum
 deum agnoscunt, ei que equum sacrificant.
 Vnam quisque uxorem ducit. interim eti-
 am alienis utuntur: neque id occulte. qui
 cum aliena coit, pharetra de curru suspensa
 id aperte facit. Mortis genus optimum cen-
 sent, si senio confecti cum carnibus ouillis
 in frustra concidantur, unaque deuorentur.
 Qui e morbo decedunt, eos abijciunt tan-
 quam impios; & dignos qui a feris uoren-
 tur. Equites boni sunt, & pedites. Arcubus
 utuntur, & gladijs, & thoracibus, arcisque sa-
 garidibus. siue bipennes hæ sunt. Cingula ijs
 aurea, & diademata in pugnis. aurata etiam
 equorum fræna & lora humeralia. Argen-
 tum apud eos non nascitur, neque ferri mul-
 tum: æris & auri abunde. Qui in insulis de-
 gunt, quia sementem non faciunt, radicibus
 uescuntur, & fructibus utuntur syluestribus.
 amiciunt se arborum corticibus, quia peco-
 re etiam carent. succum bibunt ex arboreis
 fructibus elisum. Qui paludes incolunt, ijs pi-
 scium esu uiuunt. uestiuntur ouilorum ma-
 rinorum pellibus qui e mari ad eos sursum
 accurrunt. Montani syluestribus ipsi quoque
 fructibus aluntur. habent etiam paucas ali-
 quas oues: sed non cadunt eas, lanae causa &
 lactis parcentes. uestem pigmentis illitis ua-
 riant; quorum vigor non facile euanescat.
 Campetres agrum quidem habent, sed non
 colunt: sed uictum ex ouibus & piscibus pe-
 tunt, Nomadum ac Scythico more. Est enim
 quædam communis uiuendi ratio omnium
 isto-

Massageta.

ραβδωμένην, καὶ τὰ μέγιστα ἐκ τῶν Κασ-
 πίων, καὶ Ἀργυρῶν καὶ Ταπύρων, ὅντα τῆς
 Μιθρίας πρότερον. Ἔστι δ' Ἀπάμεια, καὶ Ἡ-
 ρακλεὰ πόλεις πρὸς τὰς Ραγάς, αἵτις δ' Ἀ-
 πὸ Κασπίων πύλων ἐς μέν Ραγάς αἰετοὶ
 πρὸς τὰς οἰκίας ὡς φησὶν Ἀπολλόδιωτος. ὡς
 δ' ἑκατόμυλον τὸ τῶν Παρθυαίων βασι-
 λικὴν χίλιος ὁμοῖοις ἐξήκοντα, τὸ νόμα ἢ
 τῆς Ραγάς ἀπὸ τῶν ἡρομυλίων οἰσμών
 ἡμιόλια φασὶν, ὃν ὅπως τι συγχέει καὶ
 ἡμῶν διχάλια ὡς φησὶ Πτολεμαῖος. Ἰβὰ
 πρὸς αὐτὸν δ' Ταπύρους οἰκῶν φασὶ δ' ὀ-
 ρίσκων τε, καὶ Ὑρακῶν. Ἰσοροῦσι δ' πρὸς τὴν
 Ταπύρων ὅτι αὐτοῖς ὡς νομίμων, τὰς μὲν
 καὶ τὰς γαριτὰς ἐκδοῦναι ἐπὶ τοῖς ἀνδρά-
 σιν, ἐπεὶ δ' αὖ ὅτι αὐτῶν ἀνέλονται οὐκ ἔ-
 τρια τέκνα. καὶ τὰ πρὸ καὶ Κάτωρ Ὀρτεσίφ
 διωδύτην ὁρτίζει. τὴν Μαρκίαν ἐφ' ἡμῶν
 κατὰ παλαιὰν Ῥωμαίων ἐδ' ὁ. Νωτρί-
 διγίτων δ' τῶν ἐν τῇ Ταύρου εἰς τὸ πρὸς
 ἀνέμους ἐν αὐτῇ Σουείας, καὶ ἢ Μιθρίας
 βασιλείας αὐτὸν ἔχοντες ταῦτα, πρῶτον μὲν
 τὴν Βακτριανὴν ἀπέτισαν οὐκ ὡς πρὸς οὐκ
 νοί, καὶ τὴν ἰγνὺς αὐτῆς πᾶσαν, οἱ πρὸς Εὐ-
 δοκίμον. Ἐπειτ' Ἀρσάκης αὐτὸν Σκύνθης
 τῶν δ' αὖν πρὸς ἑαυτὸν Ῥαγῶν καὶ λαου-
 μίλους Νομάδας, παροικοῦντας τὸν ὄχον,
 ἐπ' αὐτῶν τὴν Παρθυαίαν, καὶ ἐκράτη-
 σεν αὐτῆς. Καταρχὰς ἤρως ἀνδρὸς καὶ εἰς
 πολέμων πρὸς αὐτὸν ἀφαιρέσας τὴν γῆ-
 ραν, καὶ αὐτὸς, καὶ οἱ ὁμοῖοι ἐκράτησαν.
 ἔπειθ' οὕτως ἰχυσαν ἀφαιρούμενοι τὴν
 πλεονεξίαν αὐτῶν πρὸς τοῖς πολέμοις κα-
 τορθώσαντες, ὡς τι τολούτων αὐτῶν πρὸς
 οὐκ Εὐκράτην καὶ οὐκ ἐκράτησαν. Ἀφ' ἡ-
 λων δ' ἢ καὶ ἢ Βακτριανῆς μέρους ἐκρά-
 τῆσαν αὐτὸν Σκύνθης, καὶ ἐν πρότερον αὐτὸν πρὸς
 Εὐκράτην αὐτὸν καὶ νῦν ἐπ' αὐτῶν τοσαύτης
 γῆς, καὶ τούτων ἐν τῶν ὡς τι αὐτῶν παλαι-
 τῶν Ῥωμαίων πρότερον πρὸς γένεσιν, κατὰ
 μέγιστον ἢ ἀρχῆς. Ἄπειθ' δ' ὁ βίος αὐτῶν,
 καὶ τὰ ἐν τῇ, τὰ ἔχοντα πολλὴν ἢ τὸ βαρβα-
 ρον, καὶ τὸ Σκυνδικόν, πρὸς μὲν τοῖς ἡ-
 σίμοις πρὸς τὴν ἡγεμονίαν, καὶ τὴν ὡς τοῖς
 πολέμοις κατὰ τὸν ὡς φησὶν. φασὶ δ' αὖ πρὸς
 οὐκ ἀπὸς μεταστάσεις ἐν τῇ τῶν ὡς φησὶ
 Μαιάντιος. δ' αὖν, οὐκ Σκυνδίου ἢ παλαι-
 καλῶσι. οὐκ αὖν δ' ὡς μολόγεται ἀπὸς
 ἀπὸς πρὸς τῶν ὡς φησὶ Μαιάντιος. Σκυν-
 δίων, ἀπὸς τούτων δ' ὡς ἡλικίαν φασὶ τὸ γί-
 νος τῶν Ἀρσάκων. οἱ δ' Βακτριανῶν λίγος
 σιν αὐτῶν. φησὶν δ' αὖ τὴν αὐτῶν τῶν πρὸς
 τῶν δ' αὖ πολλὰ πρὸς τῶν Παρθυαίων νομίμων
 ὡς τῇ τῇ τῶν ἰσχυρῶν ὡς μολόγεται βίβλος,

na: ferè etiam quicquid est usque ad portas
 Caspias, & Aragos ac Tapyros, quæ olim
 Mediæ fuerunt. Est & Apamea & Heraclea
 urbes apud Ragas. A' Caspijs portis ad Ra-
 gas stadia sunt 15, autore Apollodoro, ad He-
 catompylon Parthorum regiam c15 cclx.
 Nomen Ragis (. rupturas dices.) à terræ
 motibus factum aiunt, quibus urbes com-
 plures, & pagos bis mille subuersos Posido-
 nius scribit. Tapyros habitare ferunt post
 Hyrcanos & Derbicas. De Tapyris narra-
 tur, lege apud eos receptum esse ut uxores
 suas alijs uiris elocent, postquam ipsi ex his
 duos aut tres sustulerunt liberos. Sicut e-
 tiam Cato Hortensio roganti Marciam su-
 am nostræ ætate tradidit, secutus ueterē Ro-
 manorum consuetudinem. Caterum rebus
 extra Taurum nouatis, quod Syriæ & Me-
 diæ reges dissiderent, quibus istæ regiones
 parebant: primùm Euthydemus & omnem
 uiciniam ad defectionem pertraxit. Deinde
 Arsaces Scythæ, Dais quibusdam imperans
 cognomento Parnis, nomadibus, qui ad O-
 chum accolebant, Parthiam inuasit & occu-
 pauit. Atque ab initio quidem infirmus fuit
 bellum continenter sustinens aduersus eos
 quibus Parthiam ademerat: cùm ipse, tum
 successores eius. postea ita uirib. aucti sunt,
 rem bello præclare gerentes, & subinde uici-
 na sibi adhiæntes, ut ad extremum quicquid
 est intra Euphratem ditionis in suam potesta-
 tem redegerint. Scythis quoque, & antè Eu-
 rycrati, uim fecerunt, ac partem Bactrianæ
 ademerunt. Et hodie tantum possident ter-
 ræ, totæ gentium dominantur, ut ob imperij
 magnitudinem Romanorum potentia quo-
 dammodo sint pares. In causa est uitæ ratio
 & mores, in quibus multum est barbaricum
 & Scythicum, plustamen ad imperium con-
 ducens, & rem bello recte gerendam. Aiunt
 Daas Parnos demigrasse à Dais qui supra
 Maxidem habitant, Xanthij dicti & Parthi.
 non est autem prorsus in confesso esse quos-
 dam Daas Scythas supra Maxidem. itaque
 ab his Arsacen genus traxisse ferunt. Alij
 Bactrianum fuisse tradunt, cumque incre-
 menta Diodoti fugeret, Parthiam ad defe-
 ctionem pertraxisse. Sed cùm multa de legi-
 bus & institutis Parthorum dixerimus in se-
 xto historicorum commentariorum libro,

itemque

ASIAE I X. TAB V:

LA, CONTINET ARIAM, PARO.
PANISADAS, DRANGIANAM, ARACHOSIAM ET GEDRO-
SIAM. Parallelus eius medius rationem habet ad meridianum,
quam tredecim ad quindecim. Circumscribitur autem tabula ab
ortu India, à meridie Indico pelago, & ab occasu utraque
Carmania & Parthia. Ab arctis, Margia-
na & Bactriana.

		H.	m.	H.	m.
Civitates insignes.	Arie	Aria	14	26	3 0
		Bitaxa	14	45	2 55
		Alexandria	14	30	3 20
	Paropani- sadam	Naulibis	14	27	3 40
		Carura	14	26	3 50
		Prophthasia	14	20	3 20
	Arachosie	Ariaspā	13	50	3 14
		Alexandria	14	6	3 36
		Arachotos	14	0	3 51
	Gedrosie	Cuni	13	45	3 20
		Musarna	13	45	3 40
		Arbis	13	30	3 0

Habet diem maximum.

Diffans ab Alexandria versus orientem.

P T O L E M A E V S.

In Arbi ciuitate sol semel in anno fit supra uerticem in ipso æstiuo tropico.
Et hoc dicimus, quia sol prope ipsum est tropicum. Sciendum autem, quod
cum distat tertia parte unius magni gradus qui in zodiaco tres efficit, tū non
semel in anno, sed bis necesse est solum fieri supra uerticem, quando scilicet di-
stat à tropico ab utraq; parte gradibus tribus, sicut in alijs ciuita-
tibus prescriptum est, quæ in eadem parte lati-
tudinis sitæ sunt.

[illegible]

nino autem ille inquit totius Arianae præcipuam partem esse Bactrianam. Quin & usque ad Syros & Phaunos dominium suum protulerunt. Urbes habuerunt Bactra, (que & Zariaspa dicitur, eamque fluuius eiusdem nominis perfluit, in Oxum se euoluens.) Dapfam, & alias plures. inter quas & Eucratidia fuit, à principe nomen habens. Græci Bactriana potiti, in satrapias eam diuiserunt: de quibus Aspioniam & Turuam Parthi Eucratidæ eripuerunt. Possederunt. & Sogdianam Bactri, supra Bactriam uersus ortum *Sogdiana ibidem.* sitam, inter Oxum fluuium, qui Bactrios à Sogdijs diuidit, & laxartem amnem, Sogdios à Nomadibus distinguentem. Antiquitus Sogdij & Bactrij moribus non multum fuerunt ab similes Nomadum: paulò tamen mansuetiores fuerunt Bactriani. Onesicritus uerò de his quoque narrat minimè laudanda. Eos enim qui senio confecti sint aut morbo, uiuos aut proijci canibus dedita opera ad hoc nutritis, quos sua lingua eutaphistas, quasi uestipillones, uocant ac uideri quidem quæ extra murum primariæ Bactriorum urbis sunt, pura: intus autem pleraque humanis plena ossibus. morem eum ab Alexandro fuisse sublatum. similia horum etiam de Caspijs tradunt. ab ijs parentes, ubi septuagesimum ætatis annum implerunt. inclisos fame necari. Id sanè tolerabilius, & propriæ legi simile, quanquam Scythicum. multò quidem magis Scythicus Bactrianorum mos. Ac dubitari potest, siquidem Alexander in istis partibus ista inuenit, quid faciendum fuerit primis Persis, atque etiam illos antecedentibus principibus: cum coniectura possit cerni, qualibus isti tum sint usi institutis. Alexandrum perhibent octo urbes & Bactriana in Sogdiana cōdidisse: quædam etiam eueruisse. de quibus fuerit Caria Bactriana, ubi Callisthenes comprehensus, & in custodiam datus est: ac Paracanda Sogdiana: itemque Cyra, ultimum eorum quæ Cyrus condidit, ad laxartem fluuium sita, & terminum imperij Persici. idque deleuit Alexander, quanquam Cyri studiosus, ob crebras defectiones. Ferunt etiam petras eum admodum altas atque munitas, proditione interueniente. qualis fuit Sisimithra in Bactriana, in qua Oxyartes filiam habuit Roxanem: & in Sogdiana alia: itemque Oxi petra,

petra,
o'fou.
ci no

αὐτὰ τὰ παρακείμενα ταῖς Καππαδίας πύ-
 λαις. Παράκειται δὲ ἡ Μηδία πρὸς δύσιν
 χώρα πολλή, καὶ διωσέδοντα ποταμὸν, καὶ γὰρ
 μισωτοῦ Τάυρω ἡμελίν, πολυχιδεῖς κατὰ
 ταῦτα ὑπερχεῖται τὰ μέρη, καὶ αὐλῶνας ἐκ-
 σπιδλαμβάνοντι μεγάλους, καθύπερθε τῆ
 Ἀρμενίας αὐτὸ συμβέβηκε. Τὸ γὰρ ὅτι αὐτὸ
 ἀρχεται μὲν ἀπὸ τῆς Καρίας καὶ Λυκίας,
 ἀλλ' ὅτι ταῦτα μὲν οὐτε πλάτθουσιν οὐτε ὑ-
 ψοῦν ἀξιολογεῖν δέκνυνται. ὁρίζεται δὲ πο-
 λὺν, πρῶτον κατὰ τὰς Χελιδόνας. αὐτοὶ δ'
 εἰσι τῆδε ἡστὶ τὴν ἀρχὴν τῆς Περσικῆς πα-
 ραλίας. Ἐπὶ δὲ τὰς αὐτολάς ἐκτανόμε-
 νον, αὐλῶνας μικροὺς ἀπολαμβάνει, τοὺς
 τῶν Κιλικίων. εἰτα τῇ μὲν, τὸ Ἀμανὸν ἀπὸ
 αὐτῶν ὁρίζεται, τῇ δὲ, ὁ Ἀντίταυρος, ὅτι τὰ
 Κομάνια ἰσθμίου τὰ γὰρ τοῖς αὐτοῖς λεγομένοις
 Καππαδοκίᾳ. Οὐτὸν μὲν οὐκ οὐκ τῇ Καπα-
 δοκίᾳ τὸν δὲ Ἀμανὸν ὅτι μὲν τὸ
 εὐφράτου καὶ τῆς Μελιτινῆς πρὸς αὐτὴν, καθ'
 ἣν ἡ Κομμαγηνὴ τῇ Καππαδοκίᾳ παρακει-
 ται. ἐκδίδεται δὲ, τὰ πέραν τοῦ εὐφράτου
 ἄρα, σιναίᾳ μὲν τοῖς περὶ ἡμελίν, πάλιν ὁ-
 σον ὁρίζεται ἔτι μὲν ὅτι μισωτοῦ ποταμοῦ.
 πολλὴν δ' ἐπίσθιν λαμβάνει ὅτι τὸ ὑψοῦν,
 καὶ τὸ πλάτθον καὶ τὸ πολυχιδεῖς. Τὸ δ'
 αὐτὸ νοτιώτατον μάλιστα δὲ τὸ Τάυρον δὲ
 ἔτι τὴν Ἀρμενίαν ἀπὸ τῆς Μισοποταμίας.
 ἔντο δὲ γὰρ ἀμφότεροι ἔχουσιν οἱ τὴν Μι-
 σοποταμίαν ἐγκυκλοῦμενοι ποταμοί, καὶ
 σιναίᾳ ὄντων ἀλλήλοισι ἐγγὺς ἡστὶ τὴν Βαβυ-
 λωνίαν, εἰτα ἐκδιδόντων εἰς τὴν ἡστὶ Περσίαν
 θάλατταν, ὅτι εὐφράτης, καὶ ὁ Τίγρις. Ἐστὶ
 δὲ μάλιστα εὐφράτης, καὶ πλείω διεξοίσι
 χώραν, σιναίᾳ τῶν ἡμελίν τὰς πηγὰς ἔχον
 γὰρ τῶν περὶ Βόρην μερὶ τῶν Τάυρου, ἔτι μὲν
 ὑπὸ δύσιν ὅτι τῆς Ἀρμενίας, τῆς μεγάλης κα-
 λυμένης, μέχρι τῆς μικρᾶς, γὰρ διεξοίσι ἔχον τὴν
 τὴν, γὰρ αἰετοῦ δὲ, τὴν λισκινῶν. εἰτα ὑπὸ
 σιναίᾳ πρὸς νότον. σιναίᾳ δὲ ἡστὶ τὴν ὑπὸ
 σιναίᾳ τοῖς Καππαδοκίᾳ ὄρεσι. διεξοίσι δὲ
 ταῦτα ἀφ' αὐτῶν, καὶ τὰ τῶν Κομμαγηνῶν, ἀ-
 ρετοῦ δὲ τὴν Ἀσικινσινῶν, καὶ Σοφηνῶν
 τῆς μεγάλης Ἀρμενίας πρὸς αὐτὴν τὴν Συ-
 ρίαν, καὶ λαμβάνει πάλιν ἄλλω ὑπὸ σι-
 ναίᾳ εἰς τὴν Βαβυλωνίαν, καὶ τὸν Περσικόν
 κόλπον. ὁ δὲ Τίγρις ἐκ τῶν αὐτῶν ὄρεων γίγ-
 νεται ὑπὸ τὴν Σιλοῦκίαν, σιναίᾳ τῶν εὐ-
 φράτης πηγῶν, καὶ ποιεῖ τὴν Μισοποτα-
 μίαν πρὸς αὐτὴν. εἰτα ἐκδίδεται καὶ αὐτὸς
 εἰς τὸν αὐτὸν κόλπον. Διέχονσι δὲ ἀλλήλων, αἱ πηγὰς τῶν εὐφράτου, καὶ τῶν Τίγριδος, ποτὶ δὲ
 χιλιόους καὶ πεντακισίους σταδίους. Ἀπὸ δ' ἐν τῷ Τάυρῳ πρὸς ἀρκτον, ἀπὸ χιλιῶν πολλὰς μέτρα-
 σι, μία μὲν ἡ τῆς Ἀρμενίας ἡνὶ τῶν Τάυρων. ὁ γὰρ ὅτι ταῦτα ἄρα ἡνὶ τῶν Τάυρων, ὁ δὲ τῶν Σοφηνῶν ἀπὸ λαμβάνων
 γὰρ αὐ-

ab ijs, quæ Caspijs adjacent portis. Adiacet
 autem Media, uersus occasum, regio ampla,
 & rerum quondā potita, sita in medio Tau-
 ro: is enim ibi locorum in multas finditur
 partes, magnasque conuallium continet ca-
 uitates. quod fit etiam in Armenia. Etenim
 hic mons à Caria quidem & Lycia incipit
 sed neque latitudine ibi, neque altitudine in
 signi spectandus. Primum assurgit altè apud
 Chelidoneas. ex sunt insule in principio oræ
 Pamphiliæ. Porrectus exinde uersus orien-
 tem, conualles nō ita magnas Cilicum. Hinc
 ab una parte Amanus ab eo abscinditur, ab
 altera. Antitaurus, in quo sita sunt Comana,
 urbs superioris Cappadociæ. atque hic qui-
 dem in Cataonia desinit. Amanus mons us-
 que ad Euphraten & Melitenam progredi-
 tur, quā Commagena iuxta Cappadociam
 porrigitur. excipit autem montes trans Eu-
 phraten sitos, contiguos prædictis, nisi quan-
 tum abscindit per medios transiens. Valde
 autem augetur eius & altitudo & latitudo
 & in multas partes diuisio. Tauri pars maxi-
 mē is ad septentriones accedens est, quæ Ar-
 meniam à Mesopotamia diuidit. Hinc fluunt
 ambo Mesopotamiam. (cui inde nomē est.)
 cingētes, inuicēque coeūtes prope Babyloniam,
 ac deinde in Persicū exeūtes mare fluunt, Eu-
 phrates & Tigris. Euphrates maior est, plus-
 que terrarū perlabitur, aluo curuo. Fontes ha-
 bet in Tauri septentrionalibus partibus. in-
 de fluēs per maiorem Armeniam uersus oc-
 casum usque ad minorem, hanc ad dextram
 habens, ad sinistram autem Liscenam: dein-
 de uersus austrum se conuertit, attingitque
 ea in conuersione fines Cappadocum. quos
 ad dextram relinquens & Commagenam,
 ad laeuam autē Asicinsenam & Sophenam
 magnæ Armeniæ, ad Syriam progreditur.
 rursumque alio flexu inde ad Babyloniam, at-
 que hinc in sinum fertur Persicum. Tigris
 ex eodem monte delatus Seleuciam petit,
 ibique se Euphrati iungens, cum eo Mesopo-
 tamiam facit. deinde & ipse in eundem exit
 sinum. Fontes Tigridis & Euphratis distant
 inuicem stadia circiter cix cix id. Enimuerō
 à Tauro uersus septentrionem multa portio
 nes abscinduntur. quarum una est Antitau-
 rus, qui Sophenam includit in conualle in-
 ter ip-

Montis Tauri
 descriptio.

Euphrates
 Tigris.

Montes.

Vide tabul. 3.
 Prol. Asia, 6.

αὐτὰ τὰ περακίμματα ταῖς Καππαδωνίαις πύ-
λαις. Παρακίματα δὲ ἡ Μηδία πρὸς δύσιν
χώρα πολλή, καὶ διωκεδύμενη ποτὶ, καὶ γὰρ
μὴ οὐδὲ Τάυρω ἡδυνή, πολυχιδεῖς κατὰ
ταῦτα παρὰ χερσὶ τὰ μέρη, καὶ αὐλῶνας ἐμ-
ποδίζονται μεγάλας, καὶ αὐτὰς τὴν
Ἀρμενίαν ὡς συμβεβηκε. Τὸ γὰρ ὅριον αὐτῶν
κρίνεται μὲν ἀπὸ τῆς Καρίας καὶ Λυκίας,
ἀλλ' ἐν ταῦτα μὲν οὐτὶ πλάτθ' οὐτὶ ὕ-
ψ'· ἀξιόλογον δ' ἀκνυσιν· ἀξίον τὸ δὲ πε-
ρὶ τὴν πρῶτον κατὰ τὰς Χελιδονίας· αὐτὰς δ'
εἰσι εἰς τὴν τὴν ἀρχὴν τῆς Πамφυλίας πα-
ραλίας. Ἐπὶ δὲ τὰς αἰατολάς ἐκτατόμε-
ναι, αὐλῶνας μικροὺς ἀπλάττειν, τὸν
τῶν Κιλικίων. ἔτα τῇ μὲν, τὸ Ἀμανὸν ἀπὸ
αὐτῶν χιλιῶν, τῇ δὲ, ὁ Ἀντίταυρος, ἐν ᾧ τὰ
Κομμάνα ἵστανται τὰ ἐν τοῖς αὐτοῖς λιγυρύναις
Καππαδόχειν. Οὐτὸν μὲν οὐκ ἐν τῇ Καπα-
δοκίᾳ τὸ δὲ Ἀμανὸν ὅριον· μέχρι τῆς
Εὐφράτου καὶ τῆς Μελιτινῆς προέσι, καὶ
τῆς Κομμαγενῆς τῇ Καππαδοκίᾳ παρακί-
νται· ἐκ δὲ ἐκτατοῦ δὲ, τὰ πέραν τῆς Εὐφράτης
ἔρη, σιωπῇ μὲν τοῖς περὶ ἐκτατοῖς, πλὴν ὅ-
σον δὲ καὶ τῆς ἑξῆς μίσην ὁ ποταμός.
πολλὴν δ' ἐπίδοσιν λαμβάνει ἐν τῇ ὕψ',
καὶ τὸ πλάτθ' καὶ τὸ πολυχιδεῖς. Τὸ δ'
αὐτὸ νοτιώτατον μάλιστα δὲ τὸ Τάυρον· ὅριον
τῆς Ἀρμενίας ἀπὸ τῆς Μεσσηποταμίας.
Ἐν τῷ δὲ ὅριον δὲ ἀμφοτέρωθεν εἰσὶν οἱ τῶν Με-
σσηποταμίων ἐγκυκλομήνιοι ποταμοί, καὶ
σιωπῇ ὡς ἐκτατοῖς ἐκτατοῖς ἐκτατοῖς τῶν Βαβυ-
λωνίων, ἔτα ἐκτατοῖς ἐκτατοῖς ἐκτατοῖς
θάλασσαν, ὅτι Εὐφράτης, καὶ ὁ Τίγρις. Εἰς
δὲ καὶ τῶν Εὐφράτης, καὶ πλὴν δὲ εἰσὶν
χώραν, σιωπῇ τῶν ἐκτατοῖς πηγὰς ἐχόντων
ἐν τῇ πρῶτῃ μέρει τῆς Ταύρου, εἰς δ'
ὑπὸ δύσιν δὲ τῆς Ἀρμενίας, τῆς μεγάλης κα-
ταλῆς, καὶ τῆς μικρᾶς, ἐν δὲ εἰς ἐκτατοῖς
τῶν, ἐν δὲ εἰς δὲ τῶν λιανικῶν· ἔτα ὑπὸ
εἰς δὲ πρὸς νότον· σιωπῇ δὲ καὶ τῶν ὑπὸ
εἰς δὲ τοῖς Καππαδοκίᾳ ὁρίοις. δὲ εἰς δὲ
ταῦτα ἀφ' ἑαυτῶν, καὶ τὰ τῶν Κομμαγενῶν, ἀ-
ριστοῦ δὲ τῶν Ἀσικινσιῶν, καὶ Σωφηνῶν
τῆς μεγάλης Ἀρμενίας προέσι μὲν τῶν Συ-
ρίας, καὶ λαμβάνει πάλιν ἐκ τῶν ὑπὸ
εἰς δὲ τῶν Βαβυλωνίων, καὶ τὸν ποταμὸν
ἐκτατοῖς. ὁ δὲ Τίγρις ἐκ τῶν αὐτῶν ὅριον ἐκτα-
τοῖς ὑπὸ τῶν Σελουκίαν, σιωπῇ δὲ εὐ-
φράτης πλὴν οἰον, καὶ ποιεῖ τῶν Μεσσηποτα-
μίων πρὸς αὐτὴν. ἔτα ἐκτατοῖς καὶ αὐτὸς
εἰς τὸν αὐτὸν ποταμὸν. Διέχουσι δὲ ἐκτατοῖς πηγὰς τῶν
ἐκτατοῖς καὶ πρὸς τὸν οἰον ἐκτατοῖς. Ἀπὸ δ' ἐν τῇ
Ταύρῃ πρὸς ἀρκτον, ἐκτατοῖς πολλὰς γέγονα-
σι, μίαν μὲν τὴν Καταλῆν Ἀντιταύρην. ἔτα γὰρ ἐν ταῦτα
ὅπως ὀνομαζέσθαι, ὅτι Σωφηνῶν ἐκτατοῖς
ἐν αὐ-

ab ijs, quæ Caspijs adjacent portis. Adiacet
autem Media, uersus occasum, regio ampla,
& rerum quondā potita, sita in medio Taur-
ro: is enim ibi locorum in multas finditur
partes, magnasque conuallium continet ca-
uitates. quod fit etiam in Armenia. Etenim
hic mons à Caria quidem & Lycia incipit: *Montis Tauri*
sed neque latitudine ibi, neque altitudine in
signi spectandus. Primum assurgit altè apud
Chelidoneas. ex sunt insule in principio oræ
Pamphiliæ. Porrectus exinde uersus orien-
tem, conualles nō ita magnas Cilicum. Hinc
ab una parte Amanus ab eo abscinditur, ab
altera. Antitaurus, in quo sita sunt Comana,
urbs superioris Cappadociæ. atque hic qui-
dem in Cataonia desinit. Amanus mons us-
que ad Euphraten & Melitenam progreditur,
quæ Commagena iuxta Cappadociam
portigitur. excipit autem montes trans Eu-
phraten sitos, contiguos prædictis, nisi quan-
tum abscindit per medios transiens. Valdè
autem augetur eius & altitudo & latitudo
& in multas partes diuisio. Tauri pars maxi-
mè is ad septentriones accedens est, quæ Ar-
meniam à Mesopotamia diuidit. Hinc fluunt
ambo Mesopotamiam (cui inde nomē est.)
cingētes, inuicēque coeūtes prope Babyloniam,
ac deinde in Persiā exeūtes mare fluunt, Eu-
phrates & Tigris. Euphrates maior est, plus-
que terrarū perlabit, aluco curuo. Fontes ha-
bet in Tauri septentrionalibus partibus. in-
de fluēs per maiorem Armeniam uersus oc-
casum usque ad minorem, hanc ad dextram
habens, ad sinistram autem Liscenam: dein-
de uersus austrum se conuertit, attingitque
ea in conuersione fines Cappadocum. quos
ad dextram relinquens & Commagenam,
ad laeuam autē Asicinsenam & Sophenam
magnæ Armeniæ, ad Syriam progreditur.
rursumque alio flexu inde ad Babyloniam, at-
que hinc in sinum fertur Persicum. Tigris
ex eodem monte delatus Seleuciam petit,
ibi se Euphrati iungens, cum eo Mesopo-
tamiam facit. deinde & ipse in eundem exit
sinum. Fontes Tigridis & Euphratis distant
inuicem stadia circiter cix cix id. Enimuerò
à Tauro uersus septentrionem multæ portio-
nes abscinduntur. quarum una est Antitau-
rus, qui Sophenam includit in conualle in-
ter ip-

Euphrates
Tigris

Montes
Vide tabul. 9.
Prole Asia, &c.

ter ipsum atque Taurum sita. Trans Euphratem autem deinceps post Antitaurum uersus septentrionem extēditur mons magnus, & uarie scissus. eius pars Polyarrhen, alia Moschici montes, aliter appellantur. hi totam Armeniam usque ad Iberos & Albanos. Alij deinde uersus orientem assurgunt montes, qui succingunt regiones sub Caspio maritas, usque ad Mediam & Atropatij quæ dicitur & magnam. Partes horum montium uocant Parachoatram, qui usque ad Caspias portas excurrunt, & in alteram partem uersus ortum Ariam contingunt. hæc nomina sunt montium septentrionem spectantium. Austrini trans Euphratem, à Cappadocia & Commagena ad orientem tendentes, primum Taurus uocantur. is Sophenam, reliquamque Armeniam à Mesopotamia dirimit. quidam Gordyæos montes appellant. in his Masium quoque est, mons supra Nisibin & Tigrano certa situs. Attollitur deinde amplius, & Niphates dicitur. ubi scilicet sunt fontes Tigridis in austrina montis parte. Deinde dorsum montis à Niphate magis magisque porrectum, Zagrium mōrem conficit, qui Mediam à Babylonia distinguit. Zagrium sequuntur, supra Babyloniā quidem Elymaeorum & Parætacenorum: supra Mediam Colæeorum montana. In medio iacent Media & Armenia, multos includētes montes, multas etiam montanas planicies, campos, magnasque conualles. complures etiam accolas gentes montanorum, exiguas & ferè prædæ deditas. Sic ergo intra Taurū collocamus Mediam (cuius sunt etiam portæ Caspiæ.) & Armeniam. Nostra itaque de sententia gentes hæc uersus septentrionem sunt, quando etiam intra Taurum. Eratosthenes uerò, cum diuississet regiones istas in austrinas ac septentrionales, & quæ uocat ipse sigilla descripsisset, aliud septentrionale, aliud meridionale uocans: finem utriusque climatis statuit Caspias portas. conuenienter ergo meridiei magis accidentia & uersus ortum à Caspijs sita portis, meridionalia pronunciauerit, in quibus sunt Media & Armenia: septentrionem magis spectantia, septentrionalia: isto alia atque alio constitutione eueniente. Fortasse autem id illi non congruebat, quia extra Taurum uersus meridiem nulla est pars Mediæ aut Armeniæ.

δορῶν τετρα πρόσθορα, κατ' ἄλλω κ' ἄλλω διατάξιν ἑνὸς συμβαίνει τοῦ· τάχα ἢ δὲ
 ἑνὸς, διότι καὶ τῶν τετρῶν πρὸς ἑνὸς ἑστάναι ὅτι ἐν Ἀρμενίᾳ μὲν· ὅτι ἐν Μυδίᾳ.

ἡ αὐλῶν μεταξὺ κελεύει αὐτὸ τε, καὶ τὸ
 ταύρου. Περὶ δὲ τοῦ εὐφρατοῦ κατὰ τὴν
 μικρὰν Ἀρμενίαν ἐφίξας ὁρᾷ Ἀντιταύρου
 πῶς ἀρκτοὶ ἐπικαίνονται μέγα ὄρεσιν, καὶ
 πολυχιδίαις. Καλοῦσι δὲ τὸ μὴ αὐτῷ πολυ-
 ἀρξίω, τὸ δὲ μοχλικά ὄρεσιν, τὸ δ' ἄλλοις ὀνόμα-
 σιν ταῦτα δ' ἀπολαμβάνει τῇ Ἀρμενίαν ὁ-
 λὴν μέχρι ἰβήρων καὶ Ἀλβανῶν. Εἰπ' ἄλλ'
 ἐπανίσταται πῶς ἐστὶ τῇ ὑπερκομῶν τῆς
 Κασπίας θαλάσσης μέχρι Μηδίας, τῆς τε
 Ἀτροπατίου καὶ τῆς μεγάλης. Καλιῦσι δὲ καὶ
 ταῦτα τὰ μέρη πάντα τῶν ὁρῶν παραχρᾶ-
 θραυ, καὶ τὰ μέχρι τῶν Κασπίων πυλῶν,
 καὶ ἐπικρατεῖ πῶς ταῖς ἀνατολαῖς τὰ συ-
 νείποντα τῇ ἑρῷ. τὰ μὲν δ' ἡ πρόσθορα ὄρεσιν
 οὕτω καλοῦσι. τὰ δὲ νότια τὰ περὶ τοῦ
 εὐφράτου ἐν Κασπασθίας, καὶ ἐν Κομμα-
 γηνῆς πῶς ἐκ τένοντα, καταρχὰς μὲν αὐ-
 τοῦ ὄρεος καλεῖται ταύρεσιν, διορίζων τῇ Σα-
 φρωτῇ, καὶ τῇ ἄλλῃ Ἀρμενίαν ἀπὸ τῇ Μη-
 δοποταμίας. πρὶν δὲ Γορδυνῶνα ὄρεσιν καλοῦ-
 σιν. γὰρ δὲ τούτοις δὲ, καὶ τὸ μάσιον, τὸ ὑ-
 περκομῶν ἐν Νισίβιδος ὄρεσιν, καὶ τῶν Τρε-
 γανθορῶν. Ἐπειτα διαιρεῖται πλέον, καὶ
 καλεῖται Νιφάτης. γίνταυθα δὲ πού, καὶ τῇ
 Τίγριδος περὶ, κατὰ τὸ νότιον ἐν ὄρεσιν
 ἡς πολυρόν. ἐπ' ἀπὸ τοῦ Νιφάτου μάλλον
 ἐπὶ, καὶ μάλλον ἡ ῥάχιδις ἐκ τῆς νοτίας, τὸ Ζα-
 ρριον ὄρεσιν ποιεῖ τὸ διορίζον τὴν Μηδίαν
 καὶ τὴν Βαβυλωνίαν. κατὰ δὲ τὸ Ζαρριον
 ἐκδίδεται ὑπὲρ μὲν τῇ Βαβυλωνίας, ἡ τε
 τῶν ἑλυμίων ὄρεσιν καὶ τῶν Πάρατακ-
 νῶν. ὑπὲρ δὲ τῇ Μηδίας ἡ τῶν Κοσσάων.
 Ἐν μίῳ δ' ὅτι ἡ Μηδία, καὶ ἡ Ἀρμενία, πολ-
 λά μὲν ὄρεσιν πόδια μετὰ τοῦ, πολλὰ δὲ ὄρεσιν
 πίδα, ὡσαύτως δὲ περὶ δία, καὶ αὐλῶνας με-
 γάλους. συχνὰ δὲ καὶ ἔθνη τὰ ποιοποιῶ-
 τα, μικρὰ ὄρεσιν, καὶ λεπτὰ τὰ πλάτω. οὐ-
 τὼ μὲν ποίνω τίθεται γνῶσις τῇ ταύρε τὴν
 τε Μηδίαν, ἥς ἐσσι καὶ αἱ Κασπιοὶ πύλας,
 καὶ τὴν Ἀρμενίαν. Καθ' ἡμᾶς μὲν ποίνω
 πρὸς ἑρῶν αὐτῶν τὰ ἔθνη ταῦτα, ἐπειδὴ
 καὶ γνῶσις τοῦ ταύρου. Ἐρατοδωγνῆς δὲ πε-
 ποιημένῳ τὴν διαίρεσιν ὡς τὰ νότια μέρ-
 η καὶ τὰ πρὸς ἑρῶν, καὶ τὰς ὑπὸ αὐτῷ λε-
 γομένης σφραγίδας, τὰς μὲν βορείους κα-
 λῶν, τὰς δὲ νοτίους· δεξιὰ ἀποφαίνει τῶν
 ἑλυμίων ἀμφὶ τὰς Κασπίους πύλας.
 ἀπὸ τῶν οὗν τὰ νοτιώτερὰ πῶς ἐκ τένοντα
 τῶν Κασπίων πυλῶν, ὅλα αὐτὰ ἀποφαίνει,
 ὡς ὅτι καὶ ἡ Μηδία, καὶ ἡ Ἀρμενία, τὰ δὲ
 εἰς ὅσον συμβαίνει τοῖς ταχέως ἢ ἐκ πίδα, ὅτι
 Ἀρμενίας μέρῳ ἐπὶ τῇ Μηδίας.

Η δὲ Μιδία δῖχα διήρτηται. καλεῦσι δὲ
 τὴν μὲν, μεγάλην, ὡς μητροπόλιν τὰ ἑκὼς
 πενα, μεγάλην, πόλιν, καὶ τὸ βασιλεῖον ἔχον
 αὐτὴν Μιδίαν ἀρχῆς. ἀπαιτοῦσι δὲ καὶ νῦν
 οἱ παρθυαῖοι τούτους χρώμενοι βασιλεῖα, καὶ
 ὁρίζοι γὰρ ἐνταῦθα οἱ βασιλεῖς. ψυχρὰ γὰρ
 ἡ Μιδία, τὸ ἡγεμαδίον δέσιν, αὐτοῖς γὰρ Σιλοῦ
 κίετα ὑπὸ τῷ Τίχριδι πλησίον Βαβυλωνος.
 ἡ δ' ἐπὶ τοῖς μέσσις δέσιν ἡ Ἀροπαῖος Μιδία. τὴν
 νομα δ' ἔχον ἀπὸ τῆς Ἀροπαῖος ἡγεμονίας ὅς
 ἐκάλουντο ὑπὸ τοῖς Μακκεδόσι γηραιῶν, αὐτῶν
 τὴν μέρος ὅσων αὐτὴν μεγάλην Μιδίαν. αὐτὴ δὲ
 καὶ βασιλεὺς ἀναγορεύθης ἰδίᾳ συνίταφι
 ἑαδ' αὐτῇ τῇ χώρᾳ αὐτῶν, αὐτὴ δὲ ἀσπληνὴ σά
 ζει μέγιστον νῦν δὲ ἐκείνη πρὸς τὴν αὐτὴν Ἀρμενί-
 ων βασιλείαν ποιεῖται μὲν ὑποταγμένης τῷ ἑνὶ
 ῥον αὐτῶν αὐτῶν αὐτῶν παρθυαίων. καὶ
 ταῖς δὲ ἡ χώρα τῇ μὲν Ἀρμενίᾳ καὶ τῇ Μα-
 αὐτῇ πῶς ἔω, τῇ δὲ μεγάλῃ Μιδίᾳ, πῶς
 δύσιν. πῶς δ' ἄρκτην ἀμφοτέρω, πῶς δὲ
 αὐτὴ πῶς τὸν μυχὸν αὐτῆς Ἰρκανίας θαλάσσης,
 καὶ αὐτὴν Μαπαῖας, ἀπὸ νότου παρέκκεται.
 ἔστι δ' οὐ μικρὰ κατὰ τὴν δυνάμειν ὡς φη-
 σιν Ἀπολωνίδης. ἡ γὰρ καὶ κατὰ μνησὺς
 ἰππείας δυνάμειν παρέκκεται, περὶ τῶν ἡτ-
 τῶν μνησῶν. Λιμνὴ δ' ἔχει τῇ Σπαῶ-
 τα, γὰρ ἡ αὐτὴ ἐπ' αὐτοῦ τοῦ πᾶσι ἡντοῦ. εἰς
 αὐτὴν ἡντοῦ, καὶ ἐπαλγῆς, ἔλαιον δὲ τῶ
 πᾶσι αὐτοῖς ἀκτῶν, ὑδὼρ δὲ γλυκὺ τοῖς καπ-
 ρωδοῖσιν ἡμῶσις, εἰς τις κατ' ἄνοιαν βο-
 λῶν εἰς αὐτὴν πλῆσις χάρις. ἔχουσι δ'
 ἔχουσι γένετον αὐτῶν Ἀρμενίους καὶ αὐτὴν παρ-
 θυαῖους, ὑφ' ὧν πᾶσι ἡντοῦ πολλοὺς.
 αὐτῶν ἔχουσι δ' ὅμως καὶ ἀπολαμβάνουσι τὰ
 ἀφαιρέθηκα, κατὰ τὴν Συμβολὴν ἀ-
 πέλαιον παρὰ τῶν Ἀρμενίων ὑπὸ Ῥωμαῖ-
 οῖς γεγονότων, καὶ αὐτοῖς πῶς ἀλλήλους τῇ
 πῶς καὶ ἄλλα. ὁδοὶ ἀπὸ τοῦ δ' ἄμα, αὐτὴ
 παρθυαῖους. βασιλεῖον δ' αὐτοῖς ὁδοὶ
 μὲν γὰρ περὶ τὴν ἰσομελίαν γὰρ, καὶ γὰρ φη-
 σὶν ἐρμηνῶν οὐκ ἔστι, ὁδοὶ Ἀντωνίου ἐπε-
 δρῆκε κατὰ τὴν αὐτὴν παρθυαῖους στρατῶν.
 διχα δὲ ὅσον τῶν ἀρσῶν ποταμοῦ τῶν ὁρί-
 ζοιτοῦ τὴν τε Ἀρμενίαν καὶ τὴν Ἀροπα-
 τῶν, περὶ τοῦς διχίλους, καὶ τῶν τρακοσί-
 ον, ὡς φησὶν Ἀδελφῶν ὁ τῶν Ἀντωνίου
 αὐτῶν, σὺν γὰρ αὐτῶν τὴν αὐτὴν παρθυαῖους στρα-
 τῶν αὐτῶν, ὡς ἡ παρὰ καὶ αὐτῶν, ἡγεμονί-
 αὐτῶν. ἔστι δὲ αὐτῶν ταύτης τῇ μὲν
 αὐτῶν, ὡς αὐτῶν αὐτῶν αὐτῶν αὐτῶν αὐτῶν
 αὐτῶν, καὶ τραχὺς, καὶ ψυχρὰ, καὶ δύσιν κατ-
 πίον, καὶ ἄλλων τοιούτων οἱ μετακίεσται εἰς
 αὐτῶν αὐτῶν ἔχουσι τὰ ἔδρα ταῦτα, καὶ οἱ γὰρ

Media in duas diuiditur partes. quarum una magna dicitur, cuius primaria urbs Ec-
barana, magna urbs, & Medorum regia. at-
que etiam ibi regni sedes Parthis est, ac ibi e-
stiuā habent reges: frigida enim est Media.
hyberna Seleuciae Tigridi impositae prope
Babylonem. altera est Media Atropatia. No-
men hac habet Atropato duce, qui obstitit
ne Macedonum ea in potestatem ueniret,
quanquam magnae esset portio Mediae. quin
etiam rex peculiaris creatus, ditionem eam
ab alijs separatam constituit. & successio e-
ius durat in hunc usque diem: cum polleri
per nuptias affinitates contraxissent cum Ar-
meniae, ac Syris postmodò Parthisque regi-
bus. Sita est regio ista ab Armenia & Matia-
na uersus ortum Solis, à magna Media uer-
sus occasum. ab utrisque uersus septentrio-
nem. ijs qui ad intimum sinum maris Caspii
& Matianae sunt, ab austro adiacet. Haud
exiguam esse eius potentiam Apollonides
tradit: utpote quae ad x equitum, xl peditum
millia possit suppeditare. Lacum habet, qui
Spauta dicitur, in quo sales efflorescentes co-
guntur. ij pruritum, doloresque excitant. o-
leum malo ei medetur, & aqua dulcis sanat
sic inflammatas uestes, si quis ignarus lauan-
di causa eo immerferit. Potentes habent ui-
cinos Armenios ac Parthos, à quibus res ip-
sorum saepe acciduntur. resistunt tamen, &
ablata recuperant: sicut Symbacen recepe-
runt ab Armenijs, cum hos Romani subiur-
gassent, & ipsi accesserunt: ad Caesarem Si-
mul & Parthos colunt. Regia ijs per aestatem
est in planicie sita Gaza, & loco edito ac na-
tura munito Vera: quam in expeditione Par-
thia, oppugnauit Antonius. Abest ab Araxo
flumine qui Armeniam ab Atropatena diui-
dit stadijs cxx cxx & cccc, ut Adelphius ait,
Antonij comes, qui eius Parthicam expedi-
tionem descripsit, oculatus testis, & qui ipse
etiam partem exercitus duceret. Huius re-
gionis cetera sunt opulenta. quod autem ad
septentrionem uergit, montosum, asperum,
& frigidum est. ibi degunt Cadusij montani,
Amardi, Tapyri, Cyrtij, alijque id genus: qui
& aliunde in ista migrauerunt loca, & sunt
latrones. Zagrus enim ac Niphates istas ge-
tes sparsas habent. & qui in Persia sunt Car-
tij atque Hamardi (. sic enim uocant Amar-
icia τῶν ἑσενῶν, καὶ Ἀμαρδιῶν, καὶ Ταπύρων, καὶ Κυρ-
τῶν, καὶ Λασιπυρίων. καὶ γὰρ ὁ Ζάγρος, καὶ ὁ Νίφας κατὰ
τοὺς Κάρτοι, καὶ Ἀμαρδι (καὶ γὰρ ὁ τὸν λίαν) οἱ Ἀμαρ-
Κκ δ.οι.)

Kk (Sol.)

ornatis, & honores quasi diuinis regibus ab
subditis qui habentur : à Medis sunt profe-
cta. Idem uerum esse, maximè è uellitu appa-
ret. nam tiara, pileus, manicata tunicata, &
anaxyrides (siue ex sunt braccæ) in frigidis
locis & aquilonaribus, ut sunt Mediae, gēsta
men sunt commodum in austrinis minimè.
Persæ autem habitationem suam ut pluri-
mam habent ad rubrum mare, meridionalio-
res Babylonij & Sufijs. sed euerfis Medis,
etiam quadam Mediae contermina in suam
redegerunt potestatem. Sed uictoribus ita
ob maiestatem & regio ornatu conuenien-
tem dignitatem placuerunt à uictis Medis
recepta, ut nuditate & leuissimo uestitui mu-
liciebrem stolum ac uestem ad talos depen-
dentem prætulerint. Sunt qui tradant, Me-
deam dominio istarum regionum cum laso-
ne potitam uestem illam excogitauisse, &
quoties præter regem exiret, faciem uelasse.
Ac lasonis quidem monumentum esse facel-
la lasonia, quæ religiosissimè à barbaris co-
luntur. (Est & magnus mons supra Caspi-
as portas ad lauiam, qui lasonium uocatur.)
Medæ autem, uestem & nomen regionis.
dicunt etiam Medum eius filium in regnum
successisse, ac provinciam et nomē a se factum
reliquisse. Cum his consentiunt etiam laso-
nia Armeniæ, nomenq; regionis, & plura al-
lia, de quibus suo dicemus loco. Id quoque
Medorum est, regnum fortissimo deferre:
neque tamen omnes hoc seruant, sed monta-
ni. magis etiam hoc, ut rex multas habeat u-
xores. quem quidem morem omnes Medi
montani tenent: neque licet pauciores habe-
re mulieres, quam septem. Mulieres quoq;
in parte felicitatis ponere aiunt, alere quam-
plurimos uiros: intra quinque, id uerò cala-
mitosum deputare. Cum autem reliqua Me-
dia omnium rerum abundet copia, montana
uersus septentrionem sterilia sunt. itaque ue-
scuntur arborum frugibus, & mazas faciunt
ex aridis pomis confectis, panesq; è tostis a-
mygdalis: & uinum è radicibus quibusdam
exprimunt. carnibus aluntur ferinis, pecus
cicur non educant. Tantum de Medis de
Medicis quæ uniuersæ communia sunt Me-
diæ, quoniam Persarum dominatione hæc
Persis iuxta sunt, suo dicemus loco.

Armenia tab.
Asia Picl. 1. 3.
4. 6 confer.

Armenia partes uersus meridiem uergen-
tes, ante se situm habent Taurum montem,
ἀπὸ καὶ τῆς αἰτίας, ὅτι τὰς πόλεις καὶ τὰς πόλεις ὁ λόγος δίδωκεν.

Τὰς δὲ Ἀρμενίας τὰ μὲν νότια πρὸς βόρην τὸν ταύρον, δὲ ἰσχυρὰ αὐτὸν ἀφ' ἡ-

QVAR. λυσι

καὶ σὺν βασιλεὺς διοπρεπὴς παρὰ τῶν ἀρχέ-
μενων εἰς τὸν πύργον παρὰ τῶν μέσων ἀ-
φίκεται. καὶ ὅτι τὸ ἔλκετος, ἐκ τῆς ἐδῶτ-
καλίστα δὲ λυμ. πᾶσα γὰρ τις καὶ λίσθις
καὶ πύλ-; καὶ χαλιδῶπι χιτῶν καὶ ἀ-
ναξυρίδων, ὅτι μὲν τοῖς ψυχροῖς τοῖς ποῖς, καὶ
πρὸς βορείς; ὡς τὴν δὲ ἀσπίδα φορέματα, οἷος
ὡς οἱ μέδων; ὅτι δὲ τοῖς νοτίοις ἡμισυ. οὐ
δὲ πύργου πλείων οἰκισμὸς ὡς τῆς ἐν-
θρῶν θαλάσσης ἐκ τῶν ταυ, μισομεινὰ τῶν
καὶ βαβυλωνίων ὄντων, καὶ Σασίων. κατὰ
δὲ τὴν κατάλυσιν τὴν τῶν μέσων, πρὸ-
σκήσαντο τὸ πᾶν καὶ τῶν πρὸς ἀπὸ μέσων
μεδῶν. ἀλλ' οὕτως ἐφάνη σιμὰ, καὶ τὸ βα-
σιλικὸν πρὸς ἡμᾶς οἰκιστὰς τὸ εἶδος τοῖς σε-
κίσι, καὶ τὰ τῶν νικηθέντων, ὡς τ' αὐτὴ
γυμνασίων, καὶ ψίλων, θαλάσσης ἐπὶ μα-
ναν καὶ κατηρεφῆς τῶν τοῖς σκεπᾶσιν.
Τινὲς δὲ μέδων καταδῆσαι τὴν ἐδῶτε
τῶν τῶν φασὶ διωκεσθῆναι τοῖς πέποις κα-
θάπερ ἰαθῶν, καὶ ὡς κρυπτομένη τὴν ὀ-
ψιν, ὅτι αὐτὴ τὸ βασιλικὸν ἔχει. τὸ μὲν ἰσ-
σοι- ὑπομνήματα ἐν τῇ ἰσόνια ἡρώα;
πρώμην αὐτοῦ καὶ τῶν βαρβαρῶν. Ε-
σὶ καὶ ὅτι μέγα ὑπερ τῶν κασιῶν συ-
λῶν ὅτι ἡμεῖς ἀκαλούμεθα ἰσόνιον. ἢ
δὲ μέδων τὴν ἐδῶτα, καὶ πύργον ἢ ἡ-
ρας. λίγνται δὲ καὶ μέδων ὅτι αὐτῆς, ἡ-
δὲ φαδῶν τὴν ἀρχὴν, καὶ τὴν χώραν ἐπὶ ἰσ-
μον αὐτὸν κατελιπὼν. ὁ μολογὰ δὲ πύργου
καὶ τὰ κατὰ τὴν Ἀρμενίαν ἰσόνια, καὶ τὸ
ἢ χώρας ὄνομα, καὶ ἄλλα πλείω, πρὸς ἐν-
ροῦμεν. καὶ ὅτι ἡ μέδων, τὸ βασιλικὸν ἀ-
ρεῖται τὸν ἀνδρῶτα τὸν, ἀλλ' οὐ πᾶσι;
ἀλλὰ πῶς ὁρεῖται. μάλλον δὲ τὸ πῶς ἐκαστὸς
εἰ πολλὰς εἶναι γυναικας, τοῖς δ' ὁρεῖται, ὅτι
μέδων καὶ πᾶσι ἐδῶ ὅτι, ἐλατῆρας δὲ
τῶν ἐπὶ αὐτὴν ἐξέστη. ὡς δ' αὐτὸς τὰς γυναι-
κας φασὶν ὅτι καλῶ τίθεται, ὅτι πλείους ἐν
μεν ἀνδρας, τῶν πρὸς τὴν δὲ ἐλατῆρας, συμ-
φορὰν ἡγεῖται. τῆς δ' ἄλλης μέδων ἀν-
δραμονοῦς τελέως, λυπρὰ δὲ ἡ πρὸς ὅτι
κλῶ ὁρεῖται. σιτοῦται οὖν ἀπὸ ἀπρόσ-
ων, ἐκ τῆς μέλων φηρῶν καὶ πρὸς τὴν περὶ
ταῖς μέλεις. ἀπὸ δ' ἀμυγδαλῶν φρεχθῶ-
των ἀφ' οὗ. ἐκ δὲ ἢ ἢ πινῶν, οἷον ἐκ δὲ
βουσι. ἐκαστὸς δὲ χεῖνται δικαίως. ἡμεῖς
δὲ οὐ πρὸς οὐδὲν δρεμματα. πρὸς αὐτὰ ὅτι
ἐκ μέδων φαμεν. πρὸς δὲ τῶν μέδων καὶ
ὅτι ἢ συμπαῖς μέδων, ἐπὶ δὲ τὰ ταῖς
πρὸς οὐκ ἡγεῖται ὅτι τὴν τῶν πρὸς οὐ

QVARTA ASIAE

TABVLA CONTINET CYPRV M,
SYRIAM PALESTINAM, ARABIAM DVPLICEM, MESO-
potamiam & Babyloniam. Parallelus ipsius medius rationem
habet ad meridianum, quam 5 ad 6. Terminatur autem tabula ipsa
ab ortu Assyria & Susiana & parte sinus Persici. Ab austro parte
eiusdem Persici sinus, felici Arabia & interiori parte sinus Arabici.

Ab occasu, parte Aegypti & mari Aegyptio, Syriaco atq; Pama-
philio ac Issico sinu & Cilicia. Ab Arctis, angustis Cili-
ciae & parte Cappadociae & maioris Armeniae.

		H.	m.	H.	m.
Cypri	Paphus	14	26	0	15
	Amathus	14	25	0	22
	Salamis	14	29	0	27
	Laodicia	14	26	0	34
Syria	Hierapolis	14	31	0	44
	Apamia	14	26	0	40
	Palmyra	14	15	0	51
	Heliopolis	14	15	0	34
Palestina	Panaus Caesarea	14	15	0	29
	Damascus	14	15	0	37
	Caesarea Stratonis	14	12	0	26
	Ascalon	14	8	0	20
Arabie Petreae	Neapolis	14	8	0	28
	Hierosolyma	14	8	0	24
	Petra	14	0	0	27
	Medaba	14	2	0	34
Mesopotamia	Bostra	14	8	0	39
	Edeffa	14	40	0	50
	Nisibis	14	40	1	0
	Nicephorium	14	26	0	54
Babylonia	Lambana	14	30	1	10
	Seleucia	14	29	1	15
	Babylon	14	25	1	15
	Barsita	14	20	1	3
	Orchoa	14	14	1	3
	Teredoni	14	5	1	20

Kk 3

TAB

λης **Π** μεταξὺ Εὐφράτου καὶ τοῦ Τίγριδος,
 ὡς Μισσοποταμίαν ἱκανοῦσι. τὰ δὲ ἑωθινὰ
 τῆς Μηδίας συνάψαι τὴν μεγάλην, ἢ τὴν Ἀτρο-
 πατίαν. Προσέρχεται δὲ ὅτι τὰ ὑποκείμε-
 να **Π** Κασπίας θαλάσσης ὅσον τὰ τοῦ Παρ-
 χαοδρα, καὶ Ἀλβανοί, ἢ Ἰβηρες, καὶ ὁ Καύ-
 κασος ἐγκυκλούμενος τὰ ἔδρα ταῦτα, καὶ
 συνάψαι τοῖς Ἀρμενίοις, συνάψαι δὲ
 ἢ τοῖς Μοχικοῖς ὅροις, ἢ Κολχικοῖς μέχρι
 τῶν ἱκανομένων Τιβαρηνῶν. Ἀπὸ δὲ τῆς
 ἰστίρας ταῦτα ὅτι τὰ ἔδρα, ἢ ὁ Παρνα-
 κος, καὶ ὁ Κυδίσκος μέχρι **Π** μικρῆς Ἀρμενί-
 ας, ἢ **Π** τοῦ Εὐφράτου ποταμίας, ἢ διὰ γὰρ
 τὴν Ἀρμενίαν ἀπὸ **Π** Καππαδοκίας, ἢ **Π**
 Κομμαγηνῆς. Ὁ γὰρ Εὐφράτης ἀπὸ **Π** βο-
 ραίου πλεονεχῆς τοῦ Ταύρου πᾶς ἀρχὰς ἔχων,
 τὸ μὲν πρῶτον ῥεῖ πρὸς δύσιν ὅσα **Π** Ἀρμε-
 νίας εἴτ' ὑπερβαίνει πρὸς νότον καὶ διακρίνει
 τὸν Ταύρον, μεταξὺ τῶν Ἀρμενίων τε, καὶ
 Καππαδοκῶν καὶ Κομμαγηνῶν. ἐκ πρὸς
 δ' ἔξω, καὶ γηρόμενος ὑπὸ τῇ Συρίαν ὑπερ-
 βαίνει πρὸς χειμῶνας ἀνατολὰς μέχρι Βα-
 βυλῶν, καὶ ποιεῖ τὴν Μισσοποταμίαν πρὸς
 τὸν Τίγριν. ἀμφότεροι δὲ τελευτῶσιν εἰς
 τὸν Περσικὸν κόλπον. Τὰ μὲν δὲ κύκλω
 ταῦτα, ὁρενὰ χροῖντι πάντα καὶ τραχέα,
 πάλιν τῶν πρὸς τὴν Μηδίαν ἐκκλιμένων ὀ-
 λίων. Πάλιν ἡ τοῦ λεχθέντος Ταύρου τὴν
 ἀρχὴν λαμβάνοντος ἀπὸ **Π** ποταμίας τῶν
 Κομμαγηνῶν καὶ τῶν Μελιτινῶν, ὡς Εὐ-
 φράτης ποιεῖ, μάλιστα μὲν ὅτι τὸ ὑποκείμε-
 να ὅρος τῶν ἐν τῇ Μισσοποταμίᾳ μυγδο-
 νων ἐκ νότον, γνοῖς ἢ Νισίβιδος ὅριον. ἐκ δὲ τῇ
 προσερχόμενῳ μὲν Σωφρῶνι καὶ ταῦτα, μετα-
 ξὺν τῇ τῇ Μασίῳ, ἢ τῇ Ἀντιταύρου. οὗτος
 ἀπὸ τοῦ Εὐφράτου, ἢ τοῦ Ταύρου τὴν ἀρ-
 χὴν λαβὼν, τελευτᾷ πρὸς τὰ ἑσπέρια **Π** Ἀρμε-
 νίας, ἀπολαμβάνων μὲν τὴν Σωφρῶνιν.
 Ἐκδοκίου δὲ μέρους ἔχων τὴν Ἀκισίαν, καὶ
 μεταξὺ ἱερουζαλὴμ τοῦ Ταύρου τε, ἢ τοῦ
 Εὐφράτου Μισσοποταμίας, πρὶν ἢ καμψῆναι
 αὐτὴν ὑπὸ νότον. Βασίλειον ἢ **Π** Σωφρῶνις
 Καρχαθιόκορος. τοῦ δὲ Μασίου ὑπερβαί-
 νει πολὺ πρὸς ἑσπέρια τὴν Γοργυλινὴν
 ὁ Νισφάτης, εἴτ' ὁ Ἀβός, ἀφ' οὗ ἢ ὁ Εὐφρά-
 τος ῥεῖ καὶ ὁ Ἀράξης, ὁ δὲ πρὸς δύσιν, ὁ δὲ
 πρὸς ἀνατολὰς, εἰδ' ὁ Νισβάρος μέχρι **Π** Μη-
 δίας παραπίπτει. Ὁ Μοῦν Εὐφράτης ἔρχε-
 ται ἐν πρόπον ῥεῖ. Ὁ δὲ Ἀράξης πρὸς πᾶς ἀ-
 νατολὰς γνοῖς μέχρι **Π** Ἀτροπατίνης,
 καμψῆναι πρὸς δύσιν καὶ πρὸς ἀρκτους. καὶ πα-
 ρέρχεται τὴν Ἀζαράν πρὸς εἴτ' Ἀρσάκην πό-
 λιν Ἀρμενίων. ὑπερβαίνει δὲ τὴν Ἀρσάκην πεδίον, πρὸς τὸ Κασπικὸν πέλαγος. Ἐν αὐτῇ ἢ τῇ Ἀρμενίᾳ
 πολλὰ

qui à tota eas regione dirimit quæ inter flui-
 os Euphratem & Tigrim intercepta, inde
 Mesopotamiam nomen gerit. Orientalia Me-
 diam attingunt cum magnam tum Atropa-
 tenam. Versus septentrionem sunt montes
 qui Caspio imminent mari Parachoatritum
 Albani, Iberi, & Caucasus circumdans illas
 gentes, Armeniamque attingens, cumque Mo-
 lichicis etiam coiens, & Colchicis, usque ad
 eos qui Tibareni dicuntur. Ab occasu cum
 istæ sunt gentes, tum Paryadres mons, & Cy-
 dises usque ad Armeniam minorem, & Eu-
 phratis alueum, quo Armenia a Cappado-
 cia & Commagena distinguitur. Etenim Eu-
 phrates in septentrionali latere Tauri scatur-
 riens, ab initio uersus ortum fluit per Arme-
 niam, deinde ad austrum se conuertens, Tau-
 rum secatur inter Armeniam, Cappadociam,
 & Commagenam. inde se prius uersus, ubi in
 Assyriam uenit, flectit sese uersus hybernium
 ortum, usque ad Babylonem, & cum Tigri
 coniunctus Mesopotamiam includit. ambo
 autem in Persicum deferuntur sinum. Om-
 nia hæc in orbem Armeniæ circumposita;
 montosa ferè sunt & aspera: demtisque quæ
 aliquantum ad Mediam inclinant. Rursum
 si a Tauro initium sumas ab ea parte quæ trans
 fluium Euphratem opposita est Comma-
 genæ & Melitenæ: Masius mons est, immi-
 nens superne Mygdonibus in Mesopotamia
 uersus Austrum sitis, in quibus est Nisibis.
 Septentrionem uersus Sophena est, Masi-
 um inter Antitaurum. qui ab Euphrate &
 Tauro initium fumens, in partes Armeniæ
 orientales desinit, mediane transiens Sophe-
 nam: & ab altera parte Acilisenam habens,

*Vide Tab. Asia
 Ptol 3.*

ille ad Mesopotamiam uersus meridiem sese
 conuertit. Regia Sophenes est Carcathio-
 certa. Supra Masius longe uersus orien-
 tem iuxta Gorgodylenam Niphates est: de-
 inde Abus, unde Euphrates Araxesque prola-
 buntur, uersus occasum alter, alter uersus or-
 tum. deinde Nibarus usque ad Mediam por-
 rigitur. Diximus de Euphratis fluxu. Ara-
 xes uersus ortum latus usque ad Atropate-
 nam, ad occasum deinde & septentriones
 inclinat. ac primum Azaram præterfluit, de-
 inde Artaxata Armeniæ urbem: post per A-
 raxenum campum in Caspium effunditur
 mare. In ipsa autem Armenia multi sunt mō-

Araxii.

tes
 πολλὰ

tes, multæ montanæ planicies, in quibus ne
uitis quidem facile nascatur. Multæ etiam
conualles, aliæ mediocriter, aliæ admodum
uberes. de quarum numero sunt Araxenicam
pi, per quos Araxes labens ad extrema Al-
bania in Caspium mare se effundit. ac po-
stea Sacassena, ipsa etiam Albaniam attingens,
& Cyrum fluuium. Sequitur Gogare-
na. Tota enim hæc regio frugibus & arbori-
bus abundat mansuetis, itemque semper ul-
rentibus. oleæ etiam ferax est. His adnume-
ra Phanenam Armeniæ prouinciæ, & Co-
misfenam, & Orchistenam, quæ plurimum
piæbet equestratum. 18 Chorzena & Camby-
sena maximè sunt sitæ uersus septentrionem,
ideoque etiã niuosissimæ, pertinentes ad Cau-
si montana, Iberiamque, & Colchidem. ferunt
ibi intraiectu montium totos comitatus in-
terdum niuib. montanis absorberi, si quan-
do uinxit uehementius. & ad hæc pericula
sustinenda uiatores habere baculos, quos in-
superficiem erigant: ut & respirare possint,
& suum casum aduentantibus significare. &
quidem eos auxilium consequi, effodi, atque
saluti restituui. Tradunt etiam in niue glebas
coire cauas intus, aquam utilem tanquam in
tunica continentes. & animalcula quoque
in ijs nasci, quæ uermes Apollonidæ uocan-
tur, colæ Theophanis. in istis autem bonam
aquam contineri, quæ scissis circum tunicis
bibatur. ortum animalculorum talem conij-
ciunt, qualis est culicum in metallis è flam-
ma & fauilla. Memoriam proditum est Arme-
niam, cum olim fuisset parua, auctam fuisse
Artaxiæ & Thariadæ opera. Hos, cum antè
fuissent duces militiæ apud Antiochum Ma-
gnum, illo deuictio ipsos regnum tenuisse, al-
terum Sophenæ, Acilisfenæ, & Odomanti-
dus, alterum circa Artaxata: & Armeniam
auxisse, cum portiones circumiacentium di-
tionum ad se raperent. Medis ademisse Ca-
spianam, Phauniten, & Basoropedam. Iberis
quæ ad montes Paryadri & Chorzenam at-
que Gogarenam, quæ est trans Cyrum. Cha-
lybibus & Mosynœcis Parenetam, & Xer-
xenam quæ sunt paruæ Armeniæ confines,
eiusque partes. Cataonibus Acilisfenam &
quod est ad Antitaurum regionis. Syris Ta-
moniten. ita ut eadem omnes utantur lingua.
Vrbes Armeniæ sunt Artaxata, quæ et Artaxia
sata uocant, cõditã Artaxi regi ab Annibale,

Nix. qui utri-
que. πόλις δ' ὤσιν Ἀρμενίας, Ἀρτάφατά τι, ὡς καὶ

πολλὰ μὲν ὄρη, πολλὰ δὲ ὄροπίδια, ὅς τις
οὐδ' ἀμπλαθὺν φύνται ῥαδίως. πολλοὶ δὲ
αὐλῶνδαι, οἱ μὲν μέγας, οἱ δὲ καὶ σφόδρα θυ-
δαίμονες. καὶ ἀπὸ τοῦ Ἀραξίου ποταμοῦ
δὲ οὐδ' Ἀράξιος ποταμὸς ῥέων ἐς τὰ ἄκρα
τῆς Ἀλβανίας, ὅς τις τῶν κατωτέρω ἐμπιπῶν
λαοὶ καὶ μεταπύματα ἢ Σακασσῶν, καὶ
αὐτὰ τῇ Ἀλβανίᾳ πρόχεται καὶ τῷ Κύρῳ
ποταμῷ. ἃ δ' ἢ Γωγαρινῶν. ῥαγε γὰρ ὁ γῶ-
γα αὐτὸν ἱερπεῖς τι, καὶ τοῖς ἡμέτεροις ὀνό-
μασι, καὶ τοῖς κεφαλῇσι πληθύνει. φέρει δὲ
καὶ ἱλαίας. ἐπὶ δὲ καὶ ὁ θαννὸν τῆς Ἀρμενίας
ἐπαρχία. καὶ ἡ Κωμισσῶν, καὶ ὀρχιστῶν πᾶσι
ἐπὶ πλείονα παρίχεται. ἡ δὲ Χορζηνῶν, καὶ
Καμβυσῶν πῶς βορῶνται αὐτοῖς, καὶ το-
φοβόλοι μέγιστα, συνάπθουσαι τοῖς κα-
καστοῖς ὄρεσι, καὶ τῇ ἰβηρίᾳ, καὶ τῇ κολ-
χίδι ὅπου φασὶ κατὰ ὑπερβολὰς τῶν ὄρων
πολλὰς, καὶ σιωπῆς ὅλας τῶν ὄρων ὅτι
τῇ χιόνι καταπίπτει, νιφί τῶν γινόμενων
ὡς πλείον. ἔχον δὲ καὶ βακχείας πῶς αὐ-
τῶν τοῖς κινδύνους παρίστανται ὅς τις
ὠθηθῆναι, αἰσπτοῦς τι χεῖρ, καὶ τῷ θε-
μῶν τοῖς ὑποῦσι, ὅς τις βορῆας τυγ-
χάναι, ἀπορῆναι, καὶ σῶζεσθαι. ἔρ δὲ τῇ
χιόνι βόλους πᾶν γινώσκει φασὶ κοίλας, πῶς
ἐχούσας χεῖρ ὑδὸρ, ὅς τις χιτῶν. καὶ τὰ
ζῶα δὲ, ὅς τις τῇ γῆναι αὐτῶν. καὶ δὲ σκύλα-
κας Ἀπολλωνίδης, θιφαῖς δὲ θρίπτες. καὶ
τοῖς τοῖς ἀπολαμβάνει χεῖρ ὑδὸρ, πῶς
εἰς χιτῶν δὲ τῶν χιτῶν πῶς αὐτῶν. τῶν
δὲ γῆναι τῶν ζῶων τοῖς αὐτῶν ἐκείνουσι,
οἷον τῶν τῶν ἡνὶ πᾶσι τῇ γῆναι πῶς αὐ-
τοῖς φλογός, καὶ τῶν οὐρανῶν. ἰστροῦσι δὲ
τῶν Ἀρμενίων μικρὰν πρότορον οὐσαν αὐ-
φινδῶναι δὲ τῶν πᾶσι Ἀρτάφια, καὶ θασί-
δῶν οἱ πρότορον ἄλλαν Ἀντίχου τοῦ μα-
γῶλου στρατηγοῦ βασιλεύσαντος δ' ὅς τις
μετὰ τῶν ἡνὶ πᾶσι ἦσαν, ὅς τις, τῇ Σαφῶν
καὶ τῇ Ἀμισσῶν καὶ ὀρχιστῶν, καὶ
ἐκ τῶν πᾶσι, ὅς τις, τῇ πᾶσι Ἀρτάφατα, συν-
πῆσαν, ἐκ τῶν πᾶσι καὶ τῶν ἡνὶ πᾶσι
τιμολοῖ, μὲν ἢ καὶ τῶν μὲν τῶν τῇ κα-
σσιανῶν καὶ θαννῶν, καὶ βασυρεπίδαν
ἰβηρίαν δὲ τῶν τῇ παρὰ τῶν παρὰ τοῦ
ὄρου, καὶ τῇ Χορζηνῶν καὶ Γωγαρινῶν,
πῶς αὐτῶν τῇ Κύρου. Καλύναν δὲ, καὶ
μοσιωσίαν παρὰ τῇ τῇ, καὶ ἔρφην, καὶ
τῇ μικρῇ Ἀρμενίᾳ δὲ ὁμοῖα, καὶ μὲν αὐ-
τῆς δὲ, καὶ καταόνων δὲ Ἀκισσινῶν, καὶ
τῶν πᾶσι τῶν Ἀντίταυρον. Σύρον δὲ τα-
μωνίτῳ, ὅς τις πάντας ὁμογλώσσους ἢ
Ἀρτάφιατα καλοῦσιν, Ἀντίβα ἐπὶ τῇ
τῇ Ἀρ-

Perfarum reges solebant. & Armeniæ Satrapa Perſæ quorannis xx millia pullorum mittebat e Mithracinis. Artavaſdes Antonio præter alium equitatum, grauis etiam armaturæ (.caraphractos.) equorum turmam ſex millia continentem & inſtructam monſtrauit, cum unâ cum eo in Mediâ irrupit. Hûc equitatum non Medi modò, & Armeni ſtudiosè tenuerunt, ſed Albani etiam. nam & hi caraphractis utuntur. Opulentiam regionis ac potentiam inde licet æſtimare, quòd Pompeius, cum Tigrani patri Artavaſdæ indiſſet argenti talenta 100 000, ſtatim in exercitum Romanum diſtribuit, militibus in caput CL denarios, centurionum unicuique 000, tribunis militum ſingulis talentum. Magnitudo Armeniæ à Theophane ſic deſcribitur. Longitudo à ſi hænorum c, latitudo dupla: ſcæno ſtadia xl continente. In qua re modum ille exceſſit. Verò propius eſt, ea poſita, quam is adſignauit, longitudine, latitudinem ſtatuerem ſemiſſem eius, aut etiam aliquid minus. Dictum eſt de Armeniæ ingenio & opibus. Quod ad antiquitatem gentis attinet, talis fertur narratio. Armenus Armenio oriundus, Theſſaliæ oppido, ſito inter Pheras & Lariffam, quæ eſt ad Bœbeidem lacû ſi ut diximus: Iſoni expeditionis in Armeniam comitem ſe præbuit. Ab hoc nomen habere Armeniam affirmât Cyriſilus Pharſalius, & Medius Lariffæus, qui caſtra Alexândri ſunt ſecuti. qui cum Armeno fuerunt, eorum alios ſedes poſuiſſe in Aciliſena, quæ antè ſub Sophena fuerat: alios in Syſpiritide, uſque ad Calachenam, & Adiabenam, quæ extra fines eſt Armeniæ. Quin & Armeniacam uestem, Theſſalicam eſſe aiunt: ut ſunt demiffæ tunicæ, quas Aetolicas in Tragœdijs appellant, & cingunt circa pectus, & ephaptidas, ſeu humeralia. quòd etiam Tragœdi imitati eſſent Theſſalos: nam adſciticio tali aliquo ornatu indigebant. Theſſali autem maximè proluxa ſtola utentes, (.ut probabile eſt, quòd omnium Græcorum maximè ſint ſeptentrionales, & frigidiffima incolât loca.) commodiſſimam imitandi occaſionem præbuerunt. ſed & hiſtrionum apparatus in effingendo, & rei equeſtris ſtudio, Theſſalica eſſe aiunt his ſimiliter & Medis. Porro Iſonis expeditioni teſtimonium perhibent Iſonis ſacella, quorum quædam reguli euerterunt: ut & Parmenio templum Iſonis quod erat Abde-

γίνονται, οἱς πόροι πόροι βασιλεὺς ἐχόντο. καὶ ὁ Σατραπὺς τῆς Ἀρμενίας τὸν Περσὶ κατ' ἐπὶ δισμυρίους τάλους τοῖς μισθρακίνοις ἐπέμπευ. Ἀρταβαſδὸς δὲ ἄνθρωπος ἰσχυρὸς τῆς ἄλλης ἰππείας αὐτῶν τὴν καταφρακτορὶ ἐφακιχιλίαν ἰππων ἐκτάφας ἐπέδραφεν οὐκ αὖς τῆς μεδίας γήβαλι σὺν αὐτῷ. Ταύτης δὲ τῆς ἰππείας, οὐ μᾶλλον μόνοι, καὶ Ἀρμένιοι ζήλωταί γε γόνασι, καὶ καὶ Ἀλβανοί. καὶ γὰρ ἐκείνοι καταφρακτορὶ χῶνται. τοῦ δὲ πλοῦτος, καὶ τῆς χώρας τῆς διωαμίας, συμπεῖον ὁ συμπεῖον, ὅτι πομπὴς Τηγεῶν τῶν πατρὶ τῶν Ἀρταβαſδῶν, τὰ λαυτὰ ὑπὸ γράφαις ἐφακιχιλία ἀργυρίων, διγήμεν αὐτῶν ταῖς διωαμίσι τῶν Ῥωμαίων, στρατῶν τῆς κατ' αὐτοὺς πομπῆς καταφρακτορὶ καὶ ἐκείνους, ἐκατοντάρχη διχιλίας, ἐπὶ γὰρ δὲ, καὶ χιλιάρχους τὰ λαυτὰ. μή μὲν δὲ τῆς χώρας θεοφάνους ἀποδιδόσιν, ὑπὸ τῆς χιλιάρχου ἐκείνους, μή μὲν δὲ διπλοῖον πηδῆς, τὴν χοῖνον τε περὶ ἀκρόντα ἐκείνους πηδῆς ὑπερβολῶν δὲ εἰρηκῶν. ἐχρηστέον δὲ τῆς ἀλλοθείας, μή μὲν μὲν διδοῖν τὸ ὑπὸ ἐκείνου λεχθῆν, ὑπὸ δὲ τὸ ἡμῶν ἢ μικρὸ πλῆθος. ἢ δὲ ἡ φύσις τῆς Ἀρμενίας, ὅτι δύναμις ποικίλη. Ἀρχαιολογία δὲ τις δὲ πρὸς τὸ ἴδιον ποικίλη. Ἀρμένιος δὲ Ἀρμένιος πόλις ἐστὶν Ἀλλικῆς, ἢ καὶ ταῖς μεταξὺ πόλεων καὶ Λακίονος ὑπὸ τῆς βοίβης, κατὰ πόρρον τὴν νηρέα τὴν ἰάσονι δὲ τῆς Ἀρμενίας. τὰ τε φασὶν ἐπὶ πάντων τῆς Ἀρμενίας οἱ πόδες κύνεσσι τὸν φασὶν ἰόν, ὅτι μᾶλλον τὸν λακίονος αἰών, αὐτοὺς συνστρατοῦντος Ἀλεξάνδρου. τὰ δὲ μετὰ τῶν Ἀρμενίων, αὐτοὺς μὲν τὴν Ἀλλικίαν ὡς ἰκῆσαι τὴν ὑπὸ τῆς Σωφλῶντος πρότερον ἔσαν, αὐτοὺς δὲ τῆς Συναίρεϊδος, ὡς τῆς Καλαχῶντος, ὅτι Ἀλβανῶντος ἔξω τῆς Ἀρμενίας τὸν ὄρεον. καὶ τῆς ἐδῆς τῆς Ἀρμενίας τὴν, ἐπὶ Ἀλλικῆς φασὶν, οἷον αὐτοὺς χιτῶνας ὅτι καλῶσι Αἰτωλικὰς γὲν ταῖς ἴσας γαδίαις. ὅτι ζωννύσι ποδὶ τὰ εἶδη, ὅτι ἐφαπτίδας ὡς καὶ τῶν τραγῶδων μιμησάμενους αὐτοὺς διπλοῦς. ἰδὲ μὲν γὰρ αὐτοῖς ὑπὸ τῶν κόσμων διδοῖν ἴσας. οἱ δὲ διπλοῖοι μάλιστα βαρυπολὺν τὸν ὡς αἰεὶς. ὅτι τὸ καὶ τῶν ἐπὶ ἑλάνων βορροτάτες καὶ ψυχροτάτες ἐκείνους τόπους, αὐτοὺς εὐοτάτω τῶν ἐχόντων μίμους. τὴν τῶν ὑποκειμένων δὲ διασκύβω γὲν τοῖς ἀνακλάσκειν, καὶ τὸν τῆς ἰππικῆς ζήλον φασὶν ἐπὶ Ἀλλικῆς. ὅτι τούτοις ὁμοίως καὶ μάλιστα. τὴν δὲ ἰάσονι στρατῶν τὰ ἰάσονια μαρτυρεῖ, ὅτι ἴνα οἱ διωαμίας κατὰ σκαφῶν πρὸς ἀπλοῖως ὡς πρὸ τὸν γὲν ἀβδύρ-
ροισ

Antiquitates
Armenia.

ρεις νῦν τὸ ἰκόνθ' Ἀρμενίων. τ' ἢ Ἀρ-
 βίω λεληθῆναι νομίζουσι καὶ τ' ὁμοίωτα τ' ἢ
 πῶς τ' πλῆθος ὑπὸ τ' ποδὶ τ' Ἀρμενίων, ὅμοι-
 ούτως ἐκάνθη. καλὰ δὲ γὰρ Ἀρβίω (κακὰ δὲ),
 ὅσα τὸ ἀπὸρῆσαι τ' ὅσων ἀπὸ τῶ Ὀλύμπου
 ῥήσαντα τὰ Τιμπη. Ἐπὶ τὸν γὰρ Ἀρμενίας ἀπὸ
 τῶν ὄρων καταβαίντα, πλατυύνει φασὶ τὸ
 πελαγίον. Ἐπιλαγίζην γὰρ τοὺς ὑποκλιμένους
 πεδίους ἐκ ἔχοντα διεξοδῶν. Ἰάβονα ἢ μιν-
 σάμνον τὰ Τιμπη, ποιῆσαι τ' ὁμοίωτα, ὅ-
 σως κατὰ ἡμεῖς τὸ ὑδὲς εἰς τ' κασσί-
 αο θάλασσαν. ἐκ τ' τῶν γυνωδῶν τὸ Ἀρ-
 βίον πεδίον, δ' ἂν συμβαίνει ῥέων ὑπὸ τ'
 καταρρέοντι ὁ ποταμός. ὅτ' ἢ ἔν' ὁ λό-
 γος ποδὶ τῶ Ἀρβίω ποταμῷ λεγόμενος ἐκ
 πτωθῶν. ὁ δὲ Ἡροδοτὸς, ἂν πάντων φασὶ
 γὰρ ἐκ μαζιανῶν αὐτὸν ῥέοντα, οὗς τιτάρ-
 κωκα ποταμὸς χιλιῶν, μετὰ τ' ἢ Σκύθας καὶ
 Βακτρίαν. Ἐκ καλιδόνης ἢ κολυθόσφιν αὐ-
 τῷ. λεγόντ' ἢ καὶ τ' λίβανων λίαν, οἱ ἢ, πλὴν
 οὐκ ἴσταν οἰκῆσαι, οἱ δ' ὑπὸ τῶν Ἀρμενίων
 ὑπὲρ τ' Ἀβον, Ἐτ' ἰμβάρον. μέρος δ' ἔστι τῶ
 ταύτης ταύτης, ὅμοι' Ἀβον ἔχοντες ὅτι τ' ὁ δ' ἂν
 ῥίς εἰς ἑλδῶνα φέρουσιν ἄρα τ' τ' Βάρι-
 ον. φασὶ ἢ Ἐθρακὸν ἰνὰς οὐκ ἔ-
 βαρύνοντες Σακραπῆρας οἶον. λεφαλοτό-
 μως, οἰκῆσαι ὑπὲρ τ' Ἀρμενίας, πλησίον Γα-
 ρανίων καὶ μηδῶν θηελῶδες αὐθρόπας καὶ
 ἐπὶ τῶν, ὅρῶν ποταμὸς τι καὶ ἀρκι-
 φαλίας. ὅτ' ἢ γὰρ διηλῶσι οἱ Σακραπῆραι. ἔ-
 ροντ' ἢ καὶ τὰ περὶ τ' μηδῶν γὰρ πῶς. μηδῶ-
 νος. ὅτ' ἢ ἐκ τῶν πάντων ἐκάλουσι καὶ αὐ-
 τῶν καὶ Ἀρμενίας, συγγράς πῶς τοῖς οἰ-
 ταλοῖς εἶναι, τοῖς ἀπὸ Γαλῶν καὶ μηδῶν. ὁ ἢ
 δὲ πελαγίος λόγος ὅτ' ἢ. ὅτ' τῶν νῦν τι-
 ρος καὶ ἢ πόρος οὗς τὸ ἰφεινὸς μὲν καὶ ἂν
 μᾶλλον γὰρ λεφαλίαν πρίποι αὐτὸν μὲν ὅ-
 τ' ἢ καὶ τὰ κατὰ τὸν τ' Ἀρμενίαν πό-
 ρος καὶ μακιδόνων, μετὰ ταῦτα οἱ πλὴν συνέ-
 αν ἔχοντες καὶ τ' μηδῶν. τιλοτύοις ὑπὸ
 γὰρ Ὀρόντος ἀπόροισι ὕδαρτα τ' ἢ τὰ πό-
 ρος ὡς. αὐτὸ ὑπὸ τ' κηλῶν τ' μεγάλων
 ταύρων. τ' πῶς Ῥωμαῖος πολυμάχανος δι-
 ρίβος δὲ καὶ Ἀρταξίς τε Ἐξασπίανος, καὶ
 ἔρχοντο τ' βασιλίας ὑπὸ τ' πῶς. ἡπὶ
 θῶν δ' ἰκάνη πῶς διέμνη Ῥωμαῖοις κατ'
 αὐτὸν ἰτάλην βασιλῆος πῶς ἀγορεύθης.
 τ' ἢ ἔν' Ἀρταξίς Τιγράνους ὡς ἀπόροισι. καὶ
 αὐτὸ τ' ἰδίως λεγομένη Ἀρμενίαν. αὐτὸ δ'
 ὡς πῶς, τῶν τε μηδῶν καὶ Ἀλβανῶν καὶ
 Ἰβηρσι μὲν καὶ Κολχίδος καὶ τ' ἡπὶ τῶ ἑξῆς
 κατὰ πῶς. τὸ ἢ Ζασπίανος ὁ Σακρα-
 νὸς Ἀρταξίς ἔχων τὰ νότια μέρος, καὶ τῶν
 τὰ πῶς

ris. Araxem porro existimant appellatum ab Armeno ob similitudinem cum Peneo eodem nomine . nam & Peneum Araxis nomen reperisse , quod Ossam ab Olympo abruptisset & per Tempe se proripuisset . Ita Araxen quoque in Armenia à montibus delapsum antiquitus aiunt in latum se effudisse , inq̃ subiectis stagnasse campis , cum nullum haberet exitum . Iasonem autem Tempe imitatum , meatum aperuisse cauum , per quem nũc aqua in Caspium mare se præcipitat . exinde Araxenum campum directum fuisse , per quem Araxes ad catarractas fertur . Hæc de Araxe narratio habet aliquid probabilitatis . Herodoti non item . is eum à Marianis fluentem , in XL scindi fluuios , & Scythas à Bactrianis diuidere . quem tamen etiam Callisthenes secutus est . Dicitur etiam quosdam Aenianum partim Vitiam cõdidisse , partim supra Armenios consedisse ad Abum & Imbarum . hi montes , Tauri sunt portiones . & Abus prope uiam est qua ad Ecbatana itur , præter Bandis templum . Ferunt etiam Thracas quosdam , cognomento Saraparas , hoc est capitum amputatores , supra Armeniam habitare ; prope Guranios & Medos , feroces homines , & contumaces , montanos , qui crura & capita hominibus solerent præcidere . id enim uox Saraparæ significat . De Medea in Mediæ descriptione dictum est . Ex his ergo omnibus coniiciunt , tã Armenios quam Medos cognatos esse quodammodo Thes-salis , qui ab Iasone & Medea descenderunt . atque hæc est uerus narratio . Recentior , & à Persis incipiens atq̃ ad nos usque pertinens ; in summa ut commemoretur conuenit . Armeniam possederunt Persæ : inde Macedones : post qui Syriam & Mediam obtinuerũt . Horum ultimus fuit Hydarnis è septem Persarum proceribus unius de Posteritate Orontes . Postmodò ab Antiochi Magni , eius qui contra Romanos bellum gessit , ducibus diuisa est in duas partes ; Artaxij & Zadræ . atque hi regis permisso imperauerũt . uictò eo , Romanis se dediderunt , & ab ijs reges sunt appellati . Ab Artaxio prognatus fuit Tigranes , posseditq̃ eam quæ propriè dicitur Armeniam , contiguam Mediæ , Albanix Iberix , & pertinentem usque ad Colchidem atque Cappadociam ad Euxinum mare sitam . A Zariadre ortus fuit Artanes Sophenus , austrinas partes , & quæ de his ma-

Arce.

Sub finem 2

Li già

IN LIBRUM VNDECIMVM INTER

PRETIS ANNOTATIONES.

Dortum porrectus.]

Pro τετραπεδιον lego τετρα-
μεδιον. μοχλον δ' ασις
ex epitomis. τα μεν πλεονε-
χοντα.] πλεονεχοντα pu-
10.

2 Adiecit autem.]

Quis alicui? Locus non est integer. uidetur autem ad
Posidonium referri. Φεροντας scripsi, ut sententia ap-
paret.

3 Alia est.] Haud dubie haec τα κατὰ τὴν Ἀ-
σιαν, mendum habent, de Sindica constat ex Ptolem.
tab. 2. Asiae. Plinio 6. 5. et Stephano etiam. Fortasse
Sarmaticae Asiaticae mentio facta fuit. Στενα etiam
Phithiophagorum, angustius, non noui, itaque gentem
sertere malui.

4 Vicinum Heracleo.] Hoc quidem in Tau-
rica Cherroneso ponit Ptolemæus in 11. Asiae tabu-
la. Parthenium uero et quae sequuntur. Bospori sunt,
de quo non dubitandum arbitror. itaque locus integer
non est. Sententiam puto esse. Myrmecium uicinum est
Heracleo siue Herculeo. Cat. rium ab Achilleo sequitur
Parthenium. idq; secutus sum.

5 Pagus et portus.] Pro νόμῳ reposui νόμῳ, quod
et uetus interpres est secutus, et Aldus habet.

6 Charus fluius.] Confusa haec sunt pro Ἰό-
χαρῳ legi Ἰούχαρῳ, forte est Charistus Ptolemæi.
sepe enim dissentiunt hi duo in situ assignando. Soanes,
non Pōanes scribendum, liquet ex epitomis et Ste-
phano.

7 Quatuor.] In Greco καὶ δὲ κατὰ est, ut non
quatuor sed XIII sint. sed quatuor duntaxat recen-
sentur. Sed et in Albania multa non coherens. ego in-
uertendo secutus sum sensum. Πέντε καὶ ἑξήκοντα
et.] Puto per parenthesis in hac dici, et ἑξήκοντα de-
λετο ex-
φεροντα scriptum. Homericæ ex Homero correxi de
uita Cyclopica.

8 Ἀνὰ χῶρον ἐκ τῷ Ὠκεανῷ.] Hæc uerba hoc
uidentur innuere, ex Oceano sinum hunc effundi,
quod falsissimum esse constat, quantumuis Strabonis
fuisse etate creditum liquet. Nam infra etiam ait, Cas-
pium mare ab Oceano impleri. Supra multa correxi
in Greco ex coniectura, cuius ratio est uersione et ipsa
grammatica repeti potest. Hic autem pro Clusij Cadu-
sios ex ipsa re correxissim, etsi epitoma me destituisset,
quarum mendum in uoce Ἀγίακων uel Stephanum tol-
lere possit. Mox de Cadusijs ipse Strabo.

9 Parni.] Parni infra, et Ptolemæo 6. 10. itaque et
ante et abiecti. Quintios autem et Vitiam non dubito
esse mēdosa uocabula. tametsi hoc infra repetitur. Con-
fer tertiam Asiae tabulam apud Ptolemæum. pro Νάξῳ
lego cum Stephano ἐν Ἀνακράκῳ. Etsi locus est

heic lacer. Γάγισον.] Fortè uoluit intelligi παραλ-
λῶλον. Sed res non planè respondet. Γάλαξος ἑλ-
scribuntur, rectius hoc, ut è Stephano coniectio.

10 Parachoatras.] Ptolem. in tabula V. Asiae
Παραχόατρον uocat lib. 6. cap. 4. et 6. Vide illam tabu-
lam, et septimam supra posita, ut intelligas hunc lo-
cum.

11 Post Hyrcanos.] Deest μετὰ puto aut
ὑπὸ respexi ad alios de his dicta.

12 Alterum sapientum.] Συγγενῶν hic in-
culcatum est, forte pro σφῶν. Sed quæ sequuntur uer-
ba de Arla et Martyana, utrum ad Parthiam, an uero
extrita libriorū uitio digressionē. ad Ariam descriptio
nē, et huius ipsius aliqua parte, ad Ariam pertinet. Hoc
quidem puto. Nā certè ista ἡ ἡμεῖς δὲ αὐτὰ et.
perspicue de Aria sunt, cuius hoc nomine fluuium et
Ptolem. nouit, et Plinius 6. 23. mascul. gen. et hic in-
fra Strabo protulit. Quid de reliquis senserim, uersio
maxe ostendit. Certè Margianam mallem quam Bactria-
nam legere, et ἀπὲρ καὶ δὲ τῆς Ἰνδοῦ. Ptolemæo
hic cum Strabone planè non conuenit, causa in promptu
est, ne quæ Strabo delinulauit diffensionem scriptorum.
tamen probabil. Ptolemæum meliores secutus, et
certius omnia habuisse cognita.

13 Alij XXX.] Ἰέρη: ἡμεῖς οὖν, CCC. liquidò fal-
sum. Herodotus libro 11, et lib. VI. parasangam diser-
tè pronunciat stadia habere XXX. quem secutus sum.
Ἰμαθῶν supra, heic Ἰμαθῶν scribitur pro Ἰμαθῶν. ὅτι
ἔστι.] ὅτι ἔστι lego. τὸ μὲν οὖν ὑφ' αὐτοῦ τῷ Ὠκε-
ανῷ.] Fortè τὸ Ὠκεανῷ.

14 Ad Tamarum.] Vox nihil huc faciens. Bu-
ripid. uersus apparet esse ex Cresphonte: Vide Cic. sine
Tuscul. I. et Stobæum serm. CXIX. ex quo, et Plutar.
sine de audendis poetis mendum correxi. Themistocle
apud Stobæum ineptè legitur. Σίγιννοι.] Si rectè sic
legitur, nomē est gentis barbaræ. οὐκ οὐκ ὅτι pro Ἰνδοῦ
ἔστι erat ridiculè. Infra tertiam Asiae partis initio.
Primum de eo.] De quo? Tauro scilicet. Locus est
confusus: Vide diuisionem initio libri propositam, et
ad quintam Asiae tabulam te refer.

15 Ad septentriones.] Νοτιώτατον, maxi-
mè austrinum. Atqui id uerum non est, cum Euphrates
uersus meridiem fluat. et Cilicia longè admodum sit
quam Armenia australior uide tertiam et quartam A-
siae tabulam, adeoq; primam. legi ergo βορειώτατον.
nā Strabo hæc minime ignorauit, et mox ipse τὸ πρὸς
βορρῶν Tauri μέσθῳ dicitur, ubi oritur Euphrates.
Quid rei autem sit Liscana, ignorare me fateor. In epi-
tomis (quæ multo plura habent, quam nos: haud scio
an aliunde corrasa, quod fieri potuit: an uero ex libris
melioribus Strabonis decerpta, quod licet suspicari.)
est Ἀκλίσανη, Aclisena, itidem mihi ignota. infra re-

Et legitur Ἀκίλιονη, Acilifena.

16 Ad Casarem.] Locus manet. scio quid ex historia conijci possit. sed malo alijs hoc liberum facere. infra Κύριος leguntur, & idem mox Καίριος. quod probō, uel Stephani ductu.

17 Nisæi equi.] Epitoma, etiā scripta, Νισαῖοι habent, itemq; Stephanus, ubi ordo litterarum lectionem stabilit. & supra quoq; hoc ipso libro Nisææ Hyrcanie uicina legebatur: fortasse alia. Certē Plin. 6. 25. Nisæam legit Parthiæ adscribens. Ita, & Nisæos equos legit etiam Eustath. in Iliad. 6. 558. & in Dionysium. & apud Plutar. in Pyrrho est Νισαῖοι ἵπποι. itaq; hos sequor cum & infrā sic legitur.

18 Chorzena.] Forte Chotatena Ptolemæi. sed de his uocabulis disputatur in thesauro nostro, seu onomastico Geographico. Non multo post pro ὀρίπας.

repositi ὀρίπας & φιλάλου habent epitomæ. quid enim hic sit πετάλορ. post τ' ἀμισυνῆς lego ἀμισιανῆς.

19 Ad Araxen.] Locus est mutilus. pro ἀρταξιδῆ σάρα, ὅτι habet Stephanus. Artaxam ē Lucullō Plutarchi castigo. Mox Thonitis.] Sic correxi ē Dionysij periegesi, & Eustathio eius interprete ibi.

Est δ' ἡ Λατὰ μέγιστος περὶ τοῦ ὄρους ὁ δασὺ λίμνη, ὄνομα Θωνίτης, pro ὀρταξάνειρ est ὀρταξία apud Eustathium, sed non strum mala.

20 Circa Ninum.] Βερίσιον. περὶ Νίνου legē ex coniectura. Pro Tanaide autem Anaitidem repositū non modō epitomæ, sed etiam Plutarchum & alios secutus scriptores. ipsumq; adeo hoc in libro Strabonem.

FINIS.

STRABONIS RERVM ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩ.

GEOGRAPHICARVM LIBER DVODECIMVS.

ARGVMENTVM.

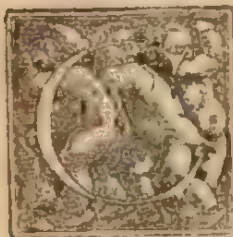
ΓΡΑΦΙΚῆΝ ΒΙΒΛΙΟΝ ΔΩΔΕΚΑΤΟΝ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

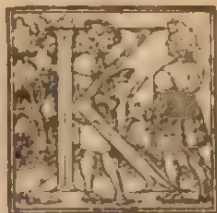
Duodecim reliqua Ponticæ regionis continet, ac deinceps Cappadociam, Galatiam Bithyniam Mysiam, Phrygiam, Maconiam & ante hæc Sinopen ciuitatem Ponticam, & Heracleam, & Amasiā Præterea Isauriam, Lyciam, Pamphiliam, Ciliciā cum insulis, montibus ac fluminibus adiacentibus.

Τὸ δωδέκατον περιέχει τὰ ὑπόλοιπα τῆς Ponticῆς χώρας καὶ ἐστὶν ἡ Καππαδοκία, Γαλατία, Βιθυνία, Μυσία, Φρυγία, Μακρόνια καὶ πρὸ τῆς τῶν Σινωπιδῶν πόλεως Ponticῆς, καὶ Ἡρακλείας καὶ Ἀμασίας. ἐν τῇ Ἰσαυρίᾳ, Λυκίᾳ, Παμφυλίᾳ, Καλινίᾳ. μετὰ τῶν παραναρηνίων, καὶ ὅτι, καὶ ποταμῶν.

Cappadocia di-
uisa.

Appadocia in varias partes diuisa est, & varias experta mutationes. Qui ea dem utuntur lingua, ij maxime sunt. qui definiuntur uersus meridiem Cilicio qui uocatur Tauro: uertus orientem Armenia & Colchide, alijsque interiacentibus gentibus quæ sermone diuerso utuntur: uersus septentrionem Euxino mari usque ad Halys ostia: uersus occasum Paphlagonica natione, & Galatis qui in Phrygiam commigrauerunt usque ad Lycæones & Cilices, eos qui asperam colunt Ciliciam iam de ijs ipsis, qui eodem utuntur sermone ueteres Cataoniam seorsim posuerunt, à Cappadocia tanquam diuersa natione distinguentes: inq; gentium enumeratione Cataoniam Cappadociæ subiunxerunt, inde Euphratem, & quæ sunt trans eum gentes. ita ut Melitenam quoque sub Cataonia posuerint, quæ inter hanc & Euphratem sita

Αἱ δὲ Καππαδοκία δὲ πολυμόρφη ἐστὶν, & συχνὰς ἀδελφὰς τὰς μεταβολὰς. οἱ δ' οὖν ἐπὶ γλωττοῖς καλίστ' αἰσθῶσι οἱ ἀφορεῖσθαι τοῦ νότον μὲν τῷ Κιλικίῳ λεγομένῳ ταύρῳ, πρὸς δὲ τῇ Ἀρμενίᾳ, καὶ τῇ Κολχίδι, καὶ τοῖς μεταξὺ ἐπὶ τοῖς γλώττοις ἔθνεσι. πρὸς ἀρκτοῦ δ' ἐστὶν εὐξείνη μέχρι τῶν ἐκβολῶν τοῦ Ἀλφειοῦ. πρὸς δ' ὅσιν δ' ἐστὶν τῶν πεφλαγγόνων ἔθνη, καὶ Γαλατῶν τῶν τῷ ὄρει γίαν μετὰ πρὸς αὐτῶν, μέχρι Λυκαόνων, καὶ Κιλικίων, τῶν τῷ τραχύνῳ Κιλικίῳ καὶ μύων. καὶ αὐτῶν δ' ἐστὶν ὁμογλώττων οἱ παλαιοὶ οὗτοι Καταόνες καὶ αὐτοὶ ἑταῖροι, ἀντιδιαρροῦντες τοῖς Καππαδοκίᾳ ἐπὶ τοῖς ὄρεσιν. καὶ ἐπὶ τῇ διακριθείσῃ ἑθνικῇ μετὰ τῷ Καππαδοκίῳ ἐπὶ τῇ τῷ Καταόνῳ. ὅτι τὸν εὐφρατῆα, καὶ τὰ περὶ αὐτοῦ.

TABV.

σωαπῆς.

ASIAE I. TABV

LA, CONTINET PONTVM ET BL
THYNIAM, ET QVAE PROPRIE ASIA DICITVR, AC LYCI-
am & Galatiam, Pamphiliam item, Cappadociam & Ciliciam. Parallelus ipsi-
us medius rationem habet ad meridianum, quam tria ad quatuor. Terminatur
autem tabula ipsa ab ortu Armenia maiori & parte Syriae. Ab Austro mari Car-
pathio, Lyciaco, Pamphylioq; & angustis Ciliciae & sinu Ihsico. Ab
occasu mari Thracio Boisphoro, & Aegæo pelago ac Ica-
rio & Myrto. Ab arctis, Pontico mari.

		H.	m.	H.	m.
Bithynia	Chalcedon	15	45	0	15
	Nicomedia	15	14	0	10
	Apamia	15	5	0	12
	Heraclea Ponti	15	15	0	4
	Nicea	15	7	0	10
	Cyzicus	15	0	0	15
	Troas Alexandri	15	0	0	19
	Pergamus	14	55	0	12
	Smyrna	14	45	0	8
	Ephesus	14	40	0	12
	Miletus	14	37	0	8
	Cnidus	14	30	0	15
	Sardis	14	45	0	7
	Magnesia	14	40	0	7
Asiae propriae	Apamia	14	45	0	0
	Cibyra	14	52	0	0
	Mitylene	14	57	0	15
	Chios	14	45	0	15
	Rhodos	14	30	0	7
	Patara	14	30	0	0
	Andriaca	14	30	0	0
	Myra	14	35	0	0
Civitates insignes.	Simope	15	20	0	15
	Amisus	15	15	0	20
	Ancyra	15	7	0	10
Galatie	Tberma	15	7	0	0
	Pessenus	15	0	0	0
	Sida	14	30	0	12
Pamphylie	Perga	14	35	0	7
	Aspendus	14	35	0	8
	Termessus	14	37	0	7
Cappadocia	Trapezus	15	15	0	40
	Comana Pontica	15	5	0	29
	Maxaque & Cesarea	14	50	0	23
Armenia mi- noris	Comana Cappadociae	14	45	0	30
	Melitena	14	50	0	40
	Nicopolis	15	0	0	39
Cilicia	Satala	15	7	0	39
	Selenus	14	30	0	15
	Pompeiopolis	14	35	0	29
	Mallos	14	30	0	33
	Tarsus	14	35	0	30
	Adana	14	35	0	31

Habet diem maximum.

Diffat ab Alexandria ad occasum.

Diffat ab Alexandria ad ortum.

στὴν ἀπὸ τῆς Κομμαγενῆς μέρθ· ἡ τῆς
Καππαδοκίας δὲ δέκατον, ἢ τὴν εἰς δι-
ακρατικῆς διαίρεσιν ἢ χώρας. οὕτω
γὰρ δ' αὖ οἱ ἑκαδ' ἡμέας βασιλεῖς οἱ πρὸ Ἀρχε-
λαίου διατεταγμένω ἔχον τὴν ἡγεμονίαν
ἐν Καππαδοκίᾳ. δέκατον δ' αὖ μέρθ· ἡ
ἐν Καταονίᾳ. ἑκαδ' ἡμέας δ' αὖ ἐκ διακρατικῆς
ἐκαστὸν αἰθρον· οὗτοι δ' ἐκ τῆς διακρατικῆς δια-
φορᾶς τιν' ἐνέχουσιν πρὸς αὐτὸν ἕλκας Καπ-
παδοκίας ἐμφανισμένους, οὗτοι ἐκ τῆς τῶν ἄλ-
λων ἐθνῶν διαφοράς πῶς ἡφάνισται τιλί-
ως τὰ σιμῶν ἐν ἄλλοις ἐθνοῖς. ἡσασθ' οὖν
διωρισμένω. πρὸς αὐτὸν αὖ αὐτὸς Ἀρια-
ράθης ὁ πρῶτος πρὸς Ἰσχυροῦς Καππα-
δοκῶν βασιλεὺς. ἔστι δ' αὖ πρὸς Χερσόνου
μεγάλῃς ἰδιότης οὗτος, σφιγγόμενος πα-
λάστῃς δυσὶ τῇ τε τῇ ἰσχυροῦς ἑλπον μί-
χῃ ἐν προαχῇς Κιλικίας, καὶ τῇ τῇ Εὐφεί-
νον μεταξὺ Σινώπης τε καὶ τῆς Τιβα-
ρηνῶν παραλίας. γνῶς δ' αὖ τῇ ἰδιότης λίγ-
μῃ χερσόνου τὴν πρὸς αὐτὸν τοῖς Καπ-
παδοκῶν ἀπασιν· ὡς Ἡρόδοτος· μὲν γνῶς
Ἄλυσ· ἑκαδ' αὖ τῇ γὰρ ἔστιν αὖ πρὸς ἀπὸ
τοῖς Κροῖστος· λίγῃ δ' αὖ τῇ ἐκαστὸν· τύραν-
νον ἰδέσθαι τῶν γνῶς Ἄλυσ· ποταμοῦ. οἱ
δ' αὖ τὴν γνῶς τῇ Τάυρου ἑκαδ' αὖ τῇ Ἀ-
σίαν, ὁμάνυμους τῇ ὅλα ἡπείρω ταύτῃ Ἀ-
σίαν πρὸς Ἰσχυροῦς, πρὸς αὐτὸν δ' αὖ αὖ
τῇ πρῶτον μὲν ἔστιν τὰ ἀπὸ τῆς ἀνατολῆς πα-
ραλίας τῇ, καὶ φρύγαν, καὶ Λυκαόνων.
ἐπὶ ταῖς Βιθυνίᾳ καὶ Μυσίᾳ καὶ ἡ ἑπὶ Κιλικίᾳ.
ἐπὶ δ' αὖ Τρωᾷ, καὶ Ἑλλησποντίᾳ· μετὰ δ' αὖ
τοὺς αὖ τῇ παλάστῃ μὲν ἑκαδ' αὖ τῇ Ἀί-
λίαν καὶ Ἰωνίαν, τῶν δ' αὖ ἄλλων καὶ τῇ καὶ
Λυκίᾳ. γνῶς δ' αὖ τῇ μετὰ τῇ Λυδίᾳ. πρὸς μὲν
ἄλλων ἐκαστὸν ἑκαδ' αὖ τῇ. Τὴν δ' αὖ Καππαδο-
κίαν εἰς δύο διακρατικῆς μερισθῆσαν ὑπὸ
τῶν πρῶτων παρακλαβόντων Μακεδόνων,
πρὸς αὐτὸν, τὰ μὲν ἑκαδ' αὖ τῇ, τὰ δ' αὖ τῇ
εἰς βασιλείας αὖ τῇ διακρατικῆς πρὸς αὐτὸν,
ὡς τὴν μὲν ἰδίως Καππαδοκίαν ὀνόμασαν,
καὶ πρὸς τῇ Τάυρῳ καὶ τῇ δια μετὰ τῇ
Καππαδοκίαν· τὴν δ' αὖ Πόντον, οἱ δ' αὖ τὴν
πρὸς τῇ Πόντῳ Καππαδοκίαν. τῆς δ' αὖ με-
γάλῃς Καππαδοκίας τὴν μὲν ἑκαδ' αὖ τῇ πρὸς
τὴν διακρατικῆς. τὴν δ' αὖ τῇ πρὸς τῇ βί-
ον Ἀρχελαίου βασιλείᾳ αὖ τῇ ἑκαδ' αὖ τῇ καὶ
καρτε καὶ ἡ σύγκλητος ἐπαρχίας τῇ πρὸς
μαίῳ αὖ τῇ, ἐπὶ ἑκαδ' αὖ τῇ, καὶ τῇ πρὸς
αὖ τῇ βασιλείᾳ εἰς δέκα διακρατικῆς διακ-
ρατικῆς ἢ χώρας, πρὸς τῇ μὲν ἑκαδ' αὖ τῇ
πρὸς τῇ Τάυρῳ μετὰ τῇ καὶ Καταονίᾳ καὶ Κιλικίᾳ,
Τυανίτις τε καὶ Ἰσαυρίτις. πρὸς δ' αὖ
λοιπαί, Λαουινασίᾳ, Σαργασίᾳ, Χαμινίᾳ, Ριμινίᾳ.
πρὸς γὰρ δ' αὖ ὑπὸ τῇ πρὸς αὖ τῇ
μαίῳ

Commagenam attingit: ac pars decima Cap-
padociae habetur, ut quidem in decem haec
diuisa est prouincias. Sic enim nostra aetate
reges qui Archelaum antecesserunt Cappa-
dociae ditionem distribuerunt: & Cataonia
etiam una est de decem partibus. Nostra ae-
tate utriusque suus fuit praefectus. cum quidem
neque ullum linguae Cataonum a Cappado
cum lingua discrimen appareat, neque ab al-
ijs gentibus: mirum in modum prorsus fere
abolitis indicijs diuersitatis inter istas gentes.
Eiant ergo diuisi. adiecit Cataones Cappa-
docibus Ariarathes, qui primus Cappado-
cum rex fuit appellatus. 1 Est autem portio
haec Asiae quarta tanquam isthmus magnae
peninsulae duobus constructus manibus: uno
quod est Isthici sinus usque ad Ciliciam quae
nunc aspera dicitur: altero, quod est Euxini
usque ad Sinopen & oram Tibarenorum. In
tra Isthmum hunc peninsulae uocamus quid-
quid uersus occasum est regionum a Cap-
padocia: quod Herodotus terram intra Ha-
lib. 2
lyn appellat. nam Isthac omnia possidet Cræ-
sus, quem ille tyrannum populorum intra
Halyn appellat. Hodie Asiam intra Tau-
rum nominant, cognominem toti continen-
ti isti, quae Asia usurpatur. In hac ergo Asia
quam describimus modo, continentur ab or-
tu Paphlagones, Phryges, Lycaones: deinde
Bithyni, Mysi, Epictetus. tum Troas & Hel-
lespontia. post haec ad mare de Graecis Aeol-
es, ac Iones: de ceteris Cares & Lyci. in me-
diterraneis Lydi. Ac de reliquis quidem, pos-
sica dicitur. Cappadociam Persae in duas Cappadocia
diuiserunt satrapias. eas ab his acceptas Ma-
cedones passi sunt. in duo regna mutari, par-
tim sponte, partim inuicti. eorum alterum pro-
prie Cappadociam, & Cappadociam ad Tau-
rum, adeoque magnam Cappadociam nunc u-
pauerunt: alterum Pontum, siue Cappadoci-
am Ponticam. Magnae Cappadociae antiquam
constitutionem nunc ignoramus. mortuo
enim eius rege Archelao, Caesar decreuit ac
Senatus, ut Romanorum ea esset prouincia.
Sub Archelao & eum antecessis regibus
Cappadocia in decem diuisa portiones seu
praefecturas, quinque sub Taurica censeban-
tur: Melitena, Cataonia, Cilicia, Tyanitis,
Isauritis. quinque reliquae minori tribueban-
tur, Lauinasena, Sargusena, Sarauena, Cam-
manena, Morimena. 2 His adiecerunt Ro-
2

Διὰ μὲν οὖν ἢ πώλιος ταύτης ὁ Σάρεϑ· ῥῆ
ποταμός, καὶ ὅσα τῶν συναγωγῶν τοῦ Ταύ
ρου διεκπεραιώθη περὶ τὰ τῶν Κιλικίων
πεδίον, καὶ τὸ ὑποκείμενον πελάγος. Διὰ
δὲ ἢ Καταπονίας ὁ Εὐράμεϑ· πλωτὸς ἐκ μέ
λου τοῦ πεδίου πρὸς πηγὰς ἔχων. ἐς δὲ Βό
δρον· ἀξίωματος, δι' ἡμετέραν δὲ τὸ ὕδωρ,
ὑπορροόμενον ἐκ πηγῶν μέχρι ποταμοῦ ὅσα
ἐκμάτῃ· ὑπὸ γῆς, ὅτ' αὐατὰλου ἐς τὴν
ᾠθηφάνειαν. ὅθι δὲ καθιζήναι ἀκύντορ αὐω
θον ἐς τὸν Βόδρον, ἐβία τοῦ ὕδατος· αὐπ
πράττει τὸ ὅτιον, ὥς τε μόλις βαπτίζεσθαι.
ἐπλάτω δὲ βάθαι, καὶ πλάττει πολὺν ἀγρίχ
θῆς, ἐπιδείων συναψῆ· ὅθι Ταύρου, παρὰ
δοξορ λαμβάνει τι συναγωγῶν. παρὰ δὲ
ῥῆ· καὶ ἡ ὅσα πρὸ τοῦ ὄρους δὲ δ' ἡς ἄ
γεται τὸ ῥέθρον. καθάπερ γὰρ ἡ ταῖς ῥῆ
γμα λαβούσαις πετραῖς, καὶ χιθῆσαις
δίχαι, τὰς ἢ τὴν ἐτόρην ὀχλαῖς ομολόγησ
ῖν συμβαίνει ταῖς ἢ τὴν ἐτόρην ὀχλαῖς
οὕτως, ὥς τε καὶ συναρμολογῶναι διὰ ἑκάσ
του τῶν εἰδῶν, καὶ τὰς ὑποκαμίας τοῦ
ποταμοῦ πετραῖς ἐκατόρῳθον χιθῆντι μέ
χρι τῶν ἀκρωρειῶν ἀνατανοῦσας ῥῆσας τῶν
δυνῶν, ἢ τῶν πλεθρῶν, ἀντικείμενα ἔχον
τες τὰ κῆλα ταῖς ὀχλαῖς. τὸ δὲ ἑδῶρ
τὸ μεταξὺ παρὰ τῶν τρινορ, βαθύτι, καὶ ἐ
νὸν τελείως ἔχον ὅσα μέλου ῥῆγμα, ὥς τε καὶ
κύμα, καὶ λαγὼν δὲ λαθῶν. ῥῆρ δ' ὅθι τὸ
ῥέθρον τοῦ ποταμοῦ ἄγχι χείλους πληρῶν,
ἔχον πλάττει πῶσιονος. ὅσα δὲ τὴν σκο
λιότητα, καὶ τὴν ἐκ κοσύντου συναγωγῶν,
καὶ τὸ ὅσα ἢ φάραγγ· βόθρον, δύδης εἰς
πῶρῶθον πῶσιονοισιν ὁ ψῶρ· βροντῇ
πῶσιονοισιν παραπλήσιον. διεκβαίνον δὲ
τὰ ὅσα κοσύντω κατὰ γὰρ χροῦ ὑπὸ τὴν θά
λατταν, τὴν μὲν ἐκ τῆς Καταπονίας, τὴν δὲ
ἐκ τῶν Κιλικίων πεδίου, ὥς τε ἐπ' αὐτῶν
καὶ χρυσμός ἐκ πετρώωνος φέρεται τοῖς ποταμοῖς.
ἔστιν οὖν ἰσομύκιοις ὅτι Εὐράμεϑ· δύνο
δίνης

Ἡ ὄρα πρὸ χειρὸς ὁρῶν κύπρῳ ἵκηται.

Παρεκλήσιον γὰρ πικρὰ συμβαίνα,
 καὶ γὰρ λίγυπῶ τῷ Νηλεὺς ἀπὸ πύθμενα-
 ροῦ ὤτ'· τὴν δ' ἄλλα πᾶν τῇ πύθχεσσι. ἑαδὸ
 καὶ Ἡρόδοτ'· μὲν δ' ἄρ' οὐ τῷ ποταμοῦ τῇ
 λίγυπῳ ἐπ' ἤδη ποικίτ' ἀπὸ τῶν φάρων πε-
 λαγίαν ὑπάρχει πρότερον ἐπ' ἡμῖν πρόσ-
 γαμιν οὖσαν τῇ λίγυπῳ. Τεῖτα δ' ἔστιν ἰ-
 στωσις Διὸς Δαίος ἐκ ληπομένη ταύτης, ἀφ' ὅ-
 λοτος δ' ὀμδ' γὰρ ταύτῃ δ' ἔστι λάρκος ἀλκυονίδος
 ὅς τ' ἀφ' ὅλοτος λάρκος ἔχων πόριμ' ἔδ' ὀμδ'
 σι λάρκος ἔχων πόριμ' ἔδ' ὀμδ' ἔχων πόριμ' ἔδ' ὀμδ'

Per eam mediam fluit Sarus faminis, ac per
conualles Tauri in campos Ciliciæ se tuo-
luens, in subiectum huic mare exit. At per
Cataoniam Pyramus nauigabile flumen de *Pyramus flum.*
currit, medijs in campis scaturiens. est autem
fossâ memorabilis, per quam aqua pura lon-
go spacio infra terram fertur, ac deinde in su-
perficiem erumpit. Si quis iaculû in fossam
contorqueat, adeo resistit uis aquæ, ut ægrè
mergatur. Is fluuitus ubi, immensa profun-
ditate, & amplissima latitudine lapsus Tau-
rum attingit, mirabilem aquarum congeriem
excipit. Mirabilis est etiam fissura montis,
quam alueus fluuij penetrat. Sicut enim in
saxis, quæ rimis fatiscunt, ac bifariam sindun-
tur, euenit ut unius partis eminentia æqua-
lis sit alterius cavitati, adeo ut concinnari e-
tiam, inque unum compingi possint: ita &
nos uidimus saxa utrinque supra fluuium si-
ta ferè usque ad promontoria porrigi inter-
ualla duorum aut trium iugerum, sic ut ca-
uitates eminentijs opponantur. Quidquid
soli interiâcet, id omne saxosum est, profun-
dum, prorsusq; angusta in eo ruptura, quam
transilire canis lepus'ue possit. atque is est
alueus fluuij ad labra usque aquæ plenus, la-
titudine aqualiculi. Propter obliquitatem
autem, & tam longinquam collectionem, ac
conuallis profunditatem, statim ijs qui emi-
nus accedunt. sonitus tonitruï similis occur-
rit. Per montes elapsus Pyramus tantum se-
cum terræ in mare effert è Cataonia partim,
partim è Cilicum campis: ut oraculum quo-
que feratur, quo de eo exciderit.

Tempus erit rapido cum uortice Pyramus
olim

Tellure aggesta sacram Cyprum quoque
tanget.

Etenim simile aliquid ibi usu veniret, quod in Aegypto fit: ubi mare subinde terrâ aggesta à Nilo incontinentem uertitur. unde & Herodotus Nilî donum eam appellat. & Homerus Pharum quondam in alto sitam fuisse tradit, quæ hodie continenti Aegypto est adiuncta. Tertio loco est pontificatus locus, cui Dacia nomen, priore non minor, itidemque memorabilis. In hac lacus est aquæ falsæ, ambitu nequaquâ parvæ paludis, qui supercilijs clauditur sublimibus & rectis: ita ut descensus sit per gradus. aquæ eius neque incrementum esse ullum aiunt, neque deflu-

வி ழாசிர,
ஊர் கார்ட்.

Pyramus flam.

Odyss. A. 355

xum usquam conspicuum. Urbem neq̃ Cataoniae planities ullam habet, neque Melite. ne: sed castella in montibus munita, Azamora, & Dastarcum, quod, Carmala amne circumfluitur. habet & fanum Apollinis Cataoniae, qui totam per Cappadociam colitur, exempla eius simulacri desumentibus gentilibus. Reliquae praefecturae nullas habent urbes, duabus demtis. In Sargarausena oppidulum est Herpa, & Carmalus fluvius, qui & ipse in Cilicium effluit mare. In alijs est Argus castellum excelsum ad Taurum, & Nora, quae nunc Neroassus dicuntur: ubi Eumenes diu obsidionem pertulit. nostra aetate Sisinus thesaurum suum ibi adseruavit, qui Cappadociae imperium affectarat. is Cadyna etiā pro regia habuit, urbis in more condita, in montib. Lycaoniae. Nā Sabera, nunc oppidum pagi simile, ferunt aliquādo fuisse primariam regionis urbem. In Morimena templum est Iouis Venalis culti, domicilium habens Hierodulorum ter mille prope modum: agrumque bonae frugis, ex quo ad pontificem redeunt quotannis talenta xv. Is praest per totam uitā, ut & is qui apud Comana, a quo ille proximus honore est. Duae modo praefecturae urbes habent: Tyanitis urbem nimirum Tyana. Haec Tyanitis substrata Tauro est ad portas Cilicias: iuxta quas facillimi eius sunt, omnibusque communissimi in Ciliciam & Syriam transiensus. uocatur autem Eusebia ad Taurum, fertis & maxima sui parte plana. Tyana imposita sunt aggeri Semiramidis probe muris substructo. Haud procul inde Castabala sunt, & Cybistra, oppida montibus iam propinquiore. Apud Castabala Peraliae Dianae fanum est, ubi aiunt sacrificas mulieres illaesis pedib. per prunas ambulare. atque ibi sunt qui autument gesta, quae de Orestea & Tauropolo Diana feruntur: dictamque Peraliam, quod trans mare eo peruenierit. Ergo in Tyanitide praefectura, una de x dictis, urbs est Tyana. nam postmodò adiectas non annuero, Castabala & Cybistra, & quae in aspera sunt Cilicia. in qua Elaeusam condidit Archelaus praecclare, insulam non magnam sed fertilem, ac plerumque ibi uixit. In praefectura autem quae Cilicia dicitur, Mazaca sunt gentis metropolis. Ipsa quoque Eusebia cognominatur ad

οὐτ' ἀπὲρ ἔνσω ἔχον ὑδάμα φανδράν. Ρέλιον δ' οὐτε τὸ τῶν Καπδόων ἔχει πεδίοιο. αἱ δ' ἡμελὶ τῶν φρούρεα δ' ἐρυμνά ὑπὸ τῶν ὀρέων, τὰ τε Ἀζάμορα, καὶ τὸ Δασταρκόν, ὃ ποδὲρ ῥήματα τῶν Καρμάλας ποταμῶν. ἔχει δὲ καὶ ἱερὸν τὸ τῶν Καταόντων Ἀπόλλωνος, καὶ ὅλῳ πρῶτον τῶν Καππαδοκίων, ποικιλιῶν καὶ ὁρίων κατὰ αὐτῶν. Οὐδὲ μὲν αἱ λοιπὴν στρατηγίαι πόλεις ἔχουσι πλὴν δυοῖν. Τῶν δὲ λοιπῶν στρατηγιῶν γὰρ μὴ τῇ Σαργαραυσίνα πολίχνιον δὴν Ἡρπα, καὶ ποταμὸς Καρμαλὸς, ὅς καὶ αὐτὸς ἐς τὴν Κιλικίαν ἐκδίδωσιν. γὰρ τι ταῖς ἄλλαις, ὃ τὴν Ἀργὸς ὄρεα ὑψιλὸν πῶς τῶν Ταύρων, καὶ τὰ Νόρα ὁ νῦν Νεροάσσος, γὰρ ἡ Εὐμένης πολιορκηθέντος ἀντίχει πολλὴν χρόνον. καὶ ἡμᾶς δὲ Σισίνου ὑπὲρ βίησις ροφυλάκιον τῶν ὑπὸ τῶν ὀρέων. τῇ Καππαδοκίᾳ ἀρχὴ τούτου δ' ὡ καὶ τὰ Κάδωλα βασιλείου, καὶ πόλεις κατασκευάζοντες ἔχον. ἔστι δ' ὑπὸ τῶν ὀρέων τῶν Λυκαονικῶν. τὰ γὰρ Σαβέρα ὡς πόλις λέγεται ὑπάρχειν ποτὶ καὶ αὐτὴ μητρόπολις τῆς χώρας. Ἐν δὲ τῇ Μοριμένῃ τὸ ἱερὸν τῶν γυναικῶν Διὸς, ἱεροδούλων κατασκευάζοντες τριχίλων ἡρώων, καὶ χώραν ἱερὰν δύνασιν, περὶ ἧς χουσαν πρότερον γυναικῶν ταλαύτων πρὸς τικαίδια τῶν ἱερῶν. καὶ οὗτος δὲ ὅς ἐστι, καὶ ἀπὸ καὶ ὅς Κομάνοις, καὶ δυνάστεως κατὰ τιμὴν κατ' ἐκαστον. δύο δὲ ἔχουσι μόνον στρατηγίαι πόλεις, ἡ μὲν Τυανίτις τῇ Τύανῃ, ὑπὸ τῇ περικύβητι τῶν Ταύρων τῶν κατὰ τὰς Κιλικίας πόλεις, καὶ ἔς ὑπερτίσταται, καὶ κρινόταται πόσιν ἐστὶν αἱ ἐς τὴν Κιλικίαν, καὶ τὴν Συρίαν ὑπερβολαί. καλῶνται δὲ Εὐσίβια ἡ πῶς τῶν Ταύρων, ἀγαθὴ δὲ καὶ πεδία ἡ πλείων. τὰ δὲ Τύανα ἐπικρατεῖα χώραν Σιμεράμωδον τιτῆρσι μὲν καλῶς. Οὐ πολὺ δ' ἀποδοι ταύτης δὲ τῇ τε Κασάβαλῃ, καὶ τῇ Κύβιστῃ, ἔστι μάλλον τῶν ὄρεων πλεονάζοντα πολισμάτα. ὅν γὰρ τοῖς Κασάβαλοις δὲ τὸ τῆς πόλεως Ἀρτέμιδος ἱερὸν, ὅπου φασὶ τὰς ἱερὰς γυναικῶν τοῖς ποσὶ δὲ ἀνδρακίαις βαδίζειν ἀπαθῶς. ἡντοῦτα δὲ πινόντων αὐτῶν δρυλοῦσιν ἰσορίαν ποτὶ τὸν ὄρεον, καὶ τὴν Ταυροπόλιν περὶ τὴν Λικληθῶν φασιν τὰς, ὅς τὸ περὶ τὴν περικύβητι. Ἐν δὲ τῇ Τυανίτιδι στρατηγία τῶν λυκαονικῶν δὲ καὶ, ἐστὶ πόλις καὶ τὰ Τύανα. τὰς δ' ὑπὸ τῇ Κιλικίᾳ καλῶνται τὰ Μαζακα ἡ μητρόπολις τῆς ἐθνῆς. καλεῖται δ' Εὐσίβια ὡς αὐτὴ ἐπικρατεῖα ἡ πῶς τῇ Ἀργαίᾳ.

Ἀργαίῳ. Καὶ τότε γὰρ ὑπὸ τοῦ Ἀργαίου ἔσται
 πάντων ὑψιλοτότης, καὶ ἀνικαλήτου χι-
 ὄνι τὸ ἐκέρχαιον ἔχοντι. ἅφ' ὧς φασὶν οἱ
 ἀναβαίνοντες αὐτοὶ δ' ἄσιν ἐλίζοι, καπο-
 πηδύμεται ταῖς αὐδαίαις ἀμφὸς τῆς πλάγης,
 τὸ τε ροζόκαρον, καὶ τὸ ἱστικόν. Τὰ μὲν οὖν
 ἄλλα ἀφ' ἧς πῦρ συνοισισμὸν ἔχει πόλεως,
 αὐτοὺς ἐστι γὰρ οὗτοι, καὶ ἀνοχυροί, διὰ τε
 τὴν ἐλικοειδέα τῶν ὀγκύμων, καὶ ἀταχι-
 εῖσθ', ταχὺ δὲ καὶ ἐπιπυδῶν, ἵνα μὴ ὡς ἐνύ-
 μαζι καταπυδῶν τοῦ τῆς σφύρας πλεονέ-
 οισιν πεδίου οὐδ' οὐδ' αὖτε, λόφους ἐκφύει-
 οντες ἔχον, καὶ ἐμβειδῶς, καὶ τὰ ἐνύμαζον
 εἶα ἔχει τελείως ἀφορὰ, καὶ ἀχώρηται, καὶ
 πεφύκεται πεδία. ἀλλ' ἐστὶν ἀμυδρὸν, καὶ ὑ-
 περῆσται. μικρὸν δ' ἐπὶ πῶϊ οὖσι, καὶ πυ-
 ρελανθῆ πεδία, καὶ μετὰ βόθρων πυρὸς
 ὑπὸ σφύρας πολλοῦς. ὡς τι πύρρον θῆναι
 μὲν δὲ τῶν ὑπὸ πύρρον. Καὶ τὸ σπυρρὸν δὲ
 πλεονέκτημα παρακείμενον ἔχει ἐνδύμων.
 ἄφ' οὗ γὰρ αὖτις χεῖρ ἐν τῇ συμπαύσει
 καππαδονίας, ὁ Ἀργαίος ἔχει πύρρον
 δρυμῶν, ὡς τι ἐν ὑδρὶ ἐνυλισμός πά-
 ρειται. ἀλλ' οἱ ὑπεκείμενοι τῷ δρυμῷ τέτοι,
 καὶ αὐτοὶ πολλὰ καὶ πυρὸς ἔχουσιν. ἅμα δὲ
 καὶ ὑφ' αὐτοῖς αὖτις ψυχρὸν ὑδαρ. οὗτοι δ' πυ-
 ρρὸν οὗτοι τοῦ δ' αὖτε ὡς τὴν ὑπὸ σφύρας ἔ-
 κεινται. ὡς τι καὶ πύρρον τὴν πύρρον.
 ἔστι δ' ὅπου καὶ ἐλπίδα ἢ τὸ ἔδαφος,
 καὶ νύκτωρ ἀφ' αὐτοῦ φλόγος ἀπ' αὐτοῦ.
 Οἱ μὲν οὖν ἔμπροσθεν φυλαττόμενοι τῶν φυ-
 λισμῶν ποιούμεται. τοῖς δὲ πολλοῖς ἐνδύ-
 ρος οὗτοι, καὶ μέγα πῦρ ἐστὶν αὖτις ἐν πύρρον
 σφῆρ ὡς ἀδύνατος βόθρων τῶν πυρὸς. ἔστι δὲ
 καὶ ποταμός γὰρ τοῦ πεδίου τοῦ πύρρον πῶ
 λας μίλας ἐκαστὸν μὲν, ὅπου τις ἀφ' αὐτοῦ
 τὰ πεδίου διέχων ἐπὶ πόλεως, γὰρ ταῦτα.
 τὰς ἐπὶ πόλεως χώρῃ τῆς πυρὸς ἔχων. ταῦ-
 τε μὲν οὖν ἄρχεται. αὐτοῖς δὲν αὖτε ὑφ' αὐ-
 τῶν ἔχων τὸ ρόζοκαρον, ὡς ἐλπίδα ἐν λίσσας
 ἀφ' αὐτοῦ μὲν, καὶ αὖτε τὸν ἀφ' αὐτοῦ τῶν
 ποδῶν τὴν πόλιν. καὶ τὸ λατομῶν δὲ ποδῶν
 ἀφ' αὐτοῦ, καὶ αὖτε ὑφ' αὐτοῦ ὅμ. πλαττω-
 νος γὰρ αὖτις, ἅφ' ὧς τὴν λίσσαν ἔχων ἀφ' αὐ-
 τοῦ συμβαίνει πῶς μαλακίωσι πῶς τῶν
 οὐκ οὐδ' αὖτις. καὶ αὖτε οὐδ' αὖτε ὑφ' αὐτοῦ
 ἀφ' αὐτοῦ αὖτε πῶς αὖτε αὖτε αὖτε καὶ τοῦ-
 τε δ' οὗτοι τὰ ἐλπίδα πύρρον πύρρον. ἀ-
 καρὰ τοῦ δ' ὁ βασιλεὺς τῶν μίλων καὶ
 τοῦ πύρρον ἔχων τῶν ὡς τὸ ἐνυρρὸν τὴν
 ἐλπίδα, ὑφ' αὐτοῦ αὖτε, λίαν τὴν πύρρον ἀ-
 πύρρον τὸ πλεονέκτημα. γὰρ τοῦτο ἔστι
 πῶς τῶν, ὡς τῶν καὶ αὖτε αὖτε αὖτε αὖτε

Argæum. sita est enim sub Argæo omnium *Argæus mons*
altissimo monte, cuiusque uertex nunquam *Mazaca.*
nubibus priuatur. de quo aiunt qui conscen-
derunt. (paucis uerò contigit.) sudo cœlo ut-
runque cerni mare, Euxinum scilicet atque
Issicum. Is mons cetera ad urbis ædificatio-
nem ineptus est, cum & aquis careat, & mu-
nitionibus ac muris, ob ducum negligentiam.
fortasse etiam studio id curant iū, ne mu-
ro tanquam castello fidentes nimis & præda
tioni incumberent campum habitantes, qui
colles habet altitudine sua opportunos &
grandes. Sed & circum facientia loca prorsus
sterilia sunt, agriculturæque expertia, quan-
tumuis in planicie. sunt enim sabulosa, &
subtus saxosa. Vbi paulum processeris, cam-
pum aliquod multorum stadiorum inueni-
es igni occupatum, in profunda delitescen-
te: ita ut ad uictū necessaria procul ipsis sint
petenda. Adeoque id quod summum uide-
tur commodum, habet adiunctum pericu-
lum. Cum enim uniuersa ferè Cappadocia
ligno careat, montis Argæus circumpositum
habet nemus: ut è uicinia ligna petere liceat.
sed loca sylvarum illi subiecta, ipsa quoque pas-
sim ignem continent. simul & aqua subtus
frigida latet: neque igni neque aqua in superfi-
ciem erumpente, quæ maiori ex parte her-
bosa est. alicubi etiam palustre est solum &
noctu flammæ ex eo exardescunt. Itaque pe-
riū cautè lignantur. uulgo, & maxime peco-
ri periculum est, quod sepe incidunt in laten-
tes ignis foueas. Est & fluuius in planicie
quæ urbi adiacet, nomine Melas, xl circiter
stadia ab urbe distans, fontesque in loco qui
est quàm urbs sit humilior habens. Itaque ea-
tenus inutilis est oppidanis, quod non è sub-
limi profluat: sed in lacus & paludes diffusus;
ibi aërem circa urbem æstate uilitat. Quin
etiam lapicidinam alioquin utilem, inuilem
redigit: sunt enim planicies saxæ in ripis,
unde ad ædificandum cōpia lapidum suppe-
ditat Mazacenis. sed lapides istæ iacula ab
aquis occultata, operi resistunt. Atqui & i-
stæ paludes ignem passim concipiunt. Aria-
rathes autem rex fauces, per quas Melas in
Euphraten exit, obstruxit, effectusque ut cam-
pus proximus lacus quasi marinus esset. atque
ibi minutas, quafdam insulas Cycladum in-
stat comprehendens, puerilem ibi in morem
uitæ partem exegit. At enim ea obstructio-

не соп-

Λαρκῆ καὶ Γαρσαύραν, καὶ Λυκαονίαν, καὶ
Μοριμενίαν. Ἐν δὲ τῇ Καππαδοκίᾳ γίνε-
ται καὶ ἡ Λυγομέλιν Σινοπικὴ μίλτῳ, ἀρ-
εῖ τῶν πασσῶν. γινώσκουσιν δὲ ὅτι αὐτὴ καὶ
ἡ Ἰβηρικὴ. ἀνομάσθη δὲ Σινοπικὴ, διότι κα-
τάγειν ἐκείνη ἀώδατιν οἱ ἔμποροι, πρὶν ἢ
τὸ τῶν Ἐφεσίων ἔμπερῶν μίχθῃ τῶν γινώ-
σκουσιν ἀνδράπων διπλάσαι. λέγεται δὲ καὶ ἡ
ἐκείνου πλάκας, καὶ Ὀνυχίτου λίθου, πλη-
σιον ἢ τῶν Γαλατῶν, ὑπὸ τῶν Ἀρχελαῶν
μετὰ λαδόντων ἐν γινώσκουσιν. ὡς δὲ τις τόπῳ
καὶ λίθου λόνκου, ὅς ἐστι ἐλεφαντὶ κατὰ τὴν
χρῶαν ἐμφορῆς, ὡς πρὸς ἀνέρας πινέας οὐ μί-
γαλλας ἐκφέρειν, ὅς ὡν τὰ λαβία τοῖς μα-
χαρίσις κατισκοδίαζον. ἀλλὰ δὲ τὰς δι-
πλάκας βάλους μεγάλους ἐκδοδύς, ὡς τε καὶ
ἔκω καὶ μετὰ. ὅρα δὲ ἐστὶ τὸ πόντου, καὶ
τῇ Καππαδοκίᾳ ὁρατὴ τις παραλλήλῳ
τῷ Ταύρῳ, τὴν ἀρχὴν ἔχουσα ἀπὸ τῶν ἑ-
σπερίων ἀκρῶν τῇ Κομμαγενίᾳ, ἐφ' ἧς ἑ-
στύται φρούριον ἀπὸ τοῦ Δασμενίου μί-
χθῃ τῶν ἐσπερίων τῇ Λανιασινίᾳ. Στρατη-
γία δὲ ὅτι τῇ Καππαδοκίᾳ ἦτις Καμμα-
γενίᾳ, ὅτι ἡ Λανιασινίᾳ. συνίβη ἡ ἵνικα πρῶ-
τον Ῥωμαῖοι τὰ ἡπὶ τὴν Ἀσίαν διὰ τοῦ νι-
κίτου τῷ Ἀντίοχῳ, Φιλίᾳ καὶ συμμαχί-
ας ἐποιῶντο πρὸς τὴν ἑσπέρην, καὶ τοὺς βα-
σιλεῖς, τοὺς μὲν ἄλλοις βασιλεῦσιν, αὐτοῖς
κατ' ἑαυτῶν διόβησαι τὴν πηλὴν ταύτην.
ὅς δὲ Καππαδοκίᾳ, καὶ αὐτῇ τε ὅς ἐστιν ἑσ-
περίᾳ. Ἐκλιπὸντ' δὲ τῷ βασιλικῷ γέ-
νους, οἱ μὲν Ῥωμαῖοι συνήχοντο αὐτοῖς αὐ-
τόνομα δὲ κατὰ τὴν συγκεμνίαν Φιλίαν
τῇ Συμμαχίᾳ πρὸς τὸ ἑσπέρῳ. οἱ δὲ πρὸς
Βούτταμοι τὴν μὲν ἐλθούσαν παρὰ τοῦ
τοῦ, οὐ γὰρ διώχοντες φέρειν αὐτὴν ἐφασαν.
Βασιλεῖα δὲ ἔξισιν αὐτοῖς ἀρδ' ἀχθίωσαι. οἱ
δὲ δαυμάτιν τῶν ἐσπερίων οὕτως εἶναι ἀπερ-
κτόν πρὸς τὴν ἐλθούσαν, ἐπὶ τρεῖς αὐ-
τοῖς δὲ ἑαυτῶν ἐλθούσαν ἡπὶ χειροτονίαν ὅν
αὐ βούλοιντο. καὶ ἔλθοντο Ἀριοβαρζάνῃ. ὅς
τριγῆρ' αὐτὸν δὲ πρὸς τὸν τῷ γένους δὲ ἑ-
σπερίᾳ. Κατισκὸς δὲ ὁ Ἀρχελαῶς οὐδ' ἐν πρῶ-
τῳ αὐτοῖς, Ἀντωνίου καταστῆσαντ'.
Ταῦτα καὶ πρὸς τῇ μεγάλῃ Καππαδοκί-
ᾳ μίχθῃ τῶν. Πρὸς δὲ τῇ τραχίᾳ Κιλι-
κίᾳ τῇ πρὸς τὴν ἑσπέρην, Βελπὸν δὲ τῇ
τῷ πρὸς τὸν Κιλικίᾳ λόγῳ διελθῆναι.

Τὰ δὲ πόντου καθίστατο ἡ Μιθριδάτης
ὁ εὐπάτωρ βασιλεὺς, ἔχει δὲ τὴν ἀφοει-
ζομένην ὅς ἄλλοι μίχθῃ Τιβαρηνῶν, καὶ
Ἀρμενίων, καὶ τῆς γινώσκουσιν ἄλλοι τὰ μίχθῃ
Ἀρμενίων, καὶ τῶν τῇ Γαλατίας μίχθῃ. πρὸς τὴν ἑσπέρην δὲ ὅς ἑσπέρῳ ἡπὶ τῇ
Μμ

ximè circa Garfauram & Lycaoniam, ac Mo-
rimenam. In Cappadocia nascitur etiam præ-
stantissimum omnium minium, quod &
cum Hispanico certat. Cappadocium Sino-
pensis cognomēto laudatur, quia Sinopam
id solebant auferre mercatores, antequam
Ephesiorum negociatio usque ad huius re-
gionis homines prorogaretur. Dicitur etiam
cristalli tabulas, & onychitis lapidis prope
Galatiam inuentas fuisse ab ijs qui Arche-
lao metalla effodiebant. fuitq; etiam locus
lapidis albi, eburneo colore, quasi cotes quas-
dam efferens non magnas, unde gladiatorum
faciebant manubria. alius etiam, qui magnas
speculorum materię glebas ederet, quæ eti-
am exportaretur. A Cappadocia Pontum
dirimunt montes quidam, æquali spacio sem-
per à Tauro procurrentes: quorum initium
est ab extremis Commagenæ: ubi castellum
est conditum loco prærupto 6 Dasmenon 6
usque ad orientalia Laniāsines: præfecturæ
autem sunt Cappadociæ & Cammaneno, &
Laniāsena. Quo tempore Romani primū
rebus Asiæ moderati sunt Antiocho deu-
cto, euenit ut amiciciam ac fœdus cum istis
gentibus regibusque paciscerentur: ac reli-
quis quidem regibus pro se honoris tribue-
retur: Cappadoci uerò communiter cum
gente. Cum autem genus defecisset regium,
Romani ratione fœderis & inītx cum Cap-
padocibus amiciciæ ijs permiserunt ut libe-
rè suis uiuerent legibus. hi autem missis lega-
tis libertatem repudiauēnt, ut quam sibi
dicerent esse intolerabilem: regem sibi dari
postulauerunt. Romani mirati homines esse
qui adeo de libertate animū despondissent,
permiserunt eis ut de ipsorū corpore regem
suis quem uellent suffragijs crearent. Ita rex
ab ijs factus est Ariobarzanes: cuius in ter-
tia stirpe genus defecit. Exinde Archelaus
ab Antonio rex est constitutus, nulla pro-
pinqunitate eam familiam attingens. Atque
hactenus de magna Cappadocia. de aspera
autem Cilicia, quæ ei adiuncta fuit, commo-
dius in totius Ciliciæ expositione dicetur.

Ponti uerò rex fuit creatus Mithridates *Ponti descriptio*
cognomento Eupator. Possedit autem re-
gionem quæ Haly fluuiio determinatur, usq;
ad Tibarenos & Armenios: atque intra Ha-
lyn usq; ad Amastrin ac Paphlagoniæ quas-
dam partes. Adiecit aut ditioni suæ etiā oram
maritimā uersus occasum usq; ad Heracleā,

que Heraclide ei est patria Platonici in diuersam uerò partem Ponto adiecit que sunt usque ad Colchidem & Armeniam minorem. Sed & Pompeius illo deiecto his finibus conclusam ditionem occupauit. Is que ad Armeniam sunt & Colchidem regulis diuisit quodrum opera in bello usus fuerat: reliqua 7 in undecim respub. distribuit, & Bithyniæ addidit, ut ex utrisque una constaret prouincia. inter mediterranea quosdam regno posterorum Pylemenis subdidit, ut & Galatas tetrarchis e stirpe. Postea temporis Romani principes alias aliasque diuisiones fecerunt, reges regulosque constituendo, urbesque alias liberas faciendo, alias regulis subdendo, quadda sub populi Romani potestate relinquendo. Nos singula uti nunc habent recensebimus, & ubi res poscet pauca quedam de antiquioribus commemorabimus. Initium erit Heraclea, quæ de his locis maximè occidentem uersus est. CVM è Propontide in Euxinum mare intratur, ad dextram sunt Byzantio contiguæ partes Thraciæ. ad laeuam aurem Chalcedonica regio. Prima in hac parte Bithynorum sunt, proxima Mariandynorum: (quidam etiam Cauconum aiunt.) deinde Paphlagonum usque ad Halyn. post Cappadocum ad Pontum, ac deinceps usque ad Colchos. hæc omnia dextram Ponti partem appellemus. Oræ huic uniuersæ à Colchide Heracleam usque imperauit Mithridates. ulteriora ad Propontidem usque ad Chalcedonem regi Bithyniæ paruerunt. Regum potestate abolita, fines eisdem seruaerunt Romani: ita ut Heraclea Ponto adiungeretur, ulteriora uersus occasum Bithyniæ.

Bithyni.

Enimuerò Bithynos, cum ante Mysi essent, sic denominatos esse à Thracibus Bithynis atque Thynis qui eò commigrauerunt, plerique uno ore affirmant. indiciumque adferunt de Bithynis, quod etiamnum in Thracia gens Bithynorum exstat: de Thynis, quia Thynias est acta ad Apolloniam & Salmydessum. Sed & Bebrices, qui ante hos Mysiam incoluerunt, Thraces fuisse ego conficio. Triditum & hoc est, ipsos Mylos Thracum coloniam esse eorum qui nunc Mysi dicuntur. Hæc quidem ita perhibentur. De Mariandynis & Cauconibus non idem omnes dicunt.

Hera.

Λονία, καὶ Σαλμυδεσσῶ. Καὶ οἱ Βερβυκῶν δὲ οἱ πάντων πεδικοικῶσαι τὴν μυσίαν, Θρακίαν τῶν, ὡς ἀπὸ τοῦ ἑσπέρου. Εἰρηται δὲ ὅτι καὶ αὐτοὶ οἱ μυσοὶ Θρακῶν ἀποσπῶσι τῶν νῦν λεγόμενων μυσῶν. πάντες γὰρ οὐτὼ λέγουσι. Τὸ δὲ μακροδυνί, ὅτι καὶ Κανκώας ἔχ' ὁμοίως ἀπὸ τῆς λέξεως.

ὡς τὰ δύσμηκα μέρη, τὴν Ἡρακλείδου τὴν πλατωνικὴν πατριδ'. ὡς δὲ τὴν αὐτὴν, μέχρι Κολχίδος, καὶ τὴν μικρὰς Ἀρμενίας, ἃ δὲ καὶ πρὸς ἡμῶν τὸν Πόντον. Καὶ δὲ καὶ βομπήθ' ἐκαταλύσας ἐκείνων, γὰρ τούτοις τοῖς ὁροῖς οὐσαν τὴν χώραν ταύτην παρὶ λαβὴν. τὰ γὰρ πρὸς Ἀρμενίαν, καὶ τὰ πρὸς τὴν Κολχίδα τοῖς σαναζανισαμνίσις διωκταῖς ἐκατέρωθεν, τὰ δὲ λοιπὰ αἰς τὴν ἑσπέρην πολιτικὰς διῶναι, καὶ τὴν Βιθυνίαν πρὸς ἡμῶν, ἥστ' ὅτι ἀμφοῖν ἐπερχίαν γηρίδων μίαν μεταξὺ τῶν μεγάλων πινὰς βασιλεύοντα πρὸς ἡμῶν καὶ τοῖς ἀπὸ Πυλαμνίονος, καὶ δὲ πρὸς καὶ οὐκ ἐκατάτας τοῖς ἀπὸ γήρους τι προέχουσιν. Ὑπὸ γὰρ οἱ τῶν Ῥωμαίων ἡγεμόνες, αἰσθόμενοι καὶ ἄλλους ἐποιεῖσθαι τοῖς μείζονος βασιλείας τὴν καὶ διωκταῖς ἐκατέρωθεν. καὶ πάλαι τὰς γὰρ ἐλθούσων τῶν, τὰς δὲ ἐγγυστερόντων, τοῖς διωκταῖς, τὰς δὲ ὑπὸ τῶν δὲ καὶ τῶν Ῥωμαίων ἐκείνων. Ἡμῶν δὲ ὑπὸ τοῖς τὰ καθεκαστα, ὡς νῦν ἔχει λεγόμενα, μικρὰ καὶ τῶν περὶ τῶν ἐπαρρησίων, ὅπου τῶν χρίσιμον. Ἀρῆμεθα δὲ ἀπὸ τῆς Ἡρακλείας, ἀπὸ τῆς δύσμηκα γὰρ τῶν τούτων τῶν τόπων. εἰς δὲ τὴν εὐφάνον πόντον ἀσπλιονοίμεθα τὴν Προποντίδαν, γὰρ ἐκείθεν γὰρ τὰ περὶ τὴν τῶν Βυζαντίων καὶ τῶν, Θρακῶν δὲ ἐστὶ, καὶ τῶν δὲ τὰ ἐκείθεν τῶν πόντον Θρακικῶν. γὰρ Ἀφίε δὲ τὰ περὶ τὴν, Καλχυδονίαν. Βιδωνῶν δὲ ἐστὶ τὰ πρῶτα. ἔπειτα μακροδυνῶν πινὰς δὲ καὶ Κανκώων φασίν. ἔπειτα παρὰ τῶν μέχρι ἄλλων. ἔπειτα Καππαδοκίαν τῶν πρὸς τῶν πόντον, καὶ τῶν ἐξ ἡμῶν μέχρι Κολχίδος. πάντα δὲ ταῦτα ἐκατέρωθεν τὰ Ἀφίε τῶν εὐφάνον πόντον. ταύτης δὲ τὴν παρὰ τῶν ἐκείθεν εὐφάνον, ἐξ ἡμῶν ἀπὸ τῆς Κολχίδος μέχρι Ἡρακλείας. τὰ δὲ ἐπὶ τὰ νῦν τὰ μέχρι τῶν σματῶν, ὅτι τὴν Καλχυδονίαν τῶν Βιδωνῶν βασιλεῶν συνήλκε. Καππαδοκίαν δὲ τῶν βασιλεῶν, ἐφύλαξαν οἱ Ῥωμαῖοι οὐκ αὐτῶν ὁρους, ὥστε τὴν Ἡρακλείαν περὶ τὴν τῶν πόντον, τὰ δὲ ἐπὶ τὰ νῦν Βιδωνῶν περὶ τῶν. οἱ γὰρ οὐκ Βιδωνοί, διότι πρότερον μυσοὶ οὐκ ἦσαν, μετανομασθέντες δὲ τῶν Θρακῶν τῶν ἐπὶ τῶν σματῶν Βιδωνῶν τὴν καὶ εὐφάνον, ὁμοιοῦται παρὰ τῶν πλεόντων. καὶ σμῆνα τῶν τῶν, τῶν μὲν τῶν Βιδωνῶν ἴσους τὰ μέχρι νῦν γὰρ τῶν Θρακῶν λεγόμενα πινὰς Βιδωνῶν. τῶν δὲ τῶν οὐκ ἔχουσιν, τὴν οὐκ ἔχουσιν ἀπὸ τῶν τῶν πρὸς Ἀπολ-

ff. 347

τῶν γὰρ δὴ Ἡράκλειαν οὐ τοῖς Μακεδων-
 οῖς ἰσθύνεσθαι φασί, Μηλιοῖον ἐπίστωμα. τί-
 νος δὲ καὶ πόδες οὐδ' ἔρηπτα, οὐδ' ἔσφα-
 ρὰ ἰδιωτικὰ πῶδι αὐτῶν ὁρᾶται φαίνεται.
 περὶ ἀπλήσιοι δ' ἐπὶ τοῖς βιβιωοῖς. ἔοικεν
 αὖ καὶ αὐτῶν ὁρατοῦ ὑπαρξαι τὸ φύλον.
 Θιέπυμπθ- δι' Μακεδωνῶν φησὶ μέρ-
 θι Παφλαγονίας ἀφ' αὐτὰ ὑπὸ πολλῶν δυν-
 σεύουσιν, ἐπιχθόντα τῶν τῶν βιβρύ-
 κων κατὰ χάριν. ἡ δ' ἔστιν ἐπ' αὐτοῖς
 ἰσθύνεσθαι κατὰ τὴν βίβιν. βίβινται δὲ καὶ αὐ-
 τῶν, ὅτι πρὸ τῶν Ἡράκλειαν ἐπίστανται Μη-
 λιοῖοι αὐτῶν Μακεδωνῶν ἰσθύνεσθαι ὑπὸ ἀνα-
 στα, αὐτῶν πῶκατ' ἔχοντας τὸν τόπον, ὅς τινι
 πρὸ τῶν κατὰ τὴν αὐτῶν, καὶ τῶν ὑ-
 πὸ τῶν δ' ἐστὶν συμβῆναι γὰρ αὐτῶν, κα-
 τὰ τὴν Κρησὶ μὲν ἰσθύνεσθαι ἢ μιν ὡς ἰσθύν-
 εσθαι αὐτῶν δ' ἐστὶν, οὐδ' ἔστιν οὐδ' ἐστὶν.
 Τοὺς δὲ Καύκωνας, οὓς ἰσθύνεσθαι τῶν ἰσθ-
 νῶν οὐκ ἔστιν ἀπὸ τῆς παλαιᾶς τοῖς Μακεδωνῶν
 μέχρι τῶν Παρθονίων ποταμοῦ πόλιν ἔχον-
 τας τὸ τῆς, οἱ μὲν Σαύδας φασί, οἱ δὲ
 τῶν Μακεδόνων πᾶς, οἱ δὲ τῶν Πιλασγῶν.
 ἔρηπτα δὲ πᾶν καὶ πᾶν τούτων πρότερον.
 Καλλιπιδόνης δὲ καὶ ἔχραφι πᾶν τῶν
 αὐτῶν τὸν διακρίσμον μετὰ τῶν,
 Κρώμναν τ' ἀγριαλόν τι καὶ ὑψιλοῦς ἔρ-
 νουσι πᾶς,
 Καύκωνας αὐτ' ἢ πολυκλί- ὅς ἀμύ-
 μωρ.
 Οὐδ' ἔστιν Παρθονίων ποταμὸν κατὰ τὸ ὅματ'
 ἔστιν.

Παρήκειν γὰρ ἄρ' Ἡρακλείας καὶ Μαιε-
 ασιδωτὴν μέγχι Λαυκοσύρην, οὗς καὶ ἡμῶς
 Καππάδοκας πρὸς Ἰεροπόλιν. τὸ δὲ τῶν
 Καυκάνων γῆρ' τὸ πρὸς τὸ Τύριον μέγχι
 Παρθένιον, καὶ τὸ τῶν Εἰντών τὸ σιλικίς
 μετὰ τὸν Παρθένιον τῶν ἐχόντων τὸ Κυντο-
 ρον. καὶ νῦν δ' ἐπὶ Καυκαονίτας εἶναι πινὰς
 πρὸς τὸν Παρθένιον. Ἡ μὲν οὖν Ἡρακλῆα πό-
 λιν ὄντι μὲν, καὶ ἄλλ' ἀξιόλογ' ἄλλα
 καὶ ἀποικίας ἐστὶ λησ'. ἐκείνης γὰρ ἦ τε
 Χιζρόνοσ' ἀποικ', καὶ ἡ Καλαπίς. ἡ
 ταυτόνομος, αἵ τε τυραννίδος χρόνους πι-
 νὰς, ἦτ' ἀλυσθῶσιν αὐτῇ πάλιν. ὕστε-
 ρον δ' ἰσχυροῦς γῆρομὸν ὑπὸ τοῖς Ρω-
 μαίοις. ἐδίξαστο δ' ἀποικίαν Ρωμαίων ὑπὸ
 κίρως Πιπλίως, καὶ Πιχώρας. λαβὼν δὲ
 παρ' Ἀντωνίου τὸ μέρος αὐτῆς πόλεως
 Ἀρσάτορις, ὃ δὲ Μοναλίον τι τρωαχέον τα-
 λατῶν ὕος, ὃ κατὰ χον οἱ Ρωμαῖοι Ἡρακλῆω
 Τιμικρὸν πρὸς τὴν Ἀκλακὴν, ἐπιβῆναι ὑπὸ κίρ-
 ωος Ρωμαίους, ὃ ἐπίσχεσεν αὐτῷ, ὑπὸ τῇ

Heracleam quidem in Mariandynis sitam Mariandynis
à Milesijs conditam : qui fuerint, aut unde,
non ostendunt. neque gentile aliquot discer-
men Mariandynorum apparet, sed similes o-
mnino sunt Bi hynis. itaque hæc quoq; gens
Thracia uidetur. Theopompus scribit Mari-
andynum, cum Paphlagoniæ in multas ditio-
nes diuise partem possideret, inuasisse Be-
brycum regionem atque occupasse, nomine
à se relicto ei quam ante tenuerat. Id quoque
traditum est, à Milesijs qui Heracleam con-
diderunt, Mariandynos fuisse in seruitutem
reductos qui ante ista incoluerant loca, atq;
etiam diuendites, non tamen extra fines. id
eis sic usuuuisse, ut Cretenisibus seruiuerūt
qui cœtus Minous dicebantur, & Theßalis
Penestæ. Caucones Caucones, quos narrant accollere
oram deinceps à Mariandynis maritimam us-
que ad Parthenium fluiuium, urbemq; habe-
re Teium: alij Scythas faciunt, alij Macedo-
num quosdam, nonnulli etiam Pelasgorum.
Dictum est de his etiam ante quodam loco.
Callisthenes uerò etiam in recensionem Ho-
mericam post uersum,

Cromnamq, Aegialumq, & sublimes Erl-
thynos,
ista posuit:

Cauconas duxit proles generosa Polyclis,
Circa Parthenium sedes quibus obtigit am-
nem.

nam ab Heraclea & Mariandynis eos por-
rigi usque ad Leucosyros , quos etiam nos
Cappadoces appellamus . esseq̃ Cauconem
gentem quæ est circa Teium ulque ad Par-
thenium flumen : cui contigua est Heneto-
rum qui post Parthenium sunt & Cytorum
habent . quin adhuc etiam esse Parthenitas
quosdam apud Parthenium . *Heracles.*
Heracles urbs
est portu commoda , & aliàs etiam memora-
bilis : utpote quæ etiam colonias deduxerit.
nam eius coloniæ sunt Cherronesus ac Cala-
pis . Libera primùm fuit . deinde aliquandiū
tyrannos passa , rursum sese in libertatem uin-
dicauit . regem deinde habuit , cū in Roma-
norum uenisset potestatem : ac coloniam Ro-
manorum accepit in partem urbis & agri .
Quam urbis partem cum accepisset ab An-
tonio Adiatrix Demenecli Galatarum te-
trarchæ Filij , ab Heracleotis Romanis habi-
tatam : paulo ante Actiacam pugnam , noctu
Romanos adortus interfecit , permittu (.ut
aiebat.) Antonij . sed post Actiacam uictori-
e,

[illegible]

Lucullo & tyranno inus desidente cum & foris & intus oppugnaretur. Nam custodiæ urbis præfectus à rege Bacchides subinde aliquam metuens prodicionem, ac multas cædes edens, multos fœdè multans ciuium eò rem deduxit, ut neque ad propugnandum fortiter ciuibz animus, neque ad deditiõnem iniit̃is pactis faciendum facultas esset. Expugnata igitur est, captaq; urbs. Lucullus conseruatis reliquis Sinopes ornamentis, Billari tamen sphaeram abstulit, & Sthenidis opus, Autolyçi statuam: quem illi urbis conditorem existimantes diuinis colebant honoribus. fuit etiam oraculum eius. Videtur is unus eorum fuisse qui cum Iasone nauigauerunt, & locum istum occupasse. Postea Milesij opportunitate loci animaduersa, & imbecillitate inhabitantium, suum fecerunt, colonosq; miserunt. Nunc Romanorum recepit coloniam, quæ in partem urbis agrisq; uenit. Distat à fano Chalcedonensistadia cix cix cix ix. ab Heraclea cix cix. à Carambi dccc. Viros præstantes protulit Sinope, philosophos Diogenem cynicum, & Timotheum Patriõnem: poetam comicum Diphilum: historię scriptorem Bationem qui Persica composuit. Deinceps sunt ostia Halys fluij: cui à salibz quos præterlabitur nomen est. Fontes habet in magna Cappadocia, prope Ponticã, apud Cambyenam. Inde magnò alueo uersus occasum lapsus, ad septentrionem se conuertit per Galatas & Paphlagones, hos à Leucosyris distinguens. Montana, quæ supra Sinopensem & reliquam maris oram usque ad Bithyniam sita sunt, nauibz fabricandis apta, & deportatu facilem habent materiam. Sinopensia etiam acerem habent, & nucẽ montanam: ex quibus mensæ fiunt. Vniuersa & oleis confita est regio, quæ paululum supra mare colitur. Post ostia Halys fluij Gaditoniis est usque ad Saramenam, fertilis admodum ac beata regio, tota campestris. Oues nutrit, quarum lanæ densæ sunt atque molles: qualis per totam Cappadociam & Pontum magna est penuria. nascuntur ibi etiam capreae, raræ alibi. Huius regionis partem Amiseni habent, partem Pompeius Deiotaro dedit: ut & quæ sunt ad Pharnaciam & Trapezuntem, Colchios usque ad minorem Armeniam. & regem eius ditionis constituit.

49

[illegible]

mali, & eorum quæ sunt de genere nucum: ita ut toto anni tempore largiter decerpere fructus possint, qui in sylvas eunt: cum alij etiamnum de arboribus pendeant alij in foliorum quæ defluerunt strue copiosa & densa iacentia inueniantur. omnis etiam generis uenationes in frequentissimo sunt usu ob fertilitatem soli. Themiscyram subsequitur Sidenæ, non item felix & aquis irrigua regio castellis in ora maritima munitis prædita. Siden autem à qua nomen habet Sidenæ, & Chabacæ, & Phaudæ * atque hætenus Amisena. Amisus prorsus uiros doctrina insignes: mathematicos quidem Demetrium Rathiæni, & Dionysiodorum eiusdem nominis cum Icæne geometra: grammaticum autem Tyrannionem, quem nos audiuius. Secundum Sidenam Pharnacia est, munitum oppidum. ac post Trapezus Græcanica urbs: ad quam ab Amiso nauigatio est stadiorum circiter CXC. Inde Phasin usque CXC. CCCC ferè. ita ut tota nauigatio à fano Chalcedonio usque ad Phasidem iuxta milliorum stadia impleat, non multis uel additis uel demittis. Hunc oram maritimam legentes ab Amiso, primo ad Heracleum perueniunt promontorium: inde aliud, Iasionium nomine, & Genetes. Tum Coryorum oppidum, è quo condita est Pharnacia. post Ischopolis, deserta. Sinus porro sequitur, in quo iacent Cerasus & Hermonassa, oppida mediocria. Deinceps Hermonassam prope est Trapezus. hinc Colchis, atque illic urbs quædam Zygopolis dicta. Equidem de Colchide, & ora maritima supra eam iacente diximus. Supra Trapezum uerò & Pharnaciam Tibareni sunt, & Chaldæi, & Sami qui olim Macrones dicebantur, ac minor Armenia. sed & Apaitæ his uicini sunt locis, qui quondam uocati sunt Cercitæ. Per hos transit mons asperissimus † Scydissus, qui coniungitur Moschicis montibus qui supra Colchidem sunt. Extrema eius tenent Heptacometa (quos septem paganos uentare liceat.) sequitur Paryadres, qui usque ad minorem Armeniam à locis Sidenæ & Cappadociæ finitimis porrectus, orientale Ponti latus conficit. Vniuersi qui montana ista incolunt, planè sunt feri. Sed septem paganorum feritas omnium reliquorum superat feritatem. nam eorum quidam etiam in arboribus, aut turriculis habitant: quæ cum Mosyni dicantur, ipsis Mosynæ.

Мосынад

νήβους, ὁμοίως δὲ καὶ Βρίγῃσι, καὶ Βρίγῃσι, καὶ
 Θρύγῃσι οἱ αὐτοί. καὶ μυῖαι, καὶ μύρονες, καὶ
 καὶ μάιονες, καὶ Μήονες. οὐ γὰρ δὲ πλεο-
 ναλῆσιν. Ὑπονοῖ δὲ καὶ ὁ Σκῆψις τὴν τῶ
 ὀνόματι μεταλήσιν δὲ Ἀλύβων εἰς Χαλ-
 λυβας. τὰ δ' ἔφη καὶ τὰ σιωπῶντα οὐ νοῶν,
 καὶ μάλιστ' ἐκ τίνος Ἀλιζώνους οὗ Χαλ-
 λυβας, ἀποδοκιμάζει τὴν δ' ὄψιν. ἡμεῖς δ' αὖ-
 τι παραδόντες τῇ ἡμετέρᾳ τὴν ἐκείνου, καὶ
 τὰς τῶν ἄλλων ὑπολήψεις σκοποῦμεν. οἱ
 μὲν μεταγραφουσιν Ὀλιζώνων, οἱ δ' Ἀμα-
 ζώνων ποιοῦντες. τὸ δ' ἔξ Ἀλύβων, ἔξ Ἀλ-
 λυβας, ἔξ Ἀλῆς. τοὺς δὲ Σκύθας Ἀλιζώνας
 φάσιν ὡς ἐπὶ τὸν Βορυσθένην, καὶ Καλλί-
 πιδαν, καὶ ἄλλα ὀνόματα, ἀπὸ Ἑλλαντικῆς
 τῆς καὶ Ἡρόδοτος, καὶ Εὐδόξου καταφυλά-
 ρυσαν ἡμῶν. τὰς δ' Ἀμαζώνας, μεταξὺ μυ-
 θίας, καὶ ἱστορίας, καὶ λυδίας, καὶ ἀπὸ Ἑ-
 φροῦ νομίζει πλεονάζοντες ἐκ πατρίδος
 αὐτῆς. καὶ οὗτος μὲν ἔχειται πρὸς λόγον τυχε-
 ῖος. ἡ γὰρ αὖ λήγουσιν τὴν ὑπὸ τῶν Αἰολέ-
 ων, καὶ Ἰωνῶν οἰκιστῶν ὕδατον, πρὸ τῆς
 δ' ὑπὸ Ἀμαζώνων. καὶ ἐπανύμους πόλεις
 πινὰς εἶναι φασί. καὶ γὰρ Ἐφέον, καὶ Σμύ-
 ρνην, καὶ Κύμην, καὶ Μύρλαιαν. καὶ ἂν Ἀλύβων,
 ὡς πινθὶ Ἀλόβων, ἢ Ἀλόπην, ὡς αὖ ἐν τοῖς
 τόποις τούτοις ἔκτελλετο; πῶς δὲ τηλόθεν;
 πῶς δ' ἂν τὸ ἀργύρου γῆρας; ταῦτα μὲν
 ἀπολύει τῇ μεταταύτη γραφῇ. γράφει
 γὰρ οὕτως·
 Αὐτὰρ Ἀμαζώνων Ὀδίσκος, καὶ ἐπιστροφ-
 ῆς γένος,
 Ἐλδόντ' ἔξ Ἀλόπης, ὅς' Ἀμαζονίδων γί-
 νος ὄντι.

ταῦτα δ' ἀπολυσιμύτως εἰς ἄλλοις ἐμ-
 πίπτει πλάσμα. οὐδ' αὖ μὲν γὰρ ὡς ἔστιν ἐν
 εἰσκιταῖς Ἀλόπην. καὶ ἡ μεταγραφὴ δὲ πα-
 ρὰ τὴν τῶν ἀντιγράφων τῶν ἀρχαίων πί-
 σιν, ἡ ἀνομοιότης, ὡς τοσούτων γε ὁμο-
 μῶν εἰσιν. ὁ δὲ Σκῆψις, οὐδὲ τὴν τὸν
 δέξαν ἔοικεν ἀποδεξάμενος, οὐτε τῶν πε-
 ρὶ τὴν βαλκωνίαν οὗ Ἀλιζώνους ὑπολα-
 βόντων, ὡς ἐν ἡμετέροις τοῖς Μακιδονι-
 κῇς. ὁμοίως εἰσπορεύει, καὶ ὡς ἐκ τῶν πρὸ
 τὸν Βορυσθένην νομαδῶν, ἀφ' ἧς συμ-
 χίαν τοῖς Ἰωσὶ πενομίσειν. ἐπανθ' δὲ μά-
 λιστα τὴν ἑκατοῖον τὴν μυριάδιον, καὶ Μην-
 κρῆτος τὴν ἑλαίαν, τῶν ἐνοκράτους γνω-
 σίμων ἀνδρῶν δέξαν, καὶ τὴν βαλκωνίαν.
 ὡς ὁ μὲν γὰρ γῆς πεδίοις φασί. αὐτὸ δ' Ἀλα-
 ζία πόλις ποταμός δ' Ἰνδὸς ἔστιν ὅσα μυγ-
 δόντες πεδίου ἀπὸ δ' ὕσις ἐκ τῆς λίμνης
 Ἰλασκυλίδος ἢ Ἰνδὸς ἀπὸ δ' ὕσις. ὅρμον ἢ αὖ τὴν Ἀλαζίαν λίγν. ἡ ὡς ἢ ποταμός δ' Ἀ-
 λαζώνων

Ita Bregi, Breges, Briges, & Phryges, idem
 sunt. nec non Maxones, & Meones. Neque
 est operę multa congerere talia. Sensit etiam
 Scepsius nomen ex Alybibus in Chalybas
 mutatum est: sed sequentia & his consonan-
 tia non intelligens, præcipue ex Halizonis
 esse Chalybas, improbavit sententiam. Nos
 nostra cum illius opinione comparata, etiam
 aliorum considerabimus coniecturas. Qui-
 dam scriptura mutata Olizonos legunt: alij
 Amazones. & pro Alyba, Alopam, uel Alo-
 am. Callipides, Hellanicus, Herodotus, &
 Eudoxus nugis nos onerantes, Scythas quos-
 dam Halizonas supra Borysthenem, aliaque
 id genus nomina conficta perhibuerunt: A-
 mazones quoque inter Mysiam, Cariam, &
 Lydiam. Ephorus eas Cuma patriæ suæ vic-
 nos facit. Atque id aliqua fortassis defendi
 ratione potest. loquitur enim de urbe que o-
 liam ab Amazonibus cōdita, deinde ab Aeo-
 lensibus & Ionibus est instaurata. & aiunt ur-
 bes quasdam Amazonum esse cognomines,
 Ephesum, Smyrnam, Cumam, Myrleam. A-
 lybe autem, aut ut alij legunt Alobē uel A-
 lope, quo nam pacto in his locis censetur?
 quomodo longinqua putabitur? quomodo
 argenti uenæ locum habebunt? Hac ille ut
 dilueret, uersus istos ita legi uult.

Duxit Amazones Odius, & Epistrophus
 una
 Ex Alopa, pridē unde & Amazonidum ge-
 nus exstat.

Verum hac ille solutione in aliud cōmen-
 tum excidit. nusquam enim ibi locorum A-
 lopa exstat. & hæc lectio contra ueterum li-
 brorum auctoritatem ita nouata, temeritatem
 sapit. Scepsius neque huius opinionem ui-
 detur probare, neque eorum qui Halizo-
 nes circa Pallenam ponunt: de quibus in Ma-
 cedoniæ descriptione diximus id quoque du-
 bitationem magnam habere docet, quomo-
 do ē nomadibus ad Borysthenem degenti-
 bus suppetiæ uenisse Troianis credi possit.
 Maxime autem laudat Hecatai Milefij, &
 Menecratis Elaitæ qui Xenocratis fuerunt
 discipuli opinionem, ac Palæphati. Hecata-
 us in terræ circuitione ita scribit. Ad Alazi-
 am urbē fluuius est Rymus, qui per Mygdo-
 nium campum ab occasu labitur ē lacu Da-
 scylitidæ, & in Ryndacum exit. aitque nunc
 desertam esse Alaziam. 12 multos autem A-

lazonum

Nn

lazonum pagos habitari, quos Odysseus per-
fluat : in quibus Apollo studiosissimè cola-
tur, maximè inspectione Cyzicenorum. Me-
nebrates in Hellesponti circuitione, immine-
re ait locis Myrleam circumiacentibus mon-
tana continentia, quæ Halizones habitaue-
runt. & duobus LL scribendam uocem, poë-
tam alterum metri causa omisisse. Palapha-
tus ait ex Amazonibus Alopen tunc, nunc
Zelam habitantibus Odiū & Epistrophum
duxisse exercitum. Dignum uerò sit huius-
modi laudare sententias? Nam præterquam
quòd ueterem scripturam conuellunt : neq;
argenti metallæ monstrant, ubi Myrleatis
est palus: neque quomodo hinc ad Troiam
profecti, longinqui fuerint, etiam si quis A-
lopen fuisse aut Alaziam aliquam concedat.
multo enim uiciniora Troadi sunt, quàm quæ
Epheso sunt propinqua. Et tamen eos qui
Amazonas apud Pygella aiunt esse, inter
Magnesium, Ephesum, & Prienam, eos nu-
gari dicit Demetrius. uerbum enim Home-
ricum procul isti loco non congruere. qui
uerò magis conueniet Mysiæ & Teuthranie
propinquis. At enim mehercle aiunt quæ-
dam Homerica ita accipi debere, ut impro-
priè & ociosè apposita. qualia sunt.

Med. 8 663. Longè ex Ascania—. &

Odyss. 9. 5 Arnæo mater nomen dederat ueneranda.

Odys. p. 6. item

**Crassa casta manu clauem tunc Penelopea
Corripuit. —**

Concedamus sanè hoc. Illa tamen non danda sunt, quibus animum aduertens Demetrius, ne ijs quidem probabiliter contradixit, qui putant legendum, E' Chalyba. Cōcedens enim quòd et si nunc non existens argenti metalla apud Chalybes, tamen potuerint aliquando fuisse: id non concedit, ea nobilia fuisse, & digna memoratu, item ut ferri uenas. Quid obstat, diceret aliquis, quin ut ferri, ita etiam argenti metalla celebrentur? aut potest ferri copia locum nobilitate, argenti nequeat: nisi fortè non heroū, sed Homeri demum ætate in honorem uenerit argentum. ut reprehendendus sit poëta, qui eo nomine celebrem facere uoluerit Alybam. Quomodo ergo fama hæc & opinio ad Homerum peruenit? quomodo æris in Temeſa Italica? quomodo diuitiarum Thebis Aegyptijs, quæ duplo ferè tantū aberant, quantum Chaldaei: Immo necum his quidem consensit, quibus patrocinatur. Nam de Sce-

λαζώνων οἰκιστάς, δι' ὧν Ὁ δ' ὕσσης ῥῆ. γὰρ
 ταύτους τὸν Ἀπόλλωνα πᾶσθαι διαφύρον
 τως, καὶ μάστιγα ἔχ' ἢ τὴν ἐφορέαν τῶν Κυ-
 κλιῶν. Ὁ δ' εἰς Μοιρακράτης γὰρ τῇ Ἑλλασπον
 ἱακῇ ποδῶσ' αὖ, ὑποφωκῶσαι λίγ' αὖ τῶν ὑπὲρ
 τῶν Μυρλέων τόπων, ὅρ' οὐκ οὐκ ἔχ' αὖ καὶ
 τάκ' αὖ τῶν Ἀλκίονων ἔδ' αὖ. δ' αὖ δ' αὖ
 σι γράφω γὰρ τοῖς αὖ. τὸν ἢ ποιητῶν γὰρ ἔχ' αὖ
 ἐνὶ γράφω δ' αὖ τὸ μέτρον. Ὁ δ' αὖ Παλαίφα-
 τ' αὖ φησὶν δ' αὖ Ἀμαζόνων τῶν γὰρ τῇ Ἀλοπ
 οἰκιστῶν, καὶ δ' αὖ γὰρ Ζελεῖα, τὸν Ὁ δ' ὅσον, καὶ
 τὸν Ἐπίπροφον στρατῶσαι. Τί οὖν ἔφιοι
 παύων γὰρ τὰς τούτων εἴδας; χαρὶς γὰρ τοῦ
 τῶν ἀρχαίων γραφῶν καὶ τούτους λινῶν, ὅ-
 τε τὰ ἀργύρεα δ' αὖ κινύουσιν, ὅπου ἔχ' αὖ
 λιὰ π' αὖ λινῶν δ' αὖ, οὐτ' αὖ πῶς οἱ γὰρ γὰρ
 δ' αὖ ἀπ' αὖ γὰρ αὖ εἰς ἴλιον τελοῦσιν ἵσταν, ὅ-
 καὶ εἰδῶν Ἀλόπλιν πινά γ' αὖ γὰρ αὖ, ἢ Ἀλα-
 ζίαν. πολὺ γὰρ δ' αὖ ταῦτα ἐγγυτὸς δ' αὖ τῇ
 Τρωάδ' αὖ καὶ ποδῶν Ἐφίον. Ἀλλ' ὅμως τοὺς
 ποδῶν Πύχλα αὖ λινῶν τὰς Ἀμαζόνων, μι-
 ταξὺν Ἐφίον, καὶ Μαγκισίας καὶ Πειλῶν,
 φλυαρεῖν φησὶν ὁ Διμήτρι' αὖ. τὸ γὰρ τε-
 λῶσθαι οὐκ ἐφαρμόσθαι ἔχ' αὖ τόπων. Ὅπως ὅν
 μακροὺς δ' αὖ ἐφαρμόσθαι ἔχ' αὖ ποδῶν τῶν Μυσίων,
 καὶ Τούθρανιαν; ἐν δ' αὖ ἀλλὰ φησὶ δ' αὖ
 γὰρ καὶ ἀκέρως πᾶσι δ' αὖ δ' αὖ δ' αὖ,
 ὡς καὶ

Τῆλ' ὅς ῥ' Ἀσκαυῖες. καὶ
 Ἀργεῖοι δ' ὄνομα ἔσκι, τὸ γὰρ διὰ τὸ πότνια
 μήτηρ. καὶ
 Εἴλω δ' ἑλπίδ' ὕψιππια χεῖρ παχέην
 Γλυκίλοπον.—

Αὐτοῦ δ' ἡ ἐλπίς· ἀλλ' ἐκείνου οὐ δοτῆα,
 οἷς πρὸς ἡμᾶς ὁ Δαμῆτριος, οὐδὲ τοῖς ὑπο-
 λαβοῦσι δ' ἑμ' ἀκούειν παλαιοὶ ἐκ Χαλνύνης
 πρὸς αὐτὰρ ἦκε. Συγχωρήσας γάρ, ὅππῃ
 καὶ μὴ ἔστι καὶ γὰρ τοῖς Χαλνύσι τὰ ἀργύρεα,
 ὑπολῥαιγε γὰρ δ' ἔχῃ· ἐκείνο οὐ συγχωρεῖ,
 ὅππῃ καὶ γὰρ δ' ἔχῃ καὶ ἄφια μὴ μιν, ἀλλὰ πρὸς
 τὰ σιδηρεα. τί δ' ἐκάλυψε, φαίη τις αὖ ἢ καὶ
 γὰρ δ' ἔχῃ, ἀλλὰ πρὸς καὶ τὰ σιδηρεα; ἢ σι-
 δ' ἄρου μὲν δύπορεα τόποι ὑδροφορῇ δυνά-
 ται ποιεῖν, ἀργύρου δ' οὐ τι; εἰ μὴ κατὰ αὐτὴν
 ἤρωας, ἀλλὰ καὶ δ' ὄμμερον εἰς δέξαν ἀφίκετο
 τὰ ἀργύρεα. ἄρα μὲν γὰρ αὐτὴς τὴν ἀπό-
 φασιν τοῖς ποιεῖν. πῶς ἔν εἰς τὸν ποικιλῶν ἢ
 δέξαν ἀφίκετο; πῶς δ' ἢ τῇ γὰρ Τιμίειον χαλ-
 κὸν τῇ ἰταλιώτῃ; πῶς δ' ἢ τῇ Θηβαίῳ
 πλουτοῦ τῶν κατ' Αἰγυπτιον; καὶ τοῖς διπλά-
 σιον χαλκῶν τι δέχοντα τῶν Αἰγυπτίων θη-
 βῶν, ἢ τῶν Χαλδαίων. Ἀλλ' οὐδ' οἷς συνη-
 γορεῖ, οὐ τοῖς ὁμολογῇ. Τὰ γὰρ περὶ τῶν Σκῆ-
 ψιν τοῦ

ψιρομοδετῶν τῶν ἑαυτῷ πατρίδα, πλη-
σιον ἢ Σκίπριος, καὶ τῷ Λισίπῳ, ἔνιαν
ῥωμῶν καὶ Ἀργυρίαν λίγα, καὶ Ἀλαζίαν.
ταῦτα μὲν οὖν εἰρησὶ δῖι, πῶς ταῖς πηγαῖς
αὐτῶν τῷ Λισίπῳ. ὁ δὲ ἑκαταῖος λίγα ἐπέ-
κανα τῶν ἐκβολῶν αὐτῶν, ὅ, τι Παλαίφατος
πρότερον μὲν Ἀλόπῳ οἰκῆν φέρεται, νῦν δὲ
Ζίλαιαν, οὐδὲν ὁμοιον λίγα τοῖς τοῖς. Εἰ δ'
ἀρ' ὁ Μηνικράτης, καὶ οὐδ' οὐτ' ἄλλ' Ἀλ-
λόπῳ, ἢ Ἀλόβῳ, ἢ ὅπως ποτὲ βούλον-
ται χρῶσθαι, φράζει ἢ τις εἴη. οὐδ' αὐτὸς
ἔδωκεν αὐτῷ. πῶς Ἀπολλόδωρον δ' ἂν πρὸς
ἐκ τῶν αὐτῶν ἐν τῷ Τρωϊκῷ ἱερῷ σμῶμα ἱε-
ραγόμενον, πολλὰ μὲν ἔρηται πρότερον, καὶ
νῦν δ' Ἀλκίον. οὐ γὰρ οἴεται δ' αὖν διέ-
δωκεν αὐτῷ Ἀλκίονας ἐκ τῶν ἄλλων, μηδεμί-
αν γὰρ συμμαχίαν ἀφίχθαι τοῖς Τρωσὶν ἐκ
ἢ πόρτας τῷ ἄλλῳ. πρῶτον τοίνυν ἀ-
παισέμεν αὐτὸν, πίναν αἰσὶν οἱ ἐν τῶν τῷ
ἄλλῳ οἱ Ἀλκίονας, καὶ
Τυλίδην δὲ Ἀλύβην δὲν ἀργύρεον δῖι γε-
νέδην.

οὐ γὰρ ἔφατ' Ἀλκίον. ἔπειτα τῶν ἀπείων,
δι' ἃν οὐ συγχωρεῖ καὶ ἐκ ἢ πόρτας ἀφί-
χθαι πῶς συμμαχίαν. καὶ γὰρ εἰ πᾶς ἄλλος
ἐν τῷ ποταμῷ πᾶσιν συμβαίνει
πᾶσι τῶν Θρακῶν, μίαν γε ταύτην οὐδὲν
ἐκάλει πρὸς ἀφίχθαι ἐκ ἢ ἐπὶ κῆρα
τῶν Λονκιστῶν. ἢ πολέμους ἢ ἢ
δωκεν ἱεραγόμενον ἐκ τῶν πόρων τούτων
ἐκ τῶν ἐπὶ κῆρα, καὶ δὲ πᾶς Ἀμαζόνιας,
καὶ Τρῆας, καὶ Κιμωρίους φασὶ συμμα-
χεῖσθαι δ' ἀδύνατον; ἢ ἢ αὐτῶν Ἀμαζό-
νας οὐ συνιστάμεν, ἢ τὸν ῥεῖαμον πο-
λεῖσθαι πῶς αὐτὰς συμμαχεῖσθαι τοῖς
Τρωσὶν.
ἢ καὶ τῷ ὅτι ἄλλοι Ἀμαζόνες αὐτὰν ἴδαν.

(Φασὶν ὁ ῥεῖαμος.)

καὶ γὰρ ἱγὰρ ἐπὶ κῆρα, καὶ τῶν πόρων
ἐλγῶν.

οὐδ' ὁμοιωτῶν αὐταῖς, οὐδ' οὐτὰς ἀ-
πῶν ὄντων, ὥς τε χαλεπὸν ἔν τῶν ἐκ-
δῶν μετὰ πᾶσι, εἰδ' ἐκδῶν ὑποκαμίνης,
οὐδὲν ἐκάλει οἰμαι συμμαχίαν. ἢ
οὐδὲ δῖαν ἔφατ' αὐτῶν τῶν παλαιῶν εἰ-
πῶν, ὥς συμφωνοῦντων ἀπάντων, μηδὲ
τας ἐκ ἢ πόρτας τῷ ἄλλῳ πωρῶσαι
τῷ Τρωϊκῷ πολέμῳ. πρὸς τὸν ἀσπίων δὲ
μᾶλλον εἴρη τις αὐτῶν μαρτυρίας. καὶ αὐτῶν
οἱ γὰρ ἐκ τῶν Λονκιστῶν φασὶ τοὺς ἑ-
κτὸς ὁμοιωτῶν συμμαχεῖσθαι τοῖς Τρω-
σὶν. ἐκδῶν δὲ μετὰ τῶν Θρακῶν ἀπῶν,
ἐκάλει πᾶσι τῶν τῷ Ἀλκίον μυχῶν. τοὺς δὲ μὴ μετὰ χόντας τῶν στρατῶν ἐν τῶν, καὶ πᾶ-

psi patria sua scribens, prope eam & Aese-
pum ait esse Eneam pagum, & Argyniam, &
Alaziam. quæ si sunt, utique ad fontes Ae-
sepi sunt. At Hecataeus ultra eius ostia po-
nit. & Palæphatus Amazonas prius Alopæ,
post Zelæam incoluisse dicens, nihil cū istis
concordans dicit. Ac ne Menecrates quidē,
qui Allope ista, aut Allobe, aut quocunque
modo scribi uelint, quæ sit non explicat. Ac
ne ipse etiam Demetrius. Is enim hac de re
disputans aduersus Apollodorum in Troia-
ni exercitus recensione (.diximus quidem
iam multa, sed & hoc dicendum est.) statuit
non esse Halizonas extra Halyn intelligen-
dum: nulla enim auxilia Troianis uenisse
ex ijs quæ sunt trans Halyn regionibus. Pri-
mum ergo ex ipso quæremus quænam sint
intra Halyn Halizones, & quid sit,

Ex Alyba procul, argenti quæ uena secatur.
non enim habebit quod dicat. Causam de-
inde iubebimus reddere, cur non concedat
suppetias ex ulteriore regione missas fuisse.
Nam ut reliqui omnes, Thracibus exceptis,
intra Halyn sedes habuerint: nihil tamen im-
pedit, quo minus uel soli Leucosyrî trās Ha-
lyn profecti auxilio Troianis uenerint. nisi
forte belligerantes transire ex istis locis in ci-
teriora potuerunt, (quod de Amazonibus,
Trebis, & Cimmerijs traditum est.) opitu-
latum uenire non potuerunt. Atque Ama-
zones quidem auxilium non tulerunt: quia
Priamus Troianos adiuuans contra illas in
bello fuerat. sic enim ait:

Inter quos socia arma tuli tunc fœdere iun-

ctus;

Tempore Amazonides quo se ingessere fe-
roces.

neque contermini istis mulieribus, ne-
que ita longè remoti, ut inde accersendi inci-
deret difficultas, neque hostili dissidio inter-
ueniente: nihil puto impediuit quin auxilio
uenirent. Sed ne hoc quidem probabile est,
omnes ueteres in id consentire, Neminem
eorum qui trans Halyn habitarent, Troianis
in belli societatem se adiunxisse. Et uerò in
contrariam sententiam inuenire licet testi-
monia. Nam Mæandrius Henetos è Leuco-
syrîs profectos Troianis in bello opem tu-
lisse ait. inde cum Thracibus auectos, sedes
posuisse in Adriæ sinus angulo. eos Hene-
tos, qui expeditioni nō interfuerint, Cappa-

doces

δὲ μὴ μετὰ χόντας τῶν στρατῶν ἐν τῶν, καὶ πᾶ-

doces esse factos. Ac uidetur ad stipulari huic sententiæ, id quod omnis Cappadocia quæ appropinquat ad Halyn, & ponè Paphlagoniam porrigitur: ea utroque sermone utitur genere, uocabulisq; Paphlagonicis abundat. quod genus sunt Bagas, Biasas, Aeniates, Ratotes, Zar, Tiberus, Gasys, Ologasys, Manes. quæ in Bamonitide, Pemonitide, Zagiluitide, Gazacena, alijsq; multis partibus in frequentissimo sunt usu. Ipse adeò Apollodorus Zenodoti isthuc adducit, quod scribat

Ex Heneta, mulas regio quæ gignit agrestes.

Et asserit, Henetam ab Hecatro Milesio accipi urbem Amisum. Demonstrauimus autem Leucosyriorum esse Amisum, & extra Halyn. Idem alicubi dicit, poetæ Paphlagonum mediterranea tantum cognita fuisse de narratione eorum qui ista peragrassent. maritimam æquè ut & reliquam Ponticam ignotam ei fuisse: alioqui nomina editurum nimium fuisse. Contra hoc inuertere licet, descriptione oræ maritimæ quam nunc explicauimus principij loco sumpta: & pronuntiari, fuisse ab eo totum litus descriptum, nihilq; eorum quæ ista tempestate mentionem merebantur præteritum. Quod autem Heracleam, Amastrin, & Sinopen haud nominauit, nondum conditas, mirum non est. neq; absurdum, quod etiam mediterraneorum quædam non appellauit. Iam quod multa eorum non nominauit quæ ualde sunt nota, id non statim ignorationis signum est: quare etiam supra monuimus. At eum multa nobilia ignorasse, de ijs quæ sunt circa Pontum: utpote flumina & populos: quos alio-

Homeri descriptio.

qui fuerit nominaturus. Hoc de quibusdam concedi potest, quorum signa sunt admodum euidentia: ut Scythis, Mæotide, Istro. Non enim per notas descripsisset Nomades lacte uescentes, opibus carentes, & iustissimos homines, & claros equimulgos: & Scytharum, Sauromatarum, siue Sarmatarum nomen obticuisset. si tamen tum ita appellabantur à Græcis. Neque Thracum facta & Myforum mentione, qui ad Istrum accolunt: ipsius fluuij nomen suppressisset, fluminum maximis: præsertim alioqui multus in distinguendis amnium notatione regionibus. Neque de Cimmerijs loquens, Mæotin omisit: & Bosporum. Quæ uerò adeò insignia aut non sunt, aut ipsius ætate non fuerunt, ea si omisit, quis eum culpet? Verbi gratia,

δὲ καὶ γηγάδα. Σαυρομαρὶν δ' αὖ δόξαν ἔχει λόγῳ πύττη δίοτι πᾶσι ἡ πλησίον τοῦ Ἄλυνος Καππαδοκία ὅση παρατάνη τῇ Παφλαγονίᾳ, τοῖς δυοῖν χηῖται δ' αὖ λείβοι, καὶ τοῖς ὀνόμασι πλεονάζει τοῖς Παφλαγονικοῖς, Βάγας καὶ Βιάσας, καὶ Αἰνιάτης, καὶ Ρατώτης, καὶ Ζὰρ, Δάκας καὶ Τίβης, & Γέσους, καὶ Ὀλόγασους, καὶ Μάνες. ταῦτα γὰρ ᾗ τι τῇ Βαμονίτιδι, & Γαμολίτιδι, καὶ τῇ Ζαγιλλονίτιδι, καὶ Γαζακινῇ, & ἄλλαις πλείστας χώραις ὑπὸ πολλοῖς τὰ ὀνόματα. Αἰτίες δὲ ὁ Ἀπολλόδορος παρατίθεισι τὸ τοῦ Ζηνόδοτου, ὅτι γράφει

Ἐξ Ἡνετῆς, ὅθεν ἡμῶν γηγάδων ἐχρῶμεν.

Ταῦτ' ἔτι δὲ φησὶν ἑκαταταῖον τὸν Μιλήσιον δέχεσθαι τὴν Ἀμισόν. Ἡ δ' Ἀμισὸς ἔφηρηται δίοτι τῶν Λαυσοσύρων δὲ καὶ ἐκ τῆς τοῦ Ἄλυνος. Εἰρηται δ' αὖ τῷ πον καὶ δίοτι ὁ ποικίλος ἰσοπέδιος ἔχει τῶν Παφλαγονικῶν γῆ τῇ μεσογαίᾳ, παρὰ τῶν περὶ τὴν διελδόντων τὴν χώραν τὴν παραλίαν δ' ἡγεῖται καθάπερ καὶ τὴν ἄλλω τὴν Ποντικῇ ὠκεῖα γὰρ αὐτῶν. Τὸν αὖτις δ' ἔφη ἡ ναστρύαντα ἐπὶ τῇ ἐπὶ πύθιδας ὁμαδόντα ἐπὶ ἀρδύβας νηὶ, ὡς τὴν μὲν παραλίαν πᾶσαν ἐπελάληθαι, καὶ οὐδὲν τῶν ὄντων τότε ἔφη μὲν πύθιδας πύθιδας. Εἰ δ' ἡρακλείαν καὶ Ἀμαστριν, & Σινώπην ἔφη λίγα, τῆς μὲν πύθιδας οὐδὲν ἔφη θάλασσαν. Ἡ δὲ μεσογαία οὐδὲν ἔφη ποταμὸν ἔφη. Καὶ τὸ μὲν ὀνομάζον δὲ ποταμὸν τῶν γνωρίμων, οὐκ ἔφη οἰκίας δὲ σιμῶν, ὅπως ἔφη οἰκίας ἐμπροσθεν ἐπὶ σιμῶν αἰμα. Ἄγνοα γὰρ αὐτὸν ποταμὸν τῶν ἐπὶ πύθιδας ἔφη πύθιδας τὸν ποταμὸν, οἷον ποταμὸν καὶ ἔφη ὀνομάσαι γὰρ αὐτὸν. Τοῦ δ' ὡς μὲν πύθιδας σφῶδρα σημαῖν δὲ ὅτι αὐτῆς αὐτῆς, οἷον Σκύθας, καὶ Μαυρίων καὶ ἔφη. οὐ γὰρ δὲ σιμῶν ἢ αὐτὸν νομάδας ἔφη γαλακτοφάγους, ἀβίους καὶ ὁ δὲ δικαιολάτους ἀνθρώπους. ὡς ἐπὶ ἀγῶνας ἱππομολογούς. Σκύθας δὲ οἰκίας αὐτῆς ἢ Σαυρομάτας, ἢ Σαρμάτας· ἡ δ' ὡς ὅτις ὀνομάζοντο ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων. Οὐδ' αὖ ὁρακὴν καὶ Μυσὸν μετὰ τῶν πύθιδας ἔφη ἱστρον, αὐτὸν περισίγησε, μέγιστον τῶν ποταμῶν ὄντα. & ἄλλως ὑπεφάνη ἔφη πύθιδας τὸ τοῖς ποταμοῖς ἀφ' ὧν ἔχεται αὐτὸ τὸν ποταμὸν. οὐδ' αὖ Κιμμερίους λίγων παρῆκε τὸν Βόσπορον ἢ τὴν Μαυρίων. ἐπὶ δὲ τῶν μὴ οὕτω σημαῖν δὲ, ἢ μὴ τότε, ἢ μὴ πύθιδας τὴν ὑπὸ πύθιδας, πᾶσι καὶ μὴ ποταμῶν. οἷον τὸν

Iliad. r. initio.

Tanais

Φωκὴ πρὸς αὐτὴν πραγμάτων. ἔστι δὲ θυ-
 γατὴρ Πυθοδώρου τοῦ Τραλλιανοῦ, γυνὴ δ'
 Ἰγνύου Πολέμωνος, καὶ συνβασιλεύουσα
 ἑκατον χρόνον ἕως, ὅτε διεσέφαστο τῶν ἀρ-
 χῶν τολούτῃσιν αὐτῷ ἐν οἷς Ἀσπυργιανοῖς
 καλουμένοις τῶν πρὸς τῶν Σινδικῶν βαρβα-
 ρων. θυγὰ δ' ἐκ τῶν Πολέμωνος ὄντων ἦσαν
 καὶ θυγατρες, ἡ μὲν ἰδίῃς Κότυϊ ἑστὶ βα-
 παία διοφονηθέντι ἐχέουσα, πῦθ' αὖ
 ἔχουσα δὲ αὐτῷ. διακείνη δ' ὁ πρεσβύτερος
 αὐτῶν. τῶν δὲ τῶν Πυθοδώρου ἐστὶ θυγὰ
 ἡ μὲν ἰδίῃς συνδία καὶ τῇ μητρὶ τῶν ἀρ-
 χῶν, ὡς καὶ ἐκείνη τῇ μεγάλῃς Ἀρ-
 μένῃ βασιλῆς. αὐτὴ δὲ συνήκουσεν Ἀρχι-
 λαῶν, καὶ συνήκουσεν ἑκάστῳ μέχρι τέλους. καὶ
 Ἀρχιδῶν, καὶ τῇ λιγυρῇ ἐχέουσα χωρία,
 καὶ ἄλλα ἑκάστην χειρὶς, πρὸς ἀντιφ-
 ρῆς ἑροῦμαι. τῇ γὰρ Φαρνακίᾳ συνήκας
 ἔστιν ἡ Σιδωνία, καὶ ἡ Θυμίσκουρα. πύτων δ'
 ἡ Φανέρια ὑπόκειται μόρῳ ἔχουσα τῶν
 εἰόντων τὸ ἐκείνου. καὶ γὰρ ἱλαρόφονος δὲ
 καὶ ὀνομαζομένη, καὶ τὰς ἄλλας ἔχει πλείους ἀρε-
 τὰς. ἐκ μὲν τῶν ἑσῶν μόρων πρὸς βιβλημί-
 νον τὸν Παρνασσόν, παράλλωλον αὐτῇ κατὰ
 μήκῃ. ἐκ δὲ τῶν πρὸς δύσιν τὸν Λίδρον,
 καὶ τὸν Ὀφλιμον. ἔστι δ' αὐλῶν, καὶ μήκῃ
 ἔχων ἀφ' ὁλοκαυτοῦ καὶ πλάτῃ. ἀπ' ἧς δ' αὐ-
 τῶν ἐκ μὲν τῶν Ἀρμενίων ὁ Λύκος. ἐκ δὲ τῶν
 περὶ Ἀμάσειον ἐσῶν ὁ Ἰεῖς. συμβέβηκεν
 δ' ἀμφότεροι κατὰ μέτρον πρὸς τὸν αὐλῶνα.
 αὐτῇ τῇ συμβολῇ δ' ἰσχυρὰ πλείους, ὡς δὲ καὶ
 πρὸς τὸν ὑποβιβλημῖν. ἐν παλαιᾷ ἀρ-
 αὐτῷ πρὸς γόρδουσι. Ρομπήϊ δὲ ἀμεταλλὰ
 καταλαβόν, πρὸς δὲ χώρην, καὶ οἰκήσας,
 Μαγνήτιον πρὸς ἄσπιν. αὐτὸ καὶ οὐκ ἐν μὲν
 σὺν αὐτῇ τῇ περὶ δὲ. πρὸς αὐτῇ δὲ τῇ πα-
 ροῖα τῇ Παρνασσῶν, Κέβαρ ἰσχυρὰ,
 περὶ οἷς ἑκατόν, καὶ πρὸς τὸν πρὸς τὸν
 τῶν αὐτῶν δὲ. ἐν δὲ τῇς Καβίροις τῇ βα-
 σίλειᾳ Μιθριδάτου κατασκευάσας, καὶ ὁ ὑ-
 δροκλίτης, καὶ τῇ ζήρῃ, καὶ ὡς πλείους δὲ
 γὰρ, καὶ τὰ μέταλλα. ἐνταῦθα δὲ καὶ τὸ και-
 ρὸν καὶ τὸν πρὸς τὸν ὑδρὸν, ἑρμῆν καὶ ἀπό-
 τωμῳ πύτρα, δι' ἐχέουσα τῶν Καβάρων ἱ-
 λατῶν, ἡ ἀπὸ οἷους περὶ οἷους. ἔχει δ' αὐτῇ τῇ
 κορυφῇ πύλιν ἀνέκδοκον πολὺ ὑδρὸς,
 περὶ τῇ τῇ ῥίξῃ ποταμόν, ὃ φάραγμα βα-
 δῶν. τὸ δ' ἐν τῇ δὲ αὐτῇ τῇ πύτρῃ δὲ
 αὐχρῇ, ὡς τ' ἀπολιόρκατος δὲ. τῇ τῇ
 αὐτῇ δὲ αὐτῇ, πλὴν ὅσον οἱ Ῥωμαῖοι κα-
 τίωσαν. ἐνταῦθα δ' ἔστιν ἡ πύτρα καὶ ἡ κατασκευάσας καὶ ὡς αὐτῇ, ὡς τ' ὡς ἡ
 τῶν καὶ ὡς ἡ πύτρα καὶ ἡ κατασκευάσας καὶ ὡς αὐτῇ, ὡς τ' ὡς ἡ
 αὐτῇ τῇ καμῆλῃ, ἐνταῦθα γὰρ καὶ ἡ κατασκευάσας καὶ ὡς αὐτῇ, ὡς τ' ὡς ἡ

praesse rebus gnara. Filia est Pythodori
 Tralliani. Vxor fuit Polemonis, & cum eo
 regnavit per aliquod tempus. marito autem
 apud barbaros mortuo in Aspurgianis qui
 sunt circa Sindicam, ipsa in regnum succes-
 sit. cumq[ue] haberet duos ē Polemone filios,
 & unam filiam: hæc nuptum data fuit Coryi
 Sapro, & per insidias eo necato vidua per-
 mansit, cum liberos ex eo haberet: de quibus
 natu maximus rerum potitur. Pythodorida
 filiorum alter cum matre priuatus regnum
 administrabat, alter recens Armenia maio-
 ris rex est creatus. Ipsa Archelao nupsit, &
 cum eo dum is in uisus permanfit uitam exe-
 git. nunc uidua est, & possidet quæ diximus
 loca, hisq[ue] alia etiam uenustiora, de quibus
 deinceps dicemus. Est enim Pharnacia con-
 tigua Sidena & Themiscyra. supra hæc iacet
 Phanarcea, Ponti partem occupans optimā. Phanarcea
 nam & olei ferax est, & boni uini, & reliquas
 omnes habet dotes. uersus ortum ei præten-
 ditur Paryadres mons in lōgitudinem equis
 spacijs porrectus: ab occasu Lithrus & Ophi-
 mus. conuallis est iuxta longitudinis & lati-
 tudinis, quam perfluunt ex Armenia Lycus,
 ex angustijs apud Amastem Iris, & cōeunt
 in media ferē conualle. ad eorum confluen-
 tes urbs sita est, quam primus conditor a se
 uocauit Eupatoriam. eam Pompeius cum
 semiperfectam offendisset, agro & ciuib[us]
 additis Magnopolin appellauit. Atque hæc
 quidem in media iacet planicie. Ad ipsum
 autē montis Paryadris latus Cabira sita sunt, Cabira
 ab ista uersus meridiem stadijs circiter CL di-
 stantia. In Cabiris regia Mithridaris fuit ex-
 structa, & mōla aquaria, & uinaria, & in uici-
 nia uenationes ac metalla. Ibi etiam locus
 cui nomen nouus, edita & prærupta petra
 min[us] quā[m] CC stadijs a Cabiris. habet in
 uertice fontem, qui multum aquæ sursum
 efficit. in radice fluuium, & cōuallem profun-
 dam. altitudo colli eius petrae immensa est:
 itaque expugnari nequit. mirabiliter muris
 cincta est, nisi quā[m] eos Romani deiecerunt.
 quidquid in orbem circa petram eam iacet,
 id syluosum omne montosum, & aquæ ex-
 pers est: ut intra cxx stadia non liceat castra
 ponere. Ibi Mithridates preciosissima quæq[ue]
 habebat deposita, quæ nunc in Capitolio ia-
 cent, a Pompeio dedicata. Hanc ergo regio-

λιμον, πάντες οὐδ' ἔκταν τι χειραμλίους
 ἔχθρους ὑπὲλαβον, ὅσα τῶν γρομυλίων αὐτῷ
 πῶς ἰκάνον ἀπέχθονον. Ἰσπολυμήδης δ' ἐ
 καὶ ἐπασιλδῶν οἰκαδὲ δζχνίκασον, ὥς τε
 πῆς πικρὸς ἔς ὑπὲρχο ὁ Λούκουλ. τῶν
 πομπικῶν ποί, μελευσσαι τῆς σύγκλητον.
 ἔδοκον γὰρ εἶν' ἱαπορθῶσαντ' ἐτῆρου τὸν
 πόλεμον, τὰ βραβύα ἐπ' ἄλλα γροῖσθαι, καὶ
 τῶν τῶν ἀρεσθῶν Ἰσπομύ. Ἐπὶ ἢ οὐ
 τῶν βασιλῶν οὕτω τὰ κῶματα διωκῶ
 ἔς ἔρπτα. παραλαβῶν δὲ πομπῆσι τῶν
 ἔχθρουσι, Ἀρχιλαον ἐπίευσεν ἰδρία, καὶ
 πῶς ὤρεσεν αὐτῷ χύραν διχοῖνον λύνκλ.
 ἔδοξ' δ' ἔην ἔξικοντα πᾶσι πῶς πῶ ἰδρία,
 πῶς ἔξας πῶς φονικοῦσι παθαρῶν αὐτῶ.
 τούτων ἢ οὐκ ἔχων ἰν, καὶ τῶν τῶν πό
 λιμ οἰκουῶτων ἰφορδύλων λύνκ. πλὴν
 τῶν πομπῶν. ἔπερ δὲ οὐκ ἔλσθους ὅδ'
 γνῶντα τῶν ἔχων χιλίων. Ἡμ' δ' οὐτ'
 Ἀρχιλα. ὅς μὲν τῶν ὑπὸ Σύλλα, καὶ τῆς
 συγκλήτου τιμωρῆντ', ἔλσθ' δὲ γαβίν.
 τῶν ὑποπτικῶν πιν. ἰκάνον δὲ τιμωρῆν
 τ' ὅς Σουλιαν, ἔκκ' καὶ αὐτὸς ἐπ' ἔλσθ'
 τῶν κοινωρῶν αὐτῷ παρσκαδολομῶν
 πῶς τὸν παρδικὸν πόλεμον. οὐκ ἔπρεπ' ἔ
 σης δὲ ἐπὶ συγκλήτου, ταύτῃ ἔφας τῶν ἔλ
 πιδά, ἔκκ' ἔχων μᾶλλον. Ἐπὶ γὰρ γὰρ
 ἔλσθ' ὁ ἐπὶ κλειπάτρας πατὴρ ὑπὸ
 τῶν λῆγου πιν ἔχων βλημῶν. θυγατρ
 δὲ αὐτὸν κατὰ τῶν βασιλῶν, ἔλσθ' ἔ
 πιν πρὸς βυτάτου ἐπὶ κλειπάτρας. ταύτῃ γὰρ
 μῶν ἀνδρὸς βασιλικὸν γῆρον, γνῶντα
 σὺν αὐτῶν τοῖς συμπαρῆσιν, πῶς οὐκ
 σάμεντ' ἰδιόδ' αὐτοῦ τῶν ὑπὸ πατρὸς ὅς
 ἔπιν. καὶ παρὰ ἔχων, ἔλσθ' ἔλσθ' ἔλσθ'
 νας. Τῶν ἢ οὐκ ἔχων ἀνδρὸν γνῶντα
 ἔλσθ' ἔλσθ' αὐτῶν τὸν ἔλσθ' ἔλσθ'. ὅδ' ὅ
 εἶδον Ἀπομῶν, ἔκκ' καὶ τιτράχων ἔλ
 λσθ' πῶς ἔλσθ'. κατὰ λύνκτ' δὲ καὶ τῶν
 τῶν ἔλσθ' αὐτῶν ὅς ἔλσθ' ἔλσθ',
 ὅς ὅκ' αὐτῶν τυγχάνει ἐπὶ τιμῆς πῶς
 καὶ ἔλσθ' τῶν Σιβαίου δὲ ἔλσθ'. ὁ μὲν
 γὰρ καὶ ἔλσθ', δεικαμῶν τὸν ἔλσθ' ἔλσθ'
 μετὰ παίδων, ἔλσθ' ἔλσθ', ἔλσθ' ἔλσθ'
 μετὰ τῶν πρὸς βυτάτου τῶν παίδων. ἔλ
 σθ' πρὸς βυτάτου οὐτ'. τῶν δὲ ἔλσθ'
 τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν φῶσαντ' ἔλσθ' πρὸς
 τῶν πῶς αὐτῶν ἀνδρῶν ἔλσθ' ἔλσθ'. ὅς
 ἔλσθ' ἔλσθ' ἔλσθ' ἔλσθ' ἔλσθ', ὥς οἱ γῶντες
 ἔλσθ' αὐτῶν τὸν ἔλσθ' ἔλσθ' ἔλσθ'. ὅς
 ἔλσθ' ἔλσθ' ἔλσθ' ἔλσθ' ἔλσθ'. αὐτῶν γὰρ γνῶντα ἔλσθ' ἔλσθ'
 ἔλσθ' ἔλσθ' ἔλσθ' ἔλσθ' ἔλσθ'. ὅς δὲ τὸν μὲν

peruenisset, omnes qui aliquare Lucullo gratificati fuerunt pro inimicis habuit propter inimicicias quæ ipsi cum eo intercedebant. Debellatoque Romam reuersus, peruenit, ne senatus honores, quos Ponticis quibusdā Lucullus promiserat, ratos haberet. quod iniquum esse diceret bello alterius opera cōfecto, alterius in potestate præmiorum & honorum distributionem poni. Comana ergo sub regibus ita, ut dixi, gubernabantur. Pompeius autem accepta potestate Archelaū pontificē creauit, adiecitq; ei ad lacrum agrum per orbem duorū schœnorum, id est stadiorum LX alium agrum, ac mandauit inhabitantibus Comana, ut Archelao parerent. Horum ergo is princeps fuit, & hierodulorum in urbe degentium dominum, nisi quod uendendi eos non habebat potestatem: qui hęc quoque pauciores ככ צדכ non fuerunt. Fuit hic Archelaus filius eius, cui à Sylla & senatu honor est habitus, amicus Gabinij uiri consularis. Qui cum esset missus in Syriam, in spem uenit Archelaus se ei socium in bello Parthico, quod ille parabar, futurum. id autem senatu Romano non permittente, hac spe ommissa aliam potiorem reperit. Ptolemaum Cleopatraz patrem regno eiecitant Aegyptij: regnabatq; filia soror Cleopatraz nati maior. Ei cū quaereretur maritus regio sanguine natus: dedit se Archelaus auxiliarijs suis, simulauitq; se filium esse Mithridatis Eupatoris. itaq; receptus, sex menses regno potitus est. Sed cum Gabinius Ptolemaum reducens in pugna occidit. Filius sacerdotium cepit. deinde Lycomedes, cui & IV schœnorum adiectus est ager. Hoc quoque deiecto, nunc pontificatum obtinet Dyteutos Adiatorigis filijs, qui putat hunc honorem ab Augusto sua uirtute consecutus. Nam cū Augustus in Triumpho Adiatorigem cum uxore & filijs duxisset, eumque cum maximo natu filio (. is erat Dyteutus.) interficere decreuisset: minor natu ad milites qui ad eadem ducebāt professus est, se esse maiorem. diuq; altercati sunt fratres, donec parētes Dyteuto persuaferunt ut iuniori uictoriam concederet: ipsum ut ætate prouectiorem, matri & reliquo fratri magis idoneum tutorem futurum. ita iunior cum patre periit. Dyteutus superstes in hunc per

Patru caritas.

Τμήμα

uenit honorem. Nam Caesar comperta, ut apparet, re, iam istis necatis, agrè id tulit: superstitēsque beneficio & tutela dignos arbitratus, hoc honore affectit. Abundant Comana hominibus: estque hoc emporium ex Armenia uenientibus præclarum. Conueniunt eo homines sub exitus Deæ undique ex urbibus & agro, uiri & mulieres ad festiuitatem. semperque etiam alij multi peregrini causa uotorum & sacrificia deæ exhibendi gratia ibi degunt. Delicato uictu utuntur incolæ, & omnia ipsorum prædia uitiis sunt cōsita. Multæ ibi sunt mulieres corpore questum facientes, pleraque sacra. Nam urbs hæc quasi parua quædā est Corinthus. quod hæc quoque ob multitudinem meretricum Veneri sacrorum plurimi peregre agebant ac festos dies agitabant: & mercatores atque milites planè exhauriebantur sumptibus. adeo ut prouerbiū inde ortum sit, Non cuius hominum contingit adire Corinthum.

Talia ergo sunt Comana. Circumiacens in orbem regio omnis paret Pythodoridi: cuius sunt Phanarœa, Zelitis, & Megalopolitis. De Phanarœa dictum est. Zelitis urbem habet Zelam in aggere Semiramidis exstructam, habentem Anaitidis templum, quam & Armenij colunt. Sacrificia hic maiori cū sanctimonia peraguntur: & iusiurandum de summis rebus omnes qui uersantur in rep. concipiunt. Hierodulorum multitudo & honores sacerdotum, sub regibus talia fuerunt, qualia supra exposuimus. nunc omnia sunt in potestate Pythodoridis. Multi autē adfluxerūt atque imminuerūt cū sacrorū seruorū multitudinem, tum reliquas opes. Etiam adiacens Zelitica regio imminuta est, zela. diuisa in multa dominia: cuius est urbs Zela supra aggerem. Antiquitus enim non ut urbem, sed ut Persicorum templum deorum Zela gubernabant reges: & omnia erant in potestate sacerdotis. Habitat autem à multitudine hierodulorum, & pontifice, qui magnas opes habet, & qui ad ipsum pertinent haud pauci: regio subiacet sacra & pontificis. Pompeius autem multas præfecturas loco adiecit, urbemque nominauit. ut & Megalopolin: hanc, & Calupenam, & Camisēnam in unam contrahens urbem: confines minori Armenia & Lanasenæ, & fossilem habentes λιν ὠνόμασε, καὶ ταύτην, καὶ τὴν μεγαλόπολιν, σωθεὶς ταύτην τὴν ἐς γῆν, τὴν τε καλονομένην καλονομένην, & τὴν καμασιώην, ὁμοῦς ὄντας τῇ τε μικρῇ Ἀρμενίᾳ, & τῇ Λανασίῳ, ἐχέουσιν ὄρη καὶ

πικρὴς ταύτης. ἀδόμεν. γὰρ ὡς εἶπαι καὶ ἄρ' ὅδ' οὗ τῶν ἀνδρῶν οὐκ ἀνεκλήρων, ἀλλ' ἡδὲ καὶ τοὺς τι σωζομένους δύσθρηστας καὶ ἀνιμλίας ἀφίους ἐπέλαβεν, οὗς αὖθις ταύτῃ τὴν ἐμὴν. Τὰ μὲν οὖν κόμανα δύσθρησται, καὶ ἐν ἐμπορίῳ τοῖς ἀπὸ τῆς Ἀρμενίας ἀφίκοιτο. σωθῆνται δὲ κατὰ τὰς ἀφ' οὗς τῆς θεοῦ πανταχόθεν, ἢ τι τῶν πόλεων καὶ τῆς χώρας, αὐθιγὰ ὁμοῦ ταῖς γυναιξίν, καὶ τὴν ἰορτίῳ, & ἄλλοι δὲ κατ' ὅλῳ ἀπὸ πνέοντι ἀπὸ νηυσὶ, θυσίας τε καὶ τελευτῶν τῇ θεῷ. καὶ ἐστὶν ἄβροδια τοῖς ἐφοικουμένοις, καὶ οἰνόφυντα τὰ ἐτήματα αὐτῶν δὲ τὰ πάντα, καὶ πλῆθος γυναικῶν τῶν ἐργαζομένων ἀπὸ τοῦ σώματος, ὅν δὲ πλείους ἐστὶν ἰσθραῖ. Τρόπον γὰρ δὲ ἔχει καὶ κόμανα δὲ δὴν ἢ πόλιν. καὶ γὰρ ἐκείνη δὲ τὸ πλῆθος τῶν ἐταίρων αἰ τῆς Ἀφροδίτης ἔσαν ἰσθραῖ, πολλὸς δὲ οὗ ἀπὸ νηυσὶ καὶ γυναιξὶν ὅσον τὸ πᾶν. οἱ δ' ἐμπορεύσιν, καὶ στρατῶν, τιλίως δὲ ἀναλίσκονται, ὥς τ' ἐπ' αὐτῶν, καὶ παροιμίαν ἐκπύοντι ποιῶντων, οὐ παντὸς ἀνδρός ἐς κόμανα ἰδὲ ὁ πλῆθος.

Τὰ μὲν δὲ κόμανα ποιῶντα. τὴν ἢ κύκλῳ πᾶσαν ἔχει πυθοδωρεῖς, ἥς ἢ τι θανάτοια δὲ, καὶ ἢ Ζηλῆτις, καὶ ἢ μεγαλοπόλις. περὶ μὲν θανατορίας ἔγραψα. ἢ δὲ Ζηλῆτις ἔχει πόλιν Ζηλὰ, καὶ χώραν Σιμαράμειον τεταχισμένην, ἔχουσαν τὸ ἰσθρὸν τῆς Ἀναίτιδος, ἢ πόλιν καὶ οἱ Ἀρμενίῳ σέβονται. αἱ μὲν οὖν ἰσοποιοῦνται κατὰ μέτρον ἐγίγιντο γυναικῶν σωτηριώδους, καὶ τοὺς ὄρνεις ποδὶ τῶν μεγίστων, γυναικῶν πολιτικῶν πάντων ποιουμένη. τὸ δὲ πλῆθος τῶν ἰσοδούλων, καὶ αἱ τῶν ἰσθρῶν πηλὰ παρὰ μὲν τοῖς βασιλεῦσι τὸν αὐτὸν ἔχον τὴν πόλιν πᾶσι ποδὶ. καὶ δὲ ὡς τῇ πυθοδωρεῖ δὲ πάντ' ὄντι. Ἐκείνησαν ἢ πόλιν καὶ ἐμάσαν, τὸ, τὴν πλῆθος τῶν ἰσοδούλων, καὶ τὴν ἄλλω δύπελσον. ἐμάσαν δὲ καὶ ἢ παρακαμένης χώρας μετὰ δὲ εἰς πλείους διωσείας, ἢ λιγομένης Ζηλῆτις, ἢ ἔχει πόλιν Ζηλὰ καὶ χώραν. τὸ παλαιὸν γὰρ οἱ βασιλεῖς, οὐχ ὡς πόλιν, ἀλλ' ὡς ἰσθρὸν δῶκεν τῶν Περσικῶν θεῶν τῇ Ζηλῇ: καὶ τὸ ἰσθρὸν ἐνέει τῶν πάντων. οἰκῆται δ' ἐπὶ τῇ πλῆθος τῶν ἰσοδούλων, καὶ τῇ ἰσθρῶν ὄντι γυναικῶν σὺν μεγάλῃ, καὶ τοῖς ποδὶ αὐτῶν οὐκ ὀλίγοις, χώρα τὴν ἰσθρὸν ποδὶ καὶ τῇ ἰσθρῶν. Πομπηῖος δὲ πελάγος ἐπαρχίας περὶ αὐτοῖς ὅσον τὸ πᾶν, καὶ πόλιν ἔλας,

ἔλας, καὶ ὄρυμα ἀρχαῖον τὰ Κάμισα, νῦν
 κατασπασμένον. οἱ δὲ μικταὶ τὰ ἡγεμό-
 νου τῶν Ῥωμαίων, τῶν δ' οὖν πολιτῶν
 τῶν τούτων, τὰ μὲν τοῖς Κομανένσι ἰσχυροῖς
 πρὸς ἡμᾶς, τὰ δὲ τῶν Ζελῶν ἰσχυροῖς, τὰ δὲ
 Τεπὸργι δυνάμει πρὸς τὴν τετραρχικὴν γί-
 νους τῶν Γαλατῶν αἰετοῖς. τελευτήσαντες
 δ' ἰκάνον, ταύτῃ μὲν τὴν μερίδα ἡ πολ-
 λὴν οὖσαν, ὑπὸ Ῥωμαίους εἶναι συμβαίνει
 καλουμένην ἰππερίαν. Ἐἰς σύστημα καδ'
 αὐτὸ τὸ πολίχνιον, συνωκισάντων τὰ Κα-
 ρανα, ἀφ' ὧν ἡ χώρα Καρανίτις λέγεται. τὰ δὲ
 λοιπὰ ἔχει Ρυδοδωρεῖς, καὶ ὁ δ' οὗτος
 λέγεται δὲ τῷ Πόντου μεταξὺ ταύτης τῆς
 χώρας καὶ τῆς Ἀμισιων, καὶ Σινωπίων,
 πρὸς τὴν Καππαδοκίαν συντάσσονται
 καὶ Γαλάτας, καὶ Παφλαγόνες. μετὰ μὲν
 οὖν τὴν Ἀρσιων μὴ τῇ ἅλῃ, ἡ Φα-
 ζημονίτις δὲ τῇ, ἢ Ρομπήϊο. Μεγαλόπο-
 λις ὀνόμασι, ἢ Φαζημῶνα καὶ μὲν ἀπὸ ἐ-
 ξας τὴν καδοικίαν, καὶ πρὸς ἰσχυροῦς Νε-
 πολιν. ταύτης δὲ τῆς χώρας τὸ μὲν πρὸς ἑ-
 κλὸν πλῆθος, ἡ Γαλατῶν συγκλήσις, καὶ ἡ
 τῶν Ἀμισιων. τὸ δὲ ἰσχυροῦς ὁ ἅλῃς, τὸ
 δ' ἰσχυρὸν ὁ θανάσιος. τὸ δὲ λοιπὸν ἡ ἡμε-
 ρα χώρα ἡ τῶν Ἀρσιων, πολὺ πικρὸν πλε-
 ον, καὶ ἀέριον. τὸ μὲν οὖν πρὸς τὴν θανάσιον
 καὶ τῇ Φαζημονίτιδι, λίμνη κατέχευ-
 ετο, τὸ μὲν δὲ, ἡ σιφάν, καλουμένη
 πολλὸν ὕδατος, καὶ ὑψηλὸν ὡς ἔχουσα πᾶν
 τὸ ἀπὸ τοῦ ἰσχυροῦ αὐτῇ φρονέον ἱερ-
 μόν, ἱερὸν νῦν, ἡ Κίλκις, καὶ πολλοῖς βα-
 σίλειον κατασπασμένον. ἡ δὲ λοιπὴ τῆς
 ἡ τῶν Ἀρσιων τῇ τῇ δὲ τῇ τῇ τῇ τῇ τῇ
 Φαζημονίτις ὑγιανὰ σφόδρα, καὶ τὸ Σα-
 γύλιον ὑπὸ τοῦ ὀρθίου, καὶ ὑψηλὸν, πρὸς
 ὅσον ἀνατένοντο ἄκραν, ἱερὸν ἰσχυροῦ
 καὶ ἰσχυροῦ, καὶ ὑψηλὸν δ' ἀπὸ τοῦ ὕψους
 ἰσχυροῦ. τοῖς δὲ βασιλεῦσι μὲν χηρὸν εἰς
 πολλὰ. Ἐνταῦθα δὲ ἔαλω, καὶ διφθέρῃ
 ὑπὸ τῶν Φαρνάκων τῷ βασιλεῖος πατέρων
 Ἀρσάκης βασιλεῦς, καὶ νεωτέρων, ὑπὸ
 τῶν Φαρνάκων οὐδ' ὅπως τῶν ἡγεμόνων. ἔαλω
 δὲ οὐ βίαι τῷ ἱερῷ καὶ λαφύρῃ. ὑπὸ
 πολέμων, καὶ λυκομένων βασιλέων ἀμ-
 φοῖν, ἀλλὰ λιμῇ. ἀνέφυγε γὰρ εἰς τὸ ὄρος
 παρεσπασθεὶς χεῖρας, ἐχθρόν τῶν περὶ
 αὐτὸν. ὑπὸ δὲ καὶ τὰ ὑψηλὰ ἰππερὶ ἀπὸ
 περὶ αὐτὸν ἀπὸ τοῦ ὕψους. οὕτως γὰρ διήτατο
 Ρομπήϊος, κατασπᾶν καὶ ὅπως τὰ φρούρια, ἢ μὲν ἡ χηρὸν εἰς ἀναφύχῃς αὐτὰ βυλομένοις
 λυκομένων χεῖρας. Ἐκείνος μὲν ὅτε διήτατο τῇ Φαζημονίτιδι. οἱ δὲ ὑπὸ βασιλεῦσι, καὶ ταῦτα ἔ-
 γιναν. ἡ δὲ ἡμεῖς πόλις καὶ μὲν γὰρ φάραγγι βάθια, ἢ μεγάλη, δὲ ἡ ὁ ἰσχυρὸς ποταμὸς. καὶ ἡ
 καδοικίαν

dum apparata est, cum providentia hominum, tum naturalis loci. ac potest etiam castelli usum præbere. nam petra sublimis, & circumquaque præceps ac prærupta ad fluuium pertinet, ab una parte murum habens ad ripam fluminis, quæ urbs est condita: altera utrinque excurrens sursum ad uertices. duo autem sunt, inter se cognati, & muris præclare substructi. In his mœnibus regia est, & regum monumenta. Vertices autem habent ceruicem admodum angustam, utrinque quinque aut sex stadiorum altitudine, quæ à flumine & quæ à suburbio adscenditur. Ab ea ceruice ad cacumina ipsa alius restat adscensus, stadij ferè longitudine, acutus & contra omnem uim tutus. ibi intus etiam aquæ sursum feruntur: duabus excisis fistulis, una ad fluuium, altera ad ceruicem. Amni pons est instratus, unus ab urbe in suburbium, alius à suburbio in exteriorem regionem. nam ad hunc pontem definit mons qui saxo supernè imminet. A fluuiio conuallis porrigitur ab initio non lata, sed deinde in latum deducitur, planiciemque efficit Chiliocomon, quasi Millepagorum. Sequitur Diacopena, & Pimolifena, regio planè felix, usque ad Halyn. Hæc sunt septentrionalia Amasene regionis, longitudine ad 15 stadia. Quod sequitur, multò est longius, usque ad Babanomum & Ximenam, quæ & ipsa ad Halyn pertingit. hæc est longitudo. Latitudo à septentrione uersus Austrum ad Zelitam, & magnam Cappadociam usque ad Trocmos. In Ximena sunt salis fodinæ, unde Halyn fluuium dictum opinantur. Sunt in nostra regione multa castella diruta, multumque soli deserti propter Mithridaticum bellum. Tota est bonis confita arboribus, & equis reliquoque pecori alendo cōmoda: & habitationibus perapta. Regibus Amasea quoque data fuit: nunc est prouincia. Restat ea Ponti pars, quæ extra Halyn circa Olgassyn contermina est Sinopidi regioni. Olgassys mons est admodum altus & inaccessus: habentque Paphlagones templa undique in hoc monte exstructa. Circumhabatur autem solum satis bonum, Blæna, & Domanitis, quam 15 Amnias flumen perlabitur. Ibi Mithridatis Eupatoris duces (ipse enim non interfuit.) Nicomedis Bithyni copias deleuerunt funditus: isque cum paulò, & δούβατον. & ἰσράϊ ὅρες ζυζυ καυαχότα καὶ ἰκανῶς χόρα ἀγαθὴ ἦτι βλακιν, & ἡ Δομανίτης, & ἐν πάτερ πῆς Νιουμίδης & Βιθυνῶ δυνάμεις ἀπὸ

κἀνάσσει δ' ἰθαυμαστὸς πηλοῖα τέ καὶ φύ-
 σι πόλειος. ἄματι καὶ φρουρίου παρὲν-
 ὄντα χρεὼν δυνάμειν. πότερα γὰρ ὑψαλή,
 καὶ ποδὶ κρημνῷ, λατὶ βρωγὰ ὑπὸ τὸν πο-
 ταμόν, τῇ μὲν ἔχουσα τὸ τέχθ' ὑπὸ βρῆ-
 χι τῷ ποταμοῦ, καδ' ὅ ἡ πόλις σιωπᾷ-
 σαι, τῇ δ' αὐατρίκων ἱλατόρα φνὺ ὑπὸ τῆς
 κορυφᾶς. δύο δ' εἰσι συμφυεῖς ἀλλήλαις
 πεπνευρωμένα παγκάλας. γνὲ βρῆ πῶτα
 βόλῃ τούτῳ βασιλεῖα τ' ὅθι καὶ βασιλείων
 μνήματα. αἱ κορυφαὶ δ' ἔχουσιν αἰχρᾶς
 παντάπασιν ἐφόν, πρῶτι ἢ ἐξ ἐκδωρ ἱλα-
 τόρα φνὺ τὸ ὑψῶ, ἀποφί ποταμίας αὐα-
 βαίνοντι, καὶ τῶν πθασέων. ἀπὸ δὲ τῆς αὐ-
 χρῆς ὑπὸ τῆς κορυφᾶς ἄλλῃ ἐκδιδάια λῆπει-
 ται πρόσβασις ἐφῆα, καὶ πάσης εἰας ἑρέπ-
 τωρ. ἐκ δὲ καὶ ὑψοῖα γνὲς αὐαφίριται,
 συείγων τι τιμημένων δυνῆν, φι μὲν ἐπὶ
 τὸν ποταμόν, φι δ' ὑπὸ τὸν αἰχρᾶ. ἐπὶ-
 ζῶνται δὲ γίφυρα βρῆ ποταμῷ, μία μὲν
 ἐπὶ φι πόλειος ὑπὸ τῷ πθασέον, ἄλλῃ δ' ἐ-
 πὶ τῷ πθασέον πθες τῷ ἔφω χῆραν. κα-
 τὰ γὰρ τῷ γίφυραν ταύτῃ ἀπολήγει τὸ
 ὄρθ' τὸ φι πότερα ἐπορθέμενον. αὐλῶν
 δ' ὅθι ἀπὸ τῷ ποταμοῦ δῆκων, οὐ πλε-
 τὺς τοπρῶτον τελείως, ἔπειτα πλατύν-
 ται, καὶ ποιεῖ τὸ χιλιόκωμον καλούμενον
 πεδίον. ἐδ' ἡ διακοπλὴν καὶ ἡ Γιωλισσιν
 νὴ χώρα οὐδ' αἰμων πᾶσα μέχρι τῷ Ἄλνῳ.
 ταῦτα μὲν τὰ ἀρχαῖα μέρη φι τῶν ἡμασι-
 ων χώρας, μῆκθ' ὅσον πρὸ τακτοσίων ἐκδῆ-
 ων. ἐπειδ' ἔφης ἡ λοιπὴ πελὺ ταύτης ὑπὸ
 μνηστέρῳ μέχρι τῷ Βαβανόμον, καὶ φι Ζι-
 μωνῆς, ἡ πορ καὶ αὐτὴ καθήκει μέχρι πθες
 τὸν Ἄλνῳ. ὅθι μὲν δ' ἡ τὸ μῆκθ'. πλάτθ'
 δὲ τὸ ἀπὸ τῶν ἀρκτῶν πθες νότον, ἐπὶ τι
 τῷ Ζηλίτῃ, καὶ τῷ μεγάλῳ Καππαδι-
 κίαν μέχρι τῶν Τρόκμων. εἰσι δ' ὅν τῇ Ζι-
 μωνῇ ἄλλῃ ὀρνκτῶν ἄλλῃ. ἀφ' ὧν ἐκάλου-
 σιν ἐρῆσθαι Ἄλνῳ τὸν ποταμόν. ἐσι δὲ καὶ
 ἐρύματα λατισκαμμένα πλῆθ' ὅν τῇ ἱμα-
 τόρα χώρα, καὶ ἐκμῶ γῆ πολλὴ εἴα τὸν
 Μιδειδ' ἀλκὸν πόλειον. ἐσι μὲν τοι πᾶσα
 οὐδ' ὄνοθ' ἡδ' ἐπὶ πόροθ', καὶ ποῖς ἄλ-
 λοις θρίμμασι πρόσφοροθ'. ἀπᾶτα δ' οἰκί-
 σιμῶ καλῶς. ἐδ' ὅθι καὶ ἡ Ἀμωσικα βα-
 σιλύσι. καὶ δ' ἐπαρχία δῆ. λοιπὴ δ' ὅθι
 ἡ ἐκτὸς Ἄλνῳ χώρα φι Ρονζικῆς ἐπαρχί-
 ας, ἡ πῶτι τὸν Ὀλγασιν σιωφῆς τῇ Σινω-
 πίδι. ἐσι δ' ὁ Ὀλγασιν ὅθι σφάσθαι ἡ

fuisse, Aeneæ parentem, quam Dardaniā appellauit: ponit deinceps à septentrione Lyciam sub Pandaro, in qua esset Zelæa. sic scribens:

Idad. l. 6. 24. Quique Zelæan habent imæ radice sub Idæ Aphneî, atque bibunt nigri latîces Aesepi Troës. —

subiacet autem Zelæa ad mare. Ad Aesepum ac deinde Adrasteæ est campus, Teria, Pitya, & omnino Cyzicena regio ad Priapum, quam postea ordine refert. inde reflectens orientalia cōmemorat & ulteriora. quo ostēdit se finē Troadis existimare septētrionalē & ortiū ea quæ ad Aesepū pertinet. Enimuerō Mysia & Olympus post Troadem sunt. Ac uetus quidem memoria talem gentium dictam situm. Recentiores autem mutationes pleraque inuenterunt. alijs aliās obtinentibus regiones, & alia confundentibus, alia diuellentibus. Nam Phryges ista occupauerunt loca, & Mysi post Troiæ excidiū. deinde Lydi, ac post hos Acolenses & Iones secundum hos Persæ, mox Macedones. denique Romani. sub quibus iam & linguam & nomina amiserunt plerique, noua quædam regionum instituta diuisione. cuius potiorē cenſeo habendam rationem in recensendo præſenti ſtatu, antiquitate interim medio critèr obseruata. In Mediterraneis Bithyniæ Bithynium est, supra Teium situm, & habēs regionem circa Salonem, ubi optima sunt bouum pascua, unde Salonites caseus. Tum Nicæa, primaria Bithyniæ urbs, ad Ascaniam paludem: quæ urbs ambitur campo magno, & admodum fecundo, sed per æſtatem non admodum salubri. Hæc Antigonus primum condidit, Philippi filij, & Antigoniam nominauit. deinde Lysimachus, qui eam ab uxore Nicæam appellauit. ea Antipatri fuit filia. Vrbs ipsa quadrata est, ambitu stadiorum xvi. Habet etiam gymnasium in campo quatuor portis apertum, & ad angulos rectos ita uici sunt constituti, ut qui in medio lapide gymnasij consistit, is portas quatuor omnes uideat. Paululum supra Ascanium lacum Otreæa est oppidulum, in finibus Bithyniæ. iam uersus orientem. arbitrantur sic ab Otreo dictam. Enimuerō Mysos Bithyniam inhabitasse, primum Scylax testatur Coryandrensis, circa Ascanium lacum habitare in-

quiens

καλῶσι δ' ἀπὸ ὀπρῆως ὀπρῆας λαλῶντα πρῆτορον. ὅτι δ' ὡς κατοικία Μυσῶν ἡ Βιδυρία, πρῶτον μαρτυρήσῃ Σκύλαξ ὁ Κορυανδρεῖος, φήσας πρῶτοικον τὴν Ἀσκανίαν λίμνην, ὅρῳ.

τὴν ὑπὸ λίνῃα ὡς ἀπρὸς αὐτὴν ἐκείνη, πρῶτον ἐφ' ἧς πρῶτος ἀπὸ τοῦ, καὶ εἰς τὴν Ἀσκανίαν τὴν ὑπὸ Πανδάρῳ, ὅτι ἡ Ζελαῖα. καὶ φησὶν,

οἱ δὲ Ζελαῖαν φησὶν ὑπὸ πύλας ὑάστην ἰδῆς,

Ἀφροδίτη πινόντων ὕδωρ Μίλαν Αἰσέπειο Τρωῶν. —

Τὴν Ζελαῖαν ὑποπίνουσι πρὸς θαλάτταν. ὡς δὲ τὸ τῶν Αἰσέπειον τὸ πρὸς Ἀφροδίτης πύλον, καὶ Τροία, καὶ ἡ Πιτυῖα, καὶ καδῆλου ἡ νῦν Κυζικηνή ἡ πρὸς Πριάπῳ, ὡς ἐφ' ἧς καταλήγει. ἔτε ἀνακλήσῃ πύλιν ὑπὸ τὰς πρὸς ἡμῶν, καὶ τὰ ἐπικρατοῦσα. ὡς τι ἔμφανος τὴν μέχρι Αἰσέπειον, πύλας ἔχουσα. ὅτι τὸ Τρωῶν τὸ ἐκείνην, καὶ ἡμῶν. Ἀλλὰ μὴν μεταξὺ τὴν Τρωῶν καὶ Μυσίαν εἰς, καὶ ὁ Ὀλύμπῳ. Ἡ μὲν οὖν παλαιὰ μνήμη πᾶσι τὴν πύλας ὑπὸ γὰρ οὐδὲν τὴν τῶν διδόντων. Αἱ δὲ νῦν μεταβολαὶ τὰ πολλὰ ἐξ ἡμετέρων, ἅμα τ' ἄλλων ὑπεκραινόντων, καὶ τὰ μὲν, συγχρόνως, τὰ δὲ, ὁρῶντων. Καὶ γὰρ οὐδὲν ἐπικράτησαν, καὶ μὴ οἱ μεταξὺ Τροίας ἄλλωσιν. ὅτι ὕψος Ἀνδρῶν, καὶ μετ' ἐκείνους Αἰολῆς, καὶ Ἰωνῶν. ἔπειτα Πέρσας, καὶ Μακεδόνων. τελευτῶν δὲ Ρωμαίων. ἐφ' ὧν ἡ δὲ τὰς ὁρῶντων, καὶ τὰ ὀνόματα ἀποβεβλήκασι οἱ πλείους, γινόντων ἑτέρων πινὸς μερισμοῦ πρὸς ἡμῶν, οὐ μάλιστ' ὁρῶντας δὲ τὰ νῦν οὐδὲν λέγοντες, τῇ δὲ Ἀρχαιολογίᾳ μετρίως πρὸς ὁρῶντας. ἢ δὲ τῇ μισογυνίᾳ πρὸς Βιθυνίας, πρὸς τὴν Βιδυλίαν ὅτι ὑπερκαμῖον τῇ Τηϊῶν, καὶ ἔχον τὴν πρὸς Σαλλωνα χῆραν ἀεὶ ἐκὼν Βουβοσίους, ὅθεν ὅτι Σαλωνίτης τυρὸς. Καὶ Νίκουσι ἡ μητρόπολις πρὸς Βιδυλίαν, αὐτὴ τῇ Ἀσκανίᾳ λίμνῃ. πόρτικα δὲ ἡ κλῶν πρὸς ἡμῶν, καὶ σφόδρα δύσδαιμον, οὐ πᾶσι γὰρ ὑγιανόν τῇ διέροις. ἐτίσμεν Ἀσκανίαν μὲν πρῶτον τῇ Φιλίππου, ὅς αὐτὴν Ἀντιγονίαν προσεῖπεν. ἔπειτα Λυσισμάχου, ὅς τὰ τὴν ἀπὸ πρὸς ἡμῶν ὀνόμασι Νίκουσι. ὡς δ' αὐτὸν θυγάτηρ Ἀντιπάτρου. ἔπειτα δὲ πρὸς ἡμῶν ἐκκαίοντα ἐκείνην ὁ πρὸς Βολῶν ὅτι τὴν πρῶτον γῆμα. ἔπειτα δὲ τὴν πρὸς πύλιν ὅτι πρὸς ἡμῶν ἐρημοτομῆς ὅτι πρὸς ὁρῶντας γονίας. ὡς τ' ἀπὸ ἑνὸς λίθου κατὰ μίσην ἰδρυμένην τὴν γυνάστιον, τὰς τῇ πρῶτον ἑκάστην πύλας. μικρὸν δ' ὑπὲρ πρὸς Ἀσκανίας λίμνης ὁ πρὸς πολίτην, πρὸς τοῖς ὁρῶντας πρὸς Βιθυνίας ὅθεν πρὸς ἡμῶν. Εἰς

νίω, φρύγες καὶ μυσοὺς. ἔπειτα Διονύσιος
ὁ πρὸς ἐπίστας συγγραφεύς, ὅτι κατὰ Χαλκε-
δόνα, καὶ Βυζάντιον τὰ εἰρηὰ, ἃ νῦν Θρά-
κη· Βόσπορον καλεῖται, πρότερόν φησι
Μύσιον Βόσπορον πρὸς ἑγορδύνειον. ὅθεν δ'
αὐτὸς καὶ τὸ Θράκας εἶναι οὗ Μυσοὺς μαρτυρεῖται
ἑν. δ. τε Εὐφορίου

— μυσίο παρ' ὕδασιρ Ἀσκανίσι

λίγῳ. ὁ δ' Ἀπώλλος Ἀλέξανδρος.

Οἱ καὶ ἐπ' Ἀσκανίῳ δ' ἄματ' ἔχουσι
ῥοῶν

Λίμνης Ἀσκανίης ὑπὸ χείλεσιν. ῥῥα Δο-
λίῳ

Υἱὸς Σιλανῶν ἡρώδης, καὶ Μιλίης.

Τὸ αὐτὸ ἐκ μαρτυροῦν, οὐδ' αὖτ' Ἀσ-
κανίης λίμνης εὐερετομένης ἐκ' ἡντ' αὐτὰ
μόνον. Ἄνδρ' δ' ἀφ' ὁλογοῦ κατὰ παιδεί-
αν ἀρχόντασιν ἐν τῇ Βιθυνίᾳ, Σινοκράτης
τε ὁ φιλόσοφος, καὶ Διονύσιος ὁ ὁμηρικὸς,
καὶ Ἰππάρχος, καὶ Θεόδοσιος, καὶ οἱ
πρὸς αὐτὸν μαθηματικῶν, Κλειοφάνης τε
ἡντ' ὁ Μυρλιανός, Ἀσκληπιάδης τε Περ-
σικὸς ἰατρός. Πρὸς νότον δ' εἰς τοὺς Βιδυ-
νοίς, οἱ πρὸς τὸν Ὀλυμπον Μυσοί, οὗς Ὀλυμ-
πινοὺς καλοῦσι ἱνίς, οἱ δ' Ἑλλησποντίες.
καὶ ἡ ἐφ' Ἑλλησπόντῳ Φρυγία. τοῖς δὲ Πα-
φλαγόσι Γαλάτῃ, ἐφορτοῦν τε τούτων
ἐπὶ πρὸς νότον, ἡ μεγάλη Φρυγία, καὶ Λυκα-
ονία, μέχρι τοῦ Ταύρου τοῦ Κιλικίου, καὶ Πι-
σιδικοῦ. Ἐπεὶ δὲ τὰ τῇ Ταφλαγονίᾳ σινα-
χῇ παράκειται τῷ Πόντῳ, καὶ τῇ Καππα-
δοκίᾳ, καὶ τοῖς ἡδὲ πρὸς αὐτὸν ὀρεῶν ἐθνι-
σιν οἰκῶν αὐτῶν τὰ τούτοις γενομένητα
μήν πρὸς ἀποδιδῶαι πρῶτον, ἔπειτα αὖτ'
ἑξῆς τοποῦς παραδείξει. Πρὸς νότον τοίνυν
εἰς τοὺς Παφλαγόσι Γαλάτῃ. τούτων δ'
ἑν ἔστιν τρία. δύο μὲν τῶν ἡγεμόνων ἐπὶ
νῦν Τρόκμοι, καὶ Τολισβοῖχοι. τὸ τρίτον
δ' ἀπὸ τοῦ ἡγεμονίου ἔθους Τεκτοάγας.
κατὰ γὰρ δὲ τὴν χώραν ταύτην οἱ Γαλάτῃ
πλανηθέντες πολλὸν χρόνον, καὶ κατὰ στα-
μόντων τὴν ὑπὸ τοῖς Ἀπάλκιοις βασιλῶ-
σι χώραν, καὶ τοῖς Βιδυνοῖς ὡς παρ' ἐκόν-
των ἐλάβον τὴν νῦν Βιθυϊάν, καὶ Γαλο-
γρακίαν λεγομένην. ἀρχηγὸς δ' ἐμολισσε
δοκίᾳ Περαιώσις Πρὸς τὴν Ἀσίαν ἔλ-
θων Λεονόριος. Τριῶν δ' ὄντων ἐθνῶν ἐ-
μογλώτων, καὶ κατ' ἄλλο οὐδ' ἐν ἑξήκα-
μύων, ἕκαστα διελόντες εἰς τέτταρας με-
ρίδας, τετραρχίαν ἐκάστην ἐπέλειπον, τρεῖς
ἑκάστην ἐχέοντες, ὅς τε δικαστὴν ἦσαν, ὅς τε στρατο-
λακὰ ἦσαν, ὑπὸ τῷ τριτάτῳ τεταγμένους, ὑπο-
στράτους ἑκάστης ἡ δύο. ἡ δὲ τριτάτη τετραρχία ἐβλήθη, αὐτοῖς ἡδὲ βασιλεῦσι. σιναχόντες ὡς τεταγμένοι.

quiens Phryges & Mysos. Deinde Dionysi-
us. qui de origine urbium scripsit, fauces quæ
inter Chalcedonem & Byzantium sunt, ac
Thracicus nunc uocantur Bosporus, antea
ait Mysium Bosporum fuisse appellatas. quod
ipsum testimonio esse potest, Thracicam gen-
tem fuisse Mysos. sed & Euphorio dixit

— Ascani prope flumina Mysi.

& Alexander Aetolus:

Sedes Ascanios ad latrices habitant
Ascania sub labra paludis. ad illa Dolion
Sileno natus uixerat & Melia.

Quæ hoc ipsum euincunt testimonia, cum
alibi Ascanius lacus nullibi quam hic inue-
niatur. Viri ob doctrinam memorabiles ex-
stiterunt in Bithynia, Xenocrates philoso-
phus Dionysius dialecticus, Hipparchus ac
Theodosius & filij eius mathematici, Theo-
phanes Myrleanus rhetor, Asclepiades Pru-
sienis medicus. Versus austrum Bithynis
sunt Mysi circa Olympum degentes, quidam
Olympios, alij Hellespontios nominant: tum
Phrygia Hellespontia. Paphlagonibus Ga-
lata: & utrisque uersus meridiem magna Phry-
giæ, & Lycaonia, usque ad Taurum Cilici-
um ac Pisidicum. Quoniam uero quæ Pa-
phlagoniam attingunt, ea Ponto & Cappa-
dociae adiacent & gentibus quas iam pera-
grauimus: instituto nostro conueniens fue-
rit his quoque uicinas partes describere ac
deinde quæ sequuntur regiones demonstra-

Galatia de-
scriptio.

re. Galata ergo Paphlagonibus uersus me-
ridiem sunt. Tria Galatarum habentur gene-
ra. quorum duo à ducibus nomen habent,
i7 Trocmi, & Tolistobogi, tertium à Celtica
gente Tectosages. Hanc regionem Galata
occupauerunt, cum diu uagati incursionibus
Attallicorum regum Bithynorumque di-
tionem uexassent, tandem ab ijs uolentibus
acceperunt eam terram, quæ nunc Bithynia
& Gallogracia dicitur. Princeps traiectionis
horum in Asiam præcipue existimatur fu-
isse Leonorius. Cum autem sint tres gentes
eadem utentes lingua, & alijs quoque in re-
bus nihil differentes: quamuis earum in qua-
tuor diuiserunt partes, & tetrarchiam nomi-
nauerunt, quæ suum haberet tetrarcham, &
iudicem unum, unum exercitus præfectum
(sic Stratophylacem uerto.) tetrarchæ sub-
ditos, ac duos stratophylacum uicarios. Duo-
decim tetrarcharum concilium, uiri erant
ccc. ij conueniebant in locum, cui nomen

Dryanemeto. ij de eade iudicabat. reliqua te-
tetrarche, & iudices. Quondam ergo, ita erat
constituta Galatia. Nostre tate in trium, de-
inde duorum, tandem unius uenit potesta-
tem Deiotari, cui successit Amyntas. nunc
Romani & hanc, & quæ Amyntæ fuit tenet
prouinciā. Trocmi Ponto & Cappadociæ
confinia possident: optima eorum quæ ha-
bent Galatæ. Tria ipsis sunt castella muris
cincta. Tauium emporium istorum loco-
rum. ubi louis est colossus, & sacer locus,
unde fontem abduci est nefas. Mithridati-
um, quod Pompeius a Ponto auulsum Bo-
godiatoro dedit. certium Danala, ubi Pom-
peius & Lucullus cōuenerūt: cum ille ad suc-
cessionem belli ueniret, hic imperium ei tra-
deret, atque ad triumphum abiret. Tectosa-
gum regio magnam Phrygiam attingit, quā
Pefinus est & Orcaoryci. horum castellum
fuit Ancyra, eiusdem nominis cum oppidu-
lo Phrygiæ quod uersus Lydiam apud Blau-
dum est. Tolistobogij contermini sunt Bi-
thyniæ & Phrygiæ quæ Epictetus dicitur. ca-
stella eorum Blucium & Peium. quorum al-
terum regia fuit Deiotari, alterum gazæ ad-
seruandæ destinatum. Pefinus emporium
est in ijs regionibus, maximum habens tem-
plum, summaque cultum religione matris
deorum, quam Angidistin appellant. Sacer-
dotes antiquitus reguli quidam erant, fru-
ctum magni sacerdotij percipientes. nūc eo-
rum quidem honores ualde sunt attenuati:
emporium tamen constat. Locus sacer ab
Attalicis regibus magnificè est exornatus
templo, porticibusque albi lapidis. illustre id
fanum Romani fecerunt, cum inde simula-
crum deæ acciuerunt Sibyllæ oraculo mo-
niti: ut & Aesculapij ab Epidauro. Mons ur-
bi imminet Dindymum, unde Dindymene
dicitur dea, ut à Cybelis Cybele. Propè San-
garius fluuius defluit. Ad hunc sunt antiqua
Phrygum domicilia, Mide, & eo prioris Gor-
dij aliorumque nonnullorum: ne uestigia qui-
dem seruantia urbium, sed pagi alijs paulo
maiores. De his est Gordium, & Gorbisus re-
gia Castoris Saocondarij: quem ibi, & uxo-
rem eius filiam suam Deiotarus trucidauit,
castellamque diruit, & maximam pagi partem
euastauit. Post Galatiam uersus meridiem

Trocmi

Tectosagæ.

Tolistobogij.

Δριανέμετρον, τὰ μὲν οὖν φοινικὰ, ἡ βουλὴ
ἔκειτο, τὰ δὲ ἄλλα οἱ τετραρχαί, καὶ οἱ δι-
κασταί. Πάλαι μὲν οὖν ἡ πλείω τῆς ἐπι-
ταφίς. καὶ ὅς ἡμᾶς δὲ ἄς τρεῖς, ἔτ' ἄς δύο ἡ-
γεμόνας, ἕτα ἄς ἑκατὸν ἡ δυνάμεις, ἄς
ἀκρίοταρον, ἕτα ἑκατὸν διδύχατο Ἀμαί-
τας. νυνὶ δ' ἔχουσι Ῥωμαῖοι, καὶ ταύτην,
καὶ τὴν ὑπὸ τοῦ Ἀμύντα γενομένην ἐπαρ-
χίαν. ἔχουσι δὲ οἱ μὲν Τροάριοι τὰ πῆες τῆς
πόντου, καὶ τῆς Καππαδοκίας. ταῦτα δ' ἔτι
τὰ ἑρῶτα ὡς νῦν νομοῦται Γαλάται. φρου-
ρία δ' αὐτοῖς τετάχεται τρεῖς, Τασιόρι-
μπορίου τῶν ταύτη, ὅπου ὁ τῷ Διὶ Κοκκί-
σος χαλκοῦς, καὶ τῷ μὲν ἄστυον. καὶ με-
δεῖσσι ποιοῦν ὁ ἔδωκε Πομπηῖος Βορδισατί-
ρω, ὅτι Ποντικῆς βασιλείας ἀφορίσκει. τρεῖς
τῶν δὲ πῶς Δανώλα, ὅπου τὸν οὐκ ἔστιν
ἐποίνουσαν Πομπηῖος τε καὶ Λύκουλον.
ὁ μὲν, ἡκὼν ὑπὸ τῶν τοῦ πολέμου στρατηγῶν,
ὁ δὲ, παραδιδόνς τῶν ὅχουσιαν, καὶ ἀπαί-
ρων ὑπὸ τοῦ Δείαμβου. Τρεῖς μὲν δὲ τῶν
τ' ἔχουσι τὰ μίση. Τικτόσαγον δὲ τὰ πῆες
τῆς μετὰ Φρυγίαν, τῇ καὶ τῇ Περσικῇ
καὶ Ὀρκαορυκῶν. τῶν τῶν δ' ἡ φρουρία
Ἀγκυρα, ἡ μὲν μὲν τῇ πῆς Λυδίας πῶς
Βλαύδην πόλιν φρυγικῇ. Τολισβο-
γιοῖς ἡ ὁμοροῖ Βιδυοῖς ἐστὶ, καὶ τῇ ὑπὸ τῆς
τῶν καλουμένην Φρυγίαν. φρουρία δ' αὖ τῶν
ὑπὸ τῇ Βιδυκίᾳ, καὶ τῇ Πείᾳ. ὡς τὸ μὲν,
ἡ βασίλειον ἀκρίοταρον, τὸ δὲ Γαζοφυλα-
κίον. Περσικῶν δ' ἔστιν ἐμπορίου τῶν ταύ-
τη, καὶ γινώσκοντες ἔχοντες ἡκίον τῶν διῶν,
σὺν βασιλεὺς μεγάλου τυγχάνον. καλεοῦσι δ'
αὐτῶν Ἀγγιδίσην. οἱ δ' ἰσθμὸς παλαιὸν
μὲν διωσάται πῆες ἄστυ, ἰσθμῶν καὶ καρπῶ
μὲν καὶ μεγάλων. νυνὶ δὲ τῶν τῶν μὲν αὖ τι-
μαὶ πολὺν μένουνται, τὸ δ' ἐμπορίου συμ-
μῆν. κατὰ τὴν κατὰ δ' ὑπὸ τῶν Ἀπῆλι-
κῶν βασιλείᾳ ἰσθμῶν πῶς τὸ τιμῶν,
καὶ τῇ καὶ πῶς Λύκουλιδος. ὑπὸ τῆς δ'
ἐποίνουσαν Ῥωμαῖοι τὸ ἰσθμὸν, ἀπὸ τῆς μαρ-
δοῦ δὲ τῇ θίῳ μεταπεμψάμενοι καὶ αὐτῇ
Σιβύλλης χρησμούς. κατὰ τὸν τῇ Ἀσκλη-
πιῶ τῇ ὅς ἐπὶ αὐτῇ. ἔστι δὲ καὶ ὅς ὁ
πορκαμένην τῇ πόλει, τὸ δὲ ἰσθμῶν, ἀφ'
οὗ ἡ Δινδυμῆν, κατὰ τὸν τῶν Κυβέ-
λων ἡ Κυβέλη. Πασίον δὲ καὶ ὁ Σαχάριος
ποταμὸς ποιεῖται τῶν ῥῆσιν. ὑπὸ τῇ
τὰ παλαιὰ τῶν Φρυγῶν οἰκιστῆρα Μίδον,
καὶ ἐπὶ πρότερον Γορδίου, καὶ ἄλλων πῶν, οὗ δ' ἔχον
σῶζοντα πόλιν, ἀλλὰ ἡμῶν, μικρῶν μέλους
τῶν ἄλλων. οἶον ὅτι τῷ Γορδίῳ καὶ Γορβῶν τὸ τῇ
Καστῶν βασιλεῖον τῷ Σαωνοδάρειον, ὅς ὁ
γαμβρὸν ὄντα τῶν ἀπὸ σφαγῆς ἀκρίοταρον, καὶ
τῶν θυγατέρα τῶν ἑαυτοῦ. τὸ δὲ φρουρίον αὐτῶν
σι, καὶ διελυμῶς τὸ πῆες τῇ κατὰ τῆς. κατὰ
δὲ τῶν Γαλατῶν πῶς νότον ἔτι λίμνην ὄντι
ἡ τῇ τῇ.

[illegible]

est Tatta paulus ad magnam sita Cappado-
ciam apud Morimenam, pars magnæ Phry-
giæ: & contigua huic regio usque ad Tau-
rum, cuius maximam partem Amyntas te-
nuit. Tatta salis est natura suapte concre-
scens palus. atque ita facile concrevit aqua eius
ad quamvis rem immersam: ut demisso circu-
lo è funiculis facto etiam salis corollam inde
extrahant. & aves si aquam alis attingant, sta-
tim decidant ob salem quo eæ concrevunt.
Est ergo Tatta, tum loca circa Orcaorycos, *Lycaonia.*
& Pignisum. inde Lycaonium colles plani,
frigidi, nudi, & asinis syluestrib. compascunt:
aquarum ibi magna penuria: atque ubi inue-
nitur aqua, profundissimi omnium sunt put-
rei, ut Soatris, ubi etiam venditur aqua. est is
pagus oppidi instar apud Garlabora. & ta-
men ista regio quantumvis aqua carentis, mi-
rum in modum oves nutrit, lanæ asperæ: è
quibus quidam amplissimas sunt consecuti
opes. & Amyntas ultra ccc greges ijs in lo-
cis habuit. Sunt & paludes, maior Coralis,
minor Trogitis. Circum isthæc loca conti-
num est oppidum probe conditum, agro feli-
ciore quam is quem diximus onagros pasce-
re. possedit Polemo. Ad hæc loca iam Tau-
rus accedit Cappadociam & Lycaoniam di-
stinguens à Cilicibus suprâ iacentibus, qui
Trachæotæ ab asperitate regionis dicuntur.
Lycaonium & Cappadocium est limes quod
interiacet Coropassum Lycaoniæ pagum, &
Gareathyra Cappadociæ oppidulû. horum
castellorum intervallum est ad cxx stadia.
Lycaoniæ etiam est etiam Isaurica ad ipsum
Taurum. tum Isauria quæ duos habet pagos *Isauria.*
cognomines. veterem nominant Euercem.
his suberant etiam alij complures pagi, præ-
donum omnes domicilia. Exhibuerunt hi
Romanis negocium, & P. Servilio, qui co-
gnomen Isaurici inde retulit, à nobis usus.
Is & Isauriam Romanis subegit, & plerasque
piratarum munitiones excidit, quæ ad mare
erant. In latere Isauriæ est Derbe, sedes Anti-
patri Derbæi, maximè adhorrens Cappado-
ciæ. Huius fuerunt etiam Laranda. Mea æta-
te & Isaura & Derbâ habuit Amyntas, cum
Antipatrum illum Derbæum per insidias oc-
cidisset. idem Isaura quoque de Romanis ac-
cepit. quin & regiam sibi isthic condidit, an-
tè qua Isauria eversa. cumquæ eodem in loco

Amyntas. nouum moliretur murum, ad finem opus non perduxit: sed cum Cilices per insidias interceptum occiderunt, cum in Homonaden ses impressionem fecisset. Cum enim Antiochiam Pisidiæ conterminam haberet, & usque ad Apolloniadem Apameæ Ciboto confinem, ac quædam ad montium latus pertinentia, nec non Lycaoniam: conatus est eos exscindere, quæ Tauro in istam regionem, quæ Phrygiæ erat ac Ciliciæ, excursionēs faciebant. Itaque multa cepit castella nunquam ante expugnata. de quibus etiam Cremna fuit. Sandalium autem ne tentauit quidem ui, suum inter Cremnam & Sagalassum.

Pisidia. Cremnam colonia Romanorum occupauit. Sagalassus sub eo Romanorum est præfecto, qui Amyntæ regnum gubernat uniuersum. abest ab Apamea unius diei iter. ab arce in urbem descensus est ferè xxx stadiorum. uocatur etiam Selgessus. eam urbem Alexander quoque cepit. Ceterum Amyntas Cremna capta cum in Homonaden ses expeditio nem fecisset, qui maximè putabantur inexpugnabiles, & iam pleraque loca cepisset, ipsorum quoque tyrannum sustulisset, dolo uxoris eius captus perijt. Ipsos autem Cyri nius fame expugnauit, ac quatuor millia ui rorum cepit uiuos, inque uicinis collocauit ur bibus, regione uacua hominum uigentis æ ui relicta. Est etiam in summis partibus Tau ri & præcipitijs ac ferè inaccessis in medio ca uitas, & campus bonæ glebæ, in conualles a liquot diuisus. eum colentes habitabant in supernè imminentibus supercilijs ac spelun ca. plerunque autem in armis degebant, & incurfabant alienum solum, cum ipsorum montibus tanquam muris muniretur. Con tigua his sunt cum reliqui Pisidiæ. tum inter eos nobilissimi Selgenses. Maior Pisidarum pars, extremitates Tauri montes tenet. qui dam etiam supra Siden & Aspendum Pam phylia urbes incolunt terrestres colles, ole is omnes consitos. Supra hos omnia iam montosa Catennenses, finitimi Selgensibus & Homonadensibus. Sagalassenses autem introrsum ad Miliadem. Artemidorus Pisi dia urbes aumerat Selgam, Sagalassum, Pet nelissum, Adadatem, Briadem, Cremnam, Pityassum, Ambladum, Anabura, Sinda, A arassum, Tarbassum, Termessum. Horum a lij plane sunt montani, alij utrinque usque ad

radices
μων, Ριζυκασόν, Αμβλάδα, Ανάβυρα, Σίνδα, Ααρασσόν, Ταρβασόν, Τερμεσσόν. Τούτων δ' οί μν, εστί
τιλέως

καινόν τῶν οἰκοδομῶν, οὐκ ἐφθόσωντι
 λίαν· ἀλλὰ διεφθάρησαν αὐτὸν οἱ Κίλικες,
 ἐμβαλλόντα εἰς αὐτὸν Ὀμονάδης, καὶ ἀνέ
 στροφες λαφύοντα. τὴν γὰρ Ἀντιόχου ἐκ
 τῆς πρὸς τῇ Πισιδίᾳ, μέχρι Ἀπολλωνιάδου
 τῆς πρὸς Ἀπαμείᾳ τῇ Κιβωτῷ καὶ τῇ παρὰ
 ῥέου πινά, καὶ τὴν Λυκαονίαν ἐπεφάτο αὐ
 τὸν Τάυρου κατατρέχοντες Κίλικες καὶ
 Πισιδᾶς τῇ χώρᾳ ταύτῃ θρυγῶν οὖλαν,
 καὶ Κιλικῶν θύραιν. καὶ πολλὰ χωρία ἐξ
 ἑλθὼν ἐπὶ ῥήματα πρόφρον ὄντα, ὧν καὶ Κρή
 μνα. τὰ δὲ Σανδάλιον οὐδ' ὄρεα χείρῃσι βίβ
 πρὸς αἰχμά, μεταξὺ Κέρμνου τῆς τι Κρή
 μνης, καὶ Σαγαλασσὸς. τὴν μὲν οὖν Κρή
 μναν ἄποιοι Ῥωμαίων ἐχουσιν. ἡ Σαγα
 λασσὸς δ' ἔστιν ὑπὸ τῶν αὐτῶν ἡγεμόνων τῶν
 Ῥωμαίων, ὑφ' ὧν καὶ ἡ Ἀμύντου βασιλεία
 πᾶσα. διότι δ' Ἀπαμείας ἡμέρας ἐστὶν ἡ
 τῶν βασιμ ἐχούσα χερδὴν π καὶ βιάοντα σα
 δίω, ἀπὸ τοῦ ἐρύματος. καλοῦσι δ' αὐ
 τὴν καὶ Σιληνισόν. ταύτῃ δὲ τὴν πόλιν
 ἡ Ἀλῆφας φθόρεται. ὁ δ' οὖν Ἀμύντας,
 τὴν μὲν Κρήμναν ἐλθὼν. εἰς δὲ τοὺς Ὀμονα
 δῆας παρελθὼν οἱ φεομίζοντε ἀλκίῃ ὄν
 τοι, καὶ καταστὰς ἡδὲ Κέρμνου τῶν πλείων
 χωρίων, αἰετῶν καὶ τῶν τύραννων αὐτῶν,
 ἐξ ἀπάτης ἐλπίδου ὅτι τῇ τυραννίδι γυ
 ναϊκός. καὶ αὐτῶν μὲν ἐκείνοι διεφθάρησαν. ἑ
 κείνους δὲ Κυνεῖνθον ἐξέπρηναι λιμῶν, καὶ
 τετρακισμύλιους αὐτοῦ ἐλπίδου καὶ συ
 νήκισιν εἰς τὰς ἐγγὺς πόλεις. τὴν δὲ χώραν
 ἀπέλιπον ὄρημον τῶν γν' ἀκμῇ. ἔστι δὲ καὶ
 ἐφ' ὑψηλοῖς τοῦ Ταύρου μείρεσι λεηνητοῖς ἀ
 ποτόμοις σφόδρα, καὶ τὸ πλεον ἁβιάτοις, γν'
 μίσω καὶ λαν, καὶ ὄνυχον πιδίον εἰς ἀνάλ
 νας πλείους διηρημνίον. αὐτῶν δὲ μαρτυροῦ
 ντων, ὅπου γν' ταῖς ὑπερκειμνίαις ὀφρῶ
 σιν, ἡ ἀσπλάοις. πᾶ πολλὰ δ' ὄρεα πλοῖα ἔχον
 καὶ κατέτροχον τὴν ἀλλοτρίαν, ἐχόντων ὅ
 ρον ταχίζοντα τὴν χώραν αὐτῶν. Συναφῶς
 δ' εἰσὶ τούτοις οἱ τε ἄλλοι Πισιδᾶι καὶ οἱ
 Σιληνῆς, οἱ περ εἰσὶν ἀξιολογώτατοι τῶν Πι
 σιδῶν. τὸ μὲν οὖν πλεον αὐτῶν μέρθ, τὰς
 ἀκρωτέας τοῦ Ταύρου κατέχευ. πινὲς δὲ καὶ
 ὑπὲρ Σίδης, καὶ Λαυρίδου, Παμφυλικῶν
 πόλεων κατέχουσι μέλαρα χωρία. ἐλαί
 φυτα πᾶσι. τὰ δ' ὑπὲρ τούτων πᾶσι τα
 ῖς ὄρεσιν ἡδὲ, Κατγνῆς, ὁμοροὶ Σιληνῶσι καὶ
 Ὀμοναδῶσι. Σαγαλασσὸς δ' ὑπὸ τῇ γν' τοῖς
 τῇ πρὸς τῇ Μιλυάδι. φησὶ δ' Ἀρτεμίδωρος
 τῇ Πισιδικῶν πόλιν, ἐπὶ Σιληνῶν, Σαγαλασσ
 σόν, Πιτυλίσσον, Ἀδασιάτῳ, Βειάδῳ, Κέρ
 μνῳ, Ριζυκασόν, Ἀμβλάδα, Ἀνάβυρα, Σίνδα, Ααρασσόν, Ταρβασόν, Τερμεσσόν. Τούτων δ' οἱ μν, εστί
 τιλέως

τιλίας ἱρᾶνοι, οἱ δὲ καὶ μέχρι τῶν ἱωρδ-
 ῶν καθήμενται ἐφ' ἑκάτερα, ἐπὶ τὴν
 Παμφυλίαν, καὶ τὴν Μιλυάδα καθήμε-
 ντον Φρυγίᾳ καὶ Λυδίᾳ. ὧν καὶ οἱ ὁμοιοί, πᾶ-
 σιν ἡρώδεσι ἔδωκεν καὶ πόρ πρὸς νότον
 οὐσίῃ. οἱ δὲ Παμφυλῶν πολὺ τῶν Κιλικίων
 φύλου μετέχοντες, οὐτελέως ἐφάνη τῶν
 λυρικῶν ἔργων, οὐδ' αὖ ὁμοίους ἔδωκεν ἡσυχίαν
 ζῆν, καὶ πόρ τὰ νότια μέρη τῶν ἱωρ-
 δέας τῶν Ταύρων κατέχοντες. εἰσὶ δὲ οἱ
 Φρυγίᾳ ὁμοιοί, καὶ τῇ Καρία, Τιάβα, ὧν
 δὲ καὶ Ἀμβλαδά, ὅθεν καὶ ὁ Ἀμβλαδίνης
 εἰναι ἐκφύεται, πρὸς διὰ τὰς ἰατρικὰς ἐ-
 πιτάδας. τῶν δ' οὐκ ὀρενῶν, ὡς ἀπὸ
 Πισιδίῃ, οἱ μὲν ἄλλοι καὶ τυραννίδας με-
 μεινέμενοι κατὰ πόρ οἱ Κιλικίων λυρικῶς
 ἡσυχίαν. φασὶ δ' αὐτοῖς τῶν Λιλιζῶν
 συγκαταμεινῶν πᾶσι τοῖς παλαιῶν πλε-
 οντέσι ἀνδράποδοι, καὶ συμβῶναι δὲ τὴν
 ὁμοιοτροπίαν αὐτοῖς. Σέλγος δὲ καὶ ἕξαρ-
 χὴς μὲν ὑπὸ Λακεδαιμονίων ἐκτίθητο πό-
 λεις, καὶ ἐπὶ πρότερον ὑπὸ Καλχαντῶ. ὁ
 πόρ δὲ κατ' αὐτὴν ἔμενον αὐτὴν δὲ ἐκ τῆς
 πολιτείας νομίμως, ὡς πόρ καὶ δισμο-
 ρία δὲ εἶναι. Θαιμακί δὲ δὲ ἡ φύσις
 τῶν τόπων. Ἐν γὰρ ταῖς ἀκρωτείαις τῶν
 Ταύρων χώρα μενέει τρεῖς μὲν διωαμί-
 νον, σφίδρα δὲ καρπὸς δὲ, ὡς τὴν καὶ ἐλαί-
 οφυτὰ ἐπὶ πολλὰ χωρία, καὶ δὲ ἀμπελα, νο-
 μᾶς τὴν ἀφ' ὁρῶν ἀνέειναι πᾶσι τοῖς βο-
 σκήμασι. ἐν δὲ ὑπὸ τῶν δὲ νομῶν
 ποικίλης ὕλης. πᾶσι δὲ ἐν τῇ φύσει
 παρ' αὐτοῖς, δὲ γένος οὐ μὲν ὁρθότροπον, ἀφ'
 οὐ καὶ τὰ ευράκινα ἀκοντισματὰ εἰσὶν
 τοῖς ἱρᾶνοις. ἐγγίγνται δ' ἐν τοῖς τελέ-
 χαις φυλοφύου τὴν σκώληκα. ὁ δὲ, ὁ μὲν
 καὶ τῶν ἀφ' αὐτῆς ἀφ' αὐτοῦ τὸ φύλον, τὸ μὲν
 πρῶτον πενιέροις, ὡς πρὸς μακρὰν εἰσὶν
 ψάγμα πᾶσι, καὶ σπῆρος σπῆρος πρὸς
 τῇ ῥίζῃ. κατὰ δὲ ταῦτα ἐκτελεῖται τὴν ὕ-
 ψος ἀφ' αὐτοῦ πᾶσι ῥαδία παραπλε-
 σία τῇ ὕψει. ταύτης δὲ τὸ μὲν αὐτὸ τὸ ψά-
 γμα πρὸς τῇ ῥίζῃ κατὰ μὲν, ἀναμεινῶν
 τούτων τὴν καὶ τῇ γῇ, πᾶσι δὲ τὸ μὲν αὐτὸ
 λὺν σπῆρος ἀφ' αὐτοῦ κατὰ πόρ. τὸ δὲ τὴν αὐτὴν
 φανῆσαι τὴν τελέχους κατ' αὐτὴν, πᾶσι τῶν
 καὶ αὐτῶν κατὰ πόρ. ποιοῦσι δὲ καὶ ἐκ τῶν
 κατὰ πόρ, μίγμα φυλομεινῶν τῇ καὶ γῇ
 γῇ, ὡς δὲ ἐκ τῶν κατὰ πόρ, τῇ δὲ ἄλλῃ
 διωαμῇ λαπόρ. λαυθαίνῃ ὡς πολλὰς, ὡς
 πᾶσι γῇ δὲ θυμῷ αὐτῶν οἱ δὲ σπῆρος ἀφ' αὐ-
 τῶν. ἐπὶ αὐτῇ δὲ Σελγίᾳ ἱερῇ, ὡς ἀπὸ αὐτῆς
 ἀφ' αὐτῆς. ἔχει δὲ ὁλίγας πρὸς νότον πόρ
 τῇ χώρῃ τῇ Σελγίᾳ ὁρθότροπον, καὶ μὲν
 κατὰ πόρ ὡς πᾶσι, ὡς ποιοῦσι ἄλλοι τὴν πόλιν,
 δὲ εὐρυμῇ.

νῆας ἀποκρούουσιν· αὐτοὺς φερον μυσσοῦντες, ἐκ
 τοῦ ἑλένης οὕτω πῦρ ἀγαροδυσθέντας. μαρ-
 τυρεῖν δὲ καὶ τὴν διάλειπτον· μεθολύδορον
 γὰρ πῶς, αὐτὸ καὶ μεθοφρύγιον. Τίως ἂν γὰρ
 οἰκῇν αὐτὸν ποδὶ τὸν Ὀλύμπου· τῶν δὲ φρυ-
 γῶν ἐκ τῆς Θράκης πῦρ αὐθιγόντων, εἰλοντο
 τοῦ τε τῆς Τροίας ἀρχόντα, καὶ τῆς πλησίον
 γῆς· ἐκάνουσι μὲν γυναικῶντα οἰκίσαι. αὐτὸ δὲ
 μυθόντες ποδὶ τὰς τῶ Καίκον πελάγους πλη-
 σίον λυδῶν. Σωφρογῆ δὲ πῦρ τὰς ποικί-
 λας μυθοποιίας, ἥτις σύγχυσις τῶν γυναι-
 κῶν ἰδνῶν, ἣ δὲ δὴ δαιμονία τῆς χώρας τῆς γῆ-
 ρος ἄλλου. μάλιστα δὲ τῆς παραλίας δι' ἣν
 ὑπιδίσεις ἐγγύοντο αὐτῇ πολλαχόθεν, καὶ ἴσα
 παντὶς ἐκ τῆς πόρειας, ἥ καὶ ἐπὶ ἀλλήλους
 ἰόντων τῶν ἐγγύς. μάλιστα Ἰφίτου ἢ τῆς
 καὶ, καὶ μετὰ ταῦτα βρισηδὶ τὰς ἐφόδους
 καὶ τὰς μεταναστάσεις· σιωπῶν, τῶν τε βαρ-
 βάρων ἑμα, καὶ τῶν ἑλλήνων ἑμα· πνιχρὰ
 ἑμῶν πῦρ τὴν τῆς ἀλλοτρίας κατασκα-
 σιν· ἀλλὰ καὶ πῦρ τῶν Τρωϊκῶν ἡ τῶν
 τῶν γὰρ Πυλαγοῶν ἡ τῶν φύλον, καὶ τῶν
 Κανκωνῶν καὶ Λιλιγῶν. ἄρματα δ' οὐ πολ-
 λαχρῶ τῆς Εὐρώπης ἐτυγχάνει τοπικαίον
 πλανώμενα, ἅπερ ποιεῖ τοῖς Τρωσὶ συμμα-
 χηῶντα ὁ ποιητής, οὐκ ἐκ τῆς πόρειας. Τὰ τε
 ποδὶ τῶν φρυγῶν, καὶ τῶν μυσσῶν λεγόμε-
 να, πρὸς βύτηρα τῶν Τρωϊκῶν ὄντα. Οἱ δὲ
 δῆλοι Λύκοι· ἥ αὐτὰρ γῆ μὲν ὑπὸ τοῖαν πα-
 ριχουσίην, ἢ τῶν Τρωϊκῶν, ἢ τῶν πῦρ Κα-
 εῖαν αὐτὸ τῶν ἀποικισάντων τῶν Τάχα δὲ
 καὶ αὐτὴ τῶν Κιλικίων τὸ αὐτὸ σιωπῶν. διτ-
 τοὶ γὰρ καὶ οὗτοι. οὐ μὴν ἐχρημάζει τοιαύ-
 τῳ λαβῆναι μαρτυρίαν, ὅτι καὶ πῦρ τῶν
 Τρωϊκῶν ἦσαν ἡ δὲ οἱ καὶ Κιλικίαν. ὅτι τῇ
 λεφθῇ ἐκ τῆς Ἀρκადίας ἀφίχθαι νομιζοίτ'
 αὐτὰς τῆς μύθου. γὰρ δὲ ἴσθ' αὐτῆς ὁ
 αἰκισμὸς αὐτῶν τὸν ὑπολαβόμενον αὐτῶν
 Τῶνδρατα, γνόμενον τὴν ἐκάνου, καὶ παρὶ
 λαβὴ τὴν μυσσῶν ἀρχὴν. καὶ οἱ Κάρου δὲ
 οἰσιῶνται πρότερον ὄντων καὶ Λιλιγῶν ὡς
 φασιν, ἢ παρῶνται γῆναισι, πῦρ λαβόμε-
 νων Κρητῶν. οἱ καὶ τὴν Μίλντον ἐκπῶν,
 ἐκ τῆς Κρήτης λαβόντων Σαρπηδόνα λιπ-
 σῶν. καὶ αὐτὸ Τῶν μίλλας κατακίονσαν γῆν
 καὶ Λυκίαν. πύτους δ' ἀγαγῆναι ἀποίκους
 ἐκ Κρήτης Σαρπηδόνα, Μίνα καὶ Ραδά-
 μάδην· ἀδελφὸν ὄντα, καὶ ὀνομάσαι Τέρ-
 μιλλας αὐτὸν καὶ Μίλλας, ὡς φησὶν Ἡρόδοτος,
 ἐπὶ δὲ πρότερον Σολύμους. ἐπικυλινδόντα
 δὲ τὸν Πανδίων· Λύκωνα, ἀφ' ἑκὼν πῦρ
 ἀγαροδύσαι ἑστὸ αὐτὸν Λυκίαν. Οὐτ' ἂν
 ὁ δὲ ποιητὴς χαλεπῶς. Βιλλυροφίτης γὰρ ὁ

rum progenies sint Myſi, ſic à myſo arbore dicti. Aſtipulari etiam linguam aiunt, mixtam è Phrygia & Lydia. Ac Myſos aliquan diu circa Olympum habitauiffe. cùm autem Phryges è Thracia traieciſſet, ceperūt Troiæ & uicinia principem. eos quidem hac conſeſiſſe: Myſos autem ad fontes Caici propè Lydiam. Patrocinaſtur his fabulis cùm conſulio iſtarum gentium, tum terræ quæ intra Halyn eſt felicitat, maximè oræ maritimæ. quæ in cauſa fuit, ut regio ſubinde ac undi quaque à trãſinarinis inuaderetur, aut etiam uicini mutuò ſe impeterent. Maximè quidem tempore belli Troiani & poſtea incurſiones iſtæ atq; migrationes ſunt faciæ: cùm ſimul & barbari & Græci ad occupandum alienam tellurem ſe darent. ſed tamen etiam ante Troianum bellum talia accideſſent. Nam & Pelafgorum fuit gens, & Cauconum & Lelegum. quas dictum eſt antiquitus uarias Europæ partes peruagari ſolitas. & Homerus auxilium Troianis tuliffe hos dicit non trans aquam proſectos. & quæ de Myſis ac Phrygibus dicuntur, antiquiora ſunt rebus Troianis. iam duplices Lyci, innuere uidentur unicam gentem: ut uel Troiani, uel qui ad Cariam ſunt, alteri ab alteris ſint propagati. Quod idem fortalle etiam Cilicibus uſu uenit. nam & hi ſunt gemini. Neque nobis licet teſtimonium aliquod proferre, quo aſſeruamus eos qui nunc ſunt Cilices, ante bellum Troianum fuiſſe. ac Telephum exiſtimari poſeſt ex Arcadia cum matre ueniſſe. quam cum Teuthias excepiſſet atque uxorem duxiſſet, Telephum huius filium habitum, in regnum Myſorum ſucceſſiſſe. Sed & Cares cùm olim fuiſſent inſulares, itemq; Leleges, continentem habitare receperunt auxilio Cretenſium. lidem Cares Miletum condiderunt, conditore à Cretenſibus accepto Sarpedone. Quin & Termilas condiderunt in ea quæ nunc dicitur Lycia. quos è Creta colonos duxiſſe aiunt Sarpedonem, Minos & Radamanthys fratrem: & nomen Termilorum poſuiſſe ijs, qui iſa Milyæ nunc dicuntur, ut ait Herodotus, & ante Solymi fuerūt appellati. ſuperueniſſe deinde Lycum Pandionis F. & Lycijs de ſe nomen iſdem ſeciſſe. Hac hiſtoria Lycios cū Solymis eoſdem facit. Homerus diſtinguit ſiquidem Belleo phontes è Lycia proſectus

Iliad § 840.

Iyria.
Solymū.

19

Med. 184. — Solymis arma intulit acribus —:

114. & Ilandrum item eius filiū Mars interfecit,
Aduersus Solymos illustres arma ferentem.

Sed & Sarpedonem Lycium indigenam
idem pronunciat. At victoriæ præmium fu-
isse propositum publicum præstantiâ regio-
nis * * multa confirmant: etiam post
bellum Troianum, quando etiam Amazo-

liad. 1. 189. nes isto tempore notæ fuerunt. cum & Pri-
liad. 5. 186 mus contra eas bello suscepto interfuisse di-
 catur, & arma in eos uertisse Bellerophōtes.
 Vrbes etiam memorantur antiquitus Ama-
 zonum cognomines. Iam in Iliaco campo
 tumulus fuit.

**Quem sane Batigam mortales uocitabant:
Diui uelocis monumentum uerò Myrina.**

hanc Myrinam ferunt unam fuisse de Amazonibus: argumentum ab origine uocis ducentes adiectiuæ. equi enim euscarthmi ob uelocitatem dicuntur: Myrina polyscarthmos ob aurigationis celeritatem, unde loco nomen. Idem ob præstantiam euenit etiam insulis uicinis. De quibus Rodum & Cōn ante Troiani etiam belli tempus à Græ-

Strad. B. 655
 677.

cis fuisse habitatas, de Homeri testimonio li-
 quet. Post bellum Troianum Græcorum
 migrationes, tum Trerum, Cimmeriorum,
 Lydorum, Persarum demde, Macedonum,
 & ad extremum Gallorum irruptiones, con-
 turbauerunt omnia atque confuderūt. Ob-
 scuritatē uerò causam non mutationes dun-
 taxat præbuerunt, sed & scriptorum dissen-
 sio, de iisdem non eadem dicentium. qui Tro-
 as appellant Phryges, ut & tragici, & Cares
 Lycios. Troes autem ita aucti ab exiguis ini-
 tijs, ut etiam regum essent reges, quarendi
 occasionem poetæ eiusque interpretib. ex-
 hibuerunt, quæ nam sit dicenda Troia. Com-
 munitè enim omnes eos appellat. Troas,
 qui Troianis in bello adfuerunt ut & hostes
 uno nomine Danaos atque Achiuos. neque
 tamen, puto, Troiæ uocabulo accipiemus et-
 iam Paphlagoniam, aut Cariam, aut ei fini-
 timam Lyciam. Id respicio, ut cùm dicit,

Lib. 7.2. Cum clamore ibant Troes, fremituq;

& de hostibus eorum.

ibid. 8. Ast ibant taciti spirantes robur Achæi.

& aliàs sepe eodem modo. Tamen, quando
 ita h. ec. habent, conādum est, ut singula quo-
 ad fieri potest discernamus. cumq; aliquid
 veteris historię nos subterfugiet, eo omisso
 (. neq; enim in eo uertit geographię officiū.)
 οὐκ ἔστι παλαιὰς ιστορίας, πύτυ μὲν ἱστῶν (.

—Σολύμοισι μαχέσασθαι βυδάλίμοισι.

Πάσαν φέρει τι ὡς αὐτὸς ἦν αὐτῷ, ἄνευ
 ὧς φρεσι, μακρὰ μέλει Σολύμοισι κατέκτα-
 νη. καὶ τὸν Σαρπηδόνα δι' ὑπὸ χεῖρας πικ-
 λίστα. ἄλλὰ πό γε ἄδλον πῦρα πάντα κωινόν
 τῶν ἀντιπῶν Πιχώρας ἔς λίγα τίς ἰχθυόν-
 σιν ἐκ πηλῶν βιβαιοῦται. καὶ μετὰ τὰ
 Τρωϊκὰ ὅπνυτο ἡμαρτίνον κατεδάφηντο
 αὐτοῖς. ἐφ' ὧς ὅτι πρὸ λαμῶν πρατύνσαι λί-
 γηται, καὶ ὁ Βαλφοφόντης. καὶ πόλεος ἑ-
 πάλαι ὁμολογουῖται ἰππῶν μοι αὐτῶν. Ἐρ-
 δεῖ τοῖς ἰλίου πιδίῳ κολώνη τις ἔην.

Ἡ γὰρ τοὺς αὐτοὺς βαπτίσαντες ἐκλύουσιν,
ἀδελφοὶ οὗτις σημεῖα πολυσκέρθηται με-
νέει.

ὡς ἰσχυροῦσι μίαν εἶναι τῶν Ἀμαζόνων, κα-
τὰ ὁδὸν δὲ τὴν τεκμαίρομενοι. Δυσκέρημοντες
γὰρ ἱπποὺς λιγυράς εἶναι τὸ τελεῖται. Καὶ ἡ-
νὼ οὐκ πολλὸς κερήμενος, εἶναι τὸ ἐπὶ Πλάτῳ
χέας τελεῖται. καὶ ἡ Μυρτίνα οὐκ ἵππῳ κε-
ταύτης λιγυρῆται. Καὶ αἱ ἱπποὶ δὲ τῶν
ταύτ' ἵππων εἶναι τῶν ἀριτέρων. Ἐν ῥόθῳ
καὶ Κῶς ὅτι πᾶσι τῶν Τρωϊκῶν ἦδ' ἐν ῥόθῳ
Ἀλκίον ἱπποῦντο, καὶ ἐν ῥόθῳ Οὐρανὸς βαρύνει
μαρτυρεῖται. Μετὰ δὲ τὰ Τρωϊκὰ αἱ τὰ
τῶν Ἀλκίον ἀποικίαι, καὶ αἱ Τρωϊαί, καὶ
αἱ Κιμμεριαὶ ἱπποὶ, καὶ Ἀνδρῶν, καὶ μετὰ
ταῦτα Ῥοδῶν, καὶ Μακιδόνων, πετιλοῦ-
ται ὁ Γαλατῶν, ἰτέραν πάντας, καὶ σὺ
νίχταν. Γίγνεται δὲ ἡ ἀσκήσια, οὐκ εἶναι τὰς με-
ταβολὰς μόνον, ἀλλὰ καὶ εἶναι τὰς τῶν συγ-
γραφέων ἀνομολογίας, πᾶσι τῶν κειμένων
τὰ αὐτὰ λιγόντων. οὐκ ἔστι Τρώας καλεού-
των φεύγας καὶ ἀπὸ τοῦ οἰκουμένης, τοὺς δὲ
Λυκίους Κῆρας, καὶ ἄλλους οὕτως. Οἱ δὲ
Τρώες οὕτως εἰς μακρῶν αὐτῶν φεύγοντες, ὥς το
καὶ βασιλεὺς βασιλείων εἶναι, παρίσταναι καὶ
ἐν ποιεῖν λόγον, τίνα καὶ καλῶν Τρωϊάδων,
καὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐκείνων. Λίγα γὰρ
καὶ κρινῶς ἀπὸ τῶν Τρώων οὐκ συμπελο-
μίσαντες αὐτοῖς, ὥς πρὸς καὶ Δαναοὺς, καὶ
Ἀχαιοὺς οὐκ ὀφθαλμοῖς. ἀλλ' οὐκ ἔστιν Τρωϊ-
αὶ ἱπποῦνται ἐν δία, καὶ τὰ Παφλαγονίαν.
οὐκ ἔστι τὴν Κασίαν, ἢ τὴν ἑμπορὸν αὐτῇ Ἀνα-
τολῇ. λίγα δ' ὅταν εἶναι.

Τρώες μὲν κλαυθμῇ γυνόσκουσ' Ἰούρ.—

ἐκ δὲ τῶν συντάξεων.

Οἱ δ' ἄρ' ἴσμεν σιγῇ μὲν πένοντο ἄ-
χαϊ.

Καὶ ἄλλως ὁ λίγος πελαγῶς. Ἔμεις δὲ
καὶ πρὸ ποιόντων ὄντων, παρατίον δια-
τῆν ἑκάστῃ εἰς διώκαμιν. ὅπ' (ἂν διαφύ-
γῃ ὅτι πῶθ' ἐν τῇ γινωσκείας ὁρῶσ.)
τὴν δὲ τοῦ

[illegible]

præfens status explicandus est. Supra Pontidem duo siti sunt montes, Olympus & ^{Olympus, &} Ida. ^{Idas} Olympo subiacet Bithynia. inter Idam & mare sita est Troia, montem attingēs. De hac & ei contiguus meridiem uersus, postea dicemus. nunc de Olympenis, & quæ deinceps ad Taurum usque paribus spacijs iuxta ante descriptas regiones porriguntur, uerba nobis sunt facienda Olympus mons est, in cuius circuitu non habitatur. in summitatibus autem ingentes habet syluas, & loca natura munita, ac recipiendis prædonum turmis apta. quæ sæpe à tyrannis occupantur diu durare ualentibus. Qualis fuit nostro tempore Cleo prædonū dux, orfundus Gordo pago, quem auxit deinde, urbemq; fecit, ac Iuliopolin denominauit. is ab initio arce ac receptaculo usus est robustissimo castellorum, nomine Callydio. Et multum sanè profuit Antonio, eos qui pecuniam Labieno Asiæ præfecto colligebant inuadens, atque apparatus impediens. Actiaco autem bello defecit ab Antonio, & Cæsaris legatis se adiūxit, ac maiores quàm quibus dignus esset honores repperit. Nam ad ea quæ Antonius dederat, alia Cæsar adiecit, ut iam pro latrone speciem reguli gereret: sacerdos factus Iouis Abretteni, qui Mysiorum est deus, & Morenæ (quæ itidem ut Abrettena Mysiæ est pars. portione donatus. demum etiam Comanense in Ponto sacerdotium ei obtigit: quod cū adisset, intra mensem uita decessit, morbo extinctus acuto. siue in eum aliàs incidit ex nimia repletione: siue (ut templi ministri aiebant.) ira deæ. Etenim in circuitu templi & pontificis est, & antistitæ habitatio ipse sacer locus præter reliquam sanctimoniū apprimè purus est à suillarum esu carniū: atque adeo in ipsam urbem potius intromittitur nullus. quem morem ille primo statim aduentu uisoluic, latronis ingenium declarans: ut qui non pontifex, sed sacrorum corruptela eo uenisset. Olympus ergo talis est. Versus septentrionem accollunt eum Bithyni, Mygdones, Doliones. reliquum habent Mysi & Epicteti. Dolionas uocant potissimū qui circa Cyzicum sunt ab Aesepo ad Ryndacum usque, & Dasylitidem paludem. Mygdonas, qui deinceps usque ad Myrleanum agrum. Supra Dasylitidem

Dolionet.,
Mygdonet.

Pr κνλίπσθ

νοι, τὰ δὲ Βυζάντιοι. πῦρ δὲ τῇ Δολιονίδι, καὶ τῇ Μυγδονίδι νέμονται πολλὰ, μέγιστος ἢ Μιλησιόπολιν δὲ λίμνη, ὅτι Ἄπολλονίαν δὲ αὐτῆς. δὲ ὠρυχόμενοι, καὶ ὁ Ῥυδάκος ῥα ποταμός, πᾶς ἀρχὰς ἔχων ἐκ τῆς Ἀζανίτιδος. πῦρ λαβὼν δὲ καὶ ἐκ τῆς Ἀβρετῆνης Μυσίας ἄλλους τε καὶ μετέσπον ἀπὸ Ἀγκύρας ἢ Ἀβασίτιδος ἐκδίδωσιν εἰς τὴν Προποντίδα ἢ Βέσβιον νέσον. ἡ τὰυτὰ δὲ τῇ νότῳ τῶν Κυζικηνῶν ὄρη δὲ Ἄρτακος. καὶ νησίον ὁμώνυμον πρόκειται τούτου. καὶ πλείονος ἀκρωτηρίου Μιλλῶν καλούμενον ἐν παρὰ πλεονεξίᾳ Πείρατον κομζομένης ἐκ τῆς Κυζικου. τῆς δὲ Ἐπικτήτου Φρυγίας Ἀζανοὶ τῆσι, καὶ Νακόλαι, καὶ Κοτυατίον, καὶ Μιδάσιον, καὶ Δορύλαιον πόλεις, καὶ Κάδβι οὗ δὲ Κάδβος γῆσι ἢ Μυσίας φασίν. ἡ δὲ Μυσία κατὰ τὴν μεσόγειον ἀπὸ τῆς Ὀλύμπου πύλης ὡς τὴν Πόργαιδων καθήκει, καὶ τὸ Κάδβον λεγόμενον πεδίον. ὡς τε μεταξὺ καθεῖται τῆς Ἰδίας, καὶ τῆς Κατακεκαμένης, ἢ οἱ μὲν Μυσίαν, οἱ δὲ Μαυρίαν φασίν. ὧς περὶ δὲ τῆς Ἐπικτήτου πῦρ νότον δὲ ἡμεγὰς Φρυγίαν, λιποῦσα ἡ ἀειστέρα τὴν Πιισινοῦντα, καὶ τὰ περὶ Ὀρκαορυκούς καὶ Λυκαονίαν. ἡ δὲ ξίς δὲ Μαύρας, ὅτι Λυσδὺς καὶ Κάρας. ἡ δὲ ἔστιν ἡ παρὰ τῇ λεγόμενης Φρυγίας, καὶ ἡ πῦρ Πισιδίαν, καὶ τὰ περὶ Ἀμόριον καὶ Εὐμενίαν, καὶ Συνάδα. εἴτα Ἀπάμειος ἢ Κιβωτός λεγόμενος, καὶ Λαοδίκεια, ἀπὸ τῆς ἐξείκει τῶν κατὰ τὴν Φρυγίαν πόλεων. πρόκειται δὲ ταύτης ἡ πόλις ματα Ἀφροδισίας, Κολοσσαί, Θιμισώνιον, Σανκός, μητρόπολις Ἀπολωνίας. ἐπὶ δὲ ἀπὸ τῶν τούτων πέλλα, Ταβία, Εὐκαρπία, Λυσιας. ἡ μὲν οὖν παρωρία, ὁρατὴ πναίχας ῥέχιν, ἀπὸ τῆς αἰατολῆς ἐκτατομένη ὡς δὲ οὖν. ταύτη δὲ κατὰ τῶν ὄρων ὑπὸ πῆλιν πινδίων μέγα, καὶ πόλις πλείονος αὐτῆς, πῦρ ἀρκτον μὲν οἰομένη, ἐκ θαλάσσης δὲ μέγας Ἀντιόχεια ἡ πῦρ Πισιδίαν καλούμενη. ἡ μὲν, ἡ περὶ τῆς καμίνου, ἡ δὲ ὑπὸ λόφον, ἔχουσα ἀποικίαν Ῥωμαίων. ταύτῃ δὲ ἔκτισαν μάγνητον οἱ πῦρ Μακάνδρον. Ῥωμαῖοι δὲ ἠλθὺν ἔρωσαν τῶν βασιλείων, ἡνίκα τὴν ἄλλαν Ἀσίαν Εὐμενίας παρῆλθον τὴν γῆν τῆς ταύτης. ἢ δὲ γῆν ταύτην ὁ ἰσραωτὴς τῆς Μιλλῆς Ἀρχαίς, πλείονος ἔχουσα ἰσοδύλων, καὶ χωρίων ἰσῶν. κατὰ τὴν δὲ μετὰ τῆς Ἀμύντου τελευτῆς ὑπὸ τῶν περὶ τῶν ὑπὸ τῆς ἐκείνου λεγομένων. Συνάδα δὲ ἔστιν ἡ μεγὰς πόλις. πρόκειται δὲ αὐτῇ ἡ καμίνου πεδίον δὲ ἡ ἰσραωτὴς πεδίον. ἐπὶ

tim Byzanti habent, partim Cyziceni. hi ad Dolionidem quoque & Mygdonidem multis fruuntur, usque ad Miletopolitidē & Apolloniaticam paludem. Per has regiones Ryndacus labitur fluuius, ortus in Azanitide. recipiensque ex Abrettena Mysia cum alios tum Macellū ab Ancyra Abasitidis fluentem, in Propōtidem exit apud Besbicum insulam. in hac mons est Cyzicenorū, nomine Artace, arboribus probē confitus: & insula eiusdem nominis ante eum iacet, & promontorium quod Melanos dicitur. id præteruehuntur qui a Cyzico Priapum nauigant. At Epicteti Phrygiæ sunt Azani, Na^{Epicteta} colia, Cotyæum, Midaium, Dorylaeum urbes, & Cadici quam Mysic alij adscribunt. My^{Mysia} sia in mediterraneis ab Olympena ad Pergamenam est porrecta, & campū Caici dictum ita ut sit sita inter Idam, & Catakekaumenā, hoc est combustam siue Mysiam, siue Maoniam: utrunque enim fertur. Supra Epictetum uersus meridiem est magna Phrygia, Phrygia magna Pefinunte ad sinistram relictā, & quæ sunt circa Orcaorycos & Lycaoniam: ad dextram Maonibus, Lydis, & Caribus. In hac est etiam quæ ad montana adiacens Parorius dicitur Phrygia, & quæ ad Pisidiam est, ac regio circa Amorium, Eumeniam, & Synnada. deinde Apamea cognomento Cibotus, & Laodicea, quæ sunt maximè Phrygiarum urbium. His etiam circumposita sunt opposita oppida, Aphrodisias, Colosse, Themiloniū, Sanaos, & Apollonias metropolis. longius deinde Pelta, Tabex, Eucarpia, Lysias. Parorios Phrygia montanum habet dorsum, ab orsu uersus occasum productum. ei utrinque subiecta est magna planicies, dorsoque uicina urbs septentrionem uersus Philomeliū, ad meridiem Antiochea ad Pisidiā quæ uocatur. illa in campo, hæc in colle sita, & coloniam habens Romanam. Hanc Magnetes condiderunt, qui ad Meandrum habitabant: liberauerunt à regibus Romani, quo tempore Asiam reliquam Eumeni tradiderunt quæ intra Taurum iacet. Fuit ibi etiam sacerdotium Mensis + Arcæi, multitudinem hiero- + ^{supra Asci.}

te est Docimia pagtis, & lapicidina Synnadicis lapidis, ut quidam Romani appellant. nam incolæ Domicitidem & Docimā uocant. Ex fodina ab initio exiguas glebas ediderunt. sed ob sumtum magnitudinem, quæ nunc faciunt Romani, eruuntur magnæ columnæ solidi lapidis, uarietate ad Alabastritem accedentes lapidem. ita ut quanquam multum huiusce onerum ad mare uanum deducatur, tamen & columnæ & tabulæ Romanam perferantur, magnitudine atque pulcritudine admiranda.

Apamea. Apamea emporium est magnū eius quæ propriè dicitur Asia, proxima post Ephesum dignitate. hæc enim commune est receptaculum eorum qui & ab Italia & à Græcia ueniunt. Sita est Apamea ad Marsyæ fluij ostia, qui ad ipsam ortus urbem, mediam eam perfluit: & postquam suburbium uehementer atque præcipite fluxu percurrit: cum Mæandro coit, qui iam alium recepit suo alueo + fluiuium Orgân, per equabile & leuiter moliterque delatum solum. Hinc iam auctus a-

Mæander. quis Mæander, aliquandiu per Phrygiam fluit. deinde Cariam à Lydia determinat, apud campum qui Mæandrius dicitur: nimis quàm obliquus: ita ut ab eo etiā omnes obliquitates Mæandri appellentur. tandem apud ipsam Cariam Ionia quæ nunc dicitur separata, inter Miletum & Prienam in mare exit, oritur à Celænorum quodam tumulo, ubi urbs tumulo fuit cognominis. atque hinc ciues transtulit Antiochus Soter in eam quæ nunc dicitur Apameam: cui à matre Apama ipse nomē fecit, filia Artabazi, quæ nuptum data fuerat Seleuco Nicatori. Isti loco adsignant fabulam Olympi & Marsyæ: ac concertationem Marsyæ aduersus Apollinem. Supernè est palus calamum edens ad tibiarum lingulas aptum. ex hac palude aiunt utrumque scaturire amnem: Marsyam inquam & Mæandrum. **Laodicea.** Laodicea cum antè esset exilis, nostra & parentum nostrorum ætate creuit: quanquam oppugnatione Mithridatis Eupatoris damnum accepisset non contemnendum. Sed soli præstantia, & lata ciuium quorundam fortuna, eam amplificauerunt. Prior Hiero, ceteris talētorum, amplio-rem etiam hæreditatem legauit ciuitati, cum mul-

κανα δ' ἐστὶ δοκιμία λίθος, καὶ τὸ λατόμηον τῷ Συναδικοῦ λίθου. οὕτω μὲν Ῥωμαῖοι καλοῦσιν. οἱ δ' ὠπλήριοι δοκιμίτην, καὶ δοκιμαίαν. καταρχὰς μὲν μικρὰς βώλους ἐκδιδόντες τὸ μετὰ τοῦ. ὅσα δ' ἐπὶ τῷ νυνὶ πολυτίλθαα τῶν Ῥωμαίων, Κίοντος ὁ βασιλεῦς Μονόλιθοι μεγάλοι, πλησιάζοντες τῷ Ἀλαβαστρίτη λίθῳ κατὰ τὴν ποικιλίαν. ὥς τε καὶ πρὸ πολλῆς οὐσας ἐπὶ ὑπὸ δαλαῖαν ἀγωγῆς τῶν τυλακούτων φορτίων, ὁμοῦ καὶ Κίοντος καὶ πλάκας ἐς Ῥώμην κομίζονται δαυμάται κατὰ τὸ μέγεθος καὶ ὡμότητα.

Ἀπάμεια δ' ἔστιν ἐμπορίου μέγα τῆς Ἰδίας λεγομένης Ἀσίας, ὁδυπρόδου μετὰ τὴν Ἐφέσον. αὐτὴ γὰρ καὶ τῶν ἀπὸ τῆς Ἰταλίας, καὶ τῆς Ἑλλάδος ὑποδοχέον κοινὸν ἔστιν. ἴσθονται δ' ἐν Ἀπάμειᾳ ὑπὸ ταῖς ἐκβολαῖς τοῦ Μαρσίου ποταμοῦ. καὶ ἔτι ὅσα μὲν σὺν τῇ πόλει ὁ ποταμὸς, τὰς ἀρχὰς ἀπὸ τῆς πόλεως ἔχει. καταρχὴ δ' ὑπὸ τῷ πρῶτον σφοδρῶ, καὶ καταφθῶν τῷ ἑξῆς καπνισμῷ, συμβάλλει πρὸς τὸν Μαιάνδρου, πρὸς τὴν λαφύρα καὶ ἄλλου ποταμοῦ Ὀργάνου, δὲ ὁμαλοῦ φόρομινον πρῶτον, καὶ μαλακόν. γινώσκον δ' ὅτι μὲν γὰρ γινώσκον Μαιάνδρου, τίς ἢ ὅσα τῆς Φρυγίας φέρει. ἐπὶ ταῖς διόλκας τὴν Καρίαν, καὶ τὴν Λυδίαν, κατὰ τὸν Μαιάνδρου ἐκκλίνοντες πεδίον, σκολιὸς ὡς ἐς ὑποβολὴν. ὥς τε ἔστιν ἐκείνη τὰς σκολιότητας ἀπὸ τῆς Μαιάνδρου ἐκκλίνουσα. τελευτῶν δ' ἐκτὸς Καρίαν αὐτῶν, διαρῆ τὴν ὑπὸ τῶν ἰσθμῶν νυνὶ καταχρῆναι, καὶ μετὰ τὴν Μιλήτου, καὶ Περικλῆς, ποιεῖται τὰς ἐκβολὰς. ἄρχεται δ' ἀπὸ Κιλαρῶν λόφου πινός, ὅτι ὡς πόλις ἡ ὁμώνυμος τῷ λόφῳ. γινώσκον δ' ὡς ἀπὸ τῆς αὐτῆς πόλεως ὁ Σωτὴρ Ἀντίοχος ὡς τὴν νυνὶ Ἀπάμειαν ἐπὶ μετὰ τὸν ὁμώνυμον τὴν πόλιν ἐπὶ δ' ἔστιν Ἀπάμεις. ἡ θυγάτηρ μὲν ἡ Ἀρταβαρζην. δεχόμενος δ' ἐτύχησεν πρὸς γάμον Σιελύκα τῷ Νικάνορι. γινώσκον δ' ὡς μνησθέντα τὰ πόλιν τὸν Ὀλυμπόν, καὶ τὴν Μαρσύναν, καὶ τὴν ἔστιν ἡ ὁρίσθη ὁ Μαρσύας πρὸς Ἀπολλωνα. ὑποβάλλεται δ' καὶ λίμνη φύουσα κάλαμον, τὸν ἐς τὰς γλῶσσας τῶν ἀνθρώπων ὑπὸ τῆς πόλεως. ἔστι ἡ ὑποβιβασθεὶς φασί τὰς πηγὰς ἀφορτῶν, τὴν τε τοῦ Μαρσίου, καὶ τὴν τοῦ Μαιάνδρου. ἡ δ' ἐκ τοῦ ὁμαλοῦ μικρὰ πρόταρον οὖσα, αὐξομένη λαβὼν

ἐφ' ἡμῶν, καὶ τῶν ἡμετέρων πατέρων· καὶ τοὶ ἑκατέρωθεν ἐκ πολιουρίας ὑπὸ μιδριδάτου τοῦ Εὐπάτορος. ἀλλ' ἡ τῆς χώρας ἀρετή, καὶ τῶν πολιτῶν τινὲς γινώσκοντες, μεγάλῳ ἐποίησαν αὐτῶν. ἴσθον γὰρ πρότερον, ὅς πλείονας, ἢ δ' ἑκατέρωθεν ἑκατέρωθεν ἀναγομένην κατὰ τὴν ἰσθμὸν δ' ἡμῶν, πολλοὺς τ' αὖτε θήμασι

δάμαστρον ἐξέσκαψε τὴν πόλιν. Ζήνων δὲ ὁ
 ῥήτωρ, καὶ ὁ υἱὸς αὐτοῦ Πολέμων, ὅς
 καὶ βασιλεὺς ἐγένετο, ἔφατ' ὅτι αὐτοὶ ἀφ' ἑ-
 αὐτοῦ ὑπὸ Ἀντωνίου καὶ πρότερον, ὑπὸ Καί-
 σαρτος δὲ τῷ Σεβαστῷ κατὰ ταῦτα. Φίρ-
 ας δὲ ὁ παρὶ τῷ Λαοδίκεα πόπῃ παρβα-
 των ἀρετῆς, οὐκ ὡς μαλακώτατος μόνον
 τῶν ἰσίων, ἢ καὶ τῶν Μιλησίων Ἰσφίρα,
 ἀλλὰ καὶ ὡς τῷ ἰσφίρῳ χροῖον, ὡς πόρ καὶ
 πῦρ ἀνιόντα λαμπρῶς ἀπ' αὐτῶν. ὡς
 πόρ καὶ οἱ Κολοσσηνοὶ ἀπὸ τοῦ ἐμμενέμου
 χροματῶ. πλείον οἰκοῦντο. ἔνταῦτα
 δὲ ὁ Κάππος, καὶ ὁ Λύκος συμβάλλει τῇ
 Μαίανδρῳ ποταμῷ, ποταμὸς δὲ μεγάλος.
 ἀπ' οὗ καὶ ἡ πόλις ἔχει τὸν Λύκον Λαοδίκεα λί-
 γητα. ὑπερφύεται δὲ τῇ πόλει ὁ ὄρος
 Κάδμος, ὃς οὐ καὶ ὁ Λύκος ἔχει. ὁ ἄλλος ὁ
 μόνον ὄρος ἔχει ὄρεα. τὸ πλεον δ' οὐτῷ ὑπὸ
 γῆς ἔστι, εἴτ' ἀνακλύσας σπινθήρας ὡς
 ταῦτα τοῖς ἄλλοις ποταμοῖς, ἐμφαίνειν ἔ-
 μα τὸ πολὺν πρὸς τὴν χώραν, καὶ τὸ δύσει-
 σον. ὁ γὰρ ὡς ἄλλο, καὶ ἡ Λαοδίκεα δύσει-
 σον, ὁ δὲ πλείονος ὄρους. Κάρονον δὲ ὄρειον
 δὲ τὸ φρυγικὸν καὶ τὸ καριανόν. ἑκάστω δ' ὅτι
 αὐτὸν περικυβέτῃ ἔχοντα καὶ ζεῖον ὑδέρτων
 ἐκβολὰς. τὰς μὲν, καὶ τὰς ποταμῶν Μαίαν-
 δρος, τὰς δ' ὑπὲρ τῶν ἑλίων. Καὶ δὲ ἡ πόλις
 φασὶν πορνοβοσκῶν αὐλιδόφρων καὶ οἷον παν-
 δόχοις σὺν πολλῷ πλείονος γυναικῶν, νύκ-
 των γυναικῶν σεισμῶν, συναφανισθῆναι
 πάσας. Ἐκ δὲ τῶν τοῦ δύσειστος δὲ καὶ τῶν
 ὡς ἡ πόλις τῶν Μαίανδρος χώραν, ὁ ὑπὸ τοῦ
 μῦθου πορὶ τε καὶ ὑδέρων καὶ τῇ μεθυσίας.
 Διατίττεται γὰρ ἀπὸ τῶν πεδίων ἀρφαμή-
 νων πᾶσι ἡ πικρὸν κατὰ τὴν τῇ χώραν
 ὡς τὰ Χαρίωντα, τὸ τε καὶ ἰσφίρ πῶλον, καὶ τὰ
 καὶ Χαρίωντα τῇ Νικαίᾳ δὲ καὶ τῇ Μαγνη-
 σίᾳ δὲ μυῖοντα. Ἐν δὲ τῇ πόλει γὰρ ὅτι ἡ
 γῆ ὡς φανερὰ πλείονος τῇ ἐλμυρίδων, καὶ
 οὐκ ἐπὶ τῷ ὄρει. Τὰ καὶ δὲ καὶ τῇ Μαίανδρος
 ὡς ὅτι σκολιὸς, ὅτι πολλὰς μεταπῆσαι
 λαμβάνει τὸ ῥέθρον. καὶ πολλὰν χροὴν κατὰ
 γῆν, ἄλλοτ' ἄλλω μέρει τῶν ἀγριῶν πα-
 σίδων. τὸ δὲ πρὸς τὸ πῶλον δὲ βιασάμε-
 νον ὡς καὶ. καὶ δὲ καὶ τῷ περὶ τὴν πρό-
 τερον ὑπὸ θαλάσσης οὐραν, μεθυσίαν πε-
 ποῖκε τῇ περὶ τὴν πόλιν παρὰ τὴν πόλιν.
 Καὶ ἡ Κατακλιμαμῆς δὲ ἡ πόρ ὑπὸ Λυ-
 δῶν καὶ μυσῶν κατεῖχεται, ὡς ποιοῦντα π-
 να τῇ περὶ τὴν πόλιν τῇ τῇ ταύτης. ἡ τε
 Φιλαδέλφεια ἡ πρὸς αὐτῇ πόλιν, οὐ δὲ αὐ-
 τὰς ἔχει πῶλον, ἀλλὰ κατὰ μέρει πρὸς
 πῶλον πᾶσι λαμβάνονται ὡς διατίττεται. ὡς τὰς πόλιν καὶ τῇ πόλιν καὶ τῇ πόλιν.

tis urbem donarijs exornasset. Zeno deinde
 rhetor, atque huius filius Polemo: qui etiam
 ob res præclare gestas regno dignatus est;
 primum ab Antonio, deinde à Cæsare Au-
 gusto. Loca quæ sunt circum Laodiceam o-
 ues alunt excellentes: non mollicie modò la-
 narum, qua etiam Milesijs præstant: sed eti-
 am ad coruorum nigredinis æmulum colo-
 rem: unde amplos quoque habent redditus:
 ut & Colosseni ab eiusdem nominis colore,
 in uicinia habitantes. Ibi etiam Caprus &
 Lycus in Mæandrum incidunt. Lycus fluui-
 us est iustæ magnitudinis: à quo & Laodi-
 cea cognomen habet, ut ad Lycum sita dica-
 tur. Supra urbem situs est mons Cadmus, è
 quo Lycus defluit. item alius monti cogno-
 minis. qui cum haud exiguo spacio terram
 subeat, rursusq; emergens reliquis miscea-
 tur fluminibus: simul & multis foraminibus
 peruium declarat solum, & obnoxium faci-
 le terræ esse motibus & uiciniam item. Ca-
 rura limes est Phrygiæ & Cariz. Is est pagus
 habens diuersoria seu receptacula peregrin-
 orum: & eruptiones feruentium aquarum
 partim in Mæandro fluuiio, partim supra ri-
 pam. Et quidem narrat Ienonem quendam,
 cum in istarum cauponarum quandam cum
 multitudine meritoriarum mulierum diuer-
 tisset, noctu terræ motu existente, uniuersos
 esse deletos. Ferè autem tota ad Mæandrum
 regio facile terræ motibus concutitur, & cu-

Terræ motibus
 obnoxia loca.

nicos habet igni aut aqua plenos usque ad
 continentem. Nam tota ista illius terræ tota
 uitas protenditur usque ad Charonea: quo-
 rum unum est Hierapoli, aliud ad Nyfæ re-
 gionis Characa: itemque ad Magnesium &
 Myntem. Solum enim est friabile & attriti-
 facile, plenum saluginis, & quod nullo ne-
 gocio inflammetur. Ac fortassis etiam Mæ-
 ander ita curuus est, quod alueus eius uariè
 intercipitur. Sicut & multum limi deferens
 idem, aliàs alijs litoris partibus adpingit, aut
 ui facta in altum expellit. Prienam quidem
 antea in mari sitam, x l stadia longo aggere
 continenti coniunxit. Sed & Catacecaume-
 ne, quam Lydi & Mysi possident, combustæ
 appellationem causis scilicet de talibus obti-
 nuit. ac Philadelphia urbs in ea, muros etiam
 tutos non habet. cum quotidie ij pœthe suc-
 cutiantur ac fathiscant. & oppidani adsiduò
 intenti sint istis terræ adfectionibus, contraq;

molian-

mollantur. Sed & de cæteris urbibus Apamea etiā ante Mithridaticum bellū sepe motu terræ concussa fuit. & rex cum superuenisset. uideretque urbem iam subuertri, ad substructionem centum largitus est talenta. Idem Alexandri ætate accidisse ferunt. quapropter uerisimile est Neptunum ab ijs coli, quanquam mediterraneis. & à Celæno Neptuni ex Celæna Danaïdum una F. urbem fuisse denominatam. aut propter ingreditum lapidum, quæ sit ab aduisione. Sed neque ea pro fabulis habenda sunt, quæ de Sipylo & subuersione eius dicuntur. Nam & nostra ætate tremores terræ Magnesium deiecerunt: quando & Sardes, & aliæ nobilissimæ urbes ab iisdem sunt grauissimè afflictæ multis partibus. Imperator tamen instaurauit, pecuniam largitus. quod beneficij antè etiā Trallianis præstiterat pater eius, cum eorum corruiisset gymnasium: itemque Laodicensibus. Quid impedit, quò minùs audiamus antiquitatis scriptores? De quorum numero Xanthus Lydiæ historiæ conditor narrat quantæ ac quotæ in ista regione incidere mutationes. quarum etiam superius facta est mentio. Quinetiam Typhoniquæ euenierunt, ad ista i loca referunt, & Arimos. & Catakekaumenen eā appellant. audent etiam omnia quæ sunt inter Lydos ac Mæandrum eodem in tractu censere: cum ob paludum & fluuiorum multitudinem, tum ob crebras terræ cauernas. Iam palus quæ Laodiceam & Apameam interiacet, quanquam maris in morem alta est, cœnosum tamen quidpiam & quali è cuniculo elisum edit. Aiunt etiam in ius uocari Mæandrum, cum prorutis limitibus agrorum fines mutat multatque ab eo exigi atque sumi è uedagalibus traiectionum. Inter Laodiceam & Caruranum est Mensis qui Carus dicitur, magna ueneratione cultum. Nostræ ætate fuit ibi schola magna medicinæ Hierophileæ operam nauantium, à Zeuxide gubernata, ac deinde ab Alexandro Philaletha. sicut & patrum nostrorum tempestate Smyrnæ Erasistratea schola fuit, præside Hicelio. nunc nihil simile euenit. Sed & nationes quædam Phrygiæ nominantur, nusquam hodie existantes: ut Berecynthes. Et Alcman ait, Phrygium cecinit melos Cerbesium.

δασκνύμενα. ὡς περ οἱ βορέωντες. καὶ Ἀλκμάν λέγει,

Φρύγιον ἄνυσσι μίλθ' τὸ Κερβέσιον.

τὸ πρὸς αὐτὴν. καὶ τὸν ἔκτορ δὲ πρὸς λίαν, Ἀπamea μὲν καὶ πρὸς τὴν μηδιστάτην στρατίας ἐσθλὰς πολλὰς. καὶ ἐσθλὰς καὶ παιδῶν ὁ βασιλεὺς ἐκαστὸν τέλειον ἐστὶν παύσειν, ὅρων αὐτοῖς τραμυλίων πλὴν πόλιν. Λέγεται δὲ καὶ ἐπ' Ἀλεξανδρῶν παραπλίσια συμβῆναι. διότι πρὸς αὐτὴν καὶ τὸν ποταμὸν περὶ αὐτοῖς, καὶ περὶ ποταμῶν οὐσι καὶ ἐπὶ Κελαινοῦ τὸ ποταμὸν αὐτῶν, ἐκ Κελαινῶν μίαν τὴν Δαυαίαν γρομίου ἐκλεῖσθαι τὴν πόλιν ἐπὶ πόντον. ἢ δὲ τὴν λίαν καὶ τὴν ἐπὶ τῶν ἐκπύρων καὶ μελάνων. καὶ τὰ πρὸς Σίπυλον δὲ καὶ τὴν αὐτοῖς πλὴν αὐτῶν, μύθον δὲ αὐτῶν. καὶ γὰρ νῦν τὴν μαγνησίαν τὴν ἐπ' αὐτῶν κατεβαλεν σεισμοί. ἕνθα καὶ Σαρδῆες καὶ τῶν ἄλλων πᾶς ὑπεφανείστας κατὰ πολλὰ μέρη διελυμύατο. ἐπὶ τῶν δὲ ἡγεμῶν χεῖματα ὑπὸ τῶν, κατὰ πόλιν καὶ πρὸς τὸν αὐτὸν γρομίου συμφορὰς Τραλλιανῶν, ἕνθα τὸ γυμνασίον καὶ ἄλλα μέρη συνίπτεον ὁ πατὴρ αὐτῶν καὶ τῶν τοῖς καὶ Λαοδικεῶν. Ἀκούει δὲ τῶν παλαιῶν συγγραφέων. οἷα φησὶν ὁ τὰ Λύδων συγγραφεὺς Ζαῖνθος, διγυμνῶν εἶναι μεταβολὰς κατὰ χρόνον πολλὰς τῆς χώρας ταύτης, ὅρ' ἐν ἡμέτρῳ πνυ καὶ τοῖς πρὸς τὸν. καὶ δὲ καὶ τὰ πρὸς τὸν Τυφῶνα πᾶς ἐπὶ ταῦτα μνῃσιν καὶ αὐτῶν Ἀείωνες, καὶ τὴν Κατακεκαυμένην ταύτην ἀναίφασιν. οὐκ ἴκανοι δὲ καὶ τὰ μεταξὺ Μαίανδρου καὶ Λυδῶν ἀπασθ' ὑπονοῶν ταῦτα. καὶ δὲ τὸ πλὴν τῶν λιμνῶν καὶ ποταμῶν, καὶ αὐτῶν πολλὰ καὶ ἐσθλὰ μνῆσιν τὴν γὰρ. ἢ δὲ μεταξὺ Λαοδικέας, καὶ Ἀπameas λίμνης, καὶ βορέων καὶ ὑπονοῶν τὴν ἀποφορὰν ἔχει πηλαγία οὐκ. φασὶ δὲ καὶ διὰς τῶν Μαίανδρου μεταφύροντες τὰς χώρας ὅταν ποταμῶν οὐκ αὐτῶν. ἀλλ' ἐπὶ δὲ τὰς λίμνας ἐκ τῶν ποταμῶν ἀναίφασιν τὴν. μεταξὺ δὲ τὴν Λαοδικέας καὶ τῶν Καρούρων, ἰσθμὸς δὲ μίανος Κέρου καλουμένου, πημῶν ἀφιστολῶν. συνίπτεται δὲ κατὰ αὐτὰς διδασκαλῶν ἡρώδου ἰατρῶν μίαν ὑπὸ Ζαῖνθος. καὶ μεταξὺ ταῦτα Ἀλεξανδρῶν, τὸν Φιλαλήδου. κατὰ δὲ πρὸς τῶν πατέρων τῶν ἀμετῶν καὶ Σμύρνης τὸ τῶν Ερασιστράτων ὑπὸ ἰατρῶν. νῦν δ' οὐχ ὁμοίως τὴν συμβαίνει. λέγεται δὲ πρὸς φύλα Φρύγια οὐδ' αὖτε

καὶ βοδυνὸς περὶ λίγα καὶ κερβίσι. ἡ
καὶ ἀλιδεῖους ἀποφορὰς, ἀλλ' οὐτὸ καὶ
δ' ἀκνυται. οἱ δ' ἀνδραποὶ οὐκ ἐστὶν οὐτω λί-
γοιται. λίγυλ. δ' ἐσυχὴν φησὶ πῆνιαν.
φῆσι γὰρ, ἐκείνη μωδισιτα τῶν ποδῶν
ταύταλον.

Οἱ γὰρ ἰδία πύγῃ διὸς πατρὸς βαμὶς
ἐστ.

Καὶ πάλιν,

Σίπυλον ἰδία ἀνὰ χθόνα.

Καὶ ὁ ταύταλ. λέγει,

Σπάρτῃ δ' ἀφ' ἑαυτῶν δ' ἡμῶν ἰδία,
βορέα κωτὰ χῶρον. γὰρ δ' Ἀδρακίαν ἐστὶν
ἰδία τι μυκηθμοῖσι, ὅθεν ἡμῶν
ἔρπονσι μῆλα, παῦ δ' ἐρεχθὸν πῶδον.

ac fossa quædam Cerbesia memoratur, pe-
silentiam exhalans. ea tamen adhuc mon-
stratur, quanquam hominum marato nomi-
ne. Aeschylus in Nioba confundit. an-
enim illa se memorem futuram Tantalii re-
rum,

In rupe cui paterni Idæa sit Iouis ara.

& rursus.

Sipylum, Idæo in solo.

Verba etiam Tantalii exstanti

Bis sex dierum itinere confere ipse agros,

Berecynthia arua, sedes ubi Adraltea habet.

Et Ida mugitu late sonat boum,

Pecorisq; balatu procul campi fremunt.

IN LIBRVM DVODECIMVM INTER- PRETIS ANNOTATIONES.

libri initium deesse suspicor, non
enim, puto, ita ex abrupto (qui
aiunt) cum ordiri uoluit. οὐτὰ
ἐκ τῆς τῶν ἄλλων.] Verba
non coherent. Quid secutus
sim, uersio mea ostendit, ut
alibi. neque enim omnia anno-

tando persequi possim.

1 Est autem portio hæc.] Ita uerti, ne quis
ad solam Cappadociam pertinere hæc putaret. Vide
initium libri superioris. Περιεῖδος τὰ β.] Lege-
batur ποταμὸν ineptè. Sed & Eustathius in Diony-
sium ex hoc loco scribit. Cappadociam à Persis in duas
Sattapias. à Macedonibus in totidem regna fuisse di-
uisam.

2 Locus hic corruptus est, Sed integrari eū quan-
tum licuit ex epitomis atque Plin. lib. 6. cap. 3. Mori-
mena quidem paulo post apud Strabonem legitur. Nam
de ipsis uocabulis disputabitur (Deo uolente) in nostro
Onomastico. Cybistra quidem legendum liquet. Elauf-
sam legi ἐλαυσάσαν pro ἐλῦσάσαν, quia & infra sic
aliquoties dicitur, & habet Plin. 5. 27.

3 Immensa profunditate.] Ἀπλῶς est.
Sed ἀπλῶς legi. nam cur profunditas navigationem
impediat, aut etiam latitudo, nondum didici: neque uer-
tū puto, ceteris paribus pro λαμβάνει τε lego λαμ-
βάνει τότε. Si non omnino etiam τε illud abundat.

4 Prædationi.] Λιστεύουσιν enim legi pro λισ-
τεύουσιν. ut ὑποπείθω pro ὑποπείρα. hæc ipse sen-
sus docet pro ἐκέρων quoq; ἐπαέρων suspicor scri-
bendum aut βόθρων, ut infra.

5 Amicorum.] τῶν φίλων. Sic Aldus noster
corrector in φυλῶν mutauerat, nescio quid admodum
secutus. Quid Cyrini castra, & uerba abs me paren-

thesi inclusa sibi uelint, ignoro de Cybistris epitomae
sum secutus, quæ μικρὸν pro ἐκέρων acceperunt.

Mox Gabadania.] Hanc ego nullibi inuenio
& pro Catadnia obrepisse puto, neq; uerba sunt inte-
gra. ὁ ἀγρόβοτ. uox est insolens. Minus iberi-
cum aut Hispanicum sit, ambiguum esset, nisi Strabo li-
bro tertio Hispanicum discrete cum Sinopico contulif-
set. Vide & Plin. 33. 7.

6 Dalsmenon.] Locus est mutilatus, & hoc δαδ-
μῶν apparet participium esse. Lanisena heic bis,
initio libri Lanisena dicitur. quid faceres? sed & re-
liqua de Cappadocibus sunt mutilata.

7 In undecim.] Vetus habet duodecim, fortas-
se scriptum secutus librum. De re ipsa Plutarchi Pom-
peium, & Appiani Mithridaticum legere licet. nā uer-
ba sunt confusa heic & manca.

8 Teium.] Τειὸν ἡδ' ἡ lego pro Τειονίτη. &
supra Sangiam pro Sagiam ex Eustathio in Dionysium
legi. Quos autem Atticos reges diceret, non. Sed & in-
fra Attalici reges nominantur. ac post idem mendum
refertur. Itaque Attalicos restituere tota copiosius li-
bro XIII exponitur. Paulo antè Μόδρων.] Fortè
μῆδρων. Plin. 6. 2. Henetos autem adspiro, unde Ven-
eti, ex eodem, & ratione grammatica. ac maxime Eu-
stathio in Periegetem.

9 Autolyce.] Sic correxi & Plutarchi Lucullo. Bil-
lari sphaeram nescio. de Autolyce oraculo in epitomis
præterea est. eo monitum Diogenem uitiasse monetam.
An id Strabo scripserit: aut aliunde sit insertum, nescio.
multa talia animaduertet, qui cōferre Strabonem cum
epitomis uolet. Quod post de Gadilonitide & Arami-
na sequitur, suspectum est. Saramenā reposui & sequen-
tibus, pro ἀποδισθ. habebat epitome ὑποδ. quod
malui densu notari puto. ὁρονάρον per u scripsi.

10 Per Phanoraxam.] Sic rectè legitur. male confundentibus cum hoc Phanagoriam Ptolomei libris. Vide præter ea quæ infra de Phanoræa dicuntur. Plin. 6. lib. cap. 3. & 5. $\omega\alpha\rho\epsilon$. $\sigma\upsilon$ autem hæc pro parallelo commodius quam superiore libro sumi potest. ut è tabulis liquet. Post pro $\omega\alpha\rho\alpha\rho\epsilon$, quod nihil est $\omega\alpha\rho\alpha\rho\epsilon$ scripsi, cum epitoma habeant $\sigma\upsilon\rho\epsilon\upsilon\eta$ pro $\sigma\upsilon\rho\epsilon\upsilon\eta$ puro legendum $\iota\upsilon\rho\epsilon\upsilon\eta$.

11 Hunc locum partim ex Eustathio, partim ex epitomæ correxi. Illud $\mu\alpha\lambda\iota\sigma\tau\alpha$ $\epsilon\iota\alpha\tau\alpha\iota$ est præuium. Cur autem pro $\mu\epsilon\upsilon\rho\alpha\upsilon$ reposerim inferius $\mu\epsilon\upsilon\rho\lambda\delta\alpha\epsilon$, ratio & post Strabonem ac Plinium Stephanus docere possunt, $\mu\epsilon\upsilon\eta\alpha$ quidem nihil est.

12 Hæc etiâ correctiones Eustathio debentur. Quod autem post paulo sequitur de ociose addidis uerbis, epitomæ $\epsilon\kappa\upsilon\rho\omega\varsigma$ $\pi\rho\sigma\sigma\iota\theta\epsilon\iota\delta\iota\alpha$ interpretati sunt uoce $\omega\alpha\rho\iota\lambda\alpha\epsilon\upsilon$. & habent duo alia insuper exempla, $\sigma\iota\omega\upsilon\epsilon\iota\tau\epsilon\tau\alpha\epsilon$. Iliad. α . initio, atque $\iota\epsilon\iota\kappa\sigma\sigma\iota\pi\alpha\sigma\alpha\iota\iota\phi\upsilon\sigma\omega\upsilon$. Iliad. σ . 470. ubi liquidò (ut sepe apud Homerum aliâ) $\mu\alpha\sigma$ $\omega\alpha\varsigma$ ociosa est. In ijs quæ Strabo habet, abundans $\tau\alpha\lambda\epsilon$, $\omega\sigma\tau\upsilon\alpha$, $\omega\alpha\chi\epsilon\upsilon$.

13 Neque contermini.] Lacer est locus. loquitur autem de Chalybibus haud dubiè. itaque asterisco ostendi deesse, quod supplere meliores possunt codices.

14 Striphane.] Locus est corruptus. $\omega\sigma\lambda\upsilon\sigma\phi\omega\upsilon$ autem rectè uertitur piscosum. nam & supra hoc ipso in libro pelamijs $\sigma\phi\omega\upsilon$ dicitur, & è Plutarchi Sympos. libro quarto, capite secundo, & 4. $\sigma\phi\omega\upsilon$ piscem esse facile discas.

15 Amnias.] Epitomæ $\alpha\mu\upsilon\iota\alpha$ & pro $\sigma\lambda\upsilon\alpha\varsigma$ $\sigma\upsilon\iota$ habent $\sigma\alpha\lambda\upsilon\alpha\sigma\tau$ non probo.

16 Annotaui alicubi asteriscum, ut ostenderem loca non esse integra hæc quid sit $\sigma\upsilon\rho\mu\alpha\pi\mu\iota\upsilon$, diui-

net qui potest. ego $\sigma\upsilon\rho\mu\alpha\pi\mu\iota\upsilon$ puro esse. uicis, ac placentis urbem diuidere. $\sigma\upsilon\rho\mu\alpha\varsigma$ $\alpha\alpha\lambda\iota\alpha\delta$.] Equidem dissimulandum non est pro $\sigma\upsilon\rho\mu\alpha\varsigma$ $\tau\omega\iota\omega$ $\tau\epsilon\tau\epsilon\iota\alpha\upsilon$ legisse $\chi\alpha\sigma\sigma\alpha\mu\alpha\delta\omega\upsilon$ collectorem.

17 Trocmi.] Ita & libro quarto legitur, & apud alios scriptores, & Plin. 5. 32. Hæc $\tau\rho\sigma\gamma\iota\upsilon\sigma\iota$ inculcante, quos interpretem reuocasse miror, cum sint nulli Leonovius suspectum est. Epitomæ Leonem habent. infra pro Blayro Blandum correxi ex Stephano. & Orcaorycos ex sequentibus.

18 Defertur.] Legi enim $\kappa\alpha\tau\alpha\iota\chi\epsilon\iota\upsilon$ pro $\kappa\alpha\tau\alpha\mu\epsilon\chi\epsilon\iota\upsilon$. cogitavi etiam pro $\iota\omega\pi\sigma\lambda\upsilon$ legendum $\iota\omega\pi\sigma\lambda\upsilon$ $\iota\omega\pi\sigma\lambda\upsilon$. sed consului cura mutationem loco. Propter arduitatem.] Locus est lacer. & non liquet ad Selgensesne — hoc, an ad pontes petri timeat.

19 Milyæ.] Sic legendum & ratio geographica docet, & Herodotus, de cuius primo libro hæc sunt desumpta, & epitomæ, & Stephanus. Herodotus & Epitomæ non $\lambda\upsilon\kappa\alpha\upsilon\alpha$ habent, sed $\lambda\upsilon\kappa\alpha\upsilon$. & ab hoc Lyciam, ab illo potius Lyconiam denominari potuisse apparet. Eustath. in Iliad. 5. 184. Lycum uel Lyconem coniunctè nominat. Isandrum pro Pisandro habent omnes Homeri codices, quos ego uidi. Cetera de Serpedone non assequor. quid est enim $\iota\chi\lambda\upsilon\sigma\sigma\iota\upsilon$.

20 Cautas.] $\kappa\alpha\tau\alpha\sigma\kappa\omega\iota$. rem sum secutus. quid Charonæa fini, & Charax, discere potes ex Onomastico nostro, item cur Nysean scripserim in uersione. Finis libri lacer est. de Berecynthia ibidem dixi. lego $\iota\epsilon\pi\upsilon\sigma\sigma\iota$ $\mu\iota\alpha$ $\lambda\alpha\upsilon$, $\omega\alpha\rho$ $\delta\iota$ $\iota\epsilon\chi\lambda\epsilon\iota\alpha$ $\omega\iota\delta\omega\upsilon$.

FINIS.

STRABO

ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ ΤΡΙΣΚΑΙΑΔΕΚΑΤΟΝ. STRABONIS RERVM

ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ
ΤΡΙΣΚΑΙΑΔΕΚΑ-
ΤΟΝ.GEOGRAPHICARVM LI-
BER DECIMVSTER-
TIVS.

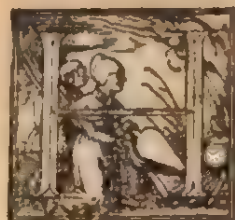
ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

ARGVMENTVM.

Τὸ τρίτον καὶ δέκατον περὶ τῆς Ἀσίας, τὴν ἀπὸ τῆς Προποντιδὸς καὶ τῆς ἀπὸ τῆς Κυζικου ἀρχομένην. ἣ ἔστι τὴν τῶν παραλίαν πόλεων. ἣ ἔστι τινος τοῦ ἀρχαίου. ὁ γὰρ οὗτος δὲ πάλιν καὶ τῆς Τροίας ἐκ τῆς ἑρμῆος, διὰ τὸ ἐπίσημον αὐτῆς, καὶ πολυδρόμου ἐν τῇ πόλει.

Μέγας δὲ δὴ, ἀφωέλ-
δω τὰ πόλιν τῆς οὐρυγίας.
Επαιόντων δὲ παλιν
αὐτῶν Προποντιδῶν, καὶ
τῶν φεβῶν τῆς λίαν πρὸς
παρὰ τὴν, τῶν αὐτῶν
τῶν πόλεων τὰς ἐν ἀποδόσμον. Ἐπὶ δὲ
Τροίας πρώτης τῆς παραλίας ταύτης, ἥς τὸ
πολυδρόμου, καὶ πρὸς τῆς ἑρμῆος, ἣ ἔστι
ἑρμῆος λαπομένης, ὅμως πολυλογίαν οὐ
τῶν τυχεύων παρέχει τῇ γραφῇ. πρὸς τὸ
τὸ δὲ συγχρόνως δὲ καὶ παρακλήσεως, ὅ-
πως τῶν αἰτίων τῶν μήκους καὶ ἡμῖν μάλλον
ἀναπνοῆς οἱ ἐντυγχάνοντες, ἢ τοῖς σφέ-
δρα ποδοῦσι τῶν τῶν ἑρμῆος, ἣ παλαι-
ων γυνῶν. πρὸς λαμβάνει δὲ τῆς μήκας καὶ
τὸ πλῆθος τῶν ἐποικιστῶν τῶν χώρων
ἐλλείπων τῆς καὶ βαρβαρίων, καὶ οἱ συγγρα-
φῆς οὐκ ἐκ τῶν πόλεων τῶν αὐ-
τῶν, οὐδὲ λαφῶς πάντα ἔμ τῇ τῆς πρώτης
δὴν ὁμοῦ, ἐκ τῶν πρὸς τῶν πλείων
παρέχων. Δὲ δὲ καὶ τὰ τοῦτου διαταῖ, καὶ
τὰ τῶν ἄλλων, ὑπογραφεύωντας πρότερον
τῶν κεφαλῶν τῶν τῶν τόπων φύσιν. Ἀπὸ
δὲ τῆς Κυζικου καὶ τῶν πρὸς Αἰσῶν τῶν
τόπων, καὶ Γρανικὸν μέχρι Αἰνῶν, καὶ Σπ-
σοῦ τῶν τῆς Προποντιδῶν παραλίαν ἵνα
συμβάλει. ἀπὸ δὲ Αἰνῶν μέχρι Λεκτοῦ,
τὰ πρὸς Ἰλιον, καὶ Τυρῶν τῆς Ἀλεξανδρῶν
αὐτῶν Τρωάδα, πάντων δὲ τῶν τῶν ὑπὲρ
κεντρῶν ἡ ἰδῶν τὸ ὅρος, μέχρι Λεκτοῦ καὶ τῶν
τῶν. ἀπὸ δὲ Λεκτοῦ μέχρι Καίκων πρὸς τῶν
μοῦ καὶ τῶν Κανῶν λεγομένων, ἐστὶ τὰ πρὸς
τῶν Ἀδσον, καὶ Ἀτραμνῆιον, καὶ Ἀτρανῆα
καὶ Πιταῖον, ἣ τὸν ἑλαίον κόλπον. οἱς
πρὸς αὐτὴν παρέχει ἡ τῶν Λισβίων νῆσος.
ἣ δὲ ἔστι τὰ πρὸς Κύμῳ, μέχρις Ἑρμου καὶ
Θυκαίας, ἣ πρὸς ἀρχὴν μὲν τῆς ἰωνίας δὲ, πρὸς
τῶν δὲ τῆς Αἰολίδῶν. Τοιούτων δὲ τῶν τόπων ὄντων, ὁ μὲν ποιητὴς, ἀπὸ τῶν πρὸς Αἰσῶν τῶν
τόπων, καὶ

Tertiusdecimus liber Asia, reliqua Propontidis continet, in-
ferius à Cyzico incipiens, & totam deinceps consequentem o-
ram, & si qua insula insunt, praesertim circa Troiam (quon-
quam deserta sit) propter loci claritatem, & vulgatam belli fa-
mam immoratur.

Actenus ergo descripta nobis esto Phrygia. Re-
uertamur nunc ad Propontidem, & ora maritimam
q̃ & deinceps ab Aesepo
est, ac eodem ordine om-
nia peragremus. Troas prima est in hac ora.
cuius celeberrima fama, quanquam diruta
& deserta, non leuem tamen multa dicendi
materiam suggerit. Quo loco uenia nobis
petenda est, mouendusq̃ lector, ne causam
prolixitatis imputet nobis potius, quàm ijs,
qui uehementi tenentur desiderio nobilia &
antiqua cognoscendi. conferunt ad eam ali-
quid etiam cum multitudo eorum qui in istis
locis sedes posuerunt Graeci atque barbari:
tum scriptores, qui neque eadem omnes, ne
que perspicue omnia perhibuerunt. quorum
inter primos est Homerus, coniectandi de
plerisque ansam praebens. cuius, itemq̃ alio-
rum dicta nobis censenda sunt: ubi prius in
summa locorum naturam eorum descripse-
rimus.

Post Cyzicenam & Aesepo adiacentem
regionem & Granicum, usque ad Abydum
& Sestum ora Propontidis maritima porri-
gitur. Ab Abydo autem usque ad Lectum,
Ilium est, & Tenedus, & Alexandria ac Tro-
as denique. quibus omnibus imminet Ida-
mons usque ad Lectum pertinens. A' Lecto
usque ad Caicum fluuium & Canas quae uo-
cantur, Assus sunt, & Atramyttium, & Arar-
neus, & Pitane, & Elaiticus sinus. quibus o-
mnibus ex aduerso Lesbos insula protendi-
tur. Cumadeinde est, & reliqua usque ad
Hermum fluuium & Phocæam, quae initi-
um est Ioniae, finis Aeolidis. Hic cum sit re-
gionis situs, Homerus ab Aesepo uicinis lo-

Ora maritima
à Propontide ad
Ioniā descriptiō

cis &
πρὸς τῶν, καὶ

cis & ei quæ nunc Cyzicena dicitur Troës
potissimum imperasse innuit usque ad Cai-
cum amnem: diuisa eorum ditione in octo,
aut etiam nouem portiones. reliqua auxilia-
riorum multitudo, in sociorum recensio-
ne dinumeratur. Posteriores finibus hîsdem
† constitutis, uocabula usurpant immutata, &
in plures sectas abeunt. Præcipuè autē Græ-
corum coloniæ dissensionum materiam pra-
buerūt. minus quidem Ionica, utpote à Tro
ade longius distans. Aeolica autem uel ma-
ximè, quæ se per totam disperfit oram à Cy-
zico ad Caicum usque, ac præterea magnam
partem eorum occupauit quæ intra Caicum
sunt & Hermum fluuios. Etenim traditum
est, Aeolicam coloniam quatuor ætatibus
Ionica priorē fuisse, & moras traxisse, ac lon-
gius tempus. Principem deducendæ colo-
niæ fuisse Orestam. ei in Arcadia uiuis ex-
emto, Penthilum filium successisse, & pro-
gressum esse in Thraciam usq; , Lx annis post
excidium Troiæ, quo ipso tempore in Pelo-
ponnesum redierunt Herculis posterî. De-
inde Archelaum Penthili F. coloniam Aeol-
icam traduxisse in eam quæ nunc Cyzice-
na est circa Dascylium. Graum porro filium
huius natu minimum usque ad Granicum
flumen progressum: cumq; se melius instru-
xisset, maiorem exercitus partē in Lesbum
traiecisse, atque hanc obtinuisse. Caterum
Cleutam Dori F. & Malaum, ipsos quoque
Agamemnoniæ stirpis, eodem quo Penthil-
lus tempore exercitum conduxisse. sed Pen-
thili copias occupauisse in Asiam transire. al-
teros in Locride & apud Phricium montem
multum temporis traxisse: postmodo traie-
cisse in Asiam, & Cumam condidisse, à Lo-
cridis monte Phriconidem dictam. Ergo
cum Aeolenses per totam sint dispersi eam
regionem, quam à poëta Troicam uocari di-
ximus: posteriorum alij totam eam Aeolidis
nomine afficiunt, alij partem eius: itemquæ
Troiam alij totam, alij partem. neque inter se
quidquam hîs conuenit. Satim de ipsis ad
Propontidem locis, Homerus ab Aesepo
Troadis facit initium: Eudoxus ab Artace
& Priapo, cui Artace in Cyzicenorum insu-
la opponitur, arctius contractis finibus Troa-
dis sumit. Damastes etiã magis, à Pario
eam incipiens. Atque hic quidem usque
ad Lectum producit: alij aliter. Charon Lam-

πωρ, καὶ τῶν πορί τῶν νῦν Κυζικηνῶν χώ-
 ραν, ὑπαγορεύει μάλιστα αὐτὸ Τρωῆας ἀρῆαι,
 μέχρι τοῦ Καίκου ποταμοῦ διηρημένους ἤδη
 δυνάστας ὡς ἐκτὼς μερίδας, ἢ καὶ γυνῆα. τὸ
 δὲ τῶν ἄλλων ὑπολόγητον πληθύνει, ὅτι ποῖς
 συμμαχοῖς ἰσχυρῆται. οἱ δ' ὑπερὸν αὐ-
 τοῦ αὐτοῦ λέγουσι, καὶ τοῖς ὀνόμασι χῶν-
 ται διηλλαγμένως, ἀρίστως ἔμμενται πλεί-
 ους. Μάλιστα δὲ αἱ τῶν Εἰληνῶν ἀποικίαι
 παρὰ χῆκας λόγον ἔχουσιν ἢ ἡ ἰωνική· πλε-
 ονὶ γὰρ διεσπικε ἐπὶ Τρωάδ'· ἢ δὲ τῶν Λι-
 ολίων παλαιά· παρὰ, καὶ ὅλλω γὰρ ἐσπικε-
 ῖται ἀπὸ ἐπὶ Κυζικηνῆς μέχρι τοῦ Καίκου, καὶ
 ἐπὶ κερὶ ἐπὶ πλείον τῶν μετὰ τὸν Καίκον
 καὶ τοῦ ἑρμον ποταμοῦ. Τίπρασι γὰρ δὲ
 γῆρας προσβυτῶν φασι τῶν Λιολικῶν
 ἀποικίαν ἐπὶ ἰωνικῆς, Ἰατριβῆς δὲ λαβῶν
 καὶ χρόνους μακροτέρους. Ὅριον μὲν γὰρ
 ἀρῆαι τοῦ σόλου. τούτου δ' ὅτι Ἀρκαδία τε-
 λουτήσαντες τὸν βίον, Ἰσάδ' ἔφαθαι τὸν
 ἦον αὐτῷ περὶ φίλον, καὶ περὶ φίλον μέ-
 θρακας, ἐξήμεντα ἔτισι τῶν Τρωϊκῶν ὕ-
 ρον, ὑπὸ αὐτῶν τῶν τῶν Ἡρακλειδῶν ἔς
 πελοπόννησον καθόδοι. αὐτὸ Ἀρχέλαον ἦον
 ἐκάνου πορρωτάτοιον τὸν Λιολικόν σόλον, ὡς
 τῶν νῦν Κυζικηνῶν τῶν περὶ τὸ Δασκύ-
 λειον. Γράμν δὲ τὸν ἦον τούτου τὸν κῶν-
 ταν περὶ φίλον καὶ τὸν Γρανίου ποτα-
 μῶν, καὶ παρὰ σκῆλας μόνον ἄμενον πορρω-
 τάτοιον τὸ πλεον ἐπὶ τραπῆς ὡς Λίσβορ καὶ
 καταχῆρ αὐτῶν. Κλῶν δὲ τὸν Δώρον, καὶ
 Μαλαόν, καὶ αὐτὸν ἀποζόνους ὄντας Ἀγα-
 μῖνον, σωμαγαγῆν μὲν τῶν τραπῶν
 κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον καὶ ὅν καὶ περὶ-
 λῶ. ἔκτα τὸν μὲν τὸν περὶ φίλον σόλον φθῆ-
 ναι πορρωτάτοιον ἐκ ἐπὶ θρακῆς εἰς τῶν Λοί-
 αν. τούτους δὲ περὶ τῶν Λοκιδῶν, καὶ τῶν
 Θείων ὄρ. Ἰατριβῆς πολλῶν χρόνον. Ὑ-
 περὸν δὲ Ἰαβάντας ἐπίσαι τῶν Κύμνῶν, τῶν
 Θείων δὲ ἀκρωτῆρ ἀπὸ τοῦ Λοκικοῦ ὄ-
 ρους. Τῶν Λιολίων πόλιν καὶ ὅλλω σκί-
 δαδῶν τῶν χώρων, ἢ ἴφαιμον ὑπὸ τοῦ
 ποταμοῦ λιγυτά Τρωϊκῶν, οἱ δ' ὑπερὸν αὐ-
 τῶν, πᾶσαν Λιολιδῶν περὶ ἀγορεύουσιν, οἱ
 δὲ, μίρ. καὶ Τροίαν, οἱ δὲ ὅλλω, οἱ δὲ, μί-
 ρ. αὐτῆς, οὐλοῖν ὅλλω ἀλλήλοισι ὁμολογῶν-
 τας. Εὐδὺς γὰρ ὑπὸ τῶν κατὰ τῶν προπο-
 πιδῶν τῶν, ὅ μὲν ὅλλω ἀπὸ τοῦ Λιολικῶν
 τῶν ἀρχῶν ποιεῖται ἐπὶ Τρωάδ'. Εὐδο-
 ς δὲ, ἀπὸ Πριάπου, καὶ Ἀρτάκης, τῶν
 τῶν Κυζικηνῶν ἐν ὁσῶ χωρὶς αὐτῶν τοῦ
 Πριάπου, οὐδὲ ἄλλων ἐπὶ ἑλᾶτῃ αὐτῶν ὄρας. ὁ
 καὶ τῶν ἀλλῶν, ἄλλοι δὲ ἄλλῃ. Χάραξ δ' ὁ Λαμ-
 φακινός.

Colonia Græcorum Acolica & Ionica.

Troas. seu Tro-
ia describitur.

μας· ὁ δὲ μακάριος συνέβη καὶ παρὰ καὶ τοῦ Μ^ατθαίου πάλιν· αἱ μὲν οὖν αἰσὺναι· ὁ δὲ λαμ-
φανώδης.

hunc sunt etiam Canæ, ab altera sinus parte oppositum Lecto promontorium. sinum a-
lii Idæum uocant, Atramyttenum. In hoc
deinceps tractu usque ad ostiarum Hermi,
urbes Aeolidis sunt ut diximus. Id quoque
supra dictum est, ijs qui à Byzantio nauigāt
uersus meridiem, iter esse ad rectam lineam
initio ad Sestum & Abydum per mediā Pro-
pontidem. deinde propter Asiæ oram mariti-
mam, usque ad Cariam. Atque adeo id ob-
seruare oportet quod nūc ponimus, eos qui
sequentia legunt. ut cū sinuum faciemus
mentionem in ipsa isthac ora: promontoria
intelligant dici à quibus isti conficiuntur, in
eadem sita linea ueluti quodam meridiano.
Sanè ex ijs quæ poëta dixit, ij quibus harum
rerū cura subit, conijciunt totā istam quam
nauigando legunt oram Troibus fuisse sub-
ditam, in nouem distinctam prouincias, quæ
tempore belli Troiani omnes paruerint Pti-
amo, ac Troiæ nomen gesserint. Id liquere
de singulis. Nam Achilles cum suis ab initio
uidens muris defendi Ilienses, aggressus est
foris bellum facere, & eo in orbem circumla-
to. ijs suam ditionem adimere.

Iliad. 17. 318. Bis sex uastauri semel usus nauibus urbes,
Et terra totidem, minūs una: Troia cunctæ
Sceptra uerebantur. —.

Troiam hæc appellat continentem ab eo
populatam. Alibi etiam uastata sunt loca
Lesbo opposita, circa Theben, Lynnessum,
& Pedasum quæ Lelegum fuit: & Eurypyli
ditio, qui filius fuit Telephī. unde hæc de
Neoptolemo

Odys. 1. 518. Qualis, Telephiden ferro cum strauit acuto
Eurypylum heroem.

Hæc ergo uastata ait. & Lesbum ipsam
— cepit pulcrā quo tempore Lesbum.
&

Iliad. 9. 91. Vastauit Lynnessum & Pedasum —. &
Iliad. 8. 691. Lynnessum populatus, & altæ mœnia The-
bæ.

ē Lynnesso Briseis abducta fuit:

ibid. 690. Captam ē Lynnesso quam duxerat. —
cū quidem Mynetem & Epistrophum
ait poëta interfectos. idēq; indicat Briseis Pa-
troclum lamentans

— neque me plorare sinebas,

Iliad. 7. 295. Cū meus à forti est occisus Achille mari-
tus,
Atque urbs magnanimi fuit euastata Myne-
tis.

Εκτίνην, πόσῃν δὲ πόλιν θύοιο Μυήνης,

αὐτὰρ αὖτ' ἐκ θαλάσσης μέρου ἀντικείμε-
νον ἀκρωτήριον ἔσθ' Ἀλκτῶν. καλοῦσι δ' οἱ
ἄλλοι δ' αἶον κόλπον, οἷ δ' Ἀτραμυττινόν.
Ἐν τούτῳ δὲ αἱ τῶν Λισσίων πόλεις μέχρι
τῶν ἑκβολῶν τῷ Ἑρμῶν, καὶ ἰσθμὸς ἐρήκα-
μος. Εἴρηται δὲ ἐν τοῖς ἑμπόδοις, ὅτι τοῖς
ἐκ Βυζαντίου πλεονοῖ πῶς νότον, ἐπ' αὐ-
θίας δὴν ὁ πλοῦς, πρῶτον ὑπὲρ Σησῶν, καὶ
Ἀβυδῶν ὅσα μίσεις ἐν Προποντίδι. Ἐπα-
τα ἐν παραλίᾳ τῆς Ἀσίας μέχρι Καρίας.
Ταύτῃ δ' ἡ φυλασσέμεντος καὶ τῶν ὑποδι-
σιν ἀκρῶν τῶν ἐξῆς, καὶ λιγομένῳ κόλπῳ
πινὰς ἐν αὐτῇ τῇ παραλίᾳ, τὰς τε ἀκρας
δ' ἡ νοτὴν τὰς ποιοῦσας αὐτῶν ὑπὲρ αὐτῆς
γραμμῆς καμμένης ὡς πρὶς πινθ. μεσημβρι-
νῆς. ἔκ δ' ἡ τῶν ὑποτῶν ποικιλῶν λιγομένων,
ἐκάζουσιν οἱ φροντίσαντες περὶ τούτου
πλείοντι πᾶσαν τὴν παραλίαν ταύτῃ ὑ-
πὸ πῖς Τρωσὶ γεγονόσαι, διαρρηκίῳ μὲν
ὡς διωασίας γένεα, ὑπὸ δὲ ἔσθ' Ἐρπιάμῳ τε-
ταγμένῳ κατὰ τὸν ἰλιακὸν πόλεμον, καὶ
λιγομένῳ Τροίαν. δῆλον δ' ἐκ τῶν κατε-
μύσθ' οἷ γὰρ περὶ τὸν Ἀχιλλεῖα ταχέως ὁ-
ρῶντων αὐτὸν ἰλίας καταρχάς, ἔξω ποιεῖσθαι
τὸν πόλεμον ἐπιχάρσαν, ὅτι πόλεμόν ἐ-
φαρῆσθαι τὰ κύκλῳ.

Δώδεκα δ' ἡ σὺν νηυσὶ πόλεον ἐλάπαξ' αὐ-
θράπων.

Πεζὺς δ' ἡ δολικὰ φημι κατὰ Τροίῃν ἐξ-
βαλον.

Τροίαν γὰρ λέγει τὴν περιπορθαμένην
ἄπαρον. περιπόρθηται δὲ ἐν ἄλλοις τόποις
ὅτι ἀντικείμενα τῇ Λέσβῳ, τὰ περὶ Θέ-
βην, ὅτι Λυρνησὸν καὶ Πηδᾶσον τῶν Λα-
λίων, ὅτι ἡ τῷ Εὐρύπυλῳ τῷ Τηλέφου
πατρίδι.

Ἀλλ' οἷον τὸν Τηλεφίδην κατεφύρατο χαλ-
κῷ ὁ Νεοπτόλεμος.
Ἡρῶν Εὐρύπυλον.

Ταῦτα δὲ περιπορθῆναι λέγει. αὐτῶν
τῶν Λέσβων
— ὅτι Λέσβῳ ἐντικείμενῳ ἔλθον αὐτῶς. καὶ
περὶ τῶν Λυρνησῶν καὶ Πηδᾶσον. καὶ
Λυρνησὸν ἀπορρήγας, καὶ τέχια Θέ-
βης.

ἐκ τῆς Λυρνησὸς ἡ Βρισηὶς ἔαλλε.

Τὴν ἐκ Λυρνησὸς ἐξέλετο.

ἢ ἐν τῇ ἐλώσει τὸν Μυήνην ὅτι τὸν ἐπι-
στροφον πεσόντα φησὶν, ὡς ἡ Βρισηὶς ἐξελ-
θεῖ τὸν Πατρόκλον δολοῖ.

οὐδὲ μὲν οὐδ' ἐμ' ἔασκεν, ὅτ' αὐτὸς ἐμὸν
ἔκλυε Ἀχιλλεύς

Κλαίην. —

ἑμφαίνε

ἰμφαίνῃ γὰρ τὴν Λυρνησσὸν λίχον πύ-
λιν θάσσο Μυῖνιπτο· ὡς αὖθις δὲ οὐ μὲν ἴω
ἰπὸ αὐτῶν, καὶ γινώσκῃ πρὸς αὐτὸν μαχέ-
μετον· ἢ δὲ Πηλεΐδης ἢ Χρυσηΐς ἐλάφθη.
οἰχόμεν δ' ὅτ' ὁδὸν ἰσχυρὴν πόλιν ἠετίαντο·
ἐκ δὲ τῶν ἐχθρῶν ἐκείνων φασὶν εἶναι τὴν
Χρυσηΐδα· οὐκοῦν οἶονταί τ' αὖθις δὲ οὐδ' ἴσας ἐ-
κείναι.

— Σὺ μὲν γὰρ Τροίην.

Λυτὰρ ἰγὼ θάβησιμ' (ἢ θάβηθην.)

Ἀνδρομάχην θυγάτηρ μεγαλήτορ· ἠετί-
αντο.

ἠετίαντο ὅς τινες ὑποπλάκω ὑλίσσῃ.

Θάβη ὑποπλάκω, Κιλικίαν· ἀνδρομάχην ἄ-
νάσσειαν.

Δδυτὸρ αὖ αὐτῇ δῶκεται Τρωϊκὴν ματὴν
τῇ ὑπὸ Μυῖνιπτι. οἰκίαν δὲ τὸν τοῖς, καὶ τὸ
ὑπὸ Πηλεΐδης λιχὸν γὰρ οὗτος.

Ἐκτορ ἰγὼ δύνειμ'· ἢ ἀγὰρ γινώσκῃ Αἴσα
Ἀμφότεροι, σὺ μὲν γὰρ Τροίην Πριάμου γνῖ
οἶκα.

Λυτὰρ ἰγὼ θάβησιμ'.

ἢ καὶ καδ' ὑποφθατὸρ,

Ἀμφότεροι ἐκ Τροίης, σὺ μὲν γὰρ Πριάμου γνῖ
οἶκα.

Λυτὰρ ἰγὼ θάβησιμ'.

Τεῖται δ' ὅτ' αὖ τῶν Λεγέων, καὶ αὐτῇ
Τρωϊκῇ.

Ἄλτις, ὅς τινες Λεγέων φιλοπολέμοισιν ἄ-
νάσσειαν.

Ὅν τῇ θυγατρὶ συνελθὼν Πριάμ'· γρη-
νᾶ τὸν Λυκάονα, καὶ Πολύδωρον, καὶ μὲν
οἱ γὰρ ὑπὸ Πηλεΐδῃ ἐκείνῃ τῇ καταλόγῳ τα-
πόμενοι· λίγονται Τρώων.

Τρωεὶ μὲν ἡγεμόνδ' ἰμῖν γὰρ κρυδαίοντο
Ἐκτωρ.

Ἐδ' ὑπὸ Πηλεΐδῃ Αἰνείας.

Δαρδανίαν αὖτ' ἡγεμόνδ' ἰμῖν γὰρ Ἀγκίαν.

Ἐστὶ Τρώων φασὶν γοῦν.

Αἰνείας Τρώων βουλευφόρ· —

Εἰδ' ὑπὸ Πανδάρῳ Λύκιοι, ὅς τ' αὐτῷ
καλῇ Τρώας.

Οἱ δὲ Ζήσαντες ἴσασιν ὑπὸ Πριάμ' ἰσάκων
ἰδῆς.

Ἀφνειοὶ πίνοντες ὑδὸς μέλαν Αἰσίππου
Τρώων, τῶν αὐτ' ἡγεμόνδ' ἰμῖν γὰρ Ἀβυδῶν.
ὑδὸς Πανδάρου.

Ἐκτορ δ' αὐτῇ δῶκεται. Καὶ μὲν οἱ γὰρ
ματὴν τῇ Αἰσίππου, καὶ Ἀβυδῶν Τρώων· ὑ-
πὸ μὲν γὰρ Πηλεΐδῃ ἡγεμόνδ' ἰμῖν γὰρ Ἀβυδῶν.

Οἱ δ' ἀγὰρ Πριάμ' ἰμῖν γὰρ Πριάμ' ἰμῖν γὰρ
μυῖν.

Καὶ Σαρδὸν καὶ Ἀβυδῶν ἴχον, καὶ δὲ ἰσὺς Ἀβυδῶν,

quibus uerbis Lyrnessum notat, quæ My-
netis imperio paruerit, qui & pro ea propu-
gnans occubuerit. E Theba autem Chry-
seis abducta fuit.

Appulimus Theben, urbem sacram Eetio- *Ilia. x. 366.*
nis.

nam inter ibi captas numeratur Chryseis.

Iam illud non putant ita ut scriptum est, in-
telligi debere.

Tu sanè in Troia Priami prognatus in arce, *Ilia. x. 488.*

Ipsa autem Thebis —.

item alibi est:

Magnanimi proles pulcra Andromache Ee *Ilia. f. 395.*
tionis.

Eetion habitabat Hypoplacon is nemoro-
sam,

Thebam ad Hypoplaciam, Cilices sceptroque
regebat.

Hæc ergo secunda est Troum ditio, post
eam quæ Myneti paruit. Atque huc quadrant
uerba Andromachæ

Hæctor, me miseram. usque eadem nos fata *Ilia. x. 488.*
tulerunt.

Tu sanè in Troia Priami prognatus in arce,
Ipsa autem Thebis. —

exponunt autem uerborum traiectione.
ut sit sententia, utrumque in Troia natum. He-
ctorem in domo Priami, Andromachæ The-
bis. Tertia Troiæ ditio fuerunt Leleges.

Altis, qui Lelegum fuerat regnator. — *Ilia. p. 86.*

cuius Alta filiam habuit Priamus, & ex
ea genuit Lycaonem ac Polydorum. Iam hi
quidem, qui in recensione sub Hæctore po-
nuntur, Troës dicuntur:

Troës ducebat galea notissimus Hæctor. *Ilia. f. 8. 6.*

Et sub Aenea:

Dardanius satus Anchisa ducebat. *ibid. 819.*

qui & ipsi Troës erant. inquit enim:

Aena, Troum consultor —

Sequuntur Lycij sub Pandaro: quos & i-
psos uocat Troës.

Quique Zelfam habebant sub radicibus I. *Ilia. f. 824.*
dæ

Aphndi, Aesepi nigros laticesque bibebant

Troës: Pandarus hos ducebat. —

Hæc sexta est Troiæ ditio. Quin & qui in-
ter Aesepum & Abydum sunt, Troës sunt.

Nam Asio parere dicuntur Abydo uicini.

Tum qui Percoten, qui Prætion incolue- *ibid. 835.*
runt,

Qui Sestonque & Abydum, & Arisbæ moe-
nia claræ:

glossographum, uirum memoria dignum. Lampfacent fuerit Charon histotix conscrip-
tor, Adamantus, Anaximenes rhetor, & Epicuri socius Metrodorus. quin & ipse Epicurus quodammodo Lampfacenus fuit: qui & commoraretur Lampfaci, & praestantissimorum philosophorum uteretur amicitia, Idomeneo & Leonteo. Hinc transtulit Agrippa leonem collapsum, Lysippi opus. reposuitque in Iucō qui inter paludem est & Euripū. Post Lampfacum Abydus est, & interiaccenia loca. de quibus ita locutus est poeta, ut simul Lampfacenum agrum, & Pariani non nihil complecteretur. ita enim urbes habebant tempore belli Troiani.

Iliad. 6. 835. Tum qui Percoten, & Præction incoluerunt,

Qui Sestonē & Abydum, & Arisba moenia clare.

Dux his Hyrtacides erat Asius. —

& addit,

Asius Hyrtacides, ab Arisba grandibus ille, ac

Fulvis uectis equis, à flumine Selleente, quibus uerbis uidetur Arisbam Asiā regiam facere, inde eum profectum dicens. Hac autem loca ita nunc sunt in obscuro, ut minime conueniat inter eos, qui de ijs narrant. nisi hoc, fuisse ea circa Abydum, Lampfacum, & Parium: cui loco antiquitus nomen fuerit Percote. De fluuijs, Selleentem quidem ad Arisbam fluere dicit poeta: quando Arisba profectus est Asius à flumine Selleente. Præctius uero amnis est (urbs eo nomine non inuenitur: quod falso quidam putauerunt.) inter Abydum fluens & Lampfacum. illud ergo — Præction accoluerunt:

de flumine accipiendum est. ut & illa Cephissique sacras sedes habuere prope undas. &

Circa Parthenium flumen quis tecta fuit.

Fuit etiam in Lesbo urbs Arisba: cuius solum Methymnæi tenent. Est & Arisbus fluuius Thraciæ, ut dictū fuit, ac iuxta eum Cebrenij Thraces. Multa sunt nomina Thracibus cum Troibus. ut Scæi sunt Thraces quidam, & Scæus fluuius, Scæus murus: & in Troiæ Scæe portæ. Xanthij Thraces, Xanthus Troiæ amnis. Arisb. in Hebrū incidēs.

Arisba

ἡ μνημονία θραξί, ἡ τρωσί. ὅσον Σκαυὶ θραξὶ πηγὴς, ἡ Σκαυὸς ποταμός, ἡ Σκαυὸν ἔχει καὶ τῷ τρωσὶ Σκαυὶ πύλας. Πάνδοι θραξί, Πάνδος ποταμός, ὁ τρωσὶ. Ἀρισβος, ὁ ἐμβάλλων εἰς τὴν ἑβρὺ.

γλωσσογράφου Λαμψάκτου καὶ ἡρώδου, μνήμης ἀξίον. ἐκ Λαμψάκτου δὲ Χάρον τὸν συγγραφεύς, καὶ Ἀδελφίματον, καὶ Ἀντιφώνην ὁ ἱστορ, καὶ Μετροδόρον ὁ ποιητὴς ἐπὶ πόλεως αὐτῶν. καὶ αὐτὸς δ' ἐπιπυρνεύσας τὸν Λαμψάκτον ἀπέβη, ἡστρημένος γὰρ Λαμψάκτῳ, καὶ φίλοις χρησάμενός τοις ἀείνοις τοῖς γὰρ τῇ πόλει ταῦτα, καὶ περὶ ἰσομηνία, καὶ Λιοντία. ἐνταῦθα δὲ μετακίνησεν Ἀγρίππας τὸν πεπρωμένον λίοντα Λυσισπύου ἔργον. ἀνέβη δὲ γὰρ ἐπ' ἀλυσίματον Πηλίου, καὶ τὸ εὐέλπον. μετὰ δὲ Λαμψάκτον ἔβη Ἀβυδόν, καὶ τὴν μετακίνησεν, περὶ ὧν οὕτως ἀρκεῖ ὅλη ἡ βίβλις ποιητῆς καὶ τῶν Λαμψάκτου, καὶ Πρακτιῶν πηγῶν. ἐνταῦθα ἔβη αὐτὰς εἰς πόλιν κατὰ τὰ Τρωϊκά.

οἱ δ' ἀφ' ἑρμῶν τῶν, καὶ Πρακτιῶν ἀμφὶ τὸν ποταμόν.

καὶ Σκαυόν, καὶ Ἀβυδὸν ἔχον, καὶ Σκαυὸς ἑλὼν.

τῶν αὐτῶν ὕψους ἔχον, ἡ δὲ ἑλὼν — οἱ ποταμοὶ.

— ὅν Ἀρισβος ποταμὸς ἵπποι Ἀἰθωνοὶ μεγάλοι, ποταμοῦ ἐπὶ Σιλῶντος.

οὕτω δ' ἐπὶ ἑρμῶν τὸ βασίλειον ἀπεφάσκει τὸν Ἀσίον τῶν Ἀρισβῶν, ὅθεν ἡ καὶ αὐτὸν φασί. οὕτω δ' ἀφ' αὐτῶν τὰ χεῖρα ταῦτα ἔβη, ὥς τε οὐδ' ὁμοιοῦσι περὶ αὐτῶν οἱ ἰσορροῦνται. καὶ τὸν ποταμὸν Ἀβυδὸν ἔβη, καὶ Λαμψάκτον καὶ Πρακτιῶν, καὶ ἐπὶ τῇ λαίᾳ ἑρμῶν μετακίνησεν ὁ ποταμὸς. τῶν ποταμῶν τὸν μὲν Σιλῶντος φασί ὁ ποιητὴς περὶ τῇ Ἀρισβῶν. ἐπὶ δὲ Ἀσίῳ Ἀρισβος ποταμὸς ἔβη, καὶ ποταμοῦ ἐπὶ Σιλῶντος. ὁ δὲ Πρακτιῶν ποταμὸς μὲν ἔβη, πάλιν δ' οὐκ ἐβέλκεται ὥς πηγὴς γένεσθαι. καὶ δὲ καὶ οὗτος μετακίνησεν Ἀβυδὸν, ἡ Λαμψάκτον. τὸ οὖν

— καὶ Πρακτιῶν ἀμφὶ τὸν ποταμόν. οὕτω δὲ καὶ ὡς περὶ ποταμοῦ. κατὰ τὸν ἑρμῶν.

οἱ δ' ἀφ' αὐτῶν ποταμῶν Κασσιῶν διὸν ἵπποι. καὶ

Ἀμφὶ τὴν Πρακτιῶν ποταμὸν ἐκτετακέναι γένεσθαι.

ἢ δὲ καὶ γὰρ ἡ ἑλὼν πόλις Ἀρισβῶν, ὥς τῶν χερῶν ἔχουσι Μηδυμέναιοι. ἐπὶ δὲ καὶ πάλιν ὁ Ἀρισβος γὰρ ὅρα καὶ ὡς ἔβηται, καὶ τῶν πλησίον οἱ Κιβηρίοι ὅρα καὶ. πολλὰ δὲ ἔβηται. ἢ δὲ καὶ γὰρ ἡ ἑλὼν πόλις Ἀρισβῶν, ὥς τῶν χερῶν ἔχουσι Μηδυμέναιοι. ἐπὶ δὲ καὶ πάλιν ὁ Ἀρισβος γὰρ ὅρα καὶ ὡς ἔβηται, καὶ τῶν πλησίον οἱ Κιβηρίοι ὅρα καὶ. πολλὰ δὲ ἔβηται.

Ἀρισβος

Iliad. 6. 835.
ibid 854.

Thraciæ Troi
conspiciuntur no-
mina.

Αἰολοὶ δὲ τρεῖς. Πῦρς ποταμός γ' ἑστὶν Ἰσθμῷ
 ἑστὸς δὲ καὶ βασιλεὺς τῶν Θρακῶν. Ε-
 ἰς δὲ καὶ τῶν Ἀσίων. ὁ μὲν γὰρ ἑστὸς πα-
 ρὰ τῶν ποταμῶν Ἀσίων.

— ἑστὸς καὶ τῶν Ἰσθμῶν ἑστὸς ἑστὸς
 Ἀντοκασιγνῶν. ἑστὸς δὲ Ἀντοκασιγνῶν.

— ἑστὸς ἑστὸς τῶν Ἰσθμῶν ἑστὸς ἑστὸς.

— ἑστὸς ἑστὸς τῶν Ἰσθμῶν ἑστὸς ἑστὸς.

— ἑστὸς ἑστὸς τῶν Ἰσθμῶν ἑστὸς ἑστὸς.

— ἑστὸς ἑστὸς τῶν Ἰσθμῶν ἑστὸς ἑστὸς.

— ἑστὸς ἑστὸς τῶν Ἰσθμῶν ἑστὸς ἑστὸς.

— ἑστὸς ἑστὸς τῶν Ἰσθμῶν ἑστὸς ἑστὸς.

— ἑστὸς ἑστὸς τῶν Ἰσθμῶν ἑστὸς ἑστὸς.

— ἑστὸς ἑστὸς τῶν Ἰσθμῶν ἑστὸς ἑστὸς.

— ἑστὸς ἑστὸς τῶν Ἰσθμῶν ἑστὸς ἑστὸς.

— ἑστὸς ἑστὸς τῶν Ἰσθμῶν ἑστὸς ἑστὸς.

— ἑστὸς ἑστὸς τῶν Ἰσθμῶν ἑστὸς ἑστὸς.

— ἑστὸς ἑστὸς τῶν Ἰσθμῶν ἑστὸς ἑστὸς.

— ἑστὸς ἑστὸς τῶν Ἰσθμῶν ἑστὸς ἑστὸς.

— ἑστὸς ἑστὸς τῶν Ἰσθμῶν ἑστὸς ἑστὸς.

— ἑστὸς ἑστὸς τῶν Ἰσθμῶν ἑστὸς ἑστὸς.

— ἑστὸς ἑστὸς τῶν Ἰσθμῶν ἑστὸς ἑστὸς.

— ἑστὸς ἑστὸς τῶν Ἰσθμῶν ἑστὸς ἑστὸς.

— ἑστὸς ἑστὸς τῶν Ἰσθμῶν ἑστὸς ἑστὸς.

— ἑστὸς ἑστὸς τῶν Ἰσθμῶν ἑστὸς ἑστὸς.

— ἑστὸς ἑστὸς τῶν Ἰσθμῶν ἑστὸς ἑστὸς.

— ἑστὸς ἑστὸς τῶν Ἰσθμῶν ἑστὸς ἑστὸς.

— ἑστὸς ἑστὸς τῶν Ἰσθμῶν ἑστὸς ἑστὸς.

— ἑστὸς ἑστὸς τῶν Ἰσθμῶν ἑστὸς ἑστὸς.

— ἑστὸς ἑστὸς τῶν Ἰσθμῶν ἑστὸς ἑστὸς.

— ἑστὸς ἑστὸς τῶν Ἰσθμῶν ἑστὸς ἑστὸς.

— ἑστὸς ἑστὸς τῶν Ἰσθμῶν ἑστὸς ἑστὸς.

— ἑστὸς ἑστὸς τῶν Ἰσθμῶν ἑστὸς ἑστὸς.

— ἑστὸς ἑστὸς τῶν Ἰσθμῶν ἑστὸς ἑστὸς.

— ἑστὸς ἑστὸς τῶν Ἰσθμῶν ἑστὸς ἑστὸς.

— ἑστὸς ἑστὸς τῶν Ἰσθμῶν ἑστὸς ἑστὸς.

— ἑστὸς ἑστὸς τῶν Ἰσθμῶν ἑστὸς ἑστὸς.

— ἑστὸς ἑστὸς τῶν Ἰσθμῶν ἑστὸς ἑστὸς.

— ἑστὸς ἑστὸς τῶν Ἰσθμῶν ἑστὸς ἑστὸς.

— ἑστὸς ἑστὸς τῶν Ἰσθμῶν ἑστὸς ἑστὸς.

— ἑστὸς ἑστὸς τῶν Ἰσθμῶν ἑστὸς ἑστὸς.

— ἑστὸς ἑστὸς τῶν Ἰσθμῶν ἑστὸς ἑστὸς.

— ἑστὸς ἑστὸς τῶν Ἰσθμῶν ἑστὸς ἑστὸς.

— ἑστὸς ἑστὸς τῶν Ἰσθμῶν ἑστὸς ἑστὸς.

— ἑστὸς ἑστὸς τῶν Ἰσθμῶν ἑστὸς ἑστὸς.

— ἑστὸς ἑστὸς τῶν Ἰσθμῶν ἑστὸς ἑστὸς.

— ἑστὸς ἑστὸς τῶν Ἰσθμῶν ἑστὸς ἑστὸς.

— ἑστὸς ἑστὸς τῶν Ἰσθμῶν ἑστὸς ἑστὸς.

— ἑστὸς ἑστὸς τῶν Ἰσθμῶν ἑστὸς ἑστὸς.

— ἑστὸς ἑστὸς τῶν Ἰσθμῶν ἑστὸς ἑστὸς.

— ἑστὸς ἑστὸς τῶν Ἰσθμῶν ἑστὸς ἑστὸς.

— ἑστὸς ἑστὸς τῶν Ἰσθμῶν ἑστὸς ἑστὸς.

— ἑστὸς ἑστὸς τῶν Ἰσθμῶν ἑστὸς ἑστὸς.

Arisba in Troia. Refus Troia situm, &
 Thracum rex Refus. Est etiam Alio cognom-
 inis alius Asius apud Homērum.

— equestris aurunculus Hectoris ille,
 Germanus fraterque Hecubae, natusque
 Dymanē.

liad. n. 717.

Altes Sangarium Phrygiaeque habitator ad
 amnem.

Abydus a Milesijs condita est, permisso Abydus.

Gyga Lydorum regis: cuius potestati ista lo-

ca, & Troas suberant. Sed & promontorium

quoddam apud Dardanum, Gyges nomina-

tur. Abydus imminet ori Propontidis & Hel-

lesponti: distat eodem spacio a Lampsaeco &

Illo, stadijs circiter CLX. Ibi fretum est se-

ptem stadiorum, quod Xerxes ponte iuxit,

quoque Asia ab Europa dirimitur. Europae

extremitas ob figuram Cherronesus dicitur,

id est peninsula, faucesq; ad iuncturam illam

efficit, quae Abydo opponitur. Sestus op-

tima est urbium, quae in Cherroneso sunt:

& ob uiciniam sub eodem quo Abydus

duce ponitur. cum ea aetate continētis par-

tes & prouinciae nondum essent distinctae.

Abydus & Sestus inuicem distant ad portum

ad portum distant stadia fere xxx. pons est

ab urbe paululum discedas: ab Abydo uer-

sus Propontiddē, a Sesto in diuersum. Ad

Sestum locus ab exscendendo ē naubus A-

pobathra dicitur, quo loco ratis litora iuxit.

Sestus inferius est ad Propontidem, supe-

ius amne qui ad eam est. Ideoque facilius a

Sesto traieciunt paululum deflecta nauigatio

ne ad Herus turrim, atque inde nauigia di-

mittentes, adiuvante etiam fluxu traieciunt,

quib; Abydo traieciunt, in contrariam fle-

ctunt partem ad CLX stadia ad turrim quan-

dam eregiōne Sesti: hinc oblique traieciunt,

non prorsus contrario fluxu. Abydum post

Trigica tenuerunt Thracēs, inde Milesij. In

terf urbes autem Propontidis quas Darius

Xetxis pater incendit, etiam Abydus conflag-

rauit. fecit hoc Darius, quod e Scythia re-

uersus inaudiuisset Nomades se parare ad

transcundum aduersus ipsum, poenāsque ma-

lefictorum exigendum: metuens ne urbs eae

exercitui eorum traieciendo nauigia conce-

derent. eaq; est causa confusionis locorum.

De Sesto & tota Cherronēso a nobis est di-

ctum in Thracia. Theopompus Sestum aie-

re, quod a Sesto aie-

re, quod a Sesto aie-

re, quod a Sesto aie-

re, quod a Sesto aie-

plum illustrissimum conditurum, sacrumq;
certamen instituturum. Mortuo Alexandro
Lysimachus præcipue eius urbis curam su-
scepit, templumq; condidit, muroq; urbem
cinxit XL circiter stadiorum, & in eam com-
migrare iussit circūiacentes urbes antiquas,
iam ruinam trahentes. Quo quidem tempo-
re Alexandream etiam curandam sibi duxit:
quæ iam Antigono condita, & Antigonía
appellata, nomen mutavit. Pietatis enim
hoc uidebatur esse, ut qui Alexandro succes-
sissent, huic prius, postea demum sibi cogno-
mines urbes conderent. & quidem hæc Ale-
xandrea duravit & crevit: nunc etiam Ro-
manorum coloniam excepit, & est una de
urbibus nobilibus. Cæterum quod nunc
est Ilium, oppidum pago simile fuit, quando
Romani primum in Asiam uenerunt, Anti-
ochumq; Magnum Asia quæ intra Taurum
est expulerunt. Sanè Demetrius Scepsius
puerum se sub id tempus ait in eam urbem
peregrè uenisse, atq; ita neglecta uidisse do-
micilia, ut ne recta quidem imbricibus co-
ctis integerentur. Hegesianax scribit, Gallos
cùm ex Europa in Asiam traiecissent, & mu-
nito loco opus haberent, in eam adscendisse
urbem: quia uerò muris careret, statim eam
deseruissè. Deinde admodum in meliorem
est redacta formam. Rursus eam Romani
qui cum Fimbria erant affligerunt, expu-
gnatam bello Mithridatico. Fuit is Fimbria
quæstor missus consule Valerio Flacco, qui
dux aduersus Mithridatem belli erat crea-
tus. consule aut per seditionem cum inter-
fecisset in Bithynia, ipse exercitû dux factus,
ad Ilium accessit: oppidanisq; eum, utpote
latronem, non recipientibus, re cum ariolo
communicata, oppugnatione aggressus, ur-
bem undecimo die cepit. Cùm quidem ia-
stanti, & quod intra undecim dies in potesta-
tem suam redegisset eam urbem, quam Aga-
memnonis nauium classe & totius Græciæ
exercitu instructus non nisi ægrè decimo ce-
pisset anno: quidam Iliensium sic respondit.
Non enim erat nobis Hector qui pro urbe
propugnaret. Fimbriam quidem Sylla su-
perueniens e medio sustulit, & Mithridatem
certas pactum condiciones in patriam aman-
dauit. Ilienses multis beneficijs refecit atque
consolatus est. Nostri ætate D. Cæsar longè
maioris eius procurationem gessit, simul
& Alexandrum imitans. Is enim & ut cogna-
tionē renouaret sibi cum Iliensib. intercedentē an imū ad eorū patrociniū appulit: &
quia

ταυ γὰρ τις διόρθωσις ἐπὶ ὁμήρου ποιήσε-
ως, ἢ καὶ τῶν ἀρβύλων· λεγομένων τῶν Ἀλεξάν-
δρου, μετὰ τῶν πρὸς Καλλιθέου καὶ Ἀνα-
ξάρχου, ἐπιλαμβάνοντες καὶ σμικροὺς ἀμείνων ἁ-
νὰ, ἵσταται κατὰ τὸν ὅς ἐν ἀρβύλῃ, ὅμ ἐν-
ργον γὰρ τῇ ὀφθαλμῇ γὰρ πολυτελὲς κατε-
σκευασμένον. κατὰ τὴν δὲ τὸν τῶν ποικίλων
Ζήλον, καὶ ἢ τὴν συγγράσαν τὴν ἀπὸ τῶν
Λίανιδων τῶν γὰρ Μολοθῆσις βασιλευσάν-
των, παρ' οἷς καὶ τὴν Ἀνδρομαχῆν ἱστοροῦ-
σι βασιλεύσαι τῇ ἐκ τῶν γηρομένων γυ-
ναϊκά, ἐπιλοφρονῶντο γὰρ πρὸς τοὺς ἱλίας
συγγηροίας γνωριμώτατα ἔχον τιμῆς, αἰ-
ετῆς δὲ πρὸς τὴν δὲ ἀνδραγαθίαν νειανικῆς,
γνωριμώτατα δὲ πρὸς τὸν ὅτι Ῥωμαίοις.
Οἱ δὲ Ῥωμαῖοι τὸν τ' Αἰνέαν ἀρχηγὸν τῆς
γῆς τοῦ. ἵσταται τὴν ἰούλιον ἀπὸ ἰούλου
πρὸς τὴν πρὸς τὸν. ἵκανον δὲ ἀπὸ ἰούλου τῇ
πρὸς τὸν νειανικῆς ταύτης τῶν ἀπογόνων
εἰς ὅν τῶν ἀπὸ Αἰνέου. Χώραν τε δὲ πρὸς
εἰναίαν αὐτοῖς, καὶ τὴν ἐλδουρίαν, καὶ τῇ
ἐλδουρίαν αὐτοῖς σμικρὸν ἔχον, καὶ μὴ
χρὶ νειανικῆς συμβαίνουσιν γὰρ τούτοις. ὅτι δὲ
ἐν ταῦτα ἰούλου τὸ παλαιὸν ἱλίου καὶ ὁ-
μῆρου σμικροῦ, ἐκ τῶν ποικίλων τε καὶ
ροῦτα. πρὸ τῶν δὲ ὑπογραφήν αὐτὸ τῶ-
πος ἀπὸ τῶν παρακλίας ἀρβύλων ἀφ' ἧς
πρὸς ἱλίου.

Ἔστι πινυμὲν Ἀβυδὸν ἢ τε Δαρδανίς
ἄκρα, ἧς μικρὰ πρὸς τὴν ἐμνήσθημεν, καὶ πό-
λις ἡ Δαρδανίς, διέχουσα τῇ Ἀβυδῶν ἐβό-
μῳ πρὸς τὸν. μετὰ δὲ ὁ Ῥόδιος ἐκ-
πίπτει ποταμός, καὶ ὅν γὰρ τῇ Χερσονήσῳ
τὸ Κωὸς σῆμα ὄν, ὅ φασιν ἐκείνης εἶναι τὰ
φοῦ. οἱ δὲ τὸν Ῥόδιον εἰς τὸν Αἰσπυρὸς ἐμβαλ-
λας φασίν. εἰς δὲ τὴν τῶν ὑπὸ τῶν ποικίλων
λεγομένων καὶ ὅτι.
Ῥόδιος δὲ, ἐπὶ ἀπὸ τῶν τε, καὶ τῶν τε, Ῥό-
διος τε.

Ἡ δὲ Δαρδανίς, ἐπὶ σμικρὸν ἀρχαῖον, ὅτι δὲ ὅτι
ταφρομένη, ὡς τε πολλὰ οἱ βασιλεῖς οἱ μὲν
μετὰ τὸν τῇ εἰς Ἀβυδὸν, οἱ δὲ ἀνὰ τὴν πάλιν
εἰς τὸ ἀρχαῖον ἐπὶ σμικρὸν. ἐν ταῦτα δὲ σμικρὸν
ἐν τῇ Κορνέλιος ὁ τῶν Ῥωμαίων ἡγεμὼν,
καὶ μετὰ τὸν ὅτι ὁ ἐλδουρίαν ἐν τῇ τῶν
βουσι πρὸς ἀλλήλους ὑπὸ κατὰ τὸν τῶν
λίαν. πρὸς τὸν δὲ ὅτι ὁ ὀφθαλμῷ, ἐφ' ὅ
τὸ τῶν ἐκ τῶν ἀλλοῦ γὰρ πρὸς τὸν τῶν
καὶ τῶν λίαν πρὸς τῶν. ἵσταται Ῥόδιος πρὸς
λίαν τῶν λίαν καὶ τῶν, καὶ τῶν Ῥόδιος σμικ-
ρὸν πρὸς ἀλλήλους λίαν τῶν, ἐφ' ὅτι
ματὶ ὅτι ὅτι ὅτι. ὅτι ἀνὰ τῶν. ὅτι ἀνὰ τῶν
Αἰσπυρὸς τῶν τῶν εἰς λίαν τῶν, ἀπὸ τῶν
εἰς Ῥόδιος.

quia Homeri erat studiosus. Etenim fertur
quædam emendatio poetæ Homericæ, quæ
e narthecio Alexandri appellatur, posterior
Callisthenis & Anaxarchi correctionibus.
cùm singula Alexander perlegisset, ac quæ-
dam adnotasset, codicem & postea in narthe-
cium deposuisset. quod scrinium in gaza
Persicæ repererat preciosè admodum com-
paratum. Itaque & poetæ studio, & cogna-
tione Acacidarum qui in Molossis regnum
gesserant, apud quos narrant fuisse reginam
Andromachiam Hectoris quondā uxorem,
cùm Iliensibus ob notissima faueret gentili-
tatis aduersus ipsos indicia: acriter animum
appulit ad eos beneficia ornandum. Notio-
ra autem, primùm quod Romanis *
Romani Aeneam gentis suæ principem po-
nunt. Iulius à Iulo quodam suorum maio-
rum: hic ab Iulo nomen habuit, qui unus Ae-
neæ propugnatorum fuit. Itaque & agrum
ijs Cæsar attribuit, & libertatem, publica-
rumque operarum immunitatem eis seruauit.
qua conditione etiamnum manent. Non
fuisse autem ibi locorum sitam antiquam Ili-
um, quæ tempore Homeri fuit: hisce colli-
gunt argumentis. Prius tamen loca ora ma-
ritimæ describamus: inde facio initio, ubi sub-
stiteramus.

Post Abydum est Dardanum promonto-
rium, cuius paulò ante fecimus mentionem: *Dardania*
& urbs Dardanus, lxx stadiis ab Abydo re-
mota. Inter has Rodius effluit fluvius. con-
tra cuius ostia in Cheironeſo est Cynos se-
ma (canis monumentum.) quod sepulcrum
Hecubæ esse dicunt. Sunt qui Rodium ab
Aesepo excipi dicunt. est sanè unus eorum
qui ab Homero memorantur, ibi:
Refusque, Heptaporusque, Caresusque, Ro- *Iliad. p. 201*
diusque.

Ipsa Dardanus, urbs prisca, ita contem-
tuè habita est: ut sæpe reges Abydum transule-
rint, sæpe in pristinum remigrare locum ius-
serit incolas. Ibi sunt congressi Cornelius
Sylla Romanus imperator, & Mithridates
cognomento Eupator: ac pacta inierunt de
bello pace finiundo. Non procul inde est
Ophryniūm. ibi lucus Hectoris est loco con-
spicuo. ac deinde lacus Pteleos. Sequitur
Rœteium urbs tumulto infita. eique conti-
guus litoreæ arenæ tumulus, Acanteium,
quasi Aiaceum. ubi monumentum est A-
iacis, & statua. Hanc cum sublatam An-
tonius in Aegyptum transulisset: Rœteu-
sibus

Τρωϊδῶν πόλεις ὑπάρχον. τοῦτον δὲ
τῶν ὡς τῇ θαλάττῃ πτόων ὄντων, ὡς ὅρα
ται πύτων τὸ Τρωϊκὸν πεδῖον μέχρι τῆς
ἰδῆς ἀντικρὺς ὡς πολλοὺς σταδίους, ἢ τὸ
πῆξ ἑκατόμωρον. τοῦτον δ' ἔστι παλαιὰ
ἰστὴν, τῇ δὲ ὡς τῶν μεταμεινόντων τιτα-
μῶν μέχρι τῶν ὑπὸ Σκῆψιν πτόων, τῇ δ'
ὡς τὰς ἀρκτοὺς μέχρι τῶν ἢ Ζιλάων λυ-
κίων. ταῦτα δ' ὁ ποιητὴς ὡς λινὰ τὰ
τα καὶ τοῖς Ἀπιορῶσι, καλεῖ δὲ Δαρδανί-
αν. ὑπὸ ἧ ταύτῃ Κιβρωία πτόει ἡ πλά-
τος, ἢ ἀπὸ τῆς πτόεις τῇ Δαρδανίᾳ. ὡς δὲ
καὶ πάλαι ποτὶ Κιβρωίᾳ. Ὑπὸ τοῦ δ' ὅτι
μῆτρος· μέχρι δ' ὅτις ὁ στατήρ τῇ πτόει τὸ
ἴλιον χάραν τῶν ὑπὸ τῶν ἑκτοῦ ἀντικρὺς
σῶν, ἀπὸ τῶν ναυπιδίων μέχρι Κιβρωίας·
τάφοις τε γὰρ Ἀλεξάνδρου δ' ἐκινδύα φη-
σιν ἀντιπῆξ, καὶ οἱ ὄντες, ὡς ἰσοῦσι γυναικῶν
γεγονῆαι τὸ Ἀλεξάνδρου, πρὶν Εὐρύκῳ ἀρ-
πάσαι, λέγῃ τὸν ποταμὸν,
Κιβρωίῳ νῆδον ἔχον ἀγχι· περὶ
μοιο·

ἢ ἐκ τῆς ἐν τῇ πτόει ἡ χάραν, ἢ ὡς
λινὰ, ὅτι πτόει ἀντικρὺς. τῶν δὲ Κιβρωί-
αν λινὰν μέχρι τῇ Σκῆψιν. ὅτι δὲ ἔστι
τὸν Σκαμανδρὸν μέσον ἀντικρὺς ὄντα. ἔχ-
ουσαν δ' ἔστι καὶ πάλαι ποτὶ τοῖς τε Κιβρωί-
οις, καὶ τοῖς Σκῆψιν, ὡς Ἀπιορῶσι· ὡς
ὅτι τῶν ποταμῶν ἔστι τῶν πτόει ἢ Ἀπιορῶν,
ὡς δὲ Ἀλεξάνδρου. ὅτι δὲ Κιβρωί-
ας συμμεῖναι τῇς Ἀπιορῶσι τῇ Ἀλεξάνδρου
ὅτι δὲ Σκῆψιν ἐπὶ ἀντικρὺς ὡς τῶν οἰκί-
αν ἐπὶ τῇς Ἀπιορῶσι. Ἀπὸ δὲ τῇ
ἢ ὅτι τῶν ποταμῶν ἰδῆς ὄντας, ὅτι οἱ ποταμοὶ
ἐκ τῆς ἰδῆς πτόει πτόει θαλάττῃ, τὸν
ἢ ὅτι τῶν ποταμῶν, τὸν δὲ Σιγῶν, ποταμῶ-
ν δὲ ἀμφοῖν γράμμιον ἢ μικροῦ δὲ. τῇ
λαύτῃ δ' ὡς τῇ πτόει, ποταμῶν ἐπὶ τῇ
ταῖς θαλάττῃς ὄντα τὸν ἴλιον. τοῦ δὲ
δὲ μεταξὺ τῆς ταύτης τῶν λιχθῶν
ἐκ τῶν ὡς τῇ πτόει ἀπὸ τῆς μετα-
ξὺ τῇ ἀρκτῆς. μεταλαμβάνουσα γὰρ τῇς τῇ
τε Σιμοῖσιον πεδῖον, δὲ οὐδ' ὅτι Σιμοῖς φη-
σιν· ὡς τὸ Σκαμανδρὸν δὲ οὐδ' ὅτι Σκαμανδρὸς
φησιν. τοῦ δὲ καὶ ἰδῆς Τρωϊκὸν λέγεται,
καὶ ὅτι πλάτους ἀγῶνας ὁ ποιητὴς γὰρ τῇ
τα ἀπὸ δὲ ὡς. πλάτῃ τῶν γὰρ ὅτι, καὶ
ὅτι ὅτι τῇς τῇς τῇς τῇς τῇς τῇς τῇς τῇς τῇς
μῶν δὲ ὅτι τῇς τῇς τῇς τῇς τῇς τῇς τῇς τῇς
ταύτῃς, τῇς βαπτῆας, τῇς τῇς τῇς τῇς
οἱ δὲ ποταμοὶ ὅτι Σκαμανδρὸς καὶ Σι-
μῶν, ὅτι τῇς Σιγῶν πλάτους, ὅτι τῇς
τῇς τῇς, μῆτρος ὡς τῇς τῇς τῇς τῇς τῇς τῇς τῇς

Tenedo opposita. His ita se habentibus ma-
ritimis locis, capus Troicus superne incum-
bit usq; ad Idam per multa stadia porrectus.
Eius pars quæ ad montem sita est arcta. par-
tim uersus meridiem protracta, usq; ad Sce-
psi uicina loca: partim uersus septentrionem,
ad Lycios quorum est Zela. Hanc Home-
rus Aeneæ subiicit, & Antenoris FF. ac Dar-
danium. Infra hanc est Cebrenia; campestris
maxima sui parte, & ferè a qualibus spacijs
distans undiquaque a Dardania F. Fuit &
uirbs Cebrene. Suspiratur Demetrius, eò
usque Ilij regionem pertinuisse, quæ sub He-
ctore fuit, a Nauali usq; ad Cebreniam. nam
& sepulcrum Paridis ibi ostendi ait, atque
Oenones: quæ ante raptum Helenes uxor
Paridis fuit. Mentio etiam fieri apud poë-
tam Cebrenionis, quem spurium sustulit Pri-
amus: ac probabile est cognominem fuisse
aut regionis, aut (quod magis uidetur uerò
propinquum.) uirbis. Cebreniam porro usq;
ad agrum Scepsium pertingere. limitem ef-
se Scamandrum, qui per medium horum la-
batur. Enimvero inimicitias semper fuisse
Cebrenijs ac Scepsijs: donec tandem eos An-
tigonus conduxit in urbem unam Antigon-
eam a se, postmodò Alexandream dictam.
Ac Cebrenios quidem mansisse in ea quæ e-
tiamnum dicitur Alexandria, cum alijs ciui-
bus: Scepsios autem permissu Lysimachi in
patriam reuertisse. Porro ab istis locis, & quæ
ibi sunt Idæ montana, duas portendi ad ma-
re conualles. unam rectā Rhœteum, alteram
Sigeum uersus. quibus utrisq; conuallibus
linea circuli dimidium repræsentans confi-
clatur. ex autem in campum definant tanto
à mari interuallo, quanto Ilium nostræ ætatis
abest. id enim esse positum inter fines istarum
conuallium: antiquum fuisse inter initia in-
ter has comprehendi Simoisium campum,
per quem Simoas defertur: & Scamandriū,
per quem Scamander. Atque hæc quidem
planicies propriè Troica dicitur: & pleraq; Troicæ caput

pugnæ ibi decertatas poëta facit. Est enim
amplior: & quæ loca Homerus nominat, se-
rè ibi nominantur, ut uidemus. caprificetum
inquam, seu Erineum: sepulcrum Aesyetæ, Iliad. l. 8. v. 793
Batisam, & Ili sepulcrum. Fluvij autem Sca- Iliad. l. 166.
mander & Simoas, cum alter ad Sigeum, al-
ter ad Rhœteum appropinquant, paulo an-
te Ilium quod nunc est confluent, atque inde
apud Sigeum in mare exeunt, lacumq; effi-

Rr τῇ

πόρ' ἀνύχτας· ἐπορεύσας δ' αὖ τοῦτον
 χρόνον ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ἔχον, πλοσίον οὖνε
 ἢ πόλει, καὶ τοῦτον πλάνους τῶν γ' αὖ
 αὐτῇ καὶ τῷ ὕδατι κοῦν. νηυσὶ γὰρ γενοί-
 ναι φασὶ τὸ τείχεσθαι, ἢ οὐδ' ἔγγιστα, ὃ δὲ πλά-
 γας ποικίλεις ἀφάνισον, ὥς λεῖστο τέλος φη-
 σιν. ἀνύχτας δὲ, εἰ γυμνὰ τῶν τείχεσθαι, ἐ-
 ταχέμαχον, ὥς εἰσιπτοῖν αἰς αὐτὸ τὸ ναύ-
 σταθμον, καὶ πλοσιμάχον τῶν ναυσὶν. ἀπὸ
 χιτον δὲ ἔχοντες, οὐκ ἐδάξοντο πλοσιόντες
 πολιορκεῖν, μικροῦ τῷ ἐξέστηματι ὄντων.
 ἔτι γὰρ τὸ ναύσταθμον πῶς Σιγείῳ πλοσίον
 δὲ καὶ ὁ Σκάμανδρος ἐκδίδωσι, διέχον τῷ
 ἰλίῳ πεδίοις ἀπὸ σιν. Εἰ δὲ φάσει τις τὸν
 νῦν λεγόμενον Ἀχαιῶν λιμένα εἶναι τὸ ναύ-
 σταθμον ἔγγυς τῷ ἰλίῳ, λίξαι τόπον ὅθεν δ' ὁ
 δεκάπεδον διέσταν ἢ πόλει, ὡς τὸ δ' ὁδὸν
 λατῆν πεδίοις νῦν πεδίοις, διότι τῶν παύ-
 πρόχονα τῶν ποταμῶν ὅτι, τὸ πῶς ἢ πό-
 λει ὡς ὡς τῷ πεδίοις. ὡς τὸ δ' ὁδὸν
 πεδίοις ὅτι νῦν τὸ μεταξὺ τῶν, καὶ τῶν ἡμῶν
 σὲ ἰλατῆρ' ὡς φησὶ. Καὶ ἡ διήγησις δὲ ἡ
 πῶς τὸν Εὐμαῖον ὑπὸ τῷ Ὀδυσσεύς ὅρα-
 σκεῖν καὶ δὲ, μὴ γὰρ φαίνεται τὸ δὲ σκεῖν μὴ
 χεῖρ πόλει ἀπὸ τῶν ναυσταθμῶν,
 ὡς ὅθεν ὑπὸ Τροίῃ λόχον ἄγομεν. —

φησὶ γὰρ ὑποβάς·

Ἄλλω γὰρ νηὶν ἑκάς ἄλλοις.

Ἐπὶ τῇ πλὴν κατασκοπῇ πῶς ποιεῖται
 γνωσόμενοι, πῶς δὲ μὲν οἱ πῶς νηυσὶν ἀ-
 πόπῃ τῶν πολλῶν ἀπασσμένων τῶν οἰκόνων
 τείχεσθαι, ἢ πόλει δὲ
 Ἄψ' ἀναχωρήσουσι. —

Καὶ ὁ Πολυδάμας,

Ἀμφὶ μάλα φερέει δὲ φίλοι· κίλονα γὰρ
 ἔργον.

Ἄσν δὲ νῦν ἰσθίαι. —

Ἐκάς δ' ἀπὸ τείχεσθαι ἀμύν.

Παραπύθουσι δ' ὁ Δαμνῆτριος, καὶ τῇ Ἀ-
 λεξανδρῶν τῇ ἐκείνῃ μάρτυρα, τῇ συγγρα-
 φῇ ποῦ δὲ ἢ ὁ μῦθον ἰλιάδῃ, πῶς δὲ
 τομῶν καὶ ποῦ τῇ νῦν πόλιν ὁ πόλιν
 σκεῖν, καὶ τὸ Τρωϊκὸν πεδίοις τὸ μετα-
 ξὺν ἢ πόλει, καὶ τῇ θαλάττῃ ὁ ποικίλεις
 φράζει. τὸ μὲν γὰρ πῶς τῇ νῦν πόλει ὁ
 ρώμενον πρόχονα εἶναι τῶν ποταμῶν ὅ-
 σον γενοῖτο.

Ὅτι πολέτης,

ὅς Τρώων σκοπὸς ἔξω ποδὸν κέρσι πεποι-
 θῆς.

Τύμβω ἐπ' ἀκροτάτῃ Λισυτάκῳ γόρου-
 τῳ,

μάταια δὲ λῦν. καὶ γὰρ εἰ ἐπ' ἀκροτάτῃ, ὅμως πολὺν αὖ μᾶλλον ὕψους τῇ ἀκροπόλει ὡς

rorum timiditatem. Græcorum inquam uer-
 cordiam, si tanto eam tempore siue muris te-
 nuerunt, illo tam propinquo, tantaq; Troia-
 norum & sociorum multitudine in eo uer-
 sante. nam sub finem demum belli murus
 dicitur fabricatus: si tamen omnino factus
 est murus: quem Aristoteles ait ab ipso poë-
 ta ut factum ita delatum fuisse. Timiditatem
 Troianorum, si muro demum facto irruere
 & oppugnare eum ac naues aggressi sunt,
 stationem autem muro nondū cinctam ausi
 non sunt inuadere, non longē disitam. est
 enim statio ad Sigeunt: ponē etiam Scaman-
 dri sunt ostia, xx ab illo stadijs. Quod si quis
 dicat stationem fuisse eum qui nunc dicitur
 Achæorum portum, is propiorem dixerit
 quendam locum xii ab urbe stadijs. qui ho-
 die campus est. cum totum istud sit terra à
 flumijs congesta, atque ab urbe uersus mare
 campi sit loco. ut si nunc xii sit stadiorum in-
 tervallum, etiam dimidio minus fuerit. Sed
 & narratio Vliſſis ad Eumæum composita,
 Ilium longē à statione illa nauium abfuisse
 ostendit:

Inſidias quando sub Troia struximus alta. *Odysſ. f. 469.*

post enim dicit:

Namque nimis longē progressi à nauibus

uisque

Huc sumus. —

Mittuntur etiam ē Græcis exploratum,
 an Troiani apud naues sint permansuri, ad
 quas procul à suis mœnibus auulsi peruene-
 rant: an uero in urbem retrò ituri. *Iliad. rr. 119.*

Et Polydamas:

Consultare uiri, mea uos si dicta mouebunt, *Iliad. r. 354.*

Mœnia nunc repetamus. —

Nam longē à muris processimus. —

Demetrius etiam Hestixam Alexandri-
 nam testem adducit, quæ de Homeri Iliade
 aliquid conscripsit, & quæſtionem hanc tra-
 ctauit, An circa eam quæ nunc est urbem bel-
 latum fuerit, & an Troianus sit poëtæ cam-
 pus, qui inter urbem & mare est. Etenim
 quod nunc ante urbem uisitur, id aggerem
 esse terræ inferioribus temporibus à flumijs
 conuectæ. Politem quoq;

Qui pedibus fretus pernicipibus, ē monumen-
 to *Iliad. β. 792.*

Sūmo Aesyetæ senis obseruabat Achiuos,
 fatuum fuisse, si hodiernum cum antiquo
 idē sit Ilium. nā ut maximē de summo specu-
 laretur

ὅς τε ἔφορος οὐκ ἐνὶ πᾶσι τῇ ἀπὸ Ἀ-
βύδου μέχρι Κύμης καλῶν λιόλιδ' α. Θονεν
δίδως δὲ φησιν ἀφαιρῆναι τὴν Τροίαν
ὑπὸ Ἀθλιῶν οὐκ ἐντυλίωσιν, ὅτι ἔσθ'
Πελοποννησιακῶ πολέμῳ ἔσθ' Πακηνία. Λί-
γουνσι δ' οἱ οὐρ ἰλίου καὶ ἄλλοι, ὥς οὐδ' ἑ-
λίας σὺν βασιλῇ ἀφανίσαν τὴν πόλιν κατὰ
τὴν ἄλωσιν ὑπὸ τ' Ἀχαιῶν, εἰ δ' ἔλατθ' οὐδ'
ἐστὶ. αἰγούρην Λοκρίδ' ἀν' παρθένους,
μικρὸν ὑστέρῳ ἀρξάμενα ἐπὶ μπόρῳ κατ'
ἔσθ'. Καὶ ταῦτα δ' οὐκ ὁμοεικά. Οὐτὶ
γάρ τι κασάνδρας φθορὰν οἶδ' ἔν' Ὀμηρῳ.
ἅμ' ὅπ' ἢ πρὶν δρῆναι τὴν ἐκάνορ τὸν χέ-
ρην λίγα.

Εἰς γὰρ Ὀθρυονία Κεβροδὸν φέρει
ἔντα,
ὅς γὰρ νῆον Πόλεμοιο μετὰ κελίῳ ἀλλεύ-
ει.

ἤτις γὰρ Πριάμοιο θυγατρῶν αὐτῷ ἀελ-
εῖται

Κασάνδρην αὐτὴν δ' οὐκ.

Εἰς δὲ οὐδὲ μέμνηται, οὐδ' ὅπ' ἔφθορ' α
τὸ Αἶαντος ἢ τὴν ναυαγίαν εἴς τι μὲν Ἀ-
θλιῶς σὺν βασιλῇ κατὰ βίαν τὴν αἰτίαν ἅμ'
ἀπὸ θανάτου τὸν ἢ τῇ Ἀθλιῶ κατὰ τὸ κοι-
νὸν ἔρκεν (ἐπ' αὐτῶν γὰρ αἰς τοῖς ὅροις ἐσ-
θ' αὐτῶν, ἀπασιν ἐμὴν) ἀπολείπει δὲ
ὑπὸ Πόσειδοντος μεγαλοφρονήσαντα.
Τὰς δὲ Λοκρίδας περιφύλαξαι Πόσειδοντος
ἐν ἑκαστῶν σὺν βασιλῇ. οὐτὶ ἢ δὴ λί-
γουνσι οἱ ἰλίου. Ὀμηρῳ δὲ ἔντα τὸν ἔφα-
ρισμὸν τὴν πόλιν ἔρκεν.
ἔστιται ἅμα ὅταν ποτ' ὀλέσθ' ἰλίου-
ίρην.

ἢ γὰρ καὶ Πριάμοιο πόλιν διπλοῦσθαι
αἰτῶ.

Εἰς γὰρ βασιλῆα μύθοισι,
Πόσειδοντος δὲ Πριάμοιο πόλιν ἀλάττω γίγναι-
ται.

Καὶ τὰ τοιαῦτα ἢ τὸ αὐτὸ τίθηται τι-
μήναι, οἷον ὅπ' ἢ Ἀθλιῶς τὸ φάσμα τὸν
ἢ ἑκατὸς ὁρᾷ τὰ Ὀμηρῳ δὲ καθ' ἑμὴν ἐμ-
φαίνει. πῶς γὰρ καλεῖται
Θάνατος Ἀθλιῶς ὑπὸ γούνοισιν. — ὡς καὶ
ἐν ποτὶ γούνοισιν οἷον ἐφίλειται φίλον
ἦν.

Βίβλον γὰρ οὐτως, ἢ ὡς πρὸς δὲ χονταί
αὐτὴ τὸ παρὰ τοῖς γούνοισιν θάνατος, παρὰ π-
θόρῳ τὸ,

— ἢ δ' ἔστι τὸ ἄν' ἑμὴν ὅπ' πρὸς αὐτὸν
αὐτὴ τὸ παρὰ τὸν ἑμὴν. τίς γὰρ αὐτὸν νοθεύει
ἐπὶ τὸν αὐτὸν τοῖς γούνοισιν; Καὶ
οἱ τὴν πρὸς δὲ τὸν ἑμὴν, γὰρ αὐτὸν, ὡς ἑμὴν ἐπὶ τὸν ἑμὴν αὐτὸν δὲ τὸν ἑμὴν ἀπὸ τὸν ἑμὴν γούνοισιν, εἰδ'

adeo quidem; ut Ephorus etiam intrepidè
totam ab Abydo Cumam usque oram Aeoli-
adi adscripserit. Thucydides Troiam Mity-
lenæis ademptam ab Atheniensibus tradit
bello Peloponnesiaco, duce Pachere. Id quo-
que Ilienses dicunt nostra ætate viventes, I-
lium ab Achiivis captum nunquam fuisse
prorsus deletum. Locrenses quidem uirgi-
nes paulò post ceperunt Ilium mitti, more u-
sitato. Atqui hæc non sunt HomERICA. Nihil
enim de uiolata Casandræ pudicitia apud
Homerum inuenies, quî sub id tempus eam
uirginem commemorat.

— necauit

Othryonea, Cabeso illis qui fortè diebus *Iliad. v. 369.*
Venerat ad bellum, sibi grandia præmia po-
scens.

Castandram Priami naturam principe for-
ma

Muneribus ductam nullis donis ue petebat.

de ui facta uirgini, nulla apud mentio: ne
que hanc causam, ut iram Mineræ ideo con-
ceptam Aiaci naufragium & interitum attu-
lisse dicit. sed hunc ut & Græcos reliquos o- *Vide Odys. d.*
mnes Mineræ inuisum fuisse refert: quæ o- *500.*

mnes odisset Græcos, polluto ab omnibus
suo templo: eosq; à Neptuno ob uerborum
iactantiam fuisse perditos. Locrides puellæ
Persis demum obtinentibus mitti ceperunt.
Ita quidem Ilienses narrant, Homerus autem
diserte urbis deletionem exprimit.

Tempus erit, sacra cum delebitur Ilios olim: *Iliad. f. 447.*

&

Si Priami celsam nostris euerimus urbem

Consilijs. — &

Urbs Priami decimo cecidit cum funditus
anno.

Ad hæc alijs etiam argumentis. quale est,
quod Mineræ simulacrum stans hodie con-
spicitur, quod Homerus sedere indicat. iu-
bet enim ille peplum

Palladis in genibus poni. — ut aliàs *Iliad. f. 92.*

Ne quondam in genibus proles sibi nostra *Iliad. v. 455.*
federet.

sic enim melius habet, quàm ut nonnulli
exponunt, adducentes:

Inque foco sedet illa ad flammæ protinus *Odys. f. 308.*
ignis.

pro, iuxta focum. quî enim intelligatur pe-
plum iuxta genua deponi. Qui uerò accen-
tu traiecto γούνοισιν legunt, ut ἑμὴν; utro ἢ
modo accipiant, exitum nō inueniunt siue

supplicationem * Antiquorum Miner-
uæ simulacrorum multa sedentia uidentur:
ut Phocææ, Mafsiliæ, Romæ, in Chio, alijsq;
locis pluribus. Recentiores etiam testantur
Ilium desertum fuisse. è quibus Lycurgus o-
rator in eisdem eius urbis illata: Quis, inquit,
non auditu percepit, eam postquam semel à
Græcis eueffa fuit, habitationibus carere?
Confiunt porro, eos qui postmodò instau-
rare Ilium intenderunt, locum antiqui Ilii
abominatos fuisse. siue ob calamitares, siue
quòd Agamemno in reparatorem pristini I-
lii exsectatus fuisset ueteri quadam consue-
tutine. (quo modo etiam Cræsus Sidena di-
ructa, in eam tyrannus Glaucias confuge-
tat, istis eos deuouit, qui muris rursus lo-
cum cingeret.) itaq; isto loco omisso, urbem
alio posuisse. Primi adeò Astypalæenses qui
Rhœteum occupauerunt, oppidulum ad Si-
moentem condidere, quod nunc Polisma di-
citur: Ibro non satis firmo, unde & mox diru-
tum est. Sub Lydis ea quæ hodie exstat do-
morum exstructio facta est, & templum. ne-
que tum urbs fuit, sed multo post tempore,
cum, ut diximus, paulatim creuisset. Hella-
nicus Iliensium gratiam captans more suo,
affirmat recentem cum antiqua urbem ean-
dem esse. Agrum uerò Iliensium, urbe sub-
uersa, Sigai & Rhœtei incolæ, alijsq; diuise-
runt inter se: ut & instaurata urbe reddide-
runt. Fontosam præterea Idam propriè di-
ctam existimant, ob multitudinem ex ea de-
labentium amnium: maximè ubi Dardania
ei subiacet, usque ad Scepsin & Ilio uicina lo-
ca. Demetrius homo locorū peritus, (quip-
pe ibi natus.) sic describit. Collis quidam Idæ
est, nomine Corylus, supra Scepsin stadia cir-
citer cxx situs: ex eo manant Scamander,
Granicus, & Aesepus. hi quidem uersus se-
ptentrionem & Propontidem è pluribus fon-
tibus confluentes: Scamander ex unico, uer-
sus occasum. omnes hi fontes inter se uicini,
ambitu xx stadiorum continentur. Pluri-
mum ab initio suo abest exitus Aesepi, fere
ad 10 stadia. Cæterum ista Homeri uerba dis-
quirendi præbent materiam:

Sunt gemini fontes, laticum qui diuite flu-
xu

Labentē efficiunt per Troica culta Scaman-
drium.

Horum

Δοιαὶ ἀνέκτουσι Σκαμάνδρου διτήρητο.

ἰκτερόντες τε φρύγες. Πολλὰ Ἀπὸν ὁ-
χάων τῆς Ἀθηνᾶς φορέων καδύμενα δ' ἄ-
νυδ', καδύπερ ἐν Θουκίᾳ, Μακεδονίᾳ, Ῥώ-
μῃ, Χίῳ, καὶ ἄλλαις πλείοσι. Οὐ μολοντοὶ δ'
οἱ νειώτεροι πρὸ φανισμὸν Ῥι πόλιν, ὡς
ὅτι καὶ Λυκοῦργος ὁ ῥήτωρ μνησθεὶς
γὰρ Ῥι ἰλίαν πόλιν φησί. τίς οὐκ ἀκί-
ον, ὡς ἀπαξ ὑπὸ τῶν ἑλλήνων κατασκά-
φη, ἀοίκητον εὖσαν; εἰκάζουσι δ' αὖ ὅτι
ρομ ἀνακτίσαι δακρυβόλους οἰκίσαντες τὴν
τόπον ἐκένον, ἢτε ὅτε τὰς συμφορὰς, ὅτε
καὶ καταπρασιμὸν τὴν Ἀγαμέμνονος κα-
τὰ παλαιὸν ἔδω. (καδύπερ καὶ ὁ Κροῖσος
ὄξελων τὴν Σιδωνίαν ὡς ὑπὸ τυράννοιο ἐκ
τίφους γλαυκίας, ἔρας ἔδω κατὰ τῶν τῆ
χιονῶν πάλιν τὸν τόπον.) ἐκένον μὲν ὅτι
ἐποσώπει τὸ χεῖρον, ἔτορον δ' ἐτερίσσει.
Πρότερον μὲν οὖν Ἀστυπάλαιας οἱ τὸ Ῥοῖον
κατασχόντες συνώκησαν πρὸς τὸν Σιμό-
ντη πόλιν, ὅτι καὶ ἔτι πόλιν, οὐκ
ἐν ὁρίῳ τὸ πᾶν, διὸ κατιναμάθη ταχέως.
ὡς δὲ τῶν Λυδοῦν ἢ καὶ ἐκτίθη κατοικίαν,
καὶ τὸ ἱερὸν οὐ μὲν πόλιν γὰρ ἔην. ἄλλὰ πολ-
λοῖς χρόνοις ὕεθρον, καὶ κατ' ὀλίγον, ὡς ἄρ-
ται τὴν αἰήσιν ἔχον. Ἡ μάστιξ δ' ἐχέ-
ριμυθὸς τοῖς ἰλιούσι οἱ δ' ἐκένον μὲν
συνήγορα, τὸ τὴν αὐτὴν ἦν πόλιν τὴν καὶ
τῇ τότε. Τὴν δὲ χάσαν ἀφανισθεῖσαν Ῥι πό-
λιν, οἱ τὸ Σίγητον καὶ τὸ Ῥοῖον ἔχοντες
διγνέμεται, καὶ τῶν ἄλλων, ὡς ἔκαστοι τῶν
πλεστοχόρων ἀπιδόσαν ἀναισθηδίας. Ῥο-
λυπιδάκων δὲ τὴν ἰδίαν ἰδίως οἰόνται λυ-
μαδα, ὅτε τὸ πλῆθος τῶν δὲ αὐτῆς ῥέον-
των ποταμῶν. καδ' ἂν μάστιξ ἢ δαρδανί-
α ὑποπέσῃσιν αὐτῇ, καὶ μίχρῃ Σκηνίῳ
καὶ τῇ ποδὶ Ἰλίου. Ἐμπροσθεν δ' ὡν τῶν πό-
των, ὡς αὐτοὶ ἠγόρευον αὐτὸς ὁ Διμήτριος,
τότε μὲν οὕτως λίγα ποδὶ αὐτῶν. Ἔτι γὰρ
λόφους τῆς Ῥι ἰδὲς Κότυλον. ὑπερέκειται
δ' οὗτος ἑκάτοντον ἑκῶσι πεδίοις ἑκά-
στως. ὅτε οὖν ὅτε Σκαμάνδρος ῥῆ, καὶ ὁ
Γρανικός, καὶ Ἰσππός. οἱ μὲν πρὸς ἄρκτον,
ἡ Προποντίς δ' ἐκ πλείονος πηγῶν συλ-
λαβόμενοι, ὁ δὲ Σκαμάνδρος ὑπὸ δύσιν ἐκ
μίας πηγῆς. πᾶσαι δ' ἄλλαις πλεστοχό-
νουσι γὰρ ἑκῶσι πεδίων ποδὶ χέμεναι ὅ-
τε ἑκάστη. πλείονος δ' ἀφίστην ἀπὸ Ῥι ἀρχῆς
τὸ τῇ Αἰσίῳ τὴν τὴν, ὅτι πᾶν καὶ πᾶν
ποσίδους ἐκδίδους. Παρίχη δ' ἐν λόγῳ, ὡς φη-
σιν ὁ ποιητής.

Κροῖσος δ' ἱκανὸν καλίστην, ὅτι δὲ πε-
γαί

ἢ μὲν

699

ὁ μὲν γὰρ θ' ὑδάτι λιανώρει, (ὁ δὲ θαλάσῃ, ὡς φέρει δέ.) ἀμφὶ ἡκαπνός
 πίνατος δὲ αὐτῆς ὡς πυρός.

Ἡ δ' ἵππερ' ἀνδρῶν πύρρ' ἀνὰ χαλῶζον,
Ἡ χιόνι ψυχρῇ.—

Οὗτοι γὰρ ὁρμαὶ οὐ γ' ἔσθ' τόποι ἐνέ-
σκειται, οὐδ' ἂν τῷ Σκαμάνδρῳ πηγὴ γί-
νωσκται, ἀλλ' γ' ἔσθ' ὄρα. Ἑμὴ, ἀλλ' οὐδ' ὅρα.
Τὰ μὲν οὐκ ὁρμαὶ ἐκλιλαῖσθαι εἰσὶν· τὸ δὲ
ψυχρὸν καὶ διαδύειν ὑπεριερέει τῷ Σκα-
μάνδρῳ κατὰ αὐτὸ ἀνατίλλειν τὸ χυεῖον,
ἢ καὶ εἴα τὸ πλεῖστον ἐστὶν τῷ Σκαμάνδρῳ,
καὶ αὐτὸ τὸ ὕδωρ λήξειται τῷ Σκαμάνδρῳ
πηγῇ. οὗτω γὰρ λέγονται πλείους πε-
γαὶ τῷ αὐτῷ ποταμῷ. Συμπύπτει δ' ὡς
αὐτὸν ὁ Ἀνδρῖος ἀπὸ τ' Καρσινῆος, ὁρμῆς
πινθ' πολλῆς ἰώμας στυμφνομενῆς καὶ
χυρρομενῆς καλῆς ἤρακαμενῆς τῇ Δαρ-
δανικῇ μέγρι τῶν ποδῶν Ζέλεαν, καὶ Πιτύ-
σαν τόπον. ἀνομάσθαι δὲ τὴν χώραν φα-
σιν ἀπὸ τῷ Καρσιῷ ποταμῷ, ὃν ἀνόμα-
σεν ὁ ποιητής·

Ρᾶσθ' ἔπειπός τι καρπὸς τι ρ' ἔδω-
 ἔς τι.

τὴν δὲ πόλιν κατισπάρσας τὴν ἐμύνη-
μον ὡς ποταμῷ. Πάλιν δ' οὗτ' ἔφασιν.
ὁ μὲν Ῥῆος ποταμός νῦν καλεῖται Ῥο-
της· ἡ μὲν ἀρὰ δ' εἰς τὸν Πραονικὸν ἐμβάλλεται.
Ῥῆος δ' αἶμα. Ἐπ' ἤσπερ δέ, ὅρ καὶ πλύνου-
σιν λέγουσιν, ἤσπερ βασιλεύοντες ἐκ
τῶν ποτῶν τὴν καλὴν πόσιν χωρίων, ὡς
Κιλαναὶς ἐκὼν ἰοῦσι, καὶ τὸ Ἀσπλκτίον
ἰσχυρὰ λυσισαφροῦ. Ριεί' ἢ καλῆς πό-
λεως, ἢ ἡσπ' ὁ πρῶτος βασιλεύσας οὕτως
ἡράει. τὴν μὲν πόλιν ποτὶ ποταμὸν εἶναι φασί πο-
τὸν τε ἡσπ' ὅρ καὶ αἶμα, τὸ δ' ὑφ' ἑκπ' ἄπο
Ῥιείης ὡς ἐφάνοντα, καὶ ἐπ' ἡσπ' ὁδῶν. Ἐπ'
εἰς τρία χωρίων ἴσον ἐκείνων διέχοντα,
ἢ πεπάλιν συναγομένην εἰς μίαν κερυφλήν,
ἢ ποτὶ ποταμὸν τότε παύσιν ὡς ποτὶ ποταμὸν
ἴσον, καὶ ποτὶ ποταμὸν πηλὸν. Ἀσπλκτί-
ον δὲ πῶς ἄσπερ ἑκπ' ὅρ καὶ οὐδ' ἄσπερ
ἑκπ' ὅρ. Καρπὸς δ' ἄπο Μαλοῦ-
τος ὡς τόπου ἴσος, ἐκμύνου κατὰ πᾶν πα-
λαισκήφτως καὶ Ἀσπλκτίον. Τῶν δ' ὡς πο-
τὸν Ῥιείης ἐμβάλλει δ' εἰς τὸν Ἰσάπορον. Ῥοδὸς
δ' ἄπο Κιλαναῶν καὶ Γόρδου, ἢ δὲ πῶς
καλῆς πόλεως ἐφάνοντα πεδίοις ἐμβάλλει
δ' ὡς τὸν Αἰνίον. Τοῦ δ' ὡς ποταμὸν τὸ ποτὶ
τὸν Ἰσάπορον ὅτι τῇ αἰετῶν ὡς Ῥιείης ὡς πο-
τὸν, πρῶτον δὲ πολέμια τεκνῶντα χωρίων
πεπλάσμενον πῶς τὴν τῶν Ἀσπλκτίων
μὲν, καὶ ἢ Κερυφλήν, καὶ ἐμύνημον πο-

Horum alter calidos fumi cum uortice ni-
gri

Emitit latices, alter, certare sub ipsum
Aestatem qui cum glacie, aut cum grandine
possint,

Aut niue, nec gelido superētur frigore, pro-
mit.

Nam neque calidæ aquæ ibi nunc loco-
rum inveniuntur: & Scamandri fons non
isthic, sed in monte est: atq; unus is, non duo.
Sanè probabile est calidas aquas defecisse. fri-
gidæ autem quia è Scamandro per alueum
subterraneum effluentes, illic emergant, aut
etiam quia uicinæ sint Scamandro. eius fon-
tes dici potuerunt. In Scamandrum Andri-
us influit è Carefena. est hæc montana regio
multis pagis habitata, & probè culta, Darda-
niæ adiacens usque ad loca Zelæ & Pityæ
uicina. nomē habere à Careso flumine aiunt,
quem Homerus nominat:

Refusq, Heptaporusque, Carefusq, Rodi- *liad. 4. 10.*
usque:

urbem fluuiō cognominem esse euerſam. Porro Demetrius ita perhibet. Reſus amnis nunc Roſtes dicitur: niſi is fortè Reſus eſt, qui in Granicum exit. Heptaporus, quem & Polyporum dicunt, ſepties tranſitur, uia quæ à pulcra picea ad pagum Celænas ducit, & Aeſculapij templum à Lyſimacho dedica- tum. De pulcra iſta picea, Attalus qui pri- mus regnauit, ſic ſcribit. ambitum eius eſſe pedum xxiv: altitudinem à radice ad lxxviii deinde ſcindi in tres truncos æqualiter à ſe inuicem diſtantes, qui rurfus in unum coe- unt cacumen: ut tota eius altitudo ſit iuge- rum duorum, cubitorumq; xv. abeſſe ab A- dramyttio uerſus ſeptentrionē ſtadia cxxc. Careſus à Malunte fluuit, loco quodam ſito inter Palæſceplium & Achæium in continē- te Tenedo oppoſita. in Aeſepū autem exit. Rodius à Cleandria & Gorda labitur, quæ à pulcra picea abſunt lx ſtadia: inſluit in Ae- nium. In conualle circa Aeſepum, ad læuam fluminis partem initiō eſt Polichna, muris a- ptum oppidulum. deinde Palæſcepsis, & Al- lazonium, conuiētum iam gratia argumen- ti de Allazonibus: de quibus ſuprà diximus. tum Careſus deſerta, & Careſena, ac fluui- us Careſus, ipſe etiam conuallem faciens me- morabi-

Troedem reli-
quam describitur.

ἀδ' ἡ Παλαιστίνη, αὐτ' Ἀμαζόνιον, τὰτ' ἄρ' οὐ
 ὅδεισιν, ποῦ δ' ὦν ἡρέκαμην. ἔπα Καρκσθ' ἱρώ
 μός, ποιῶν καὶ αὐτὸς αὐλῶνα ἀφιάλογον, ἱλατ-

θίως ἀπόλωντο· διηγήσασθαι, καὶ τὸ σύμβου-
 λον τὸ τῶν ἐνυμνῶν τῶν ὀνόματι· σω-
 ζομένης ὑποκρίται· ἔσθ' ὡς τὸ ἱερόν.
 Σκόπε δ' ὅτι ἔργα, τοῦ Παύλου· σωοικιοῦ-
 σι δὲ καὶ τῶν ἱερῶν ἄς τὸν μῦθον πύτυ-
 ῖν πρόπαι τῶν περὶ τῶν μῶν. τοῖς γὰρ ἐκ
 τοῦ Κρήτης ἀφ' ἡμετέρων τῶν ἀνθρώπων (οὗς πρῶ-
 τος περιέδωκε καλῶν· ὁ τῆς ἐλπίδας
 ποιητής, ἀπολούσας δὲ πολλοί) χριστός
 αὐτὸς ποιεῖ· ὅσα τῶν μῶν ὅπως αὐτοῖς
 γνησθῆς αὐτοῖς ὑποδύνται. συμβῶναι δὲ
 τοῦτ' αὐτοῖς φασὶ περὶ Ἀμαφίτου· νύκτωρ
 γὰρ πολὺ πλῆθος τῶν ἀρουραίων μῶν
 ἔξενθῆσαν, διαφραγῶν δὲ σκύνων τῶν τε
 ὑπῆλκων, καὶ τῶν χρεῖων. αὐτοὶ δὲ αὐτοῖς
 μῆναι· τοῦτους δὲ καὶ τῶν ἱερῶν ἀπὸ τοῦ
 Κρήτης κατανομάσαι. Ἡρακλῆδης δ' ὁ πο-
 τὴς πλεονέκτας φησὶ αὐτοῖς μῆναι περὶ τὸ
 ἱερόν· νομιζῶναι τε ἱερούς, καὶ τὸ ξέανον ὅ-
 τω κατασπασαδῶναι βιβλῆκος αὐτοῖς ἔσθ' ἡμῖν.
 ἄλλοι δ' ἐκ τοῦ Ἀπικῆς ἀφ' ἡμετέρων πῖνα τῶν
 προφασίον ἐκ δῆμον Τρώων, ὅς νῦν ὁ Σπ-
 πετίων λέγεται. τῶν Κρήτης δὲ μὴ δ' ἄλλος ἐλ-
 θῶν ἐκ τοῦ Κρήτης. τῆς δὲ πῖνας αὐτοῖς ἀπικῶν
 ἀπλοῦς τῶν Τρώων πῖνας σιμῶν ἢ
 τὸ παρ' ἀμφοτέρωθεν ἔχει· ὁ μὴ πῖνα γνη-
 σθῶν τῶν ἀρχηγῶν· λέγουσι μὴ οὐκ οὕτως
 εἰσπύονται. τοῖς δ' ὁ μὴ πῖνα μῆνον ἔπεισι
 συμφωνῶν τὰ γὰρ ἔσθ' ὁ μὴ πῖνας πῖνας, καὶ τῆ
 αὐτοῖς· χεῖρας ἱερῶν μῶν ποτὶ δ' ἀνύμνη
 ἔχον· περὶ ἢ αὐτοῖς ἱερῶν μῶν. πολλαχρὺ δ'
 ἔστι τὸ πῦρ Σμινθίως ὄνομα. καὶ γὰρ περὶ αὐ-
 τῶν τῶν Ἀμαφίτου χωρὶς τοῦ ἱερῶν
 ἑμῶν, δύο τόποι καλοῦνται Σμίνδια.
 καὶ ἄλλοι δ' ὅτι τῆ πῖνας ἡρακλῆδης. καὶ
 ὅτι τῆ παρὰ δ' ὅτι χωρὶς τὰ Σμίνδια κα-
 λούμενα, καὶ ὅτι ῥόδα, καὶ ὅτι λίαν, καὶ ἄλ-
 λοι δὲ πολλαχρὺ. καλοῦσι δὲ νῦν τὸ ἱε-
 ρὸν Σμίνδιον· χωρὶς δὲ καὶ τὸ ἀλῆσον πε-
 ρὶ οὐ μῆνα ὅτι τῶν τῶν λῆκτον, ἢ τὸ Τρα-
 γασίον ἑλοπῆσιον αὐτόμακτον ποῖς ἐπι-
 σίας πηγνύμενον πῖνας Ἀμαφίτη. ἐπὶ δὲ
 ἔσθ' ἡ λῆκτον βωμός τῶν δ' ὅσα θεῶν δ' ἄ-
 κνυται. καλοῦσι δ' Ἀγαμέμνον· ἱερῶν
 μῶν. ὅτι ἐπὶ τῶν δὲ ἔσθ' ἡ λίαν ὅτι τὰ χωρὶς ταῦ-
 τα, ὅς ὅτι ἡρακλῆδης σκῆδῶν, ἢ μικρῶ πλεον-
 σιν· ὅς αὐτοῖς καὶ τὰ περὶ Ἀβυδὸν ἐκ θα-
 τῶν μῶν, μακρὸν δ' ὅμως ἐχέον· ἢ Ἀ-
 βυδ· καὶ τῶν δὲ τὸ λῆκτον, ἐλογι-
 μῶν· ταῦτα πῖνας τῶν λίαν, καὶ ὁ ἡρακ-
 λῆδης πῖνας· ἐκ δὲ ἔχεται, ὅτι ἢ αὐτοῖς πλεον-
 σιν· ἢ ὅτι οὐκ ὄντας. ἐν ταῦτα δὲ καὶ ὅτι τῶν
 ἔσθ' ἡ λῆκτον τῶν μισυλῶν. τὸν δὲ

linis Sminthei. ac signum nominis uerita- Sminthei
tem rationemque conseruans, mus sub pe-
de est simulacri. opus est Scopæ Parij: & fa-
bulæ historiam de muribus accommodant
hoc modo. Teucris, quos primus Callinus
elegiarum conditor multos è Creta adduxe-
rat cò, fuisse oraculo præceptum, ut sedes ibi
ponerent, ubi ipsos terrigenæ essent adorti.
id eis apud Hamaxitum euenisse. nam no-
ctu magnam terrestrium murium multitudi-
nem erupisse, quæ quidquid armorum aut
uten silium è corio factum aderat corroserit.
Ita eos ibi mansisse. Eosdem Idam quoque à
Cretensi denominasse. Heraclides Ponticus
ait mures, cum circa templum abundarent,
sacros esse habitos, atque ita simulacrum fa-
ctum quod muri insisteret. Alij uenisse ex
Attica quendam Teucrum narrant, è pago
Troum siue curia, cui nunc Xypeteon dica-
tur. multos è Creta uenisse Teucros. & Tro-
ianorum cum Cretensibus còiunctionis eo
utuntur indicio, quòd apud utrosque Erich-
thonius fuerit gentis princeps. Sic ergo re-
centiores dicunt. Homerì uersibus magia
cònsentiunt uestigia quæ in Thebes campo,
& ibi posita Chrysa ostenduntur: de quibus
mox dicemus. Nomen Sminthei multis in
locis exstat. Nam & apud ipsam Hamaxi-
tum extra templum Sminthium, duo alia lo-
ca Sminthia usurpantur, & alia in Larissæo
agro. sed & in Pariano locus est quæ Smin-
thia dicuntur, itemq; in Rhodo & Lindo, ac
alibi multa. Nunc templum appellant Smin-
thium. seorsim est campus Halesius non ma-
gnus, circa Lectum, & salinæ Tragesæa-
apud Hamaxitum, ubi sal sponte sua cogitur
spirantibus Etesijs. Apud Lectum ara est xii
deorum, quam Agamemno dicit posuisse.
Hæc omnia sunt in conspectu Ilij, intra cc
aut paulo plura stadia. itemque ab altera par-
te quæ circa Abydum. tamen paulo propin-
quior est Abydus. Vbi Lectum circumfle-
xeris, urbes Aeolensium nobilissimas uide- Aeolis de-
finit.
bis, excipietque sinus te Adramyttenus: ad pno.
quem Homerus maiorem Lelegum partem
collocat, & Cilices: qui quidem sunt gemini.
Ibi etiam Mitylenæorum est litus, Mitylenæ-
orum quosdam pagos habens in continente
positos. Eundem sinum etiam Adramytte-
num appellant. Nam dorsum quod à Le-
γών λεγών καὶ κίζων ὁ ποταμὸς φαίνεται. Ὁ αὖ
μιτυλιαίων ὅστιν αἰγιαλὸς, κώμας πρὸς ἑκά-
στην πόλιν, καὶ ἰσθμὸν λεγόμενον. ἡ γὰρ ἐκ τῶ Ἀ-
κτὸν ἑκ-

patriam suam fuisse Aeneæ regiam, medio sitam loco inter Aeneæ ditionem & Lyrnessum. in quam dicatur fugisse Achille persequente. sic enim loquitur Achilles.

Iliad. v. 188. Non uenit in mentem tibi, quo te tempore solum

Idæis instans de montibus exagitārim,

Veloci te calce premens. —

Hinc te Lyrnessum fuga pertulit. hanc ego cepi.

Cæterum huic de Scepsis autorib. ac pñcipibus sermoni non consonant ea, quæ de Aeneæ uulgo memorantur. Hunc quidem bello superstitem fuisse perhibent, propter inimicicias quæ ei cum Priamo erant.

Iliad. v. 480. (Nam Priamo grauitur semper succensuit iste,

Quod sibi præclaro nullum deferret honorem

Eximium. —)

etiam collegas eius Antenoridas, & ipsum Antenorem, propterea quod Menelaum hospitio is exceperisset. Sophocles quidē in excidio Iliæ ait pardi pellem fuisse foribus Antenoris appositam, qua tessera domum eius

Aeneas historia. immunem à direptione esse significaretur. Proinde Antenorem cum filiis & Henetis sibi adiunctis in Thraciam euasisse: indeq; in Venetiam, quæ nunc dicitur, apud Adriam peruenisse. Aeneam cum Anchisæ patre & Ascanio filio hominum collecta multitudine ab nauigasse. Alij cum sedes posuisse aiunt apud Olympum Mædoniæ. alijs apud Mantineam Arcadiæ Capuas condidisse, nomine oppido à Capy facto. alijs ad Aegestam Siciliæ cum Elymno Troë traiecisse, & occupasse Erycem ac Lilybæum: fluuiosq; circa Aegestam denominasse Scamandrum & Si moentem. Venisse inde in Latium, monituque oraculi ibi consedisse, quod manere ibi iubebat, ubi mensam comedisset. id ei in Latio apud Lauinium usu uenisse: cum eo ob inopiam magnus panis loco mensæ positus, una cum iniectis ei carnibus esset deuoratus. Homerus neque his ad stipulari uidetur, neque ijs quæ de Scepsis autoribus dicta sunt. Inuit enim Aeneam mansisse in Troia, inquirere regnum successisse, & id per successionem ad filiorum filios propagasse: cum stirps Priami esset abolita.

Iliad. v. 306. Nunc etenim Priami stirpem Saturnius odit.

πῆς, ἀφαισισμένη τῶ τῶν Πριάμου γένος.

Βασίλειον τῶ Αἰνείου γενεῆς τῇ Τροίῃ, μέστω οὖν τῇ ἐπὶ τῷ Αἰνείῳ, καὶ Λυρνησοῦ, εἰς τὴν φεγγὰ ἀρταίει Διὶ οὐρανῷ. ἡ δὲ τῶ Αἰνείου. φασὶ γοῦν Ἀχιλλεύς.

ἢ οὐ μέντοι ἐπὶ πόσιν Βοιωτῶν ἐπὶ μόνον ὄντα,

Σόλῃ κατ' ἰδέσθαι ὅτιον ταχέως πείλοισι,

Καὶ δὲ δ' ἂν Λυρνησοῦν ἐπὶ φεγγὰ ἀρταίει ἐγὼ τῶν

Ποσειδωνοειδῶν. —

οὐκ ὁμολογᾷ δὲ τῷ πόσιν τῶν ἀρχαίων τῶν τῇ Σαπφείῳ λόγῳ τῷ λυχνόφῳ οὐτὶς πόσιν τῶ Αἰνείου θρυμνομένη. Πειρηγὰ δὲ γὰρ δὴ τῶν φασὶν ἐκ τοῦ πολέμου εἶναι τῇ πῆς Πριάμου δυσμενέαν. Ἀλλὰ γὰρ Πριάμῳ ἐπὶ τῶν δῖω, οὐκ ἂν ἀρ' ἐδὲν ἰόντα μετ' αὐτοῖς εἶναι.

Τοὺς δὲ συνάρχοντας Ἀντιφωροειδῶν αὐτῶν τῶν Ἀντιφωροειδῶν τῶν Μεγαλοῦ καὶ αὐτῶν φεγγὰ. Σοφοκλῆς γοῦν γὰρ τῇ ἀλῆσει τοῦ ἱλίου, παραδ' αἰαν φασὶ πῆς τῇ δούρας τῶ Ἀντιφωροειδῶν πῆς τῶν σὺμβολων τοῦ ἀπορθητοῦ ἰαδύων τῶν οἰκίαν. Τῶν μὲν οὖν Ἀντιφωροειδῶν, καὶ αὐτῶν πῆς καὶ παραφωροειδῶν τῶν τῶν εἰς ἐρᾶν πῆς εἰσπῶν τῶν ἰαδύων εἰσπῶν εἰς τῶν λυχνόφῳ κατὰ τῶν Ἀδελφῶν Ἐνπικλῶ. Τῶν δὲ Αἰνείων μετ' Ἀχιλλεύου τῶ πατρὸς καὶ τῶ παιδὸς Ἀσκανίου λατὸν ἀδελφῶν οὐκ ἔστιν. καὶ οἱ μὲν οἰκῆσαι πόσιν τῶν Μακεδονικῶν Ὀλυμπεων φασὶν. οἱ δὲ πόσιν Μακίτιαν τῶν τῇ Ἀρκαδίας, ἐπὶ τῶν Καπύας, ἐπὶ τῶν Πυθῶν δὲ μὲν τῶν οὐνομα τῷ πολίσματι. δ' εἰς Αἰγίαν κατὰ τῶν τῇ Σικελίας σὺν Ἑλύμῳ Τροίῃ, καὶ Ἐρυνῇ, καὶ Λιλύβειον ταχέως, καὶ ποταμούς πόσιν Αἰγίαν πῆς λαγορδῖσαι, Σαμάανδρον, καὶ Σιμόντα. φεγγὰ δ' εἰς τῶν λατῶν ἰλδόντα μῆναι κατὰ τῶν λῆγιον τῶν λατῶν μῆναι ὅπου αὐτῶν πῆς κατὰ τῶν. συμβῶν δὲ τῶν λατῶν πόσιν τῶν λατῶν οὐκ, ἐρπον μῆναι τῶν τῶν αὐτῶν πῆς κατὰ τῶν πῆς, καὶ ἀμα ἀναλωθέντ' οὐκ εἰς αὐτῶν ἰλῆσαι. ὁμοειδῶς μὲν τῶν συνηγορῶν οὐδὲ πόσιν εἰκν, οὐδὲ τῶν πόσιν τῶν ἀρχαίων τῇ Σαπφείῳ λυχνόφῳ. Ἐμφανῶς γὰρ μὲν τῶν Αἰνείων γὰρ τῇ Τροίῃ, καὶ εἰς ἀδελφῶν τῶν ἀρχῶν, καὶ παραδ' αἰαν τῶν πατρὸς καὶ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν.

ἢ δὲ γὰρ Πριάμῳ γένει ἡ χυρὴ ἱστορία.

ἢ καὶ Ἀ

Μυῦ δὲ δ' ἂν λινάας βίη Τροίῃσι πάλῃ,
καὶ πῶς δ' αὖ παίδων τοίῃν μετόπισθε γή-
ραται.

Οὕτω δ' οὐδ' ἂν τῷ Σκαμάνδριον στα-
δὸν σῶζοιτ' αὖ. Πολὺ δὲ μάλλον τοῖς ἐτι-
ροῖς σταφύλῃ τοῖς μῆξι καὶ ἰταλίας αὐτῷ
τῷ πλάτῳ λέγουσι, καὶ αὐτῷ διποιοῦσι
τῷ καταστροφῇ τῷ βίῳ. Τινὲς δὲ γρα-
φουσιν

Μυῦ δὲ δ' ἂν λινάας γῆ· πάνταςιν αὐα-
ξαι,

καὶ πῶς δ' αὖ παίδων—

οἱ Ῥωμαῖοις λέγοντες. ἔκ δ' ἔτι Σκῆψι-
ας οἱ τῷ Σκαμάνδριον γήρασι, ἔκ δ' ἔτι
Κορίσκῳ, καὶ οἱ τῷ Κορίσκῳ ἕως Νυλίνης
αὐτῷ καὶ Λεισοτίλῳ ἀποσπῶν καὶ Θεο-
φράστῳ, σταφύλῃ δὲ τῷ βιβλιοθή-
κῳ τῷ Θεοφράστῳ, γῆ ἢ λῶ καὶ ἂν τῷ Λεισο-
τίλῳ. ὁ γὰρ Λεισοτίλῳ τῷ αὐτῷ Θεο-
φράστῳ παρίδωκεν. ὡς πρὸ καὶ τῷ χαλκῷ
ἐπίλιπτι, πρῶτον ὡς ἰσχυρὰ συναγαγὼν
βιβλία, καὶ διδῶν αὐτῷ γῆ ἰσχυρὰ βασι-
λίας βιβλιοθήκῃς συντάξιν. Θεοφράστῳ
δὲ Νυλῇ παρίδωκεν. ὁ δ' ὡς Σκῆψιν νομί-
σας τοῖς μετ' αὐτῶν παρίδωκεν ἰδιώταις
ἀνθρώποις, οἱ κατακλάσαντες ἔχοντες βιβλία,
οὐδ' ὑπομῶντες ἐκείνους, ἐπὶ δ' ἂν ἔδιδοντο
τῷ αὐτῷ τῷ Ἀπῆλικῷ βασιλείῳ,
ὡς οἱς λῶ ἂν πόλιν; ἔχοντες βιβλία αὐ-
τῷ κατακλάσαντες ἔχοντες βιβλία αὐ-
τῷ, κατὰ γῆς ἐκείνους ἔχοντες βιβλία αὐ-
τῷ. ὁ γὰρ καὶ οὐτῶν κατακλάσαντες, ὅτι ποτὶ
ἐπίδοντο οἱ ἀπὸ τῷ γῆρας Ἀπῆλικῳ τῷ
Ταίῳ πολλῶν ἀργυρίων, τὰ τε Λεισοτί-
λῳ καὶ τὰ τε Θεοφράστῳ βιβλία. λῶ δὲ ὁ
Ἀπῆλικῳ φιλάβελος μάλλον, ἢ φιλόσο-
φος. Διὸ καὶ ἔχοντες ἐπαύρῃσι τῶν στα-
βρωμάτων, ὡς ἀντήραφα καὶ μετὰ
τῷ τῷ γραφῇ αὐτῷ πᾶσι οὐκ ἔχοντες,
ἔχοντες ἀμαρτυρίων πᾶσι τὰ βιβλία.
Συνεβῆ δὲ τοῖς ἐκ τῶν πόλεων, τοῖς ἢ
πᾶσι τοῖς μετὰ Θεοφράστῳ ὅλως οὐκ ἔχον-
τες τὰ βιβλία πᾶσι ὅλως, καὶ μάστιγι τῶν
ἔχοντες τῶν, μετὰ γῆς ἔχοντες φιλοσοφῶν προ-
ματικῶς, ἀλλὰ διὰ τῶν λυγρῶν. τοῖς δ'
ὕστερον ἐφ' οὗ τὰ βιβλία ταῦτα πᾶσι ἔχοντες,
ἀμνηστὸν μὲν ἐκείνων φιλοσοφῶν, καὶ Λεισο-
τίλῳ, ἀναγκάζονται μὲν ποιεῖν πολλὰ
ἐκ τῶν λέγειν, στα τὸ πᾶσι τῶν ἀμαρ-
τυρίων. πολὺ δὲ αὖς ὅσον καὶ ἂν Ῥώμῃ πᾶσι ἔχον-
τες. οὐδὲν γὰρ μετὰ τῷ Ἀπῆλικῳ τῷ
τελευτῶν, εὐχάρις ἔστι τῷ Ἀπῆλικῳ τῷ
βιβλιοθήκῳ ὁ πᾶσι Ἀδελφῶν ἔστι δ' αὖτε ὁ κοινὸς αὐτῶν, Τυραννίῳ τῷ ἰσχυρῶς σταφύλῃ

Fortis ac Aeneas in Troës sceptratenebit,
Et nati natorum, qui nascentur ab illis.

Hoc pacto ne Scamandrii quidem suc-
celsio servabitur. Multo magis hæc discre-
pant ab ijs, qui usque in Italiam uagatum e-
um dicunt, & ibi uitam cum morte commu-
tasse. Quidam scribunt:

At genus Aeneæ cunctis dominabitur o-
ris,

Et nati natorum—

ad Romanos id referentes. Protulit Sce-
psis Socraticos Erastum & Coriscum, & Ne-
leum Corisci F., qui auditor fuit Aristotelis
& Theophrasti: & huius etiam bibliothec-
am successione nactus est, in qua Aristotle-
lis etiam fuit bibliotheca. nam Aristoteles
suam Theophrasto tradidit, cui & scholā re-
liquit. Primus omnium, qui nobis sunt noti,
Aristoteles bibliothecam cōductis libris cō-
posuit, idque Aegypti reges facere docuit.
Theophrastus bibliothecam Neleo tradi-
dit. His libros Scepsin translatos posteris su-
is reliquit, ineruditis hominibus: qui incuriæ
positos sub clauibus retinuerunt. cumque
Attaliorum regum studium intellexissent,
quibus Scepsis parebat, conquirentium li-
bros ad instruendam Pergamibibliothecam;
sub terra suos in fossa quadam occultauerunt.
Ibi ab humore & blattis uitiatos tandem qui
ex ea erant stirpe Aristotelis Theophrasti-
que libros Apelliconi Teio magna pecunia uen-
diderunt. Tenebatur is Apellico librorum
amore, quam philosophiæ studio maiore. ita
que erosarum particularum quærens instau-
rationem, in noua libros transtulit exempla,
lacunas non recte implens: ediditque libros
mendorum plenos. Vsu uenit peripateticis
antiquis, qui post Theophrastum uixerunt,
cū omnino libris carerent, paucosq; dun-
taxat, præcipue exotericos haberent: ut nul-
la de exquisitè pertractando eā philosophari
possent, sed tantum de propositis disputa-
rent. Posterioribus ab eo tempore quo libri
isti sunt editi, facilius fuit philosophari & A-
ristotelem imitari: quanquam ob mēdorum
multitudinem cogere multa probabili-
ter modò dicere. Multum huc etiam Roma
contulit. (Statim enim à morte Apelliconi-
tis Sylla cū Athenas cepissent bibliothec-
am illius recepit. quæ cum huc esset allata,
Tyrannio à bibliothecæ præfecto obtinuit,
ut sibi

Aristotelis libri.

κίτης, γηρόμενος δ' Ἀθλῶσις ἡκρόατο
καὶ Πλάτωνος καὶ Λειστοίλους. ἰπαιελ-
θὺν δὲ ἔσθ' ὁπότε σικυτυράνησι, πρῶ-
τον ὑπὸ δαίμονι τοῖς περὶ Ἀτάρνεια καὶ Ἀσ-
σωνχοῦσις ἔπειτα διδύχατο ἐκάνον, καὶ
μετέπειτα τὸν τε Λειστοίλῳ καὶ Σι-
τοκράτῳ, καὶ ἐπειμλήθη αὐτῶν. ἔσθ' δ'
Λειστοίλα κ' ὀδυγατῶν ἀδελφιδῶ σικυ-
κισι. Μιμνῶν δ' ὁ γέροντος ὑπερὶ τῶν τὸ τε
τοῖς πόρεσσι καὶ στρατηγῶν, πῶσιν οὐκ ἐ-
πὶ φιλίαν καλῶς πῶς αὐτὸν ἐξήκας τι ὀνό-
ματι καὶ προσημάτων πῶσιν οὐκ ἐπὶ χρί-
σιν λαβόν δ' αὐτὸν ἐπὶ τὴν βασιλείαν,
καὶ ἐπὶ μακάδ' ἀπώλῃ. οἱ φιλόδοφοι δ'
ἰσθῆσαν, φόνοντες τὰ χεῖρα αἰοῖ περ-
σαι κατέχον. οἱσι δ' Μυρσίλῳ μυθυμνά-
ων ἐπίσμα ἐπὶ τὴν Ἀσίαν. Ἐλάνιος τε καὶ
Λιολίδας φησὶν· ὥς τε καὶ τὰ Γάργαρα, καὶ
ἡ Λαμπωνία Ἀελίων. Ἀσίῳ γὰρ ὅτι ἐπὶ
σμάτ' Ἀργαῶν οὐκ ἐπὶ σικυτικῶν. ἡ
ποικὺν γὰρ οἱ βασιλεῖς ἐπὶ Ἀργαῶν ἐκ Μιλή-
του πόλεως ἐκμύσαντες ἐκείνῳ, ὥς τε
ἐμβαρβάρους γηῖν φησὶ Διμήτριος.
αὐτὸς δ' ὁ Σκῆψις αὐτὴν Ἀιολίῳ. Καδ' ὁ μὲν
φορμὴν τοῖς ταῦτα πάντα ἡ Λιλιγῶν, οὗς
πινε μὲν Κάρρας ἀποφάνουσι, ὁ μὲν
δὲ χωρὸς,

Πρὸς μὲν ἄλλος Κάρρον καὶ Παιονδὸν ἀγκυλό-
τοφοι,

Καὶ Λιλιγῶν καὶ Καύκωνδον.

Ἐπὶ τοῖς μὲν τοῖσι τῶν Κάρρον ὑπερβάν.
ἔπειτα δ' ἐπὶ τῶν ὑπὸ ἔσθ' Ἀνεία καὶ
τῶν καλῶν ἐπὶ τῶν περικτῶ Κιλίκῳ.
ἐκπερὶ θῆσαν δ' ἐπὶ τῶν Ἀχιλλείων, μετέ-
πυσαν ἐς τὴν Κασίαν, καὶ κατέχον τὰ πε-
ρὶ τὴν νῦν Ἀλικαρνασσὸν χωρία. ἡ μὲν τοῖς
νῦν ἐκλυφθεῖσα ὑπὸ αὐτῶν πόλις, οὐκ ἐπὶ
ἔστιν. ὅν δ' ἐπὶ τῇ μεθυσίᾳ τῶν Ἀλικαρνασσι-
ων τὰ Πηλοῖα ὑπὸ αὐτῶν ὀνομάσθηται ἡ
πόλις, καὶ ἡ νῦν χώρα Πηλοῖσι λέγεται. φα-
σί δ' ὅτι αὐτὴ καὶ ἐκτὴν πόλιν ὠκεῖν ὑπὸ
τῶν Λιλιγῶν πρότερον ὀνομαζομένην,
ὥς τε ἐπὶ Κασίαν μετὰ τὴν Πηλοῖαν καὶ
ἐπὶ Βαργυλίῳ· καὶ ἐπὶ Πισιδίᾳ ἀπο-
τίμηται πολλῶν. Ὑσθρον δ' ἅμα τοῖς Καρ-
σί στρατῶν οἱ κατέμειον ὡς ὅλῳ
τὴν Ἐλλάδα, καὶ ἠφάνισεν τὸ γένος. τῶν
δ' ἐκτὴν πόλεων τὰς ἐξ Μαύσων, ἐς μί-
αν τὴν Ἀλικαρνασσὸν σικυτικῶν, ὥς Καλ-
λιδόχης ἱστορεῖ. Σικυτικῶν δ' ἐπὶ καὶ Μαύδον
διφύλαξι. τοῖς δ' ἐπὶ Πηλοῖσι τοῖσι φη-
σὶν Ἡρόδοτος, ὅτι μέλλοι πρὸς αὐτὴν ἐπὶ καὶ τοῖς πελοποννησίοις, τὴν ἰσθμὸν τῇ Ἀθλῶσις πύλωνα
χρῆν· τοῖς δ' συμβῶναι αὐτοῖς. Πηλοῖον δ' ἐπὶ καὶ τῇ νῦν Στρατονικίῳ πολίχνιον ὄν. Ἐν ὅλῳ δ' ἐ-

mulus: cumq; uenisset Athenas, Platonem
audiuit & Aristotelem. Reuerfus inde, tyran-
nidem in Atarnenses & Afsios machinanti
domino socium se præbuit. post ei successit,
acciuitq; Aristotelem & Xenocratem, eo-
rumq; curam habuit: Aristoteli etiam filiam
sobrini nuptum dedit. At Memnon Rho-
dius, Persarum eo tempore administer atq;
dux, simulata amicitia Hermeam ad se uoca-
uit, sub nomine hospitij & simulatorum ne-
gociorum: comprehensumq; ad regem mi-
lit. ibi Hermeas suspendio adfectus periit.
philosophi euaserunt, fugientes e locis quæ
Persæ obtinebant. Myrsilus Assum à Me-
thymnæis conditam ait. Hellanicus Acoli-
cam facit urbem: ut Gargara quoq; & Lam-
ponia Aeolidis fiant. nam ab Afsijs condita
sunt Gargara, non satis bene habitatoribus
instructa. nam e Mileto colonos eò miserunt
reges, eam euacuantes. itaque Demetrius
Scepsius ait eos de Aeolensibus semibarba-
ros factos. Homeri ætate omnia ista Lele-
gum fuerunt: quos Cares nonnulli appel-
lant. Homerus distinxit.

Ad mare sunt Cares, & curuo Pæones ar-
cu,

Et Leleges, & Caucones.—

Diuerſi ergo à Caribus Leleges, habita-
bant inter Aeneæ ditionem & Cilices poëte.
ab Achille autem euastati, in Cariam transi-
uerunt, & occupauerunt quæ circa Halicar-
nassum sunt loca. Vrbs, qua exceſſerunt, non
exiſtat. In mediterraneis autem Halicarnassi
Pedasa urbs fuit ab ipsis nominata, & nūc re-
gio pedasæ dicitur. Octo urbes aiunt in ea à
Lelegibus frequentatas cū quibus: cū olim
illi multitudine hominum florerent: ita ut e-
tiam Cariæ partem tenerent, quæ Myndum
usque & Bargylios porrigitur: bonam etiam
Pisidæ partem occuparet. Postea cum Ca-
ribus in bellum profecti, diuisi sunt per to-
tam Græciam, & gens ipsa deleta est. de octo
autem urbibus sex Mansolus in unam Hali-
carnassum conduxit, ut Callisthenes refert:
Synagela & Myndum integras reliquit. Pe-
dasensibus his scribit Herodotus, & eorum

Caria

uicinis si quid aduersi impenderet, Mineræ
antistitam apud eos barbam edidisse: idq; ter
accidisse. Etiamnum in ditione Stratonice-
nium est Pedasus oppidulum. in tota autem

Caria

ἢ δὲ χρύσεον θαλάτῃ πολύχνιον ἰσχυρὸν
 λιμένα. πλοῖον δ' ἐπ' ὄρεσιν αὐτῶν ἔστι. ἡ
 πᾶσι δ' ἐν τῷ ἰσχυρῷ Σμινθείῳ Ἀ-
 πόλλωνος, καὶ ἡ Χρυσείῃ. ἡρῶνται δὲ τὸ
 χρυσεὸν ταλίας. ἃς δ' ἐν τῷ χρύσειῳ τῶν
 ἡμῶν ἀμαξιτῶν μισθούται τὸ ἰσχυρὸν τῶν Κι-
 λίκων, τῶν μὲν ὅς τινος Παμφυλίου ἐπι-
 στήτου, τῶν δ' ὅς τινος Ἀμαξιτῶν. οἱ δ' ἐ-
 παρότεροι τῶν παλαιῶν ἱστοίων, γνῶν-
 τα τὸν χρύσειον καὶ τὸν χρυσεὶδα μαχοί-
 ναι φασί, ὅτι τὸν ὀμφοῦν ἔχον τὸν ποταμὸν
 μὲν ἔστι. Ἀλλ' οὐτὶς λιμὴν ἔστι γνῶντα. ἡ
 πᾶσι δ' ἐν φασί.

οἱ δ' ἐπὶ δὲ λιμὴν πολυβυγδῖον γνῶν-
 τος.

οὐτ' ὡς θαλάτῃ τὸ ἰσχυρὸν ἐστίν. ἐκ τῶν
 δ' ὡς θαλάτῃ ποταμὸν τὸ ἰσχυρὸν.

Ἐκ δὲ χρυσεῖς πλοῖα βῆσαν ποταμοῖς.

Τῶν μὲν ἔπειτα ὡς βοῶν ἄγαν πολύμ-
 νος ὀδυσσεύς.

Πατρὶ Κίλῃ γέγονε τίς.

οὐδ' ἐπὶ θάλασσῃ πλοῖον, ἐκ τῶν δ' ἐπὶ πλοῖ-
 ον ἐκ τῶν γαλῶν ἀλυσσάντων τῶν χρυσεῖ-
 δα. Ἀλλ' οὐδ' ἐπὶ Κίλῃ τόπος οὐδ' ἐπὶ τῇ Κίλῃ
 φαίνεται χώρα δ' ἀπενταῖ. οὐδ' ἐπὶ Κίλῃ
 ἀπὸ πάντων ἰσχυρὸν δὲ ποταμὸς συνδύνα-
 σιν.

— ὅς χρύσειον ἐμμελὶς βασις

Κίλῃν τι λαλεῖ.

Ἐν δὲ τῇ θάλασσῃ περὶ τὸν δ' ἀπενταῖ πλο-
 ῖον. ἐπὶ πλοῖον ἀπὸ μὲν τῇ Κίλῃ χρύ-
 σεος ὡς τὸν ναύσταθμον, ἐκ τῶν δ' ἐπὶ πε-
 ρὶ τὸν δ' ἀπενταῖ πλοῖον, ὅς τινος φασί, ὅτι
 πλοῖον ὅς τινος ὀδυσσεύς. ἐκ τῶν γὰρ οὐδὲν πα-
 ρέχεται τῶν δυσιῶν τῶν δ' ἐπὶ τῇ ἰσχυρῇ
 ἀπὸ λαβούσης μὲν αὐτῇ. περὶ δ' ἐπὶ ἀπο-
 πᾶ. ἀπὸ Ἀμαξιτῶν τὸ τρίτον δὲ μόλις τῶ
 λιχθῶντος ὁδὸς μακρὸς ἐστίν, ὅς τινος παρὶ
 τῶν ὀδυσσῶν αὐτῶν ἀπὸ τῶν ὡς τινος
 ναύσταθμον τῶν δ' ἐπὶ τῇ δυσιῶν. ἔστι δὲ
 καὶ Κίλῃ μνηστῆρες τῶν ἰσχυρῶν τῶν Κίλῃ
 Ἀπόλλωνος χάμα μίγξ. ἡνίοχον δὲ ὅσον
 φίλος φασί, ἡ γὰρ ὁμολογία τῶν τέπων,
 ἔφ' οὗ ἵσως ἡ Κίλῃ, ἡ ἑμπελῖν. Τὰ οὖν
 ποταμὸς τῶν Τυφλῶν καὶ αὐτὸς μίγξ ἔφ' ὅσον
 Σμινθείς, ἐπὶ δὲ Σμινθείς οἱ μὲν, δ' ὅσον
 μετακτιῶν. Παραμυδοῦται δὲ τῶν ἀπὸ
 μικρῶν ἐπὶ Κίλῃ τῶν τῶν ποταμῶν. Καὶ γὰρ
 ἀπὸ τῶν παρὸντων, οὗς οἱ οὐτῶν κορο-
 πᾶς λέγουσι, Κοροπῆνα πᾶσι παρὶ
 πᾶσι Ἡρακλῆα ἀπαλαγῆς ἀκρόαται χέ-
 ριν. ἡ πᾶσι δ' ἐπὶ τῇ Εὐρυθαίῳς ἐπὶ τῇ
 λαοῖς οἱ πᾶσι ὅτι φασί, τῇ Εὐρυθαίῳς ἐπὶ τῇ
 Εὐρυθαίῳς ἐπὶ τῇ Εὐρυθαίῳς ἐπὶ τῇ

Chrysa oppidulum fuit ad mare situm, por-
 tum habens. ibi erat Sminthei delubrum A-
 pollinis, & Chryseis. paulo supra facit The-
 be. Locus nunc plane desertus est: sanum Ci-
 licum translatum in eam quæ nunc est Chry-
 sam ad Hamaxitū: cū Cilicum alij in Pam-
 phyliam emigrassent, alij Hamaxitum. Qui
 imperitiores sunt priscarum historiarum, hęc
 fuisse Chrysam & Chryseidem putant, Ho-
 merumque eius loci facere mentionem. Ac-
 qui hæc nullus est portus. Homerus autem
 dicit.

Illi intra portum cū peruenere profundū. *Iliad. 432.*

Neque templum hæc ad mare est: poetæ
 autem ad mare ponit

Pontiuaga egreditur Chryseis pulchra cari- *ibid. 439.*
 na.

Quam tunc Dulichius perduxit Vlisses ad
 aram,

Inq̃ manus caro patri dedit. —

Neque propè Thebam. at Homerica pro-
 pè fuit. nam inde abduçtam ait Chryseidem.
 Sed neque Cilla in Alexandrino agro ulla
 ostenditur, neq̃ Cillæi templum Apollinis.
 at poetæ coniunxit:

Qui Chrysam, Cillamq̃ tenes. —

ibid. 37.

at in Thebes campo propinqua uisitur. Et
 nauigatio à Cilicia Chrysa ad Naustathmō,
 lx ferè est stadiorum, unius adeò: quantam
 uidetur Vlisses confecisse. Nam nauem e-
 gressu, statim sacrificium deo præbet: dein-
 de uespera occupante, ibi pernoctat: manè
 auehitur. Ab Hamaxito autem uix tertium
 eius interualli est: itaque sic licuisset Vlissi
 sacris operato eadem die ad naustathmum
 redire. Est etiam tumulus magnus ponè fa-
 num Cilleum Apollinis, monumentum Cil-
 licuiusdam: quem ferunt Pelopis fuisse auri-
 gam, ac principem in ea duxisse loca. à quo
 fortasse Ciliciæ nomen est. aut uicissim * 11
 Enimuerò quæ de Teucris & muribus tra-
 duntur (unde Smintheo nomen sit: quandò
 Sminthij sunt mures.) huc sunt transferen-
 da. Excusant autem hanc à muribus denomi-
 nationem talibus quibusdā exemplis. Nam *Ridiculorum co-
 gnominū ratio.*
 Oetæi Herculem à locustis, quas Pamopes
 Græci, Kornopes ipsi nominant, Cornopio-
 nem appellatum uenerantur, quod à locu-
 stis ipsos liberauerit. Ipoctonum Herculem
 Erythræi ad Meliūta accolētes colunt, quia
 ipes (uermes sunt à quib. uites corroduñt.)
 exciderit. nam apud solos Erythræos ea uti-

κατὰ τύχην ἀπὸ θυσιῶν ἄκοντο. Ἀτρενὴς
 δ' ἦν τὸ πρῶτον τυραννέου. ἔπειτα
 οὐ πόλις Αἰολικὴ, δὲ ἰχθυοὶ λιμνῆες. καὶ
 ὁ παραρρεῖν αὐτῷ ποταμὸς Εὐλύθεος, ὃς
 οὐτὸ ὕδωρ ὑδραγωγῆται πρὸς Ἀδραμυτ-
 τίνους. Ἐκ δ' Ἰλριταίνης δὲ ἡ Ἀρκεσίλαος
 οἰκὴ Πάκαδουμίας, Ζώνωθε τὸ Κεπίως
 συχολατὴς παρὰ Πολίμωνι. Καλῶτα δὲ
 καὶ γὰρ τῇ Πιτάνῃ πρὸς τὴν πόλιν καὶ τῇ θαλάσσῃ
 Ἀτρενὴς ὑπὸ τῇ Πιτάνῃ, κατὰ τὴν καλὴν
 μὲν ἡ δὲ ἰχθυοῦσα. θάσι δ' γὰρ τῇ Πιτάνῃ
 τὰς πλίνθους ἀπὸ πλάζαν γὰρ πρὸς ὕδασι,
 κατὰ πόλιν καὶ γὰρ τῇ Τυρρηνίαν τοῖς πρὸς
 δι. ἰουφρότρου γὰρ ἡ γὰρ τῇ ἀπὸ θυσιῶν ὕ-
 δατος δὲ ἦν, ὡς τ' ἐποχῆσθαι. γὰρ ἰβηρία δὲ
 φασὶν ἰσθμὸν ποσὶ δὲ ἡνιόχου ἐκ πρὸς γὰρ ἀρ-
 γυλῶδες, ἡ τὰ ἀργυρῶματα ἐκμαθῆται,
 πλίνθους παγνυμένας καὶ ὠδὴ πλούτας. Μι-
 τὰ δ' αὖ τὴν Πιτάνην ὁ Καίκοθ' εἰς τὴν Ἐλαί-
 τικὴν ἐκλύνοντο καὶ πόλιν γὰρ ἱερόντα πε-
 δίοις ἐκ δὲ δασί. Ἐν δὲ τῇ Πιτάνῃ τὸ Καί-
 κων δὲ ὠδὴ δὲ διχρῶτα τῷ ποταμῷ ἐκ δὲ
 οὐς, Ἐλαία πόλις Αἰολικὴ, ἔπειτα Πόργα-
 μῶν ἐπὶ πρὸς, ἑκάτῃ καὶ ἑπὶ οὐς πεδίοις
 διχρῶτα τῷ Πόργαμον, εἰτ' γὰρ ἑκάτῃ πε-
 δίοις ἡ Κάρος, τὸ αὐτῶν ἐκροτήριον τῇ
 Λέκτῃ, καὶ ποικίλῃ τὴν Ἀδραμυττίνων καὶ
 ποικίλῃ, οὐ μὲν καὶ ὁ Ἐλαίτικος δὲ. Κάσαι ἢ
 πολίτην Λοκρῶν τῶν ἐκ Κιων, κατὰ τὰ
 ἔπειτα Πιτάνῃ τὰ νοτιώτατα, καὶ μὲν
 γὰρ τῇ Κανάσῃ. αὐτὴ δὲ μὲν τῶν ἀργινοῦ-
 σῶν δὲ καὶ καὶ τῇ ὑδραγωγῆς ἄκρας, ἡ
 Λίγα πρὸς ὀνομαζομένη ὀνομαζομένη τῇ Ζώνῃ.
 δὲ δὲ μακρῶς τὴν δὲ ὑδρῶν συλλέγειν ἐκ
 φέρον ἀεγῶν, ὡς Ἀκταῖ, καὶ Ἀργαῖ. οὐτὸ
 γὰρ καὶ τὸ ὅρθε ὄλον ὀνομαζομένη, ὁ τὸ κα-
 τὰ καὶ Κανάς λέγουσι. ἡ καὶ δὲ πρὸς τὸ
 ὅρθε πρὸς νότον μὲν ἔστι δὲ ὀνομαζομένη ἡ δὲ
 πρὸς ἡ δὲ τὸ Καίκων πρὸς ἡ δὲ ὑδρῶν,
 πρὸς ἀργῶν δὲ ἡ Ἐλαίτικος. αὐτὸ δὲ καὶ αὐ-
 τὸ ἰκανῶς σιωπῶνται. πρὸς δὲ καὶ
 κατὰ αὐτὸ τὸ Αἰγῶν πρὸς ἡ δὲ, ὅθεν αὐτῇ
 καὶ ὀνομα. ὕδωρ δὲ αὐτὸ τὸ ἀκρωτήρι-
 ον ἀεγῶν ἐκλύνεται, ὡς Σαπφώ. τὸ δὲ λοι-
 πόν Κάρου καὶ Κανάς. Μεταξὺ δὲ Ἐλαίας
 τὰ καὶ Πιτάνης, καὶ Ἀτρενίως δὲ καὶ Πόρ-
 γαμον, Τυρρηνίαν δὲ, διχρῶτα μὲν ἐκ-
 κρῶν αὐτῶν ὑδρῶν ἐκ δὲ μὲν πρὸς πεδίοις γὰρ
 τὸς τῷ Καίκων. καὶ ὁ Τυρρηνὸς Κιλικίαν, καὶ
 Μυστὴν ἰσχυρῶς βασιλεύς. Εὐκλείδης δὲ
 ὑπὸ Ἀλίου φασὶν τῇ Πιτάνῃ πατὴρ, ὡς
 Λοκρῶν τῇ Αὐγῇ κατὰ τὴν δὲ ἡ καὶ τῇ
 παιδὶ Τυρρηνίαν κατὰ τὴν δὲ ἡ καὶ τῇ
 παιδὶ Τυρρηνίαν κατὰ τὴν δὲ ἡ καὶ τῇ

tus esset, forte fortuna ad sacrificium eunte.
 Atarneus regia fuit 12 Hermæ tyranni. Se-
 quitur Pitane urbs Aeolica, duos habēs por-
 tus. & fluuius Euenus eam præterfluens: e-
 quo per aquæductus Adramytteni aquam
 sibi comparant. Pitane patria fuit Arcesilas
 academici patria, qui cum Zenone unâ Ci-
 tico audiuit Polemonem. Vocatur etiam a-
 pud Pitanen quidā in mari locus Atarneus,
 infra urbem ad eum quæ uocatur insula sese
 exserens. Aiunt apud Pitanam lateres co-
 ctos in aqua non subsidere. quod & in qua-
 dam parua Etrusci maris insula euenit. leui-
 or enim est terra quàm aqua cui inijcitur: id-
 eo ea innatat. Posidonius in Hispania se ui-
 disse affirmat e quada terra argillacea, qua
 argentea detergent uasa, lateres concretos
 & aquæ innatantes. Post Pitanam Caicus
 stadys xxx in Elaiticum sinum se effundit.
 Trans Caicum xii à flumine stadys Elæa est
 urbs Aeolica, eademq̃ pergamenorum na-
 uale, cxx stadys distans à Pergamo. Hinc in-
 tra centum stadium Cana est, promonto-
 rium Lecto oppositum, Adramyttenum quæ
 conficiens sinum, cuius pars est Elaiticus.
 Cana autem, oppidulum est Locrensiū e
 Cyno profectorum eò, iuxta extremas Les-
 bi uersus meridem partes, situm in regione
 Canæa. ea regio usque ad Anginusas perti-
 net, ihsque imminens promontorium, quod
 Aega nonnulli appellant, quasi capram. est
 autem Aegân pronuncianum, ut archân
 & actân. sic enim totus mons appellatur,
 quem nunc Canen & Canas appellant. Cir-
 ca eum montem in orbem, uersus meridiem
 & occasum solis mare est: uersus orientem
 Caici campestia subiacent: uersus septen-
 trionem Elaitis regio. Ipse mons pro se satis
 est contractus: mare autem Aegeum eò in-
 clinat: unde & nomen ei. postea ipsum pro-
 montorium Aega appellatum: ut Sapphō.
 ac deinde Canen & Canas. Inter Elæam ac
 Pitanen, Atarneumq̃ & Pergamum, intra
 Caicum Teuthrania est, distans ab unaqua-
 que dictarum stadia amplius lxx. Historiæ
 ferunt Teuthrantem Cilicum fuisse & My-
 sorum regem. Euripidem autorem habeo,
 Augem cum filio Telepho in cistam inclu-
 sos, inq̃ mare deiectos fuisse ab Alea patre
 Auges, cum is uiriaram ab Hercule filiam
 depræhendisset. sed prouidentia Mineruæ fa-

ciū,

exigua insula, in qua pars ciuitatis habitat. Omnibus rebus bene est apparatus Mitylena. Viros tulit præclaros, quondam Pittacum unum de vii sapientibus, & Alcæum poetam, eiusque fratrem Antigenidam. hunc Alcæus scribit auxilio in pugna Babylonis uenisse, magnumque confecisse certamen, eosque à difficultatibus liberasse, occiso uiro Machetapugnace, ut ait, regum luctatorem relinquente solum, & molestiam dolorum amoluitum esse. Floruit eodem tempore Sappho, femina admirabilis. nam in tali tempore quod memoratum est, nullam nouimus mulierem, quæ uel aliquo modo cum ea possit comparari, poetæ causa. Multi ea tempestate tyrannidem in ea urbe tenuerunt, ob dissidia. de quibus etiam exstant Alcæi carmina. E tyrannis unus fuit etiam Pittacus. quem, ut & cæteros Myrsilium, Megalagyrum, & Cleanaxidas, aliosque nonnullos insectatus est Alcæus: ne ipse quidem purus studij eiusmodi nouandarum rerum. Pittacus ut dominationes multorum tolleret, omnem potestatem penes se unum positam usurpauit: re confecta, libertatem ciuibz reddidit. Multo post tempore Mitylena protulit Diophanem rhetorem: nostra ætate Potamonem, Lesboclem, Crinagoram, & historiæ scriptorem Theophanem. Hic in rep. etiam uersatus est, & usus Pompeij Magni amicitia suam ob uirtutem, in omnibus præclaris facinoribus socium se ei præbuit: ac partim Pompeij, partim sua ipsius opera patriam ornauit. seq omnium Græcorum illustrissimum præstitit. Filium reliquit M. Pompeium, quem quondam Augustus Cæsar Asiæ procuratorem constituit. hodie inter primos Tib. Cæsaris amicos gensetur. Parum abstuit quin Athenienses in immedicabilem sese coniecissent infamiam, cum decretum fecissent de trucidandis à puero usque omnibus Mitylenæis. resciderunt tamen tunc, unaque die ad imperatores citius posterius hoc decretum perlatum est, quam si mandatum exsequi inciperent. Pyrrha euersa est: suburbium autem habitatur, habetque portum: à quo Mitylenam transitus est stadiorum xx. Eressus Pyrrham sequitur, in colle sita, & ad mare pertinens. inde ad Sigrium stadia xix. Eressus fuit Theophrastus, itemque Phanias, philosophi peripatetici, auditores Aristotelis. Theophrastus

πρίκεται δ' ἀμφὶν νεοτέρῳ μὲρ· ἢ πῶς
 λῶς ἔχον αὐτοῖσι σωνοικονύμενον· καὶ σκοδύ
 αται δὲ τοῖς πᾶσι καλῶς. Ἀνδρας δὲ ἔχον
 γνῶντας τοπалаίου μὲν Πιθηκῶν γὰρ τῶν
 ἐπὶ αὐτῶν, καὶ τὸν ποικιλῶν Ἀλκαίου, καὶ
 τὸν ἀλλοφῶν Ἀντιμενίδαν, ὅν φησιν Ἀλ
 καῖ· Βαβυλωνίοις συμμαχοῦντα, τιλί
 σαι μίγαν ἄλλων, καὶ ἐκ πόντων αὐτοὺς ἐν
 ἑσθλαῖ, ὑπὸ τὰντα αὐτῶν μαχεῖσθαι, ὡς φη
 σι, βασιλῶν παλαίσαν ἐπολιπόντα μέ
 νον αὐτῶν· ἔχον ἐποπέμτων. Σωτήμα
 σι δὲ τοῦ τοῖς καὶ ἡ Σαπφῶ, βαυμάσων ἡ χῆ
 μα· οὐ γὰρ ἴσμεν γὰρ τῶν τοιούτων χρόνῳ τῶν
 μνημονόδομῶν φανῆσαν ἵνα γινώσκω γινώ
 μῳ, οὐδ' ἢ μὴ μικρόν, ἐκείνη, ποιήσας χά
 ριν· ἐτυραννίδος δὲ ἡ πόλις ἢ αὐτῶν χρόνους ἐν
 οὖς ὑπὸ πλειόνων, ὅς τας διχασίας. Ἐπε
 διχασσιαστικὰ ποιήματα τῶ Ἀλκαίῳ, πᾶσι
 οὖν τῶν ὅσων. γὰρ ἢ τοῖς τυράννοις· ἢ οὐ πῆα
 κός ἐγγύς. Ἀλκαῖ· μὲν αὖν ὁμοίως ἐλοδο
 ρῆτο, καὶ πύττω, καὶ τοῖς ἄλλοις, μυροσίλῳ
 καὶ Μεγαλαγύρῳ, ἢ τοῖς Κλεινακτίδαις,
 ἢ ἄλλοις ποίῳ, οὐδ' αὐτὸς ἀπαρδύων τῶν
 τοιούτων νεωτέρων· Πιθηκός δ' ἔς τῃ
 τῶν δῶνασιν κατὰ λυσιν, ἐχρήσατο τῇ
 μοναρχίᾳ καὶ αὐτὸς· ἀπαρδύσας δὲ ἀπὸ δῶ
 κι τῶν αὐτονομίαν τῇ πόλει. Ὑπόφω δ' ἢ
 γνῶν χρόνοις πολλοῖς διαφανέος ὁρῶντες.
 ἀπὸ ἡμῶν δὲ Ποσειδῶν, καὶ Λισβοκλῆς, καὶ
 Κευναγόρας, καὶ ὁ συγγραφεὺς Εὐδοκίμης.
 οὗτος δὲ καὶ πολιτικός αὐτῶν ὑπῆρξεν, ἢ Ποι
 πῆν τῶν Μωγνῶν ἀπὸ τῆς πόλεως, καλίσσε
 ὅς τῶν ἐστὶν αὐτῶν, καὶ πᾶσι συγκα
 τάρδωσιν αὐτῶν τὰς πράξεις· ἐφ' ὧν τῶν
 τε πατρίδ' ἀνθρώποις, τὰ μὲν δὲ ἐκείνων,
 τὰ δὲ δὲ αὐτῶν, καὶ αὐτὸν πάντων ἑλλῆ
 νων ὑποφανέστων ἀνδράσιν· ὅν τι ἀπὸ τῆς
 Πιθηκῶν Πομπηίου, ὅν ἢ Ἀσίας ἐπὶ τῶν
 πορὶ ἀπὸ τῆς ποτὶ Καίσαρος Σεβαστοῦ καὶ
 καὶ γὰρ τοῖς πρώτοις ἐξιστάζεται τῶν Τιβε
 ρίου πόλεων. Ἀδελφῶν δ' ἐπὶ τῶν δῶν
 μὲν ἀντικείμεν ὅς τῶν πᾶσι, καὶ τῶν
 νοι Μισυλλωαίους ἔβη δ' ὅν ἀποσφαγῶναι
 μετέγνωσαν δὲ, καὶ ἐφθον μὲν δὲ τῶν ἡμέ
 ρων τὸ ψήφισμα ἀπὸ τῶν μὲν ὑπὸ τῶν στρα
 τῶν, πρὶν ἢ πράξαι τὸ πᾶσι χθόν. ἢ δὲ
 Πύρρον ἀπὸ τῆς στρατῆς. τὸ δὲ πᾶσι οὐκ ἔ
 σται, καὶ ἔχει λιμένα, ὅθεν εἰς Μισυλλῶν ὑ
 πὲρ βασις ἐκδῶν ὁρῶντα. Εἴτ' Εὐριπύ
 δης μετὰ τῶν Πύρρον· ἴδονται δ' ὡς ἡ λέ
 φων, καὶ ἔπειτα ὑπὸ δάλαττον. ὅτ' ὡς τὸ Σί
 ριον γὰρ δὲ τῶν πᾶσι Δικαστῶν. ὅς ἐρισ
 τῶν σοφῶν, ἢ ἐριστῶν γινώσκω. Τύρτα
 μὲν

καὶ ὁ ἱεροῦ πρότερον ὁ οἰόμενος, με
 τὰ τὴν αὐτὴν ὁ ἁγιοποιεῖς οἰόμενος
 τὸν ἅμα μὲν φέρειν τὴν τὸ πρὸ τούτου ἐν
 κατὰ λαοφάνειαν, ἅμα δὲ τὸν πρὸ φε
 ρει αὐτὸν ἱεροῦ ἁγιοποιεῖν. ἅπαν
 τες ἡ γὰρ λογίους ἐποίησε αὐτὸν μαθητὰς
 ἁγιοποιεῖς, λογίους τὸν δὲ οἰόμενος. Ἄν
 ποτε δὲ ἱεροῦ ἐν τῇ Σηρίᾳ πόλιν, ἔχου
 ἔλαττα. ἐπὶ τὰ μὲν μὲν, γὰρ οὐδὲν δὲ
 ἡ αὐτὴν οὐδὲ τῇ ἀλλοτρίᾳ μὲν οὐδὲν
 ἐν τῇ πόλιν ἱεροῦ τὸν εἰς ταῖς ἀποστολὰς
 ναί, κατὰ τὸν τὸν ἐν τῇ πόλιν. οὐ
 τὸ ἡ οὐδὲν ἐν τῇ πόλιν. καὶ τὸν πρὸ τούτου
 ἐν αὐτῇ μουσικῇ τεχνίτῳ γεγονέναι φα
 σί, καὶ ἐν αὐτῇ πόλιν, τὸν πρὸ τούτου αὐτὴν
 ἐν τῇ πόλιν πόλιν, ἐν τῇ πόλιν ὁ ἁγιοποιεῖς
 νον. κατὰ τὸν καὶ ἐν τοῖς ἀποστολῶν ἐν
 τῇ πόλιν αὐτὸν ἐν τῇ πόλιν.

Τοι δ' ἡμῖς τῆς ἀγῆρας ἀποστέψαντες
 αἰσιδίῳ,
 ἵσταίνε φέρμαξι νῆους κελευσέσμεν ὕ-
 μνον.

Καὶ Ἐλάνικ⓪ δὲ Λίσβι⓪ συγγρα-
φίς, καὶ Καμίας τὴν Σαφῶ καὶ τὸν Ἀλ-
κίωρον βιβλιοσάμην⓪. Κατὰ δὲ τὸ πορθιον
τὸν μεταξὺ τῆς Ἀσίας καὶ τῆς Λισβουνησίας
ἐστὶ πόλις ἁποσίμῃ ὥς δὲ Τιμοδικνίης φασὶ
τις καλεῖντα. Καλοῦνται δὲ ἐκατόννημι
συνωδίτης, ὡς πελοπόννησος, καὶ ἐθῶς τι
τὸ νηγεύματις πλοιοῦντων γὰρ τοῖς
τοιοῦτοις, ὡς Μυόννησος, καὶ Προκόννησος
λέγεται, καὶ Ἀλόννησος. ὡς τε Ἐκατόννη-
μις αἰσίμ, οἷον Ἀπολλώνημι. Ἐκκατῶ γὰρ ὁ
ἐπὶ πόλις. πᾶσα γὰρ τὴν παραλί-
αν ταύτην ὁ Ἀπόλλων ἐκτετιμάται μέχρι
Τροίης, Σμινδῆς, καὶ Κιμαῖ⓪ καλούμε-
νη, καὶ Γρυκῆς, καὶ πᾶσα ἑλληνιστονμίαν
ἔχει. Πλεσίον δὲ τούτων εἶη καὶ ἡ πορθι-
σιλίαν. πόλις ὁμώνυμος ἔχει τὰς αὐτῆς.
καὶ πῶς τῆς πόλεως ταύτης ἄλλος νῆσος μέ-
ζον αὐτῆς πλείους ὁμώνυμος ὄρημα, ἰσόρις
ἔχει τὰς Ἀπόλλωνος. Τὰς δὲ δυσσημίας
τῶν ὀνομάτων φυγόντων πῆς, γὰρ ταῦτα καὶ
Περσολιλιώδην λέγουσιν φασί. τὸ δὲ Ἀ-
σπέρδιον τὸ πῶς Πίργαμον, τραχὺ καὶ
λυπεῖον, Ἀσπέρδιον καὶ τὸ ἰσόρις τὸ γῆ-
ταῦτα τῆς μητρὸς τῶν θεῶν, Ἀσπέρδιος.
Τοῖς δὲ φάσκον τὴν Περσολίαν, καὶ τὸν Σα-
πέρδιον, καὶ τὸν Περδίκαν, καὶ τὸ Σιμ-
νίδην.

Σὺν πορθέκωσι πᾶσι πάντες ἡμάς.

Αὐτὴ τῇ διαβροχοῖς καὶ γὰρ τῇ ἀρχαίᾳ κομμωσίᾳ

Πόρδακον τὸ χειρὶον λιμνιάζον.

Διὰ τοῦτο ἡ λίστα ἐστὶν ἰσοκύβητος τῆς τοῦ ἁλίου, καὶ χεῖρα τῆς πρῆτης οἰκίας ἐστὶν ἰσοκύβητος τοῦ ἁλίου.

Τοιαύτης

sto antea nomen fuit Tyrtaë . sed Aristoteles hoc ei nomen fecit , simul ut prioris asperitatem fugeret , simul ut dictionis Theophrasti præstantiam commendaret , tanquam diuinæ . omnes enim suos discipulos facundos , hunc facundissimum fecit Aristoteles . Post Sigrium urbs Antissa sequitur , portum habens . Deinde Methymna . Hæc patria fuit Arionis , eius quem Herodotus delphino uentum in Tanarum euasisse fabulatur , cum a prædonibus esset in mare abiectus . atque hic citharædus fuit . Terpandrum quoque eiusdem musicæ artificem , Lesbium prædicant : qui primus lyram ante quatuor contentam fidibus , septem nervis instruxit . quod è uersibus , qui in eum scripti circumferuntur , intelligi potest :

Concreto nervis quatuor nos carmine omif-
lo:

Instructa septem fidibus tibi nobile carmen
Dicemus cithara.—

Lesbij etiam fuerunt Hellanicus historiae conditor, & Callias qui Sapphus & Alcaei uersus interpretatus est. In freto quod inter Lesbum est atque Asiam, insulae paruae sunt ad xx: Timosthenes xl dicit. ex uno nomine Hecatonnessi uocantur, uoce ut Peloponnessus composita: abundante ex quadam consuetudine in his altero N, ut in Myonnessus etiam, & Proconnessus, Halonnessus. Sunt ergo Hecatonnessi, quasi Apollinis insulae, qui Hecarus usurpatur, & in tota ista ora colitur usque ad Tenedum, cognomine Sminthei, Cillaei, Grynei, aut aliquo alio. His uicina est etiam Pordoselena, urbem in se habens cognominem: atque ante urbem alia maior, cum urbe eiusdem nominis deserta, in qua templum Apollinis. Quidam nominum sceleratitatem fugientes, haec Pordoselenam dici debere aiunt: & Aspendenum quod est apud Pergamum loco sterili & aspero, Aspendenum: & fanum quod ibi est Martis deum. Aspendenae. Quid faciemus ergo Pordali, Saperdae, Perdiccae, & Simonidis loribus pordacis, id est madidis. & in ueteri comedia pordacum locus stragno insitus.

Hecatonnes.

Abest Lesbos à Tenedo, Lemno, & Chio +
exquali spacio feré 15 interiùs stadijs. Cate-
rùm

παισίν τῶν ὄρων, μέχρι τίν' οἱ Κιλικίαν διέ-
τανον καὶ οἱ Πελασγοί, καὶ ἐπὶ οἱ μεταξὺ
πάντων Κότεοι λεγόμενοι, οἱ ὑπὸ τοῦ Εὐ-
ρυπύλου, καὶ μετὰ τῶν Κιλικίων, καὶ τῶν
ὑπὸ Εὐρύπυλου, τὰ γινόντα ἔρηπται. ὁ δὲ
πικρὸς καὶ τὸν Καλίκην μελίσσι παρὰ τοῦ
τοῦ. Τοὺς δὲ Πελασγοὺς δὴ λέγον τούτοις
ἐφ' ἑξῆς πηγήναι, ἐκ τῆς τῶν ὑφ' Ὀμήρου λεγο-
μένης, καὶ ἐκ τῆς Ἀθηναίων ἐστίας. ὁ μετὰ γὰρ δ-

ἰππόβοο· δ' ἄγε φῦλα Πιλασγῶν ἐγχε-
σιμέων,

Τῶν οὖν λήριον ἐμβόλην ταυτάσ-
κου.

Τὸ μὲν γὰρ ἱππόβοός τε πύλας τ' ὄζω αἶ-
ρεται.

Υἱὸς δὲ ὁ Λήθους Πιλασγῶν τοῦτα μίδ' αὖ.

Εἴ ὅρ πληθὺς τὲ ἐμφάνει ἀξίολογον τὸ
τῶν Πιλασγῶν. οὐ γὰρ φῦλον, ἀλλὰ φύλα
ἔφθ, ὅ τῶν οἰκισμῶν γὰρ λαγίστη φράζει. πολ
λαὶ μὲν οὖν αἱ λαθροισαί. δ' αὖ δ' ἐ τῶν ἐγγύς
παρα δ' ἐξάστα. μάλιστα δ' αὖ τῶν πρὸς Κῦ
μῶν ὑπολάβοι τὴν ὁδόν. πρῶν γὰρ εὐσθῆν,
ἢ μὲν ἡσθ' Ἀμαφίτον, γὰρ ὅτι πελῆος ἔφθ ἰ
λιω, καὶ ἐγγύς σφρόδρα γὰρ σφραγιστοῖς που
σφραγιστοῖς. ὥστ' οὐκ αὖ λέγοιτο πιθανῶς δ'
ἰππὸς δ' αὖ πρὸς αὐτὸν γὰρ ὑπὲρ Πατρόκλη
ἀγῶνι

Τῆλ' ἀπὸ Λαοίαςης.—

Ταύτης γὰρ ἀλλὰ μέλλον τ' ποδὶ Κύμῳ·
 χίλιοι γὰρ πονεῖσσι μεταξὺ. Τρίτῃ δ' Ἀ-
 ρεΐσῃ, ἡμῶν ᾗ Ἐφίσιαις γν' ὅτ' Καῦσραι πε-
 δῖω, ἡμ' φασὶ πόλιν ὑπαρῆσαι πρότερον, ἔ-
 χουσαν καὶ τὸ ἱερὸν Ἀπόλων· Ἀρεΐσθη-
 νοῦ, πλησιέστερον ὅτ' Τμώλῃ μέλλον, ἢ τῇ
 Ἐφίσῃ· ταύτης γὰρ ἑκατόμ' ἔ' ὀδοῦκοντα
 διέχοντο πόλιν, ὥς τι ὑπὸ τοῖς Μήσιον αὐ-
 τὴν τὰ ἦν ταύτῃ. Ἐφίσιαι δ' αὖ μὲν γένταν
 ὑστέρῃ, πολλὰ ᾗ τῶν Μένων, οὐκ ἐνὶ Λυ-
 δοῦς φασὶν, ἀπ' ἀπ' ἑκαστοῦ. ὥς τ' οὐδ' αὐτὴ αὐ-
 τὴ τῶν Πιλασγῶν Ἀρεΐσῃ ἔσθ'. ἀλλ' ἑκάστη
 μέλλον. Καὶ γὰρ ᾗ μὲν γν' τῇ Καῦσραιαν ἢ
 Ἀρεΐσθης οὐδ' ἂν ἔχουσι τι μείζον ἰσχυρόν,
 ὥς ἡμ' ἡδ' οὐ τότε. οὐδ' αὖ γὰρ ᾗ Ἐφίδῃ. Τῆς δ'
 ποδὶ τῇ Κύμῳ μαρτυροῦμεν ὅτι πᾶσα ἡ Λι-
 λυκὴ ἰσοεΐα, μικρόν ὑστέρῃ τῶν Τρωϊκῶν
 γηρομελῆς. φασὶ γὰρ αὐτὴν ὅτ' Ὀρεκίῳ τῷ ὑ-
 περ Ὀφμοφυλῶν Λοκρεῶν ὄρους δεκτικὴ γέ-
 νται, καταστραφείη εἰς τὸν τόπον ὅπου ἐνὶ ἡ
 Κύμῳ ὄσι. καταλαβόντας ἢ αὐτὴν Πιλασγός,
 Λιλικωμένους ὑπὸ τῷ Τρωϊκῷ ὑπολεμῶν,
 καταχροντὰς δ' ὁμῶς ἔπ' αὐτὴν Ἀρεΐσται, διέ-
 χουσιν ᾗ Κύμῳ ὅδ' ἰδομένηντα ποδὶ

meri quis sit uerus limes ad quē Cilices desierint & Pelasgi, & qui inter eos sunt Cetei Eurypylo subditi. De Cilicibus quidem & Eurypyli ditione diximus quantum licuit: & quod quæ ad Caicum sunt maximè determinantur. Consentaneum autem est his continēter deinceps poni Pelasgos: cum ex Ho- *De Pelasgis.*
meri dictis, tum ex reliqua historia. Homeri sunt hæc

Hippothous gentes ducebat in arma Pelas-
gas, Iliad. 6. 940.

Has quæ Larissæ subigebant fertilis arua.

Dux his Hippothous, forti cum fratre Py-
lao,

Teutamidæ Lethi bona proles uterque Pe-
lasgi.

Hæc uerba memorabilem Pelasgorū multitudinem indicant. non enim gentem, sed gentes dicit, & Larissæ illis sedes adscribit. *Larissa.*

De multis autem Larissis oportet intelligere aliquam uicinam . quod rectissimè de ea quæ Cumæ propinqua conieceris. De tribus enim Larissis ea quæ iuxta Hamaxitum, planè in conspectu Ilij, nimisq; uicina erat, intra ducentissimum seicè stadium. ut non probabiliter dici uideatur , Hippothoum in certamine de cadauere Patrocli cecidisse
Longe à Larissa. —

Iliad. p. 301.

Magis hoc Larissa iuxta Cumam sita conuenientiam ad cis stadia interueniebant. Tertia Larissa est pagus agri Ephesij in campo Caystrio: quam olim fuisse urbem aiunt, & habuisse templum Larissæ Apollinis, Tmolò quàm Epheso uicinior, cum ab hac absit cxxx stadia, & Meonibus ideo adscribi possit. Ephesij autem postmodo aucti, multum regionis Meonibus, qui nunc Lydi usurpantur, abstulerunt: ut ne hæc quidem sit Pelasgorum Larissa, sed isthæc potius. Nul- lum enim de Caystriana Larissa habemus certum argumentum, eam tēpore belli Tro- iani iam fuisse: cum ne de Epheso quidem ha- beamus. De Cumis uicina autem Larissa tes- timonium fert omnis Aeolica historia, pau- lo post Troiæ excidium gestarum rerum. Narrât enim Græcos à Phricio Locrico mon- te supra Thermopylas profectos, consedis- se in locis ubi nunc Cuma est. Cumq; offen- didissent Pelasgos adflictos quidem bello Tro- iano, Larissam tamen adhuc tenentes: aduer- sus eos extruxisse eum qui etiamnum dici-

the

Τε χθ

Cur longus murus, xxx à Larissa stadijs. rediſſe deinde ac Cumam condidisse, eoq̃ superſtitum hominum coloniã deduxiſſe. a monte Locrico & Cumam Phriconidem dictam fuiſſe. & Lariffam, quæ nunc eſt deſerta. Fuiſſe autem Pelafgos magnam gẽtem, ex alijs etiam historijs aiunt teſtatum reddi poſſe. Etenim Menecrates Elaita in libro de origine urbium, oram maritimã uniuerſam quæ nunc Ionica dicitur, ſumto à Mycale initio, itemq̃ uicinas inſulas, ſedem fuiſſe Pelafgorum. Leſbij uerò ſub Pylæo ſe ad Ilium miſiſſe aiunt, quem Pelafgorum ducem facit *Ibid A. 843.* Homerus. à quo etiam nunc mons Pylæus in Leſbo nomen habeat. Chij quoque à Pelafgis ſe conditos affirmant è Theſſalia profectis. Vaga autem gens fuit Pelafgorum, & ad migrationes præceps, & incrementa ac decrementa magna ac ſubita tulit: maximè ſub Aeolentiũ & Ionum tranſitum in Aſiam. Peculiare aliquid omnibus Lariffæiſi uſu uenit, Cayſtrianis inquam, & Phriconenſibus, & Theſſalicis: quòd nimirum ager eorum in geſta a fluuijs terra ſolet integri. id faciũt Cayſter, Hẽrmus, & Peneum. Lariffa Phriconide ferunt cultum honoribus fuiſſe Piaſum. quem ferunt cum Pelafgorum princeps eſſet, filia, q̃ deperibat, ſuæ Lariffæ uim feciſſe: atq̃ huius cõtumeliæ pœnas dediſſe. cum. n. eũ in doliũ uini plenũ deſpicientẽ Lariffa deprehendiſſet, arreptis crurib. eũ ſublimẽ erexit, inque doliũ deiecit. Huiusmodi ſunt antiqua. Aeolicis quæ nunc ſunt urbibus, *De Aeolicis urbibus.* Aegæ etiam addendæ ſunt, & Temnus patria Hermagoræ, qui præcepta artis rhetoriæ ſcripſit. Sitæ ſunt urbes ex ad montana quæ ſupra agrum Cumæum, Phocæum, & Smyrnæum iacent, per quem Hermus fluit. Non procul ab his urbibus Magnesiã abeſt quæ ſub Sipylo dicitur, à Romanis libera iudicata. hanc etiam læferunt terræ motus nuper facti. In contrariam partem quæ ad Caicum inclinant, à Lariffa ſi Hermum tranſeas uſque Cumam, lxx ſtadia ſunt. hinc Myrinam xl. inde Grynium tantundem. deinde * Elæam * Vt autem Artemidorus, ab Ida ſunt Adæ. tum promontorium xl ſtadia, q̃ Hydram uocant. ea ſinum efficit Elaiticum oppoſito promontorio * Si à ſinum faucibus per latum in ſinu nauiges lx ſtadia, ad Myrinam

χθὲν ἀπὸ τριάντου τε σταδίων ἢ λαοίων. ἐλθόντες δὲ ἐπίσαι τὴν Κύμῳ, καὶ αὖ ποιεῖν ῥομῶνους ἀνδράποδες ἐκείσε ἀνοικίσαι. ἀπὸ δὲ τοῦ Λοκρικοῦ ὄρους τὴν τε Κύμῳ θεικωνίδῃ αὐλοῦσιν. ὁμοίως δὲ καὶ τῇ Λαοίῳ. ἐρήμῳ δ' ἐστὶν αὖ. ὅθεν οἱ πελασγοὶ μέγα λῶ ἐθνῶ, καὶ ἐκ τῆς ἄλλης ἰσορίας οὕτως ἐκμαρτυρεῖται φασί. Μηκράτης γὰρ ὁ ἐλαίτης γὰρ τοῖς ποταμοῖς ἐπίσαι, φασὶ τὴν παραλίαν τῇ νῦν ἰονικῇ πᾶσαν, ἐπὶ μὲν κάλης ἀρφαμένῳ, ὑπὸ πελασγῶν οἰκῆσθαι πρότερον, καὶ τὰς πλεῖστον ἡσόντες. Λισβίοι δ' ὑπὸ πυλαίων τιτάρχει λέγουσι σφᾶς, τῶν ὑπὸ τοῦ ποταμοῦ λεγομένων, τῶν τῶν πελασγῶν ἀρχόντων. ἀφ' οὗ καὶ τὸ παρ' αὐτοῖς ὄρεθ' ἐπὶ πυλαίων καλεῖται. Καὶ Χίοι δὲ οἰκιστὲς ἰαυτῶν πελασγῶν φασί, αὐτὴν ἐκ τῆς Θιηλίας. πολὺ πλανορ ἢ τὰ χυτὸν ἐθνῶ. πῶς ἐκ πανασίας, αὐτὰς τὰ αὐτὴν πολὺ, καὶ ἀδρόαν ἔλαβι τὴν ἑλκυσιν καὶ μολίσι κατὰ τὴν τῶν Αἰολίων, καὶ τῶν ἰώνων πόραι ὡσιν εἰς τὴν Ἀσίαν. Ἰδιον δὲ ἐπὶ τοῖς λαοῖς σάοις σινίβη, τοῖς τε Καῦστριανοῖς, καὶ δις θεικωνίδῃσι, καὶ τρίτοις τοῖς γὰρ Θιηλίας. ἔπειτα γὰρ ποταμὸς αὐτῶν τὴν χερσὶν ἐχον· οἱ μὲν ὑπὸ τοῦ Καῦστρου, οἱ δ' ὑπὸ τοῦ Ἑρμου, οἱ δ' ὑπὸ τοῦ Πηνειοῦ. ἐν δὲ τῇ θεικωνίδῃ λαοῖς, τὴν μὲν δὲ λέγεται Πιασοῦ φασὶν ἀρχόντα πελασγῶν, ἐραδῆναι ἢ θυγατρὸς λαοῖς: βιασάμενον δ' αὐτῶν, τίσαι ἢ ὑβριεῖν δίκῃ. ἐγὰρ αὐτῶν γὰρ εἰς πῶτον οἶνον καταμαδοῦσαν, τῶν Σκελῶν λαβομένην ὅθεν αὐτῶν ἐκθάναι αὐτῶν εἰς τὸν πῶτον. τὰ μὲν οὖν ἀρχαῖα ποιῶντα. τὰς δὲ νῦν Αἰολικὰς πόλεις, ἐπὶ καὶ τὰς Αἰγᾶς πῶσληπτον, καὶ τὴν τῶν μόνων ὁδὸν λῶ Ἑρμαγέρας ὁ τὰς ῥητορικὰς τέχνας συγγραψάς. ἰδρωται δὲ πόλεις αὐτῶν κατὰ τὴν ὁρεντὴν τὴν ὑπορρεμένην ἢ τὴν Κυμαίας, ἢ τὴν Θουκαίων καὶ Σμυρναίων γῆς, παρ' αὐτῶν δ' Ἑρμῶν. οὐκ ἀπωδὸν δὲ τούτων τῶν πόλεων, οὐδ' ἡ Μαγνησία δὴν ἡ ὑπὸ Σιπύλῳ, ἐλθὼν δὲ πόλεις ὑπὸ Ῥωμαίων ἐκρομῶν. καὶ ταῦτα δ' ἐκείνων οἱ νεώτεροι ῥομῶν οἱ σισμοί. εἰς δὲ ταύτα πᾶσι τὰ αὐτῶν κατὰ τὸν νότον, ἐπὶ λαοῖς μὲν ἢ ὁ βαίνων τὸν Ἑρμον εἰς Κύμῳ, ἐβδμήκοντα στάδιοι. γὰρ οὐδὲν δ' εἰς μύριαν τετάρκοντα στάδιοι. τὸ δ' ἴσον γὰρ οὐδὲν εἰς τεττακοντακτῶν εἰς ἑλπίαν. ὡς δ' Ἀρτιμίδωρος. ἀπὸ τῆς ἰδίας αἰσιν ἁδαι, εἴτ' ἀπὸ τῆς

παράκοντα στάδιους, λῶ αὐλοῦσιν ὅθεν αὐτοῖς τὸν κόλπον τὸν ἐλαίτικον, πῶς τὴν ἐκφαντικὴν ἀκρὴν ἀρματωῦντα, τὸ μὲν ὅθεν τὸ πλεονεχὲς ποταμὸν ἐγχεῖν ποταμὸν ἐκείνους δὴν ἐγχεῖν ποταμὸν ἐκείνους

Μύρινα

μένεια γὰρ ἰφικόντα παρδίοις λιόλις πόλις
 ἔχουσιν λιμνίαν. ἔτ' Ἀχαιοὺν λιμνῶν, ὅπου οἱ
 βαῖοι τῶν δ' ὠδὲκα θάω. ἔτα πολίχνοιον
 Μυρινάιον, Γρυνίον, Ἐφόρον Ἀπόλλωνος,
 καὶ μαντιῶν ἀρχαῖον, καὶ νιὸς πολυτελὲς
 λίδον λόνιον. ἐκδοὶ δ' ἐπ' αὐτῶν τιτῆ-
 ραῖοντα. αὖθ' ἰσοδμήκοντα εἰς Ἐλαίαν, λιμνὴν
 ταῖς χερσὶν καὶ ναυστήμον τῶν Ἀθηναίων
 βασιλῆων, Μνηστιάδης ἑπίσταμα, καὶ τῶν σὺν
 αὐτῇ Ἀθωαίων, τῶν συστρατοῦσάντων ἐ-
 πί λιορ. τὰ δ' ἔξῃς ἔρητοι τὰ παρὰ Πιτάν
 ὄλῳ, καὶ Ἀταρτίαν, καὶ τὰλλα τὰ τοιαῦτα.
 μεγίστη δ' ἐστὶ τῶν λιολικῶν καὶ κείνη Κύν-
 η, καὶ χερσὶν μητρόπολις αὐτῇ τε καὶ ἡ
 Λιόλος τ' ἄλλων πόλεων παρὰ βίαν καὶ πᾶ-
 ρον ἀειθέριον, ὡς ἐκλειοίπασι οὐκ ὀλίγοι.
 Σκώπηται δ' εἰς ἀναδιδοίαν ἡ Κύνη κα-
 τὰ πεισάντων πινά, ὡς φασιν ὄνιοι, δέξαν, ὅτι
 πριακιστοῖς ἔτισιν ὕσθρον Πιτάντος ἐ-
 πιδόντο τῷ λιμνίῳ τὰ τέλη. πρότερον δ'
 οὐκ ἐκαρποῦτο τὴν πρόθεσιν ταύτην ὁ δ' ἄ-
 νθρωπος. ἀπὸ τῆς δ' ὡς ἐπὶ ἑδμελίων, ὅτι
 αὐτὴν παλάτῃ πόλις οἰκοῖτο. ἐστὶ δὲ καὶ ἄλλος
 λόγος, ὅτι δ' αὐτοστέμνονι χερσὶν ἀνέ-
 στα, τὰς σοῦς ἐπιδόνητο. ἔτ' οὐκ ἀποδύσαν-
 κατὰ τὴν ὡρεσμένην ἡμῶν, ἔργον τῶν
 παρὰ πείτων. ἐπὶ μὲν τοῖς ὄμβροισιν κατ' αἰ-
 δῶ πινά κερύνηται οἱ δ' αὐτοστέμνονι, ἐπὶ δὲ
 ἐπὶ τὰς σοῦς ἐπιδόνηται. τῷ δ' ἡ κερύνη
 οὕτω φειγόμενον, ὑπὸ τὰς σοῦς ἐπιδό-
 νει. ἐκπασσὶν λόγον, ὡς Κυνεαίων οὐκ αἰδο-
 μελίων, ὡς γὰρ τοῖς ὄμβροισιν ὑπὸ τὰς σοῦς
 ἐπιδόνηται, αὐτὴν σπασμένη τὴν αὐτῆς δὲ
 κερύνηται. ἡ γὰρ δ' ἄξιον μνήμης ἐκ Πι-
 τάνος πόλεως ἀναπλίκτας εἰς Ἐφόρον
 τῶν ἰσοκράτους γνωσμένων τῶν ῥήτορων, ὁ
 τὴν ἰσοκράτην συγγράψας, καὶ τὰ πλεῖστα
 ἐνέκμητορ. καὶ ἐπὶ πρότερον τοῦ πᾶν ἡ-
 σίοιο δ' ὁ ποιητής. αὐτὸς γὰρ ἔφηκεν, ὅτι ὁ
 πατὴρ αὐτοῦ Διὸς μετὰ κισσὸν ὡς Βοιωτῶν
 Κύνῃσι Λιολίδαν πελοπῶν.
 Νέμεσας δ' ἔχ' Ἐλικῶν ἐπὶ γὰρ οἱ Κύν-
 η

Ἄσκησιν χερσὶν καὶ δέξας ἐργαλίας, οὐδ' ἐ-
 πὶ τῇ ἀδελφῇ.

Ὁ μὲν δ' οὐκ ὁμολογουμένως, πολλοὶ
 γὰρ ἀμολογοῦσιν αὐτῷ. τὸ δ' ὄνομα αὐ-
 τοῦ Ἀμαζόνος τῇ πόλει τιθεῖται. κατὰ πό-
 λιν τὴν Μυρινάιον ἐπὶ τῇ Τρωϊκῇ πελοπῇ
 καμμένης ὑπὸ τῇ Βατίαν.

Τὴν, ἡτοι αὐτοῦ βατίαν καμμένης, μὴ
 ἀδύνατον εἶναι τὴν σῆμα πολυστήριον μὴ
 εἶναι.

Myrinam uenies urbem Aeolicam portu a-
 ptam. Inde Achaeorum portus, ubi ara sunt
 XII deorum. oppidulū deinde Myrinæorum,
 Grynium, & fanum Apollinis, uetusq; ora-
 culum, & templum sumtuosum ex albo. eò
 usque stadia sunt XL. Hinc LXX ad Eleam,
 quæ urbs Attalicorum regum, portum ha-
 bet & stationem nauium. condita est à Mene-
 stheo & Atheniensibus qui cum eo ad Ilium
 fuerunt profecti. De Pitana, Atarneo, ac reli-
 quis deinceps, dictum est superius. Aeolica-
 rum urbium maxima est & præstantissima Cu-
 ma: eaq; & Lesbos reliquarum Aeolicarum
 urbium quasi matres sunt, quæ ferè XXX nu-
 mero fuerunt. nam earum haud pauca in-
 terierunt. Cumq; stoliditatis notant, ob
 hanc (ut nonnulli putāt.) opinionem: quod
 CCC ab urbe condita demum anno portori-
 um exegerint, neque antè eum reditum po-
 pulus perceperit, itaque opinio obtinuit, se-
 ro admodum eos sensisse, maritimam se ur-
 bem habitare. Alia etiam fertur ratio. Publi-
 co Cumæos nomine pecuniam mutuam ce-
 pisse, pignori oppositis porticibus. quā cum
 non reddidissent ad diem dictum, prohibitos
 fuisse ambulationibus imbris tamen acci-
 dentibus creditores uerecundia ductos præ-
 conis uoce eos inuitasse, ut sub porticus sub-
 irent. proinde cum præco clamaret, sub por-
 ticus subite: diditum sermonem, Nescire Cu-
 mæos imbris decidentibus subeundū esse
 sub porticus, nisi præconio admonerentur.
 Citra controuersiam est, hac in urbè natum
 fuisse Ephorum, uirum memoria dignum, I-
 socratis rhetoris discipulum: qui historiam
 conscripsit, & de inuentionibus. Ante hunc
 ibidem editus est Hesiodus poëta. ipse enim
 narrat Diūm patrem suū Aeolica relicta Cu-
 ma in Boeotos commigrasse. ubi quidem
 In misero pago confedit, pone Heliconem,
 Ascra: non ullo quæ tempore commoda præ-
 bet;

Tempore non minùs hyberno, quàm æstate
 molesta.

Homerum fuisse Cumæū non est in con-
 fesso apud omnes. Nomē aiunt urbi factum
 ab Amazone: ut & Myrinæ ab ea quæ sepul-
 ta est in Troiano campo sub Batiā
 Sanè homines illam Baticiam nomine di-
 cunt,

At diuī celeris cursu monumenta Myrinæ. *Ilad. B. 8. 13.*

Ephorus notatur falsè, quod in rerū gesta-

Σκώπηται εἰς καὶ ὁ Ἐφόρος διότι τὰς πατρίδας οὐκ ἔ-

Τε 2 καμ

πρὸτ' ὅ, ρικίλας Γαλατίας μάχη μεγάλη.
 οὐτ' ὅ, δι' αὐτῶν καὶ Ῥωμαίοις κατὰ τὴν Φίλ' ὅ, καὶ
 σωμαπολίμασι πρὸς Φίλιππον κατὰ τὸν Ῥο
 δίων ναυτικῶν. γυραὶὸς δὲ ἐτελεύτα βασι
 λεύσας ἐτὶ τρία καὶ τετταράκοντα. κατέ
 λιπε δὲ τὴν παρὰ τοὺς ὄρους Ἀπολωνίδος Κυ
 ζικλῆος γυναικὸς, Εὐμένη, Ἀττάλον, Φιλέτου
 ρον, Ἀδριαῶν. οἱ μὲν οὖν νεώτεροι διετέ
 λισαν ἰδιώται. τῶν δ' ἄλλων ὁ πρεσβύτε
 ρ' ὁ Εὐμένης βασιλεύσας. σωμαπολίμασι
 καὶ οὐτ' ὅ, Ῥωμαίοις πρὸς τὴν Ἀντιόχον
 τὴν μεγάλην, καὶ πρὸς Βερσίαν. καὶ ἔλαβεν ὑ
 πὸ τῶν Ῥωμαίων ἀπέθανεν τὸν ὕπ' Ἀντιό
 χου Ῥ' γόνος τὸν Ταύρον. πρὸτερον δ' ὡς πᾶ
 νος Βερύγαμον οὐ πολλὰ χωρία μέχρι τῆς
 θαλάσσης τῆς κατὰ τὴν Ἐλαίτῳ κόλπον,
 καὶ τὴν Ἀδριανὴν θάλασσαν. κατεσκεύασεν δ'
 οὐτ' ὅ, τὴν πόλιν, καὶ τὸν Νικηφόρον ἄλλως
 καταφύγοντας, καὶ ἀναθήματα, καὶ βιβλιο
 θήκας, καὶ τῶν ὑπὸ τοσούτοις κατοικίαν τὸν Βερ
 γάμον τὴν νυνὸς αὐτῶν ἐκείν' ὅ, πρὸς Φίλο
 κλίαν. βασιλεύσας ἐτὶ τετταράκοντα καὶ
 ἑννέα, ἀπέλιπε τὴν ἡμέραν τὴν ἀρχὴν Ἀττάλου,
 γεγονότος Στρατονίκου Ῥ' Ἀλεξάνδρου
 γατρός τὸν Καππαδόκων βασιλέως. ἐπι
 τροπον δὲ κατέστησε καὶ τὸν παλαιὸς τοῦ
 τελέως οὐτ' ὅ, καὶ τῆς ἀρχῆς τὸν ἀδελφόν
 Ἀττάλον. ὅν δ' καὶ ἐκείν' ἐτὶ βασιλεύσας
 γόνων οὐτ' ὅ, τελεύτα κατὰ τὸν ὅ, πολλὰ
 λαφύρα. καὶ Διμήτριον τὸν Σελεύκον συγ
 γαμνὸν ἐπέστειλεν Ἀλεξάνδρῳ τὸν Ἀντιόχον,
 καὶ σωμαπολίμασι Ῥωμαίοις ὑπὸ τὸν Νόον
 Φίλιππον. ἐχειρώσατο δὲ καὶ Διόγυλον τὸν
 ἐκείνων βασιλέα στρατεύσας ἐς τὴν Θράκην.
 ἀλλὰ δὲ καὶ Προυσίαν, ὠδιστοῦ ἡγεστῆ
 αὐτῶν Νικομήδους τὸν ἡγεστῆ. κατέλιπε δὲ καὶ
 τὴν ἀρχὴν τὴν ὑπὸ τοσούτοις Ἀττάλου.
 βασιλεύσας δὲ οὐτ' ὅ, ἐτὶ πέντε, καὶ ἑκα
 τὸς φιλομήτωρ, ἐτελεύτα νόσῳ τὸν βίον.
 κατέλιπε δὲ ἑκατοντόμους Ῥωμαίους. οἱ δ'
 ἐπαρχίαν ἐπέδ' εἶσαν τὴν χώραν, Ἀσίαν
 πρὸς Βερύγαμον τὸν ὁμώνυμον τῆς ἀπέρης,
 παραρρήν δ' ὁ Καίικ' ὅ, καὶ τὸν Βερύγαμον ὁ
 τὸν Καίικον πεδίου πρὸς Βερύγαμον τὸν
 ὁρὰν οὐδ' αἰμόνα γλῶσσαι, καὶ ὁμολογίαν
 καὶ τὴν ἀρχὴν τὴν Μυσίας. Ἀνδρόν' ὁ ἐγὶ
 νος ἐκείν' οἱ καὶ ἡμεῖς Βερύγαμοι, με
 θειδ' αὐτῆς τῆς καὶ Μιτωδοῦς ἡγεστῆ, καὶ Ἀδ
 Βογίον, ὅς τὸν τετραρχικῶν τῶν Γαλατῶν
 γένους ἦν, καὶ ὁμολογίαν τὴν βασιλῆα Μιθειδ' αὐτῶν φασιν. ὅθεν καὶ τὸν ὄνομα τὸν παλαιὸν δι
 εἰσα, πρὸς τοσούτοις αὐτῶν τὸν βασιλέα αὐτῶν γεγονότα. οὐτ' ὅ, οὐκ αὖτε καὶ τὸν τὸν
 διὸν γένους ὅ, Φίλ' ὅ, ἐς τοσούτοις πρὸς ἡμῶν, ὅς τε καὶ τετραρχίας ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τὸν μητρώου
 γένους, καὶ βασιλῆος ἄλλων τε καὶ τὸν Βοσπόρον. κατέλιπε δ' ὁ ὑπὸ Λυσάνδρου τὸν καὶ Φαρνα

est, cum magna pugna Galatas uicisset. soci
 us Romanorum fuit, eosque in bello contra
 Philippum iuuit, Rhodique coniunctus clas
 si. Regnavit annos xliii, & senex e uita deces
 sit: relicta ex Apollonide Cyzicena muliere
 filijs quatuor, Eumenae, Attalo, Philetaro,
 Athenao. De his tres nati minores priuati
 uixerunt: Eumenes natus maximus regna
 uit. Hic quoque Romanorum socius fuit in
 bellis aduersus Antiochum Magnū, & Per
 seum. accepitq; a Romanis quidquid Asiae
 intra Taurum Antiochus possederat: cum
 ante sub Pergami ditione fuissent pauca que
 dam loca usque ad mare, iuxta sinum Elaiti
 cum & Adramyttenum. Hic urbem adorna
 uit Pergamum, & lucum Nicephorium con
 seuit: urbemq; ita ut nunc est auctam dona
 rijs & bibliothecis exornauit. & cum regnum
 per annos ita gessisset, id filio Attalo reliquit,
 quem sustulerat e Stratonica filia Ariarathis
 Cappadocum regis. Tutorem regni reli
 quit, & filij admodum paruo nati, fratrem
 suum Attalum. Hic Attalus cum regnum
 per annos xxi administrasset, aetate grauis
 obiit die suum, magnis multis gestis rebus.
 nam & Alexandrum Antiochi F. adiuuit in
 debellando Seleuco: & Romanos contra
 Pseudophilippum: & in Thracas expeditio
 ne facta, regem eorum Diegylin cepit: &
 Prusiam interfecit, substituto ei filio Nico
 mede. Regnum Attalo, cuius tutelam gesse
 rat. Hic Attalus, cognomento Philometor,
 quinque annos regnauit: uitaque e morbo
 abiit, Romanis haeredibus nuncupatis. Hi
 ditionem illam in prouinciae formam rede
 gerunt, Asiamq; de continentis eius nomi
 ne appellauerunt. Pergamum praeterfluit
 Caicus per campum ualde opulentum, qui
 Caicus dicitur, ac fere optimam partem My
 siae. Nostra aetate Pergameni uiri memorabi
 les exstiterunt Mithridates & Menodotes fi
 lius, & Adobogion tetrarchiae Galatarum
 stirpis. & Mithridates, quem regis catami
 tum fuisse aiunt, ideoq; hoc ei nomen neces
 sarios fecisse, quod fingerent regem natum. Is
 D. Caesari amicus factus, eo usque honoris
 est prouectus, ut etiam tetrarcha materni ge
 neris crearetur, rexq; cum aliorum tum Bo
 spori. euerit eum Lyfander, qui & Pharna

cem interfecit, ac Bosporū obtinuit. Huius ergo nomen magnum fuit. Nec non Apollodori rhetoris, qui artis præcepta conscripsit, & sectæ Apollodorea autor fuit: si quæ tamen ea est. Multa enim inualuerunt, quæ maiore quam nostro dijudicanda sunt arbitrio. de quibus sunt etiam Apollodorea & Theodorea. Maxime extulit Apollodorum amiciciæ Augusti Cæsaris, quem dicendi arte instituit. Discipulum habuit memorabilem, Dionysium ciuem suum, cognomento Atticum, qui & sophista fuit bonus, & historiæ orationumq; scriptor. A Pergamo & planicie progressus uersus orientem solem, Apolloniam inuenies, sublimibus insitâ locis. Versus austrum montosum est dorsum: quo superato, in itinere uersus Sardes, urbs est Thyatira, Macedonum colonia, quam ultimam Myssorum esse sunt qui dicant. Ad dextram est Apollonis, xxx stadiis à Pergamo, totidemq; à Sardibus: idem cum Cyzicena nomen gerens. Sequitur Hermi campus & Sardes. quæ à Pergamo uersus Aquilonem sunt, ad dextram pleraque à Mysis tenentur, qui Abletes nominant: quibus contigua est Epictetus, usque ad Bithyniam. Sardes urbs est magna, recentior quidem rebus Troianis, antiqua tamen. arcem habet probe munitam. regia fuit Lydorum, quos Homerus Meonas è longo, posteriores Mæonas dixerunt: alij cum Lydis eosdem, alij diuersos autumantes. præstat autem eosdem censere. Supra Sardes Tmolus est. Sardibus imminet Tmolus, mons diues, in fastigio speculam exedram albi lapidis, Persarum opus: unde conspici possunt in orbem circum siti campi, maxime Caystrius. Circum accolunt Lydi, Mysi, Macedones. è Tmolo Pactolus defluit, qui antiquitus ramenta auri secum deferrebat copiose: unde Cræsi & etus maiorum diuitias nomen celebre habuisse tradit. nunt defecerunt ramenta. Defertur in Hermum Pactolus, ut & Hyllus. atque hi tres coniuncti, adsumptis etiam ignobilioribus alijs, in mare Phocææ proximum effluunt, ut Herodotus ait. Mysiam quoque attingit Hermus, è monte Dindymenæ sacro prolapsus: & per Catakekaumenem in Sardianam fertur per continuos, ut diximus, ad mare usque campos. Sardibus subiecti sunt, Sardianus.

Lydia.

lib. 1.

cem interfecit, ac Bosporū obtinuit. Huius ergo nomen magnum fuit. Nec non Apollodori rhetoris, qui artis præcepta conscripsit, & scitæ Apollodorea autor fuit: si quæ tamen ea est. Multa enim inualuerunt, quæ maiore quam nostro dijudicanda sunt arbitrio. de quibus sunt etiam Apollodorea & Theodorea. Maximè extulit Apollodorum amicitia Augusti Cæsaris, quem dicendi arte instituit. Discipulum habuit memorabilem, Dionysium ciuem suum, cognomento Atticum, qui & sophista fuit bonus, & historiæ orationumq; scriptor. A Pergamo & planicie progressus uersus orientem solem, Apolloniam inuenies, sublimibus insitâ locis. Versus austrum montosum est dorsum: quo superato, in itinere uersus Sardes, urbs est Thyatira, Macedonium colonia, quam ultimam Mysorum esse sunt qui dicant. Ad dextram est Apollonis, xxx stadji a Pergamo, totidemq; a Sardibus: idem cum Cyzicena nomen gerens. Sequitur Hermi campus & Sardes. quæ a Pergamo uersus Aquilonem sunt, ad dextram pleraque a Mysis tenentur, qui Abletes nominant: quibus contigua est Epictetus, usque ad Bithyniam. Sardes urbs est magna, recentior quidem rebus Troianis, antiqua tamen. arcem habet probe munitam, regia fuit Lydorum, quos Homerus Meonas è longo, posteriores Maxonas dixerunt: alij cum Lydis eosdem, alij diuersos autumantes. præstat autem eosdem censere. Supra Sardes Tmolus est. Sardibus imminet Tmolus, mons diues, in fastigio speculam exedram albi lapidis, Persarum opus: unde conspici possunt in orbem circum siti campi, maximè Caystrius. Circum accolunt Lydi, Mysi, Macedones. è Tmolo Pactolus defluit, qui antiquitus ramenta auri secum defererebat copiose: unde Croesi & eius maiorum diuitias nomen celebre habuisse tradit. nunt defecerunt ramenta. Defertur in Herium Pactolus, ut & Hyllus. atque hi tres coniuncti, adsumptis etiam ignobilioribus alijs, in mare Phocæe proximum effluunt, ut Herodotus ait. Mysiam quoque attingit Hermus, è monte Dindymenæ sacro prolapsus: & per Catakekaumenem in Sardiā nam fertur per continuos, ut diximus, ad mare usque campos. Sardibus subiecti sunt, Sardinianus,

μΘ, ὃς ὄραυς ἰσοῦ ΠΙ Διουδυμῶν· καὶ εἰς ΠΙ Κατακτεκαυμῶν ἕς πλὴν Σαρδισίων φέρεται
κατὰ σιωνικὰ πεδία, ὡς ἔρπεται, μέχρι τῆς θαλάσσης. Ὑπὸκειται δὲ τῇ πόλει τότε Σαρ-
δανόν

Ἰανὸν πιδίον καὶ τὸ τῷ Κόρου, καὶ τὸ τῷ
Ἑρμῶν, καὶ τὸ Καῦστριανόν, σιωπῶντι δὲντα,
καὶ πάντων ἀρίστα πιδίον. Ἐν δὲ πεδίῳ
τετράκοντα ἀπὸ Πι πόλεως ὄντη ἡ Γυ-
γαία μὲν ὑπὸ τοῦ ποταμοῦ λεγομένη, Κο-
λῶν δ' ὑπερὸν μετονομασθεῖσα, ὅπου τὸ ἱερὸν
Πι Κολώνης Ἀρτίμαδ'· μεγαλήν ἐστι· αἰ-
σῶν· φασὶ δ' ἐνταῦθα χορεύειν πιδί-
κους κατὰ τὰς ἑορτὰς· οὐκ οἶδ' ὅπως ποτὶ
παραδεδολογηῶντων μάλα, ἢ ἐλθόν-
των. Καμλίωρ δ' οὕτω πως τῶν ἐπὶ τῷ
παρ' ὁμίῳ
μήνοσι αὐτῶν ὁδῶν καὶ Ἀντιφ'· ἔγκαι-
δων.

Υἱὲ Παλαμίδ'· τὰ Γυγαίᾳ τίκει λίμνη.
Οἱ καὶ μήνοας ἤγον ὑπὸ Τμῶλῳ μακά-
τας.

Πρωτὰ φανερὸν πινὺν πύτνι τίτρετον
ἐπ'.

Τμῶλῳ ὑπὸ νιφόφῃ ὕδης ἐν πτόνι δ' ἄμψ.

Οὐδέ μιν δ' ἐν νιφόφῃ ὕδης ἐν πτόνι δ' ἄμψ.
Οἱ δὲ καὶ τῶν Τύχων ἐνδ' ὅσων ποιοῦ-
σιν, ὅν φασιν ὁ ποιητής·

Σκυτοτόμῳ ὅχ' ἀρίστ'· ὕδης ἐν πτόνι.

Προσθίασιν δὲ καὶ Διόν καὶ Ἄρην· ὅς τις
ὁ τόπος καὶ Κόραυνοβόλ'· καὶ ἐν τῷ τῷ.
Θαοὶ Ἀεῖμοι· καὶ οὕτως γὰρ,
Ἐν Ἀεῖμοις, ὅδε φασὶ Τυφώϊας ἐμμελεῖ
δύνας·

ὑπὸ φέρονται,

Χέρη ἐν δ' Ἀρνώφῃ, ὕδης ἐν πτόνι δ' ἄμψ.

Ἄλλοι δ' ἐν Κιλικίᾳ, πρὸς δ' ἐν Συρίᾳ
πλάθουσι τῶν μύθων ὅσων· οἱ δ' ἐν πιδί-
κῶνταις, οἱ καὶ ἐν πιδίκῶνταις φασὶ παρὰ τῷ
Τυφώϊας ἀεῖμους καλεῖσθαι. οἱ δὲ τὰς Σαρ-
δῶν ὕδης ἐν πτόνι ἀναμύζουσιν, οἱ δὲ τὴν ἀκρόπο-
λιν αὐτῆς. Πινδαρὸς τῶν δ' ὁ Σακί· ἡ-
γᾶται οὗ ἐν τῇ Κατακλιμαμένη Πι μουσί-
ας αὐτῶν ἀεῖμους πινδόντας. Πινδαρ'· δὲ
σωοικῶν τοῖς ἐν τῇ Κιλικίᾳ τὰ ἐν Πινδαρ-
σαις, ἀπὸ δὲ τῆς τῆς Κυμαίας, καὶ τὰ ἐν
Σικελίᾳ. καὶ γὰρ τῇ αὐτῇ φασὶ ὑπὸ κῆρ' ὅς
τῶν Τυφῶνα· Τὸν ποτὶ

Κιλικίῳ θείῃ· πολὺν νυμὸν αὐτοῦ.
νυμὸν γὰρ

Ταῖς ὑπὲρ Κύμας ἐλθόντων ὅσων

Σικελία τ' αὐτῷ πινδόνταις

Στόβρα λαχρύνονται.

Καὶ πάλιν,

Κάνω μὲν Αἴτνα δεισμὸς ὑπερῷαλ'· ἐμ-
φικαται. Καὶ πάλιν,

Αἴτ'· οἱ δ' ἀπλάττον ὑπερῷαλ'· ἐμ-φικαται

Προτὶ τὸν πινδόντων ἀνὰ γὰρ πινδόνταις

dianus, Cori, Hermi, Caystriq; campi, contigui inter se, omniumq; camporum optimi. Intra XL ab urbe stadia lacus est, Gygaus Homero, recentioribus Coloë dictus: ubi Coloënes Dianæ templum est, magna cum sanctimonia cultum ibi ferunt 16 limias diebus 16 festis saltare: nescio cur aliena à fide malint, quam uera dicere. Iam cum Homeri uersus ita habeant.

Meonibus Masihles, atque Antiphus imperabant: *Ilia d. 8. 864.*

Protulit hosce palus Gyga, † Palameneus natos,

Maonibus natis sub Tmolo qui imperabant.

quidam hunc quartum adscribunt

Pinguis Hyda in pagis, sub Tmoli saxan- uosi.

cum quidem nulla sit in Lydis Hyda. Alij hanc etiam Tychio patriam tribuunt, de quo poëta dicat:

Ille habitabat Hyda. —.

Ilia d. 2. 221.

Addunt locum syluosum esse, & de cælo sæpius tactum. ibiq; Arimos ponunt. nam canente Homero

Pone Arimos, ubi habere cubile Typhoëa dicunt: *Ilia d. 8. 783.*

subijciunt,

Ad pinguis quercetaq; Hyda. —.

Fabulam hanc alij in Ciliciam, quidam in Syriam reijciunt. Sunt qui Pitheculis adscribunt, & Pithecos. (hoc est Pithecos.) Etrusca lingua arimos dici tradant. alij Sardes Hy- *la.* dam nominant, alij arcem eius. Scepheus maxime eos probat, qui Arimos in Mysia combusta. (id enim est Caracecaumene.) ponunt. Pindarus cum Cicilijs ea quæ Pithecularum sunt, ante Cumas sitarum, & quæ in Sicilia. Ait enim Typhonem Aetnæ subiectum.

Quem quondam Cilicum

Pithec. Oda 11

Nobile protulit antrum. modò

Litora supra Cumas mare quæ profligant,

Et Trinactria premit eius

Hirsutum insula pectus.

& alibi.

Huic Aetna immane uinculum superincumbit.

ac rursus.

Qualis immensum Iupiter Typhonem

Quinquaginta mouentem capita prostrauit

In Arimis quondam.

Ἐν Ἀεῖμοις πινδόνταις.

Τι τ' οἱ δ'

Sunt qui Arimorum nomine Syros intelligunt, qui nunc Arami dicuntur. & affirmant Cilices ē Troia pullos in Syriam migrasse, Syrisq; eam ademisse quę nunc est Ciliciam. Callisthenes prope Calycadnum & Sarpedonium promontorium ad ipsum Corycium antrum Arimos ponit, a quibus & vicini montes Arimi dicantur. Circa lacum Coloēn monumenta sunt regum. Ad ipsas Sardes tumul^{us} est Halyattis, agger magnus in sublimi positus crepidine: factus, ut ait Herodotus, a multitudine oppidana, ita ut puella maiorem partem operis confecerint. eas idem omnes prostituisse corpora sua tradit. quidam etiam scorti id sepulcrum esse dicūt. Non defunt, qui lacum manu factum affirmant Coloēn, ut exciperet abundantem fluminem eluente aquam. Hypæra urbs est, quā descenditur a Tmolō ad Caystrium pratum. Captas ait Sardes Callisthenes primum a Cimmerijs, deinde a Treribus & Lycijs: idque etiam Callinum elegiarum scriptorem ostendere. postremo in Cræsi & Cypripote statem uenisse. Cū autem Callinus dicat Cimmerios in Esioneas impressionem fecisse, qua Sardes ceperunt: coniicit Scepilius Ionice eum Esioneas pro Asioneas dixisse, id est Asios. quod nimirum Meonia dicta esset Asia. quomodo & Homerus loquitur:

Iliad β. 461. *Asius est ubi campus, ad alta fluente Caystri*

Urbs hæc deinde ob uirtutem soli præclara refecta, ut nulli uicinarum gloria cederet, nuper magnam domiciliorum partem terræ motibus amisit. Tib. autem Cæsaris, qui nostra ætate rerum potitur, prouidentia & hanc & complures alias beneficijs reparauit, eodem tempore eadem calamitate adflictas. Viri memorabiles Sardibus nati sunt, Diodori oratores duo eiusdem generis, quorum maior cognomento fuit Zonas, qui uir multa certamina obiuit pro Asia. & inuadente eam Mithridate rege, cum ei sollicitatarū ad defectionem ab eo urbium crimen esset intentatū, purgauit se, ac crimina diluit. Iunioris, quo usi sumus amico, exstāt historiarum uolumina, odæ, & alia carmina, antiquam formam scribendi satis referentia. Xanthus antiquus historię scriptor Lydus perhibetur: an Sardibus natus fuerit, nescimus. Post Lydos Mysi sunt, & urbs Philadelphaa crebris æλλαι ποιήματα, τὴν ἀρχαίαν γραφὴν ἐμφαίνοντα ἰκανῶς. *Χάνθη* δ' ἐὶ οὐ παλαιὸς συγγραφεὺς *Λυδοῦ* ὡς λέγει δ' ἐὶ τὴν Σάρδεω ὅτι ἴσμεν. *Μετὰ* ἢ *Λυδοῦ* εἰσι οἱ Μυσοί, καὶ πόλις φιλαδέλφεια

οἱ δὲ τοὺς Σύρους λέγουσι. αὐτὸ δ' ἐκ Κιλικίας αὐτὸν τῇ Τροίᾳ μεταναστεύσας εἰς Συρίαν ἀνακισμῶν, ἀποτέμνηται παρὰ τῶν Συρων τὴν νῦν λεγομένην Κιλικίαν. *Καλλιδογῆς* δ' ἐγγὺς τῷ Καλικάδῳ, ὃς *Ῥί* Σαρπιδὸν ἀπὸ τῆς παρὰ αὐτὸ τὸ Καρύκειον ἀγροῦ ἐν αὐτῷ Ἀρίμῳ, ὃς ἂν τὰ ἐγγὺς εἴη λέγεσθαι Ἀρίμῳ. *Περικέται* δὲ τῇ λιμνῇ Κολοῦ τὰ μνήματα τῶν βασιλέων. *Γρός* δὲ ταῖς Σάρδεσιν ὅτι τὸ τῷ Ἀλιάδῳ ὡς *Κρηπίδῳ* ὁ ὑψηλὴς χώμα μίγα, ἐργασθῆναι, ὡς *Φρισί* Ἡρόδοτος, ὑπὸ τῷ πλήθους *Ῥί* πόλεως, οὐ τὸ πλεον ἔργον ἀπαιδίσκας σκωπτικῶς ἀνέλεγε δ' ἐκ αὐτῶν, καὶ πορνοῦ εἶναι πᾶσι. *Πνίς* δὲ καὶ πόρις μνήμα λέγουσι τὸν τάφον. *Χαροποιήτων* δὲ τὴν λιμνὴν οἱ ἰσοροῦσι τὴν Κολότῳ πρὸς τὰς ἐκ δὲ τῶν πλημμυρίδων αἱ συμβαίνουσι τῶν ποταμῶν πληρουμένην. Ὑπαίρα δὲ πόλις δὴ καταβαίνουσιν ἀπὸ τῷ Τμολοῦ πρὸς τὸ τῷ Καύστῳ πεδίοι. *Θησί* δὲ *Καλλιδογῆς* ἔλθοναι τὰς Σάρδεας ὑπὸ *Κιμμερίων* πρῶτον, ἃς ὑπὸ *Τρηρόν*, καὶ *Λυκίων*, ὁποῦ καὶ *Καλίνον* δολοῦν τῶν *Ῥί* ἐλιγέας ποικιλίῳ. ὕστατα δὲ τὴν ὑπὸ *Κύρου* καὶ *Κροῖου* γῆν εἶναι ἄλωσιν. *Λέγοντες* δὲ τῷ *Καλίνῳ* τὴν ἔφοδον τῶν *Κιμμερίων* ὅτι αὐτῶν ἱστορίας γεγονέναι, *ἱεὺς* δὲ αὐτῶν *Σάρδεας* ἐἴλωσαν, ἐκάλουσιν οἱ πόδι τῶν *Σκύνιοι* ἱεῖσι λέγεσθαι ἱστορίας αὐτῶν *Ἀσιονῆς*. *Τάχα* γὰρ ἡ *Μεονία* *Φρισί*, *Ἀσιὰ* ἐλιγέσθαι καὶ ὁ καὶ *Ἰμνῳ* ἐλιγέσθαι, *Ἀσίαν* γὰρ *λαμῶν* *Καύστῳ* ἀμφὶ εἶναι.

Ἀνακλεπόμενα δὲ ἀξιολόγως ὑστέρον *Ῥί* τὴν ἀρετὴν *Ῥί* χώρας ἡ πόλις καὶ οὐδεμίαν λαπομένη τῶν ἀνυπατάτων, καὶ ὑπὸ σπισμῶν ἀπὸ βαλῆ πολλῶν *Ῥί* ἀποικίας. ἡ δὲ τῷ *Τιβερίου* πρόνοια τῷ καὶ ἡμῶν ἡγεμόνῳ, καὶ ταύτῃ καὶ τῶν ἄλλων συχνὰς ἀνέλαβι ταῖς δύσχεσις, ὅσαι πόδι τῶν αὐτῶν *ἱερέων* ἐκτείνανται τῷ αὐτῷ πάθει. *Ἀνδροῦ* δὲ ἀξιολόγοι γεγονάσι τῷ αὐτῷ γένους, *Διόδωροι* δ' οὐ οἱ εἰρησθῆναι, ὅμοιοι πρὸς τὸν τῶν *ἱερέων* *Ζῶνας*, αὐτῶν πολλοὺς ἀγῶνας ἡγωνισμῶν ὑπὲρ *Ῥί* Ἀσίας καὶ τῇ *Μιθριδάτου* τῷ βασιλεὺς ἔφοδον αὐτῶν ἐχρησάμενος, ὡς ἀφίσκεται παρὰ αὐτοῦ τὰς πόλεις, ἀπὸ τῆς τῆς *Ῥί* ἀπολογιστικῆς. τοῦ δὲ *Πυρρῶ* *Φίλου* ἡμῶν γῆραι, καὶ ἰσορροπία συγχεύματα ὅτι, καὶ μέγα, καὶ σπισμῶν

ὁπσιμῶν πλήρης. οὐ γὰρ ἀλατύνουσιν οἱ τοῖ
 χαι διῆται μὲν, καὶ ἄλλοι ἄλλοι μέρθ' τῆς
 πόλεως λαοὶ παδοῦν. οἷος ὅστις οὐκ ὀλίγοι
 τῶν πόλεων ἀπὸ τῶν οἱ δὲ πολλοὶ καταβιβ-
 σιν ἐν τῇ χώρᾳ γαργαλιῶν, ἔχοντες δὲ
 δαίμονα γλῶ. ἀλλὰ καὶ τῶν ὀλίγων θαυμα-
 ζαμένων, ὅτι οὕτω φιλοκαροῦσιν ἀποφα-
 λῆς τὰς οἰκίσσεις ἔχοντες. ἐπὶ δ' αὖ τις μά-
 λον θαυμάσει τῶν ἀπὸ αὐτῶν αὐτῶν. Με-
 τὰ δὲ ταῦτ' ἔστιν ἡ κατακεκαυμένη λιγομένη
 ἐν χώρᾳ, καὶ καὶ μὲν καὶ πενταποσίωμ πα-
 ρά τῃ, πάλιν δὲ τετραποσίωμ, αἱτε μυ-
 σίωμ καὶ ἑλπίω, αἱτε μνησίου ἀνιχνεύεται γὰρ
 ἀμφοτέρωθεν ἀπὸ τῆς ἀφ' ἑσθ' ὅθεν, πάλιν ἀμ-
 πέλου πρὸ τῶν κατακεκαυμένων τῶν φρονύ-
 σεις οἶνον, οὐδ' ὅπως τῶν ἐλασγίμων ἀρετῇ λή-
 πομένη. ἔστι δὲ ἡ ἀπὸ φάεια τετρώδης τῶν
 περὶ τῶν ἡ δ' ὅρα καὶ πετρώδης μέλαι-
 να, ὡς αὐτὴ ὕδατος. Εἰκάζουσι μὲν οὖν
 πῶς ἐκ Κόραυνοβωλίων καὶ περὶ τῶν συμ-
 βῶναι τῶν. καὶ οὐκ ὀρθῶς τὰ πρὸ τῶν τυ-
 φῶνα φησὶ ταῦτα μυθολογεῖν. Ξάνθῳ δὲ καὶ
 Ἀρμενίῳ πῶς λέγει τῶν τόπων τούτων βα-
 σιλίαν. Οὐκ ὀρθῶς δὲ, ὑπὸ τοιούτων πα-
 θῶν τῶν τοσαύτων χώρων ἐμπροσθὶν αἰ-
 θερῶς, ἀλλὰ μέλλοι ὑπὸ γηγενέως πυρός·
 ἐκλιπὼν δὲ νῦν πᾶς πυρᾶς. δάκνεται δὲ
 καὶ βόδοι τῆς, οὐς φύλας λαλοῦσιν, ὅθεν
 τετρεσθῆντα ἀλλήλων διεσπασαί. ἀπὸ τῆς
 τῶν ἀναφυομένων τῶν σπορῶν δὲ μύδων.
 Τὸ δ' ἔστιν ἐκ τῶν τοσαύτων ὑπερβαί-
 νων λαβῆναι τῆς αὐτῆς, καὶ ἐκ τῆς κατανίας τῆς
 χαλδίας πρὸς αὐτῶν, καὶ νῦν ἀποδιδύσκει
 οἶνον δ' ἀπὸ τῆς καὶ λαλῶν. Ἀναζόμενοι δὲ ἔ-
 νον, ἀπὸ τῆς πυρῆς τῶν διονύσιον λέγει-
 δά φασιν, ἐκ τῶν τοιούτων χαλδίων τε καὶ
 ῥόμιοι. Τὰ δ' ἔστιν ἀπὸ τῆς νέπιας μέγας τὸ
 ποιεῖν τὸν ποῖον, ἐμπλοκῇ καὶ μίχρῃ πρὸς τὸν
 ταύρον, ὡς τε καὶ τῆς φρύγας, καὶ τῆς λυδίας,
 καὶ τῆς καριῆς, καὶ ἐπὶ τῶν μυσῶν,
 δ' οὐ διακρίνεται ἀπὸ παραπλήσιον ἄς ἄλλη-
 λα. ὅς δὲ τῶν σύγχυσιν αὐτῶν οὐ μικρὰ
 συλλαμβάνει τὸ ὅσον Ῥωμαίους μὲν κατὰ φύ-
 λα διελθὼν αὐτῶν, ἀλλὰ ἑτέρον τρόπον ἀλα-
 τῆσαι τὰς διοικήσεις, καὶ αἶς τὰς ἀγοραίους
 ποιοῦνται καὶ τὰς δικαιοδοσίας. Ὁ μὲν γὰρ
 τῶν καὶ ἰκανῶς συνήθη, καὶ πρὸς χα-
 λδίων ἔχοντα μίτριαν, καὶ αὐτοῖς ἀφορίζονται
 τοῖς λυδίοις μέγιστον. ἡ δὲ μεσσηνία ὡς
 τὸ ἀντικείμενον μέρθ' ἀπὸ τῆς μέγιστον μου-
 κῆλως, ἀπὸ Κελαινῶν ἀρξάμενον, ὡς φησι
 Θεόπομπος. ὡς τε καὶ ἡ αὐτὴ φρύγος κατὰ φύσιν, καὶ πρὸς τῆς Κελαινῶν, καὶ τῆς ἀπὸ τῆς τῆς μυδ-
 ῆς λυδίας,

vexata terrarum motibus. nunquam enim desi-
 nunt muri ruinam minari, aliâsq; alia pars
 urbis labefactari. ea de causa pauci urbem in-
 habitant: plerique ruri vivunt, agrosq;e,
 quos habent optimos colunt. sed & paucos
 sitos mirere licet, quod tanto loci studio te-
 nentur, cum habitent periculosè. magis eti-
 am mirari licet quid conditoribus urbis in-
 mentem venerit. Sequitur regio quæ Cata-
 cecaeumene, id est combusta dicitur, longitu-
 dine etiam 10 stadiorum, latitudine cccc: si-
 ue ea Mysia est, siue Meonia appellanda. u-
 trumque enim traditur. Arboribus prorsus
 caret, demta vite quæ uinum Catacaceume-
 nites gignit, nullo nobilium uinorum dere-
 rius. Camporum superficies est cinericia: montana
 & saxosa nigri sunt coloris, uelut
 ex adustione. Itaque sunt qui à fulminibus
 & cœlitus immisis ignis procellis id accidisse
 dicant: neque dubitent eò referre fabu-
 lam Typhonis. Xanthus etiam Arimûn
 quendam istorum regem locorum ponit.

Non est autem consentaneum tantum re-
 gionis tali casu fuisse confestim adustam: sed
 ab igni potius è terra enato, cuius nunc defe-
 cerint fontes. quin & tres fossæ monstrantur,
 quas Physas, hoc est folles, appellant, inui-
 cem ad xl stadia distantes: quibus asperum im-
 minet colles, quos accumulatos è glebis sur-
 sum efflatis probabile est. Vitisferam uerò
 probè hanc regionem esse, intelligi ex agro
 potest Catanensi: qui cinere oppletus, nunc
 uini boni largè suppeditat copiam. Et qui-
 dam facetè iocantes, conuenièter aiunt Bac-
 chum ignigenam dici, argumento ex his lo-
 cis ducto. Quæ deinceps ab his locis uersus
 meridiem sunt usque ad Taurum, implicata
 sunt: cum Phrygiæ, Lydiæ, Cariæ, Mysiæque
 partes inter se concurrentes discerni neque-
 ant. ad quam confusionem haud parum fe-
 cit, quod non per gentes Romani loca ista
 diuiserunt, sed alio modo diœceses seu præ-
 fecturas instituerunt, in quibus fora sunt &
 ius dicitur. Tmolus quidem satis est determi-
 natus, mediocrem habet circumscriptionem
 in ipsius Lydiæ partibus. Mediterranea in op-
 positam partem porriguntur usque ad My-
 calen à Celanis sumto initio, ut autor est
 Theopompus. Eorum partem Phryges te-
 nent, iuxta Celenas & Apameam: alias Mysi
 & Lydi,

Catacaceumene

& Lydi,

 καὶ τῆς ἀπὸ τῆς τῆς μυδ-
 ῆς λυδίας,

& Lydi, alias Cares & Iones. Sic & fluij, maxime Mæander, partim distinguunt gentes, in alijs per quas medijs fluunt certum discrimen ambiguum faciunt. eadẽ est ratio camporum in utroque montium & fluuiorum latere. Neque nobis etiam usque adeo horum cura habenda, aut inanis regionum dimensio instituenda est: suffecerit ea descripsisse, quæ ab alijs ante nos tradita sunt. Caystriano itaque campo, qui medio loco inter mediterranea & Tmolum incidit, uersus orientem conterminus est Cilbianus campus magnus & habitationibus probe aptus, agrique fertilis. Sequitur Hyrcanius campus, quem sic Persæ nominauerunt à colonis ex Hyrcania cò adductis. Tum Cysici campus ita à Persis denominatus. inde Peltinus, Phrygiæ iam, & Cillanius, ac Tabernus, oppida habens semè Phrygia, Pisidicum etiam quidpiam habentia, unde ijs nomen. Supra mediterraneam sunt regionem, quæ inter Cares & Nysaidem est. hæc regio est trans Mæandrum usque ad Cybiritidem & Caballidem. In mediterraneis ex aduerso Laodicea est Hierapolis, ubi aquæ sunt calidæ, & Plutonium. quorum utrumque insolens aliquid atque mirum habet. Aqua enim ita facile in callum coit atque induratur, ut riuis deductis sæpes è solido lapide constantes operentur. Plutonium sub paruo supercilio montis supra incumbentis foramen est modicum, quãto possit homo recipi, admodum profundum. inclusum est cancellis quadrangulis, ambitu dimidij circiter iugeris. Id foramen oppletum est nebulosa & crassa caligine, ut solum uix possit conspici. Enimuero qui in orbem ad cancellos accedunt, nihil incommodi aër adfert, qui nouilunio tempore ab ea caligine est purus, & intra cancellos se continet. Intrò autem accedens animal illicò mors excipit. tauri quidem intrò adducti, mortui extrahuntur. & nos passeret immisimus, qui ex templo exanimati conciderunt. at electi Galli siue damno accedunt, etiam usque ad foramen, inque id introspiciunt, & aliquantisper còpresso plurimum spiritu subeunt. nam ex aspectu depræhendimus suffocatricis cuiusdam affectionis speciem. siue omnes ita eo implentur spiritu, siue ij duntaxat qui

καὶ λυδοί, τὰ δὲ Κάρδοι καὶ Ἰωνοί. οὕτω δὲ
καὶ οἱ ποταμοί, καὶ μάλιστ' ὁ Μαίανδρος,
τὰ μὲν διορροτοῦσιν τῶν ἰδίων, δὲ ὧν δὲ κί-
σοι φορέμενοι, δ' ὅσων πληθὺν πινοῦσι τ' ἀκεί-
βεις, καὶ πόδι τῶν πεδίων δὲ τῶν ἐφ' ἑκα-
τόβα ἢ τι ἑξαπῆς καὶ ἢ ποταμίας ὁ αὐτὸς
λόγος. οὐδ' ἂν μὲν ὥστε ὑπὸ ποσὺν περ φρονέ-
σιον, ὡς εἰς ἑκατὴν ἑξακομμοῦσιν, ἀλλὰ πο-
σοῦτον μόνον ὑπογραφεῖον, ὅσον καὶ οἱ πῶ-
ῶ μὲν παραδεδοῦσιν. τῷ δ' αὖ καὶ ὕδατος
πεδίων μεταξὺ πίπτοντι. ἢ τι μετὰ γαστή-
ρῳ, καὶ τῷ τμήλῳ, σωηχίς ἐστι πῆς ἐκ,
τὸ Κιλβιανὸν πεδίον, πολὺ τι καὶ σωει-
κροῦ μινονί, καὶ χώραν ἔχον σπονδίας.
εἰτα τὸ Ἰγκάνιον πεδίον, πόρῳν ἐπνο-
μασαίνων, καὶ ἐπνοῖους ἀγαγόντων ἐκ-
δοῖν. ὁμοίως δὲ καὶ τὸ Κύρον πεδίον ὁ πόρ-
σαι ἡστωνόμασαν. ἔτι τὸ Πελπιονίον πε-
δίον, καὶ φρύγιον, καὶ τὸ Κιλανίον, καὶ τὸ
Ταβλίων, ἔχον τὰς πολίχνας μεσοφρυγίας,
ἐχούσας τὴν καὶ Πισιδίαν, εἰς αὐτὰ ἡσ-
τωνομάδων. ἐκ δὲ βάλανουσι δὲ τὴν μετὰ γί-
δα τὴν μεταξὺ Κασίῳ τι, καὶ ἢ Νυσσεί-
δῳ, καὶ ὅτι χωρὰ ἡσπὶ τῷ Μαίανδρου πύ-
ραν μέχρι ἢ Κιβυράπολιν, καὶ ἢ Καβαλ-
λίδῳ. πόλεις δ' ἐστὶ πῆς μὲν τῇ μετὰ
γαίᾳ καταπλεῖν ἡσπιδίας, ἰσθμοίς,
ἐπὺν τὰ πόρμα ὕδατα, καὶ τὸ Πλουτάνι-
ον, ἂν μὲν παραδεδοῦσιν τινὰ ἔχοντα. τὸ
μὲν γὰρ ὕδωρ ὡς πόρον οὕτω ῥαδίως με-
ταβάλλει πεπλημένον, ὡς τ' ὁ ἑρὸς ἐπέ-
χοντα, φραγμοὺς ἀπορράλλοντα μονοί-
δους. τὸ δὲ Πλουτάνιον ἐπὶ ὀφρύϊ μικρῇ
ἢ ὑπορριμνίᾳ ὀρενῆς, ἐμὲν ὅτι σύμμε-
τρον, ὅσον ἀνθρώπων δ' ἐξάδα διησμένον,
βιβάζοντα δ' ἡπὶ πολὺν. πρόκειται δὲ βύ-
του δρου φράκτωμα, τεπράχονον, ὅσον ἂν
πλήθρον τὴν περίμετρον. οὕτω δὲ πλήρως
ἐστὶν ὁμιχλώδους παχίας ἀχλύς, ὡς τε
μόγις τοῦ δ' αὖ καὶ ἡσπιδος. τοῖς μὲν οὖν ἐκ
κλῶ πλησιάζουσι πῆς τὸν δ' αὖ φράκτον, ἡ-
λυπὸς ἐστὶν ὁ αὖ, ἡσπιδος ἐκπνοῖας τῆς
ἀχλύς ὅτι ταῖς νηυσίαις. σύμμεν γὰρ
γῆτος τοῖς πλοῦσι. ἔσθ' ὅτι ὅσω παρὶοντα
ζῶν, δύνανται παραχρῆμα ἀπαντᾶ. ταῦ-
ροι γὰρ ἐκαστὸν τῶν, πίπτοντι, καὶ ὅτι ἡ-
κροτῶνται. ἡμῖς δὲ σπονδία ἐπὶ μετὰ
μιν, καὶ ἐπὶ τὸν δ' αὖ ἐκπνοῖας. οἱ δ'
ἐπνοῖαι γὰρ παρὰ πᾶσι ἀπᾶν, ὡς
τι καὶ μέχρι τοῖς σκίον πλησιάζειν, καὶ ἐκ-
πνοῖαι καὶ ἡσπιδος μέχρι πλοῦ σπιν-
χοντα, ὡς ὑπὸ τὸ πλὴν τοῖς πεδίοις. ἡσπιδος
τι πᾶντων ἐστὶν πᾶσι πᾶσι μιν ὡς, ὡς μὲν

Аqua pituit.
Рішодити.

ἡ ἐκ τῶν ὀφείλων ἀπὸ πνευματικῶν ἡρώδων παύσας ἔμφρονα, ὅτι πάντες ὅτι πληροί ἐσιν ὧν, ὅτι μέ
 ρον τῶν

οὐ τῶν πρὸ τοῦ ἱεροῦ, καὶ αὐτὴ θεὰ πηροίᾳ
 καὶ δάπερ ὡς τῶν γένουσι αὐτῶν ἀκός, ἅ-
 τι αὐτοῖσι ποσι δυνάμεισι τοῦτον συμ-
 βαίνοντο. τὸ δὲ τῆς ἀπολιθώσεως, καὶ
 ὡς τῶν γὰρ λαοδικῆς ποταμῶν φασὶ συμ-
 βαίνειν. καὶ περὶ ὅντων ποτίμων. ἐστὶ δὲ
 καὶ πῆς βαφίῳ ἑλῶν θαυμαστῶς σύμμι-
 κτρον τὸ κατὰ τὴν ἰσχυρὰν ὕδωρ, ὥς
 τι τὰ ἐκ τῶν ῥιζῶν βαπτόμενα γίνονται
 ἀνὰ τοῖς ἐκ τῆς κόκκου καὶ ταῖς ἐλευργί-
 σιν. οὕτω δ' ὅτιν ἄφρονον τὸ πλῆθος τοῦ
 ὕδατος, ὥς τι ἡ πόλις μετὰ τῶν αὐτῶν
 μαλτῶν βαλάνειον ὄσι. μετὰ δὲ τὴν ἰ-
 σχυρὰν πόλιν τὰ πόρῳ τῷ Μακάνδρου, τὰ μὲν
 πρὸ λαοδικῆς, καὶ Ἀφροδισιάδας, καὶ
 τὰ μέχρι Καρούρων, ἄρκεται. τὰ δ' ἔξω
 ὅτι πῆς δύσιν, ἡ τῶν Ἀντιόχειν πόλις
 τῶν ὡς Μακάνδρου πρὸ καρίας κδ'. τὰ δὲ
 πῆς νότον ἡ Κιβυρά ὅτιν ἡ μεγάλη, καὶ
 ἡ Σινδρ, καὶ ἡ Καβαλαίς, μέχρι τῷ ταύ-
 ρου καὶ τῆς Λυκίας. ἡ μὲν οὖν Ἀντιόχεια
 μετρία πόλις ὅτιν, ἐπ' αὐτῇ καμνὴν τῷ
 Μακάνδρου κατὰ τὸ πῆς τῇ Θρυγίᾳ μί-
 ρο. ἐπὶ δὲ καὶ δὲ γέφυρα. χώραν δ' ἔ-
 χου πολλὴν ἐφ' ἡκάτερα τοῦ ποταμοῦ πᾶ-
 σαν οὐδ' αἰμονα. πλείων δὲ φέρει τὴν κα-
 λουμένην Ἀντιόχειαν ἰσχυρὰ. τὴν δὲ αὐ-
 τὴν καὶ τριφυλίαν ὀνομάζουσιν. οὕτως
 οὐ καὶ οὕτω ὅτιν ὁ πόπος. σωματικὴ δὲ
 περὰ τοῦτο γένος γένηται διοτρε-
 φῆς, οὐδ' ἀποδοῖν ὕβριος ὡς καὶ ἡμᾶς γι-
 νόμεθα μύγισθ' ὅτιν. Σολύμους δ'
 ἀνὰ φασὶ τοὺς Καβαλαίς. τῆς γοῦν Τφ-
 μήσας ἀκρας ὡς ὁρκεμένον λόφον κα-
 λῶται Σόλυμον. καὶ αὐτοὶ δὲ οἱ Τυρκο-
 σῆς Σόλυμοι καλοῦνται. πλείον δ' ὅτι
 καὶ ὁ τῷ Βιλαρόφοντον χάραξ, καὶ ὁ πα-
 σανδρου τῷ τῷ γοῦ, πλείοντο γὰρ
 τῷ πῆς Σολύμους μάχη. ταῦτα δ' ἡ-
 κάτοις ὡς τῷ ποίητι λιγυμένοις ὁμολο-
 γῶται. πρὸ μὲν γὰρ τῷ Βιλαρόφοντον
 φασὶν οὕτω·

ἀνὴρ τὸν αὐτὸν Σολύμοισι μαχέσασθαι λυδῶ-
 λμοισι.

πρὸ δὲ τῷ παιδὸς αὐτοῦ·

Πάσανδρον δὲ οἱ γοῦ Ἄρης ἄτ' πολέ-
 μοιο

μακράνδρον Σολύμοισι κατέκτεν.

ἡ δὲ Τυρκοσῆς ὅτι Πισιδικὴ πόλις, ἡ
 μέλει καὶ ἔγχευ ὡς ὁρκεμένον πρὸ Κιβύ-
 ρας. λέγονται δὲ ἀπὸ γοῦ λυδῶν οἱ Κιβυράοι τῶν καπαχόντων τῇ Καβαλίδων ὕδωρ δὲ Πι-
 σιδίων τῶν ὁμῶν οἰκισάντων καὶ μετακτισάντων ὡς ἑτέρου τόπου δὲ ἀρκίστατον γὰρ λυ-
 κῶν παρ' αὐτῶν πρὸ ἐκπύου. ἡ γὰρ δὲ ὅτι τὴν δύναμιν καὶ αὐτῶν παρ' ἐκπύου ἐπὶ Πι-
 σιδίας,

xat qui circa templum agunt. & siue diuina
 id sit providentia, ut par est in diuinis furo-
 ribus: siue remedijs quibusdam aduersanti-
 bus pesti ei. Aquæ autem in lapidem mu-
 tationem aiunt etiam Laodiceæ fluuijs acci-
 dere, quanquam potabilibus. Est & ad la-
 nas tingendas mirum in modum adcommo-
 data aqua Hierapolitana: ita ut è radicibus
 facta tinctura coccinam & purpuream æ-
 quet. tanta autem aquæ copia est, ut tota
 urbs plena sit balneorum sponte sua orto-
 rum. Post Hierapolin trans Mæandrum sita,
 ut Laodicea Aphrodisias, & Carura, sunt
 iam explicata. Versus occasum sequitur
 Antiochea ad Mæandrum, Carix iam uer-
 sus meridiem Cibyra magna, Sinda, Cabal-
 lis, usque ad Taurum & Lyciam. Antiochea
 mediocris urbs est, ad ipsum sita Mæandrum
 ab ea parte qua is Phrygiam spectat. ponte
 iunctus est fluuius. ad utramque eius ri-
 pam ager est urbi, omnis locuples. plurima
 ibi ficus nascitur, unde caricis Antiochenis
 nomen, quæ & triphylla quasi trifolia nomi-
 nantur. is quoque locus obnoxius est terræ
 motibus. In hac urbe natus fuit nobilis so-
 phista Diotrephes, quem audiuit Hybreas
 oratorum nostra ætate coryphæus. Solymos
 esse dicunt Caballenses. & sane tumulus
 qui supra Termesium iacet promōtorium,
 Solymus appellatur: ipsi Termesij uocan-
 tur Solymi. Propè est & uallum Bellerophontis,
 & Pasandri tumulus, filij eius, qui
 in pugna aduersus Solymos cecidit. Singula
 hæc Homeri consentiunt dictis. nam hic
 de Bellerophonte hæc habet:

Post illam Solymis illustribus intulit arma.

Iliad 8. 184.

& de filio eius:

Pasandrum Solymos contra dum prælia mis-
 cet,

203.

Mars strauit natum generoso Bellerophon-
 te.

Termessus urbs est Pisidica, maximè &
 proximè supra Cibyrata sita. Cibyrata di-
 cūtur prognati à Lydis qui Caballidem ob-
 tinuerunt. urbem Pisidæ finitima transtule-
 runt & condiderunt aptissimo loco, cuius
 circulus stadiorum fere c. Creuit ob le-
 gum bonitatem, & pagi eius porrecti à Pi-
 sidia

Cibyra

sidia conterminaque Milyade usque ad Lyciam & Rodo oppositam continentem. Accedentibus autem tribus finitimus urbibus, Bubonibus nempe, Balburis, & Oenoandro, conuentui huic nomen Tetrapolis est factum: una quæ uis urbs suum habuit suffragium, Cibyra duo: quippe quæ mitteret xxx peditum, duo equitum millia. Semper eam tyranni, sed modestè tamen tenuerunt. In Moagete desit tyrannis, quem Murena deiecit, & Balburam ac Bubonem Lyciæ adiecit. Nihil fecius inter maximas Asiæ præfecturas Cibyratice habetur. Quatuor linguis usi sunt Cibyrate, Pisidica, Solymerum, Græca, Lydia: cuius ne uestigium quidem in Lydia superest. Id Cibyra habet peculiare, quod ferrum facile apud eos tornatur. Milyas est, quæ ab angustijs apud Termessum & transitum Tauri ad interiora per eas angustias porrigitur ad Sindam montana regio, usque, ad Sagalassum, & Apameam ditionem.

σιδίας, καὶ τῆς ὁμόρου μυλιάδ' ὁ ἰσ. Λυκίας, καὶ τῆς Ῥοδίου πόλεως. πρὸς τὴν νοτιῶν δ' ἐπὶ τῶν πόλεων ὁμόρων, Βουβώνων, Βαλβούρων, Οἰνοάνδρου, τὴν τῆς πόλεως τὸ σύνθεμα ἐκλήθη, μίαν ἐκάστης ψήφου ἐχούσης, δύο δ' ἐπὶ τῆς Κιβύρας. ἐστὶν ἂν γὰρ αὐτὴ περὶ μὲν τῆς μυριάδας, ἵππων δ' ἐπὶ ἑξακλίου. ἐτυραννέτο δ' αὐτὴ σαρδόνιος δ' ὁμοῦ. ὑπὸ Μοαγίτου δ' ἡ τυραννὶς τέλει ἔχει, καταλύσαντ' αὐτὴν Μουρλιά, καὶ Λυκίοις περὶ σάσαντ' αὐτὴν Βαλβούραν, καὶ τὴν Βουβανῶν. οὐδ' ἔτι δ' ἡ τῆς γῆς μεγίστης ἀξία τοῦ διοικῆσαι τῆς Ἀσίας ἡ Κιβυρατικὴ. τῆς ἡγεσι δ' ἐπὶ γλῶσσαις ἐχῶντο οἱ Κιβυραταί, τῇ Πισιδικῇ, τῇ Σολύμῳ, τῇ Ἑλληνίδι, τῇ Λυδίᾳ. ταῦτα δ' ἐπὶ ἑξ' ἔτι δ' ἡ Λυδία. ἰδίᾳ δ' ἔτι Κιβυρα, τὸ τὴν Σιδῆρον περὶ τὴν ἑξ' ἰσ. Μιλύα δ' ἐπὶ τῇ ἀπὸ τῶν κατὰ Τόρμικον ἐστίν, καὶ τῆς αἰς τὸ γῆτος τῇ Ταύρου ὑπερδίστασις δ' αὐτῶν ὑπὸ Σίνδα παρατείνουσα ὁρατὴ μέχρι Σαγαλασσοῦ, καὶ Πι. Ἀ. παμίων χάρας.

IN LIBRVM DECIMVM TERTIVM INTERPRETIS ANNOTATIONES.

LOCVM Homeri facile sibi restituere, sed uidentur aliquot saltem uerba excidisse. Ego ut potui Latine ita exscripsi locum, ut ne biaret.

2 Summitatem.] Ἀκρόντορον quid uocis sit, nescio prauam puto. μοχ καὶ τὸ λεκ τοῦ πρώτου, mendosam est. Locus de Gargaro est apud Homer. Iliad. 8. 292. meminit et Iliad. 8. 48.

3 Hic locus est cōfusus: sed in epitomis explicatur.

4 Aristæus.] In textu est Ἀριστῆς Aristem. Sed ego Suidam, Plutar. in Romulo, aliosq. sum secutus. quamquam Plinius etiam Aristem uocat lib. 7. capit. 5. ut quidem hodie legitur, itaque utrumq. posui. Proconesum scio à quibusdā Praconesum scribi, προκόννησον, sed id alibi exposui. Quid est autem στεφάνης Χερῆς ἁριστῆς aut περὶ αἰς puto. Paulo post αὐτὸς Κολώνης. αὐτὸς λέγει et reposui ἀλδμα lectione ducente ad ueritatem rei. Λοκλώνης.] Aldo Λοκλώνης. suspicor fuisse Λευκὴ Κολώνη, aut Λευκοκλώνης.

5 Hæc uerba in Græco fortassis ita scribenda sunt. Διὸ καὶ ἐν περὶ τῆς Ε. Τ. Σ. διαλέξεως, παραλλήλως ἑαμένοι μ. ὅς. ἀφ' ἑνὸς ὅς. παραλεχτοῖς liquidò

erant falsa. μοχ καὶ τὸ λεκ χόνη.] Lego καὶ τὸ χόνη: 6 μάντα προσφέρει.] Veri hoc ut inueni. quamquam ualde suspectum. Χιλιόνων: τόλ' est uel ex Euripide notum. Aliquanto infra Ractem Troadis restitui: causam in Onomastico reddidi.

7 Ammisso clypeo.] Locus miserè est deprauatus. rei mentio existat apud Herodotum τρεῖς χόνη, et eius (.arbitror.) non iniquum ea in narratione censorè Plutarchi πρὸς ἡρόδοτον κακονθείας. Phrynonem à Pittaco fuisse interentium reitaria astutia, id sanè liquet etiam è Diogene Laertio, Suida, alijs. Alcæi uersus emendare non sum aggressus, ne cōiecturam uenditaret, et de re nō magna magnos ronchos experiret.

8 Siue supplicationem.] Locus est lacer. et quamquam Eustath. in Iliad. 9. 2. adducit quodam, nihil tamen habet, quod huic medeatur. Epitome habent θυσίαν pro ἑστίαν: et γυνάσιν pro supplicationibus accipi ostēdunt (atq. hinc est γυνάσιν apud Homerum sepius usurpatum.) Idem innuit Eustath. γυνάσιν ὅς. ἐκ τῆς αἰς interpretari quosdā dicens. Sed altera interpretationum, quam Strabo in idem improbat, excidit. Exemplum dicis denouendi in sauratore urbis euerse, habes in sacris etiam litteris. τοῦτο cap. 6. et euenium 2. Reg. 16. Infra de Hellenico et

κῶν μὴδ'. lego θυμός. est particula Homerici uersus.

9 Censemusq[ue] in plerisq[ue].] Non est dubium, quin ad Demetrium Scepsium hæc pertineant: Sed in Græco uerba nō coherent, paulo ante pro τὰ γὰρ λέγει πλάσματα.

10 Ob inopiā.] Κατὰ ἀπερίαν malle, et ἵπ ante τοῖς λατινοῖς iniicerem. nō enim Latinis, sed Aeneæ comitibus hoc accidit. Oraculum exstat et alibi et III. Aeneid. et mense uorato lib. VII. pro Elymo supra uide an sit Elymus legendum, Consule ad hæc Dionys. Halic. antiq. Rom. lib. 1. συνυγοῖν ὅδε τῶν τοῖς.] Οὐδὲ πού τοις forte.

11 Aut uicissim.] Asteriscum adieci, nam deest aliquid nisi quis fortasse Ciliciam quandam cognomento ἑμπαλίαν nouit. Sanè in Epitomis est Cillam et Cilli et ab hoc dictos Cillo. Paulò supra pro LX. stadiis Eὐστάθης habet LXX. Locum aut̃ de Hercule Cornopione et ceteris ex Eustathio restitui, cū esset ualde uitiatus. Eustathianam aut̃ lectionem confirmant ea quæ in Lexico ex alijs autoribus sunt annotata, quæ miror Gyrado non accedisse ad animum, qui hunc locum deprauatum, quanquam non nominatim, in suæ deorum historia adduxerit. Quid sit μάλισ, non satis conijcio. μάλιστ' αὐτ' uel Maliuma malle. intelligo de Erythreis quorū urbis in Bocotiam emiuit Plin. 4. 7. qui à Maliacò sinu non ita procul abfuerunt. Sed hæc est coniectura infirma. Quid autem sit illud μῆσις, non inuenio. Interpretes μὴς τις legi: quid secutus, ignoro. Pòst ποταμῶν χεῖμα ῥέων.] Credo hoc dixisse fluxiorum aut̃ torrentum eluione ista loca deleta esse. infra de Saprā, quid sit σαρραβῶδης, dicā ubi didicero, interim mendam credam.

12 Hermēæ tyranni.] Ἐμείν. non puto nihil

de hoc dixisset, nulla prius facta eius mentione. de Hermēa itaq[ue] excepi cuius historia supra fuit explicata. mox νῆσον ἑχασαμ.] Lego, dum quid melius offeratur, ἀνὶ χῶν νῆσις.] Νῆσις τις forte. ἐπὶ σόγης.] ἐπὶ σόγης forte, cui onus iniicitur. ECyno.] Hæc urbs est Locridis nobilis: Cygno nihil hæc rei. Pater Auges media per e constanter scribitur ab Apollodoro in bibliotheca.

13 Διωνομασμίνας uox est correctionis indigenis. Sed ἰδὲ pro ἰδὲ cur scripserim, nemo eruditus queret. Temnon restitui, quanquam alij Timnon legunt. uide de Onomasticum nostrum. Pro Ἀπίας Ἀσίας legendum, indidem disces.

14 Si ad dextram.] Obscurum hoc non est, à Methymna ad Maleam nauigantibus Lesbos ad dextrā, oram continentis ad leuam haberi, itaq[ue] ἡγελαίαν νῆσον est legendum. νῆσον erat, quod cum interpretes non concoqueret, reiecit. Sed et circumscriptio insule Ptonemaica parum consentit, maxime cum Sigrum facit Ereso quàm Pyrrhæ propius. de Arginufis δ' ante μῆγαλας inieci ex rei ueritate.

15 Et Phaniās.] Græca non mutauī. Sic tamen habet uetus, et Epitome.

16 Simías.] Apud Eustath. in uersus Homeri quī mox citantur, non πῖβικος est, sed καλᾶθρος: ut spoutula seu calathi saltauerint. In uersibus retinui Strabonianam lectionem ut inueni. Mesthien alij scribunt, et Eustathius. Idem non Pal. Sed Talamenem habet, atq[ue] etiam ἐτυμολογίᾳ nomen hoc, alij Pylamenem nominant.

17 Pisandrum.] Homero Isander est. Sed quoddam etiam supra lib. XII. sic habetur, uolui Strabonianam lectionem hæc retinere.:

FINIS.

Vu STRAB

STRABONIS GEOGRAPH. STRABONIS RERV M ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩ.

GEOGRAPHICARVM LI-

BER DECIMVS.

QVARTVS.

ARGVMENTVM.

ΓΡΑΦΙΚΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ

ΤΕΤΣΑΡΕΚΑΙ.

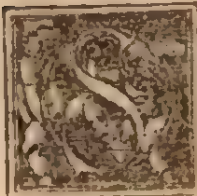
ΔΕΚΑΤΟΝ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Quartusdecimus liber circa Cycladas insulas versatur, & ul-
tiorē regionem in qua est Pamphylia, Isauria, Lycia, Pisi-
dia, Cilicia usque Seleuciam Syria, & Asiam, quae propriē Ionia
appellatur.

Τὸ τετρεκαιδέκατον περὶ τὰς Κυκλάδας
νῆσους καὶ τὰν ἀντικειμένην χώραν ἐν ἡ Παμφυλία, Ἰ-
σαυρία, Κιλικία, Λυκία, Πισιδία, ἰσὺς Σελευκίαν,
τὴν Συρίαν, καὶ τὰς Ἀσίας τῆς ἰσθμίου λεγομένης Ἰωνίας.

Vide i. Asiata-
bulam in libris
precedentibus.

Vperest, ut de Ionibus dica-
mus & Caribus, oraq̃ extra
Taurum maritima, quam te-
nent Lycij & Pamphylij ac
Cilices. sic enim absolueri-
mus tandem peninsulam, cu-

ΟΙΓΟΝ δ' ἔτιν' ἀπὸρ
πρὸς ἰώνων καὶ καρῶν,
καὶ τῆς ἐξω τοῦ Ταύρου
παραλίας, ὧν ἔχουσι
Λυκιοὶ τε καὶ Παμφύ-
λιοι, καὶ Κιλικιοὶ. οἱ τε

ius isthmum diximus esse transitum à Pon-
tico mari ad Ihsicum. Ioniae ceruitus, si quis
litus legat, stadiorum ad cccxxx, propter
sinus: & quia maior pars eius regionis for-
mam imitatur peninsulae. Longitudo in re-
cta linea, non est ita magna. Nam Epheso
Smyrnam iter est recta cccxx stadia: Smyr-
nam autem reliqua. nauigatio autem iuxta li-
tus ab una earum urbium ad alteram, stadijs
cic cic cc paulo minor. Fines ora Ioniae
sunt Posedium Milesiorum, ac Cariae extre-
ma, & Phocaea atque Hermus. De hac Mile-
tum, Myuntē, & quae sunt circa Mycalen
atque Ephesum loca Pherecydes scribit Ca-
res quondam tenuisse: reliquam usque ad
Phocaeam, Chium, & Samum oram, cui An-
caeus praefuit, Leleges. utrosque autem ab
Ionibus eiektos in reliquas Cariae partes de-
migrasse. Ducem coloniae Ionum ait fuisse
Androclum Codri Atheniensium regi F. le-
gitimum. qui eam post Aeolicam deduxe-
rit, Ephesumq̃ condiderit. Itaq̃ ibi regiam Io-
num fuisse politam tradunt. & qui ex ea sunt
progentie, etiamnum reges appellantur, ha-
bentq̃ suos honores: primum scilicet in con-
fessu locum quando spectantur certamina,
purpuramq̃ue insigne regij generis, scipio-
nem loco sceptri, & iacta Cereris Eleusinae.
Miletum etiam condidit Neleus, domo Py-
lius. Messenij autem & Pylij quandam in-
ter se cognationem perhibet: propter quam
etiam recentiores poetæ Nestorem Messeni-
um faciunt: & cum Melanthe Codri patre
multos

γὰρ αὐτὸν ἔχει τελευτῶν τῆς χειρὸς ἐκείνου
πρόληψις, ἥς ἰσθμὸν ἐφάρμεν πρὸς τὸν ὁρῶν-
σιν πρὸς τὴν ἰωνικὴν θαλάσσης ἀπὸ πρὸς
ἰσθμῶν. ἔστι δὲ ἡ ἰωνία ὁ μὲν πόρι πλους
ὁ παρὰ γλῶσσαν τοῦ τετραποσίου μῆ-
τρον, ὅς ἐστιν ὁ πλους, καὶ ὅς ἐστι τὸ χειρὸς
ἐκείνου ἀπὸ πρὸς τὴν ἰωνίαν. τὸ δ' ἐπὶ δὴ
θείας μῆτρος οὐ πολὺ. αὐτὸ οὖν τὸ ἐπὶ ἐφί-
κου μίχρη Σμύρνης, ὅσος μὲν ὅστις ἐπὶ δὴ
ἀς τριακόςιοι εἰκοσιεπίδοι, οἱ λοιποὶ δὲ εἰς
Σμύρναν. πόρι πλους δὲ μικρὸν ἀπὸ πρὸς
τῶν διχίλων, καὶ ὁ πλους. ἔστι δὲ οὗτος
ἀπὸ τοῦ ποσίδιου τοῦ Μιλήσιου, καὶ τῶν
καρῶν ὁρῶν, μίχρη θωακίας καὶ τοῦ ἔρ-
μου, τὸ πρὸς τὴν ἰωνικὴν παραλίαν. ταύ-
της δὲ φησὶ ὁ ὁρῶν τῆς Μιλήτου μῆτρος, καὶ
Μυωῦτα, καὶ τὰ πρὸς Μυκάλλω καὶ Ἐφί-
κου, καὶ τὰς ἑκατὸν πρὸς τὸν πρὸς τὴν ἰωνίαν
παραλίαν μίχρη θωακίας καὶ Χίου, καὶ Ἰάμου
ἢς ἀναγκαῖον ἔχει. Λίλιγας. ἐκβαλδύα
δ' ἀμφοτέρους ἀπὸ τῶν ἰώνων, καὶ ἢς τὰ
λοιπὰ μὲν τὴν καρῶν ἐκπείσῃ. Ἀρῆαι δὲ
φησὶν Ἀνδροκλῆν τὸν τῶν ἰώνων ἀπείκας,
ὑπόρου τὴν Ἀιολικῆς, ὑπὸ γνήσιον Κέρσου
τὸν βασιλεὺς Ἀδύων. γηῖον τὸν ἐφί-
κου ἐκπείσῃ. διόπερ τὸν βασιλεὺς τῶν ἰώνων
ἐκπείσῃ φασὶ καὶ ἐπὶ τῶν οἱ ἐκ τῶν γε-
νῶν ὀνομαζόμενοι βασιλεῖς, ἔχοντες πρὸς
πρὸς, πρὸς τὴν ἰωνίαν τὴν ἐκ τῶν, καὶ πρὸς
ἐκπείσῃ τὸν βασιλεὺς γηῖον, σκίπῃ
καὶ αὐτὸν σκίπῃ, καὶ τὰ ἰσθμῶν ἐκπείσῃ
νίας ἀμύτρῃ. καὶ μίλητον δ' ἐκπείσῃ
Νηλεὺς ἐκ πύλου τὸν γηῖον. οἱ τε μίλη-
τιοι, καὶ οἱ πύλιοι συγγῆμαι πρὸς πρὸς
πρὸς,

ἐν), καὶ ὧν καὶ μίλησι τὸν Νηλεὺς οἱ πρὸς φασὶ πρὸς, καὶ οἱ πρὸς μίλητον τὸν Κέρσου πατέρα
πρὸς,

πολλοῦ, καὶ τῶν φυλῶν συνεισφέρει φασιν
 ὡς τὰς Ἀθῆνας· ὅθεν δ' ἡ πάντα τὸν λαὸν
 μετὰ τῶν ἰωνῶν ποιῆσαι τὴν ἀποικί-
 αν. τοῖσι Νηλεὺς αὖτε ἔσθ' Ἰφιδάμανος
 ἱερὸν μακάριον. Κυδρελὸς δ' ἐν ὁδῷ
 ἵος Κόδρου Μουσώτα ἐπέειπε. Ἀνδρόκοπος
 δὲ Λεβιδῶν, καταλαβόμενος τόπον πρὸς
 Ἄρπην. Κολοφῶνα δ' Ἀνδράκωμον Πύλιος,
 ὃς φησι καὶ Μίνορος γέναντο. Πειρώλιος
 δ' Ἀλκύντος ὁ Νηλεὺς, εἴς ὕστρον φιλότατος
 ἐκ θαλάσσης λαὸν ἀγαγών. Τίς δὲ Ἀθάμας
 μὲν πρότερον, δὲ Ἀθαμαντίδα λαλῶν αὐ-
 τῷ Ἀνακρίων. κατὰ δὲ τὴν ἰωνικὴν ἀπο-
 κίαν, Νάκκλος ἵος Κόδρου νόθος, καὶ με-
 τὰ ὅσον ποικίλης, καὶ δάμαρτος Ἀθῶναιος.
 καὶ γὰρ ὡς ἐκ Βοιωτῶν. Εὐρύδρας δὲ, καὶ νῶ-
 πος. καὶ οὗτος ἵος Κόδρου νόθος. Φωκαί-
 ας δ' οἱ μετὰ φιλοχρήστους Ἀθῶναιος. Κλαζο-
 μένας δὲ Παράλως. Χίον δὲ Ἐγὼρπιος, συμ-
 μετρὸν παρομένους πλῆθος. Σέμορος δὲ
 Τυμβέων, αὖτε ὕστρον Πατροκλῆς. Αὐταὶ
 μὲν δ' ὡς ἔκα ἰωνικαὶ πόλεις. περὶ δὲ τὰς
 δὲ ὕστρον καὶ Σμύρνα, ὡς τὸ ἰωνικὸν ἔνα-
 γαγόντων ἑφισίων. ἥσαν γὰρ αὐτοῖς σύ-
 τοιχοὶ τοῦ παλαιῶν, ἵνα καὶ Σμύρνα ἐκαλεῖ-
 το ἡ ἑφισίος. καὶ Καλλίνος πονοῦντος ὡς
 μεσσην αὐτῶν, Σμυρναίους αὖτε ἑφισίους κα-
 λῶν ὅτι περὶ δὲ Δία λόγῳ.

Σμυρναίους δ' ἐλεῖται. — καὶ πάλιν,
 μήσαι δ' αἰστέ τοι μέγιστα καλὰ βοῶν.

Σμύρνα δ' ὡς ἡμαρτὴν ἡ καταχούσα τῇ
 ἑφιδῶν ἀφ' ἧς τὸν νομα καὶ τοῖς ἀνδράποισι,
 καὶ τῇ πόλει, ὡς καὶ ἀπὸ Σισυρβῆος Σισυρ-
 βίται πρὸς τῶν ἑφισίων ἐλέγοντο. καὶ τὸ
 πρὸ δὲ περὶ τῇ ἑφιδῶν Σμύρνα ἐκαλεῖτο, ὡς
 δὲ οἱ ἰωνῶνες. ὡς δ' ὅτι περὶ τῇ πόλει
 ὅτι Σμύρνα μετὰ τὴν τροχίαν τὴν καὶ Λεπρῆν
 ἀκτῆς. Ἐκαλεῖτο γὰρ Λεπρῆν μὲν ἀκτὴν
 περὶ τὴν ὀφθαλμῶν τῇ νῦν πόλει ἔχον
 μίρον τὸ τέχνης αὐτῆς. τὰ γὰρ ὅτι περὶ
 τῇ περὶ τὴν ἀκτῆματα ἐπὶ νῦν λέγεται ὅτι
 τῇ ὀφθαλμῶν τῇ Τραχίαν δ' ἐκαλεῖτο ἡ
 ὑπερὶ τὴν Κορινθίαν Παρῶν. ἡ δὲ πόλις
 ὡς τὸ παλαιὸν ποδὶ τὸ Ἀθῶναιον τὸ νῦν ἔξω
 τῇ πόλει ὅτι, κατὰ τὴν καλουμένην ὑπε-
 λαίον. ὡς τε ἡ Σμύρνα ὡς κατὰ τὸ νῦν γυμ-
 νασίον ὅτι περὶ τῇ νῦν πόλει, μετὰ τὴν
 δὲ Τραχίαν τὴν καὶ Λεπρῆν ἀκτῆς. Ἀπὸ
 δὲ τῶν ἑφισίων οἱ Σμυρναῖοι, ἔρα-
 τήνοισιν αὖτε τὸν πορτὸν ὅτι νῦν ὅτι ἡ Σμύρ-
 να, λεγέον καταχούτων. ἐκβαλόντων δ'
 αὐτοῖς ἐκ πρὸς τὴν παλαιὰν Σμύρναν δι-
 χούσαν τῆς νῦν πόρι αἰστέ πεδίον. Ὑστρον δὲ ὡς
 ἀπὸ Λεοκλῆος ἐκπλέοντων ἑφισίων καὶ Κολοφῶνας.

multos Pyliorum Athenas profectos aiunt:
 qui totus populus communiter cum Ioni-
 bus in coloniam abiuerit. ara in Posidio uisi-
 tur, a Neleo posita. Cydrelus Codri F. spuri-
 us Myntem condidit. Androcopus Lebe-
 don, occupato loco, cui nomen Artis. Colo-
 phonem Andraemon Pylius: ut & Mimner-
 mus in Nannone scribit. Prienam Aepytus
 Nelei F. postea Philotas, populo secum The-
 bis adducto. Teum Athamais ante, unde &
 Athamantidem eam Anacreon uocat: post
 tempore Ionicæ coloniae Naudus Codri F.
 Spurius: ac deinde Pæcnes & Damathus A-
 theniensis. erat enim ἐ Βæotis Erythras Ka-
 nepus, spurius ipse etiam Codri filius. Pho-
 cæam Atheniensis cum Philogene. Clazo-
 menas Paralus. Chium Egertius, promiscu-
 am adducens multitudinem. Samum Tem-
 brio, ac postmodo Patrocles. Hæ ergo sunt
 xii urbes Ionicæ. postea temporis adsumpta
 in eum conuentum est etiam Smyrna, auto-
 ribus Ephesijs. nam una habitauerunt anti-
 quitus, ita ut Ephesus etiam Smyrne nomen

Ephesijs.
Smyrna.
 gesserit. & Callinus quodam loco sic eam ap-
 pellat, Ephesios Smyræorum uocabulo in-
 telligens, in oratione ad Iouem:

Smyrnxos miserare. — ac rursum.

Si taurorum illi pulcra tibi femora †

Smyrna Amazon fuit, a qua nomen ho-
 minibus, ubique factum: sicut & a Sisyrra
 quidam Ephesiorum Sisyrritæ dicuntur. Sed
 & locus quidam Ephesi Smyrna uocatur, ut
 Hipponax docet his uerbis: Habitabat in
 parte urbis posteriore, in Smyrna, inter A-
 speram & Lepren actam. Lepra acta enim di-
 cebatur Priou, qui nunc supra urbem est situs,
 partemque muri occupat. & quæ post Prio-
 nem sunt possessiones, etiam nunc in poste-
 riore Lepra siue Opistholeprea dicuntur. A-
 spera dicebatur, quæ ad montes est supra Co-
 rissum. Ipsa urbs fuit antiquitus circa Athe-
 naxum seu Minerium, quod nunc est extra
 urbem, ad locum qui Hypelæus appellatur.
 ut fuerit Smyrna iuxta id quod nunc exstat
 gymnasium, retro urbem quæ hodie est, in-
 ter Asperam & Lepram actam. Discessio-
 ne deinde ab Ephesijs facta Smyrnatæ, eo pro-
 fecti sunt ubi nunc Smyrna est, quem tunc Le-
 leges tenebant locum. quibus eiectis, uete-
 rem condiderunt Smyrnam, ab ea quæ nunc
 est stadîs circiter xx distitam. Postea tempo-
 ris ab Aeolensibus expulsi, Colophonem su-

gerunt, cumq; Colophonij reuerſi ſuam urbem recuperauerunt. Id Mimnermus quoq; Nannone indicat, Smyrnæ facta mentione, ut de qua ſemper fuerit certatum.

Nos Pylon excelsam linquentes Neleos urbem,

Iucundam oram Aſia nauibus attigimus:
Vi noſtra freti conſedimus & Colophone,
Caſtum armis princeps ius uiolare man-
nus.

Pergentes fluuiſo ſed ab Aſtyente, deorum
Conſilio Smyrnæ uidimus Aeolidem:

Hæc de his. ſed rurfum ſingula ſunt pera-
granda, initio ſumto à principatum tenenti-
bus locis, à quibus alia deinde condita ſunt.
Miletum dico, & Ephēſum. hæ enim urbes
ſunt optimæ & nobiliſſimæ. Poſt P' oſidium

Branchida. ſeu Neptunium Mileſiorum deinceps eſt o-
raculum Didymæi Apollinis in Branchidis,
ſurſum uerſus circiter xix ſtadia. Incenſum
eſt à Xerxe, ut & alia omnia templa, præter
Ephēſium. Branchidæ cum fugienti Perſæ
theſauros dei tradidiſſent, unā abiuerunt, ne
pœnas cogerentur dare ſacrilegij & proditi-
onis. Poſtea temporis Mileſij templum o-
mnium maximum conſtruxerunt, quod ob
magnitudinem ſine culmine manſit. nam am-
bitus delubri pagi amplitudinem æquat: eſt-
que intus & extra lucus precioſus: alia delu-
bra oraculum & ſacra continent. Ibi fabulæ
Branchum fuiſſe dicunt, & amorem Apolli-
nis. Ornatum eſt templum donarijs antiqua-
rum gētium ſumtuoſiſſimè. inde ad urbem
uia & nauigatio eſt non longa. Ephorus

Miletus. narrat, Miletum principiò à Cretenſibus ad
mare fuiſſe conditam, ubi nunc uetus eſt Mi-
letus: Sarpedone è Cretenſi Mileto eò du-
cente colonos, nomenq; urbi idem cum ea
imponente: cum eum locum antea Leleges
tenuiſſent. eam quæ nunc eſt Miletum à Ni-
leo fuiſſe conditam. Hæc portus habet qua-
tuor, unum etiam claſſi ſufficientem. Multa
ſunt huius ciuitatis facta. maximum eſt aut,
multitudo coloniarum. nam & Euxinum
Pontum colonijs frequentarunt Mileſij to-
tum, & Propontidem, & alia loca. Anaxime-
nes quidem Lampſacenus ait, Icarum inſu-
lam & Lerum Mileſiorum eſſe colonias: &
iuxta Hellespontum in Cherreneſo Limnas,
in Aſia Arisbam, Abydum, Pæſum, in Cyzi-

cena

μῆλιν γοῦν ὁ λαμψακλῆος οὐτὼ φασίν, ὅτι καὶ Ἰκαρόν τῆ νῆσον ὃ Λέρον Μιλήσιοι σὺνῶκισαν, καὶ
πρὸς ἡλίαςπονδον γὰρ ἢ τῇ χερρηνέσῳ λίμνῃς, γὰρ τῇ Ἀσίᾳ Ἀβυδὸν, Ἀρίσβααν, Παισόν, γὰρ δὲ τῇ Κυζι-
κλίῳ πρ

καὶ μετὰ τῶν γῆρας Ἀλιδόντες, τὴν σφίτι-
ραν ἀπὶ λαβὼν. κατὰ πόρον καὶ Μίμνερμους
γὰρ δὲ Ναννοῖ φράζει, μνησθεὶς τῆς Σμύρνης,
ὅτι πόδι μακρὸν ὅτι
ἡμεῖς δ' αἰπὺν Πύλον Νυλῆιον ἔστυλιπνί-
τον,

ἰμφοτὴν Ἀσίῳ νηυσὶν ἀφικόμεθα.
ἔς δ' ἄρα τὴν Κολοφῶνα βίβω ὑπεροπλοῦ
ἔχοντάς,
ἔξομιδ' ἀργαλίας ὑβείῃς ἡγμένους.
Καὶ γὰρ δ' Ἀστυνθὸς ἀπορινυμένοι ποταμοῖο
Θεῶν βουλῇ Σμύρναν ἰσθμῷ Ἀιολί-
δα.

Ταῦτα μὲν περὶ τῶν πόλεων. ἐφοδῶντιον δὲ
πάλιν τὰ καδικαῖα, τὴν ἀρχὴν ἀπὸ τῶν
ἡγεμονικῶν πόλεων τῶν ποικιλιῶν, ἃς
ὡντο καὶ πρῶτον αἱ λιπὶσσις ἡγοῦντο. Λι-
γὰ δὲ τῶν περὶ Μιλήτον καὶ ἔφεστρον. αὐτὰ
γὰρ ἀρίστα πόλεις καὶ γινώσκονται. Μετὰ
ἢ τὸ Προσίδιον τὸ Μιλήσιον, ἔφης δὲ τὸ μαν-
τῶν δὲ Διδυμῆος Ἀπολλωνίου. τὸ γὰρ Βραγ-
χίδας, ἀναβαίνοντες ἐκ τῶν καδικαῖων δι-
ον. γὰρ πρὸς δὲ ὑπὸ Σίρπον, κατὰ πόρον καὶ
τὰ ἄλλα ἰσθμῷ πάλιν τῶν γῆρας. οἱ ἢ Βραγ-
χίδας αὐτὸν ἀνακατέχοντες τὸν θεοῦ παραδόντες
τῶν Πίρπον φεύγοντες, σὺν ἀπὸ τῶν πόλεων
σὺν δίκῃς ἐλθόντες ἡγοῦνται, καὶ ἐλθόντες.
Ὑστερον δ' οἱ Μιλήσιοι μίγιστον νεῖων τῶν
πάντων κατεσχύναν. διέμεναι δὲ χωρὶς
ἐφορῆς ὅσα τὸ μέγιστον. ἡγεμονίας γοῦν κατε-
σχύναν ὅτι οὐκ οὐκ πρὸς ἐξουσίαν δὲ δέκται, καὶ
ἄλλοις γῆρας τε καὶ ἐκτὸς πολυτελείας. ἄλλοι
δὲ σὺν τὸ μαντῶν καὶ τὰ ἰσθμῷ σὺν ἡγοῦν-
ται. Ἐνταῦθα δὲ μὴ μὴν καὶ τὰ περὶ τῶν
Βραγχεῶν καὶ τὸν ἰσθμῷ τὸν Ἀπολλωνίου. Κα-
κὸς μὲν δ' ἀναδύμενοι τῶν ἀρχαίων ἐν τῶν
πολυτελείας τε. γὰρ δὲ δὲ ὑπὸ τὴν πόλιν
οὐ πολλὰ ἐξουσίαν, οὐδὲ πλοῦς. φασὶ δ' ἔ-
φορος τὸ πρῶτον λιπὶσμα εἶναι Κερκτικῶν
ὑπὸ θαλάσσης τεταχισμένον, ὅπου νῦν ἡ
παλαιὰ Μιλήτος δὲ, Σαρπηδόνης ἐκ Μιλή-
τον ἐλθόντες ἀγαγόντες οἰκίστας, καὶ
διεμῖνον τοῦτοματὴ πόλιν ἐλθόντες
ἐπὶ νῦν καὶ, κατεχόντων πρότερον τὸν πῆ-
τον διέμεναι. Τους δὲ περὶ Νυλῆα ὕστερον
τὴν νῦν τεχίσαι πόλιν. ἔχει τὴν θάλασσαν λιμ-
νας ἐν τῇ, ὡς γὰρ καὶ ἐλθὼν ἰκανόν. ποτὶ δὲ
ἐλθὼν πόλιν ὅσα ταῦτα. μίγιστον δὲ τὸ
πλῆθος τῶν ἀποικῶν. ὅ, τὴ γὰρ εὐφραν-
τόντος ὑπὸ τῶν τεταχισαί πᾶς, καὶ ἡ
προποντὶς, καὶ ἄλλοι πλοῖους τόποι. Ἀναφε-
ρὴν γοῦν ὁ λαμψακλῆος οὐτὼ φασίν, ὅτι καὶ Ἰκαρόν τῆ νῆσον ὃ Λέρον Μιλήσιοι σὺνῶκισαν, καὶ
πρὸς ἡλίαςπονδον γὰρ ἢ τῇ χερρηνέσῳ λίμνῃς, γὰρ τῇ Ἀσίᾳ Ἀβυδὸν, Ἀρίσβααν, Παισόν, γὰρ δὲ τῇ Κυζι-
κλίῳ πρ

πλωθρὴν ἄρ' ἴκλιν, Κύζικον· γν' δὲ τῇ με
 Ἑλαίᾳ ἢ Τρωαδὶ δ' ὅ· Σέπλιν. ἡμεῖς δ' γν'
 τοῖς καθέκαστα λεγόμεν, καὶ τὰς ἄλλας πᾶς
 ὑπὸ τοῦ του παραλλήλων. Οὐλοῖον δ'
 Ἀπολλωνα καλοῦσι πινὰ καὶ Μιλήσιοι, καὶ
 Ἀἰετοί, οἷον ὑγιαστικόν καὶ παιονικόν. τὸ
 γὰρ οὐλοῖον, ὑγιαίνειν. ἐφ' οὗ δ' τὸ ἄλλο, ὅ
 οὐλλί τε μετὰ χαῖρε. ἰατρικὸς γάρ ὁ
 Ἀπόλλων, καὶ ἡ Ἀρτεμις ἀπὸ τοῦ Ἀρτεμίας
 ποιᾶν. καὶ ὁ ἡλίου δὲ καὶ ἡ Ἑλλήνων σωτοῖ
 αἰουῶται τὸν τοῖς, ὅτι ἢ πᾶσι αὐτὴν αἰρας δι-
 πρᾶσιαι αἰποῖ. τὰ λοιπὰ δὲ πᾶσι, καὶ
 αὐτὸν τοῦ αὐτοῦ θανάτου τούτοις αὐτῶν
 εἰ τοῖς θεοῖς. Ἀνδρῶν δ' ἄριστοι μὲν ἡμεῖς ἐγί-
 νοντο γν' τῇ Μιλήτῃ, θαλῆς τε εἰς τῶν ἰππῶν
 ὁφθαλμοῦ ὁ πρῶτος φυσιολογίας ἀρχῆς γν' οἷς
 ἱλλοῖσι, καὶ μαθηματικῆς. καὶ ὁ τούτου μα-
 θητὴς Ἀναξίμανδρος, καὶ ὁ τούτου πάλιν
 Ἀναξίμανδρος. ἐπὶ δ' ἑκατὰ, ὁ δ' ἰσορῶν
 σωτῶρας. ἑκατ' ἡμεῖς δὲ Λιχίνης ὁ ῥήτωρ,
 ὅς γ' οὐ γὰρ διὰ τέλει, παρῆναι αὐτῶν
 πῶρ' αὐτὸν τοῦ μετρίου πᾶς τοῦ πᾶσι
 γνοῖ. ἡ γὰρ τῆς δ' ἡ πόλις, ἀπεκλείσθαι ἄλλοι
 ξανδοῖν, καὶ βία λαφύσσει, ἑκατὰ πόρ' ἢ ἄ-
 λικαρνασσός. ἐπὶ γὰρ πρότερον ὑπὸ Περσῶν.
 καὶ φησὶ γὰρ Καλλιόχης, ὅτι Ἀθωαίων χι-
 λίας, δροχμαῖς ἡμιωδύωαι φρούιχον, τὸν
 τραγικόν, ὅτι δροχμα πειποῖκε Μιλήτου
 ἄλωσιν ὑπὸ Δαρείου. Πρόκειται δ' ἡ Λα-
 δὲ ἡ πόλις πλεονισμὸς, καὶ πᾶσι τὰς Τραγαίας
 τῆς ἰατρικῆς ἔχοντα λησῆς. ἔξῃ δ'
 ὅτι ὁ Λατμικός κώλη, γν' ὅτι Ἡράκλειος ὁ
 ὑπὸ Λάτμω λεγόμενος πολυχνίον, ὑφορμον
 ἔχον. ἑκατὰ τὸ δὲ πρότερον Λάτμω ὁμο-
 ούμενος τῶν ὑποφρεμῶν ὅροι. ὅπου ἑκα-
 τὰ μὲν ἐμφαίνει τὸ αὐτὸ εἶναι τοῖς τῶν
 ὑπὸ τοῦ πᾶσι τοῦ φθαρῶν ὅροι λεγόμενα,
 (ὡς γὰρ ἢ Λάτμω φησὶ τὸ φθαρῶν ὅ-
 ρον ἑκατὰ.) ἡ δὲ τὸ Γεῖον φησὶ, ὅς αὐ
 παραλλήλον τῶν Λάτμω, αὐτὸν ἀπὸ τῆς
 Μιλήσιαι πᾶσι εἶναι, ὅτι ἢ Καρίας μέχρι Εὐ-
 ρώμου, καὶ Χαλκιδέων. ὑπερκατα τὴν ταύ-
 τας γν' ὅτι. Μικρόν δ' ἀπὸ τῶν ὁραβαίτι
 πᾶσι τῶν Λάτμω ποταμίσκον, δ' ἐκνυται
 τῶν Εὐδύμιωνος γν' πᾶσι πᾶσι. ὅτι
 ἐφ' Ἡρακλείας ἐπὶ πύργῳ πολυχνίῳ πᾶσι
 ἑκατὸν πᾶσι πᾶσι. Μικρόν δὲ πᾶσι τὸ
 ἀπὸ Μιλήτου εἰς Ἡράκλειαν ἐγκολπίον.
 οὐδὲν πᾶσι δ' εἰς πύργον ἀπὸ Μιλήτου ἰα-
 κῶντα, τοῖς αὐτῶν ἔχει μακροπορίαν ὁ παρὰ
 γλῶσσῃ. Ἀνάγκη δ' ὑπὸ τῶν γν' ὁδῶν τῶν
 ὑποφρεμῶν τὸ ποταμίσκον τῶν ὁραβαίτι
 φησὶ. ἑκατὰ πύργῳ πᾶσι πᾶσι πᾶσι
 Μαυρί.

cena insula Artacen & Cyzicum, in mediter-
 raneis Troadis Scephlin. Nos de singulis suo
 loco monentes, adijciemus etiam alias. A-
 pollinem Vlium quendam & Milesij uocāt
 & Delij, utpote salutiferū & medicum. Est
 enim ulxin, sanum esse. unde ule cicatrix, & *Odys. n. 401.*
 ule pro salue. Etenim Apollo sanator est, est
 Diana Artemis dicitur, quod artem eas, id
 est integros incolumesq̃ faciat. His Sol &
 Luna accommodantur, quia penes eos est
 potestas aeris temperandi. quin & pestilen-
 tias, & mortes sponte accidentes ijs impu-
 tant. Memorabiles uiros Miletus protulit,
 qui sequuntur. Thales de vii sapientibus
 unus, qui princeps Græcorum indagatio-
 nem causarum naturalium & mathematica-
 rum rerum instituit. Anaximander huius
 discipulus, rursusque huius Anaximenes.
 tum Hecateus, qui historiam conscripsit.
 Nostræ ætate Aeschines orator, qui in exsu-
 lio mortuus est, quod libertate dicendi im-
 modical Pompeium Magnum perstrinxisset.
 Infortunium habuit Miletus, cum excluso
 Alexandro ui est capta: ut & Halicarnassus.
 Sed ante à Persis fuit capta: & quidem scri-
 bit Callisthenes Phrynichum Tragœdū cix
 drachmis multatum fuisse ab Atheniēsisibus,
 quod de capta à Dario Mileto fabulam con-
 didisset. Ante Miletum non procul sita est
 est Lade insula, & circum Tragæas exiguae
 insulae, stationes prædonum habentes. Se-
 quitur Latmicus sinus, in quo Heraclea sub
 Latmo dicta, oppidulum cum statione. id an-
 tē Latmos ab imminente supra monte appel-
 latum fuit. Latmum Hecateus innuit eun-
 dem se putare cum eo, quem Phthērôn mō-
 tem Homerus nominat. (ait enim supra op-
 pidum Latmum esse Phthērôn montem.) a-
 lij Grium intelligunt, qui æqualibus undi-
 que spacijs à Latmo distans à Milesio agro
 uersus orientem porrigatur per Cariam us-
 que ad Euromum & Chalcetores, sublimis-
 que dicto incumbat oppidulo. Haud longē
 inde ubi fluuiolum quendam transieris, qua-
 dam in spelunca Endymionis sepulcrum cer-
 nes. Inde ab Heraclea ad oppidum Pyrrham
 nauigatio est c circiter stadiorum: paulo au-
 tem ampliùs à Mileto Heracleam uersus si
 intrentur sinus: rectā tantum xxx. tantum
 spaciij producit in litore. Necesse est autem
 ut de insignibus locis descriptionem tam ex-
 actam boni consulat lector. A Pyrrha ad
 Vu; Mxandri

Δαίμων· ἂν μὲν Ἀντώνιος, αὐτὰρ καὶ δὲ
 πάλιν ὁ Σίβατος Κάϊσαρ ἐς τὴν αὐτὴν βασί-
 σιν τῆς δ' οὖν, τὴν Ἀθηνῶν, καὶ τὸν Ἱερὰν Ἰα-
 τὸν δὲ Δαίμων τὸ Καπιτώλιον μετακίνησεν,
 κατασκευάσας αὐτῷ ναὸν. Περὶ πλοῦς
 δ' ἦν ἡ Σαμίωμ Νέον πεδίων ἱερῶν.
 Ἐκαλῶτο δ' ἡ Παρθενίης πρότερον ἀπορου-
 τῶν Καρῶν. ὅτε Ἀντιμόνους, ὅτε Μιλαμ-
 φυλῶ, ὅτε Σαμῶ, ὅτε ἀπὸ τινος ὠδύχου
 εἰς Ἱερῶν, ὅτε δ' ἰθάυκα καὶ Κεφαλληνί-
 ας ἀποικίσαντο. Καλεῖται μὲν οὖν καὶ ἔ-
 κεα τῆς Ἀμπελῶν βλεπόνουσ' ὡς πρὸς τὸ
 Πικρίας Δρέπανον. ἀλλὰ καὶ τὸ ὅρῳ ἀ-
 παρ, ὅποιά τιν' ὀλίγῳ ἔκρινεν, ἡμῶν
 μὲν λέγεται. Ἔστι δ' οὐκ οὖν, καὶ περ
 οὖν οὐνοῦ τῶν Ἀντικλινῶν, καὶ ἡ πᾶν
 ρουχίδην πρὸς πρὸς πρὸς πρὸς, αὐτὸν
 τοὺς ἐκφόρους οἶνους οἶον Χιον, ὁ Λίον
 δου, καὶ Κῶ καὶ μὲν καὶ ὁ ἑφῆσι, ὁ ἡ
 προπολίτας ἐγαδοί, ἂν τὴν Μισογίαν, καὶ ὁ
 Τμῶν, καὶ ὁ Κατακικαυμῶν, καὶ Κνί-
 δῶ, καὶ Σμύρνα, καὶ ἄλλοι ἐσημότεροι τό-
 πνοι ἐσφόρους χρυσίου οὖν, ἂν πρὸς ἀπόλου-
 σιν, ἂν πρὸς δαίτας ἱερῶν. πρὸς μὲν οἶ-
 νους οὐ πᾶν οὐτύχη Σαμῶ. τὰ δ' ἄλλα
 οὐδ' αἰμαρ, ὅς δ' ἄλλοι ἐκ τῶν ποταμῶν
 γηρῶν, καὶ ἐκ τῶν οὐδ' ἰπαινοῦντας, καὶ ἐκ
 τῶν ἱερῶν αὐτῶν τὴν λήγουσαν περὶ
 μίαν, ὅτι φέρει καὶ ὀρίων γάλα· καὶ ἀπὸ
 που καὶ Μήριανδῶν ἴφον. ὅσον δ' ἐκ τῶν
 τῶν τυραννίδων ἀπὸν αὐτῶν κατέσθ, καὶ
 ἡ πρὸς Ἀθηνῶν ἐκδράς. Αἰμῶν οὖν τυ-
 ραννίδων ἡμασσαν κατὰ Πολυκράτη μολ-
 λισκε, καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτῶν Συλοσόντα. ἡ
 δ' οὐ μὲν καὶ τύχη καὶ δυνάμει λαμπρῶς, ὅς
 τι καὶ θαλασσοκρατῆσαι. ἡ δ' οὐτύχιας
 αὐτῶν οὐ μὲν οὐτύχιας, ὅτι ῥίψαντο ἐς
 τὴν θαλάσσαν ἐπὶ τῶν δακτύλων λί-
 θον, ὁ γλῶσσος πολυτιλὸς, ἀντικλινῶν
 ἡμῶν ὅσον τῶν Ἀθηνῶν τῆς τὸν καταπι-
 ῶντα ἰχθυὸν αὐτῶν, αὐτῶν οὐτύχιας δ' οὐρύ-
 θον ὁ δακτύλιος. πυνδύμενον δ' ὅσον τὸν Ἀι-
 γυπτιῶν βασιλίαν, φασὶ μαντικῶς ὡς ἀ-
 πορδίζεσθαι ὡς ὅτι βραχὺ καταστρέψῃ τὸν
 εἶον ἐς οὐκ οὐτύχιας τέλῳ, ὁ ὅσον τὸν ὅσον
 μῶν τῶν οὐτύχιας καὶ δ' ἂν καὶ συμβῆ-
 ναι ὅσον. κατακλινῶν γὰρ ὅσον ἀπὸ τῆς ὑ-
 πὸ τῶν Ἀθηνῶν τῶν ὀρίων, ἡμῶν οὐ-
 ναι. Τούτῳ σιωπῶν Ἀνακρίων ὁ μολο-
 ποίος, καὶ δ' ἂν καὶ πρὸς ἡ ποιητὴς πλήρης
 ἦν ἡ πρὸς αὐτῶν μῆκος. ὅτι τούτῳ δ' ἂν
 πυνδύμενον ἰσοροῦσι φουμῶν ἰδόντα τὴν
 τυραννίδα, καὶ πρὸς τὴν πᾶν, καὶ ἀπὸ τῶν ἐς Ἀίγυπτον, καὶ Βαβυλῶνα ὀλομαθίας χεῖρ.

basi. quæ cum sustulisset Antonius omnia,
 Augustus Cæsar duo reposuit in basin ean-
 dem, Mineruam scilicet atque Herculem. lo-
 uem in Capitolium transtulit, sacello ei pa-
 rato. Sami insulæ ambitus est stadiorum
 120. Olim dicta fuit Parthenias, Caribus e-
 am tenentibus. deinde Anthemus, post Me-
 lamphylus, eadem Samus: siue ab heroë ali-
 quo indigena, siue quod incolæ ex Ithaca &
 Cephallenia eo sunt traducti. Promontori-
 um habet Samus, quod ampelos dicitur (ui-
 tem uox hæc notat.) obuersum Drepano Ica-
 riæ. eodemque nomine totus mons dicitur,
 qui totam insulam facit montosam. Non est
 autem à uino laudabilis Samus, quanquam
 insulæ circumpositæ, & uicina continens o-
 mnis optimum uinum dent: ut Chius, Les-
 bus, Cös. quin & Ephesium & Metropoli-
 tes uina præstantia sunt. & Mesogis, Tmo-
 lus, Catacecaumene, Cnidus, Smyrna, aliaq;
 obscuriora loca uino excellunt, siue ad iucū-
 ditatem, siue ad usus medicos requiras. Sed
 uino ut non est felix Samus, ita alijs omnibus
 rebus diues. quod & hinc apparet, quia cer-
 tatim est expetita: & quod eam laudantes
 non uerentur accommodare ei prouerbiū
 uulgatum. Ferre eam etiam gallinarum lac-
 sicut alicubi dixit Menander. hæc etiam cau-
 sa fuit, cur tyranni eam possiderent, & inimi-
 ciarum cum Atheniensibus. Tyrannides
 maximè uiguerunt sub Polycrate, & fratre
 eius Sylofonte. Polycrates fortuna & poten-

Polycratis for-
 tuna
 Herodotus, Tha-
 lus.

cumq̄ reuersus eam uideret durare, in Itali-
am nauigasse, atque ibi uitæ reliquum con-
fecisse. Hæc de Polycrate. Sylofontem frater
priuatum reliquerat. Hic cum Dario Hista-
spis dono dedisset uestem, quam ipsa gestan-
te ille expetierat nondum ad regnum eue-
ctus: ab eo regnum adepto tyrannidem pro
dono recepit. Imperauit autem acerbè: quo
factum est ut uiri uibem desererent, indeque
prouerbium exciderit,

Sylosonus opera uastitas regionem ha-
bet.

Athenienses prius quidem misso Pericle
pratore, & unâ Sophocle poëta, rebellantes
Samias obsidione graui adflixerunt. post e-
tiam duo citium millia eò in coloniam mise-
runt. è quibus fuit Neocles Epicuri philoso-
phi pater, Iudi magister litterarij. & Epicu-
rum aiunt Sami educatum ac in Teo, ad pu-
bertatem accessisse Athenis, & æqualem ha-
buisse Menandrum Comicum. Samius fuit
etiam Creophylus. Hunc aiunt Homero ho-
spitium aliquando prabuisse, donoq̄ ab eo
accepisse inscriptionem poëmatis de capta
Oechalia. Callimachus contra quodam epi-
grammate indicat autorem fuisse Creophy-
lum, sed Homero ob hospitium fuisse attri-
butum.

Me Samius fecit, qui quòdam excepit Ho-
merum

Hospitio. casus Euryte ploro tuos,
Formosamque Ioliam. Homero scripta fe-
runtur

Ista: Creophylo, Iuppiter, hocce leue est:

Quidam hunc Homeri fuisse magistrum
tradunt: alij non hunc, sed Aristeam Procon-
nesium. Samio adiacet Icaria insula, à qua no-
men Icario mari. ipsa nomen habet ab Icaro
Dædali F. quem ferunt patri fuge comitem,
quo tēpore è Creta sumtis alis auolauit, cum
non teneret cursum, eò decidisse. nimis enim
ad solem elati alas cera liquefacta defluxisse.
Insulæ totius ambitus est stadiorum ccc.
portu caret, habet tamen stationes, quarum
optima. Histia appellatur: promontorium est
uersus Fauonium porrectum. Est etiam tem-
plum Dianæ nomine Tauropolium in insu-
la ea, & oppidulum Oenoë, & aliud Draco-
num, eiusdem cum promontorio nominis
cui incumbit, & habet locum appellentibus
aptum nauibus. promontorium abest à Can-
θαλούμηνων Ταυροπόλιον γὰρ τῇ νήσῳ, καὶ πολιμακίαν Οἶνον, καὶ ἄλλο Δρακόνιον, ἐμ-
νήμον τῇ ἀκρᾷ ἐφ' ἣ ἱσθμῶνται, πρόσθεν ἔχον. ἡ δὲ ἀκρὰ δέχεται τῆς Σαμίων ἀκρας τῆς Καν-
θαλείου

ἐκαστὸν δ' ἐκείθεν, δρῶντα ἐπὶ συμμῆ-
σαν τὴν τυραννίδα, πλοῦσαντα εἰς ἱπ-
πῆαν, ἐκὰς δευτερίσαι τὸν βίον. ποῦ πολυ-
κράτους μὲν ταῦτα. Συλοσὸν δ' ἐπιλέγου-
μεν ἰδιώτης ὑπὸ τοῦ ἀδελφοῦ. Δαρειῶ δ' ἱ-
στῶν ὕψιστος χειροπῆχτος ἐδύνατο, ὡς ἐπὶ
θύμῳ ἐκείνος φορῶντα ἰδὼν (οὐ γὰρ δὴ
ἐβασιλεύει τό τε) βασιλεύσαντος ἀντίλα-
βι δ' ὤρον τῇ τυραννίδι. πικρῶς δ' ἤρξατο,
ὡς τε καὶ ἐλαπταίνοντο τὴν πόλιν. ἀπὸ κείθεν
ἐκπίσθησαν οὐκ ἐπὶ τὴν παρομίαν,

ἔκπλη Συλοσῶντος οὐκ ἐπὶ τὴν παρομίαν.

Ἀδελφῶν δὲ πρὸ τούτου μὲν πᾶσι ταῦτα
στρατηγὸν Γερικλῆα, καὶ σὺν αὐτῷ Σοφο-
κλῆα τὸν ποιητὴν, πολιορκίᾳ κακῶς διέθε-
καν ἀπαδοῦντας εἰς Σαμίους. ὕστερον δ' ἐ-
κὰς ἀληθεύοντος ἐπὶ μὲν ἀνδρῶν δὲ ἐ-
αυτῶν, ὡς καὶ Νεοκλῆς ὁ ἐπὶ πικρῶν τοῦ
φιλοσόφου πατρὸς, γραμματοδιδάσκαλος,
ὡς φασί. καὶ προσέειπεν φασὶν γινώσκειν, καὶ
γὰρ Τίαν καὶ ἐφηβόδοιαι ἀδελφῶν. γρηγορεῖ
δ' αὐτῷ σωτὴρ φησὶν Μηνίδιον τὸν ἑταί-
κον. Σάμιος δ' ὡς καὶ Κριόφυλος, ὅς φασί
δεξάμενον φησὶν ποτὶ Ὀμηρον λαβὼν δ' ὤ-
ρον τὴν ὑπὸ χερσὶν τοῦ ποιήματος, ὁ ἑταί-
ος οὐκ ἐλάττω αἰῶνι. Καλλίμαχος δὲ πύ-
σαντιον ἐμφάνει δὲ ὑπὸ χερσὶν τοῦ ἑταί-
ου, ὡς ἐκείνου μὲν ποιήσαντος, λιγυροῦ δ' Ὀμή-
ρου δὴ τὴν λιγυροῦ φησὶν.

Τοῦ Σαμίου πόλιος ὡς, δὲ μὲν ποτὶ θεῖον Ὀ-
μηρον

Διφραμῶν κλαίει δ' Εὐρυτορ ὅς ἐπα-
θῆν.

Καὶ φανθῶν ἰόλεαν Ὀμήρου δὲ ἐλαττω-
τάτα. Κριόφυλος, Ζεὺς φίλος, ὅς φασί
μῆσα.

Τινὲς δὲ διδάσκαλον Ὀμήρου ὄντα φη-
σὶν. οἱ δ' οὐκ ὄντα, ἀλλ' Ἀεΐσια τὸν προκο-
νήσιον. Παράκειται δὲ τῇ Σάμῳ νῆσος ἡ ἱ-
ππῆα, ἀφ' ἧς τὸ ἱκάριον πῆλα γινώσκουσι. αὐτὸ δ'
ἐπὶ ὠνυμος ὄντα ἱκάρου πατρὸς τοῦ Δαιδά-
λου, ὅς φασί τῷ πατρὶ κοινωμένης αὐτῆς
φυγῆς, ἡνίκα ἀμφοτέρωι πῆλα γενέσθαι ἐκ
Κρήτης, πρὸς αὐτῶν γινώσκειν, μὴ ἐρατῆς αὐτῆς
τοῦ δόμου. μεταπεισθέντι γὰρ πῆλα τὴν ἱ-
ππῆαν ὑπὸ πλοῦ, πρὸς ἑρπύλαια τὰ πῆλα τα-
κύντ. τοῦ ἱπποῦ. Τετακυσίαν δ' ὅτι τὴν
πρόκειται πρὸς αὐτῶν ἡ νῆσος ἀπὸ πλοῦ, καὶ ἐ-
λκεῖται, πᾶσι ὑπόφορον, ὅς φασί καὶ ἡ-
σὶ λέγονται. ἀκρὰ δὲ ὄντα αἰατίνουσα
πῆλα τῆς φουρῆς. ἐστὶ δὲ καὶ Ἀρτέμιδιον ἱερὸν
ἐν τῇ πόλει. ἀπὸ τῆς Σαμίων ἀκρας τῆς Καν-
θαλείου

ἄρτον λαλομένης, ὁ γὰρ ἔκοντα σπείρους,
 ὅπου δὴν ἰλαχιστον διαρμα τὸ μεταξὺ. Νυ-
 τί μὲν τοι λαπαυροῦσαν Σάμιοι νίμον-
 ται τὰ πολλὰ βοσκυμῶν χεῖρ. μὲν γὰρ
 δὴ τὸν Σάμιον πορθμὸν τὸν πῦρ μυκάλῳ
 πλινθισμῷ ὡς ἔφειδον, γὰρ δὲ φῖα δὴν ἡ ἔφισί-
 αμ παραλία. μὲν γὰρ δὴ πῖχουσι αὐτῆς καὶ
 οἱ Σάμιοι. Πρῶτον δ' ἔστιν γὰρ τῇ παραλίᾳ
 τὸ Πανιώνιον, τρισὶ σπείροις ὑπερέκεινται
 τῇ θαλάσῃ, ὅπου τὰ Πανιώνια κοινὰ πα-
 νήγυρσι τῶν ἰώνων συντελεῖται τῷ Ἐλε-
 κωνίᾳ προσδίδει καὶ θυσίᾳ. ἰσθμῶνται δὲ
 Γελωνῆς. ἔστιται ποταμὸς αὐτῶν γὰρ τοῖς Πελο-
 πονησιακοῖς. ἔστι Νεάπολις, ὁ πρότερον
 μὲν ἦν Ἐφισίον, νῦν δὲ Σάμιον, ὁ δὲ λαλῶν
 μὲν πῦρ τὸ Μαραθῆσι τὸ ἰγνυτὸν πῦρ
 τὸ ἐπὶ τὸν. ἔστι Νύμφα πολίχνιον, ἰε-
 ρὸν ἔχον Ἀρτίμιδος Μουνηχίας, ἰσθμῶν
 Ἀγαμέμνονος, οἰκονόμενον ὑπὸ μέγας τῶν
 ἰκάνων λαῶν. πυγαλίας γὰρ πινὰς καὶ γε-
 νίδας, καὶ ἑλκιδῶσαι. κάμνοντες δ' ὑπὸ τῷ
 πᾶθος ἰατρικῶν, καὶ τυχερὸν οἰκίον τῷ
 δὲ τὸ ὄνομα τὸν τόπον. ἔστι λιμὴν πᾶ-
 νορμος καλούμενη, ἔχον ἰσθμὸν τῷ Ἐφισί-
 ας Ἀρτίμιδος. ἐστὶ ἡ πόλις. ἔν δὲ τῇ αὐτῇ
 παραλίᾳ μικρὸν ὑπερὶ τῇ θαλάσῃ ἐστὶ καὶ
 ἡ Ὀρτυγία, ὁ δὲ περὶ αὐτῆς ἄλλοις παντοῦ α-
 πὸς ὕλης, ὑπερέκεινται δὲ τῇ πλάτῃ. δια-
 ρῆ δὲ ὁ Κίγχιος ποταμός, οὗ φασὶν ἡντα-
 σθαι τὴν Λητὴν μετὰ τὰς ὠδίνας. γὰρ ταῦτα
 γὰρ μυθολογοῦσι τὴν Λητὴν καὶ τὴν προφῶν
 τὴν Ὀρτυγίαν, καὶ τὸ ἄδυνον γὰρ ἡ Λητὴ
 καὶ τὴν πλησίον ἰλαίαν, ἡ πρῶτον ἐπανα-
 παύσασθαι φασὶν τὴν θεὸν ἀπολυθεῖσαν τῷ
 ὠδίνῳ. ὑπερέκεινται δὲ τῷ ἄλλῳ ὅρμος δὲ
 Σολμοσός, ὅπου πάντες φασὶν αὐτὸν Κουρή-
 τας, τῷ φῶφ τὴν Ἥραν τῶν ὀπλων ἐκπλῆ-
 ξαι, ζυλοτύπως ἐφειροδύονσαν, καὶ λαδῆν
 συμπαράσαντας τὴν Λητὴν τῇ Λητῇ. ὅν-
 των δ' ὅν τῷ τόπῳ πλεονάζοντων, τῶν ἡ
 ἀρχαίων, τῶν δ' ὕδατον γημομένων, γὰρ μὲν
 τοῖς ἀρχαίοις ἀρχαῖα ἐστὶ φάνα, γὰρ δὲ τοῖς ὕ-
 δατον σχολία ἔργα ἡ Λητὴ σκηπτοῦ ἐ-
 χουσα, ἡ δὲ Ὀρτυγία παρῆσεν, ἐκατέρω
 τῇ καὶ παιδὸν ἔχουσα. Πανήγυρσι δ' ὅν-
 ταῦτα συντελεῖται κατ' ἔτος. ἔστι δὲ π-
 νι οἱ νῆοι φιλοκαλῶσι, μάλιστα ποταμὸς γὰρ
 ταῦτα δυνάμει λαμπρυνόμενοι. τό τε δὲ
 καὶ τῶν Κουρήτων ἀρχαίων συνάγει συμ-
 πῆσια, καὶ πινὰς μυσικὰς θυσίας ὑπὸ τῇ.
 Τὴν δὲ πόλιν ἠκούει ἡ Κῆρς τε καὶ Λέ-
 λεγος. ἐκβαλὼν δ' ὁ Ἄνδροκλος αὐτὸν πλε-
 ες, ἐκίον γὰρ τὴν συνελθόντων ποταμὸν τὸν Ἀλφειὸν ἐπὶ τῇ πύλῃ, πᾶσι λαβὼν ἐπὶ ποταμὸν τὸν Κόρ-
 σίον

thario Samipromontorio, stadijs xxx, quod
 est angustissimum inter eas insulas fretum.
 Nunc quidem Samas penuria civium labo-
 rantes pecoris pascendi maximè causa inco-
 lunt. Cum à Samio fretum quod est ad Myce-
 len navigatur Ephesum, ad dextram est E-
 phesiorum ora partem eius habent etiam Sa-
 mij. Primum in ora maritima illa est Panion-
 ium, tribus stadijs supra mare situm, ubi lo-
 nes solennem conventum agitant, & Helico-
 nio Neptuno sacrificant. sacrificio praesunt
 Prienses. de hoc in rebus Peloponnesiacis
 dictum est. Sequitur Neapolis, quondam
 Ephesiorum, nunc Samiorum qui Marathe-
 sium pro ea in permutatione dederunt remo-
 tioris cum viciniore. Post Pygela oppidu-
 lum, inque eo templum Munychiae Dianae,
 conditum ab Agamemnone, & à parte eo-
 rum qui ipsi suberant habitatum. nam quos-
 dam natium dolore correptos, inde Pygalias
 uocatos fuisse aiunt, qui morbo defatigati ibi
 manserint, locoq; à se id nomen fecerint.
 Post portus Panormus cum templo Ephe-
 siae Dianae deinde ipsa urbs Ephesus. In ea-
 dem ora paululum supra mare Ortygia est,
 lucus elegans omnis generis arboribus, plu-
 rima tamen cupressis. Per eum Cenchrius
 labitur fluvijs, quo se abluisse à partu Lato-
 nam perhibent. Istitis enim in locis partum La-
 tonae ponit fabulae, & Ortygiam nutricem,
 & adytum in quo enixa fuerit, & proximam
 oleam, in qua primum soluta doloribus dea
 acquieverit. Supra lucum mons est situs Sol-
 missus: in quo stantes aiunt Curetas armorum
 sonitu lunonem rivalitatis causa insidi-
 antem absterruerint, & ut occultè pareret
 Latonae adiumento fuerint. Cum autem
 plura sint ibi templa, antiqua alia, alia recen-
 tia: in antiquis uetusta sunt simulacra, in no-
 vis opera prava: luno sceptrum tenens, & ad-
 stans Ortygia, & utraque manu infantem ge-
 stans. Quotannis ibi solennis celebratur fe-
 stiuitas: & consuetudine quadam adolescen-
 tes in splendide adornandis istis conuiuijs o-
 peram collocant. Sed & curetum collegium
 tunc conuiuia agit, & mystica quadam sa-
 crificia peragit. Urbem initio habuerunt Ca-
 res & Leleges. quorum plerisque cum eie-
 cisset Androclus, cum ij quos secum addu-
 xerat domicilia posuit circa Athenaeum &
 Hypelaum, occupatis etiam locis ad Corre-
 sum

supra lib. III.

Latona partus.

Ephesia.

[illegible]

Iopes, & anus Euryclea. Sacerdotes habuit
 templum illud eunuchos, qui Megalobyzii
 vocabantur, aliunde alios istam ambientes
 dignitatem, & si mererentur ea ornatos. hi in
 magno erant honore, & collegas eis esse o-
 portebat uirgines. Hodie istorum instituto-
 rum alia seruantur, alia negliguntur. Asy-
 tius templum habuit & olim & nunc. Sed i-
 stius libertatis fines ut sæpius mutarentur u-
 si uenit. Alexander asylo stadium largitus
 est: Mithridates quantum sagitta ab angulo
 tecti emissa cōtingeret, quod stadio fuit pau-
 lo longius spacium. Antonius id duplicauit,
 partemq; urbis asylo adiecit. Vifum fuit hoc
 damnosum, & maleficis urbem in potesta-
 tem hoc pacto dedi, itaque abrogauit Augu-
 stus Cæsar. Vrbs & naualia habet, & por-
 tum. sed eius os breue fecerunt architecti,
 unà cum rege iubente decepti. Is fuit Atta-
 lus Philadelphus. Opīnatus enim cūm puta-
 ret profundum aditum nauibus onerarijs so-
 re in ipsum portum, qui uadosus aliàs erat
 ob aggestam à Caystro limum, si adijceretur
 agger ori portus omnino lato fieri iussit ag-
 gerem. Sed contrarium euenit. Intus enim
 coarctatus limus, fecit ut uniuersus portus
 uadosior ad ipsum usque os fieret. cūm antè
 ætus maris reciprocans limum satis aufer-
 ret ac foràs euelleret. Talis ergo portus est.
 Vrbs ipsa ob opportunitatem locorum ad al-
 lias res, quotidie augetur, estq; emporium
 Asiæ eorum quæ sunt intra Taurum maxi-
 mum. Viri in ea memorabiles nati sunt, anti-
 quis temporibus Heraclotus qui Scotenus,
 id est tenebricosus fuit ob obscuritatem ser-
 monis cognominatus. & Metrodorus, de
 quo sic Heraclotus: Digni sunt Ephesij qui
 ad puerum usq; omnes strangulentur, quod
 Hermodorum uirum inter ipsos frugi eiece-
 runt, addito, Nemo nostrum frugi esto, aut
 alibi id esto & inter alios. Is Hermodorus ui-
 detur quasdā leges Romanis scripsisse. Hip-
 ponax etiam poëta Ephesius fuit: & Partha-
 sius atque Apelles pictores. De recentiori-
 bus Alexander fuit orator, cognomento Ly-
 chnus. is & remp. gessit, & historiam conscri-
 psit. ac uersus reliquit de rerū cœlestium, ac
 orbis terrestris partium descriptione, editis
 de singulis earum poëmatibus. Secundum
 Caystri ostia lacus est à mari effusus, nomine
 à Luna deducto Selenusia: aliaque deinceps
 ἐκαστὴν ἐκδοὺς ποταμῶν. κατὰ δὲ τὴν ἐκβολὴν
 χερσαί. καλεῖται δὲ Σιλλωνοσία. καὶ ἐφ' ἧς ἀνα-
 στήσκει

in hanc influens. amplius ea habent redditus: easque deæ consecratas cum suas fecissent reges, Romani restituerunt. publicani autem ui rursus ad se uectigalia rapuerunt. Artemidorus uerò missus (. ut ipse narrat.) legatus, cum lacus deæ recuperauit, tum Heraclotidem descendentem Romæ dicta causa euitit Ephesiorum esse. pro quibus meritis ei ciuitas auream in templo posuit statuam. in cauiissima lacus parte sanum est regis, dedicatum (. ut aiunt.) ab Agamemnone. Sequitur Galleus mons, & Colophon urbs Ionia, antequam hanc Clarij Apollinis lucus, in quo antiquitus oraculum fuit. Memoriam proditum est Calchantem cum Amphilocho Amphiarai F. à Troia pedestri itinere eò uenisse. cumque apud Clarum in se meliorem uatem incidisset Mopsu Mantius F, quæ Tiresia fuit filia, præ mœrore uita excessisse. Hesiodus fabulam sic refert. Mopso Calchantem hanc proposuisse.

Colophon.

Dic mihi (. nam nostram tenet admiratio mentem.)

Quot numero grossos parua hæc habeat caprificus.

respondisse autem Mopsum.

Mille tibi decies numerus, mensura medimnus:

Vnus adhuc superat, quem non comprehendere possis.

Dixit. Calchantem subito mors occupata tra.

Pherecydes ait à Calchante porcã gravidam fuisse propositam, & de fetus numero quæstionem. Mopsum respondisse, Tres catulos, & de his unam femellam. idque re comprobante, egritudine animi extinctum fuisse Calchantem. Alij Calchantem de sue, de caprifico Mopsum quæsiuisse: & hunc uerum respondisse, illum non, ideoque mœrore exanimatum periisse. quod oraculo fuerit prædictum. Oraculum id Sophocles in Repetitione Helenæ commemorat: in fati Calchati fuisse ut moreretur ubi in se meliorem uatem incidisset. idem hanc concertationem & mortem Calchantis in Ciliciam transfert. Atque prisca quidem talia sunt. Quondam & nauticas copias memorabiles habuerunt, & equitatum quo ita alijs præstabant: ut ubi cunctum bellum aliquod ambiguum esset, Colophonio equitatu superueniente id dirimeretur.

ποτὶ γὰρ οὖν δύσκατὰ λύντοισι πολλοῖσι τὸ ἱππικὸν τῶν Κολοφονίων ὑπὸ καρχήσει, λύνει δὲ τὸ πόλεμον. ἀφ'.

οὐδὲν αὐτῇ μεγάλας ἔχουσαι πλοῦτος ἔσσι βασιλεὺς μὲν ἰσθὰς οὐκ ἔσσι, ἀφ' αὐτοῦ τῆς θύρας. Ρωμαῖοι δ' ἀπὸ τοῦ πλοῦτος. πάλιν δ' οὐδὲ δημοσιῶναι βιασάμενοι ὡς ἰαυδοῦ τὰ τιλὰ. προσβούλας δὲ ὁ Ἀρτιμίδωρος ὅς φασι τὰς τιλὰς ἀπὸ λαβῆς τῇ θύρᾳ καὶ τῶν Ἡρακλιδῶν ἀποπαύειν ὅς φασι καὶ τοὺς ἄλλους. αὐτὴ δὲ τοῦ τῶν ἐκείνων χροσίου ἀνὴρ ἐστὶν ἡ πόλις γὰρ ἔστι ἰσθὰς. Τῆς δὲ λίμνης γὰρ ἔστι πολλοτάτη βασιλεία δὴν ἰσθὰς. φασὶ δ' Ἀγαμέμνονι ἰσθῶνα. Εἴτα τὸ Γαλασιον ὅς φασι, καὶ ἡ Κολοφών πόλις ἰωνικῆ, καὶ τὸ πρὸ αὐτῆς ἄλλο τὸ Κλασιον Ἀπόλλωνος, γὰρ καὶ μαντιῶν ἡ πόλις παλαιόν. λίγα τοὺς δὲ κάλχανος ὁ καὶ τις κατ' Ἀμφιλόχου τὸ Ἀμφιαράου κατὰ τὴν ἐκ Τροίας ἐπαύσεον περὶ δ' ὅτι οὐκ ἔστι. ποιεῖται γὰρ δ' ἰσθῶν ἐρείθονι μάντι κατὰ τὴν Κλασιον μόνον ἔστι μαντιῶν τὴν Ταρσιῶν θυγατρὸς, ἥτις λυπὴ ἀποθανῶν. Πισίους μὲν οὖν οὕτω πως διασκηδάζει τὸν μῦθον. πρὸ τῆς γὰρ τῆς τοῦ πρὸ μόνον τὸν Κάλχαντα.

Θάυμα μ' ἔχει κατὰ θυμὸν ἱερὸς ὅς ἐστι λίνδους,

οὐτ' ἔχει μικρὸς πόρ' ἰών; ἔπειτα αὐτὸν ἐλπίον.

τὸν δ' ἀπὸ Κλασιῶν.

Μύριοι ἐστὶν ἀειδμόν, ἄταρ

Μίτρον γὰρ μίδμιν.

Εἰς δὲ πόλιν αὖτε, τὸν ἐπὶ λίνδῳ οὐκ ἔστι δυνάμει.

ὣς φέρεται. καὶ τῶν ἀειδμῶν ἐπὶ τῶν μὲν ἄλλων δ' ἐστὶν.

Καὶ πότι δ' ἡ Κάλχανος ὑπὸ τῶν δυνάμεων καλῶν.

Θεοκλῆς δὲ φησὶν ὡς πρὸς τὸν Κάλχαντα, καὶ ἱερῶναι πόλιν ἔχει χεῖρας. τὸν δὲ εἰπὼν, ὅτι τρεῖς, ὡς γὰρ θάλλω. ἀλλ' ὁδοῦσαν τὸν δ' ἀποθανῶν τὸν λυπῆς. οἱ δὲ τὸν μὲν Κάλχαντα πρὸς τὴν πόλιν αὐτοῦ φασὶ τὸν δὲ ἐρείθον. καὶ τὸν γὰρ εἰπὼν τ' ἀλλοτρίως, τὸν δὲ μὲν ἀποθανῶν δὲ ὑπὸ λυπῆς καὶ κατὰ τὸν λόγον. λίγα δ' αὐτὸ Σοφοκλῆς γὰρ ἐλπίς ἀπατήσιν, ὡς ἰμακρῶν εἰς ἀποθανῶν, ὅταν ἐρείθονι ἰαυτὸν μάντι πρὸς τὴν πόλιν. οὐτ' ἔστι καὶ ἐκ Κλασιῶν μεταφράσει τὴν πόλιν, καὶ τὸν δυνάμει τὸν Κάλχαντα. τὰ γὰρ παλαιὰ τοιαῦτα. Ἐκτίσκειν δὲ ποτὶ καὶ ναυτικὴν ἀξιόλογον δυνάμει Κολοφώνιοι καὶ ἱππικὴν, γὰρ ἡ πόλις τὸν δυνάμει τῶν ἄλλων, ὡς δ' ὅπου

μοι. ἀφ' οὗ καὶ τῶν παροιμιῶν ἐκδοθῶαι
 τὴν λέγουσαν, τοὺς Κολοφῶνας ἐπέθεκον, ὅ-
 ταν τέλει· ὠδιτεθεῖς βίβαιον τῷ πράγματι.
 Ἀνέστη δ' ἐξημέρησεν τοὺς Κολοφῶνας τοῦ μη-
 μουδουμένω, μίμνησκος αὐλητῆς ἁμα καὶ
 ποιητῆς ἐλεγχοῦ καὶ ἔφορου, ὁ φησι-
 κός, ὁ αὖ σίμου ποιητῆς ὅτι ποιημάτων.
 λέγει δὲ Γινδάρου, καὶ Πολύμναστον πῶτα
 τῶν ποδῶν ἑμουσικῶν ἐλογίμων· φθέγγει
 ἢ πᾶν κρινον ἔγνωκας πολυμνοῦτον Κολο-
 φωνίου αὐτοῦ. καὶ ὁ μικρὸν δὲ πρὸς γῆ-
 τοῦ δὲ φασιν. Εὐδουπλοῖα ἢ οὐκ ἐβδόμη-
 κόντα σάδιον εἰσὶν ὅτι ἐφίβου, ἐγκολπίζοντι
 δὲ ἑκατόν καὶ ἑκκοσι. Μετὰ δὲ Κολοφῶνα
 ὅτι Κορεχίον, καὶ νησίον ἱερὸν Ἀρτίμα-
 δος, ὅς ὁ δὲ ἀντιχρημῶνας τίκτηται πᾶς ἐλα-
 φους πεπεδύκασιν. Εἴτα Λιβίδος δὲ
 χροῖα Κολοφῶνα ἑκατόν καὶ ἑκκοσι σάδι-
 ον. γὰρ ταῦτα τῶν ποδῶν τὸν Διόνυον τεχνι-
 τῶν, ἢ σωῶντος· ὁ ἑκατοικία τῶν γὰρ ἰωνία
 κίχρη Ἑλληνιστῶν, γὰρ ἡ πανήγυρις τε καὶ
 ἀγῶνός ἐκατ' ἔτη σωτηριάζεται ἑξ' Διο-
 νῶος. Ἐν τῷ δὲ ἄνω πρὸς τὸν πᾶσι φέ-
 ρει πόλιν τῶν ἰωνῶν ἐμπιεύσης δὲ πᾶσι.
 ως, ὅς ἐφισιν ἐκατίφυγον. Ἀπώλου δ' εἰς
 μινόννητον αὐτὸν ἐκαστὸν αὐτὸς μεταξὺ τῶν
 καὶ Λιβίδου, πρὸς βόρην τῶν Τάσι, δέονται
 ῥωμαίων μὴ ποδῶν δ' αὖ ἀπταχιζομένη
 σωῖσι τὴν μινόννητον. οἱ δὲ μετέστησαν εἰς
 Λιβίδου, δεκαμῶν τῶν Λιβίδου ἀσμενῶν
 ὅτι τὴν ἐκατίχουσαν αὐτὸν ὀλιγανδρίαν.
 Καὶ τῶς δὲ Λιβίδου διὰ ἑκατόν ἑκκοσι
 πᾶσι. Μεταξὺ δὲ τῶν Ἀσπίς οἱ δ' Ἀρκον-
 νῆτος λαοικίων. καὶ ἡ μινόννητος δὲ ἐφ' ὅ-
 τος χερρόνησσος ἑκατοικῆται. Καὶ ἡ
 τῶς δὲ ἀπὸ χερρόνησσος ἴδονται, λιμένα ἑ-
 χροῖα. γὰρ ὅτι δὲ ἡ ἀνακρίων ὁ μίλοποιός,
 ἐφ' οὗ τῶν Τάσι πᾶσι ἐκλιπόντας, εἰς Ἀ-
 δριακὰ ἐπέκτισαν Θρακίαν πόλιν, οὐ φέρον-
 τας τὴν τῶν Περσῶν ὕβριν. ἀφ' ὅ καὶ τῶν
 ἔρηται Ἀδριακὰ καλὴ τῶν ἀποικία. πᾶ-
 λι δ' ἐπανήλθον πῆς αὐτῶν χρόνῳ ὕστε-
 ρον. ἔρηται δὲ καὶ ποδῶν Ἀπὸ Λικωνος ὅτι
 τῶς ἡ κακῆτος. γέγονε δὲ καὶ συγγρα-
 φὴς ἐκαταῖος ἐκ τῆς αὐτῆς πόλεως. ἐστὶ καὶ
 ἄλλος λιμὴν ὁ πρόσβορος, ἀπὸ τριακόντα
 σάδιων τῆς πόλεως, χερραλίδας. ἔπειτα Καλ-
 κιδῆς, ὅτι χερρόνησσος ἰδιός τῆς τῶν καὶ
 καὶ ἐρυθραίων. γῆτος ἢ οὐκ τῶν ἰδιοῦ οἰ-
 κῶσιν οὐτοί. ἐπ' αὐτῶν δὲ τῶν ἰδιοῦ τῶν
 καὶ Κλαζομένων. τὸ ἢ γὰρ ἑπὶ τῶν ἰδιοῦ
 πλῆθος ἔχονσι τῶν, αὐτὸν Καλκιδῆς· τὸ ἢ
 πρόσβορον Κλαζομένοι, καθὸ σωθήσεται

retur. unde etiam ortum ferunt adagium,
Colophonem imposuit: quando res stabili
fine aliqua absolvitur. Colophonij uiri, quo-
rum memoria uiuit, fuerunt Mimnermus ti-
bicen iuxta & elegiae scriptor: Xenophanes
physicus, qui fillos mordax poema scripsit.
Pindarus etiam Polymnastum quendam re-
fert musica arte clarum.

Commune dictum Polymnasti audiunsti ui-
ri Colophonij.

Quidam Homerum quoque natum Colophone autumant. Ab Epheso Colophonem rectà nauiganti iter est LXX stadiorum: sinus intranti cxx. Post Colophonem mons Coracius sequitur, & parua insula Dianæ sacra: in quam transnatare cornas ut pariant ibi aiunt. Deinde Lebedus, à Colophone distans stadia cxx. Ibi scenicorum artificum conuentus & domiciliū est qui in Ionia sunt ad Hellespontum usque. ibique solennis conuentus, & annua certamina in honorē Bacchi agitantur. Teos proxima deinceps Ioniæ urbs antè eorum fuerat sedes. Sed cum incidisset seditio, Ephesum confugerunt. cumq; Attalus eos in Myonesum traduxisset, quæ est inter Teon & Lebedum: missis legatis Teij à Romanis petiuerunt, ne contra se ijs parerentur muniri Myonesum. ita illi Lebedum commigrauerunt, Lebedijs ob hominum penuriam qua tum premebantur eos perlibenter recipientibus. Teos à Lebedo distat stadia cxx. In medio est insula Aspis, alijs & Arconnesus dicta * tum Myonesus in excelsio loco peninsulam referente habitatur. Teos quoque sita est in peninsula, & portum habet, patria Anacreontis lyrici poetæ. cuius ætate Teij urbe relicta Abderam migrauerunt Thraciæ urbem, non tolerantes Persarum contumelias. unde & hoc dictum manauit.

Abdera pulcra Teiorum colonia.

Inferioribus tamē temporibus quidam in patriam redierunt. De Apellicone Teio dictum est supra. Teius fuit etiam Hecateus historiae scriptor. Est & alius portus septentrioni obuersus, Cherræida. deinde Chalcidenses peninsulae isthmus Teiorum & Erythræorum. Hi intra isthmum habitant. in ipso autem isthmo Teij & Clazomenij. nam austrinum latus isthmi & Chalcidenses occupauerunt Teij, septentrionale Clazomenij, quâ Clazomena. Erythraos attingunt. Locus est nonnihil præ Erythra.

Xx

ॐ पूज्य

ceps sub initium istmi, intus Erythraeum agrum, extra Clazomenium habens. Supra Clazomenios Chalcidenses iacet lucus Alexandro Philippi F. consecratus: & certamen communitalionum indicitur, ibique peragitur, quæ Alexandria nominantur. Transitus isthmi ab Alexandreo & Chalcidensibus, usque ad præcipitium illud, sunt stadia: circumnavigatio eius eoque amplius. In media ferè hac sunt Erythræ, urbs Ionica, portum habens, & quatuor insulas ante eum, quæ Hippi (ad est equi) uocantur. Antequam Erythras ueniat, primum Eræ sunt Teium oppidulum, deinde Corycus mōs sublimis, & sub eo portus Casystes, aliusque Erythræ, ac deinceps complures. Alij totum Corycistis aiunt infessum fuisse à prædonibus, qui

Corycæi

Corycæi dicerentur, ac nouum nauigantibus insidiandi modum inuenissent. nam in portibus eos dispersos appellētibz eō mercatoribus se applicuisse, & auscultasse clanculum quid n̄ ueherent ac quò nauigarent: deinde in unum coiuisse, ac nauigantes adortos, prædā abstulisse. Hinc receptum, aut curiosus quisque & qui sibi studio duceret secretum clamque dicta inaudire, Corycæus appellaretur: & in prouerbio dicamus,

Nimirum & hocce Corycæus inaudit:

cū quis arcanum se aliquid agere aut dicere opinās non fallit eos, qui ad se nihil pertinentia explorare student. Corycum Halonnæus sequitur, parua insula. deinde Argennum est promontorium Erythræ, accedens maximè ad Chiorum Posidium. & fretum cum eo conficiēs lx circiter stadiorum. Inter Erythras & præcipite quem dixi locū, Mimas est mons excelsus, feris abundans & arboribus. inde pagus Cybellia, & promontorium Melæna. (nigrum.) ubi molares lapides exscinduntur. Erythris nata fuit præcis temporibus Sibylla, mulier fatidica & diutino furore incitata. Alexandri etiam tempore alia fuit ibidem orta, & itidem uates. nostro tempore Heraclides Herophileus medicus, scholæ socius Apollonio qui Mys (id

Chius.

est Mius.) cognominabatur. Chij ambitus, si quis litus legat, stadiorū est 10000. urbem habet bono portu instructam, & stationem nauium xxc capacem. Si ab urbe insulam circumuehere, eam ad dextram habens, primò est Posidium: deinde Phanae portus pro-

fundus,

σὺν ἔχοντι ἀπὸ τῆς πόλεως, πρῶτον μὲν αὖτὶς τὸ ποσειδίου, ἔπειτα θάνατι λιμὴν βαδὺς καὶ ἄ-

ἀρχὴ τοῦ ἰσθμοῦ, γὰρ τὸς μὲν ἀπολαμβάνων τῆς ἐρυθραίας, ἐκ τὸς δὲ τῆς τῶν κλαζομενίων. ὑποβάλλεται δὲ τῶν κλαζομενίων χαλκιδέων ἄλσος. καθισθρομένον Ἀλεξανδρῶν τῶν φιλιππου καὶ ἀγῶν ἀπὸ τοῦ κοινῶν τῶν ἰωνικῶν Ἀλεξανδρῶν καὶ χαλκιδέων, σωτηρίου μὲν γὰρ τῶν. ἡ δὲ ὑποβάσις τοῦ ἰσθμοῦ, τὸ ἀπὸ Ἀλεξανδρῶν καὶ τῶν χαλκιδέων μέχρι τοῦ ὑποκρήνου περὶ τὸντα εἰσι σάδοι. δὲ δὲ πόρι πλους πλεῖστος ἔχει. Κατὰ μέτρον δὲ πεντὰς τὸν πόρι πλου καὶ ἐρυθραίας, πόλις ἰωνικὴ, λιμὴν ἔχουσα καὶ ποσσίδας πωκαμύνας τίθηται ἰππους καὶ αμύνας. Πρῶτον δὲ ἰλδῶν ὑπὲρ τῆς ἐρυθραίας, πρῶτον μὲν ἔσται πολυχνιον δὲ τῶν, ἔπειτα κόρυκα. ὅρα ὑψιλον, καὶ λιμὴν ὑπὲρ αὐτῶν κασύντας, καὶ ἄλλοι ἐρυθραίας λιμὴν καλοῦνται, καὶ ἐφεξῆς πλεῖστος. ἔπειτα φασὶ δὲ τὸν παρά πλου τοῦ κορυνίου πᾶσι ταλαιπώρια ὑπάρχει τῶν κορυκαίων καλομένων, ἐνραμνίων τρόπον καὶ τὸν τῆς ὑπὲρ βουλῆς τῶν πολεμίων. κατὰ τὰς αμύνας γὰρ γὰρ τοῖς λιμῶσι, τοῖς καθορμιζομένοις ἐμποροῖς πωσφοιτῶν, καὶ ὠτανοῦς ἐν τῇ φειροῖν, καὶ ποῦ πλεῖστον, ἔπειτα οὐκ ἔχοντες ἀναχθεῖσι τοῖς ἀνδρῶσι ὑπὲρ τῆς καὶ θαλάσσης. ἀφ' οὗ δὲ πᾶσι τὸν πολυπράγμονα, καὶ κατακόνειν ὑπὲρ τοῦ τῶν λαδρῶν καὶ γὰρ ἀπὸ τῆς ὁραλῆς γαλῶν, κορυκαίων καλοῦνται καὶ γὰρ παροιμία φασὶ, τῶν δὲ ἄρα κορυκαίων ἡγεμονία, ὅταν δὲ καὶ τις πρᾶξῃ δὲ ἀπὸ τῆς τῶν ἡλαδῶν, μὴ λαοδαίη δὲ ὁρατὸς κατὰ τὸν πῶντας καὶ φιλοπυσοῦντας τὰ μὴ πωσφοντα. Μετὰ δὲ κόρυκα Ἀλόννηος ὁκοισμῶντα τὸ ἄρῃον, ἄκρα τῆς ἐρυθραίας, πλεσιάζουσα καλίστα τῶν χίων ποσειδίου ποιοῦντι πορθμὸν ὅρα ἔχοντα σάδιον. Μετὰ γὰρ δὲ τῶν ἐρυθρῶν τὸ ὑποκρήνου, Μίμας δὲ τὸν ὅρα ὑψιλον, σῶμαρον, πολὺ δὲ γὰρ ὅρα. ἔπειτα λιμὴν Κυβελία. καὶ ἄκρα Μελαινα καλομένη, μύλων ἔχουσα λατόμων. ἔκ δὲ ἐρυθρῶν Σιβυλλᾶ ὅρα γῆδους, καὶ μαυτικῆ γῆς τῶν ἀρχαίων τις. κατ' Ἀλεξανδρῶν δὲ ἄλλοι τὸν αὐτὸν τρόπον μαυτικὴν καλομένην Ἀδωνίαις ἐκ τῆς αὐτῆς πόλεως. καὶ κατ' ἡμῶς Ἡρακλείδης Ἡρόφιλος ἱατροῦς, συγγραφεὺς Ἀπολλωνίου τοῦ μύου. ἡ δὲ χίος τὸν μὲν πόρι πλου δὲ σάδιον γὰρ ἡκοισίαν παρά γὰρ φορομύων. πόλις δὲ ἔχει δὲ λιμὴν τὸν αὐτὸν πορθμὸν ὅρα καὶ τῶν. γὰρ δὲ τῶν πόρι πλου αὐτῶν τῶν τῶν.

αὐτῶν δὲ.

κῆρ, λοιδορήσαντα αὐτὸν βασιλίας διασίχον·
 Ρομφύριοι μάλωπτον ἀποβρίνιματ' ἀγέ-
 λης

Δυσιμαχόν, Λυδῶν ἀρχιτε καὶ Φρυ-
 γίας.

Καὶ λόγιον δ' ἐκπυσσιν αὐτῷ λέγετα,
 φυλάττειν τὸν Θώρακα. Δοκῶσι δ' αὖ
 μάγνητον Διελφὸν ἀπέγονοι τῶν ἐποικι-
 σάντων τὰ Διδύμω ὅθεν γ' ἐκτ' ἑλθόντες, πρὶ ὧν
 φησιν Ἡσίοδος·

Νοῖα Διδύμους ἰσθμὸν ναίουσα Λολωνοῦς,
 Δωπὴν γ' ἐπιδίω πολυβότρυον· αὐτ' ἡμῶν
 ποιε,

Μίψατο Βοιβιάδ' ὁ Λίμνης πόδα παρδύ-
 νον ἀδ' ἡμῶν.

Ἐνταῦθα δ' ἴδω καὶ τὸ ἐπὶ Δινδυμῆος ἱε-
 ρὸν μητρὸς θεῶν. ἰδρᾶσθαι δ' αὐτῷ τὴν Θι-
 μιόκλειον θυγατέρα, οἱ δ' ἐκ γαστρός παρα-
 δίδασιν. καὶ δ' οὐκ ἔστι τὸ ἱερὸν, ὅσα τὸ τὴν
 πόλιν εἰς ἄλλον μετακίδαι τόπον. γ' ἢ τῇ
 καὶ πόλιν τὸ ἐπὶ Λοκωφρυλῆος ἱερὸν ὅστις
 Ἀρτέμιδος, ὃ θεὸς μὲν μεγίστη τῶν θεῶν καὶ
 θεὸς πόλιν τῶν ἀναθημάτων, λέπεται· ἢ
 γ' ἑφίστω· τῇ δ' Ὀρυσμῆα καὶ τῇ Τίχρῃ τῇ
 πόλιν τὴν κατασκευὴν τῶν οὐκὸς πολὺν δια-
 φρεσιν. καὶ θεὸς μεγίστη ἐκ φρεσιν πάντας
 αὐτὸν γ' Ἀσία πᾶσι δυνούσῃ, τῇ γ' ἑφίστω, καὶ
 τῇ γ' Διδύμοις. Καὶ τὸ παλαιὸν δ' ἐσσιβη-
 τοῖς μάγνησι καὶ Τερπῶν ἀφ' ἑλὼν ἀνα-
 ραδῶσαι, Κιμμερίου ἔθνος δυνήσαν-
 τ' ὡς πολὺν χρόνον. θεὸς δ' ἑφίστω ἔτα μιλα-
 σίους καταχρῆν τὸν τόπον. Καλλίν' ὁ μὲν
 οὖν ὡς δυνήσαντων ἐπὶ τῶν μάγνητων
 μέμνηται, καὶ καταρθεύωντων γ' ὅτε πῶς
 ἑφίστιους πολέμῳ. Ἀρχίλοχ' ὁ δ' ἡδ' ἐφεί-
 νεται γνωρίζων τὴν γῆσιν ἐν αὐτοῖς συμ-
 φορᾶν λαλαῖαν θάλασσαν οὐ τὰ μάγνητων λα-
 λαῖαν· οὐ καὶ τὸ πᾶν τὸν Καλλίνου τελε-
 μαίρειν παρτίειν. Ἄλλος δ' ἐπὶ τῶν ἐφείδων
 τῶν Κιμμερίων μέμνηται προσβυτόρας ὃ
 Καλλίν' ἐπαύφει·

Νῦν δ' ὕδ' Κιμμερίων στρατὸς ὄρχιται ἄμ-
 βειμοῖσιν.

Ἐν τῇ τὴν Σαρδίων ἄλυσιν δὴλοι. Ἀν-
 δρῶν δ' ἐγγύοντο γνώριμοι μάγνητον, ἡ-
 γησίας τὴν ὁρᾶν, ὅς πρὸς μάστιγας ἢ Ἀσι-
 ανοῦ λογομῆδον εὐλον, παραφθέρει τὸ
 καθ' ἑκαστὸν ἐπὶ τὸ Ἀθηναῖον. καὶ Σίμων ὁ με-
 λοποιός, καὶ αὐτὸς παραφθέρει τὴν τῶν
 πῶς τῶν μελοποιῶν ἀγαλῶν, καὶ τὴν Σι-
 μωνίαν ἀγαλῶν. καθάπερ ἐπὶ μάλ-
 λον Λυσιστράτη καὶ Μαχάρβι· καὶ Κλειόμα-
 χ' ὃ πύκτως, ὃ εἰς ἐρωτὰ ἐμπιστὴν λυγρὸν πνὸς, καὶ παλαιοῖς ἐπὶ λυγρὸν προφο-
 ρῶν,

cum, quod hoc carmine Pergamenos reges
 incessisset.

Purpureæ uibices, scobs limataq; gazæ
 Lyfimachi, Lydos & Phrygiam regitis.

& ferunt oraculum excidisse, quo iubeba-
 tur sibi à thorace cauere. Magnetos uiden-
 tur posteritas esse Delphorū qui Didymos
 montes in Thessalia habitauerūt, de quibus
 Hesiodus.

Aut qualis sacros Didymos colit inclyta col-
 les

Dotlum apud campumque, feracem Amy-
 rumq; Lyxi

Virgo intacta, pedes Bœbeide quæ lauit un-
 da.

Hic fuic etiam Dindymenes templū ma-
 tris deūm. eius antistitam fuisse quidam uxo-
 rem, alij filiam Themistoclistradunt. Nunc
 templum non exstat, urbe aliò translata. In
 ea quæ hodie est Smyrna, fanū Dianæ Leu-
 cophrynes: magnitudine quidem templi, &
 multitudine donariorum Ephesio cedens:
 concinnitate autem & artificiosa delubri stru-
 ctura longè superius. magnitudine etiam o-
 mnia Asiatica superat, duobus exceptis, E-
 phesio & quod Didymis est. Antiquitus e-
 uenit Magnetibus, ut funditus à Tetræis
 delerentur, gente Cimbrica, quæ diu latis
 uia est succelsibus. Deinceps Milesij locum
 obtinuerunt. Callinus quidem ita meminit
 7 Magnetum, ut qui rebus adhuc secundis
 uterentur, & in bello contra. Ephesios rem
 feliciter gererent. Archilochus uidetur iam
 cognitam habuisse eorum calamitatem, cele-
 rius plorare iubens Magnatum mala. unde
 etiam colligi potest, fuisse cum Callino po-
 steriorem. Aliam antiquiorem impressio-
 nem Cimmeriorum Callinus memorat, his
 uerbis.

At nunc Cimmeriorum exercitus imminet
 atrox.

in qua & de Sardib. captis docet. Magnē-
 tes uiri illustres fuerūt Hegesianax, princeps
 styli qui Asianus dicitur cum corrupisset re-
 ceptam consuetudinem Atticam. Tum Si-
 mon tibicen, qui & ipse uitiata priorem lyri-
 corum cōsuetudine, Simodiam introduxit.
 sicut etiam adhuc magis Lyfiodi & Magodi.
 Cleomachus etiam pugil, cum in amorem
 incidisset cinædi cuiusdam & ancillæ quam
 ille enutriebat, imitatus est cinædorum uo-
 ces

ὡς ἀπὸ τοῦ ναυτικῆς, πεισθέντες
 τοῖς ψῶδ' ἀφελμένοις ἐξήχοντο δὲ καὶ ῥήτορες
 ὡς φησὶ, Διονυσίου τε, καὶ μετὰ τὸν
 Δάμασθον Σιμόν. Κτίσμα δὲ φασὶν
 εἶναι τὰς Τράλλας Ἀργίου καὶ πινυ θρα-
 κῶν, ἀφ' ὧν πύγμα. Τυραννίδι δ' ἐ-
 λίσσοντο, πῶς ἔχοντο τῇ πόλει ὑπὸ τῶν
 Κρατίππων παίδων, κατὰ τὰ Μιθριδά-
 τει. Νύξ δ' ἰσθύνεται πρὸς τὴν Μισωγίαν ὡς
 πόλιν, ὅθεν ὄρα πρὸς ἀνακλιμένη. ἔστι δ'
 ὡς περὶ πόλιν διαιρῆται γὰρ αὐτὴν χαράδρα
 πρὸς τοὺς φάραγγα, ὡς τὸ μὲν γυφύριον
 ὡς περὶ τὸν ἑλκὸν ἔχει, συνῆλθον τὰς δύο πό-
 λεις. τὸ δ' ἀμφοτέρωθεν ὡς σκεπταί, ἑρ-
 νήν ἔχον τὴν ὑπὸ ῥήσιν τῶν χαράδρων
 ὡς ὑδάτων. ὅθεν δὲ διατρεφὶ δύο ἄκρα,
 ὧν τῇ μὲν ὑπὸ κατὰ τὸ γυμνασίον τῶν νέ-
 ων, τῇ δ' ἀγορῇ καὶ τὸ γυμνασίον. πρὸς δὲ
 τὸν ὅσον τὴν πόλιν καὶ τὸ πρὸς τὴν πόλιν κα-
 θὰ περὶ καὶ ταῖς Τράλλεσσιν. Ἐν δὲ τῇ πόλει
 τῇ μετὰ τῶν Τράλλων καὶ τῇ Νύξ, ὡς
 μὲν τῶν Νυκείων δὲ οὐκ ἔστιν ἄλλο πρὸς
 τὴν Ἀχαρακῇ, ὡς ἡ τὸ Πλουτώνιον, ἔχον ὡς
 ἑλκὸν πολυτίλ, καὶ τὸν Πλούτωνος
 τε, καὶ Ἡραε, καὶ τὸ Χαράνιον αὐτοῦ ὑπὸ
 κατὰ τὴν πόλιν θάνατον. λέγουσι γὰρ
 δὲ καὶ αὐτοὶ τοῖς καὶ πρὸς τὴν πόλιν
 τῶν διῶν τούτων θάνατον, φοιτᾷν ἐκ
 σι, καὶ διατρεφὶ τῇ πόλιν πρὸς τὴν
 αὐτοῦ, περὶ τοῖς κατὰ τῶν ἰσθμίων οἱ
 ἐγκλιμένοι τε ὑπὸ αὐτῶν, καὶ διατρεφ-
 σιν ἐκ τῶν ἐνέων τὰς θάνατον. οὗτοι δ'
 ὡς καὶ οἱ ἐγκλιμένοι τῶν τῶν διῶν ἰ-
 σθμίων. ἀγορῇ δὲ πολλοὶς ὡς τὸ αὐτοῦ
 καὶ ἰσθμίων καὶ πρὸς τὴν πόλιν ὡς
 κατὰ τὴν πόλιν ὡς πρὸς τὴν πόλιν
 ὡς αὐτὸν ἰσθμίων. τοῖς δ' ἄλλοις αὐτοῖς ὡς
 ὡς τὸν πόλιν, καὶ ὡς τὸν πόλιν. Πανηγυρεῖ δ' ὡς
 τοῖς Ἀχαρακῇ συντελεσται κατ' ἐτὸς. καὶ
 τότε μάλιστα ὡς τὸν πόλιν, καὶ ἀκούει περὶ τῶν
 τούτων ὡς Πανηγυρίζοντες. τότε δὲ καὶ
 περὶ μισωγίαν, ὑπολαβόντων τῶν οἱ
 ἐκ τῶν γυμνασίων νέοι, καὶ ἑταῖροι, γυμνοὶ
 ἀπαλειμμένοι, μετὰ αὐτοῖς ἀνακλιμένοι
 σιν ὡς τὸ αὐτοῦ. ἀφ' ὧν δὲ, μικρὸν πρὸς
 σιμίων πρὸς τὴν πόλιν, καὶ ἐκ τῶν γυμ-
 νασίων πρὸς τὴν πόλιν. Ἀπὸ τῆς
 τριῶντα πρὸς τὴν πόλιν ὑπολαβόντων τῶν οἱ
 ἐκ τῶν γυμνασίων νέοι, καὶ ἑταῖροι, γυμνοὶ
 ἀπαλειμμένοι, μετὰ αὐτοῖς ἀνακλιμένοι
 σιν ὡς τὸ αὐτοῦ. ἀφ' ὧν δὲ, μικρὸν πρὸς
 σιμίων πρὸς τὴν πόλιν, καὶ ἐκ τῶν γυμ-
 νασίων πρὸς τὴν πόλιν. Ἀπὸ τῆς

Iliad. B. 461.

Pratum autem illud ab Homero putant innui, quando Asij Ixmonis facit mentionem. ostenduntque Caystrij & Asij cuiusdam heroum facella, ac propter ea fluentem Caystrum. Memoriae traditum est, uenisse Lacedæmone tres fratres, Athymbrum, Athymbradum, atque Hydrelum, & urbes condidisse sibi cognomines: quas homines deinde defecerint, atque ex ijs Nyfa fuerit condita. & quidem Nyfæi Athymbrum suæ urbis autorem perhibent. Circumiacent trans Maxandrum memorabiles pagi Coscinia & Orthosia. citra autem Biula, Mastaura, Acharaca, & supra urbem in montem Aromata, O' breui: unde optimum de uinis Messogiticis Aromense. Nyfa illustres protulit uiros, Apollonium stoicum philosophum, Panatij auditorum opitum: Menecratem Aristarchi discipulum: & Aristodemum eius filium. (quem nos iam decrepitum audiuius Nyfæ, admodum adolescentes.) item Sostratum huius filium: item alium Aristodemum huius consobrinum, qui docuit Pompeium Magnum. Hi omnes egregij, fuerunt grammatici. nonster etiam rhetoricam docuit, & in Rhodo atque in patria duas scholas habuit: ita ut maner rhetoricam, uesper grammaticam tractaret. sed Romæ filijs Pompeij prefectus, grammatica schola fuit contentus. Quæ ultra Maxandrum restant nobis peragrandæ, omnia Carum iam sunt: non, ut antè, Lydis permixtorum, sed seorsim degentium, nisi si quid oræ maritimæ Milesij & Myusij ad se rapuerunt. Huius oræ maritimæ initium est continetis Rhodæ oppositæ litus: finis Posidum Milesiorum. in mediterraneis terminatur regio extremitatibus Tauri usque ad Meandrum. Nam Tauri principium faciunt mōtes Chelidonijs insulis imminentes: quæ iacent ante confinia Lyciæ & Pamphylia. inde enim in altum assurgit Taurus. & re uera uniuersam Lyciam dorsum mōtis Tauri dirimit ab exterioribus & austrinum latus à Cibyraticis, usque ad obiectam Rhodo continētē. Atque ibi continui sunt montes, multo tamen humiliores. unde etiam Tauri non putantur esse, neque exteriora ab interioribus distinguere: quia eminentiæ & depressiones sparsim ijs accidunt, & æqualis est regionis latitudo atq; lōgitudō: ut septi simile nihil habeāt.

Totus

Ζετα, οὐδὲ τὰ μὲν ἐκτὸς αὐτοῦ, τὰ δ' ὧστε, ὅσα τὸ ποταμίας εἶναι τὰς ὁδοὺς, καὶ τὰς ἀδελφάς, ἐπίσης τὴν πλάτην, καὶ μὴν ὅτι χῆρας ἐπίσης, καὶ μὴν ὅτι ἔχον ὁμοίον διατεχίσματα

Τὸ ποταμίας τὸν λαμῶνα, ὁνομάζον τὸν ποταμίας φασί, ὅταν φῇ, ὅτι ὅτι λαμῶνι.

Διὰ τὴν τὸν Καῦσον, καὶ Ἀσίον πηλὸν ἡρώα, καὶ τὸν Καῦσον πηλὸν ἀποφύοντα. Ἰσορῶσι δὲ τὸν ἀδελφούς, Ἀδύμβρον τε, καὶ Ἀδύμβραδον, καὶ Ὑδρελον ἰλδοῦντας ἐκ Λακιδαιμόνων, τὰς ἐπαύτους ἐαυτῶν ἐπίσαι πόλεις. Λαπαυδρῶσαι δ' ὕψος, ὅτι ἐλάττω δὲ σωσικὴ διώκει τὴν Νύσαν. Ὡς νῦν Ἀδύμβρον ἀρχαγέτω τομίζον σιν Νύσαν. Περιέχονται δὲ ἐξ ἰσολογίας λατοκίας πέραν τῷ Μαυάνδρῳ, Κοσκινία, καὶ Ὀρδοσία. ὧστε δὲ Βιούλα, Μίσαυρα, Ἀχάρακα, Ὡς ἐπὶ τὴν πόλιν ὧστε ὅτι τὰ Ἀρόματα, συστῆλονται τὸν ὅσον ἡρώα. ὅσον ἡρώα. Μισογίτης οἶνος ὁ Ἀρομῶν. Ἀδύμβρον δὲ γένεσιν ὧστε Βιούλας, Ἀπολλωνίος τὴν ἀσπικὸς φιλόδοξος τῶν Ραυαπίου γυναικῶν ἡρώας, καὶ Μισογίτης ἡρώας πύργου μαθητὴς. Ὡς Ἀριστοδῆμος, ἐκείνου ὧστε, οὐδὲν ἀπὸ τῶν ἡρώας ἐχάτο γένεσιν, οἷον παυταλῶς ὧστε τὴν Νύσαν. Ὡς Σωστράτης, ὁ ἀδελφός τῷ Ἀριστοδῆμῳ. Ὡς ἄλλος Ἀριστοδῆμος, ἀπὸ τῶν αὐτῶν, ὁ παῖς ὄντας μάγνον τὸν Πομπήιον, ἐξ ἰσολογίας γένεσιν γραμματικῶν. Ὡς δ' ἡμίτορος Ὡς ἰσορῶσαι, Ὡς ὧστε τὴν Ρόδιον, καὶ ὧστε τὴν πατρίδα δὲ ὧστε ὧστε σωσικὴ, πύργου ὧστε τὴν ὧστε κίον, δέλλας δὲ τὴν ὧστε γραμματικῶν ὧστε. ὧστε δὲ τὴν Ρόδιον τῶν μάγνων παίδων ὧστε τῶν ὧστε γραμματικῶν ὧστε. Τὸ δὲ πέραν ὧστε τῷ Μαυάνδρῳ, τὰ λαπόμφοι ὧστε πύργου, πάντα δὲ καὶ καὶ, οὐκ ἐπὶ τοῖς Λυδοῖς ὧστε μισογίτης ὧστε ταῦτα τῶν Καρῶν, ὧστε ὧστε καὶ αὐτῶν ὧστε τῶν ὧστε ἐπὶ τῷ Μιλήσιοι, καὶ Μυσίοι τῶν παραλίας ἀποτίτμωται. Ἀρχὴ ὧστε τὴν παραλίας ὧστε ἐπὶ τῶν Ρόδιον ποταμίας πύργου ὧστε τῶν Ρόδιον τῶν Μιλησίων. ὧστε δὲ τῶν μισογίτης, τὰ ὧστε τῶν Ταύρων μέχρι Μαυάνδρου. λήγονσι γὰρ ὧστε τῶν Ταύρων τὰ ὧστε καὶ ὧστε Χελιδνίων καλουμένων ὧστε ὧστε, ἀπὸ τῶν μισογίτης ὧστε Ραυαπίας, καὶ ὧστε Λυκίας πύργου. ὧστε δὲ τῶν γὰρ ὧστε πύργου ὧστε ὧστε ὧστε τῶν Ταύρων. τὸ δὲ ὧστε, Ὡς τῶν Λυκίων ἀπὸ τῶν ὧστε ὧστε τῶν Ταύρων, διατεχίτης πύργου τὰ ὧστε, Ὡς τὸ νότον μέρος, ἀπὸ τῶν Καβοναπικῶν μέχρι τῶν ποταμίας τῶν Ρόδιον. καὶ ταῦτα δὲ ὧστε σωσικὴ ὧστε πολὺ μὴν τοῖς παπανοτόβα, Ὡς ἐκ τῶν τῶν Ταύρων νομίζονται.

Ἔστι δ' ἄπαρ μὲν ὁ περίπλους ἱατακωλή-
 ζοντι πεδίῳ τετρακιχλίων γίαντοςίῳ.
 αὐτὸς δὲ ὁ πρὸ αἰῶς τῶν Ῥοδίων ἐγγὺς χι-
 λίων καὶ πεντακισίῳ. Ἀρχὴ δὲ τὰ δαι-
 δαλα πρὸ Ῥοδίας χωρίον. πόδας δ' ἐπὶ τὸ ἱα-
 τούμιον ὅρθ' ὀοίνῃ, καὶ ὡς πρὸ Ῥοδίας.
 Πρόκωτος δ' ἑλίοντα νῆσθ' ὀλιχοντα πρὸ
 Ῥόδου πεδίους ἱκατόμῃκοι. μετὰ γὰρ δὲ
 πρῶτον μὲν ἀπὸ δαιδάλων πλείουσιν ἐπ'
 οὐδίας τῶν Κιλικίας, καὶ Παμφυλίας, καὶ
 Λυκίας, παραλία κόλπῃ δὲ καὶ οὐλίμῳ.
 Γλαυκῇ καλούμεν· ἅτα τὸ Ἀρτεμίσιον
 ἄκρα, καὶ ἰόρον. ἅτα τὸ Λατῶν ἄλσος· ὅ-
 πέρ αὐτῷ δὲ καὶ πρὸ θαλάσσης γὰρ ἐμύοντα
 πεδίοις κάλυμνα πόλεις. ἅτα Κῶν, καὶ
 ποταμὸς πησίῳ Κωλβίς Βαδύς, ἔχωρ ὀ-
 λεχωγλή, καὶ μετὰ γὰρ Πίσιαις. ἔχει δ' ἡ πό-
 λιν νῶερα, καὶ λιμένα λεγόμενον. ὑπερκετοῖα
 δὲ πρὸ πόλεως γὰρ ὕψι φρούριον, ἱμβρεθ'·
 τῆς δὲ χώρης οὐδαίμον· οὐκ ἔστι, ἡ πόλιν
 τοὺς πόρους ὁμολογῆται παρὰ πάντων εἶναι
 δυσάρεθον, καὶ τοῖς μὲν πᾶσι, διὰ τε καὶ
 μακρὰ, καὶ τῶν ἀφρονῶν τῶν ἡρώων. ὅτι
 καὶ τὰ ποιῶντα διγῆματα θρυλῆται, ὅτι
 Στρατοδικὸς ὁ ἱεραρχὴς ἰδὼν ὑψηλῶς
 χλωροῦς αὐτὸν Κανίονας, τὸτ' εἶναι ἔφη τὸ
 ποιητῶν.

οἱ περ φύλας γένε, ποιήσιν καὶ ἀνδρῶν.

Μικροβίων δ' ὥς σκλήροισιν αὐτῷ ἡ πόλις ὥς νοσφράει γὰρ, ἔφη, μή ποτε παρρη-
σασμ' αὖ λέγῃμι νοσφραν, ὅπου ἔοικε κροί
πρὸς πετρίσιν. Ἀπίευσαν δ' ἑποτι Καύνιοι
τῶν Ροδίων. Κερδίζοντο δ' ὑπὸ τῶν Ῥωμαί-
ων ἐπελήφθησαν πάλιν, καὶ ἐσι λόγῳ Μό-
λων ἡγάτα Καυνίων. Θασί δ' αὐτῶν ὁμο-
γλώττους μὲν εἶναι τοῖς Κασοῖν, ἀφίχθαι δὲ
Κρητικῶν, καὶ χρῆσθαι νόμοις ἰδίοις. Ἐξῆς δ' ἡ
Θύσκη πολὺν λιμένα ἔχουσα, καὶ ἄλλος
Λιτῶν. ἦτα Λώρυμα παραλία πρὸς ἡμᾶς,
καὶ ὄρε' ὑψηλότερον τῶν ταύτων. ἔπ' ἄ-
κρῳ δ' ἐφρουμένον ὁμώνυμον ὄρε' ὄρε' Θοίνῃ.
Πρόκειται δ' ἡ Ἐλιούσα νῆσος ἥτις πρὸς
ἐκείνοις λιμένα ἔχουσα ὅσον ὁπτισείδιον. Ἡ
δὲ τῶν Ροδίων πόλις κέται μὲν ὑπὸ τῷ ἑ-
ωθινοῦ ἀκρωτηρίου. λιμεῖσι δὲ, καὶ ὁδοῖς, καὶ
τάξισι, καὶ ἄλλῃ κατασκευῇ τοῦ ὕψους ὡς
φύει τῶν ἄλλων, ὥς τ' οὐκ ἔχον ἡ πᾶν ἑ-
σφραν, ἀλλ' οὐδ' ἀπείρου μὴ τί γε κρείττω
ταύτης τῆς πόλεως. Σαμασὴ δὲ καὶ ἡ ὀννο-
μία, καὶ ἡ ὑπὸ μέλει πρὸς τὴν πλὴν ἄλλῃ πο-
λιτικῇ, καὶ τῇ ναυτικῇ, ἀφ' ἧς ἑταλασο-
γράφησι πολλὸν χρόνον, καὶ τῇ ἀρετῇ κα-
θελε, καὶ Ῥωμαίοις ἐγγύς φιλῇ, καὶ τῶν ἐκ
σιλίου

Totus oræ circuitus, si quis intret sinus, est
stadiorum quater mille 10000: sin Rhodi-
am continentem præternaviges, 100. Ini-
tium sunt Dædala Rhodæ continentis, finis *Continentis Rha-*
mons Phœnix & ipse Rhodæ. Ante hunc *do opposita deo*
sita est Eleusa insula, stadiis cxx à Rhodo di- *scripio.*
stans. In medio autem, si ad rectam lineam à
Dædalis nauigando legas oram Cilicię, Pam-
phylię, & Lycię, primum est Glauco, sinus
bene portu aptus. hinc Artemisium seu Dia-
nium promontorium cum fano. deinde La-
tonæ lucus. super eum & mare ad LX stadia
urbs Calymna post Caunus, in quę uicinia
Calbis flumen profundum, quo aduerso na-
ues possunt subuehi. in medio Pisilis inter-
iacet. Caunus naualia habet, & portum qui *Caunus.*
claudi potest. supra eam situm est castellum
Imbrus. Quanquam autem regio ea felix
est, tamen id apud omnes in confesso est, per
æstatem & autumnum aërem ibi esse incom-
modum, ob æstum & abundantiam nimirum
pomorum. Quin & hoc uulgatum est, Stra-
tonicum citharœdum cum uideret. Cauni-
os admodum pallere, dixisse: hoc erat illud
poëtæ,

Nascuntur foliorum instar mortalia quip- *Niad. f. 146.*

pe
Corpora.—

ac culpantibus eum, quod urbē tanquam
morbis obnoxiam sibi blannaret: Absit, respō-
disse, ut eam ego urbem morbosam dicam,
in qua mortui etiā ambulant. Defecerunt
aliquando à Rhodijs Caunij. sed iudicio Ro-
manorum ab ijs sunt recepti: & exstat oratio
Molonis aduersus Caunios. Aiunt eos ca-
dem lingua cū Caribus usos. uenisse autem
ē Creta, & usos suis legibus. Sequitur Phy-
scus, oppidum cum portu & luco Latonæ.
Deinde Loryma litus asperum, & mons eo-
rum qui isthic sunt altissimus. in summo au-
tem castellum Phoenix, eiusdem cum urbe
nominis. Ante eum iacet Eleusa insula, iv
stadia distans, ambitu iix stadiorum. Rhodiorum
urbis sita est in promontorio uersus
ortum porrecto. portubus, uijis, muris, aliocq;
apparatu cātum alijs præstat urbibus, ut non
modò meliorem nullam, sed ne parem qui-
dem ullam ei dicere possimus. Admiranda
est etiā legum optimarum conseruatio, &
industria cū alijs reipub. partibus, tum na-
ualibus impensa copijs quibus freti Rho-
dij, maris imperium diu obtinuerunt, pa-
ratas sustulerunt, Romanorumque & re-
gum

gum Græcis Romanisque cupientium am-
ciciam coluerunt. qui & liberam eam conser-
uauerunt, & multis donarijs exornarūt. Ho-
rum pleraque in Bacchi sacrario, & gymna-
sio, alia alibi reposita. Præstantissima sunt
colossus solis. quem, ut ait auctor lambici car-
minis,

9 — septies decem

Chares cubitorum est fabricatus Lindius.

lacet nunc, terræ motu prostratus, à geni-
bus contractus . oraculo prohibiti Rhodij,
non instaurauerunt. sanè omnium donario-
rum præclarissimum, in septenario eorum
quæ spectanda mundus habet, collocatur.
Tum Protogenis picturæ lalyfus & Satyrus
columnæ adlans, cui perdix insiste-
bat colymita. Perdici, cum tabula recens
esset posita, ita inhiauerunt homines,
ut illius admiratione Satyrus, quanquam
elaboratissimus, negligeretur. & auxerunt
admirationem, ab ijs qui perdices alebant
allatæ cures perdices & eregionè posita.
nam aduersus picturam pipiebant, multi-
tudinem quæ spectantium oblectabant. &
Protogenes cum animaduideret additamēto
ipsum posthaberi, à templi præfectis im-
petrata uenia accessit, & auem deleuit.
Rhodij quam populari imperio non regūtur,
tamen curam populi gerunt, ut pauperum
multitudinem continere possint. Itaque &
frumentum in eam distribuitur, & maiorum
quodam instituto opulēti tenuium in partes
succedunt, ac sunt ministeria quædam
publica cibos diuidentium. ut & alimenta
egeni habeant, & ad usus publicos, maxi-
mè classem, operæ non desint. In naua-
libus etiam occulta quædam habentur,
& multitudinem celantur: quæ si quis
introspiceret, aut intrò ingrederetur,
morte multabatur. Hæc quoque ut &
Malsilia, & Cyzici, de architectis, &
instrumentis atque armamentarijs uarijs
summa est adhibita procuratio. Porro
autem Rhodij itidem ut Halicarnassij,
Cnidij, & Coi, sunt Dorienses. Nam qui
Megara condiderunt Dorienses, post
mortem Cœdri partim ibi manserunt:
partim cum Althæmene Argiuo socios
se deducendæ in Cretam coloniam
adiunxerunt: partim in Rhodum &
modò dictas urbes dispersi sunt. Hæc
autem Homericis sunt recentiora. Nam
eius quidam ætate Halicarnassus &
Cindus nōdum exstiterant: Rodus &
Cōs erant, sed ab Hera

σιλήσω τοῖς φιλορωμαίοις ἢ, καὶ φιλήμα-
 σιν, ἐφ' ὧν αὐτόνομός τε διετίλεισι, ὃ πολ-
 λοις ἀναθήμασιν ἐκδοσμένη. ἃ ἑῷ τε καὶ
 πλῶσι γὰρ ἔχει Διονυσίῳ, ὃ ἔχει γυμνασίῳ,
 ἄλλα δ' ἐν ἄλλοις τόποις. ἀρῶσι δὲ ὅτι πα-
 ῤῥίου κηλοστός, ὁμ φουσιν ὁ ποιήσας τὸ ἱαμ-
 βεῖον,

—Ὁ πῆλ' ἀκὺς δ' ἔκασ

Χάρης ἰπεία παχίωρ δ' ἄνδιθ.

[illegible]

κλαλέων. Τληπόλεμον μὲν οὖν αὐθρο-

δαις·
Λύπικα πατρός ἰοῖο φίλον μήτρα κατι-
κτα,

ἦδ' ἡ γηράσκοντα Λικύμνιον.—

Αἰψά δ' ἐναὺς ἐπέβη, πολλὴν δ' ὄρε λαὸν ἀ-
γίρας,

Βῆ φόνον. Εἶπα φασίμ,

Εἰς Ρόδον ἔβην ἀλώμενον, ἄλγιστα πάχον

Τελχίδα δ' ὠκνήσεν ἥϊ φυλάσσον.—

καὶ τὰς πόλεις ὀνομάζει τὰς τότε,
Λίνδον, Ἰήλυσόν τε, καὶ ἄργινόν τε Καλ-
μαρον.

Τῆς Ρόδου πόλεις οὐ πῶ σιωπῶσις-
μῶν. οὐδ' αὖ μὲν δὴ γένεσθαι Δωρείας ὀνο-
μάζει, ἀλλ' ἢ ἄρα Λιολίας ἐμφαίνει τὸ Βοιω-
τῶν, ἀπὸρ ἐκείνῃ κατωικία τῷ Ἡρακλείους
καὶ τῷ Λικυμνίου. εἰδ', ὡς πόρ καὶ ἄλλοι φα-
σιμ, ἢ ἄρ' ἔργον τὸ Τίρυνθον ἀπὸρ ὁ Τλη-
πόλεμος, οὐδ' ὅτ' αὖτε καὶ γίνεται ἡ ἐκεί-
νη ἀρχικία. πῶ γάρ τ' Ἡρακλίδων κατό-
δον γιγνέσθαι. καὶ,

Τῶν δ' αὖ Φειδιππός τε καὶ Ἀντιφῶ ἄγ-
σάδην

Θεοκαλῶντα δὴν Ἡρακλίδας ἀνακτοῖς.

καὶ οὗτοι τὸ Λιολικόν μάλλον, ἢ τὸ Δω-
ρικόν γῆν ἐμφαίνοντες. ἐκαλεῖτο δ' ἢ Ρό-
δος πρότερον Ὀφίουσα καὶ Σταδία, ἔπα
Τελχίνες, ἀπὸ τῶν οἰκοσάντων Τελχινῶν
τῶν νῆδον. οὗς οἱ μὲν βασιλάνους φασὶ καὶ
γῆρας, δῶα καταρτίζοντες τὸ τ' ἐν γῆς
ἐνδον, ζῶον τε καὶ φυτῶν ἐλίδρον χάειν.
οἱ δ' ἐτεχνῶς διαφέροντες, τοῖς ναυτίον ὑπὸ
τῶν ἀντιπτόων βασιλάνων. καὶ τ' ἐνδο-
φονίας τυχεῖν ταύτης. ἐλθόν δ' ἐκ Κρήτης
ὡς Κύνθου πρότερον, αὐτ' ὡς Ρόδον. πρότερον
δ' ἐργάζεσθαι σίδηρον τε καὶ χαλκόν, καὶ
δὴ καὶ τῶν ἄρπην τῶν Κρόνῳ διμαυγῆ-
σαι ἄρπην. καὶ ἢ πρότερον πῶς αὐτῶν. ἐλ-
λά ποιεῖ τὸ πολύμυθον ἀναλαμβάνειν πᾶ-
σιμ, ἀνὰ πληροῦντες ἢ π' ἀπὸ περιλίπομεν. με-
τὰ δ' αὖτε Τελχίνες, οἱ Ἡλιάδαι μυθολογῶνται
καταχεῖν τῶν νῆδον, ὡς ἐνὸς Κρόνῳ καὶ
Κυδῖππος γηραῖα παῖδας, αὐτὸς τὰς πό-
λεις κτίσαντες ἐπανύμους αὐτῶν.

Λίνδον, Ἰήλυσόν τε, καὶ ἄργινόν τε Καλμα-
ρον.

Ἔνιοι δ' ἐπὶ Τληπόλεμον κτίσαι φασί,
εἰδοὶ δ' ἐπὶ τὰ ὀνόματα ὁμωνύμως τῶν Δα-
ναῶν θυγατέρων ἑσσιμ. ἢ δὲ νῦν πόλεις ἐκ-
τίδον ἥϊ τὰ Πελοποννησιακὰ ὑπὸ τῷ αὐ-
τῷ ἀρχιτέκτονι, ὡς φασίμ, ὑφ' οὗ καὶ ὁ
Παραεὺς. οὐ συμμῶν δ' ὁ Πάριαις κακῶ-
θαι

clidis tenebantur. Tlepolemus sanè ut uiri-
lem attingit ætatem,

Iam confectum ætate Licymnion interfecit *Ilia* β. 662,
Carum, fratrem auia. tum naues protinus al-
tas

Construxit, turbasq; hominum comitatus a-
mœnam

Ingenti fugit patriam.—

addit deinde:

Inde Rhodum uenit, uarijs erroribus actus:
Atq; tribus posuere locis sibi tecta, domos-
q;ue.

Urbes etiam nominat,

Lindon, lalyssumq; argillosumq; Camirum: *Ilia* β. 656.

cum Rhodiorum urbs nondum fuisset in
unam contracta. Nusquam igitur ibi Dori-
enses nominat. sed Aeolentes innuit fuisse
ac Boeotos: siquidem ibi Herculis & Licym-
nii fuit domicilium. Si uerò, quæ aliorum est
opinio, Argis & Tirynthe pfectus fuit Tle-
polemus: ne sic quidem Dorica fuerit colo-
nia, cùm sit ante Heraclidarum deducta redi-
tum. Sed & hæc,

Tum duo Thestalida, tibi magne Alcida ne- *ibid* 678.
pores,

Phedippus Cois atque Antiphus imperita-
bant:

Aeolicum potius, quàm Doricum genus
designant. Rhodus iniriò dicta fuit Ophiu-
sa, atque Stadia: deinde Telchinis, ab inhabi-
tantibus eam Telchinibus. Hos alij fascino-
tores & prestigiatores. qui sulfure admixtam *Telchini*
stygis aquam instillarent rebus, ad perden-
dum animalia & stirpes. Alij cùm excelle-
rent artibus, inuisum ijs ab earundem æmu-
lis aiunt. & hoc infamiae retulisse. E' Creta
eos primùm in Cyprum, deinde Rhodū ue-
nisse: primosque ferrum & æs fabricatos, at-
que etiam Saturno falcem fecisse. Sanè de
his etiam antè dictum fuit: sed multitudo fa-
bularum facit, ut reuocemus, & se quid præ-
termisum est, adiiciamus. Post Telchinas
Heliada (ut fabulae tradunt.) insulam occu-
pauerunt. quorum unius Cercaphi & Cy-
dippæ filij urbes condiderint, ac de se deno-
minauerint.

Lindon, lalyssumque, argillosumque Cami-
rum.

Alij conditas à Tlepolemo aiunt. & eū no-
mina imposuisse à quibusdam filijs Danaï.
Urbs, quæ nunc est, Peloponnesiaci belli
tempore exstructa est ab eo ipso architecto
qui Peræum ædificauit. Peræus non per-
durauit,

duravit, cum à Lacedæmonijs ante afflictus, qui lōga crura siue muros deiecerunt: tum à Sylla Romanorum imperatore. Narrantur & hæc de Rhodijs. res eorum mari secundas fuisse non ab eo demum tēpore quo urbem quæ exstat hodie condiderūt: sed etiam ante Olympiorum institutionem permultis annis eos procul à patria classem eduxisse hominum seruandorum causa. Ita & usque ad Hispaniam eos nauigasse, & Rhodum condidisse, postmodo à Mafsiliensibus occupatam: & in Opicis Parthenopen: in Daunijs Coum auxilio Elpias. Quidā post reditum ē bello Troiano Gymnasias insulas ab ijs ferunt conditas. Harum quæ est grādiior, cam Timæus omnium insularum maximam asserit post septem has: Sardiniam, Siciliam, Cyprum, Cretam, Eubœam, Corsicam, Lesbū. sed falsum dicit, cum sint alię multo maiores. Gymnetas aiunt à Phœnicibus Balearides uocatos, quod gymnasias (.exercitationes corporis.) iñdicant balearidas. Quidam Rhodiorum etiam circa Sybarin sedes posuerūt, iuxta Chaoniā. Videtur Homerus testari, antiquit̃ Rhodios fuisse fortunatos, iam inde à conditis tribus urbib.

lib. C. 668. Ternę illis sedesq̃, tribusq̃. & Iuppiter ipse, In superos qui sceptrā gerit, mortale genusq̃, Dilexit, magnāq̃ illos cumulauit opum ui.

Quidā hos uersus fabulæ accommodant, quod scilicet aure pluerit Iuppiter in hac insula, cum Mineruam peperisset. idq̃ est apud Pindarum. Insule ambitus est stadiorū idcccc xx.

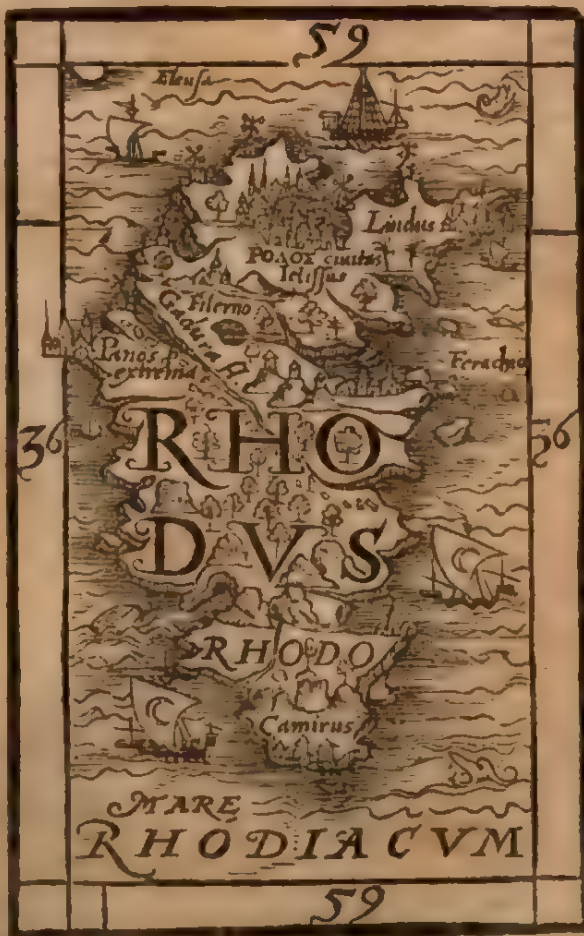
Lindus. Prima occurrit Lindus, si a Rhodiorū urbe nauiges, insula ad dextram relicta. urbs monti imposita, admodum uersus meridiem uergens & Alexandria

θες ὑπὸ τε Λακεδαιμονίων πρόπορον τῶν τὰ σκέλη καθιόντων, καὶ ὑπὸ Σουλᾶ τοῦ Ῥωμαίου ἡγεμόνου. Ἰσοροῦσι δὲ καὶ ταῦτα περὶ τῶν Ῥοδίων, ὅτι οὐ μόνον ἀφ' οὗ χρόνου συνήκισαν τὴν νῦν πόλιν αὐτῆς ἡμετέρας θαλάσσης ἀλλὰ καὶ πρὶν Ὀλυμπιακῆς θεσπιας συνηοῖς ἐτίσιμ' ἐπλεον πόρρω πρὶν οἰκῆσαι ὑπὸ σωταρίας τῶν ἀνδρώπων. ἀφ' οὗ καὶ μέχρι ἱβηρίας ἐπλήθυνον, καὶ καὶ ἤ τὴν Ῥόδον ἐκπῶσαν, ἢ ὑπόρου μακροταχίως κατήγον. καὶ δὲ τοῖς Ὀπικοῖς τὴν πρὸ θρόνου, καὶ δὲ Δαυνίοις μετὰ Κώων ἑλπίας. ποῖς δὲ μετὰ τὴν ἐκ Τροίας ἐφοδὸν τὰς Γυμνασίας νήους ὑπὸ αὐτῶν κλυδίῳα λίγυσιν. ἢ τὴν μέγαν φησὶ Τίμαιος μεγίστην μετὰ τὰς ἑπτά, Σαρδίαν, Σικελίαν, Κύπρον, Κρήτην, Εὐβοίαν, Κύρρον, Λέσβον. οὐτ' ἀλλὰ λίγαν, πολὺν γὰρ ἄλλαι μέγας. Θεοὶ ἢ οὐ Γυμναστὰς ὑπὸ Φοινίκων βασιλείᾳς λέγεσθαι, διότι τὰς γυμνασίας βασιλείᾳς λεγέσθαι. Ἔτιοι δὲ τῶν Ῥοδίων ὅτι πρὶν Σὺ βασιμ' ἤκισαν ἢ τὴν Χαονίαν. Εἰκοι δὲ καὶ ὁ ποιητὴς μαρτυρεῖν, τὴν ἐκ παλαιῶν

παρῶσαν τοῖς Ῥοδίοις δύσδαιμονίαν, ὅθεν ἀπὸ πρῶτης ἀπίστεως τῆς Ῥοδίων πόλεως τεχθεῖς ἡ ἀπὸ θεοῦ κατὰ φυλασίον, ἢ δὲ ὁ φιλοθεῖν ἐκ Διός, ὅς τι θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισι συναείσσει, καὶ σφιν θεασίον πλεῖον κατὰ χρόνῳ Κρονίῳ.

Οἱ δ' αὖτε Μυθον αἰνέγοντες τὴν ἐπὶ τῇ χερσονήῳ κλυδίῳα φασὶν καὶ τὴν νῦν ἢ τὴν ἀθλῶν γήρῳ ἐκ πρὶν κεφαλῆς τῆς Διός, ὅς ἐστιν Πίνδαρος. ἢ ἢ οὐ ὅς κύκλῳ ἐκ σφιδάμων γήρῳ σφιν ἐπὶ σφιν. Ἔστι ἢ πρὸς τῇ ἢ λιτοῦς ἀπὸ πρὶν πόλεως πλείον.

σφιν ἀπὸ τῆς ἐκ τῆς νῦν, πόλις ὑπὸ ὅρας ἐκ τῆς πολὺ πρὸς μεσημέριαν ἀπὸ τῆς νῦν, καὶ

σε, καὶ πῦρ Ἀλεξανδρεῖο κομώσιν. ἰσθμὸν
 δὲ δὴν Ἀδωῆας Λινδίας αὐτῶν ἀνδραγαθίαις,
 τῶν Δαναίδων ἰσθμῶν. πρότερον μὲν οὖν
 καὶ αὐτὸς ἐπολιτύνοντο οἱ Λίνδιοι, καὶ δὲ
 πόρ καὶ Καμειρεῖς καὶ Ἰαλύσιοι. μετὰ ταῦ-
 τα δὲ σωῖλδον ἀπαῖον εἰς τὴν Ῥόδον. γῆ-
 τούδην δὲ δὴν εἰς τῶν ἱππῶν σφῶν, Κλειό-
 βουλῶ. μετὰ δὲ Λίνδον ἱστία χωρίον καὶ
 Μνασύριον. ἐν δὲ Ἀταβυρεῖς, ὅρῳ τῶν γῆ-
 τούδων ὑψηλότερον, γῆν ἰσθμὸν Διὸς Ἀταβυ-
 ρίου. ἔτα Κάμερῶ. ἔτ' ἰσθμῶν ὡς ὡς,
 ὅτι ἐν αὐτῇ ἀκρόπολις δὴν ὀχύρωμα Ἰα-
 λουμίν. ἐν δὲ τῶν Ῥοδίων πόλεις, γῆν ὀχυ-
 ρότεραι που ἐσθλῆς. μετὰ δὲ δὴ τὸ Θε-
 αῖον, ἐκ τῆς, ἥς κομώσιν πρόκεινται ἀ-
 νδραγαθίαι αὐτῶν τῶν Χαλκίων, ὡς ἐμνήσθην
 μὲν πρότερον. Ἀνδρῶν δὲ ἐγγύοντο μνήμης
 ἔτι οἱ πολλοὶ στρατηλάται καὶ ἀθληταί, ὡς
 αἰσὶ καὶ Παναθηναίων τοῦ φιλοσόφου πρόγονοι.
 τῶν δὲ πολιτικῶν, καὶ τῶν πόλεως λόγους καὶ
 φιλοσοφίας, ὅτι Παναθηναίων αὐτῶν, καὶ Στρα-
 τολέως, καὶ Ἀνδρόνικῶν δὲ τῶν πόλεως πα-
 τῶν, καὶ Λεωνίδας ὁ Σαμῶς. ἐπὶ δὲ πρότε-
 ρον Πραξιφάνους ὁ Εὐδῆμῶ, ἰσθμῶν.
 Προσείδαντο δὲ ἐπολιτύνοντο μὲν γῆν Ῥό-
 δον καὶ Ἀνδρῶν ἰσθμῶν. ὡς δὲ Ἀπαμεινῶν ἐκ τῆς
 Συρίας, καὶ δὲ πόρ καὶ Ἀπολλωνίου δὲ Μα-
 λεῖος καὶ Μολῶν. ἔσαν γὰρ Ἀλαβανδρεῖς
 μὲν Εὐκλείους μαθηταί τῶν Ῥοδίων. ἐπι-
 δῆμῳ δὲ πρότερον Ἀπολλωνίου, ἐπὶ δὲ
 ἔκον ὁ Μολῶν, καὶ ἐπὶ πῦρ αὐτῶν ἐκείνῳ,
 ἐπὶ δὲ Μολῶν. αὐτῶν τῶν ἰσθμῶν. ὅτι ἔσαν ἄλλοι
 δὲ τῶν ἱεράκλειον γραμματικῶν καὶ Ἀει-
 κισκλῆς ὁ καὶ ἔκον. Διονύσιῳ δὲ ὁ Θράξ,
 ὁ Ἀπολλωνίου ὁ αὐτὸς Ἀργοναύτης ποιῶν,
 Ἀλεξανδρεῖς ὡς ἂν, ἰαλῶντο δὲ Ῥοδίοι. πόρ
 ἂν Ῥόδον ἀποχωρῶντες ἔρχονται. Πάλιν δὲ τῆς
 Καραίας παραλίας τὴν μετὰ τὴν Ῥόδον, ἀπὸ
 Ἐλαιοῦντῶ καὶ τῶν Λαυρύνων, ἰαμῶν
 τῆς αὐτῆς ἀφ᾽ ἑαυτοῦ δὲ, καὶ λοιπὸν ἐπὶ Ὀ-
 δῶν ὁ πλοῦς μέχρι τῆς Προποντιδῆς, ὡς αὐ-
 τοῖς μνησθέντων ἵνα ποιῶν γραμμῶν, ὅσον πῦρ
 τακτικῶν ἐσθλῶν, ἢ μικρὸν ἀπολείπου-
 σαι. Ἐνταῦθα δὲ δὴν ἡ λοιπὴ τῆς Καραίας,
 καὶ Ἰωνῶν, καὶ Αἰολῶν, καὶ Τροϊκῶν τὰ πᾶν
 ὅτι Κύζικον καὶ Βυζάντιον. μετὰ δὲ οὖν τὰ
 Λαυρύνων, τὸ Κανὸς Σάμα δὲ, καὶ Σύμη νῆ-
 σῶ. ἔτα Κνίδῶ, δύο λιμῆας ἔχουσα, ὡς
 τὸν ἑτέρον ἰαλῶν τελευτήν καὶ ναυπηγῶν
 ναυσὶν αἰσθῶν. πρόκεινται δὲ ἡ νῆσῶς ἱπ-
 πῶν ὡς τὴν πόρῳν, ὑψηλὴ δια-
 τρησθῆς σωματικῶν χάματι πῦρ τὴν ἑαυτοῦ,
 καὶ ποιῶν δὲ πόρῳν τῶν ἑαυτοῦ πᾶν τὴν

lexandream maximè templum est ibi Miner-
 uæ Lindiæ nobile, à Danaïdibus positum.
 Primum Lindi pro se remp. gesserunt, ut &
 Camysenses & Ialysij. postea autem in unam
 urbem Rhodum coierunt. Lindius fuit
 Cleobulus, unus de vii sapientibus. Post
 Lindum Ixia sequitur, & Mnasyrium pagi.
 inde Atabyris, mons istorum sanè locorum
 altissimus: ibique templum Iouis Atabyrii.
 Post Camerus. hinc pagus Ialysus, & muni-
 tio supra siue arx, Ochyroma hinc nomen
 habens. Sequitur post stadia circiter xx c
 Rhodiorum urbs. Deinceps est Thoan-
 tium, acta quædam, ante quam potissimum
 sitæ sunt Sporades Chalciam uersus: qua-
 rum supra est facta mentio. Viros memora- *fine decimi.*
 biles re bellica & certaminibus multos tulit
 Rhodus: de quibus fuerunt etiam Panathi
 maiores. Tum ciuiles & in litteris ac philo-
 sophia uersatos, cum ipsum Panathium, tum
 Stratoclem, Andronicum peripateticum,
 Leonidam Stoicum. & his priores Praxipha-
 nem, Eudemum, Hieronymum. Posidonius
 in Rhodo quidem gessit remp. & docuit: A-
 pamea autem Syriæ patria eius fuit. Apollo-
 nius quoque cognomēto mollis & Molon,
 Euclea doctorem habuerunt rhetorem, do-
 mo Alabandenses. Prior Rhodum se contu-
 lit Apollonius, Molon Serius. cui & dixit il-
 le, Serò Molon: id est, tardè aduenis. Pisan-
 der quoq; Heracleæ carminis scriptor, Rho-
 dius fuit: & Simmias grammaticus, & nostra
 ætate Aristocles. Dionysius uerò Thrax, &
 Apollonius Argonauticorum conditor, A-
 lexandrini fuerunt, sed nominati sunt Rho-
 dij. De Rhodo dictum est satis. Proinde à
 Caria litore quod post Rhodum est, ab E- *Caria d. scri-*
 leunte & Lorymis, flexus quidam est uersus *ptio.*
 septentrionem, ac deinde ad rectam lineam
 nauigatio usque ad Propontidem, ueluti me-
 ridianum quendam referens, ad 100 stadio-
 rum longitudinem, aut paulo minus. ad eam
 sunt reliqua Caria, Ionia, Aeolis, Troia, Cy-
 zicum, Byzantium. Ergo post Loryma sequi-
 tur Cynosfema, quod canis monumentum
 significat: & Syme insula. mox Cnidus, duos *Cnidus.*
 habens portus. quorum alter claudi potest,
 triremibus recipiendis aptus: & nauium sta-
 tio capax xx. Ante Cnidum insula iacet, am-
 bitu serè vii stadiorum, excelsa & theatri for-
 ma, aggeribus continenti adiuncta, ipsamq;
 Cni-
 Yy Κνί.

Cnidum in duas quasi diuidens urbes. magna enim Cnidorum pars insulam habitat, quæ utrunque portum integit. Ponē eam in alto iacet Nisyros insula. Cnidij uiri memoria digni fuerunt Eudoxus mathematicus, unus de socijs Platonis. præterea Agatharchides peripatericus, unus de amicis diui Cesaris qui largiter potuerunt: eiusq; filius Artemidorus. Cnidius fuit etiam Ctesias Artaxerxis medicorum princeps, qui Syriaca scripsit & Persica. Secundum Cnidum Cera-mus est, & Bargasa. oppidula supra mare.

Halicarnassus Deinde. Halicarnassus, regia dominorum Caria, quondam Zephyra dicta. Ibi Mausoli sepulcrum est, unum de septem mirabilibus mundi spectaculis, quod marito suo Artemisia ædificauit. Et Salmacis fons, nescio qua de causa infamis, quod ex eo bibentes molliciem contraherent. Enimuerò luxuria hominum uidetur in aëris & aquæ temperi-

Lucania em culpam referre: atqui non hæc causam luxuriæ præbent, sed diuitiæ, & uictus intemperans ratio. Arcem habet Halicarnassus: & ante eam sita est Arconessus. Conditores urbis sunt cum alijs, tum Anthes cum Træzenis. Viri illustres nati sunt ibi Herodotus historix scriptor: qui deinde Thurius est appellatus, quod socium se deducendæ in Thuriis colonix præbuisset. ita Heracletus poëta, Callimachi socius. & nostra ætate Dionysius historix conditor. Hæc quoque urbs infortunium habuit, cum eam uicepisset Alexander. Etenim Hecatomno Caria regis tres fuerunt filij, Mausolus, Hidrieus, & Pixodarus: filia duæ. quarum maior natu Artemisia coniux fuit fratris ætate primi Mausoli: secundam in matrimonio habuit Adam Hidrieus. Mausolus regnum tenuit: qui sine prole decedens, id uxori reliquit, à qua est ei id quod diximus monumentum factum. Artemisia præ desiderio mariti tabe mortua, Hidrieo summa rerum obtigit. atque huic morbo extincto in regnum successit Ada uxor. Eam Pixodarus eiecit, qui de Hecatomni filijs supererat. cumq; Persicas res amplecteretur, satrapam accersit ad societatem regni. hic mortuo Pixodaro Halicarnassum possedit: habuitq; uxorem Adam Pixodari filiam ex Aphneide muliere Cappadocica. & Alexandro aduentante, obsidionem sustinuit. Filia uerò Hecatomni Ada, quam Pixodarus

ἡ δὲ Περσικὰς καὶ Ἀφρικήας Καππαδοκίας γυναικός. ἡ δὲ ἑκατόμνη θυγάτηρ Ἀδά, ἡ οὐκ ἐκείνης

Κνίδου. πολὺ γὰρ μέρος αὐτῆς οἰκᾷ τὴν οἰκονομίαν, καὶ πᾶν τὸν ἀποικισμὸν ἀνέλαβε. Κατ' αὐτὴν δ' ὄντι Νίσυρος πελάγεια. Ἀνδρόν δ' ἀξιόλογοι Κνίδιοι, πρῶτον μὲν Εὐδόξος ὁ μαθηματικὸς τῶν Πλάτωνος ἐπαύρων. ἔπειτα Ἀγαθαρχίδης ὁ ἐκ τῶν ποταμίων, αὐτὸς συγγραφεὺς. καὶ ἡμεῖς δὲ Θιόπαιος ὁ Καίσαρ τοῦ Διούσιου, τῶν μεγάλων δυναμειῶν. καὶ ἡμεῖς Ἀρτιμίδωρος. Ἐνταῦθα δὲ καὶ Κτυσίας ὁ ἱατρὸς καὶ Ἀρταγόρην, συγγραφεὺς δὲ τῆς Συριακῆς καὶ τῆς Περσικῆς. Εἰτα μετὰ Κνίδου Κόραμος καὶ Βάργαλα, πόλιν καὶ ἑκατόμνη λατῆς. ἡ δὲ Ἀλικαρνασσός, τῆς βασιλείας τῆς Καραίας δυναστείας, Ζεφύρα καλουμένης πρότερον. ὅντι ταῦτα δ' ὄντι τῶν Μανωλίδων τὰς τῶν ἐπὶ τῆς διαμετρικῆς ὁδοῦ, ὅπως Ἀρτιμισίαν τῶν ἀνδρῶν κατισκιδάσκει. καὶ ἡ Σαλμακίς κρήνη, ὁ βασιβλημὴς οὐκ οἶδ' ἀποδοῖν, ὡς μαλακίζουσα αὐτὴν ὄντας ἀπὸ αὐτῆς. ὅτι δ' ἡ ἑνὴν τῶν ἀνδρῶν αὐτῶν ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἡ τῆς ὕδατος. πρὸς τὴν αὐτῆς οὐ ταῦτα, ἀλλὰ πλοῦτος, καὶ ἡ πόλις τῆς διαίτης ἀπολασίου. ἔχει δ' ἀκρόπολιν ἡ Ἀλικαρνασσός. πρόκειται δ' αὐτῆς ἡ Ἀρconessus. οἰκιστὴς δ' αὐτῆς ἰγέρωντος Ἀλλεξάνδρου καὶ Ἀθηνῶν μετὰ Τροίλιδων. Ἀνδρόν δ' ἰγέρωντος δὲ αὐτῆς Ἡρόδοτος τὴν οὐκ ἐκείνην, ὅς ἐστιν οὐκ ἐκείνην ἐκάλεισαν ὅτι τὸ ποινῶσαι τῶν ἐκείνων ἀποικίας. καὶ Ἡράκλειος ὁ ποιητὴς, ὁ Καλλιμαχέωνος τῶν. καὶ καὶ ἡμεῖς Διονύσιος ὁ συγγραφεὺς. ἔπειτα δὲ καὶ αὐτὴν πόλιν Βιαντινὴν καὶ Ἀλεξάνδρου. ἑκατόμνη γὰρ τῶν Καραίων βασιλείας, ὅταν ἡμεῖς τῶν Μανωλίδων, καὶ ἱερῶν, καὶ Περσῶν. καὶ θυγατρὸς δὲ οὐκ ἐκείνης Ἀρτιμισίας συνήκοντος τῶν πρὸς τὴν τῶν ἀλλοφῶν Μανωλίδων. ὅς δ' οὐκ ἐκείνης ἱερῶν Ἀδά τῆς ἐκείνης ἀδελφῆς βασιλίδος δὲ Μανωλίδος. τελευτῶν δ' ἄτιμος, τὴν ἀρχὴν κατέλειπε τῇ γυναικί, ὅς ἡ αὐτῆς κατισκιδάσκει ὁ λιχθὸς τῶν. φθίσει δ' ἀποθανόντος ὅτι πρὸς τῶν ἀνδρῶν, ἱερῶν ἡμεῖς. καὶ ὅταν ἡ γυνὴ Ἀδά διδίδετο νόσῳ τελευτῶντα. ἡμεῖς δὲ ταῦτα Περσῶν ὁ δὲ λοιπὸς τῶν ἑκατόμνη παίδων. Περσῶν δὲ μετὰ τὴν Σατραπίαν αὐτῇ ποινῶσαι τῶν ἀρχῶν. ἐπιλαβόντος δὲ ἐκ τῶν ἡμεῖς καὶ πόντου, κατέστη ὁ Σατραπὴς Ἀλικαρνασσόν. ἐπιλαβόντος δὲ Ἀλεξάνδρου, πολιορκίαν ἐποίησεν, ἔχων Ἀδά γυναικᾶ, ἡ τις θυγάτηρ Ἀδάς

[illegible]

darus exturbauerat, supplex Alexandro facta, obsecrauit ut se in ut ademptum sibi regnum restituerat: operam suam in recipientis quæ defecerant pollicens, quod ea à suis necessarijs teneri ostenderet. simul & Alinda dedens, ubi degebat. Alexander cum annuisset, eamq; reginā declarasset, urbem usq; ad arcem cepit: quæ erat duplex. eam oppugnari iussit: breuique capta est, iam iratis animis & hostiliter eam impetente milite. Deinceps est Temerium Myndiorum promontorium, cui opponitur Coæ insulæ promontorium Scandaria, à continente distans stadia XL. Est & locus supra Coam, nomine Temerum. Coorum urbs antiquitus dicta fuit Astypalæa, & alio in loco habitata fuit, itidem ad mare. deinde ob seditionem transmigrationerunt in eam quæ nunc est urbem iuxta Scandariam, eamq; nomine insulæ Cōn dixerunt. Urbs ipsa magna non est, sed optime condita, & appellentibus conspectu iucundissima. Insulæ magnitudo stadiorum est circiter 100. tota frugum est ferax, uini etiam optimi larga, ut Chius & Lesbos. Habet uersus meridiem promontorium Lacterem. unde ad Nisyrum stadia sunt LX. ad Lacterium illud, Halisarna sunt. ad occasum est Drecanum, & pagus qui os portus dicitur. abest ab urbe ad CC stadia. Lacter ad xxxv stadia adijcit navigationi. in suburbio Aesculapij est ædes, celebre admodum, & multis donarijs plenum in quibus est etiam Apellis Antigonus. Fuit ibi etiam Venus à mari emergens (. anadyomenem Græci dicunt) quæ nunc cōsecrata est diuo Casari ab Augusto Cesare, patris suo autorem generis dedicatæ. aiunt Cois pro p̄ctura ea de tributū imperati summa remissa fuisse C talenta. Narrant Hippocratem maximè e dedicatis ibi curationibus ibi exercuisse ea quæ ad uictus rationem spectant. Cum hic unus fuit de nobilibus Cois, tum Simus medicus, & Philetas poëta iuxta atque censor scriptorum. & nostra ætate Nicias, qui in Coos tyrannidem inuasit. item Aristo, qui peripateticum audiuit, eiq; heres successit. Cois fuit etiam Theonellus nobilis psalter, qui & in rep. se opposuit Nicia. In ora continentis iuxta agrum Myndium, Astypalæa est promontorium, & Zephyrium. De hinc ipsa Myndus cum portu: ac mox Bargylia, ipsa quoque urbs. Inter

iacet Caryanda, palus, & eiusdem nominis insula, quam incoluerunt Caryandenses. patria fuit hanc Scylacis antiqui historiarum conditoris. Vicinum Bargyliis est Mindyadis Dianæ templum, quod putant circumplui. fuit olim & uicus Mindya. Bargyliis natus fuit Protarchus, Epicureus secta, uir celebris, præceptor Demetrii eius, qui Lacon usurpatus fuit. Sequitur lassus in insula ante continentem sita portum habet, & uictum incolæ ferè e mari quærunt. nam locus piscibus abundat, & agrum habent sterilem. Quin & talem de falsis confingunt narrationem.

Lassus.

Cum citharædus quidam artem suam publicè ostentaret, tantisper ab omnibus fuisse auditum, dum tintinnabulum signum uenditionis piscium daret: eo audito uniuersos ad piscium negotiationem discessisse: uno excepto, qui erat surdacter maiorem in modum. Ad hunc accessisse citharædum, maximasq; egisse gratias: qui tanto ipsum honore adfēcisset, tantoq; studio mulicæ faueret: cum reliqui ad primum sonitum tintinnabuli discessissent. Quid illi respondisse, iam ne signum datum est: cumq; id affirmaret citharædus: Tu ergo ualeto, dixisse, ipsumque etiam surrexisse & abisse. Inde fuit oriundus etiam Theodorus dialecticus, cognomento Cronus, quod ei ab initio tributum est falso, cum esset Apolloni, quo is usus fuit magistro. est autem translatum in Theodorum ob ueri Croni obscuritatem. Post lassum Miletus sequitur. In mediterraneis autem urbes sunt tres memorabiles: Mylasa, Stratonicea, Alabanda. & circa has reliquæ, aut maritimis uicinæ, ut Amyzon, Heraclea, Euro-mus, Chalcetor, atque de his quidem minus est quod simus solliciti. Mylasa in campo iacent admodum opulento. eiusq; uertici imminet mons, unde albus lapis optimus abundè exscinditur. Neque uerò exiguum est hoc emolumentum, lapidum suppeditare copiam amplam, idq; de propinquo, ad ædificia, & substructiones maximè templorum aliorumq; publicorum operum, nam ut ulla alia, urbs hæc pulcerrimè est porticibus & templis ornata. Mirari autem subiecerunt recto ac sublimi præcipitio. & quidem ferunt præfectorum prouinciæ quendam admiratione relictum dixisse: Qui hanc urbem condidit, nisi metuisset, ne erubuisset quidem.

Mylasa.

†

Mylasenses duo habent templa Iouis, unum eius quem Ologo dicunt, alterum Labra-

μιταφύ Καρυάνδ' α λίμνη, καὶ τοῦ ὁμο-
νυμοῦ ταύτη, ἢ ἄλλω Καρυανδῆς. Ἐν-
τὸν δὲ ἢ ἢ καὶ Σκύλαξ ὁ παλαιὸς συγ-
γραφεὺς. Πλείσιον δ' ὅτι τῶν Βαργυλίων
τοῦ Ἀλκιμῆος ἰσορὸν τὸ Μινδυάδ' ὁ-
πὲρ πεπεσέν κασι πόλιν ἔδει. ἢ δ' ἔπειτα
καὶ χωρίον Μινδυῶν. Ἐκ δ' ἐπὶ τῶν Βαργυλίων
αὐτῆς ἐλλόγιμος ἢ ὁ ἑπικύριος Πρώταρχος,
ὁ Δημητρίου Καδαγυσσέως, τῷ Λα-
κωνος πελαγονοδότης. Εἰτ' Ἰασὸς ὡς
καὶ λέγεται πελαγονοδότης ἢ ἄλλω. ἔχει δ' ἐλ-
μνία, καὶ τὸ πλεῖστον τοῦ βίου τοῖς φθινοῦ
θαλάσσης: ὅθεν καὶ γὰρ χόραν τ' ἐκ παλαι-
οντοῦ. Ἐδὲ καὶ διὰ γὰρ πλείονα πλείονα
ἔχουσιν εἰς αὐτὴν. Καδαγυσσὴ γὰρ ὡς ἔδει
μνίου, τίς μὴ ἀπορᾶσαι πάντας, ὡς δ'
ὁ Λακωνοὶ καὶ τῶν ὁπλοῦν ἰσόρως,
καὶ ἀπορᾶσαι ἀπὸ τῶν ὁπλοῦν, πλείονα
ἐνὸς δυσκόλου. τὸν οὖν καδαγυσσὴν πελα-
γονοδότης ἔπειτα, ὅτι αὐτῶν πελαγονοδότης
καὶ οἱ δ' ἔπειτα πλείονα, Ἐπιλομοσύ-
ας οἱ μὴ γὰρ ἄλλοι ἄμα τῷ Λακωνοῦ ἀπορ-
σαι, ἀπορᾶσαι οἱ χόραν. ὁ δ' ἐπὶ λέγει, ἔπειτα
ἔπειτα γὰρ ὁ Λακωνοὶ ἰσόρως: ἀπορᾶσαι δ' ἐπὶ
Ἐπὶ τοῖς ὅν, ἔπειτα, Ἐπὶ αὐτῶν, ἀπὸ τῶν αὐ-
τῶν. Ἐντὸν δ' ἢ ὁ δ' ἰσορὸς ὁπλοῦν
ρος, ὁ Κρόνος πελαγονοδότης, καταρᾶσαι μὴ
ἔπειτα. Ἀπορᾶσαι γὰρ ἰσορὸς ὁ Κρό-
νος, ὡς ἔδει ἰσορὸς ἰσορὸς. μετὰ τὴν γὰρ
ἐπὶ αὐτῶν δ' ἢ τῶν αὐτῶν τῷ κατ' ἀλήθει-
αν Κρόνον. μετὰ δ' ἰσορὸς τῶν Μιλησίων
πολλοὶ δ' ὅν. ἔπειτα τῇ μεσογαίᾳ καὶ
πρὸς αὐτῶν πόλιν ἀφ' ὁλογοῖ, μύλασσα, Στρα-
τονίκα, Ἀλαβανδᾶ. αἱ δ' ἄλλαι πόλιν πό-
λιν τοῦ τῶν, ἢ τῶν πελαγονοδότην, ὡς αὐτῶν Ἀ-
μυζών, Ἡράκλεια, Εὐρωμος, Καλλικύρως, τοῦ
τῶν μὴ οὐδ' ἄλλω λόγος. τὰ δ' ἐπὶ μύλασσ-
α ἰσορὸς τῶν πελαγονοδότην ὁπλοῦν οὐδ' αὖτις.
ἰσορὸς τῶν ἢ κατὰ τὸν ὁπλοῦν ὅρος αὐτῶν Ἀ-
τόμιον Ἀπὸ τοῦ Ἀπὸ καὶ μύλασσ' ἔχει. ἔπειτα
μὴ ἰσορὸς ὅν οὐ μὴ τῶν ὁπλοῦν πλείονα
τὰς οἰκοδομίας ἀπορᾶσαι, ἔπειτα ἔπειτα, καὶ
μύλασσ' πλείονα τῶν ὁπλοῦν, ἔπειτα ἄλλω
τῶν δημοσίων ὅν κατὰ τὸν ὁπλοῦν. ἔπειτα
τοῖς τοῖς τῶν ναοῖς αὐτῶν ἄλλω καὶ οἰκοδομίας
παλαιῶν. θαυμάζον δ' ἐπὶ τῶν ὁπλοῦν
λόγων οὕτως ἀλόγως τὸ κατὰ τὸν ὁπλοῦν καὶ
ἰσορὸς τῶν ἀπορᾶσαι, καὶ δ' ἔπειτα τῶν ἰσορὸς
ὅν τῶν αὐτῶν λέγει, θαυμάζον τὸ πρᾶγμα
ταύτην γὰρ ἔπειτα τῶν πόλιν ὁπλοῦν, αὐτῶν
φοβᾶται αὐτῶν, οὐδ' ἔπειτα. ἔπειτα δ' οἱ μύ-
λασσ' ἰσορὸς ὁπλοῦν, τῶν αὐτῶν, τῶν τῶν κα-
λασσῶν

Labran-

Λουβριού, & Λαβρανδίου. τὸ μὲν γὰρ τῇ πό-
λει τὰ δὲ Λαβρανδία κώμῃ ἐστὶν γὰρ τοῦ ὄρε-
ος τῶν ὑπερβόρων τῶν δὲ Λαβρανδίων εἰς
τὰ Μύλασα ἀπὸθεν ἐλθὼν πάλιν. γὰρ τοῦ Λαδίου
ὄρεος τὸς ἀρχαίους, & φοινίκας ἐστὶν ἀμὰ
ταὺς δ' ὑπὸ τῆς ἑκπλῆς, & ὑπὸ τῆς Μυλασίων
ὄρεος τὸ ἐστὶν χιτῶν πῶς, καὶ ἐξήκοσα πε-
δίον μίχρη ἐλθὼν πάλιν ἰσθμὸς καλούμενος, δι-
ὅτι πομπὸς ἐστὶν τῶν ἰσθμῶν. ἰσθμῶν ταὺς δ' οἱ
ὕδαθες ἐστὶν τῶν πολιτῶν καὶ ὁ δὲ βίον.
ταῦτα μὲν οὖν ἰσθμὸς ἐλθὼν πάλιν. Τελευτῶν δ'
ἐστὶν ἰσθμὸς τῶν κατὰ τοὺς Διὸς κοινὸν ἀπάντων
κατὰ, οὐ μὲν τῶν Λυδίων, & μυθίων ὡς
ἀδελφοί. ἰσθμῶν δὲ κώμῃ ὑπάρχει το-
πυλαίον. Πατρίσι, δὲ βασιλείῃ τῶν
κατὰ τῶν πόλεων ἐκαστόν. πολιστῶν δ'
δὲ μάλιστα τῇ κατὰ φύσιν θαλάττῃ ἡ πό-
λις, & τοῦ τ' ἐστὶν αὐτοῖς ἐπίσκοπος. Ἀφιστο-
γούς ἔχον ἀδελφὸς καὶ ἡμῶς τὰ Μύλασα,
ἐπὶ τῶν τῶν ἀμὰ & δημογούσι ἐλθὼν πάλιν
ως, ἐνθὺς δὲ μὲν τε, & ὑβρίαν. οὐ μὲν οὖν ἐν-
θὺς δὲ μὲν οὖν ἐκαστόν παρὰ λαβῶν
μαγάλιν, & ὁ δὲ φαν. πῶς δὲ τῶν δὲ νό-
τητα, οὐκ γὰρ τῇ πατρίδι μόνον μέγας ἔ-
στιν, ἀλλὰ καὶ τῇ Ἀσίᾳ ἐλθὼν πάλιν ἡμεῖς οὖν τι-
μῶς. ὑβρίαν δ' ὁ πατήρ, ὡς αὐτὸς διγῶν
τῇ τῇ γῆ, καὶ παρὰ τῶν πολιτῶν ὁ μολέ-
γας, ἡμῶν κατὰ λατὶ φυλοφορεῖται, καὶ
ἡμῶν γῆ. διὰ τοῦτο δ' ὑπὸ τούτων ὁ
λίγον χρόνον διὰ τοῦτο τῶν ἀντιχίος ἀ-
προσέμενος ἐπὶ πάλιν, καὶ τοῦ ἀγορανομίᾳ
παρὶ δὲ καὶ αὐτόν. γὰρ αὐτὰ δὲ κυλινδ-
λῶς, & χυματισμένος μικρὰ, ὡς μὲν οὖν
τὸ πολιτῶν δὲ, καὶ τῶν ἀγορανομίᾳ σιωπο-
λουθῶν. ταχὺ δὲ αὐτοῖς ἔστι. & ὁ δὲ αὐτὸς
ἐπὶ μὲν ἐνθὺς δὲ μὲν οὖν, ἀλλὰ τελευτῶν
σιωπῶν μάλιστα κύριος γῆς μὲν οὖν
ως. τῶν δ' ἐπὶ τῇ πόλει ἐκαστὸς δὲ αὐτὸς
ἐν ἀμὰ, & χυματισμένος τῇ πόλει, ὡς τ' ὁ καὶ ἡ
τυραννικὸν πῶς, τῶν ἀπολύτως τοῦ
παρὰ λαβῶν τὸ χυματισμόν. Ἐπὶ αὐτοῖς
γαρ ὅτε τῶν ὑβρίων, ὅτε δὲ δημογούσι
τελευτῶν ἐπὶ γὰρ ἐνθὺς δὲ μὲν οὖν, καὶ τῶν
λίως ἀναγκάσιον. οὐκ γὰρ μεταβῶν δὲ αὐ-
μαθὰ τῶν, οὐκ γὰρ αὐτοῦ. Ἀφιστογούς οὖν
πολὺν, & ὁ δὲ τῶν πολιτῶν ἀγαθὸς ἐπὶ ὁ δὲ
των, ἐπὶ τῇ πόλει τῶν λαβῶν ἀντιπο-
λιτῶν. οἱ μὲν γὰρ ἄλλοι μὲν ὅτε λαβῶν
& παρὰ τῶν συμμάχων, ὡς τῶν παρὰ
των τῶν Ἀσίων ἐχόντων, ἔστιν ὁ δὲ ἀπολοι,
& ἀρῶνται. τῶν δ' ὁ λαοδικεύς, καὶ ὑ-
βρίαν, οὐκ ἔστιν ἀφιστογούς ἐπὶ τῶν, ἀλλὰ
ἐπὶ τῶν τῶν ἰσθμῶν πάλιν. ὁ δ' ὑβρίαν, καὶ
πῶς παρὰ τῶν φανὶ πῶς παρὰ τῶν ὑβρί-
ων,

Labrandeni. illud in urbe: Labranda pagus
est in monte, quā Aladandis Mylasa euntib.
is superatur, lōgiūs ab urbe. ibi templum est
Iouis antiquum, & simulacrum Iouis Stratij
seu militaris. colitur is à circumiacentibus,
& à Mylasensibus uia eò usque strata est ab
urbe, ad LX ferè stadia, quæ sacra dicitur, & per
eam sacre pompæ ducuntur, sacerdotium
nobilissimū ciuium gerunt per omnem uitā.
Atque hæc sunt urbis eius 10 propria. tertiu-
um est Iouis Carij templum commune om-
nium Carum: cuius etiam Lydi & Myfi par-
ticipes sunt, utpote fratres. narrant olim pa-
gum fuisse. Mylasa patria fuit & regia Ca-
rum qui cum Hecatōmno fuerunt. maximè
mari quod est apud Phisicum urbs appropin-
quat, atque hoc est eius emporium. Vires
memorabiles nostra etate habuit ea urbs, rhe-
tores simul & qui populum suis orationibus
ducerent, Euthydemum atque Hybream. *Euthydemus & Hybreas.*
Euthydemus cum magnas opes ac existima-
tionem accepisset, adiecit ijs uim dicendi, ac
non in patria modò magnus fuit, sed & in A-
sia primarium honorem est consecutus. Hy-
breas (ut ipse in schola narrauit, & apud ci-
ues eius in confesso est.) pater mulum ligna
baiulantem, agasonemq; reliquit. quibus su-
stentatus, cum Diotrophem aliquandiu au-
diuisset Antiochæ: reuersus in patriam, ad li-
tati se dedit. Quo in munere se cū uolu-
tasset aliquandiu, & rem mediocriter fecis-
set, temp. capeffere, & forensibus se adiunge-
re cepit. Celeriter autem creuit, & cum ui-
uente etiam Euthydemo in admiratione es-
set, mortuo maximè eo urbem in sua pote-
state habuit. Nam uiuus ille lōgè præualuit,
potens iuxta & utilis ciuitati: ut etiam si nō
nihil tyrannicum adfuerit, id utilitas conse-
quens diluerit. ac laudatur dictum Hybreas,
qui in fine orationis pro concione habitæ di-
xerit: Euthydemē, malum es ciuitati necessa-
rium: nam neque tecum uiuere possumus,
neque sine te. Cū autem Hybreas creuisset
plurimum, uidereturq; & ciuis & orator exi-
mius esse, impegit cū Labieno aduersare.
Alijs enim armatum adducenti militem
& auxilia Parthorum, quippe Asiam Par-
this tenentibus, cedebant: utpote inermes
& pacis cupidi. Zeno autem Laodicensis, &
Hybreas oratores non cesserunt, urbesq; su-
as contra eum concitarunt. Hybreas etiam
dicto quodam exasperauit Labienum, ado-

leſcētem irritabilem & ſtolidiſſimum. Cū
enim hic ſe Parthicū imperatorem appel-
laſſet: proinde, aiebat Hybreas, Caricū ego
me imperatorem nuncupo. Exinde Labie-
nus urbem inuaſit, cohortes ſecū inſtructus
ducens Romanorū qui in Aſia erant. & Hy-
bream quidem non arripuit, qui iam Rho-
dum cōceſſerat: domum autem ipſius ſum-
tuolē apparatam corrupit ac diripuit: totam
que urbem malē multauit. eō autem ex Aſia
digreſſo redijt Hybreas, & ſeſe urbemque in
integrum reſtituit. Hæc de Mylaſis. Strato-
nicea Macedonum eſt colonia, ipſa quoque
precioſo apparatu à regibus exornata. In a-
gro Stratoniceſi duo ſunt templa. unum
Laginis Hecataë ſacrum, illuſtriſſimum, ubi
quotannis magni agitantur conuentus. pro-
pe ipſam autem urbem ædes Iouis Chryſa-
rii, communis Caribus omnibus: qui eō ad
ſacrificia & deliberationes de rep. conueni-
unt. Ipſum conuentum pagorum hunc, uo-
cant Chryſaoreum: & qui plures pagos præ-
bent, ij ſuffragio antecellunt, ut & Ceramidi-
tæ. In hoc conuentu ſunt etiam Stratoniceæ,
quanquam non ſunt Carici generis, quia ta-
men pagos habent Chryſaorei conuentus.
Inde fuit Menippus rhetor præclarus, cogno-
mento Catocas, qui parentum noſtrorum e-
tate uixit. hunc Cicero quodam libro Xeno-
cli & qui unā uiguerunt comparans, omni-
bus quos ipſe audiuiſſet Aſianis oratoribus
anteponit. Eſt & alia Stratonicea, quæ ad
Taurum nominatur, oppidulum ad mōtem
ſitum. Alabanda ipſa quoque ſubiecta eſt tu-
mulis quibusdam ita incluſit, ut ſpeciem in-
ſtrati clitelis aſelli referat. Itaque Apolloni-
us Malacus hoc nomine & ob ſcorpiorum
multitudinem urbem facete notans, eſſe aie-
bat ut aſellum ſcorpjjs onuſtum. plena eſt &
hæc urbs & Mylaſa ijs beſtiolis, & tota inter
eas montana regio. Habitant eam homines
luxurioſi & gulæ dediti, multasque habent
pſaltrias. Viri memorabiles Alabandefes fue-
rūt oratores duo fratres, Meneclēs (.de quo
paulo antè diximus.) & Hierocles, qui in
Rhodum commigrauerunt. item Apolloni-
us & Molo. Cæterū cum de Caribus mul-
ta dicantur: id maxime ab omnibus eſt rece-
ptum, Cares Minoi paruſſe olim, Lelegesq;
ſuiſſe appellatos, & habitauſſe in inſulis: de-
δῆς, μεγαλής τε, οὗ ἐκνήδιον μικρὸν ἐπ' αὐτῷ, καὶ
Ἀπολλωνίου, καὶ δὲ Μόλων. Πολλὰν δὲ λόγων ἐρημύαν
ἰνύει, ὅτι οἱ Κῆρες ὑπὸ Μίνω ἐτέθηοντο πῖναι λί-

δις, καὶ αὐτοὺς πληρῶν. Ἐκείνου γάρ ε-
 πόντ'· ἐαυτὸν Παρθικὸν αὐτοκρατορα.
 οὐκ οὐ, ἔφθ' ἁγῶν λίγῳ ἑμαυτὸν Καεϊκὸν
 αὐτοκρατορα. Ἐκ τούτου δὲ ὡς τὴν πό-
 λιμ' ὤρεται, τὰ γένητα ἔχων ἥδ' οὐ σωτε-
 τα γένητα Ῥωμαίων, τῶν γὰρ τῇ Ἀσίᾳ. αὐτὸν
 μὲν οὐδ' οὐ κατέλαβι, παραχωρήσαντα ἕως
 Ῥόδου· τὴν δ' οἰκίαν αὐτῷ ἐλνυμῶνα πο-
 λυτελεῖς ἔχουσιν κατασκοῦναι, καὶ διὰ
 πασφύας δ' αὐτοὺς καὶ τὴν πόλιν ὅλῳ ἐ-
 κάκωσεν. ἐκλιπόντ'· δ' ἐκείνου τὴν Ἀσί-
 αιν, ἐπαυλῆθι καὶ αὐτὴ λαβὼν ἐαυτὸν τι, καὶ
 τὴν πόλιν· ποδὶ μὲν οὐκ ἐκλάσων ταῦτα.
 Στρατονικίᾳ δ' ὅτι κατακίᾳ Μακιδόνων.
 ἐκασμῆθ' δὲ καὶ αὐτὴ κατασκοῦναι πολυ-
 τελεῖσιν ὑπὸ τῶν βασιλείων. ἔσι δ' γὰρ τῇ
 χώρα τῶν Στρατονικίων δ' οὐκ ἴσθαι, γὰρ μὲν
 Λαγίνοις, τὸ ἔτι ἑκάστις ὠφθαλμῶν πα-
 ραγύρας μεγάλας σιμᾶν κατ' ἐξαιτῶν.
 ἐγγὺς δὲ τῇ πόλει τὸ πρὸ Χρυσορείας δι-
 ὅς κρινόν ἀπ' αὐτῶν Καρῶν, ἕως ὅσον αἰσιν ἐν-
 σαντίς τι, καὶ βουλδοσάμενοι ποδὶ τῶν κρι-
 νῶν. καλεῖται δ' τὸ σύστημα αὐτῶν χρυσο-
 ρείον, σινετικὸς ἐκ ἐκμῶν. οἱ δὲ πλείους πε-
 ριχόμενοι ἐκ μᾶς, πῶς ἔχουσι τῇ ψήφῳ, κα-
 θ' αὐτὸν ἑραμῆται. καὶ Στρατονικίᾳς δὲ
 τὸ σύστημα· μετέχουσιν, οὐκ ὄντων τῶν
 Καεϊκῶν γένους, ἀλλ' ὅτι ἐκ μᾶς ἔχουσι τῶν
 Χρυσορείων σύστημα. Καὶ ταῦτα δ'
 αὐτὸς ἐξέλεγε· μνησθῆναι ἔνταυς Μηνί-
 π'· κατὰ οὐδ' πατόρας ἡμῶν, κατόρας ἐ-
 πικαλούμεν, ὅν μάλιστα ἐπαινεῖ τῶν κα-
 τὰ τὴν Ἀσίαν ἑντέρων, ὅν ἀρεσάσθαι το
 Κικέρων, ὡς φησὶν γὰρ πινι γράφῃ αὐτῷ, συγ-
 κρίνων ἑξοφλῆν καὶ τοῖς κατ' ἐκείνον ἀκ-
 μάζουσιν. ἔσι δὲ καὶ ἄλλοι Στρατονικίᾳς ἢ
 πῶς τῶν ταύρων καλουμένων, πολὺν ἰορ
 πῶς καλούμενον τῶν ὄρων. Ἀλλά βωδ' αὐτῶν, καὶ
 αὐτὸ μὲν ὑπόκειται λόφοις ποῖσι συγκι-
 κλισμῶν οὕτως, ὡς τ' ὅψιν καταχέδαι
 καυθίλου κατεσφαιμένον. Καὶ δὲ καὶ ὁ
 Μαλακὸς Ἀπολλώνι· σκῶπῶν τὴν πό-
 λιμ' ἕως τι ταῦτα, καὶ ἕως τὸ τῶν σφοπίων
 πληθ', ἔφθ' αὐτῶν ἐν σφοπίων καυθίλου
 κατεσφαιμένον· μὲν δ' ὅτι καὶ αὐτῶν, καὶ
 ἢ τῶν μυλάσων πόλιν τῶν θειῶν τού-
 των, καὶ ἢ μεταξὺ πᾶσι ὄρεσιν· τρυφῶν
 δ' ὅτι ἀνθρώπων, καὶ καπνευσιῶν ἐχρῆ-
 ψαλτρίας ποταμῶν. Ἄνθρωποι δ' ἐγγύοντο λό-
 γου ἄφιοι δύο ἑντέρων ἀδελφοὶ Ἀλαβαν-
 ροκλῆς οἱ μετὰ κίαντον ἕως τὴν Ῥόδον, ὅ, τι
 ποδὶ Καρῶν, ὁ μάλιστα ὁμολογούμεν· ὅτι
 ἐγὼ καλούμενοι, ὅ, πῶς νῆσους ἔχουσιν. ἔτ'
 ἢ παρ' αὐτοῖς

ἐπαρῶται ῥητόμενοι, πολλῶν ᾗ παραλί-
ας, καὶ ᾗ μισογύναις κατέχον, οὗ πῦκα-
τίχοντες ἀφιλομενοί. καὶ οὐ τοι δ' ἴσασιν οἱ
πλῆθους διελγυθ, καὶ Πελασγοί. πάλιν δὲ
τοὺς τοὺς ἀφῆλυντο μῆρ'· οἱ ἑλλήνων, Ἰω-
νῆς τε, καὶ οἱ Ἀσσιῆς. τὸ δ' ἐπὶ τὰ στρα-
τιωτικὰ θέλονταί τι ὄργανα ποιῶντες τι-
μῆρα, καὶ τὰ ἐπίσημα, καὶ οὐ λόφους. ἅ-
παντα ᾗ γὰρ λέγεται κατεῖχε. Ἀνακρίων
μὲν γε φησιν·

ΔΙΑ ΔΟΥΤΕ ΚΑΛΙΚΟΝ ΔΟΥΡΥΙΘ ΔΕΧΑΝΤΕ
ΧΕΙΡΑ ΠΙΝΕΙΝ.

ὁ δ' Ἀλκαῖος,

Λόφον τὴ στήν Κασελόν.

Τὸ ποιεῖν δ' ἁρκεῖται ἑπὶ τῇ,
Μαθῶντες αὖ Καρῶν ἡγήσασθαι βαρβαροφύ-
ρων·

οὐκ ἔχει λόγον, πῶς τοιαῦτα εἰδὲς
την Βάρβαρον, μόνους ἄρκει βαρβαροφώνους
αὐτοῦ Κᾶρας, Βαρβάρους δ' οὐδ' ὄνας· οὐτ'
οὖν θουκυλίδης ἐρδάως. οὐδὲ γὰρ λιγυδαί-
φοισι Βαρβάρους, ἥ καὶ τὸ μηδὲ ἑλληνας πα-
ρὰ τὸ πάλομ ἕς ᾧ ὄνομα ἀποικεῖσθαι. τό-
τε γὰρ μὴ τι ἑλλήνας παρὰ τοῦτο ὁ ποιη-
τὴς ἀπελιγγα,
ἀνθρώπος πολέμιος οὐρὺν λαδ' ἑλλαδίαν, καὶ
μισομ' ἄργον.

Καὶ πάλιν,

Ἔτ' ἐδίλκε πόφθλῶσαι ἀν' ἐλάσσ' α, καὶ μι-
γραῖν γ.

μη λησάντων τι βαρβαρῶν, πῶς ἐμὴ
 ληνὺν ληθῆσθαι τὸ βαρβαροφώνων· οὐ-
 τι δ' αὖ οὐτ'· οὐ· οὐτ' Ἀπολλοδωρῶν ὁ
 γραμματικός, ὅτι βρῆναι ὄνομα ἐξ ἰδίας,
 καὶ λοιπῶν ἔχοντο οἱ Ἕλληες κατὰ τῶν
 Κερῶν, καὶ μάλιστα οἱ ἰωνεὺς μεθυσθέντες αὐ-
 τοῖς ὄνοματιν ἔχοντες, καὶ τὰς συνήκας στρα-
 τίας· ἐχρῶν γὰρ οὕτω βαρβάρους ὀνομα-
 ζαν. ἡμεῖς δ' ἐκ τοιμὲν ὄνομα τὴν βαρβαροφώ-
 νον καλῶν βαρβάρους δ' οὐδ' ἀπαξ. ὅτι
 φυσὶ τὸ πληθυντικὸν εἰς τὸ μέτρον οὐκ ἐμ-
 πίηται, ὅσα τὰτ' οὐκ ἐρεκε βαρβάρους. ἀλλ'
 αὐτὸ μὲν ἡ πῶσις ἐκ ἐμπίηται, ἡ δ' ἀρεθὴ οὐ
 διαφείβει Διὰ δ' ἄρ' ἀνοί·

Τρεῖς, καὶ Λύκιοι, ἃ δαξέσονται.—

Τοῖς δὲ, ἐν τῷ,

Οἱ Τρῶες ἵπποι.—

Οὐδὲ γὰρ ὁ βραχυτάτης ἡ γλῶττα τῶν
Καρῶν. οὐ γὰρ εἰς, ἀλλὰ καὶ πλεονεξία
καὶ ὀνόματα ἔχει διαταμιευμένα, ὥς φησι
Θίλιππος ὁ τὰ Καρικὰ γράψας. Οἶμαι δὲ
τὸ βάρβαρον διαταρχᾶς ἐκτεφνωθῆναι οὐ-
Caricarū scriptor Philippus, Existim

inde cū in continentē migrassent, multum
oræ maritimæ & mediterraneæ soli possessori-
bus ereptum obtinuisse : qui & ipsi pleriq;
fuerint Leleges ac Pelasgi. Rursus istis par-
tem ademerunt Græci, & Iones, & Dorien-
ses. Studij rerum bellicarum argumenta ad-
ducunt scutorum ansas, insignia, & cristas.
quæ omnia dicuntur Carica. Anacreon qui-
dem inquit:

**Inserere manum Caricæ anſæ bene fabrica-
tæ.**

Alcæus autem:

Cristam quassans Caricum.

Cum autem Homerus dicat:

At Nastes Cares ducebat barbari lingues: *Iliad* 6. § 67.

quaestio oritur, cur qui tam multas gentes
norat barbaras, solos Cares barbarilingues
dixerit, barbaros nullos? Non rectè hoc loco
Thucydides, qui propterea negat ab eo bar- *initio primi.*
baros appellari, quia ne Hellenes quidem,
id est Græcos, quorum nomen his opponi-
tur, expresserit. Quod de Græcis istis dicit,
falsi Homerus convincit:

Gloria cuius summa per Helladaq̃, & Me, Odyss. 344.
dium Argos.

& iterum:

Si libet oblectare per Helladaꝑ, & medium *Odyss.* 8. 80.
Argos.

Tum si nulli dicebantur barbari, quomodo rectè dicebantur barbarilingues. Ne Apollodorus quidem grammaticus rectè, qui ait communi nomine peculiariter & conuiciandi causa Græcos usos, maximè Iones aduersus Cares, quos odio haberent ob adfidas inimicitias arque bella. etenim hac ratione fuerunt barbari nominâdi. Nos autem causam quarimus, cur ne semel quidem barbarorum facta mentione, barbarilinguium meminerit. Ille ait, pluralem casum Barbaros non recipi in uersum Heroicum: ideoq; barbaros nō esse nominatim expressos. Verum: nō admittitur accusatiuus pluralis. at rectus tam admittebatur quàm ille Dardani, totidem & eiusdem quantitatis syllabarum. ac cùm dicatur, *De barbaris.* *Iliad. 6. 429.*

Quales Troñequi—.

itidem dici poterat:

Quales Barbari equi.—.

Neque ea etiam vera est causa, quod Carum sic lingua 12 rardissima pronunciatur. 12 que enim est, cum habeat plurima Græca vocabula admixta : ut quidem testatur rerum vocē Barbarū ita fuisse ab initio attributū his

quæ non nisi difficulter, duriter, asperè quæ
possent pronuciari: cuiusmodi sunt battari-
zan, traulizan, psellizyn. sumus enim ad hoc
ingeniosissimi ut similes uoces similibus ex-
primamus, quòd iam eiusdem uidentur esse
generis. atque hæc abundat usus nouorum
nominum confictorum: qualia sunt Kelary-
zyn, clangor, psophos, boë, plosus: quorum
nunc pleraque propriè usurpantur. Cùm er-
go omnes qui sic crasso ore loquuntur, bar-
bari appellarentur: existimatum est alienige-
narum ora esse talia: eorū inquam, qui non
essent Græci. Hos igitur initio uocauerunt
barbaros, tanquam diductionem asperita-
temq; oris exprobrantes. deinde tanquam
communis quodam gentili nomine abusi su-
mus, in nationum diuisione barbaros Græ-
cis opposcentes. Multa enim consuetudo &
commercia cum barbaris effecerunt. ut iam
non ob oris crassiciem, aut uitium aliquod
instrumentorum uoci seruientium barbari
censerentur: sed ob sermonis peculiarem for-
mam, quas dialectos usurpamus. Alia porro
in nostro lingua crassicies uitiumq; & qua-
si barbaries oris existit: cùm quis Græcum
sermonem affectans, perfectam eius pronun-
ciationem non attingit: sed ita uoces effert,
ut barbari quando ad Græcæ linguæ usum
introducuntur, neque possunt perfectè uo-
cabula exprimere. quòd & nobis in illorum
idiomatibus usu uenit. Maximè autem Cari-
ribus hoc contigit. Nam cùm reliquæ gen-
tes non multum ferè cum Græcis haberent
commerciij, neque operam darent. ut Græ-
cam uiuendi loquendiq; rationem discerent.
nisi si qui pauci & forte fortuna ac singula-
tim Græcis quibusdam se permiscuerūt: pe-
totam Cares Græciam ære militando meren-
tes sunt dissipati. itaque barbaries linguæ ap-
ud eos fuit frequens, ab eorum in Græciam
profectionibus. multoq; magis deinde incre-
bruit, postquam unâ cum Græcis habitare
insulas ceperunt indeq; in Asiam expulsi, ne
ibi quidem incolere sine Græcis potuerunt,
ingruentibus Ionibus & Doriensibus. Ea-
dem de causa barbarissare dictum est: quod
usurpare solemus non de Caricè, sed de ma-
lè Græcè loquentibus. Ita ergo etiam bar-
barilingues intelligendi sunt, qui prauè
Græca loquuntur. Hinc etiam in artes Græ-
cè loquendi à Carissando barbarissare est
traductum. & solœcissare: siue à Solis ea
uox, siue ab alio efficta est nomine. Ar-
temidorus

τως καθ' ὀνομασθποιῶν, ὡς τῶν δυσπαρέ-
 ραις, καὶ σκληρῶς, Ἐτραχίως λαλοῦντων·
 ὡς τὸ βαρβαρίζω, καὶ τραυλίζω, καὶ ψαλ-
 λίζω. ἀφ' ἑνὸς τοι γὰρ ὀνόματι τὰς φωνὰς ταύ-
 τας ὁμοίας φωνὰς κατονομάζω, ὥς τὸ ὁμογε-
 νὲς ἡδ' ὁ. καὶ πλεονάζουσι ἢ γ' ἐν ταῦτα αἰ-
 νομασθποιῶν, οἷον τὸ κελαρύζω, καὶ κελαγ-
 γῇ δέ, καὶ φέζω, καὶ βοῇ, καὶ ἐρότω· ὡς
 τὰ πλεῖστα ἡδὲ καὶ ἑτέρως ἐκφορίζται. πᾶς
 τῶν δ' ἡ τῶν παχυστομαῶντων οὕτω βαρβα-
 ρισμὸν λεγομένων, ἐφάνη τὰ τῶν ἁλλοτρίων
 σώματα τοιαῦτα· λέγω δ' ἐπὶ τῶν μὴ ἑλ-
 λήνων. ἑκένους οὖν ἰδίως ἐκάλεισαν βαρβα-
 ρους, γ' ἀρχαῖς μὲν ἑκὰς τὸ λοιδορον, ὡς αὐ-
 παχυστόμους, ἢ τραχυστόμους. ἑτα κατιχυ-
 σάμεθα, ὡς ἐθνικῶ κοινῶ ὀνόματι αὐτοὺς διὰ
 ροῦ τῶν πᾶσι τοῖς ἑλλήνας. Καὶ γὰρ δὲ τῇ
 πολλῇ σιωπῇ, καὶ ὡς πολλοὶ τῶν βαρβα-
 ρων, οὐκ ἐπὶ ἐφάνητο ἑκὰς τῶν παχυστομα-
 ῶν ἀφ' ἑνὸς τινὰ τῶν φωνητικῶν ὀργάνων
 ὅσον συμβᾶν, ἀλλὰ ἑκὰς τὰς τῶν ἑλ-
 λήνων ἰδιότητας. Ἄλλο δ' ἐπὶ τῇ ἡμέ-
 τερά ἑκατέρωθεν ἐφάνητο κακοσομία, ἢ οἷον
 βαρβαροσομία, αἱ τῶν ἑλλήνων μὴ κατὰ
 θεοῖν. ἀλλ' οὕτω λέγει τὰ ὀνόματα, ὡς οἱ βαρ-
 βαροὶ οἱ εἰσάγονται εἰς τὸν ἑλλήνων λόγον, οὐκ
 ἰσχύοντες ἀρτισομεῖν, ὡς οὐδ' ἡμεῖς γ' αὖτε
 τῶν ἑκένων ἑκατέρωθεν. Τοῦτο δὲ μάλιστα
 σιωπῇ τοῖς Κερσί. τῶν γὰρ ἄλλων οὐκ ὡς
 πολλομένων πᾶσι σφόδρα τοῖς ἑλλήνων,
 οὐδ' ὡς χειρῶντων ἑλλήνων ὡς ἑλλήνων, ἢ μαν-
 θάνων τῶν ἡμετέρων διάλεκτον, πᾶσι αἱ ἑ-
 λλήνων σπᾶνται, καὶ κατὰ τύχην ἐπιμειδιζάν,
 καὶ κατ' ἐξέχοντες ὅλοι οἱ τῶν ἑλλήνων ποιῶν
 οὐτοὶ δ' ἐκὰς ὅλως ἐπλανήθησαν τῶν ἑλ-
 λάδα μιᾶς φωνῆς ὅντων. Ἡδὲ οὖν τὸ
 βαρβαρίζω ἐπὶ ἐκένων πυνόντων, ἀ-
 πό τῶν εἰς τῶν ἑλλήνων αὐτῶν φωνῆς. καὶ
 μεταταῦτα ἐπιπολεῖ πολὺν μᾶλλον, ἀφ'
 οὗ τὰς τῶν ἑλλήνων μετα τῶν ἑλλήνων ἔκ-
 σαν, κακῶς ἐπὶ τῶν ἑλλήνων ἐκπύοντων,
 οὐδ' ὡς ταῦτα κακῶς ἑλλήνων οἰκῶν ἡδὲ
 ταντο, ὡς ἑκατέρωθεν τῶν ἑλλήνων, καὶ τῶν
 Δωριέων. Ἀπὸ δ' ἐπὶ αὐτῶν αἰτίας, καὶ τὸ
 βαρβαρίζω λέγεται. καὶ γὰρ ὅσον ὡς τῶν
 κακῶς ἑλλήνων τῶν εἰσάγοντων λέγειν, οὐκ
 ὡς τῶν κακῶς λαλοῦντων. οὕτως οὖν καὶ
 τὸ βαρβαρίζω, καὶ ὅσον βαρβαρίζω
 λέγειν, καὶ ὅσον κακῶς ἑλλήνων λέγειν. ἀπὸ δ'
 τῶν κακῶς, καὶ τὸ βαρβαρίζω, μετατῶν-
 καν εἰς τὰς πᾶσι ἑλλήνων τῶν τῶν καὶ τὸ
 ὅλον ἑλλήνων, ἢ ἀπὸ Σέλων, ἢ ἄλλως τῶν
 ὀνόματι· ὅθεν πεπολεῖται. οἱσι δ' ἄρ-
 τιμίδωρος·

usque ad Ciliciam quæ uocatur aspera, post hanc reliqua Cilicia, circa sinum Ihsicum. Atque hæ sunt partes peninsulae, cuius isthmum dixeramus esse id, quod est in uia ab Ihsio Amisum usque, aut (ut alij uolunt.) Sinopen. Regio autem extra Taurum in arcto litore est à Lycia ad Solos usque pertinente, quæ urbs nunc Pompeiopolis uocatur. Post hæc ora maritima quæ ad sinum Ihsicum est, à Solis & Tarso initio sumto in planiciem panditur. Quam si describerimus, totam iam peninsulae dictæ ambitum absoluerimus. ut deinde ad alias Asiæ partes extra Taurum sitas trans gressi, ipsæ enarratis postremo loco ad Africam ueniamus exponendam.

Lycia descri-
ptio.

Post Rhodiorum Dardala, mons Lyciæ ex Dardala, ab hoc litus Lyciæ incipit, longitudine stadiorum ccccxx. Asperum hoc est, & difficile: tamē bonis portibus admodum instructum, & à modestis habitatum hominibus. Locorum quidem natura Pamphyliis & asperam habitantibus Ciliciam est eadem. Sed hi opportunitate locorum usi sunt ad receptacula prædonum: cum aut ipsi piraticam exercerēt, aut marinis prædonibus forum diuendendæ prædæ, & statio nem nauibus præberent. nam Sidæ quidem, quæ Pamphyliæ urbs est, fabricam nauium habebant Cilices: & sub præcone uendebant captos, quos interim fatebantur esse liberos. At Lyciæ ita ciuilitate ac modeste uitam, idē constanter, transegerunt: ut illis obsecutos successus mare ad Italiam usque obtinentibus, ipsi nulla turpis lucris cupiditate impelli se fuerint passi, sed in patria administratione Lyciaci conuentus permanserint. Tres & uiginti sunt urbes, quæ in eo concilio ius habent suffragij. ad id coeunt ē singulis urbibus in eam, quæ ipsis commoda uidetur, urbem. maximæ urbium ius habent trium suffragiorum, mediocres duorum, reliquæ unius. eadem proportionē & tributa pendunt, & reliqua obeunt munia. Artemidorus sex maximas recenset, Xanthum, Patara, Pinara, Olympum, Myra, Tlōn, sitam in transitu montis uersus Cibyam. In concilio primum creat Lyciarcha, id est Lyciæ princeps: tum reliqui eius corporis magistratus. publica etiam iudicia designabantur. necnon de bello & pace antiquitus consultabant: nunc, nisi Romanorum permisso, qui ad se eam trans-

tulerunt

ἐδ' ἡ παμφυλία μέχρι Κιλικίαν τῶν τραχιῶν. ἐδ' ἡ τούτων μέχρι τῶν ἄλλων Κιλικίαν τῶν ποδὶ τῶν ἰσικῶν κόλπων· ταῦτα δ' ὅτι μὲν μὲν ἐλὶ χειρρόνησον ἕς τὴν ἰδμὸν ἐφαμέν τὴν ἀπὸ ἰσίου ἰδμὸν μέχρι Ἀμιβύ, ἢ Σινώπης, ὡς ἔστιν. ἢ ἐκ τῆς δὲ τοῦ Ταύρου γῆς ἐστὶν παραλία τῇ ἀπὸ Λυκίας μέχρι τῶν ποδὶ Σόλωνος πόπων τῇ καὶ Πομπηίου πόλει. Ἐπειτα ἡ δὲ ἐς τὴν Ἰταλίαν ἀναπείθηται ἡ ἑκαστὴ τῶν ἰσικῶν κόλπον παραλία ἀπὸ Σόλωνος καὶ Τάρσου ἄρφαμλιν. Ταῦτα καὶ ἐκτελοῦσι, ὅ παρὰ ποδὶ ἐλὶ χειρρόνησον λόγῳ· ἐστὶν ποδὶ τοῦ δὲ μὲν. ἔπειτα μεταβασιμένης αὐτὴ τὰ ἄλλα μὲν ἐλὶ Ἀσίας τὰ ἐκ τῆς τοῦ Ταύρου· Τελούταια δ' ἐκ τῆς οὐραίας τῇ ποδὶ τῶν Λιβύων.

Μετὰ τοῖνυν αἰδέσθαι τὰ τῶν Ροδίων, ὅρῳ δὲ ἐλὶ Λυκίας ὁμῶν νυμφὸν αὐτοῖς αἰδέσθαι, ἀφ' οὗ λαμβάνει τὴν ἐκ τῶν ὁ παρὰ πλους ἄπας ὁ Λυκιανός· σκεδῶν μὲν οὖν χιλιῶν ἐπὶ τῶν οὐραίων ἐκείνοι. τραχὺς δὲ καὶ χαλεπός, ἀλλ' οὐλίμηνθ' σφόδρα, καὶ ὑποαὐθρέπων συνοικούντων σφόδρῶν· ἐπεὶ ἢ καὶ ἐλὶ χάρας φύσις, παραπλοσία, καὶ πῶς παμφυλίοις ὅτι καὶ τοῖς τραχυτάτοις Κιλικίῃ. Ἀλλ' ἐκείνοι ἢ ὁρμητικαῖς ἐχρήσαντο τοῖς τόποις πῶς τὰ λεγόμενα, αὐτοὶ παρατρίοντες, ἢ τοῖς παραταῖς λαφυροποιήσια καὶ ναυαγείᾳ παρήχοντες. Ἐν Σιδῇ τοῦ πόλεος ἐλὶ παμφυλίας τὰ ναυπηγία συνίστατο τοῖς Κιλικίῃ· ὑποαὐθρέπων τε ἐπὶ τῶν ἐκ τῶν ἄλλων τῶν ἐκ τῶν οὐραίων ὁμοιοποιούντων. Λυκιοὶ δ' οὕτω πολιτικῶς καὶ σφόδρως ζῶντες διετέλεισαν, ὥς τ' ἐκείνων δὲ τὰς ἀτυχίας θαλασσοκρατήσαντων μέχρι ἐλὶ Ἰταλίας· ὁμοῦ οὐδ' ἐπὶ ὅτι ἡρδαναι αἰσχροῦ ὑποσέως, ἀλλ' ἔμειναν γὰρ τῇ πατρὶα δεικνύοντες τῇ Λυκιανῶν συνηματῶ. ἐπὶ δὲ πρὸς καὶ ἐκείνοι πολλὰς αἰ ἐλὶ ψήφου μετέχουσιν. συνορῶνται δὲ ὅτι ἐκείνης πόλεως ἐς κοινὸν συνίστατον, καὶ αὐτοὶ δεικνύοντες πόλιν ἐλόμενοι. τῶν δὲ πόλεων αἰ μὲν εἰσι μὲν τῶν ψήφου ἐπὶ ἐκείνῃ Λυκίᾳ· αἰ δὲ μὲν αἰ δ' οὐκ αἰ δ' ἄλλαι μὲν. ἀναλογῶν δὲ καὶ τὰς ἀσφοδὰς ἀσφοδῶνσι, καὶ τὰς ἄλλας λατοργίας. Ἐξ δὲ τὰς μεγίστας ἐστὶ ὁ Ἀρτεμίδωρος· Ξάνδον, Πατάρκα, Πίναρα, Ὀλυμπον, Μύρα, Τλῶν, ἑκαστὴ τῶν δέσιν τῶν ἐς Κίβυραν ἑκαστῶν. Ἐν δὲ τῇ συνοικίᾳ πρῶτον μὲν Λυκίᾳ ἀρχὴς αἰρεῖται, ἔπειτα ἄλλαι ἐκ τῶν αἰ τῶν συνηματῶ. Δικασταὶ δὲ τῶν ἀπὸ ἐκείνων κοινῇ, καὶ πόρι πόλις δὲ καὶ

ἀρχὴ καὶ συμμαχίας ἐβλαδύνει πρότερον. καὶ δ' ἐκείνους, ἀλλ' οὐκ ἐπὶ τῶν Ρωμαίοις ταῦτ' ἀνέστην καὶ

circumnavigatione multi portus, multæ par-
 uæ insulæ: quarum maxima insula Cisthene,
 cum eiusdem nominis urbe. In mediterranea-
 neis sunt Phellos & Antiphellos, & supra
 commemorata Chimara. Deinde Sacrum
 promontorium, & Chelidonia: tres insulæ
 asperæ, magnitudine ferè æquales, inter se
 quinque, à continente sex stadia disitæ. una
 eorum etiam stationem nauium appulsui com-
 modam habet. Hinc plerique putant Taurum
 incipere, quia & sublimis est promonto-
 rij uertex, & producitur à Pisidicis montib.
 supra Pamphiliam sitis: & insulæ ante id sitæ
 in mari manifestum quoddam habent uesti-
 gium, fimbriæ in modum. Sed re uera conti-
 nui sunt montes à continente Rhodo obie-
 cta usque ad Pisidiam, qui & ipsi gerunt
 Tauri nomen. Videntur Chelidonia Cano-
 po opponi: traiectu quater mille stadiorum.
 Cæterum à Sacro promontorio ad Olbiam
 stadia restant CCCCLXVII. Interiacent Cram-
 busa & Olympus urbs magna cum eiusdem
 nominis monte, qui etiam Phœnicus dicitur.
 Sequitur Corycus litus. ac deinde Phaselis
 tres habens portus urbs memorabilis & la-
 cus. Supra hanc Solyma sunt mons, & Ter-
 messus Pisidica urbs, angustijis montium im-
 minens per quas in Milyadem transitur. atq;
 Alexander etiam propterea eam diruit, ut

Phaselis.

Aduersus Solymos claros tulit arma secundo.

ὑπὸ τῶν πρὸς Πάμφυλιαν, τῶν δὲ κοινῶν τῶν Λυσίων οὐκ ἐπὶ τῇ κατὰ αὐτὴν δὲ σωτηρίᾳ. ὁ μὲν οὖν πικτὴς ἐτόρους τῶν Λυκίων ποιεῖν αὐτὸν Σολύμους. ὑπὸ γὰρ τοῦ Λυκίου βασιλέως πεμφθεὶς ὁ Βιλαρόφοντις ὑπὸ δυνάτορον αὐτῶν ἀθλον,

Δυνάτορον αὐτὸν Σολύμοισι μαχίεσθαι ἐν ἀλίοις.

ῥαπὴν νηυσὶ πολλὰς, καὶ λιμένας. ἔν τε καὶ μεγίστην αὐτῶν καὶ πόλιν ὀνόμαζοντο ἡ Καστὴν. ἔν τε τῇ μετὰ τὴν πόλιν καὶ ἀπὸ τῆς πόλεως, καὶ ἡ Χίμαιρα ἵς ἐκ τῆς πόλεως. Εἰδὲ ἰσθμὸς ἄλλος, καὶ αὐτὴν Χίμαιραν τῶν πρὸς τῶν τραχέων πᾶσι τοῖς μέγεθος, ὅσον πρὸς τὴν περὶ τοὺς ἀλλήλων διέχουσαι. ἢ ἢ γὰρ ἐφ' ἑκατὸν ἐξ ἑκατὸν. μία δ' αὐτῶν καὶ πρό-
 ὄρος ἔχει. ἔν τ' οὖν νομίζουσιν οἱ πολλοὶ τὴν ἀρχὴν λαμβάνειν τὸν Τάυρον, διὰ τὴν τὴν ἀρχὴν ὑπερὶ τὴν οὐρανὸν, καὶ καθίσταν-
 σαν ἀπὸ τῶν Πισιδικῶν ὄρων τῶν ὑπερβα-
 λῶν τῇ Πάμφυλίας, καὶ οὗτοι τὰς Πάμφυ-
 λίας ἔχοντες ὑπὸ τῶν ὀρεινῶν ἡ σιμῶν γὰρ τῇ θαλάττῃ ἡρασι δὲ δὴ δίκην. Τὸ δ' ἄλλο-
 θις ἀπὸ τῇ Ρόδῳ πρὸς αὐτὴν ὑπὸ τῇ πρὸς Πισιδίαν μέγαν σωτήριον ὅσον ἡ ὀρεὶν ἡ καλῶνται δὲ καὶ αὐτὴ Τάυρος. ὁμοῦσι δὲ καὶ αὐτὴν Χίμαιραν κατὰ Κανὼν βόρην πρὸς τὴν πόλιν. τὸ δ' ἵαμα λέγεται τὴν τραχέων περὶ τῶν ἀπὸ τῇ ἰσθμῶν ἀρχὴν ὑπὸ τῶν ὀρεινῶν, λα-
 ποῦντα εἰς τοὺς τριακῶντοισι ἐκ τῶν ἐκ τῆς πόλεως δ' ἐστὶν ἡ τὴν Καστὴν καὶ ὁ Ὀλύμπιος, πόλιν μεγάλην, καὶ ὅσον ὀνόμαζοντο, καὶ οἰνοκοῦντες καλῶνται. ἔπειτα Κέρν-
 κος αἰγιαλός. ἔπειτα Φασίλις, τῶν ἔχοντες ἡ-
 μέλιος πόλιν ἀξιόλογον καὶ λίαν. ὑπὸ τῇ πό-
 λεϊ δ' αὐτῆς τὰ Σόλυμα ὄρεα, ἢ τὴν περὶ τῇ Πισιδίᾳ πόλιν, ὑπὸ τῶν πολεμίων τοῖς ἐχθροῖς, δὲ ὅν ὑπερβασις ἐστὶν ἡ τὴν Μιλυάδα. καὶ ὁ Ἀλκιφανδρος δὲ οὗτος ὁ ἄλλος αὐ-
 τῶν, αὐτοῖς βουλόμενος τὰ στρατὰ. Περὶ Φα-
 σιλίδος δ' ἐστὶ κατὰ τὴν θαλάτταν ἐστὶν, δὲ ὅν Ἀλκιφανδρος παρὰ τὴν τὴν στρατίαν. ἐστὶ δ' ὅρεα Κλίμαξ καλουμένη. ἐπὶ ταῖς δὲ τῇ Πάμφυλῳ πελάγει, ἐστὶν ἡ ἀπὸ τῶν περὶ τῶν ὑπὸ τῇ πόλιν αἰγιαλῶν, ταῖς μὲν τῶν-
 μίας γυνυμένῳ, ὅς τε ἐπὶ βασιμον τοῖς ἰσχυροῖσι. πολλοὶ μὲν οὖν δὲ τῇ πελάγει, ὑπὸ τῶν λυμάτων καλυπτομένων ἐπὶ πολλόν. ἡ μὲν οὖν δὲ τῇ πόλιν ὑπερβασις, περὶ τῶν ὄρων καὶ πρὸς αὐτὴν ἐστὶν, τῇ δ' αὐ-
 διαλῶ ἔχοντα ἢ τὰς δυνάμεις. ὁ δὲ Ἀλκι-
 φανδρος ὅς ἐστιν ἐκ τῶν ἐκ τῶν καὶ τὸ πλεον ὑπὸ τῶν τῇ τύχῃ, πρὶν αὐτῶν τὸ λύμα ὁρμασθαι, καὶ ὅλῳ τῶν ἡμέραν γὰρ ὁ-
 δασὶ γὰρ τῶν πορταῶν σωτῆρος, μέγαν ὁ-
 φαλὸν βαπτίζοντων. ἔστι μὲν οὖν καὶ αὐ-
 τὸ ἡ πόλιν Λυκαίων, ὑπὸ τῶν ὄρων ἰσχυροῖς.

οἱ δὲ αὖ Λυκίους πρότερον Σολύμους
καλεῖσθαι φασίν, ὅς ποτε ἦ Τερμίλας,
ἀπὸ τῶν ἐκ Κρήτης συγκατελθόντων τῶν
Σαρπηδὸνι φασί· μετὰ δὲ ταῦτα Λυκίους
ἀπὸ Λύκου τοῦ Πανδίωνος, ὃν ἐκπεσόντα
Ῥοϊκίας ἐδέξατο Σαρπηδὼν ὑπὸ μὲν
ἀρχῆς, οὐχ ὁμολογούμενα λέγουσιν ὁ μὲν
Βιλιπίους δ' οἱ φασίν, ὅτι Σολύ-
μους ἔπειτα τοῦ Πανδίωνος, αὐτὸν δὲ Μιλύας πῶ-
τα γὰρ οὐκ ἔστιν, ἀλλ' ὅτι ἐν Κρήνῃ. Μετὰ
Φασίλιδος δ' ὅστις ἡ Ὀλβία ἡ Πάμφυλις
ἀρχή, μετὰ ὅντα, καὶ μετὰ ταῦτα ὁ Κα-
ταρράκτης λεγόμενος ἀπ' ὑψηλῆς πέρας
καταρράκτην ποταμὸς πολὺς, καὶ χαμαὶ
ῤῥῶδες, ὡς τι πρὸ ῤῥῶδων ἀνοίεται τὸν ὄ-
ρον. Εἴτα πόλις Ἀθαλία, ἐπὶ ὧν μὲν τῶ
ἐπίσαντο Φιλαδέλφου, καὶ οἰκίσαντο
ὡς Κόρυκον πολὺν καὶ ἄλλων κατασκευά-
σαν, καὶ μικρὸν περὶ βολὸν πρὸ Ἰφύτου.
Φασί δ' ὅτι μετὰ Φασίλιδος, καὶ Ἀτ-
ταλίας, δ' ἀκρυδαθὴν ὀνόματι καὶ Λυρνη-
σόν, ἐκπεσόντων ἐκ τῶν Θήβης πεδίου τῶν
Τρωϊκῶν Κιλικίων ὡς τῶν Πάμφυλιαν ἐκ
μέρους, ὡς εἴρηκε Καλλιόχης. Εἴδ' ὁ Κίερος
ποταμὸς, ὃν ἀναπλύνουσι πεδίοις ἐξ ἡμέ-
ρας, Πέργης πόλις. καὶ πλησίον αὐτῇ μετὰ
τοῦτον, τὸ Ῥι Πόργιας Ἀρτέμιδος ἱ-
ερὸν, ὃν ἡ Παναγία καλεῖται ἔτι σιωτικῶ-
ται. Εἴτ' αὐτῇ Ῥι θαλάσσης ὅσον τι ἡ ἀκρόν-
τα πεδίοις, πόλις ὅστις ὑψηλὴ, ὡς τοῖς ἐκ
Πέργης ἐποπτεῖται. ἔτα λίμνη ὀμβρὶς κα-
πρία, καὶ μετὰ ταῦτα ὁ Εὐρυμείδων ποτα-
μὸς, ὃν ἀναπλύνουσι ἐξ ἡμέρας πεδίοις Ἀ-
σπιδος πόλις ὀμβρὶς ὅσον ἰκανῶς, ἡρ-
γῶν ἐπίσημα. ὑπερκατὰ δὲ ταύτης Πιτυ-
λειός. ἔτ' ἄλλος ποταμὸς, καὶ ἐν σία πῶ-
κα μὲν πολλὰ, ἔτα Σίδος, Κυμαίων ἀποι-
κῶν. ἔτ' ἄλλος ὁ δὲ Λυκίαν ὀμβρὶς. Πλησίον δ' ἐστὶ
καὶ ἡ Κιβυρατῶν παραλία τῶν μικρῶν.
ἔτ' ὁ Μίλας ποταμὸς, καὶ ὕψος μὲν. ἔτα
Πύλλης πόλις. καὶ μετὰ ταῦτα οἱ ὄροι Ῥι
Πάμφυλις καὶ τὸ Κορακίον, ἀρχὴ τῆς
πραχίας Κιλικίας. ὁ δὲ παρὰ πλοῦς ἄπας
ὁ Πάμφυλος, ὃν οἱ αἰσιν ἐφαπτόσιν, τὸς
ῤῥῶδων. οἱ δὲ Ἡρόδοτος, αὐτῶν μετὰ
Ἀμφιλόχου καὶ Καλλίου ἐν λαῶν, μι-
γάδων πινῶν ἐκ Τροίας σωμακλονδισάν-
των. αὐτὸν δὲ πολλοὺς ῥηθῆναι καταμῆ-
ναι, πινῶν δὲ σκεδασθῆναι ποταμῶν τῆς
γῆς. Καλλίου δὲ τὸν μὲν Καλλίου τὸν
Καλλίου τὸν μὲν τὸν μὲν τὸν μὲν τὸν μὲν
Πάμφυλις, αὐτὸν δὲ Κιλικίαν ἀπὸ τῶν
Τῆς δὲ Κιλικίας τῆς ἐκ τῶν Τάυρων, ὃ μὲν λέγεται
πραχία, ἡ δὲ πεδία· πραχία μὲν, ἡ δὲ
Zz παραλία

Qui autem Lycios quondam Solymos di-
ctos afferunt, deinde Termilas ab his qui cum
Sarpedone e Creta uenerunt: postea Lycios
a Lyco Pandionis F., quem extorrem domo
Sarpedon in regni partem recepisset: non con-
sentanea Homericis tradunt. Melius, qui ab
Homero Solymos dictos aiunt, qui nunc Mi-
lyæ appellantur, de quibus supra actum est.
Post Phaselidem Olbia est Pamphylia ini-
tium, magna munitio. inde fluuius Catarra-
ctes, sic dictus, quia capiosus de excelsa sa-
xo se proruit torrentis in morem, eiusque de-
cidentis fragor longè auditur. Sequitur At-
talea urbs, nomen habens ab Attalo Phila-
delpho conditore, qui & in Corycum oppi-
dulum aliam coloniam deduxit, exiguumque
ambitum adiecit. Aiunt inter Phaselidem &
Attaleam monstrari Thebam & Lyrnessum:
cùm e Thebano campo Troicorum Cilicum
eiectionum pars in Pamphiliam uenisset. au-
tor Callisthenes. Deinceps sunt Cestrus flu-
uius: quo aduerso si ad LX stadia quis subue-
hatur, ad Pergam uenit urbem: pone quam
in sublimi loco templum est Dianæ Pergæ,
ad quod singulis annis sacer est conuentus.
inde uersus mare ad XL stadia est urbs celsa
& Pergæ conspicua, ac lacus iustæ magnitu-
dinis Capria. Post fluuius Eurymedon, quo
aduerso ad LX stadia subuehuntur Aspen-
dum, urbem satis populosam, ab Argiuis co-
ditam. supra hanc est Petnelissus. tum alius
fluuius, & ante eum multæ paruulæ insulæ.
Tum Side, Cumæorum colonia, ubi Miner-
uæ est ædes. Prope est etiam Cibyratarum
minorum ora maritima. deinde Melas fluui-
us ac statio, & urbs Ptolemais. Inde fines
Pamphylia, & Coracesium asperæ initium
Ciliciæ. Totius Pamphylia ambitus nau-
gando est stadiorum 1200. 14 Herodotus
scribit Pamphylos esse gentem eorum qui
cum Amphilocho & Calchate eo uenerint,
a Troia conuenis quibusdam comitati. ho-
rum plerosque ibi consedisse, alios per uari-
as terræ partes fuisse dispersos. Callinus Cal-
chantem Clari mortuū perhibet: Laos cum
Mopso Taurum superasse, & in Pamphyl-
iam ac Ciliciam se diuisisse, usque ad Syriam
etiam Phoeniciamque.

Ciliciæ, quæ extra Taurum est pars aspera, Cilicia deserti
altera capestris dicitur. Aspera cuius ora maris.

λασπεία, καὶ κατὰ γλῶ, καὶ κατὰ θάλατ-
ταν, κατὰ γλῶ μὲν, ὅσα τῇ μεγάλῃ τῶν ἰ-
σῶν, καὶ τῶν ὑποκαυδίων ἰδνῶν, πῶς ἂν
καὶ γὰρ γὰρ ἔχοντων μεγάλῃ, καὶ δὴ κατὰ
προχάσῃ κατὰ θάλατταν δὲ, ὅσα τῶν ὑπο-
ελασπείων, καὶ τῶν πυκνῶν ὕλης, καὶ τῶν λι-
μνῶν, καὶ ἱερῶν, καὶ ὑποδυνάμειων·
ἰδοὺ καὶ πῶς ἔπαιον τὸ τοιοῦτον βασιλοῦντα
μᾶλλον αὐτὸς πόποις, ἢ ὑπὸ τοῖς Ῥωμαίοις ἁ-
γισμοῖς ἐν τοῖς ὑπὸ τῆς ἐκείνης πεμπομέ-
τοις· οἳ μὲν δ' αἰεὶ παρῶναι ἔμελλον, μὴ τι
μὲν ὁπλῶν. Οὕτω μὲν Ἀρχιλάῳ· ἔλαβι
πῶς τῇ Καππαδοκίᾳ τῶν Τραχέων Κιλι-
κίαν. ἧσι δ' ὄροι ταύτης μεταξὺ Σόλων τε,
καὶ Ἐλίουσις δ' Ἀέτμῳ ποταμός, καὶ Ἰω-
νιδιώνμῳ. κατὰ δὲ τῆς ἀκροῆας τοῦ
Ταύρου, τὸ Ζωικίον περατῆριον δὴν
ὁ Ὀλύμπῳ, ὅρῳ τε καὶ φρούριον ὁμώνυ-
μον, ἀφ' οὗ κατὰ πᾶντα πᾶσα Λυκία, καὶ
Γαμφυλία, καὶ Πισιδία. ἐλόντῃ δὲ τὸ ὁ-
ρον τὸ Ἰστανικόν, ὅτι περὶ τῶν πα-
νοικίον. Τούτου δ' ἰὼ καὶ ὁ Κάρυκῳ, καὶ
ἡ Φασελίς, καὶ πολλὰ τῶν Γαμφύλων χω-
ρίᾳ. πάντα δ' εἰς τὸ Ἰστανικόν. Μετὰ δὲ
Λατμῶν Σόλοι πόλις ἐξείλογ' ἢ ἄλλης
Κιλικίας ἀρχή, ἢ πᾶσι τῶν ἰσῶν, Ἀχαιῶν
καὶ Ῥοδίων ὑπὸ τῶν ἰσῶν. ὅς τῶν
τῶν κατὰ τὸν Ἰστανικόν, Πομπήῳ· μάγνῳ
κατὰ τὸν αὐτὸν ποταμὸν αὐτὸς πᾶντα τῶν,
οὗς μάλιστα ἐγὼ σιωπῆρας καὶ πᾶσι τῶν
οὗς ἐξείους. καὶ μετὰ τὸν Πομπήῳ· πο-
λιν. Γενόμεναι δ' αὐτῶν τῶν ὀνομα-
σῶν, χρύσιος πόλις ὁ Σταϊκός, Φιλόδοτος,
πατὴρ ὅν Ταρσίως ἐκείνῃ μετὰ τῶν
τῶν. καὶ Φιλόδοτος ὁ ἑκείνῃ ποιητής, ὁ Ἀ-
ρκετῳ ὁ τὰ φαινόμενα συγγραφεὺς τῶν ἰσῶν.
ἔπειτα Ζεφύριον ὁμώνυμον ὅτι πῶς Κα-
λυκάδῳ. ἔπειτα Ἀρχιλάῳ, μικρόν τι πῶς ἢ
θάλαττης ὑπὸ τῶν Σαρδ' ἀναπάλου, φησὶ
Ἀρκετῳ. τῶν τῶν δ' αὖ μνηματὸς Σαρ-
δ' ἀναπάλου, καὶ τὴν πορὶ λίθον, συμβαλ-
λόντα αὐτὸν ἢ Ἀρκετῳ χαρὸς δ' ἀκτύλους, ὅς
αὐτὸν ἀποροῦντα. τῶν δὲ καὶ ὑπὸ τῶν
ἐν Ἀστυείοις γράμμασι τοῖανδε·
Σαρδ' ἀναπάλῳ· ὁ Ἀνακὺν δ' ἀρκετῳ πᾶσι,
Ἀρχιλάῳ, καὶ Ταρσῶν ἑδ' ἑμὲν ἡμέρῃ μὴ.
σὺ δ' ὡς ἐγὼ εἶδον, πᾶσι.
ἔπειτα αὐτὸς ὅτι τῶν ἰσῶν, σὺν θυμῷ ἄρκε-
τῳ πομπήῳ· θάλαττης, θανόντῃ τοιοῦτος ὁ-
νήσις.
Καὶ γὰρ ἰὼ ἀποδίδειμι, Νίνου μεγάλῃς βα-
σιλεύσας.

Τῶν τῶν ὅσα ἰσῶν καὶ ἰσῶν, καὶ μὴ τῶν τῶν

maritimis loca ista opportuna essent: (terra,
ob montium magnitudinem, & populorum
supra imminentium, campos & agios haben-
tium amplos & incursionibus facile obno-
xios: mari, ob copiam materiæ nauibus com-
pingendis apte, ob portus, castella, & recepta-
cula.) iussu fuit, præstare ut sub rege essent
potius quàm sub Romanorū præfectis qui
adiuris dictionem mittebantur, neque sem-
per adfuturi, neque cum armis. Sic ergo Ar-
chelaus ad Cappadociam accepit asperam Ci-
liciam. fines eius sunt inter Solos & Eleusam.
Latmus fluvius & pagus eodē nomine. Ad
montis autem Tauri extrema Olympus est,
mons & castellum eiusdem nominis, Zeni-
ceti prædonis arx: unde conspici potest om-
nis Lycia, Pamphylia, & Pisidia. sed cum Is-
auricus mons esset captus, ille secum tota
domo cremauit. eius fuit etiā Corycus, Pha-
selis, & multa Pamphyliæ loca. quæ omnia
cepit Isauricus. Post Latmum sunt Soli urbs Soloe.
memorabilis; alterius principii Ciliciæ quæ
ad Issuum est: condita ab Achæis & Rhodijs.
in hanc hominum frequentiam destitutam
Pompeius Magnus piratarū reliquias trans-
tulit, quæ iudicabat potissimum salute &
percuratone dignas. ac mutato nomine eam
Pompeiopolin dixit. Protulit hæc urbs præ-
claros viros: Chrysippum Stoicum philoso-
phum, cuius pater Tarso inde commigraue-
rat: tum Philemonem comicum poetam, &
Aratum qui uersibus ea quæ in cælo uisun-
tur descripsit. Sequitur Zephyrium, eius-
dem nominis cum eo promontorio, quod uel
cinum Calycadno commemorauimus. Inde
peruenies ad Anchialen paululum supra ma-
re sitam. quam à Sardanapalo conditam Ari-
stobulus ait: ibique Sardanapali esse moni-
mentum, & imaginem lapideam conferen-
tis dextræ manus digitos, ac plausum editu-
ri. Sunt qui Assyrijs litteris hæc aiunt esse in-
scripta.

Sardanapalus Anacyndaraxis F., An-
chialen & Tarsum unâ die ædificauit. ,,
tu autem hospes, ede, bibe, lude. & ,,
Cum te mortalem teneas, presentibus exple
Delicijs animum: post mortem hæc nullius
usus.

Ipse Nini quondam magnæ rex, nunc cinis
hæc sum.

Hæc habeo quæ edî, quæ ex fatuata libido Cicero V. Tufæ
quæst.

Zz ; τίρην,

[illegible]

& mare ei proximum, neque uia alia est bre-
uior ab Amiso, quam per Tarsum: neque &
Tarsus ad Isthmum compendiosior, quam pro-
pter Cydnum. Vnde constat, hunc uerè esse
quem diximus isthmum. tamendicitur usq[ue]
ad Isthmicum sinum: ueritate ob signi eui-
dentiam celata. Atque ob hoc ipsum linea,
quam à Rhodo opposita continente usque
ad Cydnum produximus, eandemque pro-
nunciauimus cum ea quæ ad Isthmum usq[ue] per-
tinet: nihil diuersi ingerit. & Taurum dici-
mus in recta hac linea porro usque ad Indi-
am pergere. Tarsus in campo sita est, condi-
ta ab Argiis qui lûs querenda causa sunt
cùm Triptolemo uagati. Mediam eam per-
fluit Cydnu[s], ad ipsum adolescentum gym-
nasium: utpote scatebris non procul dissitis,
& alueo profundam conuallem permeante,
indeq[ue] statim in urbem fluuiò incidente. Flu-
uius est frigidus, atque asper: unde tam pe-
cori quàm hominibus is neruorum crassicie is
& podagra laborantibus prodest. Tantum
autem Tarsensibus studium rerum philoso-
phicarum, & disciplinarum quas encyclias
dicunt Tarsenses incessit: ut superauerint
Athenas, Alexandream, & si quis alius no-
minari potest locus, ubi philosophorum &
artium ad humanitatem pertinentium scho-
læ haberentur. Id interest: quòd Tarsi qui stu-
dia ista colunt, ferè sunt indigenæ: peregrini
non facile eò uentitant. At indigenæ domi
non desident, sed ut perfectione consequan-
tur, peregrè abeunt: perfectiq[ue] libenter in a-
lienis uersantur locis, domum redeunt pau-
ci. Reliquarum quas modò dixi urbium di-
uersa est planè ratio, demtra Alexandria. mul-
ti enim eò proficiscuntur, & libenter ibi com-
morantur, indigenarum paucos uideris aut
aliò doctrinæ causâ proficiscentes, aut ibi de-
gentes, ut litteris operam impendant. Ale-
xandrinis utrunque usu uenit. nam & mul-
tos recipiunt peregrinos, & emittunt suo-
rum haud paucos. suntq[ue] apud eos omnis ge-
neris liberalium artium scholæ. Alioqui po-
pulosa atque præpotens urbs est Tarsus, &
metropolis rationem obdinet. Viri illustres
ibi nati sunt Antipater & Archedamus ac
Nestor Stoici. præterea duo Athenodori. *Athens*
Horum alter, Cordylion nomine uixit cum
M. Catone, & apud eum mortuus est. alter
Sandonius F., quem & Cananitam à quo-
dam pago denominant, Cæsaris præceptor

Tarfat.

Cydrum

Stenodroma

fuit, magnosq; est honores consecutus. Is cum iam senex in patriam redisset, statum reip. mutavit, quam male tractabat cum alijs. Boëthus malus item ut poëta etiā ciuis, qui fauore plebis conciliando plurimum ualebat. Hunc etiam Antonius auxerat, cum initio probasset carmen eius in partem ad Philippos uictoriam scriptum. Magis tamen extulit leuitas Tarsensibus tum familiaris: cum is ad quouis argumentum oblatum ē tempore subito aliquid diceret. Quin etiā gymnasij moderationem Tarsensibus pollicitus Antonius, ei muneri Boëthum præfecit suo loco: eiq; sumtum faciendorum rationes sunt creditæ. Depræhensum est autem eum cum alia, tum oleum peculiari. Quo nomine cum apud Antonium ab accusatoribus coargueretur, iram eius inter alia his etiam uerbis mitigauit: Vt Homerus Agamemnonis & Achillis laudes Ulixisque decantauit, sic ego tuas. itaque indignum est me his apud te criminibus traduci. Excepit hoc dictum accusator. & Homerus quidem (aiebat.) neque Agamemnoni, neque Achilli sufflatus est oleum. tu cum hoc feceris, poenas dabis. Boëthus tamen placata officijs quibusdam ira, urbem agere ac ferre ad Antonij usque exitum perrexit. Talem urbem Athenodorus reperiens, Boëthum & commilitones eius aliquandiu conatus est uerbis corrigere. cum autem ad summum iniuriarum nihil sibi facerent reliqui, usus potestate sibi a Cesare concessa, exsulio damnatos eos urbe eiecit. Illi primū aduersus eū in parietibus inscripserunt:
Res iuuenum, responsa uirū, crepitus seniorum.

Quod cum ille ioci loco accipiens, iussisset contra inscribi — tonitrus seniorum. porro æquitatem contemnens, cum laxam haberet aluum, nocturnum præteriens multum stercoris sanijæ & parieti eius adpersit. Athenodorus autem factionem eam pro concione accusans: morbum dixit & uitiosissimum reipub. habitum cum multis alijs rebus tum etiam ex excrementis posse cerni. Atque hi quidem fuerunt Stoici. Academici autē nostra ætate Nestor, qui docuit Marcellum Octauia F., Augusti filia. Is quoque præfuit reipublicæ, successor Athenodori, & ad finē usq; uitæ in honore fuit apud pfectos & ciuitatē. De reliquis aut philosophis

γράφω, καὶ πῶς ἔτι χειρὶ μεγάλῃ. κατὰ τὴν αἰσθησιν τῆς πατρίδος ἡδὺν γυναικὸς, κατὰ τὴν αἰσθησιν τῆς πολιτείας, κακῶς φρονοῦντες ὑπὸ τῆς αἰσθησιν, καὶ βουδοῦ κακῶς ἢ ποιοῦντες, κακῶς δὲ πολίτου, δημοκρατίας ἰχθύοντες τὸν πόλιν. Ἐπὶ αὐτῶν, καὶ Ἀντωνίου κατὰρχας ἀποδείξωμεν τὸ χρῆμα φησὶ τὴν γὰρ φιλοπονοῦντα νίκην ἐπὶ τῇ πᾶσι τοῖς ἀνθρώποις ἡ δὲ πόλις παρὰ τοῖς Ταρσείοις, ὡς τὰ ἀπὸ αὐτῶν χρίσθαι τὴν πᾶσι τοῖς ἀνθρώποις τὴν διδασκαλίαν ὑποθέσιν, καὶ δὲ καὶ γυμνασιαρχίαν ὑποθέσιν τῶν Ταρσείοις αὐτῶν αὐτῶν γυμνασιαρχῶν κατέσταντο, καὶ τὰ ἀναλώματα ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς. Ἐφωτίζον δὲ τοὺς ἀνθρώπους τὸν τι ἀλλὰ καὶ τοὺς λαοὺς ἐκ τῆς γῆρας δὲ τῶν κατὰ γῆρας ὑπὸ τῶν Ἀντωνίων, παρὰ τοῖς ὅροις, σὺν ἡμῶν καὶ τὰ πάντα λέγειν ὅτι ὡς πρὸς ὅμοιον δὲ ὑποθέσιν Ἀχιλλεῖα, καὶ Ἀγαμέμνονα, καὶ Ὀδυσσεῖα, οὐτως ἰσχυρῶς. οὐ δὲ καὶ οὐκ αἰμῶν ποικίλεις ἐχθροὶ ἀνδραγαθῶν ὑπὸ τῶν. παραλαβὼν οὐκ ὁ κατὰ γῆρας τὸν λόγον ἀλλὰ ὁμοῖον ἢ, ἴσον, ἴσχυρῶν ἢ Ἀγαμέμνονος οὐκ ἐκλεψόν, ἀλλὰ οὐδὲ Ἀχιλλεῖα οὐ δὲ, ὡς τὰ δὲ ὡς τῶν δίκων. διακρινόμενοι δὲ οὐκ ὁραπείας ποιεῖν ὅροις, οὐδὲ γὰρ ἡ δὲ διττὴν ἀγῶν, καὶ φέρων τῇ πόλιν μέχρι τῆς καταστροφῆς τῶν Ἀντωνίων. τοιαύτην δὲ πόλιν καταλαβὼν ὁ Ἀθῶν δὲ ὡς, τίς ἢ ἐπὶ χεῖρας λόγῳ κατὰ γῆρας κακῶν, καὶ οὐκ οὐκ οὐκ οὐκ. ὡς δὲ οὐκ ἀπέχοντο ὑβρίως οὐδὲ μίας, ἐχθρῶν τῇ δὲ θεῶν ὑπὸ τῶν καὶ τῶν δὲ οὐκ ἴσχυρῶν αὐτοῖς, κατὰ γῆρας φησὶν. οἱ δὲ πρὸς τὸν μὲν κατὰ τὸν χρῆμα φησὶν αὐτῶν καὶ αὐτῶν.

Ἐξ ἡμετέρων, βουλαὶ δὲ μίσην, πορδαὶ δὲ γῆρας.

Ἐπὶ δὲ ἐκείνῳ γὰρ παιδείας μίσην ἀφαιρῶμεν, ἐκείνου παρὰ τὴν γῆρας. βρονταὶ δὲ γῆρας κατὰ φρονίμους δὲ ἐπὶ τῶν ὑπὸ τῶν, οὐκ οὐκ τὸν κοιλίαν ἔχων, πρὸς τὴν πόλιν τῇ δὲ πόλιν, καὶ τῇ πόλιν, οὐκ οὐκ παρὰ τὴν πόλιν. ὁ δὲ τῇ πόλιν κατὰ γῆρας γὰρ ἐκλεψόν τὴν πόλιν τῇ πόλιν, ἐφθ, καὶ τὴν κατὰ γῆρας, πολλαχόθεν οὐκ οὐκ οὐκ, καὶ δὲ καὶ τῶν διαχωρημάτων. οὐτοὶ μὲν Στωϊκοὶ αὐτοῖς. Ἀκαδημαϊκοὶ δὲ Νεῖσος δὲ καὶ ἡμεῖς, ὁ Μαρκέλλου κατὰ γῆρας, τῶν οὐκ οὐκ οὐκ καὶ τῶν καὶ τῶν. καὶ οὐκ οὐκ δὲ πρὸς τῇ πολιτείας, ἀφαιρῶμεν τὸ ἀδυνάτοον, καὶ διττὴν

οὐκ οὐκ

οὐκ ἐν ἰσχυρίῳ, καὶ πύρρον μὲν ἐστὶν

Πλουτῶδες δὲ ἐγγύς, καὶ Διογῆνης τ'
 πολυπολιζέωνται, καὶ πολλὰς ἀστυμελίαν
 οὐφυνῶς οὐφυνῶς· ὁ δὲ Διογῆνης καὶ ποιήμα
 περὶ πρὸ ἀπειροβίβας τιθέσθαι ὑποδέσθαι,
 τραγικῶς ὡς ἰδὲ τοπλῶ. Γραμματικῶς δὲ,
 ὡς καὶ συγγραμμάτων ὅτι, Ἀρετιμίδωρος
 τε, καὶ Διοσκρίδης. ποιητῆς δὲ τραγῳδίας
 ἄριστος τῶν ἐν πλεῖσθι καταλειμμένων
 οὐκ, Διονυσίου. Μάλιστα δ' ἂν ὁ ὦν δυνά-
 ται διδασκαλὴ πλῆθος τῶν ἐκ τῆς
 πόλεως ὁλοῦ ὅσον. Τραγῳδῶν γὰρ καὶ Ἀλε-
 ξανδρείων ὅτι μέγα. τοιαῦτα μὲν ἡ Τραγῳδία.
 Μετὰ δὲ τὸν Κύδινον ὁ πύραυλος ἐκ τῆς Κα-
 τακωνίας ῥίον, οὐ πρὸ καὶ πρότορον ἐμνήσθην
 μὲν. Φοῖος δ' Ἀρετιμίδωρος, γνῶντο ὅτι Σό-
 λους οὐδὲ πολὺ αἰσίου ἐν πρὸς περὶ τῶν.
 Πλησιον δὲ καὶ Μαλλός ἐφ' ὅνους καμῶν,
 ἑτίσμε Ἀμφιλόχου, καὶ Μόψου τοῦ Ἀπόλ-
 λωνος, καὶ Μαντιῶν, πρὸς ὧν πολλὰ μυθολο-
 γοῦται, καὶ δὴ καὶ ἡμεῖς ἐμνήσθην αὐ-
 τῶν γὰρ τοῖς πρὸς Κέλχαντος λόγοις καὶ ἐν
 ἱερῶς, ὡς ἔρσαν πρὸς τῆς Μαντικῆς ὅ, το
 Κέλχης, καὶ ὁ Μόψος. ταῦτ' ἡ γὰρ τῶν
 ἐν μεταφράσει γῆνοι, ἡ δὲ πρὸ καὶ Σο-
 φοκλῆς, ὡς τῶν Κιλικίαν, καλέσας αὐτῶν
 ἐκ τῶν βαμφυλίων τραγικῶς, ἡ δὲ πρὸ
 καὶ τῶν Κιλικίαν Κασίαν, καὶ τῶν Τροίαν,
 καὶ Λυκίαν Φρυγίαν. καὶ τὸν θάνατον δὲ
 τοῦ Κέλχαντος γνῶντο ἀπὸ ἀστυμελίας ἅλ-
 λου τε καὶ Σοφοκλῆς. Οὐ μόνον δὲ τῶν πρὸς
 τῆς Μαντικῆς ἐν μὲν Μαντικῶν, ἀλλὰ καὶ
 ἐν ἀρχῇ. Τὸν γὰρ Μόψον φασί, καὶ τὸν Ἀμ-
 φιλόχον ἐκ Τροίας ἐλθόντας ἑτίσαι Μαλ-
 λόν· ἐπ' Ἀμφιλόχον ὡς ἄρ' ἐλθῶν. Δυ-
 σαρξείσαντα δὲ τοῖς ἐκεί, πάλιν αὐατρί-
 ψαι δόξω. ἀποκλήθηναι δὲ τῆς κωνωνίας,
 συμβεβῆναι ἐν μονομαχίαν πρὸς τὸν Μόψον.
 πεισόντας δὲ ἀμφοτέρους πεφύλακεν ὡς γνῶ-
 πόψη ἀλλήλοισι. καὶ νῦν οἱ τέφροι δ' ἐκνευ-
 ται πρὸς Μάργαθα τοῦ Πυρῶμον πλησιον.
 Ἐντεῦθεν δ' ὡς Κρατῆς ὁ γραμματικὸς, οὐ
 φασί γνῶντο μαθητῶν Παναίτιον. Ὑπὸ
 φασι δὲ τῆς βασιλείας ταύτης Ἀλκίον πρὸς
 τοῦ, δὲ οὐ φιλόνας διήγαγε Ἀλεξάνδρου
 τῶν ἱπποκρίτων τῶν φάλαγγα ἀγαγόν-
 τος ἐκ τῶν Σόλωνος ὅτι τῆς βασιλείας, ὅτι
 Μαλλῶντος, ἐπὶ τῆς ἰσθμῶν καὶ τῆς Δαρει-
 ον δυνάμεως. Φασί δὲ καὶ γνῶντο τῶν Ἀμ-
 φιλόχων τὸν Ἀλεξάνδρου, ὅτι τῶν δὲ Ἀρ-
 γους συγγράσαν. Ἡσιόδος δ' ὡς Σόλωνος
 ὑπὸ Ἀπολλωνος κληρονομήσαι τὸν Ἀμφι-

Quos quidem ego norim, quos nomine dicere possim.

Plutades fuit & Diogenes, qui circum
urbes profecti scholas dextrè instituerent.
uersus etiam Diogenes quocunque argu-
mento proposito tanquam Apollinis instin-
ctu concitatus pronuntiabat: tragicos ple-
runque, Grammaticos dedit Tarsus, quo-
rum etiam scripta existant, Artemidorum &
Diodorum. poetam autem tragicum, eorum
qui Pleades à septenario numero dicuntur,
præstantissimum Dionysidem. Maximè au-
tem Roma docere potest, quam multos Tar-
sus protulerit litteratos: cum sit Tarsensium
& Alexandrinorum plena. Ac talis quidem
est Tarsus. iam post Cydnum est fluvius Py-
ramus, è Cataonia labens, cuius etiam ante
fecimus mentionem. Artemidorus scribit,
hinc Solos usque recto cursu navigationis
esse stadia 15. Propè est Mallus, sita loco edi-
to, condita ab Amphilocho & Mopso Apo-
llinis filio 16 ac Mantus. de quibus multe fe-
runtur fabulæ, & facta earum est à nobis men-
tio cum de Calchante differeremus, & lite
de diuinatione inter Mopsum & Calchan-
tem. hanc enim quidam, è quibus est etiam
Sophocles, in Ciliciam transferunt. quam is
tragico more Pamphyliam appellat: sicut &
Cilicia Caria, & Troia ac Lycia Phrygiæ no-
mine afficitur. In Cilicia quoque mortuum
Calchantem & alij dicunt, & Sophocles. Ne-
que de diuinatione duntaxat eos contendisse
fabulantur, sed etiam de imperio. Ferunt
enim Mopsum & Amphilocho è Troia pro-
fectos Mallum condidisse. deinde Amphilo-
chum profectum Argos, cum ibi res non è
sententia offendisset, Mallum reuertisse: cum
autem societate excluderetur, singulari cer-
tamine cum Mopso esse congressum: cecidi-
sse utrumque, & sepultos ita, ut ab alterius
tumba alterius non possit conspici. & nunc
eorum sepulchra monstrantur apud Marga-
sa prope Pyramum. Mallotes fuit Crates
grammaticus, cuius discipulum fuisse aiunt
Panætium. Supra hanc oram maritimam
campus Aleius, per quem Philotas traduxit
equitatum Alexandri, ipso phalangem du-
cente è Solis per oram maritimam & Mallo-
tidè ad Issum & Darum copias. aiunt eum inferias
etià Amphilocho tulisse ob cognationem cum
Argiuis. Hesiodus Solis interfectum ab Apolli-
ne Amphilocho inquit: alij in campo Aleio: alij
οχρὸν φασιν. οἱ δὲ πρὸ τοῦ Ἀλίου πεδίου. οἱ δὲ
ἐν Σελείᾳ

in Syria cum ob contentionem ab Aleio discessisset. Post Mallum Aegææ est oppidulum cum statione. deinde Amani portæ cum statione, in quas Amanus desinit mōs à Taurō porrectus supra Ciliciam quā uersus orientem ea uergit. * alij à pluribus regebantur tyrannis, castella possidentibus. Nostro tempore omnium est dominus factus Tarcodementus, uir præstans, & ob uirtutem a Romanis appellatus rex, qui successionem posteritati suæ tradidit. Post Aegæas Issus est oppidulum cum statione, & flumen Pindus. Ibi Alexander cum Pindo pugnavit. hinc sinui Issico nomen. in quo est urbs Rosus. tum Myriandrus alia urbs, & Alexandrea, ac Nicopolis, & Mopsu hestia, (.quasi lares Mopsi diceret.) & quæ Pylæ seu portæ dicuntur, limes Ciliciæ atque Syriæ. In Cilicia est etiam Sarpedoniæ Dianæ templum & oraculum: uaticinantur autem diuino instinctu furore. Post Ciliciam prima urbs Syriæ est Seleucia quæ in Pieria dicitur. inde ad Solos nauigatio breuissima est paulo breuior ceteris. Cum autem Troiani Cilices,

lib. 13. 97.

Disputat contra
Apollodotum,
Ephorum.

quorum Homerus meminit, longè distent à Cilicibus extra Taurum sitis: quidam his autores generis illos fuisse tradunt, & quædam loca hæc etiam monstrant, sicut in Pamphylia Thebam ac Lyrnessum. alij contra etiam isthic Aleium campum ostendunt. Sed quoniam eius quam diximus peninsulæ partes extra Taurum sitas peragrauimus: adijcenda sunt quædam. Apollodorus libro quo interpretatus est recensitionem nauium Homericam, affirmat, Asianos Troum auxiliares omnes ab Homero enumerari eos, qui habitauerint peninsulam, cuius angustissimus isthmus sit inter maris intimum sinum ad Sinopen & Issum: externa latera formæ triquetra inæqualia: quorum unum sit à Cilicia ad Chelidonias, aliud inde ad os ponti Euxini, tertiū hinc ad Sinopen. Quod dicit de ijs solis, qui peninsulam coluerint, iisdem rationibus falsitatis potest coargui, quibus euicimus non solos qui intra Halyn sunt ijs auxilia tulisse. Loca enim circa Pharnaciam, in quibus Halizónos posuimus, ut extra Halyn sunt, ita etiam extra isthmum, & angustias inter Sinopen & Issum. neque hoc tantum: sed etiam re uera extra angustias inter Amisum &

Issum.

αὐτὸν Ἀλκιόνοιο ἔφαμεν, ὡς πρὸ ἔξω τῆς Ἄλυνος ὕψι. ὅταν κὴ ἔξω τῆς Ἰδμῶς, ἢ πρὸς κὴ τῆς ἐντὸς τῆς μετὰ τὴν Σινώπης, κὴ Ἰσσοῦ. ὅθεν οὐ μόνον, ἀλλὰ κὴ τῶν κατὰ Ἀλκιδονίας ἐντὸς τῶν μετὰ τὴν Ἀμισοῦ, τὴν κατὰ

τῆς Συρίας ἀπὸ τοῦ Ἀλκίου ἀπὸ τῆς Ἰδμῶς κὴ τῆς Ἰσσοῦ. Μετὰ δὲ Μαλλοῦ Αἰγαῖαι πολίχνιον ὑφορμὸν ἔχον. ἂν Ἀμανὶ δὲ πύλαι ὑφορμὸν ἔχουσιν, ὡς ἂν τελευτᾷ τὸ Ἀμανὸν ὄρος ἀπὸ τοῦ Ταύρου καὶ δὴ κὴ τῆς Κιλικίας ἐκδιδῶσι κατὰ τὸ πρὸς τὴν μετὰ. Οἱ μὲν γὰρ πλεόνων διωσθῶντων τυραννῶν ἐχόντων ἐνέματα. καὶ ἡμεῖς δὲ κατὰ τὴν ἐντὸς αὐτῆς πάντων ἐξέλογον, κὴ βασιλεὺς ὑπὸ Ῥωμαίων ἀνομιᾶς ἔσθαι τῆς αὐτοκρατορίας Ταρκοδμεντοῦ, κὴ τῶν ἑσθῶν χλὴ τοῖς μετὰ αὐτὸν παρίδωκεν. Μετὰ δὲ Αἰγαῖας Ἰσσοῦ, πολίχνιον ὑφορμὸν ἔχον. κὴ ποταμὸς Πινδός. ἐν ταῦτα δὲ ἀγῶν σιμπίσιον Ἀλεξανδρῶν, κὴ Δαρδανίου. κὴ ὁ κὴ ληπτός. ἔσθαι Ἰσσοῦ. ὅθεν αὐτῶν δὲ πόλεις Ῥωσός, κὴ Μυριανδρῶν ἑσθῶν πόλεις, κὴ Ἀλεξανδρῶν, κὴ Νικόπολις, κὴ Μόψου ἑσθῶν. κὴ πύλαι λεγόμεναι ὁριον Κιλικιωρῶν κὴ Σύρων. ἐν δὲ τῇ Κιλικίᾳ ὅθεν κὴ τὸ Σαρπηδονίας Ἀρτίμιδος ἱερὸν κὴ μαρτύριον. αὐτὸ δὲ χρησμούς. ὅθεν ποταμὸν ἰσσοῦ. Μετὰ δὲ τῶν Κιλικίων πρὸς τὴν πόλιν δὴ τῆς Σύρων Σελδύκας ἢ τῆς Πικρίας, κὴ πλησίον ὁριοντὸς ἐκδιδῶσι ποταμὸς. ἔστι δὲ ἀπὸ Σελδύκας ὡς Σόλους ἐπὶ δὴ δὴ πλοῦς ἐλίσσον ἀπὸ τῶν χιλιῶν παδίων. Τῶν δὲ τῆς Τροίας Κιλικίων, ὡς ὅμως μὲν κὴ, πολὺν διεσῶτων ἀπὸ τῶν ἔξω τοῦ Ταύρου Κιλικίων, οἱ μὲν ἀποφαίνουσιν ἀρχαίγεις αὐτὸν τῆς Τροίας πόλεως, κὴ δακτυλοῖς ἑσθῶν τοποῦς καὶ ταῦτα, ὡς πρὸς τῇ Παναθηναιᾷ θάβλῳ, κὴ Λυρνησῶν. οἱ δὲ ἔμπαλιν κὴ Ἀλκίου πὶ πεδίων καὶ δὲ δακτυλοῖς παδίων δὴ μὲν κὴ τῶν ἔξω τοῦ Ταύρου μετὰ τὴν Παναθηναιῶν Χιρρόνδον, πρὸς τὴν δὴ κὴ ταῦτα. ὁ γὰρ Ἀπολλόδοτος ὅθεν τοῖς παδίων ἐπὶ κὴ τοιαῦτα λέγει. πύς γὰρ ἐκ τῆς Ἀσίας ὑψηλέρους τῶν Τρώων, ἀπαντὰς κατὰ τὴν μετὰ φασὶν ὑπὸ τοῦ ποταμοῦ, τὴν Χιρρόνδον κατὰ τοῖς ὄντας, ὡς ὁ τε νότος τῆς Ἰδμῶς ὅθεν τῇ μετὰ τὴν Σινώπην μυχὸν κὴ Ἰσσοῦ. αἱ δὲ ἐκτὸς πλοῦς φασὶν προφανεσθῶς οὕτως, ὡς οἱ μὲν αὖτις. παρίκνους δὲ ἢ ἢ ἀπὸ Κιλικίας αὐτῆς Χελιδονίας, ἢ δὲ τῆς Ἰδμῶς ὑπὸ τὸ σῶμα τοῦ Εὐφράτου, ἢ δὲ αὐτῆς Σινώπην παλιν τῆς Ἰδμῶς. τὸ ἢ οὐ μόνον πύς τῇ Χιρρόνδον, ὅθεν αὐτῶν ἐλίσσονται αὐτῶν φασὶν, δὲ ὡς ἢ λίσσονται πρὸς τὸν μὴ μόνον αὐτὸν ἐντὸς Ἄλυνος. Οἱ γὰρ παδὶ Φαρνακίαν τοποῖ, ὅθεν οἱ

Ἰσσοῦ.

Ἰσθμῷ. οὐδὲ γὰρ ἰκάνει· ὁρῶνς ἀφ' ὧν εἴτα
 τὸν ἰσθμὸν, καὶ τὰ ἑκὰς αὐτοῦ εἰς τὴν ἑκείνην
 αὐτὴν τοῦτον πῆχυν. πάντων δ' ὀνείδισται
 τὸ πλὴν χερρόνησον, τριγωνοειδὴ φέρεται,
 τὰς πρὸς ἀποφάνειν τὰς ἐξω πλοῦρας.
 ὁ γὰρ τὰς ἐξω λίγων πλοῦρας, τοιαύτην ὑπε-
 ραιρουμένην τὴν ἑκὰς τὰς ἐξω, ὡς καὶ ταύ-
 τῃ οὐσαν πλοῦραν, οὐκ ἐξω δὲ οὐδ' ὡδὶ
 θαλάσῃ. εἰ μὴ τοίνυν τὰς ἐξω ταύτης οὐ-
 τως ἢ συνωγμένα, ὥς τε μακρὸν ἀπολεί-
 πον τῷ συνωγμένῳ π' ἀλλήλαις τὴν τε ἰ-
 σθμῷ, καὶ τὴν ὡδὶ Σινώπῃ πιπθούσαν
 πλοῦραν, συνωγμένα αὐτὴν τριγωνοειδὴ λίγα
 δὲ τὴν χερρόνησον. νῦν δὲ γε τριχιλίους
 σταδίων ἀρλεπόντων, μεταξὺ τῶν τῶν αὐ-
 τῷ λεγομένων ἐξω, ἀμαθία τὸ λίγων τρι-
 γωνοειδὲς τὸ τοιοῦτον τριγωνοειδὲς πλοῦρον, οὐ-
 δὲ χωροζωνιόμ. ὁ δὲ καὶ χωροζωνιόμ. ὁ δὲ
 ἰδὼν γὰρ ἐκ μικρῶν μέτρων γὰρ πορίσθαι αὐτὴν
 γὰρ. μήν δ' αὖ αὐτὴ ἀμαθία ἑκὰς εἰς
 πύλας τὴν ἑκὰς τὴν δὲ αὐτῇ πρὸς τὸν
 ἰσθμὸν, ὅσον ἐξήκασι οἱ πλεῖστοι ψευδέμε-
 νοι τὸ ἄμιστον πάντες, ὅσον ἑξήκασι καὶ ἄρ-
 τιμίδωρ· χιλίους, καὶ πεντακισίους στα-
 δίων. οὐδὲ γὰρ ὅσον συνωγμένῳ τῷ τρι-
 γωνοειδὲς ποιεῖ χάματ'. Ἀλλ' οὐδὲ τὰς
 πλοῦρας ὁρῶνς διήρτυται τὰς ἐξω, τὴν ἑκ-
 ἰσθμῷ μέχρι Χελιδονίων ἐπ' αὐτῇ. λοιπὴ γὰρ
 αὐτῇ ὅλη ἐπ' Ἀδρίας ἢ Λυκαίων παραλία
 ταύτη, ὅτι τῶν Ῥοδίων πόρτα μέχρι θύσ-
 κων. γὰρ οὐδὲν δὲ ἑκαπλὴν λαβοῦσα ἢ ἑκα-
 ρθ', ἀρχεται τὴν δ' αὐτῇ, καὶ δυσμικτὴν
 πλοῦραν, ἄχρι Προποντιδῆς, καὶ Βυζαν-
 τίου. οὐσαν τὴν δὲ τῷ Ἐφύρον, διὰ τὴν τὴν
 χερρόνησον ἑκατοικὴν ταύτῃ ἑκατάσταται
 νη, τρία μὲν ἐκ Λυκαίων, τὰ δὲ λοιπὰ Βάρβα-
 ρα καὶ τῶν μεγάλων, ὡδὶ θαλάσῃ ἢ ἐκ
 Λυκαίων καὶ Λύκοι, καὶ Βαθυνοί, καὶ Βιθυ-
 νιοί, καὶ Παφλαγόνες, καὶ Μακεδωνοί, καὶ
 Τρωῆς, καὶ Καρῶν. Ρισίοι δὲ καὶ Μυδοί,
 καὶ Χάλυβες, καὶ Φρύγες, καὶ Μιλήται γὰρ
 τῇ μεθυσίᾳ. διακρίνεται ταῦτα δ' ἀπολλείω-
 ρθ', ἐπὶ ἀκαθάρτου φησὶν εἶναι τὸ τῶν
 θαλάτῃ, ὁ γὰρ τὸν ὅσον τῷ Ἐφύρον. Τῶν
 δ' ὀφειλόμεν, τὰ μὲν ἐκ Λυκαίων μὴ πῶ, καὶ
 τὰ Τρωικὰ ἑκατοικίδια. τὰ δὲ Βάρβαρα
 πολλὰ ἔχει σύγχυσιν ὅτι τὸν χρόνον ἑκα-
 τὰς λέγει δ' ὡς τῷ ποιεῖται τῶν Τρω-
 κῶν, καὶ τῶν νῦν ὀνομαζομένων Παφλαγ-
 ὶων, καὶ Μυσῶν, καὶ Καρῶν, καὶ Φρυγῶν,
 καὶ Κιλικίων, Μιόνες αὐτὴν αὐτῶν, καὶ ἄλ-
 λους ἀγνώστους, οἷον Ἀλιζώνες καὶ Καυκῶνες. ἑκὼς δὲ τῷ ἑκατάλογον Κατῶν τε καὶ Σολύμων,
 καὶ Κιλικίας τοὺς ἐκ Θάβης πωλίου καὶ Ἀλίου. Παμφύλους δὲ καὶ Βιθυνίους, καὶ Μακεδ-
 ῶνας.

Istum. non enim rectè is definitur isthmum,
 & eius pro huius posuit angustias. Id uerò
 omnium est stultissimum, quòd cùm trian-
 guli formam adscribat peninsulæ, eius late-
 ra externa numerat tria. cùm qui externa la-
 tera exponit, excipere uideatur latus quod
 est ad angustias, tanquam id quoque sit la-
 tus, non tamen externum aut mari adscitum.
 Si ergo angustia istæ ita fuissent arcæ, ut pa-
 rum a se inuicem distarent, sed propè coirent
 latus Ibsicum ac Sinopense: concedi utrun-
 que poterat triaguli forma esse peninsulam.
 nunc cùm inter angustias, quas ipse dicit,
 tria stadiorum millia intercedant: inscitia est,
 non regionis descriptio, tanto quadrilatero
 tria tantum assignare latera Ille tamen nobis
 chorographiam edidit uersibus comicis, &
 terræ circuitiorem inscripsit. Eadem inscitia
 manet etiam si quis minimo interuallo ad-
 stringat isthmum, quod perhibuerunt ple-
 rique, amplius semisse totius per mendaci-
 um substracto. sicut & Artemidorus dixit
 circiter stadia. nam ne hoc quidem triangu-
 lam conficit figuram. Quin & latera externa
 male diuisit, unum ab Ibsio ad Chelidonias di-
 cens. cùm supersit adhuc totum Lyciæ litus,
 & Rhodo opposita continens usq; ad Phys-
 cum. inde autem sese incuruans continens,
 ordiatur secundum & occidentum latus, usq;
 ad Propontidem & Byzantium. Porro E-
 phorus dixit, peninsulam istam habitari à
 xvi gentibus, quarum tres sint Græcanicæ,
 reliquæ barbaræ, exceptis conuenis: ut ad
 mare scilicet sint Cilices, Lycij, Pamphyli, Bi-
 thyni, Paphlagones, Mariandyni, Troes, Ca-
 res. mediterranea autem teneant Pisidæ, My-
 si, Chalybes, Phryges, Milyæ. Hæc Apollo-
 dorus cùm diuisisset, addit decimum septi-
 mum Galatarum, quæ Ephoro est recentior.
 17 Deditis autem quædā cum Græcæ fue-
 rint, Troiani belli tempore nondum à Græ-
 cis fuerunt frequentatæ. Barbaricæ propter
 tempus magnæ sunt confusio obnoxia.
 Enumerari porro à poëta Troas, & qui nunc
 appellatur Paphlagones, Mysi, Cares, Phry-
 ges, Cilices, Meones pro Lydis. item alios
 ignotas, ut Halizones & Caucones. & ex-
 tra recensitionem nominari Cetos, & Soly-
 mos, & Cilices e campo Thebano, & Lele-
 ges. Pamphylos autem, Bithynos, Marian-
 dynos,

dynos, Pisidas, Chalybes, Milyas, & Cappadoces ne nominari quidē ab eo: partim quod ista loca nondum fuerint habitata, partim quod ab alijs occupata populis. ut Hidrienses & Termilæ à Caribus, Doliones & Bebryces à Phrygibus postmodo per successio- nem sunt aboliti. Videtur autem mihi Apol- lodorus neque Ephori sententiam recte dis- ceptare: & Homeri uerba partim conturba- re, partim falsò traducere. Primo enim id ex Ephoro fuit quærendum, cur intra peninsu- lam is Chalybes collocaret, tam procul uer- sus orientem à Sinopa & Amiso remotos? Qui enim huius peninsulæ isthmum faciunt lineam ab Ilio ad Euxinū mare protractam, is eam tanquam meridianum ponunt, uel Si- nopes uel Amisi, Chalybum nemo. Nam ad hos pertinens linea, prorsus obliqua est. ete- nim Chalybum meridianus per Armeni- am minorem rectius ducetur & Euphratē, intus coercens Cappadociam totam, Com- magenem, & Amanum, atque Ihsicum sinū. Quod si obliqua hac linea isthmum definiri concederemus: pleraque horum, & maxime Cappadociam intus cōplecteremur, & quæ regio Pontus propriè nunc dicitur, Cappa- dociae pars ad Euxinum mare. ut si Chaly- bes ponantur peninsulæ pars, multo magis Cataones, & utrique Cappadoces, & Lya- ones. (quos ipse omisit.) in ea sint collocan- di. Cur uerò Chalybes posuit in mediterraneis, quos Halizonas Homerus dixit, ut & nos demonstraui- mus? Præstabat sanè diui- dere, & alios facere maritimos, alios mediter- raneos: quòd etiam de Cappadocibus statu- endum est, atque Cilicibus. Ille autem Cap- padocibus præteritis, Cilicias tantum mari- nos commemorauit. At qui sub Antipatro sunt Derbeo, & Homonadenfes, alijsq̃ com- plures Pisidis contermini,

Odys. l. 121. Qui mare non norunt, neque falsos addi-
cerunt.

Este cibos—

quò ponentur? Sed ne Lydos quidem & Meones nominauit, siue duæ sunt eæ, siue unica gens: & siue seorsim habitabant, siue in alia quapiam contentigente. Nam ita insignem gentem occultari non est uerum: & qui de ea nihil dixit, non potest non uideri prateriuisse aliquid dictu pernecessarium. Qui sunt aut conueniæ isti? nam præter enarrata loca non possumus alia dicere nominata σὺν οἱ μὲν γὰρ αὐτοὶ γὰρ αὐτοὶ ἐχόμενοι ἐπὶ τῇ πατρὶς τοῦ

δυνούς, καὶ Γισιδάας, καὶ Χάλυβας, καὶ Με
 λύας, καὶ Καππαδόκας μὴ δ' ὀνομάσθαι· αὐτὸ
 ἤ, ὅσα τὸ μηδὲ πᾶν αὐτὸ τῶν πόντος λατρωσκί-
 ναι τὸν πόντος αὐτὸ δέ, ὅσα τὸ ἐπὶ τοῖς γῆσι πε-
 ριέχεται, ὡς ἰσθμῶς ἢ καὶ Τόρμιλαι Καρ-
 σί. ἀπωλίων δὲ καὶ Βιβυρκαὶ Φρυγί. θαί-
 νεται δ' οὐτα τὸ Εφόρου τῆς ἀπίρασιν δι-
 ατῶν ἰκανῶς, τά τε τὰ ποικίλα τὰ κράτη, καὶ
 κατὰ φύσιν διημεν. Ἐφόρου τε γὰρ αὐτὸ
 πρῶτον ἀπαστῆν ἐχλῶ, τί δ' ἂν αὐτὸ Χάλυ-
 βας τίθωσι γνῶς ἢ χιρρόννητον, περὶ τὴν
 ἀφιεῶτας καὶ Σινώπης καὶ Ἀμίου πῶς εἰσι
 οἱ γὰρ λέγονται τὸν ἰδιόμον ἢ χιρρόννητον
 ταύτης, τῆς ἐπὶ ἰσθμοῦ γραμμῶν ὑπὸ τὸν Εὐ-
 ξανό, ὡς αὐτὸ μισομβεινὸν πᾶσι πᾶσι τῶν
 τῶν, οἱ ἢ νομίζουσι τῶν ὑπὸ Σινώπην,
 οἱ δὲ τῶν ἐπ' Ἀμίου. ὑπὸ δὲ τῶν Χάλυβων
 οὐδ' εἰς. λοξὴ γὰρ ὅτι τελευτῶς. ὁ γὰρ δ' ἂν
 Χάλυβων μισομβεινός, ὅσα ἢ μικρὰς Ἀρ-
 μωνίας χρῶσθαι· αὐτὸ καὶ τὸ Εὐφράτου, τῆς
 Καππαδοκίας ὅλῳ γνῶς ἀπολαμβάνειν,
 καὶ τῶν Κομμαγηνῶν, καὶ τὸν Ἀμανόν, καὶ
 τὸν Ἰστικόν κόλπον. Εἰ δ' οὐκ καὶ τῶν λο-
 ξῶν γραμμῶν οὐκ ἔστιν τὸν ἰδιόμον συγχωρά-
 σαι μὲν, τὰ πλεῖστα γὰρ τούτων, καὶ μάλιστα
 ἢ Καππαδοκία γνῶς ἀπολαμβάνει τ' αὐτὴν,
 ὁ ἐν αὐτῇ ἰδίως λεγόμενον· εἰς τὸν ἢ Καπ-
 παδοκίας μορῶν ὡς τὸ πῶς ἔστι Εὐφράτου.
 ὡς τ' αὐτὸ Χάλυβας ἢ χιρρόννητον διέκον
 μορῶν, πολὺν μέλλον αὐτὸ κατασφονας, ὁ Καπ-
 παδόκας ἀμφοτέρους. ὁ Λυκάονας δέ, οὗς
 ὁ αὐτὸν πᾶσι. Διὰ τί δ' ὅτι ποῖς μισογαί-
 οισι ἐταφε αὐτὸ Χάλυβας, οὗς δὲ ποικίλως ἄλλ-
 ῶν καὶ ἐκείλων, ὡς πᾶσι καὶ ἡμῶς ἀπὸ δ' ἔφα-
 κεν; Ἀμῶν δ' ἐν τῷ διελθῶν, καὶ αὐτὸ ἢ ὑπὸ τῆς
 θαλάσσης φάναι, αὐτὸ δ' ἐν τῇ μεθ' ἡμᾶς· ὁ-
 πορ ὁ ὑπὸ ἢ Καππαδοκίας ποικίλως, καὶ
 ἢ Κιλικίας. ὁ δ' ἐν τῷ ἢ οὐδ' ὀνόμασθαι. αὐτὸ
 Κιλικίας δ' ἐν αὐτῇ θαλάσῃ μόνον ἔσται.
 Οἱ οὖν ἐπ' Ἀντιπάτῳ ἔστι Δορβήτης, καὶ
 οἱ ὁμονοῦντες, ὁ ἄλλοι πλεονεξοῦσι οἱ σωμάτων
 τὰς ποῖς Γισιδάας,

—Οὐδὲ ἴσασι θάλασσαν

Ἀνίρθε, οὐδ' ἐθ' ἄλλοις μεμνημένοις ἑδ' αὖ
ἴδουσι,

Τίν' ἀνθρώποι τάλειμ ; ἔλκ' οὐδ' ἄν-
δρυν, οὐδ' ἐμύονας ἔρηνον, ἔτι δ' ὄνο, ἔθ' οἱ
αὐτοὶ ἔσι. Ἐπ' ἄτ' παδ' ἑαυτῶν, εἰς' ὅτ' ἐπὶ
γῆς ποδὶ χυμῖους. οὐτ' αὖ ἐπὶ ποσὶν ἔ-
ν' οὐκ ἀποκρύψαι διωκτῶν, οὐτ' αὖ ἐπὶ
γῆς ποδὶ αὐτῶν κρύψαι, οὐκ αὖ ὀφθαλμοῖς
ἀποκρύψαι διωκτῶν. Τίν' οὐδ' ἔ-
στιν ἄνθρωπος ποσὶν, ἢ ἄνθρωπος ποσὶν
ἢ παρὰ

λαὶ ἐκλυμνῶ, καὶ ἔρ^ο μαρτυρῶς Ὀλυμ-
 π^ο. ὅτε Κερειὰς χερσὶν αἰώδης, ἐς λῶ ἐ-
 πὶ ὀφθαλμῶν παῖδοι ἐπ' αἰσίοι. Εἴτα πῆλιν
 Κέρειον, ὅμοιον ἔχουσα, Ἀργείων κτίσμα. ἥ δ' οὖν
 ἐν παρυσίσι τοῦ πᾶν τῶν ῥαθυμῶν τῶ ποῖα-
 σαυτ^ο τοῖσι γὰρ ὄφρ, ἢ ἡ ἀρχή.
 ἰφραί τῷ φοίβῳ πολλὸν εἰς ἑνὶ μαδίῳσαι,
 ἥλθομεν αἱ ταχύναι τῶν φονγῶν ἱλαφοί.
 εἰδ' ἡ ἀλλόος θῆν, ὅτ' ὅς ποδ^ον. φρεσὶ γὰρ
 μολῶναι τῆς ἱλάφης Κερυνκίης ἀπὸ Παρ-
 οῦ. ἐκ δ' ἡ Κελίονος αἰόνος εἰς ἀκτῆς διανή-
 ραδ^ος ἰωνεωδ^ος, ὅτ' ὡφείδε γὰρ δίοπ.
 μυελον αὐτοῖσι θάωμαι τοῦν παρὰ, πῶς
 ἀνὸ δ' οὐτομ,
 Χόλυμα δ' ἡ ἀεὶ δὲν ἰσθμῶν Ζεφύ-
 ρων.

Ἀπὸ γὰρ Κερύνκας πορὶ πλῆθος μὲν θῆν ἐς
 Κερειωδ^ος ἀκτῶν. ὅτε Ζεφύρῳ δέ, ὅτε δέ γ' αἰ-
 ἵχον τῶν γῶν, ὅτ' ὅν Κερειωδ^ο. δ' ἰαγμα δ'
 οὐδ' ὅν. Ἀρχή δ' οὐκ τῶ ἀυσμικῶν πορὶ πλῆ-
 ρὸ Κούρειον, τῶ βλιποτ^ο πῆς Ρόδον. ἐγ
 αὐτοῦ θῆν ἀκρα, ἐφ' ἧς ῥίπῃ οὐσι πῦς ἐπ' α
 μῆλιν τῶ βωκῶ τῶ Ἀπολλων^ο. ἔτα Τρέ-
 τα, καὶ Βοόσουρα, καὶ παλαιὰ Πάφ^ο, ὅ-
 γον γὰρ δ' ἰακ πεδίοις ὑπὲρ ὅτ' ἀπλάτης ἰσθ-
 μῶν, ὅφρ μοι ἔχουσα καὶ ἰσθμὸν ἀρχαῖον ὅτ'
 Πάφ^ο ἀφροδίτης. ὅτ' ἀκρα Ζεφυρία, πρὸ
 ὅμοιον ἔχουσα. ὅτ' ἀπὸ Ἀρσινόης, ὅμοιως πρὸ
 ὅμοιον ἔχουσα, καὶ ἰσθμὸν, καὶ ἄλγος. μικρὸν
 δ' ἀπὸ ὅτ' ἀπλάτης, καὶ ἡ ἰσθμὸς. εἰδ' ἡ
 Πάφ^ο, κτίσμα Ἀγαπῆν^ο, καὶ λιμή-
 νῃ ἔχουσα, ὅτ' ἀπὸ κατισκοδασμῶν. δι-
 χα δέ τι Ζεφύριον εἰσὶν ὅτ' ἀπὸ Πάφ^ο καὶ
 φον. καὶ πανηγυρίζουσι εἰς ὅτ' ἀπὸ τῶν
 τῆς κατ' ἵτ^ο ὡτ' τῶν πάλαι Πάφ^ον, αὐ-
 ὅτ' ἀπὸ τοῦ γυναικῶν ἐκ τῶν ἄλλων πόλεων
 σιωπῶν. φασὶ δ' ὅτ' Ἀλεξάνδρου ἀνὴρ
 Πάφ^ον πῆλιν ὅτ' ἀπὸ τοῦ τριχλίου εἰσὶν ὅτ'
 σίους. εἰδ' ὅτ' Ἀλέμας ὅτ' ἀπὸ Πάφ^ον. ἔτα
 πῆς ἐκ μετὰ τὸν Ἀλέμαντα πλοῦς ἐς Ἀρ-
 σινόην πόλιν, καὶ τὸ τῶ Διὸς ἔλ^ο. ὅτ'
 Σόλους πόλιν, λιμένα ἔχουσα, καὶ ποταμὸν,
 καὶ ἰσθμὸν ἀφροδίτης, καὶ ἰσθμὸν. κτίσμα
 δ' ὅτ' ἀπὸ Πάφ^ον, καὶ Ἀλέμαντ^ο Ἀθῶναι-
 ων. οἱ δ' ὅτ' ἀπὸ τοῦ Σόλου, Σόλοι καὶ τοῦ. ἔ-
 τ' ἀπὸ τῶ Στρεπτοῦ τῶν Ἀλεξάνδρου ἰ-
 ταίρων. αὐτὸν ἡ γυναικῶν ἀπὸ τῶ. ὑπὲρ
 κῆρυξ δ' ὅτ' ἀπὸ τοῦ Σόλου πόλιν. ἔδ'
 ἡ Κερυνκίης ἀκρα. τί δέ δ' ὅτ' ἀπὸ τοῦ ποταμῶν
 θαλάσσης, καὶ καλῶς τῶν τοιούτων, οἱ δ' ὅτ'
 πῶς πᾶν τῶ φρεσὶν ὅτ' ἀπὸ τοῦ, πᾶ τῶ
 ἀκαμῶν συγκατατίθειν, ὅτ' ἀπὸ τῶ τῶν
 μᾶκ^ο ἀπὸ τῶν ἀρχαίων πῆς μισομῶν ἀπὸ τῶ
 ὅτ' ἀπὸ τῶν ἀρχαίων, ὅτ' ἀπὸ τῶν ἀρχαίων, ὅτ' ἀπὸ τῶν ἀρχαίων

laxa dicitur, id est uetus, & mons mōmilla si-
 milis Olympus. Tum Curias promontori-
 um peninsula in modum. eō a Thronis sta-
 dia 1000. Post urbs Curium stationem habēs,
 opus Argiuorum. Iam oscitantiam subit
 considerare eius, qui elegiam scripsit.

Nos sacrae Phœbo ceruæ, dum tela per un-
 das

Estugimus, cursu uenimus huc celer.

siue is 20 Hedelus est, siue quicunque a-
 lius. Sanè dicit Corycio cernas decurrisse
 iugo, a Cilicum quē litore ad ætas enataste
 Curiadas, & addit.

In uia per freta nos uectæ (.res mira relatu.)

Per mare quod uernis uectitur a Zephy-
 ris.

A Coryco quidem est ad Curiadem na-
 uigatio. Sed non Fauonio spirante ut uel ad
 dextra tibi, uel ad leuam sit insula. traiectus
 autem nullus. Initium circuitus occidui Cu-
 rium est, Rhodum respicientis. Statim quē
 est promontorium, unde proijciunt eos qui
 Apollinis aram attigerunt. Sequuntur Tre-
 ta, Boosura, & antiqua Paphus, ad x stadia su-
 pra mare condita, portum habens, & uetus
 Paphiæ Veneris templum. Hinc Zephyris
 promontorium cum statione, & aliud Arsi-
 noë itidem stationem habens, & templum, ac
 lucum. paulo à mari etiam sacer hortus est.
 Deinde Paphus ab Agapenore condita, por-
 tum habens, & templa probè condita. Distat
 à uetere Papho terrestri itinere stadiorū 121
 & per eam uiam Solennes pompe ducuntur
 ad ueterem Paphum, uiris simul & mulierib.
 ex alijs urbibus eō conuenientibus. Sunt
 qui à Papho ad Alexandream cursum dicāt,
 cio cio cio 100. Post Paphum est Acamas.
 Deinde uersus orientem post Acamanthem
 nauigatio est ad Arsinoam urbem, & Iouis
 lucum. deinde Soli urbs cum portu & fluuio
 ac templo Veneris, item quē Isidis: condide-
 runt Phalerus & Acamas Athenienses. qui
 inhabitant, Soli appelluntur. Hæc patria fuit
 Stasanoris, qui unus de amicis Alexandri
 principatum est consecutus. Suprà in medi-
 terraneis est Limenia urbs, & deinde Crom-
 myi promontorium. Quid uerò attinet poë-
 tas admirari, maximè eos qui omne studium
 dictioni modò impendunt, Damastæ scripta
 componentibus, qui longitudinem insulæ à
 septentrione uersus meridiem metitur ad
 Hierocepsia (.id est sacro horto.) ad Clidas

ἀντὶ τοῦ, καὶ τῇ ἐκ τῆς ἀλλοφῆς αὐτῆς ἀποινῆς πρὶ-
δουκ. καὶ πελὺς ὅς ἐστιν, συγκαταλό-
θουσαν ἢ ἐκ τῆς αὐτῆς πρὸς αὐτὴν.

patra, & forori eius Arfinoæ tradiderat. Ve-
rum Antonio euerso, omnes etiam eius con-
stitutiones sunt rescissæ.

IN LIBRVM DECIMVM QVARTVM

INTERPRETIS ANNOTATIONES.

Mymam autē reliqua.]

Locus est confusus & lacer & τὸ πρὶν πλὴν numerum non uide-
tur uerus. Sed & Ionia princi-
pem Ananceum nullum noui. No-
mina eorum qui Ionia urbes con-

diderint.

2 Mesogis.] In Græco est ἡ μεσογύς, & infra
ἐπὶ μεσογύς. interpretes mediterranea uertit. Loqui-
tur autem autor, ut infra facili intelliges, de monte uiti-
fero. Stephanus montem Lydia ex hoc libro adducit,
& μεσογύς scribit, ordine litterarum id comproban-
te. Vnicos legitur apud Plinium 14. 7. In Ptolemei l.
tabul. Asielib. 5. cap. 2. μεσογύς uitiōse legitur, & in
Latinis Mifetes que uox in tabulas irrepsit.

3 Hos uersus restitui adiutus Eustath. comment.
in Iliad. B. 730. qui locus uicissim hinc potest corrigi.

4 Nomen epitimij.] Locus hic ambiguus est.
Sic legi δουροφάντην, δύο καὶ ὅς. Ἀγλαρὸς ἐν
ὅς. an ὠντίμι & hominem carpendi studiosum &
mordacem significet, non disputo: sane hic quadrat, &
que alie significationes possunt adduci, cum uerbis (ut
nos ea habemus.) non coherent. pro nobis etiam Timei
nomen facit, quod peruersum cognomento hoc fit, ob
hominis dentes Theonimos. Quem mox Cheromocra-
tem Strabo uocat, is Plutarcho est Stasicles: Dimo-
crates Vitruuius. Plin. 5. 10. Dimochares, si non est
emendandum.

Non multò post. **Antonius duplicauit.]**
Πλουσιόσαντες τὸ τῶν nihil est, ni fallor. διπλα-
σιόσαντες τὸ τῶν legi coniecturam secutus, & uesti-
gia lectionis uere.

5 Amphilocho.] Ita omnino legendum esse,
uel ex Homeri Odys. o. 248. sciri potuit, ne dicam de
alijs. itaq; Antilochum illum sustuli, quē etiam epitome
receperant. infra Amphilochous recte legitur. Fabula de
Calchante & Mopso est etiam apud Tezam Lycophr.
13. b. primum uersum emendaueris si legas ὅσοι οὐλὴν
ἔσθω, reliquos epitomæ habent recte distinctos.

6 Arcomesus.] Sic emendauit Stephano. pro
Κορυμῶν asteriscum posui, quia non uideo quid sit. In
frā paulo: Ere. interpretes habet Gerras. nescio unde.
Esi Epæ etiam mihi sunt suspectæ.

**7 Magnetum mala etiā in prouerbium abiui-
se à Suida apparet. sed Archilochi uersus lacer est. in
uersus Callini integrum pro partibus restitui ὁ μὲν**

μὲν ἔργων, que nihil faciebant. Sed paulo pōst Ho-
meri uersus sine accentuum ullis notis scripsi. Sic enim
in statua more ueterum insculptos fuisse apparet, alio-
qui αὐτῶν satis fuissent distincta, & tota reprehensio
inanis, etiam omiſsa de iota adscribendo subscribendo
uic diffutatione. Hodie apud Homerum neutro horum,
sed accusatiuo casu legitur. inter γὰρ ὅτῃ, inserui
ἄνῃ, quod omnino requirit sensus, & legit uetus. Sa-
nè Grammatici tota in omnibus datiuus Græcis requi-
runt, ut naturale. Sed hæc aliò pertinent. Illud obiter
annotandum. Eustath. in Odys. 4. 143. Simum cuius
facta heic mentio, διμῶν pro γ constanter habere.

8 Superato monte.] Quid Tmolus hic faciat,
nō uideo de Messogide suo loco. Hæc quoque cum Pro-
lemaicis non optime conueniunt. Esi Strabonem ego
omnia perlustrasse oculis puto, ideoq; plus ei adhibeo
quàm alijs fidei.

9 Septies decem.] Senarios duos integros ha-
bent epitomæ, nescio utrum ex ingenio, an è codice. Vt
de præter alios Plinium 347. Ceterum quando Rhodii
rum urbs memoratur, Ialysum intelligere debes, cuius
nomen Rhodum κατ' ὅς οὐκ ἔχον occupauit. neque dissi-
mulat Plinius 5. 31.

10 Propria.] Ἰσθμῶν scripsi pro Ἰσθμῶν, sensum secu-
tus. Supra χερσὶν ἔδ' ὅς. Ὀδῶν inculcatum te-
merè. Lego χερσὶν ἔδ' ὅς οὐκ ἔχον. Labrandenus uitiōse
legebatur Λαυρατῶν ὅς. de eo uide Plutarch. quæst.
Græca XLV.

11 Asellum scorpijs.] Κατὰ σκαμνίον, pu-
to ut ἀντὶ κατὰ σκαμνίον. neque uideo qui cistam no-
tet λαυράλιον, & κατὰ σκαμνίον non est inuer-
sum. Κατὰ σκαμνίον nescio an sint qui gula student. Vt
de Eustath. Iliad. ω. 792. infra de Caribus ex Home-
ro μαδῶν in Græco reliqui. Sed si sic scripsit Strab-
o, est ἐμπεριμα μνημονικόν. Meonum enim is,
non Carum ductor est Homero. ὅς ἔχον λόγον.] Γραφί-
χα puto, ut alijs loqui solet.

12 Tardissima.] Βραχυτέτος relinquo in textu,
sed βραδύτης lego, ancipiti loco. Græcorū linguis uo-
lubilis, sermo est aptior, quàm aliarū nationum. breuita-
tem laudi potius quàm uituperio dandam idiomatici pu-
tauerim. Et alijs constat earum linguarum, quas politū
homines barbaras putant, difficiliorem operosioremq;
esse quàm elegantium pronunciationem.

13 Vertices octo.] Ἀγλας reposui pro κε-
γλας, que est uox nanci. ἄγλας etiam legit Eustath. in

Dionysium, & in Iliad. §. 179. ubi quidem pro $\delta\kappa\tau\alpha$ legitur $\delta\upsilon\sigma$, ut non octo sed duo uertices habuerit. Octo tamen in Dionysianis commentarijs cum legantur, nolui mutare. idem Eustath. Lycie montem non Dedaia, sed Dedaia masculino genere uocat, in Iliad. dictum uersum.

14 Herodotus.] videtur locum notare, qui est in Polymnia, ubi Xerxis classis recensetur. $\text{Οἱ δὲ Πάριον οὐδὲ οὐτοὶ εἰσι τῶν ἐκ Τροίης ἀποσκευασθέντων ἄμα Ἀμφιλόχου καὶ Κάλχανος}$. Sed tamen non fieri $\lambda\alpha\omega\upsilon$ istud repeui, ut uideatur apud Herodotum excidisse. $\lambda\alpha\omega\varsigma$ populum significat, & fieri potuit, ut sic se nominarent $\epsilon\kappa\omega\eta\epsilon$, duces istos secuti paulo post de Delo asteriscum notaui, non enim adduci possunt, ut quadrare credam. conijcere poteram aliquid, sed expectabo meliorem librum facilius, quam temeritatis notam.

15 Nerviurum crassicie & podagra.] $\text{ἡ χονινδὸς τοῖς ὀφθαλμοῖς}$ nihil est, neque quicquam ualet παρυνινδὸς . Plinius lib. 31. cap. 2. Cydnum podagri cis mederi & Cassio Parmensi docet. idem est apud Vitruuium lib. 8. cap. 3. Itaque correxi uerba & coniectura, non admodum (puto) aliena rem medicis disputandam relinquo. De encyclysi dixi suo loco interim Græcam uocem Latinitate dono. Post pro κατέχοντα , κατέχοντα scripsi & sensu, & historijs, quas adducere nihil attinet.

16 Ac Mantus.] Erat $\lambda\alpha\tau\omega\varsigma$, quasi uerò & matre prolem sua sustulisse Apollinem aliquis perhibuerit. itaque secutus sum historiam siue fabulam notam cum aliunde, tum ex supra dictis ab ipso autore. Manto filia fuit Tiresie, & qua genuisse Mopsam dicitur Apollo uatem alius enim fuit argonauta. Sed ea in Onomastico explicantur. mox καὶ ante ὀφρυγίαν sustuli, ut lo cum restituere. supra disertè hoc ipsum dixerat Stra-

bo. Paulo post Ἀλκίον pro Ἀλκίον substitui, cum et nullibi inueniretur Alenium, & quod heic de Philota dictum, disertissime Arrianus scribat lib. 11. exped. Alex. ne dicam quid in Iliad. §. 201. de hoc campo annotauerit Eustath. Deinde Argæ sunt, quas Lucanus & alij Argæ dixerunt, ut suo loco ostendimus.

17 De dictis autem.] Totæ hæc disputatio, ut alie multæ, ualde corruptelæ passa est, neque enumeratio implet promissum numerum, neque construuntur uerba ita, ut sensum perspicuum efficiant. coniecturas meas non magni facio, quas tamen ex uersione, potest qui uult aestimare. Sunt & heic quædam, quæ supra alieniore fortasse loco, tamen ab autore epitomæ sunt adducta.

18 In Assyris.] ἐν Ἀσσυρίοις reposui pro Ἀσσυρίοις , quanquam ita legeretur etiam in epitomis. Sed mendum esse cuius pateat. Assyra apud Abydum fuisse auri feracia, & precedente libro potuit disci. ὁ γὰρ μάταιον uitium fuit pro ὁ γὰρ μάταιον , quod sensus desiderat, & habent epitomæ.

19 Orientem & meridiem.] Pro ἀπὸ τῶν legendum esse νότον , quod ego feci, facile intelliget, qui Crommyi promontorium sentiet septentrionalissimum esse Cypri locum: & Cilium suum intuebitur. Ceterum Lapaibus Stephano Lapeibus dicitur Λάπαιον , apud Ptolemaeum legitur Lapiibus, Λάπαιον . Plinio 5. 31. est Cur legitur hodie.] Iudem ut Stephanus Lapeibus.

20 Hedelus.] ἡ Ἀῖλα . non autem de Delo agitur heic, sed de autore elegiæ. itaque hoc nomen, et si suspectum, posui. Locum passus est iniuriam. in uersu ἐκείνων pro ἐκείνων posui, & expressi Latine. nam ἐκείνων uidetur interpres legisse.

F I N I S.

S T R A

per Nilū & Arabicū siquē in Indiā nauigant, pauci etiā usq; ad Gangē perueniunt, & q; eō perueniunt, litterarum rudes sunt, neq; ad locorum historiam concipiendam idonei. Iam ex Indiā uno tantū loco, atque ab uno modo rege atque altero, Pandione scilicet ac Porro, legatio ad Augustū uenit imperatorem cum muneribus, & sophista Indus qui se Athenis combusit: quemadmodum etiā Callanus id spectaculi Alexandro exhibuerat. Quibus omisissis si quis memoriam rerū ante Alexandrum gestarum intueatur, multo omnia his ipsis obscuriora deprahēdet. Probabile quidem est Alexandrum his credidisse, inflatum tot prosperis successib. Etenim Nearchus refert, ambitione eum quadam incitatum uoluisse per Gedrosiā ducere exercitum, cū auditu accepisset Semiramidem quoque & Cyrum hāc in Indiam fecisse expeditionem: (sed illam fuga salutem consecutam euasisse cum xx hominibus, illū cum vii.) quod gloriosum sibi fore putaret, si istis tanta passis, ipse parta uictoria saluum exercitum per eadem loca eosdemq; traduceret gentes. Nobis autem cuius nam rei certa fides Indicā fieri potest, ex Cyri aut Semiramidis tali expeditione? Patrocīnatur nostro sermōni quodammodo etiā Megasthenes: si dem iubens derogare antiquis de India narrationibus. Neque enim ab Indis foras missum exercitum nusquam: neque extrinsecus ingruisse & obtinuisse: excepta Herculis & Bacchi expeditione, & hac ipsa Macedonica. Sanē Sesostrim Aegyptium, & Tearconem Aethiopem usq; in Europam processit. 11 Nauocodrosorum autē qui magis à Chaldaeis probatur, magis etiam quam Herculem, usque ad columnas peruenisse, quousque etiam Tearconem: illum tamen exercitum ex Hispania in Thraciam Pontumq; duxisse. Idanthyrsum Scytham factis in Aliam excursionibus, attigisse etiam Aegyptum, ad Indiam uerō eorum neminem peruenisse. Semiramidem priusquam egrederetur obijisse. Et à Persis Hydracas ex India mercede accitos fuisse: illos autem copias suas in Indiam duxisse nunquam: propē tamen accessisse, cū Cyrus duceret in Massageras. At enim Herculis & Bacchi res gestas Megasthenes cum paucis quibusdam credit. Aliorū magna pars, ē quib. est Eratosthenes, fabulosa & minimē credēda arbitrāi, ut & q; apud Græcos iactant. Nā Liber pater apud Euripidem

Herculis & Bacchi res Indicae.

τῶν Νέλων καὶ τῶν Ἀραβίων κόλπον μέχρι τῆς Ἰνδικῆς, ἀπ' αὐτοῦ μὲν ὅτι περὶ πλοῦσι καὶ μέχρι τῆς Γαγγήου, καὶ οὗτοι δ' ἰδιώται, καὶ οὐδ' ἐφ' ἑστέρας ἰστορίας χρονοῖσι τῶν τόπων. Κακὴ δὲ ἡ διὰ τὸ ἐνός τοῦτον καὶ παρ' ἐνός βασιλέως Πανδίωνος καὶ ἄλλου Πόρου, ἡ γὰρ ὡς καὶ Ἰσθρατὸν Σιβάτον Ὀύρα καὶ προσβάει, καὶ ὁ κατακαύσας ἑαυτὸν Ἀδύωνσι βουσις ἰνδοὺς· καὶ δὲ παρ' καὶ ὁ Καλαῖος Ἀλεξάνδρου τὴν τοιαύτην διὰ τὴν ὑπὸ ἐξέτασιν. Εἰ τοίνυν ταῦτα ἀφ' ἐκείνης τῆς πρὸς τὴν Ἀλεξάνδρου στρατῶος ὑπὸ βλέπον μνήμην, πολλὴν αὖ ἐν τοῖς πύτων τυφλότορα. Ἀλεξάνδρου μὲν οὖν πιστεύειν τοῖς τοιοῦτοις ἀπὸς, τετυφωμένον ταῖς ποσάτοις ἀτυχίαις. Οὐοὶ δὲ Νέαρξος. Οὐλονακῆσαι αὐτὸν ὅτι τὴν Γεδρωσίας ἀγαγὼν τὴν στρατῶος, περὶ πύτων διότι καὶ Σιμίραμις ἰσχυρότατον ὑπὸ ἰνδοῦν καὶ Κύρου· ἀλλ' ὁ μὲν αὐτὸς πρὸς τὴν γὰρ μετὰ ἀποσιν ἀνδρόπων· ἐκείνους δὲ μὴδ' ἐπ' αὐτοῖς. ὡς σιμὸν τὸ ἐκείνων ποσάτοις παρόντων αὐτῶν καὶ στρατόπεδον οὔσαι μετὰ νίκης ὅτι τῶν αὐτῶν ἰνδῶν τε καὶ τῶν πύτων· ἐκείνους μὲν δ' ἂν ἐπιστάται. Ἡμῶν δὲ τίς αὖ δικαία γῆραι τοῖς τῶν ἰνδικῶν ἐκ τῆς τοιαύτης στρατίας τῶν Κύρου, ἢ τῆς Σιμιράμιδος; Σιωποφαίνεται δὲ πως ὡς Μεγαδοῦς τῶν λόγων τούτων, ἐκείνων ἐπιστάται ταῖς ἀρχαῖαις πόρῃ ἰνδῶν ἰστορίας. ὅτι γὰρ παρ' ἰνδῶν ἐστὶν ἐκ τῶν αὐτῶν ποτὶ στρατῶος, οὗτ' ἐπὶ τῶν ἐξέτασιν καὶ ἐκ τῶν αὐτῶν, πάλιν τὴν μὴδ' Ἡρακλίου καὶ Διονίου, καὶ τὴν κατὰ Μακεδόνων. Καὶ τοῖς Σιμιστρὶ μὲν τὸν λίγυπτον καὶ Τεάρκωντα τὸν Αἰθίοπα ὡς Εὐρώπης περὶ τῶν. Ναυοκροσόβου δὲ τὸν παρὰ Χαλδαίοις διδουμένην τα, Ἡρακλίου μὲν καὶ ὡς Σιμιράμιδος· καὶ μὲν δ' ἂν δὲ οὗ καὶ Τεάρκωντα ἀπὸ κίβδα· ἐκείνων δὲ καὶ ἡ τὴν ἰβηρίας ἐς τὴν Θρακίαν, καὶ τὸν πότον ἀγαγὼν τὴν στρατῶος. Ἰδ' αὐτὸν δὲ τὸν Σιμιρὸν ὑπὸ στρατῶος τὴν Ἀσίας μέχρι λίγυπτον. Τῆς δὲ ἰνδικῆς μὴδ' ὅτι τῶν πύτων ἀπὸ τῶν κατὰ. Καὶ Σιμίραμις δ' ἀποθανῶν πρὸς τὴν ἀναχρόσις. Πρὸς δὲ μὴδ' ὁφείδους μὲν ἐκ τῆς ἰνδικῆς μετὰ πύτων κατὰ τὴν ἰσθμῶος. ἐκείνους δὲ μὴ στρατῶος, ἀλλ' ἐγγὺς ἰλθῶν μόνον, ἡνίκα Κίρτος ἡλαυνῶν ὑπὸ μασσαγίτας. Καὶ τὰ πόρῃ Ἡρακλίου δὲ καὶ Διονίου, Μεγαδοῦς μὲν κατ' ἐλίγον πύτων ἀπὸ τῶν. τῶν δ' ἄλλων οἱ πλείους, ὡς δὲ καὶ Ἡραποδοῦς, ἀπὸς καὶ μὴδ' ὅτι, κατὰ τὸν καὶ τὰ παρὰ τοῖς Ἑλλήσις. ὁ μὲν γὰρ ἐν ταῖς Βακχίας ταῖς Εὐβοίαις

πίδου

πίδον Διόνου·, πιαύρα κενιδέται·
 λιπών δ' Ἀνδρῶν πᾶς πολυχρύσους γυῖας,
 ὀρυγῶν τε, πέρσων δ' ἡλιαβλάτους πλά-
 κας,
 Βάκτρα δ' ἐπὶ τήχῃ, τλήν τε δ' ὕψιστον χθόνα
 Μιδῶν, ἀπὲρ Ἀραβίαν ὕδαίμονα,
 Ἀσίαν τε πάσαν.—

Παρά Σοφοκλῆ δ' ἐπὶ τῇ Νύσσῃ κα-
 θυμῶν, ὡς τὸ Διονύσου καθιερῶμενον ὄρος·
 Ὄδῳ κατὰ τὴν τῶν Βεβρακχιωμενῶν Βρο-
 ποῖσι λεγούμην Νύσσαν,
 ἢ ὁ Βούκρας ἑταχὸς αὐτῷ μαῖαν ἡδύτην
 νῆμα,

ὅπου τις ὄρεσι οὐκ ἐλαττωμένη.

Καὶ τὰ ἑξῆς· καὶ μεροτραφὴς δ' ἐλεγε·
 κρῖ οὐ ποικίλης ποδὶ Λυκούργου τῷ Ἡδωνοῦ
 φασίγοντός·

ὅς ποτε μαινομένοιο Διωνύσοιο πιδώας,
 Σόλιν κατ' ἡγάθειον Νυσοσίον.—

Τοιαῦτα μὲν τὰ ποδὶ Διονύσου. Περὶ δ'
 Ἡρακλείους οἱ μὲν αὖτ' ἀναστία μόνον μέχρι
 τῶν ἑσπερίων περὶ τῶν ἱεροῦν, οἱ δ'
 ἐφ' ἑκατέρῃ. καὶ τῶν ποιόντων Νυσοσί-
 ον δ' ἂν πινὰς ἔδωκε πρὸς τὸ μακάριον καὶ πό-
 λιν παρ' αὐτοῖς Νύσσαν Διονύσου ἐπίσημα, καὶ
 ὅς τ' ὁ ἱεὺς ἐπὶ πόλει μακρὴν, ἀπασκ-
 μένοι καὶ τὸν αὐτὸν ἐκιστὸν, καὶ ἀμπίλον,
 οὐδ' ἐπὶ τῷ τῷ λεσικαίῳ ἀπορρεῖ γὰρ ὁ
 Βότρυς πρὶν πορκεῖν ὅς αὐτὸς ὄμβρεσ αὐ-
 τῷ. Διονύσου δ' ἀπογόνους αὐτὸς ὀφείδωκε
 καὶ, ἀπὸ τῆς ἀμπίλου ἐπὶ παρ' αὐτοῖς καὶ τῇ
 πολυτιμῇ ἑξόδῳ Βακχίδος, τὰς τε ἑκ-
 στρατίας ποιουμένων τῇ βασιλείᾳ, καὶ τὰς
 ἄλλας ἑξόδους μετὰ τυμπανισμοῦ, καὶ δύ-
 αλδοῦς πολλῆς· ὅπως αὐτὸν πολλοὶ καὶ περὶ
 τοῖς ἄλλοις ἰνδοῖς. ἄσπετον δ' ἐπὶ πινὰν
 ἢ τὰς ῥίνας δ' ἰνδοῖς ὑπορρεῖ πηλοῖον τῶν
 περγῶν, Ἀλέξανδρου κατὰ μίαν πρὸς βο-
 λῶν ἰλόντα σπινυμένοντα, ἔφασαν τὸν Ἡρα-
 κλῆα, τρεῖς μὲν πρὸς Βακχίδος τῇ πετρα ταύ-
 τε, τρεῖς δ' ἀποκρουδιῶσαι. Τῶν δ' ἑκινῶν
 πάντων αὐτῷ τῇ στρατίας, ἀπογόνους εἶναι
 αὐτὸς Σίβας, σύμβολα τῶν γένους σφύροντες,
 τὸ τε σφύρον ἀμπελιδῶν, κατὰ τὸν Ἡρα-
 κλῆα καὶ τὸ σκυταλοφορεῖν, καὶ αὐτὸν ἐκεί-
 νου βοῦσι καὶ ἡμίονοις ῥέπαιον. Βεβαιού-
 νται δ' ἐπὶ τὸν μῦθον αὐτῶν, καὶ ἐκ τῶν περὶ τὸν
 Καύκασον, καὶ τὸν Προμηθεῖα. καὶ γὰρ ταῦ-
 τα μετὰ τὴν ἡλικίαν ἐκ τῶν Πόντου διδύμοις ἀ-
 πό μικρᾶς περὶ φάσεως, ἰδόντων ἀσάλαιον
 ἐν ταῖς Παροπamisάδαις ἰδόν. ὥς γὰρ
 γινέσκειν τὸ Προμηθεῖος δισμωτήριον, καὶ
 δ' ὄντο ἀμπελιδῶν τὸν Ἡρακλῆα αὐτὸν τῶν
 λουβίρων.

pidem in Bacchis iuvenatur his uerbis.

Lydorum abundans auro peragraui solum
 Phrygiamq̃, & sole calenda plana Perfidis,
 Et Bactra, Medorumq̃ frigidam plagam
 Asiamq̃ totam.—

Est etiā quidam apud Sophoclem, qui
 Nyssam decantat, ut montem Baccho sa-
 crum.

Vnde conspiciēs bacchatam mortalibus cla-
 ram Nyssam,

Quam corniger Bacchus iucundam sibi nu-
 tricem colit,

Vbi ales non clangit. Et cætera.

Dicitur etiā Bacchus in femore insutus,
 eductusq̃. Poëta autem de Lycurgo Edo-
 no sic ait:

Qui quondam infani iuga per Nyssæia Bac-
 chi

Nutrices agitaui.—

Ac de Baccho quidem hæcenus. Hercu-
 lem uerò quidā tradunt in aduersa parte tan-
 tū fuisse usque ad occidentis fines: quidam
 in utraque. Ex his autem Nyssæos gentem
 quandam nominarunt, & Nyssam urbem à
 Baccho conditam, & montem urbi imminen-
 tem nomine Merum, id est femur, denomi-
 nauerunt: argumento hederæ ibi nascentis
 & uitis. quanquam fructum ad maturitatem
 hæc non perducit, nam racemus priusquam
 maturescat defluit propter imbrium abun-
 dantiam. Dicunt præterea, Oxydracas Bac-
 chi esse genus, propter uites quæ apud eos
 nascuntur, & Bacchicas pompas sumtuosas,
 & propterea quod eorum reges castrensem
 apparatus, & cæteros exitus cum tympanis
 & stola floridi coloris, Bacchico more faci-
 unt: quod etiā apud Indos cæteros usitatum
 est. Cū Alexander petram quandam no-
 mine Aornum primo adortu cepisset, cuius
 radices Indus non procul à fonte suo alluit:
 gloriosè dixerunt, Herculem ter petram ad-
 ortum, ter inde repulsum fuisse. Ab ijs au-
 tem qui cum eo militauerant profectos uo-
 lunt Sibas, generis signum seruantes, quòd
 pellibus amicciantur, quemadmodum Her-
 cules. & quòd clauas gerant, easque bobus
 & mulis pro nota inuſant. Hanc porro fa-
 bulam ex ijs confirmant quæ de Caucaſo ac
 Prometheo memorant, quæ ipsa leui ansa ar-
 reptæ huc à Ponto tranſtulerunt. Nā cum sa-
 cram quandam speluncam apud Paropamis-
 ſadas uiderent, in ea dixerunt uinctum fuiſ-
 ſe Prometheus: atque Herculem, ut illū li-
 beraret,

beraret, huc uenisse: & hunc esse Caucasum, in quo Græci uinctum Prometheus tradiderunt. Quæ omnia eorum figmenta esse qui Alexandro adulari studebant, primum ex eo liquet, quod scriptores non concordant: sed alij ea referunt, alij ne ullam quidem mentionem probabilem faciunt. Neque uerò probabile est, res adeò illustres & ambitione plenas non esse auditas: & si sunt audita, non uidetur uerisimile non fuisse existimatas dignas memoratur, præsertim à fide dignissimis eorum. Deinde per quos Herculi & Baccho ad Indos transeundum erat, ij nullum certum signum habent, quo ostendant illos per eam terram transiisse. Præterea eiusmodi Herculis habitus, multo posterior Troianorum rerum memoria, figmentum eorum uidetur, qui Heracleam de Herculis rebus poëma scripserunt, siue id Pisander fecit, siue alius. Antiquæ enim statutz hoc modo apparatus non sunt. Quare in his id tenendum est, quod ad fidem proximè accedit. Nos & in superioribus Geographiæ libris de his sententiam tulimus, quantum fieri potuit diligenter, & nunc etiam ijs in promptu sitis utemur, & alia adijciemus, quantum uidebitur ad euidentiam opportunum. Arbitrio nostro, quod tum proposuimus, ea præsertim certissima uidebantur, quæ summam ab Eratosthene tradita erant in tertio Geographiæ libro, de ea scilicet quæ tunc India putabatur, cum eam Alexander inuasit, & Indus flumen eius limes erat, & Ariam, quam deinceps ad orientem sitam Persæ tenuerunt. Postea enim magnam eius partem Indi tenuerunt à Macedonibus traditam. Porro hæc sunt, quæ ab Eratosthene traduntur. Indiam à septentrione, Tauri extrema terminant: Ab Ariana usque in orientale mare, montes, quos indigenæ singulatim Paropamisoi, Emodi, Imai, & alijs nominibus adijciunt: Macedones uerò Caucasum uocant. ab occidente Indus fluuius. Australe & orientale latus, quæ sunt longè alijs maiora, in Atlanticum pelagus procurrunt: unde regio rhombi similem figuram præbet. nam utrumuis matorum laterum, contrarium sibi latus tribus millibus stadiorum exsuperat, quarta est communis orientalis & meridionalis oræ extremitas, quæ in utrumque æqualiter excurrit ad aliam litoris regionem. Enimvero occidentalis lateris à Caucasij montib. in

Indie finer.

λυθόρυσιν τῷ Περρηνθίῳ, καὶ ὡς ἔστιν ἐν
 τῷ Καύκασῳ, ὃν ἔλλωσεν Προμηθεὺς δι-
 κωτέρῳ ἀπειλίῳ. ὅτι δ' ὅτι πλάσμα-
 τα ταῦτα τῷ κολακιδόντῳ Ἀλέξανδρῳ,
 πρῶτον μὲν ἐκ τοῦ μὴ ὁμολογεῖν ἀλλήλους
 τοὺς συγγραφεῖς οὐλοῦν, ἀλλὰ οὗ μὲν λέ-
 γειν, οὗ δὲ μὴ· ἀπλῶς μιν ἠδῶν. οὐ γὰρ
 ἕκαστος τὰ ἑνὸς αὐτῶ, καὶ τύφον πᾶσι μὴ
 πεπύδῃ· ἀπὲν ἑνὶ μὴ, μὴ ἄφια δὲ μνή-
 μης ὑπολαβῶν· καὶ ταῦτα οὗ πιστοῦτος
 αὐτῶν. Ἐπειτα ἐκ τοῦ μὴ δὲ οὗ μεταξὺ, δὲ
 ὡς ἐχρῆν τῷ δὲ ἐπὶ τοὺς ἄλλους γινώσκον-
 τοις ποῦ τῷ Διόνῳ, καὶ τῷ Ἡρακλείῳ, μὴ
 δ' ἔχειν τιμωρίαν διακινῶν· ἐπὶ ἐκείνῳ
 ὁδῷ δὲ ἐπὶ σφετέρῃς γῆς. Καὶ ἡ τῷ Ἡρα-
 κλείῳ δὲ τοῦ ἡ ποικίλῃ, πολλὴν ἔτι
 Τρωϊκῆς μνήμης δὲ, πλάσμα τῶν τῶν Ἡ-
 ρακλείῳ ποιησάντων, ἔτι Πέσανδρῳ
 ἴδῃ, ἢ ἄλλος τις. τῷ δ' ἀρχαῖα ἔχοντα οὐχ
 οὕτω διεσκοῦνται. Δὲ γὰρ τοῖς τοιοῦτοις οὐ
 ἀποδ' ἐχέειν. δὲ πᾶσι τὸ ἐχέειν τῶν πᾶσι-
 νος. Ἐπεισάμεθα δ' ἡμῖς, καὶ γὰρ τοῖς πρῶ-
 τοις λόγοις τοῖς ποῦ γινώσκον διατα-
 νῶν δὲ πᾶσι ἴδῃ, πρὶ τούτων· ὧν ἐκείνοις
 γὰρ ἐπὶ μόνον χρυσόμεθα, καὶ ἐπὶ πᾶσι
 ὧν ὁδῷ αὐτῶν δὲ πᾶσι πᾶσι τῶν ἀφελώ-
 σιν. Μαθητικῶς ἐπὶ διαίτης ἰδῃς ἐπὶ τὸ
 πᾶσι τῶν αὐτῶν τὰ ὑπὸ τῷ ἔρατοδόνῳ
 γὰρ τῷ τρίτῳ τῶν γινώσκον ἐκτεθῆ-
 ναι ἐκφαλαμῶς, ποῦ τ' ὅτι νομιζόμενης
 ἰνδικῆς, ἵνα Ἀλέξανδρῳ ἐπὶ ἔλθῃ. καὶ ἴδῃ
 δὲ ἰνδικῆς δὲ τῶν τῶν καὶ ἐπὶ Ἀειανῆς, ἴδῃ
 ἐφ' ἧς πᾶσι τῇ ἑσπερίᾳ ἱσμενίῳ ποῦσαι
 ἐκτεθῆναι. ὧν γὰρ δὲ καὶ ἐπὶ Ἀειανῆς
 πολλὴν ἔχον οἱ ἰνδοὶ λαβόντες παρὰ τῶν
 μακιδόνων. ἔστι δὲ τοιαῦτα, ἀλέγειν ἔρα-
 τοδόνῳ, τῷ ἰνδικῷ ποῦσαι, ἀπὸ μὴ
 τῶν ἀρκτων, τῷ Ταύρον τὰ ἔχοντα· ἀπὸ δὲ
 ἐπὶ Ἀειανῆς μέχρι ἐπὶ ἑσπερίᾳ, ἀπὸ
 οἱ ὡς ἑσπερίᾳ ἡ μὴ παροπαμίσιν τε καὶ
 ἡ μὴ δὲ καὶ ἡ μὴ, καὶ ἄλλα ὀνομαζούσι
 μακιδόνων δὲ Καύκασῳ. ἀπὸ ἐπὶ ἑσπερίᾳ
 ἰνδικῆς ποταμός. τὸ δὲ νότιον καὶ τὸ πᾶσι
 ὧν πᾶσι, πολλὴν μὲν τῶν ἐπὶ ὧν ὧν,
 πᾶσι πᾶσι εἰς τὸ ἄτλαντικὸν πᾶσι-
 γῶν, καὶ γίνονται ῥομβοειδῆς τὸ ἐπὶ
 χώρας ὧν μακιδόνων πᾶσι ἐκτεθῆναι
 πᾶσι πᾶσι παρὰ τὸ ἑσπερίᾳ πᾶσι, καὶ
 τριχίλοι σῆλοι, ὧν δὲ τὸ κοινὸν ἄκρον
 τ' ἐπὶ ἑσπερίᾳ παρὰ τῆς, καὶ ἐπὶ μισομεινῆς,
 ἔξω πᾶσι πᾶσι ὧν ὧν ἐπὶ ἑσπερίᾳ πα-
 ρὰ τῶν ἑσπερίᾳ ὧν. Τῆς μὴ ἑσπερίᾳ
 πᾶσι, ἀπὸ τῶν Καυκασίων ὧν ὧν ὧν
 τοῦτον

ποζον

ASIAE X. TABV-

LA CONTINET INDIAM INTRA

GANGEM FLVV. CVM ADIACENTIBVS SIBI INSVLIS.

Parallelus eius medius rationem habet ad meridianum, quam una

decim ad duodecim. Terminatur autem tabula ab ortu India extra

Gangem: Ab austro parte Gangetici sinus & Indici pelagi. Ab

occasu Gedrosia & Arachosia & Paropanisdas: ab Ara

ctis, parte Imai montis quæ sub Sogdia

nis & Sacis est.

	H.	m.	H.	m.	G.	m.
Simylla	12	49	3	20	50	30
Mucoris	12	49	3	50	52	43
Chaberis	12	58	4	36	47	30
Palura	12	40	5	8	60	13
Cassira	14	6	4	29	0	0
Bucephala	14	0	4	21	0	0
Palibrotha	13	45	5	52	0	0
Patala	13	19	3	30	26	30
Barbari	13	27	3	32	16	3
Barygaza	13	6	3	32	41	36
Ocena	13	15	3	50	30	14
Bethana	13	8	3	49	39	20
Hippocura	13	12	3	59	35	30
Carura	13	0	3	58	45	15
Modura	14	20	4	20	46	36
Orithura	13	0	4	40	45	15
Pitynda	12	45	5	0	57	6

Hic sol bis in anno su. supra verticem, quem distat a tropico

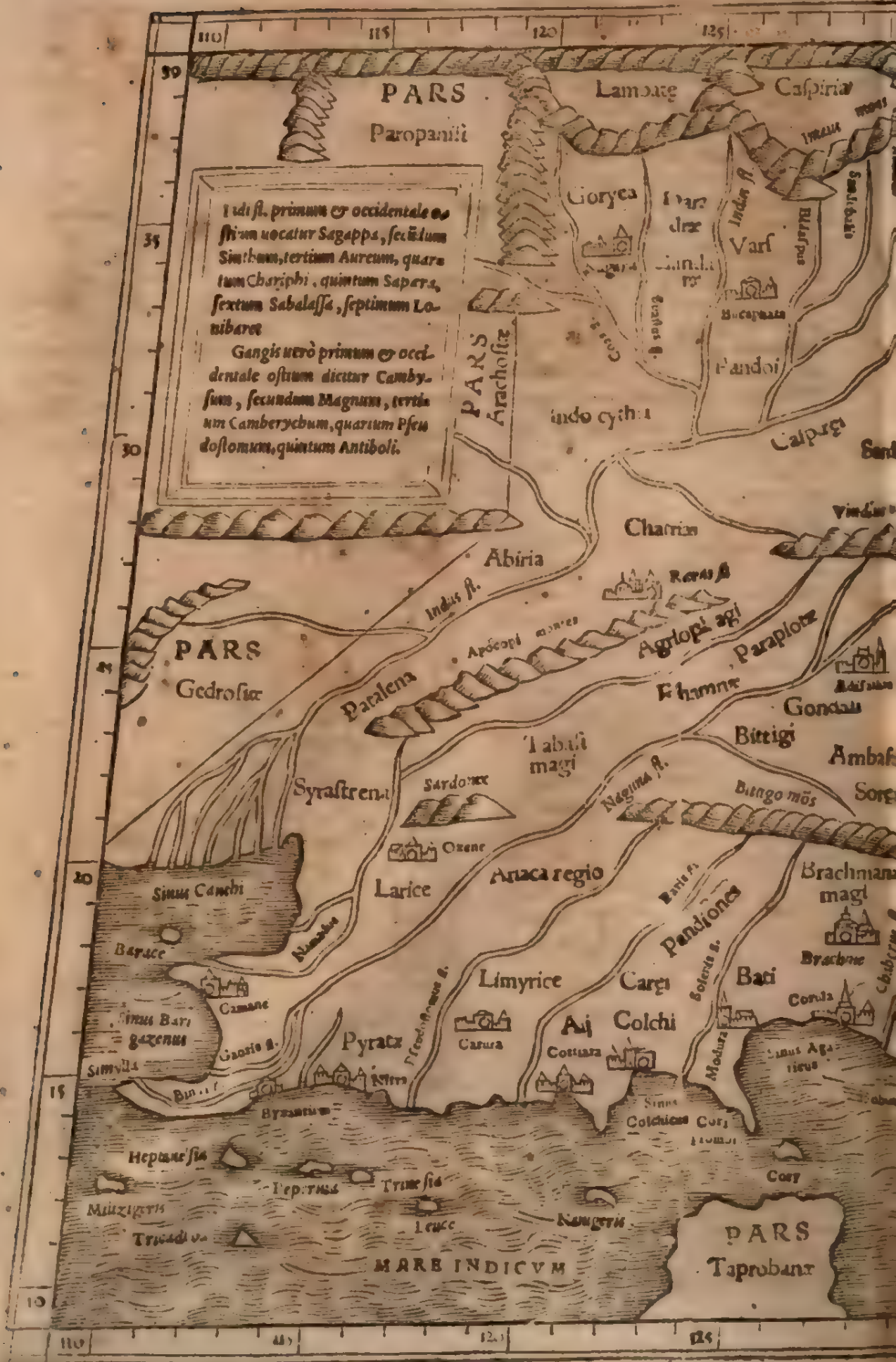
estino utrag. parte

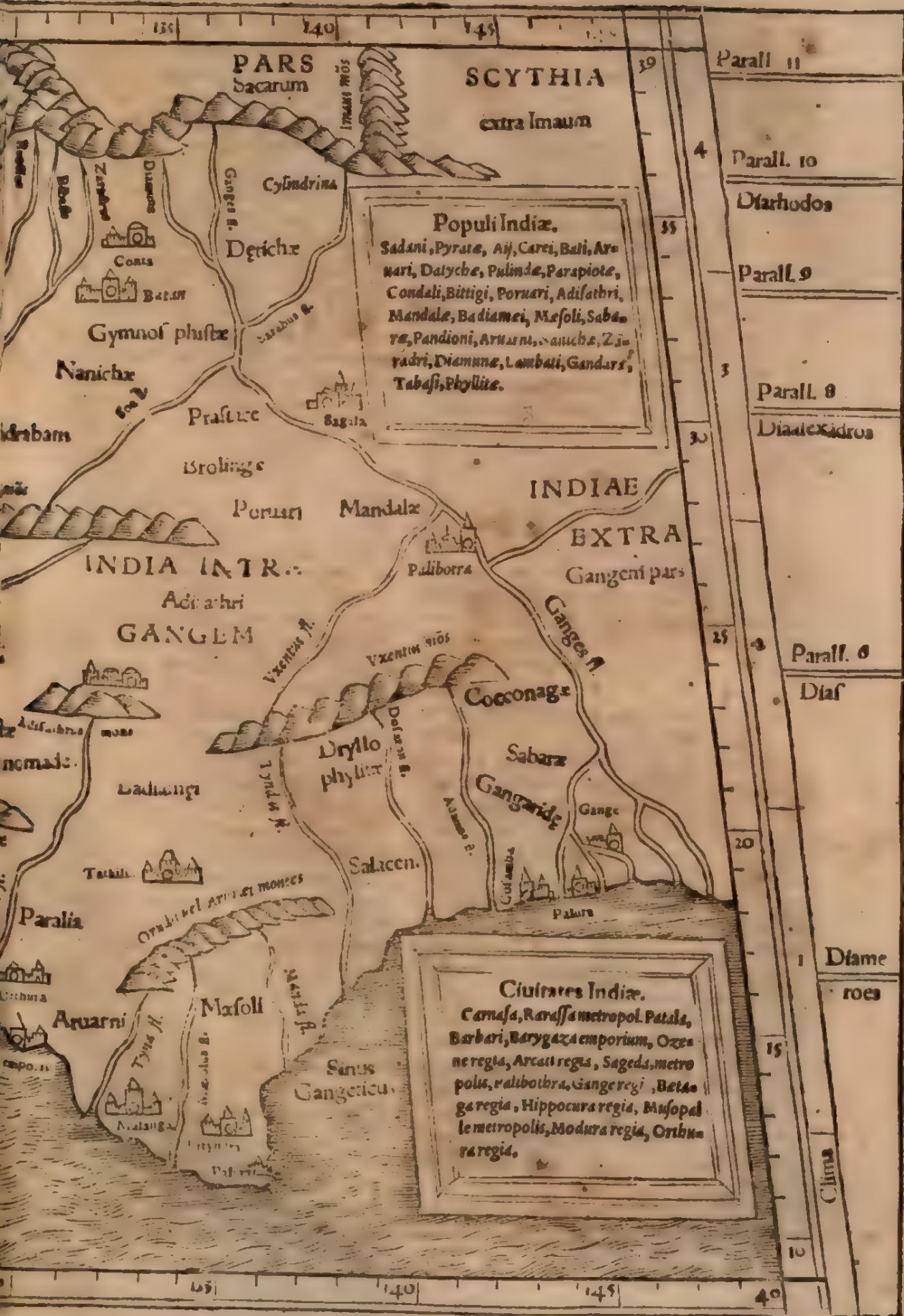
Distat ab Alexandria versus ortum.

Habet diem maximum.

Ciuitates infi-
gniores Indiae
intra Gagem.

BB TABV.

ἰππων θάλασσαν, ἐκδοὶ μάστιγι λίσσονται
 μέλει βίχιλοι παρὰ τὸν ἰνδὸν ποταμὸν
 μέχρι τῶν ἰκβολῶν αὐτοῦ. ὥς τ' ἀπὸ γίαντι-
 ορ ἡ ἰωδὴν πῦθσλαβούει αὐτὸν ἐλᾷ κρας ποι-
 χιλίους ἔσαι μέλει καὶ ἐφακιχίλων ἐκδο-
 ων. Τούτω μὲν οὖν πλάττω ἐλᾷ κρας τὸν ἑ-
 λείσσω, καὶ τὸ μέγιστον. μήκω δὲ τὸ ἀπὸ
 ἐλᾷ κρας ὡς τὴν ἰω. τούτου δὲ τὸ μὲν
 μέχρι βασιβόδων, ἔχοι περὶ αὐθιαιοτόφους
 ἰππῶν. καταμεινεται γάρ χοινοῖς, καὶ
 ἔστιν ὁδὸς βασιλικὴ ἐκδοῦν δισμυρίων. πάλ-
 λ' ἰπτικενατοχισμῶν λαμβάνεται ὅσα τῶν
 ἀνέπλων τῶν ἰκθαλῶν, ὅσα τῶν γάγγων
 ποταμοῦ μέχρι βασιβόδων. αὐτὸν δ' αὖτε ἐκ-
 δοῦν ἐφακιχίλων. ἔστι τὸ πᾶν δὲ ἡ βασιβό-
 δων μέλει ἐφακιχίλων, ὥς ἐκ τε ἐλᾷ
 κρας τῶν ἐκδοῦν τῆς πεντηκονταμυρίας
 μέλει λαβῶν ἑξατοδύχνης φησί, καὶ ὁ με-
 γαδύχνης οὕτω σωμαποφαίνεται. Γατρο-
 αλῆς δὲ χιλίους ἑλατῶν φησί. Τούτω δ' αὖτε
 λιμὸν ὡς ὅσα εἰματὶ πῦθσι δὲ τὸν ἐλᾷ κρας
 διέσκαμα, τὸ πῦθσι τῶν ὡς πλείον πῦθς
 τῆς ἀνατολῆς, οἱ τριχίλοι ἐκδοὶ ποιοῦν-
 σι τὸ μέγιστον μήκω. ἔστι δὲ ὁδὸς τὸ ἀπὸ τῶν
 ἰκβολῶν τῶν ἰνδῶν ποταμοῦ παρὰ τὴν ἑ-
 φῆς ἰῶνα, μέχρι ἐλᾷ κρας ἑκρας. τῶν
 ἀνέπλων αὐτῆς τῶν μένων. οἰκῶσι δ' ἑ-
 ταῦτα οἱ Κανιαὶ καὶ οἱ ἰκθαλῶν. Ἐκ δὲ τού-
 των πᾶσι ὁδὸν ὁδὸν ὁδὸν ὁδὸν ὁδὸν ὁδὸν
 ἄλλων ἀποφάσεις. Κτισίου μὲν οὐκ ἐλατῶν
 ἐλᾷ κρας Ἀσίας τὴν ἰνδικὴν λίσσονται, ὁ-
 ποσικεῖτον δὲ τρίτον μέρος. τὸ οἰκονομίας,
 Νισοδῶν δὲ μέλει ὁδὸν τῶν ἰκθαλῶν τὴν δὲ
 αὐτῶν τῶν ἰνδῶν μεγαδύχνης δὲ καὶ ἀπὸ
 μέλει ἰκθασάντων μέλει. ἔστι γάρ
 δισμυρίους πιδίαι ἐκδοῦν, τὸ ἀπὸ ἐλᾷ
 κρας τῶν ἰκθαλῶν καὶ τῶν Κανιαῶν. ἀπὸ κρας
 δ' ἔστι αὐτὸν τρισμυρίους κατὰ γίαντες τό-
 πους. Γρὸς οὖν γίαντες πρῶτοις λόγοις ἔρη-
 νται. Νῦν δὲ τὸ ὅσον ἀπὸν ἰκθαλῶν, ὅτι καὶ
 ταῦτα σωμαποφᾷ τοῖς αὐτονομίαις συγγνῶ-
 μιν, ἰάν τι περὶ τῶν ἰνδικῶν λίσσονται, καὶ
 διὰ τῶν ἰκθαλῶν. ἀπὸ κρας δ' ὅσα κατὰ ἑλᾷ
 κρας ποταμοῖς ἡ ἰνδικῇ, τοῖς μὲν δὲ ὁδὸν αὐτῶν
 συγγνῶμιν, τὸν τε ἰνδόν, καὶ τὸν
 γάγγιν, τοῖς τε κατὰ ὅσα σωματὰ ἐκδοῦν-
 σιν ὡς τὴν θάλασσαν. ἀπὸν δὲ ἀπὸ τῶν Καν-
 ιαῶν τὴν ἰκθαλῶν ἔχουσιν καὶ φέρονται μὲν
 τὴν τὴν ἰκθαλῶν τὸν πρῶτον, ἀπὸν οἱ μὲν
 οὖν αὐτὸν ἐλᾷ κρας φέρουσιν, καὶ μάστιγι δὲ
 ἡ ἰνδὸν συμβάλλοντες οἱ δὲ ὡς φέρονται
 πῦθς ἰω, κατὰ πρὸν ὁ γάγγης ποταμός. οὗτος
 δὲ ἰω, ὡς φέρονται πῦθς ἰω, ὡς φέρονται πῦθς ἰω

australe mare xlii. millia stadiorum perhibentur secundum Indum flumen usque ad eius ostia. Quapropter oppositum orientale latus, assumptis extremitatis trib. millibus, erit stadiorum ccxv. Atque hæc est maxima & minima regionis latitudo. Longitudo uero est ab occidente in orientem, quæ quanta sit, de ea parte, quæ usque ad Palibothra pertendit, certius dici potest. Schoenis enim dimensa est, & uiam regiam habet stadiorum xx millium. Vteriora uero coniectura deprehenduntur per navigationes quæ ex mari sunt aduerso Gange Palibothra usque, & sunt stadiorum circiter lxxv. Tota uero uel breuissima est stadiorum sedecies millium, ut ex certa diurnorum itinerum descriptione deprehendisse se Eratosthenes affirmat: cui etiam Megasthenes subscribit: Patrocles uero mille stadia detrahit. Rursum si huic distantiae extremitatis distantia addatur, præsertim quæ ad ortum uergit, scilicet tria millia stadiorum: longitudo maxima conficietur, quæ est ab Indi ostijs, secundum litus quod deinceps est usque ad dictam extremitatem, & orientales eius terminos, quo in loco ij habitant, qui Coniaci uocantur. Nimirum autem hinc perspicitur, quantum reliquorum sententiæ discrepent. Ctesias dicit Indiam non esse minorem reliqua Asia: Onesicritus, eam esse trientem orbis habitati: Nearchus quatuor mensium iter per campum. Megasthenes & Deimachus moderatius. Nam supra xx millia stadiorum eam partem ponunt, quæ ab australi mari in Caucasum tendit. Deimachus secundum quædam loca supra xxx millia. Aduersus hos in superioribus est à nobis disputatum. Nunc hoc satis est dicere, hæc ipsa facere pro his, qui ueniam petunt, quando de Indicis rebus loquentes nihil affirmant admodum. Tota India fluminibus irrigatur: quorum quædam in duo maxima irrumpunt. Indum atque Gangem: quædam proprijs ostijs in mare exeunt, omnia è Caucaso primo ad meridiem feruntur, postea alia eundem seruans cursum; præsertim quæ in Indum influunt, alia flectuntur ad orientem ut Ganget. Hic à montibus descendens, cum in planiciem peruenit, ad orientem conuersus: & Palibothra ciuitatē maximam præterfluens in mare quod isthic est

Ganges.
Indus.

effun-

CC

५०५

effunditur uno ostio, quanquam omnium Indiorum maximum flumen sit. Indus duobus ostijs in mare meridionale erit Pattale-nam complectens, Aegyptio Delta persimilem. Eratosthenes autor est ex horum tantorum fluuiorum exhalationibus, & flatu Etesiarum, Indiam aestiuis imbribus madere ac campos stagnis oppleri & in ijs imbribus linum feri & milium, & sesamum, oryzam, & bosmorū. Hyberno autē tempore feri triticū, ordeū, legumina, & alias fruges esculentas quarum nos expertes. Iam quæ in Aethiopia & in Aegypti fluminibus nascuntur animalia eadem ferē Indiam amnes producant, præter Hippopotamum. quanquam Onesicritus dicat eos etiam in India procreari. Ex hominibus meridionales colore Aethiopibus, aspectu & capillo alijs persimiles sunt. nam propter ueris humiditatem non crispantur, & septentrionales Aegyptijs sunt similes. Taprobanem in alto sitam insulam distare dicunt ab India australissimis partibus, quæ sunt apud Coniacos, meridiem uersus, septem die rum nauigatione. Eius longitudinem esse ad viii millia stadiorum Aethiopiam uersus: in ea elephanthos gigni. Hæc quidem ab Eratosthene traduntur. quibus si addamus, quæ ab alijs sunt scripta accuratius, eò magis propriè hanc descripsimus. Proinde Taproba-na Onesicritus magnitudinem facit stadiorum 1000, longitudinem uerò & latitudinem non distinguens, distare eā dicit à continenti xx. dierum nauigatione. sed malè nauigare, cum & mali nauium uitiosè sint fabricati. & utrinque ita facti, ut matricibus eos recipi entibus destituantur. Inter hanc atque Indiam alias insulas esse. ipsam uerò omnium maximè meridiem uersus sitam. circa eam gigni cete uitæ ancipitis, alia bobus, alia equis, alia alijs terrestribus animalibus similia. Nearchus de terra illuue fluuiorum solo aggesta hæc affert exempla: Hermi, & Caystri & Meandri, & Caici campos ita appellatos esse ob limum qui è montibus à fluuijs delatus campos augeat: atque adeo facit si quis defertur qui mollior sit & pinguior. Ideoque rectè dici campos hos à fluuijs effici. Hoc idem est cum eo quod Herodotus de Nilo dicit, terram quæ circa eum est donum ipsis esse. Et

καὶ μίαν ἐκβολὴν ποιεῖται, μέγιστον δὲ τῶν Ἰνδικῶν ποταμῶν. ὁ δὲ Ἰνδὸς δυσὶ μέ-
μασιν εἰς τὴν μεσημβριανὴν ἐκπίπτει διὰ
λατῆαν, ἐκπελάμεναι τὴν παρὰ τὴν ἑλ-
λεον μετὰ τὴν χώραν, παραπλευσίαν τῇ κατ'
Αἴγυπτον διέλτα. ἔκ δὲ τῇ ἀναδυμένης
τῶν ποδύτων ποταμῶν, καὶ ἐκ τῶν ἰτασί-
ων, ὡς ἔρατι δόξης φασὶ, βρὶχνύται τοῖς δι-
αινοῖς ὄμβροισι ἢ Ἰνδικῇ, καὶ λιμένας τὰ πε-
δία. ὅν μὲν οὖν πύτοις ὄμβροισι λίθον ἀνα-
ρίτται καὶ λίγυρον. πῶς πύτοις σίκαμον, ἔ-
ρυζα, βόσμορον· τοῖς χαμῖνοις δὲ καιροῖς
πυροί, λειθαί, ὄσπρια, καὶ ἄλλοι ἡερίοι· ἰ-
δ' ὡς δὲ μοι, ἑρὸς μὲς ἄπαιροι. Σχεδὸν δὲ πύτοις
ὅν Αἰθιοπία, ἡ κατ' Αἴγυπτον, τὰ αὐτὰ φέ-
ρει καὶ ὅν τῇ Ἰνδικῇ καὶ τῶν ὅν τοῖς ποτα-
μοῖς, πλὴν ἵππων ποταμίον, τὰ ἄλλα φέ-
ρουσι, καὶ οἱ Ἰνδοί. Ὅνσι κερτῶ δὲ ὅσα
ἵππους γὰρ οὐκ εἰσὶν. Τῶν δ' ἀνδράπων
οἱ μὲν μεσημβρινοὶ τοῖς Αἰθιοπῶσι ὅσον ὁ-
μοιοὶ ἢ τῇ χροίᾳ. κατὰ δὲ τὴν ὄψιν, καὶ
τὴν τριχυσίαν τοῖς ἄλλοις. Οὐδὲ γὰρ οὐλοφί-
χουσι, ὅσα τὴν ὑγρότητα τῇ ἀφ' ὅ. ὡς δὲ
βόροι τοῖς Αἴγυπτιοῖς. Τὴν δὲ Ταπρὸβαν
πελαγίαν εἶν φασὶ νῆσον, ἀπ' ἔχουσιν τῶν
νοτιωτάτων τῇ Ἰνδικῇ τῶν κατὰ τὸν κα-
ριακὸν πῶς μεσημβριανὴν ὁρῶν ἐπ' ἀπλῆν,
μᾶλλον ὡς ἐκτακτικῶν πεδίων αὐτῇ τῇ
Αἰθιοπίᾳ. ἔχον δὲ καὶ ἑλιφάντας, πικύ-
τα μὲν αὖ τῷ ἔρατι δόξουσιν ἀποφάσεις.
Προτιθέσθαι δὲ καὶ αὖ τῶν ἄλλων ὅτι πον-
τὸς ἀναβούσιν, ἰδιοποιήσουσι τὴν χρο-
μίαν. ὅσον πρὸς τῇ Ταπρὸβαν, ὅνσι κερ-
τῶ φασὶ μὴ μὲν ὅσον πρὸς τακτικῶν
πεδίων, οὐδὲ οὐλοφίαν μᾶλλον, οὐδὲ πλεον.
Διέχον δὲ τῇ ἀπείρῳ πλοῦν ἡμερῶν ἑξο-
σι. ἅμα ἡετοπλοῦν τὰς νῆας, φαύλως μὲν
ἰδιοποιήσουσι, ἡετοπλοῦν δὲ ἡε-
τοπλοῦν ἐκτακτικῶν πεδίων χρομίας. ἔστι
δὲ καὶ ἄλλας νῆας αὐτῆς μεταξὺ, καὶ τῇ ἰ-
δικῇ. νοτιωτάτων δ' ἐκτακτικῶν. ἡετοπ-
δία πρὸς αὐτῶν γίνονται, τὰ μὲν βουσί, τὰ
δ' ἵπποις, τὰ δ' ἄλλοις χορδαίοις ἡετοπ-
νία. ὅσον δὲ πρὸς τῇ ἐκ τῶν ποταμῶν ἡε-
τοπίας πρὸς ἡετοπλοῦν φασὶ τὰ ποταμῶν, ὅτι
καὶ τὸ ἔρμα, καὶ καύκρον πεδίων, καὶ μα-
αύκρον, καὶ καίρον, παραπλευσίως ἡε-
ται, ὅσα τὸ τὴν ἡετοπλοῦν τοῖς πεδίοις
χρομίας, αὐτῶν αὐτὰ. μέλλον δὲ γινώσκον τῶν
ὅσον κατὰ φορμῶν ὅσον ὅσον, καὶ μα-
λακῇ. κατὰ φέρων ἢ αὐτὸ ὅσον, ὡς τὸ πύ-
των, ὡς αὐτὸ γινώσκον ὅσον ὅσον τὰ πεδία. ὅσον ἡετοπ-
τῶν δὲ ὅσον ὅσον τῶν ἡετοπλοῦν μετὰ τὸν αὐτὸν, καὶ τῇ ἐκ
αὐτῶν δ'

των, ὡς αὐτὸ γινώσκον ὅσον ὅσον τὰ πεδία. ὅσον ἡετοπ-
τῶν δὲ ὅσον ὅσον τῶν ἡετοπλοῦν μετὰ τὸν αὐτὸν, καὶ τῇ ἐκ
αὐτῶν δ'

ὁ δ' ὄρδως, ἐὼς ὁμόνυμον τῇ λιγύνῃ φη-
 σι λεχθῆναι τὸν Νῆαρον ὁ Νῆαρχος. Δει-
 σόβουλα δὲ μόνα καὶ ὑπιδαι καὶ νίφιδαι
 τὰ ὄρη, καὶ τὰς ὑπεράεας φησί. τὰ πεδία
 δὲ καὶ ὁμβρω ὁμοίως ἀπυλωχθαι, καὶ νι-
 φιδῶν, ὑπὸ ἀνέμῳ δὲ μόνον κατὰ τὰς ἀ-
 ναβάσεις τῶν ποταμῶν. νίφιδαι μὲν οὖν
 τὰ ὄρη κατὰ χεμῶνα· τὸ δὲ ἄρθε ἀρχομέ-
 νου καὶ αὐτοὶ ὁμβρους γνῶσκειν, καὶ ἐπὶ καὶ
 μέλλου λαμβάνειν ἐπὶ τοῖσι. τοῖς δὲ τῇ Ἀ-
 σπας καὶ ἀσπασίῃς νύκτωρ, καὶ μὲν ἡμέ-
 ραν ἐκχεῖν, καὶ λάβρους ἕως ὑπὸ πολλῆς
 Ἀρκτοῦρου. ἐκ τῶν δὲ τῶν χιόνων, καὶ τῶν
 ὑπὸ τῶν πληρουμένων ποτίζαν τὰ πεδία.
 Καταναηθῆναι δὲ τοῦτο, καὶ ὑφ' ἑαυτοῦ,
 καὶ ὑπὸ τῶν ἄλλων φησί, ὡρμηκῶτα μὲν
 οἷς τῶν ἐνδικῶν ἀπὸ παροπαμυσσίδων. με-
 τὰ δὲ δυσμαῖς πλησίον, καὶ ἀσπασίῃς
 τῶν κατὰ τὴν ὄρην, ὅν τε τῇ ὑπ' Ἀσίῃ,
 καὶ τῇ Μουσικῶν ὅν τε τῶν χεμῶνα. τὸ δ'
 ἄρθε ἀρχομένων καταβιβνῶτα ἕως τὰ
 πεδία, ἐπὶ τῶν Ταφίλων δύκε γίνεσθαι, γνῶ-
 σθαι δὲ ὑπὸ τῶν ἀσπῶν καὶ τῶν ῥώρου χώρων.
 Τοῦ μὲν οὖν χεμῶντος ὕδατος οὐκ ἰδῆναι, ἀλ-
 λά χιόντας μόνον. ὅν δὲ τοῖς Ταφίλοις πρῶ-
 τον ὕδιναι. καὶ ἐπεὶ δὲ καταβῆσιν ὑπὸ τῇ
 ὑδῶσιν, καὶ νικήσιν τὸν ῥώρον, ὁ δὲ
 ἡμῶν πῶς ἐπὶ τῶν ὑπὸ τῶν ἄσπῶν, καὶ ὅν
 τῶν ὑδῶσιν πάλιν, ὑπιδαι σιωπῶν, καὶ
 μάστιγι τοῖς ἐπὶ τοῖς. ὑπὸ τῶν δὲ τῶν
 ἀρκτοῦρου, γνῶσθαι πάλιν. ἀσπασίῃς
 τῶν κατὰ τὴν ναυπηγίαν ὑπὸ τῶν ὑδῶ-
 σιν. ἐπὶ τῶν ἀρχομένων πῶς οὖν πῶς πάλιν
 οὐ πολλὰς ἡμέρας, καὶ τὸ φθινό-
 πωρον πᾶν, καὶ τὸν χεμῶνα, καὶ τὸ ὑπὸ
 ἄρθε, καὶ τὸ διέρθε ὅν τῶν κατὰ πᾶν
 τὸν διέρθε, ἐλθῶν οἷς τῶν ἀσπῶν πᾶν
 ἐλθῶν οἷς ὑπὸ τῶν. δὲ καμὲν δὲ τῶν κατὰ
 πᾶν γίνεσθαι μῶν, οὐδ' αὖτο δὲ ὑπὸ
 αὐτοῖς, οὐδ' ὅτι πᾶν πᾶν οἱ ἐπὶ τοῖς
 τῶν δὲ ποταμῶν πληρουμένων τὰ πεδία
 ἐκχεῖν. τῶν δὲ θάλασσαν ἀπλοῶν εἶναι
 τῶν ἀνέμων ἀντιπνεόντων, ἀπὸ γαίης δὲ
 μετέμειψεν πρὸς ἐπὶ τοῖς. Τοῦτο μὲν ὅν
 αὐτὸ καὶ ὁ Νῆαρχος λέγει. περὶ δὲ τῶν δι-
 ερινῶν ὁμβρω ἐκ ὁμολογῆς, ἀλλὰ φησὶν ὑ-
 πιδαι τὰ πεδία διέροντες, χεμῶντος δὲ
 ἀνομβρῶν. Λέγουσι δὲ ἀμφοτέρω, καὶ τὰς ἀ-
 ναβάσεις τῶν ποταμῶν. ὁ μὲν γὰρ Νῆαρχος
 τῶν Ἀχαιοῖν πᾶν πᾶν πᾶν πᾶν πᾶν
 τὸς φησὶν ἀναγκαθῆναι μεταλαβεῖν πᾶν
 διέροντες ῥοπῶν. ὁ δὲ Ἀχαιοῖς, ἐπὶ τῶν
 σιμ ὑπὸ τῶν πᾶν πᾶν πᾶν πᾶν πᾶν

propterea Nearchus putat, Nilum rectè eodem nomine uocari, quo etiam Aegyptus. Aristobulus dicit solos montes & montium ima, pluuiam & niues sentire: campos uerò cum imbrum esse expertes, tum niuis. ex incremento tantum fluminum regionem inundari, in montibus per hyemem ningere, uere incipiēte imbres incipere ac semper magis augeri, Asianis & die & nocte iugiter & copiosè flumina effusci, usque ad arcturi exortum, ea niuib. & imbrib. aucta campos irrigare. Quæ omnia & à se & ab alijs deprehensa dicit, cum ex Paropamisadis in Indiam contenderēt, post pleiadum occasum, & in montibus immorarentur, & Hypassiorum & Musicanum terram hyeme permearet. Vere autem incipiente, cum in campos & Taxila urbem maximam, atque hinc ad Hydaspem ac Pori regionem descendissent, hyeme quidem aquam non uidisse, sed niues solum, & primò Taxilis pluuisse: ac postquam in Hydaspem uenissent, & Porum superassent, iter ad Hypanim facientes oriētem uersus, atque inde ad Hydaspem, rursus continuè pluuisse, præsertim flantibus Etesijs. arcturi autem exortu cessasse. & cum nauium fabricationi ad Hydaspem immorari essent, & non multis diebus ante Pleiadum occasum nauigare cepissent, totum autumnum & hyemem & uer & aduentantem æstatem in nauigatione occupantes circiter canis exortum in Pattalenam peruenisse: cum menses x nauigantes nūquam aquam sensissent. uigentibus etiam Etesijs. Fluminum uerò e-luuiōe cāpos inundatos: mare propter contrarios uentos. quia nullus à terra flatus prosequerat. nauigari non potuisse. Idem Nearchus affirmat. De æstiuis autem imbribus non consentit. sed æstate complui campos, hyeme non item, adserit. De fluminum exundatione conuenit inter eos. Nearchus cum prope Acesinem castra posuissent, coactos ait fuisse aquis se extollentibus in arduum magis locum ea subducere: idque circa æstiuum solstitium contegisse. Aristobulus exundantiæ; mēsuram cubitorum xl tradit quorum uiginti alueum implerent supra priorem profunditatem, usque ad labrum, reliqui autem xx in campos effunderentur.

Id

[illegible]

τὰ σώματα τῶν ποταμῶν, διότι τὴν χεῖρ
καὶ τὰς πλημμυρίδας, καὶ τὴν τῶν πελα-
γίων αἰμαῶν ἀπικρατείαν. Μεγασθένης δὲ
τὴν ὁδοῦ ἀμμονίαν ἐν Ἰνδίκῃς ἀποσπαινεῖ,
ὅθεν διακρίνεται καὶ διφοροῦν· καὶ ἀπὸ τῆς
ἑρατοδωγίης ἐστὶν, τὸν μὲν ἐπὶ τῷ ποταμῷ χα-
μρινόν, τὸν δὲ θορινόν, καὶ ὁμβρον ὁμοίως.
οὐδ' ἐν γὰρ ἐστὶν εὐρείσκειται φησὶ πῶς ἀμ-
φοτέρους λαίρους ἀνομβρον. ὥς τε διηγε-
ρεῖται ἐκ τοῦ του συμβαίνειν, ἀφόρον μὲν δι-
ποτὶ τῇ γῆς οὐσίας. τοὺς τε φυλίνους καρ-
ποὺς γινώσκειται πολλοὺς, καὶ τὰς ῥίζας τῶν
φυτῶν καὶ μάλιστα τῶν μεγάλων καλα-
μῶν, γλυκύτας καὶ φύσει καὶ ἐψήσεις, χλια-
νομένους τῷ ὕδατι· τοῖς ἡλίοις, τοτ' ἐκ-
πύπτονται ἐκ διός καὶ τοῦ ποταμίον· Τρό-
πον δ' ἡ τινα λέγειν βούλεται, διότι ἡ πα-
ρὰ τοῖς ἄλλοις λεγόμενη πέψις καὶ καρπῶν
καὶ χυμῶν, παρ' ἐκείνοις ἐψήσεις ἐστὶν· καὶ κα-
τὰ γὰρ λέγεται ποσὺν τῶν οὐσιμῶν, ὅθεν καὶ
ἡ ὁδοῦ πυρετός. διό καὶ αὐτὸν λέγουσιν τῶν δ' ἐν-
δοσίων φησὶν ἀκαμπῆς ἐστὶν ὅθεν οἱ ἰσχυροί.
Ἐκ δὲ τῇ αὐτῇ αἰτίας, γήϊοις καὶ ἐπικουρῶν
ὄρεσιν. Ἐκ τούτου δὲ Νεάρχῳ φησὶ τὰς διη-
γρούς ὑφαινεῖται σινοδίας. αὐτὸ δὲ μακροδ-
ναις αὐτὴν ἀναφύων αὐτοῖς χρῆσθαι, καὶ τοῖς
σάγμασι σάγην. τοιαῦτα δὲ καὶ τὰ Σκε-
κὰ, ἐκ ἡνῶν φλοιὸν βρομύνης βύσσου. Εἴρη-
κε δὲ καὶ πῶς τῶν καλαμῶν ὅτι ποιοῦσι μέ-
λι μελισσῶν μὴ οὐσιμῶν. οὐ γὰρ δ' ἐνδοσίων εἶ-
ναι καρποφόρον. ἐκ δὲ τῶν καρπῶν μινύειν.
Πολλὰ γὰρ καὶ δ' ἐνδοσίων παραδόξα ἡ Ἰνδικὴ
πείθει, ὡς ἐστὶ καὶ τὸ κάτω γένοντα ἔχειν
αὐτὸν λέγουσιν, τὰ δὲ φύλλα ἀπὸ τοῦ οὐκ ἐ-
λάττω. Ὅσοι κριτὸν δὲ καὶ πῶς ὁρῶντο
τὰ γὰρ τῇ μουσικῇ οὐκ ἀφίαν, ἀφ' ἧς νομίζ-
νται εἶναι τὴν Ἰνδικὴν, διηγεῖται μετὰ δ' ἐν-
δοσίων εἶναι πῶς, ὡς αὐτὸν λέγουσιν αὐθεντικῶς,
εἶτ' ἀναδεδέντας ὑπὸ πῆχας καὶ δ' ὀδῶν.
Ἐπειτα δὲ λοιπὴν αὐθενσίαν κατωφύλαμ-
βάνειν, ὡς αὐτὸν κατεκαμψομένους ὥς αὐτὸν ἄ-
ψωνται τῇ γῆς. Ἐπειτα κατὰ γῆς ὁδοῦ δ' ἐν-
δοσίων εἶναι ῥιζοῦται ὁμοίως ταῖς κατωφύλαμ-
βάνειν, ὡς αὐτὸν αὐθεντικῶς κατεκαμψομένους, ἅλλω
κατωφύλαμ βάνειν, εἶτ' ἅλλω. καὶ οὕτως ἐ-
φεῖς, ὡς τ' ἀφ' ἐνός δ' ἐνδοσίου σκιαδίου γα-
νέται μακρὸν, πολυσύλω σκίαν ὁμοίαν. Λέ-
γει δὲ καὶ μετὰ δ' ἐνδοσίων, ὡς τε πῶς τε
αὐθεντικῶς δ' ὕψους ἡλκήα εἶναι τὰ τελεχῶν.
Κατὰ δὲ τὸν Ἀκισίνην, καὶ τὴν συμβολὴν
τὴν πῶς ὕψους, καὶ Ἀριστοβουλῳ· εἴρη-
κε πῶς τῶν κατεκαμψομένων ἐχόντων αὐτὸν λέγουσιν, ὅθεν τῶν μεγάλων. ὡς δ' ὕψους ἐν δ' ἐνδοσίων με-

fluminum ostia, propter limum & maris ef-
fluxum, & propterea quod marini venti præ-
ualeant. Megasthenes Indiæ fecunditatem
ex eo maxime declarat, quod eabis fructum
ferat uno in anno. Idem Eratosthenes in-
quit, alteram hybernā sementem, alteram
æstivā nominans quo modo & imbrem.
Nullum enim annum inueniri dicit utroque
tempore sine pluvia, qua propter magnam
esse ubertatem, cum semper terra sit fecun-
da. Fructus autem arboreos multos gigni,
radices stirpium, præsertim magnarum arun-
dinum, & natura & decoctione dulces esse,
aqua à solibus tepefacta, tam cœlesti quàm
pluviāli. Quodammodo igitur id uidetur di-
cere eam quæ apud alios & fructuum & suc-
corum maturitas dicitur, apud illos conco-
ctionem esse, quæ tantum ad suauitatem sa-
poris conducit, quantum ea quæ per ignem
fit. Idcirco etiam ramos arborum flexiles esse
dicit, è quibus rotæ fiant, ob eandem causam,
in quibusdam lanam innasci, ex qua Near-
chus ait sindonas subtilis & reticulati operis
texi, & Macedones ea pro tomento usos, ac
clitellis subiecisse. serica etiam eiudem gene-
ris esse, bysso scilicet ex corticibus quibus-
dam excarninata. Tradit idem arundinem
mel sine apibus gignere: & cum non sit ar-
bor fructifera, ex fructu tamen ebrum face-
re. Indiā multas quidem admirabiles arbo-
res fert, è quibus est cuius rami ad terrā pro-
pendent: folijs non minoribus clypeo. One-
sicitus curiosus ea persequens quæ sunt in
Musciana terra, Indiæ australissima, refert ar-
bores quasdam ingentes esse, quarum rami
cum ad duodenos cubitos creuerint, reli-
quum incrementum prouum faciant defle-
xi quousque terram contingant. deinde ter-
ram subeant, ac radices agant ueluti traduces
mox rursus in truncum exeant, à quo postq̃
aucti fuerint, in eodem modo flectantur, &
aliā propaginem efficiant. rursusq̃ aliā,
& sic deinceps, ut ab una arbore longū um-
braculum fiat, tabernaculo multis columnis
innitenti simile. Refert ad hæc miras arbo-
rum magnitudines, quarum stipitem uix
quinque homines complecti queant. Ari-
stobulus ad Acesinem, ac ubi is Hyarotidi
permiscetur, de arboribus dicit quæ ramos
deflexos habent, & de earum magnitudine,
ut sub una arbore quinquaginta equites me-

ridiari

χρόνον τῆς αὐτοῖς ἐκίμασι· τὸς δὲ ἐκὼνα
τοῦτου προσημαίνει, διότι τὰ ἐκὼνα
ζῶντι, καὶ πλῆνι, καὶ ἐκ τῶν νεφῶν δὲ ἐφ-
θόρην ἔχουσιν τὸ ὕδωρ. τοῦτο δ' οἱ μὲν
πρὸς Ἀεισέβουλον, οὐκ αὖ συγχωροῖσι οἱ
φύσιοντες, καὶ ὁρᾷ τὰ περὶ αὐτοῦ. ὁ νοσικρε-
τις δὲ δοκῶν, τὸ δὲ τὸ ὕδωρ αἶνον εἶναι τῶν γῆ-
νις ζώων ἰδιωμάτων, καὶ φθῆναι σμικρὸν τὸ
καὶ τὰς χόας τῶν πινόντων βροχμάτων
ἰσχυρῶν, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὸ ὕδωρ αἶνον. τὸ
μὲν αὖν ἰσχυρὸν δὲ καὶ τὸ μέλανας ἔ-
χει καὶ οὐλότριχα· οὗ αἰδίοπας, γὰρ ἡλίοις
τοῖς ὕδασι τὴν αἰτίαν περὶ αὐτοῦ. μεμνηθεὶς
δὲ τὸν Θεοδίκτην εἰς αὐτὸν τὸν ἥλιον αὐτὰ
φθάνοντα τὸ αἶνον, ὡς φησὶν ἑστῶ-
ν ἐκ γῆς τὸν ἥλιον· διφραλατῶν,
Σκωτεινὸν αὐτὸν· ὅθεν ἔχουσιν λίγνυ-
ναι σῶματ' ἀνθρώπων, καὶ συνιπρίνισ-
μας

Μορσῶς αὐαφέτασι σωτήρας πυρός.

ἔχει δ' αὖ πάλιν λόγον· φησὶ γὰρ μὴ ἐγ-
γυτῶσαι τοῖς αἰδίοπιν τὸν ἥλιον, ἢ τοῖς
ἄλλοις· ἀλλὰ μέλλου ἡλιόθεν εἶναι, καὶ
οὕτως αἶνον αἰδίοπιν πλῆνι. ὡς τ' οὐκ ἐν λι-
γνύσει ἀγγιτῶμενα αὐτοῖς τὸν ἥλιον, ἴδον
πάντων διέχοντα. μήτε τὸ δάλλυτον εἶναι τὸ
τοιαύτου πάθος αἶνον. καὶ γὰρ τοῖς γῆ-
νις οὐκ ἀπὸ τῆς αἰτίας. Βελπίους δὲ
οἱ τὸν ἥλιον αἰσώμενοι, καὶ τὴν δὲ αὐτῶν ἐ-
πίκλυσιν, κατ' ἐπίκλησιν σφοδρῶς ἐπὶ αὐτῶν
πολλὴς ἐκμάδ'· καὶ δ' οὐ καὶ οὗ ἰσχυρὸς μὴ
οὐλότριχιν φασὶν, καὶ δ' οὕτως πεπεσμέ-
νως ὕδασι αἰδίοπιν τὴν χόαν, ὅπν' ὕδρου κρι-
νωτοῦσιν ἔσθ'· ἔμ δὲ τῇ γαστρὶ ἡλιόθεν κατὰ
ὑπερμακρὴν διάδοσιν τοιαῦτα γίνε'· οἷα
τὰ θηρόντα, καὶ γὰρ πᾶν συγγενικὸν οὗ-
τω λέγεται, καὶ αἰσώμενότητάς. καὶ τὸ
πάντων δ' ἴδον ἀπὸ τῆς τῶν ἥλιον πρὸς αἰ-
δίοπιν λέγεται, ὡς πρὸς λόγον. καὶ πρὸς αἰ-
δίοπιν οὐκ οὕτως ἐπὶ γῆν, ἀλλ' ὡς φασὶν σμ-
μῶν λόγον ἔχειν τὴν γῆν πρὸς τὴν τοῦ ἡ-
λίου σφαῖραν· ἐπεὶ πρὸς γὰρ τὴν τοιαύτην
αἰδίοπιν καὶ τὴν δάλλυτον αὐτομαθὴν
μετὰ, ἐκ ὧν μὲν μέλλου, πρὸς ὧν δὲ ἔσθ'
τοῦ οὐκ ἴδον. οὕτω δ' ἀγγιτῶμεν τὸν ἥλιον
λέγεται τοῖς αἰδίοπιν, οὐκ ὡς ὁ νοσικρε-
τις δὲ δοκῶν. καὶ ὡς δὲ τῶν ἡμολογού-
μενων δὲ, καὶ τῶν σωζόντων τὴν πρὸς τὴν
λίγνυτον ὁμοιότητα, καὶ τὴν αἰδίοπιν· ὅ-
θεν τῶν περὶ αὐτοῦ ἐκίμασι, ἀκαρπία
δὲ καὶ τὴν αὐτοῦ αἰτίαν. Νεάρχῳ δὲ τὸ ζῆτον
μενόν πρότερον ὕδασι καὶ Νεάρχῳ, πρὸς ὧν ἡ πλῆ-
ξὶς ἐκίμασι, propter siccitatem sterile scit. Ceterum Nearchus antiquā de Nili incre-

regionibus immorantia: tanto illa hoc magis
nutriunt. unde & cete plurima generant &
maiora. Præterea aquam iam decoctam ἐν
bibus effundi. Hoc Aristobulus non con-
cesserit qui negat campos complui: Onesi-
crito autem uidetur. Idem aquam causam fa-
cit proprietatū in animalibus. cuius signum
affert, quod peregrina pecora eam potantia
calores suos in regioni ei familiarem mutant
colorem. atque hoc profecto bene dictum
est. Quod autem Aethiopes nigri sunt & cri-
spi, eius rei non recte in meris aquis causam
ponit, ac Theodectem reprehendit, qui cau-
sam referat ad solem, cum sic ait:

Quorum propinqua Sol adurens orbita
Fuliginoso corpora colore imbuit,
Aestuq; tollas sicco crispauit comas:
Materiemq; adolescendi consumtam abstu-
lit.

Quanquam hoc quidem rationem ali-
quam habet. dicit enim solem non esse uici-
niorem Aethiopibus quam alijs, sed magis
perpendicularē, & propterea magis adu-
rere. ut non recte dicat ille solem propinquū
ab omnibus æqualiter distantem. Tum calo-
rem quoq; non esse ingreditinis causam: cum
qui in uentre sunt matris quos nondum sol
attigit, tamen nigrescat. Enimvero melius
dicunt qui causam soli tribuunt, & eius adu-
stioni per uerementem quādam summi hu-
moris deminutionem. qua de causa affirma-
mus Indos non crispari, nec eorum colorem
aduri, cum nihil ἴσ' tale accidar, humidis aëris
compotes. In utero autem ob seminis facul-
tatem atque uim iam tales fiunt, quales fue-
re qui eos genuerunt. quo pacto etiam affe-
ctiones corporum certæ à generis communi-
tate profecta, aliaq; similitudines explican-
tur. Porro quod dictum est solem eodem in-
teruallo ab omnibus terræ locis distare, id sen-
sui uerum uidetur, non item rationi. Atque
id sensus etiam non quouis pacto compro-
bat: sed ut terram dicimus ad Solis globum
puncti rationem obtinere. Nam respectu e-
ius sensus quo calorem percipimus, de pro-
ximo quidem magis, de longinquo uero mi-
nus: non æquale indicabitur interuallum. at-
que hoc modo Sol propinquus Aethiopi-
bus dicitur, non ut Onesicrito uisum est. Ist-
huc ipsum ex ἴσ' est, quæ in consensu sunt a-
pud omnes, & similitudinem ad Aegyptum,
& Aethiopiam Indiæ uentur: quod capi qui
CC + mentis

mentis quæstionem sic explicari ait, quod Indica flumina edoceant, ex æstiuis imbribus id contingere. Alexandrum quidem cum crocodilos in Hydaspes uidisset: & Aegyptias fabas in Aceline, putasse Nili initium se inuenisse: & propterea classem in Aegyptum parasse, tanquam per hoc flumen in Nilum nauigaturum, paulo post intellexisse, quod sperabat, effici non posse. Nam magna flumina interiacent & difficiles aluei, & in primis oceanus, in quem omnia India flumina exeunt. Postea Ariana, & Persicus & Arabicus sinus, & ipsa etiam Arabia & Troglodytica. Ac de uentis quidem & imbribus, & fluminum incrementis & caniporum inundatione hæcenus. Porro requiritur, ut de singulis fluminibus dicamus, quæcunque ad Geographiam utilia sunt, & quorum nos historiam accepimus. Alias enim flumina in primis ad præsens totum argumentum conducunt, utpote magnitudinum & figurarum regionum naturales termini. At enim Nilus & India flumina aliquid plus cæteris præstāt, propterea quod sine ipsis regio habitari nequit, cum eorum beneficio & colatur & nauigetur, nec aliter adiri aut habitari possit.

De flumi-
ni India

Proinde cogniti nobis sunt fluuij memorabiles ij, qui in Indum illabuntur: loca etiam per quæ ij deferuntur, nouimus de reliquis plus est ignorationis quam cognitionis. Etenim Alexander, qui hæc cum primis aperuit initio: cum ij, qui Darium dolo occiderant, ad occupandam Arianam impetum fecissent: maius operæ precium fore existimauit, si eos persequeretur & aboleret. quare in loca uenit India proxima per Arianam. qua ad dextram relicta, Paropamissum ad borealia Bactrianamque transcendit: atque omnibus subactis quæ Persis parebant, ac etiam pluribus, in Indiam iter conuertit, cum multi de ea, quanquam non certa, prædicarent. Quare iisdem montibus per uias breuiores exsuperatis reuersus est, habens Indiam à sinistris. postea rursus in eam redijt, ac occidentales eius fines & Cophem flumen & Choaspem qui in Cophem exit, & apud Plegierum urbem fluens præter Gorydalem urbem & Bando-
dobenam & Gandaritim permeat. Intellexit apprimè habitabilem & frugiferam esse montanam & borealem regionem: australem uero partim siti uastam, partim fluminibus, &

ρασις αὐτῶν διδασκαλίας ἔχοντες ἐν δὴ τοῖς ποταμοῖς, ὅπῃ ἐκ τῶν θορῶν ὁμιλῶν συμβάλλει. Ἀλέξανδρος δ' ἐν μὲν τοῖς ὕδασι κροκοδείλους ἰδόντα, καὶ δὲ τοῖς Ἀκισίνην κυσμοῖς Αἰγυπτίους, ἐὺρεσθῆναι δὲ τὰς τῶν Νείλου πηγὰς, καὶ παρασκευάζειν τὸν λόγον ὅς τινι Αἰγυπτίῳ, ὡς τοῖς ποταμῶν τοῦτο μέγιστος ἐκαστοῦ πλοῦτος ἔμελλεν. μικρὸν δ' ὕσдорον γινώσκει, διότι οὐ διαύεται ὁ ἡλπιεσμένος γὰρ μεγάλῳ ποταμῷ, καὶ δ' ἐν τῇ θάλασσῃ, ὡς καὶ αὐτὸς μὲν πρῶτον εἰς ὅν ἐκδοῦσθαι οἱ ἱνδοὶ πάντες ποταμοί. ἔπειτα ἡ Ἀριανὴ, καὶ ὁ Περσικός κόλπος, ὃ ὁ Ἀραβικός καὶ αὐτὴ ἡ Ἀραβία, καὶ ἡ Τρωγλοδυτική. τὰ μέγιστον ποτὶ τῶν αὐτῶν, καὶ τῶν ὁμιλῶν, ποταμῶν λέγεται, καὶ τὴν πληρώσεως τῶν ποταμῶν, καὶ τὴν ἀπλῆσιν τῶν πεδίων. ἀπὸ δὲ καὶ τὰ καθέκαστα ποτὶ τῶν ποταμῶν ἑπ' αὐτῶν, ὅσα πρὸς τὴν γεωγραφίαν χρήσιμα, καὶ ὅσα ἰσορροπία παρὰ τὴν φύσιν. ἀλλὰ καὶ γὰρ οἱ ποταμοὶ φυσικοὶ πρὸς ὅροι, καὶ μεγέθη, καὶ χρημάτων τὴν χώραν ὄντων, ὅθεν τὰ αἰτίαι πολλὰ παρὰ χυσι πρὸς ὅλῳ τῷ νῦν ὑποδείξιν. ὃ ἡ Νεῖλος, καὶ οἱ κατὰ τὴν ἱνδικὴν, πλεονεκτικῶς π' ἐχόντες παρὰ τοῖς ἄλλοις, ὅσα τὸ τῶν χωρῶν ἀοικητοῦ ὅσον αὐτῶν, πλεονέκτημα, καὶ γεωργήσιμον οὖσαν, καὶ μὴ ἐφοδ' εἶναι δυνάμει ἄλλως, μὴ τ' οἰκῆσαι τοπικῶς. τοὺς μὲν οὖν εἰς τὴν ἱνδοὶν καταφορέμους, ἰσορροπία ὅσον ἀξίους μνήμης, καὶ τὰς χώρας δ' ἂν ἡ φορεῖ. τῶν δ' ἄλλων ὅσον ἄγνοια πλεονέκτημα γινώσκει. Ἀλέξανδρος γὰρ ὁ μάλιστα τὸ τ' ἀνακαλύψας, καταρχὰς μὲν ἦν οἱ ἀρεῖον ὁλοφρονῆσαι τὸν ἔρμηναι ὑπὸ τὴν Βακτριανὴν ἀπὸ τῶν σιμ, ἐγὼ πρὸς γεωγραφίαν ὅσον δῶκεν, καὶ καταλύειν ἐκείνους. ἦκε μὲν οὖν τὴν ἱνδικὴν πλεονέκτημα δ' Ἀριανὴν. ἀφ' οὗ αὐτῶν ἐν δ' ἐξί, ὡς ὁ βῆς τὸν Παροπαμισσὸν εἰς τὰ περὶ σαρκα μόνον, καὶ τὴν Βακτριανὴν. καταρχὰς μὲν οὖν ἡ δ' ἐκ τῶν πάντων ὅσα μὲν ὑπὸ τῶν ὁρίων, καὶ ἐκ πλείων, τὸ τ' ἡ δ' οὖν καὶ τὴν ἱνδικὴν ὡς ἐχόντες τὴν γόντων μὲν ποτὶ αὐτῆς πολλῶν, οὐ φασὶν δ' ἐ. Ἀριστρεῖς δ' οὖν, ὡς ὁ βῆς τὰ αὐτὰ ὅσον, κατ' ἄλλας δὲ τῶν ποταμῶν, ἐν ἀρεῖς ὅσον ἔχον τὴν ἱνδικὴν, ὅτ' ἐπ' ἱσπερὶ γὰρ δὲ τῶν αὐτῶν, καὶ ὅσον ὅσον ὅσον ἰσπερὶ οὖν αὐτῆς, καὶ τὸν Κώφῳ ποταμῷ, ὃ τὸν Χοάσῳ, ὃς ὅσον τὸν Κώφῳ ἐμβαλεῖν ποταμῷ, καὶ κατὰ τὴν γόντων πόλιν ἐν τῇ παρὰ τῶν

τιλίας

πλῆρες ἱππυρρον, θυρίοις τι μάλλον, ἢ ἀν-
 θροποις σφύματρον. ἔρμυσιν μὲν οὖν τῶν
 παλαιῶν κατὰ τὰς ἀπὸ πτόρου, ἀμα
 καὶ αὐτὸ ποταμούς, ἐν πτόρω τοῖς νομί-
 σις τῶν περὶ αὐτὸν πλησίον, οὗτε ἀναγκαῖον
 ἢ ἀββαίνον, ὑπερκαρσίους ὄντας, καὶ τῶν
 νοτίων τῶν ἐπὶ αὐτῶν. Καὶ ἀμα Αἰγύπτου
 οὗτος γὰρ πλῆθος συνιόντας, ἔρμιν, καὶ τῶν
 ἀνδρῶν καὶ μάλιστά τοις ἀνδράσι πλῆθος ὅτι
 πτόρου πτόρι δ' αὖ, ὅστις ἐν δυνάστω τῶν
 ρων, καὶ ταῦτα γὰρ πλῆθος ἀπὸ τοῦ. Διδοῦς
 οὖν ἔρμιν, διδοῦς τὸν Κώφιν, καὶ κατὰ τὸν
 φῶ τῶν ὀρεων, ὅτι ἐπὶ τῶν πτόρι ἐκ.
 ἢ ὁ κατὰ τὸν Κώφιν ὁ ἰνδός, εἰδ' ὅτι ὁ
 αἰγύπτιος, εἰδ' ὁ Ἀκσίονος, καὶ ὁ Ὑδραῖος, ὕπα-
 τος δ' ὁ Ὑπανός. Προῖδ' αὖ γὰρ πτόρι
 ἰκαλύνον, ὅτι ἢ μαντέοις τοῖς πτόρι-
 κων, ὅτι δ' ὁ πτόρι πτόρι ἀπὸ τοῦ
 καὶ ὁ πτόρι αὐτὸν πτόρι ἀναγκαῖος. κα-
 λιστ' δ' ἐκ τῶν ὕδατων ἰκαλύνον συνιόντας
 ὕδατοι. Ταῦτα οὖν ἰκαλύνον γὰρ αὐτὰ ἡμῶν
 τῶν ἰκαλύνον πτόρι ἰνδικὸς μόνον, ὅτι γὰρ
 τῶν Ὑπανός, καὶ αὖτις πτόρι πτόρι οἱ
 κατὰ τὸν πτόρι πτόρι τῶν Ὑπανός πτό-
 ρων πτόρι μὲν πτόρι πτόρι. Παλιβοῦρον.
 κατὰ ἢ οὖν τὸν Κώφιν ὁ ἰνδός ἔρμιν. τὰ δὲ
 κατὰ τὸν πτόρι πτόρι πτόρι πτόρι πτόρι
 σιν Ἀκσίονος, καὶ μασιανός, καὶ νισαῖος,
 καὶ ἰπποσίον. εἰδ' ὁ Ἀκσίονος, ὅπου μα-
 σία πόλις τὸ βασίλειον πτόρι χώρας. ἦδ' αὖ
 πτόρι πτόρι ἰνδῶ πτόρι αὐτῶν πτόρι πτόρι
 λαῖπτος, πτόρι πτόρι πτόρι πτόρι πτόρι
 σιν τῶν πτόρι. κατὰ τὸν πτόρι, καὶ ὁ
 Ὑδραῖος, τῶν πτόρι πτόρι πτόρι καὶ
 ὕδατος, καὶ ἢ πτόρι πτόρι πτόρι πτόρι,
 καὶ σφόδρα διδοῦς αὐτῶν, ὅτι συνιόντας
 καὶ τοῖς πτόρι. Εἰδ' αὖ τὸ πτόρι πτόρι
 δεῖπτος τὸν Ἀκσίονος οἱ ἀνδράσι, καὶ
 ὁ βασιλεὺς αὐτῶν τῶν πτόρι. ἔτυχεν τὸ
 πτόρι, ἢ αὐτοὶ πτόρι. ὅτι πτόρι πτόρι
 αὐτῶν μασιανός καὶ λέγαν ὅτι οὐκ ἔχον, ὅτι
 σικον, Ἀκσίονος οἱ δὲ ὕδατος, πτόρι
 ἢ διδοῦς τὸν ἰνδόν. αὐτοὶ δὲ πτόρι πτόρι
 ραν ταῦτα ἰγνύον μόνον. Ὑπὲρ δὲ
 ταῦτα γὰρ τοῖς ὀρεσι ἢ τῶν βασίλων χώρα,
 παρ' ὅτι οὐδ' ὁρῶντες ἀπὸ γῆρας οἱ πτόρι
 αὐτῶν πτόρι πτόρι πτόρι, τὸν ἢ ὕδατος
 τα πτόρι, τὸν δὲ τῶν πτόρι πτόρι τοῖς
 ἰκαλόν, ὅτι πτόρι ὀρεσι πτόρι, ὅτι οὐκ Ἀ-
 κσίονος ἢ τῶν πτόρι πτόρι πτόρι πτόρι
 τῶν πτόρι πτόρι αὐτῶν ἢ γὰρ οἱ πτόρι
 ἐκ Ἀκσίονος, τὸ βασίλειον αὐτῶν πτόρι
 πτόρι πτόρι πτόρι μόνον. ὑπερβαλόντας

omnino exultam, & bestiis magis quam ho-
 minibus convenientem. Ergo prius lauda-
 tam sibi Indiae partem occupare intendit si-
 mul rarus, flumina quæ trañcienda erant,
 transitu faciliora esse, cum non procul à su-
 is fontibus abessent, & terram quam per-
 meabant transuersè secarent. simul audierat
 plura in unum coire: atque id semper eò ma-
 gis effici, quo ulterius procederetur, ut tran-
 situ difficiliora subinde fierent, præsertim in
 nauigiorum penuria. Hoc Alexander me-
 tuens, Cophem traiecit, & montana omnia
 subegit quæ ad orientem uersa erant. Post
 Cophem erat Indus, postea Hydaspes, inde
 Acesines, ab hoc Hyarotis postremo Hypa-
 nis. Vterius quidem progredi cauit, cum
 quædam oracula obseruâs, tum propter ex-
 ercitus iam animos despondentem labore,
 in primis continuis pluuiis defatigatum. Ex
 orientalibus itaque Indiae partibus, ex nobis
 innotuere quæ cis Hypanim sunt, & si qua
 porro explorauerūt, qui post illum trans Hy-
 panim usque ad Gangem, & Polibothra pro-
 cessere. Post Cophem itaque Indus fluit. Re-
 gionem inter hæc duo flumina mediam ha-
 bent Astaceni, Masiani, Nyssei, & Hypasij.
 Sequitur Assacani ditio, in qua est Magosa
 eius regia, deinde iam ad Indum est alia ciui-
 tas nomine, Peucolaitis iuxta quam Alexan-
 der per pontem traiecit exercitum. Inter In-
 dum & Hydaspem est Taxila, magna ciui-
 tas, & legibus optimis constituta. Circumia-
 cens regio præclara & ualde ferax, iam cam-
 pis uicina. Eius incolæ & Taxilus eorum
 rex perhumaniter Alexandrum susceperunt
 ac plura ab illo receperunt, quam ipsi præ-
 buere. adeo ut Macedones inuidia correpti
 dicerent: Quasi uerò Alexander non habu-
 isset quibus beneficeret, priusquam Indum
 trañceret. Sunt qui dicant hanc regionem
 maiorem Aegypto. Supra hanc in montibus
 est Abisari regio, apud quem legati ab eo
 missi nunciauerunt duos dracones nutriti,
 alterum x x c cubitorum longitudine, alte-
 rum c x l, ut Onesicritus refert, quem melio-
 re iure fabulosarum & incredibilium de A-
 lexandro narrationum, quam gubernatorum
 naualium eiusdem rectorem dicere possis.
 Equidem quotquot Alexandrum comitati,
 de rebus eius gestis aliquid scripsere: ἢ admi-
 randa ueris antehabuerunt. mōstrosos tamen
 narrationib. omnes eos hic superasse uide-
 re. δὲ δὲ πτόρι πτόρι πτόρι πτόρι πτόρι
 λυγρ

Peucolaitis.

σι αὐτῶν, ἔρπναι καὶ ἄλλοις ἰνδοῖς κοινὰ
 ἰστέται, ὡς τὸ μακρόβιον, ὡς τε καὶ τριῶν
 κοινὰ αὐτὸ τοῖς ἑκατὸν πεσλαμβαίνε. καὶ
 γὰρ αὖ Σῆρας ἐστὶ τούτων μακροβιοτέρους
 πέντε φασί. καὶ τὸ λιτόβιον, καὶ τὸ ὑγια-
 νόμ· καὶ πᾶς ἡ χώρας ἀφθονίαν ἀπάντων
 ἔχοντες. ἰδίον δὲ, τὸ συσσίτια πνα λακωνι-
 κα αὐτοῖς εἶναι δημοσίᾳ σπουδαίαν. ὅσα δ'
 ἐκδήρας ἔχοντων, καὶ τῶν χρυσῶν καὶ χρυσοῦ,
 καὶ ἀργύρου μεταλλῶν ὄντων. καὶ τὸ αὐ-
 τὸ δούλων τοῖς γν' ἀκμῇ χρῆσθαι τοῖς. ὡς κεῖ-
 ται μὲν τοῖς ἀφαιμῆταις, λακωνῶν δὲ τοῖς
 ἰδλωσι. καὶ κεῖ βοῶν δὲ τὰς αὐτῆμας πλὴν
 ἰατρικῆς. ἐπὶ πιναν γὰρ λακωνργίαν εἶναι τῇ
 αὐτῇ πλὴν ἀσκήσιμ, οἷον αὐτὸ τοῖς πολέμι-
 κῶς καὶ τῶν δμοῦ. δίκην δὲ μὴ εἶναι, πλὴν
 φόνου καὶ ὕβριος. οὐκ ἐστὶ αὐτῶ γὰρ τὸ μὴ
 παθεῖν τῶν τε, τὰ δ' ἐν τοῖς συμβολαίοις
 ἐστὶ αὐτῶ ἑκάστω, ὡς τε ἀνιχέσθαι δεῖ ἐάν
 τις παραβῇ τῶν πείσιν. ἀλλὰ καὶ πείσχειν
 ὅταν πεισθῇ τε καὶ μὴ δίκῃ πληρουῖν τῶν
 πόλιν. Ταῦτα μὲν οἱ μὲν Ἀλεξανδρῶν στρα-
 τῶνσαντων λέγουσιν. ἐκ δὲ ἴδεται δὲ τι καὶ
 Κρατορέου πῶς τῶν κτηνῶν ἀριστοπάτραν
 ὑδισολι, πολλὰ τε ἄλλα παρὰ δεῖκα φράζον-
 τα, καὶ οὐκ ὁμολογοῦσιν οὐδ' ἐνί. καὶ δὲ καὶ τὸ
 μέχρι τοῦ Γάγγου πελιδῆν τὸν Ἀλέξαν-
 δρον. αὐτὸς τὴν φησὶν ἰδῆν τὸν ποταμόν,
 καὶ λέγειν τὰ ἐπ' αὐτῶ, καὶ μεγέθους, καὶ
 πλάτους, καὶ βάθους πόρρω πείσιν μάλ-
 λον ἢ γγύς. ὅτι μὲν γὰρ μέγιστον τῶν μνη-
 μονομένων κατὰ τὰς τρεῖς ὑπέρους, καὶ
 μὲν αὐτὸν δὲ ἰνδοῖς, τρίτον δὲ καὶ τίπε-
 ρον· ὅτι τῶν, καὶ δὲ Νεῖλον, ἑκατὸς συμφο-
 ρῆται. Τὰ καὶ ἑκάστη δ' ἄλλοι ἄλλως πε-
 ρὶ αὐτῶν λέγουσιν, οἱ μὲν τριῶν κοινὰ πε-
 ρὶ αὐτῶν λέγουσιν, οἱ δὲ καὶ τῶν.
 Μεγαδῶν δὲ ὅταν ἢ μίτριον καὶ εἰς ἑκα-
 τὸν ὑρῶν ἰδῆν, βασιλῶν δὲ αὐτοῖς ὀργυῶν
 πούλῳισιν. αὐτὸ δὲ τῇ συμβολῇ τούτου τὴν
 καὶ τοῦ ἄλλου ποταμοῦ τὰ παλῖβοθρα ἰδῆν
 ἰδῆν, περὶ αὐτῶν ὁ γὰρ ἰδῆν τὰ μῆκα, πλά-
 τος δὲ περὶ τὰ ἰδῆν, ἐν παραλλογῶν
 μὴ χήματι, φύλινον πόριβον ἔχονσαν ἰα-
 τατε τρημῶν, ὡς τε δὲ τῶν ὁπῶν τοῖς
 περὶ αὐτῶν δὲ καὶ τὰ φέρου φυλακῆς τὴν
 χεῖρ καὶ ὑποδῆκας τῶν ἐκ τῇ πόλιν ε-
 πόρρω. Τὸ δ' ἰδῆν ἐν τῇ πόλιν αὐτῶ
 καλεῖται Πρασίους, ἀσφοδῶτα τὸν τὴν
 τῶν. τὸν δὲ βασιλῶν ὄντα ἐπὶ αὐτοῦ δὲ τὴν
 πόλιν εἶναι παλῖβοθρον καλούμενον, πῶς
 τῶν ἰδῆν τῶν ἐκ γῆς τῆς ὀνόματι, καὶ τὰ
 πρᾶτερ propriū nomen quod a natalib.

da, nonnulla incolis eius cum alijs Indis com-
 munita memorans, ut de longitudine uitæ,
 quod centum & triginta uiuāt annos. Nam
 & Seres his longæuiores dicuntur. Item de
 uitæ frugalitate, & salubritate, quanquam re-
 gio rebus omnibus abundet. Id eis propriū
 est quod Laconicorum in morem sylsi-
 tiorum cibum in publico capiunt. Itē quod
 opsonium uenatione quærunt: & auro & ar-
 gento non utuntur quanquam metallis ab-
 undent. Item quod adolescentibus ætate in-
 tegrīs loco seruorum utuntur, quemadmo-
 dum Cretenses Aphamiotis, & Lacones He-
 lotibus utebantur. Item quod nullas artes
 exquisitè discunt, præter medicinam, nam in
 quibusdam nimium exerceri, ut in bellicis
 ac simil. bus, maleficium putant. Ac quod
 iudicium ijs non est nisi cordis & contume-
 lia, cum homo præstare non possit, ne ijs ad-
 ficiatur. quæ uerò in contractibus sunt, ea
 sint penes unumquemque, ideo ferendum
 esse, si quis fidem uiolarit: sed uidendum cui
 credatur, & non implendam esse urbem con-
 trouerſijs. Hæc ab ijs traduntur, qui cum A-
 lexandro militarunt. Edita est etiam epistola
 quædam Cræteri ad matrem Aristopatram
 scripta, quæ cum alia permulta admirabilia
 narrat, tum cum nullo concordat. Quin eti-
 am refert Alexandrum ad Gangem usque
 processisse, & ipse se uidisse id flumen affir-
 mat, & cetera in eo, eiusque de magnitudine
 & latitudine & profunditate, remota a fi-
 de quàm probabiliora perhibet. Quippe
 Gangem maximum esse omnium fluminum,
 quæ in tribus continentib. memorantur, pro-
 ximum ab eo Indum, tertium Istrum, quar-
 tum Nilum, satis consentitur. singulari uerò
 alij aliter tradunt. Quidam minimum eius
 latitudinem triginta stadiorum dicunt, qui-
 dam trium. Megasthenes eum, ubi medio-
 cris est, ad c stadia amplum tradit: minimam
 uerò profunditatem uiginti ulnarum. In hu-
 ius & alius fluminis concursu sita esse Pali-
 bothra, octoginta stadiorum longitudine, la-
 titudine xv, figura quadrangula, lateribus op-
 positis eandem ubique seruantibus distanti-
 am: mœnibus ligneis & perforatis circunda-
 tam, ita ut per foramina sagittent. Pæposi-
 tam esse etiam fossam tutelæ gratia, & reci-
 piendorum purgamentorum ex urbe afflu-
 entium. Gentem in qua urbs est Prasios uo-
 cari omnibus præstantem alijs. Eius regem
 habet, de nomine urbis Palibothrū appellari:

quemadmodum & Sādrocottum, ad quem missus Megasthenes fuit. Idem apud Parthos fit. omnes enim Arsace nominantur: priusquam uerò alius Orodes, alius Phraates, alius aliter. Sanè quæ trans Hypaniam est regio, tam optimam esse in confesso habetur. Verùm de his nihil accurate & certò traditur, sed propter ignorantiam & longinquitatem, inflatius ac portentosius omnia narrantur: ut quæ de formicis perhibentur aurum effodientibus, & de bestiis alijs, & hominibus qui peculiare quasdam formas & singulares vires habeant, nam Seres tam longè dicuntur uitæ, ut ducentessimum annum excedant. Ferunt etiam quendam optimatum ordinem reip. gubernare ex quinque millibus consiliariorum constantem, quorum quisque elephantem reipublicæ præbeat. Megasthenes autor est, Tigres apud Prasios gigni, magnitudine duplos ferè ad leonem, adeò robustos ut unus de mansuetis a quatuor hominibus ductus: mulum posteriore pede apprehenderit atque ad se pettraxerit. Cercopithecus uerò maximis canibus maiores, & totos albos præter faciem, quæ nigra est (cùm apud alios contrarium fit.) caudæ longitudine supra duos cubitos, ceterum mansuetissimos esse, neque malignè insidiari aut furari. Lapidés quoque effodi thureo colore, ficu & melle dulciores. Quibusdam in locis serpentes esse binorum cubitorum, membranis alis ut uespertilionés, eos per noctem uolare, & lotij aut sudoris stillas demittere, quæ non cauentium eas corpora computrescere cogant. Item scorpios uolucres ingentes. Nasci quoque hebenum. Canes etiam esse ualidissimos, qui quod mordicus corripuerint, non antè dimittant, quam aqua naribus infundatur: non nullis præuehementia in morsu oculos distorqueri, quibusdam etiam excidere. leonem & taurum a cane detineri, taurum morti rostro comprehensum, priusquam dimittatur. In regione montana, Siliam flumen esse, cui nihil innatet: quanquam id Democritus non credat, qui bonam partem Asiæ peragravit, sed nec Aristoteles id concedit: & si aëres quidam sint adeò tenués, ut nulla in eis uolatilia inuehantur. Nonnulla uerò uapores exhalatos ad se trahūt, & hoc modo subuolantia ab ijs absorbentur: quemadmodum electrum paleam, & sideritis ferrum ad se rapit. ut fortassis aliquæ eiusmodi vires etiā in aqua

πρὸς τὸν Σανδροκότην, πρὸς δὲ ἕκαστον ἐκ τῶν γαδρῶν περὶ μέρους. τοιοῦτον δὲ καὶ τὸ περὶ τοῖς Παρθυαίοις. Ἀρσάκης γὰρ Ἀρλουῦται πάντων ἰδιῶς δὲ ὁ ἢ Ὀρώδης ὁ δὲ Ὀράδης, ὁ δὲ ἄλλοι. Ἀρσῆς ὁμολογεῖται παρὰ τὸν ὑπάντιον πόρην. οὐκ ἀκρεβουῦνται ἔ, ἀλλὰ ἔφα τὴν ἀγνοίαν, καὶ τὸν ἐκδοτισμὸν, λέγεται πάντ' ὑπὲρ τὸ μέτρον, ἢ τὸ τῶν δ' ἑσθέρων. οἷα τὰ τῶν χρυσωρέων μυρμικῶν, καὶ ἄλλων θηρίων, καὶ ἀνθρώπων ἰδιῶς μέρους, καὶ διηκτικῶσι ποινὴν ἀνταναγκάζουσιν. ὡς αὖτ' Ἑβραῖοι μακροβίους φασί, πόρην καὶ διαδοσίαν τῶν παρατένοντες. λίγυσι δὲ καὶ ἀριστοκρατικῶν ἵνα συντάξιν πολιτέας αὐτῶν ἐκ πρῶτης καὶ ἐκ δευτέρας τῶν συνεισῶσαν, ὅρ' ἕκαστον παρὶ χειρὶ τῶν κριτῶν ἐλεφαντα. καὶ τῆς δὲ ἐν τοῖς Πρασίῳις φασί, ὁ μεγαδρῶνς γίνεσθαι μεγίστους, χιλοῦν δὲ ἢ καὶ διπλασίους λεόντων. διηκτικῶν δὲ, ὡς τὴν ἡμέραν ἵνα ἀγέμεν ὑπὸ τῆς ἡμέρας, τῶν δὲ πρὸς οὐρανὸν ἀναβαίνοντων ἡμῶν, ἐπὶ ἀναβαίνει καὶ ἐλκεῖται πρὸς αὐτὸν. Κορίνθιοι δὲ μέγιστος τῶν μεγίστων λιγυῶν, λεόντων, πλὴν τῶν περὶ τὸν ὅσον δὲ εἰν μίλαν. παρὰ ἄλλοις δὲ αὐτὰ παλιν. αὐτὸν δὲ λέγουσι μέγιστος δυνὸν πῆχυν, ἡμερῶν τῶν δὲ, καὶ οὐδὲν ἄλλοις πρὸς ὑπὲρ διέσεις, καὶ ἀλοπῆς. λέγουσι δὲ ὀρύττεσθαι λιβαρόχρους, γλυκυντῶν σῦκων, ἢ μέλι τῶν ἀλλοτῶν δὲ διπλῆς ὅφας ὑμῶν ἡμερῶν, ὡς πόρην νυκτὸς ἰδόν. καὶ τούτους δὲ ἐν ἡμέρῳ πῆχυν, ἐκαστὸν ἐκαστὸν οὐρανῶν, αὐτὸν δὲ ἰσθμῶν, διασπῶντες τὸν χρόνον τὸν μὲν φυλαξαμένους. ὁ σκορπίους ἵνα πῆχυν, ἵνα πῆχυν ἀλλοτῶν μεγίστοις. φῶν δὲ καὶ ἐβραῖοι. εἰν δὲ καὶ λιγυῶν ἀκρίμους, οὐ πρότερον μὲν γίνεσθαι τὸν δυνάμει, πρὶν εἰς αὐτὸν ὥσθας ὑδὼρ καταχρῆσθαι. γίνεσθαι δὲ ὑπὸ πῆχυν καὶ ἐπὶ δὲ ἡμέρας διασπῶντες αὐτὸν ὀφθαλμούς, τοῖς καὶ ἐκ πῆχυν καταχρῆσθαι δὲ καὶ λεόντας ὑπὸ πῆχυν, καὶ ταῦτον. τὸν δὲ ταῦτον καὶ ἀπεδανῶν κρατοῦμεν τοῦ γίγχεος πρότερον, ἢ ἀφελῆναι. εἰν δὲ τῶν ὀρεῶν Σιλίαν ποταμὸν εἶναι ὅμοιον ὑπὲρ πῆχυν. ἀνὰ πῆχυν δὲ ἀπὸ τῶν ἀναφορέων ἀτμῶν ὡς παρὰ τὸν ἵνα εἰς πῆχυν ἵνα αὐτὸν, καὶ οἷον ὅφρα καὶ καὶ τοῦ ὑπὸ πῆχυν, ὡς τὸ πῆχυν τοῦ ἐκέρου, καὶ ὁ σιδηρεῖς τοῦ σιδήρου. τάχα δὲ καὶ ὑδὼρ τοιοῦτοι ἵνα εἰν αὐτῶν.

ταῖς δὲ ραῖς πῖδαται κατὰ πινε συνδρο-
 μους φρεσι. συνελώντων δ' ὑπὸ τῶν πι-
 διασθ' οὗτοι ἀγρίους εἰς ταύτας, λεγόμενον ὄν-
 των, καὶ ἡνιοχον μέλαιν. οὕτως δ' οὐκ ἔδασ-
 σόντους εἶναι, ὥς τε καὶ λιθάριον αὐτὸ σκῆπτρον
 μαυδάνει, καὶ ὅπλοις χρῆσθαι, νῦν τε κάλλι-
 πα. μέγιστον τε νομίζεσθαι ἐκ τῶν ἐλεφάντων
 ἄρμα. ἀγνοοῦν δ' ὑπὸ ζυγῶν καὶ λαμῶν.
 γυναικα δ' οὐδὲν κινῶν, εἰ λάβοι παρὰ ἑρα-
 στῷ δ' ὄρον ἐλεφάντα. οὐτ' ὁ λόγος οὐχ
 ὁμοιωτὶς τῷ φησὶν ἔμμενον βασιλεῶν ἐκ τῶν
 μᾶλλον ἵππων, καὶ ἐλεφάντων. τῶν δὲ μυρμῶ-
 κων τῶν χρυσούκων δ' ἑρματὰ ἰδὲν φασιν
 οὐτ' ὁ παρδάλιας ὁμοία. μεγαδώνης δὲ
 πόδι τῶν μυρμηκῶν οὕτω φασίν, ὅτι ἐν δ' ἑρ-
 μάτις ἰδοὶν μεγάλα τῶν ποδῶν, καὶ ὄρε-
 τῶν ἰδὲν, ὅροπ' ἰδοὶν εἰς τριχλίωρ πῶς
 τὸν ἐν κλῶν πεδία. ὑποκτεμένω δὲ τού-
 των χρυσούκων, οἱ μετακλινόμενοι εἰς κῆρ
 μικρὸν, θυρίων ἀλωπέκων οὐκ ἐλατῶν, τά-
 χ' ὑποφρεῖς ἔχοντες, καὶ ζῶντες ἀπὸ θή-
 ρας. ὁρίησιν δὲ τὴν γυναικῶν. σαρδύ-
 ουσί τε πῶς τοῖς τομοῖς, καὶ δ' ἑρματὶ οἱ ἀπὸ
 λακῶν. ψήγμα δ' ὅτι χρυσὸν μικρὸς ἐφύε-
 ως δ' ἐμμενον. τοῖς δ' ἵπποζυγίοις μεταστῆναι
 οἱ πλοσιόχων λαδραῖ φανερῶς γὰρ ἑρματὶ
 χοντοί, καὶ δ' ὁκρῶσι φέρωντας. κατὰ λα-
 βόντες δὲ ἑρματῶν καὶ αὐτῶν, καὶ τὰ ἵπ-
 ποζύγια. πῶς δὲ τὸ λαδρῶν ἑρματὶ θή-
 σθ' ἵπποις καὶ μέγ. ποδασπαδόντων δ' αἰα-
 ρεῦται τὸ ψήγμα, καὶ τῷ τυχόντι τῶν ἐμ-
 πόρων ἄργον ἑρματῶν, χωνόμενον οὐκ ἐ-
 λτῶν. ἐπεὶ δ' ἐν τῷ ποδὶ τῶν θυρίων λέ-
 γω, καὶ ποδὶ τῶν θυρίων ἐμμενον, ὡς τε
 μεγαδώνης εἶπε, καὶ ἄλλοι, πῶς αὖτε καὶ
 ταῦτα. ὁ μὲν γὰρ Νίκαρχος τὸ τῶν ἑρματῶν
 δαυμάζει πᾶσι δ' ὅ, καὶ τὴν λακίαν. ἀναφύ-
 γων γὰρ ἐκ τῶν ποδῶν εἰς τὰς λακίαιας
 τὰς ἀγλαυθάνουσας ἐν ταῖς ὑπὸ κλύσι, καὶ
 πληροῦν αὐτὸ οἶκος. ἑρματὶ δ' ὅτι καὶ ὑπε-
 λας ποιεῖται τὰς λακίαιας, ἔστι δ' ὅτι καὶ ἑρ-
 ματὶ καὶ πᾶσι τῶν ποδῶν. ἐστὶ δὲ μὴ τὸ πολὺ
 τὸ πᾶσι τῶν ποδῶν ὑπὸ τῶν ὑδάτων διεφθέρ-
 το, καὶ ἐρμεθίσθαι τὴν χώραν. καὶ τὴν μι-
 κρότητα δ' αὐτῶν εἶναι χαλεπὴν, καὶ τὴν ὑ-
 πόβολον τὴν μεγέθους. τὴν μὲν, ἑρματὶ τὸ
 δυσφύλακτον. τὴν δὲ, ἑρματὶ. ὅπου καὶ ἐκ-
 κατεκατῆρας ἐχέθ' ὅτι ἑρματὶ. ἐπὶ αὐτῶν
 τε ποδῶν καὶ τῶν ποδῶν ἐμμενον, καὶ
 εἶναι ἑρματὶ τὴν μόνον ταύτην ἑρματὶ. καὶ
 γὰρ νότος εἶναι πολλὰς, ἑρματὶ τὴν λιτότητα
 ἐν δ' αὖτε, καὶ τὴν ἀορίαν. εἰ δὲ γίνοντο,
 ἑρματὶ αὐτὸ οἶκος. ἀρτεμίδωρος δὲ τῶν
 δρυλ-

tramitum concursu quibusdam à uenatori-
 bus disponi, & à mansuetis indomitos in eas
 agi, qui praestant, & ab auriga ducuntur. A-
 deo autem mansuescere, ut lapidem ad sco-
 pum iacere, & armis uti, & optimè natare e-
 discant, ut maxima possessio existimetur e-
 lephantis bigæ, duci enim sub iugo, ut came-
 los. Hoc dictum non consentit ei, qui à solo
 rege equum & elephantem possideri dixe-
 rat. Formicarum autem aurum effodienti-
 um pelles uidisse idem ait, pardalis pelli per-
 similes. Megasthenes de formicis ait, apud
 Derdas, quæ magna gens est Indorum mon-
 tanorum, ad orientem expositorum, plani-
 ciem quandam montanam esse ter mille sta-
 diorum ambitu, & sub ea aurifodinas, quas
 formicæ effodiant, uulpibus magnitudine
 non minores, mira celeritate, uictum ex ue-
 natione comparantes. Fodere autem terram
 per hyemem, & ad ostiū accumulare, quem-
 admodum solent talpæ. Huius auri ramenta,
 id enim sunt, parua decoctione egent. Vicini
 iumentis ea clam rapiunt. aperte enim non
 possunt, prohibentibus formicis, quæ & pu-
 gnant, & fugientes insectantur, quos cum de-
 prehenderint, unâ cum iumentis interi-
 munt. Ut ergo illas lateant, ferinas carnes
 per loca plurima disponunt, itaque ad prædam
 dissipatis formicis, auri ramenta ipsi aspor-
 tant, & fusionis ignari cuicunque mercato-
 ri rudia diuendunt. Sed quoniam in hoc ser-
 mone, quem de uenatoribus ac bestijs habe-
 mus, meminimus eorum quæ a Megasthe-
 ne & ab alijs referuntur, hæc etiam sunt ad-
 denda. Nearchus & multitudinem & mali-
 tiam reptilium mirum prædicat, quæ e cam-
 pis in domicilia fugiant, si qua fluminum ex-
 undationibus non operiuntur: atque eas im-
 pleant, & propterea cubilia hominum alta
 esse dicit, nonnunquam etiam emigrare eos,
 nimis excrecente reptilium numero, & nisi
 multitudo maxima ab aquis exstinguere-
 tur, regio deserta esset: Addit & paruitatem
 eorum periculosam, & nimiam magnitudi-
 nem: alteram, quia non facile possint euitaris
 alteram, quia sint uolentia cum quidem con-
 spectæ sint uiperæ feminae sedecim cubito-
 rum. Circumuagari incantatores, qui medi-
 cari putantur: & solam ferè hanc medicinam
 esse. Nam propter uitæ frugalitatem, & uini
 abstinentiam, aut morbi non sunt: aut si qui
 sunt, eos sophistæ curant. Aristobulus negat

Formicæ aurum
 effodientes.

Viperæ.

DD ; seu-

ἄλλω δὲ ἔθελον, οὐδ' ἂν πλείους μεταχει-
 ροῦντο τὸν αὐτὸν, πλὴν αἱ τῶν φιλοσόφων τῆς
 αἰσῆς. ἡ δὲ αἰσὴ γὰρ ἴσθ' ὅτι ἀρετῶν. τῶν δ' ἀρ-
 χόντων οἱ μὲν αἰσὴν ἀγορεύουσι, οἱ δ' ἀτυ-
 νόμοι, οἱ δ' ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν, ἢ οἱ μὲν πο-
 ταμῶν δὲ ὄργαζονται, ἢ ἀνάμα προῦσι τῆς
 γῆς ὡς γὰρ ἀγύνη, καὶ τὰς ἐλαστικὰς διέρυ-
 γας, ἐφ' ἃς αἰσὴν ὁρτῆας ταμιεύεται τὸ
 ὕδωρ, ὑποκοποῦσιν, ὥπως ὁρίσιντες πᾶσιν
 αἱ τῶν ὑδάτων παρὰ τὴν χεῖρα. οἱ δ' αὖτις, ἢ
 τῶν θαλάσσης ὑπομιλουῦνται, καὶ λιμῆς καὶ
 πολέσεως αἰσὴν ἐνέρισι τοῖς ἐπαφίοις, καὶ φο-
 ρολογοῦσι δὲ, καὶ τὰς τέχνας τὰς ποδῶν τῶν
 γῆς ὑπὸ βλέπουσιν, ὑλοτόμων, τακτόων,
 χαλκίων, μεταλλοτῶν. οἱ δὲ ποιοῦσι δὲ, καὶ
 ἡ δὲ αἰσὴ πᾶσι ἐπὶ τῶν πιδίαισι, τὰς ἐκ πο-
 τῆς, καὶ τὰς ἀρετὰς δὲ ἀνθρώπων. οἱ δ' ἀ-
 νώμοι ὡς ἐξ ἀνθρώπων αἰσὴν διέρχονται, καὶ οἱ
 μὲν τὰς ἀμεινουργικὰς ποιοῦσιν, οἱ δὲ φρο-
 δοῦσιν, καὶ γὰρ καταγωγὰς νέμονται, καὶ
 τοῖς βίοις παρακολουθοῦσι, παρίσταντες δὲ
 τὰς. ἡ δὲ πᾶσι ποιοῦσιν ἢ αὐτῶν, ἢ τὰς χεῖρας
 τῶν ἀποθανόντων, ποιοῦσιν τὰς ἀντι-
 λουῦσιν, καὶ ἀποθανόντας δὲ ποιοῦσι. Τελ-
 τοὶ δ' αἰσὴν, οἱ τὰς γῆρας καὶ θανάτους
 ἀντιλαμβάνουσι, ὥστε καὶ πᾶς, τῶν τε φέρων
 χεῖρας, καὶ ὅπως μὴ ἀφανῆς ἀνὰ ἀνθρώπων,
 καὶ χάριτες γὰρ, καὶ θάνατοι. Τίς περ τοῖς οἱ
 ποδῶν τὰς ἀντιλήψεις, καὶ μεταβολὰς. οἱ δὲ μὴ
 ποιοῦντες, ἡ δὲ τῶν ἀνθρώπων ὅπως ἀπὸ συ-
 στήμονος πᾶσι τοῖς ἀνθρώποις αἰσὴν τὸν αὐτὸν
 μεταβάλλεται, πλὴν αἱ δι' ἑαυτοὺς ἀποβλέπου-
 σιν. Περὶ τῶν δ' οἱ πᾶσι αὐτῶν τῶν ἀν-
 μουργομένων, καὶ πᾶσι αὐτῶν, καὶ ἀγο-
 ράζοντες ταῦτα ἀπὸ συστήμονος, καὶ οἱ μὲν
 τὰς καὶ αἰσὴν, καὶ οἱ δὲ τὰς παλαιὰς, ἢ μὴ γὰρ
 τῶν ἀνθρώπων. ἡ δὲ αἰσὴν, καὶ ὕψος, οἱ τὰς ἀ-
 κῆρας ἐκλήγοντες τῶν πᾶσι αὐτῶν. θά-
 νατοι δὲ ἢ ἀντιλήψεις τῶν πᾶσι αὐτῶν. ἡ δὲ αἰσὴν
 ἡ αἰσὴν ταῦτα, Κοινὴ δ' ὑπομιλουῦνται τῶν
 τε ἰδίων, καὶ τῶν πολιτῶν, καὶ τῶν ἀν-
 μούσων ὑπομιλουῦντες. πᾶσι τε, καὶ ἀγορᾶς,
 καὶ λιμένων, καὶ τῶν πᾶσι αὐτῶν. καὶ τὰς αἰσὴν ἀν-
 μούσους τῶν ἀνθρώπων ἢ αὐτῶν τὰς ἀντι-
 πᾶσι, καὶ αὐτῶν ταῖς ἀντιλήψεις ἐξ αἰσῆς δι-
 εστῆναι. ἡ δὲ αἰσὴν μὴ μὴ τῶν ἀνθρώπων τὰς ἀν-
 τῶν, πᾶσι δὲ καὶ τῶν ὑπὸ τῶν βούκων ἰδ-
 γῶν, δὲ ὡς ὄργα καὶ κομίζονται, καὶ προφῆ,
 αὐτοῖς τε, καὶ ἐκλήψεις, καὶ τὰς ἄλλας τὰς ἀν-
 σιμα τῶν ἀνθρώπων. οὗτοι δὲ, καὶ αὐτῶν ἀν-
 τῶν παρὲν τοῖς τυμπανιστῶν καὶ ἀντι-
 τῶν, ἐπὶ δὲ καὶ ἰπποκόμους, καὶ μηχανοποιούς, καὶ αὐτῶν τῶν ἀντι-
 ἀντι-τῶν τῶν ἀνθρώπων, πᾶσι καὶ πᾶσι τῶν ἀντι-
 ἀντι-τῶν τῶν ἀνθρώπων, καὶ τῶν ἀντι-τῶν τῶν ἀνθρώπων.

alius descendere: neq; simul pluribus leda-
 retractandis, nisi philosophus quis sit. huic
 enim ob uirtutem conceditur. De praefectis
 alij annonae, alij urbi, alij militibus praesunt. *A. dicit Indorū.*
 Horum primi curant flumina, alij agrum me-
 tiuntur, ut in Aegypto, & clausis aquae du-
 ctibus praesunt, ut ex aequo omnibus aqua-
 rum usus suppediet. Iidem uenatorum cu-
 ram gerunt, & praemij & supplicij, pro meri-
 tis potestatem habent, & tributa legunt, &
 artes inspiciunt, quae terra exercentur, ut eo-
 rum qui ligna, uel domos, uel aes, uel metal-
 la operantur. Conficiunt etiam uias, & per
 dena stadia lapidem locant, diuerticula, di-
 stantiasque indicantem. Urbani adiles in
 sex quinterniones sunt diuisi. Nam alij opifi-
 cia inspiciunt, alij hospitum procuracionem
 gerunt, hi hospitia distribunt, & hominum
 uictus uitam obseruant, & illis affeclas dant,
 & uel eos deducunt, uel defunctorum bo-
 na. Aegrotantium quoque curam habent,
 & mortuos sepeliunt. Tertij ortus hominum
 obitusque perferunt, & quando & quo-
 modo euenerint: idq; tributorum gratia, &
 ne boni maliue natiuitas, & mors lateant.
 Quarti circa cauponas & commercia uersan-
 tur. Hi mensurarum frugumque curam ha-
 bent, ut consignata uendantur, neque sinant
 eundem plura commutare, nisi duplex uecti-
 gal persoluat. Quinti operibus locandis praesunt,
 ea ob signata locantes, seorsum noua ad
 ueteribus: quae qui miscuerit, multam per-
 soluit. Sexti & ultimi uenditarum rerum de-
 cimas exigunt: & qui uectigali remp. defrau-
 dauerit, capite plectitur. Ac priuatim qui-
 dem singuli haec curant, publice uero & pro-
 pria & ciuilia & publicam suppellectilem, &
 precia & forum, & portus & sacra. Post ur-
 bis praefectos est tertium collegium, quod cir-
 ca rem militarem uersatur, ad eundem mo-
 dum in quinterniones sex diuisum, quorum
 unum adiungunt classis praefectio: secundum
 ei, qui bobus praest, quibus instrumenta &
 cibaria, & alia militiae necessaria portan-
 tur, iidem ministros praebent, qui tympa-
 nis & tintinnabulis utuntur. item stratores
 & machinarum fabros, & horum famulos,
 quos pabulatum ad tintinnabulum emittit,
 praemio & supplicio celeritatem & securita-
 tem eos condore facientes tutela illis adhibi-
 ta. Tet-

Videtur et more
Indorum.

ta. Tertij peditem curam habent, quartae quorum, quinti curuum, sexti elephantorum. Equis ac ceteris bestiis regia stabula sunt, est & regium armamentarium, in quo arma adseruantur. Nam miles armaturam in armamentariū reddit: equum in equile: elephantum in suum item stabulum. His utuntur infrenibus. Currus à bobus in itinere trahuntur, equi capistro ducuntur, ne pedes curribus iunctorum collidantur, ne ue eorum alacritatem currus hebetent. Currus præter aurigam uectores duos habet: elephas aurigam & tres sagittarios, Indi in uitu frugales, sunt præsertim in castris, & quia superuacaneis non delectantur, ornatu elegantius utuntur. De furtis alium apud eos silentium. Hinc est quod Megasthenes refert, se, cum in Sandrococti castra uenisset, in quibus erant hominum cccc millia, nullam diem uidisse in qua ultra cc drachmarum precium furta essent allata, cū legibus hæc quoque uterentur nō scriptis. Litteras enim nesciunt, sed memoriter omnia administrant. Tamen propter simplicitatem, ac uitæ frugalitatem res eis prosperè succedere. Vinum eos nō nisi in sacrificijs bibere, ex oryza confectum loco ordeo. Cibus quoque magna ex parte oryzam esse sordibilem. In legibus & contractibus maxime simplicitatem cogui, quod non multum habeant litium, nam neque commissi, nec depositi iura ulla habere, nec testibus uti, nec sigillis, sed simpliciter credere, domum frequentius incustoditam habere. Atque hæc quidem omnia sunt continentie. Cetera non facile quis probauerit: ut quod soli degunt, quod non una omnibus, & coenandi & prandendi hora est, sed ut cuique libet. quippe ad ciuilem socialemque uitam contraria sunt commodatio- ra. De corporis exercitationibus præcipue frictionem probant, & maxime strigilibus hebeni glabris corpora læuigant. In tumulis & sepulchris faciendis perparci sunt, in cultu corporis contra nimij. Nam & aurum gestant, & lapillis distincto ornatu utuntur, & sindones floridas induunt, & umbracula secum portant, etenim pulchritudinem excolentes, omnia faciunt quæ ad decorandam faciem pertinent. Veritatem atque uirtutem in precio habent. Itaque ætati senum prærogatiuā nullā tribuūt, nisi prudētia ij excellāt.

Multas dioptr. ἐν δὲ τῇ ἀλκίᾳ τῶν γυμνῶν πεινῶν δὲ δόξαι, αὐτὰ μὴ καὶ τῶν φροῦν πλεονεκτοῦσι.

αν. Τεῖτοι δὲ εἰσὶν οἱ τῶν περὶ τὴν ἀσπιδό-
μην. Τί περὶ δὲ οἱ τῶν ἵππων. Ῥήτορι δὲ
ἄρματα. ἔκτοι δὲ ἐλεφαντῶν. βασιλι-
κοί τε παῖδοι καὶ ἵπποις, ἑθελίοις, βασιλι-
κῶν δὲ καὶ ὀπλοφυλάκων. παραδίδωσι γὰρ
ὁ στρατάρχης τὴν τι σπιδίον εἰς τὸ ὀπλοφυ-
λάκιον, καὶ τὸν ἵππον εἰς τὸν ἵππωνα, καὶ τὸ
θελίον ὁμοίως. χῶνται δὲ ἀχλινάτοις, τὰ
δὲ ἄρματα γὰρ ταῖς ὁδῶν βόας ἐλκοντι. οἱ
δὲ ἵπποι ἀπὸ φορβιᾶς ἄγονται τῶ μὴ πελ-
ρικῇ περὶ τὰ σκίλα, καὶ δὲ τὸ προθυμῶν
αὐτῶν ὑπὸ τοῖς ἄρμασι μὴ βλῦναι. δὲ
δὲ αὐτῶν ὑπὸ τῶν ἄρματι αὐαδᾶται πῆες καὶ
χω. δὲ τῶν ἐλεφαντῶν ὑπὸ τῶν τι περὶ
πῆες δὲ οἱ αὐτῶν περὶ δύνονται. ἐν τῇ
δὲ κατὰ τὴν διαίταν οἱ ἰνδοὶ πάντων, μέλ-
λον δὲ γὰρ ταῖς σφαλαῖς, οὐ δὲ ὅλως πᾶσι
χάρινοι, διόπερ ὀκνηοῦσι. Ῥῆες δὲ ἐ-
κχάλα πᾶσι τὰς ἑλοπίας. γυμνῶν γὰρ
γὰρ τῶν σαρκοκότου στρατοπέδῳ φασὶ μὴ
γαδῆναι, τι ἡράκοντα μυριάδων, πλῆ-
θους ἰσχυρῶν, μετρίαν ἡμίραν ἰδὲν ἐ-
πὶ γυμνά κλίμακα, πλεονῶν ἢ σαρκο-
σίων σφαγῶν ἄφια, ἀγράφους καὶ ταῦτα νό-
μοις χωρῶν. οὐδὲ γὰρ γυμναστὰς εἰ-
ναὶ αὐτοῦ, ἀλλ' ἀπὸ μνήμης ἵκασθαι δοικᾶ-
σαι. ἐν πρᾶττι δὲ ἵμης εἰς τὴν ἀπλοῦ-
τα, ἑθελίαν. οἶνον τι γὰρ οὐ πίνουσι,
ἀλλ' οὐδὲν σίαις μόνον. πίνουσι δὲ ἄπ' ὀρύξε-
ων καὶ ἐλιδίων σιωτῶντας. καὶ σπία δὲ
τὸ πλεον ὀρύξαν ἐν σφαγῇ. καὶ γὰρ τοῖς νό-
μοις δὲ, ἑθελίαν τοῖς συμβολαῖς τῇ ἀπλο-
τῇ ἐλὶ γὰρ ἐκ τῶ μὴ πολυδύνους ἐπὶ,
οὐτὶ γὰρ ὑπὸ δύνους, οὐτε παρακαταθήκας
εἶναι δύνους. οὐδὲ μαρτύρων, οὐδὲ σφραγῶ-
δων αὐτοῖς δὲ, ἀλλὰ πεισθῆναι παραβαλ-
λομένους, ἑθελίαν οἶνοι δὲ τὸ πλεον ἀφρο-
νῶν. ταῦτα μὲν εἰς σφαγῶν. τὰ δὲ οὐδὲ
αὐτῶν ἀποδίδεται τὸ μόνον διαταγῇ ἐπὶ,
ἑθελίαν μὴ πᾶσι ὡς κοινῶν δὲ ἐπὶ
τι ἑθελίαν, ἀλλ' ὅπως ἐκάστη φιλῶν. Ῥῶς
γὰρ τὸν κοινῶν, ἑθελίαν πολίτικον βίον,
ἐκείνους ἐρεῖται. γυμνάσιον δὲ μάλιστα
ἐπὶ ὀδύμαζονσι ἑθελίαν, ἑθελίαν σπανταλί-
δων ἐλιδίων λέων ὀσμάλιζενται τὰ σῶ-
ματα. λιτὰ δὲ ἑθελίαν ταφαί, ἑθελίαν ἡ-
μαί. Ὑπὸ γὰρ τῶν δὲ τῇ ἑθελίαν λιτῶν ἐκ-
μοῦται. χρυσοφοροῦσι γὰρ, ἑθελίαν ὡς
μὴ χῶνται, σινδῶνας τι φοροῦσι δύνους,
ἑθελίαν αὐτοῖς ἐπὶ τῇ. τὸ γὰρ καὶ ἑθελίαν
μὴν τῶν ἀσποῦσι ὅλα καλῶς ἐπὶ ἑθελίαν.
ἐλιδίαν τι ὁμοίως καὶ ἐπὶ τῇ ἀποδίδου.

Ρολῆς

fera esse. Equos ibi unicomes reperiri ceruinis capitibus, Ex arundinib. erectas esse xxx ulnarum longitudine, humiles & tanta crassitudine, ut quibusdam diameter fit trium cubitorum, quibusdam quadrupla. Prolapsus deinde in fabulas ait, homines quosdam esse quinque alios trium Spithamarum, quorum nonnulli naso careant, & duo tantum spiramenta supra os habeant, cum trispithamis grues pugnare: quod & Homerus significaverit: perdices item ijs infestos esse, anserum magnitudine. Illos gruum oua legere atque abolere. nam ibi nidificant, nec alibi eorum oua, nidique reperiuntur, saepe etiam gruem existis regionibus euolasse, quæ æneam cuspidem haberet infixam, ibi accepto ictu. Similia sunt quæ de Enotocætis, qui auribus suis incubarent, & færis hominibus, ac monstros cæteris dicuntur. Sed feros homines ad Sandrocottum non esse perlatos, quod sibi mortem inedia consciuissent, eos calces antrotrorsum plantas & digitos pedum retrò auersos habere. Adductos fuisse quosdam carentes ore, mites homines, qui circa Gangis ortum habitent, & uaporibus assarum carniuum & fructuum ac florum odoribus enutriantur, & pro ore spiracula quædam habeant. hos rebus fœtidis oppidò grauari: ideoque uitam agrè tolerare, præsertim in castris. De reliquis permultis philosophos narraffe, esse Ocypodas, qui cursu equos præuertant, ita dictos. quosdam Enotocætos, qui aures ad talos usque dependentes habeant, quibus indormiant, adeò fortes, ut arbores euellant, & neruum rumpant. Alios esse unoculos caninis auribus & crinibus erectis, pectore hispido, habentes oculum in media fronte. qui naso carent, omnia & cruda edere, & paruo tempore uiuentes, ante senectutem extinguui, & superiorem oris partem prominentem longè habere. De Hyperboreis qui mille annos uiuunt eadem dicere eos, quæ Simonides, & Pindarus, & alij fabularum scriptores. Fabula etiam est, quod Timagenes dicit, æneis guttis pluuisse ac eas confluisse. Propinquius ueritati est quod refert Megasthenes, flumina aurimicas deferre, ex quibus regi tributum aduehat. id enim etiã in libertia contingit. De philosophis narrat eos qui sunt motani, Bacchum celebrare, signa quædam ostendentes: quod solum apud eos agrestis uitis nascatur, & hedera, & laurus, & myrtus, & æγρία ἀμπύλον, παρὰ μόνοις αὐτοῖς φρουρούμεν, καὶ λυγρὸν, καὶ ἀφύων, καὶ μυρρίνην, καὶ

κάνοις ἀγρία εἶν. ἵππους τε λίγα μόνον ῥωπας ἐλαφράκτους. καὶ ἀμύνους δὲ μῆκος ἢ τριάκοντα ἐργυρῶν ὀφείδους, τοὺς δὲ χαμαικλινῆς περὶ τὴν κορυφήν, πᾶσι δὲ τῶν διδμυτρον τοῖς ἢ εἰς τριπλήν, τοῖς δὲ τετραπλάσιον. ὕπερ κίπτην δ' αὖτις τὸ μὲν δ' αὖ, πρὸς τὰς ἰθάμους ἀνθρώπους λέγει καὶ τριακίδάμους, ὡς πᾶσι ἀμύνειρας, ἀναπνοὰς ἔχοντας μόνον ὑπὲρ τοῦ σώματος. πῶς δὲ αὖτις τριακίδάμους πόλιμον εἶναι ταῖς γοφάνοις. ὅν καὶ Ὀμήρου δ' ἀλλοῦ καὶ τοῖς περὶ ἡμῶν, οὐκ ἠλωμεγίβας εἶναι. τοὺς δ' ἐκλέγειν αὐτῶν τὰ ὠα, καὶ φθίσαν. ἐκ δὲ γὰρ λαοσκήντας γοφάνους. διόπερ καὶ αὐτοὶ καὶ δ' αὖτις ἐνέειπαι γὰρ εὐμνήτ' ἐν τοῖς ἡμετέροις. πλάσιος δ' ἐκπύπτην γίγαντον χαλκῶν ἔχουσιν ἀκίδα ἀπὸ τοῦ ἐκείνου πλεγματῶν. ὁμοία δὲ καὶ τὰ πόδι τῶν ἐν τοῖς ἡμετέροις, καὶ τῶν ἀγρίων ἀνθρώπων, καὶ ἄλλων τετραπλάσιον. τοὺς ἢ αὖτις ἀγρίους καὶ καμινῶναι πρὸς τὰν ἀνδροκλήτην ἀποκαρτέρειν γὰρ. ἔχον δὲ τὰς ἢ πύρνας πρὸς τὸν αὐτὸν δὲ περὶ τοῦ ὅπου, καὶ αὐτὸν δὲ ἀκτύλους. ἁπλοῦς δὲ πᾶσι ἀνθρώποις ἀνθρώπους ἡμῶν. οἰκῶν δὲ πόδι τὰς πεγὰς τοῦ γὰρ. τριπλάσιος δ' ἀκμῆς ὀφείδων ἐκείνων, καὶ λαοσκήντας καὶ αὐτῶν ὁμοῖας. αὐτὴ τῶν τετραπλάσιον ἔχοντας ἀναπνοὰς. χαλκῶναι δὲ τοῖς δ' ὡς αὐτοῖς, καὶ δὲ αὐτὸν πόδι γίγαντος μόλις, καὶ μέγιστον γὰρ ἀποπύδω. περὶ δὲ τῶν ἄλλων ἀνθρώπων αὐτὸν ἀλλοσφόνους ἀκμῆς πόδις τε ἰσορροῦντας, ἵππων μὲν αὖτις ἀκμῆς. ἐν τοῖς ἡμετέροις δὲ πόδις τε ὡς αὐτὸν ἔχοντας, ὡς ἐγκυβόδω. ἔχοντας δὲ ὡς αὐτὸν ἀκμῆς δὲ γὰρ, καὶ ἔκτῃ ἐν τοῖς ἡμετέροις. μόνον μὲν τοὺς δὲ ἄλλους, ὡς αὐτὸν ἔχοντας καμῶν, καὶ μὲν δὲ ἐκ μὲν τῶν ἐκ τῶν ἀνθρώπων, ὅρθω καὶ τὰς, λαοσκήντας τὰς αὐτῶν. αὐτὸν δὲ ἀμύνειρας εἶναι περὶ τῶν, ὡς αὐτῶν, ὅλοις γοφάνοις, πῶς γὰρ οὐκ ἀνθρώπους. τῶν δὲ σώματος τὸ αὐτὸ περὶ τὸν πόδι εἶναι πολὺ. περὶ δὲ τῶν χελιδόνων ὕπερ τῶν ἀνθρώπων, τὰ αὐτὰ λίγην Σιμωνίδῃ, καὶ Πινδάρῃ, καὶ ἄλλοις μυθολόγοις. μὲν δὲ, καὶ τὰ ὑπὸ Τιμαχίου λεχθέν, ὡς ὅτι χαλκῶς νοῖς σαλαγμοῖς χαλκῶς, καὶ σῦροιτο. ἐγὼ ὑπὸ δὲ πῶς αὐτὸν εἶναι δὲ μεγιστὴν, ὅτι οἱ ποταμοὶ καταφύγειν ψάγμα χελιδόνων, καὶ αὐτὸν αὐτὸν φέρει ἀπὸ τοῖς ὅτι βροχίῳ. αὐτὸν γὰρ καὶ ὅτι βροχία συμβαίνει. περὶ δὲ τῶν ἀλλοσφόνων λέγει, αὐτὸν ἢ ἀνθρώπους αὐτῶν φασὶν ὑμῶν τὰς αὐτῶν διονύσιον, ἀφαιρῶντας τεκμήρια τῶν αὐτῶν, καὶ αὐτῶν, καὶ ἀφύων, καὶ μυρρίνην, καὶ

πύξον, καὶ ἄλλα τῶν ἀκαθάρτων, ὥρμητο δὲ
 εἶναι πύξον τῷ Εὐφράτῃ του πάλιν ἢ παρὰ
 ἡσίοις ἀπὸ τῆς καὶ μετὰ πολλῆς ὑπομνή-
 κει σὺν ῥημῶν. Διουσιακὸν δὲ, καὶ τὸ σινδο-
 νοφορεῖν, καὶ τὸ μετροῦντα, καὶ μυροῦντα,
 καὶ βάπτιδα αὐθίνα, καὶ αὐτοβασιλείας ἐν
 δυνάμει, καὶ τυμπανίζει κατὰ τὰς
 διεξόδους. Τοὺς δὲ περὶ τὰς τοῦ Ἡρα-
 κλείας πύξον. Ταῦτα μὲν οὖν μνησθέντες, ἐν
 τῷ πολλῶν ἐλεγχόμενα, καὶ μετὰ τὴν πύ-
 ξον ἀπὸ τοῦ οἴνου. Πύξον γὰρ τῷ Εὐ-
 φράτῃ, καὶ τῷ Ἀρμενίας δὲ πολλῇ. καὶ ἡ
 μετὰ τοῦ παμίας ὅλη, καὶ ἡ μετὰ, ἐξ ἧς μέχρι
 καὶ πόρσις καὶ Καρμανίας. τοῦ τῶν δὲ
 τῶν ἐνδὸν ἐκείνου, πολλὴν μὲν οὐκ ἀπὸ
 λον, καὶ αὐτοῖς λίγαν. Ἀλλὰ δὲ διαίρε-
 σιν ποιεῖται πύξον τῶν φιλοσόφων δύο γένε-
 σιν, ὥρμητο μὲν Βραχμαῖνας καλεῖται, αὐτὸν
 δὲ γορμαῖνας. Τοὺς μὲν οὖν Βραχμαῖνας δι-
 δασκαίον, μετὰ τὸν γὰρ καὶ ὁμολογεῖν ἢ τοῖς
 ἐν γαστρὶ. καὶ δὲ ἐνδὸν, καὶ ἐνδομύους ἔ-
 χον ὑπομνήκας λογίους αὐτοὺς. οὗς πε-
 σιόντας, λόγον μὲν ἐπὶ τῶν δικῶν καὶ τῶν
 μετὰ, καὶ τὸν ἐνδομύον ὡς οὐτεκνίας. τῷ
 δὲ ἀλλοιῶν, σφρονικῶς πύξον παρὰ τὴν
 καὶ ὑπομνήκας διδόναι. τὰς δὲ ἡδιστα ἀπὸ
 μετὰ, μετὰ τὸν οὐτεκνίας ἐν νομίζοντα. Με-
 τὰ δὲ τῶν γένεσιν ἄλλους καὶ ἄλλους διδόναι
 χιῶν τῶν ὑπομνήκων, καὶ τῷ μετὰ ἡλε-
 κίας καὶ μετὰ τὸν τυχεροῦς διδασκαί-
 λων. διὰ τὸν δὲ αὐτὸν φιλοσόφους ἢ ἄλλοι
 πύξον τῷ πόλεις, ὑπομνήκων συμμίσθον,
 λιτῶς ζῶντας ἢ μετὰ, καὶ μετὰ, ἀπὸ τῶν
 μετὰ ἐνδομύων, καὶ ἀπὸ τῶν μετὰ, ἐκ τῶν
 μετὰ λόγον ἀπὸ τῶν μετὰ, μετὰ διδόντας καὶ
 τοῖς ἐνδομύοις. τὸν δὲ ἀπὸ τῶν μετὰ οὐτεκ-
 νίας καὶ μετὰ, ὅτι μετὰ, ἀλλ' οὐδὲ πύ-
 σαι ἢ ἐνδομύοις τῷ σωματικῶν τῶν ἡμε-
 ρων ἐκείνων ὡς ἀπολαύοντα. Ἐπὶ δὲ ἐ-
 νδομύοις, καὶ τριάντα, οὐτεκνίας ἀναχω-
 ρεῖν εἰς τῶν αὐτῶν ἐκείνων, καὶ τῶν
 ἀπὸ τῶν, καὶ ἀπὸ τῶν μετὰ, σινδονοφορεῖν
 τα, καὶ χρυσοφορεῖται μετὰ ἢ ταῖς χόρ-
 σι, καὶ τοῖς ὡσι, πύξον μετὰ σφρονικῶν, με-
 τὰ πύξον τῶν χιῶν σωματικῶν ζῶντων, ἀπὸ
 μετὰ, καὶ ἀπὸ τῶν ἀπὸ τῶν μετὰ. ταῦτα δὲ
 ὅτι πύξον εἰς πολυτεκνίας. ἐκ πολλῶν
 γὰρ καὶ τὰ ἀπὸ τῶν μετὰ πύξον γίνονται. ἀνα-
 δίδοντα τῷ τῷ μετὰ ἢ μετὰ οὐδὲ πύ-
 σαι τῶν μετὰ, ἢ μετὰ τῶν μετὰ πύξον μετὰ
 σφρονικῶν. ταῖς ἢ μετὰ ταῖς γαστρὶς
 μετὰ συμμίσθον αὐτοῖς Βραχμαῖνας. ἢ μετὰ
 μετὰ γίνονται, ἐκ τῶν μετὰ τῶν μετὰ

buxus, & alia semper uirentia, quorum nullum sit trans Euphratem, præter pauca quædam in hortis amœnis, quæ multo cultu conseruetur. Bacchicum est etiam, sindonem & mitras gestare, & unguentis uti, & floribus ringi, & tympana ac tintinnabula exeuntem regem præcedere Campestris uerò Herculem colere. Quæ profectò fabulosa sunt, & à multis refutata, præsertim de uino ac uiribus, nam regio trans Euphratem & Armeniam uineas habet. Mesopotamia quidem tota & Media ac cæteræ regiones usque in Persiam, & Carmaniam, magna ex parte uinibus & uino abundant. De philosophis quoque diuisionem aliam instituit, duo genera eorum faciens, quorum unum Brachmanes, alterum Germanes dicatur. Præstare autem Brachmanes alteris, quòd eorū decreta magis sint consentanea. Hi quamprimum concepti sunt, uiros doctos curatores habent, qui & matri & concepto accedentes, in specie quidem incantando proli ac matri foelicitatem conciliant: sed re uera quædam conueniunt præcepta dant. Matres quæ libenter eos audiant eò feliciores prole futuras existimant, postquam uerò nati sunt, alios atq; alios curatores sortiuntur, nam quo magis ætas adulescit, tanto elegantiores magistros succedunt. Philosophos istos ante urbem in loco degere, intra mediocrem ambitum quo cinguntur, frugaliter uiuere, super tons ac pellibus iacere animalibus ac Venere abstinere, serijs sermonibus intentos, & cum uolentibus audire communicantes. Auditori autem non licere nec loqui, nec sereare, aut exspuere, alioqui diem illam coetu excludi, ut incontinentem. Et cum triginta & septem annos sic uixerint, in sua secedere, & laxius licentiusq; uiuere sindonem induere, aurum in manibus & auribus moderatè gestare, & carnibus uesci animalium, quæ hominum opera non adiuuant, ab acribus & condimentis abstinere, quamplurimas ducere uxores, multiplicandæ prolis gratia, nam è pluribus plura etiam nasci bona. Seruis si carcant, eorum uites ministerio liberorum suorum eos compensare. * cum proximè aduenient, pluri opus habere apparatu. Brachmanas cum uxoribus non philosophari, ne si improbæ sint, aliquid quod offerri nefas sit, in profanos efferant: si probæ, uiros relinquunt.

Ergebnisse

Ναμ
λήπειν αὐτὸν.
Ἡ ὁδὸς αὐτοῦ

[illegible]

nam exercere, adeo ut quotidie in eodem ge-
stu immoti perseverent. Alios esse quosdam
diuinatores, incantatoresque & rituum, eo-
rumque quæ de defunctis feruntur non igna-
ros, errantes per vias & urbes. alios uero
his elegantiores atque urbaniores, qui nec
ipsi abtineant ab ijs, quæ de inferis memo-
rantur, quæ ad pietatem sanctimoniamque
pertinent. Cum horum etiam nonnullis mu-
lieres philosophari, à ueneris abtinentes.
Aristobulus uidisse se dicit sophistas duos è
Taxilis, utrosque Brachmanes: alterum se-
niorem tonsum, alterum iuniorem comatum.
utrumque discipulis comitatum fuisse, soli-
tos reliquo tempore in foro uersari, & ut cõ-
siliarijs honorem hunc habitum, ut quicquid
ex rebus uenalibus uellent, id gratis auferre
liceret, & ad quemcunque accesserint, sesa-
mino oleo eum fudisse, ut usque ad oculos
flueret, & multo melle ac sesamo præsentem,
panem conficientes, gratis enutritos. Cumque
etiam ad Alexandri mensam accederent, as-
sistentes coenasse, & tolerantiam docuisse.
nam in locum quendam proximum cum se-
cessissent, seniore supinum & solem & im-
bres pertulisse: iam enim pluebat, uere inci-
piente. Iuniorem uero in altero pede stan-
tem lignum tricubitale ambabus manibus
sublatum sustentasse, pede autem iam defes-
so, alteri innixum, atque ita totum diem per-
seuerasse. Ex his longè continentiore ui-
sum fuisse iuniorem, qui cum aliquandiu re-
gem secutus fuisset, domum reuersus est: &
eo relicto, iussit si quid uellet ad se uenire, al-
terum usque ad extremum secutum, & ue-
stem & uitam apud regem immutasse: & cum
à quibusdam increparetur, respondisse, qua-
draginta exercitationis annos se complexisse
quos promississet. Alexandrum filijs eius do-
na plurima dedisse. Taxilarum consuetudi-
nes idem insolentes quasdam refert. Qui fi-
lias præ inopia locare non possunt, in ipso æ-
tatis flore in forum eas producere, cum tuba
& clausicis, quibus bello signum dari solet,
tum multitudine conuocata, puellam acce-
dendi primum posteriora humero tenus de-
tegere, postea uero anteriora: ubi placuit, cer-
tis conditionibus approbatis nubere. Item
mortuos uultuibus proijci. Plures autem
uxores habere, quod cum multis habent cõ-
mune. Dicit etiam audiuisse apud quosdam
ἐν τῷ δὲ καὶ σωτηρίῳ. καὶ τὸ ψυχὴν ἔχοντα τὸν τι-
γὴν ἄλλω. παρὰ τοὺς δὲ ἄλλους τοὺς, ὅτι συγκατα-

σιλιαιπαινοῖς, διὸν ἀρχὴν τοσούτων διοι
 αὐρὸν ὑποθυμοῖς ὁμοιωμένον γὰρ ἴσθι αὐτὸν
 γ' ὅπλοισι φιλοδοξοῦντα. ὑπερλιμώκετον
 δ' ὡς τῶν ἀπάντων, εἰ οἱ τοιοῦτοι φρονοῖν
 οἷς παρὲς δυνάμεις αὐτὸν μὲν ἐκουσίους πεί-
 θασα φρονέειν, τοῖς δ' ἀκουσίους ἀναγκά-
 ζειν. αὐτῷ συγγνώμην εἰς εἰς ἱερὸν ἔωρ τρι-
 ῶν διαλεξιμῶν. πλὴν φωνῆς καὶ γ' ἡ πλεί-
 ον σιωπῶντων, ἢ οἱ πολλοί, καὶ γ' ἡ ἰσχύς. Πί-
 λω φιλίας ἐπιδείκνυμι ποιήσασθαι. ὁμοίον γὰρ
 ὡς αὐτὸ δὲ βαρβόρου καὶ θαλάσσης ἀφίσι τις ὑ-
 δὲ ῥῆμα. Τὰ γὰρ λεχθέντα εἰς τοῦτο ἔφη
 σιωπῶντων, ὡς εἰς λόγῳ ἀφίσι, ὅς ἐστι
 κλέων καὶ λυπὴν ψυχῆς ἀφαιρέσειται. καὶ ὁ-
 πλὴν καὶ πόντος διαφείει. τὸ μὲν γὰρ πο-
 λιμῶν, τὸ δὲ φέρον αὐτῆς. τὰ δὲ σώματα
 ὡς τοῖσι πῆξι πόντον, ἵν' αὐτὸν γινώσκωμεν.
 οὐ το, ἀφ' ὧν καὶ πῆξις παύσειν, καὶ σὺμ-
 βουλοῖσι πῆξι ἀγαθῶν παρῆν, καὶ κρινῆ,
 καὶ ἰδίῃ καὶ δ' ἡ καὶ τῆς, ἢ νῦν συμβουλοῦ-
 σαι φέρεται. τὸν Ἀλέξανδρον. ἐρεῖ ἡ γὰρ
 γὰρ αὐτῷ δὲ φέρεται, ἵν' αὐτῷ δὲ χεῖρ δὲ,
 ἵν' ἀφαιρέσειν. Τὰντ' ἀπὸντα ἔφη δὲ, εἰ
 καὶ γ' τοῖς ἑλλήσι λόγοι τοιοῦτοι λίσσονται.
 Εἰπόντ' δ' ὅτι καὶ πυνδαγόρας τοιαῦτα
 λέγει, καὶ λυσίτε ἐμψύχων ἀπείχεσθαι, καὶ
 Σωκράτους, καὶ Διογένης, οὐ καὶ αὐτὸς ἀκροά-
 σαι το, ἀποκρίνασθαι, ὅτι τὰ ἅλα μὲν νομίζω
 φρονίμως αὐτοῖς δεῖν. γ' ὅτι ἀμαρτάνων,
 νόμον πῆξι φύσις πεινέμενους. οὐ γὰρ αὐ-
 τὸν αὐτῶν γυμνοῦς, ὡς πρὸ αὐτῶν διαγινώ-
 σκωμεν. καὶ γὰρ οἰκίαν ἀνέστη
 εἶναι, ἢ τις αὐτὸν ὑποσπύει ἐλαχίστης δ' εἶται.
 ἔφη δ' αὐτῷ καὶ τῶν ποδῶν φύσιν πολλὰ ἔφη-
 τασθαι, καὶ πῆξιμασίαν ὁμῶν, αὐχμῶν,
 νότον. ἀπὸντας δ' εἰς τὴν πόλιν, ἢ τὰς
 ἐξοχὰς σκεδάννυται. ὅταν δ' αὐτὸν ἡμιζοντι
 σῦκα, ἢ βότρυς ποδὲν ἔχουσι, λαμβάνειν δ' ὡ-
 ραὺν παρῆν. εἰ δ' ἔλαυν ὧν, κατακλῆ-
 σθαι αὐτῶν, καὶ ἐλαφιδεῖν. ἀπασαν ἡ πλου-
 σίαν οἰκίαν αὐτῶν αὐτοῖς μίχρ' ἡμιζοντι
 εἰπόντ', εἰσιόντας δὲ, δ' ἐπὶ πόντον κρινῆ, καὶ
 λόγον. Αἰσχισον δ' αὐτοῖς νομίζεσθαι νότον
 σωματικῶν. τὸν δ' ὑπονοήσαντα καὶ αὐ-
 τῷ ὅτι, ἔφη γὰρ αὐτῶν δὲ πῶς πρὸς νῆσαν ἡ
 πυρὰν ὑπερβαλέμενον δὲ, καὶ καθίσαντα
 αὐτὸν τὴν πυρὰν, ὑφάσθαι καὶ λυσίαν. ἐκίνησεν
 δὲ καὶ εἶναι. Νέαρχ' δ' ἐπὶ τῶν Σοφιστῶν
 οὐτὸν λέγει. αὐτὸν ἢ Βραχμῶν πολετὸν εἶ-
 ναι, καὶ παρασπλουθεῖν τοῖς βασιλοῦσι
 συμβούλους, τοῖς δ' ἄλλοις σφοδρῶς τὰ πε-
 ς τὴν φύσιν. τούτων δ' εἶναι καὶ Κασλα-
 τον. συμβουλοῦσθαι αὐτοῖς καὶ ἡμιζοντι
 τῆς δὲ

xandrum laudo, quod in tanta administran-
 di imperij mole sapientiam expetit, quem so-
 lum ego in armis philosophantem vidi. Lon-
 ge utilissimum fuerit, si ἡ sapiant, quibus po-
 testas est uolentibus continentiam persua-
 dendam, inuitos autem ad eam cogendi. Mihi
 autem (aiebat) uenia debetur, si per tres in-
 terpretes colloquens, qui præter uocem ple-
 beio quouis nihil amplius intelligunt, non
 possum nostræ sapientiæ uim ei demonstra-
 re, nam perinde res habet, ac si quis postula-
 ret limpidam aquam per cœnum delabi. Om-
 nia itaque dicta Mandanis eo pertinuisse.
 Eam esse optimam doctrinam, quæ uolupta-
 tem molestiamque animo eximeret, molesti-
 am à labore differre, quod illa ei esset inimi-
 ca, alter uero amicissimus. Ipsos corpora ad
 laborem exercere, ut mentes confirmetur,
 quibus motus sedentur, & bona omnibus
 consulendi publicè priuatimque facultas ad-
 esset. quomodo etiam nunc Alexandrum in-
 stitutum essent, ut & meliori rectè obtempe-
 rare, & deteriores reddere meliores possit.
 Posthæc interrogasse, num talia etiam apud
 Græcos dicerentur. Cumque respondisset
 ipse, eadem Pythagoram docere, ac iubere
 ab animalibus abstinere, tum Socratem &
 Diogenem quæ ipse audisset, intulisse Man-
 danim. Sanè prudenter eos de cæteris rebus
 sentire existimo, in uno autem errare, quod
 legem anteponunt naturæ. aliàs enim non
 puderet eos nostro more nudos degere, &
 tenui uictu esse contentos. cum ea optima
 domus sit, quæ minimo apparatu indigeat.
 Addidit multa se de natura, de signis, de im-
 bribus, de siccitatibus, de moribus denique inquit
 rere. Abeuntes uero in urbem per fora disper-
 gi: & quemcunque offenderint ficus uel uuas
 ferentem, ab eo gratis capere, si oleum fue-
 rit, eo perfundi, & inungi. omnem domum
 diuitum sibi patere usque in mulierum con-
 clauia, ingressos autem in cœnæ, & sermo-
 num communicationum adhibere. Turpe
 apud eos putari corporis morbum: quem si
 quis uereretur, seipsum igni e uita educit, nam
 cōstructo rogo super eum perunctus sedet,
 & accēdi iubens immotus comburitur. Ne-
 archus de Sophistis ita loquitur. Brachma-
 nas in ciuitatibus uersari, & reges sequi, &
 eorum consiliarios esse: cæteros uero quæ
 ad naturā pertinent contēplari: & ex his Ca-
 lanū fuisse, cū eis unā mulieres philosophari,

EE : & omnium

δ' ὁ δ' ἐμπλοδοῦσι, καὶ αὐτὸν εἰς τὴν πύ-
 ρα συμμεινῶν ἐγκλιδέτωσαν ὡς πρὸ ἐκείνου
 μετατρεψόμενοι, καὶ τὸν πομπὴν μὲν ὡς εἶχε
 εἶχε πάντα ἐκείνου, ὡς αὐτὸν σωματικῶς δὲ καὶ
 μεγαλοφύνης δ' ὅτι μὲν τοῖς φιλοσόφοις οὐκ ἔστι
 δόγμα φησὶν ἰαυτοῦ δὲ ἀγαθόν. αὐτὸ δ' ἐπὶ
 τὰς ἀποφασίσεις καὶ ἐνδοξασίαις, αὐτὸ μὲν σκλη-
 ροῦς τῇ φύσει φερόμενός ἐστι πλεονεξία καὶ
 μὲν αὐτὸ δ' ἀπόνους αὐτὸν βυθόν, αὐτὸ δὲ πο-
 λυπόνους ἀπαγορεύοντες, αὐτὸ δὲ πυρρὸν
 αὐτὸν ὡς δόξασιν. οἱ δὲ καὶ ὁ κάλα-
 ρος ἀνέλας αὐτὸν πύρ, καὶ ταῖς Ἀλε-
 ξάνδρου τραπίζαις δεδουλωμένον. αὐτὸν
 μὲν οὐκ ἐκείνου τὸν δὲ μανδάνου ἐπαινεῖ
 αὐτὸν, ὡς τῶν τριῶν Ἀλεξάνδρου ἀγγέλων κα-
 λούτων πρὸς τὸν διὸς ἵππον, πειθομένῳ τε
 δῶρα εἶσθαι ὑποχρεωμένῳ, ἀπειθοῦντι ἢ
 πύλασι μὲν ἐκείνου φάει διὸς ἵππον, ὅσων
 ἀρχὴν μὲν πολλοῦ μέρους τῆς γῆς· μὲν δὲ
 αὐτὸν δὲ τῶν παρ' ἐκείνου δωρεῶν, ὡς
 δὲς κόρος· μὲν δὲ ἀπαλῆς ἐστὶ φόβον, ὡς
 ζῶντι μὲν ἀρκέσει εἰς προφῶς ἢ ἰνδία, ἀπὸ
 θανάτου δὲ ἀπαλλάσσεται τῆς ἀρκείας ἀπὸ γῆ-
 ρος τε πυρρὸν, μεταστὰς εἰς βελτίαν καὶ
 κατὰ τὸν πομπὴν βίον. ὡς τ' ἐπαινεῖσαι τὸν Ἀ-
 λέξανδρον καὶ συχωρεῖται. λέγεται δὲ καὶ
 ταῦτα παρὰ τῶν συγγραφέων, ὅτι σέβον-
 ται μὲν τὸν ὀμβρίον διὰ τοῖς ἰνδοῖς, καὶ τὸν γὰρ
 γῆν ποταμόν, αὐτὸν ἰχθυοῦν δαίμονας.
 ὅταν δὲ βασιλεὺς λόνῃ τῷ τρίχῳ, μεγα-
 λῶν ἐστὶν ἄγουσι, καὶ μεγάλα δῶρα πέμ-
 πουσιν, τὸν αὐτὸν πλεονεξίας αὐτὸν δὲ ἐκείνου
 μὲν αὐτὸν κατὰ ἀμύχαν. τῶν τε μυρμήκων ὡς
 καὶ καὶ πρὸς τοὺς λίγους τῶν χυρῶν.
 ψέγμα τε χυρῶν καταφέρειν αὐτὸν ποταμὸς
 καὶ ἀπὸ αὐτοῦ ἰβηκούς. ἐν δὲ ταῖς κατὰ
 τὰς ἐσθλὰς πομπαῖς, πολλοὶ μὲν ἐλεφαντῶν
 πύμπονται χρυσῶν λιποσμημένων καὶ ἀρ-
 γύρεω, πολλὰ δὲ τέθεικα καὶ βοῦν καὶ ζῶν-
 γων. αὐτὸν ἡ στρατιὰ λιποσμημένη. καὶ χρυσῶ-
 ματα δὲ τῶν μεγάλων καὶ λιβήτων ἱρα-
 τέρων ὀργάνων καὶ τῶν ἰνδικῶν χαλκῶν, καὶ
 τραπίζαι δὲ, καὶ θρόνοι, καὶ ἐκπύματα,
 καὶ λατῆρες, λιθόκλιντα καὶ πλεῖστα, σμα-
 ραγδοὺς καὶ βερύλλους, καὶ αὐραξίον ἰνδι-
 κῶν. καὶ ἐκείνου δὲ ποικίλην χρυσόπασον, καὶ
 * αἶον, καὶ παρὰ ἄλλως, καὶ λείοντος
 πιδασσοί, καὶ τῶν ποικίλων ὀρνέων, καὶ δύ-
 φόγγων πλεονεξίας. ὁ δὲ κλέταρχος φη-
 σὶν ἀμύχαν τετρακύντους, δένδρα κομ-
 ζούσας τῶν μεγαλοφύλων ὡς ἐν ἀπέρχεται, γῆν τε
 πιδασσοῦς ὀρνέων, ὡς ἀφ' ὧν ὅλα τὰ
 μὲν εἶρηκε τὸν ὀρίονα, λαμπρότατον δὲ κατὰ
 τὸν ὄψιν, καὶ πλεονεξίας ἔχοντα ποικίλιν, τὸν
 βασιλέα κατὰ τὸν γὰρ ἰδὲ τὰς μάλας ἐγγί-
 ζει, τῇ ἰοιπλῶν ἐκείνου καὶ ἐκείνου ληπτόν.

cum in lignea domo frondibus plena, & py-
 ra super tabulato cōstructa inclusum uti ius-
 serat, pompā peracta se ut trabem in ignem
 iniecisse, & cum domo deflagasse. Megasthe-
 nes nullum philosophis decretum esse de
 morte sibi consciscenda affirmat. Sed teme-
 rarios haberi, qui hoc in se admittant, ac na-
 tura quidem duros, in uulnus uel præcipi-
 tium ferri: doloris patientes in profundum
 maris: doloris impatientissimos strangulari,
 igneos in ignem detrudi, ac talem Calanum
 fuisse, incontinentem sanē hominem, & men-
 sa Alexandri mancipium. Ea propter hunc
 uituperari, Mandanum summopere laudari.
 Is cum Alexandri nuntij eum ad Iouis filium
 uocarent, & parenti dona pollicerentur, di-
 cto non audienti minarentur cruciatum: re-
 spondit, neque illum Iouis filium esse, quine
 minimæ quidem terrarum parti imperaret:
 nec se illius dona requirere, qui saturari non
 posset nec minis terri, cum uiuens satis ab
 India nutriatur, mortuus uerò ab attrita iam
 senio carne liberetur, in meliorem puriorem
 quæ uitam transmigrans. itaque & ab Ale-
 xandro laudatum dicit, & missum factum.
 Porro hæc etiam a scriptoribus dicuntur, ab
 Indis Iouem pluuialem, & Gangem flumen,
 & indigetes genios coli, & cum eorum rex
 capillos abluit, magnam festiuitatem cele-
 brari, & maxima dona mitti; diuitias suas cer-
 tatim ostentantium. Addunt nonnullas ex
 auriferis formicis alas esse, & flumina auri
 ramenta deferre, ut in Iberia. In solennibus
 pompis multos elephantes mitti, auro & ar-
 gento ornatos, & multas quadrigas, & bo-
 um paria, deinde exercitum instructum se-
 qui, & ingētes lebetes deauratos, & magnos
 crateras, & mensas ex Indico ære, & sellas, &
 pocula, & labra: ferē omnia smaragdis & be-
 ryllis, & Indicis carbunculis distincta. Item
 uestem uariam auroque intertextam, *
 & pardales, & leones mites, & uariarum ele-
 ganterque canentium auium multitudinē.
 Clitarchus refert, magnis præditas frondi-
 bus arbores in plaustis quaternarum rota-
 rum deportari, & ex eis aues mansuetas ex-
 cuti, quarum canorissimum dicit orionem,
 aspectu pulcherrimum, atque uarium, catre-
 um nomine specie pauoni persimilem. reli-
 qua uerò imaginis pictura ab illo sumēda est

NONA ASIAE TA-

BVLA CONTINETARIAM, PARO-

PANISADAS, DRANGIANAM, ARACHOSIAM ET GEDROSIA-

am. Parallelus eius medius rationem habet ad meridianum, quam

tredecim ad quindecim. Circumscribitur autem tabula ab ortu

India, à meridie Indico pelago, & ab occasu utraq; Cara-

mania & Parthia. Ab arctis, Margia-

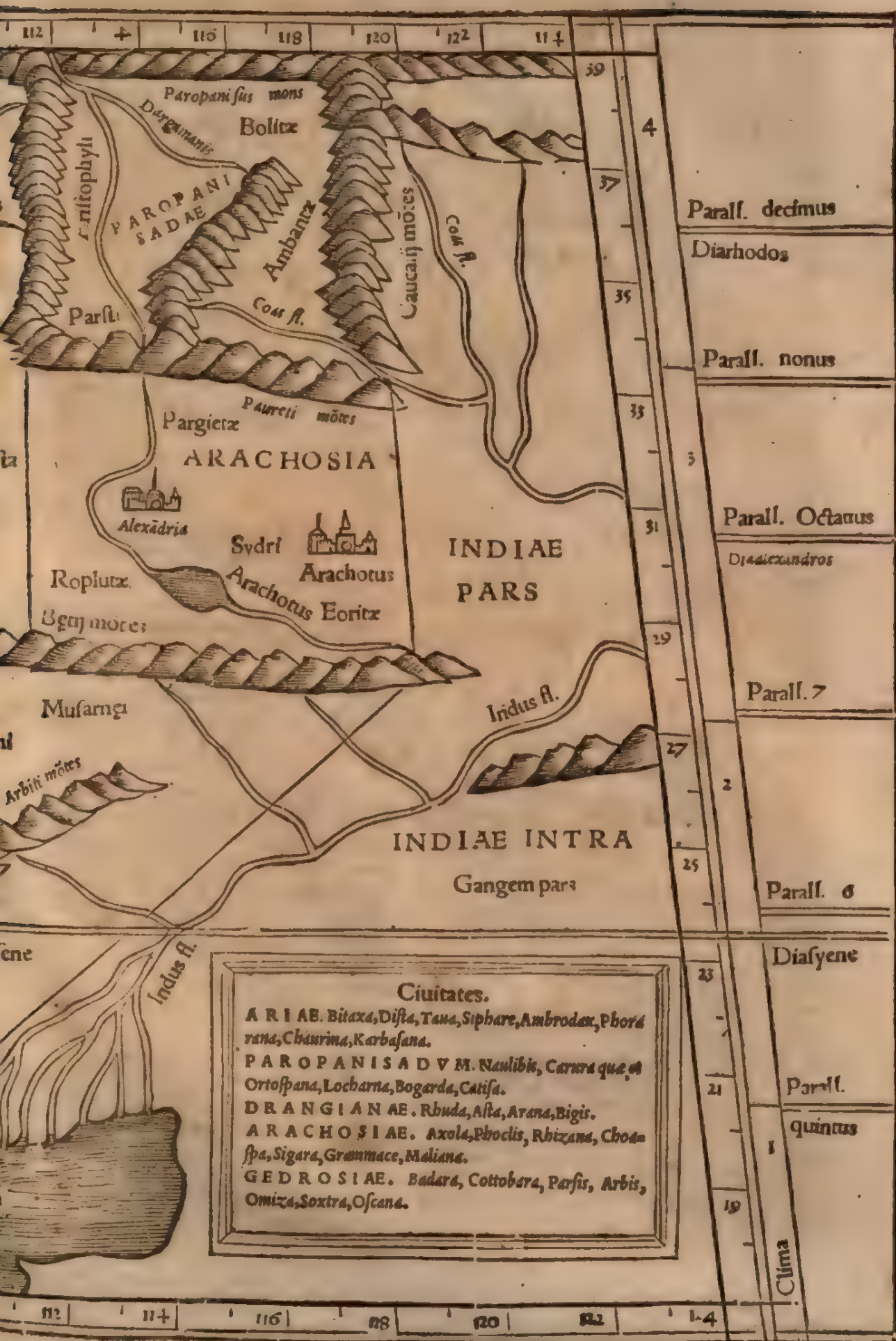
na & Bactriana.

		H.	m.	H.	m.
Civitates insignes	Aria	Habet diem maximum.	14	26	3 0
			14	45	3 55
	Paropanisadam		14	30	3 20
			14	27	3 40
	Drangiane		14	26	3 50
			14	20	3 20
	Arachosie		13	50	3 14
			14	6	3 36
	Gedrosia		14	0	3 51
			13	45	3 20
	Arbis		13	45	3 40
			13	30	3 0

Densitas Alexandriae maximum.

EE 4 TAPV.

33

σωλὺν Ἀ, ὡς φασί, καὶ ὁ Ἀδὺν σοὶ ἑκα-
 κούδας ἰαντόμ. ποιεῖρ δὲ ἄσφρ σὺ μὲν ὑπὸ
 ποπραγία ζῆ ποιῶτας ἀπαλλογῶ τῶν πα-
 ρόντων, πύς δ' ἐπ' ὀπραγία καὶ ἀπὸ
 ἄσφρ. ἀπαντα γὰρ κατὰ γνώμην προσφαι-
 σα μίχρινω, ἀπὸ φῆαι δ' ἄν, μὴ τι τῶν ἄβου-
 λῶν γονίζοντι συμπέσῃ. καὶ δ' ἡ καὶ γε-
 λῶντα ἀλλοδὶ γυνάμρ ἱπαλλαμμένον γὶ
 ποδωζώματι ὑπὸ τῶν πυρῶν ὑπὸ γιγχαφθαι
 δὲ ἔσθ' τῶν φ, Ζαρμανοχόγας ἰνδὸς ἀπὸ
 Βαργύσις κατὰ τὰ πόστρια ἰνδ' ὦν ἔδρ-
 κντόρ ἀποθανατίδας ἐκτόα. Μιτὰ δὲ τῶν
 ἰνδάλω δὴν ἡ Ἀριανὴ μείς πρώτο φλ ὕ-
 πὸ π ὀφταίς, ζῆς μιτὰ τὸν ἰνδ' ὦν ποταμόν.
 καὶ τῶν αὐθ σαπραπιδῶν, φέκτος τῶ τ αὐ-
 ρου. τὰ μὲν νοτία καὶ τὰ ἀρκιζὰ μίρεν, τῇ αὐ-
 τῇ θαλάσῃ, καὶ τοῖς αὐτοῖς ὄρεσι μ' ἀφορίζο-
 μέν. οἷς πορ καὶ ἡ ἰνδική, καὶ ἔσθ' αὐτῷ πο-
 ταμῷ ἔσθ' ἰνδ' ὦ, μίεσιν ἔχουθε αὐτὸν ἰαν-
 τῆς τε καὶ ἰνδικῆς. γῆτ' ὅσθ' ὅν δὲ πῆς τῶν ἱ-
 σσιεαν ἐκτενομένων, μίχρ' ἔκ πο Κασιώρ
 πυλῶν εἰς Καρμανίαν γραφομένης γραμ-
 μῆς, ὡς τι εἰν τιτραπλῶρον τὸ γῆμα. τὸ
 μὲν οὖν νόπον πλῶρον, ἀπὸ τῶν ἐκβολῶν
 ἀρχεται τὸ ἰνδ' ὦ, καὶ φλ παθαλλωῆς, τι-
 λῶντα δὲ πῆς Καρμανίαν, καὶ τῶ π ὀρσι-
 κῷ κόλπου τὸ σόμα ἄκραν ἔχον ἐκ ἐκ μὲν
 ἰκανὸς πῆς νόπον. ἅτα εἰς τὸν κόλπον λαμ-
 βάνει λαμπλῶ, ὡς ὑπὸ τῶν π ὀρσιδ' α. Οἰκού-
 σι δὲ Ἀρβιδὸν πρῶτον, ὁμῶνυμοι ποταμῷ
 Ἀρβα, ὀρροῦντι αὐτοὺς ἀπὸ τῶν ἐφ' ὧρα-
 τῶν, ὅσον χιλίωμ παδῶν ἔχοντὸν παραλι-
 αν, ὡς φησι Νέαρχ. ἰνδ' ὦν δ' ὅθ' μείς καὶ
 αὐτῶν. Εἰτ' Ὀρῶται ἔδρ αὐτόνομον. τού-
 των δ' παρά πλους χιλίωμ ἐκτακτοῖν. ὁ
 δὲ τῶν ἐφ' ὧρα ἰχθυοφάγων, ἐπ' ἑκαχίλιοι τε
 τριακόσι. ὁ δὲ τῶν Καρμανίωμ, τριχίλιοι
 ἐπ' ἑκακόσι, μίχρ' π ὀρσιδ' α. ὡς δ' οἱ σύμ-
 παντὸν μέγροι διχίλιοι γῆνακόσι. Ἀλιτι-
 νῆς δ' δὴν ἡ τῶν ἰχθυοφάγων, καὶ ἄδ' ὄφ-
 ρο δ' ἡ πλάση, φοινίκων καὶ ἀκάθνης πινός
 καὶ μυρίκης, καὶ ὑδ' ὄστων δὲ καὶ προφῆς ἡ
 μίρεν σαάνις. τοῖς δ' ἰχθύσι χερνταί, καὶ
 εὐτόι, Ἐ θριμμάτα, Ἐ τοῖς ὀμβροῖς ὑδ' ασι
 Ἐ ὀρυκτοῖς. Ἐ τὰ ἄρια δὲ τῶν θριμμάτων
 ἰχθύων πῶβάλλα. οἰκήσεις δὲ ποιουῦται
 ταῖς ὀείοις τῶν ἐκτῶν χρώμενοι, Ἐ κόγχοις
 ὀρέων το πλῶν, ὀνοῖς μὲν ταῖς πλῶρεσις
 Ἐ ἰσθῆσμάσι, θυράμασι δὲ ταῖς σιαγέ-
 σιν. οἱ ἀπὸνδ' υλοὶ δ' αὐτοῖς ἐσὶν ὀλμοι, γὶ
 οἷς πῆθουσι ζῆς ἰχθύας γὶ ἡλίω καὶ πῆσαν
 ἴαν. εἰτ' ἀρῶ ποιουῦ' σῖθ' μικρὰ κατεμίξαν
 ἴαν. Ἐ γὰρ μῦλοι αὐτοῖς ἐσὶ σιδ' ἄρ' μὴ ὄντες.
 καὶ ὅσθ'

Aderat etiam, ut aiunt, is qui se Athenis con-
cremauit, quod alij in rebus aduersis facere
dicuntur, ut praesentia mala effugiant, alij in
rebus secundis quemadmodum hic. nam cum
omnia ex sententia adhuc successissent. abe-
undum sibi e uita censuisse, ne quid aduersi
accideret immoranti. Adeoque ridentem eum
& nudum & unctum in rogiu isse affirmat,
& inscriptum fuisse sepulcro: Hic iacet Zar-
manochagas Indus, e Bargosa, qui secundum
patriam Indorum consuetudinem se uita e-
duxit. Post Indu est Ariana, prima regionis
pars, quae post Indum Persis obtemperat, &
superiorum satrapiarum, quae extra Taurum
sunt. Ab austro & septentrione eodem mari,
& eisdem montibus terminatur, quibus In-
dia, & eodem flumine Indo, qui inter eam
fluit, atque Indiam. hinc uero ad occidentem
porrigitur usque ad lineam, quae a Caspijs
portis in Carmaniam describitur: ut quadri-
latera sit figura. Australe itaque latus ab In-
di & Pattalene ostijs incipit. desinit autem
Carmaniam uersus & Persici sinus os, habens
promontorium ad austrum satis longe por-
rectum expositum. Postea in sinum defle-
ctit usque in Persiam. In ea primum Arbies
habitans, eodem nomine quo Arbis flumen
appellati, quod eos a sequentibus Oritis de-
iungit, mille fere stadiorum oram habentes,
ut Nearchus ait, quae & ipsa Indorum pars
est. Postea sunt Oritae, gens liberae conditio-
nis, quorum praeternauiatio circiter 10000 sta-
diorum est. Inde Ichthyophagorum. (qui sic
ab esu piscium dicuntur.) ora septem milli-
um & quadringentorum stadiorum. Hinc
Carmaniorum, ter mille & septingentorum
usque in Persiam, ut in uniuersum stadia sint
circiter 10000. Ichthyophagorum
regio mari uicina est, & magna ex parte ar-
boribus caret, penuria in ea palmarum, acan-
thi, myricae, aquarum & domestici cibi maxi-
ma est. Vescuntur piscibus, tum ipsi, tum eo-
rum pecora, & aquas pluuia e puteis fossis
haustas potant, pecorum carnes piscibus pre-
ferunt. * Domos ex ossibus cetorum &
ostraeorum conchis magna ex parte faciunt.
nam trabium & fulcrorum usum costae prae-
stant, portas maxillae, e uertebis sunt mor-
taria, in quibus pisces tundunt, ad solem assa-
tos postea ex his panem conficiunt, frumen-
ti paululum admiscentes. Nam & molas ha-
bent, quanquam ferro carentes. Atque hoc
qui.

ἄλλοι, καὶ τοῖς στρατοῖσιν. ἀπὸ δὲ τῶν φαι-
 νικῶν ὡς ἰσχυροῦς, τοῖς τε καρποῖς, καὶ τοῖς
 γκαφάλοις. φασὶ δὲ φιλονεικῶσαι τὸν Ἀλέ-
 ξανδρον, καὶ πρὸς αὐτὸν πᾶς ἀπορίας, πῶς
 τὴν κατέχουσιν ὄψαν. ὡς Σιμίραμις μὲν δὲ
 Ἰνδῶν φεύγουσα σάδαν, μετὰ αὐτοῦ ὡς
 πῶσι, Κύρῳ δὲ ἐπὶ αὐτὴν αὐτὸς πο-
 ῦτον στρατόν τινα ὁρᾶσθαι ὅτι αὐτῆς
 χώρας, νικῶν καὶ τὰ πάντα. πρὸς δὲ τῇ ἀπο-
 ρύξει χαλκίον ὡς καὶ τὸ καύμα, καὶ τὸ βάθος
 τῆς φάλαγγος, καὶ ἡ δόρυς. ἐστὶ δὲ ὅπου καὶ
 δύνανται ὑψηλοὶ, ὡς τε πῶς τὸ δυνάμει ἀνα-
 φέρειν τὰ τέκνα, καὶ ἀπὸ ἐκ βυθοῦ καὶ
 ἀναβάσει· ἀναί, καὶ καταβάσει. ἀνέγκη
 δὲ ὡς ἐκ δυνάμει ποιεῖν μακροὺς ὅτι τὰ
 ὑψηλὰ, ὁρᾶσθαι καὶ τετρακοσίων πεδ-
 ῶν, ἐστὶ δὲ ὅτι καὶ ἑκατοσίων· οὐκ ἀποροῦν
 τῆς τὸ πλεον. πόρῳ δὲ τῶν ὑψηλῶν ἐστὶ
 τοῖς δυνάμει πρὸς τριῶντα πεδίοις· πολλὰ
 κί, τὸ μὴ ἐμφορεῖσθαι κατὰ τὸ δὲ φ. πολ-
 λοὶ γὰρ ἐμπιπνόντες· οὐκ ὅπως ἐπινον
 ὡς αὐτὸν ὑψηλοὶ, φυσικῶς δὲ ἐπὶ πλεον
 ἐκ πενδύκων, καὶ τὰ ὑψηλὰ βραχέα ὄν-
 τα διεφθάρη. οἱ δὲ πρὸς ἡλίου κατὰ μέ-
 σων ὁδῶν ἀπυροῦντων ἐκιντο ὑπὸ δὲ
 ψους· ἐπὶ ταῖς τρομακτικαῖς μετὰ παλμοῦ πο-
 δῶν, καὶ χαρῶν, ἰδνισκῶν παραπλοισίως,
 ὡς αὐτὸν ὄψαν καὶ φάλαγγας ἐχόμενοι. Συνὲ
 βασιλῆς δὲ πρὸς ἐκ τρηκοῦς τὴν δὲ ὄψαν
 κατὰ δυνάμει κραδυσμοῖς ὑπὸ ὑπνῶν καὶ κό-
 πῳ. ὑψηλοῦσιν δὲ οἱ μὲν ἀπὸ πλεον τὰ πάντα
 τὸ δὲ φ, καὶ ὑπὸ ἀρχαί· ἀπὸ τῶν, καὶ καύμα-
 τος. οἱ δὲ ὑψηλοῦσιν, πολλὰ ἰαλαπυρρῶν.
 πολλὰ ἡ κατέκλυσι καὶ τὰ σπῆματα, καὶ τῇ
 ἐκ τῶν ὑψηλῶν χαρῶν νύκτωρ, καὶ τῇ
 βασιλικῆς δὲ κατασκηνῶς ὁρᾶσθαι πολ-
 λὰ, καὶ τῶν καθόλου τῶν τε κατ' ἄγνοι-
 αν, πολὺ ὡς τῇ μισογᾶν ἐκτραπομῶν,
 ὡς τε μὴ ἐπὶ ὄψαν τὴν δὲ φάλαγγαν. ὁ σωκλῆς ὁ
 βασιλεὺς, ὅς αὐτῆς ὡρμῆς, ζήτησιν τὴν
 αὐτῶν· ἐπὶ αὐτῆς ἐν ἑνὶ, καὶ ὁρᾶσθαι αὐτῶν
 πόσιμος, μετὰ ἐμπιπνόντων τὸν στρατόν. δὲ φ.
 καὶ λοιπὸν μὲν ἡμῶν ἐπὶ αὐτῶν πλεον καὶ
 τῇ πλεον, ἀπὸ τῶν ὑψηλῶν. ἐπὶ τῇ αὐτῆς
 ὡς τῇ μισογᾶν ἀνέχουσι. ἢ δὲ ὡς οἱ
 τῇ δὲ φάλαγγος, οὐ τὸ γυνάμει τῶν
 ὑψηλῶν ἀπὸ τῶν μετὰ ὑψηλῶν
 καὶ ἀφροῦ. ἀκάνθα δὲ αὐτῶν κατὰ τῆς
 γῆς ἐστὶν ὡρμῆς, κατὰ τῶν οἰκιστῶν, πλεον
 ὡς ὁ ποῦ. τούτου δὲ φασὶ δὲ φάλαγγας
 ἐμπιπνόντων, καὶ ἀπὸ τῶν φάλαγγας. οἱ τε
 ὡμοὶ φοινίκας ἐπὶ γῆν πολλοὺς. ἢ δὲ αὐτῶν
 δὲ φ. καὶ ἀπὸ τῶν φάλαγγας. γὰρ τοῖς δὲ φάλαγγας
 πρὸς τῇ

castris impedimenta relinquebantur. tamen
 palmarum & fructus, & cerebrum saluti fu-
 erunt. Dicunt Alexandrum, quamvis diffi-
 cultates istas praesciret, tamen ambitione mo-
 tum pertendisse. ut cum fama obtineret Se-
 miramim cum xx hominibus ex India fuga
 euasisse. Cyrū uerò cū vii: ipse uictor per ea-
 dem loca tantum exercitum incolumen re-
 duxisse iactaretur. Præter inopiam, grauis e-
 rat etiam aestus & arenæ profunditas atque
 ardor, nonnullis in locis arenæ cumuli inue-
 niebantur, undè non modò difficulter pe-
 des referri poterant, sed & tāquam in aliquo
 profundo adscendendum descendendumq;
 erat. Adhæc etiam itinera longa fieri oport-
 tebat, propter cisternas, ducentenūm quadri-
 gentūm uel stadiorum nonnunquam etiam
 lexcenitūm: & ea ferè nocturna. Castra pro-
 cul ab aquis ponebant, sæpe ad ccc stadium,
 ne propter sitim ubertim biberent milites.
 Nam multi aquam nacti armati in eam se im-
 mergebant: unde intumefacti, ex amines flui-
 tabant, & aquas, non profundas eas, contami-
 nabant. Alij ob solis æstum siti confecti, in
 media uia iacebant, deinde tremuli inter ma-
 nuum ac pedum quassationem moriebantur,
 quomodo alij, qui rigore atque horrore deti-
 nentur. Quibusdam etiam euenit, ut à uia
 deficiente obdormirent, somno & lassitu-
 dine superati: unde postea uiarum errore, &
 omnium rerum egestate æstuque peribant.
 Fuere, qui post multas ærumnas ad suos eua-
 derent. Illuies quoque torrentis per no-
 ctem ingruentis, multa corpora, & utensilia
 obruit, & magnam partem regis suppellecti-
 lis. Sæpe uiarum duces ob locorum imperi-
 tiam in mediterranea diuerterunt, adeò ut
 non amplius mare appareret. Quod rex in-
 telligens, mox ad quarendum litus propera-
 uit. in quo postquam effodienti aqua potui
 idonea inuenta est, exercitum properè accer-
 sit, ac deinceps usque ad diem septimum per
 litoream regionē profectus est, aquis abun-
 dans: postea in mediterraneam reuertit. Erat
 planta lauro similis, qua gustata, iumenta
 spumantia & comitiali correpta morbo emo-
 riebantur. Spina quædam fructibus in ter-
 ram fusis, quemadmodum cucumeres iacēt,
 erat succo plena: cuius stillæ si in oculos ali-
 cuius animalis incidissent, id excæbatur.
 Crudæ palmulæ multos enecabāt. A serpen-
 tibus etiā periculum aderat. Nā in arenā cu-
 mulis

multis herba quædam innata, serpentes occul-
tabat: à quibus lecti, illico moriebantur. Di-
cunt apud Oritas, lethiferis uenenis sagittas
præustas illini. Cumque Ptolemæus saucius
periclitaretur, ferunt quendam Alexandro
in somno astitisse, atque ei radicem cum ra-
mo ostendisse, quam contritam saucia impo-
ni iuberet. experfectum à somno regem &
uisi memorem, quæsitam radicem inuenisse,
quæ copiosa aderat, atque & ipsum, & alios
ufos fuisse. barbaros cum inuentum reme-
dium uidissent, se Alexandro dedisse. Verisi-
mile est, aliquem eam rei peritum regi indi-
casse: sed adulationis gratia adiuncta fabula
est. Die sexagesimo in Gedrosiorum regiam
à finibus ueniens, cum exercitum paululum
quiete refecisset, in Carmaniam profectus
est. Proinde australe Arianæ latus huiusmo-
di sitū oræ habet, & superior Gedrosiorum
ac Oritarum terra, quæ proximè imminet.
magna autem pars Gedrosiæ, in mediterræ-
nea recedit, dum Drangas contingat, & Ara-
chotos, & Paropamisadas, de quibus quan-
do nihil habemus quod melius ipsi dicam⁹,
Eratosthenis sententiam proponemus. Ait
is Arianam ab oriente Indo terminari, ab au-
stromari magno, ab aquilone Paropamiso,
& montibus usque in Caspias portas. Ab oc-
cidente ipsdem finibus quibus Parthia à Me-
dia, Carmania à Paratacena & Perside distin-
guitur. Regionis latitudo est Indi longitu-
do, à Paropamiso usque ad ostia, duodecim
millia stadiorum. sunt qui xiii millia faciant,
longitudo à Caspijs portis duplex est, ut in
Asiaticis itineribus descriptum est. Nam A-
lexandriam usque, quæ in Arijs est, à Caspijs
portis, per Parthiam, una eademque uia est.
Sequitur quæ rectè it per Bactrianā, & mon-
tis transensum in Oroskana per triuium è
Bactris apud Paropamisadas. Altera paulu-
lum ab Aria austrum uersus deflectit ad Pro-
phthasiam Drangianā: postea à λικτῇ. fortè
λικτὴ curua, aut ἡ λοιπὴ, reliqua. rursus usq⁹
ad Indiæ montes, & Indum flumen. Quare
ea quæ per Drangas it, & Arachotos, uniuersa
longior est stadijs cccxx ccc. Si quis
autem mille & trecenta detrahat, habebit re-
liquam regionis longitudinem in rectā xiv
millia, quæ nō multo minor est q̃ maritima
ora: etsi nōnulli ad x millia Carmanix addāt,
ἀραχωτῶν πεδίων μυελῶν περὶ τριακισχιλίων τριακοσίων ἢ πᾶσι. εἰ δὲ τις ἐφίλει τοὺς χιλιούς τρια-
κοσίους, ἔχει αὖ τὸ λοιπὸν τὸ ἐπὶ δύθειας μῆκος τῆς χώρας μυελῶν καὶ τετρακισχιλίων. οὐ πο-
λὺ γὰρ ἐλάττω τῆς παραλίας· καὶ παραρῆσσι πινὺ αὐτῶν πῶς τοῖς μυελοῖς τῶν καρμανίων,
ἐφακισχίλις

πρὸς κίβοταν. ταύτῃ δ' ὑποδιδύ-
σκου ἐλασθάνον τοῦ δὲ πληγῆτας ἐπικτα-
νον. ἐν δὲ τοῖς ὁρίεσσι τὰ βροχίματα χρί-
σαι θανάσιμοις φαρμάκοις ἴσασαν, ἐνέ-
ρα ὄντα καὶ πεπυρακτωμένα. προθνήτα δ'
ἐβλεμῶν κινδυνὸν ἔχον ὑπὸ δὲ παρα-
στῆσαν πινὰ τοῦ ἀλφειανδρῶν, δ' αἶψα ῥίξαν αὐ-
τὸ πρῖνον, καὶ κινδύσαι τριβόντα ὑπὸ πῆ-
ραι τοῦ προθνήτου. ἐκ δὲ τῶ ὑπὸν γροῖα-
νον, μαμυμένον πλὴν οὖτος, ἐν ῥῆν ζυγῶν τα-
τῇ ῥίξαν πολλὴν πεφυκῆσαν, & χρίσασθαι.
Ἐ αὐτῶν, Ἐ τοῦ ἄλλου. ἰδόντας δὲ τοῦ βαρ-
βάρους ἐν ῥῆν τὸ ἀλφειμα, ὑποκίους
γῆρας τοῦ βασιλῆ. εἰκός δὲ πινὰ μιν
λαί τῶν ἐδοτῶν. τὸ δὲ μιν δὲ πινὰ πιν-
θῆ, καλακίης χρίειν. Ἐλθὼν δ' εἰς τὸ βασι-
λεῖον τῶν Γεδρουσίων ἐφῆκεσθαι. ἀπὸ ἑ-
ρῶν, ἀναπαύσας τὰ πλάθμικρον, ἀπ-
εργεῖς τῶν καρμανίων. τὸ μὲν δ' ἡ νότιον πλ-
λεοντες πλεονῶν βασιλῶν πινὰ ἔχον τῶν πλ-
ηκίης διαβίσιον, & πλὴν ὑποκίους πιν-
σίον γῆς πλὴν τῶν Γεδρουσίων, καὶ ἐρῶν.
πολλὰ δ' ἔστι καὶ τῶν μεσσηνίων ἀνιχνύ-
σας τῇ καὶ ἀραχωτῇ, & παροπαμισάδας,
πῶς αὖ ἐραβωδῆς οὐτως ἀρκεν. (οὐ γὰρ
ἔχοντι πλὴν ἐλλειπον πῶς αὐτῶν.) οὐ
ἐλαττω γὰρ φησι τῶν ἀραχωτῶν ἐκ τῆς πλ-
πῆς ἐκ τῆς ἰνδῆς, πῶς νότιον δὲ τῆς με-
σηνίας ἀρκεν, πῶς ἀρκεν δὲ τῆς παροπα-
μισῆς, καὶ οὐς ἐφῆκε ὅτι μίχι κασπίων πε-
λῶν, τὰ δὲ πῶς ἰσχυρὰν τοῖς αὐτοῖς ὅροις,
οἷς ἡ παρθυνὴ πῶς μεσσηνίας, ἡ δὲ καρμα-
νία πῶς τῶν παρὰ τῶν πλῶν, & παροπιδ-
δύεται. πλάτθαι δὲ πλὴν χώρας, τὸ τῶ ἰνδῆς
μῆκος, τὸ ἀπὸ τῶ παροπαμισοῦ μίχι τῶν
ἐκβολῶν, μύριοι καὶ διαχίλιοι στάδιοι. οἱ δὲ
τριακίσιους φασί. μῆκος δὲ ἐκ τῶ κασπί-
ων πλῶν, ὥς ἐν τοῖς Ἀσιατικοῖς σταθμοῖς
ἀναγίγραπται διττῶν. μίχι μὲν ἀλφει-
ανδρῆς πλὴν ἀρείου ἀπὸ κασπίων πλῶν
ἴσα πλὴν παρθυνίας, μία καὶ ἡ αὐτὴ ἰσότης. ἐκ
ἡ μὲν ἐπὶ δύθειας ἴσα πλὴν βακτριανῆς, & πλ-
ὴν παρθυνίας τῶν ὅρων ὥς ὀρέσσαν ἀνα, ἴσα πλ-
ἐκ βακτριανῆς τριῶν, ἡ πλὴν δὲ τῶν πα-
ροπαμισάδας. ἡ δὲ ἐκ τῆς περὶ τῶν με-
σηνίας πῶς νότιον ὥς παροπαμισῶν τῆς
ἀραχωτῆς. ἔπειτα πάλιν ἡ ἀραχωτῆ, μίχι τῶν
ὅρων πλὴν ἰνδικῆς, καὶ τῶ ἰνδῆς. ὥς τε με-
κροτέρᾳ δὲ αὐτῆς ἡ ἴσα τῶν ἀραχωτῶν καὶ
ἐφακισχίλις

[illegible]

lex millium eam ponētes. Aut enim cum sinibus ponent eam, aut cum ora Carmanica, quæ ad Persicum sinum est. Ariana nomen usque ad partem quandam Persarum, & Medorum, & septentrionalium Bactriorum, ac Sogdianorum, extenditur. Sunt enim quasi eiusdem linguæ. Gentium ordo est huiusmodi. Iuxta Indum sunt Paropamisadæ, quibus Paropamisus mons imminet, postea Arachoti ad austrum, ac in eandem plagam deinceps Gedrosini, & alij qui oram maris habitant. omnibus enim ad locorum latitudines Indus adiacet. Eorum quæ propter Indum sunt, partem habent Indi, cum pifus essent Persarum. ea Alexander Arianis ademit, & peculiaria oppida constituit. Postea Seleucus Nicator ea dedit Sandrocotto, contracta cum eo affinitate, ac pro ijs Elephanes accepit. Paropamisadis ad occidentem Arii adiacent, Arachotis & Gedrosijs Drangæ. Arii & ad aquilonem & ad occidentem Drangis adiacent, & eos quodammodo circumdant. Bactriana ad sinistram Ariæ adiacet, & Paropamisadis, per quos Alexander Caucasum transcendit in Bactrianam. Deinceps ad occidentem Arijs Parthi adiacent, & loca Caspijs portis uicina. Parthis autem ad austrum Carmanicæ deserta, postea reliqua Carmania, & Gedrosia. Sed prædicta montana plenius cognosceret qui uiam consideret qua usus est Alexander, cum Belsum ex Parthia in Bactrianam persecutus est. Nam in Arianam uenit, postea in Drangas, ubi Philotam Parmenionis F. insidiarum compertum interemit: & qui patrem, ut consilij conscium, necarent misit Ecbarana Hosamque camelis cursorijs (.dromedarios appellant.) xxx, xl uel dierum itinere, diebus xl peractio, rem consecisse. Drangæ alioqui Persicæ uiuentes, uini penuria laborant, nascitur apud eos stannum. Deinde ex Drangis Alexander uenit in Evergetas, quos Cyrus sic nominauit: & in Arachotos per Paropamisadas sub occasum Virgiliarum. Nam ea regio montana est, & niuib. tunc tegebatur ac difficulter peragrabatur, sed frequentes pagi, & rerum omnium copia præter oleum instructi difficultates leniebant. Ad sinistram summa montium habebant. Meridionales

Genetics of Inbreeding

Her Alexandri
in Baſilienſem.

aropa-

782

ARABIAM FELI-

CEM ATQVE CARMANIAM CON-
TINET HAEC VI. ASIAE TABULA. PARALLELVS IPSIVS
medius rationem habet ad meridianum, quam decem ad duode-
cim. Terminatur autem tabula ipsa ab ortu Gedrosia & Indico pe-
lago. Ab austro, pelago Indico & mari rubro. Ab occasu, sinu
Arabico; & à septentrionibus, utraq; Arabia, Petrea
& deserta, ac sinu Persico & Carma-
nia deserta.

	H.	m.	H.	m.
Badco	13	15	0	40
Pudni	13	0	0	50
Muzà	12	30	0	59
Ocelis	12	45	1	0
Arabia emporium	12	44	1	20
Cano	12	45	1	39
Gerra	13	30	1	20
Mara	13	7	1	4
Omanum	13	14	1	10
Menambis	13	0	1	0
Sabbatha	13	0	1	7
Sabe	12	45	1	4
Sapphar	12	45	1	50
Dioscoridis insula	12	35	1	46
Sarapidis insula	13	6	2	13
Apphana insula	13	50	1	24
Armuza	13	30	2	15
Samydace	13	27	2	39
Barmana regia	13	55	2	40
Carmina insula	13	7	2	45

Habet diem maximum.

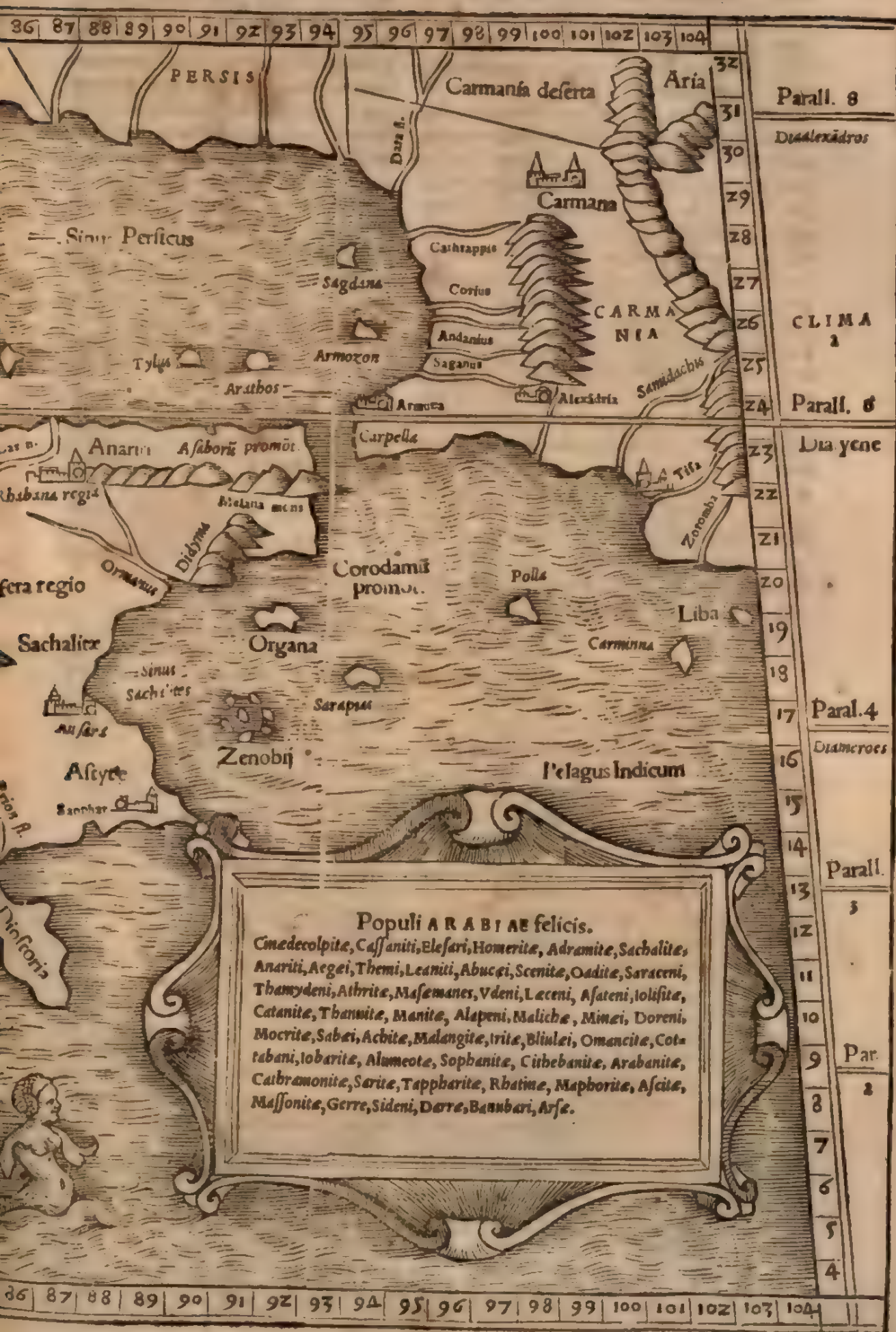
Discrepantia usque oritur.

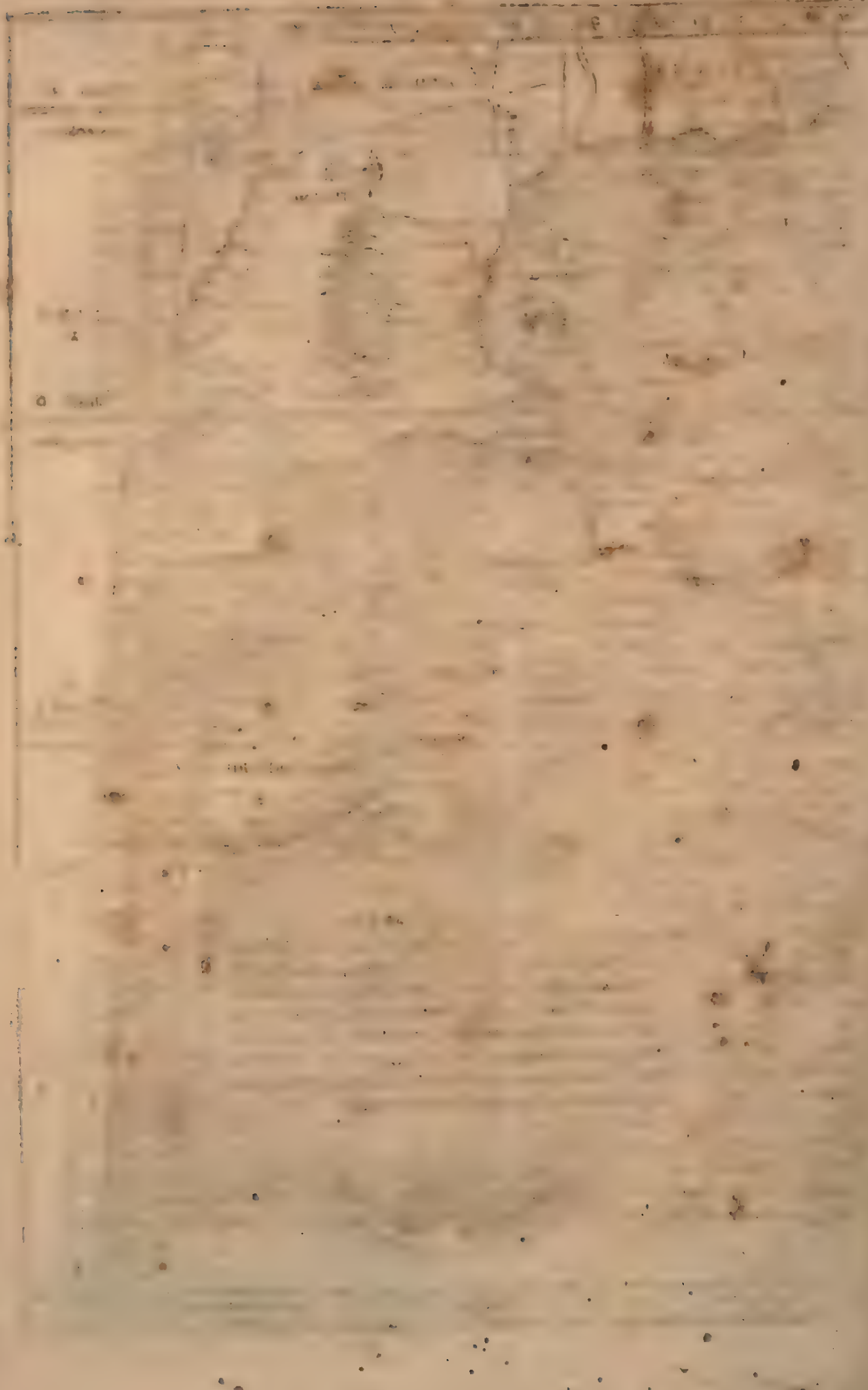
Ciuitates in-
signes

Arabia
Felices

Carmania

Quaedam ex signatis ciuitatib. habent solem semel in anno supra uerticem;
quæ scilicet sub Tropico Cancrì sitæ sunt: quædam bis, quæ aliquot gradus à
Cancro ad æquatorem declinant.

[illegible]

magnitudinem ulnarum XIII refert. Quod autem pro uero planè ab ijs habebatur qui in classe erant, insulam quandam esse in transitu quæ accedentes perderet, id se falsum demonstrasse. Lembus quidam, (quales cercuri dicuntur.) prope insulam nauigârat, nunquam ampliùs postea uisum, homines ad inquirendum missos, cùm in insulam exire non auderent, sed præternauigantes clamore amissos reuocarēt, nemine exaudiente, reuersos. Ex eo omnibus crimen in insulam conferentibus, sese inquit nauigasse: & appulsa nauî cum parte nauigantium egressum, insulam omnem ambiuisse, cumquæ nullum quæ sitorum uestigium inuenisset, re desperata rediisse, atque docuisse falsò insulam culpam. (nam & libi & socijs eodè fuisse periturum modo.) sed aliam haud dubiè exitij causam lembo fuisse, cum infinita accidere possint. Carmania ab Indi ostio ultima est, primum quidam eius promontorium ad austrum in mare magnum exit. Cum uerò Persici sinus os fecerit, ad promontorium felicis Arabiæ quod in conspectu est, Persicum sinum uersus inflectitur, quousque Persiæ coniungatur, longè quoque in mediterraneam inter Gedrosiam Parthiamquæ porrigitur, magis tamen à Gedrosia abscedit ad aquilonem, quod uertilitas declarat Carmania enim omnium ferax est rerum, & magnas arbores gignit, præter oleam, & fluminibus est irrigua. Gedrosia parum differt à terra Ichthyophagorum, ut sæpe eam sterilitas opprimat, quapropter annuos fructus in plures annos reconduunt. Onesicritus tradit flumen esse in Carmania, quod aurî ramenta ferat. tum argenti fossilis & æris, & minij uenas, & montes duos, alterũ arsenici, alterũ salis. Sũt & deserta eius quædã, quæ iã cũ Parthia & Paræta cœna coniungunt. Habet etiam fruges terræ Persiciæ, similes præcipuè uitem Carmanicam à nostris denominatam, quæ sæpe bicubitalem uuam fert, magnis aciuis ac densis, ut faciliè appareat palmicibus eam ibi magis luxuriare. Hi, quod equorum copia destituntur, asinis in bello plurimum utuntur, & asinum Marti sacrificant. (quem solum Persæ ex omnibus dijs colunt.) & bellicosi sunt. Nemo uxorem ducit, nisi prius hostis caput amputatum ad regem pertulerit. Rex caluaria in regio thesauro reposita, linguam minuz

Carpenteria.

GG

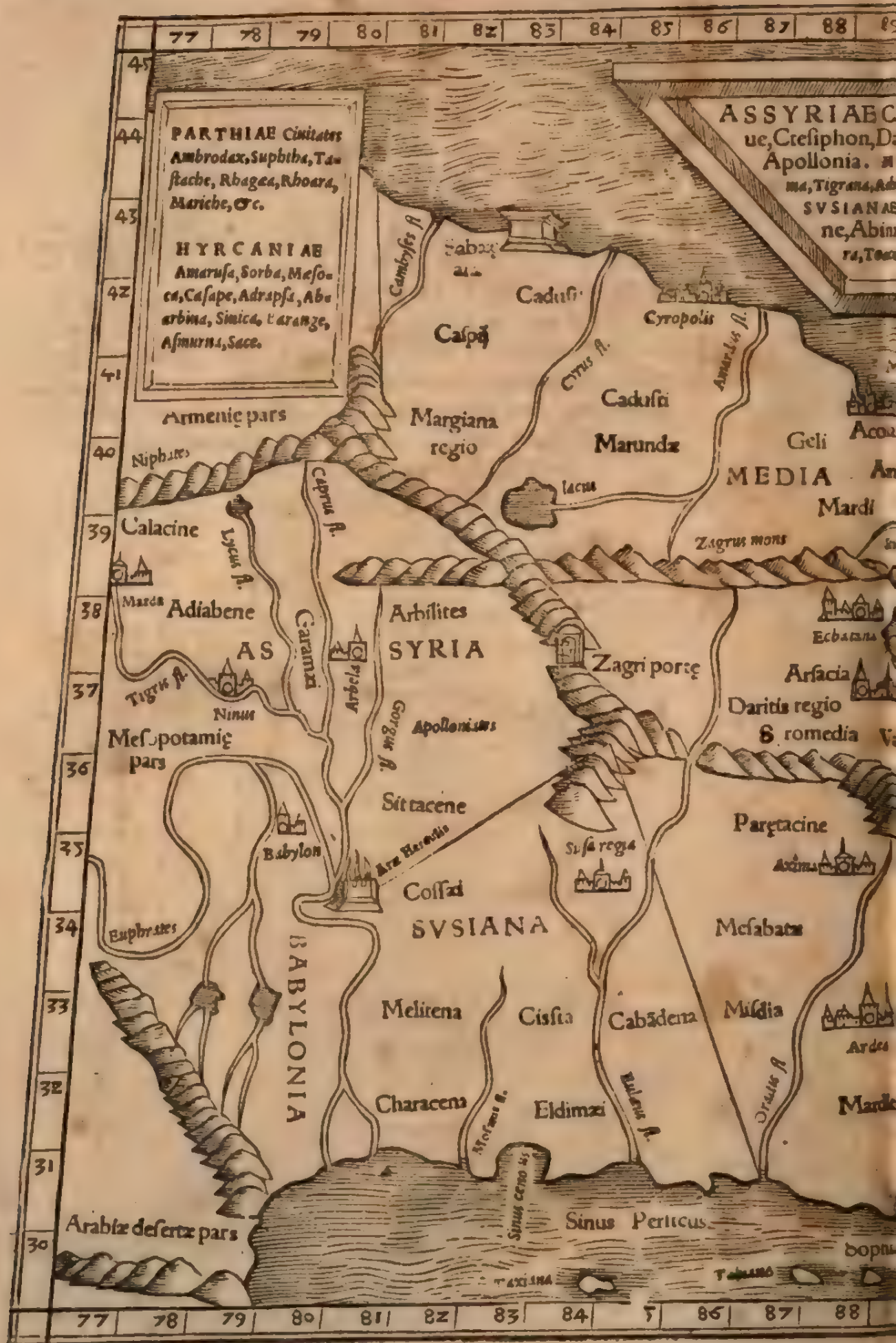
20 miles

TABVLA V. ASIAE.

CONTINET HÆC TABVLA ASSYRIAM, SVSIANAM, MEDIAM, PERSIDEM, PARTHIAM, ET Carmaniam desertam. Parallelus ipsius medius rationem habet ad meridianum, quam quatuor ad quinque. Terminatur autem tabula ipsa ab ortu Aria, ab austro Carmania & sinu Persico. Ab occasu Babylonia ac Mesopotamia & parte maioris Armeniæ. A septentrionibus, Hyrcani maris & regione Hyrcaniæ.

		H.	m.	H.	m.
Civitates insignes	Assyria	Ninus	14	36	1 7
		Arbila	14	37	1 20
		Ctesiphon	14	25	1 10
	Susiane	Susa	14	20	1 35
		Tariana	14	12	1 29
	Media	Cyropolis	15	0	1 40
		Ecbatana	14	40	1 50
		Asfacia	14	30	1 50
		Enropus	14	35	2 14
	Persidis	Axina	14	19	1 50
		Persepolis	14	15	2 4
		Marasium	14	20	2 10
		Taoca	14	0	2 0
	Parthia	Hecatopylus	14	40	2 20
		Ambrodax	14	44	2 19
		Aracana	14	40	2 24

Distat ab Alexandria versus ortum.
Habet diem maximum.

ius Euphratem, in ore eius pagum habitari, qui merces ex Arabia suscipiat. succedere enim deinceps ori Euphratis, & Pasitigris. Loca media omnia à lacu quodam occupari, qui Tigrim in se recipit. Centum & L stadijs aduerso subuectos Pasitigri ad ratem uenire, quæ ex Susa è Persida ducit, eamq; à Susis abesse stadijs LX. Pasitigrim uerò ab Oroa tide duobus millibus fere stadiorum. nauigationem per lacum in os Tigrios stadiorum LX esse. Prope hoc pagum Susianum habitari quingentis stadijs à Susis distantem. Ab ore Euphratis Babylonem usque nauigationem esse per loca bene habitata, supra tria millia stadiorum. Onesicritus ait omnes fluuios, Euphratem, Tigrimq; in lacum influere: rursumq; Euphratem è lacu egressum, proprio ostio cum mari iungi. Sunt & alia complures angustia Vxios transeunti iuxta Persiam. quas Alexander ui permeauit ad Persicas portas & loca alia transiens regionem, & uidere contendens potissimas eius partes & thesauros, per tantum temporis congestos quo Persæ ex Asia tributa legerunt, & multa flumina traiecit, quæ regionem rigant, & in Persicum sinum deferuntur. Nam post Choaspem sunt amnes Copratas & Pasitigris, qui etiam ex Vxia fluit. Item Cyrus, qui circa Pasargadas, per Persiam quæ dicitur caua fluit, ab rege appellatus pro Agradato Cyrus. Iuxta Persepolim Alexander Araxem traiecit. Persepolis magnificam regiam habebat, & thesauros magni precij. In Araxem è Paratacia labendem Medus influit, è Media decurrens. Hi per conuallem rerum omnium feracem, & Carmaniae iunctam deferuntur, & orientalibus regionis partibus, sicut & ipsa Persepolis. Alexander Persepolis regiam combussit, ultus Græcos, quorum & illi sacra & urbes ferro ignique uastassent. Deinde in Pasargadas uenit, ubi erat antiqua regum sedes. Hic Cyri sepulturam in hortis uidit, turrim non sane magnam, arborum densitate occultam, à parte inferiore solidam, superiore tabulatum habentem & cellum, per angusto aditu. Per eū Aristobulus introisse se ait, iussu regis.

Persepolis.

[illegible]

τὸν Εὐφράτην ποταμόν. πῆς δὲ ἔσθ' ὅμα
 ἡ κώμην οἰκῶντα τῇ ὑποδραμονίῳ τὰ ἐκ
 τῆς Ἀραβίας φορτία. σιναπὶν γάρ ἐφίξῃς
 τῆς τῶν Ἀράβων παραλίαν ἔσθ' ὅμα ἡ τῷ
 Εὐφράτῳ, καὶ τῷ Πασιπῆρι. τὸ δὲ μετα
 ξὺ πάντ' ἐπὶ χερσὶ λίμνῃ, τῷ ὑποδραμονίῳ
 τὴν Τίγγριν. ἀναπλῦσαι ἔσθ' Πασιπῆρι
 πεδίους περὶ τήκοντα, ἃ ἑκάτον τῷ χιλι
 ῶν εἶναι τῷ ἄγρουσαν ὑπὸ Σούρα ἐκ τῆς Ῥο
 σιδῆ, ἀπὶ χουσαν Σούσων πεδίους ἐφα
 κοντα. τὸν δὲ Πασιπῆριν ἀπὸ τοῦ Ὀροῦ
 δῆ διέχου πρὸς διημιλίους πεδίους. ἃ δὲ
 τῇ λίμνῃς ἐπὶ τὸ ὅμα τῷ Τίγγρι τὸν ἀνα
 πλου εἶναι πεδίον ἐξαποσίον πλυσίον ἢ
 τὸ ὅμα τὸ κώμην οἰκῶντα τῷ Σουσια
 νίῳ, διέχουσαν τῶν Σούσων πεδίους περ
 τὰς οἰκισίους. ἀπὸ δὲ τοῦ Εὐφράτου μίχι Βα
 βυλῶν τὸν ἀναπλου εἶναι ἃ δὲ τῇ οἰκισ
 μῇς καλῶς πεδίον πλόνον, ἢ τριημιλί
 ον. ὁπσιπείτ' δὲ πάντας φασὶν ἐκβαλ
 λειν εἰς τὴν λίμνην, τὸν τε Εὐφράτην, καὶ
 τὸν Τίγγριν. ἐκπύοντα δὲ πάλιν τὸν Εὐ
 φράτην ἐκ τῆς λίμνης ἰδίῳ ὅμα πῆς τῇ
 θάλασσῃ σιναπὶν. ἢ σι εἰ καὶ ἄλλα πλῆθος
 ἐστὶ, διὰ βαρύνει τὰ γὰρ τοῖς οὐξίσις κατ'
 αὐτῷ τῷ περσιδῇ, ἃ δὲ αὐτὰ βίᾳ διέλ
 θεν Ἀλῆσανδρον, κατὰ τι τὰς περσικὰς
 φύλας, ἃ κατ' ἄλλους τόπους διέχων τῷ
 χώρῳ, ἃ καὶ ἡδύσαι σιναπὶν τὰ κυριώ
 τατα μέρη, καὶ τὰ γαλοφυλάκια, ἃ ἐβούλει
 χόνοις ἔχει πλῆθος οἷς ἐδασμολογήσαν Περ
 σαι τῷ Ἀσίαν. ποταμούς δὲ διέβη πλε
 οὺς αὐτὸν ἃ δὲ ἔχοντα τῷ χώρῳ, ἃ καταφε
 ρομένους εἰς τὸν Ῥοσικὸν κόλπον. Μετὰ
 γάρ τὸν Χαάσπιν ὁ Κοπερῶντες δὲ, ἃ δὲ Πασ
 σιπῆρι, ὅς ἐκ τῆς οὐξίας καὶ αὐτὸς ῥα. εἰσι δὲ
 καὶ Κύρ. ποταμός, ἃ δὲ τῇ κώμῃς καλου
 μένης Ῥοσιδῇ ῥίον πρὸς Πασαργάδας,
 οὐκ ἐπὶ λαβὴ τὸ ὄνομα ὁ βασιλεὺς, αὐτὴ Ἀ
 γραδῶν μετ' ἀνομαδῆς Κύρ. Πρὸς αὐ
 τῇ δὲ Ῥορσαίπλη, τὸν Ἀράξιν διέβη. ἡ δὲ
 ἢ Ῥορσαίπλη εἰχουσα βασιλεὺς ἐκπε
 πῆ, καὶ μετὰ τῇ πολυτιμῇ τῶν ἡμε
 ρων. ῥα δὲ ὁ Ἀράξης ἐκ τῶν Γαρατασκων.
 συμβαλλει δὲ εἰς αὐτὸν ὁ Μῆδ. ἐκ Μῆδ
 ας ὁρμηδῆς φέρονται δὲ εἰς αὐτῶν πα
 φόρου σιναπὶν οὐκ οὐκ τῇ Καρμανίᾳ, καὶ εἰς
 ἡθινοῖς μερσι τῇ χώρῃ, ἡ δὲ πόρ καὶ αὐ
 ὁρσαίπλη βασιλεὺς, μετ' αὐτῶν εἰς ἡλυσιν.
 ῥα διέπερυσαν. ἔσθ' ὅς Πασαργάδας ἡ καὶ
 Κύρ τὰ φασὶν εἶναι γὰρ Ἀραδῆσιν, πύργον οὐ
 κατὰ τὴν ὁρίον, αὐτὸ δὲ εἰς γῆν εἰχοντα ἃ δὲ
 σιναπὶν Ἀρσὺς ἐκ τῆς Ἀρσὺς. ἃ δὲ βασι
 λῆς.

λίας, καὶ ἡσμήσαι τὸν τάφον. ἰδὲ μὲν δὲ
 ἐλόντων τὸ χρυσίον, καὶ τὰ πύργων συνελθόντων
 μασι, καὶ πύργων χρυσίον, καὶ ἰδὲ τὰ πολ-
 λὰ, καὶ σωματιοὶ ἰδοκλήτων. κατὰ μὲν οὖν
 τὴν πρότερον ἀποδείξαι αὐτῶν ἰδὲ μὲν. ὑπε-
 ρον δὲ συνελθόντων, καὶ τὰ μὲν ἄλλα ἐκκομι-
 θῶναι. τὴν δὲ ἐλόντων θραυθῶναι μόνον, καὶ
 τὴν πύργων μεταδόντων, τὸν νεκρὸν δὲ οὐ
 δῆλον γινώσκειν, διότι περὶ τοῦτον οὐ γινώ-
 σκειν, οὐχὶ τὸν Στρατὸν, κατὰ τοὺς νόμους
 μὴ δύνανται ἰδοκλήτων ἐκκομίσαι. συμβῆ-
 ναι δὲ τοῦ καὶ πύργων φυλακῆς πύργων
 τῆς μάχης σίτησιν λαμβανόντων καὶ ἐμ-
 ραν προβατόν, ἡ μὲν δὲ ἵππων. Ἀλλ' ὁ
 ἐκ τοῦ σῶματος ἡ ἀλλοτρίου στρατῶν ὡς βα-
 κῆρα, καὶ ἰνδῶν, πολλὰ τὰ ἄλλα νεκρῶν
 τὰ πύργων, καὶ δὲ καὶ τῶν ἡν τῶν
 πύργων μεταδόντων ἰδοκλήτων. οὕτω μὲν οὖν Ἀ-
 ριστοβουλὸς ἔφη, καὶ τὸ ἐπίγραμμα δὲ ἐ-
 πομπικόν ἐστι. ὁ ἀνδρῶν, ἡ γὰρ Κύ-
 ρος ἡμῖν, ὁ τὴν ἀρχὴν τοῖς Πέρσας ἐκτομή-
 ρος, καὶ ἡ Ἀσίας βασιλεὺς. καὶ οὖν φρονέ-
 σαι μοι τὸ μνηματὸς. Ὀνησίκριτος δὲ τὸν
 μὲν πύργον ἀνέστηγον ἔφη. καὶ γὰρ τῇ
 αὐτῇ τῇ εἰς τὸν Κῦρον ἐπίγραμμα
 καὶ δὲ ἐν ἑλληνικῶν, πόρτοις ἐκχεράγι-
 νον γρημμισιν.

Ἐν δὲ ἡμῶν Κῦρος βασιλεὺς βα-
 σιλικῶν.

Καὶ ἄλλοι πόρτοις πύργων τὸν αὐτὸν νό-
 μιν καὶ δὲ Ὀνησίκριτος, καὶ τὸ αὐτὸ τὸ
 Δαρῆος τὰ πύργων ἰδοκλήτων. οὕτω μὲν οὖν
 οἱ ἄλλοι, ἵππων καὶ πύργων ἀφῆκεν ἡν-
 οῦν, καὶ οὐ γὰρ ἐκτομή, πάντα ποιεῖν ἡ-
 δύνανται. Ἀλλ' ὁ δὲ Σαλαμίνιος πολὺ
 μὲν οὖν τὸν πύργον. λίγα δὲ δύνανται
 τὸν πύργον, καὶ μὲν γὰρ δὲ τῇ Περσῶν ἡν-
 οῦν ἰδοκλήτων, φυλακῆς δὲ τὸν τάφον.
 ἐπίγραμμα δὲ τὸ λεγόμενον ἑλληνικόν, καὶ ἄλ-
 λοὶ πόρτοις πύργων τὸν αὐτὸν νόμον. τοὺς δὲ
 Περσῶν ἐκτομή ἐκτομή Κῦρος, ὅτι τὴν ὑπέ-
 τιν μολὴν γινώσκουσιν. Ἀνέστη γὰρ ταῦτα τὸ
 μνηματὸς, καὶ τὴν ἀρχὴν ἡ Ἀσίας μεταδόντων
 καὶ ἡν οὖν, καὶ πόρτοις ἐκτομή, καὶ βασι-
 λικὸν κατὰ τοὺς νόμους ἡν οὖν μνηματὸς. πάν-
 τα δὲ τὰ γὰρ τῇ Περσῶν ἐκτομή ἐκτομή
 σκετοὶ ὡς τὰ τοῦτα, καὶ αὐτὰ τὰ δὲ αὐτῶν καὶ
 κατὰ τοὺς νόμους. οὐδὲ δὲ ἡν οὖν τὸ βασι-
 λικόν, ἀλλὰ τὴν βαβυλωνίαν, καὶ δὲ τὸν αὐτὸν
 τὴν πύργων κατὰ τοὺς νόμους. καὶ ταῦτα δὲ ἡ-
 παντο δὲ αὐτοὶ. καὶ δὲ τῶν γὰρ βαβυλωνίαν, καὶ τῶν γὰρ
 τῶν πύργων, αὐτὰ τὰ γὰρ τοῦτα, καὶ τὰ γὰρ Περσῶν
 ἐκτομή ἐκτομή τῇ Περσῶν ἐκτομή ἐκτομή. τῶν δὲ
 καὶ τῶν γὰρ λίγων σιν. ἄλλοι δὲ πάντα πάντα
 σιν καὶ δὲ τῶν πύργων ἐκτομή ἐκτομή ἐκτομή.

gis, atque sepulturam exornasse. Vidisse au-
 tem auream lecticam, & mensam cum pocu-
 lis, & aureum alveum, uestem plurimam, &
 mundum gemmis ornatum. Verum hæc ul-
 disse affirmat, primo aduentu, postea direpta
 fuisse: ac cætera quidem asportata, lecticam
 uerò confractam, & alio loco moro, cada-
 uer nusquam apparuisse. Non hoc Satrapæ,
 sed prædatorum opus fuisse, qui ea relinqui-
 rant quæ asportare nequiverunt: Evenisse
 uerò hæc, quantumvis magorum custodia
 imposita esset, qui quotidie ouem accipie-
 bant in alimenta: singulisque mensibus e-
 quum. Enim uerò Alexandri longinqua in
 Indiam & Bactros expeditione factum, ut
 multa nouo exemplo fierent, de quibus &
 hoc fuerit. Hæc Aristobulus qui & inscrip-
 tionem monumenti hanc refert. O homo, *Cyri & Darij*
 ego Cyrus sum Asiæ rex qui Persis impeti- *sepulchra.*
 um parauī, & rex Asiæ fui. Ne igitur mihi
 monumentum inuideas. Onesicritus ait
 turrim x tabulata habuisse, & in supremo Cy-
 rum iacere, cum Græca inscriptione exarata.

Cyrus ego, rex olim regum conditus hic
 sum.

Idem alio epigrammate Persicò, in eandem
 sententiam. Onesicritus quoque illius me-
 minit, quæ in Darij sepultura erat hoc sensus:
 Amicus amicis fui, & eques & sagittator o-
 ptimus, uenatores superauī, & omnia facere
 potui. Aristus Salaminus multo his iunior,
 refert turrim magnam fuisse, & duo tabula-
 ta habuisse, in successione Persarum condi-
 tam: sepulturam uerò asseruari, in qua Græ-
 cum epigramma inerat (. ut antè diximus.)
 & aliud Persicum in eandem sententiam. Cy-
 rus Pasargadis habuit honorem, quod ibi
 Astyagem Medū ultimo proelio superauit,
 & Asiæ imperium in se transtulit, urbe con-
 dita, & regia cōstructa ad rei memoriā. Pe-
 cuniæ autem quidquid in Persia erat, Susa
 exportauit: & ipsa quoque thesauris & sup-
 pellecile plena. non tamen pro regia habu-
 it, sed Babylonem, quam in animo habebat
 adornare, atque hic etiam thesauri seruaban- *Thesauri Persi*
 tur. Traditum est præterea quæ Babylone *ei summa.*
 & in castris erant, & in hanc summam nō ue-
 nere: in Persia & Susis inuenta fuisse talen-
 torum xl millia. Sunt qui dicunt L. Nonnulli
 omnia undique Ecbatana compōrtata dicūt

φρῶδ' ἔσθ'· καὶ πολέμικόν λήγεται. ἡ δὲ
 καδ' ἡμέραν διαίτα ἀρτ' ὅ μετὰ τὸ γυμνα-
 σίον, καὶ μέλα, καὶ κάρδαμον, καὶ ἄλφι χόν-
 οφ' ὅ, καὶ ἑρμαῖ ἰππῆς, ἢ ἐφθαλμὸς ὕδατος·
 ποτόν δ' ὕδωρ. Θηρεύουσιν δὲ σάυνια ἀφ'
 ἱππων βάλλοντες, καὶ τρέφοντα, καὶ σφόν-
 δινούσας. ἄλλως δ' ἐφ' οὐρυγῶν, καὶ ἐξο-
 τομῶν ἀσκούσι, καὶ δπλαποῖαν καὶ λινά, καὶ
 ἀρκυς φιλοτεχνῶν. οὐχ ἀπὸνται δὲ τῶν θυ-
 ρομάτων οἱ πᾶσι, ἀλλὰ κομίζονται οἱ καθ'
 ἑαυτοῦ. Τίθεται δ' ὑπὸ βασιλείας ἄλλα φρό-
 νον, καὶ τῶν γ' οἱ πᾶσι περὶ ταῖς. κασμοῦ
 ται δ' οἱ πᾶσι χροσθὶ τὸ πνεῦμα πνε-
 μαῖον γ' οἱ πᾶσι. Διοὺ δὲ νεκρῶ πνεῦμα φρον-
 σι, ἡ δὲ τῶν οὐδ' ἐπὶ τὸ πνεῦμα πᾶσι.
 Ἐφα-
 τούσιν δὲ καὶ ἀρχαῖαν ἀποκρίσιν ἐπὶ τῶν
 ἱσθμῶν περὶ τῶν, περὶ τῶν, καὶ ἱππῶν. ἀγο-
 ρῆς δ' οὐχ ἀπὸνται. οὐτὶ γὰρ πᾶσι ὕσιν,
 οὐτ' ἀνέκῳ ται. ὁπλίζονται δ' ἐπὶ γ' ὁρμῶν
 βοηθῶν. παρὰ δὲ τὰς φασίτροας, ἡ γὰρ οἱ ἱ-
 χουσι καὶ καὶ τῶν πᾶσι. πᾶσι δὲ τῶν ἡγεμονί-
 ας πνεῦμα τῶν. δῶρα δ' ἔστιν αὐτοῖς φολι-
 δωτῆς. Ἐδῶ δὲ τῶν ἡγεμονίαν πᾶσι αὐτοῖς
 εἰς τριπλῆν, χιτῶν δὲ χαλκῶν τῶν διπλοῦς
 ἱσθμῶν γένεσθαι, ὅτι τῶν οὐδὲν μὲν λόντος, ἀν-
 διδιν' δ' οἱ πᾶσι. ἡ δὲ τῶν θυρῶν μὲν περ-
 φουρῶν ἡ αὐτῶν, χαλκῶν δ' οἱ αὐτῶν. ἡ δὲ
 εἰς παρὰ πᾶσι τῶν τῶν μάχων, ὑπὸ
 δύμα καὶ τῶν διπλοῦν. τῶν δὲ πᾶσι χι-
 τῶν ἱσθμῶν μεσοκνημίον, καὶ διπλοῦς. ἡ δὲ
 δὲ σινδῶν πᾶσι τῶν ἡγεμονίαν. ἡ δὲ ἱ-
 πας τῶν τῶν, καὶ σφόνδιν. ἀπὸνται πο-
 λυτελῶς περὶ τῶν, πᾶσι τῶν καὶ ὁλομῶν, καὶ
 πᾶσι τῶν ποικίλα, καὶ σμῶν τῶν λαμπρῶν σο-
 λῶν, ἐκ πᾶσι τῶν τῶν αὐτῶν, ὡς τῶν χυ-
 σῶν, ἡ ἀργύρεα κατὰ λαμπρῶν. ἐπὶ τῶν τῶν
 μεγίστην βουλόμενται, ἡ βεβαίωτα τῶν
 γ' οὐδὲν πᾶσι τῶν. τῶν κατὰ τῶν ὁδῶν συ-
 ντακτῶν, ὅτι μὲν γνωρίμους καὶ ἰσχυροῦς
 φιλοῦσι πᾶσι τῶν, ὅτι δὲ τῶν παντοφόροις
 παραβάλλουσιν τῶν γὰρ τῶν, ἡ δὲ τῶν
 ταῖς τῶν φιλίας. οἱ δὲ ἡ τῶν τῶν πᾶσι
 σκωποῦσι μόνον. ὅτι πᾶσι δὲ ἡγεμονίαν πᾶσι
 πᾶσι τῶν τῶν σώματα. ὅτι δὲ μάχων οὐ
 δῶ πᾶσι, ἀλλ' οἱ οὐνοβροχῶν ἡ δὲ τῶν οὐδὲν
 δὲ, καὶ λητρά, πᾶσι τῶν τῶν τῶν. τῶν
 αὐτῶν μὲν τῶν τῶν. ἡ δὲ ἡ ἡ τῶν τῶν
 ἡ δὲ τῶν, ἀφ' οἱ πολίται τῶν. ἐπὶ γὰρ τῶν
 σοῖς ἡ δὲ τῶν βασιλείων ὑπὸ τῶν ἡγεμονίαν
 ἡ δὲ τῶν τῶν ἀσκήσιν, καὶ θυσαυροῦς, καὶ
 παρακρίσιν ὡς πᾶσι τῶν τῶν, ὑπὸ μὲν
 κατὰ τῶν οὐνοβροχῶν. πᾶσι τῶν τῶν ἡ δὲ
 τῶν παρακρίσιν ἀργύρεον, ἡ δὲ τῶν τῶν
 ἀφ' οἱ

nile ac bellicosum signat. Quotidianus eo-
 rum cibus post exercitationem est panis du-
 rissimus, & nutrimentum, & salis grana, & car-
 nes assæ uel elixæ, potus aqua. Venantur
 autem pila & sagittas ab equis mittentes, &
 fundantes. Vespertina eorum sunt exercitia
 arbores serere, aut radices effodere, aut arma
 fabricari, aut lino & retib. studiū impendere
 artificiose faciundis. Pueri uenationē non at-
 tingunt, sed mos est eam domū referre. Cur-
 sus & cæterorum quæ in quinquennio exer-
 centur præmia ab rege proponuntur. Pueri
 auro exornantur, cuius igneum fulgorem
 uenerantur, quare id neque mortuo appo-
 nunt, quemadmodum nec ignem, ob hono-
 rem quem ei deferunt. Militant, & ordines
 ducunt a xx anno usque ad quinquagesimum
 & pedites & equites. Forum non attingunt,
 nam nec emunt, nec uendunt. Armantur *
 cætra in rhombi figuram facta. præter phare-
 tram, sagares & secures habent, capiti impo-
 situm pileum tutritum, pectus thorace squa-
 moso muniunt. Principes anaxyridem tri-
 plam habent, & tunicam manicatam, du-
 plam, genu tenuis, interuia candida est, exte-
 rior uerò uestis florida. Amiculū astate
 purpureum uel floridum, hyemē autem flo-
 ridum. uarias magorū insulis similes, calcea-
 mentum altum ac duplum. Vulgo tunicam
 duplam gerunt, ad medium usque crus de-
 scendentem, circum caput sindonis cento
 uoluntur. Quisque arcu & funda utitur. Per-
 sæ lautē cœnant, integra & multa & uaria ap-
 ponentes, uestis & poculorū ornatus splen-
 didissimus, auro & argentea resurgunt. De
 rebus maximis in uino consultant, eaque de
 creta ipsi firmiora censent, quàm quæ sobrie
 faciunt. Si notis & æqualibus in uia occur-
 rant eos osculantur: si humilioribus, genam
 eis præbent, eaque osculū excipiunt, qui
 humiliores admodum sunt, duntaxat genu
 flexo digniores uenerantur. Corpora mor-
 tuorum humani, prius cera oblinentes. Ma-
 gos insepultos a uibus edendos dimittunt, hi
 cum matribus instituto maiorū cœunt. Ac
 Persarum quidem mores sunt huiusmodi,
 quibus opinor addenda esse, quæ a Polycri-
 to referuntur. sunt autem hæc. Regum cui-
 que Susis in arce domicilium extat, & the-
 saurus, & tributorum quæ exigerit tabulæ,
 administratæ rei monumentum. Exigere eos
 ex ora mariū argētum, ex mediterranea,

HH ; quæ

lisset, ipse aut XI annos regnavit. Postea Asie imperium in complures successores, & ab eis profectos divisum, tandem dissipatum est. Permanisit annos circiter CCL. Hodie seorsim Persæ suum habent corpus, & reges alijs subditos: ante Macedonibus, nunc Parthis.

αὐτὸς ἦν· ὅτι δὲ καὶ ἡ γένεσις αὐτοῦ· ὅτι ἦν πλῆθος ἀπὸ δέκα μιλίων, καὶ αὐτὸς ἀπὸ τῶν τῶν μετὰ τὴν ἀναμονίαν τῆς Ἀσίας διελύθη· σαυίμενος δ' ὅσον τὸ ἑστῆκοντα ἀπὸ τοῖς ἀπαιτοῖς ἔτε. καὶ δ' ἡ δὲ καὶ αὐτὸς συνῆκεν οἱ Πέρσαι· βασιλεὺς ἔχοντι, ὅτι πρὸς τῶν Περσῶν βασιλεὺς, πρὸ τῶν μετὰ καὶ οὐκ, καὶ δὲ τῶν Περσῶν.

IN LIBRVM DECIMVM QVINTVM INTERPRETIS ANNOTATIONES.

Auocodrosorum.] Nolui mutare, etsi fieri potuit in aliena ut erraret librarium. De Nabuchodonosore intelligo, sacris litteris nobilitato. & pro 6 hñ quoque poni, non est insolens. Versus Sophoclis qui post

adducuntur, habent multa mendosa.

2 Septentrionales.] Ἰς δὲ Βόροι. legendum putauimus, οἱ δὲ πρὸς Βόροι, quid rei sit Βόρ μορ infra exponitur. etsi ibi scribitur in magno, Βόρ μορ.

3 Mensuram.] Ἰστὰ ἐστ, quod facilimo lapsa potuit pro μέτρον substitui. & μέτρον legisse uidetur interpres. infra de bosmoro pro σῆτος est εἶτ & in epitomis, quod & pretuli. infra οὐ τὴν ἡμετέραν τὴν καὶ μόνον erat. illud καὶ οὐ, si attentè locum consideres: facile lacru fuisse uerum deprahendes interpres omisit. & c. [ne quid dissimulè] olim me dubium tenuit, toto loco cum superioribus comparato, uidi me in serpo nodum querere, ut aiunt.

4 Non magnam.] οὐ μεγάλης ἀγὼς λιπὶσμάτα, nocet sunt planè non coherentes, posterior squamæ, prior nibræ aut prominetias potius quasdam significat.

5 Abisari regio.] Hoc reliqui, quanquam Bisari traiectis litteris esset in Greco, neq; sanè hæc statul operum ludere, multis annotandis uarietatibus lectionis, cum pleraque ignota sint, ne dicam fabulosa apud Curtium Abisares legitur, lib. IIX. Suidas Abisarum loci nomen facit. Paulo post Onesicriti mentio fit, quem constat ex historicis fuisse gubernatorem Alexandri prefectum. Græci sunt manca sensum perhibui.

6 Catheam.] Hæc apud Stephanum Καθάρνα legitur, Cathena, forte pro Catheæ. Sophites dicitur apud Curtium lib. IX, quem legere de his rebus potes.

7 Sibæ.] Sic omnino & supra legitur, & apud Stephanum. μέλοι etiam ut hic, apud eundem a niko scribitur: itaq; non mutauit. mox ὕστερος ἢ πρῶτος. [Non coheret, ac nisi deest ἐφ' ὅσον, ἐπ' αὐτῇ, aut aliquid tale, uitium est. Διὰ τὴν αὐτῆς si recte legitur, est pro Διὰ τὴν αὐτῆς ἢ τὴν αὐτῆς compendiosè positum.

μορ ἔγκωμιον ἔστι.] Ἐγκωμιον ἔστι, aut deest ali quid. Sed talia dissimulare præstat, quam persequi.

Ad regis fores.] Συναλθόντις ἀπὸ θυρῶν. Interpretes ἡν γὰρ legit, meptè ut puto. infra Aphamiotis. [Non, ut interpres, Ephamioth. hoc libro XII. Strabo dixerat mimon cætum. Aphamiotas etiam Varinus habet.

8 Lanta.] Locus mendosus. Qui enim humiles erecti & alii sint longiores. mox ἀναπνεύ, ἀναπνεύς scripsi, duo non est in Greco.

9 Locus est mirè deprauatus & mutilatus, ut hæc facillimè uenia danda sit interpreti quid somnariè, uersio nostra docet. Nam & sequenti deprauata sunt: non magno fortasse ueritatis dispendio.

10 Et a romanibus delibutis.] Sic interpres, sed in Greco nihil est omnino. ut appareat scripto nomen aliquo libro. in Ariane porro descriptio à Ptolemaeo plurimum abest noster. uide nonam Asia Tab.

11 Nearcho.] Νέαρξ in Greco erat. Sed historici habent Nearchum. Sicut & infra rectè legitur. supra qui Mandanis uocatur constanter gymnosophista, alij est Dandamis. infra de Gedrosijs ἀπὸ ἐπ' αὐτῶν. [A finibus. puto Indis. ab Oritis habet interpres, & legis se apparet ἀπὸ τῆς ἡγεμονίας.

12 Deliacorum.] Sic etiam Gyraldus legit in Simonide, in Greco est Δελία δὲ αὐτῶν uox manet. ego nihil habeo quod de Deliacis Simonideis affirmem.

13 Torteri.] Epitome habent non ἀλὼν δὲ, sed φέρων δὲ, neque αἰγῶν, sed καὶ γῶν, quæ & sequi malui. Sed cæterum non esse ordum apparet, cum ei hæc opponatur. ἀνταρῶν ἢ πρὸς αὐτῶν. [Sensum puto minus exigere. Inferni etiam ἢ ἀπὸ πρὸς αὐτῶν] eodem argumento.

14 Itaq; etiam. †] Locus est lacer. Aliquoties autem ἰδὼν in ἰδὼν conuertit. καὶ τὰ ὑστερότερα, nihil est, κατὰ τὴν αὐτῆς forte: etsi sic quoq; structura habente.

15 Nini.] Νίλως erat, sed uisiosè. Homeri loca sunt Iliad. & Odys. & c. in fine libri pro ἡ καὶ ἰνὰ Διὰ. legi Διὰ ἢ ἰνὰ Διὰ. quod nō arbitror dictatione causa indigere.

[illegible]

[illegible]

dæonū astronomīcorū genera sunt aliquot. Num quidam Orcheni dicuntur, quidā Borsippeni, & alij complures qui (ut in sectarum fieri solet diuersitate.) eisdem de rebus aliter atque aliter statuunt. Mathematici quoque nonnullos eorum commemorant ut Cidenam, & Naburianum, & Sudinum, & Seleucus ex Seleucia Chaldeus est, atque alij complures illustres uiri. Borsippa urbs est Dianæ & Apollini sacra. In ea maximum linificium est, & maxima uespertilionum multitudo, qui longē maiores sunt quam in cæteris locis. Capiuntur ad cibum, & sale condiuntur. Babyloniorum regio ab oriente, continetur à Susijs & Elymais & Parætacenis: à meridie uerò Persico sinu & Chaldaeis usque ad Arabes Alesenos: ab occidente ab Arabibus Scenitis usque ad Adiabenam & Gordyzæam: à septentrione ab Armenijs ac Medis usque ad Zagrum montem, & gentes circa eum habitantes. Regio multis fluminibus irrigatur. quorum maximī sunt Tigris & Euphrates. secundi ab Indicis inter hos qui in australi parte Asiæ sunt fluuios. His aduersis nauigatur à mari per alterum, Opim, & in eam quæ nunc Seleucia dicitur. (Opis autem pagus est circumstantium locorum emporium.) per alterum uerò Babylonem, supra tria millia stadiorum. Persæ quidem uolentes de industria subuedtiones eas prohibere, extranearum inuasionum metu, cataractas manuum opere confecerunt, per quos fluuijs in præceps delectis, sursum nauigandi facultas tolleretur. Alexander cum aduentasset, quos potuit omnes demolitus est, præsertim qui erant in nauigatione ad Opim. Fossarum quoque idem curam habuit. Exundat enim Euphrates æstate, sub uer incipiens, cum iam niues in Armenia liquehant. ut necesse sit stagnare arua, atque obrui: nisi quis ingruentem fluxum, & aquarum uim per fossas & canales diuerat. quæ admodum Nilum quoque coercet in Aegypto. Hinc ergo fossæ actæ sunt: sed opera nulla opus est. Nam cum terra profunda sit, & mollis ac facillè cedat: nullo negotio ab aquis abripitur & campos nudantur, ac limus fossas implet, eorumquæ ora obstruit. unde rursus aquarum eluuiū fit, quæ in campos mari propinquos effusa, lacus, & paludes efficiunt & arundineta. e quorū arundinibus

Babylonia fides
Vide I V. & V.
Tab. Asiae Ptol.

nibus varia contextuntur uasa. quorum quæ liquidâ suscipiunt, bitumine illinuntur, cate-
ra nuda, & lituræ expertia relinquuntur. Fi-
unt etiam uela arundinea storeis & cratibus
similia. Fieri nequit ut hæc inundatio omni-
no prohibeatur: afferre autem aliquod re-
medium optimorum principum munus est.
Remedium est nimiam aquarum effusionem
obstruendo prohibere, fossarum uero reple-
tionem quam limus efficit, eas expurgando
& ora apperiendo. Ac purgatio quidem faci-
lis est. obstructio multarum manuum ope-
ram requirit. Nam cum terra facile cedat, &
mollis sit: aggestum limum non sustinet, sed
cedendo & ipsa trahitur, & os obthuratur dif-
ficile reddit. Quin & celeritate opus est, ut
cito fossæ claudantur, & ne omnino ex eis a-
qua elabatur. Fossæ enim per æstatem arefa-
ctæ flumen quoque siccant, quod subsidens
deriuationibus non potest tempestiuus suffi-
cere, quibus regio perusta & siccitate squa-
lens per æstatem plurimum æget. neque ue-
rò quicquam refert aquarum ne multitudi-
ne obruantur fruges, an siti depereant. Præ-
terea cum navigationes ualde utiles sint, ab
ante dictis caulibus impeditæ, confici recte ne-
queunt, nisi fossarum ora cito claudantur:
ut semper fossæ mediocritatem seruent, ne
in eis aqua aut redundet aut deficiat. Narrat
Aristobulus, Alexandrum ipsum nauigan-
tem, & scapham gubernantem fossas inspe-
xisset, easque comitantis multitudinis opera
expurgasse, & ora quædam obstruxisse, non
nulla aperuisse. Cumque fossam quandam
ad paludes & lacus, qui sunt Arabiam uer-
sus, tendere animaduerteret habentem os in-
tractibile, et obstructum difficilimum, pro-
pter cedentem et mollem terram: aliud no-
uum os apperuisse xxx à priore stadiis, capto
loco petroso, atque traducto alueo. Idque
etiam ideo actum, ut præcaueret. ne Arabia
omnino difficilis esset ingressu propter lacus
et paludes: cum propter aque multitudinem
iam tum effecta insula uideretur. Habebat
enim in animo regionem eam occupare, iam
que ad hoc et classem et receptacula parau-
rat, ac nauigia partim in Phœnicia Cypri-
construxerat, cum dissolubilia cum clauis com-
pacta, quæ per septem stadia Thapsacum
portata, postea Babylonē flumine delata sunt:

Alexander Ara-
bicum bellum mo-
latur.

partim

καὶ τὴν πικρὰν ὁδὸν, τὰ μὲν ὑγροῦ Ἀραβί-
κῃ, τὴν ἀσφαλτῇ πεδίαλαι φόντων, τοῖς δὲ
ἄλλοις ψιλῶς χρωμένῃ. καὶ ἰστὰ δὲ ποιοῦν
τὰ βαλαμῖνα, ψιλάδοις, ἢ ῥιγί, ἢ ἀπλάσια.
τὸ μὲν οὖν πάντων πασι κοινόν, τὴν δὲ αὐ-
τῶν πλημύνει οὐχ οἷόν τι ἴσως, τὸ δὲ τῇ
διωκτῶν πρὸς φέρειν βοήθειαν ἡγμένον ἀ-
γαθὸν ὅσον. ἡ δὲ βοήθεια αὐτῶν, τὴν μὲν πολ-
λὴν παρήκυσιν ἐμφράζει κοιλίαν, τὴν δὲ
πλήρωσιν ἢ ἔχοντες ἐργάζεται τοῦ ναυτί-
ου, ἀνακαθάρσει τῶν διαρύνων, καὶ ὁραιοί-
ζει τῶν σμάρτων. ἡ μὲν δὲ ἀνακαθάρσις, ῥῆ-
δις ἢ δὲ ἐμφράξις, πολυχαιρίας ὁνομα-
σθῆναι γάρ οὐκ ἔστι γὰρ καὶ μαλακῇ, τὴν ὡς
φορεῖσθαι οὐχ ὑπομένει χροῦ, ἀλλ' ἐκ συν-
εφελικῆς καὶ κέντη, καὶ ποιεῖ δὲ συσπύ-
κτον τὸ σῶμα, καὶ τὰ χροῦς. οἱ γὰρ πῶς ἢ πε-
χίως κλυθῆναι τὰς διαρύνους, καὶ μὴ πᾶσι
ἐκ πῶς, ὅθεν αὐτῶν τὸ ὕδωρ. φησὶν οὖν
γὰρ τὸ διέροις, φησὶν οὖν καὶ τὸν ποταμόν.
ταπαναθεῖς δὲ τὰς ἐπιχειρήσεις οὐ διώκων
παρήκυσιν ἢ καὶ καὶ, ὡς δὲ τῶν πλεόντων
τῶν διέροις ἐμπειρῶν. ἐνταῦθα ἡ χάρις καὶ καυ-
ματὺς. ὁραιοίς δὲ οὐδ' ἐν τῇ πλεοναίᾳ
ὅθεν αὐτῶν κατακλύζειται ὅσον καρπούς, ἢ τῇ
λασπυρίᾳ, τῇ δὲ τῇ διαρύνειται ἅμα ἢ
ἐκ αὐτῶν ἀπλὸς πολὺν τὸ χροῖσμον ἔχοντες
καὶ. λυμαιομένους γὰρ ὑπὸ ἀμφοτέρων τῶν
λεχθόντων παδῶν, οὐχ οἷόν τι ἐπανορθῶν,
ἢ μὴ παρὶν ἢ ὁραιοίς τὰ σῶμα τῶν διω-
κῶν παρὶν δὲ κλέπειν, καὶ αἱ διαρύνους
καὶ ματρίαιδον, ὡς τι μὴ δὲ πλεοναίᾳ γὰρ
αὐταῖς τὸ ὕδωρ, μὴ τ' ἐλείπει. φησὶ δὲ Ἀρ-
σίου δὲ τῶν Ἀλεξανδρείου αὐτῶν ἀπλὴν
οντα καὶ κυβερνῶντα τὸ σκάφος, ὡς πο-
πῆν, καὶ ἀνακαθαίρειν τὰς διαρύνους κατὰ
τὸ πλεόνους τῶν σωματολευσθῶντων. ὡς
δὲ αὐτῶν, καὶ τὰ σῶμα ἐμφράτῃν, τὰ δὲ
ἀνοίγειν. κατανοήσαντα δὲ μίαν σιωπῶν
σαν ὑπὸ τὰ ἔλα, καὶ τὰς λίμνας τὰς πρὸ τῆς
Ἀραβίας, δὲ σωματῶν ἐχουσιν τὸ σῶ-
μα, καὶ μὴ ῥαδίως ἐμφράτῃν διωσμένῃ
ἢ τὸ δὲ γὰρ, ὡς μαλακῶς, ἄλλο αὐτοῖς
φαίνεται σῶμα ἐκ τῶν σκαδίων τριάντων ὑ-
πὸ πύργου λαβόντα χροῖον, καὶ καὶ ματῶν
γὰρ τὸ ῥέειρον. ταῦτα δὲ ποιεῖν πρὸς τοῦ
ἅμα καὶ τὸ μὴ τὴν Ἀραβίαν δὲ σωμα-
τολευσθῶν τῶν λιμένων ἢ καὶ τῶν ἐλῶν
ἀποτελεθῆναι νοσηρίζουσιν ἢ δὲ ὅθεν τὸ
πλεοναίᾳ τὸ ὕδωρ. φησὶν οὖν γὰρ δὲ
κατακλῆδιν τῇ χάριτι ταύτῃ καὶ σόλως ἐδρ

Τὰ δὲ

Τὰ δ' ὅτι τῇ Βαβυλωνίᾳ συμπεφασμένον ἦν
 ὅτι τοῖς ἄλλοις καὶ τοῖς παραδεδωμένοις ἐν πα-
 ρείῃ. ὡς αὖτε γὰρ ὕλης ἐνταῦθα, ὅτι ἡ κο-
 σμῶν καὶ ἄλλοις ποσὶ μετρία τις ὄντι δύν-
 αμι. σκίψαντα μὲν οὖν αἰτίαν τοῦ πολέμου
 φασὶν. ἐπεὶ δὲ μόνοι τῶν ἀπάντων οὐ πρὶς
 βούλονται οἱ Ἀραβῶν ὡς αὐτόν. τὸ ἄλλοις
 ἐν γὰρ μόνον πάντων ἐν ἑνὶ ἔννομον. καὶ ἐπειδὴ
 δύο θεοὺς ἐπικαλεῖται. ὅτι τιμᾶται μόνος ὁ
 αὐτῶν, τὸν τε Δία καὶ τὸν Διόνυσον. οὗ τὰ
 κυριώτατα πᾶσι τὸ ζῆλον παρέχοντες, τρι-
 τον ὑπολαβὴν ἑαυτὸν τιμᾶσθαι, ἑκατή-
 σταντα, καὶ ὡς ἐν ἑνὶ τῶν πάντων αὐ-
 πνομίαν ἔχειν, ὡς ἔχειν πρότερον. ταῦτα
 τε δὲ πραγματεύσθαι πᾶσι τις διώρυγας
 τὸν Ἀλεξανδρον, καὶ οὗ τὰ φερεσθαι σκιδνωσῶ-
 ντα οὗ τῶν βασιλέων ὁ δυνάστης. οὗ γὰρ
 πλείους ὅτι τὰς λίμνας ἐν. Ἐρατοδωρὸς
 δὲ τῶν λιμνῶν μετὰ τῶν πᾶσι τῇ Ἀρα-
 βίᾳ φασὶν τὸ ὕδωρ ἀπορροῦμενον διὰ τῶν
 ἀνδρῶν πόρους ὡς γῆς. καὶ δὲ ἐκείνων ὑ-
 ποφωτισθαι μέχρι Κοιλοσύρων, ἀναδιδί-
 ναι δὲ ἐς τὸ πᾶσι Ρινοκόλουραν, καὶ τὸ κα-
 σιτὸν ὅρθον ποταμούς καὶ ποταμὸν τὰς ἐκ
 λίμνας, καὶ τὰ βαρύνει. οὐκ οἶδα δὲ εἰ πε-
 θανὼς ἔστιν. αἱ γὰρ τοῦ Εὐφράτου πα-
 ρεχύνσεις αἱ ποιοῦσαι τὰς πᾶσι τῇ Ἀραβίᾳ
 λίμνας καὶ τὰ ἐλθόντα, πλησίον εἰσι τῇ Ῥί-
 νῳ θαλάττης. ὁ δὲ διέρχων ἰδιώτης, οὗτις πο-
 λὺς ὄντι πετρώδης, ὡς τε ταῦτα μελ-
 λον εἶκος ὡς βιάσθαι τὸ ὕδωρ ἐς τὴν θά-
 λατταν. εἴτ' ὑπὸ γῆς, εἴτ' ὡς πολλὰς, ἢ πλεί-
 οους τῶν ἑκαταχιλίων ἐκείνων ὁρμήων, ἄ-
 νδρῶν καὶ ξηρῶν. οὗτω καὶ ταῦτα ὡρῶν ὅτι
 μίσην ἑκατῶν, τῶν τε Ἀβάνων καὶ τῶν Ἀν-
 τιβάνων τοῦ Κακίου. οἱ μὲν δὲ τοιαῦτα
 λέγουσι. Πολύκλητος δὲ φασὶν μὴ πλεονε-
 χεῖν τὸν Εὐφράτην, ἀλλὰ γὰρ περὶ τῶν φέρε-
 διαι μεγάλων, τὰ δ' ὅρα τὰ μὴ διχίλις ἐ-
 φεσάναι περὶ τῶν, τὰ δὲ Κάσιον μολὶς χιλί-
 ον, οὐ πάντῃ ὑψηλὰ, οὐδὲ νιφόμενα σφο-
 δρῶς, οὐκ ἀδρόαν ὑψιφύροντα τῇ χιόνι τῇ
 τῇ. ἐν γὰρ καὶ τὰ ὑψηλὰ τῶν ὅτι τοῖς ὑπὲρ
 ἑκατατῶν μέρει τοῖς πᾶσι βορείοις. αἱ
 δὲ τοῖς πᾶσι νότον χιζόμενα, καὶ πλατυώ-
 μενα πολὺν ταπεινότητα, ἀμα δὲ τὸ πο-
 λὺν τῇ ὕδατι ὅτι διχίλις τὸν Τίγριν. τὸ
 μὴ οὖν ὑπὸ τὸν ξηρὸν φανερῶς ἄπορον. οἱ
 γὰρ τὰ αὐτὰ καταρρίπτει περὶ τῶν, καὶ οὐ-
 τως τὰ πλεονεχέειν λεχόντα ὑψηλὰ τῶν ὁ-
 ρῶν ἀνωμαλίαν ἔχει. πᾶσι μὴ ὑψηλῶν μαλ-
 λον τὰ βορέα. πᾶσι πλατυώμενα τὰ μεση-
 μερῶν. ἢ δὲ χιόν, οὐ τοῖς ὑψηλοῖς καὶ τῶν μόνον, ἀλλὰ καὶ τοῖς κλίμασι; ὅτι αὐτὸ ὅρα τὰ

partim in Babylonia edificauerat, ex horto-
 rum & lucorum cupressis. Ibi enim materiei
 inopia est: apud Colossos uerò & nonnullos
 alios mediocris copia. Hanc eum causam
 dicunt bello prætendisse, quòd Arabes ex
 omnibus gentibus legatos ad eum non mi-
 sissent: reuera, omnibus dominandi impul-
 sum cupiditate, & quoniam duos tantū De-
 os ab illis coli audisset, Iouem scilicet & Bac-
 chum, qui eorum quæ ad uitam pertinēt po-
 tissima largirentur: se tertium existimasse
 cultum iri, si uicisset, & patriam libertatem,
 illis restituisset. Cùm hæc Alexander circa
 fossas tradidit effecisse: tum regum & princi-
 pum sepulturas, quarum plurimæ in lacu-
 bus erant, refodisse. Eratosthenes paludum
 mentionem faciens, quæ apud Arabiam sit,
 aquam dicit, cùm exitum nullum inueniret,
 sub terraneos sibi meatus aperuisse, ac per il-
 los usque in Cœlesyriam delatam in ea flu-
 mina erupisse, quæ circa Rhinocolura & Ca-
 sium montem sunt atque ibi & lacus & uo-
 ragines effecisse, quæ haud scio an ueri simi-
 lia dixerit. Nam Euphratis effusiones quæ
 Arabiam uersus, & lacus & paludes efficiūt,
 in mari Persico proximæ sunt, isthmus autem
 qui in ea dirimit, neque magnus, nec petro-
 sus. Itaque probabilius erat, aquam in mare
 impelli, siue sub terram siue supra eius super-
 ficiei: quàm amplius sex millib. stadiorum
 siccam & aridam regionē perumpere: præ-
 fertim cum Libanus & Antilibanus, & Ca-
 sius montes in medio essent. Atque hi qui-
 dem hæc dicunt. Polycletus negat Euphra-
 tem exundare. Etenim per campos maxi-
 mos ferri. montium uerò alios duobus mil-
 libus stadiorum, Casios ad mille abesse, non
 admodum altos, nec multa niue tectos, aut
 quæ confertim liquetur. maximam enim
 mōtium altitudinem in borealibus partibus
 esse ultra Ecbatana. uersus austrum uerò
 scissos ac dilatos plurimū deprimi, cum ma-
 ximam aque partem à Tigri excipi. Equi-
 dem quod ultimò dicitur, aperte absurdum
 est, in eisdem enim campos Tigris descen-
 dit. Iam montium altitudines quibus inun-
 dationes adscribuntur, inæqualitatem quan-
 dam habent: cùm alias borealia magis attol-
 lantur: interdum meridionalia diducantur.
 Nix autem non modò altitudine montium,
 sed climatib. etiā iudicatur, ut eiusdē montis
 boreales

boreales partes magis niuib. tegatur quam australes : & diutius illæ niuem retineant quam hæ. Tigris quidem ex australissimis Armeniæ partibus, quæ sunt Babyloniam proximæ, niualem aquam excipiens non sanè multam, utpote ab australi latere delabentem, minus sanè exundet. Euphrates uerò ex utrisque partibus aquam recipit, non ex uno monte solum, sed ex multis. ut in descriptione Armeniæ declarauimus : addita etiam fluminis longitudine, quantum in magna & in parua Armenia spaciij conficiat, & quantum deinde per Cappadociam & Taurum uadens, dum Thapsacum usque deferatur, inferiorem Syriam & Mesopotamiam dirimens : & quantum porro Babylonem usque & ad ostia, quæ summa continet millia stadiorum xxxvi. Ergo hæc de f. Isidis dicia sufficiunt. Regio hordeum fert quantū alia nulla : nam trecenticuplum reddere, dicitur. Cætera uerò palmæ suppeditant. Ex ijs enim panis & mel & uinum, & acetum fit, & textilia uaria, nucleis pro carbonibus fabri ferrarij utuntur, ijdem in aqua macerati bobus & ouibus in pabulum dantur. Dicunt esse carmen quoddam Persicum in quo cccix palmæ utilitates numerentur oleo frequentius sesamino utuntur. Cætera loca huius arboris

Bitumen.

Naphtha.

penuriam habent. In Babylonia etiam bitumen multum nascitur, de quo Eratosthenes dicit, liquidum, quod naphthan uocant, in Susiano agro nasci : siccum uerò, quod congelascere potest, in Babylonio. cuius fons est propè ipsam naphthan. hoc autem inundante ex liquefactione niuium. & ipse augeatur, & effusionem in fluuium facit. Hic glæbæ maxime coeunt ad ædificia idoneæ, quæ ex coctilibus lateribus fiunt. Sunt qui liquidam etiam in Babylonio nasci dicunt. De sicco quidem dictum est, quantus sit eius ad ædificia usus. dicunt etiam nauigia contexti, quæ bitumine illita solidentur. Liquidum bituminis, quod naphthan uocant, admirabilis est natura. Nam igni admotum, eum corripit. & si corpus eo ilitum igni admoueris, deflagrat, nec aqua ullo pacto exstingui potest : sed magis etiam exardescit, nisi ualde multam superinfuderis, cæno & aceto, & alumine. & uisco oppressum exstinguitur. Alexandrum tradunt, ut experimento rem cognosceret,

δόξα μὲν εἶναι τὴν μάλλον ἢ τὰ ῥητά, καὶ τὴν χιόνα συμμεινύσαν ἐξ ἡ μάλλον ἰκάνει, ἢ τὰ ῥητά. ὁ μὲν οὖν Τίγρις ἐκ τῆς νοτιοτατων μέρους ἐκ Ἀρμενίας, ἀπὸ πλείων δὲ ἐκ Βαβυλωνίας, ἀρχόμενος τὸ ἐκ τῆς χιόνος ὕδατος οὐ πολὺν, ἀτὰρ ἐκ τῆς νοτίου πλόνος, ἡ ποταμὸν αὐτὸν πλημύροι. ὁ δὲ Εὐφράτης, τὸ ὅτι ἀμφοτέρωθεν δέχεται τῶν μερῶν, καὶ οὐκ ἴσως ὅρους, ἀλλὰ πολλῶν, ὡς ἐδ' αὐτοῦ μὲν ἐν τῇ περικύπτει ἐκ Ἀρμενίας, περὶ δὲ τὸ μῆκος τὸ ποταμοῦ, ὅσον μὲν τὸ ἐν τῇ μεγάλῃ Ἀρμενίᾳ διέξει, καὶ τῇ μικρᾷ. ὅσον δὲ ἐκ τῆς Ἀρμενίας, καὶ ἐκ τῆς μετὰς Ἀρμενίας ἐκ τῆς Καππαδοκίας δὲ τὸ ταύτης δεκάβαλον ἰσως θαλάσσης φέρεται, τὴν κάτω Συρίαν, καὶ τὴν Μεσοποταμίαν ἀφορεύει. ὅσον δὲ τὸ λοιπὸν μέχρι Βαβυλῶνος ἐκ τῆς ἐκβλῆς ἰμοῦ, τρισμυρίων ἑξακισχίλιον σταδίων τὴν μὲν οὖν πόδα τὰς διωρυγὰς ποιεῖται. ἡ δὲ χύμα φέρεται λευκὰς μὲν ὥστε οὐκ ἀλγος, καὶ γὰρ τριακισάκκιον λίανται. τὰ δὲ ἀλγος ἑοικέναι παρὶσσοῦνται, καὶ γὰρ αὐτῶν ἐοικέναι, καὶ ὅτι, καὶ μέλι, καὶ ἀλγος, τὰ τὰ πλεονέκτα αὐτοῖς ἐκ τούτου. τοῖς δὲ πυρρὸν σιμὸν αὐτῶν οἱ χαλκοὶ χρῶνται. βρεχόμενοι δὲ τοῖς σιτισμένοις ἐς τροφὴν βεσι, καὶ περὶ αὐτοῖς. ὅσοι δ' ἐπὶ καὶ ῥοσικὴν ὡδὴν, ὅτι ἡ τὰς ὠφελείας τὸ εἶναι, προκρίσις καὶ ἐξήκοντα δεκάμυριατα ἰλαίᾳ δὲ χρῶνται ὅτι σκευαίᾳ πλείονι οἱ δ' ἄλλοι τόποι ἀραιζοῦνται πύπνυ τὸ φυτόν. Γίνεται δ' ἐν τῇ Βαβυλωνίᾳ ἡ ἀσφαλτὸς πολλή, ποδὶ δὲ ἑρατοδότης ἢ οὐτως ἄρκεται. ὅτι ἡ ὑγρὰ ἢ καλοῦσι νάφθαν, γίνεται ἐν τῇ Σουσιᾷ, ἡ δὲ ξηρὰ δυνάμειν τὴν ἡδύδα ἐν τῇ Βαβυλωνίᾳ. ταύτης δ' ὅση ἡ πύπνυ τὸ νάφθαν πλείονι. πλημύρονται δὲ τούτου ἢ τὰς τῶν χιόνων τὰς ξηρὰς, καὶ αὐτὰ πληροῦνται, ἐκ τῆς πυρρῆς τὸν ποταμὸν λαμβάνει. γίνονται δὲ σιμὸν σκευαίᾳ μεγάλας πύπνυ τὰς οἰκοδομὰς ὡς τὰς δὲ τὰς δὲ τῆς ὁπῆς πλείονι. ἄλλοι δὲ καὶ τὴν ὑγρὰν ἐν τῇ Βαβυλωνίᾳ γίνονται φασί. ποδὶ δὲ οὖν τῆς ξηρᾶς, ἄρκεται πόσον τὸ χρῆσιμον τὸ ἐκ τῶν οἰκοδομῶν μαλίστα. φασί δὲ καὶ πλείονα πλεονέκτα, ἐμπλάττονται δ' ἀσφαλτὸς πυρρὸν ὡς. τὴν δὲ ὑγρὰν ἢ νάφθαν καλοῦσι, παρὰ δὲ τὸν ἄλλοι συμβαίνει τὴν φύσιν. τὸ ἀσφαλτὸς γὰρ ὁ νάφθαν πύπνυ πλείονι, αἰετὶ παρὶ τὸ πύπνυ καὶ ὑδρίαν αὐτῶν σῶμα περὶ γὰρ ἄλλο, φασί καὶ συνηθὴς, καὶ ἵψα πύπνυτα, σβέννυται. βέρας δὲ χύμα φασί ἄλλοι δὲ φασί ἡ τὴν πύπνυ περὶ κα

χάλασθαι δ' ὕδατος οὐκ οἶόν τε ἰσχυρὰν γὰρ μάλλον, πλείονα ἢ πύπνυ πολλῶν. ἄλλα πλεονέκτα καὶ ἵψα καὶ συνηθὴς, καὶ ἵψα πύπνυτα, σβέννυται. βέρας δὲ χύμα φασί ἄλλοι δὲ φασί ἡ τὴν πύπνυ περὶ κα

πρόχαι πᾶσι τοῖς ἐφοδοῖς, ὁ πῶς γὰρ ἄν
 ἀνέχοιτο. φλογόμενον δὲ καὶ πρὸ πύλας, ἐγ-
 γύς ἐλθὼν τοῖς ἀπολίσσασιν, πάλιν πολλὰ σφό-
 δρα καταπύλωτον τῶν ὑδάτων, ἐξίχυσεν
 καὶ διήσασαν οἱ περὶ τῶν τῶν. Ποσειδώνιος
 δὲ φησι τοῖς ἐν τῇ βαβυλωνίᾳ ἐφοδοῖς τὰς
 πύλας, τὰς μὲν εἶναι ἀδύκους, τὰς δὲ μέλα-
 ρους. οὐ γὰρ δὲ τὰς μὲν εἶναι ἀδύκους, ἀλλὰ
 τὰς δὲ τῶν ὑδάτων. ταύτας δὲ αἰσθάνονται
 πᾶσι τοῖς φλογόμενοις. τὰς δὲ τῶν μέλανος,
 ἀσφάλθου ὑγρῆς, ἡ αὐτὴ ἐλαίου αἰὲν ὑγρῆς
 καίονσι. παλαιὰ μὲν ἡ βαβυλωνίων μη-
 τροπολις ἐν Ἀσσυρίᾳ, νῦν δὲ Σελεύκεια ἡ
 αὐτὴ τῶν Τίγριος λιγυμένη. Πλευσίον δὲ οὗ
 καὶ μὲν, Κτισσιφών λιγυμένη μεγάλη. ταύ-
 τῶν δὲ ἰσχυροῦτον χημὰν οἱ τῶν παρ-
 θυάτων βασιλεῖς, φασὶν ἐμῶν τῶν Σελεύκων
 ὡν, ἵνα μὴ καταπύλωται τὸν τῶν Σκυ-
 θικῶν φύλον καὶ στρατιωτικῶν. διωκόμενοι οὖν
 παρθεκὴ πύλιν αὐτὴ καὶ μὲν οὗσι. καὶ τὸ μέγα
 δὲ τοῦ τῶν γὰρ πύλιν δὲ λιγυμένη, καὶ τῇ
 καταπύλωται τὸν ἐκάνων αὐτῶν καὶ τῶν
 ασυρίων, καὶ τὰ ὅντα ὁ τὰς τέχνας πῶς σφό-
 δρος ἐκάνων πεπερισμῶν. αὐτῶν γὰρ γῆ-
 τῶν τὰ τῶν χημὰν δὲ δάγαν οἱ βασιλεῖς
 εἶνα τὸ δὲ ἄσφον, θέρους δὲ γῆ ἐκβατανοῖς, καὶ
 τῇ ὑπερκαίᾳ εἶνα τῶν ἀνικράτῃων ἐν παλαι-
 ᾳς δόξῃ. ὁ σὺν δὲ βαβυλωνίαν τῶν χη-
 ρων καλοῦμεν, οὕτω ὡς αὐτῶν αἰὲν ἐκ
 ἐν βαβυλωνίους καλοῦμεν, οὐκ ἀπὸ τῆς
 πόλεως, ἀλλὰ ἀπὸ τῆς χηρῆς. ἀπὸ δὲ τῆς Σε-
 λυκίας ἡ πόλις καὶ ἐκείνη ὡς, καὶ δὲ παρ
 Διογῆνους τῶν Στωϊκῶν φιλοσόφων. ἐστὶ δὲ καὶ
 Ἀρτεμίδας πόλις ἀξίολογος, διχρυσῶν πᾶν
 παρθεκῶν ἐν Σελεύκεια ἐκείνης, πῶς ἐν
 τὸ πλῆθος, καὶ δὲ παρ καὶ ἡ Σιτακίαν. καὶ γὰρ
 αὐτὴ πολλὰ τε καὶ ἀγαθὰ, μὲν βαβυλων-
 ῶν τὴν παρ καὶ Ζουσίδους, ὡς τε τοῖς
 ἐκ βαβυλωνῶν ὡς Σοῦσα βαδίζουσι εἶνα τῇ
 Σιτακίαν ἡ δὲ οὗ ἀπατα. πῶς ἐν δὲ καὶ, καὶ
 τοῖς ἐκ Σοῦσων ὡς τῶν μεσογαίαν ἐν παρ-
 σίδους, εἶνα τῇ οὐρίαν, καὶ ἐν τῇ παρσί-
 δους, ὡς τὰ μέγα ἐν Καρμανίαν. τῶν μὲν ἐν
 Καρμανίαν ἐγκυκλιούται πῶς ἀρχὴν ἡ
 παρθεκῶν, πολλὰ οὐκ. ταῦτα δὲ συνάπτει ἡ
 παρθεκῶν καὶ Κοσσίαν μέχρι Κασπίων
 πυλῶν, ὅρα καὶ ἀσσυρίαν. τῇ δὲ Σου-
 σίδος ἡ ἐλυσμαίτις, καὶ αὐτὴ τραχὺς ἡ πολ-
 λὰ, καὶ ἀσσυρίαν. τῇ δὲ ἐλυσμαίτις, τὰ πᾶσι
 τῶν Ζαγροῦ καὶ ἡ μεσσία. Κοσσίαν μὲν οὖν
 αὐτὴ τῶν τῶν πλῆθος, καὶ δὲ παρ καὶ οἱ σὺν
 χῆς ὅρα τοῖς πῶν οὐκ ἐν. χῆρας γὰρ
 ἀσσυρίαν αὐτῶν ζῶν. ἀσσυρίαν δὲ καὶ
 ἡ χῆρας.

gnosceret, puero cuidā in balneo naphtham
 illeuisse, ac lucernam admouisse, puerū poe-
 nē deflagasse: circumstantes multa admo-
 dum aqua flammās deuicisse, ac puerum ser-
 uasse. Posidonius scribit, ἐξ ὧν τῶν naphthē
 Babylonij quosdam nigrū naphtham, quol-
 dam album producere: et quē ex ijs alios esse
 liquidū sulphuris, eos scilicet qui albū naph-
 tham habent, quam & flammā arripiant. eos
 uerō qui nigri bituminis sint, liquidos esse,
 & pro oleo in lucernis usurpari. Babylon o-
 lim Assyriæ fuit metropolis. nunc Seleucia
 est quæ ad Tigrim dicitur. Propē eam pagus
 maximus est nomine Ctesiphon, in quo Par-
 thorum reges hyemabant, Seleucia parcen-
 tes, ne Scythicæ & militaris nationis hospitio
 assiduo opprimeretur. Hic pagus urbis po-
 tentia ac magnitudine est, cum Parthorum
 multitudinem & apparatus omnem recipi-
 at, ac uenalia & necessaria artificia illis suppe-
 ditet. Ibi Parthorum reges in hyeme pro-
 pter aëris temperiem degere solebant. ælla-
 tem uerō in Hyrcania & Ecbatanis agunt,
 ppter antiq. loci, & adhuc durātem famam.
 Et quemadmodum Babyloniam regionem
 uocamus, sic indigenas Babylonios dicimus
 non ab urbe, sed à regione: A Seleucia non
 item, & si ibi nati sint, ut Diogenes philoso-
 phos Stoicus, qui Babylonios usurpatur.
 Est porro Artemita, insignis ciuitas, quingē-
 nis stadiis à Seleucia distans, plurimum ori-
 entem uersus, ut & Sitacena. Nam & ea mul-
 ta & opulēta inter Babylonem & Susianam
 iacet. quare ē Babylone Susa euntibus, to-
 tum iter per Sitacenam est. Ad orientem ue-
 rò ē Susis in Persiæ mediterraneā euntibus,
 iter est per Vxiam, quemadmodum ijs qui
 ex Persia in medios Carmanios proficiscun-
 tur. Carmaniam à septentrione Persia circun-
 dat, quæ multa est, cum Paratacenīs & Cos-
 sariis coniuncta usq. ad Caspias portas, mon-
 tanis sanē gentibus ac latrocinij Susiæ con-
 iungitur Elymaïtica, quæ magna ex parte a-
 spera est, & latronibus referta. Elymaïtica
 Media, & quæ Zagro sunt proxima. Cossari

ferē sagittarij sunt, quemadmodum & mon-
 tani eis finitimi, qui semper latrocinia excer-
 cent. paruam enim sterilem regionem incol-
 lentes, ex alieno uiuere, & quidem prauale
 re oportet. omnes enim bello studēt. Sanē E-
 lymaïtis

qui Armenios dirimit à Mesopotamia. Maxima distantia; quæ inter se fluuij absunt, ad montes est. quantam etiam Eratosthenes à Thapsaco dixit, iuxta quam antiquus Euphratis pons erat, ad Tigris transitum. ubi Alexander cum exercitu traiecit: stadiorum scilicet bis mille & cccc. minima uerò distantia paulo supra cc. Circa Seleuciam ferè ac Babylonem. Labitur Tigris per lacum, quod Thonitis dicitur. per mediâ eius latitudinem: in alteram uero ripam perueniēs cum multo sonitu ac flatu terram subit: diuq; ita lapsus, ut uideri non possit, rursus exonitur non procul à Gordyæa. atque eo impetu lacum permeat (. si Eratostheni credimus.) ut quanquam lacus salus sit, & piscibus carcat. tamen hac in parte dulcescat, & fluat, ac piscibus abundet. Mesopotamia in magnâ sinè longitudinem porrecta coarctatur, & quodammodo nauigio similis est. maximam partem Euphrates ambit. Interuallum à Thapsaco Babylonem usque (. ut Eratosthenes ait.) est stadiorum quatuor millium & octingentorum. A zeugmate uerò (. id est ponte.) iuxta Commagenam, ubi Mesopotamia incipit usque Thapsacum, sunt non pauciora duobus millibus stadiorum. Ad montes sita regio satis ferax est. Partem eius ad Euphratem expositam, & pontem qui nunc iuxta Commagenam est, & eum qui olim iuxta Thapsacum erat, nō habent, qui à Macedonibus Mygdones sunt denominati, quorum est Nisibis, quam Antiochiam Mygdoniam appellarunt, sub Masio monte sitam. Tum Tigranocerta & loca quæ sunt circa Carras & Nicephorium & Chordiraza & Sinnaca in qua Surena Parthorum imperator Crassum dolo captum interemit. Ad Tigrim sunt Parthorum loca, quos antiqui Carduchos appellabant, & urbes quædam e quibus est Sarasa & Sitalca, & Pinaca munitio ualidissima, quæ arces tres habet, singulas suo muro cinctas, ut quasi triurbs uideatur. Veruntamen ea Armenio paruit, & Romani uicēperunt. quanquam Gordyæi excellentes architecti uidebantur, & eorū instrumentorum periti artifices quibus urbes oppugnari solent, unde & Tigranes in his eorum operam adhibebat. Reliqua etiam Mesopotamia Romanis paruit, cuius magnam partem & præcipua quæq; Pompeius Tigra

[illegible]

οὐ καὶ ἡ λοιπὴ Μεσοποταμία ὑπὸ Ῥωμαίοις. Πομπηϊοῦ δ' αὐτῆς πάλιν πολλὰ ἐφ' ἱερῶν
 ἔτι πρὸς

ἐκ τῆς τοῦ ἡμεῶν, ὅσα ἐν αἰσίοτοις. ἔστι γὰρ οὗ-
 βοτῶν ἡ χώρα, καὶ οὐδὲν, ὅς τε καὶ πρὸς ἀφ-
 ὅδῃ προφάνη, καὶ ἀφ᾽ ὧν τὸ ἀμύμον. καὶ
 λειοντότος ὅδε. φέρει δὲ καὶ τὸν ναφθαν,
 καὶ τὴν γαγγίην λίθον, ἐν φούγῃ τὰ ἔρπον-
 τά. λεγεται γόρδυνος ὁ προπῶλεμα τῆς γορ-
 δύου οὐκ ἔστι. ὕσθρον δὲ καὶ ἑριτριῆς
 οἱ ἀναρπάζοντες ὑπὸ γόρδυν. γόρι μὲν
 οὖν τειρολίμην δὴ λώμεν γύ τοις Συρία
 τοῖς αὐτίκα. τὰ δὲ πρὸς μεσημβρίαν ἐκτε-
 μέτα ἐν μεσοποταμίας, καὶ ἀποτρεφὼ τῶν
 ὄρων, αὐτοῖς, καὶ λυπρὰ ὄντα ἔχουσιν οἱ
 Σκλιῖται Ἀραβῶν, λατρίῃ τινὲν καὶ ποι-
 μνικῇ, καὶ δὲ μὲν ἑαδῶς εἰς ἄλλους τό-
 πους, ὅταν ἀπὸ λείπωσι αἰ νομαὶ καὶ αἱ λα-
 λαοῖαι. τοῖς οὖν παρὰ τοῖς ὑπὸ τῶν ἁρ-
 μῶν, ὑποφάνηται δὲ καὶ καταδυνασθέν-
 σι ὅδε τὴν ἰχθυῶν. τὴν δὲ ὑπὸ ἐκείνοις ἐστὶ
 τοπλίον, ἢ τοῖς παρὰ τοῖς αἰσίοτοις. γὰρ πλὴν αὐ-
 γὰρ ἐστὶ ἀπὸ τοῦ, τὴν τε μεσῆσαν ἔχοντα
 ὅδε τὴν βαβυλωνίαν. μεταξὺ δὲ τῶν εὐφρά-
 του καὶ τῶν τῆς ἁλὸς ποταμῶν,
 βασίλειον ἐκατόμην. καὶ πρὸς τὴν ἁν-
 θιμουσίαν ἁλὸς ἀβέρρας. ὅδε δὲ τῶν Σκ-
 νιτῶν ὑπὸ τῶν μαλίων καὶ λεγομένων, καὶ
 ἐν ἐκείνῃ ἐρημίας, ἡ δὲ τοῖς ἐκ τῆς Συ-
 ρίας εἰς Σελὺκίαν, ὅδε βαβυλωνίαν ἐκπορεύ-
 μένοις ὄντι. ἡ μὲν οὖν αἰσίοτοις τῶν εὐφρά-
 του, καὶ τὴν ἁνθιμουσίαν ὄντι αὐτοῖς, τό-
 πον ἐν μεσοποταμίας. ὑποφάνηται δὲ τῶν
 ποταμῶν, ὁρῶντες τί ἦραres διέχουσι ἡ βαμ-
 βύνη, ἐν καὶ ἑσάσαν καὶ ἰσραὴν πόλιν ἐκα-
 λούσιν, γὰρ ἡ ἐμῶσι τὴν Συρίαν διὸν τῇ ἁ-
 ταργατῇ. διαβαίνων γὰρ ἡ ὁδὸς ὅδε ὅδε ἐν
 ἐρήμῳ ἡ καὶ Σκλιῶν αἰσίοτου πόλιν,
 ὅδε οὖν ἐν βαβυλωνίας ὄρους, ἐπὶ τινὲν δι-
 ὄρυχον ἰσχυμένους. ἔστι δὲ ἀπὸ τῆς ἀβ-
 σίας μέχρι Σκλιῶν ἡμῶν πρὸς τὴν καὶ ἐκ-
 σιν ὅδε, ἐκατόμην διὰ τοῖς καταγωγὰς ἔ-
 χοντες. τοῖς μὲν ὕσθρων ὁπόρους τῶν
 λακαίων τοπλίον, τότε δὲ ἰσχυμένους ἡμ-
 ῶν τοῖς ὕσθρων. παρὶχουσι δὲ αὐτοῖς οἱ
 Σκλιῖται τὴν τε ἐκτελέω, καὶ τὴν ματρί-
 οτά, ἐν τῶν ἡλῶν πρὸς τὴν, ἡς χάριν φού-
 γοντες τὴν παραποταμίαν, ὅδε ἐν ἐρήμῳ
 παραβάλλονται, κατὰ τὴν πόντον γὰρ δὲ ξί-
 του ποταμῶν, ἡμῶν ἡμῶν τριῶν ὄντι.
 οἱ γὰρ παρὶχουμένων ἐκατόμην τῶν ποτα-
 μῶν φύλαρχοι, χώρα οὐκ ὁπόρον ἔχοντες,
 ἡμῶν δὲ ἀπορον ἐκείνοι, δυναστίαν ἐκα-
 τος ἰσχυρὰ ἡ καὶ ἐκτελέω, ὅδε καὶ τὴν ἰσχυ-
 μὲν ὅδε καὶ τὴν ἰσχυρὰ ἡ καὶ τὴν ἰσχυρὰ ἡ καὶ
 αὐτὰ δὲ τοῖς καὶ τὴν ἰσχυρὰ ἡ καὶ τὴν ἰσχυρὰ ἡ καὶ

nidedit. Nam regio pascuis lata est, ac ger-
 minibus: adeoque etiam fert quæ semper ui-
 rent, & de aromatibus amomum. Alit etiam
 leones, gignit naphtham, & Gagatem lapi-
 dem qui serpentes fugat. Traditum est, Gor-
 dym Triptolemi F. Gordyenam habitatori-
 bus frequentasse. Postea Eretrienſes, quos
 Persæ domo abreptos eo collocauerant. De
 Triptolemo mox in reb. Syriacis dicemus.
 Mesopotamiæ partes ad meridiem uergen-
 tes, & à montibus remotas siccæ & steriles
 Arabes Scenitæ incolunt, latrocinij, et pa-
 scendo pecori dediti homines, et qui facili
 in alia loca demigrant, ubi præda eos et pa-
 scua deficiunt. quare contingit ut prætermo-
 nani ab his infestentur, et ab Armenijs, qui
 desuper imminentes propter potestatem uim
 eis afferunt, et tandem uel illis paræt uel Par-
 this, qui ad latera sunt, Mediæ atque Babylo-
 niæ possessores. Inter Euphratem atque Ti-
 grim fluit aliud flumen, quod Basilius appel-
 latur, et circa Anthemusiam aliud nomine
 Aborras. Mercatoribus ex Syria Seleuciam
 et Babyloniam euntibus, iter est per Sceni-
 tas et qui Maly hodie appellantur, per quæ eo-
 rum deserta. Euphratem transeunt iuxta An-
 themusiam in Mesopotamiâ. Quatuor schoe-
 norum spacio trans flumen est Bambyca,
 quam Edessam et Hierapolim quoque, id est,
 sacram urbem uocant. In ea Atargatin Syri-
 am deam colunt. Transeuntibus uero iter
 est per deserta usque Scenas urbem memo-
 ratu dignam, sitam super fossa quadam ad Ba-
 byloniæ fines. A fluminis transitu Scenas
 usque est iter dierum uiginti quinque. Hic
 sunt Camelitæ duplices, qui diuersoria ha-
 bent, partim cisternarum, partim aquis utun-
 tur apportatis aliunde Scenitæ pacē eis præ-
 bent, et pedendorum uectigalium medio-
 critatem. cuius gratia illi per deserta incedunt,
 omiſsa fluminis ripa, à qua absunt ad dextrâ
 trium ferè dierum itinere. Etenim reguli qui
 ex utraque parte flumen accolunt, cum re-
 gionem habeant non ualdè feracem, ac mi-
 nus inopem colant, suum quisque domini-
 um tenentes, suum etiam singuli uectigal exi-
 gunt, idque non moderatum. Difficile enim
 est apud homines intractabiles communem
 aliquam mensuram definiri mercatoribus
 commodum. Scenæ à Seleucia distant schoe-

Parthi.

nīs XIX. Parthici imperij fines sunt Euphrates & ulterior regio, citiora Romani tenet, & Arabum reguli usque ad Babyloniam: quorum quidem aliqui illis adhærescunt, quidam Romanis, quibus etiam contermini sunt: ac minus quidem Scenitæ Nomades qui fluviis sunt proximi, magis autem remotiores, & ad felicem Arabiam accedentes Parthi prius etiam Romanorum amicitiam coluerunt, & Crassum qui belli initium fecit, ulsi sunt. sed & ipsis par est relatum, cum bellum accendissent, Pacoro in Asiam misso. Antonius uero Armenij consilio proditus, malè pugnavit. at Phraates, qui illi successit, tantum Cæsaris Augusti amicitie studuit, & etiam illi trophæa remitteret, quæ Parthi de Romanis erexerant. Et uocato in colloquio Titio, qui per id tempus Syriæ præerat, quatuor ei filios legitimos obsoles tradidit: Sara spadem Ceropasdem, Phraanam, & Boonem, duas eorum uxores, & filios quatuor: seditionem metuens, & ne sibi infidie struerentur. Intelligebat enim neminem aduersum se præualiturum, si neminem ex Arsaciorum genere metuendum haberet: propterea quod Parthi ualde Arsaciorum sunt amantes. filios itaque e medio amouit, uolens enim spem inimicis auferre. quare eius filij quicunque supersunt, Romæ publicè ac regaliter curantur. Ac reliqui etiam reges & legatos subinde miserunt, & in colloquium uenere. Syria septentrionem uersus Cilicia & Amano definitur. (. à mari ad Euphratis pontem stadia intersunt ab Ihsico sinu usque ad pontem, qui est iuxta Commagenam, dictum latus terminantia, non pauciora quadringentis.) Orientem uersus terminatur Euphrate & Arabibus Scenitis, qui cis Euphratem sunt. austrum uersus felici Arabia, & Aegypto. occidentem uersus Aegypto pelago, Ihsicum usque. Syriæ partes à Cilicia & Amano incipiendo ponimus Commagenam, & eū quæ Seleucis Syriæ appellatur: postea Cœle, Syriam, siue cauam Syriam in mediterraneis, ultimam Iudæam, in ora Phœnice. Nonnulli totam Syriam in Cœlesyros & Phœnicas partiuntur. hisque dicunt quatuor nationes esse permixtas, Iudæos, Idumæos, Gazæos, & Azorios: qui agriculturæ quidem, ut Syri & Cœlesyri: mercaturæ, ut Phœnices operantur. τῶν παραλίων τὴν φοινίκαν, ὅτι δὲ τῇ μεθυσταίᾳ, τὴν ἰουδαίαν. Ἐνιοὶ δὲ τὴν Συρίαν ὅλην ἕως τῆς Κοιλοσύρου, & φοινίκας διελόντες, τοῖς ἀναμιχθαί φασιν τίττωρα ἔθνη, ἰδουμαίους, γαζαίους, ἀζωτίους, γλωργήους μὲν ἕως τοὺς Σύρους καὶ Κοιλοσύρους, ἐμπροσθεν δὲ ἕως τοῦ φοινίκας.

Syria descriptio

τοὺς ἐκ τῆς καὶ δὲ κα. ὅτι δὲ τῇ παραλίων ἀρχῇς ὁ Εὐφράτης καὶ ἡ Περσία. τὰ δὲ ὅτι τὸς ἔχοντες Ρωμαῖοι, καὶ τῶν Ἀραβῶν οἱ φύλαρχοι, μέχρι Βαβυλωνίας, οἱ μὲν καλλογὸν ἐκείνης, οἱ δὲ τοῖς Ρωμαίοις πρὸς ἑαυτοὺς, οἱς πόρῳ πλησιόχωροι εἰσιν. ἤθησαν μὲν Σελωίτη οἱ Νομάδων, οἱ δὲ ποταμῷ πλησίον, καὶ ἄλλοι δὲ οἱ ἀπὸ τῶν, καὶ πρὸς τῇ δὲ δαίμονι Ἀραβία. οἱ δὲ Παρθυαῖοι καὶ πρὸ πόρῳ μὲν ἐφρόντηζον τῇ πρὸς Ρωμαίους Περσίας, τὸν δὲ ἀρξάντα πολέμον Κράτορα ἀμύναντο. καὶ αὐτοὶ ἀρξάντες τῇ μάχῃς τῶν ἰσχυρῶν ἐτυχον, ἵνα ἐπικύβαν αὐτῶν τῶν Ἀσια πλοήρων. Ἀντάνι δὲ συμβούλῳ τῶν Ἀρμενίων χρησάμενος, πρὸς τοὺς καὶ κακῶς ἐπολεμήσαν. ὁ δὲ ἐκείνων στρατὸς ἐξήλασεν, τοῦτον ἰσχυροῦς πρὸς τὴν Περσίαν τὴν πρὸς Καίσαρα τὸν Σεβαστὸν, ὅτι τῇ τῇ τῶν Περσῶν ἐπικύβαν, ἡ δὲ Ρωμαίων ἀνίστασαν Παρθυαῖοι. Καὶ ἡ Καίσαρ εἰς σύμλογον τίθηται, τὸν αὐτὸν αὐτὸν πᾶσι τῇ Συρίας, τίττωρας πᾶσι δὲ γνησίους γνησίους ὁμαρῶν αὐτῶν Σαραπῶν δὲ, καὶ Κροπῶν δὲ, καὶ Φρασίλῳ, καὶ Βοάνῳ, καὶ γυναικας τῶν τῶν δὲ, καὶ ἕως τίττωρας, δὲ διὸς τῶν ἐκείνων καὶ αὐτῶν ἀδελφῶν αὐτῶν. ὁ δὲ γὰρ μὲν γὰρ ἰσχυρῶν καὶ αὐτῶν, αὐτὸν μὲν πρὸς ὑπολάβῃ τῶν Ἀρκαδίων γήρους δὲ τὸ ἵνα σφόδρα φιλάρονας αὐτῶν Παρθυαίους. ἐκποδῶν αὐτῶν ποίους αὐτῶν πᾶσι δὲ, ἀφελίδας ζῆτος τῶν ἐκ τῶν αὐτῶν αὐτῶν αὐτῶν αὐτῶν. τῶν μὲν αὐτῶν αὐτῶν οἱ περὶ τῶν Ρώμῃ, δημοσίᾳ βασιλικῶς τιμητοῦται. καὶ οἱ λοιποὶ δὲ βασιλεῖς περισθούμενοι, ὅτι συλλόγους ἐκκινούμενοι δὲ τῇ τῇ κασίμ. ἡ δὲ Συρία πρὸς ἄρκτον μὲν ἀφώρται τῇ Κιλικίᾳ, καὶ τῇ ἑμῶν. ἀπὸ θαλάττης δὲ ἡ δὲ τῇ δὲ Εὐφράτου, ἐκ τῶν ἑσιν ἀπὸ τῶν ἰσχυρῶν κόλπου μέχρι τῶν Ζεφύματῶν τῇ κατὰ Κομμαγηνῶν, οἱ τὸ λιχθὸν πλοήρων ἐφορίζοντες, οὐκ ἐλατῶν τῶν τετραποσίμων. πρὸς ἑα δὲ τῇ Εὐφράτι, καὶ τοῖς ὅτι τῇ Εὐφράτου Σελωίταις Ἀραβί. πρὸς δὲ νότον τῇ δὲ δαίμονι Ἀραβία, καὶ τῇ Αἰγύπτῳ. πρὸς δὲ ὅτι δὲ Αἰγυπτιᾶκῶν πελάγῳ μέχρι ἰσού. μεθ' δὲ αὐτῆς τίττωρα, ἐπὶ τῇ Κιλικίᾳ ἀρξάντες ὁ τῇ Ἀμαίνου, τὴν τε Κομμαγηνῶν, καὶ τῇ Σελωκίδῃ καλονομένη τῇ Συρίας. ἐπὶ τῇ τῇ κασίλῳ Συρίαν. τελεοντοῖαν δὲ ὅτι μὲν

QVARTA

καρ.

QVARTA ASIAE

TABVLA CONTINET CYPRVM;
SYRIAM, PALESTINAM, ARABIAM DVPLICEM, MESO-
potamiam & Babyloniam. Parallelus ipsius medius rationem ha-
bet ad meridianum, quam 5. ad 6. Terminatur autem tabula ipsa
ab ortu Assyria & Susiana & parte sinus Persici. Ab Austro parte
eiusdem Persici sinus, felici Arabia & interiori parte sinus Arabici.
Ab occasu, parte Ægypti & mari Ægyptio, Syriaco atque Pama-
phylia ac Ilica sinu & Cilicia. Ab Arctis, angustijs
Ciliciæ & parte Cappadociæ & ma-
ioris Armeniæ.

		H.	m.	H.	m.
Cypri	Paphos	14	26	0	15
	Amathus	14	25	0	22
	Salamis	14	29	0	27
	Laodicia	14	26	0	34
	Hierapolis	14	31	0	44
Syria	Apamia	14	26	0	40
	Palmyra	14	15	0	51
	Heliopolis	14	15	0	34
	Panais Cesarea	14	15	0	29
	Damascus	14	15	0	37
Palesti- ne	Cesarea Stratonis	14	12	0	26
	Alcalon	14	8	0	20
	Neapolis	14	8	0	28
	Hierosotyma	14	8	0	24
Arabie Petrae	Petre	14	0	0	27
	Medaba	14	2	0	34
	Bostre	14	8	0	39
	Edessa	14	40	0	50
Meso- pota- mia	Visibis	14	40	1	0
	Nicephorium	14	26	0	54
	Lambana	14	30	1	10
	Seleucia	14	29	1	15
Babylonia	Babylon	14	25	1	15
	Barsua	14	20	1	3
	Orchoa	14	14	1	3
	Teredoni	14	5	1	20

1. 1800
2. 1801
3. 1802
4. 1803
5. 1804
6. 1805
7. 1806
8. 1807
9. 1808
10. 1809
11. 1810
12. 1811
13. 1812
14. 1813
15. 1814
16. 1815
17. 1816
18. 1817
19. 1818
20. 1819
21. 1820
22. 1821
23. 1822
24. 1823
25. 1824
26. 1825
27. 1826
28. 1827
29. 1828
30. 1829
31. 1830
32. 1831
33. 1832
34. 1833
35. 1834
36. 1835
37. 1836
38. 1837
39. 1838
40. 1839
41. 1840
42. 1841
43. 1842
44. 1843
45. 1844
46. 1845
47. 1846
48. 1847
49. 1848
50. 1849
51. 1850
52. 1851
53. 1852
54. 1853
55. 1854
56. 1855
57. 1856
58. 1857
59. 1858
60. 1859
61. 1860
62. 1861
63. 1862
64. 1863
65. 1864
66. 1865
67. 1866
68. 1867
69. 1868
70. 1869
71. 1870
72. 1871
73. 1872
74. 1873
75. 1874
76. 1875
77. 1876
78. 1877
79. 1878
80. 1879
81. 1880
82. 1881
83. 1882
84. 1883
85. 1884
86. 1885
87. 1886
88. 1887
89. 1888
90. 1889
91. 1890
92. 1891
93. 1892
94. 1893
95. 1894
96. 1895
97. 1896
98. 1897
99. 1898
100. 1899

αρεῖ. ἐκδοθὲν μὲν οὕτω. Καθίσταται δὲ ἡ
 Κομμαγενηὴ μικρῶς τε ὄντι, ἔχει δ' ἐννομιῶν
 πόλιν Τραπεζακ, ἣν ἡ βασιλείου ἐπὶ ἡ-
 ρα. καὶ δ' ἐπὶ πρὶν γέγονε. χώρα δὲ περὶ-
 σταται σφόδρα οὐδ' ἀμείνων ὄλγος. ἦν τοῦδε
 δὲ καὶ ὁ δὲ Τραπεζακ τοῦ ἀφ' ἡρᾶν. κατὰ
 τὸν Αἰολοῦκα ἰσχυρὸν φερόμενον ὅτι με-
 ῶ ποταμίας, πρὸ τοῦ σιμῶντος ἐπὶ πομπῆς
 τοῦ Κομμαγενηῶς ἦν τὴν Σιληνίαν ὑπεκλε-
 θέσθαι Κλισοπέτραν, Τηχεῖος ἀνδρὶ κα-
 θάρξας χρόνον πηλὸν, ἡνίκα ὅτι Σουείας ὄζει πε-
 σφν. ἡ δὲ Σιληνίης ἀείσθη μὲν δεῖ τῷ Λιχ-
 θιστῶν μφίδωρ, καλῶνται δὲ Τεβρωπολις.
 καὶ ἐστὶ κατὰ τὰς ὄζους ὅτι αὐτῇ πόλει,
 ἐπὶ πλείους γὰρ ἐστὶ. μεγίστη δὲ τὴν ἡρᾶν,
 Ἀντοχὰς ἐπὶ δὲ ἀφ' ἡρᾶν, καὶ Σιλοῦκα ἡ ἦν
 Πισρία καὶ Ἀπέρμα δὲ καὶ Ἀκοδίσκα. αἱ
 πόλεις αὐτῶν ἐλίσσονται ἀλλήλων ἀσφαλῶς ὅτι τῇ
 ὁμογενείᾳ Σιλοῦκου τοῦ Νικέως ἐπὶ ἴσχυρα.
 ἡ μὲν καὶ μεγίστη, τῷ πατρὸς αὐτῶν ἐπὶ ἡν-
 μῶ, ἡ δ' ἐννομιῶν αὐτῶν, αἱ δ' ἄλλαι, ἡ
 μὲν Ἀπέρμα ὅτι μεμικρὸς αὐτῶν Ἀπέρμας, ἡ
 δὲ Ἀκοδίσκα ὅτι μεμικρὸς. οἰκίους δὲ τῇ τε-
 τραπόλει, καὶ ἐς τετραπύλιν διὰ τὸ τέ-
 τραπεδον. ἡ δὲ Σιληνίης, ὅς φησι ποσειδῶ-
 νος, ὅς ὅπως καὶ ἡ κοίτη Σουείας ἐς μίαν τῇ
 Μισσητικίαν. ἐστὶ δ' ἡ μὲν Ἀντοχὰς καὶ ἡ
 αὐτῶν τετραπόλις, ἐκ τῆς ἡρᾶς συνιστά-
 μεθ' ἡν. τετάρτη δὲ καὶ κοινῇ τέλει καὶ ἰ-
 διωτέῃ ἐκαστὸν τὸ ἴσχυμα. τὸ μὲν πρῶ-
 τὸν αὐτῶν οὐ Νικέως συνώκισι, μεταγα-
 γῶν ἐκ τῆς Ἀντοχίας αὐτῶν οἰκίτορας, μὲν πλη-
 σίον τεταχίον Ἀντοχίαν. ὁ οὐκ ἔστιν οὐκ ἔστι
 πρῶτον. τὸ δὲ δ' αὐτῶν, τὸ πλείονος
 τῶν οἰκίτορας ὅτι ἴσχυμα. τὸ δὲ τρίτον Σε-
 λῶντος τοῦ Καλλιπύου. τὸ δὲ τέταρτον Ἀν-
 τοχίου τοῦ ὑπερῶντος. καὶ δὲ καὶ μεμικρὸν
 λεισθῶν αὐτῶν ὅτι Σουείας, ὅτι βασιλείου ἦν
 τοῦδε ἰσχυρὸν τοῖς ἀφ' ἡρᾶς ὅτι χώρας. ὅτι πο-
 λὺν τε λεισθῶν καὶ δ' ἀμείνων καὶ μεγίστη Σε-
 λῶντος ὅτι ὑπερῶν Τηχεῖος, καὶ Ἀλεξανδρεί-
 ας ὅτι πρὸς Αἰγύπτῳ. συνώκισι δ' οὐ Νικέ-
 τας ὅτι τοῦδε καὶ αὐτῶν ἀπὸ χρόνου Τετρωπύ-
 λου, πόλιν οὐ μικρὰν πρόδωκεν ἡνὲν ἀνδρὶ. δὲ
 πρὸ Ἀντοχίας ὅς ἄρ' αὐτῶν, καὶ ἄρ' αὐτῶν
 ἰσχυρὸν ὅτι κατὰ τὸν ὅτι πόλιν Σιλοῦ-
 κίου. φησὶ δ' αὐτῶν ὅτι Ἀργείων πεμψέ-
 ται αὐτῶν ὅτι ἰοῦς ἔστιν οὐκ ἔστι, ὅτι Τύρου πρῶ-
 τῳ ἀφ' ἡρᾶς ἡνὲν ἀνδρὶ. κατὰ τὴν
 τὴν Καλλιπύαν. ὅτι τοῦδε δὲ τῶν σὺν αὐτῶν
 ἐκ τῆς Ἀργείων ἐπὶ τὴν Τηχεῖος ἀπὸ τῶν
 τῶν ἀφ' αὐτῶν αὐτῶν δ' ἀμείνων συνώκισι
 ὅτι τῇ πεμψέτῳ ὅτι ὅτι κατὰ τὴν σὺν

ram dent. atque hæc quidem in uniuersum:
nunc singula persequamur Commagena
perparua regio est, & urbē habet natura mū-
nitam Samosata regni caput, nunc prouin-
cia facta est. Circumiacet regio, ut parua, ita
admodum felix. Hoc in loco nunc est Eu-
phratis pons, apud quem sita est Seleucia
Mesopotamiæ castellum, Commagenæ à
Pompeio adiectum. in quo Tigranes Cleo-
patram, cui Luna fuit cognomentum, inter-
emit, aliquandiu inclusam, cum Syria exci-
disset. Seleucis autem portionum, quas dixi-
mus, optima est. uocatur etiam Tetrapolis à
quatuor antè alias. (sunt enim plures etiam.)
illustribus urbibus eius regionis. Antiochia
apud Daphnen, Seleucia in Pieria, Apamea,
& Laodicea: quæ propter concordiam sorores
dicebantur. Eas Seleucus Nicator con-
didit Maximam à suo patre Antiochiam de-
nominauit, Seleuciam munitissimam à seipso,
Apamiam ab uxore sua Apama: Laodiceam à matre. Secundum Tetrapolin in
quatuor satrapias diuisa est Seleucis. (ut Po-
sidonio placet.) in quor Cœ' e' yria, Mesopo-
tamia uerò in unam. Antiochia etiam quatri
urbis est, ex quatuor partibus cōstituta: quæ
& singulæ suo, & omnes cōmuni muro sunt
circumdatæ primam partem Nicator condi-
dit, habitatoribus ex Antigonis traductis,
quam paulò antè Antigonus Philippi F. in
propinquo construxerat. Secunda pars est
multitudinis habitatorū: tertiā Seleuci Cal-
limæi: quartā Antiochi Epiphanis opus est.
Vrbis hæc caput Syriæ est, & qui regionis im-
perant, hîc regiā habent, potentia quidem
ac magnitudine non multo à Seleucia supe-
ratur, quæ ad Tigrim est, & ab Alexandria
Aegypti. Huc Nicator eōstraduxit, qui de
genere erant Triptolemi de quo paulo antè
fecimus mentionem, idcirco Antiochenes
eum ut heroem colunt, & in Casio monte apud
Seleuciam festum ei diem agunt. Tra-
dunt eū ad inquirendum lō ab Argiuis mis-
sum, cum illa apud Tyrum primò conspe-
ctui esset subtracta, per Ciliciam errasse: &
Argiuos quosdam, qui cum eo erant facta,
discessione ibi Tarsum condidisse. Cæteros
uerò secutos in reliquam oram, peruestiga-
tione desperata, apud Orontem flumen cum
eo remansisse. Gordym Triptolemi F. cum
quosdam
ταῖς αἰς τὴν ἐκτὴν ἡμερίαν, ἀπογόνους τῆς ἑλίας
αὐτῆς. τὸν Ἰωάννην τὸν τετραπολίτην τὸν δὲ, ἔχον-
LL τα πρῶτα

quosdam de patris comitibus secum haberet, eos in Gordygam colonos deduxisse. Reliquorum posteros cum Antiochenis habitasse. Viterius est Daphnead stad. XL. mediocris uicus, & lucus ingens & opacus, fontanis aquis irriguus, in cuius medio est fanum Apollinis, ac Dianæ, & asylum. Eò Antiochenes aliique finitimi ad festa celebranda de more conueniunt. Luci ambitus est stadiorum xxc. Prope urbem Orontes labitur, qui in Cælesyria ortus, postea sub terram demersus, iterum emergit: & per Apamiensem agrum & ad Antiochiam procedens, in mare Seleuciæ proximum exit. Is cum prius Typhon diceretur, mutato nomine, ab illo qui in eo pontem fecit, Orontes est Typho. appellatus. Huic loco Typhonis fulmine

icti fabulam affingunt, & de Arimis, de quibus à nobis supra dictum est. Aiunt draconem fuisse, & fulminibus ictum, dum fugæ latebras quæreret, tractibus terram secuisse: & ut fons erumperet, effecisse. qui nomen Rex ethri hinc obtinuerit. Mare itaque ad occidentem Antiochiæ subiacer apud Seleuciam, ad quod Orontes effluit. Seleucia ab ostiis distat stadia XL. Antiochea cxx. A mari Antiochiā aduerso fluuio navigatur uno die. Ad orientem Antiochiæ adjacent Euphrates, Bambyca, Berthœa, oppida quæ Dionysius tyrannus Heracleonis F. olim tenuit. Distat Heraclea à Mineræ Cyrestidis templo stadia xx. Sequitur Cyrestica regio usque ad Antiochensem agrum. A septentrione est mons Amanus: non procul etiam Commagena quibus Cyrastica coniungitur, eò usque pertinens. Hoc in loco est Gindarus ciuitas, Cyresticæ regionis arx, & aptum latronibus receptaculum, tum quoddam nomine Heraclium. Circa hæc locus Pacorus, qui erat Parthorum regis filiorum natus maximus, cum Syriam cum exercitu inualisset, à Venditio est interfectus. Gindaro Pagræ adjacent, castellum Antiochenis agri natura munitum iuxta Amanum transcensum, quæ ex Amanidibus portis in Syriam itur. ergo Antiochiæ campus Pagris subiacer. per eum Arceuthus amnis & Orontes & Labotas fluunt. In hoc campo est Meleagri uallum, & Oenoporas flumen, apud quod Ptolemæus Philomator, Bala Alexandri pugna super-

δων πυλῶν εἰς τὴν Συρίαν κέκρωται. ὑποπίνῃ δὲ τὰς πάγους τὸ τῆς Ἀντιοχείας ποταμίου, δι' ὃ καὶ Ἀρχαίου ποταμός, καὶ ὁ ὄρωντος ὁ ἡ λαβότας. γὰρ τὸ πύμα δὲ τῆς ποταμίου καὶ ὁ μελεάγρου χάραξ, καὶ ὁ οἰνοπίγας ποταμός· ἐφ' ὃ τὴν Βάλαν Ἀλεξάνδρου μάχην ἐκείνην ἡ φιλομάτωρ βόλεται· ἰταλιν.

τὰ πύμα δὲ τῆς ποταμίου καὶ τῆς Ἀντιοχείας ποταμίου, δι' ὃ καὶ Ἀρχαίου ποταμός, καὶ ὁ ὄρωντος ὁ ἡ λαβότας. γὰρ τὸ πύμα δὲ τῆς ποταμίου καὶ ὁ μελεάγρου χάραξ, καὶ ὁ οἰνοπίγας ποταμός· ἐφ' ὃ τὴν Βάλαν Ἀλεξάνδρου μάχην ἐκείνην ἡ φιλομάτωρ βόλεται· ἰταλιν.

ἰταλὺ τὸν ἐκ τῶν αἰμάτων. Ὑπὲρ καὶ τὰ
 δ' αὐτῶν λοφῶν τρεπόμενον ἐπὶ τ' ομοιο-
 τητὶ καλούμενον, ἐφ' ᾧ οὐκ ἐπιδιδῶν πῶς
 Νικατέρω τὸν Παρθυαίων στρατηγὸν ἔχει τ'
 ἄγωνα. πρὸς θαλάσῃ δὲ τούτων ὄντων ἡ Σε-
 ληνία, καὶ ἡ Περσία, ὅρθου συνεχὲς ἔσθ' Ἀ-
 μάου. καὶ ἡ ῥωσὸς μεταξὺ ἰσσοῦ, καὶ Σε-
 ληνίας ἰσσομένη. Ἐκκατὸ δ' ἡ Σελυ-
 κια πρόπορον ὕδατος· πῶτα μοι ὄρουμα δὲ
 ὄντων ἀφιστοροῦ καὶ ἐρετῆν βίαις ἡ πόλις,
 διὰ πόρ καὶ ἐλδιδεραν αὐτῶν ἔκρητο πο-
 πῆτι· ἀρχαί τε Τίγρι καὶ Πάρο. πρὸς νότον δ'
 ὅσα τοῖς μὴ Ἀντιοχέσι, Ἀπάμειαν μὲν ὀ-
 γαῖζαν καὶ ὀλίγη. τοῖς δὲ Σελυκίσι τὸ Κάσι-
 ον ὅρθου καὶ τὸ Ἀντικασίον. ἐπὶ δὲ πρὸς τε-
 ρον μὲν τῶν Σελυκῶν ἀεὶ ἐκβολαὶ τῶν ὀ-
 ρόντων. ἄρα τὸ Νυμφαῖον ἀπὸ τῆς Πί-
 ρου, αἶμα τὸ Καλσιον, ἐφεξῆς δὲ τοσίδιον πο-
 λυν καὶ Ἡράκλεια. ἄρα Λαοδικέα, ὡς
 τῇ θαλάσῃ καὶ καὶ ἐκπορεύεται, ὅτι ὀλίγη
 ἡ πόλις, χωρὸν τὴν ἔχουσα πολὺν πῶς
 τῇ ἑλκὸν ὀκράτεια. τοῖς μὴ οὖν Ἀλεξαν-
 δρῶσι τῇ αὐτῇ παρέρχεται τὸ πλεον τῶν οἰκῶν,
 τὸ παρέρχεται τῇ πόλεως ὅρθου καὶ κα-
 τὰ πλεον ἔχουσα μὲν καὶ ἔχουσα τῶν κορυ-
 φῶν. αἶμα δὲ ἱεροῦ καὶ τῇ Λαοδικέας πο-
 λὺν ἔχουσα εἰς τὴν, ἡρῆμα αὖτ' αὐτῆς καὶ
 ὀλίγον ἀνακλινόμενα. τ' Ἀπάμειαν δ' ὕ-
 ποδ' ἔχουσα τῇ ὀρδίων ὕψος αὐτῆς πε-
 μέναι. Ἐλὺ πησι δ' οὐ μὲν τῆς δολοβέας
 καταφυγῶν εἰς αὐτῶν, καὶ ἐκπολιτοκράτης
 ὑπὸ Κάσιον μὲν καὶ θανάτου, σμυδαρδέ-
 ρει· αὐτῶν καὶ τ' πόλεως πολὺν αἶμα. ἡ δ'
 Ἀπάμειαν καὶ πόλιν ἔχει πολλὴν ὀκράτεια.
 Λόρθου γὰρ ὄντων τῇ περὶ τὴν κοίλῃν τεταχ-
 μένῃ καλῶς, ὅν ποσιν χεῖρον ποσὶν τὰ ὀ-
 ρόντων. καὶ ληνὸν ποδὶ καμῆν μεγάλην, καὶ
 ἔλα πλατεια, λαμῶνας τε βουβότους· εἰς
 ποδὸν τῶν ἀσχετομένων ἐπὶ ὀρδίων τὸ
 μέγεθος. ἡ τ' δ' ἡ πόλις οὕτως ἀσφαλδῆς
 καὶ χεῖρον ποσὶν ἐκλήθη, ὅτι τὸ συμβεβη-
 κός, καὶ χωρὸς ὑπορῆ παμπολὺν ὀκράτεια
 καὶ δ' ἡ πόλις ὀρδίων τῇ, καὶ ποδὶ πολλῇ
 συνεχὲς τῇ ταύτην. Ἐν ταύτῃ δὲ καὶ ὀκρά-
 τει· Σελυκῶν καὶ πρὸς τὰς οἰκίας ἐπὶ τῇ
 ἐλεφαντας, καὶ τὸ πλεον στραπῆς, καὶ οἱ ὕ-
 ερῶν βασιλεῖς. Ἐκκατὸ δὲ καὶ Πέλλα πο-
 τὴ ὑπὸ τῶν πρώτων Μακεδόνων, ὅτι τὸ
 καὶ πλεον τῶν Μακεδόνων τῇ ταύτῃ οἰκῆ-
 σαι τῶν στρατονομῶν. τῶν δὲ Πέλλαν ὡς
 πρὸς μὲν τὸν πόλιν γεγενῆσθαι τῶν Μακεδόνων τῇ Φιλίππου, καὶ Ἀλεξανδρου πατρίδα. Ἐν-
 ταῦτα δὲ καὶ τὸ ληνὸν τὸ στρατηγικόν, καὶ τὸ ἰπποτρόχιον. δὴ ληνὸν μὲν ἰπποτῶν βασιλικῶν πρὸς
 οὖς τῶν τρυσευμένων, ὅτι καὶ τὸ τῶν τρυσευμένων. τῇ ταύτῃ δὲ καὶ πολλοὶ αἰμαὶ καὶ ἐπὶ ληνῶν;

to, ex uulnere obiit. His imminet collis Tra-
 pezôn à similitudine mensæ dictus, apud
 quem Ventidius cum Nicate Parthorū im-
 peratore decertauit. Hinc ad mare est Seleu-
 cia & Pieria, mons Amanus continuus, &
 Rhossus inter illam & Seleuciam posita pri-
 us aquæ flumina dicebatur, ea insignis mu-
 nitionis est, & urbs inexpugnabilis. quapropter
 excluso hinc Tigraue, Pompeius eam libe-
 ram pronunciauit. Antiochenisibus ad au-
 strum Apamia est, in mediterraneis sita: Se-
 leucenisibus uerò Calsius mons, & Anticalsi-
 us. Ante uerò post Seleuciam sunt Orontis
 ostia, postea Nymphæum specu quoddam
 sacrum. Postea Calsiam, deinceps Posidium
 oppidulum, & Heraclea. Sequitur Laodi-
 cea ad mare sita, urbs optimè exstructa, &
 portu prædita, agrum habens præter ceteram
 frugum ubertatem uini feracissimam, unde
 maximam uini partem Alexandrinis præbet,
 cum totum supra se montem habeat uineis
 plenum usque ad uertices seré. Hi à Laodi-
 cea longè absunt paulatim ab ea ad surgen-
 tes: Apameæ uero imminet, in rectam alti-
 tudinem erecti. Hanc Dolobella non me-
 diocriter adflixit in eam fugiens, & usque ad
 interitum à Calsio ibi obsessus, ac inultas ur-
 bis partes secum perdens. Apamia urbem

Apamia.

habet magna ex parte probè munitam. Est
 enim collis quidam in capō muris bene cin-
 ctus, quem Orontes & ingens quidam la-
 cus circumpositus, & latæ paludes peninsu-
 lam faciunt, tum prata pascendis equis & bo-
 bus amplissima circumiacent. Urbs in toto si-
 ta est, & Cherronesus ē re ipsa uocata. Regio
 ne & multa & ubere abundat, per quam O-
 rontes fluit & multus in ea uāgatur. Hoc in
 loco Seleucus Nicator quingentos illos ele-
 phantes alebat, & magnam exercitus par-
 tem, sic etiam posteriores reges. Olim Pella
 dicta fuit à primis Macedonibus propterea
 quod maxima Macedonum pars, qui in A-
 sia militauerant, hic habitauere. Pellæ uerò
 Macedonum ueluti metropolis fuit, Philip-
 pi & Alexandri patria. 4 Emeriti milites ibi
 nutriebantur, & equialebantur, regis equarum
 numero xxx millia superabant. His erant ad-
 missariæ ccc. Ibidem erant pullorum domi-
 tores: & ludi in armis magistri ara merebāt;

& quæ aliæ artes militares docerent. Demonstraverunt huius urbis potentiam Tryphonis incrementa cognomento Diodoti, Syrorum regnum affectare aggressi. Natus hic Secoanis, castello Apamiensium, educatus uerò Apamiæ, & regi & eius familiaribus commendatus: nouas res moliens ansam arripuit hanc, & circum uicinas Larissam, & Casianos, & Megara, & Apolloniam, ac cæteras quæ omnes sub Apamia censebantur. Acille quidem regione hac potitus diu regnum tenuit. Bassus Cæcilius cum duabus cohortibus Apamiam occupans, adeo obstinatè duorum Romanorum exercituum obfidionem sustinuit, ut non priùs in illorum potestatē deueniret, quàm impetratis, quas ipse uolebat conditionibus ultrò se dederet. Nam & exercituum regio alebat, & socios habebat permultos regulos, qui loca munita in proximo tenebant: è quibus erat Lysias ultra lacum sita, qui iuxta Apamiam est & Arethusa, item Samplicerami, & Iamblichieus filij regio, qui reguli genti Emessena imperabat. Propè erat Heliopolis & Chalcis sub Ptolemæo positæ Mennæi F. qui Marsyam & Iurætorum montana obtinebat. Bassi socius fuit etiam Alchædamus Rhambeorum rex, qui Nomades intra Euphratem habitant. Is Romanorum amicus fuerat, sed cum se iniuria affectum ab eorum præfectis existimaret, egressus in Mesopotamiam, sub Basso stipendia meruit. Ex hac urbe est Posidonius Stoicus, uir philosophorum nostri temporis eruditissimus. Apamiensium regioni ad auroram finitima est regulorum ditio Arabum, quæ Parapotamia dicitur, & Chalcidica à Marsia descendens, & tota ea, quæ Apamiensibus ad austrum iacet hominum magna ex parte Scenitarum, qui Mesopotamiæ Nomadibus sunt persimiles. Nam quo Syris magis magisque appropinquant, eò mitiores sunt, & minus Arabes & Scenitæ ac melius constitutas habent dominationes, ut est Samplicerami Arethusa, & quæ Cambari est, & Themella, & aliæ huiusmodi. Talis ergo est Seleucensis mediterranea. Reliquum litus à Laodicea ita habet Laodiceæ propinqua sunt oppidula. Posidium, Heraclium, & Gabala: inde antiqua Aradio- rum iam regio, Paltus, Balanxa, & Caranus Aradio.

Ἡ ἀπὸ τῶν ὁλοπὸς ἀπὸ τῆς Λαοδικίας εἰς τοὺς ποταμούς. τῆς γὰρ Λαοδικίας πλησιάζει πολὺν ἄν, τὸ ποταμὸν, ὃ τὸν Ἡρακλῆ, ὃ τὸν Γαβάλῃ. ὡς ὁ δὲ τῆς Ἀραδίων πάλαι παλῶς, ὃ Βαλαναία, ὃ Κάρανος τοῦ ἐπὶ.

καὶ ὁ δὲ παλαιὸν τῶν πολεμικῶν ἡμῶν δόδοτον. ἀλλοὶ δὲ τῆς διώκεται ταύτης ἀπὸ τῆς Τρύφωνος ὡς κληρονομία τοῦ παλαιῆς, καὶ ἐπὶ τοῖς τῆς βασιλείας τῶν Συρίων, ὅτι δὲ τῶν ὁρμηθῆναι. Ἐκ γὰρ τοῦ μὲν γὰρ ἐν Συρίων, φρουρίῳ πρὸς τῆς Ἀπαμίων γῆς. πρῶτος δὲ ἐν τῇ Ἀπαμῖα, καὶ συνεκρίθη τῆς βασιλείας, καὶ τοῖς πρὸς αὐτὸν, ἐκ παλαιῶν τῶν ἐν τῇ ὁρμῇ, ἐκ τῆς πόλεως ταύτης ἔχει τὰς ἀφορμὰς τῶν ποταμῶν, Λαοδικίας τε καὶ τῶν Κασιανῶν, ὃς μεγάλων, καὶ Ἀπολωνίας, καὶ ἄλλων τοιούτων, ἀσυνετῶν ὡς Ἀπαμῖαν ἀπασα. ἐκ τῆς ὅτι δὲ βασιλεὺς τῆς δὲ τῆς χώρας αὐτῆς, καὶ αὐτῆς πολὺν χρόνον. Βασίλειος δὲ Κακίλιος μὲν δὲ τοῖς ταγματῶν ἀποστὰς τῶν Ἀπαμίων διακρίθησι πρὸς τὸν χρόνον πολιορκηθῆναι. ὡς δὲ τοῖς στρατοπέδων μεγάλων Ρωμαίων, ὡς τὸν πρότερον ὡς τῶν ὁρμηθῆναι, πρὶν ἐκείνῳ γὰρ χεῖρσιν αὐτὸν ἐφ' οἷς ἐβιβάζοντο. καὶ γὰρ τῶν στρατῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας, καὶ συμμαχῶν δὲ τῶν πλησίον φυλάττειν, ἔχοντων δύρα καὶ χεῖρα. ὡς δὲ καὶ ἡ Λυσίας, ὡς τῆς λιμένος καὶ τῆς τῆς Ἀπαμῖαν, καὶ Ἀριδίου, καὶ ὁ Σαμψικράτους, καὶ ἡ Ἰαμβλίχου τῆς ἐκείνου παιδὸς φυλάττειν τῶν ἐμὲς τῶν ἰδίων. οὐ πόρρω δ' οὐδ' ἡ Λιούπολις καὶ Χαλκίς ὡς τῶν ὁρμηθῆναι, ὡς τῶν μαρσύνων καὶ τῶν τῶν ἰουραίων ἐκείνῳ. τῶν δὲ συμμαχῶν τῶν τῶν Βασίλειος καὶ Ἀλκαίδῃ. ὁ τῶν Ρωμαίων βασιλεὺς τῶν γῆς τῶν Εὐφράτης Νομάδων. καὶ δὲ τῶν Ρωμαίων ἐκείνῳ δὲ νομίνας ὡς τῶν ἡγεμόνων, ἐκ τῶν εἰς τῶν Μεσοποταμίαν, ἐκ τῶν πόλεως τῶν Βασίλειος. Ἐν τῇ δὲ τῶν Ρωμαίων, ὡς τῶν Στωϊκῶν, αὐτῶν τῶν καὶ ἡμῶν φιλοσόφων πολυμαθῆναι. ὁμοῦ δὲ τῆς Ἀπαμίων, πρὸς τὸν μὲν ὡς τῶν φυλάττειν Ἀραδίων καλουμένης Παρapotamia, καὶ ἡ Χαλκιδικῆ, ἀπὸ τῶν μαρσύνων καὶ τῶν τῶν, ὡς τῶν πρὸς τὸν τοῖς Ἀπαμῖαν, αὐτῶν Σκλιωτῶν τοῦ πλείονος. παρὰ πλείονος δὲ εἰς τοῖς τῶν Μεσοποταμίαν νομάσιν. αὐτῶν δὲ οἱ πλησιαιότεροι τοῖς Σύροις ἡμέρωται, καὶ ἡ τῶν Ἀραβῶν, καὶ Σκλιωτῶν, ἡγεμονίας ἔχοντες συντεταγμένως μάλλον, καὶ τῶν τῶν Σαμψικράτους Ἀριδίου, καὶ ὁ τῶν τῶν, ὡς τῶν τῶν τῶν τῶν. ταῦτα μὲν ἡμῶν γὰρ τῶν Σκλιωτῶν. ὁ δὲ

τὴν πύλινον τ' Ἀράδου, λιμνίον ἔχον. ἔτ'
 ἔνυδρον, καὶ μαράδου· πόλις ἀρχαία θοινί-
 κων ἑταίρων ἀσμενίων. Τῶν δὲ χώρων Ἀρά-
 δοι κατακυροῦν ἤσαν, καὶ τὰ ξύμμερα τὸ ἐ-
 φείξεν χωρίον. τῶν τοις δ' ἡ ὀρθωτικὰ σωτη-
 ρίᾳ ὄν, καὶ ὁ ἑλάνδρου· ἀπλοσίον ποτα-
 μός, ὃν πρὸ οἰον ποιοῦν τοῦ πνὺς τ' Σιλίου
 κιδου· πρὸς τὴν θοινίκην καὶ τὴν κοιλίην συν-
 ελάν. Πρόκειται δ' ἡ Ἀράδου· ῥαχίονος π-
 νος, καὶ ἀλμυρὸν παραλίας, μετὰ ξύμ τῶν τε
 ὠδινόντων αὐτῆς μολίστα, καὶ τ' μαράδου, δι-
 χουτὰ τ' γῆς πεδίους ἔκδοσιμ. ἐπὶ δὲ πύργου
 πορικλυτος, ὅθι ἔπρετ' ὁμολογία πεδίου,
 πλήρης κατοικίας. τοσαῦτα δ' ὀδυνοῖα
 λήχεται μέχρι καὶ νῦν, ὥστε πολυπόρου
 οἰκονομίᾳ τὰς οἰκίας. ἐκπῶσαν δ' αὐτὴν φυ-
 γὰς δὲ ὡς φασιρικ Σιδῶν· τῆ δ' ὕδρευ-
 σιν τῶν μὲν ἐκ τῶν ὀμβρίων, καὶ λακκίων
 ὑδατῶν ἔχουσι, τῶν δ' ἐκ τ' πύργου. γὰρ δὲ
 τοις ποδικοῖς ἐκ τῶν πόρων μικρὸν πρὸ τῆς
 πόλεως· ὕδρουνται, πικρὴν ἔχοντα ἀφθό-
 ρου ὕδατος· ὡς δὲ πύργου καταστρέφεται ἐλ-
 λαν, καὶ ἀπὸ τῶν ὕδρουντων σκά-
 φους μολυβδόους, ὀρύσσονται, εἰς πύργου
 σωτηρίαν· ἔχοντα τῶν μακρῶν.
 ὅθι δὲ πύργου πόρεσι πικρὰ σωμὴν σάν-
 πιν, ἣτι ἀσκαμὰ δ' αὖ λείαν, ὁ δὲ ἔχοντες
 τὴν ἀναδιδόμνον ἐκ τ' πύργου ὅθι τὴν ἐλ-
 λαν, ὕδατος. τὸ μὲν οὖν πρῶτον ἀναδι-
 βνῆν τὴν τ' θαλάσσης ὅθι. πύργου μὲν οὖν δὲ
 τῶν τῶν κατὰ τοῦ καὶ ποτίμον ὕδατος· ῥυ-
 σιν, ὑπολαμβάνουσιν εἰς ἄλγος παρὰ
 κλυτασμίαν ὅθι αὖ δὲ, καὶ πορὸν δύνουσιν
 εἰς τὴν πόλιν. Τοπικαὶ μὲν οὖν οἱ Ἀρά-
 δοι κατ' αὐτὴν βασιλεύοντο παρὰ πλ-
 σίως, ὡς πορ καὶ τῶν ἄλλων ἐκείνη πόλιν
 τῶν θοινικίδων. ἔπειτα τὰ μὲν οἱ ὀρθοί,
 τὰ δ' οἱ μακρόν, τὰ δὲ νῦν Ῥωμαῖοι κα-
 τίθησαν εἰς τὴν παρῶσαν τάξιν. οἱ δ' οὖν
 Ἀράδοι μετὰ τῶν ἄλλων θοινίκων ὑπὸ καὶ
 τῶν Συριακῶν βασιλέων ἔτι ὄντων. ἔπει-
 τα περὶ αὐτῶν ἀσφαλῶν δυνόντων, τὴν καλ-
 λινίκην Σιλιόν, καὶ Ἀντιόχου τὴν ἱερα-
 κὴν πύργου δύνοντων, πύργου οἱ ὅθι
 Καλλινίκην ποιοῦνται συμβάσεις, ὥστε ὅθι
 εἶναι δὲ χιλιὰς τῶν κατὰ φύλλοντας ἐκ τ' βα-
 σιλείας παρ' αὐτῶν, καὶ μὴ ἐκ δύνοντων ἀκον-
 τας, μὴ μὲν τοὶ μὴ δ' ἐκ πλῆν ἑαυτῶν ὑπὸ
 τῆς βασιλείας. Σωμὴ δὲ ἐκ τούτου αὐ-
 τοῖς μεγάλα πλεονεκτήματα. οἱ γὰρ κατὰ
 γινεσκε πύργου μὲν, καὶ πύργου τὴν μεγίστην δυνά-
 ρας αὐτῶν ὑποδραμενός, ἀπὸ μνημόνων τῶν τῶν
 ὑπὸ καὶ τῶν ἐκ τῶν πύργου πύργου, ὡς τῶν

Aradiorum nauale, postea Enydra, & Ma-
rathus, antiqua Phœnicum urbs, nunc diru-
ta: agrum forte diuisum Aradij tenent, deinceps est Taxymira, Orthosia, & Eleutherus
amnis, quem quidam Seleucidis terminum
faciunt, Phœniciam & Cœlesyriam uersus.
Ante iugum quoddam & importunum litus
Aradus iacet, inter suum nauale quod dixi-
mus & Marathum, distans à terra stadij xx. Aradus.
Est autem saxum à mari circumtusum, se-
ptem ferè stadiorum ambitu, habitationibus
plenum: tanta hominum multitudine adhuc
usque tempus, uti domus inhabitent multis
fastigijs aptas. Aiunt à Sidonijs quibusdam
exsulibus conditam. Aquantur partim, è ci-
sternis & lacubus, partim ex opposita conti-
nente. In bello autem è freto paulo antè ur-
bem aquam petunt, abundantem aqua id ha-
bet fontem: in quem clibanus inuersus è sca-
pha aquaria demittitur, plumbeus, ore lato,
in angustum fundo coactio. is fundus medio
cre foramen habet, cui fistula ex corio (siue
utriculum dicere malumus.) astricta est, que
aquam è fonte per clibanum elisam excipit.
Primò quæ exhauritur aqua, salsa est: exspe-
ctantes uerò puræ & dulcis aquæ cursum, in
ualis ad id paratis excipiunt, atque in urbem
deferunt. Olim Aradij per sese reges habe-
bant, ut ceteræ Phœnicum ciuitates. postea
partim Persæ, partim Macedones, partim Ro-
mâni, in præsentem statum redegerunt. Ara-
dijs itaque cum cetera Phœnicia Syriacis re-
gibus ut amicis obtemperabant: postea duo-
bus fratribus dissidentibus Callinico Seleu-
co & Antiocho, qui Hierax cognominatus
est, Callinico adhaerentes, pacti hoc sunt, ut
ad se ex regno confugientes recipere liceret,
nec tradere inuitos. sed nec etiam iniussu re-
gis enauigare permittere, quibus ex rebus
amplissima eis commoda obtigerunt. Con-
fugiebant enim ad eos non uulgares homi-
nes, sed quibus maximæ res creditæ fuerant,
& qui extrema timebant. Hi suscepti bene-
ficiū id putabant, ac seruatores eos agno-
scebant, & gratiam referebant, maxime cum
in patriam, reuertissent. Hinc bonam opposi-
tæ continentis partem adepti sunt, atque e-
tiamnum tenent & alijs in rebus usi sunt suc-
cessibus prosperis. Huic uerò felicitati &

prævidentiam addiderunt, & studium rei na-
ualis, ac cum uiderent uicinos Cilicas pira-
ticam exercere, nunquam cum eis societas
tem instituti huius iniuerunt. Post Orthosi-
am & Eleutherum est Tripolis, quæ nomen
à re ipsa accepit: est enim condita e tribus ur-
bibus, Tyro, Sidone, & Arado. Tripoli con-
tinua est ea quæ Dei facies appellatur, in quæ
Libanus mons desinit. Inter hæc est locus
quidam, nomine Trieris seu triremis. Porro
duo montes sunt, qui Syriam concava (hoc
Cœlesyria. enim est Cœlesyria.) includunt, æqualibus
ferè inter se disiti spacijs, Libanus & Antili-
banus, paulo supra mare incipientes: Liba-
nus propè Tripolim & Dei faciem: Antili-
banus supra mare Sidoniũ. desinunt autem
ad Arabiæ mōtes, qui sunt ultra Damascum
& eos qui ibi Trachonitæ dicuntur, in alios
quosdam montes, qui glebosos atque fructi-
feros colles habent. In medio concauitatem
planam relinquunt, cuius latitudo ad mare
est stadiorum ccc longitudo à mari in medi-
terraneam dupla. Irrigatur autem à flumini-
bus per regionem fecundam, & omnium re-
rum feracem delabentibus, præsertim à Ior-
dane. lacum habet, qui aromaticũ iuncum,
& calamum fert: habet etiam paludes. Lacus
nomen est Gennesaritico. Gignit etiam bal-
samum. de omnibus Chrysorrhoas ab urbe
& regione Damascenorum incipiens, totus
ferè in riuos consumitur. multa enim loca &
profunda irrigat. Per Lycum & Iordanem
onerarijs nauibus aduerso alueo subuehun-
tur præsertim Aradij. Pars camporum prima
à mari Macras uocatur, & Macra campus, in
quo Polidonius scribit uisum fuisse serpen-
tem mortuum iugeri longitudine: crassitu-
dine tanta, ut equites ex utraque parte adsi-
stentes astantes, alter alterum uidere nequi-
rit: nictu eo qui hominem equo insidentem
reciperet, exuuij squamam quamlibet cly-
peo maiorem. Post Macram est Marsyas, ha-
bens montana quædam, in quibus est Chal-
cis tanquam Marsyæ arx. Eius instium est
Laodicea, quæ ad Libanum est. Montanam
regionem Iudæi & Arabes habent malefici
omnes, qui uerò campos habitant ñ agros co-
lunt, & à cæteris infestati sæpe alieno indigēt
auxilio. Receptaculis utebantur munitissi-
mis prædones, quemadmodũ qui Libanũ in-
colunt. Superne quidẽ in mōte Sinnã & Bora-
diois γαργοί, λαούμγοι δ' ἵπ' ἐκάνων ἄλλοι
ἐρύμνοις χθόνται, κατέπερ εἰ τὸν Λίβανον ἔχοντες, αὐτὸ μὲν γὰρ τῷ ὄρει Σινιῶν, καὶ Βορρα-

τῇ ὀνυχία ταύτῃ, καὶ πρόσιον ἔστι τῷ
πρώτῳ πῦρ τῷ θαλάσσιον, ὅραται
τὸ αὐτὸ γὰρ πῦρ τῶν Κίλικας τὰ περὶ τὴν
εἰς οὐρανὸν ἀνέβαινον, οὐδ' ἀπὸ τῆς ἐκείνου
αὐτοῖς τὴν τοιαύτην ἀντιθέσιν. Μιτὰ δὲ
ὄρεσιν αὐτῶν τὸν ἐλευθέρου Τριπολὶν
ἐπὶ τῷ συμβιβασμῷ τῶν ἐκείνου
ἀφ' ἧς. πρὶν γὰρ εἶναι πόλιν ἐπὶ τῷ
ρου, Σιδὸν, Ἀράδην. τῇ δὲ Τριπόλει οὐ
μὲν εἶναι τὸ τῷ Διὶ πρόσωπον, εἰς ὃ τὸν
τῶν Λίβανος τὸ ὄρεος. μιτὰ δὲ Τριπολὶν
χρῆμα π. αὐτοῦ δὲ εἶναι ὅρα τὰ ποιεῖν τῇ
κοίλῃ καλονοῦν τὴν Συρίαν, ὡς αὐτὸ περὶ
Λίβανος, ὅτι Λίβανος καὶ Ἀντιλίβανος, μὴ
πρὶν ὑπερθεῖν τὴν θαλάσσης ἀρχήν, ἔμ-
φω. ὁ μὲν Λίβανος τὴν κατὰ τριπολὶν κα-
τὰ τῷ Διὶ πρόσωπον μάστιγας, ὁ δὲ Ἀντιλί-
βανος τὴν κατὰ Σιδὸνα. τὴν δὲ τῷ
γῆς πῶς τῶν Ἀραβίων ὄρεων, τῶν ὑπερ-
ταμασκήνων καὶ τῶν Τραχανιτῶν ἐκείνῃ
γῆς ὡς ἄλλῃ ὄρεσιν, καὶ ἐκείνῃ
καρπῶ. Ἀπολαύουσι δὲ μιτὰ τὴν περὶ
κοίλῃ. πρὶν δὲ μὲν τὸ αὐτὸ τῇ θαλάσσει
ἐκείνου τῷ Διὶ, μὴ δὲ τὸ ἀπὸ τῆς θα-
λάσσης αὐτῶν τῷ ἐκείνου Διὶ πῶς
οὐ. διαφύττω δὲ ποταμοῖς ἀρδουσι χώραν
ἐκείνου τῇ, καὶ πᾶσι ποταμοῖς, μὴ γὰρ
τῷ ἰσοδυνάμει. ἔχει δὲ καὶ λίμνην ἢ φέρει τῇ
ἐκείνου τῇ γῆς, καὶ πᾶσι ποταμοῖς. ὡς δὲ αὐ-
τῶν, καὶ ἑλ. κατέπερ δὲ ἡ λίμνη ἰσοδυνάμει
ρῆς. φέρει δὲ καὶ Βέλοισμον. τῶν δὲ ποτα-
μῶν ὁ μὲν Χρυσόρροος ἐκείνου τῇ
Δαμασκήνων πόλιν, καὶ χώρας τῆς ἐ-
κείνου ἀναλίσκονται χθόνι. πολλὴν γὰρ
ἐπ' αὐτῇ, καὶ βαθεῖαν ὁφείδω. τὸν δὲ Λυ-
κόν, καὶ τὸν ἰσοδυνάμει ἀναπλέουσι φορτί-
οις, Ἀράδιοι δὲ μάστιγας. τῶν δὲ περὶ τὸν
μὲν πρῶτον τὸ ἀπὸ τῆς θαλάσσης, μάλιστα
κατέπερ, καὶ μακρὰ περὶ τὸν. γὰρ τούτου δὲ
ποταμῶν ἰσοδυνάμει τὸν ἀρδουσι περὶ τὸν
τῶν ὄρεων ἀναπλέουσι, μὴ δὲ χθόνι καὶ
πᾶσι ποταμοῖς, πᾶσι δὲ ὡς ἰσοδυνάμει
τῶν ἀρδουσι περὶ τὸν ἀρδουσι μὴ καδο-
ρῶν, χθόνι δὲ ὡς ἰσοδυνάμει δὲ ἔχεται. τῇ
δὲ φολιδῶν λίπιδος ἐκείνου ἰσοδυνάμει
τῶν ὄρεων. μιτὰ δὲ τὸν μακρὸν ὄρεον δὲ
μαρσύας, ἔχων ἑλ. καὶ ὄρεον, γὰρ οἱ δὲ Χαλ-
κίς, ὡς περὶ ἀκρόπολιν τῷ μαρσύν. ἀρχὴ δὲ
αὐτῷ Λαοδικεῶν πῶς Λίβανος. τὰ μὲν οὖν
ὄρεα ἔχουσι πάντα ἰσοδυνάμει τῇ καὶ Ἀ-
ραβίῃ, κακοῦργοι πάντων: οἱ δὲ γὰρ τῶν
ἄλλων ὄρεων δὲ ὄρεων, ὅραται δὲ
αὐτὸ μὲν γὰρ τῷ ὄρει Σινιῶν, καὶ Βορρα-

cum Sidone & magnitudine & formam & antiquitate comparanda, multis fabulis celebrata. Poëtae quidem magis Sidonem celebrant, atque adeo Homerus Tyrin non meminit, Coloniae tamen in Africam & Hispaniam usque ad loca extra columnas deducta, Tyrum plurimum celebrauerunt. Ergo ambae & nunc & antiquitus clare illustresque sunt: controuersumque manet, utra earum Phoenicum metropolis dici debeat. Sidon iacet in elegante continentis portu. Tyrus tota insula est, ac fere eodem modo habitata quo Aradus, ad continentem aggere eam aduectente, at cum Alexandeream obsideret. Portus duos habet, alterum clausum, alterum apertum, quem Aegyptium uocant. Dicunt in ea domos altiores fieri, quam Romae, ideo etiam parum absuit aliquando, quin tota urbs terrae motibus deleteretur. Cladem accepit ab Alexandro expugnata. Has tamen calamitates omnes superauit, & se recollectit, cum navigationibus, quae Phoenices semper alijs praestitere, tum purpurarum captura. Tyria enim purpura optima omnium perhibetur, ac piscatio ipsa proxima est: & caetera cuncta quae ad iusciendas uestes pertinent in promptu sunt. Ac tametsi maxima huiusmodi ciuium multitudo ciuitatem reddit paulo dissolutiorem, tamen ob hanc copiam collocupletatur. Non solum a regibus, sed a Romanis etiam libertate donati sunt, cum quidem paulo sumtu impetrarent, ut eorum uotum Romani ratum haberent atque confirmarent. Colitur apud eos Hercules maiorem in modum. Quantum classe potuerint, argumento euidenti est multitudo & magnitudo coloniarum ab ijs deductorum. Dictum est de Tyrijs. Sidonij cum multarum cum optimarum artium magistri perhibentur, quod etiam Homerus innuit, adhuc astronomiae & arithmeticae periti: a ratiocinationibus & nocturna nauigatione ducto initio. utrumque enim mercatorum est, & nauclerorum, quo modo Aegyptiorum inuentum geometriam alunt, ab agrorum dimensione, qua opus est, cum Nilus auctus terminos confudit. Atque hanc quidem disciplinam, ab Aegyptijs ad Graecos propagatam pro certo habent: a Phoenicibus uero astronomiam & arithmeticam. Nunc omnis etiam reliqua philosophiae copia maxima ex his ciuitatibus, peti potest.

ταύτη μίχαθ'· καὶ κατὰ τὴν ἰσχυρίαν καὶ τὴν ἀρχαιότητα ἐκ πολλῶν μύθων παραδεδυμένη. οἱ μὲν οἱ ποικίλοι, τὴν Σιδῶνα περὶ νηλεῆσιν μάχων. ὁ μὲν δὲ ὁ μίχωνται ἐν Τύρον. αἱ δὲ εἰς τὴν λιβνίαν καὶ τὴν Ἰβηρίαν ἀποικίαι, μίχων καὶ ἐξ ἑσπέρων τὴν Τύρον πλείον θύμωσι μάχων. ἀμφότεραι δ' οὖν φρόδοι καὶ λαμπραὶ καὶ πάλαι καὶ νῦν ποτὶσαν δ' αὐτὰς ἀποικιστῶν πολὺ φοινίκων, φῆς γὰρ ἀμφότεραι εἶναι. ἡ δ' οὖν Σιδῶν ὑπὲρ ὁφθαλμῶν ἐν ἀπύρῳ τῇ Ἰσθμῳ ἐκείνῃ. Τύρῳ δ' ὅσον ἀλγυπῶν καὶ διὰ τὴν κτισμένην παραπλευσίως ὡς πρὸς Ἄραδον. συνήθηται δὲ χεῖματι πᾶσι τῇ ἀπαρῇ, ὁ κατεσκόνασι πολιορκῶν Ἀλέξανδρον. αὐτοὶ δ' ἔχοντες λιμένας, τὸν μὲν ἑλευσόν, τὸν δ' αὐσεμῶν, ὅν Λιγυπῶν καλοῦσιν. ἐνταῦθα δὲ φασὶ πολλοὺς γένους τὰς οἰκίας, ὡς τε καὶ τῶν γὰρ Ῥώμης μάχων. διὸ καὶ σισμῶν γρηγορῶν, ἀπολιπὼν μικρὸν πρὸς ἄλλω κφανίσαι τὴν πόλιν. ἐτύχησε γὰρ καὶ ἰσχυρὸν Ἀλέξανδρον πολιορκίᾳ λαθῆναι. ἀλλὰ τὸ βούλων συμφόρῳ κατέστη ἑρῆτων, καὶ ἀνέλαβον αὐτῇ, τῇ τε ναυτιλίᾳ, καὶ τὴν ἀπάντων τῶν ἀνέκρετων εἰς ἡνιόχων οἰνῶν, καὶ τοῖς περὶ τοὺς πολλοὺς γὰρ ἐξ ἡμερῶν παρῶν ἡ Τυρία καλῶς πορφυρεῖ, καὶ ἡ Τυρία πλοσίον, καὶ τὰ καὶ ὅποια τὰ πᾶσι βαρύνον ὑπὸ τῶν βασιλέων. καὶ ὅσοι διεζώοντες μὲν ποιεῖ τὴν πόλιν ἢ πολλὰ πλοῖα τῶν βαρύνον πλοσίον δὲ εἰς τὴν ποικίλῃ αἰσθῆσιν. οὐχ ὅσον τῶν βασιλέων δ' ἐκείνων αὐτονομοῦν, ἀλλὰ καὶ ὅσον τῶν Ῥωμαίων, μικρὰ ἀναλίσκοντες διὰ τὴν αὐτῶν τῇ ἐκείνων γνώμῃ. Τιμᾶται δὲ καὶ ἰσχυρὸν ἡμερῶν ὑπὸ αὐτῶν. τῆς δὲ πᾶσι τὰς ναυτολίας διωκόμεναι, τὸ πλεονέκτημα, καὶ τὸ μίχαθ'· τῶν ἀποικιστῶν δὲ πόλιν τεκμήριον. οὗτοι μὲν οὖν ποιοῦνται. Σιδῶνιοι δὲ πολὺ τεχνολογίαν παραδεδυμένοι καὶ καλῶν τεχνῶν, καὶ ἀπὸ καὶ οἰκιστῶν δ' αὐτοὶ πᾶσι δὲ καὶ φιλόσοφοι, πρὸς τι ἀστρονομίαν καὶ ἀριθμητικῶν, ἀπὸ τῶν λογιστικῶν ἀρῶν μὲν, καὶ ἐν νηλεῶσιν. ἐμπορικὸν γὰρ καὶ ναυκληρικὸν ἐκείνων. καὶ ἀπὸ καὶ τῶν λιγυπῶν ἐν ῥήματι γεωμετρίας φασιν, ἀπὸ ἐν χωρομετρίας ὡς καὶ ἀπὸ γὰρ τῆς συγχέωσιν αὐτοὺς ὅσον τὰς ἀβασίαις. τὰ δ' οὖν παρὰ λιγυπῶν ἡμερῶν εἰς αὐτὰς ἡμερῶν περὶ ἀστρονομίαν. ἀστρονομίαν δὲ καὶ ἀριθμητικῶν, παρὰ φοινίκων. νῦν δὲ πᾶσι καὶ ἐν ἄλλῃ φιλοσοφίᾳ ὅποιαν, πολλὰ πλεονέκτημα λαβὼν ὅσον ἐκείνων τῶν πόλιν.

[illegible]

Imò, si Posidonio credimus, antiquum de a-
tomis dogma Moschi est, hominis Sidoni,
qui ante Troiani belli tempus uixit. Missa
uerò faciamus antiqua. Nostra aetate Sidon
philosophos nobiles tulit. Boëthum, quo
nos in Aristotelea philosophia commentan-
da socio uili sumus, & Diodorū eius fratrē.
Tyrius fuit Antipater: & paulò antè nos A-
pollonius, qui librorum & philosophorum
à Zenone professorum tabulam edidit. Di-
stat Tyrus à Sidone stadijs ec non amplius.
In medio est oppidum, nomine Ornithon
(auium, siue gallinarum malis.) urbs, postea
apud Tyrum fluius exit. Post Tyrum est an-
tiqua Tyrus, xxx stadijs distans. Inde Pto-
lemais magna urbs prius Ace nominata, hac
Persæ receptaculo aduersus Aegyptum ute-
bantur. Inter hanc & Tyrum est litus arenæ
tumulis oblitum, qui uitrariam arenam fe-
rant, eam dicunt hoc in loco non fundi: cum
uerò Sidonem delata sit, fusioni parere. Sunt
qui dicant, Sidonios uitrariam arenam habe-
re fusioni aptam, quidam autem omnem u-
biq; fundi. Ego à uitrarijs Alexandrēs au-
diui ipse, quandam terram uitrariam esse in
Aegypto sine qua sumtuosa quædā, & mul-
torum colorū opera perfici nequirent: quem
admodum & alia alijs mixturis indigent, ac
Romæ multa & ad colores & ad operum fa-
cilitatem inueniri, quemadmodū in ijs quæ
cristallina uidentur, cum quidem aneum ca-
tinum & poculum emere liceat. Memoriae
proditum est mirum quippiam, & ex ijs quæ
raro contingunt in litore accidisse inter Ty-
rum ac Ptolemaidem, cum Ptolemaici præ-
lium cum Sarpedone imperatore commis-
sent, fuga insigni facta, pelagi affluxu inun-
dationi adsimili fugientes obrutos, atque al-
ios in pelagus abreptos, alios in locis conca-
uis mortuos relictos fuisse. Post cum iterum
defluisset æstus, corpora detecta, atque o-
stensa, inter pisces mortuos promiscuè iacen-
tia. Idem circa Casium apud Aegyptum ac-
cidere, ubi terra conuulsione quadam cele-
ri atque simplici, in alteram partem transfe-
ratur & decidat, ut pars eius in sublime ele-
uata mare impellat, pars subsidens id recipi-
at, qua rursus in diuersum mutata pristinam
omnia sedem recipiant. & interdum permu-
tatio quædam fiat, nonnunquam nulla. Fie-
ri potest

τῆς Ῥινόκολουρας, ἀπὸ τῶν ἐπικισμῶν τῆς
βίνας οὕτω καλουμένης. τῶν γὰρ Αἰθιοπῶν
τῆς ἐπιλῶν ὑπὸ τῶν Αἰγυπτίων, ἀντὶ τῆς ἀ-
ναρχίας αὐτῶν κατὰ μέρος, ἀποτέμνω τὰς βί-
νας γὰρ ταῦτα κατὰ μέρος, ὥς οὐκ αὖτις πολ-
μήντας ἀνελθόν, ὅτε τὴν ἀρχαίαν ἢ ὁ-
ψιως. καὶ αὐτὸ μὲν οὖν ἢ ἀπὸ γὰρ ἀν-
τὶ τῆς ἀρχαίας, καὶ ἀμύδης. ἐπὶ δὲ μάλλον ἔ-
φθες ποταμῶν ὑποκειμένων ἔχουσι τὴν
Σερβονίδαν λίμνην παρὰ πύλον πῶς τῇ
θαλάττῃ μικρὰν διόδον ἐκπέπουσαν μετα-
ξύ μέρους τοῦ ἐγκύματος καλουμένου, καὶ
ποῦς οὖν ὁρῶσι μὲν αὐτῶν. πλάτος δὲ
τὸ μέγιστον πεντήκοντα. τὸ δὲ ἐγκύμα
συγκέχεται. εἴτα συνέχης ἄλλη ποταμὸς
ἢ ὑπὸ τὸ κασίον, καὶ κῆδον ὑπὸ τὸ Ῥηλούσιον.
Ἐπὶ δὲ τὸ κασίον, θινώδης τῆς λίμνης ἀ-
κρωτηρίαζον, αὐτὸς δὲ, ὅπου τὸ πομπύσιον
τοῦ μεγάλου σάμα καίται, καὶ διὸς δὲ μὴ ἴ-
σῃ κασίον. πῶς οὖν δὲ καὶ ἀντὶ τῆς μά-
γνης ὁδοφονίας ὑπὸ τῶν Αἰγυπτίων.
Εἴτ' ὑπὸ Ῥηλούσιον ὁδὸς, γὰρ ἢ τὰ ἔξω, καὶ
ὁ καβελὸν λεγόμενον χείρας, καὶ τὰ πῶς
τῆς Ῥηλούσιου ἑαυτῶν, ἀποτὶ ὁ παρὰ χεί-
ρας. Νῆλός, φύσις πῶς καὶ ἐλῶδων
ὄντων τῶν πόων. ποταμὸς μὲν ἢ θινώδης.
φασὶ δὲ Ἀρτεμίδωρος ὅς τὸ Ῥηλούσιον ἐκ
μὲν ὀρεωσίων εἰναι διὰ τριηλίους ἐφ' ἑ-
καστοῦς πεντήκοντα κατὰ πλάτην. ἐκ
δὲ μελαίνων, ἢ μελανίων ἢ Κιλικίας τὴν
πῶς Κιλικίαν, ὑπὸ μὲν τὰ μεθόρια ἢ Κι-
λικίας, καὶ ἢ Συρίας, χιλιούς καὶ ὀκτα-
σίους. γὰρ οὖν δὲ ὑπὸ τῶν ὀρεντῶν πεντα-
ποσίους ἔχουσιν. εἴτ' ὑπὸ ὀρεωσίων χιλιούς
ἑκατὼν τριακόντα. τῆς δὲ ἰουδαίας τὰ
μὲν ἑσπρία ἄλλα τὰ πῶς τῆς κασίαν κα-
τήχουσιν ἰδουμαῖοι τὰ καὶ ἢ λίμνη. Ναβα-
ταῖοι δὲ ἄσπιρ οἱ ἰδουμαῖοι. κατὰ μέρος δὲ
ἐκπεσόντων ἐκ τῶν πῶς χιλιούς τοῖς ἰ-
ουδαίοις, καὶ τῶν νομίμων τῶν αὐτῶν ἐκά-
τοις ἐκινώοντων. πῶς θαλάττῃ δὲ ἢ Σερ-
βονίς τὰ πολλὰ κατὰ μέρος, καὶ ἢ συνέχης μέ-
γχι ἰεροσολύμων. καὶ γὰρ ταῦτα πῶς θα-
λάττῃ ὅτιν. ἀπὸ γὰρ τοῦ ὑπνέου ἢ ἰούπης
ἔρχεται, ὅτι δὲ γὰρ ὁ ψα. ταῦτα μὲν πῶς ἔ-
κτα. τὰ πολλὰ δὲ ὡς ἑκάστη ὅτιν ὑπὸ φύ-
λων οἰκούμενα μικτῶν, ἐκ τῆς Αἰγυπτίων
ἐθνῶν καὶ ἑραβίων καὶ θινίων. τοιούτοι
γὰρ οἱ τὴν γαλιλαίαν ἔχοντες, καὶ τὴν ἰού-
χουῖτα, καὶ τὴν φιλαδέλφειαν καὶ Σαμα-
ρειαν, ἢ ἡρώδης Σεβαστὸν ἐπὶ νόμασιν.
Ὅσα δὲ ὄντων μεγάλων, ἢ κατὰ μέρος ἀλλὰ τῶν πό-
λεων, Αἰγυπτίους ἀποφαίνοντες πῶς γόνους τῶν νῦν ἰουδαίων λεγομένων. Μωσὲς γὰρ τῆς ἑ-
γυπτίας

stea sunt Rhinocolura, ab his dicta, qui mares
truncati eo fucere translati. nam Aethiopum
quidam Aegyptum inuadens, non nece sed
nisi mutilatione, maleficia coercens, eos ibi
collocauit, ut propter oris deformitatem re-
dire domum non auderent. Quae Gazam se-
quitur regio, sterilis est & arenosa. Magis
etiam quae inde est inter Sirbonidem lacum
& mare aequalibus distantia interuallis, par-
uum quendam transuum in medio occupans,
ad locum usque cui ab eruptione Ecregma
nomen, longitudo est cc fere stadiorum, ma-
xima latitudo L. (eruptio illa obthurata est.)
sequitur regio usque ad Casium atque inde
Pelusium. Casius est mons aggeribus are-
narum similis, inque mare procurrent, ipse a-
quarum inops. In eo magni Pompeii corpus
lacet, & Iouis Casij est templum, nec procul
inde Magnus iugulatus fuit, Aegyptiorum
dolo circumuentus. Inde est uia quae Pelusi-
um desert, in ea sunt Gerra, & Chabria quae
uocantur castra: ac uoragines Pelusio proxi-
ma, Nili effusionibus factae, cum ea loca ca-
ua & palustria sint. Dictum de Phoenicia est
satis. Artemidorus ait, ab Orthosia Pelusium
esse stadia cxc cxc cxc cxc l, si quis sinus
intret. A' Melanis. (siue ex sunt Melaniae.) ad
Celenderin, quod est confinium Ciliciae ac
Syriae mille & nonaginta. Hinc in Orontem
cxxx. Postea Orthosiam usque cxc cxxx.
Iudae extrema occidentalia Casio proxima,
Idumaei occupant, & lacus. Idumaei qui-
dem Nabataei sunt, per seditionem autem in-
de eiectione Iudaeis se adiunxerunt, & eorum le-
ges amplexi sunt. Ad mare autem Serboni-
dis maiorem occupauere partem, & quae de-
inceps sunt usque ad Hierosolymam, mari
omnia uicina. iam ante enim docuimus, hanc
a nauali Ioppes conspici, atque haec quidem
uersus septentrionem sunt, & magna ex par-
te a mixtis gentibus habitata, Aegyptijs, A-
rabibus, & Phoenicibus. Nam tales sunt qui
Galilaeam habent, & Hierichuntem, & Phi-
ladelphiam, & Samariam, quam Herodes Se-
bastam, id est Augustam nominauit. Cum
autem sint conuenae, fama quae plurimum
obtinet de his, quae de templo Hierosoly-
mitano iactata fidem inueniunt, perhibet ab
Aegyptijs fuisse prognatos eos, qui nunc Iu-
dae appelluntur. Nam Moses unus ex Ae-

Casius mons.

Iudae deserta
ptio.

Mose.

egyptijs

γυπτίων

ἔμ' ὡς ἰδὼρ ὁ ἀμυνοέντων ἢ καὶ σιβομί-
 νων. Πέφυκε γὰρ οὕτω, καὶ κοινόν ἐστι τοῦτο
 καὶ τοῖς Ἕλλησι καὶ τοῖς βαρβάροις. Πολιτε-
 νία γὰρ ὄντων ἀπὸ πτωσά γματ' ὁ κοινού ζω-
 σιν. ἄλλως γὰρ οὐκ οἴοντε εἶναι πολλοὺς, ὅ-
 τι ἦ καὶ τὸ ποιεῖν ἡμεδμομένης ἀλλήλοισι, ὅ-
 πορ ἡμὶν τὸ πολιτεύεσθαι, καὶ ἄλλως πως ἐν-
 μαρβίον κοινόν. Τὸ δ' ἐπὶ πτωσά γματ' ὅτιον, ἢ
 γὰρ παρὰ διῶν, ἢ παρὰ αἰθρῶπων. Καὶ οἱ
 γὰρ ἀρχαῖοι τὸ παρὰ τῶν διῶν ἐπὶ σβόδου
 μάλλον καὶ ἐσέμνυνον. καὶ εἴα τοῦτο καὶ ὁ χρῆ-
 σταιζόμενον ὡς τότε πολὺς καὶ φίλων, ὡς
 ἦν δ' αὖν ὡν ὡν, ὅπως
 ἔκ θρονός ὑψιφύλοιο Διὸς Βαλὼν ἱσπεύσας
 Συμβούλων τοῦ δι' ἡρώων ὡν. ὡς ἢ διελθὼς
 Τὸν ἐπιθνήτα πᾶσι δ' αὖ μαδόνου μαθῆν
 Εἰ μὲν ἐτ' εἴη. — αὐτὸς δ' ὁ πᾶσι
 ἦσαν καὶ τοῦ τεκόντας ἐκμαδῶν διελων
 Πρὸς δ' ὡμα φοῖβον. —

Καὶ ὁ μὲν παρὰ τοῖς Κρησίν.
 Ἐν τῷ αὐτῷ βασιλεὺς Διὸς μεγάλῃ ὀρεϊσὶς.
 Διὶ τῶν γένεα, ὡς φησι Πλάτων, αἰα-
 βαίνων ὑπὸ τὸ αὐτορροπὸν Διὸς, καὶ παρ' ἑ-
 κένου τὰ πῦρ γαματα λαμβάνων, καὶ πα-
 ρακομίζων εἰς τὰ αὐδρώπουε. Τὰ δ' ὁμοικ-
 εῖ ποιεῖ καὶ Λυκοῦργος ὁ Ζηλωτὴς αὐτῷ. πῦρ
 καὶ γὰρ ὡς εἰκοι γὰρ ἀποδ' ἡμῶν, ἐπὶ τῷ αὐτῷ
 παρὰ τῇ πυθίας ἡ πῦρ καὶ παραγγέλλων
 τοῖς λακεδαιμονίοις. ταῦτα γὰρ ὅπως πο-
 τί ἀληθείας ἔχει, παρὰ γὰρ τοῖς αὐδρώποις
 ἐπιπίδουτο καὶ γνῶναιτο, καὶ οἷα εἶπε ὁ
 μάλιστα ἐπιμῶντο, ὡς τε καὶ βασιλείας ἀφί-
 σινα, ὡς τὰ παρὰ τῶν θεῶν ἡμῖν ἐκφίρον-
 τὸν παραγγέλλματα καὶ ἐπανορθώματα καὶ
 ζῶντων καὶ ἀποθανόντων. ἀπὸ δὲ καὶ ὁ
 Τερσίπας.

Τῶ καὶ Τιβερικῶπι, νόον πόρι πόρι φόντα
Οἷον πινύδα, ταὶ δὲ σκιά αἰσασσι.

Τοιούτος ἦ ὁ Λιμναῖος, ὃ ὁ Τροφώνιος, καὶ
ὁ Ὀρφύς, ὃ ὁ Μισαῖος, καὶ ὁ Πῆξ ὅστις Γέτας
θεός, τὸ ἢ παλαιὸν Ζάμολξιν Γυνδαγόρεός
ἦν, καθ' ἡμᾶς ἦ ὁ τῶ Βυρεῖσις ἀθεοπίστων, δι-
κινίος. Πῆξ ἢ Βοαστορανοῖς Ἀχαῖκαρθε. Πα-
ρὰ ἢ τοῖς Ἰνδοῖς οἱ συμνοθεῖσιν. Παρὰ ἢ τοῖς
Πέρσαις οἱ μάχοι καὶ Νικνομαῖντες, καὶ ἐπὶ
οἱ λιγόμενοι Λικανομαῖντες, καὶ Ὑδρομαῖ-
ντες. Παρὰ δὲ τοῖς Ἀσσυρίοις, οἱ Χαλδαῖοι.
Παρὰ δὲ τοῖς Ῥωμαίοις, οἱ Τυρρῆωνικοί ὠρο-
σκόποι. Τοιοῦτοι δὲ πρὸς τὸν καὶ ὁ Μωσῆς,
καὶ οἱ Ἰσραηλιταῖς ἐκείνων, πρὸς μὲν ἀρ-
χὰς λαβόντων οὐ φάυλας, ἐκτραπόμενοι
δὲ πρὸς τὸ χεῖρον. Ἡ δὲ δὲ τὸν φασγῶς τυραν-
νευτικὰ Ἀλκιφανθε. Τούτου δὲ ἄκου γὰρ ὁ

sed uenerarentur ut templum. Sic enim à natura est hominibus comparatum, & commune hoc Græcis & barbaris, ut sua sponte ciuiles, communi præcepto atque instituto uiuant. aliter enim multi in unum coire, & conuenienter idem agere non possunt, quod est ciuilitate degere. neque alia ratione societas uitæ seruari potest. Præceptum uerò duplex est, diuinum aliud, aliud humanum. Antiqui sanè diuina maiore in honore & ueneratione habuerunt, itaque multum ad oracula proficiscebantur, atque ea consulebant. In Dodonam quidem,

Vt louis ex alta caperent oracula quercus *Odysſſ. 328.*

cuius consilio plurimū utebantur. alij Del
phos, ut ille

Supereffet expositus' ne quondam filius
Quæsitum — cum quidem ipse filius

Iret, parentes ut suos cognosceret

Delphis docente Phœbo—

Minos qm & Odyss. 7. 179.

Ter terno louis auditor Minos fuit annos: *Plato. Minos.*

id est, per nouennium (.ut Plato dicit.) in lo-
uis antrum descendit, & ab illo præcepta ac-
cepit, quæ ad homines efferret. Eodem mo-
do Lycurgus eius imitator egit, nam sapē
peregrinæus, ea ex Pythia intellexit, quæ La-
cedæmonijs imperanda erant. Hæc quàm
uera fuerint, non disputo, equidem ab homi-
nibus putabantur & credebant uera, & pro-
pterea diuinatores in precio erant tanto, ut
etiam imperio digni indicarentur: scilicet qui
diuina nobis præcepta ac monitus expone-
rent & uiui & mortui. quemadmodum eti-
am Tiresias,

Cui dederat uita functo Proserpina mētem, *Odyss.* n. 494.

Vt faperet solus: reliquis errantibus umbris.

Talis fuit Amphiaræus, & Trophonius, & Orpheus, & Musæus, & 6 apud Getas olim 6 Zamolxis Pythagoreus, ætate nostra Declineus, qui Byrebiſtæ uaticinatur, & apud Boſporanos Achaſcarus, apud Indos Gymnoſophiſtæ, apud Perſas Magi, & qui Necyomantici, & Lacanomantici, & Hydromantici appellantur, apud Aſſyrios Chaldæi, apud Romanos Erruſci haruſpices. Talis erat Moſes, & ſucceſſores eiꝰ: qui ab initijꝰ nōn malis, poſtea degenerauere. Cū uerò palām iā Iudea tyrānide premeretur, primus p̄ ſacerdote ſe regē fecit Alexāder, cuiꝰ filios Hyrcanū & Ariſtobulū de imperio diſceptantes,

MM $\pi \mu \lambda \theta$

τὴν πύλιν μίχην καὶ χρυσοῦ· ἐπὶ δὲ τῷ λατοῦ
 οὐκ ἔστι τὰ σκόνην γινώσκουσιν ποδωικοῦντες
 ἀρχομένῳ τῇ ἀναβολῇ τοῦ ἀσφαλτοῦ, καὶ
 παρασπένδοντες πῶς τῇ μεταλλομασίᾳ
 τοῦ ποιομένου χηδίας καταμίναντες. ἐστὶ δὲ
 ἡ ἀσφαλτὶς γῆς βέλῳ, ὑγραινόμενῳ τῷ
 ὑποδόρμῳ, καὶ ἀναφυσσόμενῳ, καὶ ὁμαλῶς
 μένῳ. πάλιν δὲ μεταβαλλομένη εἰς πύλον
 ἰχυρὸν ὑπὸ τοῦ ψυχροῦ ὑδατος, οἷον δὲ
 τὸ ἐλπίμεν ὑδατος, ὡς τῇ πομῇ καὶ κρῖναι
 δὲ οὐδα. ἢ τὸ ὑπὸ πολλοῦ ὕδατος ὅτι τὴν φύσιν
 τοῦ ὑδατος ἰσχυρῶς, καὶ ἐκ τοῦ ὕδατος δὲ
 οὐδα καὶ βαπτίζονται τὸν ἐμβαλόντα, ἀλλ' ὁ
 αἰετὶς παρὰ τοῦ ὕδατος δὲ τῶν χηδίας,
 καὶ φέρονται ἐπὶ ἀσφαλτοῦ ὅσον ἰ-
 κας· δυνάμει. τὸ μὲν οὖν συμβαίνει τοῦ
 τοῦ. γόντας δὲ ὄντας, σπένδονται φασίμ ἰ-
 πωδῶς ὁ ποσειδῶνι· αὐτὸν αὐτὸν ποῦς, καὶ
 οὐρα καὶ ἄλλα διυσιῶς ὑγρῶς, ἢ ποῦς κατα-
 χύσας, καὶ ἐκ τοῦ ὕδατος, πῶς τῇ τῷ ἀσ-
 φαλτοῦ, ἢ τῇ τιμῇ. ἢ μάλιστα δὲ τῇ
 δυνάμει τῶν οὐρανῶν τοιαύτη, καὶ ἀπὸ καὶ
 ἐπὶ τῶν ἐνέσι τῶν λιμνῶν, καὶ ἐκ τῶν
 παιδικῶν οὐρανῶν σπένδεται. καὶ μάλιστα δὲ τῇ
 λίμνῃ τὸ πᾶν συμβαίνει ὁλόγον, ὅτι
 καὶ ἡ πύλη τοῦ πυρός, ὅτι τῷ ἀσφαλτοῦ κα-
 τὰ μέσον δὲ, καὶ τὸ πᾶν δὲ. ἢ τὰ κτλ· δὲ ἡ
 ἀναφύσσει, ὅτι καὶ ἡ τῇ πυρὸς λίμνῃς
 οὐκ ἔχει τῇ πυρὶ φανερῶς, ὡς ὅτι ἢ ἄλ-
 λων τῶν ἐνέσι τῶν ποταμῶν. τοιαύτη δὲ καὶ
 τῇ γῇ Ἀπολλωνίᾳ τῇ ἱππεύσῃ. τοῦ δὲ
 ἱμπεροῦ τῷ χώρῳ ὅτι καὶ ἄλλα τιμῆς
 φέρουσι πολλὰ. ὅτι πῶς πῶς πῶς ὑπὸ
 κινεῖται δακνύουσι τρεχέας πᾶσι μο-
 σὶ δὲ, καὶ οὐραγῶς ποταμῶν, ὅτι γῆν τι φέρ-
 οντα γῆς τῇ πύλιν ἐκ ἐλαιοῦ λαμ-
 βανόμεναι, ὅτι οὐδὲ πᾶς πᾶς ποτα-
 μὸς ἔχοντες, καὶ τοῖς δὲ ἀναστραμμέ-
 ναις ποταμῶν. ὡς τῇ πύλιν τοῖς θεῶν
 μένῳις ὑπὸ τῶν ἰγχεμένων, ὡς ἄρα ἰσχυρῶς
 ποτὶ τρεῖς καὶ δεκά πύλας ἐνταῦθα, ὅτι
 μετροπόλιν Σαδίων, ὅτι τῇ ἐνέσι
 ἔχοντες ποῦς πύλιν. ὑπὸ δὲ οὐρανῶν καὶ
 ἀναφυσσόμεναι πυρὸς καὶ δόρμῳ ὑδατος
 ἀσφαλτοῦ ὅτι καὶ δυνάμει ἰσχυρῶς πᾶ-
 σιν, καὶ πῶς τῇ πύλιν τῇ γῇ· αἰ-
 τι πύλιν αἰ μὲν καταποθείη, ἢ δὲ ἐκεί-
 ποι· οἱ δὲ πύλιν φεγγῆς. ἢ τῇ πύλιν δὲ
 φασί τῇ πύλιν, λιμνῶν τῇ πύλιν, ἢ
 κρῖναι τῇ πύλιν, καὶ πύλιν τῇ πύλιν,
 καὶ πύλιν τῇ πύλιν. ἢ δὲ καὶ τῇ πύλιν
 γὰρ ἀπὸ ὑδατος ποταμῶν λιμνῶν, οὐ πᾶ-
 γνῶσται καὶ τῇ πύλιν, πῶς τῇ πύλιν καὶ πύλιν
 ἐκείνη.

demto solo auro, cum uasa eruginem contra
 hūit, iā accollae intelligunt bituminis eruptio-
 nem appetere, ac sese arundineis ratibus ad
 id inquirendum accingunt. Bitumen est ter-
 rae gleba, quae a calore liquefacta, efflatur ac-
 que diffunditur, rursusque in solidum cor-
 pus aquae frigore coit, qualis est lacuum a-
 qua: unde & sectione & incisione opus ha-
 bet. Id postea in summo fluitat, propter a-
 quae naturam, quam diximus ingredientem
 nec urinare, nec immergi posse, sed attolli.
 Ratibus autem adhaerentes, quantum quis-
 que potest referunt. Ac de bitumine qui-
 dem haec diximus. Posidonius narrat, acco-
 las praestigijs deditos homines incantationi-
 bus quibusdā uti, & lotia & alios huiusmo-
 di foetidos humores inspergere, atque expri-
 mere, quibus bitumen coaguletur. postea in-
 cidere, nisi forte aliqua lotij uis est, qualis in-
 uelica eorum qui calculo laborant. Nam
 etiam ex pueri lotio chrysocolia conficitur.
 In medio autem lacus ista euenire consenta-
 neum rationi est. Ignis enim ac bituminis
 fons & copia in medio est. quod autem non
 statu efflatur tempore, causa est, quia ignis
 motus, ordinem non habet nobis manifestū:
 quemadmodum & multorum aliorum fla-
 tuum. Talia etiam apud Appolloniam Epi-
 roricam eueniunt. Esse autem ignem in solo
 eius regionis multis etiam alijs signis docet.
 Nam & petras asperas exustas circa Moasa-
 da ostendunt: & multis in locis exesas cauer-
 nas, & terram cinerulentam, & picis guttas
 e petris distillantes, & flumina fuxtoie emi-
 nus edito efferuentia: & habitationes passim
 euerfas. ut ijs fides haberi posse uideatur,
 quae ab indigenis praedicantur: in hoc loco
 xiii urbes olim habitatas fuisse, quarum ca-
 put Sodoma adhuc ex stadiorum habeat su-
 perstitem ambitum, terrae autem tremoribus
 & ignis aquarumque calidarū & bituminosarū
 ac sulphurearū eruptione exstitisse lacum, sa-
 xaignem concepisse, urbium alias absorptas,
 alias ab ijs, quicunque fugere potuerunt de-
 relictas. Eratosthenes contra sentit, regio-
 nem stagnis intus conceptis subduclam; ma-
 xima eius parte factis eruptionib. reiectam
 fuisse. quemadmodum & mare. In agro eti-
 am Gadareno est aqua quaedam pessima ex
 lacu: qua degustata, pecora pilos, ungues,
 & cornua amittunt. Apud eas quae Tarichie
 appel-

ῥοδὸν, καὶ μετὰ ταῦτα πρὸς τὴν ἰσθμὸν μί-
 χη Τερδόνου καὶ τὴν ἐκβολὴν τοῦ Εὐφρά-
 του. ποδὲν δὲ τὴν τε Καρμανίων περα-
 λίαν, καὶ τὴν Περσῶν καὶ Σουσίων, καὶ Βα-
 βυλωνίων ἀπὸ μέρους, ὅθεν μυρίων οὖσαν
 ἐκδύω. ποδὲν ὡν καὶ ἡμῖς εἰρήκαμεν. τὸ δ'
 οὐ τὸ ὕψος ἔστι τὸ σῶμα πάλιν ἄλλοι το-
 ῦτοι, καὶ δὲ πρὸς ἡνδρόσθενος λίγαν φα-
 σὶ τὸν θάσιον, τὸν καὶ Νεαρχὸν συμπλῦ-
 σαντα ἐκδὺν αὐτὸν. ὅτι δ' ἄλλοι ἐκ τούτων
 εἰν, ὁτι μικρὸν ἀπολαμπεται ὅς μεγέθη
 τὴν κατὰ τὸν Εὐφράτην θαλάσσης αὐτὴ ἡ θά-
 λαττῃ. λίγαν δὲ φασιν ἐκδὺν πρὸς πελάθου
 ὡς τὴν σὺλῃ τὸν κόλπον, ὅτι ἀπὸ Τερδόνου,
 ἔστιν ὃν δεξιὰ ἔχοντα τὴν ἡπαρ, ὃ παρὰ
 ἄλλους ἔχοντα πρὸς μετὰ τὴν ἡπαρ, καὶ
 ἡρὸν Ἀπὸλλωνος ἁγίου ὃν αὐτῇ, καὶ μαν-
 τειν Ταυροπόλου. περὶ πλάτους αὐτῇ δὲ τὴν
 Ἀραβίαν ὡς διχλήν, καὶ τετρακοσίους
 ἐκδύον, ὃν βαθεῖα κόλπον καὶ τὰς πόλεις Γερ-
 ρῆα, Χαλδῆα καὶ Φυγαδῶν ἐκ Βαβυλωνίων
 οἰκιστῶν τὴν ἀλμυρὴν, καὶ ἔχοντα ἐ-
 λῖνας πρὸς οἰκίας, ὡς ἐπὶ δεξιᾷ τῇ πλάτῃ
 ἐλῶν ἀπὸ μετὰ τὴν κατὰ τὴν ἐπὶ καὶ σὺν τῇ
 ἐκ τῶν ἡλίων, σὺν ἡμῖς ἀποπύλῃ, κα-
 ταρράσσοντες ὅς αὖτε πρὸς τοὺς τοίχους
 σὺν ἡμῖς διέχεται τὴν θαλάσσης, ὅς αὖτε
 οὖς ἐκδύον ἡ πόλεις. πρὸς ἡμῖς δὲ αὖτε
 οἱ Γερρῆοι τὸ πλῆθος, τὸν Ἀραβίων φορτί-
 ον, καὶ ἀρμαλίων. Ἀρσάβου δὲ τὸν
 πρὸς φασιν, ὅς Γερρῆοις πολλὰ χερσὶας ὡς
 τὴν Βαβυλωνίαν ἐκπορεύεται, ἐκδὺν δὲ
 τὴν Εὐφράτην τὰ φορτία ἀναπλῆν ὡς θα-
 ψακίον, καὶ πρὸς ἡμῖς καὶ τὰς πάντας. πρὸς
 αὐτῇ δὲ ὡς πρὸς ἡμῖς καὶ τὰς πάντας, τὴν
 Ἀραβίαν εἰς τὴν ἡμῖς καὶ τὰς πάντας, τὴν
 ὁμοία. καὶ φασὶν ὅτι αὐτὰς οἰκιστῶν
 πρὸς ἡμῖς τὸν φασιν ὡς τὴν ἡμῖς, καὶ πρὸς
 ἡμῖς ἀποπύλῃ αὐτῶν εἰν. ἀρσάβου δὲ
 ὡς τὴν ἡμῖς Τερδόνου ἡ ἀρσάβου πρὸς
 τὴν δὲ κατὰ τὸ σῶμα αὐτῇ τὴν ἡμῖς, ἡ
 μερσίον. ἀπὸ δὲ τὴν Καρμανίων ἀρσάβου,
 καὶ Νεαρχῶν, καὶ ὁρδῶν, ὡς τὴν Τερρῆ-
 νῶν καὶ τὴν πρὸς τὸν πελάγειον ὃν διχ-
 λῶν ἐκδύον, ὃν ἡ τὰ τὴν ἡμῖς δὲ αὐτῇ
 τὰ χερσὶας καὶ τὴν ἡμῖς φασιν κατὰ φ-
 τον. τὸν τὴν δὲ βασιλῆα τὸν τὸν τὸν,
 καὶ ὡς αὐτῇ τὴν θαλάσσης ἐπὶ τὸν κα-
 ταπύλῃ. δὲ τὴν τὴν τὴν φασιν αὐτῇ
 μερσίον τὸν τὸν τὸν τὸν τὸν τὸν τὸν
 τὸν τὸν, φασιν τὴν δὲ τὸν τὸν τὸν τὸν
 τὰ δὲ τὴν τὸν τὸν τὸν τὸν τὸν τὸν
 τὸν τὸν δὲ αὐτῇ τὸν τὸν τὸν τὸν τὸν
 τὸν τὸν δὲ αὐτῇ τὸν τὸν τὸν τὸν τὸν

uersus, postea ad septentrionem uergit, hinc
 ad occidentem usque ad Euphratis ostia, &
 Teredonem. complectitur autem & Carma-
 niorum oram, & Persarum & Susianorum
 & Babyloniarum ex parte, quæ ceteris ferè sta-
 diorum est, de quibus iam antè diximus. Hinc
 protinus usque ad os alia totidè stadia sunt,
 ut traditum dicunt ab Androsthene Thasio,
 qui cum Neareho nauigauit, ut perspicuum
 ex his sit, mare hoc paulo minus esse mari Eu-
 xino. Tradunt etiam, illum dicere, quæ sinum
 cū classe circumuectus sit, quod à Teredone
 nauiganti, ac deinceps continetem à dextris
 habenti, insula Icarium proposita appareat,
 & Apollinis Tauropolim templum in ea san-
 ctum, arque oraculum. Vbi oram Arabiarum le-
 geris ad bis mille & quadringenta stadia, in
 interiore sinu urbs iacet nomine Gerrha, quæ
 Chaldaei teneant, & Babylonia extorres, lo-
 ca falsa, & domos ex sale factas habitantes.
 has cum salis squamæ propter solis ardorem
 abscedentes, continuè cadant, crebrò aquis
 adspargunt, atque eo pacto continuitatem
 parietum tutantur. Hæc urbs stadiis ccc a ma-
 ri distat. Gerrharum negociatione ferè terrestri
 tractant Arabum merces, & aromata. Ari-
 stobulus contrà ait. Gerrharum frequentius
 in Babyloniæ ratibus mercatum ire, atque
 inde per Euphratem Thapsacum cum mer-
 cibus ad nauigare, postea quo libeat pedestri
 itinere eas deferri. Nauiganti ulterius sunt
 aliarum insularum, Tyrus & Aradus, quæ templa
 Phoenicibus similia habent, earum incolæ affir-
 mant insulas & urbes, quas Phoenices eodem
 nomine habent, suas esse colonias. Distant
 hæc insulæ à Teredone x dierum nauigatio-
 ne à promontorio uerò quod est in ore apud
 Macas unius. Nearchus & Orthogoras per-
 hibent. Tyrinam insulam in alto mari uersus
 austrum iacere, duobus millibus stadiorum
 à Carmania distantem, in qua Erythrae sepul-
 chrum ostenditur, ingens sane tumulus, & re uide.
 syluestribus palmis confitus atque hunc in
 insulis regnasse, & de se mari nomen reli-
 quisse. atque hæc sibi à Mithropasta Areini
 filio satrapæ Phrygiæ patefacta, qui Darium
 fugiens, in ea insula degisset, & cum eis con-
 gressus in Persicum sinum delatis, reditum
 in patriam opera eorum ambiuisset. In tota
 Rubri maris ora arbores in profundo nascu-
 untur,

ÆGYPTVM MAR-

MARICAM ET CYRENAICAM,
CONTINET HÆC TERTIA AFRICÆ TABULA CVM AD-
iacentibus insulis. Parallelus eius medius rationem habet ad meri-
dianum, quam 53. ad sexaginta. Terminatur autem tabula ab ipsa
ab ortu ludæa. Arabia Petrea & sinu Arabico. A meridie, interioris
Libyæ deserto, & Æthiopia quæ sub Ægypto est. Ab occasu
Aphrica & magna syrtis & parte interioris Libyæ. A
septentrionibus, Libyco pelago
& Ægyptio.

		H.	m.		H.	m.
Civitates insulares	Cyrenæica	Perenice	41	5	occaf. o	50
		Arsinoe	41	5	occaf. o	45
		Ptolemais	41	5	occaf. o	40
		Apollonia	41	5	occaf. o	40
		Cyrene	41	5	occaf. o	40
	Mamarica	Magna Cherson.	41	5	occaf. o	30
		Paratonium	41	5	occaf. o	15
		Alexandria	41	5	o	0
	Libya	Pelusium	41	5	ortum o	12
		Memphis	13	55	ortum o	8
		Ptolemais Hermi	13	45	ortum o	8
		Magna Diopolis	13	40	ortum o	8
		Syene	13	30	ortum o	8
	Thebaidis	Ammon	13	50	occaf. o	20
		Magna Oasis	13	45	occaf. parum	
		Myformus	13	45	ortum o	15
		Berenice	13	30	ortum o	15

Habet diem maximum

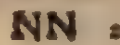
Distans ab Alexandria ad

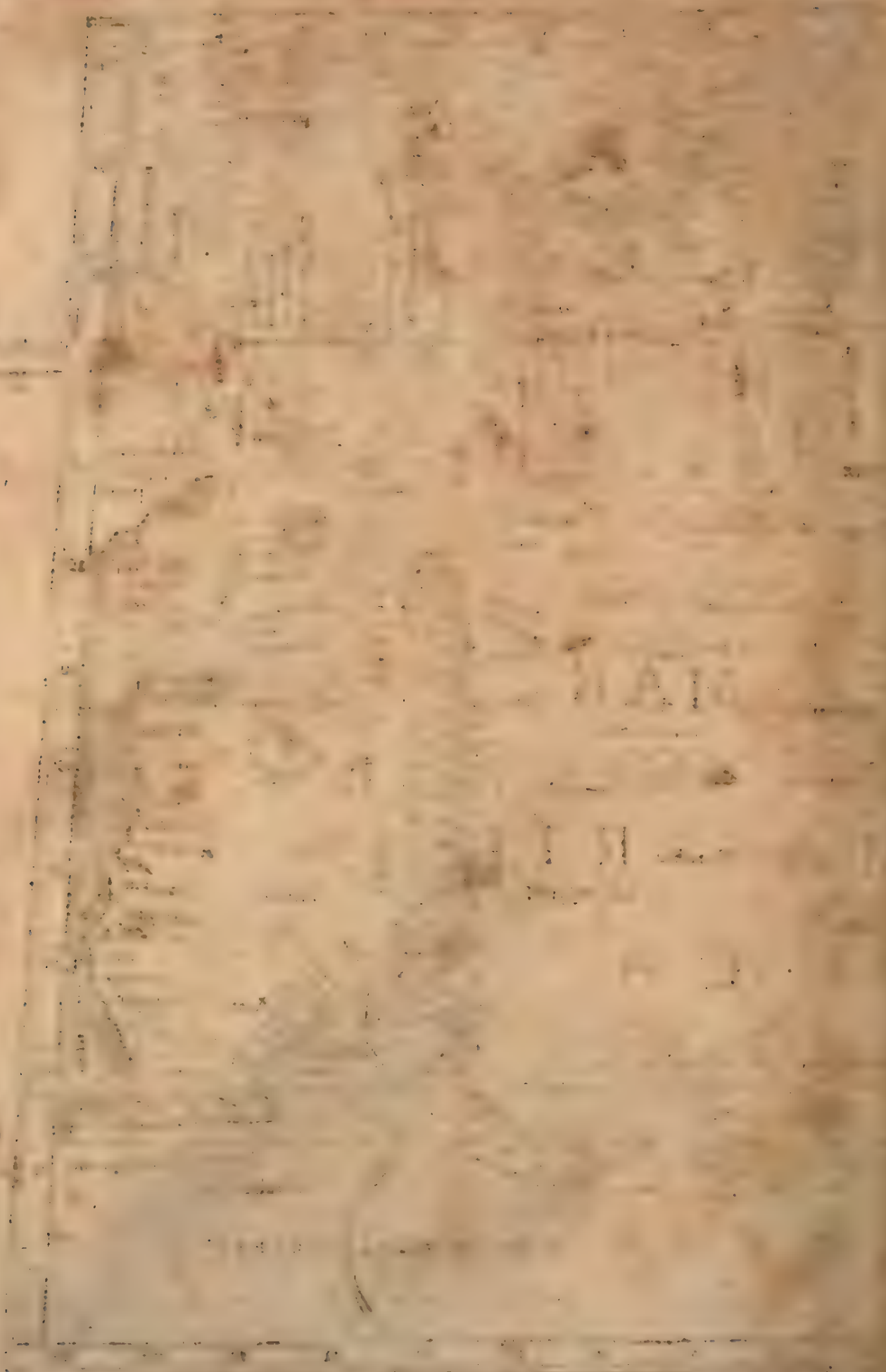
Alexandria distat à meridiano Fortunatarum insularum
versus ortum solis quatuor horis.

NN

AFRICÆ

QVARTA APHRI-

CAE TABVLA, CONTINET INTE-
 RIOREM LIBYAM ET AETHIOPIAM QVAE SVB AEGY-
 pto est, & eam quæ interius est cum insulis sibi adiacentibus. Paral-
 lelus eius medius rationem habet ad meridianum eandem ferè.
 Terminatur autem tabula ipsa ab ortu Arabico sinu & mari rubro
 ac sinu Barbarico & parte Indici pelagi. A meridie terra incogni-
 ta: ab occasu, Oceano occidentali. A septentrionibus,
 Mauritanibus duabus & Aphrica ac
 Cyrenaica Ægyptoq̃.

		H. m.	H. m.
Civitates insi- gnes	Libye interioris	Autolale	13 30 occas. 3 20
		Larziiba	12 45 occas. 3 0
		Thamondocana	13 5 occas. 2 30
		Gira	13 8 occas. 1 30
		Garama	13 20 occas. 1 8
	Aethiopiae sub Ægypto	Napata	13 15 ortum 0 10
		Meroe	13 0 ortum 0 4
		Ptolemais ferarum	13 0 ortum 0 26
		Adulis	12 40 ortum 0 30
		Dire	12 40 ortum 1 0
		Mosylum	12 30 ortum 1 15
		Aromata	12 20 ortum 1 30

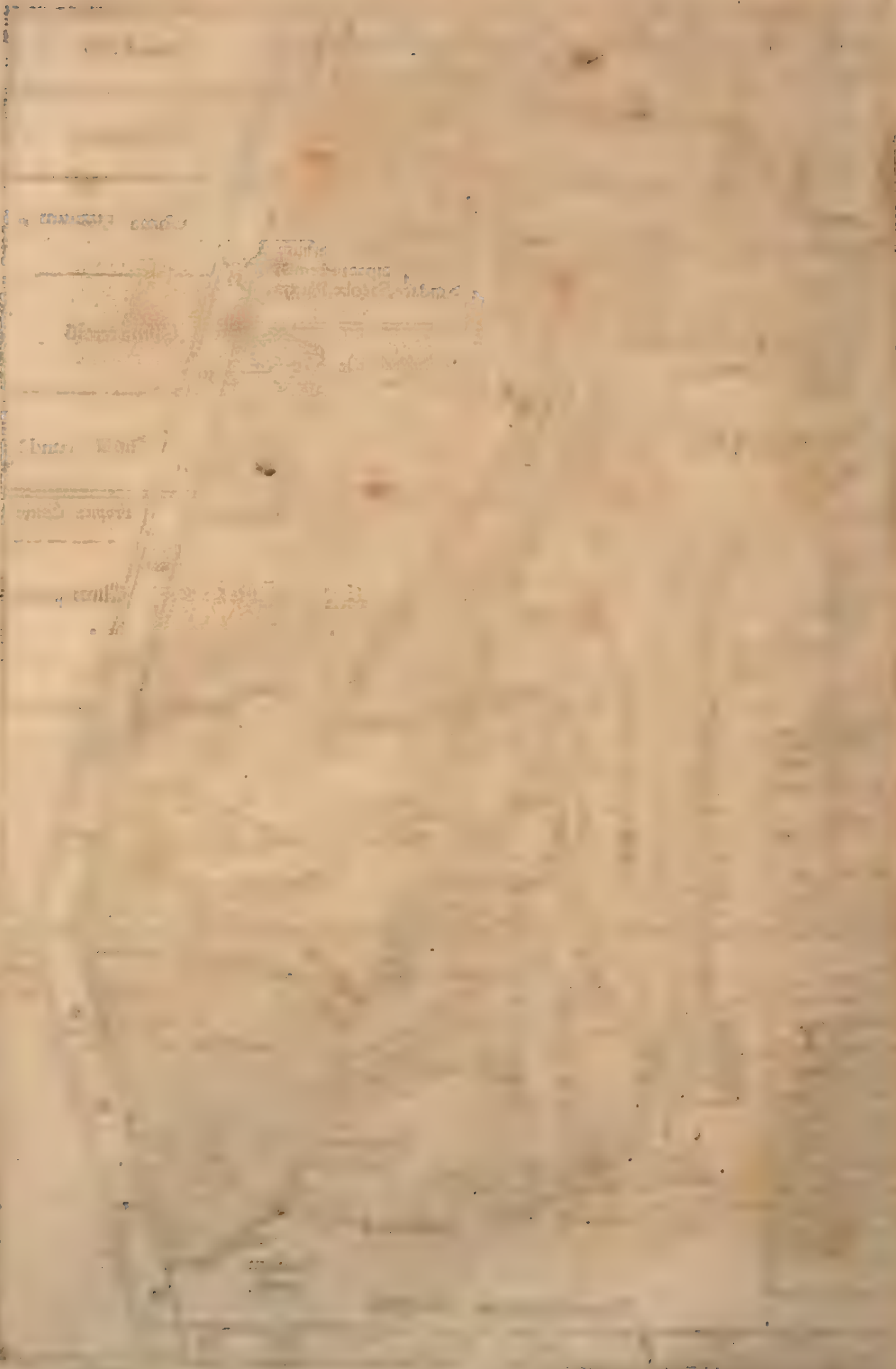
Habet diem maximum

Diffans ab Alexandria ad

OO APHRICAE

The map is divided into several sections, with labels and descriptions. The text is very faint and difficult to read, but it appears to be a detailed description of the geographical features and boundaries shown on the map. The text is arranged in a structured manner, with headings and sub-headings, suggesting a formal or official document.

[illegible]

Thebaidem litum, quemadmodum Muris stationem. Immundus dicitur, quia occultis cautibus, & dorsis exasperatur, & procellæ flatum in eum crebrius incumbunt. Ibi Berenicem urbem in penitiorē sinu positam. Post sinum esse Ophiades insula, ab euentu appellata, quam rex à serpentibus liberauit, cum multi applicantes, à serpentibus interficerentur, propter topazia. Is autem est lapis pellucidus, auri similis, splendore tanto resurgens, ut interdum uideri non possit, usque adeo circumfusus eo: noctu uero uidetur ab his, qui eum colligunt. Si notæ causa uasculo aliquo adposito, de die effodiunt. Aegypti reges maximam hominum multitudinem, mercede conductam, ad horum lapidum collectionem custodiamque collocauerunt. Post hanc insulam multæ Ichthyophagorum & Nomadum nationes sunt. Inde Sotiræ deæ portus. hunc principes quidam è maximis periculis seruat, ab euentu rei sic nominarunt. Postea est maxima & ora & sinus mutatio. Nam præternauigatio non amplius aspera est, sed propius quodammodo ad Arabiam acceditur. Ac mare humile est duarum ferè uulnarum; & summa eius facies herbida est musco, & alga pellucētibus, quæ plurimum in freto abundat, ubi arbores etiam sub aqua nascuntur. Fretum marinorum cænum multitudinem fert. Postea sunt Tauri duo quidem montes, qui eminens formam quandam ostendunt tauris similem. Subsequitur alius mons, qui Isidis templum habet à Sesoistre positum. postea insula oleis consita mari circumuallata. secundum eam est Prolemais apud Elephantum uenationem ab Eumede condita, is cum ad uenationem à Philadelpho mitteretur, clam peninsula quadam fossa & muro circumdata, cultu & obsequiis eorum amicitia sibi conciliauit, qui eum arcebant. Intra hoc spacium effluit in mare pars quedam auulsa à flumine Astabora, qui ex lacu ortum habens partem eam emittit, maiorem influens in Nilum. Postea sunt insulæ sex, Latomiaz appellatae. Hinc est os, quod Sabaiticum dicitur. In mediterranea castellum est, à Sucho conditum. postea portus nomine Elæa, & Stratonis insula. porro portus Saba, & elephantum uenatio ab eis dicta. Regio quæ interior est, Tenesis dicitur, eam Aegyptii habent à Psam-

Topazius lapis.

PP

μυτίλρῳ

λιφάντρεγοι, τὴν θήραν ποιούμενοι διαύ-
 τῳ ἀπὸ τῶν δένδρων, ἰδόντες ἀγέλην εἰς
 τὸ δένδρον φθορὰν, πῶς οὐκ ὤντισιν
 ταῖς. αὐτὸ δ' ἀποπλανηθέντες ἐκ τῶν ἐπι-
 δυνάμειν πρὸς τὸν δένδρον ποῦσι, πρὸς
 δὲ καὶ τοῖς δένδρασι ἀναρῶσιν αὐτῶν χολῆν
 βιβάμενοι οὐρανὸν οἰοῦντες. ἡ δὲ τοῖς εἰς
 τῶν δένδρων σιωπῇ λήθεται, τῶν μὲν κα-
 τ' ἐχόντων τὸ τόπον, καὶ πρὸς βιβάμενοι τοῖς
 ποσὶ, τὸ δ' ἔλκοντες τὴν δένδρον. ἄλλοι δὲ
 σιωπῶντες τὰ δένδρα, οἱς εἰώθασιν πρὸς
 σιωπῇ εἶναι, πρὸς τὸν δένδρον με-
 ροῦς τὸ εἰλεχθῆναι ὑποκρίνοντες. ἐπ' αὐτῶν
 πρὸς τὸν δένδρον ἀποκλίνοντες αὐτὸ πε-
 ροῦντες τὸ δένδρον πρὸς τῆς καὶ αὐτὸ. ἀνα-
 εἰλῶν δὲ μὴ δυνάμενοι εἰς τὸ τῶν σκίλων
 δύναιτο, οὐδὲν ἔχοντες καὶ ἐκκαμπῆς, καταπνι-
 γνύσονται ἀπὸ τῶν δένδρων ἀνατίνον-
 σιν αὐτὸ. αὐτὸ δὲ κωλύουσιν οἱ νομάδες ἀκα-
 θάρτους καλοῦσιν. ὕπνισται δὲ τού-
 των ἐθνῶν οὐ μέγα σπουδαῖον, παρ' οἷς
 ὄρνεις εἰς μέγαν ἑλκῶν ἔχοντες, περὶ αὐ-
 τὰ μὲν οὐ δύναται, θεοῖς δὲ ἀφ' ἑαυτοῦ, κα-
 θάρτοι οἱ σπουδαῖοι καὶ καὶ. θηρόντες δ' αὐ-
 τῶν, οἱ μὲν τοῖς, οἱ δὲ ταῖς δένδρασι τῶν σπου-
 δῶν σκίλων πρὸς τῶν, τὴν μὲν δὲ καὶ καλὴν
 σιωπῇ πρὸς τῶν καὶ μερῶν, καὶ κινῶσιν οὐ-
 τῶς ὡς τῶν καὶ κινῶσιν τῶν πρὸς τῶν, τῶν
 δὲ αὐτῶν ἀπὸ τῶν πρὸς τῶν ἀπὸ τῶν
 πρὸς τῶν καὶ μερῶν, καὶ τούτῳ δὲ καὶ σιω-
 πῇ τῶν εἰς τῶν πρὸς τῶν σιωπῇ εἶναι. ὅν-
 ταῦτα δ' ἐφεσώτες φυλοῦσι καὶ κατὰ τῶν
 σιωπῇ. καὶ ἀπὸ τῶν δὲ καὶ ὑποσπῶνται
 τὰ δένδρα τῶν. πολεμοῦσι δὲ τῶν
 οἱ εἰς τῶν καλοῦσιν αἰθίορες, κίρασι δὲ ὀ-
 ρύων ὅπλοις χρώμενοι. Πλοσιόχωροι δὲ τῶν
 τοῖς εἰς τῶν καλοῦσιν τῶν ἀλλῶν, ἑβρα-
 χύτοροι καὶ βραχυβιβάται. τὰ γὰρ τῶν
 ὀρῶντα ἐπὶ σιωπῇ ὑποσπῶσιν, ἀπο-
 θνεσκύνοντες αὐτῶν πρὸς τῶν. ζῶσι δ' ἀπὸ
 ἐκείνων, ἃς οἱ ἐκείνοι λιβεῖς, καὶ ζέφυροι
 πρὸς τῶν μεγάλοι, σιωπῇ εἶναι εἰς τῶν
 τόπους τῶν, ὅν ταῖς χερσὶν δὲ ἐμ-
 βάλλοντες ὑλὴν καπνῶν, καὶ ὑφ' αὐ-
 τῶν μικρῶν, ὑποσπῶσιν γὰρ τῶν καπ-
 νῶν σιωπῇ, καὶ πρὸς τῶν. συζῶν-
 τες δ' αὐτῶν μετ' ἀλλήλους μάλ' αὖ πο-
 εἶναι καὶ χρῶνται. τούτων δ' ἕρμῃ ὑ-
 πὲρ τῶν, νομάδες δ' ἀφ' ἑαυτοῦ ἐκκαμ-
 βίοντες δ' ὑποσπῶσιν σιωπῇ, ἑβρα-
 γίων τῶν ἑβραγίων καλῶν, ἐπὶ τῶν
 τοῖς πρὸς τῶν ἀπὸ τῶν καλῶν εἰς τῶν
 γλῶσσας αὐτῶν. μετὰ δ' ὑποσπῶσιν μετὰ
 Δένδρα δ' ὑποσπῶσιν ἐφ' ἑαυτοῦ ἐκκαμ-
 βίοντες

lephantophagi habitant, huius modi uena-
 tionem exercentes. Elephantorum gregem
 per syluam delatum ex arbore aliqua cernen-
 tes, nequaquam idoriuntur: sed eorum qui uā-
 gantur extra armenta, clam accedentes, ner-
 uos incidunt, nonnulli eos sagittis interfici-
 unt, serpentum felle tinctis. Sagittatio per
 homines tres perficit, quorum duo arcum
 tenent, & pedibus praepositis nituntur, ter-
 tius uero neruum trahit. Nonnulli arbores
 norant, quibus elephanti acclinati quiesce-
 re solent. Accedentes itaque ex altera parte,
 truncum recidunt, in quem ubi se bestia re-
 clinat, pariter cum arbore ruit: cumque sur-
 gere nequeat, propterea quod crura conti-
 nuū & carens flexuos habeant, ex arboribus
 defiliētes illā obruncāt. Venatores a Noma-
 dibus immūdi uocātur. Supra hos sunt Stru-
 thophagi, gens non admodum magna, apud
 quos aues dicuntur esse ceruorum magnitudi-
 ne, quae uolare non possunt, sed celeriter
 currunt, quemadmodum Struthocameli.
 Nonnulli eas arcu uenantur, nonnulli pelli-
 bus struthorum tecti. nam dextram manum
 pelle colli operiunt, atque eam sic mouent,
 quemadmodum animalia collū: sinistram ue-
 rò semen spargunt, & iussu pera eductum:
 eō auem allicientes, in conualles detrudunt,
 ubi uiri animal circumstantes obruncant.
 Harum auium pellibus utuntur pro amictu
 & ueste stragula. Cum ijs Aethiopes, qui Si-
 lii appellantur, bellum gerunt, orygam corni-
 bus pro armis utentes. His finitimi, caeteris
 & nigriores sunt & minores, & uita breui-
 oris. Rarō enim quadragesimum superant an-
 num, eorum carne iam in serinam uersa. Vi-
 uunt ex locustis, quas uerni Africi & Fauo-
 nij uehementius flantes in ea loca compellunt.
 Sic autem eam uenantur, fumosam ma-
 teriem in conuallibus iniicientes incēdunt.
 illae leuiter superuolantes, fumo tenebras of-
 fundente decidunt, ita delapsas colligunt, &
 admixto sale ex eis massulas conficiunt, atque
 utuntur. Ultra hos est regio deserta, quae pa-
 sca larga habet, ob scorpionum multitudi-
 nem derelicta, & phalangiorum, quae tetra-
 gnathi, id est, quadrimala appellantur. Ho-
 rum animalium tanta aliquando copia exsu-
 perauit, ut homines prorsus expellerentur.
 Post Eumedis portum usque in Diram, &
 sex insularum angustias Ichthyophagi creo-
 phagi

phagique habitant, & qui mutili appellant, usque in mediterraneam. Sunt & alia quædam elephantum uenationes, & urbes ignobiles, & insulæ ante maritimam oram. pastores magna ex parte inhabitant agricolæ pauci, apud quosdam plurimus styra nascitur. Ichthyophagi mari decurrente pisces colligunt, eosque in petras iacentes, ad solem torrent, postea exassant, spinarum acceruos faciunt, carnem uero conculcantes, bolos conficiunt, rursusque ad solem positas edunt. Hyeme cum pisces legere non possint, aceruas spinas conterentes, in pastam coeunt & utuntur: recentes uero exsugunt. Nonnulli concharum carnibus nutriuntur: his in fossam uel lacunam aliquam maris immiscis, pisciculos in cibum iniiciunt, atque in penuria piscium loco utuntur. Sunt his uaria piscium uiuaria pro penu. Sunt qui oram aquæ expertem habitantes, quinque dierum iter cum tota familia ad pœanis cantum, aquatum ascendunt, ibique proni proiecti more boum bibunt, dum uenter in tympani modum intumescat, sic ad mare redeunt. Degunt hi in speluncis uel in tugurijs oleæ frondibus coniectis, & trabibus ac tignis ex ossibus ac spinis cetorum paratis Chelonophagi testudinum operculis conteguntur, quæ adeo magnæ sunt, ut & nauigare in eis tuto liceat. Nonnulli ex alga mari eiecta, ingentes cumulos collium forma aggerentes, eos suffodiunt atque inhabitant, mortuos piscibus edendos iaciunt, qui maris æstu defluentis abripiuntur. Tres sunt deinceps insulæ, quarum una testudinū, alia phocarum, tertia accipitrum dicitur. Tota ora palmeta & oliueta, & laureta habet, non modo quæ intra angustias est, sed etiam quæ extra, magna ex parte. Est & insula quædam Philippi, supra quam iacet elephantum uenatio, quæ Pythageli dicitur, deinde Arsinoë ciuitas & portus, post Dira, & supra hac iacēs elephantum uenatio. Post Diram deinceps est regio aromatifera, & prima eius, quæ myrrhā fert, quæ etiam Ichthyophagorum est & creophagorum. producit etiam Persicum & Aegyptiacum morum. Vterius est Licha elephantum uenatio. Passim sunt pluuiarum aquarum cisternæ, quibus reficatis elephantentes proboscide ac dentibus puteos effodiunt, & aquam

κάμινον λίγυπτιον. ἐπὶ ἑκάστῃ δ' οἱ λίχαι θήραι τῶν ἐλεφάντων. πολυχρόν δ' αἰσὶν εὐσεβέως τῶν ἀμβροτῶν ὕδατων, ὡς ἀναφραβήλων, οἱ ἐλεφαντὶς ταῖς πρὸς βοσκὰς ἐπὶ οὐλοῖσι φερωχέσῃ καὶ ἀνδρεσκο-

φάγοι κατακοῦσι, καὶ κολλοβαί μὲχρι τῆς μεσογαίας. αἰσὶ δὲ καὶ θήραι πλείους ἐλεφάντων, καὶ πόλεις ἀσσημοί, καὶ νασία πρὸς τὴν παραλίαν, Νομάδου δ' οἱ πλείους, ὀλίγοι δ' οἱ χειροποιῶντες. παραποσί δὲ τῶν τῶν φύταις συρφετὸν ὀλίγον. συνάγουσι δὲ ταῖς ἀμπώτισιν οἱ ἰχθυοφάγοι αὐτὸν ἰχθύος. ὡς ἔρεται τῶν δὲ ταῖς ψήφαις καταπῆσαι πρὸς τὸν ἥλιον. εἴτ' ὅσοι πῆσαντες τὰς ἀκαίδας μὲν σωρδύουσι. τῶν δὲ σάρκα πατῆσαντες, μέλεις ποιοῦνται. πάλιν δὲ ταύτας ἡλιαζόντων σιτουῦνται. χαμῶν δ' ἀδωατῆς αὐτῶν συνάγουσιν τοὺς ἰχθύς, τὰς σωρδυμλίας ἀκαίδας κόψαντες, μέλεις ἀναπλάθοντες, ὅχωνται, τὰς δὲ κρεὰς ἐκμυζῶσι. γῆνοι τῶν δὲ τὰς κόγχας ἐχέουσιν τῶν σάρκα σιτῶν, καταβαλόντες ἐς χαράδρια ἐσυστάδας θαλάττης. εἴτ' ἰχθύς παρὰ ἑρρίπιδας προφῇ αὐτοῖς χῶνται ἐν τῇ τῶν ἰχθύων σπῆναι. ἐστὶ δ' αὐτοῖς καὶ ἰχθυοπροφῆα παντοία, ἃ ἐν ταμίῳ οἰκῶνται. ἔνιοι δὲ τῶν τῶν αἰνδρῶν παραλίαν οἰκῶντων, ὅσα πρὸς τὴν ἑμῶν, ἐπὶ τὰ ὑδρῶν αἰαβαίνουσι πανοικί μετὰ παιανισμοῦ. ἔριφόντες δὲ πρὸς τὴν πίνουσι βοῶν δὲ κίλιν, ὡς ἐκτυμπατισίως τὴν γαστρίαν. εἴτε ἐπὶ αἰσὶν ὡς θάλατταν πάλιν. οἰκῶσι δ' ἐν ἀσσημοῖς ἢ καὶ θήραις τετρασῶν. ἀπὸ δὲ κῶν μὲν καὶ σρωτῶν τῶν ἐπὶ τῶν ὀσίων, καὶ ἀκαίδων, φυλάδου δ' ἐλαίνης. οἱ δὲ χελωνοφάγοι, τοῖς ὀστέοις αὐτῶν σκεπάζοντες μεγάλοις οὖσι, ὥστε καὶ πλεῖστα ἐν αὐτοῖς. γῆνοι δὲ τῶν φύκους ἀποβεβλημένοι πολλοὺ καὶ θήρας ὑψηλοὺς καὶ λεφῶδεις ποιοῦντες, ὑπερῶν ὄντες ταύτας ὑποκοῦσι. αὐτοὶ δὲ κρεῖνους ἔτι πρὸς προφῆν τοῖς ἰχθύσι, ἀναλαμβάνουμένους ὑπὸ τῶν πλημμυρίδων. τῶν δὲ νήσων ἕως τῆς ἐφ' ἡμῶν καὶ τῆς ἡμετέρας, ἢ ἡμετέρας, ἢ δ' ὀράων λεγομένων. πάσα δ' ἡ πᾶσι θάλαττα θοῖνικὰς τε ἔχει, καὶ ἐλαίννας, καὶ δαφνῶνας, οὐκ ἢ γῆτος τῶν ἐν ἡμῶν μόνον, ἀλλὰ καὶ τῆς ἐκτὸς πολλῆς. ἐστὶ δὲ τις καὶ φιλιππου νῆσος, καθ' ἣν ὑπορέκεται τὸ πυνδαγιῶν καὶ λούμινον τῶν ἐλεφάντων λιμνῆσι. εἴτ' Ἀρσινόης πόλις, καὶ λιμὴν καὶ μετὰ ταῦτα ἡ Διὰ, καὶ τούτων ὑπορέκεται θήραι τῶν ἐλεφάντων. ἀπὸ δὲ τῆς Διὰς ἡ ἐφεξῆς δὲ ἀρωματοφόρος, πρώτη ἡ τῶν Σμύρναν φέρουσα, καὶ αὐτὴ μὲν ἰχθυοφάγων καὶ κρεοφάγων. φύται δὲ καὶ πόρσαίαν, καὶ συ-

αὐθιγὰς οὐρανὸν ὕδωρ. ἐν δὲ τῇ παραλίῃ
 ταύτῃ, δύο λίμναι μέχρι τοῦ βιβλάου ἀρω-
 τυρίον εἰσὶν ὀμβρῶδες. ἡ μὲν Ἀλμυροῦ ὕ-
 δατος, ἡ δὲ Ἀλαοῦσι θάλατταν, ἡ δὲ γλυ-
 κὴ. ἡ τρίτη καὶ ἵππους ποταμίους καὶ
 κροκοδείλους. ποταμὸς δὲ τὰ γὰρ παπυροῦ.
 ὄρωνται καὶ ἴβας ποταμὸν τὸν τόπον. ἡ δὲ
 καὶ οἱ πλείους τῶν ἀκρῶν τῶν πυθαγέλου
 τὰ σώματα ἐλάττωσι εἶσι. κατὰ δὲ τὸν-
 τος ἡ Λιβανωτοφόρος γὰρ ταῦτα ἀκρὰ δὲ
 καὶ ὁρὸν ἀγερῶνα ἔχει. ἐν γὰρ τῇ μεσογαίᾳ
 ποταμία τις ἴσιδος λεγομένη καὶ ἄλλῃ τῇ
 Νεῖλῳ, ἁμφοῖν καὶ Λίβανον καὶ σκύρναν
 παραπιφνύται ἔχουσαι. ἐστὶ δὲ καὶ δεξα-
 μένη τις τοῖς ἐκ τῶν ὀρῶν ὕδασι πληρου-
 μένη. καὶ μετὰ ταῦτα λίαντος ποταμοῦ
 πυθαγέλου λιμνῇ. ἡ δὲ ἔφευ ἔχει καὶ ψευδο-
 κασίαν. Συμικῶς δὲ εἰς ποταμὸν τὴν πλεί-
 ον, ἔχουσαι Λίβανον παραπιφνύται, καὶ
 ποταμὸς μέχρι Κινναμομόρου. ὁ δὲ δε-
 λωρ ταύτῃ ποταμὸς φέρει καὶ φλουὶ γὰρ
 πολὺν. εἰς δὲ ἁλὸς ποταμὸς, καὶ ἀφρονὺς
 λιμνῇ. καὶ ποταμία Ἀπόλωνος Ἀλαου-
 μένης, ἔχουσαι πρὸς τῶν Λιβανῶν καὶ σκύρναν
 καὶ λινναμωμόρον. ὁ δὲ πλείον ἐκμαλῆ
 μέλλορ ποταμὸς οὗ γὰρ βάλει τόπος. ἡ δὲ
 φας τὸ ὄρος, ἡ καὶ μελὸρ ὡς θάλατταν, καὶ
 ἀκρὰ. καὶ ἔφευ ὕψους λιμνῇ μέγας,
 καὶ ἴσιδος τὸ Κινναμομόλου καλὸν μελὸρ.
 καὶ τὸν τοῦτον ἀκρὰ τῶν τῶν παραλίᾳς
 ταύτης τὸ νότον ἔχει. καὶ καμψαυτὴ δὲ
 ὁρὸς, ὡς ὑπὸ μεσομβείαν, οὐκ ἐπὶ φασὶν ἔχο-
 μεν λιμνῶν ἀκρὰ φας, οὐδὲ τόπον. ὅρα
 τὸ κατὰ τὴν γινώσκον. ἐν δὲ τῇ ἔφευ πα-
 ραλίᾳ, εἰς καὶ εἰς καὶ βομοὶ πυθαγέλου
 καὶ λίχας καὶ πυθαγέλου, καὶ λίαντος καὶ
 χαρμίστρον, κατὰ τὴν γινώσκον παραλί-
 κων τὴν ἀπὸ Ἀφρῆς μέχρι νότον ἔχει. τὸ δὲ
 δάστημα οὐ γινώσκον, πλείον δὲ ἰλιφα-
 σιν ἡ χώρα, καὶ λίαντος τῶν καλονομένων μύρ-
 κηφι. ἀπὸ τῶν ἀμφοῖν δὲ ἔχουσαι τὰ αὐθιγὰ
 καὶ χρυσά εἰς τὴν χώραν, φιλότοροι δὲ τῶν
 ἡττὴ τὴν Ἀραβίαν. φέρει δὲ καὶ παρὰ ὁδὸν
 ἀκρίμους, καὶ ῥινοκέρωτας. οὗτοι δὲ μακρὰν
 ἀπολίπονται τῶν ἰλιφάντων οἱ ῥινοκέρω-
 τες, ὡς πρὸς ἑκατὸ μίλιον φασὶν ὑπὸ σφραγ-
 ῖς μὲν καὶ καὶ πρὸς ἑκατὸ μίλιον φέρει γὰρ Ἀλε-
 ξανδρῆα, ἀλλὰ ἔχουσαι τὸν ὄρον τῶν ὑψῶν, ἀπὸ
 γὰρ τῶν ὑψῶν ὁρατοῦτος, οὕτως πύξαι τὴν
 χερσὶν ἐμφανέας. ἀλλὰ ἰλιφάντων μελὸρ, μέχρι
 τοῦ δὲ τῶν τῶν τῶν, μὲν δὲ ἔχουσαι τὴν
 συνάγει, καὶ αὐτὴν ἡττὴ τῶν τῶν, πλείον τὴν
 δὲ ὁρὸν, κατὰ τὴν καὶ τῶν ὁρῶν οὐ γινώσκον. ἔχει δὲ καὶ εὐνοῦς δύο, ὡς αὐτὴν ὁρῶντων,
 PP ; ἀπὸ τῶν

aquam inueniunt. In hac ora, usque ad Py-
 tholai promontoria, sunt duo ingētes lacus:
 alter aqua salta, quem mare dicunt, alter dul-
 cis qui hippopotamos alit, & crocodilos. cir-
 cum labra autem papyrū gignit: ibes etiam
 in hoc loco conspiciuntur. Circa Pytholai
 promōtorium iam sunt homines integri cor-
 poribus. Post hos est regio thurifera, in qua
 promontorium est, cui sacrum aluetum ad-
 est. In mediterranea est regio quaedam fluuia
 lis, quae Isidis dicitur, & alia quaedam Nilus.
 Ambae myrrham & thuriferas arbores ha-
 bent. Est etiam cisterna, quae montanis aquis
 impletur. Postea Leonum specula & Py-
 thangeli portus. Sequens regio pseudocasi-
 am fert. Deinceps complures amnes sequuntur,
 in quorum ora thus nascitur. hinc fluui-
 us usque ad regionem quae Cinnamomum
 fert. flumen quod hanc definit. phleum mul-
 tum gignit. Postea est aliud flumen, & Da-
 phnus portus & fluuiialis regio quae Apolli-
 nis dicitur, & thus habet & myrrham & cin-
 namomum, quod plurimum in locis depres-
 sioribus uiget. Exinde Elephas mons in ma-
 re prominens; & fossa & Psygum portus
 ingens, & Cynocephalorum inscriptione tem-
 plum, & Austri cornu, ultimum huius orae
 promontorium. Id uersus meridiem ubi fle-
 xeris, negat ulterius portuum aut aliorum
 locorum descriptionem exsistere, quod inco-
 gnita sint. Quod deinceps est litus, in eo sunt
 columnae & ara Pytholai & Lichae, & Pythan-
 geli, & Leonis, & Charimotri, per oram No-
 tam a Dirā usque ad Austri cornu. Ipsa uero
 distantia ignota est. Hae regio elephantis
 abundat & leonibus, qui formicae uocantur,
 & genitalia auersa habent, & colorem aure-
 um, pilis non tam densis uestiti ut Arabici.
 Fert etiam Pardales fortissimas, & Rhinoceros, qui (ut Artemidorus ait.) longitudine
 paulum ab elephantis superantur, quod se
 Alexandria uidisse affirmat, ferē etiam quan-
 tum ad altitudinem. Eius autem quem nos
 uidimus color non buxo, sed elephantis simi-
 lis erat: magnitudo tauri: forma apro proxi-
 ma, praesertim quod ad rostrū attinet. Dem-
 to naso, qui comu quoddam est recuruum,
 omni osse durius. Eo pro armis utuntur,
 quemadmodum aperdentibus. Habet eti-
 am duo cingula, tanquam draconis uolumina,
 a dorso

Rhinoceros.

à dorso usque ad uterus circumueuntia, alterum iubam uersus, alterum ad lumbum. Nos hac de eo dicimus, quem ipsi uidimus. Arte midorus addit id animal de pastu cum elephante pugnare, & rostro subire, ac uentrem eius conscindere, nisi ab elephantis proboscide uel

C. melopetidi

dentibus præuertatur. In his locis Camelpardales nascuntur, nulla re pardali similes. Cutis enim uarietate hinnulo similima est bellua, uirgatis pilis distincta. posteriora quoque humilia sunt anterioribus, ut à cauda sedere uideatur, ad bouis altitudinem. anteriora uerò crura cameli cruribus nō sunt humilia, collum rectum est, & in altum exurgit uerticem paulò sublimiorem camelo habet. Propter quam partium in cōcinnitatem, nec tantam celeritatem habere puto, quam dixit Artemidorus, insuperabilem affirmans. Ac ne fera quidem est, sed pecus, nullam enim feritatem præ se fert. Gignuntur etiam ibi (.eodem perhibente.) sphinges, & Cynocephali, & cepi qui faciem leonis, corpus reliquum pantheræ, magnitudinem damæ habent. Item tauri feri, ac qui carnem edāt, nostros & magnitudine & celeritate longè exsuperāres, colore rufio. Crocutus quoque (.ut ille inquit.) ex cane lupoque hybrida est. Quæ uerò Metrodorus Scepsius in libro de consuetudine dicit, fabulosa sunt, & nullius momenti. Artemidorus dracones etiam refert magnitudine xxx cubitorū, qui tauros elephantosque capiant: hæc quidem modum non excēdens. Nam Indici ac Liby-

9
Troglodyta.

ei dracones fabulosiores sunt, 9 quibus etiam alas tribuunt. Troglodytarum uita pastoralis est, ij multos tyrannos habent: mulieres & filij eis communes, nisi quæ tyrannorum sunt, qui tyrani uxorem corruperit, oue mulatur. Eorum mulieres diligenter notis compinguntur. Collo conchas aduersus fascinoes appensas gestant. Viri de pascuis contendunt, primò manibus rem gerentes, mox lapidibus: quod si uulnus fiat, etiam sagittis & gladijs: at mulieres in medium prodeuntes, & preces interponentes, pacem reparat. Vescuntur carnibus & ossibus simul contusis, & in coria inuolutis, & postea assatis. ac uarijs præterea modis quos usurpant. Hos immundos uocant: ipsi non solum carnes & ossa, sed etiam coria comedunt. Vescuntur

[illegible]

ἐτ' ὀψιμελίων, καὶ ἄλλως πολλαχῶς σκευαζομένων ὑπὸ τῶν μαγείων, οὓς λαλοῦσιν ἀπε-
θάρτους, ὥστε μὴ κερυφαγεῖν μόνον, ἀλλὰ καὶ ἑσοφαγεῖν, καὶ ἐσθρακτοφαγεῖν. καὶ οὕτως δὲ

[illegible]

etiam sanguine, admixto lacte. Vulgus
quam bibit, in qua paliurus sit maceratus.
Tyranni mulsam potant, melle e flore quo-
dam expresso. Hyemē habent, cū etelia flāt,
tūc enim & imbres: æstatē uerō reliquū tēp̃.
Nudi sunt & pelliti, & scuticas gestāt. & sunt
non solum glandes mutili, sed etiam circum-
cisi nonnulli, quemadmodum Aegypti. Ae-
thiopes uerō Megabari clauas gerūt, ferreis
nodis armatas utuntur etiam lanceis & scu-
tis e crudo corio confectis. Reliqui Aethio-
pes arcu & lancea. Quidam Troglodytæ se-
peliunt suos, paliurinis uirgis mortui cerui-
cem pedibus alligantes: postea subito effe-
runt, lati ac ridentes, quousque corporis fa-
ciem occultent. deinde imposito capræ cor-
nu, abscedunt. Iter noctu peragunt. pecori-
bus masculis tintinabula e collo suspēdunt,
Ut fere sonitu exterreantur. Arcu & faci-
bus cōtra feras utuntur. Inuigilant ad ignem
gregis, gratia, cantu quodam utentes. Cæte-
rūm Artemidorus hæc de Troglodytis ac ui-
cinis Aethiopibus postquam dixit, reuer-
titur ad Arabes. primò eos persequit̃, qui Ara-
bicum sinum terminant, & Troglodytis op-
ponuntur, à posid. io incipiens: quod interioris
Elanitico recessu situm autumat. Posid. io
uero continuum esse palmetum quoddam
aquis abundans, & in magno honore habe-
ri propterea quod tota circumstantis regio æ-
stuosa sit & arida & umbrarum expers. Ibi,
ut ait, mirum in modum sunt feraces palme.
Luce uir & uxor præsunt ratione generis
constituti, pelliti ambo, uictum ex palmit̃
ducentis. Dormiunt in tugurijs factis super
arboribus, propter ferarum multitudinem.
postea est Phocarum insula, à multitudine
marinorum uitulorum nomen habens. Pro-
p̃ est promontorium, quod usque ad Ara-
būm petram pertendit, qui Nabatæi dicun-
tur, & usque in palæstinam, eò & Menæi &
Gerthæi, & uicini omnes aromata conue-
hunt. Postea est alia ora, quæ prius Maranita-
rum dicebatur, quorum alij erant agricola, alij
in tugurijs habitabant: nunc Garindæi il-
lis dolo interemtis possident. Nam eos ador-
ti, dum festa quædam quinquennalia celebra-
rent, non solum hos interfecerunt: sed etiam
ingruentes in alios, funditus omnes deleue-
runt. Succedit his Elaniticus sinus, & Naba-

πρὸς αὐτὸν πρὸς ἄλλους, καὶ λαρεπύς. πάλιν
 δὲ καὶ πρὸς αὐτὸν ἐκτενέως διὰ τὸν τὸν
 σὸν, τριπλάσιον αὐτὸν τὸν τὸν χαλκῷ,
 διπλάσιον δὲ τὸν ἀργύρου· διὰ τὴν τὴν ἀπὸ
 εἰς αὐτὸν ἐργασίας, καὶ τὴν αὐτὴν τὴν αὐ-
 τὴν λαμβανόμεναι, ὡς ἡ χάρις πρὸς αὐτὸν
 ἐκτενέως. Συναπτήσθαι δ' ἡ τὴν Σαβαί-
 ον διδασκαλίας ἐκτενέως ἐκτενέως, πρὸς οἷς
 καὶ σμύρνα, καὶ λιβαί, ἐκτενέως, ἐκτενέως
 γὰρ δὲ τὴν παραλία, καὶ βάλαμον, καὶ ἄλλοις
 πρὸς πᾶσι σφόδρα δύσκολος, τὰ δὲ δὲ τὴν
 τὴν δὲ μὲν ἔχουσα. εἰσὶ δὲ καὶ φοινίκας δύ-
 σκολος, καὶ κέλαμον. ὅφεις δὲ ἀποδιδόντες,
 φοινίκας τὴν χάρις, πρὸς ἀλλοίους καὶ μέγα
 λαγόν, τὸ δὲ γὰρ ἔχοντες ἀνέκτιστον. διὰ
 δὲ τὴν ἀφροδίτην τὴν λαρεπύς, ἀργί, καὶ
 βαλάνος τοῖς βίοις εἰσὶν οἱ ἀνδρες. τοι-
 ταλόνται δὲ ὡς τὴν ἔξω τὴν δὲ σφόδρα,
 ἐκτενέως οἱ πολλοὶ καὶ δημοτικοί. ὅφεις
 δὲ χέμενοι δ' οἱ σμύρνα ἀπὸ τὰ φοινίκας, οἷς
 κατ' αὐτοὺς παραδίδασιν μέγα Συνείας καὶ
 μετὰ ποταμίας. λαρεπύς δ' ἀπὸ τὴν δύω
 δὲ, ἀνέκτιστον τὸν χάρις ἀσφαλτοῦ θυμῷ
 κατ', οἷς τὸν πᾶσι πᾶσι. ἡ δὲ πόλις τὴν
 Σαβαίον, ἡ μετὰ βαλάνος, κατὰ τὴν μέγαν ἐκτενέως
 διδασκαλίας. βασιλεία δ' ἔχει δύναμις τὴν λα-
 σίαν καὶ τὴν ἄλλων, ἐκ δὲ τὴν ἄλλων βασι-
 λείαν, οὐ δύναμις δὲ ἀνέκτιστον, ἡ ἀπὸ τὴν
 τὸν παραχρῆμα οἱ ὅφεις κατὰ τὴν λόγον. γὰρ
 χλιδῇ δὲ τὴν μετὰ καὶ αὐτὸς, καὶ οἱ πρὸς
 αὐτὸν, τὰ δὲ πᾶσι τὰ μέγα κατὰ, τὰ δὲ
 ἐκτενέως τὰ ἀνέκτιστον, τὰ τὴν ἰδιότητα
 καὶ τὰ ἀπὸ τὴν λαρεπύς, πᾶσι ἐκτενέως
 τὰ δὲ τὴν ἐκτενέως δὲ ὁμαλῶς πᾶσι. το-
 σῶτα δ' ὅτι τὸ πᾶσι, ὡς τὴν αὐτὴν φρυγῆ-
 νων, καὶ τὴν λαρεπύς ὅφεις, κατὰ τὴν Κιννα-
 μόν, καὶ λαρεπύς καὶ τοῖς ἄλλοις. γίνονται
 δ' οὐ τοῖς Σαβαίοις καὶ τὸ λαρεπύς, δύω-
 δίδαστον θυμῷ. ἐκ δὲ τὴν δύναμις, οὐ-
 τοι τὴν, καὶ τὴν πᾶσι πᾶσι πᾶσι πᾶσι
 εἰσὶν, ἔχουσι τὴν πᾶσι πᾶσι λαρεπύς
 χυσιμάτων τὴν καὶ ἀργυρώματων, λαρεπύς
 σι καὶ τριπλάσιον καὶ λαρεπύς, σι καὶ πᾶσι
 κατὰ καὶ τὴν τὴν οἶκον πολυτελείας. ἐκτενέως
 θυμῷ κατὰ καὶ τὴν, καὶ ὁφθαλμοὶ δὲ ἐκτενέως
 τὴν καὶ χυσιμάτων καὶ ἀργύρου καὶ λαρεπύς
 λαρεπύς τὴν κατὰ πᾶσι πᾶσι. ταῦτα
 μέγα κατὰ τὸν τὴν ἐκτενέως. ταῦτα δὲ τὴν
 λαρεπύς τὴν ἐκτενέως λέγει, τὰ δὲ καὶ
 πᾶσι τὴν ἄλλων ἰσοεπὶς παραπύσιον.
 Ἐκτενέως γὰρ λέγειν τὴν τὴν ἐκτενέως ἀ-
 πὸ τὴν χυσιμάτων τὴν λαρεπύς κατὰ ἀνέκτιστον
 ἐκτενέως κατὰ τὴν ἐκτενέως, ἐκτενέως γὰρ

to filo, & collo manibusque circumponunt. Vendunt id autrum uicinis uili precio, æris triplo, argenti duplo. tum propter operandi incitiam, tum quod indigent ijs, quæ contrâ accipiuntur, quorû usus magis est ad uitam necessarius. His proxima est felicissima Sabæorum terra, gentis maximæ. Apud hos Sabæi, thus & myrrha & Cinnamomum nascitur, in ora etiam balsamum, & alia quædam herba ualde odorata, quanquam eius odor, citò euanescit. habent præterea palmas odoratas & calamum: serpentes etiam spithamam longas, colore puniceo, usque ad ilia asilientes, quorum morsus incurabilis est. Homines propter maximam fructuum copiam ociosi socordesque uiuunt. In radicibus arborum cubant, excidentes plerique de uulgo, atque inde merces proximi suscipientes protinus alter alteri consequenti tradunt, usque in Syriam atque Mesopotamiam. Vbi fragrantia caron (quod genus est soporis stupidi) induxit: bituminis suffitu & hirci barba, eum abigunt. Meriaba Sabæorum urbs in monte iacet arboribus pleno. Sub rege sunt, qui iudiciorum ac cæterarum rerum potestatem habet, ex alijs uerò regibus exire fas nō est, aut subito eum turbæ abdicant. idque ex oraculo quodam. Sed & rex, tum qui circa eum sunt in delicijs muliebribus uiuunt. plebis pars agros colit, pars aromata mercatur & in digena & Aethiopica: nauigantes ad ea per angustias, nauigijs ex corio confectis. Tanta autem est apud eos aromatum abundantia, ut pro farmentis & cætera ignis faciendi materie, cinnamomo, casia, cæterisque utantur. Nascitur in Sabæis larimnum, suffitu odoratissimum. Hi atque Gerræi ditissimi sunt ex mercatura. suppellectilem ex auro & argento multam habent uasa, lectos, tripodas, crateras cum operculis, domosque sumtuosas. & portæ & parietes, & tecta ex ebore, auro, argento, lapidibusque ornatus causa distincta. Hæc ille de Sabæis. Alia uerò partim refert ita ut etiam Eratosthenes, partim etiam ab alijs historicis sumta adducit. Ostendit enim quosdam putare mari rubro esse nomen à colore propter reflexionē radiorum seu Erythra. apparente, uel à Sole cum supra uerticem est, uel à mōtibus ex adustione rubentibus. nam utroque modo putari. Cresiam uerò Cnidium obseruasse, fontem quendam esse, ἔστι ἐπὶ τοῦ ἁλὸς ἡλὶ καρυφῶν ὄντες, ἅτις ἀπὸ τῶν αἰνῶν. ἐστὶν αὖ τὸ Κνίδιον παρὰ τὴν ἰσθμὸν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ εἰς τὴν θάλασσαν.

διοπλῆδρ ὄρεθρ, τὴν τε Τρωγλοδυτικὴν καὶ
 πρυμνὴν τῇ Αἰγύπτῳ, γαυπονδύσαν τού-
 τοις, ὅ τιν Ἀραβίον κώλυε πρὸς ὄντα τε-
 λείως τὸν διερχόμενον ἀπὸ τῶν Τρωγλοδυ-
 τῶν οὗς Ἀραβας, πρὸς οὐκ οὐδὲν δὲ διανοή-
 θη τουτους, ἢ καταστρέφειν. ὡς δὲ τι καὶ
 πολυχρημάτους ἀκούειν ἐκ παντὸς χρόνου
 πρὸς ἀργυροῦ ὅτι χρυσὸν τὰ ἀργύματα ὁρᾷ
 διμύλιν, ὅ τιν πολυτελεῖ τὴν λιθίαν,
 αἰαλοποιοῦν τῶν λαμβανόμενων τοῖς ἔξω
 μισθῶν, ἢ γὰρ φίλοις ἢ πλεῖστοις χρῆται
 οὐκ ἔχοντων κρατίστην πλουσίαν, ἐπὶ τῇ
 δ' αὐτὴν καὶ ἡ περὶ τῶν Ναβαταίων ἑλ-
 λῆς, φίλων ὄντων, ὅτι συμπράξαν ἀπανδ' ἰ-
 σιποχρονόμενων. ἔπει τούτοις μὲν οὐκ ἔτι εἰλο-
 τὴν στρατίαν οὐ γὰρ. ἔπειτα μοι δ' αὐ-
 τὸν ὅ τιν Ναβαταίων ἐπὶ πρῶτον Συλλαί-
 ος. ὡς γὰρ ὁ μὲν ἠγνόησεν τὴν δ-
 δὸν, καὶ χορογῆσιν ἀπαντα, καὶ συμπρά-
 ξαν ἀπαντα δ' ὅτι ἀπὸ βουλῆς πρῶτος, καὶ
 οὐτὶ παρὰ πλοῦν ἀσφαλῆς μὲν ὄντων οὐδ'
 ὁδόν, ἀλλὰ ἀνδράσι καὶ ἐν κλοπορίας καὶ
 πάντων ἀπόροις χρεοῖς, ἢ φαλακρὰς ἀλιμ-
 τοις παραβαλὼν, ἢ χοιράδων ὑφ' ἑλκῶν μι-
 σῆς, ἢ τραγῶν. πλεῖστον δὲ ἀπὸ πλεονε-
 κείων ἐν τῷ πλοῦν γὰρ τοῖς τοῖς, καὶ τῶν τε χρε-
 οῖς, καὶ ἀπὸ πρῶτος. πρῶτον μὲν δὲ τῶν
 ἀμαρτυρίαν συνίβη, τὸ μακρὰ κατασπύ-
 σσιν τὰ πλοῖα, μισθῶν ὄντων μισθ' ἰσομύ-
 τον κατὰ δάλαττον πολέμου. οὐδὲ γὰρ κα-
 τὰ γὰρ σφίδρα πολέμου ἐστὶν, ἀλλὰ κα-
 τὰ πλοῖα μισθῶν Ἀραβῶν, καὶ ἐμπορευομένων
 τῇ κατὰ δάλαττον. ὅ δ' οὐκ ἔλαττον ὄγ-
 δουκοντα φανταγίσαντο δίκροτα, καὶ τριῶ-
 ρας καὶ φασόλους, κατὰ ἑλκὸς περὶ δὲ τὴν
 πρῶτον τὴν παλαιὰν διόρυγιν τὴν ἀπὸ τῆς Νάλας.
 Γνοῦς δὲ δι' ἑλκὸς μισθῶν, φανταγίσαντο
 σπύλα γὰρ ἑκάτον, καὶ τριῶντα, οἷς ἑ-
 πλὸς οὐκ ἔχον ποδὶ μισθῶν πρὸς τῶν ἐκ
 τῇ Αἰγύπτῳ ὁμαλῶν, καὶ τῶν συμμάχων.
 ὡς ἂν ἰσοδῶν οὐδ' αὖτοι μὲν πρὸς ταχίστοις, Ναβα-
 ταῖν δὲ χίλιοι μετὰ τῷ Συλλαίῳ. πολλὰ
 δὲ παθῶν, καὶ ταλαιπωρίας, πρὸς ταλαι-
 σκεταῖς ἤκον εἰς Λαυκίαν ἐν μὲν τῇ Να-
 βαταίων γῆς, ἐμπορευομένων, πολλὰ τῶν
 πλοίων ἀποβαλὼν, ὡς γὰρ καὶ αὐτὰν ὁρᾷ
 ὑπὸ δουλοκρατίας, πολέμου δ' οὐδ' ἔτι. ὡς
 δ' ἀπαργάσαν ἢ τῷ Συλλαίῳ κακία τῷ
 πρὸς φησὶν αὐτὸν οὐδ' οὐτὶ εἶναι στρατῶν.
 οὐκ εἰς τὴν Λαυκίαν ἐν μὲν, ὡς ἡ καὶ ἔξω
 οἱ καμυλῆμποροι, ὡς οὐτὶ πλεῖστον αὐτῶν,
 καὶ καμυλῶν ὁδὸν οὐκ ἀσφαλῆς καὶ οὐκ ὁδὸς εἰς
 τὴν τρυφῶν, ὡς οὐκ ἔτι μὴ ἀσφαλῆς καὶ οὐκ ὁδὸς
 ἐπὶ δὲ. Σωτήριον δὲ ἔστω τῷ μὲν βασιλεῖ τῷ Ὀβείδῃ καὶ μὴ πολλὴν φροντίδους τῶν κοινῶν, καὶ μά-
 λιστε

thiopum terminos & Troglodyticam Aegy-
 pto finitimam, & vicinum ijs Arabicum si-
 num, qui per angustas sanè Arabes dirimit à
 Troglodytis. eo utique consilio, ut uel eos si-
 bi uolentes conciliaret, uel subigeret aduer-
 santes. Inaudiuerat eos iam inde à multo tē-
 pore ditissimos esse, qui auro & argento &
 pretiosis lapidibus aruinata permurerent, &
 nihil in res aliunde importatas impedirent.
 Itaque uel se diuitibus amicis usurum spera-
 bat, uel locupletes inimicos superaturum.
 In magnam etiam spem Nabatarum amicitia
 eum erexerat, ad omnem conatum adiu-
 mento se fore pollicentium. His tectus Gal-
 lus, exercitum duxit: Sed à Syllæ Nabatæ-
 rû procuratore deceptus est qui se iter mon-
 straturum, & in omnibus cōmeatu auxilio-
 quē adfuturum pollicitus, omnia insidiosē
 egit. Nam nec tutum iter, nec expeditā na-
 uigationem monstrauit: sed per auia & lon-
 gos anfractus, & loca omnium indiga, & im-
 portuosa dorfa, uel occultis cautibus, aut cæ-
 nosis stagnis periculosa duxit: æstu maris re-
 ciprocantis maxime ijs in locis aduersante.
 In hoc primum peccatum fuit, quod longas
 naues construxerat, nullo nec præsentī nec
 futuro nauali prælio. etenim ne terra quidem
 ualde bellicosi sunt Arabes. (caupones poti-
 us, ac mercatores.) nedum mari. Atqui Ae-
 lius ad hæc biremes cōstruxerat, & triremes,
 & phaselos apud Cleopatridem, quæ anti-
 quæ Nili fossæ proxima est. Errore intelle-
 cto, fabricatus est onerarias naues cxxx, qui-
 bus nauigauit, ducens peditum Romano-
 rû ex his qui in Aegypto erant & sociorū cir-
 citer decem millia, quibus Iudæi quingenti,
 & Nabatæi mille cū Syllæ intererant. Tan-
 dem post multas ærumnas, quinto decimo
 die in Album pagum peruenit, maximū Na-
 batæorum emporium, multis nauigijs amif-
 sis, quorum nonnulla cum ipsis hominibus
 nullo bello, sed ob nauigandi difficultates
 periere. Id Syllæ improbitas effecit, negan-
 tis terrestri itinere in Album pagum exerci-
 tum duci posse, cum quidem eò, atq; etiam
 ulterius mercatores tanta camelorum & ho-
 minum multitudine tutum & cōmeatu pro-
 bē instructum iter à saxo insaxum conficiat,
 ut nihil ab exercitu differant. Hæc autem
 idcō contingere Gallo, quia rex Obeidas ni-
 hil admodum de communibus rebus, præ-
 cæ-
 λιστε

Arabica expo-
 ditio.

fertim bellicis sollicitus erat: (quod omnibus Arabum regibus commune uicium est.) omnia Syllæi procuratoris potentia commiserat. Is omnia dolo agebat, cupiens (ut opinor.) regionem perlustrare, & Romanis in urbibus aliquot ac gentibus subigendis adesse, deinde his absumentis morbo, fame, labore, & alijs que struxerat malis, ipse uniuerſa ea possidere. Proinde ad Album pagum peruenit, iam exercitus oris, & crurum uitijs. (qui morbi sunt et regioni familiares.) tanto stomachacæ & scelotyrben dicunt. quorum illa circa os, hæc circa crura resolutio quædam est ob aquas & herbas proueniens. Aestate itaque ac hyemem ibi agere coactus est, dum reficeret infirmos. Ex Albo pago in Petram, ex Petra Rhinocolura, quæ in ipsa Phœnicia est apud Aegyptum, merces solebant portari, atque hinc in alia loca. nunc pars maxima per Nilum Alexandriam uehitur. Arabica & Indica merces in Muris portum, postea camelis captum Thebaicam transferuntur, inde Alexandriam per Nili fossam. Enimuero Gallus ex Albo pago cum exercitu digressus, per eiusmodi loca profectus est, ut camelis aquam portare cogeretur, quod ei malicia ductorum euenit. Quare post multos dies in Aretæ terram peruenit, qui Obidæ affinitate coniunctus erat. Is Gallum amice suscepit, & dona obtulit. Sed Syllæi proditio, & hanc regionem difficilem transitu reddidit. Eam itaque diebus xxx permeauit per loca inuia, spelæa & palmulis non multis & butyro pro oleo usus. Quam uero deinceps adibat, Nomadum erat, & reuera u magna ex parte deserta. ea Ararena dicebatur. rex erat Sabus, eam peragrauit diebus L. consumtis per inuia itinera, usque ad urbem Agranorum & pacatam & fertilem regionem, eorum rex aufugit, uis primo adortu capta est. Hinc post sextum diem ad flumen peruenit. Ibi barbari instructa acie occurrerunt ei quibus ad x millia ceciderunt, ex Romanis duo tantum desiderati sunt. Nam omnino imbelles erant, & armis imperite utebantur, arcu, & lancea, & gladio, & funda, & magna ex parte bipennibus. Mox etiam urbem cepit nomine Asca à rege derelictam. Hinc Athrulla uenit, quam nullo negotio cepit, & praesidio firmavit: & frumenti palmularumque

λίαν τῶν βατὰ πόλεμον. (ὡν ὁνὴρ ἢ ἄλλοι περὶ τοὺς ἀράβων βασιλεῖσιν.) ἀπαντα δὲ ὑπὸ τῇ τῷ ὑπὲρ πέντε τοιούτων ὄψεσιν τῷ Συλλαίου. πούτου δ' ἀπαντα δὴ λυγρὰ τῇ γούτῃ καὶ λυγρῇ. (ὡς οἶμαι.) κατὰ πέντε μὲν τῶν χώρων, καὶ σιμὴν φιλῶν πᾶς αὐτῶν πόλεως καὶ ἔδωκεν, καὶ τῶν Ρωμαίων, αὐτῶν δὲ κατὰς τῶν αὐτῶν ἀπάντων, ἀφανισθέντων ἐκείνων ὑπὸ λιμοῦ καὶ νόσου, καὶ νόσου, καὶ ἄλλων ὅσα δὴ λυγρὰ ῥιπὴν ἀνάσσει ἐκείνῃ. Εἰς γούτῃ τῶν λυγρῶν ἐκείνων κατὰς, ἢ δὲ τοιαύτην τὴν ἐστὶν ἀπολίτῃν πᾶσι μὲν τῶν στρατῶν ὑπὸ χειρὸς παίδεσι, τῶν μὲν πᾶσι τὸ εἶμα, τῶν ἢ περὶ τὰ σκέλη περὶ αὐτοὺς ἵνα δὴ λυγρῶν, ἔκ τῃ τῶν ὑπὸ αὐτῶν, καὶ τῶν βοτάνων. Ἡ γὰρ γὰρ γούτῃ τῇ, τὴν δὲ καὶ τῶν χαμῶνα ὁστὶν ἐλπίσαι αὐτοῖς, αὐτῶν δὲ ἀδυνάτους ἀνακτῶμεν. Ἐκ μὲν οὖν τῇ λυγρῇ ἐκείνῃ ὡς ἔβαν, γούτῃ δὲ ὡς ἔβαν ὡς τῇ πᾶσι λυγρῇ τοιαύτης τὰ φορτία κομίζονται, καὶ τῶν αὐτῶν ἄλλους. πᾶσι δὲ τοιαύτως τῶν ἀλλοτρίων τῶν Νείλων κατὰ τῶν. τὰ δ' ἐκ τῇ ἀραβίας καὶ τῇ ἰνδίας αὐτῶν μὲν ὁ δέμον. αὐτῶν ὑπὸ αὐτοῖς ὡς κομίζονται τῇ θαλάσσῃ κατὰς τῇ διὰ τῶν Νείλων κατὰς ὡς ἀλλοτρίων. πᾶσι δὲ τῇ λυγρῇ καὶ ὡς ὡς ὡς ἀλλοτρίων τῇ στρατῶν, ὅσα τοιούτων αὐτῶν καὶ, ὡς τῇ ὑπὸ κατὰς τῇ κομίζονται κομίζονται τῇ ἔκ μόνων τῇ ὁδῷ. διότι πολλὰς ἀπορίας ἀπὸ τῇ τῇ ἀρίστη γὰρ συγγραφῇ τῇ ὅσα δὲ. ἔδωκεν μὲν οὖν αὐτῶν ἀρίστης ὡς καὶ, καὶ ὅσα τῇ τῇ τῇ. Ἡ δὲ τῇ Συλλαίου πᾶσι ἀνακτῶν ἐκείνων τῇ χώρῃ δὲ ὑπὸ αὐτοῖς. τῇ τῇ γούτῃ ἀπορίας διὰ τῇ αὐτῶν, καὶ, καὶ τοιαύτης ἀλλοτρίων παρὶ χροῖαν, καὶ βοτάνων αὐτῶν ἐκείνων ὅσα τῇ ἀνοδίας. ἢ δὲ ἔκ τῇ τῇ, Νομάδων τῇ καὶ ἐκείνων πολλὰ ὡς ἀλλοτρίων κατὰ τῇ ἀραβίῃ. βασιλεὺς δ' ὡς Σάβῃ. καὶ ταύτῃ ἀνοδίας διὰ τῇ κατὰ τῇ ἀμείρας πᾶσι τῇ, μέχρι πόλεως ἀραβίων καὶ χώρας ἀρῶν τῇ, καὶ ἀγῶν. ὡς μὲν οὖν βασιλεὺς ἐκείνων, ἢ δὲ πόλεως δὲ ἐκείνων κατὰ τῇ. Ἐκείνων τῇ τῇ ὑπὸ τῇ ποταμῷ. Συμβαίνει τῇ αὐτοῖς τῇ βαρβάρων ὡς μάχῃ, πᾶσι μὲν οὖν αὐτῶν ἐκείνων, τῇ δὲ Ρωμαίων δὲ. ἐκείνων γὰρ ἀπὸ τῇ τοῖς ὅσοις ἀπὸ τῇ τῇ τῇ, ὡς οἱ πᾶσι δ' αὐτῶν, ἀμείρας τῇ τῇ. οὐδὲν δὲ, καὶ τῇ πόλιν ἐκείνων τῇ ἀνακτῶν, οὐκ ἀπορίας ὑπὸ τῇ βασιλείῃ. Ἐκείνων δὲ ὡς ἀπὸ τῇ πόλιν ἢ κατὰ τῇ αὐτῇ ἀνοδίας, φῶν τῇ ἐκείνων. ὡς ἀπὸ τῇ ἀνακτῇ τῇ, ὡς οἱ

consilia mors subito accidens irrita fecit. Et
quidem unum ex ijs, quæ illæ moliebatur,
erat Arabiam occupare, uel sua sponte reci-
pientibus Arabibus, uel bello coactis. Ita-
que cum eos uideret nec prius, nec posteri-
us legatos misisse, ad bellum se iam
parabat: sicut supra o-
stendimus.

ἡδὴ ἀρτίως αὐτὸ κατελύθησαν τελευτή-
σαντες· παρεκλήμα πρὸς βίαν· μια δ' αὖ καὶ
αὐτῇ τῶν ὑποκρίσεων· ἡ δὲ ἐμμένοντες
παράδειχον το αὐτόν· αἱ δὲ μὴ ὡς πολυμή-
νοι· καὶ δὴ ὅρῳ μίτη πρόπρεν, καὶ δ'
ὑπόρου περὶ αὐτὰς ὡς αὐτὸν πρὸς ὅδον, κα
παρτοκλυνάξτε πρὸς τὸν πόλεμον, ὡς πρὸ
ἀρκαμὲν ὅτι τοῖς ἱμνησίδον.

IN LIBRUM DECIMUMSEXTUM
INTERPRETIS ANNOTATIONES.

Notum hunc dextrè intelligi
posse, si non hanc fingas senten-
tiam, omnisque hæc comme-
moratur Assyrie. Nomine cense-
ri, sed Dolomenam & cetera
deinceps Assyria contigua re-
ferri, idque uoce deinde uolutin-
nuere. Post Orbacem reposui, omnib. historijs notū. pro
quo Orbacui fuerat incuria librarij & interpretis re-
ceptus. Confer cum his quintam a se tabulam, supra ap-
positam è Ptolemæo.

2 Et casius.] Interpret Marfyam pro Casio repo-
nit, nescio quid fecerim, mihi quidem non probatur.
Quid sibi Masium legas, sub quo Tigranocerta iacet.
Sed nulla necessitate argente, nolo quicquam mutare.
de Marfya dixi suo loco.

3. Gagatem lapidem.] γαγάτης est etiam in epitomis, sed nescio quid Gangi hic loci, aut quid lapidis sit Gangues. Gagates lapide serpentes fugari, tradit et alij, et Plinius 36. 19. etsi in Lycia scribat, nasci non est uerò mirū i. ē alibi nasci, aut etiā natum perhiberi.

4. Emeriti milites ibi nutriebantur.] Ἀν-
 σιγιορ σ. ἀλωζ κρρ. milites ibi re: ensebantur, inquit
 interpret. hoc non est Ἀνσιγιορ. Ego σ. ἀλωζ κρρ
 Ἀνσιγιορ somnisiui Strabonem dixisse, ubi rude dona-
 ti milites uitae reliquum exigerent. π. ἀλ. τὸ ἀν. γ. δρ.
 quatuor uocabula confingere non fuit scriptori nostro re-
 ligio. Sed si quid melius uel codex, uel rano suggeret, fi-
 cile iacturam huius somnii feremus. Mox pro Sacoanis
 legit interpret Castiani: nescio quid fecum. forte quia
 .mox eorum fit mentio.

5 Veluti è puncto.] *Ἐπεὶ δὲ* ἴδωμεν, quid si *οὐ*
ὑποκρίσθης legas in formam. sed nolui mutare. ioppen
 omnes describunt per duo *ω*. & quod apud Stepha-
 num unico scribitur, infirmum est: ut suo loco di. i. in-
 fra rec. pōm de t. lanti & t. lantico sinu scripturam se-
 cutus sum, reliquis Græcis ut inueni. quando ipse etiam
 Plinius docet alios aliter scripsisse 6. 28. De Rimocolu-
 ris etiam Stephanum & epitomas sum secutus. sed Aæ-
 thiops qui id fecerit, non uideo.

6 Apud Geras.] Additur in Græco θεός, ego
has deos putatos uix credam postea τρεῖς αὐτοὶ ἐρᾶν,
ridiculo mendo, quod non fessili interpretem.

7 Sirbonis.] Sic scribit Stephano, & alij, ubi
Sirabo habet Καὶ τὸ τοῦ, habetque Pitoma βα, unde
τοῦ interpretis utrumque expressit, quem secutus sum.
Post Nam etiam ex pueri lotio chryso-
colla conficitur.] Sic interpretis nescio an ita dem libri
alicuius secutus, nos quidem tale habemus nihil: & ap-
paret locum esse uitiatum. de chrysocolla pueri lotio
temperata est aliquid apud Plinium 13. s. Valde autem
Sirabo ab alijs dissensit, qui Sirbonidem lacum cum As-
phaltite fuisse eundem: um longissime distant, et hic in
Iudea sita est Pelusio propinquus. Sed in Onomastico
ea commodius tractantur Paulo post est πλῆθος αἰώνιον
quàm uocem Græcam non agnosco. Αἰὼς αὖ δ' ἐξ ποιη-
cum est, sed ita uidetur legisse interpretis. infra Ab-
latis t.] Herodis nomen temerè fuit hęc inculcatū ē po-
sterioribus. Hyrcano regem tradidisse per peritum ab-
ducto Aristobulo. Dio & alij scriptum reliquerunt. Lo-
cus hic est lacer.

Propinqua Ἰσραελ sic regi ἑὸς μὲν πλησιό
ζου τ. π. ἡ τ. ἡ μισοποταμία. Ὁ ἰακχινίτης
ἄ ἐλθόν ἡ ὄδον.

9 Quibus etiam alas.] Pro *ῥῶτα, ἡ ῥῶτα* nota est fabula neque opera duxi, ubique annotare quid pro quo legerim, cum erudit id ex versione facile sine intellectu. Mox *ἡ ῥῶτα* adscerussa pingi uerit interpres, quod non assequor, et legit *ῥῶτα* uerit pro *ῥῶτα*.

to AcSabari.} *Σαβαροι*, cuius ledionis, cum etiā
Aldus ita expresserit, uolui retinere uelut signum me car-
perent curiosiores. Sabaros interpret habet, fortasse ea-
dem coniectura, quod Sueuorum in istis regionibus
domicilium quærere sit incertum. aliās significanti eam
uocem esse merè Germanicā, neq; probabile est, Sueuos
isthuc gentium uenisse, istis quidem temporibus.

11 Magna ex parte deserta.] ἡ γὰρ ἐκ τῶν πολλὰ λεγόμεναις sed et tamen ne sic quidam intel-
ligunt ἐν ματα quidem non videntur hic congrue-
re. si fra pro συλλαφθεῖας sententia ὑποθέται κατὰ
ἀφθεῖας αὐσίμῃτε pro ὁφθεῖας. si fra ἐπὶ γὰρ
νομίζεται.] Lego ἐπὶ γὰρ μένον.

12 Calaturæ. Ἰκορέματα νοχέσιν ανις. το. εὐ
ματα legit interprez. Et cum probō.

ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΗΝ ΒΙΒΛΙΟΝ ΕΠΤΑΚΑΙΔΕΚΑΤΟΝ STRABONIS RERVM

ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΗΝ ΒΙΒΛΙΟΝ
ΕΠΤΑΚΑΙΔΕΚΑΤΟΝ

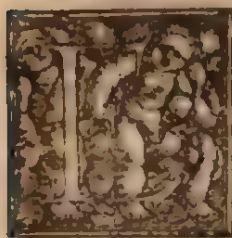
GEOGRAPHICARVM LIB-
ER DECIMVS.
SEPTIMVS.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

ARGVMENTVM.

Τὸ ἐν τῇ ἀνατολικῇ ἀφρικῇ Αἰγυπτίῳ ἔστιν
ἐν τῇ ἀνατολικῇ ἀφρικῇ.

Decimus primus totam Aegyptum atque Libyam con-
tinet.

Πρὸς τὴν ἀνατολικήν
ἐν τῇ ἀνατολικῇ ἀφρικῇ
ἐν τῇ ἀνατολικῇ ἀφρικῇ
ἐν τῇ ἀνατολικῇ ἀφρικῇ

Um in Arabiæ descriptio-
ne sinus eos una enarraue-
rimus, qui eam stringunt,
ac peninsulā faciunt, Per-
sicum scilicet atque Ara-
bicum: simulq; etiam Ae-
gypti partem aliquam lu-

strauerimus, & Aethiopiæ Troglodytica ac
sequentia usque ad extrema teræ, quæ cin-
namomum fert: nunc reliqua his gentibus
continua explicanda sunt, nimirum quæ cir-
ca Nilum iacent. Post hæc Libyam quæ to-
tius geographiæ summam absoluat, percur-
remus. prius tamen hîc quoque Eratosthe-
nis sententiæ exponendæ sunt. Ista ergo nar-
rat. Nilus ab Arabico sinu occidentem uer-
sus distat ix millibus stadiorum, & circa ostiā
similis est + literæ resupinè iacenti. uertitur
ad meridiem & hybernū occasum ad sta-
dia ter mille idc. ac propè obuersus locis
circa Meroën; inque Africam pleno alueo
delatus, rursū tē flexus uersus septentrio-
nem idc ccc stadia decurrit ad magnum ca-
tarractem, paululum uersus ortum inclinās.
hinc stadia cid cc ad minorem catarractem;
qui est Syenæ uicinus: inde rursū idc ccc
stadia usque ad mare. Excipit Nilus duo flu-
mina ē lucubus quibusdam ab oriente dela-
ta, & Meroën ingentem insulam comple-
cientia: quorum alterum dicitur Astaboriās,
ad orientale latus fluens: alterum Astapus,
quod nonnulli Astosabam uocant. i Asta-
pum uero fluere ē lacubus quibusdam a me-
ridie: atque hunc ferè rectum Nili corpus ef-
ficere, ab æstiuis imbris augeri. Supra A-
staboræ & Nili concursū ad stadia id cc
Meroën urbem esse, eodem nomīne quo in-
sulam. Supra Meroën aliam insulam quam
Aegyptiorū exsules incolant, quia Psam-
mitichō descuerunt, & Sembritiæ, id est, ad-

strauerimus, & Aethiopiæ Troglodytica ac
sequentia usque ad extrema teræ, quæ cin-
namomum fert: nunc reliqua his gentibus
continua explicanda sunt, nimirum quæ cir-
ca Nilum iacent. Post hæc Libyam quæ to-
tius geographiæ summam absoluat, percur-
remus. prius tamen hîc quoque Eratosthe-
nis sententiæ exponendæ sunt. Ista ergo nar-
rat. Nilus ab Arabico sinu occidentem uer-
sus distat ix millibus stadiorum, & circa ostiā
similis est + literæ resupinè iacenti. uertitur
ad meridiem & hybernū occasum ad sta-
dia ter mille idc. ac propè obuersus locis
circa Meroën; inque Africam pleno alueo
delatus, rursū tē flexus uersus septentrio-
nem idc ccc stadia decurrit ad magnum ca-
tarractem, paululum uersus ortum inclinās.
hinc stadia cid cc ad minorem catarractem;
qui est Syenæ uicinus: inde rursū idc ccc
stadia usque ad mare. Excipit Nilus duo flu-
mina ē lucubus quibusdam ab oriente dela-
ta, & Meroën ingentem insulam comple-
cientia: quorum alterum dicitur Astaboriās,
ad orientale latus fluens: alterum Astapus,
quod nonnulli Astosabam uocant. i Asta-
pum uero fluere ē lacubus quibusdam a me-
ridie: atque hunc ferè rectum Nili corpus ef-
ficere, ab æstiuis imbris augeri. Supra A-
staboræ & Nili concursū ad stadia id cc
Meroën urbem esse, eodem nomīne quo in-
sulam. Supra Meroën aliam insulam quam
Aegyptiorū exsules incolant, quia Psam-
mitichō descuerunt, & Sembritiæ, id est, ad-

Nili descriptio
Vide Africa
quarta Tab.

τῶν βασιλέων ἦσαν. Ἡ Ἀχέραιος δὲ πρὸ
 τῶν διαίσεων ὡς νόμους ἔχει, δὲ καὶ μὴ ὡς
 θαλάσσης, δὲ καὶ δ' ἡ ψὺς ὅς, καὶ αἰετὶς δ' ἡ
 ματῆς. ὡς δὲ πρὸς τοῦτο ἵκανοι οἱ σύμ-
 παντες νόμοι, ὅσοι αἰετὶς ὅς λαβυρινθίου
 αὐλαί, αὐλαί δ' ἐλάττω τ' ἐλάττω. πάλιν
 δ' οἱ νόμοι πᾶς ἀλλὰ ἔχον. ὡς γὰρ ὁ περὶ
 αἰετὶς οἱ πάλιν διέρχεται, καὶ αὐτὰ δ' ὡς ἀλ-
 λὰς τοιαύτας ἐλάττω δ' αἰετὶς κρούει καὶ ἔλθει.
 Ἐξ οὗτος δὲ Περὶ ἀκέρβης ὁ κατὰ λιπὸν
 διαίσεων ὅς πᾶς συνήκεις τῶν ὁρῶν συγ-
 χύσεις, ὡς ὁ Νεῦλος ἐπεργάζεται καὶ πᾶς
 αὐτῶν, ἀφαιρῶν καὶ πρὸς αἰετὶς, καὶ ἡ αλ-
 λατῶν τὰ χύματα, καὶ τὰ καὶ σημεῖα ἀπο-
 κρύπτει, οἱ δὲ αἰετὶς τὸ, τι ἐλάττω, καὶ
 καὶ τὸ ἴδιον. ἀλλὰ γὰρ δὲ αὐτὰ πρὸς αἰετὶς
 καὶ πάλιν. ἐν τούτῳ δὲ καὶ τῶν γεωμε-
 τρῶν συνελθὼν φασιν, ὡς τῶν λογιστικῶν, καὶ
 ἀριθμητικῶν περὶ θινικῶν, ὅς τὰς ἐμπο-
 ρείας. Τελεῖ δὲ διέρχεται ὡς πρὸς τὸ σύμπαν,
 καὶ τὸ πρὸς αἰετὶς νόμοι πάλιν, ὡς πρὸς
 ἡ ἀριθμητικῶν Περὶ χώρας. Ἡ δὲ πρὸς τὸν πο-
 ταμὸν πραγματικῶν, ἀφαιρῶν τοσούτον, ὅ-
 σον τὸ ὑπὸ ἀλλὰ νικῶν τῶν φύσιν. οὗτοι
 γὰρ πλείονα φέρει καὶ πρὸν, καὶ ποταμῶν
 καὶ πρὸν. φύσιν δὲ καὶ ἡ μείζων ἀνάλυσις τῶ
 ποταμοῦ πλείονα ποτίζει γλῶ, ἀλλ' ὡς ἀνάλυ-
 σις πολλὰς, καὶ Περὶ φύσιν ὅς ἔχουσιν ἐ-
 πὶ τοῦτος, ὡς καὶ κατὰ πᾶς ἐλάττω
 ἀνάλυσις τοσούτῳ ποταμῶν γλῶ, ὅ-
 σον γὰρ ταῖς μέγεθος, ὅς τὴν τῶν ἀνάλυ-
 σιν, καὶ τῶν παραχρυσμάτων. ὡς γὰρ τ'
 πρὸς Πετρουίου χρόνον ἡ μέγεθος γλῶ φθο-
 ρῆ, καὶ ἀνάλυσις, ὡς καὶ ὡς τὸς αἰετὶς καὶ
 ἀλλὰ πᾶς ἀνάλυσις ὁ Νεῦλος. ὡς καὶ δ'
 ἐπὶ ἐκτὸς, συνελθὼν λιμός. ἐπὶ ἐκτὸς δὲ
 ἀφαιρῶν Περὶ χώρας, ὅς δὲ καὶ μόνον πλη-
 ρύσαντο πᾶς τὸ Νεῦλον μέτρον, μέγε-
 θος γλῶ φθορῶν καὶ ἐκτὸς ποτὶ μόνον πληρῶ-
 σαντο, λιμὸν οὐδὲν ἔδωκε. τοιαύτη μὲν
 ἡ διὰ τῆς. τὰ δ' ἐφ' ἧς λήγουσιν νηὶ. ἀπὸ
 γὰρ τῶν Αἰθιοπικῶν τέρματων, ὡς ἐπὶ ὅ-
 θις τὸς ἀφαιρῶν ὁ Νεῦλος, ὡς τὸ καὶ αλ-
 λὰν χωρὶς δὲ λήγει. ὅς τὸ ὑπὸ κορυφῶν χιζὸ
 μέν. ὁ Νεῦλος, ὡς φασιν ὁ Πλάτων, ὡς καὶ
 τριγώνου κορυφῶν ἀποτρεχὼν τὸν τόπον το-
 πον. πάλιν δὲ τὸ τριγώνον τὰ χιζόμενα
 ἐφ' ἐκτὸς ὅς ἔδωκε καθήκοντα μέχρι Περὶ
 ἀλλὰ πᾶς, τὸ μὲν γὰρ δὲ καὶ Περὶ κατὰ πλοῦσι-
 σιν, τὰ δ' ὡς ἀφαιρῶν Περὶ κατὰ κανόνον, καὶ
 τὸ πλοῦσι ἡ φασιν πρὸς ἀφαιρῶν. ὡς
 βασιρὶς δὲ παραλίαν τῶν ματῆς τὸν Περὶ
 σίον, καὶ τὸν Περὶ κλάον. Γίγνεται δὲ ἡ πρὸς
 ἐπὶ τὴν Περὶ ἀλλὰ πᾶς, ὅς τὸν μέγαν ἀφαιρῶν
 Περὶ κατὰ.

regibus conuersabantur. Regio initio in præ-
 secturas diuisa fuit, quas nomos vocant. The-
 balca quidem in decem: quæ uerò in Delta,
 in totidem. intermedia autem in sedecim: &
 (.ut quidā uolunt.) tot erant huiusmodi præ-
 secturæ, quot aulas labyrinthus habebat,
 quæ circiter triginta erant. Rursum hæ præ-
 secturæ diuise fuere, maiore e parte in topar-
 chias diuise fuerunt. toparchiæ rursus in por-
 tiones alias, quarum minimæ arua erant. O-
 pus autem fuit tam diligenti ac subtili loco-
 rum diuisione, propter cōtinuas finium con-
 fusiones, quas Nilus auctus efficiebat, alijs
 addens, alijs adimens, & immutans figuras,
 & signa obruens, quibus proprium discerne-
 batur ab alieno. Itaque idem idem dimeuri
 oportebat. Atque hinc ab Aegyptijs geome-
 triam credunt inuentam fuisse, quemadmo-
 dum ratiocinandi scientiam & arithmeticam
 à Phœnicibus propter mercaturas. Vt autem
 uniuersa regio in tres æquas partes diuisa
 est, ita & multitudo quæ in quaque præse-
 ctura. Artificium autem quod Nilo ad-
 hibetur, tanti est, quanti industria naturam
 vincens. Nam cum regio natura multum
 fructum afferat, irrigata plurimum affert.
 Natura autem maius Nili incrementum plus
 terræ irrigat, sed sæpe diligentia hoc conse-
 cura est natura destituenta, ut tantum terræ
 minoribus Nili incrementis irrigaretur, quan-
 tum maioribus: idque fossarum & aggerum
 auxilio. Sanè ante Petronij tempora tunc
 maxima fertilitas erat, cum Nilus ad quar-
 tum ac decimum cubitum excrescebat: cum
 uerò ad octauum modi adfugeret, fames &
 penuria eueniebat. At uerò illo regioni præ-
 secto, cum duodecimum cubitum tantum
 Nilus impleisset, maxima fuit frugum uber-
 tas: & cum octauum solum aliquando atti-
 gisset, famem nemo sensit. Atque hæc qui-
 dem est, Aegypti constitutio. Nunc ordine
 singula edisseremus. Nilus ab Aethiopiæ finibus
 recta fluit ad septentrionem usque ad e-
 um locū, qui Delta appellatur, ubi tanquam

Delta.

à uertice quodam scissus (.ut Plato inquit.)
 figuram conficit triangulam. latera triangu-
 li, aluei sunt. Duo Nili utrinque ad mare de-
 scendentis, alter ad dextram, Pelusium usque:
 alter ad sinistram, ad Canopum usque & pro-
 ximum Heraclium: basis autē maritima est
 ora inter Pelusium atque Heraclium. Ita
 insula mari duobusq; Nili alueis includitur.

QQ +

καὶ κα-

[illegible]

diffunditur & contrahitur, & regionem habitabilem diuerso modo figurat. Quod supra montes est regionis, non habitatur magna ex parte. Enimvero antiqui coniectura recentiores etiam uisui ipso cognouerunt, Nilum augeri, quando supernè adfusa Aethiopia imbris æstiuus proluitur: maxime in extremis montibus. Imbris autem finientibus, paulatim inundatione desinere. Quam rem ij potissimum deprehenderunt, qui in Arabicum sinum nauigarunt usque ad cinnamomiferam regionem & ij qui ad elephantorum uenationem missi fuerunt, aut si qui alij usus Ptolemæos Aegypti reges impulerunt, ut homines aliquos eò amàdaret. Nam hi talia curabant, is præcipue qui cognomento fuit Philadelphus, cognitionis rerum præprimè studiosus: cum propter corporis imbecillitatem semper nouæ alicuius oblectationis materiam expeteret. Antiqui autem reges per exiguam harum rerum curam habuerunt, tamen si cum ipsi sapienæ studio dediti essent, tum sacerdotes, cum quibus plurimum uiuebant. Idque eò magis est admiratione dignum, quod Selsistis totam Aethiopiã permeauit, usque ad Cinnamomiferam regionem, & adhuc quædam eius monumenta extant, & columnæ & inscriptiones. Cambyses quoq; Aegypto potitus, cum Aegyptus usque ad Meroen progressus est, & nomen urbi, insulaeque ab illo factum aiunt, Meroë siue sorore, siue uxore eius. (nam & hoc traditur.) ibi mortua, utique honoranda causa fœminæ loco id nominis imposuit. Mirum itaque est, cur tantis oblati inuestigandi occasionibus, non prius innotuerit imbrum historia eius ætatis hominibus. præsertim cum sacerdotes curiosius in sacros libros referret & confirmaret quæ subtilioris aliquid haberent cognitionis. Etenim, si dignum disquisitione uisum fuit, quod adhuc quærisset: cur æstate, & non hyeme partibus australissimis imbres cadant. In Thebaide uerò & circa Syenen nō item: cur non de hoc etiam disputaretur, quomodo ex imbris Nilus augeatur: ne talibus rebus uti cogeremur, quales producit Posidonius. Ait enim Eratosthenem tradere æstiuos imbres causam esse. Idque hunc ab Aristotele sumxisse, Aristotelem uerò à Thrasyalce, Thrasyalcem autem ab alio, atque illum ab Homero, qui Nilum cœlitus delapsum auctor sit.

Nili incensis.

Rufus

[illegible]

sibi promontorium attingit, & Acrolochias
uocatur. quod portum efficit ore arcto. Ac-
cedit ad angustias portus, quod in interme-
dio freto petra sunt, partim aquis operit, par-
tim eminentes, continuè occurrentem ex pe-
lago fluctum exasperantes. Ipsum adeò insu-
la promontorium est petra quædam mari cir-
cumdata, turrim habens ex albo lapide miri-
ficè structam multis fastigijs eodem, quo in-
sula nomine. Eam Sostratus Cnidius regum
amicus posuit ob nauigantiū salutem, quod
hac descriptione notatur. Sostratus Cni-
dus Dexiphanis F. dijs seruatoribus, prona-
uigantibus. Nam cum ora ex utraque par-
te importuosa & humilis esset, cautesque ac
breuia haberet: signo aliquo opus fuit, alto
& claro, quo usi nauigantes ex alto portū in-
gressū cōtingere possent. Occidū etiā ostiū
quanq̃ nō tutū ingressum habet, non tñ tan-
ta indiget prouidētia. sed hoc alium portum
efficit, qui Eunosti dicitur, atque hic ante ex-
fossū & clausū portum iacet. qui ex-
dicta Phari turri ingressum habet, is maxi-
mus portus est. Hi uerò continui in secessu
illo, qui septem stadium appellatur, aggere
ab eo dirempti adiacēt. Agger autem est pons
quidam à continenti in insulam ad occiden-
talem eius partem porrectus, duos tantum
aditūs nauigabiles relinquēs in Eunosti por-
tum, ipsos quoque ponte iunctos: quod op-
us non modò pons erat in insulam, sed eti-
am aquæ ductus, cum illa habitaretur. No-
stra ætate D. Cæsar eam in Alexandrino bello
(in quo pro regibus contra ipsum stete-
rat.) euastauit. pauci tamen nautæ iuxta tur-
rim habitant. Maximus quidem portus præ-
terquam quod & natura & aggere benè clau-
ditur, profundus est adeò proximè ipsum li-
tus, ut maxima etiam nauis ad ipsos gradus
eius applicari tuto possit: Sed & in portus
complures scinditur. Enim uerò primi Aeg-
yptiorum reges suis contenti opibus, nec
importata aliunde magnoperè desiderantes,
omnibus exteris nauigantibus, cō insensie-
rant: maximè Græcis, qui ob soli penuriam
populari atque appetere aliena solebant, i-
deoq̃ muniuerunt locum hunc pæsidio
imposito, cui & habitandam dederunt eam,
quæ Rhacotis appellabatur, eamūc Alexan-
dræ pars est, naualibus imminens: tunc ui-
cus erat. Quæ uero in orbem circumiacebāt,
Bucolis, id est bubulcis, tradidere: qui ipsi
ἐν κύνλη τ' ἐν κίχαις ἐπὶ τοῖς πύλοις, Πυραμνίους
καὶ αὐτίς

Ἀπλάτυναί ταις, αἱ δ' ἂν δέχαι καὶ πῆες ὀρ-
 θᾶς τέμνονται ἀλλήλας. ἔχει δ' ἡ πόλις τε
 μύρον, τοῦ τε κροῖα καὶ λισα καὶ τὰ βασιλῆα,
 τί παρρον, ἢ καὶ τρίρον τῷ παντός πολεμώ-
 λου μίρον. τῶν γάρ βασιλείων ἱκασθ' ὡς
 παρ τοῖς κροῖοις ἀναδύματα πῶσι φλοκά-
 λει πρὸ κρόμου, οὕτω καὶ οἰκισιν ἰδία πε-
 ρεβέλειτο πῆες ταῖς ὑπαρχούσαις, ὥς τε
 κινῶ τὸ τῷ ποιητῇ δὲ ἱτόρων ἱτόρ' ὀρίμ. ἅ
 πάντα μ' σωμαρῶ καὶ ἀλλήλοισ καὶ ἑξ' ἡ
 μύρι, καὶ ὁ ἄξω αὐτοῖ. Τῶν δὲ βασιλείων
 μίρον δὲ καὶ τὸ μουσῶν, ἔχον περίπατον
 καὶ δὲ ἰδρῶν, καὶ οἶκον μίγαν, γν' ἡ τὸ συσ-
 σίπου τῶν μετεχόντων τῷ μουσῶν φλο-
 λόγων ἀνδρῶν. ἔστι δὲ τῇ σιωδῶ ταῦτα κή-
 χρηματα κοινὰ, καὶ ἱφρύνε δ' ὡς ἑξ' μουσῶν
 τε παρμύθ, τότε μ' ὑπὸ τῶν βασιλείων,
 κινῶ δ' ὑπὸ καίσερον. μίρον δὲ τῶν βασι-
 λῶν δὲ καὶ τὸ καλουμένον σῶμα, ὁ περί-
 βολῶ, γν' ὡς αὐτῶν βασιλείων παφαί κή
 ἡ ἀλεφανδρον. ἱφθ γάρ τῃ Σῶμα ἀφελόμε-
 νῶ. περὶ Δικαν ὁ τῷ λεγῶ πολυμῶ. κα-
 τὰ κομίζοντά ἐκ τῇ βαβυλῶν, καὶ ἐκ τοῖ
 πόμλων ταῦτα κατὰ πολιορκίαν καὶ δὲ ἰ-
 δρασμὸν τῇ λίγυ πῶν. καὶ δ' ἡ καὶ ἐπύλη-
 το δὲ φθαρτὴς ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν, ἐπιλ-
 θόντ' ὅτ' ὅτ' ὀπολιμῶν, καὶ κατακλίσαν-
 τ' αὐτὸν γν' ἡσῶν ἐρῶμα. ἐκπῶν μ' οὐκ
 ἀπείδαν γν' ἡμῶν περὶς ταῖς καίσεσι, ἐ-
 πιλθόντων ἐπ' αὐτῷ τῶν στρατιωτῶν. σιω-
 κῶ τῷ δὲ καὶ οὐ βασιλῆς, ἀπειδῶν τῇ καὶ
 τὰ παλῶν τὰ ἀλεφανδρον, καὶ ἡ μὴν Ρο-
 ξῶν ἐπ' ἡρῶν Μακιδονίαν. τὸ δὲ σῶμα τ'
 ἀλεφανδρον κομίσας ὁ πολυμῶ ἐκ ἡ-
 ἀλυσεν γν' τῇ ἀλεφανδρῶσ ὅπου κινῶ ἡ-
 ται. οὐ μὲν γν' τῇ αὐτῇ πνίλη. ὑαλίον γάρ
 αὐτῷ, ἐκπῶν δ' ὅν γν' ὑσῶ κατ' ἰδρακ. Εὐ-
 λλοῖ δ' αὐτὸν ὁ Κόκκας, καὶ παρῶν κατ'
 ὡκλαδῆς πολυμῶ, ἐκ τ' Σύνεας ἐπιλ-
 θῶν, καὶ ἐκ πῶν ἀνδρῶν, ὥς τ' ἀνόντα αὐ-
 τῷ τὰ σὺλα γν' ἡδῶν. ἔστι δ' γν' ἑξ' μεγα-
 λωλικῇ κτ' μ' τὸν ἑσπῶν γν' ἡλεῖα ἡ νῆ-
 σ' καὶ ὁ πῶν γ' ὁ φάρ. κατὰ δὲ πῶν
 ἱτόρων καίρεα αὐτῇ χοιράδου, ὅτ' ἡ λοχιάς ἀ-
 κραι, ἔχουσα βασιλείαν. εἰσπλῶσαντι δ' γν'
 κελερῶ, δὲ σιωχῶς τοῖς γν' τῇ λοχιάδ, τῇ
 γν' ὀτῶν βασιλῆα, πολλὰς καὶ ποικίλας
 ἔχοντα διαίτας καὶ ἄλλων. πύτοις δ' ὑπό-
 κτωται ὁ, τῇ κρυπῶς λιμῶν καὶ ἡλεσῶς ἰδ-
 ρος τῶν βασιλείων, καὶ ἡ ἀντ' ἑρῶν ὀσι-
 ῖν περὶ κῶν τ' ἀνυκτῶν λιμῶν, βασιλῶν
 ἅμα καὶ λιμῶν ἔχον. ἐκάλισαι δ' οὕτως,
 τῇ διατροπῇ. ἔτι τῇ Ροσῶν, ἀγκῶν τῇς

autem latissimis, & quæ amplius ingero ex-
panduntur, & sese medias ad rectos angulos
secant. Vrbs publica sana pulcherrima, & re-
gias, quæ quartam tertiam uel totius ambi-
tus partem occupant. Nam regum quisque
ut deorum donarijs aliquid ornamentis adde-
re studebat: ita & ad iam exstructas regias ali-
quam de suo adijciebant, ut nunc potius il-
lud uerè dici possit, Sunt alia ex alijs—.

atque omnes inter se iunctæ sunt & por-
tui contiguæ, & ipsæ quæ extræ eum sunt. Pars
etiam regiarum est museum quod deambu-
lationem habet, & exedram & maximam
domum, in qua cœnaculum est eorum qui
Musei consortes sunt, ac litteris humaniori-
bus studium impêdunt. Hoc collegium pu-
blicè pecunias habet & sacerdotem, qui Mu-
seo præest, olim à regibus, nunc à Cæsare con-
stitutum. Regiarum pars & illud est, quod
Soma appellatur: septum quoddam, in quo

regum ſepultura, & Alexandri erat. Ptole. *Alexandri ſepul-*
crus Lagi F., Alexandri corpus Perdiccæ erat.

eriperat, cum hic id è Babylone deferret, atque huc diuerteret, avaricia & Aegypti sibi vindicandæ studio impulsus. Perijt ille à milibus interemtus, à Ptolemæo superueniente in insula desertâ inclusus, ubi itinientibus militibus, sarisis confossus est. Cum eo reges, Aridæusque, & Alexandri filij, & Rhoxana uxor in Macedoniam discesserunt. Alexandri corpus Ptolemæus Alexandriam detulit, ibique id sepeliit, & adhuc ibi iacet, non tamen in eodem alueo. Nunc enim vitreus est, ille in aureo condiderat. Aureum Ptolemæus cognomento Coccus & Subditiçius rapuit, è Syria eò profectus. statimque deiectus, nullam è præda utilitatem percepit. In magno portu iuxta ingressum ad dextram est insula; & turris Pharus, ad læuam sunt cautes, & Lochias promontorium, in quo regia est. Ingresso ad sinistram, sunt interiores regiae; continuæ ijs quæ sunt in Lochiade, multa ac uaria domicilia & lucos habentia. His occultus ac clausus portus subiacet, qui proprius est regum. Item Antirrhodus insula, quæ ante effossum portum iacet, regiam habens, & paruum portum, sic dicta, quòd Rhodo quasi æmula esset. Supra hanc theatrum est, postea Posidium, cubitus quidam ab Emporio quòd uocatur deflectens, & Ne

οὐδ' αὐτὸν ἐξέστη χάρις καὶ ἔλεος. Ὑπάρχει δὲ πᾶσι
 τοῖς ἐμπροσθεν ἁγιασμένοις τὸ πᾶν ἡμέραν, ἵνα οὐ
RR

ptum templum habens. Ibi Antonius addito aggere magis etiam in medium portum prominente, regiam domū construxit, quam Timonium appellauit, idque ad extremum fecit, cum ab amicis & derelictus, post Actiacam calamitatem, Alexandriam dicefisset, ac solitariam sibi quandam uitam Timonis exemplo peragendam proposuisset, amicis omnibus ualere iussis. Postea est Caesarium & Emporium, & Apostases quæ dicuntur quasi abscessus, inde naualia usque ad septemstadium. Atque hæc circa magnum portum sunt. Deinde à septemstadio est Eunosti portus, & supra hunc est effossus portus, etiam Cibotus, hoc est arca, dictus, qui & ipse naualia habet. Intra hunc fossa est nauigabilis usque ad Mareotidem lacum perducta. extra fossam itaque restat urbis paululum. Postea est Necropolis (.id est cadauerum urbs.) & suburbanum, in quo horti plurimi sunt, & sepulturae, ac domicilia condiendis mortuis idonea. Intra fossam sunt Sarapium, & alia quædam antiqua fana, abolita ferè propter templorum factam exstructionem. Nicopoli nam & amphitheatrum, & stadiū, & quinquennialia certamina ibi celebrantur: antiquitus uerò instituta uiluerunt. Sed (.ut uerbo dicā.) urbs & donarij & sacris plena est, pulcherrimum gymnasiū, quod porticus habet stadio maiores, tum forum iudiciale, & luci. Est etiam Panium altum opus manu conditum, forma turbinata, saxeo tumulo simile, in quod per cochleam ascenditur, ab eius uertice tota urbs subiecta undique cerni potest. A Necropoli uerò platea quæ in longum præter gymnasium pertendit usque ad Canopicam portā, postea est circus, qui Græcè Hippodromius appellatur, & alia subsequentes usque ad Canopicam fossam. Exeunt per Hippodromum est Nicopolis, quæ habitatur ad mare ita, ut urbe non minor censi debeat. distat ab Alexandria stadijs triginta. Hunc locum Cæsar Augustus ornauit: quod hic proelia eos superauit, qui cum Antonio contra ipsum exierant, & primo aditu urbem cepit: Antonium uerò coëgit, ut ipse sibi manum afferret: Cleopatram uiuam in potestatem suam redegit: quæ paulo post & ipsa se in custodia clam admortæ aspidis morsu, aut (.ut alij tradunt.) illito ueneno interfecit. Ad hunc modum Lagidarum imperium

διθ', ἢ φαρμακὴν ὠχρίσιν, λέγεται γὰρ ἐμφοτῶδες. καὶ συνίβει κατὰ κλυδωνίας τὴν τῶν λαγίδων ἀρχήν,

ρὸν ποσειδῶν. ἡ ποσειδῶν ἡμᾶς Ἀντωνίου ἐπὶ μάλλον πεινῶντος εἰς μέτρον τὸν λιμένα ὡς τῶν ἀκρῶν κατεσκευάσας διαταῖαν βασιλικὴν, τὴν Τιμόνιον ποσειδῶντος. Τοῦτο δ' ἐπράξε τὸ τελευτῶν ἡνίκα περικλυθὲς ὑπὸ τῶν φίλων ἀπῆρξεν εἰς Ἀλεξανδρείαν μετὰ τὴν γῆ Ἀκτίω καὶ προγίαν, Τιμόνιον αὐτῷ κείνας τὸν λοιπὸν βίον, οὐ διαφέρει μάλιστα ὅτι τῶν τοῦ τῶν φίλων. Εἰτα τὸ καὶ σάριον καὶ τὸ ἐμπορεῖον, καὶ ἀποσκῆσις, μετὰ ταῦτα τὰ νεώρια, μέχρι τοῦ ἡγεσάδου. Ταῦτα μὲν τὰ πρὸ τῶν μεγάλων λιμένων. Ἐξῆς δ' Εὐνόστον λιμένα μετὰ τὸ ἡγεσάδου, καὶ ὑπερ τοῦτον ὀρυκτός, ὃν καὶ κίβωτον καλοῦσιν, ἔχον καὶ αὐτὸς νεώρια. Ἐνδοτῶν δὲ τῶν τῶν διώρυγῃ πλωτῶν μέχρι τῆς λίμνης τεταμένῃς τὴν μακρὴν πρὸς τὸν Εὐφράτην. Ἐξῆς μὲν οὖν τὴν διώρυγαν μικρὸν ἐπὶ λείπεται τῆς πόλεως. εἰδ' ἡ Νεκρόπολις, καὶ τὸ πρὸς τὴν ὁρὴν ὡς καὶ ποιοὶ τὰ πολλοὶ καὶ ταφαὶ καὶ καταγαγαί, πρὸς τὰς περὶ τῆς τῶν νεκρῶν ὠθητάς. Ἐντὸς δὲ τὴν διώρυγαν τὸ, τὴν Σαρῶνιον καὶ ἄλλα τιμὴν ἀρχαῖα ἐκλεβήματα πῶς εἴα τὴν τῶν νεκρῶν κατασκευάσας τῶν γῆ Νικηπόλεως. καὶ γὰρ ἀμφὶ διὰ τὸν καὶ ἐκδορ, καὶ οἱ πρὸς τὴν περὶ τῆς ἀγῶντος ἐκαστωτελοῦνται τὰ ἡγεσάδου ὡς ἡγεσάδου. Συνλαμβάνει δ' εἰπεῖν ἡ πόλις μετὰ δὴν ἀναθημάτων καὶ ὁρῶν. κάλλιτον δὲ τὸ γυμνάσιον, μέλους ἢ παιδείας ἔχον τὰς σοὰς γῆς μίση. τὸ δὲ δικαστήριον καὶ τὰ ἄλλα. Ἐς δὲ καὶ πάντων, ὡς τὴν τὴν χαροποιήτον, σφοδρῶς δὲ, ἐμφορὴς ὅχθον πρὸς τὸν δὲ, εἴα καὶ καλίου τὴν ἀνάστασιν ἔχον. ἐπὶ δὲ τὴν καρυφῆς εἰσι ἀπὸ τῶν ὁλῶν τὴν πόλιν ὑποκαμνύων αὐτῷ πανταχόθεν. Ἀπο δὲ τὴν Νικηπόλεως ἡ ὡς τὸ μᾶλλον πλατύνει διατάνει παρὰ τὸ γυμνάσιον μέχρι τὴν πύλης τὴν Κανωβικῆς. εἰδ' ἡ ποσειδῶντος καλοῦ μῆκος δὴ, καὶ αὐτὰ παρακείμεναι αὐτῇ καὶ μέχρι τὴν διώρυγαν τὴν Κανωβικῆς. Διὰ δὲ τὴν ἡ ποσειδῶντος διελθόντι ἡ Νικηπόλις ἔχουσα κατοικίαν ὡς τὴν θαλάσσης πόλεως οὐκ ἐλατῆς. τριακοντα δὲ εἰσι ἀπὸ τὴν Ἀλεξανδρείας ἐκδορ. Τοῦτον δ' ἐπίμνησιν ὁ Σεβαστὸς Κᾶς σαρ τὸν τόπον, ὅτι γῆταῦτα γῆκα τῇ μάχῃ οὐκ ἐπιφύοντες αὐτῷ μετὰ Ἀντωνίου καὶ λαβῶν δὲ ἐφόδον τὴν πόλιν, ὡς ἡγεσάδου τὴν μὲν Ἀντωνίου αὐτὸν διασχεῖσθαι, τὴν δὲ Κλισοπάτταν ζῶσαν εἰλθεῖν εἰς τὴν θῆουσίαν. μικρὸν δ' ὑπόδον κακάνην αὐτῶν γῆ τῇ φρουρᾷ διασχεῖσθαι λαδρα δῆγματι ἀσπί-

ἀρχῶν, πολλὰ συμμείνας αὐτοῖς. Πτολε-
μαῖος γάρ ὁ Ἀλέξου διεδίεξάτο Ἀλιφάνδρῳ),
ἐκείνου δὲ φιλάελεθρος, ὅσων δὲ εὐεργε-
τικῆς, ὡς ὁ φιλοπάτωρ αὐτῆς Ἀγαδοκλείας,
ὡς ὁ ἑπιφανὴς, ὡς ὁ φιλομήτωρ, πᾶσι πα-
τρὸς πατρὸς αἰὲς ἑσθλὰς ἐχομένους. ὅσων δ' ἄελε-
φρος διεδίεξάτο ὁ δ' Ὀύτορος· εὐεργετικῆς, ὅν
καὶ οὐσκινα πῶσε χορεύουσι. ὅσων δ' ὁ
λαοδουρὸς ἰδιγκλῆδης ῥέλιμαῖος· πρῶτον
δ' ὁ αὐλατῆς· ὁ ἑαδ' ἡμᾶς, ὅς πορῶν τ' κλι-
σπᾶν προεπατήρ. Ἀπ' αὐτῶν ἦν οὐκ οἰκιστὴς
τῶν τριτοῦ Πτολεμαῖου ὑπὸ τρυφῆς διηφ-
θαρμένοι, χεῖρον ἐπολιτεύσαντες, χεῖρισ δ'
ὁ τέταρτος καὶ ἑβδόμος καὶ ὁ ὕψατος ὁ
αὐλατῆς. ὅς χωρὶς τῆς ἑλλήνης ἀσκληγίας χο-
ρααῖῳ ἡσκησεν· καὶ ἐπ' αὐτῷ τε ἰσχυρ-
τέρῳ καὶ πολὺτον, ὥς τ' οὐκ ἔκνε σιωπε-
λῶν ἀγῶνας ἐν τοῖς βασιλείοις. εἰς οὓς πα-
ρῆκε ἑσθλὰς ἐπολιτείας τοῖς ἀνταγωνισαῖς.
Τούτου μὲν οὐκ οἱ Ἀλιφάνδρες ὅτι βαλοῦν.
τρίτῳ δ' αὐτῷ θυγατρὶν οὐσῶν, ὅν μία
γενεῖα ἡ ἀριστοῦς αὐτῆς, ταύτῃ ἀνίσταται
βασιλεύσασα. ἣ δ' αὐτῇ δ' ὀνόματι τῇ πό-
τι χείρας ὅτι ἐπιπῶν τελείας. Τῇ δ' ἑκατα-
σπασσεν μετεπὶ μὲν αὐτῇ εἰς τὴν συνέ-
ας Κυβισσάκτῳ πνέ, πῶσε οἰκιστὴν οὐκ
ἡρώους ἐν τῷ Συκεκκῷ βασιλείῳ. ὅσων
μὲν οὐκ ὀλίγων ἡ μόρῳ ἀπερροχάριστον ἡ
ἐξουσία, οὐ φέρουσα τὸ βαίναντον αὐτῇ, καὶ
τὸ ἀνελούδρον. ἦκε δ' αὐτ' ἐκείνου πῶ-
σε οἰκιστὴν καὶ αὐτὸς εἶναι μετὰ οἰκιστῶν
ἥος τῷ εὐπατορὶ Ἀρχιλάῳ, ὅς ἡν ἥος ἦ
Ἀρχιλάῳ τῷ πῶς Συλλαν διαπολεμῶν-
τος, καὶ μετὰ ταῦτα πμυδῶντος ὑπὸ Ῥω-
μαίων, πᾶσι δ' ὁ βασιλεύσας αὐτῷ
καταπαυκῶν ὑπὸ τοῦ ἑαδ' ἡμᾶς, ἰδρύσας
τῶν ἐν Πόντῳ Κομάνων. Γαβινῶ δ' ἐπὶ
συνεπείθῳ ὡς συστρατεύσῃ ὑπὸ Παρ-
θυσίους, λαθὼν δ' ὅσων κομίζετα διὰ π-
νθ' ὡς τῷ βασιλείῳ, καὶ αὐτῷ ἀκνυται
βασιλεύς. Ἐν τούτῳ τῷ ἀνελτῶν ἡσκησ-
τον εἰς Ῥώμῃ, ὅτι ἑαδ' ἡμᾶς Πομπήϊος
μαχ-
τος, σιωπῶν τῇ συγχελῶν καὶ διαπράτ-
τεται κάδοδον μὲν τούτῳ. τῶν δ' ἐπὶ σι-
ων τῶν πλῆσιν ἐκτὸν ὄντων ὀλιγοῦ τῶν
καταπρὸς βασιλεύσαντων αὐτῷ. πύτων δ'
ἡν καὶ Δίον ὁ Ἀκαδ' ἡμᾶς ἐρχίπρὸς
τῆς γενεῆς. Καρδῆς δ' ὑπὸ Γαβινῶ Πτο-
λεμαῖος, τὸν τε Ἀρχιλάῳ αὐτοῦ καὶ τῷ
θυγατρὶ. χρόνον δ' οὐ πολὺν τῇ βασιλείᾳ
πῶσε, τὴν δὲ αὐτῇ ἑαδ' ἡμᾶς, ὅς ἡν
ἡν. Οἱ μὲν οὐκ Ἀλιφάνδρες ἐπὶ ἑαδ' ἡμᾶς
πᾶσι, τ' ὁ ὑπὸ μετὰ τῇ ἑαδ' ἡμᾶς ὡς τῷ

rium euerſum eſt, quod per multos annos
durauerat. Etenim Ptolemaus Lagi F. Ale-
xandro ſucceſſit, Ptolemao autem Philadel-
phus, Philadelpho Euergetes, huic Philopa-
tor Agathocleas, ei Epiphanes, huic Philo-
metor, ſemper filio patri in regnū ſucceden-
te. Philometori uerò frater ſuccedit, ſecun-
dus Euergetes nominatus, quem & Phyſco-
nem dicunt, huic Ptolemaus cognomento
Lathurus ſucceſſit: Lathuro autem ætate no-
ſtra Auletes Cleopatraz pater. Sed omnes
poſt tertium Ptolemaum malè regnum geſ-
ſerunt, luxu præditi: omnium uerò peſſimè
quartus, & ſeptimus, & ultimus Auletes.
Hic præter alia flagitia etiam choraulam ex-
ecuit: & adeò ea ſe iactauit, ut non pigeret
eum certamina in regia celebrare, ad quæ &
iple cum alijs concertaturus prodiit. Itaque
cum Alexandrini exegerunt, & cum ei tres
filiz eſſent, unam natu grandiore, quæ legi-
tima erat, reginam fecerunt: duo eius filij in-
fantes adhuc regno tum proſus exciderūt.
Reginæ uirum e Syria acciuerunt Cybio ſa-
cram quendam, qui ſe e Syriacorum regum
ſtirpe ferebat. Hunc intra paucas dies regina
ſtrangulauit, cum eius ſordes, illiberalitatem
quæ pati non poſſet. In huius locum Archel-
aus ſubiit qui ſe Mithridatis Eupatoris fili-
um ſimulabat: Archelai filius erat autem e-
ius, qui contra Syllam bellum geſſit, & po-
ſtea à Romanis ei honor habitus eſt, ac auus
eius fuit, qui tempore noſtro poſtremus in
Cappadocia regnauit, Comanorum ſacer-
dos, quæ in Ponto ſunt. Is cum Gabinio tunc
degens, tanquam cum eo contra Parthos mi-
litaturus, eo neſciente per amicos quosdam
ad reginā deductus, rex declaratus fuit. Subi-
dem tēpus Aulera Romā profectū, Pompe-
ius Magnus ſuſcipit, & ſenatui commendat,
ac de reductione eius agit, & de nece legato-
rum qui ſupra centum contra regem uene-
rant, e quibus fuit Dio Academicus prin-
ceps legationis. Ptolemaus itaque à Gabi-
nio reductus, Archelaum ac filiam intere-
mit. Sed non multo poſt morbo aſſumptus
eſt, relictis duobus filijs, & totidem filiabus,
quarum grandior erat Cleopatra. Alexandri-
ni filium natu grandiore, & Cleopatram
regno præfecerunt * cum ſore in Sy-
riam ſeceliſſit. Interea Pompeius magnus ex

Palæophasfalo fugiens ad Casium montem ac Pelusium uenit, ibique à regis familiari- bus per fraudem interfectus est. Cæsar cum superuenisset, adolescentulum interemit, & Cleopatram ab exilio reuocatam, Aegypti reginam constituit, atque ei in regni partem reliquum fratrem addit, admodum puerum. Post Cæsaris mortem, & res ad Philippos ge- stas, Antonius in Asiam profectus, Cleopa- tram summis honoribus complexus est, ut etiam acciperet in uxorem, & filios ea susci- peret. ea in Actiaco bello una fuit, unaq; fugit. utrumque postea Cæsar Augustus eie- cit, Aegyptumque à contumelijs ebrioso- rum dominorum liberauit. Nunc prouincia est, & tributa maxima pendit ab hominibus modestis administratur, qui in eam mittun- tur. Qui mittitur regis loco, est. Ei subest dicæodotes: id est, uiri dicendo præfectus, qui iudicia exercendi pleraque potestatem ha- bet. Tum alius idios logos, nimirum qui pe- culiaries rationes curat. Is in ea inquit quæ sub alterius potestate non sunt, sed seorsim ad Cæsarem recidunt. Hos comitantur Cæ- saris liberti & administratores, quibus maio- ra & minora negotia committuntur. Sunt et- iam tres militum cohortes: quarum una in urbe, reliquæ in agro uersantur. præter has nouem cohortes Romanorum, tres in urbe, tres in finibus Aethiopiæ præsidio circa Sye- nem collocatæ: & reliquæ tres in cætera re- gione. Sunt etiam tres equitum turmae per loca opportuna eodem modo dispositæ. Ex indigenis magistratibus in urbe est exe- getes, siue interpret, qui purpuram gestat, & patrios honores habet, & ea curat quæ ur- bi sunt necessaria. Item commentariorum scriba, & iudicum præfectus. Quartus est prætor nocturnus. Hi magistratus etiã tem- pore regum erant. sed cum reges male uiue- rent, horum uitio & iniusticia esset bonus urbis status corrumpebatur. Certè Polybi- us, cum in ea urbe fuisset, eum statum, qui tùm erat, detestatur. Narrat autem tria homi- num genera urbem habitare: Aegyptios, & indigenam nationem acrem, atque ciuilem, & mercenarios milites, multos sanè ac refra- ctarios. Nam ex antiqua consuetudine pere- grinos milites alebant, qui propter regum ul- litatem potiùs imperare, quàm seruire didi- cerant. Tertiùm genus erat Alexandrino- rum, nec id ualde ciuile, propter easdem cau- τὸ βασιλιῶν ἐπὶ γὰρ. Τετὶ δ' ἀρχὴς τῆ τ' Ἀλεξανδρ.

[illegible]

τὰς αἰτίας. ἐρῆπον δ' ἐκένων ὁμοῖς. **Θ** γὰρ
 οἱ μαγαδ' οὖ, ἐ' ἡλυνον ὁμοῖς αὐτὰ παρὰ τὴν
 καὶ ἐμὴ μὲν τὸ τῷ κοῖνοῦ τῶν ἑλλυνῶν ἔ-
 δους. κφανισμὸν δὲ καὶ τοῦτον τῷ πλά-
 θους, μάστιγι ὑπὸ τῷ εὐδρυγίῳ τῷ φύσκει
Ϟ, **Λ**αδ' ὅρ' ἄκων αἰς **Ϟ** Ἀλεξανδρῶσαν οἱ πο-
 λυδί. **Ϟ**. κατὰ πρῶτον **Ϟ** γν' οὐ φύσκων,
 πολιοῦκας ὅς ἐρ' ἐπώτα· **Ϟ** **Ϟ** τὰ πλάθ, καὶ
 διέφθαρ. τοιοῦτων δ' ἡ φησὶ ὄντων
 τῶν φ' τῇ πόλει, λοιπὸν **Ϟ** τῶντε τὸ τοῦ
 ποτὶ τῷ.

Λίγυπρον δ' ἰσθμὸν στελεχέω δόρυ ἀργαλὴν
 λυτὸν.

Τριῶν τε δ' ὡς ὁμήχαρον, καὶ τὰ τῶν ὑ-
έθρου βασιλείων. Καὶ Ρωμαῖοι δ' ἄς διώ-
μυ, ὡς ἐπ' αὐτῶν, ἐπὶ ἡγεμονίᾳ τὰ πολλὰ τῆς
μὲν πόλεως ἐσταθεύσαντες ὡς ἐπεμ. κατὰ δὲ
τὴν χώραν ὑπὸ στρατηγούς πνέες, καὶ μοναρχ-
χας καὶ ἐνδράχας ἀελοῦν μύλους, ἀπὸ τῶν
τῶν πραγμάτων οὐ μὴ ὧν ὑπὸ στρατῶν
ἡφαιμύλους τῆς δ' οὐκαρτίας τῆς κατὰ τὴν
πόλιν, τὸ μάλιστα οὖν, ὅτι τῆς Αἰγύπτου πα-
σῶν μὲν οὖν οὐκ οὐτῶν, πῶς ἄμφω
πικρὰς εἶναι, τὸ δὲ ἐκ θαλάσσης δὲ τὸ δὲ
λίμνον, καὶ τὰ ἐκ τῆς χώρας, ὅτι πάντα δι-
μαρῶς ὁ ποταμὸς ποιεῖ μόνον. συνάγει γὰρ
εἰς τοῖς ὑποχωρήσας ὅπου μάλιστα ἐμπεδῶν
τῆς οἰκονομίας δὲ. τῆς μὲν οὖν πόλεως ταύ-
τας αὐτῶν πρὸς τὰς ἀρετὰς, τῆς Αἰγύπτου
δὲ τὰς πτωχότους, ἄς γὰρ πρὸς λόγους κικέρων
φράζει, φησὶς κατ' ἐξήντητον τῶν τῆς κλη-
πάτρης πατρὸς τῶν ἀνελτῆς πτωχότους
φόρον τὰ λανθάνον μυσίων δὲ διχλήτων πρὸς
τακτοσύνην. ὅπου οὖν ὁ κακίστος καὶ ῥαθυμέ-
τατα τὴν βασιλείαν διοικῶν ποσῶν τε πω-
σῶν δ' οὖν, πρὸς νομίσαι τὰ καὶ δὲ ποσῶν
τῆς ὑπὸ μελέτης οἰκονομίας, καὶ τῶν ἐν-
δικῶν ἐμπεδίων καὶ τῶν τραυλῶν ἐνδικῶν
ἐκφυγμένων ὑπὸ τοσούτων, πρὸς τὸν μὲν
γε οὖν ὅσοι πλοῖα ἐκ τῆς Αἰγύπτου
κόλπον ἀπαρτῶν, ὥστε ἐξ τῶν ἐν τῶν ὑ-
πὸ τῶν ἡσυχίας, καὶ εἰ καὶ οὖν μὴ ὧν ἐλ-
λονταί μὴ τῆς ἐνδικῆς τῶν ἀκρῶν τῶν
ἀνδρῶν, ὅς ὃν πολλοὶ καὶ τῶν ἐκ τῶν
τῶν φέρει ὡς τὴν Αἰγύπτου, καὶ τὸ ὅσον
πᾶσι εἰς αὐτὸν ἄλλους ἐκ τῆς ἐμπεδίας
ὡς τὰ τέλη διπλάσια συνάγει, τὰ μὲν
εἰς ἀναγκαῖα, τὰ δὲ εἰς ἀναγκαῖα. τῶν δὲ βαρὺν
τίμων βαρεῖα καὶ τὰ τέλη. καὶ γὰρ δὲ καὶ
μονοπωλίας ἔχει. Μόνον γὰρ ἡ Αἰγύπτου
τῶν τοιούτων, ὡς ὑπὸ πολλόν, καὶ ὑποδ-
χῶν δὲ, καὶ ὡς ὡς τῶν ἐκ τῆς. ἢ πρὸς μὲν ἄλλων
τῶν χώραν, καὶ πρὸς τὴν τὴν ἀναγκαῖαν ἀπὸ τῶν
καταβάθμων, μὴ δ' οὖν γὰρ ὡς

fas: melius tamen quam illi. Nam conuenire
cum à Grecis essent oriundi, communis Gre-
corum consuetudinis non erat planè im-
memores. Sed hæc quoque multitudo sub Eu-
ergeta physcone periit, quo regnante Poly-
bius Alexandriam uenit. Is Physco cum sedi-
tionibus diuexaretur, sæpenumero plebem
militibus obiecit atque interfecit. Hoc ur-
bis statu inquit Polybius testabat reuera po-
tè illud.

Longum iter exantlatur in Aegyptum at. *Odysf. 4.48;*
que moleſtum.

Similis etiam erat, si non pelor, posteriorum regum ratio. Romani multa pro uiribus emendarunt urbe (ut dictum est.) composita, & quibusdam pro imperatoribus & monarchis & ethnarchis per regionem constitutis, quibus tamē haud magna negotia permittebantur. Urbis ubertas hinc potissimum est, quod hic solus Aegypti locus ad utraque idoneus est: & ad res inaritimas, propter portus commoditatem: & ad terrestres, quia omnia facile in hunc locum flumine deferuntur, ubi maximum totius orbis emporium est. Atque urbis quidem uirtutes hæ sunt. Aegypti reditus Cicero in quadam oratione indicans, Auletæ patri Cleopatæ ait quotannis cccc cxxv talentorum tributum pendi consueuisse. Vbi uerò is, qui pessime ac segnissimè regnū administrabat, tantum in reditibus habuit, quid cēsendum putas de presentibus, quæ tanta diligentia à Romanis administrantur, indicis etiam Troglodyticisque negotiationibus adiectis. Superiore sanè tempore, ne uiginti quidem nauigia in Arabicum sinum trāsire audebant, ut extra fauces proras prospicerent. nunc maximæ classes usque in Indiam & extrema Aethiopiæ transmittunt: unde preciosissima merces in Aegyptum aduehūtur, ac rursus in alia exportantur loca ex Aegypto, ut duplicia hinc uestigalia exigantur: unum rerum quæ importantur, altera earum exportantur. cæterum preciosarum mercium gratia sunt itidem uestigalia, cū & monopoliæ ibi sint. nam sola ferè Alexandria, & recipit istas merces, & foras emittit. Quæ commoditas loci plenius potest conspici, si quis regionem peragret, ac primò maritimam oram à Catabathmo incipiens. nam eousque Aegy.

Tributum Aegyptium

Aegy-

R.R.

[illegible]

stræ per similem, magnitudine solùm & gu-
stu differentem. Fabeta iucundum quēdam
aspectum ac delectationem præbent conui-
uia agitantibus. id faciunt in scaphis thalami-
feris, dēfilsima fabeta subeuntes, & eorum so-
lis obumbrati: quæ adeò magna sunt, ut po-
culorum & catinorum usum præbeant. ha-
bent enim concavitatem quandam ad id ido-
neam. unde Alexandrinæ officinæ ijs plenæ
sunt, & pro uasis utuntur. Agrī quoque ex
his fabis redditum habent. ac faba quidem ra-
lis. Hoc in loco bibulus non multa nascitur.
non enim excolitur. In inferioribus uerò ip-
sius Delta partibus permulta est, alia deterio-
ri, alia melior Hierabica appellatur. Nonnul-
li ut creditus augerent, Iudaicam uertutiam
huc adhibuerunt, quam illi in palma caryo-
rica, atque balsamo excogitauerant. non e-
nim permittunt multis in locis nasci: quo fit
ut raritati precium imponentes, redditum qui-
dem augeant communi uerò usui damnum
adferant. E' Canopica porta exeunti ad de-
xtram est fossa quæ lacui iungitur & Canopum
fert. Per lacum uerò in flumen, & Canopum
& ad Schediam nauigatur: prius ta-
men Eleusinem qui pagus est Alexandriæ,
& Nicopoli proximus, in ipsa Canopica fos-
sa situs: conclauia habet & 9 loca, ubi capy-
rijs initiantur & uiri & mulieres: quod est
Canopicorum rituum & proteruitatis initi-
um. Paululum ab Eleusine progresso, ad de-
xtram est fossa quæ Schediam deducit. Sche-
dia quatuor schœnis distat ab Alexandria,
pagus urbi similis est, & nauale habens Tha-
lamiferorum nauigiorum, quibus principes
in superiorem nauigant regionem. Ibi etiam
earum rerum uectigal exigitur, quæ à supe-
riore Alexandriæ parte importantur & ex-
portantur, cuius gratia & rati fluuius iun-
ctus, & ab ea loco nomen inditum est. post
fossam quæ Schediam & Canopum ducit,
est nauigatio secundum maritimam oram et
quæ à Pharo usque ad Canopicum ostium
perducit æqualibus semper spacijs opposita.
Angusta enim quædam fascia inter pelagus
& fossam extenditur, in qua est parua Ta-
posiris, post Nicopolim ac Zephyrium, &
promontorium ac Veneris Arsinoës facel-
lum habet. Hoc in loco dicunt olim urbem
Thonim fuisse, à rege denominatam qui Me-
nelaum & Helenam hospitio suscepit. Sanè
de
ἐλπίου γῆρας. πάλαι οὖν τῶν τῆς ἐλπίος φερμα-

de medicamentis Helenæ sic poeta inquit:

Odysf. 4. 228. Optima, quæ Polydamna illi Thonis dedit
uxor.

Canopus.

Canopus cxx stadiis distat ab Alexandria, terrestri itinere. cognominis Canopi, qui Menelai gubernator fuerat, & ibi mortuus est. Habet Serapidis templum religiosè cultum, ut etiam nobilissimi uiri ei credant, & pro se uel pro alijs in somnia ibi caprent. Sunt qui curationes conscribant: quidam uirtutes ibi editorum oraculorum. Sed ante omnia memorabilis est eorum turba, qui ad festiuos conuentus per fossam Alexandria descendunt. Nam singulis diebus ac noctibus nauicularum plena est ea, uiros ac mulieres uectantium, qui extrema cum lasciuia cantant atque tripudiant. Et in ipso Canopo diuersoria habent fossæ impositæ, ad huiusmodi leuitatem atq; oblectationes idonea. Post Canopum est Heracliū, quod Herculis templum habet. Inde est Canopicum ostium, & ipsius Delta initium. Ad dextram Canopicæ fossæ, Elaitica præfectura, à fratre primi Ptolemæi appellata: & non me hercule ab heroë, ut quidam uolunt: è quibus est Artemidorus. Post Canopicum ostium est Bolbiticum: hinc, Sebeniticū & Phatnicum quod magnitudine tertium est præter prima duo, quibus Delta terminatur. Nam nec procul à uertice scinditur in parte ipsius Delta interiore. Phatnico uero succedit Mendesium, hinc Taniticū, ultimum est Pelusiæ. Sunt inter hæc alia quædam ostiola ignobiliora, falsa ostiorum appellatio ne, habent enim ingressus, non tamen aptos magnis nauigijs, sed scaphis. Propterea quod breuia ac paludes loca ea obtinēt. Præcipuè autem Canopico ostio utebantur tanquam emporio, occlusis Alexandria portibus, ut ante dictum est. Post Bolbiticum ostium, arenosum quoddam & humile promontorium longè porrigitur, quod Agnicomu appellatur. Postea est Persei specula & Milesiorum murus. Nam Milesij Cyaxaris, qui Medorum rex fuit ætate & Psammetichi, xxx nauibus nauigantes, in Bolbiticum ostium appulerunt, ibique egressi dictum opus confecerunt. Tempore post in Saiticam præfecturam nauigantes, Inaro nauali proelio superato, Naucrati urbem non multo

τῶν Μιδικῶν, κατέχον ὡς τὸ σῶμα τὸ Βολβίτινον. ἔτ' ἐμβαίνοντες ἐτάχισαν τὸ λιχθὸν κτίσμα. χροῶν δ' ἀναπλεύσαντες ὡς τὸν Σαίτικόν ναμὸν, κατὰ ναυμαχίαν τὸν Ἰνάρ, πάλιν ἐκπῶσαν Νάυκρατον ἔπειτα

καὶ φασὶν οὕτως ὁ πεπληθὺς
ἔδιδε, τὰ οἱ πολλοὶ ἄλλα πόρην θάλασσαν
ἐκείνῃ.

Κανὼβ. δ' ὅτι πόλις ᾗ ἔκρησι καὶ ἐκαστὸν παρ' οἷς ἀπὸ Ἀλεξανδρίας περὶ τὴν εἰς πόντον. Καὼβ. τὸ μεγαλὸν ἐν βορρῇ, ἀποδιδόντ' αὐτῇ, ἔχουσα τὸ τὸ Σαρὰ πῶ. ἴσθμ' πολλὰ ἀγέαι. πῶ μόνον, καὶ δὲ πῶς ἐκφορῶν, ὡς τὸ ὅτι ἐλογισμὸς τοὺς αὐτοὺς πῶς ἐκείν, καὶ ἐγὼ κριμὰς αὐτῶν ὑπὲρ ἐκείνων ἢ τῶν. Συγχεῖται δ' ἐπὶ τὸ καὶ τὰς δὲ πῶς, ἄλλοι δ' ἐκρίναι τῶν φησὶν ὅτι λογισμὸν. ἄντ' πάντων δ' ἄντ' οἱ τῶν πανκρυεῖων ὄχλ' ὅ, τῶν ἐκ τῆς Ἀλεξανδρίας ἐκπόντων τῇ διώρυγι. πῶς γὰρ ἡμῶν καὶ πῶς ἐκείν' πῶς τῶν ᾗ τοῖς πλοιαρίοις ἐκπύλων. μόνον καὶ ἐκπύλων μόνον αὐτῶν μόνον. ἔτι ἔχεται ἀπολαστικῆς καὶ αὐτοῦ καὶ γυναικῶν. τῶν δ' ᾗ αὐτῶν τῶν Κανὼβ. ἐκπύλων γὰρ ἔχοντων, ὑδραμῶν καὶ διώρυγι δὲ φησὶ πῶς τῶν τοιαύτων αἰσίων καὶ δύω χίλων. Μιτὰ δ' ἐπὶ τὸν Κανὼβ. ἐπὶ τὸν Ἡράκλειον τὸν Ἡράκλειον ἐκπύλων. ἔτα τὸ Κανὼβ. ἐκπύλων σῶμα, καὶ ἡ ἀρχὴ τῶν Δέλτα. Τὸ δ' ᾗ δὲ τῆς Κανὼβ. ἐκπύλων, ὁ μόνον Δέλτα τῆς ἐκπύλων ὡς τὸν ἔκπύλων τῶν πῶν Πτολεμαίων ἐκπύλων, οὐ μὴ δὲ ἐκπύλων τῶν Ἡρώ, ὡς φησὶ φασὶν, ἔντ' καὶ ἔτα μίδων. Μιτὰ δ' ἐπὶ τὸ Κανὼβ. ἐκπύλων ἐπὶ τὸ Βολβίτικόν. ἔτα τὸ Σαίτικόν καὶ τὸ Θάκτικόν. Τεῖνον ὑπὲρ χερ' ἐκπύλων περὶ τὰ πῶς τῶν δὲ, οἷς ὡς τῶν Δέλτα. καὶ γὰρ οὐδ' ἐπὶ τῶν ἐκπύλων χίλων ὡς τῶν γῆτος τῶν Δέλτα. Τῶ δ' ἐκπύλων σῶμα ἔτα τὸ Μενδῆσιον. ἔτα τὸ Τανιτικόν, καὶ τῶν Δέλτα τῶν Πυλουσιτικόν. ἔτα δ' ἐκπύλων πύτων μετὰ τῶν, ὡς αὐτῶν δὲ σῶμα καὶ ἐκπύλων. ἔτα ἡμῶν ἐκπύλων τὰ σῶμα, ἔτα οὐκ ἐκπύλων, οὐδ' ἐκπύλων πλοίων, ἔτα ὑπὲρ χερ' ὡς τὸ βραχίον ἐκπύλων καὶ ἐκπύλων. Μάλιστα μὲν τῶν Κανὼβ. ἐκπύλων πῶς, ὡς ἐκπύλων, τῶν κατ' Ἀλεξανδρίαν ἐκπύλων ἀπεκπύλων ὡς τῶν ἐκπύλων. Μιτὰ δ' ἐπὶ τὸ Βολβίτικόν σῶμα αὐτῶν ἐκπύλων τῶν κατὰ τὸν ἐκπύλων ἐκπύλων ἐκπύλων. κατὰ τῶν δ' ἐκπύλων. ἔτα ἡ ἐκπύλων ἐκπύλων καὶ τὸ Μιλιτικόν τῶν. πῶς ἐκπύλων γὰρ ὡς τῶν ἡμῶν πῶς τῶν ἐκπύλων οἱ Μιλιτικοὶ κατὰ Κναφῶν, οὐδ' ὅ δ' ἐκπύλων

οὐ πολὺ τῇ Σιχιδίᾳ ὑπερθεῖν. Μιτὰ δὲ τὸ
τῶν Μιλεσιῶν τεῖχος· αὐτὸ τὸ Σεβεννιτικὸν
πρωτόν τι σῆμα, λίμνη αἰσίη. ἔνθα ἡ τῶν Βυ-
τικῶν ἀκαλῶτος ἀπὸ Βούτου πόλις. καὶ ἡ
Σιβεννυτικὴ δὲ πόλις, καὶ ὁ Σαῖς μητρο-
πολις τῇ κατὰ χώρας γῆ· πρὸς τὴν Ἀθη-
ναῖν. γῆ δὲ τῆς ἰσθμίου αὐτῆς ἡ δόκος κατὰ τὴν
Υαμισίην, πρὸς δὲ τὴν Βούτον καὶ Ἑρμέ-
πολιν γῆ νήσω καμμένη. ἔνθα δὲ τῇ Βούτῃ Λυ-
τὸν· δὲ μαντιῶν. γῆ δὲ τῇ μισογυαίᾳ ὑπερ-
τὸ Σεβεννυτικὸν καὶ Φατνικὸν· σῆμα τῶν
Σαῖς δὲ καὶ νῆσος καὶ πόλις γῆ τῆς Σιβεν-
νυτικῆς νόμος· ἔστι δὲ καὶ Ἑρμούπολις καὶ Λυ-
κὸν πόλις καὶ Μενδῆς, ὅπου τὴν Παντα-
μῶσι, καὶ τῶν ζώων τροφὸν. ὡς δὲ Πίνδα-
ρος φησὶν, οἱ τράγοι γὰρ ταῦτα γυναιξὶ μίγ-
νυνται.

Μενδῆται παρὰ λεημὸν θαλάσσης ἰθα-
την

Νέλον ἄσπετον, ἀγίαται ὅθι τράγοι γυναι-
ξὶ μίσγονται.

Πλασίον δὲ Μενδῆται καὶ Διὸς πόλις,
καὶ αἱ πόδες αὐτῶν λίμναι, ὁ Λιόντος πέλις.
αὐτὸν ἀπὸ τῶν Βούσπερ πόλις γῆ τῆς Βυ-
σσιδίης νόμος, καὶ Κωῖος πόλις, ὅσοι δ' ἔρε-
ποδῆς, κοινὸν μὲν εἶναι πρὸς βαρβάρους
πᾶσιν ἰδοῖν, τὴν ἑλληνιστίαν, αὐτὸν δ' Αἴγυ-
πτιοὺς ἐλαγχιδναίᾳ τῶν πόδων τῶν Βούσπε-
ρ καὶ μὲν ἀντιπρὸς γῆ τῆς Βουσιδίης νόμος
ἀναβάλλων τὴν ἀφῆσαν Βουλομένην τὸ τό-
πον τοῦτον τῶν ὑπερῶν· οὐδὲ βασιλείας
μὲν Δία, οὐδὲ τυραννίου γηραιῶν πρὸς
τῇ Βουσιδίᾳ. πρὸς τὴν ἀντιπρὸς δὲ
καὶ τὸ,
Αἴγυπτιον δ' ἰσθμίου ἀλλοτρίῳ ἰδοῖν ἀργαλί-
ωτι,

πρὸς λαμβάνοντες πρὸς αὐτὴν πόλιν,
καὶ τὴν ἀντιπρὸς, καὶ τὴν μὲν ἰσθμίου ἀντι-
πρὸς τὴν πόλιν τῇ πόλιν, ἀντιπρὸς αὐτῇ
δ' ὑπὸ Βουκόλῳ λεγόμεν ὑπὸ ἀντιπρὸς τῇ
πρὸς ἀντιπρὸς. Καρηνότιος δὲ κατὰ
ποταμῶν, ἡ τις τῶν φόνων ὡς Σαρδὼν παρα-
πλόνειον, ἡ αὐτὴ πόλις. Διὰ δὲ ταῦτ' ἀπὸ
τῆς πόλιν τῶν ἰσθμίου. Καὶ αὐτὸν ὁ
ὅς δὲ κατὰ ἡγήσεται τοῖς πρὸς Βούσι ἐν-
πλῶ, καὶ ὅς δὲ δυσκόλῳ. συναντήσεται δὲ καὶ ὁ
ἀφροδίτης νομός, καὶ ἔτι ὁ ἀφροδίτης
νομός, γῆ δὲ ἀφροδίτης πόλις. Ὑπὲρ δὲ τὸ
Μηνόσιον σῆμα, καὶ τὸ Ταντικόν, λίμνη
μεγάλη, καὶ ὁ Μηνόσιος δὲ νομός, καὶ ὁ
Λιοντοπολίτης, καὶ πόλις ἀφροδίτης, καὶ
ἡ φαρβατίτης νομός. ἔστι τὸ Ταντικόν σῆ-
μα, ἡ πρὸς Σαῖτικόν λέγουσι. καὶ ὁ Τανίτης νομός, καὶ πόλις γῆ αὐτῇ μεγάλη Τανίς.

Μιτὰ τὴν

multò supra Schediam condiderunt. Post
Milesiorum murum ad Sebenniticum osti-
um procedenti sunt lacus, quorum alter Bu-
ticus, à Buto urbe nominatur. Inde Seben-
nitica urbs & Sais, inferioris regionis metro-
polis. In hac Mineruam colunt, in cuius tem-
plo Psammitichi sepultura est. Circa Butum
Hermopolis in insula iacet. Buti est Latona
oraculum. In mediterranea supra Sebenniti-
cum & Phatnicum ostium, est Xoïs insula,
& ciuitas in Sebennitica praefectura, & Her-
mopolis & Lycopolis. Præterea Mendes,
ubi Pan colitur, & hircus animal, & (ut Pin-
darus ait.) hoc in loco hirci cum mulieribus
coeunt.

Mendetis ad uicina mari præcipitia,
Cornuq; Nili extremum, quâ falax capræ
Maritus humanam audet inire foemi-
nam.

Prope Mendetem est Diospolis, & lacus
circa eam, & Leontopolis. Vterius in Busi-
ritica praefectura est Busiris ciuitas, & Cy-
nospolis. Autor est Eratosthenes, commu-
nem Barbaris omnibus consuetudinem esse,
ut hospites pellant. Aegyptios uero ac-
cusari, propter ea quæ in fabulis de Busiride
& Busiritica praefectura dicta sunt, uolenti-
bus posteris loci huius inhospitalitatem ca-
lumniari: cum medius fidus nullus neque
rex fuerit Busiris, nec tyrannus. Illud quoque
in Aegyptios solitum cantari:

Longum iter exantlatur in Aegyptum atq; Olyff. d. 43.
molestum.

Ad hanc opinionem permultum fecit,
quod locus est importuosus, & portus, quem
habet ad Pharum, nequaquam patet, sed à
bubulcis custoditur, hominibus latrocinio
deditis, qui applicantes eò adorianitur. Car-
thaginenses uero demergere dicuntur pere-
grinos, qui in Sardiniam, uel Herculis co-
lumnas nauigant. Persæ quoque legatos ma-
le ducunt per ambages & difficilia loca. Con-
tigua dictis est Athribitica praefectura. inde
Aprosopitica praefectura, in qua est Veneris
ciuitas. Supra Mendesium ac Taniticum o-
stium est magnus lacus, & Mendesia præfe-
ctura, & Leontopolitana, & Veneris ciuitas,
& Pharbetica praefectura. Postea Taniticum
ostium, quod nonnulli Saiticū uocant, & Ta-
nitica praefectura, & Tanis maxima in eo urbs.

Inter

σι· ὅσοι δὲ πράξει λαθὼν βασιλευσὶν τὸν
 τυφῶνα, καὶ ἐπὶ λαῶν ἐκκρύψει τὸ σῶμα
 Πύθωνος. Ἀπὸ μὲν δὲ Ἀλεξανδρείας ὕψι
 τῶν τοῦ Δέλτα κορυφῶν αὐτὸς ἡ πόδις γα-
 σις. Φοιοὶ δ' ὁ Ἀρτεμίδωρος· χοίρων ἐκ τῶν,
 καὶ ἔκκεισι τὸν ἀναπλουῖν, ὅσοι δ' εἶναι πα-
 ρέειν ἐκ τῶν οἰσίων τε περὶ τοῦτον· λογιζόμε-
 νος τριακονταεξάδιον τῶν χοίρων. ἡμῖν μὲν
 τοῖς πλεονασμῶν ἄλλοι· ἄλλοι μετρωχρωμένους
 τῶν χοίρων, ἀπὸ δὲ ἰδούσαν τὰ σταθμάτα,
 ὥς τε καὶ τε περὶ τοῦτον παρ' οἰσίων, καὶ ἐπὶ με-
 λους κατὰ τόπους ὁμολογεῖσθαι παρ' αὐ-
 τῶν. καὶ διότι παρὰ τοῖς Αἰγυπτίοις ἀπε-
 τόνεστι τὸ Π χοίρων μέτρον, αὐτὸς Ἀρτεμί-
 δωρος· γὰρ τοῖς ἑξῆς δυνάτοι. Ἀπὸ μὲν γὰρ
 μεμψίως μέχρι Θηβαίδος τῶν χοίρων ἐκά-
 στεν φασὶν εἶναι παρ' οἰσίων ἐκάστον ἐκαστον· ἀ-
 πό δὲ τῆς Θηβαίδος μέχρι Συλῆνης, ἑξήκον-
 τα· ἀπὸ δὲ Πηλουσίου πρὸς τὴν αὐτὴν ἐ-
 ναπλίουσι κορυφῶν, χοίρους μὲν πέντε,
 καὶ ἔκκεισι φοιοί· παρ' οἰσίων δὲ ἐπὶ τοῖς οἰσίοις
 πέντε κύνες, ὅσοι αὐτῶν μέτρον χρυσάμενος.
 Πρῶτον δ' ἐκ τοῦ Πηλουσίου περὶ τοῦτον εἶναι
 διώρυγα τῶν πληροῦσαν τὰς κατὰ
 τὰ ἐλκαστομένους λίμνας. αἱ δ' οὐ μὲν εἰ-
 σιμ, γὰρ αἰετοὶ δὲ καὶ ἔκκεισι τοῖς μεγάλου πο-
 ταμοῦ ὑπὲρ τὸ Πηλούσιον γὰρ τῇ Αραβίᾳ.
 καὶ ἄλλαι· αἱ λίμνας λίγαι καὶ διώρυγαι γὰρ
 τοῖς αὐτοῖς μέτρον ἔχον τῶν Δέλτα. Ἔστι δὲ
 καὶ νομός Σεθρεΐτης παρὰ τῶν ἐτέρων λίμ-
 νῶν. γὰρ αἱ τῶν δέκα τῶν γὰρ ὅσοι Δέλτα
 σταθμίζονται καὶ ὅσοι. ὡς δὲ ποσάυτας λίμ-
 νας συμβαλλουσιν καὶ ἄλλαι δύο διώρυγαι.
 ἄλλαι δ' αἱ ἐκ τοῦτον αἰετὶ τῶν ἐρυδρῶν, καὶ
 τὸν Ἀραβίου κόλπον, καὶ πόλιν Ἀρσινό-
 λην, ἢ οἱ Κλεοπατρίδα καλοῦσι. Διαρ-
 ρεῖ δὲ καὶ στα τῶν μικρῶν καλομένων ἐ-
 ρυδρῶν, αἱ πρότερον μὲν ἦσαν μικραὶ· τὰς
 δέκα δὲ Π διώρυγας· Π λιχθῆσιν, μετα-
 βαλλόντο τῇ ἑρῶσι τοῖς ποταμοῦ, καὶ νῦν
 αἰσιν ὄνομα, μετὰ δὲ καὶ τῶν λιμνῶν
 ὀνόμα. Ἐτμήθη δὲ ἡ διώρυξ κατὰρχας μὲν
 ὑπὸ Σισώρει· πρὸ τῶν Τρωϊκῶν· οἱ δὲ
 ὑπὸ τοῦ Γαμπίου παύσας, ἀρξαμένης μὲν
 τοῦ, εἴ· ἐκκρίπτει· τὸν βίον. ὕψος δὲ ὑ-
 πόδαρτον τοῦ πρώτου σταθμίζοντος τὸ ἐ-
 ξῆς ὄργον. καὶ οὗτος δὲ διέξω φέρει πα-
 ρέειν ἐκ τῶν ποδῶν συντέλειαν ἡδύς.
 ἐπὶ αὐτῇ γὰρ μεταφορῶν εἶναι τῶν ἐρυ-
 δρῶν ἐλάττω Π Αἰγυπτίου, καὶ ἐπὶ στα-
 πῶν παρὰ μεταξὺ ἰσχυρῶν, ὑπεκλυθῆσθαι
 τῇ θαλάττῃ τῇ Αἰγυπτίου. οἱ μὲν δὲ Πηλουμακίον βασιλεὺς σταθμίζων, ἐλαττωρ ἐποίησεν τῇ εὐρείᾳ,
 ὥς τε ἐπὶ ἐκκρίπτει ἐκκρίπτει· ὡς τῇ θαλάττῃ, ἐπὶ αὐτῶν πάλιν. Εἰρηδ' ὅ· πρὸς τὸ ὑ-
 δάτωρ

nibus alijs ignotum. Id eam fecisse, ut falle-
 ret Typhonem, ne inuentum corpus ex se-
 pulcro erueret. Atque ab Alexandria qui-
 dem ad ipsius Delta uerticem tantum est cir-
 cuitionis. Artemidorus dicit octo ac uigin-
 ti schoenorum aduerso amne eam nauigatio-
 nem esse, id est octingēta & quadraginta sta-
 diorum. nam xxx stadiorum schoenum facit.
 Nobis quidē nauigantibus alia atq; alia schoe-
 norum mensura distantias indicauerunt, ut
 quibusdam in locis quadraginta stadiorum
 schoenum, ac plurimum etiam faterentur. Esse
 autem apud Aegyptios uariam schoenorum
 quantitatem ipse Artemidorus in sequenti-
 bus declarat, a Memphi enim usque in The-
 baidem schoenos singulos pronunciat esse
 ceterum ac uiginti stadiorum, a Thebaide us-
 que ad Syenem sexaginta. A Pelusio ad eun-
 dem uerticem sursum nauigantibus schoe-
 nos quinque ac uiginti dicit, stadia septin-
 genta & quinquaginta, superius dictum u-
 surpans mensuram. Porro tradit a Pelusio
 procedenti primam occurrere eam fossam,
 quæ lacus eos implet, qui ad paludes uocan-
 tur. Atque ij quidem duo sunt, & ad sini-
 stram magni fluminis iacent. Supra Pelusi-
 um in Arabia dicit esse alios quosdam lacus,
 & fossas in eisdem partibus extra Delta. Ad
 alterum lacū est præfectura Sethreitica, quæ
 una ex decē numeratur, quæ in Delta sunt.
 In hos lacus alia dux fossæ conueniunt. Est
 alia quæ in Rubrum mare & Arabicum si-
 num exit, & ad urbem Arsinoen, quam non-
 nulli Cleopatridem uocant, atque per eos la-
 cus fluit, qui amari uocantur. Hi, cum anti-
 quitus amari essent, facta fossa, & admixto
 flumine, sunt immutati: ac nunc bonos fe-
 runt pisces, & aquatilibus uolucris abun-
 dant. Fossa primum a Sefostri incisa est, ante
 bellum Troianum, nonnulli eam a Plammis-
 ticho filio solum inchoatam putant, morte
 eum præcipiente. postea Darium primum
 in operis absolutionem successisse. Is opus
 pœnē absolutum deseruit. Falsò enim ei erat
 persuasum, Rubrū mare Aegypto esse sub-
 limius: ideoq; si intermedius isthmus incide-
 retur, Aegyptum a mari obrutum iri. Ptole-
 maici quidem reges eum incidentes, Euri-
 pum clausum fecerūt, ut cum uellent in ex-
 terius mare nauigarent, ac rursus sine impe-
 dimento

[illegible]

non ad hominis formam, sed bestiarum alicuius effectum. Ex utraque parte atrij projectæ sunt quæ pinnæ appellâtur, sunt autem duo muri, quæque alti atque templum, in initio inter se distâtes paulò plus, quàm est latitudo crepidinis templi, postea prorsum procedunt ad inclinantes inuicem lineas, usque ad L aut LX cubitos. Hi parietes ingentium simulacrorum sculpturas habent, Etruscis & antiquis Græcæ operibus persimilium. Extat etiam ædes quædam multis columnis structa, sicuti Memphi, Barbarica fabrica, nam præterquam quòd columnæ multæ sunt, & ingentes, & multiplici ordine constitutæ, nihil pictum aut elegans habet, sed potius inanem quendam laborem arguit. Heliopoli domos amplas uidimus, in quibus sacerdotes habitabant. Hanc enim perhibent olim sacerdotum habitationem fuisse, hominum philosophiæ & astromomiæ deditorum. nunc is ordo ac studium defecit, nec quisquam nobis tali exercitatione præfectus ostēdebarur, sed homines tantum qui sacrificia curarent, atque ritus eos peregrinis monstrarent. Comitatus quidem est Aelium Gallum ducē ex Alexandria nauigantem in Aegyptum, quidam nomine Chæremon, qui eiusmodi scientiam profitebatur: sed ob ignorancem, & arrogantiam ferè plurimum deridebatur. Ostendebantur ergo ibi sacerdotum ædes ac domicilia in quibus Eudoxus & Plato egerant. Etenim Eudoxus cum Platone eò profectus est: & ambo cum sacerdotibus, annos tredecim sunt uersati, ut nonnulli tradiderunt. Isti sacerdotes cum rerum cœlestium scientia præstarent, cæterum arcanam eam seruarent, neque cum quoquam communicare uellent: tamen & tempore & obsequio deuicti, nonnulla præcepta enarrauerunt, cum plurima interim Barbari occultarent. Hi excurrētes diei ac noctis particulas supra CCC LXV dies ad anni complemētum, tradiderunt. Ignorabatur annus eo tempore apud Græcos, quemadmodum & alia per multa: donec iuniores astrologi ab ijs ea acceperunt, qui sacerdotum monumenta in Græcā linguam transtulerunt, & adhuc tum ab illis, tum à Chaldæis accipiunt. Hinc iam Nilus supra Delta est, cuius dextra ubi sursum nauigatur, Libyam uocant inq̃ his ea quæ Alexandria & Mareotidi proxima sunt: sinistra uerò . πύργον δὲ τὰ μὲν Ἀφίαι καλοῦσι λιμένα, αἰαδοσαν, καὶ τὸν μαραιῖνιν. τὰ δὲ γὰρ Ἀλεξανδρῆ SS Ἀραβίαν.

[illegible]

xandream, hominibus conueniens referta. Ex-
tant lacus in fronte urbis, & regiarum, quæ
nunc dirutæ sunt & desertæ: sitæ olim in lo-
co edito, & usque ad inferiorem urbis par-
tem descendentes, ubi lacus & lucus adiun-
guntur. Quadraginta stadiis ab urbe est mō-
tanum quoddam iupercilium; in quo stant
multæ Pyramides, regum sepulturæ. Earum *Pyramides.*
tres memorabiles sunt: duæ inter septem or-
bis spectacula adnumerantur. Singulæ alti-
tudine stadij, figura quadrata, altitudinem
habentes paulo maiorem quolibet latere, &
mole se paululum excedentes. In media ferè
laterum altitudine, lapis exentilis est: eoque
sublata obliqua fistula usque ad loculum. At
que ex inter se proximæ in eodem sunt pla-
no. Vtteriùs in maiore montis altitudine est
tertiâ multo primis duabus minor, maiore ta-
men impensa structa. Nam ab ipsis ferè fun-
damentis usque ad medium constat ex ni-
gro lapide, ex quo mortaria faciunt, ab extre-
mis Aethiopie montibus delato: qui cum &
durus sit, & operatu difficilis, reddidit opus
sumtuosum. Hæc dicitur meretricis sepul-
ra, ab amantibus effecta. Hæc mulierem Sappho
poëtria Doricham vocat, & fratris sui
Charaxi amicam, cum is Lesbium urini ne-
gotiator Naucraticum portaret. Alij eam Rho-
dopem nominant, atque fabulam quandam
narrant. ea dum lauaretur, aquilam alterum
è calceis è manu ancillæ correptum, Mem-
phim deportasse: & in sublime supra regis
verticem iura dantis euplantem, calcem in
huius gremium demississe: regem calcei con-
cinnitate & rei nouitate permotum, per to-
tam regionem dimississe ad inquirendam eam,
quæ huiusmodi calcem gestaret: eam in ur-
be Naucraticarum inuentam, atque addu-
ctam, regis uxorem factam, & post mortem
hac sepultura adfectam fuisse. Sed unum de
miris rebus à nobis in Pyramidibus uisum,
haudquaquam prætereundum est. Acerui
quidam lapidum frustulis dolando detritis, an-
te Pyramides iacent, in his lapilli & forma, &
magnitudine lentis inueniuntur, quidam ut
hordei grana, quæ semidecorticata eminent.
narrant reliquias ciborum qui operarijs dati
fuerant, in lapidem induruisse. quod quidem
satis uidetur uerisimile. Nam & apud nos
collis quidam est oblongus, in campo situs,
qui toti calculis in modum lentis plenus est.

* Maritini quoque & fluuiales calculi eadem
ferè ambiguitatem præstāt, sed ij propter mo-
tum, qui in aqua fit, lentorem seu mucorem
aliquem habent. isthic indagatio ueri est dif-
ficilior. Alibi docuimus, * circa loca, ubi
lapides effodiuntur, ex quæ Pyramides factæ
sunt, mons quidam est nomine Troicus satis
petrosus, & speluncæ sub eo, & pagus his ac
flumini proximus nomine Troia, antiqua
Troianorum habitatio, eorum qui captiui
Menelaum secuti sunt & ibi confederunt. Post
Memphim est Acanthus ciuitas Libycæ per
similis. ibidem Osiridis templum, & Acan-
thæ Thebaicæ lucus unde gummi habetur.
postea est Aphroditopolitanæ præfectura &
ciuitas eodem nomine in Arabia, in qua bos
alba sacra alitur. Sequitur Heracleonica præ-
fectura in insula magna, iuxta quam ad de-
xtram in Libycam, aut Arsinoiticā præfectu-
ram fossa est, quæ & duo ora habet, cum pars
quædam insulæ interciderat. Hæc præfectura
ceteras omnes, & ad spectu, & uirtute, & ap-
paratu antecellit. Sola enim oleas perfectas
& fructiferas arbores profert, ac si quis bene
colligat oleum etiam optimum sit: negligen-
tes autem rem, multum quidem efficiunt, sed
pessimi odoris. At Aegyptius reliqua oleo ca-
ret, exceptis hortis, qui circa Alexandriam
sunt: ii qui oleas quidem ferre possunt, ole-
um uerò non suppeditant. At uini non pa-
rum fert, frumentum quoque, legumina, &
alia semina omnis generis. Habet etiam la-
cum admirabilem, Mœridis appellatum, pe-
lagi magnitudine, & maximo colore, cuius
etiam ripas uidere est maris litoribus persimi-
les, ut idem de hoc loco atque ijs qui sunt cir-
ca Ammonē existimari possit. Etenim haud
sanè multo à se inuicem distant, atque ambo
à Parætonio, & ut ex multis depræhendi ar-
gumentis potest, templum illud prius in lito-
re stabat, atque hæc loca prius maritima erāt.
Inferiorem uerò Aegyptum, & quæ usque
ad Serboniticum lacum tēdunt, pelagus ob-
tinebat, coniunctum fortasse cum mari Ru-
bro, quod Heroum urbi & Elanitico reces-
sui proximum est. Sed de his in primo geo-
graphiæ uolumine pluribus dictū est. Nunc
paucis admonentes nāsticæ simul atque pro-
uidentiæ opus una consideratione perpen-
demus. Naturæ, quia rebus omnium ad id
lū, σὺν ῥῶσιν τυχὸν ἴσως τῇ ἐρυδρᾷ τῇ καὶ ἡρώων πόλει καὶ τὸν ἐλανίτῳ μυχίον. Εἴρηται δὲ πᾶσι
τοῦ τῶν δὲ πλεόντων ἐν τῷ πρώτῳ ὑπομνήματι τῇ χειρᾷ καὶ καὶ νῦν δ' ὑπὸ τοῦ ἐλευθέρου ὑπομνήμα-
τος, τῇ φύσει ἅμα καὶ τῇ ἐπιτηδεύσει ἐργον ἐς τὴν συμφέροντας. Τὸ μὲν τῇ φύσει, οὗ τ' αἰσθητὸν ἐστὶ
συνέχον.

et terra
et maria.

ρίαις, καὶ αἱ θαλάσσιαι δὲ, καὶ αἱ ποτάμια
ψῆφοι, σχεδόν τι τὰς αὐτῶν ἀπορίαν ὑπο-
γράφουσιν. ἀλλ' αὐταὶ μὲν ἐν τῇ λιμένη
τῇ δὲ τῷ ῥόδῳ καὶ ἐν τοῖς γαλιανῶν καὶ ἰ-
χθυοῖσι, καὶ δ' ἀπορῶν τῶν αἰσθητῶν. ἐρη-
ται δ' ἐν ἄλλοις καὶ δὲ πᾶσι πᾶσι τὸ μὲν καὶ
τῶν λιμένων, δὲ ὡς αἱ πυραμίδες γινώσκουσιν
ἐν ὑψέταις πυραμίσιν ὅν πᾶσι ἐν τῇ Ἀ-
ραβίᾳ, Τρωικὴν τὴν καλεῖται περὶ τῶν ἰ-
κανῶν ὅν καὶ ἀνάλαικα ἐν αὐτῇ, καὶ ἡ
μη πλεονίον καὶ κύτοις καὶ τῶν ποταμῶν,
Τροία καλεῖται, καὶ τοιαῦτα παλαιὰ τῶν
Μηγελῶν συγκατακλονδυσάτων αἰχμα-
λῶτων Τρώων, καὶ ταμεινῶν δ' αὐτῶν.
Μετὰ δὲ Μιμήριον Ἀκανθῶν πόλις ὁμοίως
ὡς ἐν τῇ λιμένῃ καὶ τὸ τῷ ὀσίριδι ὅσον,
καὶ τὸ τῇ Ἀκαδὴν ἄλσιν τῇ Θερβαϊκῇ, δὲ
ὡς τὸ κόμμι. Εἰδ' ὁ Ἀφροδίτη πόλις νόμος,
καὶ ὁ ἑμῶν νόμος πόλις ἐν τῇ Ἀραβίᾳ, ἐν ἡ
λαυκῇ βοῦς ὅσον τρεῖς φέται. Εἰδ' ὁ Ἡρακλεί-
της νόμος ἐν νῆσῳ μεγάλῃ, καὶ δὲ ἡ δὲ ἰσ-
ρυφὲς ἐν τῇ δεξιᾷ ὅς τῶν λιμένων ὑπὸ τὸν Ἀρ-
σινόϊτῳ νόμον, ὡς καὶ διανομὴ ἐν τῷ
δωρύνῃ, μετὰ τὸν νόμον πρὸς τῆς νήσου
παρὰ τῇ πόλει. Εἰ δ' ὁ νόμος οὗτος ἐ-
ξιστολεῖται τῶν ἀπαιτῶν κατὰ τὴν τῶν
ὄψιν καὶ τῶν ἀρετῶν, ὅ τῶν κατασκευῶν.
ἐλατόφους τὴν γὰρ καὶ ἐν μεγάλοις καὶ
τελείοις δ' ἐξιστολεῖ καὶ καλὴν ἀρετήν. ὁ δὲ
συγκομιζοῖ καλῶς πρὸς, καὶ οὐδὲ καὶ ὁ δὲ ἰσ-
ροῦν τὸν δὲ τὸν πόντον, πολλὸν μὲν ποιοῦσιν ἐ-
λατον, κοχθηρόν δὲ κατὰ τὴν ὁδὸν. ἡ δὲ
ἄλλῃ Ἀίγυπτος αἰθαλῶς δὲ πάλιν τῶν κατ'
Ἀλεξάνδρειαν ἰσχυρῶν, οἱ μὲν τῶν ἑλαίων
χορηγῶν ἱκανοὶ εἰσιν, ἑλατον δ' οὐκ ὑπερ-
βοῦσιν. οἶνον δὲ οὐκ ὀλίγον ἐκφέρει. σίτον
τὴν καὶ ὄσπρια καὶ τὰλλα ἀπὸ ὁμάτων παρὰ
πολλὰ. Θάλασσιν δὲ καὶ τῶν λιμένων ἐν τῇ
μοίρῃ καὶ καλονοῦν πειλαγίαν τῶν με-
γίστην καὶ τῇ χροῇ θάλασσης εἰδ' ὡς, καὶ οὐδὲ
γιαλόνος δὲ δὲ ὅσον οἰκώτας τοῖς θαλάσ-
τιοις ὡς ὑπονοῦν τὰ αὐτὰ πᾶσι τῶν κατὰ
Ἀμμωνῆ τὸ πᾶν καὶ τῶν τῶν. Καὶ γὰρ ὁ δὲ
πᾶν περὶ ἀφιστοῦν ἀλλήλων καὶ τῶν Γα-
ραιτωνίων, μὴ ὡς περὶ τὸ ὅσον ἐκτενέ-
ται ἐν τῇ πρώτῃ καὶ τῇ θαλάσῃ ἰσχυρῶς
δὲ τὸ πᾶν τῶν ταμεινῶν. καὶ τῶν δ'
ὁμοίως τὰ χωρία πρώτῃ καὶ τῇ θαλάσῃ
ὑπερχειν. ἡ δὲ κατὰ Ἀίγυπτον καὶ τὰ με-
γίστην καὶ τῇ Σερβωνίτῃ, πειλαγῶν
καὶ τῇ φύσει ἅμα καὶ τῇ ἐπιτηδεύσει ἐργον ἐς τὴν συμφέροντας. Τὸ μὲν τῇ φύσει, οὗ τ' αἰσθητὸν ἐστὶ
συνέχον.

τῶν υἱόντων τὸ τῷ ὅλῳ μίῳ, καὶ σφαίρῳ
 μίῳ πρὸς τοῦτου. καὶ τὸ μὲν πυκνότερον
 καὶ μισαίτερον ἐστὶ τῇ γῇ, τὸ δ' ἥψον τοῦ-
 τῳ. Ἐξ ἑξῆς τὸ ὕδωρ. ἐκείνου δ' ἐσφαί-
 ρα, ἡ μὲν ἐστὶν ἡ δ' ἐστὶν ὡς, ὅτι ἔχουσιν τὴν
 γλῶσσαν. Τὸ δ' ἐστὶν πῦρ ὡς ὅτι βιβλῆται καὶ
 αὐτὰ ποικιλοτόπῃ τις οὐκ ἔχει, καὶ μετακινῶν ἐξ-
 ἑαυτοῦ διμυρογόνος, ὅτι τοῖς πρώτοις ζῶα γῆ-
 ναν, ὡς πολὺ διαφέροντα τῶν ἄλλων. καὶ
 τούτων τὰ ἑρμηνεύει θεοὺς τε καὶ ἀνδρά-
 πους, ὅν ἔτι καὶ τὰ ἄλλα σαφέναι. Τοῖς
 μὲν οὖν θεοῖς ἐπέσπευτε τὸν οὐρανόν, τοῖς δ'
 ἀνδράποιν τὴν γλῶσσαν, τὰ ἄκρα τῶν τῶν ὡς-
 μῶν μὲν ἄρα. ἄρα δ' ἐστὶν σφαίρας τὸ μέσον,
 ἢ τὸ ὅλῳ τῷ. Ἀλλ' ἐπειδὴ τῇ γῇ πόρι-
 σται τὸ ὕδωρ, οὐκ ἐστὶ δ' ἐν ὕδατι ζῶον ὁ ἀν-
 δρωπῶς, ἀλλὰ χροσάειον καὶ φαιάειον, καὶ
 πολλοῖς κοινωτικῶν φωτός, ἐποίνουσι ὅσοι καὶ
 ἐν τῇ γῇ πολλὰς ἔσθλας, ὡς τ' ἐκείνους μὲν
 ἀπολαμβάνουσι τὸ σὺμπαν, ἢ ἐπὶ πλε-
 ον ὕδωρ ἀπακρύνῃ τὴν γῆν αὐτῇ γλῶσσαν
 αἷς δ' ὅσοι καὶ τὴν γλῶσσαν ἀπακρύνῃ τὴν γῆν
 αὐτῇ τὸ ὕδωρ, πάλιν ὅσον χρῆσιμον τὸ ἀν-
 θρωπῶν γῆρας, καὶ τοῖς πρὸς αὐτὸ ζῶοις καὶ
 φυτοῖς. Ἐπεὶ δ' ἐν κινήσει σωματικῇ τὰ σὺμ-
 παντα, καὶ μεταβολαῖς μεγάλαις. (οὐ γὰρ
 ὅσον τὸ ἄλλως τὰ πᾶσι αὐτὰ, καὶ προσῶντα, καὶ
 τελικῶντα ἐν ὅλῳ τῷ σῶματι διοικῶντα.) ὡς
 ἀπὸ πῦρος, καὶ τὴν γλῶσσαν καὶ συμμίσθῃ οὐ-
 τως, ὡς τ' ἐκ τῆς τελικῆς τῆς οὐσίας καὶ ἐν πᾶσι
 ἐκείνῳ αὐτῇ, καὶ ἀφαιρούσαν, καὶ τὸ
 ὕδωρ, καὶ τὴν ὁρῶν ἔχον τὴν αὐτῇ ἰ-
 κήτορον, καὶ τὰ πάντα ἐς ἄλλα, φυσικῶς
 τῆς ἑξῆς τῆς ἐκ τῆς πᾶσι. Ἀλλὰ
 ἢ ἐστὶν πολλὰ ἐς ὕδωρ μεταβάλλειν, καὶ
 τῶν ὕδατων πολλὰ χρῶσθαι τὸν αὐτὸν
 τρόπον, ὅν ποτε ἢ ἐν τῇ γῇ, καὶ αὐτῇ πε-
 σσῶνται διαφοραί. ἢ ἢ γὰρ οὐδὲν πῦρ, ἢ
 δ' ἐστὶν ἢ περὶ τῆς, καὶ οἰκιστῆς, καὶ
 οὕτως ὡς τῶν ἄλλων. Ὁμοίως δ' ἐστὶν τῆς
 ἀλμυρῆς οὐσίας, ἢ μὲν γὰρ ἀλμυρῆς, ἢ δ'
 γλυκῆς καὶ ὡς πᾶσι, ἢ δ' ἐστὶν ἀλμυρῆς καὶ
 ὡς πᾶσι, ἢ οἰκιστῆς, ψυχρὰ καὶ θερμὰ.
 Τί οὖν δαμνῶν, ἢ πᾶσι μὲν ἐν γῇ, ἢ οὖν
 οἰκιστῆς, θαλάττῃ πρότορον κατέχευε; τὰ
 δ' ἐστὶν πᾶσι πρότορον ὡς πᾶσι; καὶ δ'
 πᾶσι πᾶσι πρότορον ἐκ λιπῆρ συ-
 στήναι; τὰς δ' αὐτῶν, καὶ ποταμούς; ἢ λίμ-
 νας. Οὕτω δ' ἐστὶν, καὶ περὶ τὰς ἄλλας
 μεταπίπτειν, πρὸς ὅν ἢ πρότορον ἐκ κε-
 ρα πολλὰ, ἢ οὖν ἐκείνῳ. ἢ δ' οὖν μαιε-
 ρῶς λίμνη; τὰς δ' ἐκείνῳ, ἢ τὸ βῆδ' ἰ-
 κανὸν ἐστὶν, καὶ τὰς αὐτῶν τῆς πᾶσι

unum vergentibus, quod uniuersi medium est, & quæ circa id sita sunt, medium atque densissimum est terra: minus aqua ea densa est, utrumque globus: sed altera quidem solidus, aqua cõcaua inter sese terram completens. Prouidentia, quod cum uarietatis sit cupida & plurimarum rerum opifex, in primis animalia creauit, quæ longè cæteris antecellunt, atque horum ipsorum præstantissima deos atque hominès, quorum gratia cætera sunt constituta. Dijs itaque cœlum, hominibus terram incolendam dedit, quæ dudum mundi extrema sunt medium ipsum, & id quod ultimum est. Enimuerò quoniam aqua terram circumdat, homo autem non est aquatile animal, sed terreste, aërem multum quæ lumen percipit: eadem terram multis in locis excitauit in multis depressit, ut alibi tota aqua, uel maxima eius pars obtineret, & terram sub se occultaret: alibi uerò terra existeret, atq; aquam in se absconderet: nisi quantum hominum generi, cæterisq; animalibus, ac stirpibus necessarium uidebatur. Nam cum omnia continuè moueantur, & transmutentur (aliter enim talia totq; ac tanta in mundo rectè administrari non possent) existimandum est, nec terram perpetuò ita durare, ut semper tãta sit, nec quicquam ei addatur aut adimatur: nec aquam, nec eandem sedem semper ab ijs obtineri: maximè quia transmigrationem eis mutuam & propinquissimam addiderit. Proinde terræ multum in aqua conuertitur: & aquæ uicissim multum in terram transmutatur. quemadmodum in terra ipsa per se multæ differentiæ inueniuntur: cum alia sit fragilis, alia solida, alia petrosa, aut ferrea, alia aliter atque eodem modo de humoribus, alius est salus, alius dulcis & poculentus, alius salubris & medicam uim habens, alius perniciosus & frigidus alius, alius calidus. Quæ ergo mirum sit terræ partès aliquas quæ nunc habitantur, olim mari tectas: & quæ nunc pelagus sunt, prius habitas fuisse: quem admodum de fontibus alij exaruerè, alij eruperunt, itemque & flumina, & lacus montes & campos inuicem cõmutari probabile est. de quibus antè copiosius dictum est: nunc isthæ sunt addita. Mœridis itaque lacus tum propter magnitudinem, tum propter profunditatem sub Nili incrementa excipiendæ inundationi sufficit, ne aquæ, in fata & habitationes

Märjäs Lomut

rationes

SS

2004

πελάσται δὲ Σαῦχθ· τριφίται δὲ σίπιοις,
 καὶ κρίασι, καὶ οἶνω πθοσφιρόντων ἀπὸ τῶν
 ξένων, τῶν ὑπὸ τῶν δέων ἀποκρουμένων. Ὁ
 γοῶν ἡμίπορθ· ξρήθ· ἀδὴρ τῶν γνῆμιων,
 οὗ τόθι μυσταγωγῶν ἡμᾶς, σκευῆσθ' ἑὸν ὑπὸ τῇ
 λιμνῇ, κομίζων ἀπὸ τοῦ δειπνου πλοκου
 τὰς ἐοικότες καὶ κρίας ὀπῆν, καὶ πλοχιδίον ἐ
 μελικροῦ του. εὐρομν δὲ ὑπὸ τῶν χαλφ καίει
 νομὸν τὸ θηκοῖον. πθοσιόντων δὲ οἰίερης, οἱ μὲν
 διεσπασμένοι αὐτῶν τὸ σῶμα, ὃ ἤ ἐπεθῆκε τὸ πτε
 ρμα, καὶ πωλιν τὸ κρίασι ἔτα τὸ μελικροῦτον
 κατήρασι. παδπαλόμνθ· δὲ εἰς τῇ λιμνῇ,
 διῆξεν ὡς τὸ πτερον. ἐπελθόντων δὲ καὶ ἄλ
 λων τῶν ξένων, κομίζοντων ὁμοίως ἀπερ
 χῶν, λαβόντων ποδῶν δαδον δρόμω, καὶ κατα
 λαβόντων πθοσῶν γκαο ὁμοίως τὰ πθοσι
 ρηχθόντα. Μιτὰ δὲ τὸν ἄρσινοστίλιν, ἔτ' ὅτε
 Ἡρακλεῖ αὐτόν νομόν, Ἡρακλέους πόλις, γνῆ
 ῖ ὁ ἰχθυόων ἡμάται ὑποφαντίως τοῖς ἄρ
 σινοσίταις. οἱ μὲν γὰρ αὐτοὶ κροκοθάλους ἡμῶ
 σι, καὶ ἀσφῶν ἢ δῶρυφ αὐτῶν μετὰ ἐς τὴν
 Κροκοθάλων, καὶ ἢ τῶ μοιερδθ· λίμνῃ
 σίβονταί γὰρ καὶ ἀπὶχονταί αὐτῶν. οἱ δὲ
 αὐτοὶ ἰχθυόωντας αὐτοὺς ὀλιγοστούτους ὡς κρο
 κοθῆλοις, παδάπορ καὶ ταῖς ἀσπίσι. καὶ
 γὰρ τὰ ὡς ἀσφῶν ἔρουσι αὐτῶν, καὶ αὐτὰ
 τὰ θηκοῖα τῶν πωλῶν θωρακισθόντα. κυλο
 ῖντα γὰρ αὐτῶν, φρεαίνονται πθοσὶ τὸν ἄλ
 λων. ἔτα τὰς ἀσπίδας μὲν ἢ τῇ κεφαλῇ ἢ τῇ
 οὐρῇ λαβόμενοι, καταπαύουσιν ὡς τὸν πο
 τανόν, καὶ ἀσφῶν ἔρουσι. αὐτοὶ δὲ Κροκοθά
 λους γνῆσθ' οὐσαντων, ἑνὶ αὐτῶν ἡλιθιωῦται
 πηλῶνός, ἐκπύπνουσι ὡς τὰ χέισματτα,
 καὶ ἀσφῶν ἔρουσι τὰ ἀσπῶν γκα, ἔτ' ὡς γκα
 εἶρας, ἐκπύπνουσι ἐκ τῶν τῶν σωμα
 των. Ἐφῆς δ' ὅτε ὁ Κωσπολίτης νομός, καὶ
 Κωσὸν πόλις, γνῆ ὁ Ἄνουβις πημάται, καὶ
 τοῖς ἄνσι πημ καὶ σίπιοις τέτακται πη
 ἰσθῶ. Ἐν δὲ τῇ πωραῖα Ὀφύρυγχθ· πόλις,
 ἔτ' ὡς νομός ὁμόνυμθ·. πημῶσι δὲ τῶν Ὀφύρυγ
 χων, καὶ ἔσιν αὐτοῖς ἰσθῶν Ὀφύρυγχων. ἰσθῶ
 τοι καὶ τῶν ἄλλων Αἰγυπῆσι κοινῇ πημῶ
 των τὸν Ὀφύρυγχων. Τινὰ μὲν γὰρ τῶν ζώ
 ων ἀπαντῶν κοινῇ πημῶσι Αἰγυπῆσι, ἰσθῶ
 ἀπὸ τῶν πημῶν μὲν τρία, βοῦν, κωῦν,
 αἰλουροῦ. τῶν δὲ πημῶν δ' ὡς, ἰσθῶν καὶ ἰ
 βιν. τῶν δ' ἰσθῶν δ' ὡς, λεπιδῶν ἰσθῶν
 καὶ Ὀφύρυγχων. ἄλλα δ' ἔσιν, ἂν ἡμῶσι καθ'
 ἑαυτὸν ἰσθῶσι, ἰσθῶν ἀπὸ Σαῖτου πρόβατον,
 καὶ θωραῖται. ἰσθῶν δὲ τὸν γνῆ τῶν Νέων
 ἰσθῶν, λατοπολίται, ἰσθῶν τὴν ἰσθῶ
 λῶν, Κωσπολίται δὲ ἰσθῶν Κωσπολίται, Κῆ
 μὲν πρόσπον ἰσθῶν Σαῖτου, ἂν ἡμῶσι ἰσθῶ

ac Suchus uocatur. Nutritur autem pane, carne & uino, quæ à peregrinis afferuntur ad eiusmodi spectaculum uenientibus. Hospes itaque noster, unus ex honoratis uiris, qui nobis sacra commonstrabat, ad lacum uenâ accedens, placentulam, & carnem assam, & quoddam mulsi uasculum è cœna attulit. Bestiam in ripa lacus inuenimus, ex sacerdotibus alij eius os aperuerunt, alius placentam ingessit, postea carnem, deinde mulsum insudit, ille in lacum desiliens, in uerticem partem traiecit, cumq; alius hospes aduenisset, & similiter primitias attulisset, cursu lacum circumuehentes in eodem inuento Crocodilo obtulerunt. Post Arsinoiticam Heracleoticamq; præfecturam est Herculis ciuitas, in qua colitur ichneumon, contra morem Arsinoitarum. Hi enim Crocodilos colunt, & propterea fossam habent Crocodilis plenam, & Moeridis lacum, nam uenerantur, & ab his abstinent. Heracleotæ autem Ichneumones, qui Crocodilis & aspidibus perniciosissimi sunt, nam & earum oua delent, & ipsas bestias interficiunt luto armati quo se inuoluerunt, & postea ad solem exsiccato, aspides capite aut cauda arreptas in flumen trahunt, atque occidunt. Crocodilos insidiosè obseruant, quâdo ñ se rictu diducto soli exponunt, tum in ora eorum intrant, & exelitis uisceribus, è uentre mortuorum egrediuntur. Sequitur Cynopolitana præfectura, & canum urbs, in qua Anubis colitur, & honor & sacer quidem cibus canibus est constitutus. In ulteriore regione est Oxyrynchus ciuitas, et præfectura eodè nomine. Hic Oxyrynchus colitur, & Oxyrynchi templum est, quamuis etiam ceteri Aegyptij omnes Oxyrynchum piscem colant. Sunt etiam quædam animalia, quæ Aegyptij uniuersi colunt, ut de terrestribus tria, bouem, canem, telem, è uolatilibus accipitrem atque ibim, ex aquatilibus duo, lepidotum (id est squammatum) piscem, & Oxyrynchum. Sunt & quæ seorsum coluntur. Sic Saitæ & Thebani ouem Latum uerò, qui piscis quidam est in Nilo, Latopolitani, lupum Lycopolitani, Cynocephalum Hermopolitani, Cepum Babylonij, qui sunt iuxta Memphim. Cepus faciem habet satyro similem, cætera inter canem atque ursum: in Aethiopia nascitur. Aquilam

Ichneumon.

Theba.

Thebani, leonem Leontopolitani, capram & hircum Mendesi, murem araneū (si quidem hoc est mygale Græcorum) Athribita, alij aliud. Caulas uerò afferunt inter se non consentientes. Deinceps est Hermopolitanum castellum, ubi uectigal exigitur earum rerum quæ e Thebaide deferuntur. Hinc usque ad Syenē, & Elephantinam stadia sunt, lx unusquisque continentes schœni incipiunt. Postea Thebaicum custodiæ destinatum castellum, custodia & fossa, quæ Tanim defert. Hinc luporum uirbs Lycopolis, aliaq; Veneris, tum Panopolis antiqua habitatio hominum, linificium & lapidum opera exercitium. Post eam Ptolemais ciuitas omnium maxima quæ in Thebaide sunt & Memphi non minor, quæ etiam Græco more institutam habet ciuitatem. Supra hanc est Abydus, in qua est Memnonis regia mītrificē structa, e solido lapide: quemadmodum diximus de labyrintho: * Est & fons quidam ibi in profundo positus, in quem per cochleas descenditur, ex integris lapidibus, & magnitudine, & structura excellentibus. Est etiā fossa, quæ ex magno flumine in hunc locum ducit. Circa fossam est Acanthôn Aegyptiorum lucus, Apollini sacer Abydus olim urbs magna uidetur fuisse, primo post Thebas loco: nūc in paruum pagum redacta est. Quod si (ut nonnulli sentiunt.) Memnon ab Aegyptijs Ismandes dicitur: etiam Labyrinthus Memnonius erat, & eiusdem opus cuius Abydensia & Thebana, nā & ibi quædā Memnonia dicuntur. Secundum Abydum est prima Anasis ex tribus, quæ sunt in Africa, disita inde iter dierum septem: habitatio aquis & uino abundans, neque aliarum etiam rerum indiga. Secunda est iuxta Moeridis lacum. Tertia est Ammonis oraculo proxima, hæ quoque optimæ habitationes sunt. Multis à nobis de Ammone dictis, id tantū adijcimus, ueteribus & diminutionem uniuersam, & oracula in summo fuisse honore, nunc eadem admodum negligi, in Romanis in Sibyllæ oraculis, & Etrusca diuinatione per exitispicia, auguria, & seruationes de cœlo adquiescentibus. Itaque Ammonis oraculum ferè desertum est, quod in honore quondam fuerat. Id iij in primis declarant, qui Alexandri res conscripserunt: qui quanquam adulandi gratia non pauca adiecerunt, indicant tamen quæ credēda sint. Callisthenes narrat, τὸ τῆς κολακίας εἶδος, ὑφαίνοντάς δ' ὅτι καὶ πῶς αἶψα.

Θεβαῖοι, λίοντα δὲ Λιοντόπολιν, αἰγὰς δὲ καὶ πρόβατα Μενδεσίῃσι, μυγὰλιν δὲ Ἀθριβίται, καὶ δ' ἄλλοι. τὰς δ' αἰτίας ἔχ' ὁμολογουμένως λέγουσιν. Ἐξῆς δ' ἔστιν Ἑρμοπολίτις φυλακὴ, τελευτήοντι τῶν ἐκ τῆς Θεβαίδος καταφόρων, ἥτις τὸν ἀρχὴν τῶν ἐφεκονταετηρίων χρόνων, εἰς Συήνης, καὶ ἑλκεῖται τίνος. ἔτα η Θεβαϊκή φυλακὴ καὶ διώρυξ φέρουσα ἐπὶ ταύτῃ. ἔτα λίαν πόλις, καὶ Ἀφροδίτης, καὶ Πανῶν πόλις, λινουργῶν, καὶ λιδουργῶν κακοῖα πελαία. Ἐπατα Πτολεμαϊκὴ πόλις, μεγίστη τῶν ἐν τῇ Θεβαΐδι, καὶ οὐκ ἐλαττωμένη μίμνριος, ἔχουσα καὶ σύστημα πολιτικὸν ἐν τῇ ἑλληνικῇ τῶν. Ὑπὲρ δὲ ταύτης ἡ Ἀβυδός, ἥτις τὸ μινιόνιον βασιλικὸν θαυμαστὸς κατασκευασμένη, ὁλοκλήρῃ τῇ αὐτῇ κατασκευῇ ἐπὶ τὴν λαβυρινθον ἐφάρμεν, οὐ πολλὰ πλεονάζει. Ἐκρίνεται ἐν τῇ θαλάσσῃ, ὥστε καταβαίνειν εἰς αὐτὴν κατακαμβόσιον ψαλίδιον εἰς μονοκλήριον ὑπερβαλόντων τῶν μεγάλων, καὶ τῇ κατασκευῇ. Ἐστὶ δὲ διώρυξ ἀγούσα ὑπὸ τὸν τόπον ἀπὸ τοῦ μεγάλου ποταμοῦ. Περὶ δὲ τῇ διώρυγι Ἀκαυθίων τῶν λίγυπτιῶν ἀλλ' ἔστιν ἱερὸν τῷ Ἀπόλλωνι. ἵσται δὲ ὑπάρχει ποτὶ ἡ Ἀβυδὸς πόλις μεγάλη, δυνάστεύουσα κατὰ τὰς θάλασσας. νυνὶ δ' ἔστι καδίκια μικρά. ἡ δ' ὥς φασὶν ὁ μινιόνιον ὑπὸ τῶν λίγυπτιῶν ἰσχυρὸς λέγεται, καὶ ὁ λαβυρινθος μινιόνιον αὐτὸς καὶ τὸ αὐτὸ ὄνομα, οὐδὲν καὶ τὰ ἐν Ἀβύδῳ, καὶ τὰ ἐν Θεβαΐδι, καὶ γὰρ ἐκὼν λέγεται πρὸς μινιόνιον. Κατὰ δὲ τὴν Ἀβυδὸν εἰσὶν ἡ πρώτη ἀγκυρὰ ἐκ τῶν λιχθασίων τριῶν ἐν τῇ λιβύῃ, διέχουσα ὁδὸν ἡμερῶν ἑπτά ἐνδοξὴ δὲ ἐρημίας, οὐδὲν δὲ καδίκια καὶ οὐκ ἔστι, ὡς εἰς ἄλλοις ἰσχυρὸς. δυνάστεα δὲ ἡ κατὰ τὴν Μοιρίδ' λίμνῃ. τρίτη δὲ ἡ κατὰ τὸ μινιόνιον τὸ ἐν Ἀμμωνί, καὶ αὐταὶ δὲ καποικίαι εἰσὶν ἀξιόλογοι. Πολλὰ δ' ἄρρηκτόν ποτὶ τῇ Ἀμμωνί τοσούτων ἐπὶ τὴν βουλομένην. ὅτι τοῖς ἀρχαίοις μέλλον τὴν ἐν τῇ, καὶ ἡ μαντιὰ καὶ καθόλου, καὶ τὰ χρησμεῖα. νυνὶ δ' ἐλίγη κατὰ τὴν πολλὰ, τῶν Ῥωμαίων ἀρκυνίαν τοῖς Σιβύλλης χρησμοῖς, καὶ τοῖς Τυφελισμοῖς διασπασίαι, διατὶ πολλὰ γὰρ καὶ ἀρρηκτά, καὶ διοσμείων. Διόπερ ὡς τὸ ἐν Ἀμμωνί χρῆσθαι ἐκλειπόμενα χρησμεῖον, πρότερον, ἐτετίμητο. Διελούσι δὲ μέλιτα ὅσοι οἱ τὰς Ἀλεξανδρον προφῆτας αἰσχυροφάντων, πρὸς τὴν πόλιν πολλὰ καὶ Ἀλεξάνδρῳ.

Crocodili Romam allati essent pro spectacu-
lo: Tentyritæ eos sequebantur, & parata Cro-
codilis piscina quadam, & foramine in uno
laterum, ut ex aqua in apricum egredi pos-
sent: Tentyritæ erant qui eos interdum rete
in aquam ipsi intrantes educebant in locum
apricationi destinatū, ut à spectatori-
bus cer-
ni possent, aliàs rursus eos in piscinam retra-
hebant. Colunt autem Venerem. Post Ve-
neris templum est Isidis fanū, deinceps sunt
13 ea quæ Typhonia uocantur, & fossa quæ Co-
ptum deserunt communem Aegyptiorum &
Arabum urbē. Deinceps est isthmus in Ru-
biū mare porrectus, iuxta Berenicen urbem,
quæ quanquam sine portu est, tamen ob op-
portunitatē isthmi idonea diuersoria habet.
Dicunt Philadelphum primo hanc uiam ex-
ercitu aperuisse, cum aquis ea careret, ac di-
uersoria constituisse, tam pedibus iter agenti-
bus quàm camelis. Idipsum effecisse, quoniā Ru-
brum mare difficulter nauigaretur, præfer-
tim ex intimo recessu. Enimvero experientia
utilitatem maximam demonstrauit, atq; nūc
omnes Indicæ & Arabicæ merces, & Aethio-
picæ etiam, quæ Arabico sinu aduehuntur,
Coptum deferuntur, istarum mercium em-
porium. Non procul à Berenice est Muris
statio, quæ urbs nauale habet. A Copto quo-
quæ non multū abest Apollinis ciuitas, qua-
re duæ urbes isthmum terminantes utrinque
sunt sed Coptus & Muris statio nunc excel-
lunt, ipsæ omnes utuntur. In isto camelis ue-
cti per noctem iter agebant, astra obseruan-
tes, quemadmodum nautæ, & aquā secum
porriabant. nunc terra in profundum effossa
aquarum copiā parauerunt, & pluuijs quan-
quam raræ sint, cisternas fecerunt. Iter est vi,
vii uel dierum. In hoc istmo sunt smaragdi, &
aliorum quorundam præciosorum lapidum
metalla ubi Arabes profundos quosdam cu-
niculos effodiunt. Post Apollinis urbē sunt

Thebe
Ed. 11. 381. Thebæ quæ nunc Diospolis uocatur,
Quæ cætum portæ, per quam quamquam
ducenti

Sublimeis in equis & curribus egrediuntur.

Sic quidem Homerus inquit. Opulenti-
am quoque exprimit:

Nec quantæ Thebis Aegypti, quamlibet am-
plæ,

Adseruantur opes.

Sunt

ὄμορθε μὲν ἔστω. λίγα δὲ καὶ τὴν πλεονέχου
Αἰγυπτίας, ἐπὶ πλεονέχουσι γὰρ ἐτάμεται λέγεται.

ῥώμῳ κομίζουσι τοὺς Κροκόδειλους ὡς δὲ
φίως χεῖρ, συνηκοῦν ὡς δὲ οἱ Τεντυρίται.
γῆμοι καὶ τὴν ἀφαιρῶν καὶ τὴν ἡμαθίαν
τοὺς ὑπὲρ μέσων τῶν πλεονέχων, ὥς τε καὶ τοὺς
θεοῖς ἐκβάσει τὸ ὑδάτιον, ἡλιασθέντων
ναὶ, ἐκείνοι ἡσυχάζουσιν οἱ τότε μὲν δὲ ἐλκυστὰς δὲ
κτύω πρὸς τὸ ἡλιασθέντων, ὥς καὶ ὑπὸ τῶν
θιατῶν ὁραθῆναι, ἐκβαίνοντες ἅμα ἐς τὸ
δαρ. τότε δὲ παλιν ἐς τὴν ἀφαιρῶν κα-
ταπύσσονται. Τιμῶσι δὲ ἀφροδίτῳ, ὅτι
δὲ τὸ καὶ τὸ ἀφροδίτης, ἰσίδι δὲ δὲ
ἰσίδι. ἔτα τυφώονα καλεῖσθαι, καὶ ἡ
κοπήν δι' ὅρου, πόλιν κοινῶν Αἰγυπτίων
τῆς Ἀράβου. ἔνθ' οὖν δὲ ἰσίδι ἐς τὴν
ἐρυθρῶν κατὰ πύλιν βορρηνίαν, ἐλκυστὰς
μὲν, τῇ δὲ ὀνυχίᾳ τῶν ἰσίδι κατὰ γὰρ
ὑπὸ τῶν ἐκείνων ἔχουσιν. λέγεται δὲ ὁ φιλο-
δελφός πρῶτος στρατοπύδης τιμῶν τῶν
ἰσίδι ταύτῃ ἀνδρῶν οὖσαν, καὶ κατὰ
σκότειναισιν, ὥς περ τοῖς ἐμπροσθεν
δὲ ὀνυχίᾳ καὶ τῶν καμῶν. ἔτα ἡ
ἐκ τῶν τῶν ἐρυθρῶν δὲ ἰσίδι καὶ τῶν
καὶ τῶν τοῖς ἐκ τῶν καμῶν. ἔτα
φαίνε δὲ τῇ πύλῃ πολλὸν τὸ γήσιμον, ὅτι
ἐν τῇ πόλει φέρει ἅπας καὶ ὁ Ἀραβίος, καὶ
τῇ Αἰθιοπικῇ ὁ ἰσίδι Ἀραβίᾳ κόλπον κατὰ
κομίζουσι ἐς κοπήν φέρειται, καὶ τῶν
δὲ ἰσίδι ἐμπροσθεν τῶν πικύων φέρειται. οὐκ
ἔτα δὲ τὸ βορρηνίαν δὲ μὲν ὄρου πό-
λις, ἔχουσιν τὸν καμῶν τῶν καμῶν
καὶ τὸ κοπήν οὐ πολλὸν ἀφίστηναι ἡ
καμῶν ἀπὸ τῶν πύλιν, ὥς τε καὶ αἱ
ἐλκυστὰς τὸν ἰσίδι δὲ πόλιν, ἐκ τῶν
δὲ ὄρου. ἡ δὲ καὶ κοπήν, καὶ ὁ μὲν ὄρου
μὲν, ὁ δὲ καμῶν, καὶ χεῖρ τοῖς τοῖς
τοῖς. Ἐρὸ πόλιν μὲν οὖν γὰρ καμῶν πρὸς
τὰ ἔσρα βλῆπνται οἱ καμῶν, καὶ
κατὰ πόλιν οἱ πλεονέχων ὡς δὲ οὐκ, καμῶν
καὶ ὑδάτιον. καὶ δὲ καὶ ὑδάτιον κατὰ σκότειναι-
σιν, ἐρὸ φαίνε δὲ πολλὸν ἐκ τῶν
οὐρανίων καὶ πόλιν οὐρανίων, ὅμως δὲ
ἐκ τῶν πύλιν. ἡ δὲ ὁ δὲ ἰσίδι τῶν, καὶ
τὰ τὸ σμαράγδου μέταλλον δὲ, καὶ ἄλλων
λίθων πολυτελῶν, τῶν Ἀράβων ἐρὸ τῶν
βαθῶν πνέας ὑπὸ νόμους. μεταίτι τῶν
ἀπόλλωνος πόλιν, καὶ ὁ βασιλεὺς λέγεται
καὶ τῶν πόλιν.

λίθ' ἐκ τῶν πύλιν ἐκ τῶν πόλιν, ὅτι καὶ οἱ
ἀνδρῶν ἐκ τῶν πόλιν οὐκ ἔχουσιν, καὶ ὅτι

οὐδ' ὅτι ἐκ τῶν πόλιν

[illegible]

Sunt & alij qui eadē dicant, hanc Aegypti metropolin ponentes, nunc uestigia magnitudinis eius supersunt longitudine xxx ferē stadiorum. Habet tēpla quā plurima, magna ex parte à Cambyse mutilata. nunc per uicos habitatur, ac pars eius in Arabia, ubi & urbs est: pars etiam in ulteriore regione, ubi Memnonium. Hic cum duo colossi essent de solido lapide inter se propinqui, alter adhuc exstat, alterius uerò superiores a sede partes corruerunt, terræ. (ut fama est.) motu. Credicum etiam est. semel quotidie sonitum quendam ueluti ictus haud magni edi a parte, quæ in sede ac basi remansit. Ipse cū Aelio Gallo adessem, & cum reliqua multitudine amicorum, ac militum qui cum eo erant, circiter horam primam sonitum audiui: utrum à basi, siue à colosso, an uero ob eam circumstantium aliquo editus fuerit, nō habeo affirmare. cū propter incertitudinem causæ quiduis potius credere subeat, quā ex lapidibus sic cōpositis sonitum edi. Supra Memnonium sunt regum loculi in speluncis quibusdam in lapidem incisi, circiter XL, mirum in modum structi, spectauī q̃ sanē digni. Iuxta hos in obeliscis quibusdam inscriptiones sunt, quæ regum illorum diuitias, ac potentiam declarant, atque imperium usq̃ in Scythiam, & Bactrianam, & Indiā, & quæ nunc ionia dicitur, propagatum. Item tributorum magnitudinē, & exercitus circiter mille milia. Thebani maxime sacerdotes astronomiam philosophiamq̃ exercere dicuntur. Hi non lunæ, sed Solis cursu annos numerant, triginta dierum duodecim mensibus, quorum quisque xxx cōstet diebus, quinq̃ dies quorannis adijciantes. Ad totius uero anni complementum cū quædam diei particulæ excurrant: circuitiōnem quandam componunt ē totis diebus, totisq̃ue annis. quot particulæ excurrentes & cōcuntes diem conficiunt. Huiusmodi sapientiam omnem Mercurio in primis tribunt. Ioui, quem præcipuē colunt, uirgo quædam genere clarissima & specie pulcherrima sacratur: quales Græci pallacas, hoc est pellices uocant. Ea pellinis more, cum quibus uult coit, usque ad naturalem corporis purgationem. Post purgationem uiro datur. sed prius quā nubat, post pelliscatus tempus, in mortuæ morem lugeat. Post Thebas est Hermōnthis ciuitas, in qua

ὡς καὶ ἀγορεύει διδοται πρὸς αὐτοὺς· πρὶν δὲ δεῖλναι, κίνας καὶ ῥόγας. Μὴ γὰρ δὲ θάλασσα ἔρμαθις πόλις, ὅτι ἡ ὄρε

Ἀπολλ.

se immensa. Nilus quidem insulas sparsas quamplurimas habet, quarum aliae totae ex crescente flumine obruuntur, aliae ex parte.

14 Loca uero 14 nimis procul à mari remota, riuus per cochlias inductis irrigantur. Ceterum iam inde ab initio Aegyptus ualde, pacata fuit, tum propter suas copias, quibus facile se sustentaret: tum quod non temere externis gentibus patèret in eam ingressus. Nam

Aegypti flum.

à septentrione ora importuosa & Aegyptio pelago cingebatur. ab ortu & occasu desertis & montibus Libycis & Arabicis (.ut diximus.) munita, austrum uersus Troglodytae, & Blemmyes, & Nubae & Megabari erant, qui Aethiopes supra Syenem habitant. ij uero sunt Nomades, neque multi, neque bellicosi, quanquam olim uiderentur: propterea quod saepe latronum mare incautos adoriebantur. Aethiopes quoque ad meridiem Meropen porrecti, neque ipsi ualde multi sunt, neque collecti in unum conuentum degunt: quippe qui fluuialem regionem longam angustamque habitent, qualem antè diximus, nec ad bellum, nec ad aliam uitae rationem bene instructi. Atque adeo etiam nunc idem est Aegypti status. Cuius rei indicium est, quod à trib. Romanis cohortibus, nec ijs statim plenis, custoditur. cumque aliquando Aethiopes aggredi nostros ausi essent, de sua ipsarum regione in periculum uenire uenerunt. Sed nec in Aegypto copiae tantae sunt, nec unquam Romani conferim ijs uisi sunt. Etenim nec Aegyptij ipsi sunt admodum bellicosi, quanquam multi sint: nec etiā finitimae gentes. Cornelius quidem Gallus, cui primum prouincia à Caesare commissa est, Heroum urbem quae defecerat paucis stipatus recepit, & in Thebaide seditionem propter tributa exortam citò admodum sedauit. Deinde Petronius tot millibus Alexandrinorum in eum irruentibus iactu lapidum, tantum suis munitis militibus impetum sustinuit, nonnullis ipsorum interemtis, ceterosque repressit. Gallus Aelius cum parte praesidij, quod erant in Aegypto, in Arabiam ingressus, dictum est, quomodo eos esse imbelles ostendit: & nisi Syllus eum prodidisset, felicem Arabiam totam subegisset. Aethiopes Romanis spretis propterea quod pars quaedam copiarum, quae in Aegypto erant, cum Gallo Aelio auulsa esset, bellum in Arabia gerente, impulsionem facta in Thebaidē, & praesidia

Aethiopes uidi.

urium

τὸν τόπον. Νίλος δ' ἐνθάδε κατὰ πᾶσιν
μύσας ἔχει παμπούλας, τὰς μὲν καλυπτομένας
ὅλας γὰρ ταῖς ἀναβάσει, τὰς δ' ἐκ μί-
νονος. ἐποχὴ τούτου δὲ δις κοχλίας τὰ λί-
αν ἔφατα. Ἡ μὲν οὖν Αἰγυπτὸς ἐρρωμένη
τὸ πλεονάζειν ὅσα τὸ αὐτὰρ ἄνθρωπος ἔχει
ρας, καὶ τὸ δύσπλοον τοῖς ἔξωθεν. ἀπὸ
μὲν τῶν ἀρχαίων ἀλιμνῶν παραλίαν, καὶ πε-
λάγησιν ὅσα Αἰγυπτίῳ φρουροῦντες. ἀπὸ δὲ
δὲ τῆς ἐκ, καὶ τῆς ἑσπέρης ἐρήμοις ὅσοι τοῖς
τι τὴν λιβυκοῖς, καὶ τοῖς ἀραβίοις, ὡς περὶ
φάμεν. λοιπὰ δὲ τὰ πᾶσι νότον, Τρωγλοδύ-
του, Βλεμνῶν, καὶ Νοῦβαι, καὶ Μεγαβα-
ροι οἱ ἐπὶ Συλῶκος Αἰθιοπῶν. αἱ δ' οὐτοὶ
νομέσων, καὶ οὐ πολλοί, οὐδὲ μάχιμοι. δε-
κνύμενοι δὲ τοῖς πάλαι ὅσα τὸ λιτρικὸς ἀ-
φυλάκτοις ὑπὸ τῆς διδασκαλίας. οἱ δὲ πᾶσι
μεταβέβηται, καὶ μερῶν ἀνέκοντο Αἰθιο-
πῶν, οὐδ' οὐτοὶ πολλοί, οὐτὶ γὰρ συστροφῇ, ἃ
τι ποταμῶν μακρῶν, καὶ ἐγγύ, καὶ στενῶν
αὐτοῖς οἰκιστῶν, ὅταν πᾶσι ποταμῶν οὐδὲ παρ-
σκαυασμῶν καλῶς, οὐτὶ πᾶσι πόλεμον,
οὐτὶ πᾶσι τὸν ἄλλον βίον. Καὶ νῦν δ' ἐξ ἁπ-
καταὶ παραπλησίως ἡ χώρα πᾶσι. συμ-
ον δ' ἐπὶ τοῖς γούσι ἀνέκοντο, οὐδ' ἐπὶ ταῖς
φύσιν, ἡκανῶς ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων ἡ χῶ-
ρα φρουρεῖται. Τολμῶσαι δὲ τοῖς Αἰθιοπῶν
ὑπὸ τῆς διδασκαλίας, λιπιδωδύσαι τῇ χῶρᾳ συνίπτεται
τῆς σφίγγος. Καὶ αἱ λοιπαὶ δὲ διδάσκαλοι αἱ
γὰρ Αἰγυπτῶν, οὐτὶ ποταμῶν τινῶν ὅσιν, οὐ-
τὶ ἐδράσας ἡχέσαντο, οὐδ' ἀπαρῆ Ῥωμαῖοι.
οὐτὶ γὰρ ὅσιν οὐτ' αὐτοὶ οἱ Αἰγυπτῶν πο-
λίμωται, καὶ περὶ ὅντων παμπούλας, ἔτι
τὰ πᾶσι ἔδωκε. Γάλλος μὲν γὰρ Κοροῦλιος,
δὲ πρῶτος κατασκευάσας ἑπαρχὸς τῆς χῶρας
ὑπὸ Καίσαρος, τὴν τὴν Ἡρώων πόλιν ἀπο-
εἶσαν ἐπὶ τῶν, δὲ ὁλίγον ἐπὶ τῆς εἰσῆμν τε
ῤῥονδῆσαν γὰρ τῇ Θεβαΐδι ὅσα αὐτὸς φέρουσι,
γὰρ βραχὺ κατέλυσεν. περὶ γὰρ τῆς ἐξ ὅρου τοῦ
ἡλίου ἀνέκοντο πλάθους τοῦ ὅρου μυριό-
δωρον ὁρμασάντων ἐπ' αὐτὸν μετὰ λίθων ἐ-
λῆς, αὐτοῖς τοῖς πᾶσι αὐτὸν στρατιώταις αὐ-
τίσιν καὶ ἀφ' ὅρας τινὰς αὐτῶν, αὐτοῖς λοι-
ποῖς ἔπαυσι. Γάλλος τὴν Αἰθιοπῶν μίσην
γὰρ Αἰγυπτῶν φρουρὰς εἰς τὴν ἀραβίαν ἐμβα-
λῶν, ἄρκεται τίνα τρόπον ἔξ ἡλίου αὐτὸν
δράκοντες ἀπολίμωτες ὄντας. αἱ δὲ μὴ ὁ Συλ-
λαῖος αὐτὸν πᾶσι δίδου, καὶ κατὰ σφίγγας
τὴν ἐν δαίμονα πᾶσαν. Ἐπεὶ δ' αἱ οἱ Αἰ-
θιοπῶν κατὰ φρονήσαντων ὅσα μίσην τῇ τῆς
Αἰγυπτῶν διδάσκαλος ἔπαισεν ὅσα μετὰ Γάλλ-
ος Αἰθιοπῶν πολεμοῦντος πᾶσι ὅσα ἀραβίαις,
ἐπὶ τῶν τῆς Θεβαΐδος, καὶ τῆς φρουρῆς
τῶν γὰρ

[illegible]

trium cohortum, quæ Syenæ Elephantinæ, ac Philis erant: repentinò impetu ceperunt, & manciparunt, ac Cæsaris statuas euerterunt. Contra hos profectus Petronius cum nò rotis decem millibus peditum, & equibus octingentis, aduersus triginta hominum millia: primùm eos compulit, ut Pselcham confugerent, Aethiopicam urbem: missisq; ad eos legatis, repetijt quæ capta erant, & causas quam ob rem bellum mouissent poposcit. ac dicenubus, se iniuria affectos à monarchis: respondit nò illos esse regionis dominos, sed Cæsarem. Petentibus porrò triduum ad deliberandum, nihilq; interim eorum quæ par erat facientibus: mouens contra eos, in pugnam procedere coegit: ac celeriter in fugam uertit cum & compositi male, & malè armati essent, nam scuta ingētia, & e cruido bouis tergo confecta habebant: arma quibus pugnarent, secures aliq, aliq contos, nonnulli gladios gerebant. Proinde quidam in urbem sunt compulsi, aliq in deserta fugam fecerūt. alios proxima insula excepit qui sese fluuiò commiserant. nam hoc in loco propter aque fluxum Crocodili pauci sunt. Ex ijs erant etiam duces reginæ Candaces quæ per nostra tempora Aethiopiis imperauit, uirilis sanè mulier, altero oculo capta. Hos itaq; omnes cepit, trajecto ratibus ac nauibus flumine, & extemplo Alexandriam misit, atque Pselcham profectus, eam cepit. unde numerata captiuorum multitudine eorum qui in prælio ceciderunt, pauci omnino superfuērunt. A Pselcha Premnim uenit urbem natura munitam, cumulis arenæ peragratis in quibus Cambylis exercitus obrutus est uento incidente. Eam adortus primo impetu cepit. Inde Nepata progressus est, ubi Candaces regina erat, eiusq; filius morabatur. Ipsa cum in castello ppinquo sederet, legatos misit, qui de pace tractarent, redditisq; statuis, & captiuis qui abducti fuerant Syena. Sed impetu facto Patronius Napata cepit ac diruit, puero fugiente: ratusq; inferiora inuia esse, cum præda retrò abiit, ac Premni moenibus & præsidio & quadringentorum hominum cibarijs in biennium munita, reuersus est Alexandriam. Ex captiuis autem, cæteris diuenditis, mille ad Cæsarem misit nuper è Cantabris reuersum. horum nonnulli morbo consumti sunt. Sub hac Candacen cum multis homi-

οἰκίῃς ἐκ φοινίκων καὶ ῥιζῶν διαπλεκόμε-
ναι τοίχων ἢ πλίνθων. ὀρεκτοὶ δὲ ἄλσιν, κα-
δάπερ τοῖς Ἀρεβ. πλινθίζει δὲ τῶν φυ-
τῶν ὅ, τι θοῖνιξ καὶ ἡ πόρτα, καὶ ὁ ἐβ. Θ,
καὶ ἡ κρατία. θύρα δὲ καὶ ἐλεφαντῶν ὀδὸν,
καὶ λιονταρῆσιν παραδάλειαν. οἷσι δὲ καὶ
φασίοντι οἱ ἐλεφαντομάχοι, καὶ ἄλλα θη-
ρία πλείω. καταφύγει γὰρ ἀπὸ τῶν ἱμ-
πυροτόρων καὶ αὐχμηροτόρων ὑπὲρ τὰ ὕψο-
λά, καὶ ἐλύνει. ὕπερκαται δὲ ἓν μέρος,
ἢ γιγνέσθαι λίαν μεγάλην, γάρον ἔχουσα οἰ-
κουμένην ἰκανῶς. συμβαίνει δὲ τῷ Νείλου
τῇ μὲν δυσμενίᾳ παραποταμίων ἐχρήσων
τῶν λιθύων, τῇ δὲ πείρᾳ λιθόσπων, πα-
ρά κερθῶν τῶν τῇ ὑπὲρκαταιαν εἶναι τῶν
ἐσπών, καὶ ἓν ποταμίας ἀγέλανομένων τῇ
ἐσπών, ὅ παρὰ κερθῶν τοῖς κρηπῶσι
γρημῶσι. Χρῶνται δὲ ὅ τοῖσι λιθόσποις
τυτρεπῆχισι φυλίνοις, πεπυρακτωμένοις.
Ὀπλίζουσι δὲ ὅ τὰς μυλῆας, ὡς αἱ πλῆ-
ους κικεύωνται τὸ χαλθῶ τὰς μύλῆς χαλ-
κῶ κείκω, καὶ διαφύρει δ' αἰσιν, ἐρεῖαν οὐκ ἔ-
χοντες, τῶν πειθατῶν ἀγοστρεχῶντων. οἱ
δὲ γυνῶνται αἰσιν, ἢ ὅ ποδίζονται μικρά
κῶ δὲ, ἢ βίβιντα πλινθιά δύνουσι. Θείον ἢ
νομίζουσι, τὸν μὲν ἀθάνατον, αὐτὸν δ' εἶναι
τὸν αἶνον τῇ πάντων τὸν ἦν τῶν, ἀνών-
μον πνα, καὶ οὐ αἶον. ὡς δ' ὑπὲρ πολλὸν αὐ-
τὸν ὀργίτας, ὅ βασιλικὸν θινὸν νομίζουσι,
ὅ τούτων αὐτὸν βασιλείας κρινόντες ἐπὶ
τῶν μὲν σαγῶρας ὅ φύλακας, αὐτὸν δ' ἰδιώ-
τας, ἰδίους οἱ ἐν παθῶσιν ἐπ' αὐτῶν. Τῶν
δὲ πῶς τῇ διακεκαμμένη πνίς, ὅ αἰθιοι νο-
μίζονται οἱ γὰρ τὸν ἥλιον ἔχθαιραν, καὶ
πταῶς λιγυρὶ πεπιδαν πῶς τῶσιν αὐτῶν
τα, ὡς καί τῃ καὶ πολιομῶντα αὐτοῖς, κα-
ταφύγειν τῇ ἡς τὰ ἔλθ. Οἱ δ' ὅ μέρος, καὶ
Ἡρακλῆα, ὅ πάντες, καὶ ἴσιν οἰοῦνται πῶς
ἄλλῃ πνί βαρβρεῖα. Τὸν δὲ κερθὸς οἱ μὲν
εἰς τὸν ποταμὸν ἐκρέθησιν, οἱ δ' οἰκίσκας
τῆχουσι ποδίζοντες ὑάλον, πνίς ἢ ὅ κερ-
μίας Συροῖς κατὰ τὸν πῶσιν κύκλῳ τῶν ἱε-
ρῶν ὀρεκτι τὸν ἐπὶ αὐτῶν ἐπατῶσι, καὶ
πάντων ἀγισθύνουσι. καλίσκας βασιλείας
τῇ καλίσκας αὐτὸν καλῶς διαφύροντας ἢ ἀρε-
τῇ, καλὸν τρεφῆας ἢ αὐθῶνας, ἢ πλούτων.
Ἡ δὲ τῇ μέρος κυρεκτάτῳ τῶσιν ἐπὶ
χορ οἱ ὀρεκτι τὸ παλαιὸν οἱ γὰρ ὅ βασι-
λῆ πῶς τῇ τῶν ὀρεκτι τῶν ἀποθνήσκων πῆμ-
φαντες ἀγγελον, ὅ καθίσταναν αὐτὸν αὐ-
τῶν ὀρεκτι. ὕψος δὲ κατέλυσεν τῇ τῶν βα-
σιλῶν τὸ ὕψος, ὑπὲρ μὲν ὅ πῶν ὑπὲρ τὸ ἱε-
ρῶν ὀρεκτι ὅ χυθὺς τῶν ὕψος, καὶ αὐτὸν ὀρεκτι ἀρε-

lignis fiunt, quibus intertextis, parietes fiunt, aut lateribus coctis. Sales apud eos fossils sunt, quemadmodum & in Arabia. Abundat arboribus palma, Persico, ebano & isili qualtro. Venantur elephantes, leones, & pardales. Dracones habent, qui cum elephantis pugnant, & multas alias feras, quæ à tollis & aridis locis ad palustria & aquosa confugiunt. Supra Meroën est Pleboa lacus ingens, qui insulam habet satis habitaram. Porro cum occiduum ad Nilum regionem Libyes habeant, trans eum sitam Aethiopes: sit ut alteri atque alteri per uices insulæ & fluuiali regione imperent, ac uictoribus expulsi cedant. Aethiopes arcibus quadricubitalibus ligneis ac præuistis utuntur. Armantur etiam mulieres, quarum pleræque oris labium aneo circulo traiectum habent. Pelliti sunt quia lanis carent. nam oues eorum caprarum in morem hirtæ sunt. Quidam nudi incedunt, aut breuihus pellibus cincti, aut tegmina quædam induunt, è pilis bene contexta. Deum putant alterum immortalem, qui rerum omnium causa sit, alterum mortalem, qui nomine careat, & non sit cognitu facilis. plerumque autem eos à quibus beneficium acceperunt, & regios, pro dijs habent. reges suos communes omnium seruatores & custodes esse, cæteros uero priuatum eorum quibus benefecerunt. Ex ijs qui ad torrida habitant, nonnulli sunt qui deos non credunt, qui quidem Solem oderint, & detestentur cum eum exorti uident, propterea quod eos urat & infestet: atque ob id in paludes fugiunt. Meroë cultores etiam Herculem, Panem & Isidem uenerantur: ac præterea quendam deum barbaricum. Mortuos alij in flumen abijciunt, alij circumfuso uiro domi seruant, alij in fictilibus alueolis eos circum templa defodiunt. lustrandum per eos exigunt, & sanctimoniam adhibent. Regem constituunt eum, qui uel forma uel alendorum pecorum uirtute, uel robore, uel opibus excellat. Antiquitus Meroë summa potestas fuit penes sacerdotes, tantaque autoritas, ut nonnunquam misso nuntio mortem regi imperarent, & ei alium sufficerent. Postmodo rex quidam consuetudinem hanc aboleuit, cum manu armata in sanum irruens, ubi aureum sacellum erat, & sacerdotes omnes iugulans. Is etiam Aethiopibus mos est, ut ubi rex aliqua parte corporis

TT, 3

Βασιλική

καὶ ἀνδράσι, καὶ γυναῖσι. Ἐκταπόκινα δὲ πλὴν μακρὰ Αἰγυπτίκα δὲ φυτόν ἐστι, ὁμοία τοῖς χοϊνίοις, ἢ φοινικίοις. Τὸ δὲ ζύθος ἰδίως ἢ σκευάζεται παρ' ἐκείνοις. καὶ τὸν δ' ἐστὶ πολλοῖς, καὶ παρ' ἐκείνοις δὲ ἀσπυκασίαι διὰ φοροῖ. Καὶ ὅσοι δὲ τῶν ζυθῶν μάλιστα παρ' αὐτοῖς, τὸ πάντα προφάνηται τῇ γυναικί. καὶ τὸ ποδὶ τίμηται, καὶ τὰ θήλια ἐκτίμηται, ὅπου καὶ τοῖς ἰουδαίοις νόμιμον. καὶ οὗτοι εἰσὶν Αἰγυπῆσιοι τὰ ἀνέκαθεν ἐκ τῆς ἀρχαίας γῆς τῶν ποδῶν ἐκείνων λόγῳ. ὅπου δ' Ἀλεξάνδρου μὲν δ' ἐν ἀνατολῇ οὐκ ἔστιν ἡ Νεῖλος ἐκ τῆς ἀνατολῆς, πλὴν ἡμετέρας, καὶ θάλασσης, καὶ Αἰγυπτῶν δὲ οὐκ ἔστι Κροκοδείλου. οὐ μὲν Αἰγυπτίους δὲ τὸ ἐκείνους εἶναι. οὐδὲ ἡμετέρας παραπλήσιον ὅσον τῶν χοϊνίων καὶ γυναικῶν, καὶ τὰ πικρὰ οἰκίσαι φουσιώ. τῶν δὲ χοϊνίων ἀπὸ τῆς οὐκ ἔστι Κροκοδείλου, σπογγύλων ὄντων, καὶ ἐχόντων ἐκείνους ὡς τῇ ἡμετέρῃ φέρουσιν ἐκείνους τοῖς θηρίοις. ἀλλὰ οὐ μὲν οὐκ ἔστι οὐδὲ ἡμετέρας γόνου ἔχοντες. μικρὸν δὲ πρὸς δὲ οὐκ ἔστι πλείονος ἐκταβαίνων τριτομόνους ἀδρόνους, ὅτι καὶ ἡ ἀλλοις αὐτῶν γίνονται ποδὶ τῶν ποδῶν τοῖς φερόμενοις ἀδρόνους. τοιαύτων δ' ἔστι πικρὰ καὶ ζῆν, καὶ ποδὶ τῆς θάλασσης αἰτίαν. τῶν καὶ ποδὶ Αἰγυπτίου. ὅπου δὲ λιβύς ἐστι φέρει λιγυρόν, ὅπου συμπίπτει τῇ γυναικί. λέγεται μὲν δὲ. εἴρηται ἢ καὶ πρὸ τῶν πολλὰ ποδὶ αὐτοῖς, ἀλλὰ καὶ νῦν ὅσα ἡμετέρας ποδὶ συμπίπτει, ποδὶ τῶν, ὅτι καὶ λιγυρόντα πρὸ τῶν. οἱ μὲν πρὸς ἡμέρας τῶν οἰκιστῶν διελόντων, αἰσθῶν δὲ αἶμα. φαίνεται γὰρ τὸ τῶν καὶ τῶν τρία ἔσθ. ποδὶ τῶν δ' ἀπολείπεται τῶν τῶν μὲν δὲ οἰκιστῶν ἡ λιβύς, ὡς καὶ οὐκ ἔστι. ἡμετέρας καὶ τῆς Εὐρώπης οὐκ ἔστι ἀπὸ τῆς Εὐρώπης ἐκείνους ὅπου καὶ τῶν διώκων, καὶ πολλὰ πικρὰ. γὰρ ὅπου ἡ πολλὰ τῆς μεσογείας, καὶ τῆς παρὰ κλαυτίαν. ἐκταβαίνου δὲ ἐκταβαίνου ὅτι μικροῖς, καὶ ἀπορροῖ καὶ νομαδικοῖς ταῖς πλείους. πρὸς δὲ τῇ ἐκείνῃ, καὶ τῶν οἰκιστῶν ἀπὸ τῶν ἐκείνων, καὶ ἐκ τῆς διώκων οἰκιστῶν. πολλὸν δὲ καὶ τῆς ἐκταβαίνου ὡς ἀπὸ τῶν οἰκιστῶν. ἡ μὲν τοιαύτη ἡμετέρας οὐδὲ ἀπὸ τῶν οἰκιστῶν πᾶσι παρὰ τῆς ἡμετέρας Νείλου, καὶ Σπλάγ, καὶ μάλιστα ἡ οὐκ ἔστι καὶ τῶν οἰκιστῶν. ἀνδράσι τῇ πικρὰ καὶ τῶν παρὰ τῶν οἰκιστῶν, οἱ αὖτε πικρὰ καὶ τῶν οἰκιστῶν, καὶ τῶν μαρμαρίδας, καὶ τῶν κατὰ τῶν. ἔστι δὲ ἐκταβαίνου τῶν οἰκιστῶν, ὡς αὖτε οἱ οἰκιστῶν οἰκιστῶν, βα-

tum uiri, tum mulieres. Item coccinea texta. Aegyptiaca ē stirpe quadam conficiuntur, iuncea & palmacea similia: zythus quandoque peculiariter apud illos fiat, tamē communis est eis cum multis, & apud diuersos diuersē conficitur. Id de maximē laudatis eorum moribus est, quod omnem prolem educant circumcidunt etiā mares, & foeminas excidunt, quod Iudaeis est legitimum, qui (ut supra diximus cum de eis loqueremur.) origine sunt Aegyptij. Autor est Aristobulus, nullum piscem ē mari in Nilum ascendere, crocodilorum metu: praeter mugilem, thrisam & delphinum. hunc, qui crocodilo est prestantior mugiles quia a porcis secus terram deducantur stipati, ob quandam naturalem societatem. Crocodilos uero a porcis abstinere, qui cui rotundi sint, & spinas ad caput habeant, periculum ipsis creant. Ascendere itaque mugiles ille inquit, in uere, cū praegnantēs sunt descendere autem paulo ante Virgiliarū occasum confertim, ut ibi pariant, ac tum in septa incidentes frequentes capi. Huiusmodi de alio etiam licet causam comminisci. Ac de Aegypto quidem haecenus. De Libya, hoc est Aphrica, deinceps dicendum est, quae una totius terrarū descriptionis pars restat. Sanē ante etiam multa de hac diximus. nunc quod tempestiuum uidebitur commemorabimus, & si quae dicta prius non fuere, addemus. Qui totam terram in continentes diuisere, inaequaliter diuiserunt. Etenim existimo id diuisum esse trifari, quod intra aqua diuiditur. Sed tantum abest Aphricam terram esse orbis partem, ut etiam Europae addita, Asiam non aequet, ac fortasse quantitate minor est quam Europa: uirtute profectio multo est inferior. nam maxima mediterraneae pars & regio circa oceanum deserta: praeterea habitationibus & sparsis, & magna ex parte incertis sedibus uagantium hominum distincta est. Ad solitudinem accedit, quod ē multis quae habitari possent locis, ferā quas alii homines arcant. Magna quoque eius pars torrida zonae subijcit. Nostra quidem aetate feliciter habitat ea maris ora, quae inter Nilum atque Herculis columnas iacet, maximē ea quae sub Carthaginensibus. fuit: quam ibi loca quaedam intercidunt, sicut uasta: qualia circa Syrtis & Marmaridas & Catathmum sunt. Aphrica figura est, si quis in plano consideret, rectangula triquetra. Ba-

De Aphrica.

APHRICAE TABV-

LA PRIMA, CONTINET AMBAS
MAVRITANIAS, TINGITANAM ET CAESARIENSEM. PA-
rallelus eius medius rationem habet ad meridianum, quam 13. ad
15. Terminatur autem tabula ipsa ab oriente Aphrica. Ame-
ridie, interiori Libya iuxta Getuliam. Ab occasu, occi-
dentali oceano, & à septentrione, freto Hercu-
leo & Iberico pelago atq; Sardoo.

		H.	m.	H.	m.	
Civitates in- signes	Mauritania Tingitana	Tingis	14	30	3	36
		Lixia	14	20	3	36
		Volubilis	14	15	3	30
		Zilia	14	26	3	36
	Caesariensis	Cartena	14	26	3	0
		Julia Caesariensis	14	15	2	56
		Salde	14	10	2	34
		Oppidum novum	14	15	3	ferè
		Zuchabari	14	15	2	50
		Tubusuptus	14	6	2	30

Habet diem maximum
Differs ab Alexandria

VV

APHRICAE

THE HISTORY OF THE

REIGN OF

CHARLES THE FIRST

BY

JOHN BURNET

OF THE UNIVERSITY OF OXFORD

IN TWO VOLUMES

VOL. I.

LONDON

1704

Printed

by J. Streater

at the Sign of the Gun

in St. Dunstons Church-yard

near the Temple

and by W. Bland

at the Sign of the Crown

By the Author

Printed

by J. Streater

at the Sign of the Gun

in St. Dunstons Church-yard

near the Temple

and by W. Bland

at the Sign of the Crown

in St. Dunstons Church-yard

near the Temple

and by W. Bland

at the Sign of the Crown

in St. Dunstons Church-yard

near the Temple

and by W. Bland

at the Sign of the Crown

ποταμὸν μέλλον ὑπὸ τῶν μισυμβρίαν ἄμα, καὶ
 τῶν ἐν λαμβάνουσα τῶν αὐξήσεων ἢ ὑψηλός.
 Τὸ δ' ὅρα· ὅτι μίσις ἐκτεινόμενον ἐπὶ Μαυ-
 ρυσίας τὸ ἀπὸ τῶν Κώτων μέχρι Σύρτι-
 ων, οἰκᾷται καὶ αὐτὸ καὶ ἄλλα τῶν ἑλλήνων αὐ-
 τῷ καταρχὰς ἢ ὑπὸ τῶν Μαυρουσίω, οὗ
 βάθρ' ἐπὶ χώρας ὑπὸ τῶν μεγίστων τῶν Λι-
 βυκῶν ἐθνῶν, οἱ Γαυτῶλοι λεγόντες. Πλεῖστα
 δὲ πλάσματα τῆς Λιβυκῆς θηρίας τῆς ἐκ τῆς
 παρὰ τὴν Σύρτιος οἱ συγγραφεῖς, ἀρξάμενοι
 ἀπὸ τοῦ ὀφρύα περὶ πλῆθος, ποταμὸν ἐκτείνου-
 ντ' αὐτὸν καὶ πρότερον· καὶ νῦν δὲ λέγουσιν,
 συγγνώμην αἰδούμενοι ἐπὶ τοῦ ἀβλογίας, ἐάν
 πονεῖαι διδῶμεν ἐκ τῆς αὐτῆς πείρας ὅτι φέ-
 ρονται τὸ πάντα σιγῇ· παρὰ πῆμπερ, καὶ
 τρέποντινα πληροῦν τῆς ἰσορίας. Φασὶ γὰρ
 τὸ ἐμπορικὸν κῆλον, αὐτὸν ἐκ τῆς αὐτῆς δε-
 χόμενον τῶν θαλάσσης καὶ ταῖς πλημμυρί-
 σιν, καὶ ἐπὶ τὰς ἐκείνων. Περὶ αὐτὸν δὲ
 πόντου ταπεινὸν, καὶ ὁμαλὸν χωρίον, ἔχων
 Ἡρακλείους βωμόν, οὗ οὐκ ὑδὴ κλύειται φα-
 σίρ ὑπὸ τῆς πλημμυρίδος. οὗ δὲ δὴ τῶν
 πλοισιμῶν νομίζουσι. Ἐγγὺς δὲ τοῦτου
 τὸ καὶ τοῖς ἑξῆς κῆλον· κατακίνας λίγεται
 παλαιὰς Τυρίων, ἃς ἐρήμους εἶναι νῦν οὐκ ἐ-
 λατύνουσι ἢ τριακοσίων πόλεων· αἱ οἱ φα-
 ρούσιοι καὶ οἱ Νιγρέται διεπόρθησαν. Διέ-
 χαν δὲ οὗτους ἐπὶ Λιγυῖας φασίρ ἡμόρων Ἰβή-
 κωντα ὁδόν. Τὸ μὲν τοῦ τῶν Μαυρουσίαν δύ-
 δάμονα εἶναι χώραν, πλὴν ὀλίγης ἐρήμου,
 καὶ ποταμοῖς, καὶ λίμναις λιχορηνγῆς, πα-
 ρὰ πάντων ὁμολογᾷται. Μεγαλὸς γὰρ ὁδός
 τε, καὶ πολὺς γὰρ ὁδός· ἐκ δὲ βαλλόντως δὴ,
 καὶ πᾶσι ποταμοῖς. τὰς γοῦν μονοξύλους τρα-
 πῆζας ποικιλωτάτας, ὅτι μεγίστας ἐκείνην οἷς
 Ῥωμαίοις χορηγᾷ. Τοὺς δὲ ποταμούς ἐχον
 φασί καὶ ἱεροδότους, καὶ ἄλλα γῆν ζωῶν
 ἐμφορῇ τοῖς καὶ τῶν Νέλων. πνὴς δὲ καὶ τὰς τῶν
 Νέλων πηγὰς πλεσιπλάτων οἰόνται τοῖς ἄ-
 κροισι τῆς Μαυρουσίας. Ἐν ποταμῷ δὲ πνὴ
 γῆν αὐτῶν ἐδὲ λῆας ἐπὶ ἀπὸ καὶ κατατετρῆ
 μέλας ἐχρούσας τὰς βραγχίας δὲ τῶν ἀναπνέ-
 σιν. Καὶ πᾶσι δὲ λήγουσι ποταμοῖς ἐπὶ χώρας,
 ἐπὶ ἅμπερ φέρεται διυσιρ αὐτῶν τοῦ
 τοῦ πᾶσι διυσιρ ἀπὸ τῆς βότρω πικρῆς
 αὐτῶν πᾶσι διυσιρ. βοτάνητι ὑψηλὴ πᾶσι
 ἡ καὶ λῆανον καὶ ὁδὸν καὶ ὁδὸν τῶν, οἱ
 τῶν σαφελῶν καὶ αὐτῶν ὅτι ἱππομαρῶν,
 καὶ σκυλῶν δὲ ὁδὸν καὶ πᾶσι. τὸ δὲ πᾶσι
 καὶ πᾶσι τῶν τῶν, καὶ ὁδὸν τῶν
 δὲ, καὶ ἐλεφάντων, καὶ ὁδὸν τῶν, καὶ βου-
 βάων, καὶ τῶν παρὰ πλῆθος ζωῶν, λῆανον τῶν
 καὶ τῶν ἀπὸ τῶν, πᾶσι ἀπὸ τῶν ἡ χώρα δὲ. Φε-
 ρε δὲ καὶ γὰρ αἰλῶν τοῖς ἱῶν, καὶ ὁμοίως, πλὴν ὅτι τὰς γῆν πᾶσι πᾶσι καὶ μᾶλλον· πᾶσι καὶ τῶν

continentem plurimum ad meridiem atque
 orientem excrecere. Mons qui à Coribus
 usque in Syrtis per mediam Mauritaniā ten-
 dit, & ipse, & montes qui cum eo paribus por-
 riguntur spaciorem distantijs, commodè ha-
 bitantur, in initio quidem à Maurusijs: in ip-
 so uerò regionis intimo, à maxīma Libyæ na-
 tione, qui Gætuli appellantur. Plurimas fa-
 bulas ora exteriori Libyæ adfinxere scripto-
 res, à 17 supercilij ora circumnauiganda orsi, 17
 de quibus etsi suprā mentio habita est, nunc
 tamen nonnihil dicemus: ueniam præfati, si-
 cubi nolentes omnia silentio præterire, & nar-
 rationem utcunq; plenam facere cupientes,
 monstrosa quædam referemus. Aiunt ergo
 in Emporico sinu antrum esse, quod mare in
 inundationibus in se usque ad septem stadia
 admittat, ante hoc antrum locum esse humi-
 lem, & planum, in quo Herculis ara sit, qui
 nunquam tegatur aquarum adfluxu, hoc e-
 go inter signa numero. Huic accedit,
 quod in sequentibus finibus tradunt, anti-
 quas scilicet Tyriorū habitationes, quæ nunc
 desertæ sunt, urbes non pauciores CCC, quas
 Pharusij ac Nigretes exciderint. Dicunt
 hos à Linge distare itinere dierū xxx. Enim-
 uerò Mauritaniā feracem esse (parte ea dem-
 ta quæ deserta est.) fluminibusq; ac lacubus
 abundare, omnes tradidere. Arbores profe-
 ctò & multas & magnas habet, & omnium
 rerum est ferax, quin & menses ex uno eoque
 integro ligno uarias Romanis suppeditat.
 Amnes eius crocodilos, & alia animalia ha-
 bere narrant, eorum similia quæ sunt in Ni-
 lo. Quidam etiam opinantur Nili ortum ex-
 tremis Mauritaniæ partibus propinquum
 esse. In quodam flumine arundines nasci se-
 ptem cubitorum lōgitudine, branchijs, qua-
 rum opera respirant, foraminibus pertusis.
 Tum in ea regione uitem nasci, cuius caudi-
 cem uix duo homines complecti queant, ra-
 cemum esse cubitalem, & omnem herbam al-
 tam, & olus nouum, & dracontium. Staphy-
 linorum, hippomaratri & cinararum caules
 duodenūm cubitorum, crassitudine palmo-
 rū quaternūm. Nutrit hæc regio dracones,
 elephantos, capreas, bubalos, & similia ani-
 malia. item leonem, ac pardales: fert etiā mu-
 stelas, felibus pares ac similes, nisi quod illa-
 rum rostra magis prominent: simiarum quoque

que maximam multitudinem. Narrat Posidonius, se, cum è Gadibus in Italiam nauigaret, in Libyæ oram delatum, ac syluâ quâdam mari contiguam uidisse, simijs plenam, quarum aliæ super arboribus, aliæ in terra sederent, nonnullæ catulos haberent, & ubera præberent, nec sine risu uidisse alias uberibus graues, nonnullas etiam caluas, nonnullas herniosas, & alia quædam id genus uitia ostendentes. Supra Mauritaniâ Aethiopum regio est, qui Hesperij (nimirum occidui.) uocantur, magna ex parte male habitata. Autor est Iphicrates, hoc in loco camelopardales gigni, & elephantes, & eos qui Rhizes uocantur, forma tauris persimiles, uictu uerò & mole corporum ac pugnandi robore elephantis pares. Addit magnos dracones ibi esse, quibus etiam herba supernè innascatur. A' leonibus elephantorum pullos inuadi: quos cum fauciauerint illi matribus succurrentibus fugere, matres cum fœtus sanguine maculatos uiderint, eos interficere: Leones postmodum reuersos cadaueribus uesci. Bocchum Maurorum regem cum aduersus Hesperios Aethiopes ascendisset, misisse dono uxori calamos Indicis similes, quorum genu quodlibet octonos chœnices caperet, & asparagos pari magnitudine. A' Lingæ in exterius mare nauigantibus est ciuitas Zelis, & Tiga, hinc septem fratrum monumenta, & imminens mons, multis feris & magnis arboribus plenus, nomine Bela. Columnarum fretum lōgitudine dicitur stadiorum centum ac uiginti, minīma uerò latitudine sexaginta iuxta Elephantem. Vterius nauiganti, sunt urbes & flumina complura usque ad amnem Molochath, qui Maurorum Massæsyliorumq; regionem distinguit. Nominatur etiam promontorium magnum flumini, proximum, & locus aridus, ac sterilis Metagonium. ac serè mons à Cotibus huc usque pertendit. Longitudo à Cotibus usq; in Massæsylium fines est stadiorum 155. Metagonium nouæ Carthagini respondet, in aduersa ripa oppositæ. Timosthenes male pronunciauit, uersus Massæsyliam esse. A noua Carthagine Metagonium esse stadiorum mille traiectum, præternauigationem ab ea Massæsyliam usque ampliùs sex millibus stadiorum. Cæterum Mauri etsi adeò uberem regionem inhabitant, tamen ad hoc usq; tempus, magna ex parte incertis uagātur sedibus.

[illegible]

σελευάδης οὐδ' αὖ τῶν λιβυτικῶν φασί, διὰ
 πολλὰς λοιμὰς ἐκπίπτειν ἐπὶ αὐτῶν,
 καὶ τὰς λίμνας τιμωρῶν πύπλαισιν, καὶ
 τὴν ἀκρίδα ἐπιπολεῖν. ἢ π' οἱσι τὰ μὲν
 ἀνατολικὰ ὑγρὰ εἶναι· τὸν γὰρ ἡλιον ἀνι-
 χναι τὰν παράλλελον. τὰ δ' ἰσχυρὰ
 ξηρὰ· ἐκ τῆς κατὰ τὴν ὑγρὰ γὰρ ἐξη-
 ρα, τὰ μὲν παρ' ὑδάτων ἀφθονίαν, ἢ ἀπο-
 νη λήγεται, τὰ δ' παρὰ τῆς τῶν ἡλίου. ὅ-
 ληται δ' ἀνὰ τὰ παρὰ αὐτῶν ἡλίου. ταύ-
 τε δὲ πάντων ἀρχαῖσι καὶ μεταγενέσις
 ἐκμάσσει ἀφελουσι. Ἐκ μὲν ἀνατολικὰ τε
 καὶ δυσμικὰ· τὰ μὲν πρὸς τὰς οἰκίστους λε-
 γόμενα καὶ ἰσχυρὰ τῶν οἰκιστῶν, καὶ τῆς με-
 τὰ τῶν οἰκιστῶν, ἀλλὰ καὶ ἀλλὰ ἐ-
 σιν, ὅτι οὐδ' οἱ δὲ καὶ οὐκ οἰκιστῶν ἀπὸ τῆς
 ἀπορίας τῶν ἀλλοτρίων. ὅτι τὰ μὲν ἀνατο-
 λικὰ ὑγρὰ, τὰ δὲ δυσμικὰ ξηρὰ. ὡς δὲ λε-
 γεται πρὸς τὴν οἰκουμένην ὅλην καὶ τὰς ἰ-
 χυρὰς τὰς τῶν αὐτῶν, ὡς καὶ ἡ Ἰνδία, καὶ ἡ
 Ἰβηρία, λέγουσι· αὐτὰ καὶ τὴν τῶν αὐτῶν
 ἀπορίας. Τίς οὖν ἡ πικρὸς ἀπο-
 λογίαι; γὰρ ποταμοὶ καὶ οὐκ οἰκιστῶν
 ἀπὸ τῆς ἡλίου. τίς αὖ ἡ κατὰ τὴν ἡλίου;
 τὸ τὰ τῆς ἡλίου πικρὰ καὶ πικρὰ ἰσχυρὰ.
 ἄλλως τι παρὰ τὴν γῆν καὶ οὐκ οἰκιστῶν
 τὰ Ἰβηρίας, ἢ τὰ Μαυριτίας τὰ πρὸς δύ-
 σιν, ξηρὰ λέγουσι πάντων μάλιστα, καὶ τὸ
 πικρὸν οὐκ οἰκιστῶν ἔχον, καὶ πλείων ὑδά-
 των οὐκ οἰκιστῶν. ἢ δὲ τὸ κατὰ τὴν ἡλίου
 τὴν ἡλίου, ὅτι γῆν καὶ τὰ ὑδάτα τὰ οἰ-
 κουμένης ὑπὲρ γῆς γίνονται, τί οὐκ οἰκισ-
 τῶν πρὸς ξηρὰ; καὶ γὰρ γῆν καὶ γῆν
 τὰς ἀλλοῖς τόποις τὰ οἰκουμένης πρὸς ταυ-
 τελεῖσι, τὸν ἡλιον ἀπὸ τῶν χρόνων τὸν τὰ
 ἡλίου, ἐπ' αὐτοῖς πάλιν καὶ θορυβῶν τὴν
 γῆν, ἐπὶ δὲ πᾶσι αὐτοῖς καὶ ἀφ' ἑαυτοῦ πικ-
 ρὰ, καὶ χαλκουργίας, καὶ σπορίων δὲ καὶ
 πικρῶν, καὶ ἀπὸ τῶν λήγεται πικρὰ, καὶ
 γῆν δὲ ἐπὶ τὴν ἀπορίας, ὁμοίως δὲ καὶ
 φασί, καὶ γῆν καὶ πικρὰ ἀφ' ἑαυ-
 τῶν. αὐτὰς δὲ διττὰς φασί. γὰρ μὲν ὅτι
 τὴν παρὰ τὴν λήγεται ἐκ τῶν φασί τοὺς
 λυγροὺς, καὶ καρχηδονίους λεγόμενους·
 γὰρ δὲ τὰς πικρὰς ἐκ τῶν καὶ χερσὶν
 δὲ πικρὰ, ὅτι γὰρ τὰς πικρὰς ἀπὸ τῶν
 ἀλλοῖς ἀρκαμῶν. καὶ δὲ τὴν πικρὰ δὲ
 μάλιστα πικρὰ καὶ οὐκ οἰκιστῶν, ὅτι οὐκ οἰκισ-
 τῶν οἶνον. πρὸς δ' αὐτῶν καὶ διακρίων ἔχον
 σι τῆς γῆς, ὅτι οὐκ οἰκιστῶν καὶ πικρὰ, τὰ
 μὲν θορυβῶν, τὰ δὲ ἐκ τῶν. ἐπὶ δὲ ἡ καλὴ
 πικρὰ πικρὰ τὸ ὑψὺ, πικρὰ δὲ τὸ μικρὸν
 δακτύλου τὸν δὲ κατὰ τὴν ἀπορίας ὅτι τὴν
 πικρὰ.

non compluantur, quemadmodum neque
 Aethiopia, atque hinc saepe propter siccita-
 tem pestes incidere, & lacus coenofos fieri lo-
 custarumque exsistere copiam, addit etiam,
 orientalia humida esse, quod sol exoriens ci-
 to, praetereat, occidua uero sicca: quod sol ibi
 decumbat. Humida uero & sicca alia ob a-
 quarum copiam uel inopiam, alia ob solis ra-
 diorum diuturnam breuem uel dicuntur pre-
 sentiam, quod uoluit dicere his uerbis: pro-
 pter soles, quae omnes septentrionalibus, uel
 meridionalibus plagis assignant. At enim o-
 rientalia & occidentalia certorum respectu
 dicta locorum, prohabitationum & horizon-
 tum diuersitate subinde mutantur. Quare
 de his, quae nullo possunt comprehendi nu-
 mero, in uniuersum dici nequit, orientalia hu-
 mida esse, occidentalia sicca, quod fortassis re-
 spectu totius habitabilis terrae, de quibusdā
 liceat pronunciare, ut est India, & Hispania.
 Quid ergo probabilitatis habet eius causae
 redditio? In continuo enim ac nunquam in-
 termittente solis circumducta, quae nam es-
 se potest immoratio? Praeterea transitus ue-
 locitas ubique est equalis. Atque aliās etiam
 repugnat euidētia hoc estatum. Hispaniae
 uel Mauritaniae extrema occidenti proxima,
 ceteris omnibus sicciora esse: cum & aërem
 temperatum habeant, & aquarum largam co-
 piam. Si uero illud decumbere sic interpre-
 tetur, quod terrae habitabilis in extremo ist-
 hic sol terrae imminet: quid (dñ boni.) hoc
 attinet ad siccitatem? Nam & in his & in cæ-
 teris habitabilis terrae locis, qui eiusdem sunt
 plagae, sol equali tempore noctis abstersens,
 iterum redit, & calefacit terram. Quin & ali-
 cubi isthic est bituminis fons, & aris fodinae
 & uolucrum, ac non alatorum scorpionum
 multitudo memoratur ibi, magnitudine (ut
 fertur.) septenū uertebrarum, cum phalan-
 gia & multitudine & magnitudine non uul-
 gari, lacertae etiam bicubitales. In montibus
 adiacēte regione lapillos inueniri aiunt, qui
 lucernarum & Carchedonios, inque campis o-
 stracorum & cheramydum multitudinem
 ut dictum est, cum de Ammone ageremus.
 Est & arbor apud eos nomine melilotus, e
 qua uinum conficiunt. Nonnulli terram bi-
 feram habent, & duas messes faciunt, unam
 uernam, alteram aestiuam. Culmus est quin-
 que cubitorum longitudine, crassicie uero par-
 ui digiti, fructus affert ducentocuplū & quā-

XX; dragm.

SECVNDA APHRI-

CÆ TABVLA, CONTINET APHRI-
CAM MINOREM ET INSVLAS QVÆ CIRCA IPSAM
sunt. Parallelus eius medius rationem habet ad meridianum, quam
13. ad 15. Terminatur autem tabula ipsa ab oriente, Cyrenaica, à me-
ridie, interiori Libya iuxta Getuliam & Eremum. Ab occa-
su, Mauritania Cæsariensi, à septentrio-
nibus, pelago Afro.

	H. m.	H. m.
Tabraca	14 12 2	ferè
Itica	14 15	1 50
Carthago	14 14	1 40
Adrumentum	14 15	1 30
Magna Leptis	14 8	1 6
Cirta iulia	14 6	2 15
Sicca Veneria	14 0	2 0
Bullaria	14 6	2 ferè
Vithina	14 6	1 42
Thysdrus	14 12	1 30
Miminx insula	14 6	1 20
Cossyra insula	14 20	1 30
Melute insula	14 20	1 20

XX 4

APHRICAN

τῶν γὰρ τῇ Σύρτι. Συνεχὴς δὲ ὁ Εὐφράτης
 πύργῳ· ὅστις, ὅσον ἢ πρότερον Καρχηδονί-
 ας γῆς, καὶ ἢ Κυρηνάιας ἢ ὑποπτολί-
 μαίῳ. ἢ ἄλλος τόπος· χαίρα καλὰ μὲν
 ἔμπροσθεν ἔρχοντο Καρχηδόνιοι, κομίζον-
 τες οἶνον, ἀντιφορῶμενοι δὲ ὅπου καὶ Σίλ-
 ριον παρὰ τῶν ἐκ Κυρηνῆς λάθρα κομι-
 ζοντων. ἢ οἱ Φιλαινῶν Βωμοί. καὶ μετὰ τού-
 τους αὐτὰ μαλα φρεσίν, φυλακὴν ἔχον, ἰ-
 σχυρόν ἢ τὸν μυχρὸν τὸν κόλπου παν-
 τός. ἔστι δὲ ὁ δὲ τῷ μυχρῷ ὅθεν πρὸ ἁλλήλῳ,
 τῷ μὲν δὲ Ἀλεξανδρείας μικρῷ νοτιώτερος
 χιλίοις πεδίοις· τῷ δὲ δὲ Καρχηδόνι· ἑλὰτ-
 ποσι, ἢ Διχιλίοις. περὶ οἱ δὲ αὐτῇ τῇ κατὰ
 Ἡρώων πόλιν τὴν γὰρ τῷ μυχρῷ τῷ Ἀραβίᾳ
 κόλπου, τῇ δὲ κατὰ τὴν μεσόγειον τῶν
 Μασσαλιβίων, καὶ τῶν Μαυρουσίων, ὅπου
 τὸ λαπόμενον ἡδὲ τῆς παραλίας ὅστις ἔς
 πόλιν Βορσνίκην, περὶ οἱ γὰρ ἀναχιλίοι περὶ
 ταύροις. Ὑπὸ κενταύροις δὲ τὸ μέγας, τῷ
 δὲ πλάτους παρὰ κενταύροις, καὶ μέγας τῶν Φι-
 λαίνου Βωμῶν, οἱ περὶ Ἰορδάνου ὅμοιοι Πασα-
 μῶν, Λιβυκὸν ἔδωκεν. ἔχει δὲ τὸ μεταξὺ
 διὰ στήμα, καὶ λιμένας οὐ πολλούς, ὑδρία ἢ
 ὕδατα. ἔστι δὲ ἄκρα Λιγυρῶν· ὕδατος πε-
 ρὶ ἡδὲ Βορσνίκης τὴν διὰ στήμα ἔχει, παρὰ
 λιμένι πρὸς Τριτωνίδα, γὰρ ἡ μέγιστος νησί-
 ον ὅστις, καὶ ἰσχυρὸν ἢ Ἀφροδίτης γὰρ αὐτῇ. ἔστι
 δὲ καὶ λιμὴν Ἐσπερίδων, καὶ ποταμός ἐκ
 Βορσνίκης Λαδῶν. Ἐνδοτέρω δὲ ἢ Βορσνίκης
 ὅστις τὸ μικρὸν ἀκρωτήριον λεγόμενον Βόρσι-
 ον, ὅ ποιεῖ τὸ σῶμα ἢ Σύρτιος πρὸς τὰς Κα-
 φαλάς. κατὰ τὴν δὲ Βορσνίκην κατὰ τὰ ἄκρα
 ἢ Πιλοποννήσου κατὰ τὸν καλούμενον Ἰχ-
 θύν. καὶ ἐπὶ κατὰ τὴν Ζωκυλίδον, γὰρ διαρ-
 μετι περὶ τριχιλίων ἑξακοσίων. Ἐκ ταύ-
 της ἢ πόλιν τριακονταίῳ περὶ πόλιν
 δόδοις τὴν Σύρτιν μαζεκῶ· κατὰ τὴν, κατὰ
 γὰρ στρατὸν πλοίων, ἢ νηυσὶν αὐτῶν,
 εἰς μέγαν διὰ τῶν ὑδρῶν χάριν. ὅθεν
 σε δὲ περὶ γὰρ ἀμμοβαδεία, καὶ καύμασι.
 μετὰ δὲ Βορσνίκην πόλιν ὅστις Τούχρα, ἢ
 καὶ Ἀρσινόην καλοῦσιν. ἢ δὲ ἡ Βάρκη πρό-
 τερον, νῦν ἢ Πτολεμαῖς. ἔστι φρυγὴς ἄκρα,
 ταπεινὴ μὲν, πλεῖστον δὲ λιμὴν πρὸς ἀρκῶν
 παρὰ τὴν Λιβυκὴν παραλίαν. κατὰ τὴν
 κατὰ Τάιναρρον ἢ Λακωνικῆς γὰρ διὰ ματι-
 διχιλίων ὀκτακοσίων. ἔστι δὲ καὶ πολὺν
 οὐ μόνον τῇ ἄκρᾳ. Οὐ πολὺ δὲ τὸ Φυ-
 κῶν τῷ ἀπέχεται τὸ τῶν Κυρηνάων ἐπὶ νη-
 ον ἢ Ἀπολλωνιάς, ὅσον ἐκ τῶν καὶ ἑβδω-
 κοντα πεδίοις, τῆς δὲ Βορσνίκης χιλίοις, ἢ
 δὲ Κυρηνῆς ὀγδοήκοντα, πόλιν μεγάλην γὰρ

qui sunt in Syrtē. Deinceps est Euphratas tur-
 ris, Carthaginienſis regionis, & Cyrenaicae,
 Ptolemaeo ſubditae limes. poſtea locus nomi-
 ne Charax, quo Carthaginiēſes emporio
 utebantur ad tichentes vinum, eiufque loco
 ſuccum & laſerpicium reportantes ab ijs, qui
 id ex Cyrena clam exportabant. Poſtea ſunt
 Philanorum arx. Tum Automala caſtel-
 lum praefidium habens, in totius ſinus re-
 ceſſu poſitum. Quae per hunc receſſum ſinus
 ducitur parallelus, Alexandriae parallelo au-
 ſtraliſior eſt paulo minus circū ſtadijs, Carthagi-
 nis parallelo paucioribus quam duobus mil-
 libus. Ergo ab altera parte incidit in Hero-
 um urbem, quae eſt in intimo Arabico ſinu
 receſſu: ab altera in Numidarum & Mauro-
 rum mediterraneam, ubi iam reliqua orae pars
 eſt, uſque in urbem Berenicen ſtadiorum no-
 uies mille & circū. In lōgum ſupra hoc ſiti ſunt,
 etiam in latum porrecti uſque ad Philano-
 rum aras Naſamones, Libyca gens. In eo ſpa-
 cio interiacent portus non ſane multi, aqua-
 tiones etiam per exiguae. Promontorium in
 quo Berenica ſita eſt, Pſeudopenias dicitur
 iuxta lacum nomine Tritonidem, in quo in-
 ſula eſt quae Veneris templum habet. Eſt et-
 iam Hesperidum lacus, in quem fluuius La-
 don exit. Intra Berenicen eſt quoddam pro-
 montorium ſeptentrionale parvū, quod Syr-
 tis fauces ad Cephalas facit. Berenice contra
 Peloponeſi extremitate iacet, quod Ichthis
 uocatur, nec non contra Zacynthum ſtadio-
 rum ter mille & ſexcentorum interuallo. Ex
 hac urbe M. Cato terreſtri itinere Syrtim circū
 cuiuit ſpacio dierum xxx: ducto x millium
 hominū exercitu, & in partes diuiſo, aquan-
 di cauſa. proſectus autē eſt pedes per aſtum
 & profundam arenam. Poſt Berenicen eſt
 urbs Teuchira, quam Arſinoēn uocāt. Hinc
 eſt Barē, quae poſtmodum Ptolemais dicta
 eſt, deinde Phycūs promontorium humile
 quidem, ſed ualde porrecta ad aquilonē, pre-
 ter reliquam Libyae oram, contra Tanarum
 Laconiae iacet, bis mille & octingentorum
 ſtadiorum traiectum. Eſt etiam ibi oppidu-
 lum eodem nomine, quo promontorium.
 Non procul à Phycunte eſt Apollonias, em-
 porium Cyrenenſium ad clxx ſtadia, à Bere-
 nice mille, à Cyrene urbe maxima octogin-
 ta. Cyrene urbs magna eſt, in campo iacens

Cypari

marī

γόνε

mari uisa fuit. Theræi condiderunt, Sparta-
norum coloni. Thera olim Callista diceba-
tur, ut Callimachus ait,
Nomine Calliste primum, sed postmodo
Thera:

Mater equum ditis mi fuit hæc patriæ.

† *Deotū millū,*
libro 10.

Cyrenensium nauale occidentali Cretæ
promontorio, quod est Kniū metopon, op-
ponitur † mille stadiorū traiectu, nauigatur
autem Leuconoto. Cyrenem à Batto condi-
tam tradunt, à quo se genus ducere Callima-
chus ait. Ea ob regionis bonitatem pluri-
mum creuit nam & equorum nutrix est, &
fructus optimos fert. Viros claros complu-
res habuit, qui & libertatem optimè tueri no-
uerant, & imminentibus Barbaris fortiter re-
sistere. Sui antiquitus iuris fuit, postea Mace-
dones Aegypto potiti, ac potētia aucti, eam
adorti sunt, Thimbronis ductum, qui Har-
palum interfecerat. Regem postea aliquan-
diu habuere Cyrenæi, inde in Romanorum
potestatem deuenere, & nunc prouincia est
Cyrenaica cum Creta coniuncta. Cyrenaica
oppida sunt, Apollonia, Barce, & Teuchira,
& Berenice, & alia quædam proxima. Cyre-
næis finitima est regio, quæ laſerpiciū pro-
ducit, & Cyrenaicum succum, quē silphium
expresso & coagulato succo dat. Id propemo-
dum defecit, cum aliquando barbari impres-
sione facta, radices eius penè omnes odio im-
pulsæ eruiſſent. Sunt hi Nomades. Cyrena-
ilustres, uiros tulit, Aristippum Socraticum,
qui Cyrenaicæ sectæ autor fuit: & Aretam e-
ius filiam, quæ in schola successit. rursus quæ
huius filium Aristippū, in matris locum sub-
ijt: & quod à matre esset edoctus, Matro di-
docti cognomen tulit. Ibi natus etiam fuit
Anniceris, qui Cyrenaicam sectam uidetur
emendasse, & Anniceriam ab se propagasse.
Callimachus quoque Cyrenæus est, & E-
ratosthenes, ambo ab Aegypti regibus in ho-
nore habiti, ille poëta simul & grammaticæ
studiosus, hic est in his & in philosophia, &
in mathematicis ut quisquā alius excellens.

* Item Carneades, hos Academicorum opti-
mos uno ore dicunt. Præterea Cronus A-
pollonius Diodori dialectici magister, qui
& ipse Cronus dictus est, magistri cognomi-
ne in discipulum à quibusdam trās lato. Post
Apolloniam est reliqua Cyrenæorum ora,
λοσιφωρ ὁμολογουται. καὶ δὲ Κρόνῳ δὲ Ἀπολλωνίῳ ἐκείθεν εἰσιν, ὃ τῷ Σαλακτικῷ Διοδώ-
ρου διδασκαλῷ τῷ καὶ αὐτῷ Κρόνον πῶς ἀγορεύοντι, ματρὶ γὰρ αὐτῶν πινὺν τὸ τῷ Διδασ-
κάλῳ ἐπιδέσθῃ καὶ τῶν μαθητῶν. μετὰ δὲ τῇ Ἀπολλωνίᾳ εἰσιν ἡ λοιπὴ τῶν Κυρηνάων περὶ Ἀλῆα,

γους ἐσθῶν αὐτῶν. εἰσι δὲ Θερσίαν ἐπί-
σμα λακωνικῶς ἦσαν, καὶ καλλίστῳ ὀ-
νόμαζον το παλαιόν, ὅς φησὶ καὶ καλλί-
μαχῷ.

Καλλίστῳ το παλαιῷ, τὸ δ' ὕστερον οὐνομα
Θέρη,

Μήτηρ δὲ ἵππου πατρίδ' ἔμετ' ἄρα,

Καί ται δὲ τὸ τῶν Κυρηνάων ἐπίθεον
κατὰ τὸ ἱστορικόν ἄκρον ἐπὶ Κρήτης, τὸ τῷ
Κροῦν μέτωπον γὰρ διάγραμμα χιλιῶν σαδῶ-
ν. ὃ δὲ πλοῦς Ἀδριακόντος. Λέγεται δὲ ἡ
Κυρηνάων ἐπίσμα βασιλῆον. πρόγονον δὲ αὐτῶν
ἰαντὸν φάσκει Καλλίμαχῷ. ἡγεῖται δὲ Ἰπ-
πὺν ἀρετῶν ἐπὶ χώρας. Ἐξάρτητο τὸν φῶ-
δὴν ἀρετῆς, καὶ καλλίμαχον, καὶ πολλοὺς
αὐτοῦ ἀξιολόγους ἔχει, καὶ διωκεμένους ἀ-
ξιολόγους ἐλευθέρους πείσασθαι, ὅπως αὐτῷ
ὑποκαταμένους βαρβαρίους ἰσχυρῶς ἀνέ-
χετο. Τὸ μὲν οὖν παλαιὸν αὐτονομοῦν ἡ
πόλις. εἶτα οἱ τῶν λίγυπτιῶν καταχρόντος
Μακεδόνων αὐξήσαντες ἐπιδόξαν αὐτοῖς, ἀρ-
ξάντων τῶν πρὸς Θίμβρωτα τῶν αὐλόν-
των τὸν Ἀρπάλου βασιλευσάντων δὲ χρό-
νους πέντε, ἕως τῶν Ῥωμαίων ἐξουσίαν ἀλ-
δοῦ. καὶ νῦν οὖν ἐπαρχία τῇ Κρήτι συνα-
ζουμένη. Ἐπὶ δὲ Κυρηνῶν δὲ πρὸς πόλιν, ἥ τε
Ἀπολλωνία καὶ ἡ Βάραξ καὶ ἡ Τούχφρα, καὶ
Βορσίνης, καὶ τὰ ἄλλα πολίχνια τὰ πλησί-
ον. Ὀμορεῖ δὲ τῇ Κυρηνάῳ ἡ τὸ Σίλφιον
φορεῖσα, καὶ τὸν ὅπον τὸν Κυρηνάικον, ὅν
ἐκ φορῆς τὸ Σίλφιον ὀπιδοί. ἔχοντες δ' ἤλθε
τὸ ἐκλιπὲν ἐπιλδόντων τῶν βαρβαρίων
κατὰ ἔχθραν πέντε, καὶ φεραίντων τὰς εἰ-
ζας τὸ φυτόν. εἰσὶ δὲ Νομάδες. Ἀνδρόδω δ'
ἐγγόνων γνώριμοι Κυρηνάων, Ἀρεσιππός
τε ὁ Σωκρατικός, ὅστις καὶ τῶν Κυρηνάικῶν
καταβολῇ φιλοσοφίαν, ὁ θυγάτης Ἀ-
ρήτη τὸννομα, ἥ πορ διδίδετο τῶν σχολῶν,
καὶ δὲ ταύτῃ πάλιν διαδέξαμεν. ὅς Ἀ-
ρεσιππῷ, ὁ λευθεὶς μητροδιδάκτῳ. καὶ
Ἀννικῶν, ὁ δὲ καὶ ἐπαυροῦσαι τῶν Κυ-
ρηνάικῶν αἵρεσιν, καὶ παραγαγὲν αὐτὸν αὐ-
τῆς τῶν Ἀννικείων. Κυρηνάῳ δ' εἰσι καὶ
Καλλίμαχῷ, καὶ Ἐρατοδότης, ἀμφοτέρω
τιζόμενοι παρὰ τοῖς λίγυπτιῶν βασι-
λεῦσιν. ὁ μὲν ποιητὴς ἄμα, καὶ πρὸς γε-
μακλήν ἱσπουδαικῶς, ὁ δὲ καὶ τοῦ τε καὶ
πρὸς φιλοσοφίαν, καὶ τὰ μαθήματα ἑπὶ
ἐκείνῳ διαφύων. Ἀλλὰ μὲν καὶ Κερναί-
δης. οὗτοι δὲ τὸν δὲ Ἀκαδ' ἡμῶς ἀρεῖσι φι-
λοσοφῶν ἐπιδέσθῃ καὶ τῶν μαθητῶν. μετὰ δὲ τῇ Ἀπολλωνίᾳ εἰσιν ἡ λοιπὴ τῶν Κυρηνάων περὶ Ἀλῆα,

μήχθ

μέχρι Καταβαθμοῦ ἐπιδίωκ' διχλίων δια-
 κοσίων, οὐ πάντ' οὐ περὶ πολλοὺς. Ὁ γὰρ λι-
 μέν' ὀλίγοι καὶ ὕφορμοι καὶ κατοικίαι, καὶ
 ὕδωρ ἔστι. Τῶν δ' ἐμὰς ἐνομαζομένων κα-
 τὰ τὸν παρὰ πλεονότοιον, τότε ναυταδμόν
 ἔστι, καὶ τὸ Ζεφύριον, προδρόμον ἔχον, ὃ ἄλ-
 λο Ζεφύριον, καὶ ἄκρα χερρόνησον ὀμι-
 να ἔχουσα. κατὰ δὲ κατὰ Κόρινθον ἢ Κρή-
 νης γὰρ διὰ μαχίλων καὶ πρυτανισίων ἐπὶ
 δίωκ' ὁρᾷ. εἴτα Ἡράκλειόν τι ἴδρον, καὶ ὕ-
 περ αὐτῷ λιμὸν Παλιῦρον. εἴτα λιμὸν Με-
 νελάου καὶ Ἀρδανάξου, ἄκρα περὶ τὴν ὕφορ-
 μον ἔχουσα. εἴτα μέγας λιμὸν, καδ' ὅν' ἡ γὰρ
 τὰ Κρήνη χερρόνησον ἴδρουνται, τριχίλι-
 ον πρὸς ἐκείνων διάστημα ἀπολιποῦσα με-
 ταξὺ. ὅλα γὰρ χερρόνησι τὴν παραλίαν ταύτην
 ἀντίκεινται παράλληλ' ἢ Κρήνη ἐξ ἡ καὶ
 μακρὰ. μετὰ δὲ τὸν μέγαν λιμὸν ἄλλ' ὀ-
 λιμὸν ὄντα, καὶ ὑπερὶ αὐτὸν Τετραπύρ-
 γιον. τὸ δ' ἐλοιπὸν ἡδὲ μέχρι Παράτονιον,
 καὶ ἄρ' ὡς Ἀλεξάνδρῳ. Καλεῖται δὲ ὁ
 τόπος Καταβαθμὸς. μέχρι δ' ὄψεο ἢ Κυρη-
 ναῖα, ἢ καὶ ἄρ' αὐτὴν ἡμῖν γὰρ τοῖς Αἰγυπτια-
 ποῖς. τὴν δ' ὑποκαμίνω γὰρ βαθεῖα χώραν
 τῆς Συρτίας καὶ τῆς Κυρηναιῆς κατέχου-
 σιν οἱ λιβυοὶ, παρὰ λυπὸν καὶ αὐχμηρὰν.
 πρὸς τὸν μὲν οἱ Ναβαθῶνται, ἐπὶ αὐτῇ γὰρ
 καὶ πρὸς Γατοῖοι, ἐπὶ αὐτῇ Γαράμαντες.
 πρὸς δὲ τὴν μέσην οἱ Μαμαρεῖδες, πρὸς
 χερρόνησον ὡς πλεονότοιον τὴν Κυρηναιῆς, καὶ πε-
 ρατίνοντες μέχρι Ἀμμωνίου. Τεταρταίους
 μὲν οὖν φασὶν ἐπὶ τὸν μυχὸν ἢ μεγάλης
 Σύρτιος αὐτὴν καδ' αὐτὴν μαλακῶς βαδίζον-
 τας, ὡς ὡς χαμικρὰς ἀνατολὰς ἐκινῶ-
 σαι. ἔστι δ' ὁ τόπος οὗτος ἐμφερὲς τοῖς
 Ἀμμωνι, φοινικοτρόφον τὴν καὶ ὄντα.
 ὑπερβαίνει δὲ ἢ Κυρηναιῆς ἢ πρὸς με-
 σσην, μέχρι ἢ ἐπιδίωκ' ἐκείνου, ὃ δ' ἐν-
 δροφόρον εἶναι ἢ γὰρ, μέχρι δ' ἄλλων ἐκείνου
 ἀνέριται μέγαν. ὁρᾷ τὸν ποταμὸν δ' ἢ γὰρ δὲ
 τὸν αὐχμὸν. ὕπερ δὲ τούτων ἢ τὸ Σίλωνα
 ἔχουσα ὄντα. ἢ δ' ἢ αὐτὴν καὶ ἢ τὸν Γαρα-
 μάντων. ἔστι δ' ἢ τὸ Σίλωνα φέροντα, ἐξ ἧς
 καὶ παραμύκης καὶ παραφέρου, μὲν δ' ἢ
 ὡς ὡς τὰς ἀνατολὰς ἰόντι, ὅσον ἐπιδίωκ' δι-
 χλίων, πλεονότοιον δὲ τρυπανισίων ἢ μικρὴν πλε-
 ὄντων τὸ γὰρ γινώσκον. Εἰκάζει μὲν γὰρ πᾶ-
 ρει διμυκῶς τὴν αὐτὴν τὸ αὐτὸ παραλλή-
 λον καμίνω, τοιαύτως αὐτὴν κατὰ τὴν αὐ-
 τὴν καὶ τὴν αὐτὴν φέρει. ἐπὶ δ' ἢ ἐν-
 πίπουσιν ἐρημίαι πλεονότοιον, οὐδὲ πάντας
 πότους ἴσμεν. παραπλησίως δ' ἔγνωσ',
 ὃ τὴν ὑπερὶ Ἀμμωνίος καὶ τὴν Ἀνάστην μέχρι τὴν
 Αἰθιοπίαν. οὐδ' αὖτε ἔχουσα λίαν αὐτὴν, ὅτι τὴν Αἰ-

usque ad eum locum qui Catabathmus dici-
 tur stadiorum CIO CIO: præternavigatu non
 sanè commoda propter portuum & statio-
 num & aquarum inopiam. In hac ora mariti-
 ma loca sunt præcipue nobilita, Nauflathmū,
 & Zephyrium quod stationem habet: & ali-
 ud Zephyrium, & Cherronesus promontō-
 rium, ubi portus est. Hoc oppositum est Cre-
 tæ Corico, CIO CIO stadiorū intervallo; si quis
 secundo austro nauiget. Postea est Heracli-
 um ac deinde pagus Paliurus, tum portus
 Menelaus: & Ardanaxes, humile promon-
 torium, non tamen carens statione. Hinc ma-
 gnus portus, cuius eregione est Cherrone-
 sus Cretæ ter mille ferè stadiorum traiectur.
 Toti enim ferè huic oræ Cretæ quis interval-
 lis opponitur angusta ipsa ac longa. Post ma-
 gnum portum est alius portus, nomine Phy-
 cūs, ultra eum sunt Tetrapyrgia. Iam uerò
 reliqua sunt ad Parætonium, & inde Alexan-
 driam usque. locus autem Catabathmus dici-
 tur. Atque eousque Cyrenaica pertinet,
 de qua etiam in Aegyptiacis diximus. Syrtis
 & Cyrenaicæ supernè incumbentem regio-
 nem Afri obtinent, sterilem sanè & aridam,
 primi Nasamones, postea Pphyli, & Gatzulo-
 rum pars, & Garamantes. Magis uersus ori-
 entem sunt Marmaridæ ad Cyrenam propi-
 ūs accedentes, & usque ad Ammonem perti-
 nentes. A maioris itaque Syrtis recessu, qua-
 tuor dierum etiam lento itinere 21 ad Hesper-
 idum hortos dicuntur perueniri. Hic locus
 est Ammoni similis palmifer, & aquosus. Im-
 minet autem Cyrenaicæ ad meridiū uergen-
 ti, usque ad centum stadia, & arbores fert.
 hinc ad alia centum, feritur potiùs, hac terra
 etiam Oryzam gignit pro alimento propter
 siccitatem. Ultra hanc est regio quæ Silphium
 fert, deinceps quæ sunt non habitantur Gara-
 mantum terra laseripicifera, angusta est, &
 longa & arida, longitudo uersus ortum solis
 eunti circiter mille stadia, latitudo CCC uel
 paulo plura, quantum omnino cognitū est.
 Coniecturam facere possumus, quæ sub eo-
 dè deinceps iacent parallelo etiam aëris tem-
 periem, & stirpium procreationem habere
 eandem. Verum quia uastæ interueniunt so-
 litudines, non omnia loca scimus. Itidē igno-
 rantur, quæ supra Ammonem, & Anafes
 sunt usque in Aethiopiam. Immo nec Ae-

thyopia

thiopia fines, nec Libyæ dicere expeditum est, atque adeo ne eius quidem, quæ Aegypti adiacet quicquam diserte scimus: nedum eorum quæ Oceanum attingunt.

De imperio Ro-
mano.

Enimvero quando de his regionibus optimas notissimasque partes Romani obtinet, omnium quæ ante ualuerant imperijs superatis: (quorum quidem ad nos deuenit memoria.) è re uisum est eorum quoque res compendio indicare. Ostendimus Romanos una ex urbe profectos, belli & pacis artibus totam Italiam, deinde quæ Italiae proxima sunt omnia, eadem uirtute in suam potestatem redegis-
se. Diuisa autem terra in tres continentes, Europam ferè totam habent, præter eas partes quæ extra Istrum sunt, & præter Oceani accolæ eos, qui inter Rhenum Tanaimque habitant. Africa uerò ora, quæ nobis ex aduerso est, tota Romanis est subdita, cætera uel inhabitabilis & sterilis, uel incolitui miserè, & à uagis hominibus. Indem Asia ora quæ ad nos obuertitur, tota Romanis parci, nisi quis Achæorum, Zygorum, & Heniochorum rationem puter habendam, qui in angustiis admodum & sterilibus locis latrocinia exercent, & nullibi fixis sedibus uiuunt. Mediterranea & interiora partim Romani habent, partim Parthi, & barbari, qui supra hos sunt, orientem ac septentrionem uersus, ut Indi, Bactrii, & Scythæ, de hinc Arabes, & Aethiopes, quibus temperaliquid adimunt Romani. Eorum quæ Romanis obediunt, partem reges tenent: aliam ipsi habent, prouinciæ nomine, & præfectos & quæstores in eam mittunt. Sunt & nonnullæ ciuitates liberæ conditionis, alia ab initio per amicitiam Romanis adiunctæ, alia ab ipsis honoris gratia libertate donatæ. Sunt & principes quidam sub eis & reguli & sacerdotes, his permissum est patria sectari instituta. Prouinciæ aliter atque aliter diuersis temporibus diuise fuerunt. Exponam, ut nostro tempore Augustus imperator diuiserit. Is, cum ciuitas ei totius imperij administratio nem permisisset, & pacis & belli potestatem ad annos uitæ: totum ditionem bifariam dimisit, ita ut partem sibi uindicaret, partem populo daret. Sibi quidem, quæcunque militum præsidio essent tenenda, quales sunt regiones barbaræ & gentibus nondum subactis finitimæ: steriles quidem & cultui agræ parentes, quarum incolæ cæterarum rerum penuria impulsæ, & copiam munitionum freti fugum detractarent. Populo autem reli-

Augusti consi-
tutio imperij.

διαπίας, οὐτε γὰρ Λιβύης, ἀλλ' οὐδὲ τῆς πρὸς Αἰγύπτῳ τραυῆς, μή τι γὰρ τῆς πρὸς ὠκεανῶ. τὰ μὲν οὖν ἡμεῖς μέγαν τὸν οἶκον μὲν οὐτω διακρίνω. ἐπεὶ δ' ἡ Ῥωμαίων τὴν ἀρετὴν αὐτῆς καὶ γνωριμὰ τὰ τῶν ἡγεμονισμῶν, ἀπαντας ὑπερβιβλημένοι τοὺς προτόρους ἡγεμόνας, ὡς μὲν ἡμεῖς ἴσμεν, ἀφ' οὗ ὅτι βραχίονα καὶ τὰ τοῦτον ἀπ' αὐτῶν. ὅτι μὲν οὖν ἡμεῖς ὁρμηθέντες πόλιν τῆς Ῥώμης, ἀπασαν τὴν ἰταλίαν ἔχον ὅτι τὸ πολίτευμα καὶ πολιτικὸς ἀρχαί, ἐρρίπτει. καὶ ὁμοίως τὴν ἰταλίαν τὰ ἐν κελῶ πρὸς κτήσαντο, τῇ αὐτῇ ἀρετῇ χεῖρνοι. τριτὸν δ' ἡπείρου οὐσδὲν, τὴν μὲν εὐρώπην χεῖρνοι πᾶσαν ἔχουσι, πλὴν τῆς ἰστροῦ, καὶ τῶν μεταξὺ τῆς Ῥώμης καὶ τῆς Τανναῖδος παρακειμένων. τῆς δὲ Λιβύης ἡμεῖς παραλίαν πᾶσαν αὐτοῖς ὅτι. ἡ δὲ ἄλλη κοίτη τῆς ὅτι, ἡ λυπρὴς Νομαδικῶς οἰκῆται. ὁμοίως δὲ καὶ τῆς Ἀσίας ἡμεῖς παραλίαν πᾶσαν ὑποχέμεθα ὅτι. ἡ μὲν πρὸς τὰ τῶν Ἀχαιῶν καὶ Ζυγῶν, ὅτι ἡνιόχων γὰρ λόγῳ πίνετα, λυστρικῶς καὶ Νομαδικῶς ὅτι τῶν γὰρ ἐφοῖς καὶ λυπρῶς χωρίοις. τῆς δὲ μεσογαίης, καὶ τῆς γὰρ βαδίας, τὴν μὲν ἔχουσιν αὐτοῖ, τὴν δὲ παρθεναῖοι, καὶ ὑπὲρ πύτων βυρβαροί. πρὸς τὴν ταῖς ἀνατολαῖς, καὶ ταῖς ἀρκτοῖς ἰνδοὶ καὶ βακτροὶ καὶ Σκυθῶν, ὅτι Ἀραβῶν καὶ Αἰθιοπῶν. πρὸς δὲ τὰς δὲ αὐτῶν παρὰ ἐκείνων αὐτοῖς. ταύτας δὲ τῆς συμπαίονος χώρας τῆς ὑπὸ Ῥωμαίοις, ἡ μὲν βασιλεύει, τὴν δ' ἔχουσιν αὐτοῖς καλῶσαι τὴν ἐπαρχίαν, καὶ τὴν ἡγεμονίαν καὶ φορολόγους. εἰσὶ δὲ καὶ ἐλευθέρων πόλεις, αἱ μὲν ὁμαρῆς κατὰ Θυλίας πρὸς αἰλδοῦσαι, τῆς δ' ἡλνδρόσσαν αὐτοῖς κατὰ πύλιν. εἰσὶ δὲ καὶ διωκταὶ πύλιν καὶ εὐλαρχοὶ καὶ ἰστροὶ αὐτοῖς. οὐτοὶ μὲν δὲ ὅτι κατὰ πύλιν πατρίους νόμους. αἱ δ' ἐπαρχίαι δὲ ἐρρίπτει ἄλλοι μὲν ἄλλως γὰρ δὲ τῶν παρόντων, ὡς καὶ οὗτος ὁ Σεβαστὸς διέταξε. ἐπεὶ τοὶ γὰρ ἡ πατρίς ἐπὶ τῶν ἡγεμονισμῶν τὴν πρὸς αὐτῶν τῆς ἡγεμονίας, καὶ πολέμου καὶ ἐρήνης κατὰ τὴν ἐλευθέρων ὅτι βίαν, διέχεσθαι πᾶσαν τὴν χώραν. καὶ τὴν μὲν ἀπὸ δ' αὐτῶν, τὴν δὲ τῶν δ' ἡμεῖς αὐτῶν μὲν ὅτι στρατηγικῶς φρουρὰς ἔχει χεῖρνοι. αὐτῶν δ' ὅτι ἡ βασιλεύς καὶ πλυσίονος ὅτι τοῖς μὲν ἡγεμονισμῶν ἐδουλοῖ, ἡ λυπρὴ καὶ δυνατὴ ὅτι, ὡς δ' ὑπὸ ἀπορίας τῶν ἄλλων, ἐρρίπτει δ' ὅτι πύλιν, ἀφωριστῶν καὶ ἀπαρτῶν. τῶν δ' ἡμεῖς τὴν

quam

ἄλλω ὅπῳ ἐβλήκη, καὶ χωρὶς ὀπλῶν ἀφ-
 ἡσθαι βάλει. ἐκαστὸν δὲ τῶν μερῶν εἰς ἑ-
 παρχίας διγίαιμι πλείους, ὥς αἱ μὲν ἑαλόν-
 ται καὶ ἄρῃ, αἱ δὲ τῷ δήμῳ καὶ ἐς μέ-
 τας καὶ ἄρῃ ἡγεμονίας καὶ διοικητὰς καὶ
 ἄρῃ πᾶσι διαγῶν ἄλλοτε ἄλλας τὰς χώ-
 ρας καὶ πῶς οὖο κερκούς πολιτοδύμενθ-.
 εἰς δὲ τὰς δημοσίας δὲ δὴμῳ στρατηγούς ἢ
 ὑπάρχουσιν καὶ αὐτοὶ δὲ εἰς μερισμὸν ἀγόν-
 του διαγῶν, ἐπὶ δὲ αὐτῶν τὸ συμφέ-
 ρον. Ἀλλ' ὅν ἀρχαῖς τε διδῶναι ποιήσας ὑ-
 πάρχουσιν ἢ δὴμῳ. Λιβύῳ δὲ ὅσον ὑπὸ Ρω-
 μαῖσις, ἔξω τῆς ὑπὸ ἰούβα μὲν πρότερον,
 νῦν δὲ Πτολεμαίου βασιλέως παίδι, καὶ
 Ἀσίᾳ τῶν γῶν ἄλλῃ καὶ τῷ ταύρον
 πάλῳ γαλατῶν καὶ τῶν ὑπὸ ἡμιότιν γε-
 νομένων ἐθνῶν, ὅτι δὲ Βιθυνίας καὶ Πι-
 ποντίδῃ. Δέκα δὲ στρατηγίας κατὰ ἢ τῆς
 Εὐρώπῃ, καὶ τὰς πῶς αὐτῇ νήσους, τῶν
 ἑκτὸς ἰβηρίαν λεγομένων, ὅσην ἐπὶ τὸν Βαί-
 τῳ ποταμὸν καὶ τὸν Ἀττικῶν, καὶ Πικ-
 κῆς τῆς Ναρβωνίης. Τρίτῳ ἢ Σαρδῶνι κατὰ
 κύρνον, καὶ Σικελίαν τιταστῶν, πέμπτῳ
 δὲ καὶ ἑκτῷ Περσίδῃ τῆς πῶς τῆς ἡπεί-
 ρας καὶ Μακεδονίαν. Ἑβδόμῳ δὲ Ἀχαιῶν μί-
 χρι Θεσσαλίας καὶ Αἰτωλῶν καὶ Ἀκαρνα-
 νίης, καὶ πῶν ἡπειρωτικῶν ἐθνῶν, ὅσα τῇ
 Μακεδονίᾳ πρὸσώριστο. Ὀγδόῳ δὲ Κρήτῳ
 κατὰ Πικυρῶνας. Ἐννάτῳ δὲ Κύπρῳ.
 Δεκάτῳ δὲ Βιθυνίᾳ, κατὰ τῆς Προποντί-
 δῃ, καὶ τῷ πόντῳ πῶν μέρῳ. τὰς δὲ
 ἄλλας ἐπαρχίας ἔχει καὶ ἄρῃ, ὥς αἱ εἰς μὲν
 πῶν πᾶσι ὑπὸ ἡμιότιν ὑπαρχοῦν αὐ-
 τῶν, αἱ δὲ εἰς στρατηγούς, αἱ δὲ εἰς καὶ
 ὑπάρχουσιν. Καὶ βασιλεὺς δὲ καὶ ἀρχαῖς
 καὶ δυνάται Περσίδῃ καὶ αὐτῇ
 καὶ ὑπάρχουσιν.

quam concessit, quæ pacata facile sine armis
 sub imperio retineretur. Vtramque portio-
 nem in prouincias numero multas diuisit,
 quarum alix Cæsaris, alix populi dicuntur.
 in suas praefecturas Cæsar ipse procuratores
 mittit; alias aliter regionem distribuens, &
 pro eo atque res exigit, suas rationes institut-
 ens. At in suas prouincias populus præto-
 res uel consules mittit. sed & hæc diuersè so-
 lent diuidi, prout usus postulauerit. Initio ta-
 men duas consulares fecit. Africam scilicet,
 quæ Romanis parer: ea modò demta, quæ
 prius sub iuba fuit, nunc uerò Ptolemæo ad-
 dicta est illius filio: Et Asiam cis Halym &
 montem Taurum, Galatis exceptis, & gen-
 tibus, quæ Amyntæ paruerunt, excepta eti-
 am Bithynia, & Propontide. Prætorias au-
 tem x constituit. * Earum sunt in Euro-
 pa prima Hispania, & insulæ ad eam sita ex-
 ternæ. Secunda quæ est interioris siue Bæti-
 cæ Hispaniæ, & ad Atacem, & Narbonensem
 Galliam. Tertia Sardinia cum Corsica. Quin-
 ta Sicilia. Sexta Illyricum, adiunctis Epiro
 & Macedonia. Septima Achaia, usque ad
 Thessaliam, Aetoliam, atque Acarnaniam,
 & quasdam gentes Epiroticas Macedoniae
 ad fines. Octaua Creta cum Cyrenaica. No-
 na Cyprus. Decima Bithynia cum Propon-
 tide, & quibusdam Ponti partibus. Reli-
 quas prouincias Cæsar tenet, ac guberna-
 tum mittit in quasdam uiros consulares, in a-
 lias prætorios: sunt & in quas equestris ordi-
 nis uiros. Reges autem, decarchiæ, & regu-
 li semper fuere Imperatoris portioni
 adiudicati, idque etiam
 num seruatur.

STRABONIS LIBRI DECIMI SEPTI-
 mi & ultimi finis.

YY IN LL

IN LIBRVM DECIMVMSEPTIMVM

INTERPRETIS ANNOTATIONES.

Strapum uerò.] Omnia hæc sunt uarijs personarum mutationibus confusa. itaque ad uerbum fere expressi. Sembrus priore libro Sebritæ leguntur. 2 Maxima fertilitas.] Othoræ bis legebatur: bis poræp reposui adstupulante etiam interprete. Locus Platonis de Δ est in Timæo.

3 Similis est fasciæ.] Græca reliqui ut inueniuntur, haud dubie uitata. quid enim est, quæso, κυρία ψυχῶν; Interpres χεῖρ uidetur legisse. ego κυρία propius abesse, à uelligijs receptæ lectionis sensi. Et pro ψυχῶν quid legerim, cum uersio nostra ostendit, tum tabule geographica et res ipsa docent.

4 Breuia.] Βρεῖα. qua de uoce aliàs dixi. nam Βρεῖα neque Græcum est, neque si fingas aliqua ratio e, huc potest quadrare. itaque interpretem hæc annat. toi facili prætuli. Ad ipsos gradus.] ἐπιλιμῶν. Interpres λιμῶν legi, et samento maximas teneri naues in portu dixit. Sanè mihi non contigit uidere nauim, portum, mare: itaque an samento naues alligarentur nec ne, uiderint alij. Sed ἐγχαῖς scio dici, id quod statim à ripa aut litore est profundum. legi etiam et audiui in portibus: scalarum gradus fieri, per quas è nauibus adscendatur, et è litore descendatur. Ergo sub ipsam portum, profundum mare ita erat, ut is obstarèt fundus, quin magna nauis ed posset appellì. infra fit bubulcorum mentio, sed et hos prædonam fuisse germanos, alibi additur.

5 Quæ plus iugero.] In Græco Aldino et nostro nihil tale est, tamen reliqui, si forte è scripto id huc intulit interpres, mihi quidem uideretur nimium hoc esse. nisi infra porticus stadio ampliores referrentur. Infra pro Soma, uidetur legendum ὠμα, claustrum, cingulum.

6 Derelictus.] παραλειψ. uerba interpretis dedita opera hæc etiam retinui. De Timonio et Timone tæm Plutarchus expedit in Anonio. paulò post ἀλλὰ τὸ ἄλλο ἐν ἄλλῃ τελευτῶν μὴ τῶν ἐν τῷ: quod faciundum etiam interpres uiderat.

7 Strangulauit.] ἀπεθῆκεν, ego dupliciter legi. nam hac uoce etiam alij utuntur scriptores, aliàs ἀπαγαλ. quid sit, liquet. Si libet accipere, talos ei precisos fuisse, ut uix sim crediturus, ita non contendam. Cybiosactis uox mihi suspecta est, quod παρδοκτῶς est ad fine. qualis fuit qui mox refertur Archelaus. Infra in Cleopatræ historis asteriscum notauit: nam quæ interpres apposuit, nō sunt Straboniana. Dionysius quidem frater fuit Cleopatræ, et epitomæ cum

nominant. Historiam è Dionis XXXIX, Plutarcho, et alijs petet, qui uolet.

8 Tres equitum turmae.] Sic interpres, et (.ut puto.) non malè in Græco est ἐπὶ τριῶν præfaturæ.

9 Loca.] Ἀπόφας forte ἐπὶ φας, unde ἐπὶ φας καὶ sacrificia, apparet autem καὶ νῦν φας fuisse aliquem ritum et sacrificij genus, cui ibi initiarentur, dictum de uoce etiam supra. mox ὄνομα ἑὸς ποταμοῦ.] Τὸς πῶς lege, pro ταχία legendum ταχία non est obsecrum.

10 In fronte dromi.] Hæc interpretem de suo finxisse, uix est probabile. tamen nusquam exstant in nostris libris. quod facit, ut conijciam cum scripto libro, ac quàm sit noster meliore usum. In sequentibus quedam emendauit, quorum ratio est in promptu.

11 Qui oleas quidem.] Et hic interpretem secutus sum, siue in codice, siue iudicio fretus hæc ita extulit. Nam sententia plana est: et nemo nescit, non ubique uinum fieri ubi uites etiam uuas gignunt, quod de oleo et olea iidem intelligi potest. Maridis autem lacus ita notus est, ut Muridis hæsisse ullo in libro mirer. epitomæ etiam hæc rectè habent. Cetera confusa sunt. Epitomæ habent, antiquos censuisse inferiorem æγυπτum circa Serbonidem, Maridem, et Ammonium lacum, mare fuisse, quod quidem Arabico contiguum fuerit sinui. De orbe aquæ et terræ his disputare nō libet.

12 Imandes.] Epitomæ constanter Maimdem uocant, paulo post Ismandes dicitur. De labyrinthis locus est sic satis perplexis. et fere interpretem ad uerba exprimentem hic secutus sum. Vide Plinium 9. 13.

13 Coptum.] Sic et interpres, erat in Græco Κοπύ. Coptum urbs est, cuius et alij scriptores meminerunt. sed hæc eam rectè poni, optimè disci potest ex Plinio 5. 9. et 6. 23. sed et paulo post rectè legitur. ubi φόραγ tribuū interpres habet, φόραγ ego scripsi ex ipsa sententia.

14 Nimis procul à mari.] Ἐξέλα sed quid κοχλίας ἐποχρεῦεσθαι sit, nondum didici. Locus uidetur non constare. Infra de cohortibus ἐν τελεῖς in ἐν τελεῖς mutauit, ut sensus et uerba consonarent.

15 Siliquaastro.] Κρατεία est in Græco, interpres κρατεία uidetur legisse, quem secutus sum, Græca uoce relicta. si quis forte est qui nouit eam, doceat rogo.

16 Piperi similis.] Sic interpres, nam Græca ὁμοιοῦν τῷ περὶ γῆμα, nihil sunt. Pisces nili nolui uertere re tam dubia cuiq; suum arbitrium relinquens. quedam ex epitomis correxi pro σεαυτοῦ legi ὅς ποσιν. Si uis, Stracimonem. piscem fac.

Super-

17 Supercilij.] Quid sint supercilia, intelligunt qui honestas translationes in hoc genere considerant. *ὀφρύς* nomen est in hac tractatione frequens: *Ophrya* quid sit, ne conijcere quidem possum.

18 Siphace quod res est notissima, ausus sum *Græca* mendo priuare. Iol urbs in epitomis est Iola. Trui mentio sequitur pagina proxima, quod aliàs erat suspectum. Infra de iugurtha historicos pretuli librario, & *Cirrhian* pro *Vtica* posui, etsi in *Græco* nihil mutarim. Insule nomen est omissum, ubi asteriscum uides. Sed puto eam esse, quæ uidem ut Iol uocata fuit Iulia Casarea, contra Sani ostia. Vide *Ptolemæum*.

19 Ac ponè urbs.] ita quidem legit interpret, & n' iis uerba non coherent. quid autem mox sit *Βαλδαν*, nondum didici, quam & omittendi causam interpreti fuisse existimo: tamen si notari locum præstabat, ni fallor.

20 Vngulas cæteris longiores.] In genuè dico, me hoc non satis assequi. *μακροχρότερος* est impressum, annotauit corrector *χρ* esse, interpretem *χρ* legissi. fateor nimis quam uerum me obseruasse, apud hunc autorem u & *α* sepe confundi. neque de pro

nunciationis *Græcorum* uocum uitio hæc disputandum est mihi: qui uno uerbo hoc affirmo, ignorantis & deprauationis eius lingue bonam partem nos horum elementorum confusio debere, quæ omnia sub unam *Myconum* coacta per i simplex efferunt uulgo, fastidientes nouitatem (. si dijs placet.) cum ei ei, *εὐ eu*, non est pronunciamus. Sed de eo alibi. Hæc si questione proponere libeat, queri etiam de *α* & i potest: *μακρ* an *μακρ* sit legendum. Caterum si pro *Βαλδαν* legas *Βαλδαν*: querelam correctoris sustuleris. familiarissimum est *Straboni* orarum & traiectionum breuissimum, & prolixiorum qui sit ubi sinus intrantur, quod ipse solet *ἐγκαλπίδι* dicere, comparare.

21 Ad Hesperidum.] Sic esto nihil ego in meis habeo libris, disputatio in *Onomastico* explicabitur, *DEO* dante. De ijs quæ sunt in fine libri malo legi doctissimorum hominum scripta, quam ceteris institutum nostrum libentius euagari.

καὶ ταῦτα μὲν διὰ ταῦτα. Χάρις βῆ.
συγγνώμη τοῖς ὅτι πάντες καταρ-
μύσεις. ἀκμὰν γὰρ ἐστὶν μὲν
ἀνθρώποι.

FINIS.

YY ;

BASILEÆ, EX OFFICINA HEN-
RICOPETRINA, ANNO SALVTIS
HVMANÆ CIO 15 LXXI
Mense Augusto.

